

ACTA
ET
DIPLOMATA

GRAECA MEDII AEVI

SACRA ET PROFANA

COLLECTA EDIDERUNT

Miklosich
FRANCISCUS MIKLOSICH ET IOSEPHUS MÜLLER

VOLUMEN PRIMUM

VINDOBONAE
CAROLUS GEROLD

MDCCCLX

E. V.

ACTA
PATRIARCHATUS
CONSTANTINOPOLITANI

MCCCXV — MCCCCH

E CODICIBUS MANU SCRIPTIS BIBLIOTHECAE PALATINAE VINDOBONENSIS

SUMPTUS PRAEBENTE CAESARAE SCIENTIARUM ACADEMIA

EDIDERUNT

FR. MIKLOSICH
PROF. UNIVERSIT. VINDOBONENSIS.

ET IOS. MÜLLER
PROF. UNIVERSIT. PATAVINAE.

TOMUS PRIOR

VINDOBONAE
CAROLUS GEROLD
MDCCLX

Cum historia plurimorum Europae populorum in dies maius incrementum capiat in lucem prodeuntibus quotidie tabulis publicis, nulla adhuc exstat collectio diplomatum actorumve spectantium historiam imperii byzantini; neque id mirum: quae enim huius generis servata sunt, aut in bibliothecis et tabulariis latent, aut, per innumeros libros dispersa, ne curiosis quidem harum rerum innotuerunt. cum vero apertum et manifestum sit, collectionem tabularum publicarum historiae imperii byzantini plurimam allaturam esse lucem, consilium cepimus colligendi et edendi diplomata et acta graeca, non solum ea, quae nondum edita servantur in bibliothecis et tabulariis, verum etiam ea, quae typis iam vulgata sunt, sive ad res ecclesiasticas pertinent sive ad civiles.

Et primum quidem visum est edere acta, quae continentur duobus libris manu scriptis bibliothecae palatinae Vindobonensis, Hist. Graec. XLVII et XLVIII (olim LXV et LXVI), foliorum 308 et 222, qui libri circa medium saeculum decimum sextum ab Augerio Gislain de Busbecke Constantinopoli Vindobonam allati inscribuntur Συνοδικαὶ κρίσεις καὶ ἐκκλησιαστικῶν παρασημειώσεων ἔγγραφα σημειώματα

Harv 12 June 1934 vol. me 1

vel Κωδίκια τῶν συνοδικῶν παρασημειώσεων. continent vero hi duo codices — unicae protocolli synodi constantinopolitanae reliquiae — ea quae acta sunt in hac synodo ab anno MCCCXV ad annum MCCCCII regnantibus patriarchis Ioanne XIII., Esaia, Ioanne XIV., Isidoro, Callisto I., Philotheo, Nilo, Antonio, Macario, Callisto II. et Matthaeo.

Ut benevolus lector videat, quanti momenti hi codices sint ad accuratius cognoscendam historiam Graecorum mediæ aevi, liceat nobis afferre Petri Lambecii in commentariis de bibliotheca Caesarea Vindobonensi VIII. 1065 de iis sententiam: „Continentur iis (codicibus) varia variorum constantinopolitanorum aliorumque patriarcharum graecorum recentiorum synodica aliaque diplomata, quae ego in praesens propter angustias temporis non possum debita diligentia satis accurate considerare nec propter multitudinem suam singulatim recensere; fiet tamen hoc, volente Deo, alias, cum mihi posthac fuerit plus otii: sunt enim profecto hi duo codices magni momenti ob multas authenticas et autographas historiae ecclesiasticae orientalis notitias, quas vix alibi uspiam amplius reperiri existimo.“ Quibus addantur ea, quae de nostris codicibus disseruntur in libro russo: *Журналъ народнаго просвѣщенія*. 1847. vol. LIV. отдѣл. II. 131—164; in *Slavische Bibliothek* I. 123—258; et in *Sitzungsberichte der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften, Philosophisch-historische Classe*, vol. VII. 323—354; et vol. IX. 336—419.

Confidimus viros talium rerum peritos esse confessuros, codices hos nostros non parvi esse momenti non solum ad accuratius exquirendam historiam ecclesiae orientalis, verum etiam ad illustrandas res civiles imperii byzantini, Serbiae et Russiae, ad accuratius cognoscendum ius graeco-romanum,

neque minus eos valere ad explicandam geographiam terrarum olim subiectarum imperatori Romanorum.

Quod attinet ad rationem, qua in hoc primo volumine editorum munere functi sumus, pauca nobis dicenda videntur: textum codicis intactum reliquimus, correctis tantum apertis librariorum mendis et adiecta interpunctione. si qua verba addenda putavimus, uncis inclusimus. quorundam actorum summam tantum exhibuimus, eorum scilicet quae aliis eiusdem generis integris exscriptis nihil novi videbantur continere. praeter id, quod paucis verbis explicari posset: librum enim sine necessitate auferemus, si omnia acta integra exscriberemus, quibus verbi gratia episcopus in aliam transfertur ecclesiam, vel quibus episcopo alia ecclesia per adiunctionem confertur. huic volumini addidimus indicem chronologicum omnium actorum: acta, quae anni nota carent, ei anno sunt adscripta, ad quem secundum ordinem, quo sese in codice excipiunt, pertinere videntur; alteri addemus indices historicum et geographicum in ambo volumina et prolegomena, in quibus nonnulla explicare conabimur, maximam partem aliis explicanda relinquentes, contenti, si viri docti profitebuntur, nos editorum officio non nimis male functos esse. unum tantum hic proponendum videtur: cum enim narratur, metropolitae cuidam v. g. Serrarum, Melenici collatum esse locum v. g. Traianupoleos, Rhodi ὁ τόπος τοῦ Τραϊανουπόλεως, τοῦ Ρόδου (CCCII, CCCIII) etc., hoc ita est intelligendum, metropolitam Serrarum, Melenici ubique: ἐν τε στάσεσι καὶ καθέδραις ταῖς μετὰ τῆς ἱεράς καὶ μεγάλης συνόδου καὶ πανταχοῦ (CCCII.) occupatum esse locum metropolitae Traianupoleos, Rhodi etc. Cf. Andronici Palaeologi Senioris (1282—1320) indicem ecclesiarum throno constantinopolitano parentium (ὅπως νῦν ἔχουσι

VIII

τάξιως), quem edidit vir clarissimus Th. L. F. Tafelius in libro, qui inscribitur Constantinus Porphyrogenitus de provinciis regni byzantini pag. 51—53, quo indice docemur, inter 109 vel 110 metropoles Serrarum metropolim fuisse quadragesimam sextam, Traianupoleos vero quadragesimam quartam; metropolim Melenici occupasse locum quinquagesimum quintum, Rhodi vero quadragesimum quintum.

Restat, ut gratias agamus quam maximas Caesareae scientiarum Academiae, sine cuius adiumento librum hunc non potuissemus emittere.

Vindobonae maio mense 1860.

Editores.

Pag. lin.	
1. 1.	Γλουίας Ι. Γλουίας.
1. 11.	ταυτό δ' εἰκέν: ταυτό τ' εἰκέν.
1. 12.	post πρώτην dele comma.
1. 24.	post ἡμῶν dele comma.
2. 20.	θεοδοξάστης: θεοδοξάστοσ
8. 5.	post μονῆς pone comma.
8. 7.	post μοναχῶν pone comma.
8. 16.	αὐτοῖς: αὐτοῖς.
9. 27.	post ὁμοιοίας dele comma.
12. 9.	ἐκείνη πλὴν: ἐκείνη, πλὴν.
13. 1.	ως: ὡς.
13. 20.	θεοστήρικτον: Θεοστήρικτον.
15. 7.	προσθεῖς: προσθεῖς.
16. 26.	post φοροδοκοντι pone comma.
17. 4.	Νικήτα: Νικήτα.
27. 5.	post ἀποτραμῶν pone semicolon.
35. 8.	θεῶν: θεῶν.
41. 19.	ἀναίδῶς: ἀναιδῶς.
42. 3.	ταῖς: ταῖς.
42. 18.	ἀποτρίψαιτο: ἀποτρίψαιτο.
49. 2.	οὐδὲ: οὐτε.
53. 10.	τάς: τὰς.
59. 26.	φῶναι: φῶναι.
60. 22.	κοῦ: ποῦ.
148. 20.	Serrorum: Serrarum.
202. 23.	ἰδιορθμίας: ἰδιορθμίας.
202. 28.	οἶ: οἶ.
203. 6.	ἔκτιστον καὶ θεοκοῖν: ἔκτιστον καὶ ἀίδιον καὶ θεοκοῖν. Tischendorf, Anecdota 44—54.
204. 17.	ὦν: ὦν.
205. 8.	καθακτομένοι: καθακτομέναις. Tischend.
205. 17.	θεοκότοσ: τοῦ θεοκότοσ.
205. 23.	σημνώτερᾶ: σημνώτερᾶ.
205. 30.	ἰερῶν: νοερῶν. Tischend.
205. 31.	ἔτι ἀκαθάρτων ὄντων καὶ: μήκω κακαθαρμένων ὄντων ἄλλᾶ. Tischend.
205. 33.	φωτός: φωτός.
206. 34.	μὲν: μὲν γὰρ. Tischend.
207. 2.	τά: τὰ καὶ. Tischend.

Pag. lin.	
207. 4.	μεταβαλλόμενος: μεταβαλλόμενος.
208. 13.	ἐκνοβάρει: ἐκνοβ βαρεῖ. Tischend.
208. 21.	θεώσεως: θέσεως. Tischend.
208. 35.	φησιν ὁ κύριος: φησιν, ὁ κύριος.
209. 32.	ἐαυτοῦ: αὐτοῦ.
210. 11.	ἡμέρας: τῆς ἡμέρας. Tischend.
210. 19.	αὐτῇ δὲ παουσαμένη: αὐτῇ τε παουσαμένη. Tischend.
210. 26.	ἐκτρ: καὶ ἐκτρ. Tischend.
210. 35.	ἀποστοχασμῶν: ἀπὸ στοχασμῶν.
211. 6.	ἐκοκρόφας: ἐκοκρούφας. Tischend.
211. 10.	τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς: τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς. Tischend.
211. 11.	ὁ θεῖός φησι, γνόφος: ὁ θεῖος, φησι, γνόφος.
211. 13.	ἐπεροοία: ἐπεροοσία.
211. 35.	ἡμῶν, ἀκούων ἀδίκῃ, εἰπεν: ἡμῶν ἀκούων, ἀδίκῃ εἰπεν.
212. 2.	θεατῆν: θεατῆν λέγειν. Tischend. ὡς dele. Tischend.
212. 30.	ταῖς τε: τὰς γε. Tischend.
213. 27.	διάδοχος: Διάδοχος.
214. 6.	καταναλίσκον: καταναλίσκον.
214. 24.	τὸ κακῶς ἐκείνοις νενοημένον: τῷ κακῶς ἐκείνοις νενοημένῳ. Tischend.
214. 30.	καὶ: εἰ καὶ. Tischend.
214. 34.	ᾠσπερ dele. Tischend.
215. 3.	ὁμνοῦμεν: ὁμνοῦμεν καὶ. Tischend.
215. 7.	εὐχῆν, τί οὖν: εὐχῆν· τί οὖν
215. 15.	ματ: ματ'
215. 16.	δῆ: δεῖ. Tischend.
215. 19.	διηγεκέσ: διηγεκεῖος. Tischend.
215. 22.	Post σοσ pone punctum.
216. 14.	post ἐξῆς adde: δογματίζεν ἕλας τινὰ τῶν ἀπάντων, κινούντα. Tischend.

X

Pag. lin.		Pag. lin.	
216. 23.	λοβλιον· apud Tischend. αυγου- στον; post lva. ibidem additur: ειχε και οβογεγραμμε διδνον της πατριαρχικης χειρος το 'Ιωάννης, ελεφ θεοδ αρχιεπι- σκοπος Κωνσταντινουπολεως, Νίας Ρώμης, και οικουμενικος πατριάρχης, ζωμδ'.	405. 29.	προτάσεις: προτάσεις.
		434. 1.	CLXXXV male repetitar.
		454. 16.	Tzarules: Tsurules.
		464. 8:	465. 12. καθολικος (της) όμη γύρωως: nota in codice legi: καθολικος βωμογήρωως.
256. 13.	post άγιωτάτου adde πατριάρ- χου.	480. 21.	σφραγίδα: σφραγίδα.
257. 17.	μετριότητος: μετριότητος.	480. 29.	post μετριότητι dele comma.
272. 27.	εφετα: εφεται.	400. 26—29.	dale notana, haec etiam in codice repeti.
286. 1.	Calecta: Caleca.	501. 8.	Perithorii: Peritheorii.
		505. 27; 536. 11.	Mocjai: Mocesl.
		511. 15.	1360: 1370.

I.

(Κωδίκιον τῶν συνοδικῶν παρασημειώσεων γε-
γονός ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ παναγιωτάτου πατρι-
άρχου κθρ Ἰωάννου τοῦ Γλοκίως.)

I. Sine anno.

*Joannes XIII. confirmat jura et privilegia monasterii Mesopotami. (Initium
desst.)*

... καὶ τάς ἀποδοθήσεται, καὶ ταῦτα αὐτῆς τὰ ἐπίγεια συνέχειν
ὡς περ λέγεται δυναμένης καὶ τὰ οὐράνια, ἄλλως τε καὶ τὸ διὰ πό-
σης ἡγαλώσθαι τῆς Ῥωμαίων γῆς τὰ τῆς μεγάλης ταύτης ἐκκλησίας
τοῦ θεοῦ δίκαια, ὅσο ταῦτα καὶ μέγιστα μαρτυρεῖ τό τε πάντα τὰ
τῶν ἐκκλησιῶν ταῦτό δ' εἰπεῖν καὶ τὰ τῶν χριστιανῶν εἰς αὐτὴν τὴν
πρώτην, καὶ μεγίστην τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν ἀνάγκην ἔχειν τὸν λαὸν
χρόνον βλέπειν καὶ ἀποτείνεσθαι, καὶ ἔτι τοῖς ἐκ θεοῦ βασιλεῦσι
καὶ τὸ ἄρχειν ἐκείθεν παραλαβοῦσι καὶ περισώζουσιν εὐνοϊκῶς ὑπο-
πίπτειν καὶ ὑποσπόνδως ἔχειν καὶ ὑποτάττεσθαι· ταῦτα γὰρ θεοῦ νό-
μος ὁ ἄνωθεν, ταῦτα παρὰ πάντων χρέα τοῖς βασιλεῦσι καίμιστα καὶ
τῇ ἐκκλησίᾳ θεοῦ, τοῦτοις καὶ στοιχεῖν ὀφείλουσι καὶ πειθαρχεῖν
καθάπαξ πᾶν ἀπανταχῇ χριστιανικὸν σύστημα καὶ συνάθροισμα. καὶ
ταῦτα μὲν οὕτως καὶ βέλτιον ἐσκέφθαι ταύτη καὶ μὴ ἂν ἄλλως ἔχειν
δοκεῖ. ἐπεὶ δὲ οἱ τοιοῦτοι Μεσοποταμίται μοναχοὶ καὶ τοῦτο τῆς ἡμῶν
ἰδεήθησαν μετριότητος ἐπιβεβαιῶσαι τε καὶ κρατῶσαι καὶ τὰ αὐτοῖς
προσόντα σιγίλλια καὶ λοιπὰ δικαιώματα, δικαίαν ὡς εἰκὸς ἡγήσαμένη
καὶ προσδεξαμένη καὶ τὴν ἐπὶ τοῦτοις αὐτῶν αἰτησὶν ἐπικυροῦν καὶ
ταῦτα διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς ὑπομνήματος ἢ μετριότητος ἡμῶν, καὶ
ἐπισκήπτει καὶ βούλεται πάντη κερτῆσθαι ταῦτα τὸ ἀπαράδραυστόν
τε καὶ ἀπερίτρεπτον καὶ βεβαίας εἶναι τὰς περιλήψεις καὶ δικαιοσύνας
αὐτῶν, ὅθεν καὶ τῶν εἰρημένων χάριν καὶ τῆς ἐπὶ πᾶσι καὶ παρὰ
πάντων ἀνενοχλησίας καὶ ἡ παροῦσα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐξετέθη

ὀρόμνησις, ὀφείλουσα τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῷ τοῦ Μεσοποτάμου μὲν περιεῖναι εἰς διηνεκὴ τὴν ἀσφάλειαν †.

† Εἶχεν ἡ ὀρογραφὴ τὸ Ἰωάννης ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης †.

II. Sine anno.

Joannes XIII., ad solium patriarchale evectus, patriarcham Magnae Aethiopiae Constantinopolim vocat.

† Πιττάκιον πατριαρχικὸν πρὸς τὸν Ἀντιοχείας.

† Ἀγιώτατε δέσποτα πατριάρχα θεοπόλεως Μεγάλῃς Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ σὺλλειτουργί. τὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τὰ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων· ὅτι πρὸ καιροῦ ἐν στερήσει γεγόνασιν ἀρχιερέως καὶ πατριάρχου, ἔφθασε πάντως γνωρίσαι ἡ ἀγιότης σου. ἤδη δὲ γνωρίζομεν καὶ δῆλον ποιούμεν ἀδελφ., ὡς εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ θεοῦ κατὰ τὴν μεγάλην βουλήν καὶ οικονομίαν τῶν κριμάτων αὐτοῦ προσελάβετο καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, καὶ καθέστησεν ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς θεοδοξίας ταύτης Κωνσταντινουπόλεως. ὅτι γοῦν καὶ ὁ κατὰ τὴν ἀγιότητά σου ὀφηλὸς τῆς θεοπόλεως Ἀντιοχείας θρόνος στερούμενος ἦν πρὸ καιροῦ κατὰ τὸν ἴμοιον τρόπον γνησίου ἀρχιερέως καὶ πατριάρχου, εὐδοκούντος δὲ τοῦ θεοῦ ἀπέλαβε τὴν σὴν ἀγιότητα, ὅπως δὲ ἔφθασεν ἡ ἀγιότης σου καταλαβεῖν περὶ τὰ ἐνταῦθα μέρη καὶ εἰς τὴν ἀδελφικὴν συνελθεῖν ὁμιλίαν καὶ κοινωνίαν τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, κατὰ τοῦτό τε καὶ δι' ἄλλας τινὰς ἀναγκαίας χρήσεις καὶ αἰτίας ἠόδοκῃσεν ἤδη ὁ κράτις καὶ ἁγίος μὲν αὐτοκράτωρ, ὁ παρὰ θεοῦ προστάτης καὶ κραταιὸς πρὸμαχος καὶ ἐπὶ πάντι συνέριθος καὶ βοηθὸς διάφορος καὶ φρονιτικὸς ἀδιάλεικτος τῶν ἐκκλησιῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦτο τὸ καλὸν ἐνεργῆσαι διὰ βασιλικῶν γραμμάτων, τὸ προσκαλεῖσασθαι δηλονότι τὴν σὴν ἀγιότητα εἰς τὰ ἐνταῦθα· καὶ τοίνυν καὶ ἡμεῖς σὺν πολλῇ τοῦτο τῇ πνευματικῇ εὐφροσύνῃ καὶ τῇ κατὰ θεὸν ἠδονῇ προσδεξάμενοι ἄξιμοι καὶ πρόθυμοι διὰ τῶν παρόντων γραμμάτων καὶ αὐτοὶ

τὰ καθ' ἡμᾶς τε δηλοποιούμεν, ὡς εἴρηται, καὶ τὸν πόθον τῆς σῆς ἐπι-
 δημῶς οὐκ ἕλιγον ὄντα εἰς τὸ ἐμφανὲς παριστάμεν. ἔργον τοῖνον τὸ ἀπὸ
 τοῦδε καὶ τῆς σῆς ἐστὶν ἀγιότητος τὴν παρ' ἑαυτῆς πρὸς τὸ καλὸν
 τοῦτο ἐτοιμότητα ἐπιδειξάι καὶ βουληθῆναι κόπου τε ὑπερδεῖν καὶ
 μήκους καὶ πόνων καὶ δυσχερείας τῆς ἐν τῷ μέσῳ καὶ σπεύσαι ἐπὶ τε
 τῷ τοῖς θείοις αὐτοκράτορι καὶ βασιλευσὶν ἡμῶν ἐντοχεῖν καὶ ἡμᾶς
 ἀδελφικῶς συγγενέσθαι καὶ πνευματικῶς εὐφρανθῆναι καὶ κοινὴν τὴν
 δόξαν ἀναπέμφαι θεῷ. ὄντως γάρ, ἀγιώτατε δέσποτα, ἀληθῆς ἐστὶ
 καὶ σφόδρα ἀληθῆς ὁ προφητικὸς καὶ θαυτικὸς λόγος ὡς „οὐδὲν τοῖς
 ἀδελφοῖς καὶ μάλιστα τοῖς κατὰ πνεῦμα οὕτε κἀλλίον οὕτε χαριέστε-
 ρον καὶ τερπνότερον γένοιτο, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἐπὶ τὸ ἀβτό“ διαπαν-
 τὸς μὲν καὶ ἀδιαστάτως ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς ὀρθοῖς δόγμασι καὶ
 φρονήμασιν, ὅτε δὲ τῶν δυνατῶν ἐστὶ, καὶ τοῖς σώμασι καὶ τῇ κα-
 τὰ πρόσωπον ὄψει καὶ ὀμιλίᾳ, εἰς τοῦτο γὰρ καὶ τόπος καὶ διάστη-
 μα καὶ αἱ κατὰ τὰς ἐκκλησίας ἴδιαι χρεῖαι ἀναίτιον καὶ ἀνεύθυνον καὶ
 ἄλοπον ποιῶσι πολλάκις καὶ τὴν διάστασιν. νῦν δὲ τοῦ καιροῦ διδόν-
 τος καὶ τοῦ θεοῦ μάλιστα εὐδοκούντος καὶ συνεργούντος μὴ βραδονά-
 τω μηδ' ἀναβαλέσθω ἡ ἀγιότης σου, ἀλλὰ καταλαβέτω τὴν ἡμῶν
 ἀποκλήρωσιν καὶ τὴν ἑαυτῆς τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι ἔφεισιν. †.

III. (6823—1315) julio ind. XIII.

*Synodus patriarchae Joanni XIII. confert redditus quatuor sedium metro-
 politanarum.*

† Ἐἴπερ τι τῶν ἀπαραιτήτων καὶ τοῦτο χρέος ἴσμεν μάλιστα τῶν
 πάντων ἀναγκαιότατον, τὴν περὶ τοὺς τεκόντας στοργὴν καὶ τὸ μηδὲν
 αὐτῶν προτιμᾶν καὶ προτιθέναι τοὺς ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ πάντα τᾶλλα
 τούτων νομίζειν δεύτερα καὶ ἑκτατά, τῆς πρὸς αὐτοὺς εὐνοίας τε
 καὶ σπουδῆς, ἀντισταθμῶντας φαίνεσθαι καὶ ἀνταξιοῦντας, ἅτε δὴ καὶ
 τοῦ μεγίστου πάντων αἰτίους, τῆς εἰς τὸ φῶς προόδου, γεγεννημένου
 αὐτοῖς καὶ διὰ τούτου καὶ τῶν ἄλλων πάντων ὧν ἐντεῦθεν ἀπέλασαν
 μετὰ θεοῦ τὴν κτήσιν παρασχόντας καὶ τὴν αἰτίαν. εἰ δ' ἐπὶ τῶν σω-
 ματικῶν ἀναγκαιῶς ταῦτα συντηρεῖσθαι ὀφείλεται, πολλῷ μᾶλλον ἂν
 ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ὀφειλομένως ἔχειν καὶ πρὸς ἀνάγκην εἶη γί-
 νεσθαι τὰ τοιαῦτα καὶ πᾶσι τρόποις κρατεῖν. βούλεται δὲ ὁ λόγος,
 ὅτι τῇ μητρὶ τῶν ἐκκλησιῶν, τῇ ἀγιωτάτῃ δηλαδὴ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ

ἐκκλησία, ἣσαν μὲν οὐκ ὀλίγαι πρόσθεν αἱ πρόσοδοι, καὶ ἀβρῶς εἶχεν οὐ μόνον τῶν εἰς χρεῖαν ἠκόντων, ἀλλὰ καὶ τοῦ πολλοῖς καὶ διὰ πολλῶν τῶν τρόπων ἐνδεῶς ἔχουσιν ἐπαρκεῖν· ἐπεὶ δ' ἡ τῶν πραγμάτων οὐγχοσις καὶ ἀνωμαλία καὶ ἡ περὶ ταῦτα τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐναντίας φορᾶς ἀλλοίωσις : καὶ μεταβολὴ καὶ αὐτῶν δὴ τῶν ἐκκλησίας ἤφατο καὶ εἰς στενότητα καὶ ὑφασιν τῶν προσόδων ἤγαγεν, ἦν μὲν τῶν εἰκότων καὶ παρ' ἡμῶν αὐτῶν, ἕκαστον τῶν ὑπ' αὐτὴν τελούντων ἀρχιερέων συνεισφέρειν τι καὶ ἀφορμὰς διδόναι τοῦ εὐπορεῖν ὡς μητρὶ τῇ τοῦ θεοῦ ἁγία μεγάλη ἐκκλησία, τὸ δὲ μὴ εὐγνωμόως ἔχειν μηδὲ κοινῇ τῇ ψήφῳ καὶ προμηθεῖα τὰ δυνατὰ καὶ προνοεῖν αὐτῆς καὶ συναίρεσθαι ἐν τι τῶν ἀτοκωτάτων ἐδόκει καὶ πόρρω τῆς καθ' ἡμᾶς πνευματικῆς καὶ γνώμης καὶ διακρίσεως. διὰ ταῦτα καὶ κοινῇ διασκεψάμενοι πάντες οἱ τὸν τῆς ἱεράς συνόδου συμπληροῦντες θεϊότατον σύλλογον δεῖν ἔγνωμεν καὶ ἐψηφισάμεθα, ἐπεὶ ἐν τῷ παρόντι εὐρηγῆται γνησίῳν λειπόμεναι ἀρχιερέων τινές τῶν ὑπὸ τὴν πατρι-αρχικὴν περιωπὴν μητροπόλεων, ὑποκείσθαι τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ πληροῦν τὰς ἐν αὐτῇ χρεῖας διὰ τῶν ἐξ αὐτῶν προσοδημάτων, τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κυζίκου ἄνευ τῆς ἰδιοποιηθείσης τρίτης μερίδος ἐξ αὐτῆς, ἐφ' ἑτέρα χρεῖα τῶν ἀναγκαίων οὔσης καὶ ἀπαραιτήτων καὶ ταύτῃ, ἔτι δὲ ὑποκείσθαι μετὰ τῆς τοιαύτης μητροπόλεως καὶ τὴν ἀγιωτάτην ἀρχιεπισκοπὴν Προικονήσου, ὡσαύτως ὑποκείσθαι καὶ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Φιλιππουπόλεως, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν τῆς Τραϊανουπόλεως μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὰς ἐπισκοπῶν, ὅθεν καὶ καθέξει τὰς τοιαύτας ἀγιωτάτας ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἡμετέραν ψήφον καὶ διάγνωσιν ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐφ' ὅρῳ τῆς οἰκείας ζωῆς καὶ ἀρχιερατείας, καὶ οὐδεμίᾳ τις ἔσται παρ' οὐδενὸς μεταβολὴ περὶ τὴν τοιαύτην συνοδικὴν ἡμῶν πράξιν ἢ μετὰθεσις καὶ ἀλλοίωσις τῆς περὶ τούτων ψήφου καὶ γνώμης ἡμῶν. εἰ μέντοι ὁ ἐκ θεοῦ κραταιὸς καὶ ἄγιος ἡμῶν ἀδθέντης καὶ βασιλεὺς, ὁ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας φροντιστὴς καὶ κηδεμῶν ἐν πάσι καὶ προνοητὴς, κρεῖττόν τι καὶ μείζον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ περὶ τὰ καλὰ πάντα πρόθεσιν καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας σκουδὴν ἐθειλήσει ἐς ὕστερον ὑπὲρ αὐτῆς καταπραῖσαι καὶ ἐπιδείξασθαι, ἐξέσται πάντως τὰ κρεῖττω σὺν θεῷ καὶ μείζω περὶ αὐτῆς καὶ βουλευέσθαι καὶ διαπραττεσθαι, τὰ δὲ νῦν ἡμῖν δεδογμένα κρατήσῃ καὶ στερχθήσεται ἀμετά-

τρικτα, και συμπροχωρήσει σωζόμενα τῇ ζωῇ και ἀρχιερατείᾳ, ὡς εἴρηται, τοῦ παναγιωτάτου δεσπότου ἡμῶν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. τῆς γὰρ ὑπὲρ τούτων ἀσφαλείας και βεβαιώσεως ἔνεκεν και ἡ παροῦσα ἐγγραφος συνοδικὴ πράξις γεγονοῖσα παρ' ἡμῶν. ἐξεδόθη ταῖς οἰκείαις ἡμῶν ὑπογραφαῖς πιστωθεῖσα τε και κατασφαλισθεῖσα κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς ἐνισταμένης τρισκαίδεκάτης ἐπινομήσεως τοῦ 5^{ου} εἰκοστοῦ τρίτου ἔτους. εἶχε και ὑπογραφάς·

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἡρακλείας Ἰωάννης τῇ παρούσῃ πράξει συναινέσας ὑπέγραφα †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σάρδεων Γρηγόριος και αὐτὸς ὑπέγραφα †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Νικομηδείας Κόρिलλος και αὐτὸς ὑπέγραφα †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης και ὑπέρτιμος Ἀγαθοπόλεως Ἰγνάτιος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μονεμβασίας ὑπέρτιμος και ἔξαρχος πάσης Πελοποννήσου Σωφρόνιος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ποντοῦ Ἡρακλείας και ὑπέρτιμος Ἰωάννης †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Θεοπόλεως Προδῶσης και ὑπέρτιμος Νικόλαος †.

† Ὁ μητροπολίτης Περγᾶμου, πρόεδρος Αἴνου και ὑπέρτιμος Ἀρσένιος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν, ἔξαρχος πάσης Ἀχαΐας και ὑπέρτιμος Μιχαήλ †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σερρών και ὑπέρτιμος Νικόλαος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Φιλίππων και ὑπέρτιμος Καλλίνικος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Χριστοπόλεως και ὑπέρτιμος Ἰερόθεος †.

† Ὁ μητροπολίτης Δυρραχίου και ὑπέρτιμος Γρηγόριος †.

† Ὁ μητροπολίτης Μιτυλήνης Διονύσιος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μηθόβμνης καὶ
ὀπέρτιμος Μαλαχίας †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Διδυμοτείχου καὶ
ὀπέρτιμος Θεόδουλος †.

† Ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Βιζύης Νικόλαος †.

† Ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Κίου Γρηγόριος †.

† Ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Γαρέλλης Παῦλος †.

† Ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Βρύσεως Γεράσιμος †.

† Ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Λοκαδίου καὶ Με-
λιτουπόλεως Ἰωαννίκιος †.

IV. (6823—1315) julio ind. XIII.

*Joannes XIII. monachus monasteriorum Batopedii et Esphigmienis in Monte
Sancto mones, ut lites componant.*

† Ὡς ἀπόλοιτο ἐξ ἀνθρώπων ἡ τοῦ πλείονος ἔφεσις καὶ ἡ πρὸς
ἀλλήλους στάσις, ἡ τὸ μέγα καὶ τίμιον σῶμα Χριστοῦ, τοὺς ἐξ αὐτοῦ
δηλονότι Χριστοῦ καὶ ὄπ' αὐτῶ συναρμοστομένου καὶ ταττομένου
διαλυθεὶς καὶ διακόπτουσα καὶ τὰ οἰκεία μέλη σκαρᾶττειν κείθουσα
ὡς ἀλλότρια· οὕτω γὰρ ἂν ἡ εἰρήνη, τὸ παρὰ πάντων ἐπαινούμενον
ἀγαθόν, ὁ κοινὸς ἀπὸ Χριστοῦ κληρὸς, τὸ θεῖον μελέτημα καὶ καλ-
λώπισμα ἐν ἅπασιν ἐτηρεῖτο καὶ οὐποτε ἀπελείετο. ἐχρῆν μὲν οὖν
εἰδόμενος ἅπαντας ἀκριβῶς ὡς θεοῦ καὶ τῶν θείων ἐγγύς, εἰ δὲ δεῖ τὸ
μείζον εἰπεῖν, καὶ υἱοὶ θεοῦ, ὅσοι τὸ τῆς εἰρήνης καλὸν ἀσκαζόμενοι
φαίνονται, τῶ δὲ ἐναντίῳ τῇ στάσει ἀπεχθανόμενοι, καὶ ὡς εἰρήνη καὶ
ἀγάπη καὶ τὰ τοιαῦτα ὁ θεὸς ἡμῶν ὀνομάζεται, ἡμῖν πάντως παρέ-
χων καὶ διὰ τῶν ὀνομάτων μεταποιεῖσθαι τούτων τῶν ἀρετῶν, στέρ-
γειν αὐτὴν καὶ πάντα ἐλάττω τοῦ ταύτης ἀγαθοῦ τίθεσθαι καὶ τῶν
μὲν ὀχληρῶν καταφρονεῖν, τῆς δ' ἐν αὐτοῖς περιεργίας καὶ τοῦ πολο-
πραγμενεῖν τοῖς βουλομένοις ἐξίστασθαι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἀπλῶς
ἡγεῖσθαι κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον σκόβαλα, ὥστε αὐτὴν δὴ τὴν εἰ-
ρήνην καὶ δι' αὐτῆς τὸν ἐκείνης κληροδότην καὶ χορηγὸν κερδέσαι
Χριστόν, ὄνθησάμενος πάντως τῶν μικρῶν καὶ φθαρσομένων τὰ με-
γάλα καὶ μὴ λούμενα. ἐπεὶ δὲ τοσοῦτον ἴσχυσεν ὁ τοῦ γένους ἡμῶν
ἀπ' ἀρχῆς ἐχθρὸς καὶ πολέμιος, οἷς αὐτὸς στασιάζει τολμήσας
καὶ ὀπὲρ τὴν ἀξίαν ἀρθῆναι τραχηλίδας ἐφάνη κατέναντι θεοῦ παν-

τοπράτορος και της αντικειμένης γενέσθαι μοίρας, ὥστε πολλοὺς τῶν
 ὄντων κείθειν ὁμοιότητος μὲν καὶ τοῦ ταύτης ὀλιγοῦσιν καλοῦ, τοῦ δ'
 ἐναντίου, ὃ τὸ τῆς στάσεως ὄνομα πρόσεστι, περιέχεσθαι. τὸ δὲ ἔτι
 τοῦτων δεινότερον, ὅτι μὴ μόνον ἐν ἀνθρώποις ἐκπονημένοις περὶ τὴν
 τοῦ κόσμου τοῦδε σιγήν καὶ μηδὲν ἐκ τῆς ἕξω περιπλανήσεως
 ταῦτ' οὕτω διενεργεῖν, ἀλλ' ἤδη καὶ πολλοῖς τῶν μοναχῶν, οἷς κό-
 σμος καὶ τὰ ἐν κόσμῳ σταροῦσθαι ὀφείλεται, δεῖον ἡμᾶς εἰσὶν εὐ-
 εἶναι πρὸς τὰς αὐτοῦ μεθοδεῖας ἀνθίστασθαι καὶ πάντας κείθειν μὴ
 τοῖς τούτου σοφιστικῶς ἀλλοκεῖσθαι δελεάσμασιν, εἰ δὲ τις καὶ στάσις
 ἐκ μικροφυχίας συμβῆ, ταύτην σκοποδαίως ὅτι μάλιστα ἀποτίθεσθαι,
 εἰρήνην δὲ ἀντιλαμβάνειν καὶ τὴν ἐκ ταύτης εὐδοκίαν. οἷον γὰρ
 δὴ καὶ τοῖς κατὰ τὸ Ἅγιον Ὀρος τοῦ Ἁθῶ ἀσκούμενοις μοναχοῖς
 ἐν τῇ σεβασμῇ βασιλικῇ μονῇ τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομή-
 τορος καὶ ἐκτεκμημένη τοῦ Βατοπεδίου συμβέβηκεν, ὡς τῇ ἡμῶν
 μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς, οἱ ἐν τῇ κατ' αὐτὸ δὴ τὸ Ἅγιον
 Ὀρος σεβασμῇ βασιλικῇ μονῇ τοῦ δεσπότου σωτήρος Χριστοῦ καὶ
 ἐκτεκμημένη τοῦ Ἐσφιγμένου ἀσκούμενοι μοναχοὶ ἀρτίως ἀνέφερον.
 ἀγρὸς τις ἔστιν ἑλαϊκὸς πλησίον τῆς τοῦ Βατοπεδίου μονῆς ἐξ ἀμνη-
 μονεῦτων χρόνων ἤδη ἀνήκων τῇ κατ' αὐτοὺς τοιαύτῃ μονῇ, δι' οὗ
 πολλάκις ἀμφιβολαὶ τινὲς καὶ διενέξεις ἐφθασαν γενέσθαι μεταξύ
 τῶν εἰρημένων δύο μονῶν καὶ συνεχεῖς ἐγκλήσεις, πειρωμένων τῶν
 μοναχῶν τῆς σεβασμῆς μονῆς τοῦ Βατοπεδίου καταστρεῖν τὸν τοιοῦ-
 τον ἀγρὸν κατ' οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ ὅτι δὴ πλησιάζει τῇ κατ' αὐτοὺς
 τοιαύτῃ μονῇ, ὡς ἐντεῦθεν οἰομένων προσήκειν αὐτῇ, ὥστε καὶ πολλὴν
 τὴν διενόχλησιν καὶ ἐπίθεσιν τοὺς ἐν τῇ τοῦ Ἐσφιγμένου μονῇ ἐκ τῶν
 τοιοῦτων ὑφίστασθαι Βατοπεδηγῶν, κἀντεῦθεν καὶ εἰς στάσιν τὸ πρᾶ-
 γμα χωρῆσαι καὶ μάχης καὶ τόλμης ἔργα κατ' ἀλλήλων τοὺς μονα-
 χοὺς διαπράξασθαι, καίτοι πολλάκις αὐτῶν δὴ τῶν Βατοπεδηγῶν ἰκανῶς
 ἀποκροσθέντων διὰ τοπικῶν κρίσεων τε καὶ ἐξετάσεων, αὐτοὺς δὲ ὁμῶς
 οὐδαμῶς ἠρεμεῖν, ἀλλὰ πρὸ τινος ἤδη καιροῦ καὶ τινος οὐκ ὀλίγου
 τῶν Βατοπεδηγῶν παρ' οὐδὲν τὸ τῆς εὐταξίας ποιησαμένου καλὸν ἐν
 αὐταῖς ταῖς νησιμίαις τῶν ἡμερῶν ἐπὶ τὸν ἀγρὸν ἀτάκτως ἐπενεχθῆναι
 τοῖς Ἐσφιγμένταις μοναχοῖς καὶ κλειῖστα μὲν τῶν ἐν αὐτῷ ἐκτεμεῖν
 ἑλαϊκῶν δένδρων, τῶν ἐκείσε δὲ οἰκιῶν τὰς μὲν κατασπᾶσαι καὶ κατα-
 βαλεῖν εἰς γῆν, τὰς δὲ θέσθαι πυρὸς παρανάλωμα· δι' ἧ καὶ ἀνέφε-

ρον οί της τοῦ Ἐσφιγμένου μονῆς, καί ἐδεήθησαν συνοδικῆς ἡμῶν δια-
 γνώσεως, τὴν ζημίαν ἐπιβοώμενοι καὶ τὰ καλαιγενῆ τούτων ἔγγραφα
 καὶ τὰ τῶν κρίσεων σημειώματα, ἔτι γε μὴν καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις σε-
 πτὰ βασιλικά προστατάματα ἐμφανίζοντας. ἐπεὶ δὲ εἶδει παρῆναι καὶ
 ἀπολογεῖσθαι καὶ τὸ μέρος τῆς σεβασμίας τοῦ Βατοπεδίου μονῆς
 παρῆν δ τε καθηγοούμενος αὐτῶν μετὰ καὶ τινῶν ἐκ τῆς μονῆς ἐκκρι-
 τῶν μοναχῶν καὶ τῶν εἰρημένων ἐπακροώμενος, εἰλεγε μὲν καὶ αὐτός,
 οὕτω ταῦτα συμβῆναι καὶ ἐς τόσον προελθεῖν τὰ τῆς στάσεως, οὐ
 μὴν δὲ εἰδῆσαι τούτου ἢ γνώμη τὰ τοιαῦτα γενέσθαι, ἀλλ' ὄρημῃ τινι
 ἐκ τοῦ τυχόντος καὶ ἀπροόπτου πραχθῆναι ταυτὶ παρὰ τῶν εἰς τοῦτο
 ὀρηθηέντων μοναχῶν, ἔτι δὲ ἰσχυρίζετο, καὶ ἐπὶ κλείον τὰ τῆς στά-
 σεως προχωρῆσαι, εἴ γε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸν τοιοῦτον ἀγρόν οἱ τοῦ
 Ἐσφιγμένου καθεύουσιν· ἀπαιτούμενος δὲ ὑπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος
 καὶ εἴ τι περὶ τούτων ἔχει δικαίωμα ἐμφανίσει, οὐδὲν οὐδ' ἄλλως
 εἶχεν ὑποδείξει ἢ ἐμφανίσει, εἰ μὴ μόνον ἐπέφερεν, ὅτι κλησιαίξει,
 ὡς δὴ καὶ ἄνωθεν εἴκομεν, τῇ κατ' αὐτούς τοιαύτῃ μονῇ ὁ ἀγρός,
 καὶ διὰ τὸ ἔγγιστα εἶναι καὶ ἐνοεσθαι τοῖς δικαίοις αὐτῶν ἅμα καὶ
 προσήκειν αὐτῇ ἢ μετριότης τοίνυν ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερω-
 τάτων ἀρχιερέων τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ
 Μονεμβρασίας, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Προύσης, τοῦ Παργάμου, τοῦ
 Παλαιῶν Πατρῶν, τοῦ Σερρῶν, τοῦ Φιλίππων, τοῦ Χριστουπόλεως,
 τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μιτυλήνης, τοῦ Μηθύμνης, τοῦ Διδυμοτείχου καὶ
 τῶν ἱερωτάτων ἀρχιεπισκόπων τοῦ Βιζύης, τοῦ Κίου, τοῦ Γαρέλλης
 καὶ τοῦ Βρύσεως διάγνω καὶ ἀπερήνατο· ἐπειδὴ χρόνοι παρήλθον κλεί-
 στοι καὶ εἰς τὸ ἀμνημόνευτον σχεδὸν ἤκοντες, ἐξ οὗ τὸν ἀγρόν οἱ ἐν
 τῇ τοῦ Ἐσφιγμένου μονῇ κατεῖχον τε καὶ ἐνέμοντο, καὶ καλαιγενῆ δι-
 καιώματα ἐνεφάνισαν καὶ σεπτὰ βασιλικά προστατάματα, τοῖς δικαίω-
 μασιν ἐς ὕστερον εἰς ἔδρασμα ἐπακολουθήσαντα, βεβαιούντα τῇ μονῇ
 τὸ τε ἐπὶ τῷ ἀγρῷ παντάπασιν ἀνενόγητον, ἔτι δὲ καὶ τὴν γρῆσιν
 τῆς ἀρδείας τοῦ ἐκείσε ὕδατος αὐτῇ ἀπονέμοντα κατὰ τὴν ἤδη προβάσαν
 περὶ τούτου κρίσιν πρότερον τοπικῆν, διὰ ταῦτα δίκαιον εἶναι κατέχειν
 καὶ νέμεισθαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς ἐν τῇ ῥηθείστῃ μονῇ τοῦ Ἐσφιγμέ-
 νου τὸν τοιοῦτον ἀγρόν, καὶ μὴ εὐρίσκειν παρὰ τοῦ μέρους τῆς δηλωθεί-
 σης μονῆς τοῦ Βατοπεδίου τούτου ἕνεκεν δυνασταίαν τὴν τυχούσαν ἢ
 διενόγησιν, μῆτε ἐκ' αὐτῆς δὴ τῆ νομῆ καὶ κατοχῇ τοῦ ἀγροῦ καὶ

τῆ ἀνεκαθεν περιοχῇ αὐτοῦ, μήτε ἐπὶ τῆ χρήσει τῆς ἀρδείας τοῦ εἰρημένου ὕδατος, ἔτι δὲ ἀνοικοδομησάι τοὺς Βατοπεδηνοὺς τὰ πορκολληθέντα καὶ καταβληθέντα οἰκήματα παρ' αὐτῶν ἢ τὴν ἐπ' αὐτοῖς καὶ τὴν ἄλλην ἄκασαν ἀποδοῦναι ζημίαν, καθὼς ἂν διαγνοῖεν τὰ περὶ τῆς ζημίας οἱ τὴν περὶ τούτου ἀνατεθέντες παρ' ἡμῶν ποιήσασθαι διάγνωσιν· ἔφειλοσι γάρ ἐμφανιζόμενοι τοῦ παρόντος τῆς ἡμῶν μετριότητος ὑπομνήματος συνέλουσιν ποιήσασθαι κατὰ τὴν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις κρατούσαν ἐν τῷ Ὅρει τάξιν τε καὶ συνήθειαν ὃ τε εἰς τὴν τοῦ Πρώτου ἐνοχὴν ἀνατεθροόμενος τῶν ἐκείσε σεβασμίων μονῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ λοιποὶ τιμωτάτοι καθηγούμενοι τῶν ἐν τῷ αὐτῷ Ὅρει σεμνοτέρων μονῶν καὶ λοιποὶ τινες τῶν ἐκείσε τιμίων καὶ πνευματικῶν ἀνδρῶν, καὶ ποιήσασθαι, ὡς διαταξάμεθα, τὴν διάγνωσιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς ἐν τῷ ἄγρῳ γενομένης παρὰ τῶν Βατοπεδηνῶν ζημίας καὶ ἱκανοποιῆσαι ταύτην, ὃν εἰρηται τρόπον, πρὸς τὸ μέρος τῆς τοῦ Ἐσφιγμένου μονῆς· πλὴν οὕτω μὲν τὴν νικῶσαν εἴληφεν ἡ τοῦ Ἐσφιγμένου μονὴ καὶ τὴν δεσποτικίαν ἔχειν ἐφήφισται τοῦ ἄγρου, ἔτι δὲ ἀπολαβεῖν καὶ τὴν ἐν τῷ ἄγρῳ γενομένην αὐτοῖς ζημίαν παρὰ τῶν Βατοπεδηνῶν. ἀλλ' ἐπειδὴ, ἀνθρώπους ὄντας τοὺς ἐν ταῖς εἰρημέναις τοῦ Βατοπεδίου καὶ τοῦ Ἐσφιγμένου μοναῖς, οὐδὲν ἀπεικὸς καὶ κάλιν τι τῶν τοιούτων ἐκ μικροφυχίας παθεῖν, καὶ τοῦτο εἴθε συμβαίνειν ὡς τὰ πολλὰ, ἐπεὶ καὶ φύσει πρόχειρον ἢ κακία καὶ πολὺς ἐπὶ τὸ χεῖρον ὁ βόος ἢ μᾶλλον πλατεῖα τις, εὐαγγελικῶς εἰπεῖν, ἢ εἰς αὐτὴν ὁδὸς καὶ ἐσφόχωρος, καὶ χρητὴ πᾶσιν ἀνθρώποις, μοναχῶς γε μὴν μάλιστα, ἅτε λόσμφ νεκρωθεῖσι καὶ κοσμικοῖς, μηδεμίαν διδόναι τῷ πονηρῷ πάροδο, ἀλλὰ παροδοσαν μὴν εἰρήνην περιέπειν, ἀποδοσαν δὲ ἀνακαλεῖσθαι πάση σπουδῇ, καὶ πάντα ἐλάττω ἡγείσθαι τῆς ἐν Χριστῷ ὁμονοίας, κτήματά τε καὶ πράγματα· ἐπεὶ οὖν οὕτω ταῦτα καὶ οὐδὲν οὕτω περιποιητὸν εἰς ὁμόνοιαν ὡς τὸ περιαιρεῖσθαι τὰς ὑποκειμένους καὶ ἐρεθιζούσας εἰς τὸ κακὸν ἀφορμάς, δεῖν ἔγνω καὶ διὰ τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν οἱ τὴν εἰρημένην ἐξέτασιν καὶ ἱκάνωσιν ταχθέντες ποιῆσαι τίμιοι καὶ πνευματικοὶ ἄνδρες, ὑπομνήσαντες τοὺς ἐν ἀμφοτέραις ταῖς μοναῖς τὸ τῆς εἰρήνης ὄσον καλὸν καὶ ὄσον αὐτὸ κακὸν τὸ τῆς παραχῆς τε καὶ διαστάσεως καὶ πᾶσιν οἷς εἰκὸς περὶ τούτων πρὸς αὐτοὺς χρησάμενοι λόγοις, πᾶσαν ἐπιμέλειαν ποιήσαιεντο καὶ σπουδὴν, ὥστε ἐνὶ γε τῷ τρόπῳ εἰς καταλλαγὰς αὐτοὺς ἐμβιβᾶσαι

καὶ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς μνηστεύσαι εἰρηνικὴν ἐπὶ τῷ πράγματι καταστά-
 σιν καὶ πείσαι τοὺς τοιοῦτους, εἰ δυνατόν, ἢ πράσει ἢ ἀνταλλαγῇ τῇ
 κρεπούσῃ καὶ ἣ ἂν οἱ τοῦ Ἑσφιγμένου ἀρέσκοντο, τὴν ἐπὶ τῷ ἀγρῷ
 διάλοσιν ποιήσασθαι τῶν ὀχλήσεων, καταδεξαμένων δηλονότι τῶν τοῦ
 Ἑσφιγμένου ἢ πωλῆσαι ἢ ἀνταλλάξαι πρὸς τοὺς Βατοπεδηνοὺς τὸν τοι-
 οῦτον ἀγρὸν, ἐπειδὴ καὶ οἱ Βατοπεδηνοὶ, εἰ βούλοιντο τοῦ ζητουμένου
 ἐπιτυχεῖν, ἰκανῇ ὀφείλοσι χρήσασθαι τῇ συγκαταβάσει, ὥστε πείσαι καὶ
 ἐφελεύσασθαι τοὺς ἐν τῇ τοῦ Ἑσφιγμένου μονῇ προθύμως σχεῖν καὶ
 αὐτοθελῶς πρὸς ἢ τὴν πράσιν ἢ τὴν ἀνταλλαγὴν τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ
 οἴκειο ἀποτίς ἐκχωρῆσαι δικαίον. εἰ δ' ἄρα μὴ οὕτω ταῦτα προ-
 βαίη, μηδὲ πειθόμενοι φαίνονται ἐπὶ τῇ συμβάσει οἱ τοῦ Ἑσφιγμένου,
 τότε δὴ πάντως ἐξ ἀνάγκης κατὰ τὸ δίκαιον στερχθήσεται καὶ δια-
 μνεῖ ἐπ' ἀμφοτέραις καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ταῖς μοναῖς ἢ παλαιαῖ ἐπὶ τῷ
 ἀγρῷ νομῇ καὶ συνήθειαι, καὶ οὕτε παρὰ τὴν κοινὴν τοῦ Ὄρους τάξιν
 καὶ διατόπισιν ἐνεργήσουσιν οἱ τῶν ἀμφοτέρων μονῶν πρὸς ἀλλήλους
 ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ ἀγρῷ, ὥστε ἢ ζῶα ἐπεισάγειν ἢ ἕτερόν τι ποιεῖν
 παρὰ τὰ κοινῇ κρατήσαντα τοῦ Ὄρους ἔθιμα, οὕτε μὴν παρὰ τὴν ἰδίαν
 αὐτῷ συνήθειαν τὴν ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων ἐν αὐτοῖς τηρηθεῖσαν
 διαπράξονταί τι, ἀλλὰ μενοῦσι πρὸς ἀλλήλους ἀπρόσκοποι, καὶ ἀρ-
 κεοθήσονται ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν ἰδίοις καὶ καθαρῶς ἀνήκουσιν αὐτοῖς,
 μηδεμίαν τοῦ λοιποῦ προσάγοντες ἀφορμὴν, ἐπεὶ τὸ μὴ ἐμμένον τοῦ-
 τοις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῇ κρεπούσῃ καθυπαχθήσεται ζημίᾳ
 καὶ εὐδύνη βαρεῖα ὑποπεσέεται πνευματικῇ. τῶν γὰρ εἰρημένων χά-
 ριν καὶ τῆς εἰς τὸ ἐξῆς διαμονῆς αὐτῶν τε καὶ βεβαιώσεως καὶ τὸ
 παρὸν ὑπομνηματώδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐκτεθὲν καὶ τῇ
 ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι αὐτῆς πιστωθὲν ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς σε-
 βασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ δεσπότητος σωτήρος Χριστοῦ τῆς ἐπι-
 κεκλημένης τοῦ Ἑσφιγμένου εἰς διηνεκὴ τὴν ἀσφάλειαν. μηνὶ Ιουλίῳ
 ἰνδ. ιγ' †.

† Εἶχε ἡ ὑπογραφὴ τὸ· Ἰωάννης ἐλέφ θεοῦ
 ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Πό-
 ρης, καὶ οἴκου μενικὸς Πατριάρχης †.

V. (6824—1315) septembri ind. XIV.

Synodus absoluit monachum Ignatium monasterii Sanctae Annae.

(Initium decret.)

... και ἡρώτησα αὐτόν, και ἀπελογήσατο προς . . . (ἀ)πλοῖκῶ λόγῳ και ἐξ ἀγάπης οὕτως, ὅτι ὁ Θεόφιλος ἐκεῖνος, ὡς ἦλθεν εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἠνόμασεν ἑαυτὸν Ἱεροσολομίτην, και εἶχεν ἐκ τούτου φήμην μεγάλην, και ἔβλεπον ἐκεῖνον πολλοὶ ὡς καλὸν ἄνθρωπον. ἀπῆλθον οὖν κατὰ, και εἶδον αὐτόν, και ὠμίλησα πρὸς ὀλίγον· ὕστερον δὲ, ὡς ἐγνώσθη, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἱεροσολομίτης, ἀλλ' ὁ κατάρατος Θεόφιλος, κατήγγησαν και ἀνεθεμάτισαν πάντες αὐτόν, και ἐγὼ δὲ ὁμοίως κατήγγησα και ἀνεθεμάτισα αὐτόν. ταῦτά μοι εἶπεν ὁ κῆρ Ἰγνάτιος ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας και πλέον οὐδέν. αὕτη ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, και πλέον οὐ γινώσκω. ὁ μέντοι μοναχὸς Ἰγνάτιος παρὼν και ἀκροῶμενος ἀνέφερε και αὐτός, ὡς πατριδα μὲν ἔσχε τὴν Ἀθανασία, ἔφυ δὲ πατέρων τὰ χριστιανῶν πρεσβεούτων· και εὐσεβῆ τὴν τοῦ γένους ἄνωθεν ἐλκόντων οὐρανῶν, τῆς ἡλικίας δὲ δωδέκατον ἔτος ἄγων ὑπὸ παιδαγωγῆ τῷ ἀνεφίῳ τοῦ ἀρχιερατεύοντος ἐκεῖσε τὰ θεία ἐδιδάσκετο γράμματα, φ' ὅτι και δόξαν κατὰ μοναχοῦ ἀποκείρασθαι και ἀποκειραμένῳ μέντοι ἐν τῇ περὶ τὸ Ἀτραμότιον μονῇ τῶν ἁγίων θεοπατόρων Ἰωακείμ και Ἄνης ἠκολούθησε και οὕτως, και τοῦ μοναχικοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν μονὴν ἤξιώσθη σχήματος. μετὰ χρόνου δὲ τρεῖς ἐκεῖθεν ἐξελεθόντι και εἰς τι μονῶδιον περὶ τὴν αὐτὴν Ἀθανασία, τῷ τοιοῦτῳ μοναχῷ Ἰγνατίῳ διαφέρων ἐκ γονικότητος, σονῆν και σονδιτήγεν αὐτῷ, ἐξαμηνιαῖον δὲ καιρὸν εἰς τὸ αὐτὸ μονῶδιον ἄμφω διαβιβάσαντες ἀκηκόασιν ἐκ φήμης ἐπιστῆναι τινα τῷ τόπῳ μοναχὸν, καλούμενον Σεραπίωνα Ἱεροσολομίτην και ἐν τῷ Σινάει ὄρει ἀσκήσαντα, και ἐντοχῶν αὐτῷ ὁ ἱερομόναχος Κύριλλος (οὕτω γὰρ ὁ τοῦ ἐπισκόπου ἀνεφίως μετωνόμασται) και ὑποστρέφας πολλὸς ἦν ἐπαινέτης ἐκεῖνου, τὸ εὐστροφὸν τε τῆς γλώττης και τὴν πλοκὴν τοῦ λόγου και τὸ πρὸς ἀρετὴν σπουδαῖον τιθεῖς ἐν θαύματι. εἶτα πρὸς τὴν αὐτῶν μονὴν ἐκεῖνον καταλαβόντα εἶδε τ. . . . και ὁ τοιοῦτος μοναχὸς Ἰγνάτιος, και δεῦτερον πάλιν εἶδε πεμφθεὶς πρὸς αὐτόν προσαγορευίας χάριν παρὰ τοῦ ἡγμένου Κυρίλλου. εἶτα κάκεινος τοὺς ἰδίους μαθητὰς ἀντιπροσαγορεύοντας αὐτῷ ἐξαπέστειλε τοὺς αὐτοὺς δὲ και πρὸς τὸν χατζόκην,

δειλιῶν γὰρ ἦν ἰδεῖν τοῦτον, μὴ ἐντεῦθεν, ὅστις ἐστὶ φανερωθεῖη, πληροφορίαν δὲ ὄμως λαβῶν τοῦ μὴ ἐγνωσμένος αὐτῷ εἶναι ἐνέτοχε τοῦτερον δὴ τῷ χατζύκῃ. ἔπειτα μαθὼν, καὶ τοὺς περὶ τὴν μονὴν τῶν Σανίδων τόπους ἐπιτηδειότερους εἰς ἀναχώρησιν εἶναι καὶ τῶν κοσμικῶν θορύβων ἀπηλλαγμένους καὶ ἐπιστῆναι αὐτοῖς βουλόμενος, ζητῶν ἦν τὸν αὐτῷ συνοδεύοντα, καὶ ἐπεὶ αὐτὸς δὴ οὗτος ὁ Ἰγνάτιος εἶχε τινα κατεπειγουσαν χρεῖαν ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τι λαβεῖν ἐκεῖθεν καὶ μεταγράψαι τῷ εἰς ἐκκλησιαρχὸν ἀρτίως εὐρισκόμενῳ τῆς αὐτῆς τοῦ Πικερᾶ μονῆς μοναχῷ Ἀρκαδίῳ, συνώδευσε τὸν τρόπον τοῦτον ἐκείνῳ κλήν, καταντησάντων ἀμοτέρων εἰς τὴν δηλωθεῖσαν τῶν Σανίδων μονὴν, δέδωκεν εἰδῆσθαι ὁ ῥηθεὶς Ἰγνάτιος περὶ τοῦτου τῷ χρηματίσαντι καθηγουμένῳ τῆς αὐτῆς μονῆς ἐκείνῳ κῦρ Ἀγάθωνι, ἀνδρὶ τὰ θεῖα ἐξησκημένῳ, καὶ τὴν ἐπιδημίαν ἐκείνου ὁ αὐτὸς κῦρ Ἀγάθων διὰ τὴν κρατοῦσαν ὑπὲρ αὐτοῦ φήμην ἀποδεξάμενος, προσεῖπε μὲν αὐτὸν ἡδέως καὶ προσεφθέγγετο, κατενόησε δὲ ὄμως ἐκείνον ἐξ ὧν ἤκουσε λέγοντά τε καὶ ἐγκαυχώμενον μηδὲν πνευματικὸν ἔχειν, ἀλλὰ τοῖς ματαίοις ἔτι φέρειν ἐπιχάσκουσαν τὴν ψυχὴν φιλοτιμίας καὶ φιλοδοξίας πάθει τῆς ἐπὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῦ δι' αὐτῶν σεμνύνεσθαι ἐνισχύμενον. κλήν ἐκεῖθεν μεταβάνας εἰς τὸ Χαρίτορος τῷ φαινόμενῳ μὲν, ὡς αὐτὸς ἔλεγεν, ἵνα τοὺς ἐκείσε διαφερομένους τῇ ἐκκλησίᾳ ἴδῃ καὶ τῶν παρ' αὐτῶν λεγομένων ἐπακούσῃ, ἀπὸ ξένης δῆθεν ἐλθὼν, καὶ μὴ γινώσκων τὰς τῶν σκανδαλιζόντων δῆθεν αὐτοὺς ἀφορμὰς, τῇ δ' ἀληθείᾳ ἐπὶ τῷ εὐρεῖν τὸν ὑποχωρήσαντα πρὸ μικροῦ ἐκ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ὡς ὕστερον δέδεικται. εἰσῆει γὰρ αὐτὸν ἔννοια, μὴ φανερωθῆ ὑπ' αὐτοῦ, ὄμως παραβαλὼν ἐν αὐτοῖς καὶ εὐρῶν τὸν ζητούμενον, πρὸς τὴν Ἀθανασία πάλιν ὑπέστρεψε μετ' αὐτοῦ. ὑποστρέφοντα δὲ κατέσχον περὶ ποῦ τὸ Ἀτραμύτιον, ὅτινες ἐκ τῶν βασιλικῶν παραιμονῶν ἐζήτησαν καὶ ἀνηρεθῶν αὐτὸν ἀποσταλέντες ἐπὶ τοῦτερον λαβεῖν ἐπειγόμενοι. ἔνθα δὴ καὶ φανεροῦ γεγονότος, αὐτὸν ἐκείνον εἶναι τὸν θεοσοτῆ καὶ ἀπόβλητον καὶ ἀποκεκηρογμένον Θεόφιλον, ὁ μοναχὸς Ἰγνάτιος, προσελθὼν καὶ ἐξυβρίσας ὡς ἀπατεῶνα καὶ πλάνον καὶ ἀναθέματι καθυποβαλὼν ὑπὸ παρουσίᾳ καὶ τοῦ πρωτοφάλτου τῆς ἐκκλησίας Ἀτραμυτίου, ἔτι νῦν περιόντος τῷ βίῳ καὶ τῇ νήσῳ Μιτυληνῇ ἐνδιατρίβοντος, εἰς τὴν ἰδίαν αἰθρὴν ἐπανήλθε μονὴν τὴν τῆς ἀγίας Ἄννης. ἐν αὐτῇ γὰρ ἦν μετὰ τοῦ εἰρημένου Κυρίλλου κα-

τηνηκώς, ως εἴρηται, καὶ διάγων, ἐνθα δὴ καὶ εὐρών τὸν μοναχὸν Θεοδόσιον, ὃς ἐστὶ διέπων ἤδη τὰ τῆς ἐνταῦθα σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, ἀνήγγειλε τὰ περὶ τούτου αὐτῷ. μετὰ τρεῖς δὲ μῆνας ἐκείθεν ὑποχωρήσας καὶ πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ Ἁθῶ καταλαβὼν, συνῆν τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς κῆρ Γερμανῷ τῷ Φιλάρετῳ χρόνων ἤδη παρελθόντων ἐξ ἐκείνου εἴκοσι δύο. καὶ ἔκτοτε οὐχ εἴρηται οὐδὲ ὥπται ὑπὸ τινος οὐδὲ καταμεμαρτύρηται τῷ κακίστῳ Θεοφίλῳ τρέπιφ οἰφθῆτινι ἐντυχῶν, ὥστε ἢ εἰς ὀμιλίαν αὐτῷ συνελθεῖν ἢ κοινωνίαν ὅλως σχεῖν τινα πρὸς αὐτόν, ἕως ἐν τοῖς ζωσιν ἐκείνος ἦν. τοιαύτην καὶ ὁ τοιοῦτος μοναχὸς Ἰγνάτιος τὴν ἀναφορὰν ποιησάμενος μάρτυρας εἰς παράστασιν προσβάλλει ἀπὸ μὲν τῆς εἰρημένης μονῆς τῆς ἁγίας Ἄννης τοὺς εὐρισκομένους ἐν τῇ τοιαύτῃ τοῦ Πιπερᾶ μονῆ, τὸν τε δηλωθέντα ἐκκλησιαρχὸν αὐτῆς τὸν Ἀρχάδιον, τὸν Κάλλιστον, τὸν Νικάνδρον, τὸν Νέστορα, τὸν Κύριλλον καὶ τὸν Ἰάκινθον, ἀπὸ δὲ τῆς μονῆς τῶν Ζητανῶν ἐκ γειτόνων οδοῦς τῇ τῆς ἁγίας Ἄννης μονῆ, τοὺς εὐρισκομένους ἐν τῇ τοῦ Μορταλαίου μονῆ, τὸν ἡγουμενικῶς αὐτῆς προϊστάμενον τιμιώτατον ἐν μοναχοῖς κῆρ Γαλακτίωνα, τὸν μοναχὸν Θεοδόσιον, τὸν Μακάριον, τὸν Δωρόθεον, τὸν Γεννάδιον καὶ τοὺς διαληφθέντας, τὸν τε μοναχὸν Θεοστήροκτον τὸν χατζύκην καὶ τὸν μοναχὸν Θεοδόσιον τὸν εὐνοῦχον. ὧν δὴ καὶ μαρτυρησάντων οὕτω καὶ μὴ ἄλλως ἔχειν τὰ εἰρημένα διέγνωμεν καὶ ἀπεφηνάμεθα, ἀθῶν παντάπασιν ἐκ τοῦ εἰρημένου ἐγκλήματος τυγχάνειν τὸν δηλωθέντα μοναχὸν Ἰγνάτιον οὐ μόνον, ὅτι μὴ εἰδὼς τῷ Θεοστυγῇ ἐκείνῳ ἐνέτυχε καὶ ἐπὶ τρισὶ μόναις ἡμέραις ἐκείνῳ συνώδεσσε, ποιουμένη τὴν εἰρημένην ὁδοιπορίαν, ἀλλὰ καὶ πολλῷ μάλλον, ὅτι γνωσθέντα τοῦτον καὶ ἀνεθεμάτισε καὶ ἀπεκήρυξε, καὶ ἐξ ἐκείνου ἀποβεβλημένον ἔχει καὶ ἀνομολογεῖ καὶ τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀλλότριον, ὅθεν καὶ οὐδεμίαν ἀπὸ τῆς τοιαύτης κατηγορίας ἔξει τὸ ἀπὸ τοῦδε μέμφιν ἢ κατάγνωσιν ὁ αὐτὸς μοναχὸς Ἰγνάτιος, ἀλλὰ ὡς ἀνέγκλητον καὶ ἕνα τῶν ὀρθοδόξων καὶ εὐσεβῶν καὶ τῶν γνησίων τῆς ἐκκλησίας οἰῶν, ὥσπερ δῆτα καὶ εἶναι διέγνωσται Θεοῦ χάριτι, πάντες αὐτὸν προσδέξονται καὶ πάσης αὐτῷ τῆς ὑπειλομένης χριστιανικῆς κοινωνίας ἀκολούτως καὶ μετὰ πληροφορίας καθαρᾶς μεταδώσουσι καὶ συμμαθέξουσιν. ὑπὲρ τούτου γὰρ καὶ τῆς ἐπι-τούτῃ ἀσφαλείας καὶ τὸ παρὸν γράμμα ἡμῶν ἰηνοδικῶς τῆς ὑποθέσεως ἐξετα-

οθείσης και διαγνωσθείσης ἐπεδόθη τῷ εἰρημένῳ μοναχῷ Ἰγνατίῳ ὑποσημανθὲν και ταῖς ἡμετέραις ὑπογραφαῖς και ἀπολοθὲν μηνι Σεπτεβρίῳ ἰνδ. ιδ' Ϛ.

1	† Ὁ Ἡρακλείας Ἰωάννης	2	ὁ Σάρδεων Γρηγόριος
9	ὁ Νικομηδείας Κύριλλος		ὁ Νικαίας Πέτρος
	ὁ Χαλκηδόνος Θεόδουλος		ὁ Θεσσαλονίκης Ἰερεμίας
	ὁ Γαγγρῶν Κωνσταντίνος	6	ὁ Ποντοηρακλείας Ἰωάννης
7	ὁ Προύσης Νικόλαος	8	ὁ Περγάμου Ἀρσένιος
9	ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Μιχαήλ	10	ὁ Σερρῶν Νικόλαος
11	ὁ Φιλίππων Καλλίνικος		ὁ Χριστοποπόλεως Ἰερόθεος
12	ὁ Δορραχίου Γρηγόριος		ὁ Μιτολήνης Διονύσιος
13	ὁ Μελενίκου Ἰωάννης	15	ὁ Μηθόβνης Μαλαχίας
	ὁ Διδυμοτείχου Θεόδουλος	17	ὁ Βιζύης Νικόλαος
16	ὁ Κίου Γρηγόριος	18	ὁ Γαρέλλης Παῦλος
21	ὁ Λοπαδίου Ἰωαννίκιος		ὁ Νυμφαίου Θεόδουλος.
	ὁ Μηδείας Νίφων.		

VI. Sine anno.

Synodus dirimit controversiam matrimonialem.

Ἀνέφερον ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος προκαθημένης συνοδικῶς ὁ ἀπὸ τῶν καιοδοβλῶν τοῦ κρατίστοο και ἀγίου μου ἀδοκράτορος Κωνσταντίνου ὁ Παλάτης, ὡς ἢ ἐκ τῆς αὐτῆς αὐτῷ χάρας οὐσα τοῦ Μελενίκου ἢ Ἀλαμανίνα καλουμένη συνεφώνησε λαβεῖν δι' ἐγκολπίων εἰς γαμβρόν ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ τὸν Ταρχανειώτην Γεώργιον, δεδὴ και ἰδὼν τὴν κόρην οὐκ ὀλίγα βεβλαμμένην μέρη τοῦ σώματος περὶ τε τὸ πρόσωπον δηλαδὴ και θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ἔτι δὲ και τὰς χεῖρας, διέλωσεν αὐτίκα τοὺς τοιοῦτους δεσμούς· ἦν δὲ κατέλειπεν ἐκεῖνος, ἀπάτη μετ' ἐκεῖνον χρησαμένη συνέδησε τούτῳ δι' ἀρραβῶνων νοκτὸς, μὴ συμπραξάντων ἐπὶ τούτῳ μηδὲ συναιεσάντων τῶν γονέων αὐτοῦ, μηδὲ γνόντων, δι' ἣν αἰτίαν ὁ ῥηθεις Ταρχανειώτης τὴν μεθ' ἑαυτοῦ διέλωσε συμφωνίαν, ὡς ὕστερον ἐγνώσθη· εἶτα γνοὺς οὗτος τὴν ἀπάτην, ἀπέστρεψεν αὐτίκα τὸ τοιοῦτον συνοικέσιον. και πειρώμενος τέλειον ἀποφυγεῖν, ἐμπέσων δὲ και εἰς μίσος πρὸς τὴν κόρην και μὴ δυνάμενος ὅλως συνοικῆσαι μετ' αὐτῆς, ἀπῆλλοτριώθη και ἐξέφυγε παντελῶς ἀπὸ τοιοῦτου τόπου, και ἀπῆλθεν εἰς μέρος

ἀλλότριον, μηδὲ εἰς γάμον ἢ ἐδλόγησιν ἔννομον ἀνασχόμενος συν-
 ελθεῖν μετὰ τῆς γυναικός, ὥστε καὶ ἐπὶ τέσσαρα ἡδὴ χρόνοις φο-
 γὰς ἦν τῶν οἰκειῶν καὶ τῶν βρωματικῶν ὀρίων. νῦν δὲ ἐκανελευθῶν καὶ
 ἔτι ἀποστόργως ἔχων καὶ μίσει κατεχόμενος κατὰ τῆς γυναικός
 ἀδιαλλάκτως καὶ φόνον ἀπειλῶν καὶ πᾶν εἴ τι χεῖριστον κατὰ τῆς
 γυναικός θράσαι, εἰ ἀναγκασθῆ τὴν μετ' αὐτῆς συνοίκησιν, ἤτήσατο
 διαγνώσεως τυχεῖν συνοδικῆς παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, προσθεὶς
 καὶ ὡς ἐπεβούλευσε τῇ ζωῇ τοῦτου διὰ μαγγανείας τε καὶ λοιπῆς
 κακοουργίας ἢ πενθερὰ μετὰ τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἐπεὶ μὴ ἔβλεπον
 αὐτὸν συντιθέμενον τῇ ἐπὶ τούτῳ γαμικῇ πράξει· ὕθεν καὶ διέγνω ἢ
 μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἰσροτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρα-
 κλείας, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνος,
 τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Προύσης, τοῦ Περγάμου,
 τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν, τοῦ Σερρών, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δορραχίου,
 τοῦ Μελενίκου, τοῦ Μηθύμνης, τοῦ Διδυμοτείχου, τοῦ Κίου καὶ τοῦ Γα-
 ράλλης, δεῖν εἶναι διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας τὸ τοιοῦτον συνοικέσιον
 διαστᾶσαι λυθῆναι, τὸ μὲν διὰ τὸ μὴ συμπράξει τοὺς γονεῖς τοῦ εἰρη-
 μένου Παλάτου ἐπὶ τῷ τοιούτῳ συνοικεσίῳ, τὸ δὲ καὶ διὰ τὸ ἐπὶ
 τοσοῦτοις χρόνοις κρατήσαν κατὰ τῆς γυναικός τοῦ ἀνδρὸς ἀκατάλλα-
 κτον μῖσος, καὶ ἔτι γε δι' ἡν, ὡς ὁ Παλάτης ἰσχυρίζετο, προφανῶς
 τὴν πενθερὰν ἐνεργῆσαι κακοουργίαν διὰ μαγγανείας εἰς ἐπιβουλήν
 τῆς ζωῆς αὐτοῦ, δι' ἣν καὶ φόνον ἀντηπεῖλει τῇ γυναικί. ἔσονται τοί-
 νον τὸ ἀπὸ τοῦδε διηρημένοι οἱ ῥηθέντες, καὶ ἑκάτερος εἰς ἕτερον,
 καθὼς ἂν θελήσῃ, μεταβήσεται γάμον ἀκολούτως. εἰ γάρ, καὶ μὴ τι-
 νος αἰτίας ὁδοῦς τῇ γυναικί, ἱκανὸν ἂν ἦν μόνον πρὸς τὴν διάζωσιν
 κατὰ νόμους, ὅτι μὴ καὶ οἱ γονεῖς συνήνεσαν τοῦ ἀνδρὸς, πολλῷ μάλ-
 λον ἂν καὶ χρονίου μίσους ὄντος καὶ τῶν ἄλλων αἰτιῶν, νομίμως
 ἀρμόσειε τὰ τῆς διαζώσεως. ἐπεὶ δὲ ἀνηνέχθη τῇ ἡμῶν μετριότητι
 καὶ ὡς οὗτος δὴ ὁ Παλάτης, παρ' ὅσον τῇ πενθερικῇ αὐτοῦ οἰκίᾳ ἐν-
 διέτριψε, λαβὼν καὶ τινὰ τῶν καταγραφέντων αὐτῷ εἰς προῖκα πραγμά-
 των, ἐν τῇ ἀποφυγῇ αὐτοῦ συνεπιφερόμενος ἀνάλωσε, δεῖν ἔγνω καὶ περὶ
 τοῦτου ἢ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν ἰσράς συνόδου καὶ ἀπεφή-
 νατο, ἱκανωθῆναι πρὸς τὸ μέρος τῆς γυναικός, ὅσον ἂν παρ' αὐτοῦ
 ἀφαιρεθῆν καὶ ἀναλωθῆν φανείη, καὶ ἀποδοθῆναι παρὰ τοῦ μέρους
 τοῦ εἰρημένου Παλάτου καὶ τῶν πατρόθεν ἀνηκόντων αὐτῷ πραγμάτων

κατὰ τὸ ἀνελλιπίς, καθὰ καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφον ἐκοιήσαντο ὑπόσχου-
σιν οἱ παρατυχόντες ἐνταῦθα τῇ κρίσει ἀπὸ τῶν γησιῶν τοῦ αὐτοῦ
Παλάτου, ἐν ᾗ δὴ ὑπόσχεται παρ' αὐτῶν καθωμολόγηται καὶ ὑπέ-
σχηται καὶ τὰ κατὰ νόμους τῇ γοναίῳ ἀνήκοντα ἐπὶ τῇ προικί
ἀποδοθῆναι, καὶ ὀφείλουσιν, ὡς ὑπέσχηται, καὶ ἀποδοθῆναι. ταῦτα
μέντοι ὀφείλει πράξει, ὥστε καὶ εἰς πέρας ἐξενεχθῆναι, ὁ ἱερώτατος
μητροπολίτης Μιλενίκου, ὑπέρτιμος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς
ἀδελφός τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, ὡς καὶ ἀμφοτέρων
τῶν μερῶν ὑπὸ τὴν ἐνορίαν αὐτοῦ ὄντων καὶ ὡς προειδὼς τὰ τῆς
ὑποθέσεως καὶ συνδικίας ἡμῖν καὶ συναποφνηάμενος. τούτου γὰρ
χάριν ἐκιδέδοται τῷ διαληφθέντι Κωνσταντίνῳ τῷ Παλάτῳ καὶ τὸ
παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

VII. Sine anno.

Joannes XIII. episcopum Cui a clericis suis accusatum in ius vocat.

Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Χίου. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ
τῇ σῇ ἱερότητι. γραφὴ ἀπεστάλη παρὰ τῶν κληρικῶν τῆς κατὰ σὲ
τοιούτης ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς, αἰτιάματα διαλαμβάνουσα καθαρτό-
μενα τῆς θεοφιλείας σου καὶ συνοδικῆς δεόμενα ἐξετάσεως τε καὶ
διαγνώσεως. παρέγγυᾶται οὖν τῇ θεοφιλείᾳ σου ἡ μετριότης ἡμῶν
καταλαβεῖν, ἐνταῦθα ἐπὶ τῷ ἀπολογῆσασθαι ταῦτα δὴ τὰ κινήθοντα
κατ' αὐτῆς αἰτιάματα, ἕως εὐθετός ἐστι περὶ τὸν πλοῦν καὶ ἐπιτήδειος
ὁ καιρός. εἰ γὰρ μὴ ἀπαντήσης, καὶ μόνοι οἱ τὰ τοιαῦτα αἰτιάματα
κινῶντες κληρικοὶ καταλάβωσιν, οὐκέτι γράμμα δέξῃ τῆς ἡμῶν με-
τριότητος ἕτερόν σε πρὸς τὰ ὧδε μετακαλούμενον, ἀλλὰ τὸ παρὸν
ἔσται σοὶ καὶ ἀντὶ δευτέρου καὶ τρίτου μηνύματος, καὶ συνοδικῆ ἀπό-
φασις ἐξενεχθήσεται ἐπὶ σοὶ ὡς φοροδικοῦντι κατὰ τὴν τῶν ἱερῶν
κανόνων ἀκριβῆ παρατήρησιν. διὰ τοῦτο δὴ καὶ καταλαβέτω ἡ σὴ
θεοφιλία προσλαβούσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὸν χαρτοφύλακα τῆς σῆς
ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, ὡσάν καὶ οὗτος ἀπολογῆσῃται, ἅπερ κατ'
αὐτοῦ παρὰ τῶν τοιούτων κληρικῶν ἐκινήθησαν αἰτιάματα. ἡ χά-
ρις τοῦ Θεοῦ εἴη μετὰ τῆς θεοφιλείας σου †.

VIII. Sine anno.

Joannes XIII. clericos insulae Chii in synodum vocat, ut accusationem contra episcopum comparatam probent.

† Εὐλαβέστατοι κληρικοί τῆς κατὰ τὴν νῆσον Χιον ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς, σὺ τε οἰκονόμιε, σὺ πρωτεύδικε, σὺ πρεσβύτερε Νικήτα βεστάρχα, καὶ σὺ Λέον Καλόθετε, ἀγαπητὰ κατὰ κόριον εἶνα τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἡ γραφὴ ὑμῶν διεκομίσθη καὶ ἀνεγνώσθη τῇ ἡμῶν μετριότητι, ἥτις καὶ διελάμβανεν αἰτιώματα κατὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς καθ' ἑμᾶς τοιαύτης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας καὶ τοῦ χαρτοφύλακος τοῦ Πετριμέντου, δεόμενα συνοδικῆς ἐξετάσεώς τε καὶ διαγνώσεως. Ἐγραφεν οὖν ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα καταλάβῃ ἐνταῦθα ὁ τοιοῦτος ὑμῶν ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ αὐτοῦ χαρτοφύλακος, καὶ ἀπολογησονται ἀμφότεροι, περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται. παρακαλεῖσθαι δὲ καταλαβεῖν καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τῷ ἀπελέγξει καὶ παραστῆσαι τοῦτοις τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα εἰ δ' ἴσως οὐ βούλονται ἀπαντῆσαι, καταλάβετε ὑμεῖς, ἵνα συνοδικῆ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦτοις ὡς φοροδικούσιν ἐξενεχθῆ κατὰ τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων ἀκριβῆ παρατήρησιν. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν †.

IX. Sine anno.

Synodus metropolitae Philipporum mandat, ut simul cum archiepiscopo Dramae causam quandam diiudicet.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Φιλίππων, ὑπέριμιε, ἀγαπητὴ κατὰ κόριον ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγέ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. ἡ θεία τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, μετὰ τῆς παλαιᾶς, γνησιωτάτης κατὰ πνεῦμα θυγάτηρ τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενεστάτη κορὰ Εὐδοκία ἡ Νεστογιόνοσσα ἀνήνεγκε συνοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι, ὡς ἀνεδέξατο καὶ εἰσποιήσατό τινα κόρην ἐπταετῆ, καὶ ἐπιμελῶς ἀνέτρεφε ταύτην ἐπὶ χρόνοις ἰκανοῖς, καὶ οἷα γνησίαν παιδα σχεδὸν ἔστεργεν, ὡς καὶ οὐκ ὀλίγα πράγματα καταπιστεῦσαι αὐτῇ, τὰ μὲν εἰς παρακαταθήκην, τὰ δὲ ἵνα ὑπὲρ προικὸς αὐτῇ δώσει, ἥνικα συζεύξῃ ταύτην κατὰ νόμους ἀνδρῶν ἢ δὲ, ὡς περ ἐπιλαθομένη τῶν πρὸς αὐτὴν ἐκείνης ευεργεσιῶν, τοῖς ἐναντίοις αὐτῇ ἡμείφατο, καὶ ἀπαυθαδεύασα οὐ μόνον διέβαλε ταύτην καὶ περιέσυρε καὶ ἐπιβούλως ἐξουθύνησεν, ἀλλὰ καὶ

ἄνδρα παρὰ γνώμην αὐτῆς ἤγάγετο, καὶ τὰ τοιαῦτα πράγματα ἔτι
 κατέχει παρ' ἑαυτῆ. ὦν χάριν καὶ ἐδεήθη ἡ αὐτῆ μεγάλη κακία
 τῆς ἡμῶν μετριότητος ὥστε ἐπανασωθῆναι πάλιν ταῦτα αὐτῆ, δι' ἣν
 ἐπεδείξατο ἡ εἰρημένη ἀχαριστίαν καὶ ἐπίβουλον γνώμην πρὸς αὐτῆν.
 διέγνω τοίνον ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτῆν ἱερώτατων
 ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείου, τοῦ Σάρδων, τοῦ Νικομηδείου, τοῦ Ν-
 καίας, τοῦ Καλκηδόνου, τοῦ Θεσσαλονίκου, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ
 Ποντοηρακλείου, τοῦ Προβύου, τοῦ Περτάμου, τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν,
 τοῦ Σερρών, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μουτλήτης, τοῦ
 Μηθύμνης, τοῦ Διδυμοτείχου, τοῦ Βιζύου, τοῦ Κίου, τοῦ Γαρέλλης καὶ
 τοῦ Μηδείου, δικαίαν εἶναι τὴν αἴτησιν τῆς τοιαύτης μεγάλης κα-
 κίας, ὅθεν καὶ ἐδικαίωσε, προηγουμένως μὲν λαβεῖν τὴν εἰρημέ-
 νην μεγάλην κακίαν ἐκ τῆς τοιαύτης γονακῆς, ὅσα παρακαταθή-
 κης καὶ φυλακῆς χάριν ταύτη κατεπιστεύσατο, εἶτα ἐξέτασιν γενέ-
 σθαι, εἰ κακῶς οὕτω διετέθη πρὸς αὐτῆν ἐκείνη, καὶ ταῦτα δὴ τὰ ἄδικα
 καὶ ἀχάριστα ἐτόλμησεν ἐπ' αὐτῆ ἀντὶ τῆς ὑπειλομένης εὐγνωμοσύ-
 νης, καὶ τοῦτων ἀληθῶς ἔχειν ἀναφανέντων ἀπολαβεῖν αὐτῆν καὶ ὅσα
 εἰς πρᾶξα δοῦναι πρὸς ἐκείνην προέθετο, ἐπεὶ παρὰ γνώμην αὐτῆς,
 μετὰ τοῦ δεῖξαι καὶ τὴν τοσαύτην ἀγνωμοσύνην, ἔλαβε τὸν ἄνδρα, ὃν
 αὐτοβούλως ἔσχε. παραδηλοὶ σου τοίνον τῆ ἱερότητι ἡ μετριότης
 ἡμῶν προσλαβέσθαι καὶ τὸν ἱερώτατον ἀρχιεπίσκοπον Δράμας, ἀγα-
 πητὸν ἡμῶν κατὰ κύριον ἀδελφόν καὶ σπουδαίον, καὶ ἅμα τούτῳ
 τὴν ἐπέθεσιν ἐξέτασαι, καὶ ἐχούσης ταύτης, ὡς ἀνηνέχθη, πράξαι
 καὶ οἰκονομήσαι, ὅστε ἀπολαβεῖν ταύτην δὴ τὴν μεγάλην κακίαν.
 καὶ ὅσα προικὸς χάριν δοῦναι πρὸς ἐκείνην ἐπέθετο καταδικάζεται
 γὰρ ὅτι τῶν νόμων ἡ τοιαύτη γονὴ ἐκπεσὶν τῆς τοιαύτης χάριτος
 καὶ δόσεως, τὸ μὲν ὡς ἐπὶ τοσοῦτον ἐξουθενήσασα τὴν ἑαυτῆς εὐεργέ-
 τιν, τὸ δὲ καὶ ὡς παρ' εὐθερίαν αὐτῆς ἀγαγομένη τὸν ἄνδρα, γενέσθαι
 τοίνον, καθὼς ἡ μετριότης ἡμῶν παραδηλοὶ σου τῆ ἱερότητι διὰ τοῦ
 πύργου τράμματος, ὃ καὶ ἀντιγραφῆται ἐν μέρει τῆς διαληφθεί-
 σης θείας τοῦ κρείττου καὶ ἁγίου μου ἀποκράτορος, μεγάλης
 κακίας δι' ἀσφάλειαν. ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερό-
 τητος †.

X. Sine anno.

Synodus metropolitana Antiquarum Patrum confert metropolim Laconiam per adiunctionem.

† Οὐκ ἀνεγκλήτους κριναί τις τῶν ἀπάντων ἡμᾶς, μὴ πάντα τρόπον προθυμομένουσ προμηθειῶς ἀξιοῦν τοὺς τε ἄλλους ἐν χρείᾳ ὄντας τῆς δυνατῆς, καὶ μάλιστα γε ὅσοι τῆς χρείας οὐκ ἔξω μένουσιν ἐκ τῶν συμπληρουμένων τὴν καθ' ἡμᾶς ἱερὰν σύνοδον, ἀγαπητῶν ἡμῶν κατὰ κύριον ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν. εἰ γὰρ αὐτοὶ μὲν πάση κατὰ χρέος σπουδῇ εὖν πνευματικῶν ἀγώνων καὶ πόνων, ἐφ' οἷς ἂν δεοί, ἡμῖν συναντιλήφονται, ἡμῖς δὲ μὴ κατὰ τὸ εἶκος ἄπαν αὐτῶν προνοησόμεθα, πάντως ἂν μικρὰ φρονεῖσιν δόξαι μὲν τοῦ καλοῦ, τὰ προσήκοντα τούτοις μὴ ἀντεισφέροντες. δηλοὶ δὲ ὁ λόγος, ὅτι δὴ τὴν αὐτὴν μὲν τοῖς λοιποῖς κατ' αὐτὸν ἀρχιερεῦσι σπουδὴν συμβαλλόμενός ἐστιν ἐπὶ τοῖς προκειμένοις ἡμῖν ἱεροῖς ἔργοις καὶ πράγμασι πρὸς τοῖς ἄλλοις τῶν ἀδελφῶν καὶ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν καὶ ὑπέρτιμος, αὐκ εὐπόρως δὲ ὅμως εὖν πρὸς ἀνάρκταν ἔχων εὐρητας, ἐνθεν τοι καὶ ἀνάγκαιον ἢ μετριοτῆς ἡμῶν εἶναι καὶ προσήκον ἐνόμισε, φρονεῖσαι τούτοσ καὶ προμηθεύσασθαι. καὶ γε κοινῇ φήψη τε καὶ γνώμῃ τῆς ὁμηγύρευς τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Προβόης, τοῦ Περγᾶμου, τοῦ Σερρών, τοῦ Ἀμαστρίδος, τοῦ Φιλίππων, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Μιτολήνης, τοῦ Μηθύμνης, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Αἰδομοτείχου, τοῦ Βιζύης, τοῦ Κίου, τοῦ Λοσαδίου, τοῦ Νομφαίου καὶ τοῦ Μηδείας, διέγνω καὶ κατεπράβητο μετ' αὐτῶν, κατὰ λόγον ἐπιδόσεως παρασχέιν τούτῳ δὴ τῶ ἱερωτάτῳ ἀρχιερεὶ τὴν ἀγιωτάτην τῶν Λακεδαιμονίων μητρόπολιν, τὸ μὲν τι ἕως σχολάζουσαν, τὸ δὲ τι καὶ οὐ μακρὰν ἀπισταμένην τῆς κατ' αὐτὸν τοιαύτης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, ἵν' οὕτω καὶ ῥαδίως ἔχοι τὸν ἐν ἀμφοτέραις χριστώνομον τοῦ κυρίου λαὸν διευθύνειν καὶ πρὸς τὴν σωτηρίαν χειραγωγεῖν. καθέξει τοίνυν ὁ ῥηθεὶς ἱερωτάτος μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀχαΐας, ταύτην δὴ τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ πάντα, καὶ ἐπ' ἀδείας ἔξει ἱεροουργεῖν ἐν αὐτῇ καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ πρε-

σβοτέρους, ἔτι δὲ καὶ ἡγουμένους ἐγκαθιδιστάναι, καὶ ἀπλῶς τῶν ἐκείνης πάντων μεθέξει, ὅσα γε καὶ γνήσιος ἀρχιερεὺς, ἄνευ μόντοι τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως. ὅθεν ὑφείλουσιν οἱ τε κληρικοὶ τῆς δηλωθείσης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῶν Λακεδαιμονίων καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ἐνόριαν ταύτης τελοῦντες καὶ πνευματικὴν ἐπικράτειαν ἱερωμένοι, μονάζοντες καὶ τὸ λοιπὸν χριστιάνομον πλήρωμα ὑποδέξασθαι τοῦτον, ὡς προσήκει, καὶ διὰ πάσης ἀγειν αἰδοῦς καὶ τιμῆς, καὶ γε τὴν καθήκουσαν ὑπεραγὴν τούτω καὶ μὲκείθειαν ἀπονέμειν, ὡς ἀρχιερεῖ αὐτῶν καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ, ἐφ' οἷς ἂν ὑπ' αὐτοῦ νοουθετοῦντο καὶ ἐπιτάττειντο πρὸς σωτηρίαν συντείνουσι τῶν φυχῶν αὐτῶν. ἐπὶ τούτω γὰρ καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῆς ἡμῶν μετριότητος, τῇ ὑπογραφῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος πιστωθεῖσα, εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται †

XI. Sine anno.

Gregorius, patriarcha Alexandriae, profitetur orthodoxam fidem.

† Ἐπεὶ κρίμασιν οἷς οἶδε θεὸς εἰς τὸ μέγα τῆς πατριαρχείας ἀνήχθην ἀξίωμα, καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας τετίμημαι, τὸν τῆς ἡμῶν ὁμολογίας ἐκτίθημι λίβελλον, καὶ πρὸς τὸν κράτιστον ἐκπέμψω τοῦτον καὶ ἀγιὸν μου ἀποκράτορα, ὃν καὶ προστάξει παρακαλῶ τῷ ἀγιωτάτῳ ἐμφανισθῆναι καὶ οἰκομεινικῷ πατριάρχῃ καὶ τῇ περὶ αὐτὸν θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ· οὕτω γὰρ ἂν καὶ εἰς τοὺς ἐτέρους πάντας τὰ τῆς ἐμῆς ἀληθοῦς ὁμολογίας καὶ ἀσφαλοῦς διαβήσεται.

† Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν, καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καταλθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα, σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθιζόμενον ἐν δεξιῶν τοῦ πατρὸς καὶ κἀκὶν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς

βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ
 ζωοποιον, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ οὐκ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφη-
 τῶν εἰς μίαν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. ὁμολογῶ
 ἐν βεβαίῳ εἰς ἄρσιν ἀμαρτιῶν, προδοτικῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ
 ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. ἀμήν. πρὸς τοῦτοις ὁμολογῶ θεὸν τὸν
 πατέρα, θεὸν τὸν υἱόν, θεὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐν τρισὶ τελείαις
 ὑποστάσεσι ἓνα θεὸν παντάλειον, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ καὶ θεότητι, τρεῖς
 ὑποστάσεις ὁμοούσιος καθ' ἑαυτὰς, εἰς θεὸν καὶ βεβαίως καὶ τε-
 τελειώμενοι καὶ πνευματικῶς ἀναγεγνηνηται, τὸν δὲ υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν
 προαιώνιον λόγον, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν διὰ σκλάβη-
 χα οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἄμετρον καὶ ἀνείκαστον εὐδοκίαν
 πατρός ἀιδίου καὶ συνεργίᾳ τοῦ παναγίου πνεύματος ἐπὶ σωτηρίαν
 καταλθόντα τοῦ γένους ἡμῶν καὶ σὰρκα λαβόντα διχα θελήματος
 ἀνδρὸς καὶ σκορὰς ἐκ τῶν πανάγων καὶ ἁγίων αἱμάτων τῆς πανα-
 μώμου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ διπλοῦν ἐκ γαστρὸς
 αὐτῆς ὁμολογῶ προελθεῖν, θεὸν ἑμοῦ τε καὶ ἀνθρώπον, τέλειον ὄλον
 θεότητι, οὐ γὰρ ἐτάπη τοῦθ' ὄπερ καὶ ἦν, τέλειον τὸν αὐτὸν ἀνθρω-
 πότητα, οὐ γὰρ ἐτάπη τοῦθ' ὄπερ προσηλθον, τὸν αὐτὸν ἓνα τῆ ὕπο-
 στάσει ἐν δύο φύσει, γνηριζόμενον ἐνεργείας τε καὶ θελήσεσιν, ἐν
 αἷς ἔθρασε καταλλήλως καὶ τε θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα. ἔτι γε μὴν
 καὶ τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἀρρήτως ἐκπορευόμενον πνεῦμα πανάγιον καὶ
 ἐν οὐκ ὁμολογῶ ἀναπαύεσθαι καὶ πνεῦμα τοῦτου καὶ εἶναι καὶ λέγε-
 σθαι, ὡς αὐτῷ τε καὶ τῷ πατρὶ συμφυῆς καὶ ὁμότιμον. ταῖς δ' ἁγίαις
 καὶ οἰκουμενικαῖς ἐπέτᾳ συνόδοις ἐπόμενος τὰς θείας καὶ ἱερὰς εἰκό-
 νας σχετικῶς προσκονῶ καὶ ἀσπάζομαι, τὴν τοῦ κυρίου δηλονότι καὶ
 θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς αὐτοῦ τε πανάγνου μη-
 τρὸς καὶ θεοτόκου, τῶν ἀποστόλων, προφητῶν καὶ μαρτύρων καὶ πάν-
 των τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐδάρσθησαντων αὐτῷ, ἐξαιτούμενος ταῖς πρε-
 σβείαις αὐτῶν ἴδωμαι εἶναι μοι τὸ θεῖον καὶ κατορθῶν ἐν ἅπασιν,
 προσκτόσομαι πίστει καὶ φόβῳ ἀσπάζομαι καὶ τὰ ἅγια λείψανα τού-
 των, ὡς χάριτος θείας ἀνάπλευ. πᾶσαν βίβλον θεόπνευστον τῆς κα-
 λαιδὸς διαθήκης καὶ τῆς καινῆς ἀποδέχομαι καὶ ἀσπάζομαι, ἔτι γε
 μὴν καὶ τοὺς βίβλους καὶ τὰ συγγράμματα τῶν θεοσεβίων πατέρων καὶ
 διδασκάλων καὶ ἀσκητῶν. πρὸς δὲ τῷ θεῷ βαπτίζομαι καὶ τὸ μο-

ναχικόν σχῆμα ὀφηλὲν τε εἶναι ὁμολογῶ καὶ ἐπηρμένον καὶ ὄντως ἀγγελικόν. καὶ πάσης ἀμαρτίας καθαρτικόν διὰ τῆς τελείας ἐπιβίωσης. καὶ ἵνα συντόμως εἶπω, οἱ ἀπόστολοι, ὡς ἐδίδαξαν, οἱ μάρτυρες, ὡς ἠμολόγησαν, οἱ προφῆται, ὡς προεκήρυξαν, οἱ διδασκαλοὶ, ὡς ἐδογματίσαν· ἡ ἑρθόδοξος πίστις, ὡς ἐκρατόνη, ἡ ἀγία καὶ ζωαρχικὴ τριάς, ὡς ἐβράβευσεν, ὁσῶς πιστέω, ὁσῶς ὁμολογῶ, ὁσῶς κηρύττω, δεχόμενος καὶ στέργων καὶ ἀσκαζόμενος ἐκ μέσης φυγῆς τὰς ἀγίας καὶ οἰκουμενικάς ἐκτὰ συνόδους, ἔτι δὲ καὶ τὰς κατα τόπους ἑρθοδόξως γεγενημένας, ἀλλὰ μὴν καὶ ὅσα οἱ ἐν ταύταις ἄγιοι πατέρες ἡμῶν καὶ διδάσκαλοι, θεῖω πνευμένω πνεύματι, ἐδέξαντό τε καὶ ἑστέρησαν, ἀποβαλλόμενος καὶ ὑποβάλλων τῷ ἀναθέματι καὶ πάν, ὅσον ἀπεβάλλοντο καὶ ἀνεθεμάτισαν, πρὸς δὲ καὶ πάσαν αἱρετικὴν κοινωνίαν καὶ κλάνην, αὐτοὺς ἐπόμμενος τοῖς ἁγίοις καὶ θεοφόροις πατέροις ἡμῶν. ταύτη τῇ ὁμολογίᾳ συνέζησα, ταύτη καὶ οὐκ ἔσω τῇ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίᾳ καὶ χάριτι, μετ' αὐτῆς εὐ οἶδα καὶ ἀπελευσομαι, τῷ ἀδεκάστῳ καὶ θεῖω βήματι ἐπειγὼν παραστησόμενος, δι' αὐτῆς καὶ τῶν αἰώνιων ἐλπίζω τοχεῖν ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο πάντας ἐπιτοχεῖν πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης θεοσοφῆς ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀεικαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἀμήν. †

† Ἔχεν ἡ ὁπογραφή· Γρηγόριος ἐλάφ Θεοῦ παπάς καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, Αἰγύπτου, Αἰθιοπίας, Πενταπόλεως καὶ πάσης Αἰθιοπίας †.

XII. Sine anno.

Joannes XIII. respondet ad professionem fidei Gregorū, patriarchae Alexandriae, invitans eum, ut Epolim veniat.

† Ἀγιώτατε δέσποτα, πάπα καὶ πατριάρχα Ἀλεξανδρείας, Πενταπόλεως, Αἰγύπτου, Αἰθιοπίας καὶ πάσης Αἰθιοπίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ καὶ σολλειτοργῆ. ὡς καλὸν τὸ ἔθος καὶ ὁ νόμος μακάριος ὁ ταῖς καθ' ἡμᾶς καὶ πρώταις τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ ἀνωθεν ἐς θεῖο κράτησας καὶ τοῖς τε πρό ἡμῶν καὶ ἔτι τοῖς ἀνω ἔργῳ τε καὶ χρόνῳ βεβαιωθεῖς καὶ ἐς ἡμᾶς ἐκείθεν παραπεμφθεῖς· ἦ τε γὰρ καλαιδέτης τοῦ νόμου καὶ τὸ διὰ τοσοῦτου σεμνὸν τοῦ ἔθους καὶ ἐνεργὸν τὸ κολοωφέλες αὐτοῦ ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ δείκνυσαι καὶ παρίστησιν, ἦ τε παρακολουθοῦσα καὶ ἐμφανῶς παρισταμένη τοῦ

πράγματος ὠφέλεια ἐπὶ πολὺ τοῦ χρόνου καὶ τὸ κράτος αὐτῶ συνέστησεν, ὥστε ἐκατέρωθεν ἡμῖν τοῦτο καὶ ἐρητηρον καὶ σκοποδαστέον καὶ, ἐπὶ τῶν ἔργων, δεῖκνυσθαι ἄξιον. τίς δὴ οὗτος ἡμῖν ὁ νόμος, καὶ ὁποιῶν ἄρα τὸ τοῖς γράμμασι δηλούμενον ἔθος, καὶ ὅθεν τὴν ἀρχὴν λαβὼν διὰ πολλῶν τῶν μέσων εἰς ἡμᾶς κἀτεισιν; οὐδὲν ἕτερον, ἀτιμώτατε δέσποτα, οὐδὲ κάλαι μὲν κείμενον, νόν δὲ παρ' ἡμῶν, οἷα δὴ τοὺς ἄλλους λανθάνον, εἰς τὸ μέσον προκνεχθέν καὶ φανέν, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο, ὃ καλῶς ἐπισταμένη καὶ ἡ σὴ ἀτιμότης πρό τινος χῆδη καιροῦ πρὸς ἡμᾶς κατεπρόξματο καὶ ἐνήρητησεν. ἔφθασε γάρ πρὸς τὴν ἡμῶν πάντων ἀδελφότητα τὸν ἑαυτῆς ἐξαποστεύλασα λίβελλον καὶ τρανώσασα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς προῦπτον ἡμῖν καὶ δι' ἡμῶν τοῖς πάσι προθεῖσα τὸ καθαρὸν αὐτῆς θεοῦ χάριτι καὶ ἀκίβδηλον καὶ πάσης ἑρθοδοξίας ἐχόμενον περὶ θεοῦ φρόνημα, ὃν δὴ λίβελλον καὶ ἀναγνόντες καὶ μετὰ τῆς κρεπούσης ἀδελφικῆς καὶ πνευματικῆς δεξάμενοι διαθέσεως καὶ τὰ ἐν αὐτῶ καταμαθόντες εὐσεβῶς καὶ θαρσύνως ἔχοντα καὶ ἑρθοδόξως τὰ τῆς σῆς ὁμολογίας ἀνακηρύττοντα, θεῶ τε τὴν χάριν καὶ τὴν εὐχαριστίαν ἀποδεδώκαμεν, τῶ τὴν αὐτοῦ ἐκκλησίαν εἰς ἐν οἰκοδομοῦντι καὶ συνάγοντι τῆς πίστεως φρόνημα καὶ καρποῦντι πάσας τὰς τοῦ ποιηροῦ μηχανὰς καὶ κατατομάς, καὶ τῇ ἀτιμότητι σου τὴν ὀφειλομένην ἀδελφικὴν καὶ ἱεραρχικὴν κοινωνίαν ἀπεκληρώσαμεν, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔθος ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς ἱερωτελεστικαῖς ἀδελφικῶς δεξάμενοι καὶ ἀνακηρύττεσθαι μετὰ τῆς λοιπῆς ἡμῶν πατριαρχικῆς ἀδελφότητος ἀποτάξαντες. ἦν εὖν ἡμῖν κατὰ σκοπὸν, εὐθὺς ἅμα τῶ τὰ γράμματα τῆς σῆς δέξασθαι ἀτιμότητος καὶ ἡμᾶς ἀντεπιθεῖναι τὰ ἴσα καὶ, ὅπως ἔχομεν πρὸς τε τὰ αὐτῆς γράμματα καὶ τὸν λίβελλον, παραστῆσαι καὶ διὰ γραμμάτων δηλώσα τοῦ καιροῦ δὲ μὴ παρασχόντος τὸ εὐθετον, νόν, ὅτε ἔξοσι, καὶ γράφομεν καὶ δηλοποιούμεν πρὸς τὴν σὴν ἀτιμότητα, καὶ παριστώμεν καὶ αὐτοὶ τὰ τοῦ ἡμετέρου φρονήματος, ὡς ὁμογνωμονοῦμεν θεοῦ χάριτι καὶ τῶ λιβέλλῳ κατὰ πάντα ἀρροσκόμεθα, ἐπειδὴ τῆς ὀρθοτάτης ἡν ἐχόμενος διανοίας τῶν τοῖς πατράσι καὶ ἡμῖν πρεσβευομένων δογμάτων. εἴη τοίνυν εὐλογητός ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φιλόανθρωπος κύριος, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος εἰς ταύτην τὴν χάριν τῆς ἀδελφικῆς ὁμονοίας καταστήσας ἡμᾶς χαιρομεν δὲ καὶ ἐπεφφρανόμεθα τῇ ἀδελφικῇ σου ρυμπνοίᾳ καὶ τῶ ταύτῃ

τοῦ φρονήματος, ἀγιώτατε δέσποτα, ὥστε καὶ ποθοῦμεν ἐντεθεῖν καὶ δι' ἐφέσεως κλειστής ἔχομεν, ὥσπερ τῷ πνεύματι, οὕτω δὴ καὶ τῇ σωματικῇ καὶ τοπικῇ παρουσίᾳ ἀλλήλοις συναφθῆναι καὶ εἰς ἓν γυνέσθαι καὶ τῷ θεῷ κοινὴν τὴν παρ' ἡμῶν ὑφειλομένην λειτουργίαν καὶ μυσταγωγίαν τελέσαι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἡμῖν διὰ σπουδῆς καὶ πόθου κατὰ τὸ προσήκον γίνεται, ἀλλὰ πολλῶν πλέον καὶ ὁ κρᾶτιστος καὶ ἀγιώς μου αὐτοκράτωρ, ὁ τῶν καλῶν ἀπάντων διάκτορος ἐραστής, ὁ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ καὶ πρόμαχος καὶ προναητής καὶ ζηλωτής καὶ σπουδαστής ἀκατάπαυστος, ἠδύκησεν ἤδη μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο τῇ ἡμῶν ἀδελφότητι καταπράξασθαι, ὥστε τὴν τῆς ἀγιότητός σου εἰς τὰ ἐνταῦθα ἐπιδημίαν καὶ ἐκζητήσαι καὶ εἰς πέρας ἐλθεῖν ποιῆσαι θεοῦ χάριτι, καὶ τοῖνον βασιλικὰ μετὰ τῶν ἐρχομένων πρόσβων ἐπέμφθησαν ἤδη γράμματα καὶ σεπτά προστάγματα, τὴν τῆς σῆς ἀγιότητος ἀφίειν οἰκονομοῦντα. καὶ αὐτὴν δὲ ἐκκαλούμεθα τὴν ἀγιότητά σου, ὅπερ εἰδότες καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀσμένως καὶ αὐτῇ ἢ σῇ ἀγιότης καὶ θελήσει καὶ ἐπισπεύσει, ὅμως τῷ τοῦ πράγματος κινούμενοι πόθῳ καὶ διὰ τῶν κερόντων γραμμάτων ἐπεγείρομεν τὴν περὶ τὸ καλὸν τοῦτο σπουδὴν καὶ προθυμίαν τῆς σῆς ἀγιότητος, καὶ ἀξιοῦμεν ἀόκνως καὶ προθύμως, εἰς ὅσον ἐνεστί, τῆς πρὸς τὰ ὧδε φερούσης ἀφασθαι· ἔσται γὰρ τοῦτο κλειστής μὲν καὶ τῆς κατὰ θεὸν ἡμῖν εὐφροσύνης αἷτιον, κλειστής δὲ μᾶλλον καὶ τῷ κρᾶτιστῷ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι ἀποδοχῆς ἄξιον, τὸ δὲ μείζον, ὅτι καὶ εἰς δόξαν ἔσται τοῦτο τῶν εὐσεβῶν καὶ τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν, ὅταν γὰρ αἱ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαι ὁμοφρόνως ἔχωσι καὶ συμβατικῶς, καὶ οἱ τὰ πρῶτα φέροντες τῆς αὐτῶν ποιμαντικῆς ἐξουσίας παρὰ θεοῦ ὁμοφρόνως ἔχωσιν καὶ τὰ πάντα κοινωνικῶς, τότε καὶ ὁ πολέμιος τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν, ὁ ἀντικείμενος σατάν, βάλλεται καὶ τιτρώσκεται καὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἀφίσταται καὶ ὑποχωρεῖ, ἐπιλάμπει δὲ τὸ τῆς εἰρήνης καὶ ὁμοφροσύνης καλόν, καὶ τὸ χριστιανόμον ἅπαν πλήρωμα σπυριτῶν καὶ ἀγάλλεται, καὶ ὡς ὅπ' ἐνὶ χορῷ κοινὴν ἀναπέμπει τὴν δοξολογίαν θεῷ, δι' ἧς καὶ ἡμεῖς, ὡς κοροφαῖοι καὶ ἀρχηγοὶ τοῦ τυροῦτος καλοῦ καὶ ἀρχικουμένους θεοῦ χάριτι μεγάλας καὶ τὰς ἀμοιβὰς παρ' αὐτοῦ ἐκδεχόμεθα, ὧν γένοιο καὶ ἐπιτοχέιν ἡμᾶς καὶ σονεφρανθῆναι πνευματικῶς, νῦν μὲν τῇ κατὰ σῶμα ἐπιδημία καὶ ἐνοικιῶσει τῆς σῆς ἀγιότητος τῶν μυστικῶν χαρίτων καὶ

ἔρα τῶν κατὰ θέαν καὶ ὁμιλίαν, ἀλλήλοις συναπολαύσαντας, ἐσώστερον δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀπεράντως διαιωνίζουσιν τῶν παρὰ τῆς μακαρίας καὶ ἰεροσολίου καὶ ἀγαθοδώρου τριάδος ἐλλάμψεων ἀξιοθέοντας, (εἰ μὴν μέγα τοῦτο καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς, εἴη δὲ ὅμως τῇ ἐκείθεν φιλανθρωπία καὶ χάριτι) καὶ φωτισιδῶν ἐκεῖ καὶ ἀκηράτων τέρψεων συμμετασχόντας πᾶσιν τοῖς θεαρέτως τὴν τοῦ θεοῦ κοίμνην κατὰ τὸ αὐτοῦ βούλημα διυθύνουσιν, ὧν τῇ εὐαγεί μερίδι καὶ ἡμᾶς ὁ πανάγαθος συνέταξε κύριος †.

XIII. Sine anno.

Joannes XIII. patriarchas Hierosolymorum nunciat se solium patriarchale ascendisse.

† Ἀγιώτατε δέσποτα, ἀρχικιομὴν τῶν θείων Ἱεροσολύμων, πατριάρχα τῆς ἀγίας Σιών, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργί. οὐκ ἀνήκοον ὑπολαμβάνομεν διαμειναι τὴν ἀγιότητα σου τῆς περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων ἀποκαταστάσεως, ἀλλ' ἐξ ἱκανοῦ ἀναμαθεῖν ἴσως, ὅπως τὰ καθ' ἡμᾶς προέβη εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ παναγάθου καὶ πανοικτιρμονοῦ θεοῦ, καὶ ὡς αὐτοῦ νεύσει καὶ βουλήσει καὶ οἰκονομίᾳ τῆς ἀρρήτου σοφίας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν πατριάρχικόν τοῦτον ἀνήχθημεν φρόνον τῆς θεοδοξάστου καὶ βασιλίδος τῶν πόλεων. ἕπερ οὖν ἴσως συνέβη καὶ τῇ ἀγιότητι σου τοῦ μὴ γράφαι μέχρι νῦν πρὸς ἡμᾶς αἴτιον, τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἡμῖν τοῦ μὴ γράμματα διακείμεναι τῇ ἀγιότητι σου τὴν αἰτίαν προξένησεν: ἦν δὲ, ὡς ἔγωγε οἶμαι, καὶ ἀμφοτέροις τὸ κῶλον αἰ τοῦ τόπου διαστάσεις ἐπὶ πλείστον οὕτω διαφερούσα τὰ καθ' ἡμᾶς σωματικῶς καὶ μακρὰν ἀλλήλων ἀπειργουσα, εἰ καὶ τῷ πνεύματι θεοῦ χάριτι καὶ τῇ κατὰ θεὸν κοινωνίᾳ οὐδὲν ἀλλήλων οὐδ' ἕκαστοῦν διστάμεθα. οὕτως ἡμεῖς τῇ περὶ τὴν σὴν ἀγιότητα πληροφορία καὶ πρὶν γράφαι καὶ πρὶν γράμματα δέξασθαι παρ' αὐτῆς συνδεδέμεθα πνευματικῶς πρὸς αὐτήν, καὶ ἀδιαστάτως ἔχομεν, μηδὲν μῆτε τοῦ βραχέος καιροῦ πληροφορεῖν μὴ δυναμένου βεβαίως, μῆτε τοῦ τοκικοῦ διαστήματος ἡμᾶς ἐν τῇ κατὰ θεὸν ἀγάπῃ διαιρουόντος καὶ διαστέλλοντος. οὐ μικρὸν γάρ ἦν ἐμπόρευμα, θειότατε δέσποτα, πρὸς τὸν θεῖον κόθον καὶ τὸν πνευματικὸν ἔρωτα δυνάμενον ἐκκαῶσαι ἡμᾶς ἢ πρὸ καιροῦ περὶ τὰ ἐνταῦθα γενομένη διατριβὴ τῆς σῆς ἀγιότητος, ἀλλ' ἐκ τῆς ὀλίγης συνοουσίας καὶ ὁμιλίας καὶ θέας ἡμῶν ἐκείνης

εις πολλήν ἡμᾶς ἐκίνησας τὴν κατὰ θεὸν πληροφορίαν, εἰς πολλήν τὴν πνευματικὴν καὶ θερμὴν διάθεσιν. πάλαι τοίνον ποθοῦντες καὶ γράμμασι τὰ περὶ ἡμῶν δηλῶσαι τῇ σῇ ἀγιότητι, οὐκ ἐφθνημεν τοῦτο διακράξασθαι, παρὰ τῆς εἰρημέντης κωλοθέντες; νῦν δὲ πρόσβρων βασιλικῶν αὐτόθι καταλαμβανόντων καὶ ἡμεῖς τὸ εἶδος δι' αὐτῶν πληροῦμεν καὶ γράφομεν, ἅμα μὲν τὰ καθ' ἑαυτοῦς, ὡς ἐφημεν, δηλοῦντες, εἰδότες, ὡς ἠδέως καὶ ἡ σῇ ἀγιότης τὰ περὶ τῆς τῶν ἄθε ἀποκαταστάσεως ἀκούσεται. τί γὰρ ἂν καὶ εἴη τοῖς ὕψηλοῖς καὶ κατὰ σὲ τελείοις τοῦ θεοῦ ποιμεῖσι καὶ ἱεράρχαις ἄκουσμα χαριέστερον καὶ τερπνότερον, ἢ τὸ περὶ τῆς καταστάσεως καὶ εὐσταθείας τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ ἀκούειν; ἅμα δὲ καὶ τὴν σὴν ἀγιότητα πρὸς τὰ ἴσα ἐκκαλοῦμενοι γράμματα, ἀναμνησθῆναι σκεῦδοντες, ὅπως θεοῦ χάριτι καὶ τὰ τῶν αὐτόθι ἐκκλησιῶν καὶ τὰ τῶν ὀπ' αὐτὰς χριστιανῶν ἔχουσι πράγματα, ὅταν γὰρ καλῶς ἔχοντα καὶ ἀνέσεως ἀπολαύοντα, ταῦτα ἡμῖν ἀγγέλλονται καὶ γνωρίζονται, μάρτυς ἡμῖν ὁ καρδιογνώστης γίνεται, ὅσης εὐθυμίας, ὅσης τέρψεως, ὅσης τῆς πνευματικῆς ἡδονῆς ὅπερ τοῦτου κατεμπικλάμεθα. διὰ τοῦτο δὴ καὶ γράμμασι τὰ περὶ τούτων ἡμῖν δηλωθήτω παρὰ τῆς σῆς ἀγιότητος, εἰς πολλήν γὰρ ἐσόμεθα τὴν κατὰ θεὸν ἡμῖν τέρψιν καὶ ἀποδοχὴν, καὶ εἰς τὸ ἐσθῆς δὲ αὐθις διὰ παντός μὴ διαλιμπανέτω σου ἡ ἀγιότης τὰ αὐτὰ ποιούσα καὶ γράμμασι τὴν πρὸς ἡμᾶς διάθεσιν καὶ κοινωνίαν σημαίνουσα, μάλλον δὲ καὶ τοῖς πράγμασιν, ἐπεὶ καὶ ἡμεῖς οὐ μόνον τοῖς γράμμασιν, ἀλλ' ἔτι καὶ ἐν τοῖς μείζουσι καὶ ὄντως ὕψηλοῖς τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων, ἐν ταῖς ἀρρήτοις δηλαδὴ καὶ θείαις ἀγισταῖς καὶ μυσταγωγίαις τοῦ παγαγεστάτου καὶ σεπτοτάτου βήματος καὶ ἀποδεδώκαμεν καὶ ἀποδιδόαμεν τὰ τῆς ἱερᾶς κοινωνίας κατὰ τὸ ἔθος τῇ σῇ ἀγιότητι, ὡς καὶ τῇ εὐσεβείᾳ καὶ πίστει καὶ τοῖς ἱεροῖς δόγμασιν ὁμογνωμονοῦντες καὶ ὁμοφρονοῦντες καὶ συνορθοδοξοῦντες ἐν πᾶσι τῇ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίᾳ καὶ χάριτι †.

XIV. (6824—1315) 2. decembris. ind. XIV.

Synodus quosdam ecclesiasticos condemnat.

† Ἐρρήθη ἐξ ἀποχῆς καὶ μέχρι τοῦ ἐκ θεοῦ βασιλέως ἐφθασεν, ὅτι δὴ τελοῦμένης τῆς παννόχου στάσεως ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ μεγάλου ἐν ἀγίῳ πατρὸς ἡμῶν τοῦ Χρυσοστόμου συνήν μετὰ τῶν ἡμικρισμένων τὴν ἱερατικὴν ἀσάλην καὶ τις ἐκ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς τοῦ Προδρό-

μου μονῆς τὸν τοῦ διακόνου βαθρὸν ἔχων καλούμενος Θαλάσσιος,
 ἔμπροσθεν καὶ ἔγγιστα τινος ἱερομονάχου ἱσταμένους, ὀνομαζομένου
 Ἰωαννικίου, οὗ δὴ καὶ τὸν νοῦν τοῖς φαλλομένοις προσέχοντος ὁ τοι-
 οῦτος ἱερομόναχος λίχνον ἐπιβαλὼν ὄμμα τῷ ὠραρίῳ τούτου ὑφείλε-
 το μέρος τι ἐκείθεν ἀποτεμῶν, μετὰ μικρὸν δὲ ὁ διάκονος οὗτος,
 αἰσθόμενος τοῦ τολμήματος, πολὺ ἦν ὄχλων ἐκείνου καὶ πρὸς τὴν
 ἀπόδοσιν τοῦ κλαπέντος ἐμβιαζόμενος, τοῦ δὲ μηδὲν ὑφελείσθαι δια-
 τικνομένου, ὁ τοῦ Προικονήσου ἐκείνου ἀδελφός, ὁ ἱερομόναχος Λου-
 κᾶς πλησίον εὐρισκόμενος καὶ τὸν ὄχλον ἀκηκοώς, ἐπειπερ εἶχε τινα
 πρὸ χρόνων εἰδὼς ἱερομόναχον ἀλόντα ἐπὶ κλοπῇ ἱερατικοῦ φελώνιου
 καὶ ἐπιτραχήλιου, τοῦτον ἐκείνου εἶναι ὑπώπτευσε, καὶ λέγων διετεί-
 νητο ζητηθῆναι τὸν τοιοῦτον, ὃς δὴ καὶ ζητηθεὶς εἰρηται οὐ μέντοι
 ἦν ἐκεῖνος ὁ τὸ ὠράριον ὑφελόμενος, ἀλλὰ τὸ μὲν ὠράριον εἰρηται
 παρὰ τῷ σόνεγγυος ἱσταμένῳ ἱερομονάχῳ, οὗτος δὲ εἰρηται κατασι-
 γάζων καὶ παραινῶν, μὴ ἐκδηλα γενέσθαι τὰ τῆς κλοπῆς. τούτων δὲ
 γενομένων καὶ εἰς τὰς ἡμῶν ὄστερον παραγενομένων ἀκοὰς, ἔτι δὲ ζη-
 τηθέντων καὶ τῶν μοναχῶν κατὰ τάχος ὄρισμῳ καὶ προσταγῇ τοῦ κρα-
 τίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος περὶ τὰ τοιαῦτα ζήτησιν θεῖον καὶ
 σπουδῇ μεγίστῃ χρωμένον πανταχῇ καὶ σφοδρῶς αὐτοῦ κατὰ τῶν
 τοιούτων φερομένου, οὐλλαμβάνονται, καὶ πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς ἱερὸν
 συνοδικὸν δικαστήριον ἄγονται. ἐξετάζει τοίνυν τὰ τοιαῦτα τούτων
 ἐγκλήματα ἢ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχι-
 ερίων, καὶ εὐροῦσα τούτους, τὸν μὲν ἐξελεγχθέντα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
 διακόνου ὡς ἀποτεμόντα καὶ ἀφελόμενον τὸ κλαπὲν μέρος τοῦ ὠρα-
 ρίου, τὸν δὲ ἔκ τε τοῦ τοιοῦτου ἱερομονάχου Λουκᾶ καὶ τοῦ ἀπολέ-
 σαντος τὰ εἰρημένα πρεσβυτέρου τοῦ ἱερατικῶς ἐξουκλητοῦντος
 τῷ θεῷ ναφ' τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν ἀναλήψεως,
 ὅθεν δὴ καὶ ταῦτα ἐκλάπησαν, ἐξελεγχόμενον ὁμοίως, ὡς πρότερον
 μὲν ἀφείλετο τούτου φελώνιον καὶ ἐπιτραχήλιον, καὶ ἀλόντα ἐπὶ τῇ
 τούτων κλοπῇ προφανῶς, τὸ τε δὲ μετὰ τῆς γενομένης κλοπῆς τοῦ
 ὠραρίου κατασιγάζειν καὶ ἀποκρύπτειν κειρώμενον καὶ κείθοντα, κα-
 τεδίκασεν αὐτῶν τῆς ἱεροσύνης καθαίρειν, ὡς ἀληθῶς ἐνεχομένων
 τοῖς τοιοῦτοις ἐγκλήμασι τῆς κλοπῆς. εἰ γὰρ ὁ ἄλλος κλοπῇ τινος
 οὕτω ἀφισωμένου θεῷ πράγματος ἀπογομνοῦται κατὰ τὸν ἀποστολι-
 κὸν κανόνα τῆς ἱεροσύνης ἀσυμπαθῶς, πολλῷ μᾶλλον ἂν εἴη προσ-

ἡμῶν τῇ τοιαύτῃ καταδίκη ὁ φεραθεὶς εὖ καὶ κρατηθεὶς εἰς ἱερῶν πραγμάτων κλοπῇ. ἔσονται τοιγαροῦν οἱ τοιοῦτοι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀποτετμημένοι τοῦ τῶν ἱερῶν χοροῦ. ἐκεῖ δὲ καὶ ὁ ἐκ τοῦ κάστρου τοῦ Νικητιάτου πρεσβύτερος Θεόδωρος ὁ Ῥαυηνός, ὡς περ ἐπιλαθόμενος πρέσβος πρὸς θεὸν ὑπὲρ τῶν ἐξ αὐτοῦ δὴ θεοῦ βασιλείων ὑπέλειπον εἶναι, τῇ πρὸς αὐτοῦς δυσνοίᾳ αὐτήρας ἐκίνησε γλώσσαν ματαίαν καὶ χεῖλη δόλια καὶ βλασφημίαν καὶ ἀδικίαν εἰς τὸ βασιλεῖον ὕψος ἐλάλησέ, περιῶν ἀλλοτριὰς πόλεις, εἶτα καὶ ἐνεαῶθα ἐπανιῶν ἤνοιξε τὸ στόμα καὶ ἐξέχευεν, ὃν ἔτρεψεν ἐκ τῆς τοιαύτης δυσνοίας ἰόν· ὡς καὶ αὐτὸν συνοδικῶς καριστάμενον καὶ ἐξεταζόμενον καὶ δίχα τινός ἐλέγχοντος ἀνομολογήσαι τὰ τοιαῦτα, ἅτινα καὶ ἡμεῖς ἀκοαῖς ἀπαράδεκτα κρίναντες οὐδὲ προφέρειν θεόν οὐδ' ἐπιτιθεῖναι ἡγησάμεθα, καθαιρέσει καὶ τοῦτον σὺν πάσῃ δίκῃ καὶ φήρῃ προσήκουσῃ ὑπεβλόμεν. ταῦτα ἐλαλήθη καὶ ἐπράχθη προκαθημένης τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς καθ' ἡμέραν δευτέραν τοῦ δεκεβρίου μηνός τῆς 15' Ἰνδ. καὶ κατεστρώθη δι' αἰθῆριν.

XV.

Monachus quidam Joannicius promittit se amplius sacra non esse celebraturum.

† Ἐγὼ μοναχὸς Ἰωαννίκιος υπόσχομαι δια τῆς παροῦσης μου ἐγγράφου ἀσφαλείας, ἐκεῖ ἔπραξα ἀνόσιον ἔργον καὶ ἀφηρέθην τὴν ἱεροσύνην μου, ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς οὐ μὴ γυρεύσω, ἵνα καὶ πάλην ἱεροσργίται. εἰ δὲ ποτε φεραθῶ εἰς τοῦτο τὴν ἐμφάνειαν τῆς παροῦσης μου ἐγγράφου ἀσφάλειαν, ἵνα εἶμι ὑπεύθυνος τι δικαία κρίσις τῆς αἰτίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὴν παροῦσαν μου ἐγγράφον ἀσφάλειαν πεποίηκα.

† Ὁ ἐν μονα(χοῖς ἐλάχιστος Ἰωαννίκιος).

XVI. (6824—1315) decembri ind. XIV.

Synodus tres controversias dirimit.

† I. Παρόστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ ἀπὸ τῆς Κίου Ἰωάννης ὁ Καλοστῆς, καὶ ἀνέφερεν ὡς φεραθεῖσα ἡ τοῦτου σέξτος ὁμιλῆσαι ἀλλοτρίῳ ἀνδρὶ καὶ ἐλεγχομένη περὶ τούτου καὶ ἐξεταζομένη ἀνομολόγησε τὴν μοιχείαν, καὶ ἀσφάλειαν ἐξέθετο

ἔγγραφοι, ἵνα μηδὲως μετὰ ταῦτά ποτε ἀναζητήσῃ συνοικῆσαι αὐ-
 τῷ, εἴ γε μόνον παρ' αὐτοῦ τὰ διαφέροντα προικόμεναι αὐτῇ λήφεται.
 μέντοι καὶ ἀποδοῦς οὗτος τὴν προικὰ πᾶσαν αὐτῇ διήγεν ἐπὶ τέσ-
 σαρσι χρόνοις καθ' ἑαυτὸν, νῦν δὲ προφραζομένη ἢ τοιαύτη γονὴ
 ἀκηστερευθῆναι καὶ ἐτέρων προικῶν αὐτῆς ὑπερπύρων εἴκοσι, καθέλ-
 κει τοῦτον καὶ ἐκβιάζεται πρὸς τὴν ἐκείνων ἀπόδοσιν· ἢ δὴ καὶ αὐ-
 τῇ ἢ γονῇ παροῦσα τῷ δικαστηρίῳ καὶ τῶν εἰρημένων ἀκροωμένη
 διεστεινέτο μάτην καὶ ψευδῶς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς διαβάλλεσθαι, ὅτι δὴ
 ἀνομολόγησεν ἀλῶναι μοιχείᾳ, τοῦ δὲ μάρτυρας ἱκανοὺς παραστή-
 σατος, ἐφ' ὧν τε αὕτη ἐκούσα τὸ τοιοῦτον ἀνομολόγησεν ἔγκλημα,
 καὶ δι' ὧν ἀπέχειν τοῦτου ἐγγράφως ἐξηραλίετο, διαβεβαιωσαμέ-
 νων ἀληθῶς ταύτῃ παρ' αὐτοῦ χρεωτισθῆναι καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπέρ-
 πορα. ὁμοῦς ἢ μετριότης ἡμῶν καὶ οὕτω δεῖν ἔγνω ἀπόπειραν αὐτοῖς
 προσαγαγεῖν καὶ ἀνάγκην, ἵνα καὶ αὐθις τὴν μετ' ἀλλήλων δέξονται
 συνοικῆσιν, ἐπεὶ μὴ προφανὲς ἦν τὸ ἔγκλημα οὐδὲ διὰ μαρτύρων
 ἐμφανῶς οὐκιστάμενον, καὶ ὅτι παντάπασιν ἀπτηρναίτο καὶ αὐθις ἢ
 γονὴ τὸ μὴ ἐκούσα ἀνομολογήσαι τὰ περὶ τοῦτου. ὅτι δὲ αὐτῷ δὴ τῷ
 ἀνδρὶ τὰ τῆς μοιχείας ὡς ἀληθῆ ἐν τῇ ψυχῇ ἐφθασαν ἐμπαῆναι καὶ
 βεβαιωθῆναι, ἐξ ὧν παρὰ τῆς γυναικὸς ἤκουσεν αὐτὴν ἀνομολογου-
 μένην, καὶ οὐδὲν οὐδ' ὄλωσ ἦν ἐντεῦθεν μετατιθέμενος, ἀλλὰ μᾶλλον
 καὶ εἰς μῖσος ἦν ἐμπεπωκῶς ἀκατάλλακτον, ἐν τῷ μέρει δὲ καὶ
 αὐτῇ παρηγεῖτο καὶ ἀπεστρέφετο τὴν μετὰ τοῦτου συνοικῆσιν ὡς ἀτι-
 μοικοῦ καὶ δεδοικῶς, ὡς μὴ τι καὶ κατὰ τῆς ζωῆς αὐτῆς τολμήσοι
 θανατηρὸν καὶ ἐπικίνδονον, διέγνω συνοδικῶς ἢ μετριότης ἡμῶν διὰ
 ταῦτα, ἀποδοῦναι μὲν τὸν ἄνδρα τῇ γυναικὶ τὰ ῥηθέντα εἴκοσι
 ὑπέρορα, κρατῆσαι δὲ καὶ ἐνεργηθῆναι ἐν αὐτοῖς εἰς τέλος καὶ τὴν
 διάθεσιν διὰ τε τὸ ἀκατάλλακτον αὐτῶν μῖσος καὶ διὰ τὴν ἐκού-
 σιον αὐτῶν ἐπὶ τοσοῦτοις χρόνοις διάστασιν, ὥστε καὶ μετὰ τὸ ἀπο-
 δοῦναι τὸν ἄνδρα τὰ εἰρημένα ὑπέρορα πρὸς αὐτὴν ὑφαίλει ὁ τοι-
 οῦτος καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἰδίως διάγειν καὶ ἐτέραν, εἴ γε βούλοιο, γυ-
 ναῖκα ἑαυτῷ ἀγαγέσθαι. τοῦτου γὰρ χάριν ἐπιδέδοται πρὸς αὐτὸν καὶ
 τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε τὸ μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ιδ' †.

II. † Ἐναφορὰ γέγονεν ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος προκαθημένης συνοδικῶς παρὰ τοῦ ἀπὸ τῆς Θεοσώστου πόλεως Θεσσαλονίκης σεβαστοῦ κβρ Γρηγορίου τοῦ Μοσχοπούλου, ὡς ὁ Κουρουλάκης ἐκείνος... συνέσειε τὴν ἰδίαν θυγατέρα νομίμως ἀνδρὶ κατὰ πρότερον συνοικίσιον τῷ Ματατῆνῳ, καὶ πράγματα προικὸς χάριν αὐτῷ καταγράφετο ὑπερφόρων τιμώμενα λιτρῶν δεκαεξέ τοῦ γαμβροῦ δὲ τελευτήσαντος ἐπὶ παιδί θήλει, ἡγάγετο ἕτερον ἐπ' αὐτῇ, τὸν Πατρίκιον, συμφωνήσας καὶ ἑτέρας λίτρας τέσσαρας πρὸς ταῖς δεκαεξέ αὐτῷ δοῦνας, καὶ δοὺς μόνας ἐκ τῶν εἴκοσι λίτρας πέντε, τὰς λοιπὰς καὶ τὴν ἐγγόνην κατέχε παρ' ἑαυτῷ. εἶτα ἐλειτούργησε τὸ χρεῶν ἢ γυνή, καίδ' αὖς δύο καταλιποῦσα, καὶ τούτων μετ' αὐτῆν τὸν βίον ἀπολιπόντων ὁ πατήρ οὗτος δὴ ὁ Πατρίκιος εἰς δεῦτερον συνοικίσιον ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκα, τὴν θυγατέρα τοῦ Μοσχοπούλου, ὃ δὴ καὶ τελευτήσαντος ἀδιάθετος καὶ ἄπαιδος, ὅτι μὴ ἱκανὰ ἐκείνου εἴρηγται πράγματα, ὡς ἂν ἐκ τούτων ἱκανωθεῖν τὸ ὑφειλόμενον κατὰ νόμους ὑπέβολον τῆς προικὸς περισταμένης εἰς λίτρας ἑπτὰ πρὸς ταῖς εἴκοσι, ἐδεήθη ὁ τοιοῦτος Μοσχόπουλος ἱκανωθῆναι αὐτῷ τὰ λοιπαζόμενα κατὰ νόμους ἀπὸ τῶν ἀνηκόντων τοῖς παισὶ κατὰ κληρονομίαν τῶν μητρῶν πραγμάτων, ὡς λογιζόμενος ἀνήκειν ταῦτα τῷ πατρὶ μετὰ τὴν τῶν παιδῶν αὐτοῦ τελευτήν παρὸν δὲ τῷ δικαστηρίῳ καὶ τῷ μέρσι τοῦ Κουρουλάκη καὶ ἀκρωμένον τῆς περὶ τούτου ἀναφορᾶς τοῦ Μοσχοπούλου, ταῦτά μὲν κάκεινος συνωμολόγει, προσετίθει δὲ ὅμως, ὅτι περιτὴν ἔτι τῷ βίῳ ἢ μάμμη, ἢ τοῦ Κουρουλάκη δηλονότι γυνή, μετὰ τὸ τελευτήσαι τοὺς παῖδας, προσεπιφέρει καὶ ὡς ἀπὸ τῶν τοιοῦτων πραγμάτων ἔφθασεν ἀποδοθῆναι ποσότης ὑπερφόρων λιτρῶν ἑπτὰ τῇ ἐγγόνῃ τοῦ Κουρουλάκη, μεθ' ἧν καὶ ἑτέραν ποσότητα λαβοῦσα συνεζεύχθη κατὰ νόμους ἀνδρὶ, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐζήτησε γενέσθαι διαγνώσιν τῆς ἡμῶν μετριότητος. διέγνω τοίνυν ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτῆν ἰσρωτάτων ἀρχιερέων τοῦ Ἡρακλείου, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικομηδείου, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χηλκηδόου, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Ποντοηρακλείου, τοῦ Προύσης, τοῦ Περγάμου, τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν, τοῦ Σερρών, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δυρραχίου, τοῦ Μιτυλήνης, τοῦ Βιζύης, τοῦ Κίου, τοῦ Γαρέλλης καὶ τοῦ Μηδείας, δεῖν εἶναι τὴν ἀποκατάστασιν καὶ διαίρεσιν τῶν τοιοῦτων πραγμάτων κατὰ τὴν τῆς νεαρᾶς γενέσθαι διαταγὴν, ἐπειδὴ, ὡς εἴρηται, ἐπέζη τῶν παιδῶν τοῦ τοιοῦτου

Πατρικίου ἀποθανόντων ἢ τούτων μάμμη, ἢ τοῦ Κοουρουλάκη γονη, ὕθην καὶ ἀπεφάνετο, ὡς ἐπεὶ τῆ τοῦ Κοουρουλάκη ἐγγόνῃ τῇ ἐκ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς τῆς θογατρὸς αὐτοῦ ἐφθάσε δοθῆναι ἢ ἀνήκουσα μερίς ἀνελλεπῶς, μᾶλλον δὲ καὶ μετὰ πλεονασμοῦ τινος ἀπὸ τῶν μητρῶν αὐτῆς πραγμάτων, τὰ ἐναπολειφθέντα ἀπὸ τῶν αὐτῶν πραγμάτων τῆς θογατρὸς τοῦ Κοουρουλάκη καὶ εὐρισκόμενα παρὰ τῷ μέρει αὐτοῦ ἐνωθῆναι καὶ συμποσωθῆναι μετὰ τῆς ποσότητος τῶν πέντε λιτρῶν, αἱ τῷ Πατρικίῳ ἐδόθησαν, ὡς εἴρηται, εἶτα διαίρεσιν γενέσθαι τῶν τοιοῦτων πραγμάτων εἰς μερίδας τρεῖς καὶ κατὰ τὴν διατάγην τῆς νεαρᾶς τὴν μὲν μίαν μερίδα περιελθεῖν τῷ μέρει τοῦ Πατρικίου ὡς ἀπὸ τῆς κληρονομίας τῶν παιδῶν αὐτῷ ἀνήκουσαν, ὥστε ἀπὸ τῆς τοιαύτης μερίδος καὶ τῶν ἑτέρων ἰδίων αὐτοῦ πραγμάτων καὶ τὴν ἐκάνωσιν τοῦ ὀποβόλου γενέσθαι τῷ μέρει τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τῆς θογατρὸς δηλονότι τοῦ Μοσχοποῦλου, ἀπὸ δὲ τῶν ἑτέρων δύο μερίδων τὴν μὲν μίαν περιελθεῖν τῷ μέρει τῆς ἐπιζησάσης μάμμης τῶν παιδῶν τοῦ Πατρικίου, τὴν δὲ ἑτέραν τρίτην μερίδα διανεμηθῆναι ὑπὲρ τῶν φυχῶν τῶν εἰρημένων παιδῶν τοῦ Πατρικίου καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν, γενέσθαι μέντοι τὴν διανέμησιν παρὰ τῆς κατὰ τὴν αὐτὴν θεόσωστον πόλιν Θεσσαλονίκης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, εἰδήσει καὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ Κοουρουλάκη καὶ περὶ ζευγηλατείου λόγον ἐκίνησεν, ὡς ἐξωνήθη τοῦτο παρὰ τοῦ Πατρικίου ἐκ τῶν προικῶν τῆς γυναικὸς ὑπερπύρων, διέγνωσται, ἵνα καὶ τὸ τοιοῦτον ζευγηλατεῖον, εἰ ὁμολογουμένως ἀπὸ τῶν τοιοῦτων ὑπερπύρων τῆς προικὸς ἐξωνήθη, εἴτε βούλεται ἐντεῦθεν δέξασθαι τὸ μέρος τοῦ Κοουρουλάκη τὸ τοιοῦτον ζευγηλατεῖον εἰς τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ μερίδα, γένηται ἐν προειμήσει καὶ δέξεται τοῦτο, εἰς ὅσην ἂν ποσότητα ἀναφανείη ἐξωνηθῆν, εἰ δ' ἔσως πλεονάζοι καὶ τὸ τίμημα τοῦ τοιοῦτου ζευγηλατείου πλείονος εὐρισκόμενον ποσότητος παρὰ τὴν ἀνήκουσαν τῷ μέρει τοῦ Κοουρουλάκη μερίδα, ἀντιστραφεῖν παρὰ τοῦ αὐτοῦ μέρους τοῦ Κοουρουλάκη ἢ πλεονάζουσα ἀπὸ τοῦ τιμήματος ποσότης. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος τῷ διαληφθέντι μέρει τοῦ Κοουρουλάκη εἰς ἀσφάλειαν ἐκιδέδοται.

† Εἶνε τὸ μὴνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ιδ' †.

III. † Ἐπίστανται τῷ καθ' ἡμᾶς ἱερῷ συνοδικῷ δικαστηρίῳ ἢ τε δούκαινα κυρὰ Θεοδώρα ἢ Βαλαμίνᾳ καὶ ἡ νόμφη ταύτης κορὰ Εὐδοκίᾳ ἢ Φιλανθρωπηγῇ, καὶ ἤτήσαντο ἀντικριθῆναι, περὶ ἧς εἶχον διενέψεως ἐπὶ τινι ζουγγλατείῳ, Χαλκοτουβίῳ καλουμένῳ καὶ πρώτως μὲν ἀνήνεγκεν ἡ Βαλαμίνᾳ, ὡς ὁ πατήρ αὐτῆς ἐκεῖνος ὁ Ἄγγελος καταγράψατο εἰς προῖκα τὸν ἄλλοις πράγμασι καὶ τὸ τοιοῦτον ζουγγλατεῖον αὐτῇ, εἶτα καταντήσαντος τοῦ πατρὸς αὐτῆς εἰς στενότητα βιωτικῆς κυβερνήσεως λόγῳ παρέσχεν, ὡς δὴ πατρὶ τούτῳ νέμεσθαι τὸ ἡμῖν τοῦ τοιοῦτου ζουγγλατείου, ἔστ' ἂν τοῖς ζωσι συγκαταλέγηται, αὐτὸς δὲ, ὡς περ ἐπιλαθόμενος, δέδωκεν εἰς προῖκα τοῦτο κατ' ἐξουσίαν τῇ ἐγγόνῃ αὐτοῦ τῇ θουατρὶ τῆς εἰρημένης Φιλανθρωπηγῆς, ὅθεν καὶ ἔστιν ἐξ ἐκείνου τὸν τρόπον τοῦτον ἀποστερομένη τοῦ προικόμεν ἀνήκοντος αὐτῇ τοῦδε κτήματος. παρούσα δὲ καὶ ἡ τοιαύτη Φιλανθρωπηγῇ ἀνέφερον, ὡς τέτακται μὲν παρὰ τοῦ πατρὸς πᾶν τὸ ζουγγλατεῖον τοῦτο εἰς προῖκα πρὸς αὐτὴν δὴ τὴν Βαλαμίναν δοθῆναι, μέλλοντος ἐπ' αὐτῇ γαμβρόν ἀγαγεῖσθαι τὸν τοῦ ὑπερέτιμου οἴου, πρὶν δὲ ἡμῶς τὸ τοιοῦτον συνοικέτιον τελεσθῆναι, ἀνετρέπη, καὶ καταγράφη μόνον πρὸς αὐτὴν τὸ ἡμῖν τούτω, καὶ ἦν ὁ πατήρ ἐξ ἐκείνου κατέχων τὸ ἕτερον ἡμῖν καὶ νεμόμενος μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ἀμπελίῳ, προικοδοτήσας μετὰ ταῦτα καὶ τὴν ζουγαρίου ἑνὸς ἐκ τοῦ τοιοῦτου ἡμίσεως τῷ οἴῳ αὐτοῦ, τῷ ἀνδρὶ δηλονότι τῆς αὐτῆς Φιλανθρωπηγῆς. μεθ' ἱκανοῦς χρόνους εἰς ταῦτο γνώμης ἐλθὼν τῷ ἐπὶ θουατρὶ γαμβρῷ αὐτῆς τῷ Χειλᾷ συνέπραξε μετ' αὐτοῦ καὶ διὰ γραμμάτων ἐκόρωσεν, ἔχειν μὲν τοῦτον δὴ τὸν γαμβρόν τὴν ἀνήκουσαν τῷ πάπῳ μερίδα καὶ δεσπόζειν αὐτῆς, παρέχειν δὲ ἀντ' ἐκείνης τούτῳ τὰ πρὸς ζωὴν αὐτοῦ καὶ παντοίαν ἄλλην κυβέρνησιν ἄχρι τέλους τῆς αὐτοῦ βιοτῆς. καὶ ἐπεκράτησεν ἡ τοιαύτη πράξις στερχθεῖσα μέχρι καὶ τελευτῆς τοῦ τοιοῦτου Ἀγγελοῦ. ὅμως καὶ μέλλον τελευτᾶν ὁ αὐτὸς Ἄγγελος, ἠσφαλίσατο καὶ ἐνδιαθῆκως, ἵνα μηδεὶς τῷ γαμβρῷ τῷδε γένηται ποτε δι' ἔχλου ἐπὶ τῇ κατοχῇ τῆς τοιαύτης μερίδος ἐκείνου καὶ κυριότητι, τὴν μέντοι ἐτέραν μερίδα προσεμακρῶρησε καὶ ἠσφαλίσατο κατέχεσθαι καὶ αἰδῆς παρὰ τῆς εἰρημένης θουατρὸς αὐτοῦ, τῆς Βαλαμίνης δηλονότι. ταῦτα οὖν ἀνεγένεσσα ἡ εἰρημένη Φιλανθρωπηγῇ, ἐνεφάνισεν εἰς παράστασιν καὶ τὸ πρὸς τὸν ἄνδρα ταύτης τοῦ πατρὸς σύμφωνον καὶ τὴν μετὰ τοῦ γαμβροῦ αὐτῆς

ἔγγραφον συμφωνίαν καὶ τὴν διαθήκην ἐκείνου. ἡ μέντοι γε δηλωθεῖσα Βαλοσαμίνα ἀπαιτούμενη προτείνει καὶ αὐτὴ τὸ ἴδιον σύμφωνον εἰς δικαιοσύνην ἑαυτῆς ἢ παραστήσασαι, εἰ ἐκράτησε καὶ ἐνεμήθη καὶ τὴν ἡμίσειαν μερίδα τοῦ ζευγηλατείου τὴν ὑπὸ τῶν πατρῶν μετὰ τὸ προικοδοτηθῆναι αὐτὴν τὴν λοιπὴν ἡμίσειαν, νομὴν μὲν τίνα οὐ παρέστησε, γράμμα δὲ μόνον ἐνεφάνισεν ὡς δὴ σύμφωνον, φέρον μὲν προταγὰς ἀνωθεν γεγραμμένας τοῦ τε πατρὸς καὶ λοιπῶν προσγεγῶν, ὥσπερ εἶθισται, πλὴν ἀμάρτορον κάτωθεν καὶ ἀβέβαιον καὶ μήτε ὑπογραφῇ τινος ἐτέρου πιστούμενον, μήτε αὐτοῦ δὴ τοῦ γράφαντος ταβελλίωτος, καὶ ταῦτα ὄντος καὶ τούτου ἐν πολλοῖς κατεγνωσμένου, ὡς πεπλασμένα καὶ ψευδῆ ἐν τοῖς παρ' αὐτοῦ σημειωμένοις συμφωνοῖς ἔγγραφοντος καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀρχίαν καταδικαζθέντος τῆς τοιαύτης ταβουλλαρικῆς ὑπουργίας. διὰ ταῦτα δὴ καὶ διέγνω ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἰρωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σαφδεων, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Προύσης, τοῦ Περγᾶμου, τοῦ Σαρρῶν, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μιτυλήνης, τοῦ Βιζύης, τοῦ Κίου, τοῦ Γαρέλλης καὶ τοῦ Μηδείας, κατέχειν μὲν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸν γαμβρὸν τῆς δηλωθεῖσης Φιλανθρωπηνῆς καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς τὴν παρὰ τοῦ πάππου περιελθοῦσαν αὐτοῖς μερίδα ἡμίσειαν τοῦ διαληφθέντος ζευγηλατείου μετὰ τοῦ ἐκείσε ἀμπελίου, ὥσπερ δῆτα καὶ ἐς δεῦρο κατεῖχε, καὶ ἐκ' ἀδείας ἔχειν ἐπὶ ταύτῃ πάντα, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις οἱ γνήσιοι δεσπόται παρὰ τῶν θείων νόμων προτρέπονται διαπράττεσθαι, τὸ δὲ γε μέρος τῆς Βαλοσαμίνης ἀπέχειν ὀχλεῖν τούτους χάριν τῆς τοιαύτης μερίδος, ὡς μηδὲν μηδὲν ἔχον δίκαιον ἐκ' αὐτῆ, καθὼς ἀναδέδεικται, ὅθεν καὶ ἡσυχάσει τοῦ λοιποῦ καὶ οὐ πειράσεται ποτε ὀχλῆσαι περὶ τούτου τὸ μέρος τοῦ τοιοῦτου γαμβροῦ καὶ τῆς θυγατρὸς τῆς Φιλανθρωπηνῆς ἐπὶ τῇ αὐτοῦ διακατοχῇ καὶ νομῇ, δεδικαιωμένων αὐτῶν παρὰ τῶν νόμων καὶ ἐξ ὧν προέτεινον δικαιοματίων. ἐπὶ τούτου γὰρ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς τὴν πίστευται ἀσφάλειαν αὐτοῖς ἐπιδέδοται †.

† Ἐἶχε τὸ μὴν Ἰαννουαρίου ἐνδ. εἰδ' †.

XVII. Sine anno.

Synodus episcoporum Sinopes a sede sua expulsum praeposit ecclesis Sidae, Syllae et Leontopoleos, quas propter incursiones infidelium antistitibus carent.

† Μακρὸς μὲν χρόνος, ἐξ οὗ οὐ γέγονε τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Σίδης ἀρχιερεὺς, τὸ δ' αἴτιον, ὅτι δὴ ἐπὶ τοσοῦτον ὑπερίσχυσε τὸ θεινόν, καὶ οὐκ ἀσφαλῆς ἢ εἰς τὰ ἐκείσε φέρουσα κατέστη ἐκ τῆς τῶν ἀλλοφύλων ἐθνῶν ἐπιθέσεως· κλήν ἢ μετριότης ἡμῶν ὑφειλομένως ἔχουσα καὶ τοῖς μακρὰν ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃν ἐκκλησίαν τελούντων τοῦ κατὰ φύχην συμφέροντος προμήθειαν ὡς δυνατὸν ἐπιδεικνυσθαι, καὶ διὰ φροντίδος θεμενῆ, ὅπως ἂν καὶ ὁ ὑπὸ τὴν τοιαύτην μητρόπολιν χριστιάνομος τοῦ κυρίου λαοῦ πνευματικὴν ἐπισκεψιν ἔχη, ἐπέκειρ εὖρε τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Σινώπης ἐκτοπισθέντα τῆς λαχοῦσης αὐτῶν καὶ ταύτῃ ἐνοπήφαντος ἐκ μακροῦ καὶ ὑπεριχύσαντος τοῦ θεινοῦ, οἰκονομίᾳ χρησαμένη, ἣν δὴ σονήθως καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν οἰκονομοῦντες ἦσαν ἐν περιστάτουμένοιαι ἐκκλησίαις, ἀλλαγῇ τε καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἀγιωτάτῃν μητρόπολιν Σίδης, κοινῇ γνώμῃ καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Ποντογραικείας, τοῦ Προβύτης, τοῦ Περιγᾶμου, τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν, τοῦ Σερρών, τοῦ Φιλίππων, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δορυραχίου, τοῦ Μιτυλήνης, τοῦ Μηθόμνης, τοῦ Διδμοταίχου, τοῦ Βιζύης, τοῦ Κίου καὶ τοῦ Γαρέλλης, ἄδειαν αὐτῶν δέδωκε καὶ προέτρεφεν, ἀρχιερατικῶς διεξάγειν τὸν χριστιανικὸν πάντα λαόν, ὅσος τε ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς μητροπόλεως καὶ ὅσος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτης εὕρισκται· ὡσαύτως προέτρεφε σονδικῶς ἢ μετριότης ἡμῶν τοῦτω δὴ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Σινώπης ἀρχιερατικῶς προέτασθαι καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτῃν τοῦ Σολαίου μητρόπολιν καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτῃν ἀρχιεπισκοπὴν τῆς Λεοντοπόλεως εὕρισκομένου χριστιανώμοιο λαοῦ, ὡς τῶν τοιούτων ἐκκλησιῶν ἐν στενότητι καὶ ὀλιγότητι τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ γυνομένων, κρίματι θεοῦ, ἅμα δὲ καὶ ἐν τοῖς αὐτῶν θείοις ναοῖς ἱερουργεῖν καὶ καθιστᾶν διακόνους καὶ πρεσβυτέρους καὶ πάντων ἀπλῶς μετέχειν τῶν ἐφειμένων γνησίοις ἀρχιερεῦσιν, ἀνεὸ μόντοι τῆς τοῦ προβιβάζειν καὶ χειροτονεῖν ἐπίσκοπος καὶ

της τῶν ἱερῶν συνθρόνων ἐγκαθιδρόσεως. ὀφειλοσσι τοίνυν πάντες οἱ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐπικράτειαν καὶ διοίκησιν τῶν εἰρημίνων ἐκκλησιῶν ἐδρισκόμενοι χριστιανοὶ διέξασθαι τὸν εἰρημίνον θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Σινώπης ὡς ἀρχιερέα αὐτῶν καὶ ἔχειν πρὸς αὐτὸν εὐμνήμην πᾶσαν καὶ ὑπακοὴν καὶ εὐπειθειαν, ἐφ' οἷς ἂν ἔχη πρὸς αὐτοὺς διδάσκειν εἰς σωτηρίαν συντείνουσι τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἐπεὶ γὰρ οὗτοι μέσον ἰθῶν, ὡς εἴρηται, εὕρισκονται, καὶ χρῆζουσιν ὀδηγοῦ μάλιστα καὶ χειραγωγοῦ πρὸς τὰ ἀρέσκοντα τῷ θεῷ, καὶ ἔχουσιν ἤδη τὸν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν ἱεράς συνόδου πεμφθέντα πρὸς αὐτοὺς τοιοῦτον ἀρχιερέα, δέξονται πάντες τὰ παρ' αὐτοῦ διδασκόμενα θεοφιλή καὶ ψυχωφελή, καὶ τῶν κακῶν καὶ παροργιζόντων θεῶν ἀποφεύγονται, βεβαίως γινώσκοντες, ὅτι ὁ ἀντιπράξων τούτῳ καὶ ἐναντιωθησόμενος ἐξ αὐτῶν, ἐφ' οἷς μέλλει πρὸς αὐτοὺς διδάσκειν εἰς ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἀφορώσιν, εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν ἀγίαν σὺνοδον τὰ τῆς ἐναντιώσεως διαπράττει, προτρέψασαν τούτῳ ἀρχιερατικῶς ποιμαίνειν αὐτοὺς· ὅθεν καὶ πάντες οὗτοι τὰ καθ' ἑαυτοὺς τῷ τοιοῦτῳ ἀρχιερεὶ ἀναθήσουσι, καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσουσι μόνου, ὀδηγοῦσης πρὸς τὰς ζωηφόρους τῆς σωτηρίας νομάς καὶ ἀποτρεκούσης ἐκ τῶν ἐπιβούλων καὶ σφαλερῶν, ὡς ἂν ἐν τῷ καιρῷ τῆς μελλούσης ἀνακακοδόσεως εὐρωσι παρὰ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ τὰ αἰώνια ἐκείνα καὶ ἀφθάρτα ἀγαθὰ, ἃ ἠτοίμασε τοῖς ἀγαπήσασιν αὐτὸν ἐκ ψυχῆς καὶ τὰς σεπτάς αὐτοῦ φυλάξασιν ἐντολάς †.

XVIII. Sine anno.

Synodus episcoporum Zeli praeposuit metropoli Amasiae, quae ob dominationem Persarum diu carebat antistite.

† Τοῖς λαχοῦσι προεδρεύειν λαοῦ καὶ εἰς οἰκονόμους εἶναι ψυχῶν τοῦτ' ἂν εἴη πάντως ἐναργὲς γινώρισμα, μὴ μόνον τοῖς ἑγγύς τῶν ὑπ' αὐτοὺς τελούντων τοῦ κατὰ ψυχὴν συμφέροντος προμήθειαν ἐπιδείνωσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς μακρὰν μάλιστα καὶ μέσον ἀλλοφύλων οἰκοῦσιν ἰθῶν καὶ ὀφρωμένοις ἐκ τοῦ σχεδὸν ἐκείθεν τὸν ψυχικὸν κίνδυνον, ἐπεὶ καὶ ἀνάγκη πᾶσα τῶν ἀπὸ χειρὸς μάλλον τὸ κινδυνεῶδες ἀπολέσθαι μέρος ἀναζητεῖν καὶ τὴν σωτηρίαν ἐκείνῳ περιποιεῖσθαι καὶ πραγματεῦσθαι. οἱοὶ δὴ τῷ γράνοντι ὄντες καὶ οἱ ὑπὸ τὴν

ἀγωνάτην πνευματικῶς τελούντες τῆς Ἀμασειας μητροπόλιν, καὶ γὰρ οὗτοι γράμματα πρὸς τὴν ἡμῶν ἐξαπίστευαν μετριότητα διαλαμβάνοντα, ὅτι δὴ τῆς κατ' αὐτοὺς τοιαύτης ἐκκλησίας ἐξ ἱκανῶν χρόνων γνησίου ἀρχιερέως ἐστρημένης, δι' ἅπερ ἐκείσε τῷ χρόνῳ συνέβησαν δυσχερῆ. εἶχον μὲν καὶ οὕτως ἀρχιερέα αἰτήσασθαι, ἐπεὶ δὲ καθ' ὑπερβολὴν ὑπερίσχυσε τὸ δεινὸν ἐκ τῆς καταχούσης τοῦτους περικῆς τυραννίδος, ὡς μηδὲ τὸν ἐσόμενον ἀρχιερέα εὐμαρῶς ἢ καὶ ὀπωσὸν ἐπιστῆναι δυνήθηται ἐκείσε, ἀλλὰ καὶ τῷ γενομένῳ καὶ ἐπιστάντι συναντήσῃν τὰ πράγματα κακῶς περιουσία τῶν δυσχερῶν, ἐδετήθησαν εἰς ποιμένα πνευματικὸν καὶ διδάσκαλον δοθῆναι αὐτοῖς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ζήλου, τῆς αὐτῆς ὄντα μητροπόλεως ἐπίσκοπον, καὶ γεννηθέντα καὶ τραφέντα παρ' αὐτοῖς καὶ δὴ καὶ ἔργῳ διαφόρως τούτων ὑπερζηλώσαντα καὶ ἐπιτηδείως ἔχοντα τὰ πλείω τῶν ἀνιάρων ἀναστέλλειν. ἡ μετριότης οὖν ἡμῶν, ἀναμαθοῦσα παρ' ἀνδρῶν ἀξιοπιστων, ἀληθῆ τογχάνειν τὰ πεμφθέντα τοιαῦτα γράμματα πρὸς αὐτὴν, κοινῶς συνδιασκεφάμενη τοῖς περὶ αὐτὴν ἰερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Ἡρακλείῳ, τῷ Σάρδεων, τῷ Νικομηδείῳ, τῷ Μονεμβασίῳ, τῷ Ποντοηρακλείῳ, τῷ Προύσῳ, τῷ Περιάμου, τῷ Παλαιῶν Πατρῶν, τῷ Σερρῶν, τῷ Φιλίππων, τῷ Χριστοπόλεως, τῷ Δορραχίου, τῷ Μιτολήνης, τῷ Μηθύμνης, τῷ Διδυμοτείχου, τῷ Βιζύης, τῷ Κίου καὶ τῷ Γαρέλλης, ἐπέπερ εὖρε καὶ ἄλλοτε συνήθεως οἰκονομίαν ἐν ἐκκλησίαις περιστατουμέναις γενέσθαι παρὰ τῶν πρό ἡμῶν, δέδωκεν ἄδειαν καὶ προέτρεψεν ἤδη μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν ἱερᾶς συνόδου τούτῳ δὴ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ζήλῳ, προΐστασθαι ἀρχιερατικῶς καὶ διεξάγειν τὸν χριστιανικὸν πάντα λαὸν, ὅσος τε ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς εἰρημένης μητροπόλεως καὶ ὅσος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτης εὐρίσκεται, ὥστε δὴ καὶ ἐν τῷ θείῳ ναῷ τῆς αὐτῆς μητροπόλεως ἱερουργεῖν αὐτὸν καὶ καθιστᾶν πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ πάντων ἀπλῶς μετέχειν τῶν ἐφειμένων γνησίοις ἀρχιερεῶσι, ἄνευ μέντοι τοῦ προβιβάσειν καὶ χειροτονεῖν ἐπισκόπους καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνδρόνου ἐγκαθιδρύσεως. ὑφείλει τοίνον πᾶς ὁ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἀνάκρισιν τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας εὐρισκόμενος τοῦ κυρίου λαός, ἱερωμένοι, μονάζοντες καὶ λοιποὶ, δέξασθαι τὸν δηλωθέντα θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ζήλου ὡς ἀρχιερέα αὐτῶν καὶ ἔχειν πρὸς αὐτὸν τιμὴν πᾶσαν καὶ ὑπακοὴν καὶ εὐκείθειαν, ἐφ' οἷς ἂν ἔχη

πρὸς αὐτοὺς διδάσκει εἰς σωτηρίαν συντίθουσι τῶν ψυχῶν αὐτῶν. ἐπεὶ γὰρ οὗτοι μέσον ἔθνων, ὡς εἴρηται, εὐρίσκονται, καὶ χρήσουσι ἀναγκαίως ὁδηγοῦ μάλιστα καὶ χειραγωγοῦ πρὸς τὰ ἀρέσκοντα τῷ θεῷ, καὶ ἔχουσι ἤδη τὸν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν ἱεράς συνόδου πεμφθέντα πρὸς αὐτοὺς τοιοῦτον ἀρχιερέα, δέξονται πάντες τὰ παρ' αὐτοῦ διδασκόμενα θεοφιλεῖ καὶ φυχωφελῆ, καὶ τῶν κακῶν καὶ παροξυνόντων θεὸν ἀποστήσονται, βεβαίως γινώσκοντες, ὅτι ὁ ἀντιπράξων τούτῳ καὶ ἐναντιωθησόμενος ἐξ αὐτῶν, ἐφ' οἷς μέλλει πρὸς αὐτοὺς διδάσκειν εἰς ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἀφορῶσιν, εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν ἀγίαν σύνοδον τὰ τῆς ἐναντιώσεως διαπράξεται, τὴν τούτῳ προτρέψασαν ἀρχιερατικῶς ποιμαίνειν αὐτοὺς· ὅθεν καὶ τὰ καθ' ἑαυτοὺς πάντες οὗτοι τῷ αὐτῷ ἀρχιερεὶ ἀναθήσουσι, καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσουσι μόνου, ὁδηγούσης πρὸς τὰς ζωηφόρους τῆς σωτηρίας νομάς καὶ ἀποτρεπούσης ἐκ τῶν ἐπιβούλων καὶ σφαλερῶν, ὡς ἂν ἐν τῷ καιρῷ τῆς μελλούσης ἀνταποδόσεως εὐρωσι παρὰ χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ τὰ αἰώνια καὶ ἀφθάρτα ἀγαθὰ, ἃ ἠετοίμασε τοῖς ἀγαπήσασιν αὐτὸν ἐκ ψυχῆς καὶ τὰς σεπτὰς αὐτοῦ φυλάξασιν ἐντολάς †.

XIX. Sine anno.

Joannes XIII. notum facit fidelibus metropolis Myrorum, presbyterum Michaelem Archontem aliosque rite ordinatos esse.

† Ἐδλαβέστατοι κληρικοὶ τῆς ἀγιωτάτης τῶν Μυρῶν μητροπόλεως καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ἐπαρχίαν ταύτης καὶ ἐπικράτειαν λοιπὸς ἅπας τοῦ κορίου λαός, ἀγαπητὰ κατὰ κύριον τέκνα τῆς ἡμῶν μετριότητος. χάριν, εἰρήνην, ἔλεος καὶ εὐλογίαν, ἔτι δὲ καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν ἐπεύχεται ὑμῖν ἐκ θεοῦ ἢ μετριότης ἡμῶν. ὁ ἀπὸ τῶν αὐτόθι παρὼν πρεσβύτερος Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων ἀνέφερε πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ὅτι σκανδαλίζονται τινες ἐκ' αὐτῶν τε καὶ ἑτέροις πρεσβυτέροις, διὰ ἔχειροτονήθησαν παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κοάνων, ὃν ἔχειροτόνησεν ὁ Λουκάς ἐκεῖνος ἀρχιερεὺς γενόμενος ἐν τῇ καθ' ὅμας τοιαύτῃ ἐκκλησίᾳ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκεῖνης συγχύσεως καὶ παραχῆς. τοῦτο γοῦν γινώσκετε πάντες, ὅτι διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην οὐκ ἔχουσι ἐμποδισμόν εἰς τὴν ἱερωσύνην αὐτῶν οἱ τοιοῦτοι πρεσβύτεροι· ἢ γὰρ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ κατὰ λόγον

οικονομίας και διακρίσεως και κατά τρόπους, οὐκ οἶδεν αὐτὴ και ἐνεργεῖ ἐν τοῖς τοιοῦτοις κατά καιροῦς, συνεχώρησε τότε και ἐνέδωκεν ἱεροουργεῖν και πράττειν ἀκολούτως τὰ ἱερατικά τοῦ χειροτονηθέντος παρὰ τοῦ δηλωθέντος Λουκά ἐπὶ ὠφελείᾳ και ἀγιασμῷ και καταρισμῷ τοῦ αὐτόθι χριστιανικοῦ λαοῦ, και ἐκεῖ παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας συνεχώρηθησαν και ἀπελθόντων, οὐδεις ὄφελαι ἔχειν ἀμφιβολίαν τινὰ και δισταγμὸν εἰς τοῦτους, ἀλλὰ ὄφελουσι δέχεσθαι πάντες αὐτοὺς και προσέρχεσθαι ὡς ἱερεῖς θεοῦ και ἀγιάζεσθαι ὑπ' αὐτῶν, εἰ μὴ τινες τοῦτων ἕτερον ἐμπόδιον ἔχουσι τῆς ἱερωσύνης κωλύον. ἐπεὶ δὲ ἀνέφερεν ὁ εἰρημνός πρεσβύτερος ὁ Ἄρχων, ὅτι εὐρίσκειται κατέχων τὴν ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν τοῦ Στενοῦ, παρακαλεῖται ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα κατέχη και ἔτι ταύτην, και δέχονται και τιμῶσιν αὐτὸν πάντες οἱ ἐκείσε χριστιανοί, και κείθονται τοῦτω και ὑπακούουσιν, ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἔχη πρὸς αὐτοὺς διδάσκειν και παραινεῖν ἀφορῶσιν εἰς τε ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν αὐτῶν και σόστασιν και συντήρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαίων. ἀφήμενοι οὖν τῶν σκανδάλων, οἵτινες σκάνδαλλίζονται, εἰρηνεύεωσαν και δεχέσθωσαν τὸν τοιοῦτον πρεσβύτερον και τοὺς ἑτέρους, καθὼς παρακαλεῖται ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος, ὁ και ὄφελαι προσεῖναι τῷ ῥηθέντι πρεσβυτέρῳ Μιχαὴλ τῷ Ἄρχοντι εἰς ἀσφάλειαν †.

XX. Sine anno.

Synodus dirimit controversiam.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ ἀπὸ τοῦ κάστρου τοῦ Πελαδαρίου Ἰωάννης ὁ Σαγιτάς, και ἀνέφερεν, ὡς τῆς μητρὸς αὐτοῦ χήρας οὐσης και ἀπροστάτου, δυναστεία χρησάμενος ὁ Φορβηγὸς ἐκείνος κατέσχε και ἰδιοποιήσατο χωράφιον γονικόθεν διαφέρει αὐτῷ, και δέδωκε πρὸς αὐτὴν ἕτερον γυναικὸς τινος Γαβαλίνης καλουμένης, ἣν εἶχεν ὑπὸ τὴν ἑαυτοῦ παροικίαν, και ἦν ἐπὶ χρόνοις ἱκανοῖς, ἐρημιά τοῦ κωλύοντος, κατέχων τε και νεμόμενος οὖν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ Μιχαὴλ τοῦτω δὴ τὸ χωράφιον τοῦ αὐτοῦ Σαγιτά, ἐπεὶ και οὗτος νεωτάτης ἡλικίας τηνικαθετα ἐτόγγανεν τοῦ τοιοῦτου δὲ Φορβηγοῦ παρελθόντος ἀντεκρίθησαν ἐπὶ τοῦ πατριαρχέσαντος πρὸ ἡμῶν ἡ τριακὴ Γαβαλίνα και ὁ ῥηθὲν Σαγιτάς, και

ἐκ συνοδικῆς ἀποφάσεως ὑπεξίστη ὁδὸς τῇ γυναικὶ ταύτῃ τοῦ χωραφίου αὐτῆς, ἐπιλαβόμενος δὲ αὐτὸς τοῦ οἰκείου μεταποιήσαστο τοῦτο εἰς ἀμπέλιον. εἶτα ἠνώχλησέ τις αὐτῷ περὶ τοῦ τοιοῦτου κτήματος πρεσβύτερος Στέφανος, καλούμενος ὁ Μεσημβρινός, ὃς εἶχε νόμῳ ἐπὶ τῷ οἴῳ αὐτοῦ τὴν τοῦ Μιχαὴλ θυγατέρα, ἀνακαλούμενος αὐτῷ, ὡς εἰς πρόκτα ταύτῃ καταγραφέν. καὶ ἀναδραμόντων ἀμφοτέρων ἐνταῦθα ἐπὶ τῷ ἀντικριθῆναι συνοδικῶς καὶ ἀναφορὰν ποιησαμένων τῆς ὑποθέσεως, οὐκ ἀνέμεινεν ὁ τοιοῦτος πρεσβύτερος κρίσιν ἐκ' αὐτῆ λαβεῖν καὶ ἀπόφασιν, ἀλλ' ὑποχωρήσας καὶ καταλαβὼν, ἔνθα τὸ ἀμπέλιον, ἀνέσκασε τὰ φορευθέντα παρὰ τοῦ εἰρημένου Σαγιτά κλήματα, ὧν χάριν καὶ ἐδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος ὁ αὐτὸς Σαγιτάς, φέρων ἀνὰ χεῖρας καὶ τὸ δικαιοῦν αὐτὸν τῆς συνοδικῆς διαγνώσεως γράμμα, προβαλλόμενός τε καὶ μάρτυρα τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Προύτης, ὑπέριμον, ἀγαπητὸν κατὰ κόριον ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σπουδαίου, ὃς δὴ καὶ βεβαιωσαμένον, ὅτι ἐκιστὰς τῷ τοιοῦτῳ ...

finis deest.

XXI. (6824—1315) decembri ind. XIV.

Synodus revocat decretum, per quod cura animarum in ecclesia Leontopoleus demandabatur episcopo Sinopes, praerogative eidem ecclesiae metropolitam Pisidias.

† Ἐφθασεν οὐκ ἐκ πολλοῦ τινος ἢ μετριότητος ἡμῶν ἀναθέσθαι τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Σινώπης διαγνώσει καὶ φήσῃ συνοδικῇ τὴν τε ἀγιωτάτην μητρόπολιν Σίδης καὶ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Σολαίου, ὡς ἂν κατέχη τε καὶ ἐπισκοπικῶς αὐτάς διεξάγη, ὅτι δὴ γνησίων ἀρχιερέων ἐκ μακροῦ χηρευούσας, ὡς παρὰ τῶν ἀθέων ἔθνων κατακορευθείσας, παραχωρήσει θεοῦ, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ καὶ τούτων ἐξ ἱκανοῦ στερηθῆναι τῆς οἰκίας ἐπισκοπῆς, ὡς τινῶν ἐκείνῳ συμβάντων πραγμάτων, ὧν ἕνεκεν οὐδ' ἕλως αὐτῷ συμπεροῦσα ἦν ἢ πρὸς τὰ ἐκείσε ἐπάνοδος, συνεξητήσαστο· μέντοι ὁ τοιοῦτος Σινώπης καὶ τὴν ἀγιωτάτην ἀρχιεπισκοπὴν κατέχειν Λεοντοπόλεως. ἢ μετριότητος οὖν ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, ὡς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Πισιδίας ἀρχιερέως ἀμοιρόσης τῷ τότε, ἢ μάλιστα γειτονιάζειν τὴν τριακτὴν ἀρχιεπισκοπὴν Λεοντοπόλεως νῦν ἔγνωμεν, ἐτέρου τότε μηδενὸς παραδείξαντος

ἡμῖν, ὡς ἔχει τὸ πρᾶγμα, καὶ τοῦτο συγκατενόσαμεν ἐκείνῳ τοῦ
σομφέροντος ἔνεκεν τοῦ ὑπ' αὐτὴν χριστωνόμου λαοῦ, καὶ δὴ καὶ
γράμματι ταῦτα ἐπεκυρώσαμεν. ἀλλὰ νῦν ἦδη ὁ ἱερώτατος μητροπο-
λίτης Πισσιδίας, ἀγαπητὸς κατὰ κύριον ἀδελφός τῆς ἡμῶν μετριό-
τητος καὶ σολλειτοργός, κῆρ Γρηγόριος καὶ ἕτεροι ἀκριβῶς εἰδόν-
τες τὰ τοῦ τόπου, διασαφοῦσιν ἡμῖν τὰ τοῦ πράγματος καὶ τὰ τοῦ
τόπου ὡς ἔχει, καὶ ὡς πολλῶν μὲν ἡμερῶν διαστήματι, δυσχεραίας
τε ἐθνικαῖς ὁ Σινώπης ἐπίσκοπος τῆς εἰρημένης ἀρχιεπισκοπῆς διεύ-
γεται Λεοντοπόλεως, ἐν ταῖς εἰρημέναις ἐκκλησίαις μέλλων διατρίβειν,
τῇ τε Σίδης καὶ τοῦ Σολαίου, καὶ οὐκ ἂν ἐκείνῳ δυνατὸν εἴη, εἰ μὴ καὶ
πάνοι τοὶ δυσχερές τὸν ὑπὸ τὴν Λεοντόπολιν ἐπισκοπεῖν τοῦ κυρίου λαῶν
καὶ τὰ εἰκότα πνευματικῶς αὐτοῦ προμηθεύεσθαι, τῇ κατ' αὐτὸν δὲ
μάλιστα τοῦτον ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Πισσιδίας ἔγγιστα πάντῃ δικάζεται
ἢ αὐτῇ Λεοντόπολιν, κἀντεῦθεν αὐτῷ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἢ τῶν ἐκείσε
θεοσεβῶν φυγῶν κηδεμονία τε καὶ κοβέρνησις ἔσται βράδια. ὡς οὖν
οὕτω ἔχει τὰ ἀληθῆς, ἐπληροφόρηθμεν, καὶ θεῖα ζήλῳ κινήθεντα
πρὸς τοῦτο τὸν ἀοχιερέα κατενοήσαμεν, μεταβολὴν ἔσχε τὰ τῆς
γνώμης ἡμῖν πρὸς τὸ ἀρμοδιώτερον καὶ συμφερότερον, καὶ διὰ τοῦτο
ἀπελέγθη μὲν τὸν Σινώπης τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Λεοντοπόλεως ἀπεψη-
νάμεθα φήσῃ κοινῇ, τῷ βῆθέντι δὲ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Πισσι-
δίας τὴν αὐτῆς τε καὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτὴν τελοῦντων ποιμαντικὴν
ἀνατιθέμεν διεξαγωγὴν διὰ τοῦ παρόντος συνοδικοῦ γράμματος, ὅση
δηλονότι τοῖς ὁμοίῳ τρόπῳ χηρευούσας κατέχουσιν ἐκκλησίας ἐφεί-
ται, ἄνευ μέντοι τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρόσεως. ἀξιώτερον
γάρ εἰς τοῦτο κρίνομεν τοῦ Σινώπης αὐτὸν δὴ τοῦτον τὸν ἱερώτατον
μητροπολίτην Πισσιδίας καὶ ὡς πολλῶν κληριώτερον ἐκείνου πρὸς
τὴν Λεοντόπολιν εὐρισκόμενον, ὡς δεδήλωται, κἂν τοῦτω κλεινοῦς
εὐποροῦντα δυνάμεις εἰς πνευματικὴν ἐπιστάσιαν τῶν ἐκεῖ φιλοχρί-
στων, καὶ ὅτι τῷ τοιούτῳ μᾶλλον, ὡς τῆς ἱεράς μεγάλης συνόδου τε-
λοῦνται τὴν προεδρίαν τῆσδε τῆς ἐκκλησίας ἡγησάμεθα προσήκειν,
ἐνθεν τοι καὶ ὁ μὲν Σινώπης τῆς κατοχῆς ἐκστήσεται ἤδη τῆς βῆ-
θείσης ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Λεοντοπόλεως, ταῖς εἰρημέναις ἀγιω-
τάταις ἐκκλησίαις ταύταις ἀρκούμενος κατὰ τὸ γεγονός αὐτῷ γράμ-
μα. ἀντιλήσεται δὲ τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ φροντιστὴ τῶν εἰς σωτηρίαν τει-
νόντων τοῦ ὑπὸ τὴν διαληφθεῖσαν ἀρχιεπισκοπὴν χριστωνόμου πλη-

ρώματος, και τῶν αὐτῆς ἀπάντων δικαίων κατὰ τὸ ἀνήκον μεθέξει ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Πισσιδίας. οἱ μέντοι ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἐκκλησίαν Λεοντοπόλεως τελοῦντες ὑφείλουσιν ὑποδέξασθαι αὐτὸν ἀσμένως, μηδεμίαν πρὸς τοῦτον ἀπειθεῖαν ἐνδειξάμενοι ἢ διχόνοιαν ἔχοντες τινα διὰ τὸ πρὸς τὸν Συνάκης προβὰν γράμμα, ὑποταγῆζονται δὲ μᾶλλον τῷ ἀρχιερεὶ τῆδε Πισσιδίας, και οὗς εὐήκοον αὐτῷ ὑποθήσουσιν ἐπὶ πάσιν, οἷς ἂν πρὸς αὐτοὺς ἔχη λέγειν εἰς δόξαν μὲν ἀφορῶσι θεοῦ, φοχικὴν δ' αὐτῶν σωτηρίαν και τῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας δικαίων οὐσοτασιν. ἐπὶ τούτῳ γάρ και τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα γεγονὸς τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Πισσιδίας και ὑπερτίμῳ κῆρ Γρηγορίῳ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπιδέδοται εἰς ἀσφάλειαν.

† Εἶχε τὸ· δεκεβρίῳ ἰνδ. ιδ' †.

XXII. (6824—1315) decembri ind. XIV.

Synodus condemnat duos clericos.

† Μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ιδ' ἡμέρα παρασκευῆ ἐκινήθησαν αἰτιάματα κατὰ πρεσβυτέρου τοῦ Γαλέως, ἐν μὲν, ὡς μετὰ τὸ ἰεροορτήσαι αὐτὸν ἐν τῷ θείῳ ναῷ τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος και τροπαιοφόρου Γεωργίου τοῦ ἀπὸ τῶν Μαμουδέρτων, εἰσῆλθεν ἐκείσε κῶον, και τῶν κατατοχόντων ἀπειλαυόντων αὐτὸν εἶπε τολμηρῶς πάντη και ἀναιδῶς φωνὴν ἐξῶ τελοῦσαν τῆς χριστιανικῆς ὄλης καταστάσεως ὁ τοιοῦτος πρεσβύτερος· ἄφετε αὐτὸν, ὅτι τὸ „προσελθετε“ ἤκουσε, και εἰσῆλθε. δεῦτερον, ὅτι μέλλοντος γενέσθαι ἀγιασμοῦ ἐν τῷ τοιοῦτῳ ναῷ ἐκομίσθη τοῦτου χάριν σκᾶφη μεγάλη, και ἰδὼν ὁ αὐτὸς πρεσβύτερος τὸ μέγεθος τῆς τοιαύτης σκᾶφης, τελεσθέντος τοῦ ἀγιασμοῦ εἶπε μετὰ τῆς ὁμοίας ἀναιδείας ὅτι· ἀπὸ τοῦ νῦν εἰσάξατε και χοῖρον ἐν αὐτῇ. και τρίτον ὡς ἰσρέως τινὸς καλουμένου . . . σκάνδαλα ἔχοντος μετ' αὐτοῦ τε και ἐτέρων ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὅτι· σὲ οὐ τοῦ παναγίου πνεύματος ἢ χάρις ἐχειροτόνησεν, ἀλλ' ἢ τοῦ διαβόλου. ταῦτα δὲ ἐμαρτύραυτο ἀληθῶς ἔχειν οἱ συγκληρικοὶ τοῦ εἰρημένου πρεσβυτέρου. διὰ τοῦτο και καταδίκασεν αὐτὸν ἢ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνας, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Γαγγρῶν, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Προύσης, τοῦ Περγάμου, τοῦ Σερρῶν, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δυρραχίου, τοῦ Μιτωλήνης, τοῦ

Βιζύης και τοῦ Μηδείας, καθηρημένον τοῦ λοιποῦ τυγχάνειν και ἀπηλλοτριωμένον τοῦ τῶν ἱερῶν χοροῦ, μείζονα λογισαμένη και κρί-
 νασα τὴν ἐν τοῖς εἰρημένους λόγοις τόλμην και ἀδιαφορίαν κακίστην
 και ἀσυνειδησίαν πάθους τινὸς προφανοῦς τῶν σωματικῶν, ἐπει και
 μείζονα τὰ ἐνοικουροῦντα τῇ φυγῇ πάθη, δι' ἧς τῷ θεῷ τὴν λογι-
 κὴν λατρείαν προσφέρομεν τῶν σωματικῶν μολοσμῶν, διὰν δηλονότι
 πρὸς τὴν εὐσέβειαν και εἰς αὐτὸ τὸ θεῖον ἀπὸ φυγῆς και τῶν ἐπι-
 θεν λογισμῶν και λόγων κατὰ γνώμην ἀμαρτανῶμεν, ὥστε και ἐπειθε
 τῶν τοιοῦτων λόγων ἐξελεγχομένων και μαρτοροομένων και τῆς κα-
 ταδίκης κατὰ τοῦ εἰπόντος ἐξενηγεμένης ἀρχιε-
 ρέων. ἦν δὲ οὗτος ὁ τῆς Κίου ἀρχιεπίσκοπος τὴν ἐν τοῖς
 ῥηθείαι λόγοις ἀμαρταν ἐποιεῖτο, και συγγνώμης ἡέλιου τὸν εἰπόντα)
 τῇ ἡμῶν μετρίοτητι και τῇ περὶ αὐτὴν ἱερῶ και θεῶν συνόδῳ κατὰ
 θεῖον ζῆλον βάρους (ἐπιτιμῆσε)ως . . . ἄξιος. και μέντοι και οὐκ ἀπε-
 σχόμεθα τῇ θερμότητι τοῦ ζήλου χάριτι θεοῦ μετὰ τὸ κρέπον
 και ἀνήκον ἐπιθέσθαι. και τοῦτῳ βάρους τῆς ἐπιτιμῆσεως, ὥς ἂν διὰ
 τοῦτου και τοῦ ἀποσταταγμένου καιροῦ τὸ τῆς, ἐφ' οἷς οὐκ ἔδει, συγ-
 γνώμης ἀποτριφῆται αἰτιάματα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡμέρα δευτέρα ἐκινήθησαν αἰτιάματα και κατὰ
 τοῦ εἰρησκομένου ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτορος
 και μοροβλότου Δημητρίου και ἐκτεκλημένη τῶν Παλαιολόγων ἱερο-
 μονάχου Θεοδοσίου, και ἐξεταζομένων τοῦτων και τινων ἡδη και φα-
 νερομένων, αὐτὸς προλαβὼν παρητήσατο και ἐμολόγησεν ἀποθέσθαι
 τὰ τῆς ἱερῶσύνης, ἀνάξιον ταύτης ἑαυτὸν εἶναι διαβεβαιωσάμενος ἐνό-
 πιον τῆς ἡμῶν μετρίοτητος και τῶν ἀναγεγραμμένων ἱερῶτάτων ἀρχιε-
 ρέων, ὅθεν και ἐστέρχθη ἡ τοιαύτη φήφος κατ' αὐτοῦ †:

XXIII. (6824—1316) ianuario ind. XIV.

*Joannes XIII. metropolitam Thessalonices jubet dissentientibus clericis poenas
 ecclesiasticas imponere.*

† Ἰερώτατε μητροπολίτα Θεσσαλονίκης, ὑπέρτιμς και ἔξαρχε
 πάσης Θεσσαλίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ τῆς ἡμῶν μετρί-
 οτητος και συλλειτουργέ. χάρις εἴη και εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῇ σῇ ἱερῶ-
 τητι. ἐπειδή, δε εὐδοκία τοῦ παναγάθου και εἰρηνοδότου θεοῦ οἱ
 ἀπὸ τῶν διαφερομένων πρότερον ἀδελφῶν ἐμονόησαν και συνήλθον

εις τὴν κοινωνίαν καὶ ἔνωσιν τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, μετὰ τῶν ἄλλων κεφαλαίων τῶν τότε λαληθέντων καὶ συμφωνηθέντων ἐπὶ τῷ τὰ τῆς εἰρήνης τελεσθῆναι χάριτι θεοῦ, ἐλαλήθη ἕτερον καὶ ἐτάχθη καὶ τοῦτο, ἵνα δηλονότι διὰ τὰς ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ τῆς διαφορᾶς καὶ ἔχθρας γενομένας, οἷα δὴ τὰ ἀνθρώπινα, πρὸς ἀμφοτέρα τὰ μέρη παρ' ἀλλήλων αἰτίας οὐ καλὰς καὶ μέμφεις τὰ μὴ ὄντα μηδὲ τὰ ληθῆ κατ' ἀλλήλων ὑπο τῆς φιλονεικίας καὶ διαφορᾶς πλαττόντων καὶ συκοφαντούντων καὶ ὕβριστικῶς κατηγορούντων, ἐπιταχθῆ καὶ δοθῆ διὰ τοῦτο εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη κανὼν τις καὶ πνευματικῆ ἐπιτιμῆ- οῦς, ὥστε διὰ τῆς τοιαύτης ἐπιτιμήσεως, εἴ τι καὶ προσετριβῆ ἐκ τῶν εἰρημένων αἰτιῶν ἑκατέρῳ τῶν μερῶν ἀμαρτήματος αἴτιον, λοθεῖη καὶ τοῦτο, καὶ ἀκαλλαγῶσι παντάκασιν οἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἀδελφοὶ τῆς ἐκείθεν μέμφεως, καὶ καθαρὸν τὸ τῆς εἰρήνης ἐπιλάμψει φῶς εἰς αὐτοὺς, μηδεμιᾶς ἐπισκοποῦσης ἐκ μικροφυχίας ἀφορμῆς καὶ συνθολόουσης αὐθις καὶ ταρattoῦσης τὰς τῶν ἑκατέρων συνειδήσεις, ὅς δὴ τρόπος τῆς ἐκκλησίας ἐνηργήθη τότε καὶ ἐπράχθη ἐν τοῖς ἄλλοις, ἐν δὲ τῇ μεγαλοπόλει Θεσσαλονίκῃ καὶ τῇ ἐνορίᾳ τῆς κατὰ σὲ ἀγιωτάτης ἐκκλησίας οὐκ ἔφθασεν ἐνεργηθῆναι διὰ τὸ μὴ εὐρίσκεισθαι ἐν αὐτῇ γνήσιον ἀρχιερέα. ἀρτίως μέντοι χάριτι καὶ φιλανθρωπείᾳ θεοῦ (ἀποκατέστης) καὶ καταλαμβάνεις τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν γνήσιος ποιμῆν καὶ ἀρχιερέος . . . ἐπιτρέπει (ἢ μετριότης) ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ἅμα τῇ περὶ (αὐτὴν ἱερά καὶ θείᾳ συνόδῳ), καταλαβὼν ἐκείσε εἰς τὴν κατὰ σὲ τοιαύτην ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν εἰσιν οἱ ἐκείσε εὐρισκόμενοι, ὑπὸ τῶν διαφερομένων πρότερον ἀδελφῶν ἐκπληρωθῆναι καὶ ἐνεργηθῆναι εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη τὴν τοιαύτην τάξιν τοῦ ἐπιτιμίου, καθὼς καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐτάχθη παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐνταῦθα, δέξῃ καὶ οἰκονομήσης γενέσθαι καὶ ἐκπληρωθῆναι τοῦτο, καθὼς εἴρηται, διὰ τὰς ἀναγεγραμμένας αἰτίας. εἰ δ' ἴσως ἀναβάλλονται τοῦτο κατὰ τινα τρόπον, ἴσσης τὰ περὶ τοῦτου καὶ σὺ, ὡς οὐδὲν οὐδαμῶς οὐδὲ οὕτω παραβλαπτομένης τὸ παράπαν τῆς μετὰ τῶν ὁμονοεῖν αἰρουμένων ἀδελφῶν εἰρήνης, χάριτι τοῦ παντοδυνάμου καὶ φιλεθρώπου καὶ εἰρηνάρχου θεοῦ.

† Εἶχε τὸ μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδ. ιδ' †.

XXIV. Sine anno.

Synodus dirimit controversiam de hereditate.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ἡ ἀπὸ τῆς χάρας τῶν Ἀνακασίων Μαρία ἡ τοῦ Γαβριὴλ, καὶ ἀνέφραεν, ὡς ἄνδρα κατὰ νόμους εἶχε τινα Θεόδωρον, καλούμενον τὸν Μαμάτζην, καὶ τοῦτο τὸν βίον ἀπολιπόντος ἐπὶ παιδί οὐκ ἠθέλησε δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις, ἀλλ' ἔστιν ἐν σωφροσύνῃ διάγουσα καὶ τῆς ψυχῆς φροντίζουσα τοῦ ἀνδρός. εἶτα μετὰ δεκαπέντε νῦν χρόνους καὶ τοῦ παιδὸς τελευτήσαντος πειρῶνται οἱ ἀνδράδελφοι ταύτην ἀπελεύσθαι, ἣν ἐκείνη δὴ τῷ οὐκ αὐτῆς ἀνήκουσαν μερίδα παρέσχον ἐκ τοῦ περιελθόντος τούτοις κτήματος ἀπὸ κληρονομίας τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἀδιαθέτου τὸ χρεῶν λειτουργήσαντος, οὐ χάριν καὶ ἐδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος. παρόντες δὲ τῷ διακαστηρίῳ καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀνδράδελφοι, καὶ τὰ εἰρημίνα τῆς νόμφης ταύτης δὴ τῆς Μαρίας διεξιούσης ἀκούοντες, ταῦτα μὲν ἦσαν καὶ αὐτοὶ συνομολογοῦντες, διετείνοντο δὲ ὅμως ἐν τῷ μέρει, δοῦναι τούτους πρὸς τὸν ἀνεψιὸν τὴν τοιαύτην μερίδα καὶ δικαίως εἶναι κάλιν, ἐκείνου παρελθόντος, ταύτην λαβεῖν. διέγνω οὖν ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Προύσης, τοῦ Περγάμου, τοῦ Σερρών, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μιτολήνης, τοῦ Βιζύης, τοῦ Κίου καὶ τοῦ Μηδείας, μὴ ἔχειν ὅλως ἐκ τῶν ἱερῶν νόμων δικαιολογίαν τοὺς ἀνδραδέλφους ἐπὶ τῇ δηλωθείσῃ μερίδι, ἐπεὶ γὰρ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἴδιον ἦν τὸ κτῆμα, καὶ ὡς τὸ πρόσωπον φέροντι τοῦ ἀδελφοῦ δεδώκασιν καὶ τῷ ἀνεψιῷ τὸ ἀνήκον, οὐχ οὗτοι δίκαιοι εἰσι κατ' αὐτοὺς τοὺς θείους νόμους ἀναζητεῖν τοῦτο κληρονομεῖν, ἀλλ' ἔξει τὴν τοῦτο κληρονομίαν εἰς ἀναφαίρετον ἢ ἐκείνου μήτηρ, δι' ἣν δὴ καὶ τὰ τοῦ ἀνδρός ἐκληρονόμησε πράγματα, ὅθεν καὶ ὀφείλουσι παύσασθαι οἱ τοιοῦτοι ἀνδράδελφοι δι' ὅλου τοῦτο χάριν αὐτῆν. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος (τῇ δηλωθείσῃ) Μαρία τῇ τοῦ Γαβριὴλ εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται †.

† Εἶχε

XXV Sine anno.

Synodus metropolitana Chalcidonis confert archiepiscopatum Maroneae per adiunctionem.

† Προσῆκον ἔργον ἄρα τοῖς λαχοῦσιν ἄρχειν καὶ ἰδιαιτάτον μά-
 λιστα τῶν συνδιαφερόντων αὐτοῖς τὰς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς φροντίδας, ἐφ'
 οἷς ἀναγκαίως χρῆζουσι προμηθεύεσθαι καὶ ἀνευδεῖς καθιστᾶν πραγ-
 ματοποιούμενοι τὸν τρόπον τοῦτον καὶ οἰκονομουμένοις τὸ ἐπίμονον
 ἔχειν ἐκείνους καὶ ἀντέχον καὶ γενναῖον περὶ τὰς προκειμένας καὶ φρον-
 τίδας καὶ ἐργασίας, ὥστ' εἶναι καὶ ἱκανοὺς καὶ προθύμους συναγωνιστὰς
 καὶ συλλήπτους, ἐπεὶ τῶν συναρμομένων ἀμελουμένων ἀνάγκη πάντα καὶ
 αὐτοὺς τὸ γ' ἐξ ἐκείνων μέρος ἐλλελεῖσθαι τῆς προστηκούσης σπουδῆς.
 ταῦτά τοι καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἔν τι τῶν μάλιστα εἰκότων, μάλ-
 λον δὲ καὶ ἀναγκαιοτάτων ἐν σπουδῇ τῇ προστηκούσῃ σὺν θεῷ τίθε-
 ται, καὶ φροντίδος οὐ τῆς ἐλαχίστης ἀξιοί, ὥστε τοῖς μὴ ἱκανῶς ἔχου-
 σιν ἐκ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων ἑαυτοῖς τὰ πρὸς τὴν
 γρεῖαν ἐφαρκεῖν, τὴν δυνατὴν προμηθειαν ἐπιδεικνυσθαι καὶ τὸ ἐνδεὲν
 ἀναπληροῦν, ἔν' οὕτω καὶ αὐτοὶ ἀνευδότη ἔχων προθυμίᾳ συναρπάτε-
 σθαι καὶ συναντιλαμβάνεσθαι τῶν πνευματικῶν ἀγώνων αὐτῇ. τοι-
 οῦτος δὴ ὢν τυγχάνει καὶ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Χαλκηδόνος,
 ὑπέριμος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος
 καὶ συλλειτουργός, πολὺ μὲν κἂν τοῖς καιρίοις τὸ παρ' ἑαυτοῦ χρήσι-
 μον παρεχόμενος, ἔχων δὲ ὅμως ἐνδεῶς τῆς προστηκούσης ἀπάρ-
 κείας αὐτῷ. μέντοι καὶ, ὡς προσῆκε, προμηθευσαμένη τούτου ἡ με-
 τριότης ἡμῶν κοινῇ φήρησεν καὶ κρίσει καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων
 ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Νι-
 καίας, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Προύσης, τοῦ Περγά-
 μου, τοῦ Μύρων, τοῦ Χριστοπόλεως, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μετολῆνης, τοῦ
 Βιζύης, τοῦ Κίου καὶ τοῦ Μηδείας, παρέσχεν αὐτῷ κατὰ λόγον ἐπιδόσεως
 τὴν ἀγιωτάτην ἀρχιεπισκοπὴν Μαρωνείας, ὅθεν καὶ καθέξει αὐτὴν ὁ
 αὐτός ἱερώτατος μητροπολίτης Χαλκηδόνος καὶ ὑπέριμος καὶ τὰ ὑπ'
 αὐτὴν πάντα, καὶ ἐπ' ἀδείας ἔξει ἱεουργεῖν ἐν αὐτῇ καὶ διακόνους
 προβιάζειν καὶ πρεσβυτέρους, ἔτι δὲ καὶ ἡγουμένους ἐγκαθιστᾶν, καὶ
 ἀπλῶς τῶν ἐκείνης πάντων μεθέξει, ὅσα γε καὶ γνήσιοι ἀρχιερεῖς,
 ἔπει μόντοι τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρόσεως. ὅθεν ὑφείλουσιν

οἱ τε κληρικοὶ τῆς δηλωθείσης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Μαρωνείας καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ἑνορίαν ταύτης τελοῦντες καὶ πνευματικὴν ἐπικράτειαν, ἰσρωμένοι, μονάζοντες καὶ τὸ λοιπὸν χριστόνυμον πλήρωμα, δέξασθαι τοῦτον καὶ διὰ πάσης ἀγείναι αἰδοῦς καὶ τιμῆς καὶ τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν τοῦτω καὶ εὐπειθεῖαν ἀπονέμειν ὡς ἀρχιερεῖ αὐτῶν καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ, ἐφ' οἷς ἂν ὑπ' αὐτοῦ νοουθετοῦντο καὶ ἐπιτάσσονται πρὸς σωτηρίαν συντείνουσι τῶν φοχῶν αὐτῶν. ἐπὶ τοῦτω γάρ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος τοῦτω δὴ τῷ διαληφθέντι ἰσρωτάτῳ μητροπολίτῃ Χαλκηδόνος καὶ ὑπερίμῳ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται †.

XXVI. (6824—1316) februario ind. XIV.

Synodus concedit, ut duo lectores promoueantur ad diaconorum gradum.

I. † Μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ιδ' ἐδέχθη τῷ ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Μαμουδέρων Μιχαὴλ τῷ Σγουρανῷ εἰς ἀναγνώστην εὐρισκομένῳ προβιβασθῆναι εἰς τὸν τοῦ διακόνου βαθμὸν, καὶ ἐκινήθη λόγος συνοδικῶς, ὡς πρὸ τριῶν ἡδὴ χρόνων προσήλθε τῷ ἰσρωτάτῳ μητροπολίτῃ Νικομηδείας, ὑπερίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Βιθυνίας, ἐπὶ τῷ σφραγισθῆναι εἰς ἀναγνώστην παρ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι μὴ εἶχε μαρτυρίας ἐγγράφους, καθὼς νενομίσται, οὐκ ἔτοχε τοῦ αἰτουμένου· ζητήσας δὲ τοὺς εἰδότες τὰ κατ' αὐτὸν κληρικὸς τοῦ θείου ναοῦ τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου, ὡς ἂν οὗτοι δώσουσι μαρτυρίας ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰ πρῶτα μὲν οὐκ ἐποίησαν τοῦτο, εἰπόντες πρὸς τὸν αὐτὸν ἰσρωτάτον μητροπολίτην Νικομηδείας, ἔχειν ἐξ ἀκοῆς, ὅτι σταυρικὸς δεσμὸς ὁ τοιοῦτος Σγουραγὸς ἔθετο ἐπὶ τῷ λαβεῖν εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ καλουμένου Γαληνοῦ. ἐπεὶ δὲ ὁ ῥηθεὶς ἰσρωτάτος μητροπολίτης Νικομηδείας μετεκαλέσατο τὸν τοιοῦτον Γαληνὸν καὶ ἐπιτιμίῳ βαρύνας, μὴ ἀποκρῦψαι τὸ ἀληθές, ἔσχεν ἀνομολογήσαντα, κινήθηναι μὲν λόγους περὶ τοῦτου, μὴ μόντοι καὶ σταυρικὸς προβῆναι δεσμὸς, ὅτε περ ἡ κόρη χρόνων ἦν ἐξ ἑτηκῶντα καὶ ὁ ἀνὴρ δέκα. τότε μαρτυρίας ἐκθεμένων τῶν τοιούτων κληρικῶν γέγονεν ἀναγνώστης ἐκκλησιαστικῆ προτροπῆ, οὐ προεβιβάσθη δέ γε καὶ εἰς διάκονον, ὅτι μὴ χρόνων ἦν κατὰ νόμους εἴκοσι πέντε. νῦν δὲ αἰτησαμένου τοῦτου τὸν τοιοῦτον προβιβασμὸν ἐκίνησαν οἱ αὐτοὶ κληρικοὶ τὰ εἰρημένον ἔγ-

κλημα, και οτι ταυτα οδτως εχει, διεβεβαιωσατο μὲν παρὼν τῇ συν-
 ὄδῳ οὗτος δὴ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Νικομηδείας, ἐνεφανίσθησαν
 και αἱ μαρτορία τῶν αὐτῶν κληρικῶν παρὰ τοῦ δεξαμένου ταύτας
 και δόντος τὴν προτροπὴν κατὰ τὸ κρατοδὸν ἐκκλησιαστικὸν ἔθος.
 εἰτά τις ἐκ τῶν αὐτῶν κληρικῶν διάκονος Θεόδωρος ὁ Δραγιλανὸς
 καλοῦμενος ἐπένησεν ἕτερον ἔγκλημα, οὗ γείτονα ἔχων τὸν δηλω-
 θέντα Σγουρανὸν ἠρώτησεν αὐτὸν εἶτι μόνους ἀρραβῶνας ἔχοντα μετὰ
 τῆς ἰδίας γυναικός, πῶς διανακαθεταί εἰς τὰ πενθηρικὰ αὐτοῦ, ὁ δὲ
 πρὸς αὐτὸν εἶπε, μὴ φροντίδα ἔχειν περὶ τούτου, ἐπεὶ περ ἔφθασε μι-
 γῆναι τῇ τοιαύτῃ γυναικὶ αὐτοῦ. και ἀπαρνούμενος τούτου δὴ τοῦ
 Σγουρανοῦ, τὸν τοιοῦτον λόγον εἶπειν, προβαλλομένου δὲ ἅμα τὴν Μου-
 ζαλώνισσαν και τὴν Θεοδηγίαν πρὸς μαρτορίαν τοῦ παρθένου εὐρε-
 θῆναι τὴν κόρην ἐν τῷ τοῦ γάμου καιρῷ, ἐπεὶ μὴ δυνατῶς εἶχον αὐ-
 ται τούτου χάριν πρὸς τὴν σόνοδον ἀπαντήσαι, διεμηνόθησαν μετὰ τοῦ
 ἐντιμωτάτου ἐκκλησιαστικοῦ τοῦ Καβαλλαρκοπούλου, και διεβεβαιώσαν-
 το, οὗ παρῆσαν τελοῦμενος τοῦ γάμου, ἀλλὰ τινες γυναῖκες αὐ-
 τῶν, ὧν δὴ και μετακληθεισῶν, ἐπετρέπη ὁ ἱερωτάτος ἀρχιεπίσκο-
 πος Βιζύης ἐρωτῆσαι ταύτας μετ' ἀσφαλείας τῆς προσηκούσης ἅμα
 τοῖς ἐντιμωτάτοις ἐκκλησιαστικοῖς, τῷ τε ἀρχοντι τῶν μοναστηρίων
 τῷ Παραδείσῳ και τῷ Καβαλλαρκοπούλῳ, και διαβεβαιωσαμένων τοῦ-
 των, παρθένῳ μιγῆναι τὸν δηλωθέντα Σγουρανὸν τῇ κόρῃ, ὡς και παρ-
 ούσας ταύτας ἰδεῖν τὴν τῆς παρθενίας παράστασιν, ἐδικαιώθη συν-
 οδικῶς ὁ εἰρημένος Σγουρανὸς προβιβασθῆναι ἀκολούτως εἰς τὸν τῆς
 διακονίας βαθμὸν †.

Π. † Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐδέθησε και τῷ Καρβαληνῷ Θεοδώρῳ ἐξ ἀνα-
 γνώστοο προβιβασθῆναι εἰς τὸν τῆς διακονίας βαθμὸν, και κινηθέν-
 τος λόγου εἶπειν τινα γυναῖκα μιγῆναι τούτου αὐτῷ, παρέστη συνοδι-
 κῶς ὁ αὐτός Καρβαληνός, και ἀνέφερεν, ὡς πρὸ τριῶν ἡδὴ χρόνων
 ἤτήσατο τὸν τοιοῦτον προβιβασμὸν, και τότε ἐλάλησε τὴν τοιαύτην
 κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ ἢ τοιαύτη γυνή. ἐξετάσεως δὲ γενομένης ἀπη-
 λέγθη ὑπὸ μαρτύρων τοῦ τε Ἰωάννου τοῦ Κουτοῦφαρι και τοῦ Κωνσταπῆ,
 μάτην τούτου κατηγορησάιν, και εἰς παράστασιν τῶν εἰρημένων ἐνεφα-
 νισε γράμμα τοῦ τῷ τότε καιρῷ πατριάρχου. κλην ἐπεὶ δέον ἦν

ἐπι πλέον ἀκριβέσασθαι τὴν ὑπόθεσιν, μετεκληθήσαν εἰς τὴν σύνοδον καὶ οἱ αὐτοὶ μάρτυρες καὶ ἡ αὐτὴ γυνή, καὶ συνωμολόγησαν τὰ ἀετὰ. εἶτα ἐπετρέπη ἐρωτῆσαι τὴν αὐτὴν γυναῖκα ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Προύσης καὶ ὑπέριτος, ἡ δὲ καὶ ἐρωτηθεῖσα παρ' αὐτοῦ καὶ ἐκτιμῆν ὑποβληθεῖσα ἀνωμολόγησε, ψευδῶς κατεκρίνει τοῦ τοιοῦτου Καρβαληνοῦ, κινήθηναι δὲ πρὸς τοῦτο, τὸ μὲν ἔρωτι τοῦ λαβεῖν αὐτὸν εἰς ἄνδρα, τὸ δὲ καὶ ὑποβολῇ τῆς θείας αὐτοῦ τῆς Θεοδωροπούλεινης, ἣν δὲ καὶ αὐτὴν ὁ αὐτὸς ἱερώτατος μητροπολίτης Προύσης καὶ ὑπέριτος ἐπετρέπη ἐρωτῆσαι σὺν τῷ ἄρχοντι τῶν μοναστηρίων τῷ Παραδείσῳ μετὰ ἀσφαλείας τῆς προσταγούσης, καὶ ἐρωτηθείσης ταύτης ὑπ' αὐτοῦ καὶ διαβεβαιωσαμένης, ὅτι σκάνδαλον μὲν εἶχε μετὰ τῆς δηλωθείσης γυναικὸς περὶ τινος βιωτικῆς ὑποθέσεως, οὐχ ὑπέβαλε δὲ ἐκείνην κατὰ τῆς ὑπολήψεως κατηγορηθῆναι τοῦ ἀνεψιοῦ, ὅτι μηδὲ σύνοιδὲ τι κατὰ τῆς ὑπολήψεως αὐτοῦ. ὕθεν καὶ ἐδικαιώθη καὶ οὗτος συνοδικῶς, προβαθῆναι ἀκωλύτως εἰς τὸν τῆς διακονίας βαθμὸν †.

XXVII. (6824—1316) aprili ind. XIV.

Synodus metropolitana Dyrrhachii confert metropolitanum Selymbriae per adiunctionem.

† Καὶ τοῦτο δὲ ἄρα τοῦ δικαίου τε καὶ καθήκοντος εἴπερ ἄλλο τι πέφυκεν εἶναι, τοὺς πνευματικῆν ἐγχεχειρισμένους ἐπιστάσιαν ἀνευθεῶς ἔχειν καὶ ἰκανῶς, ὅσα γε πρὸς χρεῖαν ἡμεῖς τοῦ σώματος, ἔν' οὕτως αὐτοὶ τε μὴ περὶ τὰ ἔξωθεν ἀρχόλως ἔχοντες ἐνὶ τούτῳ καὶ μόνῳ σχολάζοντες σὺν πάσῃ εἶεν σπουδῇ, ὅπως τὴν ἐμπειπιστευμένην αὐτοῖς φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ψυχῶν καλῶς καὶ ὡς προσήκον ἐστὶν διυθύνωσιν, προσέτι δὲ καὶ ἑτέροις (ὡς εἰ)κὸς δύναντο ἐπαρκεῖν, οὐδὲ ἀπόρως περὶ τὸν βίον ὁ χρόνος ἔχειν ἠνάγκασεν. . . ἄλλὰ τοῦ γε προτέρου καὶ καθ' αὐτοὺς μὴ ἀποτογχανεῖν τῶν ἀναγκαιοτάτων πάντως ἐστὶν, οὐκοῦν καὶ τινὰς τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων) ἐνδεῶς τῶν πρὸς τὸ αὐτάρκες ἔχοντας καὶ μὴθ' αὐτοῖς, μὴθ' ἑτέροις ἐπαρκεῖν δυναμένους, ἅτε τῆς ἐκ τῶν κατ' αὐτοὺς ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν προσόδοιο φθάσαντας ἐστερηθῆναι, τῆς τοῦ καιροῦ δυσχερείας ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπολαύσαντας, προμηθείας ἀξιοῦν ἢ μετριότης ἡμῶν βοῦλεται. πόθεν γὰρ ἄλλοθεν χρεῶν εὐ πάσχειν τοὺς τὴν ἀδελφικὴν πληροῦντας ὁμήγοριν καὶ βοηθείας ἰκανῆς μεταλαγχάνειν ἢ παρ' ἡμῶν τῶν τὰ

κοινὰ σὺν αὐτοῖς καὶ πνευματικὰ πραττόντων καὶ συνεργῶς αὐτοῦς ἐπὶ τοῖς ἀναγκαιοτάτοις φέρειν λαχόντων τῆ ἐκ Θεοῦ χάριτι, οὐδὲ αἷμα οὐτε μὴν σὰρξ, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τελεῶσαν. ἑμοῦ καὶ χρίσαν εἰς τὴν πνευματικὴν συνῆψαν ἀδελφότητα; τοῦτον δὴ τὸν τρόπον καὶ τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Δυρραχίου, ὑπερτίμῳ, ἀγαθῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, ἀπορομένην περὶ τὰ ἀναγκαῖα, τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Σηλυβρίας χηραδουσαν ἤδη καὶ δεομένην τοῦ ἐπιστατήσαντος ἀκονέμερον κατὰ λόγον ἐκιδέσεως κοινῇ φήψω τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Πονταγρακλείας, τοῦ Προύτης, τοῦ Ηεργάμου, τοῦ Μύρων, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Μιτυλήνης, τοῦ Ἀμάστριδος, τοῦ Βιζύης, τοῦ Γαρίλλης, τοῦ Νομφαίου καὶ τοῦ Μηδείας, ὡς ἂν αὐτοῦ μὲν ἐπικουρίαν ἐκείθεν ἔξει, ὣν ἔστιν ἐκιδότης, ὁ δὲ κατ' ἐκείνην λαὸς τῆς παρὰ τοῦδε διδασκαλίας ἐπακολούθων ἐπιτυχάνη καὶ τῆς κατὰ φύχην ὀφελείας, καὶ πρὸς τὰ κρείττω ἡμέραι προκόπτῃ τῆ τοῦ Θεοῦ χάριτι. καθέξει τοίνυν ὁ αὐτὸς ἱερωτάτος μητροπολίτης Δυρραχίου καὶ ὑπερτίμος τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν Σηλυβρίας καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν πάντα, καὶ ἐκ' ἀδείας ἔξει ἱεουργεῖν ἐν αὐτῇ καὶ διακόνους προβάζειν καὶ πρεσβυτέρους, ἔτι δὲ καὶ ἡγουμένους ἐγκαθίσταν, καὶ ἀπλῶς τῶν ἐκείνης πάντων μεδέξει, ὅσα γε καὶ γνήσιος ἀρχιερεὺς, ἄνευ μόντοι τῆς τοῦ ἱεροῦ συνδρόνου ἐγκαθιδρύσεως. ὅθεν ὀφείλουσιν οἱ τε κληρικοὶ τῆς δηλωθείσης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ἐνορίαν ταύτης τελοῦντες καὶ πνευματικὴν ἐπικράτειαν, ἱερωμένοι, μονάζοντες καὶ τὸ λοιπὸν χριστῶνομον πλήρωμα ἀέξασθαι ταῦτον καὶ διὰ πάσης ἁγίην αἰδοῦς καὶ τιμῆς καὶ τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν τούτῳ καὶ εὐπειθεῖαν ἀκονέμειν ὡς ἀρχιερεῖ αὐτῶν καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ, ἐφ' οἷς ὑπ' αὐτοῦ νοουθετοῖντο πρὸς σωτηρίαν συντείνουσι τῶν φυχῶν ἁγίων. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος τούτῳ δὴ τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Δυρραχίου, ὑπερτίμῳ, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται.

Ἔϊχε τὸ μὴνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ιδ' Ϛ.

XXVIII. (6824—1316) aprili ind. XIV

Joannes XIII. metropolitam Meliteni in ius vocat.

† Ἱερρότατε μητροπόλιτα Μελιτινῶν καὶ ὑπερέμμε, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σπουδαιοσύνης χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῆ σὴ ἱερότητι. κληρικοί τινες τῆς κατὰ τὴ ἐκκλησίας, ὁ σακελλάριος, ὁ σκευοφόλαξ καὶ ὁ χαρτοφόλαξ μετὰ πρεσβυτέρου τινὸς Ἀλεξίου, καλομένου τοῦ Ταλέα, ἐνεφάνισαν λιβέλλου γράμμα συνοδικῶς τῆ ἡμῶν μετριότητι, φέροντος αἰτιάματα καθ' ἀκτόμενα τῆς ἱερότητός σου καὶ διὰ τοῦτο δεόμενα ἐξετάσεως. καὶ παραβῆλοι τῆ ἱερότητι σου ἢ μετριότης ἡμῶν καταλαβεῖν ἐνταῦθα ἐπὶ τῷ ἀπολογησάσθαι περὶ τῶν τοιούτων αἰτιαρμάτων. διὰ τριῶν ἀπαρτί μῆνῶν. μὴ γούν βραδύνη ἐπὶ πλέον ἢ ἱερότης σου, ἀλλ' ὡς ἀναγκαίως οὖσης καὶ ἀπαραιτήτου τῆς ἐξετάσεως καταλαβέτω διὰ τοῦ τοσοῦτου καιροῦ, ἵνα δώσει λόγον περὶ τῶν τοιούτων αἰτιαρμάτων. ἢ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ιε' †.

XXIX (6824—1316) aprili ind. XIV.

Synodus archiepiscoporum Nymphaei a sede sua pulso dat episcopatum Deroi.

† Καὶ ἄλλοις μὲν, ἂν μὴ ἐρονεῖν γένηται τῶν αὐτοῖς τι καὶ κατὰ μικρὸν προσηκόντων, οὐκ ἂν οὕτοι γε διαγένοιτο, ὥστε δὴ μὴ εἰς κολλήν τινα τὴν ὀμότητα ἐγκληθῆναι, παρ' ἡμῶν δὲ καλῶς ἂν ἔχοι, τὸν ἐπανηρημένον αὐτὸν ἡμῶν. τοῦ εὐαγγελίου ζυγὸν καὶ τῷ ἀρότρῳ τοῦ θεοῦ λόγου τὰς τῶν πιστῶν γενηνοῦντα καρδίας καὶ τῆ θείᾳ ἄλωι τὰ πολλὰ ἐνιδρώσαντα καὶ ἱκανῶς αὐτῇ προσταλαιπωρήσαντα οὕτω δὴ πεφιμῶσθαι καὶ τῆ ἐνδείᾳ τῶν ἀναγκαίων καταπιέζεσθαι; ἂν δ' οὗτος αὐ καὶ χρόνῳ πολλῷ καὶ γῆρα καὶ κόπῳ καὶ πολλοῖς τοῖς κινούνοις ἐγκατεργήσῃ, καὶ τὰς δ' ὑπερ ἧς αὐτῷ κοιμῆτης ὁ Χριστὸς κατεπίστευσε, τῶν εἰκότων ἂν γένοιτο, εἰ μὴ παντὶ τρόπῳ τὸ ἐνδεὲς αὐτῷ θεραπεῖται σπουδάζομεν; κολλοῦ γε καὶ δεῖ. ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τε ἢ ἐκ τοῦ εὐχεροῦς ἢ ἀκινδύνως ἢ ὅπως ποτ' ἂν βουληθεῖη τις τῷ τῆς ἀρχιερωσύνης πράγματι χρῆσθαι, κἂν οὕτω μάλα δικαίως ἱκανοὺς εἶχεν ἀπαιτεῖν τοὺς μισθοὺς ὁ πρὸς τοῦτο χωρεῖν βιαζόμενος, δὲ αὐ μὴ ἐθέλειν διδόναι, ὡς τὸ εἶδος, ἐνὴν τὸ

ἀνέγκλητον. τοῦ πράγματος δὲ οὕτω δυσχεροῦς ὄντος, ὡς μηδὲ τινὰς οἶος τε ὄντας τοῦτο φέρειν, ἔστι καὶ δίκαιον ἄλλοις τοῦτο ἐπιφορτίζειν, ἡμῖν δὲ μηδὲ τοὺς μισθοῦς γούν τῶν πόνων ἐπιμετρεῖν αὐτοῖς ἐθέλειν, ὅσῳ θόναρις; διὰ δὲ ταῦτα δυσχεροῦς οὕτω λαχόντος τοῦ ἀρχιερατικῆς, ὡς εἴρηται, προστατέν, καὶ γε ἡμῖς ἀροιβᾶς τῶν πόνων διδόναι ἐθέλοντες ἐὰ δίκαια ποιῶντες ἐσόμεθα, τοῖς δὲ γε λαμβάνουσαν εἰσῆται δὴ τὰ ἀνέγκλητον. κοινήν τινα ταύτην γνώμην ἢ μετριοτήτος ἡμῶν ἐκθεμένη σνάμα τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεσι, τῷ Ἡρακλείῳ, τῷ Σάββω, τῷ Νικομήδειῳ, τῷ Νικαίῳ, τῷ Χαλυκηδόνο, τῷ Μονεμβασίῳ, τῷ Ποντοηρακλείῳ, τῷ Προύτῃ, τῷ Περγᾶμῳ, τῷ Χριστοπόλει, τῷ Δορραχίῳ, τῷ Βιζύῃ καὶ τῷ Κίτῳ, δεῖν εἶναι, ὡς ἂν τὸν ἱερωτάτον ἀρχιεπίσκοπον Νομφαίου, ἀγαπητὸν κατὰ πόρῳ ἀδελφὸν αὐτῆς καὶ σπλιετοργόν, ἀνδρα γεραῖον τε καὶ ὄντα ἐφρονα καὶ πολλοῖς τοῖς πόνοις ἐγχαρτερήσαντα καὶ γε τῆς λαχούσης ἀπεινωθέντα διὰ τὴν ἐξ ἁμαρτιῶν γεγομένην ἐπήρειαν καὶ ὡς σχολάζοντα εἰρὶσκόμενον, πρῶτον ἀφ' οὗ ἀποκαταστήσει τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Δέρκου, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ μέχρι καὶ ἐς τὸ νῦν ἀφ' ἱκανοῦ γνησίου ἀρχιερεως ἐστέρηται καὶ γε τὸ ἀπὸ τοῦδε καθέξει αὐτὴν καὶ τὰ ὅπ' αὐτὴν κάττα, καὶ ἐκ' ἀδελφῆς ἔξει ἱεουργεῖν ἐν αὐτῇ καὶ διακόνοὺς προβαίνειν καὶ πρεσβυτέρους, ἔτι δὲ καὶ ἡγουμένους ἐγκαθίσταν, καὶ ἀκλῶς τῶν ἐπὶ τῆς πάντων μεθέξει, ὅσα γε καὶ γνήσιος ἀρχιερεὺς, ἀπὸ μόνου τῆς τοῦ ἱεροῦ συνδρόνου ἐγκαθιδρόσεως. ἔθεν ὀφείλοισιν οἱ τε κληρικὸι τῆς θηλωθείσης ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Δέρκου καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ἐνορίαν ταύτης τελοῦντες καὶ πνευματικὴν ἐκπρόσεσαν, ἱερωμένοι, μονάζοντες καὶ τὸ λοιπὸν χριστόνομον πλήρωμα θέσασθα τοῦτον καὶ διὰ πάσης ἀγειν αἰδοῦς καὶ τιμῆς καὶ τὴν προσήκουσαν ὕποταγὴν τούτῳ καὶ εὐπειθείαν ἀπονέμειν, ὡς ἀρχιερεῖ αὐτῶν καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ, ἐφ' οἷς ἂν ὅπ' αὐτοῦ νοθετοῖντο πρὸς σωτηρίαν συντείνουσι τῶν φυγῶν αὐτῶν. ἐπὶ τούτῳ γάρ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριοτήτος τούτῳ δὲ τῷ ἱερωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Νομφαίου εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται.

Εἶχε τὸ μνηεὶ ἀπριλλίῳ ἐνδ. ε δ †.

XXX. (6824—1316) aprili et maio ind. XIV.

Synodus dirimit quaedam controversias.

I. † Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ἡ ἀπὸ τῆς Λακεδαιμονίας μοναχὴ Ἐδφροσύνη ἢ Μαρινία, καὶ ἀνέφερεν, ὡς ἔχουσα καινῶς μετὰ τοῦ χρηματίσαντος ἐπισκόπου Κερνίτζης τοῦ Μαλωταρᾶ ἐκρίνου ἐκ γονικότητος σεπτὴν εἰκόνα τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τῆς ἁδηννητρίας, συμμετείχεν ἐπ' Ἰσῆς ἀδελφῶν καὶ τῶν προσόδων τῶν ἐκ ταύτης δὴ τῆς θείας εἰκόνας καὶ τῶν ἀνατεθειμένων κτημάτων αὐτῇ εἶτα τοῦ αὐτοῦ Μαλωταρᾶ μετὰ χρόνου ἰκανοῦς πειραθέντος ἐπέκεινα τῆς ἡμοσιᾶς μερίδος λαμβάνειν ἐξ ἑκατέρων, ἀντεκρίθη τούτῳ διαφόρως αὐτῇ. καὶ ἔταξε μὲν ἡ κρίσις τὴν αὐτὴν, ἦν κερ καὶ πρότερον, ἔχειν ἀμφοτέρους ἐπὶ τοῦτοις κοινωνίαν τε καὶ ἰσότητά, ἐκείνος..... τὰ κτήματα..... κατείχεν ἰδίως αὐτὰ καὶ ἐνέμετο, προεδρεύοντος τῆνικαῦτα τοῦ χρηματίσαντος Κρήτης ἐν τῇ ἐκείσε ἀγιωτάτῃ μητροπόλει, καὶ στέργαντος ἅμα καὶ ἀδελφῷ..... γράμματι .. αὐτοῦ ἐμφανισθέντι παρὰ τῆς μοναχῆς, δε δὴ μετὰ ταῦτα ὑπ..... τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, ἀφείλετο ἐκ τῆς μοναχῆς ταύτης τὴν σοιαδὴν σεπτὴν εἰκόνα, καὶ μετ' ὀλίγον ἐλθὼν εἰς μετὰ μελον ἀντίστρεψεν ἐκείνην πάλιν αὐτῇ. μέντοι καὶ ἐκλαβομένη ἢ εριαυτῇ μοναχῇ τῆς αὐτῆς εἰκόνας ἀνήγειρεν ἐπ' ὄνοματι ταύτης θεῖον ναὸν, οὐ μικρὰν σπουδὴν καὶ χεῖρα πρὸς τοῦτο συμβαλόμενου καὶ τοῦ περιποδήτου ἀγεφιοῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀπτοκράτορος, κῆρ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ Ἀσάνη, εἰς κεφαλὴν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τογχανόντος, καὶ κατείχε τοῦτον, μισθομένην πρεσβοτέρως καὶ ἀποδιδούσα δι' ἐκείνων τὴν ὑφειλομένην ἰσρατικὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν. ἀρτίως δὲ ὁ εἰς πρόεδρον τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας ἐδρισκόμενος ἐρωτάτος μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀχαίας, ἀγαπητὸς κατὰ κύριον ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐξ ὑποβολῆς καὶ οὔτος τῶν αὐτῶν κληρικῶν ἀφελόμενος τὴν εἰκόνα τήνδε διὰ τὸ φθάσαι κατασχεθῆναι ταύτην, ὡς εἴρηται, παρὰ τοῦ χρηματίσαντος Κρήτης, εἰς πρόεδρον ἐδρισκομένου τῆς σοιαυτῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Λακεδαιμονίας, κατέχει παρ' ἑαυτῶν. ὑπὲρ ἧς καὶ ἐδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος ἡ μοναχῆ, ἐμφανίσασα καὶ τὸ δικαιοῦν αὐτὴν γράμμα τῆς κρίσεως, προ-

βαλλομένη τε και μάρτορας ικανούς εκ των εκεισε, τόν τε σεβαστόν κ̅ρ Μανουήλ τόν Στεφανίτην, τόν σεβαστόν τόν Καλαδίκαν, τόν σεβαστόν κ̅ρ Θεόδωρον τόν Λακασάν, Θεόδωρον τόν Μασορόπακαν και Θεόδωρον τόν Σγουρομάλλην, και διαβεβαιώσαντο μὲν οὗτοι, μετακληθέντες προς την σύνοδον, ὅτι δὴ γονικόθεν περιήλθεν ἡ τε εἰκὼν και τὰ κτήματα τῇ τοσαύτῃ μοναχῇ και τῷ ῥηθέντι Μαλωταρᾷ, και ἡ πρόσοδος ἀμφοτέρων ἐξ Ἰσου τοῦτοις συνεμερίζετο. πλὴν ἡ μετριότης ἡμῶν, ἀσφαλεστέραν ὄσαναι πραγματευομένη τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως θέσθαι, ἔγνω δεῖν ἀποτάσθαι και αὐτοῦ δὴ τοῦ χρηματίσαντος Κρήτης. και γε τοῦτου μετακληθέντος και ἐρωτηθέντος συνοδικῶς και τὰς μαρτορίας τῶν εἰρημένων πιστωσαμένου, διέγνωσαι τῇ ἡμῶν μετριότητι και τοῖς περι αὐτὴν ἰερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Ἡρακλείᾳ, τῷ Σάρδεων, τῷ Νικομηθείᾳ, τῷ Νικαίας, τῷ Χαλκηδόνο, τῷ Μονεμβασίας, τῷ Ποντοηρακλείᾳ, τῷ Προύσης, τῷ Ηερτάμου, τῷ Χριστοπολίῳ, τῷ Δυρραχίου, τῷ Βιζύης, τῷ Κίου και τῷ Μηθείᾳ, ἐκανελθεῖν τὴν δηλωθεῖσαν σεπτήν εἰκόνα τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης και θεομήτορος τῆς ὀδηγητρίας τῷ εἰς ὄνομα ταύτης ἀνετηθέντι θείῳ ναῷ παρὰ τῆς εἰρημένης μοναχῆς συνδρομῇ και συγκροτήσει, ὡς εἴρηται, τοῦ αὐτοῦ περιποθήτου ἀνεψιοῦ τοῦ κρατίστοου και ἀγίου μου αὐτοκράτορος, και ὡς τὸ πρότερον ἐξ ἡμισίας τῶν προσόδων και τῶν κτημάτων αὐτῆς τὰ μέρη ἀμφοτέρω, τὸ τε τῆς εἰρημένης μοναχῆς Μαρινίας και τὸ τοῦ Μαλωταρᾷ, και μηδεμίαν ἐπὶ τῇ κατοχῇ τούτων εὐρίσκειν ὄχλησιν παρὰ τοῦ κατὰ τὸν τόπον ἀρχιερέως ἢ παρ' ἑτέρου τινός, ὅθεν ὁ ἰερωτάτος μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν και ὑπέρτιμος, ὀφειλομένως ἔχων στέργειν τὰ καλῶς ἡμῖν δοκοῦντα και τῇ συνόδῳ, ἀνασώσει τὴν εἰκόνα ταύτην πρὸς τὸν εἰρημένον θείον ναόν, και οὐκ ἐπὶ πλεον καθέξει ταύτην παρ' ἑαυτῷ, τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρουσίας συνοδικῆς διαγνώσεως τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἥτις ἐκιδέδοται τῇ διαληφθείσῃ μοναχῇ Μαρινίᾳ εἰς τὴν περι τοῦτου ἀσφάλειαν.

† Εἶχε ἐὸ μνηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ιδ' †.

Π. † Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ τοῦ Φαλάτου υἱὸς Γεώργιος ὁ Παπαδόπουλος, και ἀνέφερεν, ὡς ὁ Διοσιργηνὸς Γεώργιος συνέζυξεν εἰς γοναίκα τὴν ἰδίαν θυγατέρα κατὰ

νόμους αὐτῶν, καὶ πράγματα σνεφάνησε προικῶς χάριτι, ὅσα θέτα καὶ κατεγράφατο, καὶ ἀναγκάζομενος ὑπ' αὐτοῦ δοῦναι πρὸς αὐτὸν τὴν προικὴ καὶ μὴ ἔχων ἀπεπέμφατο τούτον τῆς τοιαύτης αὐτοῦ θυγατρὸς, καὶ ἠγάγετο γαμβρὸν ἕτερον ἐπ' αὐτῆ, ἀγχιμαλώταυ παρὰ τοὺς ἄχθρους τούτου εὐρίσκομένου. παρὼν δὲ τῷ δικαστηρίῳ καὶ ὁ αὐτὸς Διοσιερηνός καὶ ἐκπροσώμενος τῶν εἰρημένων διετάμετο, ὡς οὐ δι' ἔνδειαν τῆς προικῶς, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐκτραπήναι τὸν τοιοῦτον Παπαδόπουλον εἰς μοχθηρὰν γνώμην ἐπὶ τσοσοτον, ὡς καταλείψαντα τὴν γυναῖκα ἐπὶ χρόνους ἑκατοντὲ ἀνωτέροισθαι καὶ τόπος ἐκ τόπων ἀμείβειν καὶ πλοσῆ διαφόρος ἀλῶναι οὐ μόνον ἄλλων πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἱερῶν καὶ ἀναγεθειμένων θεῶν, κήνεσθεν κατερχομένη καὶ ἀλλοίαις ὑπεβλήθηναι κακώσεσι καὶ ἀδιόρθωτον μείναι, καὶ ἀποδείξας καὶ παραστήσας ὁπως ἔχοντα ὁ αὐτὸς Διοσιερηνός τὰ κατ' αὐτοῦ εἰρημένα εἰς ἀλήθειαν, ὡς καὶ αὐτὸν μὴ δογηθῆναι ἔξαρνον παντελῶς γενέσθαι τοῦ μὴ τοιοῦτοις ἀλῶναι ἀτοκήμασιν, ἤτήσατό γε καὶ ἔλαβε διαζύγιον παρὰ τῆς ἀγνώστης ἐκκλησίας Κυζίκου, προτροπῆ τοῦ πατριαρχεῶσαντος πρὸ ἡμῶν, ἐπιστάντος τῷ τόπῳ διὰ τινα χρεῖαν καὶ ἐξετάσαντος τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματὰ πρὸ χρόνων ἤδη πάντε καὶ ἀληθῆ εὐρόντος καὶ τὴν διάζωξιν ἀποφηνάμενου, ἐξ οὗ δὴ καὶ ἐτέρῳ ἀνδρὶ τὴν θυγατέρα συζῆφεν) αὐτοῦ, διατεινόμενος ἐνώπιον τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν ἱεράς καὶ θείας συνόδου ὁ εἰρημένος Διοσιερηνός καὶ παραστήσας ὁπως ἔχοντα εἰς ἀλήθειαν, ἐνεφάνισεν εἰς παράστασιν τὸ τοῦ διαζυγίου γράμμα. καὶ ἀναμαθεῖσα καὶ ἐκ τούτου ἡ μετριότης ἡμῶν, ὅτι δὴ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ἐγκλήμασι προέβησαν τὰ τῆς διαζεύξεως, διέγνω καὶ ἀπεφίνατο μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱεροτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείου, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικομηδείου, τοῦ Νικαίου, τοῦ Χαλκηδόνου, τοῦ Προούσης, τοῦ Παργάμου, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δοβραχίου, τοῦ Βιζύης, τοῦ Κίω καὶ τοῦ Μηδείας, τὸ ἀτέρπειν ἔχειν κατὰ νόμους αὐτὴν δὴ τὴν διάζωξιν καὶ τὸν τοιοῦτον Παπαδόπουλον καθ' ἑαυτὸν μένειν καὶ μὴ δι' ἄλλου τὸ σύνολον γίνεσθαι τούτῳ δὴ τῷ Διοσιερηνῶ, ὡς αἴτιον αὐτὸν γεγονότα τῆς διαζεύξεως. εἶτα προσβάλετο ὁ δηλωθεὶς Παπαδόπουλος καὶ ὅτι πράγματα ἰδίως αὐτῷ διαφέροντα κατέχουσαι παρὰ τοῦ τοιοῦτου Διοσιερηνοῦ, καὶ ἦν ἀπίστων ταῦτα, ἐξείλε δὲ καὶ παρέστησεν ὁ αὐτὸς Διοσιερηνός, τραχηλέαν μόνην αὐτοῦ ρητρικὴν εὐρίσκεισθαι παρ' αὐτῶν, ἣν δέδωκεν ὁ πατὴρ τῶν

ειρημένου Παπαδοπούλου πρὸς τὴν θυγατέρα τούτου κατὰ λόγον θεωρήτως, ἀνθ' ἧν δίδωκεν αὐτὸς χαρισμάτων αὐτῇ, καὶ διέγνωστα: συνοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι, εἶναι καὶ περὶ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως αὐτὸν ἀνευχλήτων ἐκ τούτου δὴ τοῦ Παπαδοπούλου, ἐπειδὴ κατὰ λόγον θεωρήτου ἐδόθη ἡ τοιαύτη τραχηλία, καὶ πάλιν ἀνεδόθησαν ἕτερα χαρίσματα κατὰ τὴν συνήθειαν παρὰ τούτου, εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐπιδίδεται πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ παρὸν συν-εδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε τὸ μὴν Ἰαννουαρίου ἐνδ. 1871.

III. Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ἡ ἀπὸ τῆς Βιζύης χήρα γυνὴ, εἰρημένη ἡ τοῦ Καλωτοῦ, καὶ ἀνέταρεν, ὡς ἀνὴρ τις ἐκ τῶν ἐκείσε Θεόδωρος, καλούμενος ὁ Σκαταλάς, εἰς δεύτερον ταύτην ἀγαθόμενος συνοικέσιον, καίδ' αὐτὴν δύο γεγέννηκεν ἐξ αὐτῆς, καὶ ἀδιαθέτου τούτου τὸν βίον ἀπολιπόντος, οἱ ἐκ τῆς πρώτης γοναικῶς ἐκείνου καίδ' αὐτῆς, καίπερ ἔχοντες τὴν μητρικὴν αὐτῶν προίκα, ὅμως, προφασίζόμενοι ἐκείνης ἀποστερεῖσθαι, κατέσχον πάντα τὰ πατρικὰ τούτων πράγματα, καὶ οὐ βούλονται ἀνασῶσαι καὶ ταύτην τὰ προικῶθεν διαφέροντα καὶ ὅσα εἶχεν ἕτερα ἐπέκεινα τῆς προικῆς ἀντικαταστήσειν κατὰ νόμους αὐτῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν τοῦ ἀνδρός χάριτας, παρόντες δὲ τῇ δικαστηρίῳ καὶ οἱ αὐτοὶ καίδ' αὐτῆς μητροικῶς τὰ εἰρημῆνα διεξιούσης ἀκούοντες, διετείνοντο μὲν, μηδὲν λαβεῖν τὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν πράγματα, συνωμολόγουν δὲ τὰ πατρικὰ κατασχέειν, τὰ μὲν ὑπὲρ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν μητρικῶν πραγμάτων αὐτῶν, τὰ δὲ καὶ ὡς ὑποκείμενα τῇ παρ' αὐτοῖς εὐρισκομένη προνοίᾳ καὶ δουλείᾳ ὀφείλοντα. εἶτα ἐξεταζόμενοι καὶ ἀκριβοποιημένοι περὶ τῶν τοιούτων μητρικῶν αὐτῶν πραγμάτων, ἀκούσαντες δὲ καὶ, ὅτι τοιαύτη ἐξετάσει ἀνερευνηθήσεται καὶ εὐρεθήσεται ἡ ἀλήθεια, ἠναγκάσθησαν καὶ ἀνωμολόγησαν οἱ τοιοῦτοι καίδ' αὐτῆς, εἶναι ἀνελλιπῆ τὴν μητρικὴν αὐτῶν προίκα, καὶ τοῦν διέγνωστα τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἰερωτάτοις ἀρχιερεῶσι, τῷ Ἡρακλεῖ, τῷ Νικομηθεῖ, τῷ Περγάμῳ, τῷ Χριστουπόλει, τῷ Δυρραχίῳ, τῷ Βιζύῃ, τῷ Κίῳ καὶ τῷ Μήδει, δοῦναι τὴν εἰρημῆνην μητροικῶν τῶν τῆς ἀκουρβῆς ὄρκον. εἶτα ἀποδοθῆναι πρὸς αὐτὴν ἀπὸ

τῶν καθευρισκομένων πραγμάτων τοὺς προγόνους τὴν προικὰ ταύτης καὶ τὰ ἐκτός τῆς προικῆς ἀνήκοντα ταύτῃ κατὰ νόμους καὶ τὰ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῇ ἀποχαρισθέντα, τὰ λοιπὰ δὲ, εἰ μὲν ἐλεύθερά εἰσιν ἐκ δουλείας, διαβῆναι κατὰ λόγον κληρονομίας καὶ ἐπιμερισθῆναι πρὸς τοὺς ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοὺς, τοὺς ἐξ ἀμφοτέρων δηλονότι τῶν γοναϊῶν, εἰ δὲ ὀκκοίμενα δουλείᾳ, κατέχειν καὶ οὕτως ἐκείνα ἐκ ἴσης αὐτοῦς, καὶ ἀποδιδόναι ἐξ ἴσου τὴν ἀνήκουσαν δουλείαν ὑπὲρ αὐτῶν. μέντοι καὶ δούσης τῆς μητροῖδς τὸν τῆς ἀποκροβῆς ὄρκον, γνήσεται ἐπὶ τοῖς καθευρισκομένοις πράγμασιν, ὅπερ ἢ παρούσα συνουδικὴ διάγνωσις ἀποφαίνεται, ὀφειλοντος καὶ τοῦ ἱερωτάτου ἀρχιεπισκόπου Βιζύης, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργοῦ, οἰκονομησάτω, ἵνα ταῦτα λαβεῖν ἐπὶ τοῖς διεγνωσμένοις ἀποκατάστασιν. ἐπὶ τούτῳ γάρ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος τῇ διαληφθείσῃ χήρᾳ γοναϊκί, εἰρημένη τῇ τοῦ Καλωτοῦ, εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδίδεται.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ματίφ ἰνδ. εἰδ' †.

IV. † Ἀνέφερε τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ σεβαστὸς κῆρ Εὐστάθιος ὁ Κίναμος, ὡς ὁ ἐπὶ θυγατρὶ αὐτοῦ ὁ Νοστόγγος πρὸ δύο χρόνων ἤδη ταύτην δὴ τὴν αὐτοῦ σύζυγον ἀπολικῶν ἐξ οὐδεμίας εὐλόγου αἰτίας, οὐδέπω πρὸς τὴν μετ' αὐτῆς συνοικησὶν ἐπανήλθε, φθάσας δὲ κατανάλωσε καὶ τὰ πλείονα τῶν προικοδοτηθέντων αὐτῷ πραγμάτων, ἐν οἷς καὶ ἀμπέλιον ἦν καὶ οἰκήματα, ἅπερ δὴ οἰκήματα εἰς ἐνέχυρον δέδωκε, ὀπίπευρα διακόσια δανεισάμενος, καὶ τινὰς ἐξωνησάμενος τόπος μετὰ τῶν ἐρίσκομένων περὶ αὐτοῦ οἰκημάτων. καὶ εἰδηθῆ ἀντικριθῆναι τούτῳ συνοδικῶς, ὡς ἂν ἡ συνοικίτη πάλιν τῇ αὐτοῦ γοναϊκί, ἢ καὶ ἀνασώθῃσι ταύτῃ τὰ εἰς ἐνέχυρον δοθέντα, τὸ ἀμπέλιον δηλονότι καὶ τὰ οἰκήματα, ἕως ἂν ὁ ἀνὴρ, τῶν ἀλλοτρῶν ἀποστάς, τὴν αὐτοῦ στέρξει σύζυγον· ὅθεν ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ προτροπὴ διαμηνύεται μὲν καὶ ὁ αὐτὸς Νοστόγγος καὶ δις καὶ τρίς, ὥστε ἀπαντῆσαι πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ ἀπολογησασθαι. μὴ βουληθέντος δὲ ὅμως οὐδ' εἰς ἅπαξ ἀπαντῆσαι, ἡ μετριότης ἡμῶν κοινῇ γνώμῃ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ

Περτάμου, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δουραχίου, τοῦ Βιζύης, τοῦ Κίου καὶ τοῦ Μηδείας, ἄδειαν δέδωκε τῷ δηλωθέντι σεβαστῷ τῷ Κιννάμφ διακράσασθαι τοὺς τόπους, οὓς ὁ ῥηθεὶς γαμβρὸς αὐτοῦ ἐξωνήσατο, καθὼς εἴρηται, διὰ τῶν ὑπερκύρων, ἅπερ ἔλαβεν ὑπὲρ τῶν προικύων ὁσητιῶν αὐτοῦ, δοὺς ταῦτα ἐναγορικῶς σὺν τοῖς περὶ αὐτοὺς εὐρισκομένοις οἰκήμασιν, καὶ τὸν τρόπον τοῦτον ἀνασῶσαι τῇ θυγατρὶ τὰ ῥηθέντα προικῶν αὐτῆς οἰκήματα καὶ τὸ ἀμπέλιον ἐπὶ τῷ κατέχεσθαι παρ' αὐτῆς ταῦτα, μέχρις ἂν, ὡς εἴρηται, ὁ ἀνὴρ πρὸς αὐτὴν ἐπανέλθῃ. οὐδέτις τοίνυν ἐμποδῶν τοῦτω γενήσεται νομίμως ταῦτα πιπράσκοντι, ἀλλ' εἰσοῦσιν αὐτὸν πάντες ἀνεμποδίσεως τὴν τούτων πράσιν ποιήσασθαι. τοῦτου γὰρ χάριν ἐπιδέδοται τῷ διαληφθέντι σεβαστῷ κύρ Ἔδοταθίῳ τῷ Κιννάμφ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ ματίῳ ἰνδ. ιδ' †.

XXXI. (6824—1316) maio ind. XIV.

Joannes XIII. metropolitanam Attaliae vetat in alienis diocesisibus iura episcopalia exerce.

† Ἰερότατε μητροπολίτα Ἀτταλείας καὶ ὑπέριτε, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῆ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῇ σῇ ἰσότητι. ἡ μετριότης ἡμῶν ἐγνωρίσεν, ὅτι, διὸ εὐρίσκοντο αἱ αὐτόθι ἐκκλησίαι μὴ ἔχουσαι γνησίους ἀρχιερεῖς, εὐρεῖς ἄδειαν καὶ ἐξέταξιν ἀπὸ τῆς ἐνορίας σου, καὶ ἱεροπρατεῖς καὶ ἐνεργεῖς τὰ τῶν ἀρχιερέων εἰς τὰς ἐνορίας τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν, καὶ τοῦτο οὐδὲν ἐν κανονικόν οὐδὲ δίκαιον, ἵνα γίνηται παρὰ σοῦ· καὶ ἐπειδ' ἐχειροτονήθη καὶ καταλαμβάνει καὶ ἀρχιερεὺς εἰς τὴν ἀγιοτάτην μητρόπολιν Μύρων, καὶ ἀπεστάλησαν καὶ ἕτεροι ἀρχιερεῖς εἰς τὰς αὐτόθι ἐκκλησίας, χωρεῖσθε εἰς ἕκαστος καὶ ἀρκείσθε εἰς τὴν ἰδίαν ἐνορίαν, καὶ μηδὲν παρεμβαίνεις καὶ ἱεροπρατεῖς εἰς ἄλλης ἐκκλησίας ἐνορίαν, ὅτι τοῦτο εἰς καταδικήν καὶ εὐθόνην σὲ φέρει κανονικῆν, καὶ ἐάν οὐδὲν παύσης τοῦ ποιεῖν τὰ τοιαῦτα, ἅπερ εἰσὶν ἔξω τῶν κανόνων, μέλλεις καταδικασθῆναι καὶ εὐθονθῆναι παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου κανονικῶς. διὰ τοῦτο καὶ συντηροῦ καὶ ποιεῖ ἀπὸ τοῦ νῦν, καθὼς παραδηλοῖ πρὸς τὴν ἰσότητά σου ἡ μετριότης ἡμῶν. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ σοῦ.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ ματίῳ ἰνδ. ιδ' †.

XXXII. (6824—1316) maio ind. XV.

Synodus electionem episcopi Macrae et Libyae irritam facit.

† Επειδ' ἐγνώρισεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἔ' ὑποφῆριος, δε εὐρίσκεται κρατῶν τὴν ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν Μάκρας καὶ Λιβυαίου, ἥτις εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην μητροπόλιν Μύρων, οὐδὲν πρᾶττει κανονικῶς καὶ χριστιανικῶς εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἤλθεν ἐνταῦθα εἰς τὴν βασιλεύουσαν πόλιν, ἀνεφάνη δόλιος καὶ ἀνοπόλητος εἰς τοῦς ἐκ θεοῦ εὐσεβεστάτους καὶ ἀγίους βασιλεῖς, παρακελεύεται ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν ἱεράς καὶ θείας συνόδου, ἵνα μηδ' ἄλλως ἔχη ἐνοχλῆν πνευματικὴν εἰς τὴν τοιαύτην ἐπισκοπὴν Μάκρας καὶ Λιβυαίου, μηδὲ παραδέχονται τοῦτον αἱ ἐκεῖσε χριστιανοί, ἀλλὰ σχολάζη καὶ καθῆνη καὶ ἀπέχη τέλειον ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐπισκοπῆς, ὅπως γένηται γνήσιος ἀρχιερεὺς καὶ ἐπίσκοπος εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Μύρων, καὶ ἀγιάζη καὶ ποιμαίνη τὸν ἐκεῖσε εὐρισκόμενον χριστιανικὸν λαόν. τοῖνον καὶ ὀφείλει στέρξει καὶ αὐτὸς τὴν παροῦσαν συνοδικὴν παρακέλευσιν, μηδὲ ἀντιστῆναι μηδὲ ἀπειθῆσαι. ἕως εἰς ταύτην, ὀφείλουσι δὲ στέρξει καὶ συντηρῆσαι καὶ οἱ ἐκεῖσε χριστιανοί, ὅσων περὶ τοῦτου πνευματικῶς διορίζεται μετὰ τῆς θείας συνόδου ἡ μετριότης ἡμῶν.

† Εἶχε τὰ μηνὶ ματίφ ἰνδ. εδ' †.

XXXIII. (6824—1316) maio ind. XIV.

Ioannes XIII. metropolitanus Melencici in ius vocato concedit dilationem termini.

† Ἱερωτάτε μητροπολίτα Μελενίκου καὶ ὑπέριμς, ἐν ἀτίφ πνεῦματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῆ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. ἡ γραφὴ τῆς σῆς ἱερότητος διεκομίσθη πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ ἀναγνωσθεῖσα ἐγνώρισεν, ὅσα δι' αὐτῆς παρεδήλους, ἦγουν ὅπως μετὰ πολλῆς προθυμίας ἐβούλετο ἡ ἱερότης σου καταλαβεῖν ἐνταῦθα ἐπὶ τῷ ἀπολογίῳ δοῦναι καὶ ἀποσκευάσασθαι τὰ κατ' αὐτῆς λαληθέντα συνοδικῶς, διεκωλύθη δὲ ἕμως ὑπὸ τινος ἐνοκηφάσης τῷ σώματι αὐτῆς ἀσθενείας, καὶ παρεδήλους καὶ ἐζήσεις, ὡς ἄν γένηται τις διὰ τοῦτο

ὑπερθεοῖς, καὶ παρέλθη ὁ καιρὸς τοῦ θέρους, καὶ κατὰ τὸ φθινόπωρον καταλάβης ἐνταῦθα, ὡς συντελουστος εἰς τοῦτο καὶ τοῦ καιροῦ. ἰδέετο γοῦν τοῦτο ἢ μετριότης ἡμῶν, καὶ παραθηλοὶ πρὸς τὴν ἰερότητα σου, ὡς ἂν, ἐπεὶ ὅπ' ἀσθενείας κωλύεται ἔλθειν ἢ ἰερότης σου καὶ τοιαύτης ἀσθενείας ἀκινήσιαν παντελῆ παρεχομένης, προσκαρτερήσῃ αὐτόθι, καὶ διαβιβάσῃ τὸν τοῦ θέρους καιρὸν, σπουδάσῃ δὲ καὶ διαγωνίσῃται ἔλθειν δι' ὅλου τοῦ οκτωεμβρίου μηνὸς χωρὶς ἀναβολῆς καὶ ὑπερθέσεως οἰασθήτινος, ὅθεν καὶ ποιησάτω ἢ ἰερότης σου, καθὰ παραδηλοῦμεν αὐτῇ. ἢ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σῆς ἰερότητος.

† Εἶχε ἐὸ· μηνὶ ματῶ ἰνδ. εἰδ' †.

.XXXIV. (6824—1316) iunio ind. XIV.

Synodus aedonit presbyterum Garianum Bogomilorum haereses accusatum.

† Ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Ἡρακλείας, πρόεδρος τῶν ὑπερείμων καὶ ἑξαρχος πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας, ἐν ἀγιῶ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σullenιουργός, ἐνεφάνηαι συνοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι γραφὴν τινος ἐκ τῆς χώρας τοῦ Παμφύλου Μανουὴλ, καλομένου τοῦ Χαλκεσοπούλου, πρὸς τὸν εἰς ἔνοχον εὐρισκόμενον τῶν περὶ τὴν Χαριοῦκριν δημοσίων πραγμάτων τὸν Βλαστάριον, διαλαμβάνουσαν μετὰ τῶν ἄλλων περὶ τινος ἰερέως καὶ ταῦτα· ὁ δὲ παπᾶς Γαριάνος ἦλθεν εἰς τοὺς Πατερῖνος, καὶ ἔθεσαν αὐτὸν ὑπέρκωρα πενήκοντα καὶ ἄλογον, καὶ ἐγένετο εἰς μετ' αὐτοῦ. εἶτα ἀπῆρε δισκοποτήριον ἀργυροῦν καὶ χουλιάριον καὶ τὸν μαγαρισμὸν αὐτῶν, καὶ ἀπέδρασεν, ἔχει δὲ τὸν μαγαρισμὸν εἰς τὸ σκιαδαῖον αὐτοῦ. καὶ τῆς τοιαύτης ἀναγνωσθείσης γραφῆς παρέστη ὁ τιποῦτος πρεσβύτερος, καὶ ἀνέφερεν, ἐξ Ἀνατολῆς μὲν ὀρμηθῆναι, φύναι δὲ καὶ τραφῆναι παρὰ φιλοχρίστων γονέων καὶ εὐσεβῆ τὴν τοῦ γένους ἀνωθεν ἐλπόντων σειράν, ταῖς ἐπιθέσεσι δὲ τῶν ἐχθρῶν αὐτόθεν μεταναστεύσας περιῆαι, τόπους ἐκ τόπων οὖν γοναίκι καὶ τέκνοις ἀμείβων καὶ ζητῶν κατοικῆσαι, ἐνθα δυνατὸν ἦν αὐτῶ καὶ τοῖς ὅπ' αὐτῶν τὰ πρὸς ζωὴν ἔχειν, ἐπεὶ κατήκειγεν αὐτὸν ἐν τῶ μέρει καὶ ἢ ἐκικρατοῦσα τημαῦδα τοῦ οἴκου χαλεπῆ ἔνδεια. ἀναμαθῶν δὲ, ὅτι καὶ ἀμφοτέρα κατὰ τῆμ τοῦ Προκοβίτου τόπον εὐρήσει, ἐπίσταται ἐκείας, καὶ τινὰς ἡμέρας διαβιβάσας, ἐπέκειρ γέγονεν αὐτῶ φανερά παρὰ τινων ἢ

κλάνη τῶν εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον εὐρισκομένων Βωγομίλων, ὅποισ-
 μαι καὶ περὶ τινὰ μέρη τῆς Χαριουπόλεως κατοικεῖ. καὶ ἐπὶ χρόνοις
 ἤδη ἐννεὰ ταύτη ἐνδιατρίβοντι, οὐδεὶς ποτὲ τι κατὰ τῆς εὐσεβείας
 αὐτοῦ προσέτριψεν αὐτῷ ἔγκλημα, νῦν δὲ ὁ διαληφθεὶς Χαλκεώπου-
 λος, ἐκ πολλοῦ πρὸς αὐτὸν ἀπεχθῶς ἔχων, ἐπεὶ φθάσας ἀνέμαθε παρ
 αὐτοῦ, ὅτι δὴ ἐπέστη ποτὲ τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ τοῦ Ποκοβίκου, τὰ ἄλλα
 τε, ὅποσα δεδήλωται ἐν τῇ γραφῇ, κατηγορήσῃ κατ' αὐτοῦ καὶ πανα-
 γίαν φέροντος δεδουσημένην ὑπὸ τὴν καλύπτραν τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς
 ἀπὸ τῶν μερῶν τῆς Ἀνατολῆς, διέβαλε καὶ εἶπεν, οὐ τοῦτο εἶναι, ὅπερ
 ἦν, ἀλλ' ἕτερόν τι σύμβολον καὶ μίασμα τῆς τῶν Βωγομίλων αἰρέ-
 σεως. ὁ τοίνυν Βλαστάριος, ἐξετάσας τοπικῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ καθ-
 ἔλκων τὸν αὐτὸν Χαλκεώπουλον, δοῦναι παράστασιν τοῦτου δὴ τοῦ
 ἔγκληματος, εὖρε μὴ δυνάμενον εἰς τοῦτο παράστασιν δοῦναι τινὰ καὶ
 ἀποδείξειν, ἀλλὰ προβαλλόμενον ἕκ τινος Τζιοκούλου λεγομένου ἀποθ-
 σαι, ὅσα δῆτα καὶ ἔγραψε. καὶ ταῦτα δὴ ἀνεγένεας ὁ δηλωθεὶς πρε-
 σβύτερος ἐδεήθη ἅμα μετακληθῆναι τὸν τοιοῦτον Τζιοκούλον καὶ συνο-
 δικῶς γενέσθαι τὸν περὶ τοῦ τοιοῦτου ἔγκληματος ἔλεγχον. γίνεται
 τοιγαροῦν μεσάκλητος ἐνταῦθα καὶ ὁ αὐτὸς Τζιοκούλος, καὶ μετὰ τῆς
 προσηκούσης ἀσφαλείας ἐρωτηθεὶς ἀνακαλόφαι καὶ ἀνομολογήσαι πᾶν,
 ὅσον κατὰ τοῦ τοιοῦτου πρεσβύτερον σύννοιδεν ἀκριβῶς, διεβεβαίωσατο
 μνησθῆναι πρὸ χρόνων ἐννεὰ ἐπιστῆναι τῷ εἰρημένῳ τόπῳ τοῦ Ποκο-
 βίκου κατὰ χρεῖαν τινὰ καὶ ἰδεῖν αὐτὸν ἐν ἡμέραις τισὶν αὐτοῦ ποθ
 ἐνδιατρίβοντα, ἔπειτα δὲ, ὡς πρὸ ἐνὸς ἤδη χρόνου συμβέβηκεν, ἐπεὶθεν
 ἀφελόσθαι πρεσβύτερόν τινα πράγματα καὶ ἀποφογεῖν, ἐξείκε τῷ
 Χαλκεωπόλῳ τὰ περὶ τοῦτου, καὶ δεσ αὐτὸν κατηνάγκασε διαβαλεῖν,
 τοῦτον ἐκείνον εἶναι τὸν πρεσβύτερον καὶ μισθὸν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης
 διαβολῆς λαβεῖν παρ' αὐτοῦ, τὰ ἡμίση τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιουσίας.
 οὕτως οὖν τοῦ εἰρημένου μαρτορήσαντος Τζιοκούλου, μάτην ἀνεφάνη
 διαβληθεὶς ὁ πρεσβύτερος. εἰ μὲν γὰρ μὴ κατὰ χρεῖαν ἀναγκαίαν καὶ
 κατεπείγουσαν ἐπέστη τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ τοῦ Ποκοβίκου, καὶ ἐκ' ὀλίγον
 αὐτόθι προσκαρτερήσας ὀπεχώρησεν, ἡνίκα τῆς κλάνης ἤσθετο, καὶ οὐκ-
 ἔτι τὸ ἀπ' ἐκείνου ὀπόστρεψεν ἐκείσε, εἶχεν ἂν καὶ ὀποφίαν δοῦναι τινὰ
 τῆς τοιαύτης κατηγορίας, ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τῆς κατεπειγούσης αὐτὸν ἐνδείας
 ἐπεδήμησεν εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον, μεθό δὲ ἤσθετο τῆς κλάνης, ὀπε-
 χώρησεν ἐκείθεν, καὶ οὐδὲν εὐρέθη ἕλως μετὰ ταῦτα ἐπανελθὼν εἰς

αὐτὸν, ἀνεφάνη δὲ τὸ πλείον, καὶ ὅτι ἀπὸ κακίας καὶ προαποκειμένης ἔχθρας ἐκινήθη εἰς τὴν κατὰ τούτου διαβλητὴν ὃ δηλωθεὶς Χαλκισκοῦλος, καὶ ἀπὸ ταύτης ἕκονόμενος διαβληθῆναι τούτον καὶ εἰς τὰ κλαπέντα πράγματα παρ' ἑτέρου τινὸς ἱερέως, ἔτι δὲ ἀνεφάνη καὶ ὡς τὸ ὅπὸ τὴν καλόκτραν αὐτοῦ δεδεσμημένον οὐκ ἦν, ἕπερ ἐκεῖνος διέβαλε καὶ εἶπε σύμβολον εἶναι τῆς τῶν Βωγομίλων αἰρέσεως, ἀλλὰ παναγία ἦν κρατούμενη καὶ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν συνήθειαν πρὸ χρόνων οὐκ ὀλίγων, ἐξ ὧν συνέβη καὶ ἀλλοίωσιν τινα γενέσθαι τοῦ εἶδους αὐτῆς, ὡς τινες καὶ ἄλλοι τῶν κείραν ἔχόντων τούτου διεβεβαιώσαντο, οὐκ ἔτι χώραν ὑποφίας ἐντεθῆεν δίδωσιν, ὡς ὁ βήθεις πρεσβύτερος ἐνισχημένος ἐστὶ ἐφ' τοιοῦτω ἐγκλήματι. ὄθεν δὴ καὶ διέγνωσται τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῶσι, ἐφ' Ἡρακλείας, ἐφ' Σάρδεων, ἐφ' Νικομηδείας, ἐφ' Μονεμβασίας, ἐφ' Ποντοηρακλείας, ἐφ' Περγάμου, ἐφ' Χριστοπόλεως, ἐφ' Δορραχίου, ἐφ' ἀρχιεπισκόπῳ Κίου, ἐφ' Λήμνου, ἐφ' Ξανθείας καὶ ἐφ' Νομφαίου, ἀφῶν εἶναι τούτον δὴ τὸν πρεσβύτερον τοῦ προστριβέντος αὐτῷ ἐγκλήματος, ὥστε δὴ καὶ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ μετεῖναι καὶ ἐνεργεῖν. καὶ γοῦν δέχονται πάντες τούτον καὶ ὡς ἱερεὶ θεοῦ προσελεύσονται καὶ τῶν θείων ἀγιασμάτων ἀδιστακτικῶν γνώμη δι' αὐτοῦ μεταλήφονται, καθὰ καὶ συνοδικῶς αὐτὸν ἢ μετριότης ἡμῶν ἰδικαίως. τούτου γὰρ χάριν ἐπιδέδοται πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰουλίῳ ἰνδ. ιδ' †.

XXXV. (6824—1316) iunio-augusto ind. XIV.

Synodus dirimit quasdam controversias.

I. † Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ οἰκιστὴς τῆς κρατίστῃ καὶ ἀγίῳ μου ἀτοκράτορι κῆρ Θεόδωρος ὁ Βαβουσκωμίτης, καὶ ἀνέφερον, ὡς ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς αὐτοῦ κῆρ Ἰωάννης ὁ Καβαλλάριος ἐπὶ τρισὶ παισὶν ἀφήλιξι τὸν βίον ἀπέλιπεν, εἶτα καὶ τῆς γυναικὸς ἐκείνου τελευτησάσης κειράται ὁ ταύτης ἀνδράδελφος, οἰκιστὴς τῆς κρατίστῃ καὶ ἀγίῳ μου ἀτοκράτορι, κῆρ Βασίλειος ὁ Καβαλλάριος, κρατεῖν καὶ ἔχειν ὑφ' αὐτὸν τὴν ἀνήκουσαν ἐκείνῳ μερίδα ἐκ τοῦ γονικῶθεν διαφέροντος κτήματος ἀμφοτέροις, λόγῳ δὴθεν τῶν αὐτῶν παιδῶν, οὗ χάριν καὶ ἐδεήθη ὁ αὐτὸς Βαβουσκω-

μέτης ἀντικριθῆναι αὐτῷ. παρὼν δὲ καὶ ὁ ταυτοῦτο Καβαλλάριος καὶ ἀπρωόμενος τῶν εἰρημίων, διέτειντο μὴ κέρδους ἕνεκεν ἑαυτοῦ βούλοσθαι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῷ ἀδελφῷ διοικεῖν, ἀλλ' ἵνα μὴ παρὰ τοῦτου δὴ τοῦ Βαβουσκωμίτου αἱ ἐκείθεν πρόσοδοι ἀναλισκοῖντο, ἥς ἕνεκεν αἰτίας ἤρθεσθε τὴν ἡμῶν μετριότητα προμηθεύσασθαι, καὶ τὰ μητρικὰ τῶν παιδῶν πράγματα παρ' ἑτέρου τινὸς τῶν γνησίων πρὸς αὐτοὺς ἐχόντων κατέχεσθαι καὶ φυλάττεσθαι. ὄθεν καὶ διεγνώ ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείου, τοῦ Περτάμου, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δυρραχίου, τοῦ Ἀμάστριδος, τοῦ Ἀθήμιου καὶ τοῦ Σανθείου, κατέχειν μὲν τὸν δηλωθέντα Βαβουσκωμίτην τὸ πατρικὸν κτῆμα τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ προτιμότερον καὶ δικαιότερον παρὰ τῶν νόμων κρινόμενον ἐπὶ τῇ διεξαγωγῇ τοῦτου καὶ διοικῆσει, ὡς καθ' αἶψα πλεον τοῦ Καβαλλαρίου αὐτοῖς προσήκοντά, καὶ γνησίου ὑπερκοπεῖν τῆς ἐκείνου συστάσεως, καὶ ἐφόρους ἔχειν καὶ ἐπιτηρητὰς τῶν ἐξ αὐτοῦ δὴ τοῦ κτήματος προσοδευομένων, τὸν τε ἐν πατριαρχικοῖς ἀρχουσιν ἄρχοντα τῶν μοναστηρίων τὸν Παράδεισον καὶ τὸν ἐντιμότερον διάκονον τὸν Σέμνωτος, ὥστε καὶ περιττεῖσι ἀπὸ τῆς προσόδου τῶν τοιαύτων κτημάτων φυλάττεσθαι ἀκαινοτόμητον λόγῳ τῶν τοιοῦτων παίδων, δοῦναι δὲ τὸν τοιοῦτον Βαβουσκωμίτην καὶ τὰ εὐρισκόμενα μητρικὰ τοῦτων πράγματα, καθὼς ἐδέξαντο καὶ συνέθεντο καὶ ἀμφοτέρω πρὸς τὴν πενήθεράν αὐτοῦ, σεβαστὴν τὴν Εὐφημιανὴν, ὥστε συντηρεῖσθαι παρ' αὐτῆς ἐκεῖνα, ἕως ἂν οἱ παῖδες ἡλικίας ἱκανῆς ἄψωνται καὶ ἀμφοτέρων ἐπιλάβωνται, τῶν τε πατρικῶν δηλαδὴ καὶ τῶν μητρικῶν. οὐκ ἐστὶ τοίνυν ὁ ῥηθεὶς Καβαλλάριος πειράσεται δι' ὄχλου τῷ Βαβουσκωμίτῃ γενέσθαι χάριν τῶν ἀνηκόντων τῷ τοιοῦτῳ γαμβρῷ, ἀλλ' ἀφέξεται τοῦτων διὰ παντός, ἀποδοῦς καὶ ὑσαπερ ἀφείλετο δικαιώματα τῆς νόμφης αὐτοῦ, πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν Εὐφημιανὴν, ἧ δὴ κατοπιστεύθη καὶ ἡ τῶν πραγμάτων ἐκείνης συντήρησις. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται τῷ διαληφθέντι Βαβουσκωμίτῃ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε τὸ μὴν! ἰουανίφ ἰνδ. εδ' †.

II. † Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ μοναχὸς Γρηγόριος, καὶ ἀνέφερεν, ὡς κατ' ἐπιτροπὴν τῆς ἀδελφῆς

αὐτοῦ τῆς συζύγου τοῦ πανσεβαστοῦ σεβαστοῦ οὐκ εἰσοῦ τῷ κρατίστῳ καὶ ἀρχῆ μὲν ἀθεοκράτορι κῆρ Ἰωάννου τοῦ Πολεμιανίτου ἐξωνήσατο χάριν τούτων οὐκ ἔλαβεν παρὰ τῆς Αὔστρειανῆς συναινέσει καὶ τῶν πατρῶν αὐτῆς εἰς ἑτέρωτα πεντακόσια πενήκοντα, προβάλλοντες ἐπὶ τούτῳ καὶ πρᾶξι τῶν γράμματος, ὡς νομίζεται, ἐξ ὧν δὴ ὑπερπύρων μόνον πρὸς αὐτὴν καταβαλλόμενος τετρακόσια, ὑπερέθετο καὶ τὰ λοιπὰ ἀποδοῦναι, ἵνα ἴδῃ ταύτην ἐκείθεν ὑποχωρήσασαν. εἶτα ἀναμαθὼν, ὅτι τὰ ἡμίση τῶν τοιοῦτων οὐκ ἔλαβεν τοῦ υἱοῦ τῆς αὐτῆς ἐτόγγανον Αὔστρειανῆς, εἰς προῖκα ταῦτα καταγραφαιμένης αὐτῆς, καὶ διεκράθησαν παρ' αὐτοῦ πρότερον πρὸς τὸν ἄρχοντα Ἰωάννην, γέγονεν ἀπὸ δι' ὄχλου, τῆς δὲ ὑπὸ δικασταῖς αἰρετοῖς, τῷ τε σεβαστῷ κῆρ . . . τῷ Ἰσραηλίτῃ καὶ τῷ Σεβασταϊκῷ, ἀντικρατοῦστος τῶν τῶν ἄρχοντι, δεδικαίωται μὲν οὗτος κατέχειν τὰ πρᾶξι τὰ πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔλαβεν, κληρὸν μετὰ ταῦτα συνκρίθηναι λαβεῖν τὰ ἀνήκοντα ἑαυτῷ καὶ ὑπεκρίθηναι τούτων τῷ μέρει τοῦ αὐτοῦ πανσεβαστοῦ σεβαστοῦ τοῦ Πολεμιανίτου, καὶ λαβὼν ὑπεχώρησεν. ἡ μὲντοι βῆθαι Αὔστρειανῆς, μὴ στερηθῆσθαι τὴν κρίσιν αὐτῆν ἀνεκρίθη καὶ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ σεβαστοῦ τῷ τοιοῦτῳ ἄρχοντι καὶ τὴν αὐτὴν λαβοῦσα ἐκείθεν ἀποφασίῃ, ἐπέταξεν μὲν ὑποχωρήσασθαι μετὰ μακρὸν τῶν εἰρημένων οὐκ ἔλαβεν, ὡσανεὶ δὲ τῆς ὑποσχέσεως ἐπιλαθομένη, εἶτι κατέχει ταῦτα δυναστικῶς, ὧν χάριν καὶ ἐδεήθη τὸ μέρος τοῦ αὐτοῦ πανσεβαστοῦ σεβαστοῦ τοῦ Πολεμιανίτου ἀνεκρίθηναι αὐτῇ συνοδικῶς ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐμφάνισαν εἰς τὴν τῶν εἰρημένων παράστασιν καὶ τὸ πρᾶξι τῆριον γράμμα αὐτῆς δὴ τῆς Αὔστρειανῆς καὶ τὸ πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῆς σύμφωνον, περιέχον μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἡμίση τῶν αὐτῶν οὐκ ἔλαβεν, εἶτι δὲ καὶ τὸ πρὸς τὸν αὐτὸν ἄρχοντα γεγονός πρᾶξι τῆριον γράμμα. παροῦσα δὲ τῷ καθ' ἡμᾶς ἱερῷ συνοδικῷ δικαστηρίῳ καὶ ἡ τοιαύτη Αὔστρειανῆς καὶ τῶν εἰρημένων ἀκροαμένη, συμπάρητος ἅμα καὶ τοῦ εἰρημένου ἄρχοντος, διατείνεται πρῶτον μὲν δόλιφ κλακίσειαν αὐτὴν συνδέσθαι πρὸς τὴν πρᾶσιν, καὶ μηδὲ συνειδότης τοῦ μέρους αὐτῆς δεδῆσθαι τὰ βῆθαι ὑπερπύρων πρὸς τὸν ἄρχοντα παρὰ τοῦ μέρους τοῦ πανσεβαστοῦ σεβαστοῦ τοῦ Πολεμιανίτου. ἀπῆλεγε δὲ ταύτην οὐκ ἔλαβεν ταῦτα προβάλλεσθαι τὸ τῆς πρᾶσεως γράμμα ἐμφανισθὲν καὶ ἀναγνωσθὲν εἰς ἐκκλήρον, οὐ μόνον, εἶτι ἔφερε τὴν αὐτῆς προταγὴν ἰδιόχειρον, ἀλλ' ὅτι καὶ πεπιστωμένον ἦν μαρτύρων ἰκανῶν ὑπο-

σημασίαις και ταβελλίωνος παρόντων και διαβεβαιουμένων μη βιασθῆναι ταύτην, ἀλλ' ἀφαιρέτω γνώμη κινηθεῖσαν κορῶσαι. και ἀσφαλίσασθαι τὰ τῆς πρόσεως. εἶτα ἐφ' ἑτέραν αἰτίαν ἐτέραπετο, ὅτι δὴ πρὸς βουλήσεως εἶχε προσηλωῶσαι τὰ οἰκήματα ταῦτα τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ μετὰ παρέλευσιν ἑαυτῆς, ὃ δὴ και αὐτὸ οὐκ ἀληθῶς ἔχειν ἀνεφαίνετο. εἴπερ γὰρ τοιαύτην εἶχε βουλήν, εἶδει πάντως ταύτην ἔασαι ἀνεκποίητα τὰ τοιαῦτα οἰκήματα, ὅτι δὲ ταῦτα κέπρακε, δῆλον ὅτι σκηψίς ἦν αὐτῇ τὰ τῆς εἰρημένης αἰτίας και πρόφασις. διὰ ταῦτα δὴ και διέγνω ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Μονεμβυσίας, τοῦ Περιγάρμου, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δορραχίου και τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ξανθείας, τὴν μὲν Αὐτοκρατορικὴν ἀπέχειν τῶν πραθέντων οἰκημάτων παρ' αὐτῆς τε και τοῦ ταύτης υἱοῦ και μήτ' αὐτὴν, μήτε τινὰ τῶν γνησίων τοῦ μέρους αὐτῆς δι' ὄχλου περὶ τούτων γενέσθαι τῷ δηλωθέντι πανσεβάστῳ σεβαστῷ τῷ Πολεμιανίτῃ, δικαίως χάριαν ἔλας ἐκ τῶν νόμων οὐκ ἔχοντας τοῦ ὄχλου, τοῦτον δὲ κατέχειν ταῦτα και νέμεσθαι κατ' ἐξουσίαν και ἐκ' ἀδείας ἔχειν ποιεῖν ἐκ' αὐτοῖς, ὅσαπερ οἱ θεῖοι νόμοι ὡς γνησίῳ δεσπότη τούτων αὐτῷ διδῶσαι, κατὰ τὴν περίληψιν δηλαδὴ τοῦ κρατηρίου γράμματος ἐχόμενα προβάντος τῶν αὐτῶν θεῶν νόμων. τούτου γὰρ χάριν ἐπιδέδοται τῷ μέρει τοῦ διαληφθέντος πανσεβάστου σεβαστοῦ τοῦ Πολεμιανίτου και τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰ ἀ γ α ὄ σ τ φ ἰ ν δ. ἰ δ' †.

XXXVI. (6825—1316) octobri ind. XV.

Synodus dirimit quasdam controversias.

I. † Παρότη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὃ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς τοῦ Χριστοφόρου ὃ Θεοδωράκης, και ἀνέφερεν, ὡς αὐτός δὴ ὃ πενθερός αὐτοῦ τὰ μὲν τῶν ὧν συνεφώνησε προικὸς χάριν πραγμάτων δέδωκε πρὸς αὐτόν, τὰ δὲ κατέχων οὐκ ἀποδίδωσιν, οὐ χάριν και ἐδεήθη ἀντικριθῆναι αὐτῷ. διαμηνύεται τοῖνον και ὃ ῥηθεῖς πενθερός αὐτοῦ ἀπαντῆσαι πρὸς τὸ δικαστήριον και ἀπολογήσασθαι, τίνι τρόπῳ οὐκ ἀποδίδωσιν αὐτῷ ἐξ ὀλοκλήρου τὰ τῆς προικὸς. ὃ δὲ ἀπαντῆσαι μὲν οὐκ ἴσχυσεν ὑπὸ ἀσθενείας ἐμπόδισθεις, πέπομφε δὲ γράμμα ὑπογραφῇ αὐτοῦ πεπιστωμένον, ὅπερ και εἰς ἐτήμοον ἀναγνωσθὲν διελάμβανεν, ὡς μόνον τεσσαράκοντα τέσσαρα ὑπέρκυρα λοιπά-

ζεται τῷ τοιοῦτῳ γαμβρῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς προικὸς, ἅπερ καὶ οὐκ ἀποδίδωσιν ὡς μὴ εὐπορῶν, ὑποσχναίτο δὲ διὰ τοῦ τοιοῦτου γράμματος, ὡς εἰ μὲν δυνατὸς γένηται ἀποφθῆσαι καὶ ταῦτα, ἕως ἔτι περίσσι, καλόν· εἰ δ' ἴσως φθάσας τελευτήσει τὸν βίον, ἵνα ἢ προτιμότερος ὁ τοιοῦτος γαμβρὸς αὐτοῦ ἱκανωθῆναι ἀπὸ τῆς καθυποδείξεως αὐτῷ περιουσίας· καὶ τὰ τοιαῦτα τεσσαρακοντατέσσαρα ὑπέρπουρα· ἐπεὶ γοῦν ἐγνώρισεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἀπόρως ἔχει νῦν κατὰ ἀλήθειαν εἰς τὴν τῶν ὑπερπύρων ἀπόδοσιν ὁ δηλωθεὶς Χριστοφόρος, ἔκρινε μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Περγᾶμου, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Δορραχίου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ξανθείας, γενέσθαι κατὰ τὴν τοιαύτην τοῦτου ὑπόσχεσιν, ὅθεν καὶ οὐδαμῶς ὀφείλει πειράσασθαι εἰς ἀθέτησιν καὶ ἀνατροπὴν χωρῆσαι τῆς τοιαύτης συμφωνίας αὐτοῦ, ἀλλ' ἀποδώσει μὲν τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ καὶ τὰ δηλωθέντα τεσσαρακοντατέσσαρα τῆς προικὸς ὑπέρπουρα, εἴπερ δυνατὸς ἔξει ἀποδοῦναι αὐτὰ· εἰ δ' οὐ, προτιμηθήσεται οὗτος δὴ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν, ὥστε ἱκανωθῆναι τὰ λοιπαζόμενα τῆς προικὸς ὑπέρπουρα ἀπὸ τῶν εὐρεθέντων ἐκείνῳ πραγμάτων, μηδενὸς ὀφειλοντος ἐμποδῶν γενέσθαι τοῦτῳ εἰς τὴν τῶν τοιοῦτων ὑπερπύρων ἱκάνωσιν τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος συνοδικοῦ γράμματος τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐπιδοθέντος αὐτῷ εἰς τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν.

† Ἐίχε τὸ· μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ιε' †.

II. † Παρέστη τῷ καθ' ἡμᾶς ἱερῷ συνοδικῷ δικαστηρίῳ ὁ Ἐξάκουστος Μανουὴλ, καὶ ἀνέφερεν, ὡς εἶχεν εἰς γυναικα νομίμως τὴν θυγατέρα τοῦ πρεσβυτέρου Πανωραίου τοῦ Τζομισχῆ, καὶ διαζεύχθη ταύτης πρὸς ἄλλοτριὸς ἔρωτας ἐκκλινάσης, δικαιωθείς διὰ συνοδικῷ γράμματος τοῦ πατριαρχέουστος πρὸ ἡμῶν ἀπεκέρδησαι καὶ τὴν προικὰ πάσαν αὐτῆς, μέντοι καὶ ἀπεκέρδησεν. εἶτα δυναστεία χρησάμενος ὁ τοιοῦτος πρεσβύτερος ἐπελάβετο τῶν τῇ πατριαρχικῇ κρίσει δοθέντων οἰκημάτων αὐτῷ εἰς ἀνακλήρωσιν μερικὴν τῆς αὐτῆς προικὸς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡδὴ χρόνοις κατέχει, ὧν χάριν καὶ ἀδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος ὁ αὐτὸς Ἐξάκουστος, φέρων ἀνὰ χεῖρας καὶ τὸ τοιοῦτον συνοδικὸν γράμμα· παρῶν δὲ καὶ ὁ δηλωθεὶς πρεσβύτερος καὶ ἀκροάμενος τοῦ τοιοῦτου Ἐξακούστου τὰ εἰρημμένα διεξιόντος.

ἄλλα ἐκ' ἄλλοις προφασιζόμενος ἦν, ἔτι δὲ καὶ ὡς τῆς γυναικὸς εἰς μοναστήριον εἰσελθεῖν βουλομένης καὶ κατὰ μοναχὰς ἀποκαρῆναι κατέχει τὰ τοιαῦτα οἰκήματα ἐπὶ τῷ προσενεγκεῖν αὐτὰ τῷ μοναστηρίῳ, ἐν ᾧ ἀποκαρῆναι συνέθετο αὐτῇ. ὅθεν καὶ ἔκριεν ἡ μετριότης ἡμῶν πύναμα τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῶσιν ὑπεξαίρεθῆναι ἀπὸ τῶν τοιοῦτων οἰκημάτων τὰ οἰκήματα, ἅτινα ἐφθασαν διατιμηθῆναι εἰς ὑπέροχα πενήτηκοντα, καὶ δοθῆναι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς, εἰς ἣν αὐτῇ μονὴν ἀποκαρῆναι συνέθετο, εἴπερ ἐκκληρώσει τοῦτο, καὶ οὐδὲν προέλθεται κατὰ κοσμικὰς ἔτι διαίγειν, τὰ δὲ λοιπὰ κατέχεσθαι παρὰ τοῦ Ἐξακούστου, εἰ δὲ μὴ προαιρεθῆ τὸν μονήρη βίον ἐκανελεῖσθαι, κατέχειν τὰ τοιαῦτα οἰκήματα ἐξ ὀλοκλήρου τοῦτον δὴ τὸν δηλωθέντα Ἐξακούστου καὶ κατ' ἐξουσίαν αὐτοῖς χρῆσθαι, ὑφείλοντος τοῦ εἰρημένου πρεσβυτέρου τοῦ Πανωραίου ὑπεκατῆναι ὡς ἀλλοτριῶν αὐτῶν καὶ οὐδέποτε δι' ὄχλου γενέσθαι αὐτῷ, δεδικαιωμένῳ παρὰ τῶν ἱερῶν νόμων καὶ προτροπομένῳ πᾶν τὸ κατὰ γνώμην ἐπὶ τοῦτοις ποιεῖν. τοῦτου γὰρ χάριν ἐπιδέδοται τῷ διαληφθέντι Ἐξακούστῳ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ὁκτωβρίῳ ἰνδ. ιε' †.

III. † Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ Ἄγγελος Ἰωάννης, καὶ ἀνέβη, ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ τελευταῖα διέθετο καὶ δίδειμι τὰ καθευρεθέντα αὐτῇ πράγματα τηλικαῦτα πρὸς τοῦτον δὴ καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς παῖδας αὐτῆς, ἐπαφῆκε δὲ καὶ ἀμπέλιον τι ἑαυτῆς πρὸς τὸν ἀδελφόν τοῦτου, τὸν Ἄγγελον Κωνσταντῖνον· ἔπειτα τελευτῶν καὶ αὐτὸς δὴ ὁ Ἄγγελος Κωνσταντῖνος καὶ μήτε γυναῖκα μήτε παῖδας ἔχων ἐπαφῆκε πρὸς τοῦτον τὸ τοιοῦτον ἀμπέλιον καὶ εἴ τι ἕτερον εἶχεν, ὑπὸ μάρτυρι, τῷ τε υἱῷ τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ οἰκείου τῷ κρατίστῳ καὶ ἁγίῳ μου ἀτοκράτορι πραιτωρῶς τοῦ δήμου, τῷ Ραϊάνῳ Δημητρίῳ, καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ Ἰωάννῳ τῷ Ἀγαπητῷ, ἐπεὶ γόρησκετο εἰς ταξίδιον ἐντὸς κατέργου μετὰ τοῦ δηλωθέντος πραιτωρῶς τοῦ δήμου, καὶ οὐκ ἠδονήθη ποιῆσαι διαθήκην· διαναστὰς δὲ ὁ ἐκ' ἀδελφῆ γαμβρὸς αὐτοῦ Φωκὰς ὁ Σπαντουῆς, ἀντικοιῖται τοῦ τοιοῦτου ἀμπελίου, συγκαληρονομεῖν διατινόμενος ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις πράγματι, καὶ ἐδεήθη τοῦτου χάριν ὁ δηλωθεὶς

Ἄγγελος ἀντικριθῆναι τῷ τοιοῦτῳ Σκαντουῆ. παρὼν δὲ καὶ αὐτός καὶ ἀκούων τῶν παρὰ τοῦ Ἄγγελου εἰρημένων, τὰ πρῶτα μὲν ἔλεγεν, ἀμφιβάλλειν περὶ τῶν μαρτύρων, εἰ ἀληθεύουσιν, ὡς ὁ Ἄγγελος Κωνσταντίνος τελευτῶν ἐπαφῆκε πρὸς τοῦτον δὴ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, τὸν Ἄγγελον Ἰωάννην, τὰ καθυρεθέντα αὐτῷ πράγματα, καὶ ἐζήτει δέξασθαι αὐτοῦς βάρος ἐπιτιμίου, ἐφ' ᾧ τὸ ἀληθές ἀνομολογήσουσιν, ὃ δὴ καὶ δεξαμένων καὶ πιστώσαμένων τὰ περὶ τοῦτου, ἐρωτηθέντος δὲ καὶ τοῦ εἰρημένου πανσεβάστου σεβαστοῦ πραιτωρος τοῦ δήμου καὶ ἀνομολογήσαντος, ἀληθῶς ἔχειν, ὅσον ὃ τε υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ πρεσβύτερος ἐμαρτύρησεν, ἑτέραν ἔπειτα ἐκίνησεν ἀγωγὴν, ὡς ἡ σύζυγος τοῦτου δέδωκε δανειακῶς τῇ μητρὶ ταύτης, ἀφ' ἧν ἐπροικοδοτήθη πραγμάτων ὑπέρπορα ἑκατόν, καὶ τελευτώσα ἐκείνη τὰ καθυρεθέντα αὐτῇ πράγματα διανέμουσα, οὐδὲν ἐμνήσθη καὶ περὶ τῶν τοιοῦτων ὑπερπόρων, καὶ ἐζήτει λαβεῖν ἐντεῦθεν τὸ τοιοῦτον ἀμπελίον. ἐπεὶ δὲ ἀπητήθη δοῦναι παράστασιν τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, παράστασιν μὲν ἑτέραν οὐδὲν ἴσχυσεν ἀποδοῦναι, ἐνεφάνισε δὲ γράμμα τῆς κενθεράς αὐτοῦ, δηλοῦν, ὅτι ἐδόθη πρὸς αὐτὴν παρὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Σκαντουίνης ὑπέρπορα ἑκατόν εἰς ποσότητα τῆς προικὸς τῆς ἀταδέλφης αὐτῆς τῆς Χροσολωρίνης, οὐδὲν δὲ διελάμβανε τὸ τοιοῦτον γράμμα, ὡς κατὰ λόγον δανείου δέδωκε τὰ τοιαῦτα ὑπέρπορα, ἵνα κάλιν ἀποδοθῶσιν αὐτῇ. τοῦτου οὖν οὕτως ἀναφανέντος ἔκρινεν ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἐρωτῶντων ἀρχιερέων, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Μελιτινῆς, τοῦ Γαγγρῶν, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Πηγῶν, τοῦ Βερροίας, τοῦ Χριστοπόλεως, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μιτολήνης, τοῦ Ῥωσίου, τοῦ Βιζύης, τοῦ Μεσσηνῆς καὶ τοῦ Ξανθείας, ἵνα γένηται μὲν προηγουμένως ὁ Ἄγγελος Ἰωάννης ἐν κατοχῇ καὶ κοριότητι τοῦ τοιοῦτου ἀμπελίου καὶ τῶν λοιπῶν πραγμάτων τοῦ δηλωθέντος ἀδελφου αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐμαρτυρήθη καὶ ἀπεδείχθη, καθὼς εἴρηται, ὅτι ἐπαφῆκεν αὐτὰ πρὸς τοῦτον, ἔπειτα, εἴπερ παραστήσει ὁ εἰρημένος Φωκᾶς ὁ Σκαντουῆς, ὡς δανειακῶς ἐδόθησαν παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῇ ταύτης μητρὶ τὰ εἰρημένα ἑκατόν ὑπέρπορα ἐπὶ τὸ κάλιν ἀποδοθῆναι πρὸς αὐτὴν παρ' ἐκείνης, ἀποδοθῶσι τότε καὶ ἱκανωθῶσιν αὐτῇ τὰ τοιαῦτα ὑπέρπορα παρὰ τῶν ὄλων κληρονόμων τῆς μητρὸς αὐτῆς. καὶ γοῦν κηδέσει τὸ τοιοῦτον ἀμπελίον καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα ὁ δηλωθεὶς Ἄγγελος, καὶ κατ' ἐξουσίαν αὐτὰ νεμηθήσε-

ται, παρ οὐδενός εὐρεῖν ἠφείλων ἐμποδισμόν τινα ἐπὶ τῇ κατοχῇ τούτων καὶ κοριότητι. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται ἀπὸ τῆς καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε τὸ μὴνι ἰνδ. ιε'. †.

XXXVII. (6825—1317) maio ind. XV.

Synodus metropolitanae Christopoleos confert metropolim Dramae per adiunctionem.

† Οἱ λαχόντες προεδρεύειν καὶ εἰς ἐφόρους εἶναι καὶ οἰκονόμους φογῶν ἀνάγκην ἔχουσι κατεκείγουσαν, ἀξιοῦν ὡς δυνατὸν προμηθείας τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων οὐκ εὐποροῦντας τοὺς τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων συνεφαπτομένους ἀπὸ τῶν καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς φροντίδας συνδιαφέροντας, ὥστε δὴ καὶ τὴν χεῖρα σὺνδρομον ἔχοντας τῇ βοήθειαι πρὸς μόνον βλέπειν ἀπερισπάστως τὸ σκουδαζόμενον. προμηθεῖς γὰρ πρὸς ἐκείνους διατιθέμενοι καὶ χωρηγοῦντες τὰ δέοντα, ἑαυτοὺς εὖ ποιῶσιν, ἐπεὶ τὸν τρόπον τοῦτον καὶ τὴν προεδρίαν ἐκαληθεύουσαν καὶ τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἔργον εὐδοκίαν ἔξουσιν. βούλεται δὲ ὁ λόγος, ὅτι δὴ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Χριστουπόλεως καὶ ὑπερτιμος, ἐν ἀλίφ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, πολὺ τὸ χρήσιμον ἐπὶ τοῖς ἀνά χεῖρας ἡμῖν συμβαλλόμενος, οὐκ ἔχει καὶ τὴν λαχοῦσαν τοῦτον συμβαλλομένην τὰ πρὸς χρεῖαν ἀρκούντως κατὰ τὸ τοῦ χρήσιμου μέτρον ἀπὸ τῆς, καὶ δέον ἐγνώκαμεν ἐπιδοῦναι τινα τούτῳ βοήθειαν τοῦ ἐνδέοντος· μέντοι καὶ συνδιασκεφάμενη ἡ μετριότης ἡμῶν τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῖσι, τῷ Ἡρακλείῳ, τῷ Ποντοηρακλείῳ, τῷ Μονεμβασιῳ, τῷ Γαγγρῶν, τῷ Πηγῶν, τῷ Βερροῖαι, τῷ Δυρραχίου, τῷ Μιτυλήνης, τῷ Ρωσίου καὶ τῷ Μεσσηνίας, κέπραχεν ἔχειν αὐτὸν κατὰ λόγον ἐπιδοῦσας τὴν ἀγιωτάτην ἀρχιεπισκοπὴν Δράμας, καὶ τοίνυν ἀναδέξεται ταύτην οὗτος, καὶ πάντα ἐνεργήσει ἐν αὐτῇ, χειροθεσίας δηλαδὴ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων καὶ τάλλα, ὅσα κανονικῶς ἀρχιερεῶσιν ἐφέεται κλῆν τῆς τοῦ ἱεροῦ συνδρόνου ἐγκαθιδρύσεως, τιμῆζουσί τε τοῦτον καὶ διευλαβηθήζονται καὶ ὁ ὑπὸ τὴν τοιαύτην ἐκκλησίαν κληρὸς τε καὶ λαός, ὅσα δὴ καὶ ἀρχιερέα αὐτῶν καὶ πνευματικῶν πατέρα καὶ διδασκαλον, ὑπέξουσιν τε καὶ πειθαρχήζουσιν καὶ ἐφ' οἷς ἂν ὑπ' αὐτοῦ νοθεύσιντο καὶ ἐπιτάττειντο εἰς σωτηρίαν ἀφρώσιν αὐτῶν. τοῦτου

γὰρ χάριν καὶ τὸ παρὸν ἐπιδέδοται γράμμα τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Χριστοπούλεως, ὑπερίμῳ καὶ προέδρῳ τῆς ἀγιωτάτης ἀχαιοπισκοπῆς Δράμας, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰαν. 18. 1897.

XXXVIII. (6825—1317) iulio ind. XV.

*Synodus Callisto, electo metropolitae Amasiae, dat episcopatum
Limniorum.*

† Ὁ δὲ χρόνος αἰεὶ τὸ ἑαυτοῦ ποιῶν ἐν τοῖς γε κλειστοῖς φθείρων τὰ ὄντα καὶ μεθιστάς, καὶ τὴν τῆς Ἀμασίας ἀγιωτάτην μητρόπολιν ἐν ἀφανεί κατέστησεν σχήματι, περιφανῆ καὶ ἠδύμενην εὐρῶν· ὑπὸ γὰρ τῆς τῶν ἐθνῶν καταδρομῆς αἰτη παντάπασιν ἐστένονται καὶ ἡρήμωται κρίμασιν ἀρρήτοις θεοῦ, καὶ πρὸς δὲ νῦν ὄραται, κατέστη, ἕως ἐν ἀπόρῳ νῦν εἶναι τοῖς θεωμένοις ἢ σκοπούμενοις, εἰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐν μητροπόλει μέρει διέλαμπεν. οὕτω τὰ πράγματα μεθιστὰν οἶδεν ὁ χρόνος καὶ ἀλλοιοῦν καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς τουτωνὶ κατακαυχᾶσθαι καὶ περιγίνεσθαι. καὶ δὴ ἐξ ἱκανοῦ τινος τὸ χριστιανικὸν ἐκείσε κλήρωμα, ὅσοι δηλαδὴ περιλειφθῆσαν, καὶ περιλειφθέντες οὐχ ὑπεσῶρησαν τοῖς ἐπηρεάζουσιν ἔθνεσι καὶ κατάρχοισιν, ἀνεπίσκοπον ἦν καὶ πνευματικὸς ποιμένος ἐστερημένον καὶ τῆς ἐντεῦθεν διδασκαλίας καὶ ὠφελείας. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ τὸ τοῦ χρόνου χρῆμα τοιαυτὸν ἐστὶ, καὶ τὸ τοῦ πανδαμάτορος ὄνομα διὰ τοῦτο ἐκληρώσατο, ἀλλ' ὁ γε τῶν χρόνων ποιητῆς κύριος, οὐ τῆς δόξης ὄριον οὐδὲν, οὐδὲ τῆς δυνάμεως, βασιλεῖς εὐσεβεῖς τῇ ἑαυτοῦ κληρονομίᾳ παρέχων εἰσφέρει, καὶ ποιμένας τοῖς μεγιστοῖς θρόνοις ἐγκαθιστὰ, τῶν τε φυχῶν προϊσταμένους καὶ τῶν πραγμάτων, ἐν ἐντεῦθεν, ἅπερ ὁ χρόνος κατέσεισε, καὶ ὧν καταδρομὴν κακῶς ποιῶν ἐνεδείξατο, ταῦτα διὰ τῆς τοῦτων ἐπικουρίας τε καὶ προνοίας εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀντικαταστήσῃ σχῆμα καὶ τὸ ἀξίωμα, κἀντεῦθεν τὴν ἐκ τοῦ χρόνου περὶ τὰ πράγματα δυσχέρειαν καὶ φθορὰν ἢ περὶ τὸ κρείττον ἀλλοιώσας καὶ σύστασις ὑπόδειξται. καὶ δὴ σπουδῇ τῇ περὶ ταῦτα καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, ἐτι δὲ κρίσει καὶ ἐκλογῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ φήσῃ τῆς περὶ ἡμᾶς ἱσθῆς καὶ θείας συνόδου ἢ περὶ ταῦτα προμήθεια κατεπράχθη. τὸν γὰρ εὐλαβεστάτον ἱερομόναχον κύρ Κάλλιστον, ἀρετῆς ὄντα κλήρη

καὶ τῆς ἀρχιερεῶσι λοιπῆς κοσμιότητος κρεπούσης, μητροπολίτην Ἀμασειας προχειρισάμενοι πεποιήκαμεν. ἐπεὶ δὲ τό γε νόον εἶναι παραβαλεῖν ἐκείσε καὶ δι' αὐτοῦ τὰ τῆδε πνευματικῶς ἐπισκέπτεσθαι οὐκ ἐνήν τοῦτω δὴ τῷ τὴν χειροτονίαν παρ' ἡμῶν δεξαμένην διὰ τὴν εἰρημένην τῶν ἀσεβῶν τοῦ τόπου καταδρομὴν καὶ ἐπίθεσιν, ἕτερόν τινα τρόπον οὐδὲ τοῦτον ἀσυντελή, ἀλλ' ἀτῷ τε καὶ τῇ αὐτοῦ ποιμνῇ λουσιτελή ἐς τὰ μάλιστα τὴν προμήθειαν πεποιήμαθα. τοιγαροῦν καὶ γνώμη καὶ θελήσει θεοφιλεῖ καὶ σπουδῇ τοῦ περιποθήτου ἀνεψιοῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, κοθεινοτάτου υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀδθέντου τῆς Τραπεζοῦντος, τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ, τὴν ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρα αὐτοῦ ἐπισκοπὴν τῶν Λιμνίων, οὔσαν μὲν ὑπὸ τὴν τοιαύτην μητρόπολιν Ἀμασειας, τελοῦσαν δὲ ἐν στερήσει ἀρχιερέως καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὴν χριστωνόμου λαοῦ τῆς ἐντεθῆεν ὀφειλίας ἐστερημένου, τῷ τὴν χειροτονίαν δεξαμένην τῆς Ἀμασειας, ὡς εἴρηται, ἐκδεδώκαμέν τε καὶ ἐπετρέψαμεν διὰ τε τὸ πάντῃ ἐνδεὲς τῆς τοιαύτης μητροπόλεως Ἀμασειας καὶ τὸ τοῦ κατάρχοντος ἔθνους ἐκείσε μάλιστα δυσπαράδεκτον, ὥστε καθῆσθαι μὲν καὶ διάγειν τὸν τοιοῦτον ἱερώτατον μητροπολίτην ἐν αὐτῇ τῇ τῶν Λιμνίων ἀγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ, τὸν τε ἐκείσε χριστιανικὸν λαὸν ἀρχιερατικῶς ποιμαίνειν καὶ βελτιοῦν, τὰ πρὸς σωτηρίαν εἰσηγούμενον καὶ διδάσκοντα, ἱεροργεῖν τε ἐν αὐτῇ, ἄνευ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρόσεως, καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ πρεσβυτέρους καὶ πάντα τὰλλα πράττειν, ὅσα καὶ τῷ γνησίῳ ἀρχιερεὶ δίδεται καὶ νομίζεται, ἀπέρχεσθαι δὲ, ὅτε ἕξοστιν αὐτῷ καὶ δίδωσιν ὁ καιρὸς, καὶ εἰς τὴν Ἀμασειαν, καὶ ποιμαίνειν τοὺς ἐν αὐτῇ τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ πάντα καθόλου πράττειν, ὅσα τοῖς γνησίοις μητροπολίταις οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες ἐνδιδόασιν. καθέξει τοίνυν ὁ αὐτὸς ἱερώτατος μητροπολίτης Ἀμασειας τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν τῶν Λιμνίων καὶ πάντα τὰ ὑπ' αὐτὴν, καὶ ἕξει ἐκ' ἀδείας, ὡς περ εἴρηται, ἱεροπρακτεῖν ἐν αὐτῇ, ὥστε καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ πρεσβυτέρους, ἕτι γε μὴν ὡς δυνατόν καὶ τὰ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Ἀμασειας προσκαθέξει, ὡς γνήσιος τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἀρχιερεὺς, ὅθεν καὶ ὀφείλουσιν οἱ τε κληρικοὶ τῆς δηλωθείσης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἀμασειας, οἱ τε τῆς ὑπ' αὐτὴν ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς τῶν Λιμνίων καὶ οἱ ὑπὸ τὰς ἐνορίας τοῦτων τελοῦντες; ἱερωμένοι τε καὶ μονάζοντες καὶ τὸ λοιπὸν χριστῶν-

μον πλήρωμα διέξασθαι τούτον χαιρούσαις ψυχαίς καὶ διὰ πάσης ἄγειν αἰδοῦς καὶ τιμῆς καὶ τὴν προσήκουσαν ὀποσαγὴν τε καὶ εὐπειθεϊαν ἀπονέμειν τούτῳ, ὡς ἀρχιερεὶ αὐτῶν καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ, ἐφ' οἷς ἂν ὅπ' αὐτοῦ διδάσκοντο πρὸς σωτηρίαν συντίνοσοι. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος γράμμα τούτῳ δὴ τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀμασσίας, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ιε' †.

XXXIX. (6825—1317) augusto ind. XV.

Synodus archiepiscopo Messenes confert metropolim Arcadiopoleos per adiunctionem.

† Καὶ τοὺς τῶν θρεμμάτων ὀφῶμεν ποιμένας, ὁπόταν μὴ κατὰ πλῆθος τῶν βοσκημάτων ἡγῶνται, καὶ πλείω προλαμβάνειν ζητούντας, ἐν' αὐτοῖς τε ποιμένες δι' ἀξιολόγου τοῦ πλῆθους καλοῖντο, καὶ ἅμ' ἔχοιεν ἀπολαβεῖν ἰκανῆς τῆς ἐκ τῶν ποιμαινομένων προσόδου καὶ τῆς τῶν ἐκείθεν καρπῶν εὐφορίας καὶ εὐθηνίας, εἰ δ' ἐπὶ ὄρων αὐτῶν ἐκεῖνοι πραγματεύονται τὰ τῆς εὐπορίας αὐτῶν οὕτω καὶ προμηθείας, πῶς οὐκ ἂν ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία κηδοῖτο τῶν ἑαυτῆς ποιμένων καὶ πλείστα γε κηδοῖτο, ἐν' ἅμα καὶ τὴν κατὰ τοῦνομα πλωτοῖεν προσηγορίαν καὶ τῆς αὐτῶν διαίτης ἐντεῦθεν εὐπορίαν ἀνευθεῖ; δίκαιον καὶ γὰρ σχολάζοντας αὐτοὺς περὶ τὴν τῶν ποιμαινομένων φροντίδα καὶ τὴν αὐτοῖς πιστευθεῖσαν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν τῶν ἔξω καταμελόντας ἔκ γε τῶν πονουμένων οὐ μόνον τὰ πρὸς τὸν βίον ἰκανῶς αὐτοὺς ἔχειν. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις προσεπαρκεῖν ἔχουσιν, οἷς ἀπορίαν ὁ γρόνος ἐπήνεγκε βίου· οὐ γὰρ ἐκ παρέργου τοῖς ἀληθῶς ποιμαίνουσιν ἐμέλησεν, ὥπως τοὺς ὑπὸ χρεῖαις τισὶ δεδουλωμένους ἐλευθέρους αὐτῶν ἔχοιεν ἀποφαίνειν, ἀλλὰ τοῦ παντός τούτο τιμῶνται. καὶ τὰ ἑαυτῶν παρ' οὐδὲν τίθενται πρὸς τὸ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοὺς τελοῦσι πάντων τῶν καλλίστων γίνεσθαι· βραβεύται. οὕτω γὰρ ἂν καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπειεν ἐπὶ τὸν τῶν καλῶν ζῆλον τῷ καθ' ἑαυτοὺς ὑπεδείγματι οἰαίνε βεβία ἔλξει, πρὸς τὰ τῷ θεῷ δοκούντα καταρτίζοντας καὶ προσάγοντες. καὶ εἰ δεῖ καθ' ἕκαστον λέγειν, ἃ τῶν μὴ πενίχ' κολοροῦμένων ποιμένων ἀναφύεται, νῶν ποιήσεις, ἱερέων διακρεπίεις κό-

σμοι, ζεπτῶν εἰκόνων καὶ ἀναθημάτων φιλοτιμία, πτωχοτροφίαι καὶ ξένων ὑποδοχαὶ μεθ' ἱλαρᾶς εὐθυμίας γινόμεναι; ταῦτα καὶ πολλὰ πλείω παρήκειν ὁ λόγος τὰ τῶν εὐπορούντων προστατῶν καὶ ποιμῶνων, εἰ δὲ κοινή τις ἐκκληρία γίνεται τοῦ ποιμνίου ἢ τοῦ ποιμένου εὐπορία, τοῦμκαλιν ἢ σπάνις δεινὸν καὶ πέρα πάντος γε δεινοῦ· ἴνα γὰρ τὰλλα παρῶμεν, παρὰ μὲν τοῖς συνειδόσιν αὐτῷ τὴν κενίαν ἔσπερα ὀφίσταται τὰ ἐγκλήματα, παρὰ δὲ τοῖς μὴ τὰς φήφους ἠκριβομένως τιθεμένοις, ἀλλ' ἐκ τῶν εἰκότων καὶ πιθανῶν δοκῶν μὲν ἔχειν οὗτος, φειδεσθαι δὲ, μορία δὴ καὶ βλασφημεῖται, ὁ δὲ τὸν Χριστὸν γομὸν οὐ περιβάλλον, ὁ δὲ πεινῶντα μὴ τρέφειν καὶ ὄσα δὴ ἐφεξῆς ὀνειδίζονται οἱ μὴ ἐπαρκούντες πρὸς τοὺς ἐν χρεῖα καὶ δειναῖς ἀπορίαις. ταῦτα δὴ καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν συνεχῶς καθ' ἑαυτὴν ἀνεπίτουσα οὐκ ἀνασχετὸν ἠγγήσατο καὶ τὸν ἱερωτάτον ἀρχιεπίσκοπον Μεσσηνίας, ἀγαπητὸν κατὰ κύριον ἀδελφόν καὶ σολλειουργὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, περιωρᾶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἀποροῦμενον, ἄνδρα τρέφειμον ἴνα ἐκ παιδὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν καὶ πολλοὺς ἱερωτάς ὀκνευγόντα καὶ μόχθους, ἐνασχολούμενον ταῖς περὶ τὴν ἐκκλησίαν διακονίαις, ἀλλ' ὡς ἐνὸν περὶ αὐτοῦ γνησίως φροντίσασα, πόρον εὖρον ἐπανορθώσασθαι τὴν κατ' αὐτὸν ἔνδειαν ἐκκλησίας προσθήκη, περὶ οὗ καὶ κοινωσαμένη τοῖς ἱερωτάτοις ἀρχιερεῶσι, τῷ Χαλκηδόνος, τῷ Θεσσαλονίκης, τῷ Μελιτινῆς, τῷ Γαγγρῶν, τῷ Ποντοπρακλείας, τῷ Προύσης, τῷ Πηγῶν, τῷ Βερροίας, τῷ Σερρῶν, τῷ Φιλίππων, τῷ Χριστουπόλεως, τῷ Δυρραχίου, τῷ Μιτολήνης, τῷ Ρωσίου, τῷ Ἄτρως, τῷ Καυκασίου, τῷ Λιβάδων, τῷ Βιζύης, τῷ Ξανθείας, τῷ Κῶ καὶ τῷ Μηδείας, συσπεύδοντας αὐτοὺς ἔσχε καὶ συμπράττοντας, ὅθεν καὶ κοινῇ τῇ περὶ τοῦτου φήφῃ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Ἀρκαδιοὑπέλεως κατὰ λόγον ἐπιδύσεως αὐτῷ ἀπονέμομεν, ὡς ἂν οὗτος μὲν τὴν δυνατὴν ἐπικοορίαν ἐκείθεν κορίζεται, ὁ δὲ κατ' ἐκείνην ἱερεὺς καὶ λαὸς τῆς παρὰ τοῦδε διδασκαλίας ἐκαπολαύων πάσαν ἐπιδοσίῃ τὴν κατὰ ψυχὴν ὀφέλειαν καὶ τὴν ἐς τὰ κρείττω προκοπὴν καὶ βελτίωσιν Χριστοῦ χάριτι. καθέξει τοίνον ὁ αὐτός ἱερωτάτος ἀρχιεπίσκοπος Μεσσηνίας τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν Ἀρκαδιοὑπέλεως καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν πάντα, καὶ ἐκ' ἀδείας ἔξει ἱερωγεῖν ἐν αὐτῇ καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ πρεσβυτέρους. ἔτι δὲ καὶ ἡγομένους ἐγκαθιστάν, καὶ ἀπλῶς τῶν ἐκείνης πάντων

μαθήξει, ὅσα και γνήσιος ἀρχιερεὺς, ἀνευ μέντοι τῆς τοῦ ἱεροῦ συν-
 θρόνου ἐγκαθιδρόσεως, ὅθεν ὑφείλουσιν οἱ τε κληρικοὶ τῆς δηλω-
 θείσης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας και οἱ ὑπὸ τὴν ἑνορίαν ταύτης τελοῦν-
 τας και πνευματικὴν ἐπικράτειαν, ἱερωμένοι, μανδύζοντες και τὸ λοι-
 πὸν χριστιάνομον πλήρωμα δέξασθαι τοῦτον και διὰ πάσης ἄγειν
 αἰδοῦς και τιμῆς και τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν τοῦτῃ και εὐκεί-
 θειαν ἀπονέμειν ὡς ἀρχιερεὶ αὐτῶν και πατρὶ και διδασκάλῳ πνευ-
 ματικῷ, ἐφ' οἷς ὑπ' αὐτοῦ νοουθετοῖντο πρὸς σωτηρίαν συντείνουσι
 τῶν φοχῶν αὐτῶν. ἐπὶ τοῦτῃ γὰρ και τὸ παρὸν συνοδικὸν τῆς ἡμῶν
 μετριότητος γράμμα τοῦτῃ δὴ τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῃ ἀρχιεπισκό-
 πῳ Μεσσηνίας, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ και σολλειτοργῷ τῆς
 ἡμῶν μετριότητος, εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰ ἀδ γ ο ὅ σ τ φ ἰ ν δ. ι ε' †.

XL. Sine anno.

*Synodus metropolitae Heracliae Ponticae confert episcopatum Amyssi per
 adiunctionem.*

† Ἐπειδήπερ ἐν κρίσει τοὺς λόγους και ἡμεῖς τῶν πραγμάτων
 οἰκονομεῖν ἐλάχομεν τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι, νέμειν τε και διοικεῖν ἐν
 γε τοῖς πνευματικοῖς, ὡς χρῆ, ἕκαστα και διὰ πάντων ὡς εἰπεῖν οἰσεῖν
 τὰ πρόσοφορα, χρεῶν δῆπου μὴ ἐν παρέργῳ τίθεσθαι τοῦτο, μὴδ' ἐφ'
 ἐνὶ τῶν πραγμάτων ἄγειν τὸ εἶδος, ἀλλ' ὥσπερ βασιάνῳ τῶν πρα-
 κτέων τοὺς λόγους τῇ κρίσει προσάγοντας, εἰς ἔργον αὐτίκα δὴ ἐπει-
 τα προάγειν. εἰ οὐν τοὺς γε ἄλλους και οὐχ ἦττον, ὅσοι κατὰ γένος
 μάλιστα προσήκουσι, προνοίας ἐξω ποιείσθαι ἐκ' ἔσοχαρα σκληρότη-
 τος και ἀσυμπαθείας ἦκει, ἣ που τοὺς γε τῷ αὐτῷ τελωθέντας
 χρισματι και τῷ αὐτῷ συναφθέντας πνεύματι, τῶν ἀναγκαιοτάτων
 ἂν εἴη πάσης ἀξιοδὸν κηδεμονίας, παρ' ὅσον και κρείττων ἢ τοῦ πνεύ-
 ματος τῆς ἐξ αἵματος συναφείας. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἴσως σκληρότητα
 γνώμης καταγνωσθεῖς τις, εἶτα ἀπῆλθεν ἐς τοσοῦτον αὐτῷ τῆς κα-
 ταδίκης ὀρισεῖσης, ἐνταῦθα δὲ πρὸς τοῦτοις και δίκας ὀφλήσει
 παρὰ τῷ τὰ τῆς οἰκονομίας πιστεύσαντι, εἰ δυνάμενος χεῖρα βοη-
 θείας παρέχεσθαι, ἔπειτα βραστήνῃ δεδωκώς τὸ πρᾶγμα, τῇ βίᾳ
 συνωθεισθαι τὸν ἀδελφὸν συγκεχώρηκεν. οὕτω μέντοι ταῦτα παρ'
 ἡμῖν νομιζόμενα και σκουδάζεται. τὸ γε εἰς δόναμιν παντοίοις και!

τρόποις καὶ πράγμασι. καὶ τοίνυν, ἐπειδὴ τισι τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερω-
 τάτων ἀρχιερέων ἐν οὐκ ἐλαχίστῃ κενίᾳ καὶ τῶν ἀναγκαίων στερή-
 σαι κατενεχθῆναι συνέβη πάσης σχεδὸν προσόδου τῶν κατ' αὐτοὺς
 ἐκκλησιῶν ἀποκλειθεῖσι τῇ τοῦ χρόνου κακότητι, χεῖρα βοηθείας
 ὀρέγειν τῶν πᾶν εἰκότων ἢ μετριότης ἡμῶν κρίνει· καὶ γὰρ ἂν εἴη
 κοινὸν ἀμφοτέρων τοῦτο γε προμήθεια, αὐτῶν τε δὴ, πρὸς οὐς γίνεται,
 καὶ αὐτῶν ὑπ' αὐτοῖς ποιμνίων, ὥς ἐντεῦθεν μίας ἀφορμῆς διττὴν
 γίνεσθαι τὴν ὄνησιν, μήτ' ἐνταῦθα περιγραφομένην κάκεισε ὡς τὸ
 εἶκός διαβαίνουσιν. ὥς γὰρ κονηρῶς διατεθείσης τῆς κεφαλῆς ἀνάγκη
 μεταλαγχάνειν καὶ τᾶλλα τοῦ σώματος μέλη τοῦ πάθους, οὕτω δὴ
 κἀνταῦθα κεφαλῆς λόγον ἔχοντες καὶ ποιμαίνειν λαχόντες πρὸς γε
 δὴ τὸ ὑπ' αὐτοῖς ἕκαστοι ποιμνιον, δυσχερῶς λίαν ἔξουσιιν ὠφελειν
 τινας, εἰ σφοδρὰ τις κενία κατέχει δίκην νεκρώσεως τοῖς αὐτῶν βου-
 λήμασι τε καὶ πράγμασι βιαίως ἐμπέπουσα, τοῦτο δὲ οὐ μικρὸν τῷ
 ποιμνίῳ βλάβος. ἔπειτα οὐτ' ἔστιν ἐνταῦθα λέγειν, ὡς ἀσυντελής· ἢ
 τῶν ἔξωθεν εὐπορία τοῖς τὰ τοῦ πνεύματος ἐνεργοῦσιν, εἰ μὴ τις
 φαίη καὶ τὴν ψυχὴν σώματος ἀνευ ἀρετᾶς ἐργάζεσθαι δύνασθαι. ἢ
 πῶς οὐκ ἂν χαλκός ἤχων τοῖς ἀκούουσι λογιθεῖται κατὰ τὸν θεῖον
 ἀπόστολον, ὃ ποτε λόγῳ μόνῳ φιλοσοφοῖ τὰ τῆς ἐλεημοσύνης ἐγκώ-
 μια, πράγμασιν οὐκ ἔχων τοὺς τύπους τοῖς λόγοις συναΐδοντας καθο-
 πογράφειν; καὶ πανταχόθεν κατίδοι ἂν τις μεγάλην οὖσαν τὴν τῶν
 πραγμάτων συντέλειαν, πλὴν οὐχ ὅσα τὴν χρεῖαν ὑπερβαίνει, ἐπεὶ τὰ
 γε τῆς χρεῖας ἐντὸς κακίσειεν ἂν τῶν εὐφρονούντων οὐδεὶς. οὕτω
 τοίνυν τοῖς καθ' ἡμᾶς πράγμασι προσέχοντες καὶ ταῖσδε ταῖς φή-
 φοις τὰ τοιαῦτα προσάγοντες, τῶν ἀπεικόντων κρίνομεν, ὑφ' ἡμῶν
 ἀμελεισθαί τε καὶ περιορᾶσθαι, εἴ τις τῶν ἡμετέρων ἐν κορίφῳ ἀδελ-
 φῶν τῷ τῆς κενίας καταδύεται κόματι. οὐκοῦν οὐδ' ἀμελεῖται τὸ
 γοδν ἐφ' ἡμῖν οὐδεὶς ὄστις ἄξιος, ἀλλὰ τῆς προσηκούσης ἕκαστος με-
 ταλαγχάνει προμηθείας καὶ βοηθείας· ἴδοθ' γὰρ καὶ ὁ ἱερώτατος
 μητροπολίτης Ποντογηρακλείας καὶ ὑπέριμος, ἐν ἀλίῳ πνεύματι ἀγα-
 πητὸς ἀδελφός καὶ σλλειτοργός, λόγῳ καὶ βίου ἐμπρέπων σεμνύ-
 τητι καὶ τῆς ἀρετῆς πλουτῶν τὰ κάλλιστα, οὐδενός ἂν τῷ τίως
 εἶδειτο, εἰ καθ' αὐτὸν ἦν διάγων, νῦν δὲ, ἐπειδὴ προστασίαν ἑατὶν
 ἐγκεχειρισμένος λαοῦ, καὶ πολλή τις τοῦτῃ ἀνάγκηται φροντίς, ἄξιος
 ἂν εἴη καὶ τῶν εἰς χρεῖαν ἤκόντων ἐπακολαθεῖν, ἔν' αὐτὸς τε ἑαυτῷ

ἰακρῶν εἴη ταῖς πυκναῖς ἐνδημίαις τε καὶ ἀποδημίαις κοπτόμενος τῆς τοῦ οἰκείου κοιμνίου ὠφελείας ἕνεκα καὶ ἑτέρας, ὡς ἐνὸν ὠφέλιμος ἴσθ' ὅτε φαίνοιο. ταῦτ' ἄρα καὶ τὴν περιέχουσαν αὐτὸν ἔνδειαν ἑτέρας ἐκκλησίας ἐπιθήκη θεραπεῦσαι διέτνωμεν, ἀναλόγως τῷ πάθει τὴν ἱασιν ἐπιφέροντες. ποία γὰρ ἂν εἴη κρεπωδεστέρα προμήθεια κομῆνι ἀποροομένῳ περὶ τὰ χρειώδη ἢ κοιμνίου ἐπαύξεισι; τὴν τοῖνον ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν τὴν ἐπονομαζομένην Ἀμύκλιον, τὴν ὑποκειμένην ταῖς Παλαιαῖς Πάτραις, χηρεῦσαν ἤδη χρόνον ἱκανὸν καὶ θεωμένην τοῦ διδάξοντος καὶ πρὸς τὰς κρεῖττους νομάς ὀδηγήσοντας τὸν ἐν αὐτῇ χριστῶνυμον λαόν, διδάμαεν αὐτῷ κατὰ λόγον ἐπιδόσεως κοινῆ φήφῃ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Χαλκηδόνο, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Μελιτινῆς, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Γαγγρῶν, τοῦ Προύσης, τοῦ Πηγῶν, τοῦ Βερροίας, τοῦ Σερρῶν, τοῦ Φιλίππων, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μιτωλήνης, τοῦ Ῥωσίου, τοῦ Ἄκρω, τοῦ Καοκασίου, τοῦ Βιζύης, τοῦ Μεσσήνης, τοῦ Ξανθείας, τοῦ Κῶ καὶ τοῦ Μηδείας, ὡς ἂν αὐτὸς μὲν βοηθείας ἐκείθεν ἐπιτογχνᾶναι τινός, ἐφ' ὅς ἐν χρεῖα καθέστηεν, ὁ δὲ κατ' ἐκείνην λαὸς τῇ τοῦτου προσχόντες διδασκαλίᾳ καὶ ὑποθήκῃ τῶν καλῶν ὠφελοῖντο περὶ φοχλῆν, καὶ ἐπανάγχνιντο ὀσημέραι πρὸς τὴν εἰς τὰ κρεῖττω ἐπίδοσιν, συνάρσει καὶ εὐδοκίᾳ θεοῦ. καθάξει τοῖνον ὁ αὐτὸς ἱερωτάτος μητροπολίτης Ποντοηρακλείας καὶ ὑπερτίμος τὴν εἰρημένην ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν τοῦ Ἀμυκλίου μετὰ πάντων τῶν ὑπ' αὐτὴν, καὶ ἐπ' ἀδείας ἕξει ἱερουργεῖν ἐν αὐτῇ καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ

fnis deest.

XLI. (6826—1317—18) ind. I.

Synodus iubet examinari causas ecclesiasticas in metropoli Sygdacae.

. . . . (οἱ)κοδομησαί μέλλοντες θεῖους ναοὺς. οἱ δὲ κατέστησαν αὐτὰ εἰς τοὺς πρὸ χρόνων φθάσαντας ἀνεγερθῆναι, ὡς εἴρηται, ναοὺς, καὶ ἔτιοτε ἰδιοικοιοῦνται αὐτοὺς ὡς πατριαρχικοὺς. ἀνέφερε καὶ ὡς πρὸ χρόνων συνέβη ἐξοικισθῆναι τινα τῶν χωρίων τῆς ἐνορίας αὐτοῦ ἐκ τῆς τῶν Ταταρίων ἐπιδρομῆς, ἐπανελθόντων δὲ πάλιν εἰς αὐτὰ τῶν ἰποίκων αὐτῶν καὶ κατοικησάντων ἐν αὐτοῖς, ἀπῆλθον οἱ ἕξαρχοι τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Γοτθίας καὶ ὑπερτίμου, καὶ ἐποίησαν ἐν τοῖς

τοιούτοις χωρίσις σταυροπήγια τῆς μητροπόλεως Γοθίας, καὶ ἔπειτα ἀπαιτοῦσιν αὐτοὶ παρὰ τῶν ἐποικίων τῶν τοιούτων χωρίων καὶ τὸ κανονικόν, ὅσον ὀφείλεται πρὸς τὸ μέρος τῆς μητροπόλεως Σουγδαίας, καὶ ἐζήτησαν ἐπὶ τούτοις τοχεῖν συνοδικῆς διαγνώσεως. ἔκρινε τοίνον ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἰερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείου, τοῦ Νικαίου, τοῦ Φιλαδελφείου, τοῦ Προύσης, τοῦ Πηγῶν, τοῦ Σερρών, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Ἀτταλείου καὶ τοῦ Μεσσηνίου, ἵνα γένηται τοικίως δι' ἐκιστασίας τῶν πλησιοχωρούντων ἀρχιερέων ἐξέτασις, παρῆναι ὀφειλοντος τῇ τοιαύτῃ ἐξέτασει καὶ τοῦ ἰερωτάτου ἀρχιερέως Γοθίας, καὶ ὡς εὐρεθῶσιν ἔχοντα εἰς ἀλήθειαν τὰ τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, σημειωθῆ κατ' αὐτῶν καὶ πεμφθῆ τὸ σημεῖωμα ἐναυθῆ, καὶ ἔπειτα γένηται, ὅσον ἀναφανῆ δίκαιον ἀπὸ τῆς συνοδικῆς διαγνώσεως. ἀνατιθέμεν δὲ τὰ περὶ τοῦτου τοῖς ἰερωτάτοις ἀρχιερεῶσι καὶ ὑπερείμοις, τῶν Ἀλανίας, τῶν Βιτζίνης καὶ τῶν Ζηκχίας καὶ Ματράχων, οἳ δὴ καὶ ὀφειλοῦσιν ἐνδημηῆσαι εἰς τὸν ἐκεῖσε τόπον καὶ ἀποκληρῶσαι τὰ τῆς συνοδικῆς ταύτης καὶ ἡμετέρας διαγνώσεως. ἐκεῖ δὲ ἀνέφερον ὁ αὐτὸς ἰερωτάτος ἀρχιερεὺς Σουγδαίας, ὡς προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐνορίαν αὐτοῦ συνοικέσια πεκαλωμένα παρὰ τῶν θείων καὶ φιλευσεβῶν νόμων, τὰ μὲν ἐξ αἵματος, τὰ δὲ ἐξ ἀγχιετίας, μὴ πειθομένων τῶν ποιούντων αὐτὰ τῇ τοῦ ἀρχιερέως παραινέσει καὶ συμβολῇ, ὀφειλοῦσιν οἳ τοιοῦτοι ἰερωτάτοι ἀρχιερεῖς ποιῆσαι ἐπιφάνησιν πρὸς τὸν ἐκεῖσε χριστιανικὸν λαόν, ὡς ἂν μηδὲν τολμῶσι τι τοιοῦτον, ὅτι εἰς κρίμα καὶ ἀπώλειαν ἐν τῆς φοχῆς αὐτῶν, καὶ οὐδὲν ὀφειλοῦσι παρακοῦειν τοῦ γνησίου αὐτῶν ἀρχιερέως, οὔτε ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις, οὔτε ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, οὐκ ἴσχει πρὸς αὐτοὺς εἰς ὀφέλειαν τῶν φοχῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τι συνοικέσιον εὐρίσκειται, ὀφείλει διασπασθῆναι. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολέλλεται.

† Εἶχε τὸ μὴ νί..... ἰν δ. α' †.

XLII. (6826—1317—18) ind. I.

Synodus respondet ad petitionem metropolitae Attaliae de pravis moribus, qui in eius dioecesi invaluerunt.

† Ὁ ἰερωτάτος μητροπολίτης Ἀτταλείου καὶ ὑπερείμος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, ἀνέφερον εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ θείαν σύνοδον, ὡς τινες τῶν

κληρικῶν τῆς καὶ αὐτῶν τοιαύτης μητροπόλεως καὶ τῶν ἐκείσε κοσμικῶν ἀνθρώπων ἐφθάσαν ἀναδέξασθαι τινα ἀπὸ τῶν μοναστηρίων τῆς αὐτῆς μητροπόλεως, ὡσαύτως καὶ τινας ἀπὸ τῶν ὑπ' αὐτὴν θείων ναῶν ἐκδοθέντων καὶ τῶν τοιούτων μοναστηρίων καὶ τῶν ναῶν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέων τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας κατὰ σκοπὸν τοῦ ἐπιμελείας παρ' αὐτῶν ἀξιοῦσθαι καὶ περιποιήσεως εἰς τὸ συνίστασθαι καὶ βελτιοῦσθαι αὐτὰ, διέβη δὲ ἡ κατοχὴ τούτων καὶ εἰς τοὺς ἀποτόνους τῶν τοιούτων κληρικῶν καὶ κοσμικῶν ἀνθρώπων, κατὰ μικρὸν δὲ ἐπὶ τοσοῦτον κατήντησαν εἰς ἐρήμωσιν τὰ τοιαῦτα μοναστήρια καὶ οἱ ναοὶ ἐξ ἀμελείας αὐτῶν, ὡς μὴδὲ μοναχοὺς ἔχειν οἰκητορας, καὶ τὰ κτήματα δὲ αὐτῶν τὰ μὲν διεκράθησαν παρὰ τῶν τοιούτων κληρικῶν καὶ κοσμικῶν ἀνθρώπων, τὰ δὲ κατέχουσιν ἔτι καὶ νῦν αὐτοὶ, καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ἀποκερδαίνουσι προσόδους. ἀνέφερε καὶ ὡς τινες τῶν τοσικῶν γυναιξὶ κατὰ νόμον συνακτόμενοι καὶ τῆς συμφωνηθείσης πρὸς αὐτοὺς προικὸς ἀποδιδομένης βιάζονται καὶ καταναγκάζουσι, ἵνα τὰ μὲν τῶν προικιμαίων πραγμάτων δίδονται πρὸς αὐτοὺς κατὰ λόγον ξενίου, τὰ δὲ προικοδοτῶνται ταῖς γυναιξὶ, καὶ εἰ συμβῆ προτελευτῆσαι τὴν γυναῖκα καὶ ἀκαιτηθῆναι τὴν προίκα, ἀνιστρέφεται μόνον τὸ καταγραφὴν ὑπὲρ προικὸς, τὸ δὲ ἐπέκεινα πρᾶγμα ἐνακομένη αὐτοῖς ἀνακαίτητον ὡς ξενίου λόγῳ δοθὲν πρὸς αὐτοὺς, ὥστε καὶ ἐπεκράτησεν ἡ τοιαύτη συνήθεια, καὶ ἐνεργεῖται παρὰ λόγῳ, μὴ βουλομένων ἄλλως συνάπτεσθαι εἰς γάμον τῶν πρὸς τοῦτο ἐρχομένων ἀνδρῶν, κἀντεῦθεν ἀναγκαζόμενοι οἱ τὰς θηλείας ἔχοντες παῖδας καὶ μὴ ἔχοντες ἄλλως πρὸς γάμον συνάπτειν αὐτάς, ζημιοῦνται τὰ μεγάλα παρὰ τὴν τῶν νόμων διαταγὴν, στεροόμενοι τῶν οὐκείων. καὶ ἐζήτησεν ἐπὶ τούτοις συνοδικῆς τρυφεῖν διαγνώσεως. ἔκρινεν οὖν ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Προύσης, τοῦ Πηγῶν, τοῦ Σερρών, τοῦ Δυρραχίου, τοῦ Ἀλανίας καὶ τοῦ Μεσσηνίας, περὶ μὲν τῶν ἐκδοθέντων, ὡς εἴρηται, μοναστηρίων καὶ τῶν ναῶν ἐπ' ἀδείας ἔχειν τὸν δηλωθέντα ἱερωτάτον τῆς Ἀτταλείας ἀρχιερεῖ ἀποσπάσαι ταῦτα ἀπὸ τῶν κατεχόντων αὐτὰ κληρικῶν καὶ κοσμικῶν ἀνθρώπων καὶ σπουδάσαι καὶ ἐπιμεληθῆναι, ὥστε καταστήσασθαι καὶ ἀποδείξαι πάλιν τὰ τοιαῦτα μοναστήρια καταγῶγια μοναχῶν, ἀνασῶσαι τε αὐτοῖς, ἔτι δὲ καὶ τοῖς τοιούτοις θείοις ναοῖς καὶ τὰ κτήματα αὐτῶν, ὅσα ἐφθά-

σαν διαπραθῆναι, ὡς εἴρηται, καρὰ τῶν κατεχόντων αὐτὰ, ἄδικον γάρ ἐνι καὶ μέγα ἐπιφέρων τὸ κρίμα ταῖς φοχαῖς τῶν κατεχόντων ταῦτα, τὸ ἐπὶ λύμη καὶ καινοτομίᾳ καὶ βλάβῃ τῶν προσόντων τοῖς τοιοῦτοις μοναστηρίοις καὶ τοῖς ναοῖς κατακορυβεῖν καὶ δεσπόζειν καὶ κατέχειν αὐτὰ, τὰ γὰρ ἄπαξ ἀφιερωθέντα τῷ θεῷ ἀπαρτεχειρήτα διατηρεῖσθαι ἠφείλουσι καὶ ἀμείωτα, οὐ μόνον καρὰ τῶν ἀναδεχομένων τοιοτοτρόπως αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκόθεν συνιστάτων καὶ προστιθέντων καὶ καθάπαξ προσαγόντων τὰ προσόντα αὐτοῖς. περὶ δὲ τῶν γινομένων, ὡς δεδήλωται, συναλλαγμάτων καὶ συνοικεσιῶν διέγνω καὶ ἀπεφῆνατο ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν ἱεράς καὶ θείας συνόδου, ἄκρονον εἶναι τὴν γινομένην παράλογον καὶ ἄτοκον συνήθειαν καὶ ἀβέβαιον, ἐνθα προβῆ, καὶ ὁπότε συμβῆ τελεωτηγάζσης τῆς γυναικὸς ἀπαιτεῖσθαι τὰ τῆς προικὸς πράγματα, ἀποδιδοῦσθαι ταῦτα ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ ἀνδρὸς ἐξ ὀλοκλήρου κατὰ τοὺς θεοῦ καὶ φιλευσεβεῖς νόμους, μηδὲν τι ὀφείλοντος κατέχειν καὶ ἀποκερδαίνειν ἐξ αὐτῶν, ὡς κατὰ λόγον ξενίου δοθῆν, ἅτε παραλόγου παντελῶς ὀσης τῆς τοιαύτης πράξεως, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἄκρονον ὀφειλοῦσης ἔχειν εἰς ἄπαν τὸ ἐξῆς. ἐπεὶ δὲ ἀνέφερον ὁ τοιοῦτος ἱερώτατος ἀρχιερεὺς Ἀτταλαίας καὶ ὡς ἐφθασάν τινες ἀδίκῃ τρόπῃ καὶ πλεονεκτικῇ ἰδιοποιήσασθαι τὸν ἐπισυναγόμενον κηρὸν καὶ τὸ ἔλαιον εἰς τὸν ἐκείσε θεῖον ναὸν τῆς κατ' αὐτὸν μητροπόλεως, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῶν διαφερόντων τῷ τοιοῦτῃ ναῷ ἐργαστηριακῶν οἰκημάτων καὶ τὴν ἀπ' ἑτέρου τινὸς τρόπου πρόσσῃδον εἰς τὸν τοιοῦτον θεῖον ναὸν καὶ κατέχειν καὶ ἀναλίσκειν ταύτην εἰς ἰδίας αὐτῶν χρείας, ἐκράτησε δὲ ὅμως κάλιν τὴν τοιαύτην πρόσσῃδον ὁ πρὸ τοῦτου ἀρχιερεὺς καὶ οἱ κληρικοὶ τῆς τοιαύτης μητροπόλεως, καὶ ἔταξαν, ἵνα κατέχηται ἰδίως καὶ φυλάσσηται, καὶ τὸ μὲν ἀναλίσκηται εἰς λυχνοκατὰν τοῦ τοιοῦτου θεῖου ναοῦ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς περιποίησιν αὐτοῦ καὶ σύστασιν καὶ βελτίωσιν, παρακελεύεται ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν ἱεράς καὶ θείας συνόδου, ἵνα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐπισυνάγηται καὶ φυλάσσηται ἡ τοιαύτη πρόσσῃδος καρὰ ἀνθρώπων χρησίμων κληρικῶν, οὐδ' ἂν διακρίνη καὶ τάξη ὁ κατὰ καιροὺς ἀρχιερεὺς, ὡς τῆς φυλακῆς καὶ συντηρήσεως τῆς τοιαύτης πρόσσῃδος τὴν φροντίδα ἔχειν ὀφείλοντος τοῦ τοιοῦτου ἀρχιερέως μετὰ καὶ εἰδήσεως τῶν κληρικῶν, καὶ μηδεὶς τῶν τοιοῦτων κληρικῶν ἢ τις ἕτερος ἐπ' ἀδείας ἔχη ἰδιοποιεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν αὐτὴν

εις ἰδίας αὐτοῦ χρείας, ἀλλ' ἀναλίσκῃται εἰς λυχνοκάβαν καὶ περιποιή-
σιν τοῦ τοιοῦτου θείου ναοῦ. ὡσαύτως, ἐπειδὴ ἐγνώρισεν ἡ μετριότης
ἡμῶν καὶ ὡς ἐπτά τινες τῶν προβαθμιωτέρων πρεσβυτέρων τοῦ κλή-
ρου τῆς τοιαύτης μητροπόλεως Ἀτταλείας ἀντικοιοῦνται τῆς τεταγ-
μένης ἀκολουθίας τοῦ εὐχελαίου, ὥστε παρ' αὐτῶν μόνων ἐκτελεῖσθαι
τὴν τοιαύτην ἀκολουθίαν καὶ μὴ παρ' ἄλλων τινῶν πρεσβυτέρων, τῷ
λόγῳ, ὅτι ἔφθασε ταχθῆναι τοῦτο πρὸ χρόνων παρὰ τοῦ τῷ τότε ἀρ-
χιερέως τῆς τοιαύτης μητροπόλεως, καὶ ταῦτα μετ' ὀλίγον πάλιν ἀπο-
ρωθέντος τοῦτου διὰ πατριαρχικοῦ γράμματος, ὅπερ ἐνεφανίσθη καὶ
τῇ ἡμῶν μετριότητι, παρακλεισῆται ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα τοῦ λοι-
ποῦ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς παύσωνται οἱ τοιοῦτοι πρεσβύτεροι τοῦ ἀντικοι-
εῖσθαι τῆς τοιαύτης ἀκολουθίας τοῦ εὐχελαίου, ὡς διαφοροῦσης καὶ
ἀνηκούσης ἰδίως αὐτοῖς, καὶ μὴ παρ' αὐτῶν μόνων ἐκτελεῖται τὰ τῆς
τοιαύτης ἀκολουθίας, ἀλλὰ (παρὰ τῶν) πρεσβυτέρων, οὗς ἂν θελήσῃ
καὶ προσκαλέσῃται ἕκαστος τῶν βουλομένων ἐκτελεῖν τὸν τοιοῦτον
ἀγιασμόν, ἐπεὶ καὶ ἐπιτίμιον ἤπειληται τοῖς τοιοῦτοις πρεσβυτέροις,
εἰ πάλιν αὐτοὶ μόνοι ἐνεργεῖν τὰ τῆς τοιαύτης ἀκολουθίας κειραθῆ-
σονται. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν με-
τριότητος ἀπολέεται.

† Εἶχε τὸ μνηνι... ἰνδ. α' †.

XLIII. (6826—1318) augusto ind. I.

Synodus metropolitanae Lariensis, qui ob bellum suam dioecesim ingredi non potest, permittit, ut iura episcopalia exerceat in episcopatu Charmaones.

† Ἐπειδὴ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Λαρίσης, ὑπέριμος, ἐν ἀτίμῳ
πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργὸς,
ἔγραψε καὶ ἀνήνεγκεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ θεῖαν σύνοδον,
ὡς ἐκ τῆς ἐπισυμβάσης εἰς τὸν ἐκεῖσε τόπον συγχύσεως καὶ ἀνωμα-
λίας ἀπὸ τῆς μάχης ἐμποδίζεται καὶ οὐδὲν ἔχει ἐπ' ἀδείας καταλα-
βεῖν εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτὸν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Λαρίσης καὶ εὐρί-
σασθαι καὶ διδάγειν ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ἐφειμένα τούτῳ ἀρχιερατικῶς δια-
κράττεσθαι, ἀπῆλθε δὲ διὰ τοῦτο καὶ εὐρίσκειται εἰς τὴν ὄπ' αὐτὸν
ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν Χαρμαίνης, ἐν στερήσει εὐρισκομένην ἀρχιερέως
γνησίου, καὶ ἐζήτησεν, ἵνα ἐπιτραπῇ συνοδικῶς, ὥστε πρὸς καιρὸν, μέ-
γρις ἂν δηλονότι τὰ τῆς μάχης διαλυθῇ, καὶ εἰρηνικῇ πάλιν κατὰ-

στασις εἰς τὸν ἐκεῖσε γένηται τόπον, ἐν τῇ τοιαύτῃ τῆς Χαρμαίνης ἐπισκοπῇ διάγειν καὶ τὰ τῇ ἀρχιερωσύνῃ αὐτοῦ ἀνήκοντα διακράττεσθαι, διάνω ἢ μετριότης ἡμῶν σὺναμα τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιεροῦσι, τῷ Ἡρακλείας, τῷ Σάρδεων, τῷ Νικαίας, τῷ Χαλκηδόνας, τῷ Φιλαδελφείας, τῷ Μελιτηνῆς, τῷ Ποντοηρακλείας, τῷ Πηγῶν, τῷ Δορραχίου, τῷ Ἄκρω, τῷ Μεσίνης καὶ τῷ ὑποφηφίῳ Μελενίκου, δεόν εἶναι διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν ἐκεῖσε πραγμάτων καὶ τοὺς βουλομένουσιν ἱεράσθαι καὶ κατὰ τὴν τάξιν προάγεσθαι τὴν ἐκκλησιαστικὴν, εὐρίσκεσθαι τὸν δηλωθέντα ἱερωτάτον ἀρχιερέα Λαρίσσης ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐπισκοπῇ τῆς Χαρμαίνης, ἕως ἂν εἰρηνικῇ καλῶν καταστάσεσιν γένηται εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον, καὶ ἱεροουργεῖν ἐν αὐτῇ καὶ χειροτονίας διακόνων καὶ πρεσβυτέρων καὶ τάλλα, ὅσα ἐφείτα ἀρχιερατικῶς αὐτῷ διακράττεσθαι, ἀπέχειν ὑπείλοντα μόνον τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρόσεως. ἔσται τοίνυν διάγων καὶ πράττων τὰ εἰρημένα ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐπισκοπῇ κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμέτεραν διάνωσιν· ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐπιδέδοται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ ἀγοούστῳ ἰνδ. α' †.

XLIV. (6827—1318) octobri ind. II.

Synodus metropolitae Prusae mandat, ut inspiciat metropolim Apameens et monasterium patriarchale Agaurorum.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν προμηθευομένη ὁμοῦ μὲν τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Προόσης καὶ ὑπερτίμου, ἀγαπητοῦ κατὰ κέριον ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ συλλειτουργοῦ, ὥς ἂν μὴ ἀπόρως ἔχη τῶν εἰς χρεῖαν ἡκόντων αὐτῷ, εἰς τοῦτο συνελανόμενος ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων ἀνωμαλίας, ὁμοῦ δὲ προνοουμένη καὶ τοῦ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς γειτνιαζούσης τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἀπαμείας εὐρισκόμενου χριστιανικοῦ λαοῦ, ὥστε καὶ αὐτοὺς ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψεως ἀπολαύσειν καὶ ὠφελείας, παρακελεύεται γνώμῃ κοινῇ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνας, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Μελιτηνῆς, τοῦ Γαγγρῶν, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Πηγῶν, τοῦ Σερρών, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μιτωλῆνης, τοῦ Ἄκρω, τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μεσίνης καὶ τῶν ὑποφηφίων Σμύρνης καὶ Μελενίκου, εἶναι τὴν τοιαύτην ἐνορίαν

τῆς δηλωθείσης μητροπόλεως Ἀκαμείας ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐπί-
 σκεψιν καὶ ἀνάκρισιν τοῦ διαληφθέντος ἱερωτάτου μητροπολίτου Πρού-
 σης καὶ ὑπερτίμου καὶ ὑπ' αὐτῷ ποιμένοι τοὺς ἐν αὐτῇ εὐρισκομένους
 ἱερεῖς, μονάζοντάς τε καὶ λαϊκοὺς διεξάγεσθαι καὶ καταρτίζεσθαι πρὸς
 τὰ πνευματικὰ καὶ λουιταλῆ καὶ σωτήρια, ἀναγνώστιας τε παρ' αὐτοῦ καὶ
 ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ ἱερεῖς ἐξ αὐτῶν προβιβάζεσθαι τοὺς τῆ
 κανονικῆ δοκιμασίᾳ προκρινομένους. ὡσαύτως παρακαλεῖται ἡ μετριό-
 τῆς ἡμῶν κατέχειν τὸν αὐτὸν ἱερωτάτον ἀρχιερέα Προύσης καὶ τὴν ἐν τῇ
 τοιαύτῃ θεοουκλίει Προύσῃ διακειμένην σεβασμιάν πατριαρχικὴν μονήν,
 τὴν ἐκ' ὀνόματι τιμωμένην τοῦ ὁσίου Εὐστρατίου καὶ ἐπικεκλημένην
 τῶν Ἀγαθῶν, μεθ' ὧν αὐτῇ κέκτηται δικαίων καὶ προνομίων. ὄθεν
 ὑπελοοοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ μοναχοὶ, ἔτι δὲ καὶ οἱ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς
 δηλωθείσης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἀκαμείας ἱερεῖς, μονάζοντές τε
 καὶ λαϊκοὶ τὴν πρέπουσαν αἰδῶ καὶ ὑποταγὴν καὶ εὐπειθειαν ἀπονέμειν
 τῷ τοιοῦτῳ ἱερωτάτῳ ἀρχιερεῖ, ὡς πατρὶ αὐτῶν καὶ διδασκάλῳ πνευμα-
 τικῷ, καὶ τοῖς πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦτου λεγομένοις ἐκ' ὠφελείᾳ τῶν οἰ-
 κείων ψυχῶν ὑπέχειν καὶ κειθαρχεῖν, ὑφειλοντος καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ἱε-
 ρωτάτου ἀρχιερέως φροντίζειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, ὥστε διαγωγῆς αὐτοὺς
 ἔχεσθαι θεοφιλοῦς, ἐν φροντίδι τε τίθεσθαι. καὶ τὴν τῆς εἰρημένης
 σεβασμίας μονῆς σύστασιν καὶ βελτίωσιν, ὥστε ἔχειν καὶ τοὺς ἐν
 αὐτῇ μοναχοὺς τὰ πρὸς ζωάρχειαν αὐτῶν καὶ τὴν ἄλλην κυβέρνησιν,
 ἔχειν δὲ καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς τὴν δυνατὴν καὶ ἐνδε-
 χομένην κυβέρνησιν. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐκιδίδοται
 αὐτῷ καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ὀκτωβρίῳ ἐν δ. β' †.

XLV. (6827—1318) octobri ind. II.

*Synodus Theodosio, metropolitae Melitenses, confert metropolim Keltzenes per
 adiunctionem.*

† Ἔδει μὲν πάντως καὶ τῶν εὐλογιωτάτων ἦν ἄρα, τὰς πάσαι
 τῶν ἐκκλησιῶν εἰς ἐπισκοπὰς τε καὶ μητροπόλεις ταχθεῖσας καὶ ὑφ'
 ἐνὶ ποιμένι καὶ διδασκάλῳ τούτων ἐκάστην ἄγεσθαι τοπωθείσας, τὴν
 ἀρίστην ταυτηνὴν σώζειν τάξιν καὶ μόνην αὐτὴν τὴν γε λαχοῦσαν ἑκα-
 στον' τῶν ποιμένων ἐν φροντίδι ποιείσθαι πρὸς τὰ κρείττω καὶ λουι-
 τελῆ διεξάγειν. ἐπεὶ δὲ ἡ δι' ἁμαρτίαν τῶν πραγμάτων ἀνωμαλία καὶ

τὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας καὶ ἐνθίου τῆσδε τυπώσεως ἐν οὐκ ὀλίγαις τῶν τε πόλεων καὶ χωρῶν ἀνέτραφε καὶ συνέχευεν, οἱ τῆς καθόλου καθέξης ἐκκλησίας αὐτῆς προστάται τοῦ καλοῦ καὶ συνοίσοντος ποιούμενοι πρόνοιαν, ὡς ἐγχωροῦν ἦν, ἵασιν ταύτην τοῖς ἐπιχειμῆνοις ἐπινοήσασιν, καὶ ὠρίζαντο δεύτερον, ὃ φασί, πλοῦν, ἔν' οἱ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀνάγκης εἰς τὸ σχολάζειν συναλαθίντες, ἀφ' ἧς προσέτησαν ἐκκλησίας, ἥ μικροῦ τινος ἴσως λειψάνου τῆς κατ' αὐτοὺς κοίμνης ὑπολειφθέντος οὐτ' αὐτοὶ διακυβερνᾶν ἐντεῦθεν ἑαυτοὺς ἐνδείξ τῶν χρειωδῶν οἰοὶ τε ὄντες, οὐδ' ἑτέροις παρέχειν, ἑτέρας ἐκκλησίας προσθήκη λαμβάνοιεν τὴν προμηθεϊαν, εἴπερ ἱκανώτατοι μάλιστα τόχοιεν ὄντες οὗτοι ἔργοις ὁμοῦ τε καὶ λόγοις, εἰς ἂν ἠμιλώσι, πρὸς τὸν ἴσον τῆς θεοσεβείας ζῆλον τοῦτους ἐνάγειν καὶ πολιτεῦσθαι κείθειν ἀμέμπτως. τοῖς τοίνυν οὕτω τυπωθεῖσι καὶ ὀρισθεῖσι καλῶς καὶ ἡμεῖς ἐξακολουθοῦντες τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μελιτηνῆς, ὑπερίμῳ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, κῆρ Θεοδοσίῳ, οὐκ εὐκόρως μὲν ἔχοντι τῶν πρὸς χρεῖαν διὰ τὸ τὴν κατ' αὐτὸν ἐκκλησίαν ὑπὸ βαρβάρους πρὸ πολλοῦ γεγονέναι καὶ εἶσθε νῦν κατάρχεσθαι καὶ κυκλοδοῦναι, ἱκανῶς δὲ ἔχοντι θεοῦ χάριτι καὶ ἄμα προδόμως, τοὺς μὲν οἰκείους τῆς πίστεως ταῖς παρ' ἑαυτοῦ διδασκαλίαις κρατῶνεν καὶ προάγειν ἐπὶ τὸ κρεῖττον, τὸ δ' ἄλλότριον προσλαμβάνεσθαι τῇ κατὰ Χριστὸν ἀγωγῇ μετακλάττοντα καὶ μορφοῦντα, τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κελτικῆς κατὰ λόγον ἐκιδόσεως νέμομεν γνώμη καὶ φήμῃ κοινῇ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Νικαίας, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Γαγγῶν, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Προύσης, τοῦ Πηγῶν, τοῦ Σερρῶν, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μιτυλήνης, τοῦ Ἄκρω, τοῦ Ἀτταλείας, τοῦ Μεσσηνίας καὶ τῶν ὑποψηφίων Σμόρνης καὶ Μελενίκου, ὡς ἂν προηγουμένως μὲν τῆς ἐν ἄκασι θεαρέστου πολιτείας τοῦ ὑπ' αὐτὴν λαοῦ φροντίξῃ καὶ προμηθεύηται διδασκαλίαις ταῖς διὰ τρόπων καὶ λόγων εἰς ταύτην ἐνάγων, ἔπειτα καὶ τινος συντελείας καὶ κυβερνήσεως ἐντεῦθεν αὐτὸς εὐποροίη. καθέξει τοίνυν ὁ αὐτὸς ἱερωτάτος μητροπολίτης Μελιτηνῆς καὶ ὑπερίμῳ τὴν τοιαύτην μητρόπολιν Κελτικῆς μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὴν πάντων, καὶ ἐκ' ἀδείας ἔξει ἱερορρεῖν ἐν αὐτῇ, ἀναγνώστας τε καὶ ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ ἱερεῖς προβιβάζειν, ἔτι δὲ καὶ ἡγουμένους ἐγκαθίσταν. καὶ

ἀπλῶς τῶν ἐκείνης πάντων μεθέξει, ὅσα καὶ γνήσιος ταύτης ἀρχιερέως, ἄνευ μόνον τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρόσεως. ὀφείλουσι δὲ καὶ οἱ εὐρισκόμενοι κληρικοί τῆς δηλωθείσης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κελτεζηνῆς καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ἐπαρχίαν ταύτης καὶ πνευματικὴν ἐπικράτειαν τελούντες ἱερωμένοι, μονάζοντες καὶ πᾶς λοιπὸν ἅπαν χριστιάνου κλήρωμα δέξασθαι τοῦτον καὶ διὰ πάσης ἄγειν αἰδοῦς καὶ τιμῆς καὶ τὴν ἀνήκουσαν ὑποταγὴν καὶ εὐκείθειαν ἀποδιδόναι αὐτῷ, ὅσα δὴ καὶ ἀρχιερεῖ γνησίῳ καὶ πατρὶ αὐτῶν καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ. ἔκει μέντοι τοῦ πάλαι δὴ ἀφωσιωμένου ἀρχιερατικοῦ καθίσματος ἐστέρηται ὑπὸ τῶν ἔθνων ἢ διελημμένη ἀγιωτάτη μητρόπολις Κελτεζηνῆς, οὐτε μὴν ἕτερον κτῆμα εἰς κατὰ κτῆμα ἀρχιερεῖ προσήκον ὑπολείπεται ταύτῃ, κατασχεῖν ὀφείλει ὁ βῆθεις ἱερώτατος μητροπολίτης Μελιτηνῆς εἰς κἀθίσμα ἑαυτοῦ τὴν ὑπ' αὐτὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κελτεζηνῆς τεταγμένην σεβασμίαν μονὴν τὴν ἐκ' ὀνόματι τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τιμωμένην καὶ ἐπικεκλημένην τοῦ Κι, παρὰ μηδενὸς τῶν ἀπάντων κωλοῦμενος εἰς τοῦτο. ἐπὶ τούτῳ γάρ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μελιτηνῆς καὶ προέδρῳ Κελτεζηνῆς δι' ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται.

Εἶχε τὸ: μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ. β' †.

XLVI. (6827—1318) octobri ind. II.

Synodus Theodosio, metropolitae Melitenes, committit inspectionem iurium patriarchalium in quibusdam ecclesiis.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ἀνατίθησι τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μελιτηνῆς, ὑπερτίμῳ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειουργῷ καὶ προέδρῳ Κελτεζηνῆς, κδρ Θεοδοσίῳ, τὴν ἐπίσκεψιν καὶ διεξαγωγὴν τῶν πατριαρχικῶν δικαίων τῶν ἐν ταῖς ἐνορίαις τῶν ἀγιωτάτων μητροπόλεων, τῆς Νεοκαισαρείας δηλονότι, τῆς Καμάχου καὶ ἧς προεδραδεῖν παρ' ἡμῶν τέταται, Κελτεζηνῆς, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Κολωνίας, ὡς καλῶς θεοῦ χάριτι διοικεῖν ταῦτα καὶ τῆς ἀνηκούσης ἀξιοῦν ἐπιμελείας ἱκανῶς ἔχοντι, πολλῶν τε ἄλλων ἕνεκεν, καὶ δὴ καὶ τοῦ πλησιοχωρεῖν τὰς τοιαύτας ἐνορίας τῶν βῆθεις τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν τῇ κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Μελιτηνῆς καὶ εἰδησὶν ἔχειν αὐτὸν ἀκριβῆ τῶν ἐκείσε· ἐπιλήφεται τοίνυν ὁ δη-

λωθεὶς ἱερωτάτος μητροπολίτης Μελιτηνῆς καὶ ὑπέριμος τῶν ἐν ταῖς
 τοιαύταις ἐπαρχίαις πατριαρχικῶν δικαίων κανονικῶς ἐπιτηρῶν καὶ
 διενεργῶν ταῦτα ἐξάρχον τρόπον καὶ δικαίῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος,
 φροντίζων προηγουμένως μὲν, μὴ ἐνεργεῖσθαι τι ἔξω τῆς χριστιανικῆς
 καταστάσεως, ἀλλὰ πάντα κατὰ τοὺς ἐπικρατήσαντας θεσμοὺς καὶ
 τὰς ἐγγράφους διατυπώσεις προβαίνειν, ἔπειτα τὸν πατριαρχικῶς τῆς
 ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας προϊστάμενον ἐν ταῖς πατριαρχικαῖς
 μοναῖς καὶ τοῖς λοιποῖς ὁμοίοις ναοῖς ὀνομασι ἀναφέρεισθαι τε καὶ
 μνημονεῦσθαι καὶ τὰς παρεμπιπτούσας δὲ ἐκκλησιαστικὰς καὶ πνευ-
 ματικὰς ὑποθέσεις ἐν τοῖς τοιούτοις μοναστηρίοις καὶ τοῖς ναοῖς παρ'
 αὐτοῦ τοῦτου ἐξετάζεσθαι τε καὶ διορθοῦσθαι, μηδενὸς τῶν ἀπάντων,
 ἱερωμένων, φημί, μοναζόντων καὶ τῶν λοιπῶν χριστιανῶν, ἀλλ' οὐδ'
 αὐτῶν τῶν ἐν ταῖς εἰρημίαις ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις ἀρχιερατευόντων,
 ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σὺλ-
 λειτουργῶν, ἐκ' ἀδείας ἐξόντων παρεμποδίσαι ἢ διανοχλῆσαι αὐτὸν
 κατὰ τι ἐπὶ τῇ διενεργείᾳ καὶ ἐπιτηρήσει τῶν ἐκείσε πατριαρχικῶν
 δικαίων, ὡς εἴρηται, ἀλλὰ παντοίως μᾶλλον αὐτῷ συνεργεῖν καὶ τὴν
 ἀνατεθειμένην ταύτην διακονίαν αὐτῷ ποιεῖν εὐκατόρθωτον. εἰ δ' ὕως
 συμβαίη καὶ τινα τῶν τοιούτων ἀρχιερέων πρὸς Θεὸν μεταστῆναι τὸ
 ἠρεῶν λειτουργήσαντα, γνώμη κοινῇ καὶ συνδιασκεφεί τῶν ὑπολοίπων
 πλησιοχώρων ἀρχιερέων ὕψιλοι ἐκλέγεσθαι ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ τῆς
 κατ' ἐκείνον ἐκκλησίας κλήρου ὁ ἀρμοδιώτερος τῇ οἰκονομίᾳ τε καὶ
 διεξαγωγῇ τῶν τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας δικαίων καὶ ἐγκαθίστασθαι
 εἰς τὸ ταῦτα διενεργεῖν, εἰδ' οὕτως ἐκλογῇ γίνεσθαι ἀνθρώπου ἐτέρου
 ἱκανοῦ καὶ ἀξίου εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, μηδὲν ἔχοντος
 ἐναντίωμα καὶ κώλυμα πρὸς τοῦτο, καὶ ἀποστέλλεσθαι ἐναυθὰ μετὰ
 γράμματος καὶ μαρτυρίας τοῦ τοιούτου ἱερωτάτου μητροπολίτου Μελι-
 τηνῆς καὶ τῶν πλησιοχωρούντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων, ὥστε ἐμφανί-
 ζεσθαι τῇ θεῖᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ καὶ ἀποκαθίστασθαι εἰς ἀρχιερεῖα
 τῆς ἐκκλησίας τῆς στερηθείσης τοῦ ἰδίου ποιμένος. ἔτι δὲ ἐκχωροῦ-
 μεν αὐτῷ δὴ τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μελιτηνῆς καὶ τὴν κατὰ τὴν
 ἐνορίαν τῆς λαχούσης αὐτὸν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας διακειμένην σε-
 βασιμίαν πατριαρχικὴν μονὴν, τὴν ἐπικεκλημένην τοῦ Συριχαῖ, ἐφορᾶν
 καὶ ἐξαρχικῶς ἐπισκέπτεσθαι, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα πατριαρχικὰ δι-
 καια. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος

γεγονός τῆ διαληφθέντι ἱερωτάτῃ μητροπολίτῃ Μελιτηνῆς, ὑπερτίμῃ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶ ἀδελφῶ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σπουδαιότητος καὶ προέδρῃ Κελτικῆς, κῆρ Θεοδοσίῃ, ἐπιδέδοται.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰκτωβρίῳ ἰνδ. β' †.

XLVII. (6827—1318) octobri ind. II.

Synodus confirmat exemptionem monasterii patriarchalis Marmarianorum a potestate episcopi Larissensis.

† Ἐν τι καὶ τοῦτο τῶν οὐκ ἐπαινουμένων, ὅποταν τις περὶ πραγμάτων κολλάκις μὲν ἀμφισβητηθέντων, κολλάκις δὲ διακριθέντων καὶ κατὰ τὸν δίκαιον λόγον ἀποταχθέντων καὶ καταστάντων, εἴτα εἰδὼς περὶ τούτων δίκας κάλιν ἐτέρας ἐπάγειν βιάζεται, ταῖς ἀρχαιοτέραις νεωτέρας αὐτὸς προσεπαύξων καὶ προστιθεὶς τὰς αὐτοῦ. οὗτος γὰρ οὐδὲν πλέον ποιεῖν πάντως βούλεται, τοιαῦτα κινῶν, ἢ πράγματα διακενής παρέχειν ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς τούτων ἐσομένοις δικασταῖς καὶ κριταῖς, εἶδει καὶ γὰρ εἰδῶτα τὰ κάλιν περὶ αὐτῶν διακριθέντα καὶ καταστάντα μὴ ζηλοῦν ἐθέλειν τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἄλλοτριῶν ἐρώντας, ἀλλ' ἀρκεῖσθαι καὶ τὰ δόξαντα στέργειν καὶ μηδὲν ταράττειν μηδὲ διανοχλεῖν. ἡ γὰρ ἂν δι' αἰῶνος ἀπέραντα ποιοῖεν οἱ ταῦτα προσηρημένοι, εἴπερ τῶν πρὸ αὐτῶν κολλάκις καὶ ἀποχρώντως δικασαμένων καὶ ἀγωνισαμένων οἱ καθεξῆς αἰεὶ τοῖς ὁμοίοις ἐμμένοιεν καὶ πειρῶντο τὸν ἴσον τρόπον διανοχλεῖν. ὃ δὲ καθορᾶται συμβαῖνον καὶ ἐπὶ τῇ μεταξὺ νῦν ὑποθέσει τοῦ τε ἱερωτάτου μητροπολίτου Λαρίσσης, ὑπερτίμου, κατὰ πνεῦμα ἀδελφοῦ καὶ σπουδαιουργοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ τῶν Μαρμαριανιτῶν μοναχῶν. οὗτος καὶ γὰρ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης, πρότερον μὲν ταυτησί τῆς μονῆς ἡγουμενικῶς προϊστάμενος, καὶ εἰδὼς, ὅποσα αὐτῇ κέκτηται δικαιώματα, (ταῦτα δ' εἰσὶ χροσῖβουλλοὶ λόγοι καὶ πατριαρχικὰ ὑπομνήματα), ὅπο τὴν περιωπὴν τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας τελεῖν τὴν μόνην ἐπιτάττοντα, ἅτε δὲ ἐπὶ σταυροπηγῇ πατριαρχικῇ ἀνιδρυθεῖσαν, ὃ δὲ καὶ οὕτω τοῖς μοναχοῖς δι' ὄχλου καθίσταται ἄρτι μὲν τῆς τῶν Λαρισσαίων ἀρχιερατικῶς ἡγεῖσθαι λαχῶν μητροπόλεως, αὐτίκα δὲ καὶ τοῖς εἰρημένοις δικαιώμασιν ἐντυχῶν καὶ τούτοις οἴονεῖ τισὶ κέντροις πρὸς τὴν τῆς μονῆς ὑπονυττόμενος ἔψοιν

καὶ τὴν δεσποτείαν ἑαυτῷ πειρώμενος κατακατασθαι, ταύτην αὐτὴν ὑποτάττεσθαι τῇ μητροπόλει ζησῶν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ μοναχοὺς ἀνακρίνεσθαι τε καὶ κανονικῶς ἕκ' αὐτοῦ διεξάγεσθαι. διὰ τοῦτο καὶ τινὰς αὐτοῦ μοναχοὺς πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον ἀντικριθησομένους τοῖς Μαρμαριανίταις ἐκπέμπει. καὶ δὴ παραστάντες οὗτοι συνοδικῶς προκαθημένης τῆς ἡμῶν μετριότητος, προέτειναν μὲν δικαίωμα τῇ μητροπόλει γεγονὸς παρὰ τοῦ τὴν ἐκείσε χώραν τῷ τότε κατ' ἐξουσίαν ἀθροεντικῆν διέποντος, τοῦ δεσπότητος ἐκείνου κῆρ Μιχαήλ, ὡς μεταξὺ καὶ τότε τοῦ τε τῆς μητροπόλεως μέρους καὶ τῆς εἰρημένης μονῆς ἀμφισβητήσεως καὶ διενέξεως κατεχούσης περὶ αὐτῆς δὴ τῆς μονῆς ὑπὸ τὴν μετρόπολιν ἄγεσθαι τοῦ κατ' αὐτὴν ἀρχιερέως ἀξιοβντός τε καὶ δικαιοβντος. καὶ μέντοι καὶ κρίσεως ἐπὶ τούτῳ γενομένης παρὰ τοῦ Γοριανίτου ἐκείνου ὑπὸ τῷ δεσπότη τελούοντος καὶ τὰ τοιαῦτα ἐξοκηρετοδόντος, ἔτι δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ δεσπότητος κῆρ Μιχαήλ τῷ εἰρημένῳ γράμματα καὶ δικαιώματι τὰ τῆς κρίσεως βεβαιούοντος· προέτεινον οἱ τοῦ Λαρίσσης καὶ χρυσόβουλλον ἕτερον τοῦ βασιλέως τοῦ πατρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐν ὁστέρω καὶ αὐτὸ ἐπιβεβαιοῦν καὶ τῇ Λαρίσσης τὴν τῆς μονῆς ἐπιστηρίζον αὐθις δεσποτείαν πνευματικὴν καὶ ἐπιτροπήν. καὶ ἦσαν μὲν τὰ τοιαῦτα δικαιώματα, ὡς οὕτω γε ἀκοῦσαι, ἰσχυρὰ τῇ Λαρίσσης καὶ ἀναντιρρήτα, πρὶν γε μὴν τὰ τῶν Μαρμαριανιτῶν εἰς μέσον ἐνεχθῆναι καὶ ἐμφανίζεσθαι, καίτοι γε οὐκ αὐτὰ τὰ κύρια δικαιώματα ἐμφανίζοντες ἦσαν οἱ τοῦ Λαρίσσης, ἀλλὰ τῶν πρωτοτύπων Ἰσα, ὡς αὐτῶν δὴ τῶν πρωτοτύπων ὑπ' ἄλλοις, ὡς ἔφασαν, εὐρισκομένων, οὕτω τοῦ καιροῦ σχεδίασαντος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν οἱ τοῦ Λαρίσσης προτεινοντες ἦσαν, ὡς εἴρηται, καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ πᾶν ἰσχυρίζομενοι. προσκόμισαν δὲ ὅμως καὶ οἱ Μαρμαριανίται τὰ προσόντα τῇ μονῇ δικαιώματα, καὶ κατὰ μέρος καὶ ταῦτα ὑπενεγνώσθησαν, κολλὰ τε ὄντα καὶ τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐξαρχῆς διόντα καὶ ἔτι καλαιτέρων ἄλλων ἐπὶ δικαιοῦσι τῆς μονῆς τὴν μνήμην ποιούμενα, χρυσοβόλλων δηλονότι παρὰ τῶν αἰοδίμων γεγονότων βασιλέων, τοῦ τε κῆρ Ἰσαακίου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, κῆρ Ἀλεξίου, ἔτι δὲ καὶ πατριαρχικῶν ὑπομνημάτων καὶ λοιπῶν δικαιομάτων, ἐν οἷς δὴ τοῖς προκομισθεῖσι δηλαδὴ παρ' αὐτῶν δικαιοῦσι καὶ γράμμα προσῆν ἕτερον τοῦ διαληφθέντος δεσπότητος, κῆρ Μιχαήλ, τὸ προγεγονός τῇ μητροπόλει ἀνατρέπον καὶ

ἀναιφούν, καὶ τὴν, ὅθεν τοῦτο πρόβη, αἰτίαν καθαρῶς παριστῶν, ἐκ
 φεύδους δηλονότι καὶ ἀπάτης τῆ τοῦ Γοριανίτου κρίσει συσκευασθὲν,
 ἅμα δὲ καὶ δηλοποιούσιν, ὡς κατὰ ζήτησιν αὐτοῦ δὴ τοῦ δεσπότου καὶ
 παρακλήσιν ἐπὶ διορθώσει τῆς ὑποθέσεως καὶ τὸ τοῦ αἰοδίου βασι-
 λέως κῆρ Ἰωάννου χρυσόβουλλον ἐπὶ ἀναίρεσει καὶ ἀκρωσίσει τοῦ προ-
 τέρου αὐτοῦ χρυσοβόλλου τῆ μονῆ πρόβη, ἅτε δὴ τῆς ἀληθείας κα-
 θαρῶς αἰθριασάσης καὶ τῶν τῆ μονῆ προσόντων δικαιωμάτων ἐσώστα-
 μον ἀναφανέντων, ὑπὸ τῆς τοῦ καιροῦ ἀνωμαλίας τὸ πρότερον ἀφαν-
 σθέντων καὶ ἐπὶ μακρὸν συμβᾶν αὐτὰ κρύπτεσθαι, ἔτι γε μὴν καὶ
 τοῦ μοροβλότου καὶ θαυματοβρότου Δημητρίου μὴ ἀνασχετὸν ποιησα-
 μένου τὰ τῆς ἀληθείας εἰς τέλος ἐν ἀφανεί κρύπτεσθαι, ἀλλὰ θαυ-
 μάσιόν τινα τρόπον, μᾶλλον δὲ ἀετῶ συνήθη καὶ κρέοντα φοβήτροις
 τοῖ καὶ φάσμασι καὶ ἐκδειματώσεσιν ἐν τούτοις καὶ νόσων ἐπαγω-
 γαῖς καὶ κοιλίοις τισὶ τοιούτοις τὸν κῆρ Μιχαὴλ ἐκείνον τὸν δεσπό-
 την πρὸς συναίσθησιν ἀγαγόντος, ὡς οὐ καλῶς ἄρα τῷ τοῦ Λαρίζης
 μέρει τὴν τῆς ὑποθέσεως δικαίωσιν διὰ τοῦ εἰρημένου γράμματος
 ποιησάμενον. ἐπὶ τούτοις μέντοι πᾶσι καὶ ὑπομνήματα πατριαρχικά
 τῶν ἐν μακαρίᾳ τῆ λήξει πατριαρχῶν, τοῦ τε κῆρ Γερμανοῦ καὶ τοῦ
 κῆρ Μανουὴλ, παρὰ τῶν μοναχῶν προκομισθέντα καὶ ἀναγνωσθέντα καὶ
 ταῦτα ἦσαν μὲν ἀριδιήλως παριστῶντα σὺν τοῖς λοιποῖς δικαιοῖμασι τῆς
 μονῆς, ὅπως τε καὶ ὅθεν τὸ ἐξ ἀρχῆς ἢ τῆς μονῆς πνευματικὴ δεσποτεία
 καὶ κυριότης τῆ πατριαρχικῆ προσήκουσα μεγαλειότητι διετέλεσεν, ἦ-
 σαν δὲ καὶ δι' ἐπιτιμίαν φρικωδεστάτων τῷ δικαίῳ τὴν ἰσχὺν ἀκονέμον-
 τα τὸ δὲ ἦν, μηδαμῶς ὑφ' ἑτέρα ποτὲ δεσποτεία καὶ ἀνακρίσει πνευμα-
 τικῆ τὰ τῆς μονῆς γενέσθαι τὸ σύνολον, ἀλλ' ἡ μόνῃ τῆ πατριαρχικῆ
 περιωπῆ προσηρμόσθαι διὰ παντός καὶ ταύτῃ μόνῃ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα
 χρόνον ὑποκρίπτεται καὶ ὑποτάττεσθαι καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ μόνου
 ποιέσθαι ἀναφορὰν ὀνόματος κατὰ τὸ παλαιὸν δικαίωμα, βασιλικὴν
 οὖσαν ἅμα καὶ πατριαρχικὴν. τούτοις ἡμεῖς ἄκασιν ἀκριβῶς προσχόν-
 τες καὶ τὴν τοῦ δικαίου ῥοπήν τοῖς εἰρημένοις τρόποις καὶ δικαιοῖ-
 μασιν ὀλοσχερῶς ἀκονενημένην κατανοήσαντες τῆ μονῆ, τῷ δικαίῳ
 καὶ αὐτοῖ τὴν νικῶσαν φῆφον κατὰ τὸ προσήκον ἀποδεδώκαμεν. μέν-
 τοι καὶ παρακαλεῖσθαι καὶ διατάττεσθαι ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἡ μετριότης
 ἡμῶν μετὰ τῆς περι αὐτὴν θείας καὶ ἱεράς συνόδου καὶ δημηγύρεως
 τῶν ἱερωτάτων καὶ ἀρχιερέων. τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἐνεργὸν τὰ διει-

λημμένα τῆς μονῆς δικαιώματα καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν περιληψὶν βασιλικὴν καὶ πατριαρχικὴν κἀν τῷ ἔξῃς καὶ διηγοεῖ χρόνῳ καὶ εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι τὴν τοιαύτην τῶν Μαρμαρινῶν μονήν, ἀπέχουσιν δὲ ταύτης τὸν τε νῦν μητροπολίτην Λαρίσσης καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν τὴν ἐκκλησίαν ταύτην ἀναδεχομένους ἀρχιερεῖς, ἔτι δὲ καὶ τὸν πλησιοχωροῦντα τῆς Χαρμαίνης ἐπίσκοπον, ἅτε μηδαμῶθεν μὴδ' αὐτὸν ἐπιτιςιν ὄλωσ τῶν τῆς μονῆς δικαιούμενον, ὕφορᾶσθαι ὕφειλοντας τὴν ἐπηρητημένην κανονικὴν καταδίκην τοῖς οὐκ ἐμμένουσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν καὶ τῶν ἀλλοτρίων κατεπεμβαίνουσι. διὸ καὶ ἔσται μένουσα ἢ τοιαύτη μονή, ἐφ' ἧς τέτακται τὸ ἀπαρχῆς τάξεώς τε καὶ ἰδιότητος, ταῖς ὑπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγνωστάτην τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν δηλώνουσι συναριθμουμένη καὶ ταυτομένη μοναῖς, ἔσονται δὲ ὁμοίως αὐτῇ καὶ οἱ παρὰ τοῦ μέρους ταύτης ἀνεγερθέντες θειοὶ ναοὶ, καὶ ὅσοι εἰς τὸ ἔξῃς ἀνεγερθῆσονται κατὰ τὸν ἐκείσε τόπον καὶ τὰ ὄρια τῶν μετοχιῶν τῆς μονῆς καὶ λοιπῶν κτημάτων, παρὰ μηδενός καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἰσρατεύειν μελλόντων τὴν ἀνάκρισιν ἔχειν ὕφειλόντων καὶ ἐξέτασιν, ἀλλ' ἢ μόνον παρὰ τῶν ὑπὸ τῆς πατριαρχικῆς μεγαλειότητος εἰς τὴν τῶν ἐκείσε ἐξαρχικῶν διοικήσιν ἀποστελλομένων κατὰ τὸ προσὸν ἀνεκαθεῖν τῇ ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ προνόμιον. καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε κειραθῆναι ὕφειλει οὐκ ἀρχιερεὺς, οὐ κοσμικὴν ἀξίαν ἐπανηρημένος, οὐχ ἕτερός τις τῶν ἀπάντων εἰς ἀνατροπὴν καὶ ἀθέτησιν χωρῆσαι τῶν τῇ μονῇ προσόντων τοιοῦτων δικαιωμάτων καὶ προνομίων, ὡς τῇ τῶν Λαρισαίων μητροπόλει ὀκοθῆναι αὐτὴν ἢ ἑτέρα δεσποτεία ὀπαγαγεῖν, κλήν, ὡς εἴρηται κολλάκις, τῆς πατριαρχικῆς· κατὰ παντός γὰρ τοῦ διαπραξάσθαι τοῦτο κειραθέντος τὴν αὐτὴν ἐπιτίμησιν τοῦ ἀφορισμοῦ ἐν ἁγίῳ πνεύματι, ἥτις ἐν τοῖς πρότερον ἀπολοθῆσιν ὀπομνήμασιν ὑπὲρ τῆς μονῆς ἐπιφέρεται, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἐπανατείνεσθαι διὰ τοῦ πρόντος αὐτῆς ὀπομνηματώδους σημειώματος, γεγονότος κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς β' ἐπινεμήσεως τοῦ 5705. ἔτους.

† Εἶχε

XLVIII. (6827—1318) novembri ind. II.

Andronicus II. Palaeologus metropolitanus Aprorum confort locum Euseastorum.

† Τῶν προσηκόντων ἡ βασιλεία μου κρίνει, τοὺς καθ' ὅτιον εὐδοκιμοῦντας βασιλικῶν ἀπολαβεῖν χαρίτων καὶ ἀμοιβῶν· ἐπεὶ γὰρ οἰκιστότατον μὲν, εἴπερ ἄλλο τι, τοῖς ἐκ θεοῦ βασιλεύειν λαχοῦσι καὶ τὸ τοὺς ὑπηκόους εὖ ποιεῖν κατὰ μίμησιν τοῦ δεδωκότος τὸ βασιλεύειν, ἂν καὶ τὸ τῶν ὑπηκόων ἔσθ' ὅτε συνερέγγη καὶ τὴν τῆς εὐποιίας βροχὴν οὐκ ἀνασοβῆ διὰ τῶν ἔργων, ῥαδίως ἂν ἐκατέρως ἐκτελοῖτο τὰ θεόντα. τοῖς μὲν δηλαδὴ τὸ εὐεργετεῖν δικαίως, τοῖς δ' αὖ ὑπηκόοις τὸ τῶν εὐεργεσιῶν ἀκωλύτως ἐπιτυγχάνειν· ἔπειτα καὶ τῶν ἀτόπων ἂν εἴη, τοὺς μὲν ἐπὶ τοῖς ὀλομπτικοῖς νικῶντας ἐπάθλων ἄμα καὶ γερῶν ἀξιοδοθεῖν τῶν προσηκόντων, τοὺς δὲ γε παρ' ἡμῖν χρῆσιμοι ἀναφαινομένοις τοῖς πράγμασι πόρρω μένειν τῆς ὀφειλομένης παραχωρεῖσθαι τιμῆς. εἰ οὖν, ὡς εἴρηται, τῶν προσηκόντων καὶ δικαίων ἐστὶ, τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι εὐδοκιμοῦντας τῶν βασιλικῶν οὐκ ἀμοιβεῖν χαρίτων, ὧν κατ' ἀρετὴν πνευματικὴν ἢ εὐδοκίμῃσι, ἀξίας ἀντιμετρεῖσθαι τὰς παρὰ βασιλέως τιμὰς τε καὶ χάριτας αὐτοῖς, τοῦτο δὲ καὶ τῶν σφόδρα ἀναγκαίων εἴη ἂν, ἐπειδὴ πρὸς φοχὴν διαβαίνει τὸ τῆς εὐδοκίμῃσεως ἐνταῦθα κάλλιστον, καὶ διὰ τοῦτο κλειον καὶ τὸ τῆς τιμῆς ὑπερέχον ὀφείλεται τοῖς κατ' ἀρετὴν πνευματικὴν εὐδοκιμοῦσιν ἢ τοῖς καθ' ὄντινα δὴ τρόπον· καὶ τοίνυν καὶ ἄλλα πολλὰ μὲν τυγχάνουσι, ἅπερ ἡμεῖς διὰ τῆς ἐκ θεοῦ δοθείσης ἡμῖν βασιλείας κεκτήμεθα τὰ προνόμια καὶ δικαιώματα πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ ἀγίαν ἐκκλησίαν, ὧν ἀπάντων ἕνεκα ὀπόσῃ ποιούμεθα τὴν φροντίδα καὶ τὴν σπουδὴν, τὸ προσῆκον ἐκάστοις ἐπιτιθέσθαι τέλος, καὶ ὁποῖον τὸν ζῆλον τρέφομεν τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι ὅπερ ταύτης δὴ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἂν διασώζονται καὶ διατηροῖντο ταύτη καλῶς τε καὶ ὡς θεῶ φίλον, ὅσα εἰς σύστασιν, ὅσα εἰς καλλονὴν τε καὶ εὐκοσμίαν καὶ ὅσα εἰς τὸ τῆς εὐσεβείας ἀφορᾶ κράτος, ἀγνοεῖν οἶμαι τῶν ἀπάντων οὐδένα. ἐν δ' ὅμως, ὡς εἴρηται, καὶ τοῦτο, ὧν κέκτηται ἡ βασιλεία ἡμῶν ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς προνομίαις, τὸ οὐκ ἂν βούληται τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, μείζουσι ἀξίαις τιμᾶν καὶ ἀπὸ ταπεινοτέρων πρὸς ὀφηλοτέρους προβιβάζειν θρόνου διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς αἰδέσιμον καὶ σεβάσιμον. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ τὸν ἱερωτάτον

μητροπολίτην Ἄκρω καὶ ὑπέρτιμον εὐρεν ἡ βασιλεία μου ἄνδρα λόγιον καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένον, πλήρη τε παιδείας καὶ πνευματικῆς συνέσεως, κἀντεθεὶν ἀφέλιμον ὄντα τοῖς ἐντογχανοῦσι τὰ γε ἐς φοχὴν, καὶ πρὸς τοῦτοις εὐνοίαν εὐλικρινῆ δεικνύοντα πρὸς τὴν βασιλείαν μου, τῇ προσηκούσῃ τοῦτον τιμῇ καὶ τῷ τῆς καθέδρας προβιβασμῷ ἀμείβεσθαι δίκαιον ἡ βασιλεία μου κρίνει, (τιμᾶσθαι γὰρ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν πρόποιον ἐπέχειν τιμὴν πολλαχῶς ἂν εἴη τῶν καλῶν καὶ ἐπαινουμένων), ἐπίδοσίν τε γὰρ οὐ μικρὰν τινα καθ' ἑαυτὴν αὐτὴ λαμβάνει τῆς προκούσης τιμῆς ἐπιτογχανοῦσα, καὶ πρὸς γε μὴν πρὸς τὸν ὅμοιον διανίστησι ζῆλον τοῦς ταύτης ἀποδόντας· τοῖνον καὶ εὐδοκεῖ καὶ διορίζεται ἡ βασιλεία μου διὰ τοῦ παρόντος προστάγματος, ἐπέχειν τὸν δηλωθέντα ἱερώτατον μητροπολίτην Ἄκρω καὶ ὑπέρτιμον τὸν τόπον τοῦ Εὐχαίτων καὶ ἀπολαβεῖν τῆς ἀνηκούσης τῷ τοιοῦτῳ θρόνῳ τιμῆς ἐν τε ταῖς κατὰ τὴν θεῖαν καὶ ἱερὰν σύνοδον συνάξεσιν, ἐν τε στάσεσι καὶ καθέδραις καὶ ταῖς λοιπαῖς συναλεύσεσι, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πάντων τῶν ὑποσώθηποτε ἀνηκόντων, ὡς εἴρηται, τῷ θρόνῳ τοῦ Εὐχαίτων μετὰ πάσης ἀδείας τὸ ἀπὸ τοῦδε μετέχειν καὶ ἀπολαβεῖν αὐτόν, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ ἀγιώτατός μου δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, στέρεει καὶ ἀποδέξεται τοῦτο μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν θείας καὶ ἱερᾶς ὁμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ ἐκθήσει χάριν τοῦτου καὶ πράξιν συνοδικὴν ταῦτα ταῦτα διαλαμβάνουσαν, ἅπερ καὶ ὁ τῆς βασιλείας μου ὀρισμός. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν τῆς βασιλείας μου ἐγγόνει αὐτῷ πρόσταγμα.

† Εἶχε δι' ἐροθρῶν γραμμάτων τῆς θείας καὶ βασιλικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ νοεβρίῳ ἰνδ. β' †.

XLIX. (6827—1318) novembri ind. II.

Synodus confirmat gratiam imperialem concessam metropolitae Aprorum.

† Τὸ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος περὶ τὰ καλὰ φιλότιμον καὶ τὸ τοῦ τρόπου εὐσεβῆς καὶ ἔτι τὸ τῆς γνώμης αὐτοῦ φιλόθεον ἴσασιν μὲν πάντες, ὅσοι τῇ αὐτοκρατορικῇ καὶ κυβερνητικῇ πηδालιοσχίᾳ αὐτοῦ διυθύνονται, ἴσασιν δὲ πάντες καὶ ὡς πολλὴν περὶ τὴν τοῦ θεοῦ ἀγίαν ἐκκλησίαν ἐνδείκνυται τὴν διάθεσιν καὶ στοργὴν, ὡς ἐρεῖναι λέγειν αὐτόν καὶ μετὰ τοῦ προφήτου παρησιασάμενον, ὅτι „ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με“ καὶ μαρτύρια μὲν ἄλλα πολλὰ τε καὶ μέγιστα τούτων ἐδειξέ. τε καὶ ἀεὶ δείκνυσι προάγων τε

και παράγων ὁ χρόνος, ἀφ' οὗ τὴν τῆς αὐτοκρατορίας περιβάλατο θεόθεν ἀρχὴν, οὐχ ἦρτον δὲ καὶ ὑπερ καλῶς τε καὶ θεοφιλῶς πᾶν τῷ παρόντι ἐβουλεύσατό τε καὶ διεπράξατο· εἰδὼς γάρ, ὡς τὰ μέγιστα συντείνουσι πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς εὐπρεπειᾶς καὶ καλλονῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως ἄνδρες ἀρετὴν πλουτοῦντες καὶ πνευματικὴν σύνεσιν, εἴ που τοιοῦτον ἐφεύροι τινα, ταῖς ἀνηκούσαις αὐτῶν δεξιοῦνται τιμαῖς καὶ ἐδεργείαις, ἀμφοτέρων, τοῦτο μὲν καὶ τὴν ἀρετὴν τιμῶν τὰ καθήκοντα, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τὸν ὅμοιον ζῆλον τῆς ἀρετῆς ἐνάγων τοὺς ἄλλους, ἔργοις αὐτοῖς ἀτεχνῶς, οὐ μόνον λόγοις πρὸς τὴν τῶν καλῶν κτήσιν ἄπαντας προτροπώμενος. ἰσχυρῶς οὖν εἶρε καὶ τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Ἄκρω καὶ ὑπερτίμον, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργόν, λόγῳ καὶ ἀρετῇ καὶ πολιτείας σεμνότητι καλλονόμενον, εὐδόκησε διὰ θείου καὶ σεπτοῦ προστάγματος καὶ ἤξιωσεν αὐτὸν μείζωνος τιμῆς, παρακαλεσάμενος ἐπέχειν αὐτὸν ἀπὸ γε τοῦ νῦν τὸν τόπον τοῦ Ἐόχαιτων καὶ πάντων τῶν ἀνηκόντων τῷ τοιοῦτῳ θρόνῳ μετέχειν μετὰ πάσης ἀδείας, οὐ δὲ θείου καὶ σεπτοῦ προστάγματος εἰς ἐπήκουσον ἀναγνωσθέντος τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, δεῖν ἔγνωμεν καὶ πράξιν ἐκτεθῆναι συνοδικὴν παρ' ἡμῶν, ἀκολουθῶς τῷ σεπτῷ καὶ θεῷ προστάγματι τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος· τοῖνον καὶ παρακαλεῖται ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν θείας καὶ ἱερᾶς ὁμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων διὰ τῆς παρουσίας συνοδικῆς πράξεως, ἴσα δὲ καὶ ὁ κρατίστος καὶ ἅγιός μου ἀτοκράτωρ φθάσας, ὡς εἴρηται, διὰ σεπτοῦ προστάγματος διωρίσατο ἐπὶ τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἄκρω καὶ ὑπερτίμῳ, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ ἡμῶν καὶ συλλειτουργῷ, ὥστε δηλονότι ἐπέχειν αὐτὸν τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸν τόπον τοῦ Ἐόχαιτων καὶ πάντων ἀπλῶς μετέχειν καὶ ἀπολαβεῖν τῶν ἀνηκόντων τῷ τοιοῦτῳ θρόνῳ, ἐν τε ταῖς κατὰ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σίνωδον συνάξεσιν, ἐν τε στάσεσι καὶ καθέδραις καὶ ὑπογραφαῖς καὶ ταῖς λοιπαῖς τάξεσι καὶ συνθηταῖς, κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ γεγονότος αὐτῷ θείου καὶ σεπτοῦ προστάγματος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος. ἐπὶ τοῦτῳ γάρ καὶ ἡ παρούσα συνοδικὴ πράξις ἐγχεῖται αὐτῷ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ νοεβρίῳ ἰνδ. β' †.

L. Sine anno.

Synodus confert metropolitae Smyrnenſi epiſcopatum Chii per adiunctionem.

† Ἡ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἰσχὺς ἀήττητος καὶ ἀνάλωτος ἐν ἅπασιν ἐφόκειν, οὔτε γὰρ χρόνος ἢ πάντα ἀλλάττων καὶ μετατιθεῖς κατακαυχᾶται ταύτης καὶ περιγίνεται, οὔτ' ἐπηρεάζοντες ἄλλως ἀνθρώποι καὶ λυμαινεσθαι τοῖς δόγμασι προθυμούμενοι, διανοῦσα δ' αὐτῇ καὶ παρῶσα τὸν αἰῶνα ἄρσιςτος, ὥσπερ καὶ παντὸς ἀνωτέρα ὀλέθρου, διαγίνεται καὶ καθίσταται. τῶν γὰρ καθ' ἡμᾶς πραγμάτων ἄλλοτε ἄλλως κινουμένων καὶ φερομένων, μόνῃς τὸ ταύτης ἀξίωμα διαρκῆ καὶ ἀτελεύτητον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ διαμένει. καὶ τὸ αἷτιον ἢ τοῦ θεοῦ καὶ σωτήρος φωνῇ κραταιοτάτην καὶ ἀσάλευτον μέχρι παντὸς ἔσεσθαι ἀποφηνάμενη, καὶ μηδ' ἂν ποτε μηδ' αὐτὰς τὰς τοῦ ἄδου πόδας κατισχύσειν δυνήσεσθαι ταύτης, εἴτε ἔθνη κατατρέχοντα τὰς ἄδου πόδας ὑποληπτέον, εἴτε τοὺς κατὰ καιρὸν διώκτας καὶ πολεμοῦντας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δόξασα καθοφεῖναι μικρὸν τῆς ἐνοῦσης ἰσχύος καὶ τινὰ τῶν οἰκείων ἐξ ἐπηρείας ἀποβαλεῖν, αὐτῆς ἑτέρα ἐξ ἑαυτῆς προβάλλει καὶ διανίστησι, τὰ πεπονηκότα τῶν μερῶν ἐντεῦθεν σοφῶς ἰωμένη καὶ πρὸς τὴν τῆς ὀλότητος ἀρτίωσιν τὴν δυνατὴν προμήθειαν ἀντεισφέρουσα. δὲ δὴ κἂν τῷ παρόντι καὶ διανενοήμεθα καὶ διεπραξάμεθα, τὴν γὰρ ἀγιωτάτην μητρόπολιν Σμύρνης ὑπὸ τῶν βαρβάρων ὅποια δὴ τὰ τοῦ χρόνου καταχομένην καὶ κοκλουμένην, ἵνα μὴ τὸν ἱερόν τῶν ἀρχιερέων κατὰλογον ὁ ἐχθρὸς ὡς ἐλλείποντα καὶ μέλους οἷον ἀφαίρειν καὶ τινὰ ἀκοσμίαν τὴν ἀκόλειψιν ὀνειδίσει τοῦ θρόνου, οἱ τῆς καθόλου ἐκκλησίας προστατεῖν λαχόντες ἡμεῖς καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς προνοούμενοι, φήψωμεν τῆς περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ ἱεράς καὶ θείας συνόδου ἐπὶ τῇ εἰρημένῃ μητροπόλει Σμύρνης ἀρχιερέα τῷ τοῦ πνεύματος χρίσματι τελειοορηθέντες πεποιήκαμεν, ἀρετῆς καὶ συνέσεως ὄντα πλήρη καὶ χειραγωγῆσαι παρατραπένας καὶ πλανηθέντας καὶ ἐπιστρέφαι πρὸς θεοσίβειαν ἱκανώτατον, τῶν ἐκείσε ἐχθρῶν ὕσον οὐκ εἰς μακρὰν ἐπισκοπία θεοῦ ἀπελαθόντων καὶ ἀπωσθέντων, ἀρτίως γε μὴν ὅμως, ἵνα καὶ τῶν κατὰ χρεῖαν μὴ ἀποροῖη, ἀλλ' ἀρκούντως ἔχοι τὸν δυνατὸν τρόπον καὶ ἱκανῶς ἐν τοῖς ἀναγκαίοις, τὴν ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν Χίου ἢ μετριότης ἡμῶν κρίσει κοινῇ καὶ γνώμῃ τῶν ἀγιωτάτων ἀρχιερέων.

τοῦ Σάρδεων, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Μελιτηνῆς, τοῦ Γαγγρῶν, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Προύσης, τοῦ Ηγγίων, τοῦ Σερρών, τοῦ Δυρραχίου, τοῦ Μιτυλήνης, τοῦ Ἄκρω, τοῦ καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Εὐχαίτων, τοῦ Μεθύμνης, τοῦ Μελενίκου καὶ Μεροσίνης, τῷ τοιοῦτῳ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σμύρνης κατὰ λόγον ἐπιδόσεως παρέχομεν τε καὶ νέμομεν, ἐν στερήσει καὶ ταύτην τελοῦσαν γνησίῳ ἀρχιερέως, οὐδ' ὑποκειμένην τῷ Ῥόδου διὰ τὴν συμβᾶσαν ἀνωμαλίαν καὶ σύγχυσιν, ὡς ἂν αὐτὸς μὲν ἐκείθεν, ὡσπερ εἴρηται, τυγχάνοι τῶν ὧν ἐν χρείᾳ καθέστηκεν, ὁ δὲ κατ' ἐκείνην λαὸς διὰ τῆς τούτου διδασκαλίας πνευματικῶς ὠφελούνητο, καὶ πρὸς τὰ λυσιτελεῖ καὶ σωτήρια κάλῳς διεξάγοιεντο καὶ προκόπτοιεν. καθέξει τοίνυν ὁ αὐτὸς ἱερωτάτος μητροπολίτης Σμύρνης καὶ ὑπέρτιμος τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν Χίου καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν πάντα, καὶ ἐπ' ἀδείας ἔξει ἱερουργεῖν ἐν αὐτῇ καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ πρεσβυτέρους, ἔτι δὲ καὶ ἡγουμένους ἐγκαθιστᾶν, καὶ ἀπλῶς τῶν ἐκείνης πάντων μετέξει, ὅσα καὶ γνησίος ἀρχιερεὺς, ἄνευ μόνου τῆς τοῦ ἱεροῦ συνδρόνου ἐγκαθιδρόσεως. ὅθεν ὀφείλουσιν οἱ τε κληρικοὶ τῆς δηλωθείσης ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ἐνορίαν ταύτης τελοῦντες καὶ πνευματικὴν ἐπικράτειαν, ἱερωμένοι, μονάζοντες καὶ τὸ λοιπὸν χριστόνομον πλήρωμα δεξασθαι τοῦτον καὶ διὰ πάσης ἄγειν αἰδοῦς καὶ τιμῆς καὶ τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν τούτῳ καὶ εὐπειθειαν ἀπονέμειν, ὡς ἀρχιερεὶ αὐτῶν καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ, ἐφ' οἷς ὑπ' αὐτοῦ νοουθετοῖντο πρὸς σωτηρίαν συντείνουσι τῶν ψυχῶν αὐτῶν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος τούτῳ δὴ τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σμύρνης καὶ ὑπέρτιμῳ, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται †.

LI. Sine anno.

Synodus confirmat imperatoris mandatum, quo episcopatus Joannisorum in metropolim erigitur.

† Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὅσα τὸν αἰεὶ χρόνον ἐκάστοτε ὁ κράτιστος καὶ ἄγιός μου αὐτοκράτωρ φιλοτιμίας γέμοντά καὶ φιλανθρωπίας παρέχεται πρὸς τοὺς ὑπηκόους καὶ ἐκκληροῖ. οὐ μόνον γὰρ ἀρετὴν ἀνδρες πλουτοῦντες ἢ πολεμικῆς ἐμπειρίας ὄντας ἐν μετοχῇ, τετυχί-

κασιν ἐπαξίων καὶ τῶν γερῶν, ἀλλὰ καὶ πόλεις ὄλαι καὶ πολιτειῶν
 εἶδη καὶ βίων καὶ μετριῶς ἐν τισιν εὐδοκιμηκότες κάλλιστα καὶ ὡς
 οὐκ ἂν τις ἤλπισε, καὶ ἠδέηται παρ' αὐτοῦ καὶ τετίμηται, πλείον
 λαβόντα ἢ ὅσον ἐξ ἑαυτῶν ἐπεδείξαντο φέροντα, ἐκ δουσὶν αἰτιῶν ἐν
 τοῦτο πάντως γινόμενον καὶ δεικνύμενον, ἐκ τε δηλονότι τῆς πάντα
 ἀρίστης καὶ θείας ὡς εἶπεν καὶ γνώμης καὶ φύσεως τοῦ κρατίστου
 καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, τὰ καλὰ τιμᾶν καὶ ἀνοφθοῦν ἐγνωσκίας,
 καὶ τῆς ἐνοούσης αὐθις αὐτῷ μεγαλονοίας τε καὶ σοφίας, ὥστε τοὺς
 ἄλλους ἐθέλειν ἐντεῦθεν ζηλοῦν καὶ μιμῆσθαι τοῖς ὁμοίοις προσκαρ-
 τεροῦντας καὶ πόνοις καὶ ἀγωνίσμασιν, εἴπερ καὶ τῶν ἴσων γερῶν
 πάντως μετέχειν ἐθέλοιεν. εἰ δὲ τισὶ καὶ δωρεᾶν ἐξεγένετο μετασχεῖν
 τινος ἀγαθοῦ, ὥσπερ δὴ πολλάκις ἐξεγένετο, μηδὲν τι παρ' ἑαυτῶν
 εἰσαγαθοῖσι μηδ' ἐπιδειξαμένοις, ἐνίοτε δ' ἐν πολλοῖς μᾶλλον ἐνίοις καὶ
 πεκαρφηγηκόσι καὶ ἀμαρτήσασιν, ἢ μετριότης ἡμῶν παντός μᾶλλον
 οἶδε περιοσίᾳ φιλανθρωπίας γινόμενον, καὶ ὅσοι δὴ μετέχουσιν ὄλων
 οἶμαι λογισμοῦ καὶ φρονήσεως, ἀκριβῶς ἴσασιν. εἰ δ' οὕτω πάντες εὐ-
 εργεσιῶν καὶ γερῶν ἀπολαύουσιν, ὥσπερ εἴρηται, ὑφειλομένως εὐνο-
 οῦντες καὶ τὸ καλὸν ἐργαζόμενοι, οἳ γε δὴ πολὺν ἤδη χρόνον τῆς τοῦ
 βῶματικῆς σχοινομάχου ὀλομελείας ἀπορραγέντες καὶ ἀποπλαγηθέντες,
 νῦν δ' εὐδοκίᾳ θεοῦ, τοῦ τὰ ἐσκορπισμένα συνάξαντος καὶ ἀνακαλου-
 μένου τὰ πλανηθέντα, τῷ παντὶ σώματι καὶ ἐνωθέντες γνησίως καὶ
 ἀρμοσθέντες, πῶς οὐκ ἐν οἴῳ μοίρᾳ νέον ἐπανήκοντος καὶ διασωθέν-
 τος λογισθήσονται καὶ ταχθήσονται καὶ μειζόνων τιῶν ἐντεῦθεν καὶ
 γνησιῶν τῶν δωρεῶν ἐπιτεύξονται; τὰ γὰρ Ἰωάννινα πρότερον μὲν
 ἐπισκοπῆ τῶν ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Ναρκάκτου τελοῦσα,
 νῦν δ' ὑπὸ τῷ γνησίῳ δεσπότῃ, τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκρά-
 τορι, καὶ τῇ καθόλου ἀγιωτάτῃ καὶ φυλακτικῇ μάνδρᾳ τῇ τοῦ θεοῦ
 ἐκκλησίᾳ ὥσπερ πλανηθέν πρόβατον ἐνοσηκασθεῖσα καὶ γενομένη,
 τῶν ὄρων, οἷς διέτριβε, καὶ τῶν ἐρημιῶν ἀποστάσα, ὃ τε κράτιστος
 καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ, ἀποδεξάμενος αὐτὴν τῆς ἐπὶ τὸ κρείττον
 ἐπιστροφῆς καὶ προνοίας σεπτῷ προστάγματι αὐτοῦ εἰς μητρόπολιν
 τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἶναι τε καὶ ὀνομάζεσθαι προήγαγε καὶ
 τετίμηκε καὶ τὸν ἀρχιερατικῶς αὐτῆς προστηρόμενον τῆς τοῦ μητρο-
 πολίτου καὶ ὑπερτίμου κλήσεως καὶ τιμῆς ἀπολαβεῖν ἀεὶ. πρὸς γὰρ
 τοῖς ἄλλοις προνομίοις, ἅπερ ἢ βασιλικῇ περιωπῇ κέντηται, καὶ τοῦτ'

ἔχει, δε ἂν βούληται δηλονότι τῶν ἐκκλησιῶν τιμῶν καὶ ἀπὸ ἐλάττονος προβιβάζειν εἰς κρείττον ἀξίωμα. ἀκολούθως οὖν καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν τῷ τοιοῦτῳ σεπτῷ πρῶσταγματι τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀποκράτορος, δῶρον ἄμα οἶόν τι καὶ αὐτῇ ἐκείσῳδιον τῇ δηλωθείσῃ ἀγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ τῶν Ἰωαννίνων χαρίσασθαι θέλουσα, τὴν παροῦσαν συνοδικὴν πράξιν ἐκτίθεισι, δι' ἧς τιμᾶσθαι ταύτην τῷ τῆς μητροπόλεως ἀξίωματι συγκατακράττει καὶ συνεργάζεται, ὃ καὶ προσέσται αὐτῇ τὸ ἀπὸ τοῦδε εἰς διηνέκειαν. καὶ τοίνον καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἐκκηροχθησόμενοι ἀρχιερεῖς μέχρι παντός ἔσονται συναριθμούμενοι τῷ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ὑπερείμων συντάγματι καὶ τῶν Ἰσων αὐτοῖς ἱεπακολαβόντες τιμῶν, ἐν τε συνοδικαῖς συνελεύσεσιν, ἐν ἐκκλησιαστικαῖς ἀθροίσεσι καὶ ταῖς ὀκουδήποτε γενομέναις συναγωγαῖς. εἰς γὰρ διαωνίζουσαν ἀσφάλειαν ἔσται τῇ τῶν Ἰωαννίνων ἐκκλησίᾳ ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις ἐπὶ τῷ, ὡς εἴρηται, καὶ εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι ταύτην μητρόπολιν †.

LII. Sine anno.

Episcopus possessionum patriarchalium in insula Lemno et apud Varnam.

I. † Τὰ ἐν τῇ νήσῳ Ἀθήμων πατριαρχικά †.

† Οἱ ἅγιοι Θεόδωροι. Ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φαν... ὁ ἅγιος Ἄντωνιος. ἡ ἅγια Μαρίνα. ὁ τοῦ Πριόρου ναός. οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι εἰς τὴν Νάκισσαν. ὁ ἅγιος Κόρικος. ὁ ἅγιος Σομεῶν. τὸ Πτέριν. ὁ ἅγιος Γεώργιος. τὰ Καλόβια τοῦ Ὠσοπούλου. τὸ Σωληνάριον. ἡ ἅγια Μελιτηνὴ. ἡ ἅγια Σοφία. ὁ ἅγιος Παντελεήμων. ὁ ἅγιος Ἀνδρόνικος. τὰ περὶ τὴν ἁγίαν Μελιτηνὴν χωρία τοῦ Βισίνου, τοῦ Σκανδάλη καὶ τὰ λοιπὰ. ἡ μονὴ τῆς Σλόης. ὁ ἅγιος Νικόλαος τοῦ Τζακαλή, τοῦ Καλίτζικα, τοῦ Μελαχρηνοῦ εἰς τὴν Μέλισσαν. ὁ τοῦ Μάρτυρος ναός εἰς τὸ Κατάφλλον. ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος εἰς τὸ Θάνος. ἡ μονὴ τοῦ Παντοκράτορος. ὁ Χριστὸς ὁ σωτὴρ ἐν τῷ Παλαιολάκῳ †.

II. † Τὰ περὶ τὴν Βάρναν πατριαρχικά κα-
στέλλια †.

† Ἡ Κάρναβα. ἡ Κρανέα. τὰ Κελλία ἤτοι τὸ Λοκοστόμιον. τὰ Γεράνα. ἡ Δρόστρα. ἡ Γαλιάγρα †.

II.

Κωδίκιον τῶν συνοδικῶν παρασημειώσεων γε-
γονός ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν
δεσπότης καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, κϋρ
Ἡσαίου, ἐξ ἑτοῦ ὁ τιμιώτατος χαρτοφύλαξ τῆς
ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας πανο-
περευτειμότητος κϋρ Γρηγόριος ὁ Κουτάλης τῷ
τοῦ χαρτοφύλακος ὑφικίῳ ἐτιμήθη.

LIII. (6832—1323) decembri ind. VII.

Imperator archiepiscopatum Bryseos erigit in metropolim.

† Ἡ βασιλεία μου διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἀνωθεν λαβοῦσα
ἄδειαν καὶ ἔνδοσιν ἀπὸ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας εἰς πλείονα
τιμὴν ἐπαίρειν καὶ προβιβάζειν, ὅσας ἂν τῶν ἀγίων ἐκκλησιῶν δια-
κρίνοι ἀρμοζούσας πρὸς τοῦτο, θεοπίζει καὶ νῦν διὰ τοῦ παρόντος
προστάγματος, εἶναι καὶ εὐρίσκεισθαι τὴν ἀγιωτάτην ἀρχιεπισκοπὴν
Βρύσεως εἰς μητρόπολιν καὶ συναπολαύειν τὸν ἐν αὐτῇ εὐρισκόμενον
ἱερώτατον ἀρχιερέα τοῖς λοιποῖς ἱερωτάτοις μητροπολίταις τῆς θείας
καὶ ἱερᾶς μεγάλης συνόδου τῆς αὐτῆς κλήσεως τε καὶ τιμῆς κατὰ
πάντα τρόπον, ἧς καὶ οὗτοι μετέχουσιν, ὅθεν καὶ νῦν μὲν ὀφείλει
τυγχάνειν τῆς τοιαύτης τάξεως τε καὶ τιμῆς ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης
Βρύσεως καὶ ὑπέρτιμος, καθ' ἑξῆς δὲ ἔσται τοῦτο κατὰ τὸν ἴσον τρό-
πον καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτὸν μέλλοντας εὐρίσκεισθαι κατὰ καιροῦς εἰς
γνησίους ἀρχιερεῖς τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Βρύσεως,
ἅτε δὴ καὶ τὸ ἔδρανον καὶ ἀμετακίνητον ὀφείλοντος ἔχειν τοῦ παρὰ
τῆς βασιλείας μου γεγονότος ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ προ-
βιβασμοῦ. τοῦτου καὶ χάριν ἐγένετο καὶ ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν τῆς
βασιλείας μου πρόσταγμα.

† Εἶχε τὸ μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ. ζ' δι' ἐροθρῶν
γραμμᾶτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

LIV. (6832—1323) decembri ind. VII.

Ecclias confirmat privilegium, per quod imperator archiepiscopatum Bryseos in metropolim erexit.

† Ἀλλὰ πῶς ἂν τις τῷ λόγῳ περιλαβεῖν δυνατὸς γένοιτο εἰς παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος γινομένης ἐκείστου τοῖς ἐπηκόοις ἐδεργείας καὶ ἡμερᾶς; κρείττω γὰρ ταῦτα καὶ ἀριθμοῦ καὶ τὴν λόγου δόναμιν ὑπερβαίνουσιν, ὥστε καὶ καλῶς ἂν εἴη ποιῶν ἡ λόγος καὶ ἑαυτῷ προσηκόντως, ἐκπεύγων τὴν τῶν τοιούτων ἐγχειρήσιν, καὶ οὐκ ἐθέλων ὥσπερ τοῖς ἀδυνατοῖς ἐπιχειρεῖν, καὶ ὧν οὐδαμῶς ἂν ἐφίκοιτο. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλως, πρόσφορόν γε μὴν ἐκάστῳ κατὰ τὸν ἐνόντα τρόπον αὐτοῖς τὴν ἐδεργείαν μετέλαβον, καὶ οὐδαμῶς οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὅς ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν ἐδοξαζιμῆσας φανεῖς οὐκ ἀναλόγηο καὶ τῆς ἀμειβῆς ἐπευμολήσεν, ἀπλῶς δ' εἶπεν, καὶ πᾶσι τοῖς τε προμisenήκοσοι τι κατόρθωμα καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις κοινὸν ἡ βασιλεύς ἀγαθόν, ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ πάντων ἐδεργέτης, θεὸν κἀνταῦθα μιμούμενος. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλως, ὥσπερ ἐφθήμεν εἰπόντες, τῶν ἐκείθεν ἀπέλαυσαν χαρίτων, ἀνδράσι δὲ θεοῖς, ἀρετῇ ἀσπαζομένοις, λαοῦ τε διὰ τοῦτο προεδρίαν καὶ φυγῶν οἰκονομίαν λαχοῦσι, καὶ ἐπιδεικνύμενοις ἐν πολλοῖς ὅσοις τὰ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς, πρὸς ταῖς ἄλλαις βασιλικαῖς φιλοτιμίαις καὶ δωρεαῖς ἐξεγένετο κάκεινο, καθέδρας δηλονότι μείζονος καὶ ὑψηλοτέρας ἐπιτοχάσκειν αὐτοῦς, ἵν' ὥσπερ ἐκ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ τρόπου, οὕτω δὴ καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου καὶ τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπίσημον ἔχοιεν. τοιούτοις ἤδη τετίμηται προβιβασμοῖς καὶ σεμνώμασι βασιλικῇ προνομίᾳ καὶ ὁ ἱερώτατος ἀρχιεπίσκοπος Βρύσεως, εἰς μητροπολίτην ὑπέριπτον καὶ τιμηθεὶς καὶ προβιβασθεὶς καὶ εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτὸν ταύτην ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Βρύσεως διαβιβάσας τὰ τῆς τιμῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἐξῆς ἅπαντα, καὶ μάλα εὐλότως, ἀρχιερέα γὰρ αὕτη πλουτήσασα, παντοίοις ἀρετῶν εἶδει κομῶντα, καὶ τὸ ἔλον εἶπεν, πᾶσι τοῖς καλοῖς καὶ θεοφίλοις βρῦνonta, κλῆρον δὲ αὐτὸν ἤδη τὴν τιμὴν ταύτην ἔλαβεν ἀναφαίρετον. τοῦ ἐπὶ τούτῳ τοῖνον ἀπολοθέντος σεπτοῦ προστάγματος τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ καὶ θεῖᾳ συνόδῳ ἐπαναγνωσθέντος ἐν ἐπηκόῳ, συνοδικῶς καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν διακαλεῖται, συναριθμῆσθαι μετὰ τῶν λοιπῶν μητροπόλεων ἀπάρτε τὴν αὐτὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν Βρύσεως καὶ τὸν ἱερώτατον ταύτης

ἀρχιερέα μητροπολίτην, ἀλλὰ δὴ καὶ ὑπερτίμον εἶναι τε καὶ καλεῖσθαι, διαβαίνειν δὲ κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον τὴν τοιαύτην τιμὴν, τὴν τε ἐγλαδί, τοῦ μητροπολίτου, προσέτι δὲ καὶ τὴν τοῦ ὑπερτίμου καὶ πρὸς τοὺς μέλλοντας χειροτονεῖσθαι ἀρχιερεῖς ἐν αὐτῇ, καθὼς ὁ τε κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ διορίζεται, καὶ κατὰ τὴν κρατήσασαν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐκκλησιαστικῇν τάξιν καὶ συνήθειαν, ἐπὶ τοῦτω γὰρ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀποπέμπεται.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ. ζ' διὰ τῆς πατριαρχικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

LV. 6832—1324. martio-aprili ind. VII.

Synodus dirimit duas controversias.

I. † Μηνὶ μαρτίῳ, κγ' ἡμέρᾳ, παρασκευῇ, ἰνδ. ζ', προκαθημένο τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελίοις αὐτοῦ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγίωσύνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Σάρδαρων, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πίσης Λυδίας, Γρηγορίου, τοῦ Χαλκηδόνος, ὑπερτίμου καὶ πρεσβυτέρου Μαρωνσίας, Θεοδούλου, τοῦ Μελιτηνῆς καὶ ὑπερτίμου, Θεοδοσίου, τοῦ Πισιδίας καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Δυρραχίου καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Μιτυλήνης καὶ ὑπερτίμου, Διονυσίου, τοῦ Διδωμοτείχου καὶ ὑπερτίμου, Θεοδούλου, τοῦ Ἄκρας, ὑπερτίμου καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Εὐχαίτων, Ἰωσήφ, τοῦ Μηθύμνης καὶ ὑπερτίμου, Μαλαχίου, τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δέρκου, Λοσαῶ, καὶ τοῦ ὑποψηφίου Μαδύτων, παρισταμένων καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ Μελαγχρινός Ανδρόνικος, καὶ ἀνένεγκεν, ὡς εἰσεποίησε καὶ οἰοθέτησέ τινα κόρην, καὶ ὅσα καὶ γνησίαν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἔστεργε ταύτην, καὶ ἐπιμελείας ἤξει. πέμπτον δὲ τῆς ἡλικίας ἔτος αὐτῆς ἀνουσῆς, ἔδειτο διὰ σταυρικῶν δεσμῶν μετὰ τινος ἀπὸ τῆς νήσου τοῦ Πρίγκιπος Ἰωάννου, καλουμένου τοῦ Κασολόγρου, ἀγαγέσθαι γαμβρὸν ἐκ' αὐτῇ τὸν τοῦτου υἱόν, ἔννατον τῆς ἡλικίας ἄγοντα χρόνον, καὶ τῶν τωούτων δεσμῶν παρὰ τῶν αὐτῶν γονέων προβάτων, μὴ συναινεσάντων δηλονότι μηδὲ προταζάντων ἐν τούτοις ἀμφοτέρων τούτων, τοῦ τε γαμβροῦ καὶ τῆς κόρης, ἅτε τοῦ μὲν ἐν τῇ τοιαύτῃ νήσῳ τοῦ Πρίγ-

κίπος τὴν οἰκίῳν κοιουμένο, τῆς δ' ἐν τῇ θεοδοξάστῃ, θεομεγα-
 λόντῃ καὶ θεοφολάκτῃ Κωνσταντινουπόλει εὐρισκομένης, γονεὶς ἑ-
 βαλλίων τὴν τοσαύτην τῆς κόρης ἀνηβύτητα, ὡς παρὰ τῶν θείων νό-
 μων παντάπασιν ἀπηγορευμένην, μετὰ μίαν ἡμέραν διέλωσε τούτους,
 μήπως τοῦ γαμβροῦ εἰς ὄφιν ὄλωσ ἐλθόντος αὐτῇ, νομίμου δὲ ἡλικ-
 κίας ἀφαιμένην αὐτὴν συνήρμοσέ τινη ἀναγνώστῃ Ματθαίῳ, τῷ Θα-
 λασσηνῷ καλουμένῳ, καὶ δεήσαν ἤδη τούτῳ εἰς ἱερωσύνην προβιβα-
 σθῆναι ἐδεήθη διαγνώσεως τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐμφανίσας καὶ τότε
 τὸ γράμμα τῶν δεσμῶν, ἕκαστ' ἀληθῶς ἀνεφάνη ὀβελισθὲν ὑπὸ τοῦ
 αὐτοῦ ταβελλίωτος. διέγνωσται τοίνυν συνοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι
 καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, μηδένα εἶχειν ἐντεῦθεν
 ἔμποδιον τὸν αὐτὸν ἀναγνώστην εἰς τὸν τοιοῦτον προβιβασμὸν, τὸ
 μὲν, ὅτι πανταστῆς ἦν ἡ κόρη, καθὼς μετὰ πολλὴν καὶ ἀκριβῆ τὴν
 ἐξέτασιν ἀποδέδεικται, καὶ οὐ δεκτικὴ ἐρώτων ἐτύγχανε κατὰ τὴν τῶν
 θείων νόμων διαταγὴν, ἐννέα χρόνων ὄντος καὶ τοῦ γαμβροῦ, τὸ δὲ
 καὶ ὅτι οὐδόλως συνήνεσαν οὐδὲ προέταξαν ἐν τῷ τοιοῦτῳ τῶν δε-
 σμῶν γράμματι οὗτός τε καὶ ἡ κόρη, ἀλλὰ μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ὄν-
 των αὐτῶν, ὡς δεδήλωται, οἱ γονεῖς μόνοι προέταξαν, κἀντεῦθεν καὶ
 τὰ τῶν αὐτῶν δεσμῶν διαλυθέντων ὑπὸ τοῦ ταβελλίωτος μετὰ μίαν
 ἡμέραν διὰ τὸ τῆς πράξεως ἀπηγορευμένον ἄκυρα καὶ ἀσύστατα κρί-
 νεται. εἶθεν καὶ ὡς μηδεὸς τοῦ προσισταμένου ὄντος, ἐδικαιώσῃ συν-
 οδικῶς ἡ μετριότης ἡμῶν τὸν τοιοῦτον ἀναγνώστην εἰς τὸ τῆς ἱερω-
 σύνης λειτουργίᾳ μόντοι καὶ προβιβασθήσεται ἀκολούτως, τῇ ἐμφα-
 νείᾳ τοῦ παρόντος συνοδικοῦ γράμματος. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ
 τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ
 σφραγίδι τοῦ τιμιωτάτου χαρτοφύλακος πιστωθέντα ἐπεδόθη μηνί
 καὶ ἰδὲ τοῖς προγεγραμμένοις, ἔτους 5^{ου} ὡν τριακοστοῦ δευτέρου †.

II. † Μηνί ἀπριλλίῳ, κα', ἰδὲ. ζ', προκαθημένος τοῦ παναγιωτά-
 του ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς κατὰ τὸν
 ἄγιον Θεοφύλακτον κελλίους αὐτοῦ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιω-
 σύνη αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Πισιδίᾳ καὶ ὕπερτιμου, Γρηγορίου, τοῦ Δορραχίου καὶ ὕπερτιμου, Γρηγορίου, τοῦ Μετυλήνης
 καὶ ὕπερτιμου, Διανοσίου, τοῦ Διδυμοτείχου καὶ ὕπερτιμου, Θεοδούλου,

τοῦ Ἰσραὴλ, ὑπερήμιος καὶ τὸν τύπον ἐπέχοντος τοῦ Ἑβραίου, Ἰωσήφ, τοῦ Μηθόνηος καὶ ὑπερήμιος, Μαλαχίου, καὶ τοῦ ὑποφθίου Μαδύτων, παρισταμένων καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Φθάνει μὲν ὁ ἀπὸ τῆς θεοσώστου πόλεως Θεσσαλονίκης σεβαστῆς κῆρ Κωνσταντίνος ὁ Μουζάλων ἐξωνήσασθαι τινα οἰκήματα ἐν τῇ τοιαύτῃ πόλει εὐρισκόμενα καὶ σύγγετος ὄντα τῶν οἰκημάτων τοῦ Κεφαλά Νικολάου, καὶ βελτιώσεις ἐξ οἰκίων ἐπὶ τοῦτοις ποιῆσαι. αἰσθόμενος δὲ τοῦ πεπραγμένου ὁ αὐτὸς Κεφαλάς καὶ ἀντικριθεὶς ταῦτα, δεδικαιώσεται ὡς πλησιαστῆς κατὰ νόμους ἐπὶ τῇ ἐξωνήσει αὐτῶν, καὶ ἀντιστρέφας ταῦτα, ὅσον τε τὴν ἀρχὴν κατεβάλετο τίμημα ὑπὲρ τοῦτα, καὶ ὡσαυτὸν ἀνάλωσεν ἔνεχεν τῶν τοιούτων βελτιώσεων, ὑπέκρυρα δηλαδὴ ἑκάτὸν ἑννενηκοντατρία, ἐπελάβετο τῶν αὐτῶν οἰκημάτων, ὑπεκστάντος τοῦτων αὐτῷ τοῦδε τοῦ Μουζάλωνος, ὡς καὶ ἴδιον ἑαυτοῦ γράμμα τοῦτου χάριν ἐκδόσθαι ὑπὸ ταβελλιῶνί τε καὶ μάρτυσιν ἰσραηλῶν, εἴ γε μὴν καὶ δι' ἑτέρου γράμματος αὐτοῦ συμφωνήσαντος δοῦναι πρὸς αὐτὸν καὶ ἐκοικίον, μέχρις ἂν τὴν ἐν αὐτοῖς καθυρεθείσαν ὅλην αὐτοῦ ἀλλαχόσε μετακομίση καὶ ἦν μὲν ὁ τοιοῦτος Κεφαλάς ἀνενόητος διαμένων ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις οἰκήμασιν, ὃν δὴ τρόπον καὶ δεδικαιώσεται. τῆς τῶν πραγμάτων δὲ γενομένης συγχύσεως, ἀφύρμης ἐντεῦθεν δεξιόμενος ὁ δηλωθεὶς Μουζάλων, ὡς εὐρισκόμενου δήθεν τοῦ ῥηθέντος Κεφαλά μετὰ τοῦ Κασανδρηνοῦ, καὶ αἰτίας συμπλάσας κατ' αὐτοῦ ἐκυρίωσεν σαπτόν πρόσταγμα κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀναφορὰν, ὥστε δὴ καὶ κάλιν ἐν κατοχῇ τογχανεῖν τῶν αὐτῶν οἰκημάτων, καὶ τὸ ἀπ' ἐπεινίου ἀποστρεφῆται τὸ μέρος τοῦδε τοῦ Κεφαλά τὸν βίον ἀπολιπόντος τῶν τε τοιούτων ἑκατὸν ἑννενηκοντατριῶν ὑπεκρίτων καὶ τῶν εἰρημένων οἰκημάτων, ἀδικούμενον παρ' αὐτοῦ, οὐ χάριν καὶ ἐδεήθη διαγνώσεως τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐμφανίσαν καὶ τὰ παρὰ τοῦ εἰρημένου Μουζάλωνος προβάντα γράμματα. διέγνωσται οὖν συν-οδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι, εἶναι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐπιλημμένον τῶν τοιαύτων οἰκημάτων τὸ μέρος τοῦδε τοῦ Κεφαλά, καθὼς ἀπὸ τῆς κρίσεως δεδικαιώσεται, προτιμηθέντος τοῦτου ἐπὶ τῇ ἐξωνήσει αὐτῶν ὡς πλησιαστοῦ κατὰ νόμους, καὶ ἀποδεδωκότος τῷ Μουζάλωνι ταῦτα δὴ τὰ ἑκατὸν ἑννενηκοντατρία ὑπέκρυρα ὑπὲρ τε τοῦ παρ' αὐτοῦ καταβληθέντος τιμήματος τῶν οἰκημάτων καὶ τῶν αὐτῶν βελτιώσεων, ὡς δεδήλωται, ἐπειπερ ἀποκλείεται πᾶσα θύρα δικαιολογίας αὐτῷ,

ὥστε περι τούτων κινεῖν ὄχλησιν, ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν καὶ μέγας ἐβ-
 δουθῆναι καὶ τῶν ὑπὲρ τῶν τοιοῦτων οἰκημάτων ἐκπεσεῖν ὑπερπύ-
 ρων, ὡς ἐκ ψευδοῦς ἀναφορᾶς αἰτίας κατὰ τοῦ δηλωθέντος πλασά-
 μνον Κεφαλαῖ καὶ πόρων καὶ ἀναλωμάτων οὐκ ὀλίγων αὐτῷ παρὰ
 τὸν τοῦ δικαίου λόγον γενόμενον αἴτιον, ὅθεν καὶ τὰ παρ' αὐτῷ δὴ
 τῷ Μουζάλωνι πάντα δικαιώματα ἄκυρα καὶ ἄπρακτα ἔσομαι καὶ
 ὡς μηδὲ τὴν ἀρχὴν γεγονότα τὰ δὲ γε μέρος τοῦ ῥηθέντος Κεφαλαῖ
 ἔσται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐν κατοχῇ καὶ δεσποτείᾳ καὶ κυριότητι τῶν
 αὐτῶν οἰκημάτων, μηδεμίαν εὐρίσκον καταδυναστείαν ἢ διενόχλησιν
 παρ' αὐτοῦ, ἀντιστρέφαντος καὶ ὅσα κατέχει παρ' ἑαυτῷ δικαιώματα,
 ἀνήκοντα τῷ τοιοῦτῳ μέρει τοῦ Κεφαλαῖ, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ ἱερώτατος μη-
 τροπολίτης Θεσσαλονίκης, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πόσης Θεσσαλίας,
 ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ σολλειουργὸς τῆς ἡμῶν
 μετριότητος, ἀναδέξεται τὰ περι τούτων, καὶ διαφενδεύσει τόδε τὸ μέρ-
 ος τοῦ Κεφαλαῖ κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διάγνω-
 σιν. εἰ γὰρ μὴ παύσεται τὸ ἀπὸ τοῦδε ὁ δηλωθεὶς Μουζάλων ἐνο-
 χλεῖν περι τῶν τοιοῦτων οἰκημάτων, καὶ εὐδὲ ἐκστῆσεται παντάπασι
 τῆς αὐτῶν κατοχῆς, τῷ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπιτιμίᾳ ὑπο-
 βληθήσεται, ὡς προδήλως τῷ δικαίῳ ἐναντιούμενος. ταῦτα παρεμβλη-
 θέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπο-
 γραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμωτάτου χαρτοφύλακος βεβαιωθέντα καὶ
 πιστωθέντα ἐπεδύθη μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις ἔτους 750
 ὡς τριακοστοῦ δευτέρου †.

LVI. (6832—1324) maio ind. VII.

Esaias dirimitis controversiam.

† Ἱερώτατος μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος
 πόσης Θεσσαλίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν με-
 τριότητος καὶ σολλειουργέ. χάρις εἴη· καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῇ σῇ
 ἱερότητι ὁ ἀπὸ τῆς εἰσαύτης θεοσώστου πόλεως Ματθαῖος ὁ Συνα-
 δητὸς ὑπέμνησε πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ὡς ἡ πρὸς μητρός αὐτοῦ
 θεῖα συνεζεύχθη κατὰ πρῶτον συνοικέσιον νομίμως ἀνδρὶ τῷ Συρο-
 πόλῳ, ἔχουσα καὶ προικός χάριν πράγματα, ὅσα καὶ τῷ συμφώνῳ
 αὐτῆς περιέληπται. ἐν τῷ καιρῷ δὲ τῆς τῶν πραγμάτων συγχύσεως
 λανθίσαντο ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ αὐτῆς ὑπέρκυρα, ὅσα ὄντα καὶ ἐδυνείτατο,

καὶ μὴ ἔχοντος αὐτοῦ ἐξ οἰκείων ἀποδοῦναι τὰ ὑφαιλούμενα πρὸς τοὺς δανειστάς, κειρῶνται οὗτοι κατασχεῖν καὶ διαπωλῆσαι τὰ προικόμενα αὐτῇ διαφέροντα πράγματα, οὐ χάριν καὶ ἐδεήθη διαγνώσεως τῆς ἡμῶν μετριότητος. οὕτως οὖν ἐχοῦσης τῆς ὑποθέσεως διέγνωσται συν-
 οδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι, μὴ ἐνέχεσθαι τὴν αὐτὴν Συροπούλιαν ἐκ τῶν προικῶν πραγμάτων αὐτῆς ἀποδοῦναι τὸ τοῦ ἀνδρὸς ὄφλημα, ἐπειπερ οἱ θεῖοι νόμοι παντὸς χρέους τὸ τῆς προικὸς τιθάσι προτι-
 μότερον, φύλακα γὰρ αὐτῆς ἐπιστεῶσι τὸν ἄνδρα, οὐχ ἵνα παντὸς κατὰ γνώμην ἐπὶ ταύτῃ ποιῆ, ἀλλ' οἷα τινα παρακαταθήκην τοῦτω κατα-
 πιστεῶνται ἐπὶ τῷ ἀγαλλίτωτον καὶ ἀμείωτον αὐτὴν σπυτηρεῖν, ὥστε δὴ καὶ πάλιν δεῖσαν ἀντιστρέφειν τοῖς κληρονόμοις· ἔθεν καὶ παρα-
 δηλοὶ σοῦ τῇ ἱερότητι, ὥς ἂν ἱκανωθείη μὲν πρότερον ἢ ῥηθείσα σβ-
 ζυγος ταῦ τοιοῦτου Συροπούλου τὴν προῖκα ταύτης ἀνελλιπῆ μετὰ τῶν ἀνηκόντων αὐτῇ κατὰ νόμους δικαίων καὶ τῶν λεγατεροθέντων πρὸς τῆς μητρὸς, οἱ δὲ γε τοιοῦτοι δανεισταὶ ἀφίξονται δι' ὄχλου γίνεσθαι ταύ-
 τη χάριν τῶν προικῶν πραγμάτων αὐτῆς, ὥς μηδεμίαν μετοχὴν ἐπὶ τοῦτοις ἔχοντος ἐκ τῶν νόμων τοῦδε τοῦ Συροπούλου, ὥς εἴρηται. τοῖνον καὶ γενέσθω, καθὼς ἡ μετριότης ἡμῶν παραδηλοὶ τῇ σῇ ἱερό-
 τητι διὰ τοῦ παρόντος γράμματος, ὃ καὶ ἀντιστραφῆτω τῷ ἑταλη-
 φθέντι Συναδηνῇ δι' ἀσφάλειαν. ἔρρωσο, κατὰ κέρριον ἀγαπητῆ ἀδελφῆ
 τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῆ.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ματίφ ἰνδ. ζ' †.

LVII. (6832—1324) maio-augusto ind. VII.

Synodus dirimit quasdam controversias.

I. † Μηνὶ ματίφ, θ' ἡμέρα, τετράδι, ἰνδ. ζ', προκαθημένου τοῦ παν-
 αγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς κατὰ
 τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλοῖς αὐτοῦ, συνεδριάζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιο-
 σύνη αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Κυζικίου, ὑπερτίμου καὶ ἐξ-
 ἀρχου πάσης Ἑλλησπόντου, Ἀθανασίου, τοῦ Σάρδεων, ὑπερτίμου καὶ ἐξ-
 ἀρχου πάσης Λυδίας, Γρηγορίου, τοῦ Χαλκηδόνος, ὑπερτίμου καὶ προέ-
 δρου Μαρωνείας, Θεοδοῦλου, τοῦ Μελιτηνῆς καὶ ὑπερτίμου, Θεοδοσίου,
 τοῦ Πρόσης καὶ ὑπερτίμου, Νικολάου, τοῦ Πηγῶν καὶ Παρίου, ὑπερ-
 τίμου καὶ προέδρου Γάνου, Κωνσταντίνου, τοῦ Πισιδίας καὶ ὑπερτί-
 μου, Γρηγορίου, τοῦ Δορραχίου καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Σαύρνης

καὶ ὑπερτίμου, Ξενοφάντος, τοῦ Μιτολήνης καὶ ὑπερτίμου, Διονυσίου, τοῦ Διδμοτείχου καὶ ὑπερτίμου, Θεοδούλου, τοῦ Λακεδαιμονίας καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Ἄκρω, ὑπερτίμου καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Εὔχαϊτων, Ἰωσήφ, τοῦ Μηθύμνης καὶ ὑπερτίμου, Μαλαχίου, καὶ τοῦ ὀκοφηρίου Μαδύτων, καριστοζυμένων καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετρίότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ ἱερομόναχος κὦρ Νίκανδρος, καὶ ἀνέφερεν, ὡς πρὸ χρόνων ἤδη τριῶν εὐρισκόμενος ὁ τιμιώτατος ἐν μοναχοῖς κὦρ Μακάριος ὁ Ταρχανειώτης εἰς προστάμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ἐκ' ὑνόματι τιμωμένης τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως, εἰδήσει καὶ τοῦ κτήτορος ταύτης, τοῦ μεγάλου λογοθέτου ἐκείνου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν, παραδέδωκε τούτῳ διὰ γράμματος αὐτοῦ ἀγγιχτά πη τῆς τοιαύτης μονῆς τόπον τινα, ὅσος κατὰ μέρος ἐν τῷ τοιοῦτῳ αὐτοῦ περιλαμβάνεται γράμματι, τάξας, ὡς ἂν διδῶ πρὸς τὸ μέρος αὐτῆς οὗτος κατ' ἔτος ὑπέκτορα τρία πρὸς τῷ ἡμίσει, καὶ ἀνεγείρη ἐν ταῦδε τῷ τόπῳ θεῖον ναόν, καὶ κελλία περὶ αὐτὸν ἀνακτίση, λάβη τε καὶ τὴν θείαν λάρνακα τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Κατασαάββα, ἔτι τε καὶ τὴν εσπετὴν εἰκόνα τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Γεωργίου καὶ ἐπικεκλημένου Κασαβιώτου· εἰ δ' ἴσως οὐ βουλευθῶσιν οἱ μοναχοὶ στέρεται τήνδε τὴν πρᾶξιν, ἀντιστραφῶσι πρὸς αὐτὸν, ὅσα ἂν παρὰ τοῦτο ἀναλωθεῖη, καὶ τῷ τοιοῦτῳ γράμματι τῆς ἐκδόσεως θρυφήτας οὗτος δὴ ὁ ἱερομόναχος κὦρ Νίκανδρος ἐπέβαλε χεῖρα τῇ θυφίλει προθέσει αὐτοῦ, καὶ οἰκείοις πόνοις καὶ ἀναλώματιν ἐξ αὐτῶν κηπίδων ἀνήγειρε θεῖον ναόν, καὶ κελλία περὶ αὐτὸν συνεστήσατο, καὶ χρυσίους δέκα πρὸς τὴν μονὴν δέδωκεν, ἥνικα τὴν ἀρχὴν ἐπελίβετο ταῦδε τοῦ τόπου. τοῦ κτήτορος δὲ, τοῦ μεγάλου δηλαδὴ λογοθέτου, μικρὰ φροντίσαντος τοῦ γράμματος καὶ εἰς ἀνατροπὴν αὐτοῦ χωρήσαντος καὶ ἀθέτησιν, κατεγαλάσθη μὲν ὁ ναὸς παρ' ἐκείνου καὶ τὰ εἰρημένα κελλία, ἣ δὲ τούτων ὅλη εἰσῆχθη ἐν τῇ δηλωθείσῃ μονῇ, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐστὶν ὁ εἰρημένος ἱερομόναχος ἀποστερούμενος τῶν οἰκείων ἀναλωμάτων, οὐ χάριν καὶ ἐδεξίθη τῆς ἡμῶν μετρίότητος, ἐμφανίσας καὶ τὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐκδόσεως γράμμα τοῦ τοιοῦτου τιμητάτου ἐν μοναχοῖς κὦρ Μακαρίου. παρόντες δὲ τῷ ἱερῷ συνοδικῷ δικαστηρίῳ οὗτός τε καὶ οἱ δηλωθέντες μοναχοὶ, καὶ τούτου τὰ

εἰρημένα διεξιόντος ἀκούοντας, πρὸς ὁδὸν εἶχον ἀντιλέγειν, ἀλλὰ μόνην τὴν τοῦ κτήτορος δυναστείαν εἰς αἰτίαν ἦσαν τιθέμενοι. διέγνωσται οὖν συνοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι, ὡς ἂν, ἐπειπερ ὕδα ὁ ἱερομόναχος κατὰ τὴν περιληφιν τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐκδοτηρίου γράμματος, ὡς εἴρηται, θαρρήσας χεῖρα ἐπέβαλε τῷ θεοφιλεῖ τούτου σκοπῷ, καὶ ἐξ οἰκείων κόπων καὶ ἀναλωμάτων ἀνήγειρέ τε τὸν τωούτον ναόν, καὶ κελλίᾳ περὶ αὐτὸν συνεστῆσατο, εἰδήσει τοῦ κτήτορος καὶ τῶν αὐτῶν μοναχῶν, ἣν δὲ τεταγμένον ἀντιστρέφασθαι τούτῳ, μὴ στερῆνται αὐτῶν, τὰ ἀναλωθέντα παρ' αὐτοῦ, αὐτοὶ δὲ προκατάρξαντες εἰς ἀνατροπὴν ταύτης ἐχώρησαν καὶ ἀθέτησιν, κἀντεθεὶν καταβέβληται ὁ τε ναὸς καὶ τὰδε τὰ περὶ αὐτὸν κελλίᾳ, εἰσαχθείσης τῆς τούτων ὄλης ἐν τῇ δηλωθείσῃ μονῇ, ἰκανωθείη τούτῳ παρ' αὐτῆς, ὅσα ἂν μετ' ἀσφαλείας τῆς προσηκούσης καὶ ὡς ἐφορῶντος θεοῦ ἀνομολογήσῃ οὗτος καὶ παραστήσῃ ἀναλώσει ὑπὲρ αὐτῶν. ὅθεν καὶ δεξιλοῦσιν οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ ἀποδοῦναι ἐφ' ὅδε τῷ ἱερομονάχῳ ἀναλλικτῇ, ὅσα περ ὑτάς τὸν εἰρημένον τρόπον μετ' ἀσφαλείας τῆς προσηκούσης ἀποδείξει καὶ παραστήσει ἀναλωθῆναι. ὅπ' αὐτοῦ ὑπὲρ τε τῆς ἀκεγέρσεως τοῦ αὐτοῦ ναοῦ καὶ τῆς τῶνδε τῶν κελλίων σωστάσεως, ἔτι δὲ καὶ τὰ εἰρημένα δέκα ὑπέρορα, ἅπερ, ὡς δεδήλωται, πρὸς τὴν μονὴν δέδωκε τοῦ τόπου ἐπιλαβόμενος· εἰ γὰρ μὴ εὐπειθήσαντες τῇ κρίσει καὶ τῷ δικαίῳ, καὶ εἰσέτι καταδυναστεύουσι, καὶ οὐκ ἀποδώσουσι πάντα τὰ διεγνωσμένα πρὸς τὸν ῥηθέντα ἱερομόναχον, τῷ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπιτιμίῳ ὑποβληθήζονται, ὡς προδήλως τῷ δικαίῳ ἐναντιούμενοι. ταῦτα παρεκβληθέντα κ. ε. λ. †.

Π. † Μηνὶ ματίῳ, κη' ἡμέρᾳ, δευτέρᾳ, ἰνδ. ζ', προκαθημένον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλίσις αὐτοῦ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσόνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Κοζίτου, ὑπερεμμοῦ καὶ ἐξάρχου πάσης Ἑλλησπόντου, Ἀθανασίου, τοῦ Σάρδεων, ὑπερεμμοῦ καὶ ἐξάρχου πάσης Λυδίας, Γρηγορίου, τοῦ Χαλικηδόνας, ὑπερεμμοῦ καὶ προέδρου Μαρωνείας, Θεοδοῦλου, τοῦ Ἀδριανουπόλεως καὶ ὑπερεμμοῦ, Ἰγνατίου, τοῦ Μεσιτηνῆς καὶ ὑπερεμμοῦ, Θεοδοαίου, τοῦ Προύσης καὶ ὑπερεμμοῦ, Νικολάου, τοῦ Πηγῶν καὶ Παρίου,

ὑπερτίμου καὶ προέδρου Γάνου, Κωνσταντίνου, τοῦ Πισιδίας καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Δορραχίου καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Μιτολήνης καὶ ὑπερτίμου, Διονυσίου, τοῦ Διδυμοτείχου καὶ ὑπερτίμου, Θεοδοῦλου, τοῦ Μηθύμνης καὶ ὑπερτίμου, Μαλαχίου, καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δέρκου, Λουκά, παρισταμένων καὶ θεοφιλοτάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς καὶ ἡ τοῦ Τζόρου Μαρία ἡ Καλοθετίνα, καὶ ἀνέφερεν, ὡς ἀνδρὶ κατὰ πρῶτον συνοικέσιον συνεζεύχθη τῷ Μαρμαρᾷ Θεοδώρῳ, ἔχουσα καὶ προικὸς χάριν πράγματα, κοσότητος λιτρῶν δεκαοκτῶ, καθὼς ἐν τῷ συμφώνῳ ταύτης περιλαμβάνονται, ὅς δὴ καὶ δύο παιδία, θῆλο καὶ ἄρρεν, γεγεννηκῶς ἐξ αὐτῆς, κατηνάλωσε πάσαν σχεδὸν ἦν ἔσχε προίκα, πλὴν τινων σχολαρικίων καὶ ἀργύρου περισταμένου εἰς λίτρας δεκαοκτῶ, ἄπερ ἄμφω παρέθετο μὲν εἰς ἐνέχυρον τῷ Κεφαλᾷ, δανεισάμενος ὑπέρπυρα τριακόσια, τὰ δὲ γε γονικόθεν διαφέροντα τούτῳ οἰκήματα τῷ οἰκείῳ τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, τῷ Δισυπάτῳ, δανεισάμενος τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ ἐξ αὐτοῦ ὑπέρπυρα τριακόσια εἰκοσιπέντε, καὶ ἀποδεδωκῶς ὁ ῥηθεὶς Μαρμαρᾶς τῷ αὐτῷ Δισυπάτῳ ὑπέρπυρα ἑκατὸν, τὸν βίον ἀπέλιπε, μηδὲν ἕτερον καταλείψας ἴδιον ἑαυτοῦ πρᾶγμα, ἢ μόνον τὰ τοιαῦτα οἰκήματα καὶ ἀμπέλιον διακειμένον περὶ τὴν τοποθεσίαν τῶν Πηγῶν, ὑπερ εἰς ἐνέχυρον τοῦ Ἀντιοχείτου Ἀνδρέου ἀντὶ ὑπερπύρων διακοσίων κατέχοντος, αὕτη δὴ ἡ Καλοθετίνα ἐκ τῶν προικῶν ταύτης πραγμάτων ἀπέφλησε ταῦτα, καὶ ἐκελεύετο τοῦτου, καὶ ὅτιπερ εὗρίσκει τοῦτου καὶ τόκου προσακαιτοῦντας, ἔδειξθη διαγνώσεως τῆς ἡμῶν μετριότητος. διέγνωσται οὖν τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἱρωτάτοις ἀρχιερεῶσιν, ὡς δίκαιον μὲν ἦν ἀποδοθῆναι τὴν προίκα πρὸ τῶν ἄλλων χρεῶν, ἐπεὶ καὶ οἱ θεοὶ νόμοι καντὸς χρέους τὸ τῆς προικὸς τιθέασιν προτιμότερον, δοῦναι δὲ πρότερον ἀσφάλειαν ἀποκροβῆς τὴν τοιαύτην Καλοθετίναν περὶ τῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς τοῦ ἀνδρὸς τελευταῆς καθεσορεθέντων πραγμάτων ἐκείνου, ὥστ' ἐκ τῶν περιτεσσόντων ἀποδοθῆναι τὰ ὑφελόμενα πρὸς τοὺς αὐτοὺς δανειστάς, συγκαταβάσει δὲ ὅμως χρησαμένη διέκρινε, μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν τοιαύτην ἀσφάλειαν τοῦτον μὲν δὴ τὸν Δισύπατον μόνον λαβεῖν, ὅσα δάνους χάριν δέδωκε τὴν ἀρχὴν, τὸν δὲ γε ῥηθέντα Κεφαλᾶν τὰ τριακόσια ὑπέρπυρα, καὶ ἀρπασθῆναι τούτοις ἀμφοτέροισ

αὐτοὺς καὶ μηδὲν τόκου χάριν προσακαιτεῖν, ἀπηγορευμένον ὄν τοῖς αὐτοῖς θείοις νόμοις, ὅθεν καὶ ὑφείλουσιν οἱ ῥηθέντες θανατῆσαι μόνη λαβεῖν, ὡς δεδήλωται, τὰ χάριν κεφαλαίου παρ' αὐτῶν θανατοθέντα, καὶ μηδὲν τι ὑπὲρ τόκου προσακαιτῆσαι, εἰδότες, ὡς, εἴπερ οὐκ εὐπεθεῖς γενόμενοι τῇ κρίσει καὶ τῷ δικαίῳ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταδόνασθεσοῦσι, καὶ οὐ ποιήσουσι κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διάγνωσιν, ὡς προδήλως ἀδικοῦντες τῷ ἀπὸ θεοῦ κατακρίματι ὑποκεισοῦνται. ταῦτα παρεκβληθέντα κ. τ. λ. †.

III. † Μηνὶ ἰουνίῳ, θ' ἡμέρᾳ, δευτέρᾳ, ἰνδ. ζ', πρὸ καθήμενος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, συνεδριάζοντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτῶν ἀρχιερέων †.

† Ἀνήνεγκεν ἐπὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ συνοδικοῦ δικαστηρίου ἡ κυρὰ Μαρία μεγάλη παπίανα Ἀσπίετισσα ἡ Χοῦμναινα, ὡς τινες τῶν τοῦ κλήρου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Διδυμοτείχου χρεῖαν καταπέιρουσαν ἔχοντες, προσιόντες αὐτῇ ἤτησαντο καὶ ἔλαβον κόσμιά τινα ταύτης καὶ λοιπὰ διάφορα πράγματα, συναινοῦντος καὶ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Διδυμοτείχου καὶ ὑπερτίμου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργοῦ, καὶ πρὸς τοῦτο αὐτὴν καταπέιρουτος, ὡς ἂν παραθέμενοι αὐτὰ εἰς ἐνέχορον ἀνόμοσος τὴν τοιαύτην χρεῖαν αὐτῶν, καὶ γράμμα ἴδιον τούτου χάριν ἐξέδοντα οἰκείαις ὑπογραφαῖς αὐτὸ πιστωσάμενοι, περιληφθέντων ἐν τούτῳ κατὰ μέρος καὶ τῶν τοιούτων κοσμίῳ, ἵνα μετὰ ἕνα μῆνα ταῦτα πάντα πρὸς αὐτὴν ἀποδώσουσιν· εἰ δ' οὐκ, καθέξει αὐτὴ τὰ προσόντα τούτοις κτημάτων τε καὶ πραγμάτων. καὶ ὅτι περ οἱ λαβόντες εἰς ἀνατροπὴν τῆς τοιαύτης συμφωνίας ἐχώρησαν καὶ ἀθέτησιν, αὐτῇ τῶν οἰκείων πραγμάτων ἐπὶ χρόνους ἤδη τρισὶν ἀποστερωμένη, ἐδεήθη συνοδικῆς διαγνώσεως, ἐμφανίσασα εἰς παράστασιν τοῦ ἀληθῶς ἔχειν τὰ εἰρημμένα καὶ τὸ τοιοῦτον γράμμα τῆς συμφωνίας. διέγνωσται οὖν τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῶσι, συνεδριάζοντος καὶ τοῦδε τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Διδυμοτείχου καὶ ὑπερτίμου, δίκαιον εἶναι, ὡς ἂν ἐκ τῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων τῶν λαβόντων τὰ εἰρημμένα κόσμια καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα ταύτης δὴ τῆς μεγάλῃς

κακιαίνης· και τῶν ἰδίων τοῦ εἰρημένου ἱερωτάτου μητροπολίτου Διδομοτείχου, ὡς τῇ τοῦτου κειθαῖ και συναίνεσει τῶν τοιοῦτων κοσμίων δοθέντων παρ' αὐτῆς, εἰ και μὴ ἔφθασε τὸ γεγονὸς γράμμα πισθῶσασθαι και υπογράψῃ αὐτοῦ, ἀποφληθῶσι πάντα τὰ ὑφειλόμενα, και ἀκολάβῃ ἢ δηλωθεῖσα μεγάλη κακιαίνα σῶα και ἀνελλιπῇ πάντα τὰ ἴδια αὐτῆς κόσμια, ὅσα δηλονότι ἐν τῷ τοιοῦτῳ γράμματι κατὰ μέρος περιλαμβάνονται. ἔθεν και ὑφειλοσιν ὃ τε δηλωθεῖς ἱερωτάτος μητροπολίτης Διδομοτείχου και οἱ ἐκ τῶν βῆθέντων κληρικῶν ἐγγράφως ἐπισχεθέντες και λαβόντες τάδε τὰ κόσμια και τὰ λοιπὰ πράγματα τῆς ὑφειλόμενης μεγάλης κακιαίνης ποιῆσαι κατὰ τὴν συνοδικὴν τάτην και ἡμετέραν διάγνωσιν και ἀποφλησαι, ὅσα δάνους χάριν ὑπὲρ αὐτῶν ἔλαβον, και εἰ μὲν εὐπειθήσαντες ποιήσουσι κατὰ τὴν ἐγγραφὸν τοῦτων ὑπόσχεσιν, εὖ ἂν και καλῶς ἔχοι· εἰ δ' οὖν, τοὺς μὲν ἐξ αὐτῶν ἱερωσὺν τετιμημένους ἐπισχημένους ἔχει τοῦ ἱερουργεῖν ἢ μετριότης ἡμῶν, ἀλλὰ δὴ και τὸν δηλωθέντα Διδομοτείχου, τοὺς δὲ γε μὴ τοιοῦτους και κοσμικοὺς ὑπὸ ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτίμιον ποιῶνται, μέχρις ἂν τὰ ὑφειλόμενα ἀποφλησῶσι. ταῦτα παρεκβληθέντα κ. τ. λ. †.

IV. † Μηνὶ ἰουλίῳ, ἰε ἡμέρα, τετράδι, ἰνδ. ζ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ και τῶν αὐτῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων †.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ Εὐθειότικος Ἰσαάκιος, και ἀνήνεγκεν, ὡς ὁ καλούμενος Ναυπηγὸς γαβρὸν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ ἀγατόμενος, συνεφώνησεν αὐτῷ προικὸς χάριν και πράγματα ὑπερπύρων διακοσίων και οἰκῆματι πρὸς τοῦτους ἀδιατίμητον, ἔτι τε και (τὴν) τῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς τελευταίας αὐτοῦ καθυπερθετησόμενων τοῦτῳ πραγμάτων κληρονομίαν. και ἦν μὲν ὁμόστεγος και ὁμοδαίτος τῷ πενθερῷ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ· ἐπεὶ δὲ εἶδεν ὁ αὐτὸς Ἰσαάκιος τοῦτον δὴ τὸν πενθερὸν κειραθέντα ἐξῶσαι αὐτὸν τοῦ τοιοῦτου οἰκῆματος, ἀντεκρίθη τοῦτῳ ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, και ἐμφανίσας τὸ γεγονὸς αὐτῷ σύμφωνον δεδικαίωται· σπυκαταμένειν τῷ τοιοῦτῳ πενθερῷ ἐν τῷ εἰρημένῳ οἰκῆματι, ὃν δὴ

τρόπον και ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις ἐπτά χρόνοις ἦν καταμένων. βουληθέν-
 τος δὲ και τοῦ συγγάμβρου αὐτοῦ τοῦ Καλωνομίτου πρὸς ὕψος ἐπά-
 ραι τὸ προσὸν αὐτῷ χαμαί . . . οἶκημα, σὺνεγγος και πλησίον τυχ-
 χάνον τοῦ εἰρημένου οἰκήματος, γέγονε τμηκαῦτα ἐπιστοασία και
 διεκρίθη, μηδαμῶς ἀνοψῶσαι τῶνδε τὸν Καλωνομίτην αὐτὸ, μηδὲ τι
 μεταποιῆσαι τοῦ ἀρχαίου σχήματος, ἧ τε γὰρ ἀποφικ τοῦ οἰκήματος
 τοῦ Ἰσαακίου ἐντεῦθεν ἀπείργεται, και αἱ τούτου παράθυροι κλειον-
 ται, προβάντος τούτου χάριν και γράμματος. μεθ' ἱκανὸν δὲ εἰς ταῦτὸ
 γνώμης ἐλθάντες, οὕτως τε ὁ Ἰσαάκιος και ὁ ῥηθεις πενθερός αὐτοῦ
 ὁ Ναυπηγὸς πρὸς συμβάσεις ἐχώρησαν, συνθέμενοι και συμφωνήσαν-
 τες διὰ ταβουλλαρικοῦ γράμματος, σταυρικοῖς δεσμοῖς σιγνογραφῆσαντες
 ἐν αὐτῷ, ὥστε ἀνοψῶσαι τὸν τοιοῦτον Καλωνομίτην τότε τὸ χαμαί . . .
 οἶκημα αὐτῶ, και ὅσον ἂν χώρον περιλάβη τὸ μέλλον εἰς ὕψος ἀρθῆναι,
 σὺνεγγος ὄν, ὡς εἴρηται, και σύγκολλα τῆς ἀπόψεως τοῦ αὐτοῦ οἰκή-
 ματος τοῦ Ἰσαακίου εἰς δύο μερίδας διαλεῖν, και τὴν μίαν μὲν τὸν
 ῥηθέντα Ἰσαάκιον λαβεῖν, τὴν δὲ ἑτέραν τῶνδε τὸν Ἰσαάκιον, και
 ἀντιδοῦναι τῷ αὐτῷ Καλωνομίτη Ἰσην μερίδα ἀπὸ τοῦ προσόντος αὐτῷ
 ὄπισθεν και ἐκ πλαγίου μέρους. οὐ δὴ ταβουλλαρικοῦ γράμματος και
 συνοδικῶς εἰς ἐπήκοον ἀναγνωσθέντος, διέγνωσται τῇ ἡμῶν μετριό-
 τητι και τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῶσι, τὸ στέργον και ἀπα-
 ρακοίητον ἔχειν τὴν τοιαύτην τούτων συμβίβασιν, και μηδένα ἐκ τού-
 των κειράσασθαι πρὸς ἀνατροπὴν και ἀθέτησιν χωρῆσαι αὐτῆς, ἀλλ'
 ἐμμένειν ἑκατέρους ἀπαραβάτως αὐτῇ· εἰ δ' Ἰσως αὐθελήσει ὁ αὐτὸς
 Καλωνομίτης στέρξαι τῆνδε τὴν συμφωνίαν, ὀφείλει καταβληθῆναι τὸ
 οἶκημα τούτου και εἰς τὸ πρότερον σχῆμα καταστῆναι, καθὼς και
 τὸ τῆς κρίσεως γράμμα διέξεισιν, ἐπεὶ και ἡ πρὸς τὴν βασιλικὴν
 ὁδὸν ἀποφικ τοῦ οἰκήματος τοῦ αὐτοῦ Βόθθειοτακίου ἀπείργεται, και
 αἱ τούτου παράθυροι μέλλουσιν ἀποκλεισθῆναι τελείως, καθ' ὃν εἴρη-
 ται τρόπον, ἐφ' ᾧ και ὁ οἰκεῖος τῷ κριτικῷ και ἀγίῳ μου ἀδοκρά-
 τορι μέγας δροουγγάριος τοῦ θεοσώστου στόλου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι
 γνησιώτατος οἶός τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Ἰωάννης ὁ Φιλανθρωπη-
 ῶς, ἀναδέξεται τὸν διαληφθέντα Ἰσαάκιον, και ἀπαλλάξει τῆς κα-
 ταδονναστείας και ὀχλήσεως τοῦ ῥηθέντος Καλωνομίτου, κατὰ τὴν
 συνοδικὴν ταύτην και ἡμετέραν διάγνωσιν. ταῦτα παρεβληθέντα
 κ. τ. λ. †.

V. † Μηνί ἀγιοσόφ, ιε' ἡμέρα, παρασκευή, ἰνδ. ζ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλοῖς αὐτοῦ, συνεδριάζοντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Κοζιτικοῦ, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἑλλησπόντου, Ἀθανασίου, τοῦ Σάρδεων, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Λυδίας, Γρηγορίου, τοῦ Χαλκηδόνος, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Μαρωνείας, Θεοδοῦλου, τοῦ Ἀδριανουπόλεως καὶ ὑπερτίμου, Ἰγνατίου, τοῦ Μελιτηνῆς καὶ ὑπερτίμου, Θεοδοσίου, τοῦ Ποντοηρακλείας καὶ ὑπερτίμου, Ἰωαννικίου, τοῦ Προύτης καὶ ὑπερτίμου, Νικολάου, τοῦ Πηγῶν καὶ Παρίου, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Γάνου, Κωνσταντίνου, τοῦ Πισιδίας καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Δυρραχίου καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Μιτωλήνης καὶ ὑπερτίμου, Διονυσίου, τοῦ Μηθόμνης καὶ ὑπερτίμου, Μαλαχίου, τοῦ Βρόσεως καὶ ὑπερτίμου, Γερασίμου, καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δέρκου, Λοοκᾶ, παρισταμένων καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συναδικῶς ἡ τοῦ Κηφῆ ἐκείνου θυγάτηρ Μαρία, καὶ ἀνέφερεν, ὡς ὁ τοιοῦτος πατήρ αὐτῆς ἀνδρὶ σονέζουεν αὐτὴν κατὰ νόμιμος τῷ Μαγιδιώτῃ Γεωργίῳ, δοὺς αὐτῇ καὶ πράγματα προικὸς χάριν, ὅσα δὴ καὶ τῷ συμφώνῳ αὐτῆς περιεληφται, καὶ τοῦδε τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ὑπέρορα χίλια πρὸς τοῖς ἑβδομηκονταεπταεὶα δανεισαμένου, καὶ τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἀποδεσποτός, τὰ δὲ μὴ εὐποροῦντος ἀποδοῦναι, πειρῶνται κατασχεῖν οἱ δανεισταὶ τό τε οἴκημα καὶ τὸ ἀμπέλιον αὐτῆς, ἅπερ ἐκ τῶνδε τῶν προικῶν αὐτῆς πραγμάτων ἐκτήσατο, τούτων χάριν ἀναλωθέντων. ἔχουσα δὲ καὶ θεγατέρας δύο τὸν νόμιμον ὑπερβεβηκυίας τοῦ γάμου χρόνον, καὶ μὴ δυναμένη ἐτέρῳ τρόπῳ ἀνδράσι ταύτας σοζεῖσαι, ἐδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος ἢ μετριότης οὖν ἡμῶν, καθάπερ ἐχρήν, διεμνησάτο καὶ τοῖς τοιούτοις δανεισταῖς ἀπαντῆσαι πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς ἱερὸν συνοδικὸν δικαστήριον ἐπὶ τῷ καὶ αὐτῶν ἀκροάσασθαι ὧν δὴ καὶ μὴ βουληθέντων ἀπαντῆσαι, καὶ ταῦτα καὶ δις καὶ τρίς διαμνησθέντων, διέγνωσται τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῶσι, δίκαιον εἶναι, πρότερον ἰκανωθῆναι τῇ ῥηθείᾳ γενναίῃ τὴν προῖκα ταύτης ἀνελλιπῆ, ἐπειπερ οἱ θεῖοι νόμοι παντός χρέους τὸ τῆς προικὸς τιθέασι προτιμότερον, καὶ μάλιστα' δεῖ καὶ φύλακα ταύτης ἐπιστώσαι τὸν ἄνδρα, οὐχ ἵνα πᾶν τὸ κατὰ γνώμην ἐπὶ ταύτῃ ποιῇ,

ἀλλ' οὐδ' αὖτε παρακαταθήκην τούτῃ καταπιστέσθωκαί, ἐπὶ τῇ καὶ πάλιν δεῖσαν ἀντιστρέφειν τοῖς κληρονόμοις. μέντοι καὶ ἔσται ἐπιλημμένη ἢ τοιαύτη γυνὴ τοῦ τε οἰκήματος καὶ τοῦ ἀμπελλοῦ, προσκηθέντων ἐκ τῶν προικίων ταύτης πραγμάτων, ὡς εἴρηται, καὶ μέγιστος ἐξαρκούτων ὑπὲρ τῶν ἀναλωθέντων ἀπὸ ταύτων καὶ λειπομένων αὐτῆ· οἱ δὲ γε δηλωθέντες δανεισταὶ παύσσονται δι' ὄχλου γίνεσθαι τούτων χάριν αὐτῆ, ἀπαιτήσουσα δὲ καὶ λήφονται τὰ κεχρωσσημένα τούτοις ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν πραγμάτων τοῦ τοιοῦτου Μαγιδιώτου, κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διάγνωσιν. ταῦτα παρεκβλήθηεντα κ. τ. λ. †.

VI. † Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ, ἰνδ. ζ', προκαθήμενος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγισσύνῃ αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων †.

† Εἶχε μὲν ὁ σεβαστὸς ἐκεῖνος· κδρ Βασιλεῖος ὁ Σεβαστασιανὸς οἰκήματα τινα καὶ ἐμπροσθενικὰ δίκαια μετὰ τοῦ περιλειπομένου αὐτοῖς θεῖου ναοῦ, ὃν ἐκεῖνος ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνήγειρεν ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, διὰ σεπτῶν χρυσοβόλλων καὶ προσταγμάτων καὶ λοιπῶν διαφόρων δικαιωμάτων. μέλλων δὲ τελευτᾶν διαθήκην ἐξέθετο, καταλιπὼν τὰ τε τοιαῦτα οἰκήματα μετὰ τοῦ ναοῦ καὶ εἴ τι ἕτερον ἐκείνητο ἀπὸ ἐμπροσθενικῶν δίκαιον, πρὸς τὸν εἰδὸν ἐκεῖνου, καὶ ἦν κατὰ διαδοχὴν καὶ οὗτος ἀνονόχλητος κατέχων αὐτὰ καὶ νεμόμενος, ὅς δὴ καὶ τελευτῶν, ἐπεὶ μηδένα ἕτερον εἶχε γνήσιον κληρονόμον, κατέλιπεν ἐνδιαθήκως ταῦτα πάντα πρὸς τε τοὺς ἀδελφόπαιδας αὐτοῦ, τοὺς τοῦ Βουρδῆ καίδασ, καὶ τὸν ἐξάδελφον αὐτῶν Βασιλεῖον τὸν Σεβαστασιανόν. καὶ εἰσὶ μὲν καὶ οὗτοι ἐξ ἐκεῖνου τούτων ἐν κατοχῇ, διανοστάς δὲ ὁ ἱερατικῶς ἐξυπηρετῶν ἐν τῷ τοιοῦτῳ ναῷ πρεσβύτερος Γεώργιος ὁ Νίκας, δι' ὄχλου γίνεται τούτοις, κειρῶμενος κατέχειν αὐτὸν διὰ βίου παντὸς καὶ προσέτι τῷ μέρει παραπέμπειν αὐτοῦ, καίπερ ἐκάστου ἔτους, ἐφ' ὅσον ἦν τὴν ἱερατικὴν ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν ἐκείσε, χρυσίνους δὲ λαμβάνων ὑπὲρ μισθοῦ. παρὼν δὲ τῷ ἱερῷ συνοδικῷ δικαστηρίῳ καὶ ὁ τοιοῦτος πρεσβύτερος καὶ τῶν εἰρημένων ἀκούων, οὐδὲν ἕτερον εἶχε

λέγειν, ἢ μόνον τὸ τοῦ χρόνου εἰς δικαιοῦσιν ἑαυτοῦ προσβάλετο. διέγνωσται οὖν τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῶσι, δίκαιον εἶναι, ὡς ἂν κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν τε σεπτῶν χροσοβούλλων καὶ προσταγμάτων καὶ τῶν ἐτέρων δικαιοματῶν κατέχωσι τὰ εἰρημένα οἰκήματα οἱ ἀδελφόπαιδες ἐκείνου καὶ ὁ τοιοῦτος Βασίλειος, μετὰ καὶ τοῦ δηλωθέντος θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐμφορευτικῶν δικαίων, καὶ ἔχωσιν ἐκ' ἀδείας πᾶν τὸ κατὰ γνώμην ἐπὶ τοῦτοις ποιεῖν, καὶ ἐξοκληρετῇ ἱερατικῶς, ὡς δεδήλωται, πρεσβύτερος ἐν αὐτῷ, ὃν ἂν οὗτοι βούλωνται καὶ θελήσωσι, μετ' εἰδήσεως μέντοι καὶ προτροπῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὃ δὲ γε τοιοῦτος πρεσβύτερος τίλει ἀπέχῃ ἐκείθεν, καὶ παύσεται τὸ ἀπὸ τοῦδε δι' ὄχλου γίνεσθαι τούτων χάριν αὐτοῖς, ὡς μηδὲν μηδὲως δίκαιον ἔχων. ἔθεν καὶ ὑφαίλει πραχθῆναι τὰ περὶ τούτου κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διάγνωσιν. ταῦτα παρεβληθέντα κ. τ. λ. †.

LVIII. (6833—1324) 19. septembris ind. VIII.

Synodus dirimit controversiam.

† Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, κθ' ἡμέρᾳ, τετράδι, ἰνδ. ὀγδόης, προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν ταῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλίαις αὐτοῦ, συναδριαζόντων τῇ-μεγάλῃ ἀγισσύνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Κοζίκου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἑλλησπόντου, Ἀθανασίου, τοῦ Σάρδεων, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Λυδίας, Γρηγορίου, τοῦ Νικομηδείας, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Βιθυνίας, Μαξίμου, τοῦ Χαλκηδόνας, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Μαρωνείας, Θεοδοῦλου, τοῦ Ἀδριανουπόλεως καὶ ὑπερτίμου, Ἰγνατίου, τοῦ Μελιτηνῆς καὶ ὑπερτίμου, Θεοδοσίου, τοῦ Ποντοπρακλείας καὶ ὑπερτίμου, Ἰωαννικίου, τοῦ Προύσης καὶ ὑπερτίμου, Νικολάου, τοῦ Πηγῶν καὶ Παρίου, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Γάνου, Κωνσταντίνου, τοῦ Πισιδίας καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Δορραχίου καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Μηθύμνης καὶ ὑπερτίμου, Μαλαχίου, καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δέρκου, Λουκά, παρισταμένων καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Τὸ τῆς δικαιοσύνης χρῆμα πᾶσιν ὄντως λυσιτελεῖ· ταύτη γὰρ τόλεις εὐνομούμεναι καὶ ἄνθρωποι τοῖς ἴσοις μέτροι ἀρκοῦμενοι βροθμίζονται μὲν πρὸς τὸ βέλτιον, εἰρηνικὸν δὲ καὶ ἀστασίαστον τὸν

σφῶν αὐτῶν βίον εἰσι διανόοντες, τῆς ἀδικίας μακρὰν ἀπελαυομένης καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς ἀναφουμένης πλεονεξίας ἐκκοπτομένης. εἰ δ' ἐπὶ πάσι χρεῶν τὸ τῆς δικαιοσύνης καλὸν παρρησιάζεσθαι καὶ κρατεῖν, πῶς οὐ πολλῶν γε πλέον δοίη τις ἂν τοῦτο προσήκειν τοῖς γε λαχοῦσι προῖστασθαι τῶν ἄλλων πνευματικῶς καὶ εἰς τύπον εἶναι καὶ ὁπ-
δειγμα τοῦ καλοῦ; ταύτης γὰρ ὄντες ταμίαι, πάσι τρόποις αὐτὴν κρα-
τύνειν ἐπιζητοῦσι καὶ πραγματεύονται, καὶ κέρδος αἰσχρὸν, ὡς βακά-
νην, εὖ μάλα προθυμοῦνται φυλάττεσθαι. τῷ λόγῳ τῷδε σκοπός, ὡς τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μιτυλήνης, ὑπερτίμῳ, ἀτακτῶ κατὰ κύριον ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετρούτητος, πολλαὶ διανοχλήσεις πρὸ χρόνων καὶ ἀμφισβητήσεις γεγέννηται μετὰ τῶν κατὰ καιρὸς τὰ κατὰ τὴν τοιαύτην νῆσον Μιτυλήνην πατριαρχικῶς δίκαια διεξαγόντων ἐξαρχικῶς περὶ τῆς ἐκείσε διακειμένης σεβασμίας μονῆς τοῦ ὁσίου Γεωργίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν μετοχιῶν, τοῦ μὲν ἰσχυριζομένου τε καὶ ἀποδεικνύοντος, διαφέρειν ταύτην τῆδε τῇ κατ' αὐτὸν μητροπόλει, τῶν δ' αὐθις διατεινομένων, τῷ πατριαρχικῷ μέρει ἀνήκειν αὐτὴν· οὕτω μὲν οὖν παρ' ἀμφοῖν τὰ τῆς διαμάχης ταύτης ἐκράτει, τοῦ ἀρχιερατικῶς δὲ προϊσταμένου τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας κῆρ Γρηγορίου, ἐκεί-
νου πρὸ χρόνων ὅτι κλείστων κατὰ τὸ Νόμφαιον ἐπὶ τοῦ ἀοιδίμου ἐν πατριάρχαις κῆρ Ἀρσενίου τὰ περὶ τούτου κεινηκότος, καὶ συνοδικῆς πράξεως καὶ φήφου προβάσεως τηνικαῦτα δικαιοσύνης τὴν κατ' αὐτὸν ταύτην μητρόπολιν Μιτυλήνης ἐπὶ τε τῇ δηλωθείσῃ μονῇ τοῦ ὁσίου Γεωργίου καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὴν μετοχίαις, εὐρεθείσης τε ἤδη καταγεγραμ-
μένης καὶ ἐν τοῖς κωδικίοις τοῦ ἱεροῦ χαρτοφυλακείου, ὁ αὐτὸς ἱερώ-
τατος μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος ἐπὶ τῆς θείας τῶν ἱερωτάτων ἀρ-
χιερῶν ὁμηγύρεως τὴν τοιαύτην συνοδικὴν πράξιν προέτεινε, ἀπει-
θήπερ τῷ μακρῷ χρόνῳ ἢ τοῦ ὁσίου Γεωργίου μονῇ καταβέβληται, μετέπεισε τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως εἰς τε τὴν ὑπ' αὐτὴν τελοῦσαν σεβα-
σμίαν μονὴν, ἐκ' ὀνόματι τετιμημένην τῶν ὁσίων πατέρων καὶ ἐπιτε-
κλημένην Δαφνέαν, καὶ τὴν τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου τῆς Γλίστρας οὕτω πως ἐκονομαζομένην, καὶ ἐξητήσατο, μὴ ἐπιπλέον ἀδικεῖσθαι αὐτὸν ἐπὶ ταύταις. ἔνθεν τοι καὶ τῆς τοιαύτης πράξεως συνοδικῶς εἰς ἐπήκοον ἀναγνωσθείσης, ἢ μετρούτης ἡμῶν συνδιασκεφαμένη τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ἀκριβέστερον προσχούσα ταύτῃ καὶ ἐξ αὐτῆς κατεληφθεὶσα διεξιούσης, τρόπον πλεονεκτικῷ εἰσῆναι τὸν πατριαρχικόν

ἔξαρχον ἐν τε τῇ ῥηθείᾳ μονῆ τοῦ ὁσίου Γεωργίου καὶ τοῖς ὑπὸ αὐτὴν μετοχίοις, τῇ τε τοιαύτῃ δηλονότι μονῇ τῶν Ὁσίων Πατέρων καὶ τῇ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τῆς Γλίστρας, ἐν ἁγίῳ παρακλεισέσθαι πνεύματι, μηκέτι τὸ ἀπὸ τοῦδε μήτ' ἐν τῆδε τῇ μονῇ τῶν Ὁσίων Πατέρων, μήτε μὴν ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, ἀλλ' οὐδ' ἐν τοῖς ὑπ' αὐτὰς κτήμασι παραβάλλειν αὐτὸν, εἰ γὰρ τὴν τοῦ ὁσίου Γεωργίου πρωτότοκον μονὴν, ἐφ' ἣ δὴ καὶ ἡ διένεξις ἀνέκοψε τὴν ἀρχὴν, ὃ ἐν πατριάρχαις αἰοίδιμος κῆρ Ἀρσένιος παρακεχώρησε τὴν πνευματικὴν διεξαγωγὴν ἔχειν παρὰ τοῦ εἰς ἀρχιερέα ἐδρισκομένου τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μιτωλήνης, ἀπειρέσας εἰσερχέσθαι ὄλωσ ἐν αὐτῇ τὸν πατριαρχικὸν ἔξαρχον, ὃν δὴ τρόπον ἦδε ἡ συνοδικὴ πράξις ἀριδύλως διέξεισι, πολλῶ μᾶλλον ὑφαιλοσιν αἱ ὑποκείμεναι ταύτῃ, ἣ τε τῶν Ὁσίων Πατέρων καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου παρὰ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας κατέχεσθαι καὶ ὑπὸ ταύτης παντοίαν δεχέσθαι τὴν ἀνακρίσιν, ἐπεὶ πάσαν θύραν καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν τῷ πατριαρχικῷ ἀποκλείει ἐξάρχῃ, ὥστ' ἐπιχειρεῖν εἰσερχέσθαι καὶ ἀνακρίνειν τοὺς ἐν αὐταῖς, ἔσονται γὰρ αὐταὶ τὸν αἰὶ χρόνον ὑπὸ τὴν τοῦ μητροπολίτου Μιτωλήνης ἢ καὶ ἐπισκόπου διοίκησιν· ἐπεὶ δ' ἐν τῇ τοιαύτῃ συνοδικῇ πράξει περιλαμβάνεται, ἐν ταῖς τελουμέναις θείαις ἀγιστείαις ἐν τῇ ὁσῃ τῷ τότε πρωτόταφῳ μονῇ τοῦ ὁσίου Γεωργίου τελείσθαι τὴν ἀναφορὰν τῆς ἡμῶν μετριότητος, διεκρίθη συνοδικῶς, εἴπερ ὃ τοῦτου συνίσταται ναὸς καὶ οὐ καταβέβληται, κατὰ τὴν περιληψὴν τῆσδε τῆς συνοδικῆς πράξεως τὴν τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀναφορὰν γίνεσθαι, τελουμένων ἐν αὐτῷ τῶν θείων ἀγιστειῶν, χωρὶς δὲ τοῦτου οὐδὲν τι πλεον ἢ πατριαρχικὴ ἔξει περιωπή. τὸν ὅμοιον δὲ τρόπον ὃ ῥηθεῖς ἱερωτάτος μητροπολίτης Μιτωλήνης καὶ ὑπέρτιμος καὶ περὶ ἑτέρου μονοδρίου κεκίνησε, τοῦ ἁγίου Μητᾶ τῶν Κάτω Πτωμαίων, ὅπερ δι' ἑτέρου γράμματος τοῦ αἰοίδιμου ἐν πατριάρχαις κῆρ Ἀρσενίου καὶ ἀλλοίων δικαιομάτων παρέστησεν ἀληθῶς ὑποκείσθαι τῇ τοιαύτῃ κατ' αὐτὸν μητροπόλει, πάντεσθεν δεδικαίωται ἐν κατοχῇ καὶ τοῦτου τυγχάνειν. ἔτι γε μὴν καὶ περὶ ἑτέρου μονοδρίου, ἀνεγερθέντος παρὰ τοῦ προκαθήμενου ἐκείνου τοῦ Γίδωνος, ὅπερ καὶ αὐτὸ κατέχειν δεδικαίωται. ἅτα τῆς τοῦτου καθιερώσεως παρ' αὐτοῦ δὴ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου γεγενημένης. ὡσαύτως δεδικαίωται κατέχειν καὶ τὸν ἐντός τοῦ κάστρου δι' ἀναλωμάτων τῆς εἰρημένης μονῆς τῶν Ὁσίων Πατέρων

ανεγερθέντα ναὸν ὡς εἰς μετόχιον καὶ καθέδραν αὐτῆς, εἰ γὰρ τοῦ
 κυριώτερον δικαιοῦται τυγχάνειν ἐν κατοχῇ, πολλῶ μᾶλλον καθέξει
 τὸ τοῖς ἐκείθεν ἀναλώμασιν τὴν οὐσταςιν λαβὸν καὶ ὑπ' ἐκεῖνο τε-
 λουῖν, ὡς δεδήλωται. πρὸς τοῦτοις, ἔσχε τὴν δικαιοῦσιν καὶ ἐκ τῆ
 παρὰ τοῦ Κανναβούτζη ἐκείνου τοῦ ἡρουγαρίου ἀνεγερθέντι ναῶ εἰς
 ὄνομα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ τρακαιοφόρου Γεωργίου, ἐπεὶ
 τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ἔγγιστα τῇ τοιαύτῃ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει διακειμένον
 καὶ τοῦ κοσμικοῦ λαοῦ ἐν τούτῳ συναγομένον, πλείστη φιλονεικία καὶ
 οὐκ ὀλίγων ἀφορμαὶ σκανδάλων συμβαίνουσιν εἰς τὸ μέρος τοῦ ῥη-
 θέντος ἱερωτάτου μητροπολίτου Μιτωλήνης καὶ ὑπερτίμου ὁμοίως ἐκί-
 νησε καὶ περὶ ἑτέρου τινὸς μονυδρίου παρὰ τὰ Βασιλικά τοῦ τιμίου
 ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαὴλ καὶ ἐπικυκλημένου Ἀκρο-
 νησιώτου, τῆς τούτου καθιερώσεως γενομένης παρὰ τοῦ ἐπισκόπου
 Ἐριτσίου κύρ Θεοδώρου ἐκ προτροπῆς τοῦ εἰς ἀρχιερέα τηλικαῦτα
 εὐρισκαμένου Μιτωλήνης κύρ Γρηγορίου ἐκείνου, καθὼς οἱ τῶ τότε
 ἱερουργήσαντες ἐν αὐτῷ πρεσβύτεροι, ὃ τε σκευοφύλαξ τῆς αὐτῆς ἀγιω-
 τάτης ἐπισκοπῆς ὁ Θωμάπουλος καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς ταύτης ὁ Λάζα-
 ρος ἐγγράφως ἐξησφαλίζαντο, γηραιοὶ ἄνδρες καὶ ἀξιώπιστοι, ἀλλὰ δὴ
 καὶ ὁ τὰ πατριαρχικὰ δίκαια διεκπερῶν ἐκείσε πρὸ χρόνων, μοναχὸς Μα-
 ξίμος, ἐνταῦθα παρὼν καὶ ἐρωτηθεὶς μετ' ἀσφαλείας τῆς προσηκοῦ-
 σης ἀνωμολόγησεν, ὡς ἐφορώντος θεοῦ, καὶ διαβεβαιώσατο, προσθεὶς
 εἰς πλείονα τὴν παράστασιν καὶ ὡς χηρευούσης τῆς τοιαύτης ἀγιω-
 τάτης μητροπόλεως Μιτωλήνης, ὁ βεστάρχης ἐκεῖνος, ἐγκρατῆς τῶν δι-
 καιῶν αὐτῆς εὐρισκόμενος, γραμμάτων ἐντός τοῦ θυσιαστηρίου τοῦδε
 τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀκρονησιώτου ἐπιγεγραμμένων πρὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ καὶ
 ἐγλωβόντων ἐναργῶς, ὑποκείμενον εἶναι τοῦτον τῆδε τῆ ἀγιωτάτῃ μητρο-
 πόλει, δόλο καὶ ῥηζυνοργίᾳ χρησάμενος, ἀπῆλειψε καὶ ἀπέξεσε ταῦτα
 οὕτω τοῖνον καὶ τοῦδε τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου τὰ αὐτὰ τοῖς ῥηθείσι πρε-
 ζβυτέροις ὁμολογήσαντες, ἐνεφάνισε καὶ τὰς ἐγγράφους αὐτῶν μαρτορί-
 ας ὁ δηλωθεὶς ἱερωτάτης μετροπολίτης Μιτωλήνης καὶ ὑπερτίμος, καὶ
 εδειχθή καὶ τούτων χάριν συνοδικῆς διαγνώσεως. διεγνώσται οὖν καὶ περὶ
 τούτων συνοδικῶς τῆ ἡμῶν μετρίεττει, τελείν καὶ ταῦτα δὴ τὰ μονυδρια
 καὶ τοὺς ἐρημίτους ναοὺς ὑπὸ τὴν δηλωθείσαν ἀγιωτάτην μητρόπο-
 λιν Μιτωλήνης κατὰ τὰς περιλήψεις τοῦ τε γράμματος τοῦ ἀειδύμου ἐν
 πατριαρχίαις κύρ Ἀρτεμίου καὶ τῶν ἑτέρων δικαιοματῶν, ἔτι δὲ καὶ

ας τῶν σαρκικῶν ἐρωμένων καὶ γηραιῶν ἀνδρῶν ἐγγράφους μαρτορίας, καὶ ἐν τοῦτοις μνημονεύεσθαι τοὺς κατὰ καιροὺς ἀρχιερατικῶς τῆς εἰρημῆνης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας προϊσταμένους, καὶ μηδαμῶς παραβάλλειν εἰς τι ἀπὸ τῶν τοιούτων τὸν πατριαρχικὸν ἔξαρχον ἐπὶ τῷ ἀνακρίνειν ὅπως πειρασθῆναι καὶ ἀνοχλεῖν τὸ μέρος ταύτης δὴ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μιτυλήνης, καὶ πάντα δὲ τὰ προγεγονότα πατριαρχικά γράμματα τοῦτων χάριν εἰς καταδίκην τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἄπορα καὶ ἄπρακτα ἔχει ἢ μετριότης ἡμῶν, ὡς μὴ κατὰ τὸν τοῦ δικαίου λόγον προβάνα, καθόλου γὰρ περιαιροῦσα τὰ τῆς ἀδικίας ταύτης, καὶ τοῦ λοιποῦ μηδεμίαν εἶναι τὴν ἀμφισβήτησιν βουλομένη μεταξὺ τοῦ τε πατριαρχικοῦ μέρους καὶ τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μιτυλήνης, ψηφισαμένη τὰ περὶ τούτου, κακῶρως καὶ κτησφαλίσατο· ὁ γὰρ τὸ ἀπὸ τοῦδε πειρασόμενος εἰς ἀνατροπὴν καὶ ἀθέτησιν χωρησάι τῶν διεγνωσμένων συνοδικῶς τοῦ δικαίου ἐξεργημένων καὶ ὀχλήσεως καὶ σκάνδαλα καὶ αὐθιγ. προξενεῖν τῷ τε πατριαρχικῷ, ὡς δεδηλωται, μέρος καὶ τῇ ῥηθείᾳ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Μιτυλήνης πρὸς τῷ ἀπὸ θεοῦ κατακρίματι καὶ ἐκκλησιαστικῇ ἐπιτιμῆσι ὀκοπεοῖται. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπεγραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμωτάτου χαρτοφύλακος βεβαιωθέντα καὶ πιστωθέντα ἐπεδόθη μὴνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις ἔτους 5ου ὡν τριακοστοῦ τρίτου †.

LIX. 6833—1324. septembri ind. VIII.

Esaias confirmat decisionem praecedentem synodi.

† Τὸ μὲν ἡμῶν τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κδρ Ησαίου γεγονὸς ἐπὶ τῆδε τῇ συνοδικῇ πράξει †.

Τῇ πατριαρχικῇ κεριωπῇ ἐκ παντὸς ἑθόπου προσεῖναι τὸ φιλοδίκαιον προσήκον ἐστί καὶ ὑφειλούμενον μάλιστα, αὐτὸ μόνον ἐπὶ τοῖς ἀμφισβητούμενοις τῶν ἄλλων πράγμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ὡς οἰκείοις ταύτης κατεχομένοις, εἰ δὴ τι τούτων διαφέρειν ἄλλῃ τινὶ ἀμφιβάλλεται· οὕτω γὰρ καὶ δόξαν πλεονεξίας ἀποκοροῦσι ἂν, καὶ ταῖς ἄλλως γινόμεναις ταύτῃ εὐπορίαις εὐπρεπῶς μάλιστα χριστὸ καὶ ὡς φίλον θεῷ. προτόντος δὴλον γένηται τοῦ λόγου τὸ βούλημα. τὸ κατὰ τὴν νῆσον Μιτυλήνην μοναστήριον τὸ τοῦ ὁσίου Γεωργίου λεγόμενον ὅπως μὲν συνέστη τὴν ἀρχὴν, καὶ περιφανείας ὅπως εἶχε καὶ

λαμπρότητος, και ὄσοις ἐκόμα τοῖς ἀγαθοῖς, φθάνει διεξίόντα τρανό-
 τερον τὰ προσόντα τούτῳ καλαιγενῆ δικαιοῦματα, και ὁ τοῦτο γινῶναι
 ζητῶν ἐντοχῶν τούτοις ἀκριβῶς εἴσεται· πλὴν ἐνδόντος και τοῦ τοι-
 οῦτου μοναστηρίου τῷ πάντα εἰς φῶς ἄγονει και τοῖς οἰκείοις αὐθις
 λομαινομένῳ γεννήμασι χρόνῳ, οἱ ἐν αὐτῷ μοναχοὶ εἰς τὰ ὅπ' αὐτὸ
 μετόχια μετοικοῦσι κατὰ τὴν αὐτὴν διακείμενα νῆσον και ὅπὸ τὴν
 ἐκείσε τελοῦντα τῆς Μιτολήνης ἀγιωτάτην μητροκόλιν, και διένεξις τὸ
 ἐξ ἐκείνου ἀνέκυψε τῷ πατριαρχικῷ μέρει και τῷ τῆς μητροπόλεως,
 ἐκατέρου αὐτῶν ἀντιποιουμένοι, τοῦ μὲν τοῖς πατριαρχικῶς, τοῦ δὲ
 τοῖς τῆς μητροπόλεως ἐναριθμοῦντος και κατατάττοντος, ὅτε και συν-
 οδικῶς κινήσεισης τῆς ὑποθέσεως ἐπὶ τοῦ τότε τὸν πατριαρχικὸν
 κοσμοῦντος θρόνον, ἀοιδίμου ἐν πατριάρχαις κῆρ Ἀρσενίου, τὴν νικῶ-
 σαν ἔσχε τὸ μέρος τῆς μητροπόλεως. δέσταιλε μέντοι ἡ κρίσις ἐν τῷ
 καθολικωτέρῳ και ἀρχαίῳ μοναστηρίῳ τῷ τοῦ ὁσίου Γεωργίου, εἴπερ
 συνίσταται, τὴν ἀναφορὰν και μνήμην τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος γί-
 νεσθαι ἐν ταῖς ἱσραὶς πρὸς θεὸν ἀγισταίας· οὕτω δὲ καιπερ δικαιο-
 θεΐσης και περιγενομένης τῆς μητροπόλεως τῶν ἀντιπερισταμένων
 αὐτῇ, χεῖρα και αὐθις ὕστερον τοῖς τοιοῦτοις οἱ τοῦ πατριαρχικοῦ μέ-
 ρους ἐνέβαλον, ὅθεν ὁ νῦν ταύτης ἀρχιερατέων, ἀγαπητὸς κατὰ κό-
 ριον ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος και συλλειτουργός, τῇ ἡμῶν
 μετριότητι συνεδριάζων προκαθημένη συνοδικῶς, ἀνήνεγκε τὰ περὶ
 τούτου, και τὸ συνοδικὸν ἐπὶ τοῦ μέσου σημεῖωμα ἐνεφάνισε, τὸ
 τοῦ ἀοιδίμου δηλαδὴ πατριάρχου κῆρ Ἀρσενίου. ἡ μετριότης οὖν
 ἡμῶν χρεὸς ἔχουσα τοῖς καλῶς διεγνωσμένοις ἐμμένειν, ἄλλως τε
 μηδὲ ἀποδεχομένη καθ' οἶανδῆτινα πρόφασιν ἀντικαθίστασθαι τοῖς
 ἡμετέροις ἀδελφοῖς και συλλειτουργοῖς ἐπὶ κτήσει πραγμάτων· καὶ
 δοκεῖν ποιείσθαι περὶ ἐλάττονος σχέσιν και εἰρήνην ἀδελφικὴν, διὰ
 ταῦτα ἔστειλεν· ὥσπερ ἄρα και εἰκὸς ἦν, τὴν προβάσαν συνο-
 δικὴν πράξιν, γράμμα συνοδικὸν αὐτῆς ἀπολύσασα εἰς τὴν περὶ
 τούτου βεβαίωσιν, ἀλλὰ και ἐπὶ πλεον τὰ τοῦ πράγματος ἀσφα-
 λιζομένη εἰς ἀποσόβησιν και ἀποτροπὴν παντελῆ τῶν εἰς τὸν ἐξῆς
 ἄπαντα και διηνεκὴ χρόνον ἐξαρχικῶς τὰ ἐκείσε πατριαρχικὰ δίκαια
 ἐπιτροπομένων, αἰτησάμενος ταῦτο τοῦ αὐτοῦ ἱερωτάτου ἀρχιερέως,
 ἐν ἀγίῳ διακελεύεται πνεύματι και διὰ τοῦ παρόντος ὑπομνηματώ-
 δους γράμματος, μένειν εἰς τοὺς ἐξῆς χρόνους τὰς ὑπὸ τὸ εἰρημένον

μοναστήριον τοῦ ὁσίου Γεωργίου σεβασμίας μονᾶς, τὴν τε τῶν Ὁσίων Πατέρων καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τῆς εἰρημένης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μιτωλήνης καὶ παρ' αὐτῆς ἔχειν ταύτας τε καὶ τὰ ὑπ' αὐτάς κτήματα τὴν πνευματικὴν ἀνάγκαις, παντελῶς γὰρ ἀποτρέπει καὶ κωλύει ἢ μετριότης ἡμῶν πάντα πατριαρχικὸν ἔαρχον τῆς εἰσόδου τῆς εἰς αὐτάς, ἐπὶ τῷ ἀνακρίνειν εἰσέρχασθαι θέλοντα τὰ φυχικὰ σφάλματα ἐν αὐταῖς καὶ τοῖς κτήμασι αὐτῶν, καθέξει γε μὴν ὁ αὐτὸς ἱερώτατος μητροπολίτης καὶ τὸ μονῆριον τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, ὅπερ τῶν Κάτω Πτωμαίων ἐπιπέκληται, ἐπεὶ παρέστηκε καὶ ἀπέδειξε καὶ τοῦτο τῇ κατ' αὐτὸν προσήκειν ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ διὰ τε ἑτέρων γραμμάτων δικαιούντων αὐτὸν καὶ ἄλλου γράμματος τοῦ δηλωθέντος αἰδιόμου πατριάρχου κῆρ Ἀρσενίου. ὁμοίως καὶ τὸ ἐκείσε ἕτερον μονῆριον, τὸ παρὰ τοῦ προκαθημένου ἐκείνου τοῦ Γιδωνος ἀνεγερθὲν εἰς ὄνομα τῆς ὑπεράγνου Θεοτόκου τῆς ὀδηγητρίας, ὅπερ παρὰ τοῦ τοιοῦτου ἱερώτατου ἀρχιερέως ἔσχε τὴν καθιέρωσιν, καὶ διὰ τοῦτο διεγνώσθη κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ. ἔτι δὲ καὶ τὸ περὶ τὰ Βασιλικὰ τοῦ τιμίου ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω δυνάμεων καὶ ἐπιπεκλημένου τοῦ Ἀκρονησιώτου μονῆριον, ὡς καθιερωθὲν ἐκ προτροπῆς τοῦ τμητικαῦτα ἀρχιερέως Μιτωλήνης, κῆρ Γρηγορίου ἐκείνου, παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Ἐρισσοῦ ἐκείνου κῆρ Θεοδώρου, καθὼς οἱ τῷ τότε ἱεροοργήσαντες πρεσβύτεροι, ὃ τε σκευοφλάξ τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς ὁ Θεομόπουλος, ὁ πρωτοπαπᾶς ὁ Λάζαρος καὶ ἕτεροι ἐγγράφως ἐξησφαλίσαντο, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ τὰ ἐκείσε πατριαρχικὰ δίκαια διενεργήσας μοναχὸς Μάξιμος ἐρωτηθεὶς διεμαρτύρατό τε καὶ ἰσχυρίσατο, ὅστις καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐξείπεν, ὅτι δὴ ὁ βεστάρχης ἐκείνος πατριαρχικῇ προτροπῇ τὰ κατὰ τὴν ταιάτην μητροπόλιν ἀρχιερέως χηρεῦσσαν διοικῶν τὰ ἐν τῷ ἱερῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ τοιοῦτου μονῆριου ἀναγεγραμμένα γράμματα, δι' ὧν ἐδηλοῦτο ἀριδύτως, τῆς μητροπόλεως εἶναι τὸ μονῆριον τόδε, ἠφάνισέ τε καὶ ἀπήλειψε παντελῶς. ἐπὶ τοῦτοις ὀφείλει κατέχειν ὁ τοιοῦτος ἱερώτατος ἀρχιερεὺς καὶ τὸν ἐντὸς τοῦ κάστρου ἀνεγερθέντα θεῖον ναὸν παρὰ τῶν μοναχῶν τῆς εἰρημένης σεβασμίας μονῆς τῶν Ὁσίων Πατέρων ὡς μετόχιον αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τὴν παρὰ τοῦ Κανναβοῦτζη ἐκείνου τοῦ δροσγαρίου εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου· ἐπεὶ γὰρ ἐγνώρισεν ἢ μετριότης ἡμῶν, ὡς συμβαίνουσι τῷ μέρει τῆς εἰρημένης ἀγιωτάτης μητροπόλεως

ὀχλήσεις οὐ μικραὶ, πλησίον εὐρισκομένων τῶν τοιοῦτων θείων ναῶν καὶ κοσμικοῦ λαοῦ ἐν ταῦτοις συναγομένου, ἔταξέ κατέχεσθαι τοὺς τοιοῦτους θεῖους ναοὺς παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου, περιαιροῦσα τὰς ἀφορμὰς τῶν σκανδάλων καὶ τῶν ὑγλήσεων ἢ μετρίότης ἡμῶν καὶ εἰρήνῃν μνηστευομένην τοῖνυν καὶ οὐδεμίαν ἔξει ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ δεσποτεία καὶ κυριότητι τῶν εἰρημένων σεβασμιῶν μονῶν τῶν Ὁσίων Πατέρων καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου καὶ τῶν διαληφθέντων ἄλλων μονοῦρων καὶ τῶν ναῶν διανοχλησῶν ἢ τὸν τοχόντα ἐμποδιζόν τὸ μέρος τῆς τοιαύτης ἀγιοτάτης μητροπόλεως, ἀλλὰ τὴν μνήμην τοῦ οἴκετου ὀνόματος καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνάκρισιν ἔξει διὰ παντός ἐν αὐτοῖς οὕτως τε ὁ νῦν ταύτης ἱερωτάτος ἀρχιερέος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν αὐτῆς προστησόμενοι, οὐδενὸς τῶν κατὰ καιροὺς ἀποστελλομένων πατριαρχικῶν ἐκείσε διανοχλησῶν ὀφελόντος τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μητροπόλεως ἐπὶ τῶν εἰρημένων, οὐδὲ ζητεῖν εἰσερχεσθαι καὶ ἀνακρίνειν τὸ παράπαν ψυχικὰ σφάλματα ἐν αὐτοῖς ἢ ὅπως διασείειν τὸ μέρος τῆς τοιαύτης ἀγιοτάτης μητροπόλεως. τῇ γὰρ εἰρήνῃ καὶ τῷ ἀνενοχλήτῳ τῷ ἀσφαλῆς καὶ μόνιμον ἕς τὸ διηνεκὲς παρέχουσα ἢ μετρίότης ἡμῶν καὶ πάντα τὰ προβάνα ἐπὶ καταδικῆ τῆς τοιαύτης ἀγιοτάτης ἐκκλησίας πατριαρχικὰ γράμματα ἀπόροι, καὶ ὡς μὴ γεγονότα τὴν ἀρχὴν ἢ ὅπως προβάνα εἶθῃσι, καὶ ἐπιτιμιὸν ἀπειλεῖ παντὶ τῷ διανοχλήσαντι ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις τῷ μέρει τῆς αὐτῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως διὰ τοῦ παρόντος ὁπομηματώδους σιγγιλίου, ὅπερ καὶ γεγονὸς κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τῆς ἡ' ἰνδ. τοῦ 5^{ου} ὡς τριακοστοῦ τρίτου ἔτους ἀπελύθη τῷ μέρει τῆς εἰρημένης ἀγιοτάτης μητροπόλεως Μιτυλήνης εἰς διηνεκὴ τὴν ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ Ἡσαίας ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης τῆ πατριαρχικῆ καὶ θεία χειρὶ †.

Acta antiquiora de eadem re.

I. (6764—1256) martio ind. XIV.

Decisio Patriarchae Arsenii.

† Μηνὶ μαρτίῳ, λα' ἡμέρα, ἕκτη, ἰνδ. ιδ', προκαθημένου τοῦ παναγιοτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κῆρ Ἀρσενίου ἐν τοῖς τῆς κατὰ τὸ Νύμφαιον σεβασμίας μονῆς τῶν ἁγίων μα-

γὰλων μαρτύρων Θεοδώρων καλλιῶν, συνεδριάζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγίω-
σύνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἀγκύρας, Γρηγορίου, τοῦ
Κοζίτικο, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἑλλησπόντου, Γεωργίου, τοῦ
Σάρδεων, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Λυδίας, Ἀνδρονίκου, τοῦ Νι-
κομηδαίας, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Βιθυνίας, Ἰωάννου, τοῦ Φι-
λαδελφείας, ὑπερτίμου καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος Συρρακουύτης, Ἰωαννι-
κίου, τοῦ Ποντοηρακλείας καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος Κλαυδίουπέλεως.
Θεοδώρου, τοῦ Μωκητοῦ, Γεωργίου, τοῦ Ῥόδου καὶ ὑπερτίμου, Θεο-
δούλου, τοῦ Σμόρνης καὶ ὑπερτίμου Θεοδώρου, τοῦ Μιλήτου, Νικηφό-
ρου, τοῦ Μελαγίνων, Ἰωάννου, τοῦ Προύσης καὶ ὑπερτίμου, Νικολάου,
τοῦ Ἀχρράου, Λεόντος, τοῦ Ἀντιοχείας, Μιχαήλ, τοῦ Κυφέλων, Κων-
σταντίνου, τοῦ Γαρέλλης, Κωνσταντίνου, τοῦ Κίου, Δαυίδ, τοῦ Αἰοπα-
δίου, Ἀντιόχου, καὶ τοῦ Περγάμου, Γεωργίου, παρισταμένων καὶ θεο-
φιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Φθάνει μὲν ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Μιτυλήνης, ἀγαπητὸς
κατὰ κύριον ἀδελφὸς καὶ σὺλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ
ἄλλοι ἐπὶ τοῦ πρὸ ἡμῶν ἀγιωτάτου πατριάρχου ἐκεῖνου κύρ Μανουὴλ
κινήσαι συνοδικῶς περὶ τῆς κατὰ τὴν νῆσον Μιτυλήνην διακειμένης
σεβασμίας μονῆς τοῦ ὁσίου Γεωργίου, ἀμφισβητήσιμου οὔσης τούτῳ
δὴ τῷ μητροπολίτῃ, ἐπισχυριζομένῳ διαφέρειν ἐτύτην τῇ κατ' αὐτὸν
μητροπόλει, καὶ τῷ μέρει τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ
ἐκκλησίας, προβῆναι δὲ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ διαδικασίᾳ καὶ συνοδικῆν
πράξιν, διαλαμβάνουσαν, ἐπιστῆναι κατὰ τόπους ἕνα τῶν ἐκκλησιαστι-
κῶν καὶ ἐρευνησαι ἀκριβῶς τὰ τῆς ὑποθέσεως· οὐκ ἔφθασε δὲ τε-
λεσθῆναι τὰ περὶ τούτου, καθὼς τότε ὤριζθησαν, διὸ καὶ ἄρτι ἐπι-
δημοσίησεν τῷ Νυμφαίῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος τὰ περὶ τούτου καὶ
αὐθις ὁ Μιτυλήνης κελίηκε, καὶ τομὴν γενέσθαι ἀπῆτει τῆς ὑποθέ-
σεως, ἀδικεῖσθαι γὰρ τὰ μέγιστα διεκτείνετο, ἕτε τῶν Ἰστογεωργιτων
μοναχῶν μὴ ἐν τῇ πρωτοτύπῳ προσκαθημένων μονῇ, ἣτις καὶ πατρι-
αρχικῆ ὠνομάζετο, ἀλλ' ἐν μετοχίῳ αὐτῶν τῇ κατ' αὐτὸν μητροπο-
λει ὑποκειμένοις ἢ καὶ ταῖς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκοπαῖς καὶ διεξαγομένων
παρὰ τοῦ κατὰ καιροῦ ἀποστελλομένου πατριαρχικοῦ ἐξάρχου, δι-
κηνοῦθησαν τοιγαροῦν αἱ τῆς τοῦ ὁσίου Γεωργίου μονῆς μοναχοὶ ἀπυ-
χομίαι· πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα τὰ προτόντα αὐτοῖς πλαιγιγῆ
δικαιώματα, ἴν ἐκείθεν γνη, εἴτε τῇ πατριαρχικῇ μεγαλειότητι ὑπο-

κειμένη ἐστὶν ἢ τοῦ ὁσίου Γεωργίου μονή, εἴτε τῆ μητροπόλει Μιτωλήνης. καὶ μέντοι καὶ ἀπεκομισθήσαν ταῦτα διὰ τοῦ μοναχοῦ Βαρλαάμ, καὶ ἐνεχειρίσθησαν ταύτῃ προκαθημένῃ συνοδικῶς, χρυσόβουλλα δὲ ταῦτα ἐτόγγανον τῶν ἀοιδίμων βασιλέων καὶ ὑπομνήματα παλαιγενῆ τῶν ἀγιωτάτων ἐκείνων πατριαρχῶν, διαλαμβάνοντα ὁμοῦ πάντα, τὴν τοῦ ὁσίου Γεωργίου μονὴν αὐτοδέσποτον εἶναι, κυρίαν τε καὶ καθ' ἑαυτὴν, καὶ μήτε τῆ ἀγιωτάτῃ τοῦ Θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὑποκεισθαι, μήτε τινὶ ἑτέρᾳ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' οὐδ' ἡγοούμενον ἐνεδίδουσαν σφραγίσεσθαι ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ παρὰ πατριάρχου ἢ ἑτέρου τινός, ταῦτα γάρ πάντα τὰ ὑπομνήματα διεκώλων δι' ἐκφωνήσεως ἀπορισμοῦ φρικώδους τοὺς κατὰ καιρὸν πατριάρχας, εἰ καὶ πρὸ χρόνων μετρίων ὁ πρὸ ἡμῶν ἀγιωτάτος πατριάρχης κθρ Μανουὴλ οὐκ οἶδ' ὅπως ἄγνοιαν πάντως τῆς περιλήψεως τῶν σεπτῶν χρυσοβούλλων καὶ τῶν πατριαρχικῶν κεκτημένων ὑπομνημάτων, ἡγοούμενος Ὁσιογεωργίτας ἐσφράγισε. ταῦτα μὲν, ὡς εἴρηται, διελάμβανον τὰ παρὰ τοῦ μέρους τῆς μονῆς προκομισθέντα παλαιγενῆ δικαιώματα, ἀπηρείτετο δὲ ὁ Μιτωλήνης προκομισαί τι δικαίωμα ἔγγραφον, ἐξ οὗπερ ἀναφανῆ δικαιούμενος ἐπὶ τῇ τοῦ ὁσίου Γεωργίου μονῇ, ὁ δὲ δικαίωμα οὐ προεκόμενον ἔγγραφον, ἔλεγε δὲ, κεκτησθαι μᾶλλον τὴν κατ' αὐτὸν μητρόπολιν ἐπὶ τῇ μονῇ ἀπὸ τῶν προκομισθέντων δικαιωμάτων· ἐπεὶ καὶ γὰρ οὐ διαλαμβάνουσι τὸ ταύτην ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν ἐξουσίαν τε καὶ διοίκησιν τελεῖν τὴν μονήν, μήτε μὴν ἡγοούμενον ἐκ' ἐξουσίας κεκτησθαι τὴν κατὰ καιροῦς πατριάρχην σφραγίζειν ἐν αὐτῇ, οὐδ' ἔξαρχον ἀποστέλλειν ἐκεῖσε, ὅτε τι ἕτερον διενεργεῖν ἐκκλησιαστικὸν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ μονῇ, ἔστι δὲ ἐντός τῆς ἐνορίας μου αὕτη, καὶ μάλιστα ὅτι καὶ πλησίον ἐνίδρωται τῆς κατ' ἐμὲ μητροπόλεως, ἀνάγκη πάντως καὶ ὑποκειμένην αὐτὴν εἶναι τῇ κατ' ἐμὲ μητροπόλει καὶ ὑπὸ τὸν κατὰ καιροῦς μητροπολίτην Μιτωλήνης. εἰ δὲ καὶ καθ' ἑαυτὴν καὶ αὐτοδέσποτός ἐστι, καὶ ὅτε τῇ πατριαρχικῇ ὑπόκειται μεγαλειότητι, ὅτε τῇ τῆς Μιτωλήνης. ὡς φασὶ, μητροπόλει, ἀλλ' οὐ πάντως καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν μετόχια, ἅπερ ὁμολογουμένως τῇ μητροπόλει Μιτωλήνης καὶ τῇ ὑπ' αὐτὴν ἐπιτοκῆ ὑποκείμενα εἰσὶν. ἐν τούτῳ γὰρ καὶ ἀδικεῖσθαι τὰ μέγιστα προσητίθετο, ὅτι τῆς πρωτοτύκου μονῆς τοῦ ὁσίου Γεωργίου ἀμεληθείσης καὶ τῶν Ὁσιογεωργιτῶν ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν μητρόπολιν Μιτωλήνης μετοχίοις προκαθημένων, ὁ πατριαρχικός ἔξαρχος εἰσέρ-

χεται ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀνακρίνει τούτους, καὶ διατάζει πνευματικῶς, αὐτὸν δὲ τὸν μητροπολίτην ἐξωθεῖν ἐκείθεν κειράται. ταῦθ' ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Μιτυλήνης ἐπὶ τοῦ μέτρου προέθετο, καὶ τομὴν ἐξέχει γενέσθαι τῆς ὑποθέσεως. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν ἄμα τῇ περὶ αὐτὴν ἱεράᾳ ἀδελφότητι τὰ τῶν δικαιομάτων ἀκριβέστερον ἐπελθοῦσα κατὰ τούτων διεγνωκῖα, μὴ δικαίως εἰσέρχασθαι τὸν πατριαρχικὸν ἔαρχον ἐν τῇ τοῦ ὁσίου Γεωργίου μονῇ, ἐπεὶ ἐκ τῆς τῶν δικαιομάτων ἀπειργεταί περιλήψεως, διορίζεται συνοδικῶς, μηκέτι τὸ ἀπὸ τοῦδε παραβάλλειν τοῦτον, μὴ ὅτι γε ἐν τῇ τοῦ ὁσίου Γεωργίου πρωτοτόκῃ μονῇ, ἀλλ' οὐδ' ἐν τοῖς ὅκ' αὐτὸν μετοχίοις καὶ κτήμασιν, ἐν οἷς καὶ οἱ Ὅσιογεωργίται προσκάθηται μοναχοί, ταῦτα γὰρ ὅκὸ τὴν τοῦ μητροπολίτου καὶ ἐπισκόπου διοίκησιν ἔσσονται, καὶ παρ' αὐτῶν ποιμανθήσονται καὶ οἱ ἐν τούτοις Ὅσιογεωργίται μοναχοὶ καὶ ἀνακρίθησονται καὶ ἐπιτιμηθήσονται, εἰ δεήσει, καὶ συγχωρήσεως ἀξιωθήσονται, ἐκτιζοῦσι καὶ γὰρ τὰς τῶν τοιούτων μετοχιῶν θύρας τῷ πατριαρχικῷ ἔαρχῳ ἢ μετριότης ἡμῶν, οὐ μόνον γὰρ τὰ κακῶς ἐπικτηθέντα ἀποστρεφθεὶς βοῦλεται, ἀλλ' ἔστιν οὐ διὰ σχέσιν πνευματικὴν καὶ εἰρήνην ἀδελφικὴν καὶ τοῦ οικείου καταφρονεῖν. ἐπεὶ δὲ ἀθλιὰ ἦν περὶ τῆς ἐν τῇ πρωτοτόκῃ μονῇ τοῦ ὁσίου Γεωργίου ἀρχιερατικῆς ἀφορᾶς, οὐδὲ γὰρ ἐφέρετο περὶ τούτου ῥητῶς ἐν τοῖς ἐμφανισθεῖσι δικαιώμασιν ἄσασιν, ἦν δὲ πάντως ἀνάγκη ἀναφῆρεσθαι ὄνομα ἀρχιερέως ἐν ταῖς ἐν αὐτῇ τελοῦμέναις θείαις ἀγισταῖς, ὄρισται συνοδικῶς, συναινοῦντος ἐπὶ τούτῳ καὶ τοῦ Μιτυλήνης, τὴν τῆς ἡμῶν μετριότητος γίνεσθαι ἀναφορὰν, τοῦτο γὰρ καὶ μόνον ἔξει ἡ πατριαρχικὴ περιώπη ἐκ τῆς πρωτοτόκου τοῦ ὁσίου Γεωργίου μονῆς, καὶ οὐδὲν τι πλέον. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν διαγνώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμιωτάτου χαρτοφύλακος τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας Θεοδώρου τοῦ Ξιφιλίνου συνήθως ββαιωθέντα ἐπεδόθη μηνὶ καὶ ἰνδίκτῳ τοῖς προγεγραμμένοις, ἔτους 5900 φέβ' εἶχε τὸ πρωτότοπον τὸ ὁ χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, Θεόδωρος ὁ Ξιφιλίνος †.

† Ἡ παροδοσα συνοδικὴ πράξις τοῦ αἰοιδίμου ἐν πατριαρχαῖς κῆρ Ἀρσενίου καταγεγραμμένη εὑρεθείσα ἐν τοῖς παλαιαῖς κωδικίοις τοῦ ἱεροῦ χαρτοφυλακείου τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, σαθρωθεῖσα δὲ τῷ χρόνῳ, ἵνα μὴ εἰς τὸ παντελὲς ἀφανισθῇ, μετα-

γραφείσα ἐνταῦθα ἀπαραλλάκτως καὶ κατὰ πάντα ἐξισάζουσα τῇ πρωτότυπῃ, κατεστρώθη καὶ νῦν ἐν τοσούτοις κωδικίοις τοῦ ἱεροῦ χαρτοφυλακείου διὰ πλείονα τὴν βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν †.

II. (6755—1246) novembri ind. V.

Decisio Patriarchae Arsenii.

† Ὡς πολλὴν πολλὰκις τὴν διένεξιν εἶδεν ἡ μετριότης ἡμῶν μέσον τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Μιτωλήνης Γρηγορίου καὶ τῶν κατὰ Μιτωλήνην πατριαρχικῶν ἐξάρχων ἐπὶ μοναστηρίοις τισί, τοῦ μὲν λέγοντος, διαφέρειν αὐτὰ τῇ ὑπ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ, τῶν δὲ πατριαρχικῶν ἐξάρχων, τοῖς πατριαρχικοῖς δικαίοις, τὰ μοναστήρια δὲ, ἐφ' οἷς ἡ διένεξις, τὰ Κάτω Πτωμαῖα, καὶ κατὰ τὴν ἐνορίαν τῆς Γέρας ὁ δσιος Γρηγόριος, καὶ ἡ τῶν Ἀριστῶν μονὴ εἰς ἐν τῶν νησιδίων. καὶ δὴ ἐν μὲν τοῖς Πτωμαίοις λαμβάνει ἤδη πληροφορίαν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς τῶν δικαίων ἐστὶ τῆς μητροπόλεως Μιτωλήνης, ἐκ τοῦ ἐμφανισθέντος παρὰ τοῦ μητροπολίτου τῇ ἡμῶν μετριότητι δικαιώματος, ὁ δὴ δικαίωμα ἴσον ἦν ἐξ ἀντιγραφῆς πρωτοτύπου, συμφωνία. γὰρ ἦν μέσον Μανουὴλ τοῦ Ξηροῦ καὶ τοῦ μητροπολίτου ἐκείνου Μιτωλήνης Πόθου τοῦ Ἀπλησφάρη, οὗ δεδώρηται τὴν τοιαύτην μονὴν ὁ μητροπολίτης οὗτος, ὡς τῶν δικαίων οὖσαν τῆς κατ' αὐτὸν ἐκκλησίας, τῷ Ξηρῷ τοῦτ' Μανουὴλ ἐπὶ δυοὶ προσώποις, καὶ τετόπωκεν, ἵνα τελεῖ ἐτησίως ὑπὲρ αὐτῆς νομίσματα τρικέφαλα εἴκοσι, καὶ τὰ μὲν δέκα καταβάλλῃ πρὸς τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν, τὰ δὲ δέκα διδῶ πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ Σερβῆ. καὶ ἦν τὸ δικαίωμα τοῦτο διαλαμβάνον, ὡς ὁ μὲν Ξηρὸς ἐκεῖνος Μανουὴλ τέθνηκε, περιήλθε δὲ τὸ δίκαιον τοῦ δευτέρου προσώπου εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Κομνηνὸν Λέοντα, καὶ ποιεῖ καὶ οὗτος σιγίλλιον τῷ Σερβῆ, ἵνα λαμβάνῃ κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ μέρους αὐτοῦ τὰ δέκα τρικέφαλα. οὕτω μὲν αὖν ἀνεφάνη μητροπολιανὴν εἶναι τὴν μονὴν τῶν Κάτω Πτωμαίων ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τούτου, παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Μιτωλήνης πεπιστωμένον, καὶ ὀφείλει τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐπιλαβέσθαι ταύτης ὁ ἱερωτάτος οὗτος μητροπολίτης Μιτωλήνης Γρηγόριος. ἃ δὲ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις μοναῖς ταῖς ἀνωτέρω δηλουμέναις εἰς δικαιολογίαν προετίσιντο, οὐδὲ ταῦτα παρείδεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ἐπεὶ γὰρ ὁ μὲν πατριαρχικὸς ἐξάρχος, ὁ θεοφιλέστατος ὑπ' αἰῶνος τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης

ἐκκλησίας ὁ Τιμόθεος ἐκ τῆς παρεκβολῆς τῆς ἐνοσημασμένης παρὰ τοῦ Κορίνθου εἰς τὰς μονὰς ταύτας εἰσέρχεται ὄρμητο, ἐπὶ δὲ τῇ παρεκβολῇ ταύτῃ ἀπεφάνθησάν τινα συνοδικῶς, ἃ ἐν τῷ τοῦ ἐπισκόπου Γέρας σημειώματα περιλαμβάνονται, καὶ παρὰ τοῦτ' αὐτὸ οὐκ εἶχεν ἀναντιρρητον τὴν ἐκ τούτων ἐξώθησιν ὁ μητροπολίτης, ὃ δὲ παρεκλήτεος τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἢ ἢ κατὰ τὸν τόπον ἐξέτασις γενομένη, ὡς τῇ ἡμῶν μετριότητι βοόλεται, τὸ ἀληθὲς ἀποδείξει, καὶ τὸ μέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου ἀμφίβολον λύσειεν, ἀπειδεν εἰς τοῦτο καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν. ἐπεὶ γὰρ ὁ μητροπολίτης ἔφασκεν, ὡς μέχρι καὶ τοῦ Μιτωλήνης ἐκείνου Ἰωσήφ ἀναφαίρετα ἦσαν τὰ μητροπολιανὰ δίκαια ἐν ταῖς ῥηθείαις μοναῖς, ἐξ ὅτου δὲ ἐπεσχέθη ἐνταῦθα παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου, ἄδειαν ἐν τῷ τόπῳ εὐράμενοι οἱ πατριαρχικοὶ ἐξάρχου ἀπέσπασαν ταύτας τῶν μητροπολιανῶν δικαίων καὶ ἰδιοποιήσαντο, ἀνεμνήσθη καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς περὶ τῶν κατὰ τὴν μητρόπολιν Μιτωλήνης δικαίων ἔγραφε πολλάκις αὐτῇ καὶ ὁ μητροπολίτης ἐκείνος Ἰωσήφ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ ἀποκαταστάς, ὅτι παρὰ τῶν πατριαρχικῶν ἐξάρχων ἠδίκηται. Ἰνα γοῦν καὶ πάντοτε ταῖς ὁμοίαις ἐνοχλῆται φωναῖς ἡ μετριότης ἡμῶν, τετύπωκεν, ἵνα ἀπέλθῃ κατὰ Μιτωλήνην ὁ τῶν ἐκείσε προϊστάμενος πατριαρχικῶν δικαίων, καὶ ἐπιστάς κατὰ τόπους ποιήσῃ τὴν ἐπὶ τοῖς πατριαρχικοῖς καὶ τοῖς μητροπολιανοῖς δικαίοις ἐξέτασιν διὰ μαρτύρων ἀξιοπιστῶν, εὐλαβῶν δηλαδὴ καὶ ἀμέμπτων ἀνδρῶν γερόντων, ἀφορισμῶ αὐτοὺς προκατασχῶν καὶ προκατασφαιλισμένους, καὶ ἐὰν οἱ μαρτυροῦντες μαρτυρήσωσιν, ὡς μέχρι τῆς ἐφημερίας τοῦ Μιτωλήνης ἐκείνου Ἰωσήφ αἱ ῥηθείαι μοναῖς, ἤγουν ὁ δοῖος Βρηγῆριος καὶ ἡ μονὴ τῶν Ἀριστῶν ὑπὸ τὴν μητροπολιανὴν ἐτέλειον ἐξουσίαν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδεμίαν ἀναφορὰ πατριαρχική, ἕκτοτε δὲ διὰ τὸ ἐπισχεθῆναι τὸν Μιτωλήνης κατὰ Νίκαιαν οἱ πατριαρχικοὶ αὐτὰ παροπέσπασαν ἐξάρχου, ἵνα ἀποκατάσῃ ἐν αὐταῖς τὴν μητροπολίτην ἐκ τοῦ ἀναντιρρήτου· εἰ δὲ μαρτυρηθῇ παρ' αὐτῶν, ὡς ἔκπαλαι καὶ ἀνεκαθεν τὴν κατοχὴν καὶ νομὴν ἐπὶ ταῖς τοιαύταις μοναῖς οἱ πατριαρχικοὶ εἶχον ἐξάρχου, ἵνα κατὰ τὴν ἀναμφιβόλως καὶ πάλιν τὸν πατριαρχικὸν ἐξάρχον. οὕτω μὲν οὖν ἐν ταῖς ῥηθείαις ποιήσῃ μοναῖς, τῇ τοῦ ὁσίου Γρηγορίου καὶ ταῖς Ἀρισταῖς, οὕτω δὲ καὶ ἐν ἄλλαις τισὶν ὑποθέσεσιν, ἐν αἷς τὴν πρὸς ἐκκλησίαν λήφεται ἢ ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ μέρους ἢ ἐκ τοῦ μητρο-

πολιανού. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγίνοι καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ νοεμβρίῳ, ἰνδ. ε', διὰ τῆς τοῦ ἀοιδίμου ἐν πατριάρχαις κῶρ Ἀρσενίου θείας χειρός †.

III. (6755—1246) novembri ind. V.

Decinio Patriarchae Arsenii.

† Γέγονε μὲν τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μιτωλήνης, κατὰ κῶριον ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ, γραφῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος, δικαιοῦσα τοῦτον ἐπὶ τῇ κατ' αὐτὸν μονῇ τῶν Κάτω Πτωμαίων, ἐπὶ δὲ ταῖς λοιπαῖς μοναῖς, ἤγουν τῇ μονῇ τοῦ ὁσίου Γρηγορίου καὶ τῇ μονῇ τῶν Ἀριστῶν, διοριζομένη, γενέσθαι ἐξετάσιν καὶ τὸ ἀναφανησόμενον ἐκ' αὐτοῖς δίκαιον τῷ δικαιοθησομένῳ μέρει ἀπὸ. τε τοῦ μητροπολίτου καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου ἀποδοθῆναι. ἀλλ' ἐπει αἱ Ἀρισταὶ ἐν νομῇ καὶ κατοχῇ ἦσαν τῷ μέρει τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μιτωλήνης μέχρι δὴ καὶ τινος παραδραμόντος ὀλίγου καιροῦ, χθὲς δὲ ἤδη καὶ πρότερον ὁ προϊστάμενος τῆς ῥηθείσης μονῆς ἐλθὼν ἠκάτησεν, ὡς ἔκκαλαι ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν ἐτέλει ἐξουσίαν, καὶ ἐδέξατο γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐγκαθιστῶν αὐτὸν εἰς τὴν προστασίαν, τὸ δὲ οὐχ οὐτως εἶχεν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν μητρόπολιν Μιτωλήνης ἐτέλουν τὰ τῆς μονῆς, διορίζεται ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τῆς παρούσης ταύτης γραφῆς, τὴν μὲν πορισθεῖσαν γραφὴν τῷ εἰς προστασίαν ταχθέντι μοναχῷ τῆς τοιαύτης μονῆς τὸ ἀπρακτὸν εἶχειν, ἐπιλαβέσθαι δὲ καὶ πάλιν τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην τῆς τοιαύτης μονῆς, καθ' ἣν εἶχε μέχρι τοῦ νῦν ἡ κατ' αὐτὸν ἐκκλησία δικαίωσιν ἔκ. τε τῆς κατοχῆς καὶ νομῆς καὶ τῆς τοῦ μητροπολίτου Μιτωλήνης ἀναφορᾶς· τῆς δὲ κατὰ τόπον ἐξετάσεως καὶ ἐν ἄλλαις μοναῖς γενομένης, ὅποτε ταύτῃ γενήσεται, τότε καὶ τὰ κατὰ τὴν ῥηθείσαν μονὴν ἐξετασθήσεται, καὶ εἴ τις καὶ ἐν ταύτῃ ἐστὶν ἀμφισβήτησις, διευλοτωθήσεται. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγγίνοι καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ νοεμβρίῳ, ἰνδ. ε', διὰ τῆς αὐτῆς θείας χειρός τοῦ ἀοιδίμου ἐν πατριάρχαις κῶρ Ἀρσενίου †.

† Τὰ παρόντα ἴσα τῶν γραμμάτων τοῦ αἰτιδίου ἐν πατριάρχαις κῆρ Ἀρσενίου τῷ χρόνῳ καθρωθέντα καὶ εἰς ἀρχιεργῶν κινδυνεύσαντα κατατήσασαι, μεταγγραφέντα ἤδη καὶ τοῖς πρωτοτύποις ἀντιβληθέντα καὶ κατὰ πάντα ἐξισάζοντα εὐρεθέντα κατατηρώθησαν ἤδη ἐν τοῖς κωδικίοις τοῦ ἱεροῦ χαρτοφυλακείου ἀσφαλῆως τῆς εἰς τὸν ἐξῆς ἄπαντα χρόνον καὶ βεβαιώσεως ἕνεκα †.

IV. (6733 – 1225) februario ind. XIII.

Conventio inter Manuelem Xerum et Pothum, metropolitanum Mitylenas.

† Ἐπεὶ συμφωνία γέγονε μέσον ἑμοῦ καὶ τοῦ μητροπολίτου ἐκείνου Μιτυλήνης κῆρ Πόθου τοῦ Ἀπλητάρη ἐκείνου ἐπὶ τῇ πρὸς ἡμᾶς εἰς δύο προσώποις παρ' ἐκείνου δωρηθείσῃ μονῇ τῶν Κάτω Πτωμαίων τῇ κατὰ Μιτυλήνην διακειμένῃ, ὥστε ἐτησίως ὑπὲρ τῆς τριαύτης μόνης τεισὶν νομίματα τρικέφαλα καινούργια τὰ κατὰ χώραν ἀπαιτούμενα εἶκοσι, καὶ τὰ μὲν δέκα καταβάλλειν πρὸς τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν, τὰ δὲ δέκα διδόναι πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ καὶ ἀνδράκου ἡμῶν τοῦ προέδρου Ἰωάννου τοῦ Σερβῆ, ἰδοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν σιγίλλιον ὅποσοῦσιν, λαμβάνειν κατ' ἕτος τὴν οἰκίαν τὸ δηλωθέντος Σερβῆ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐνεργουμένου τὰ κατὰ Μιτυλήνην ἡμέτερα κτήματα τὰ δηλωθέντα δέκα καινούργια τρικέφαλα καὶ λαμβάνειν ἐκ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἀπόδειξιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιον τῇ οἰκειοχείρῃ ἡμῶν ὀπογραφή καὶ τῇ μολυβδίνῃ βούλλῃ πιστωθὲν ἐκεδόθη τῷ Σερβῇ εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ματίῳ, ἰνδ. ιγ', καὶ ὀπογραφήν· Μανουὴλ ὁ Σηρός, καὶ βούλλαν μολυβδίνην κρεμαμένην, ἐν μὲν τῷ ἐνὶ μέρει ἔχουσαν ἐγγεγραμμένους δύο ἀγίους μάρτυρας, ἡγουν τὸν ἄγιον Θεόδωρον καὶ τὸν ἄγιον Δημήτριον, ἐν δὲ τῇ ἑτέρῃ μέρει στίχον ἔχοντα οὕτως· Σηρόν Μανουὴλ μαρτύρων δυὰς σκέποις. εἶχε δὲ ὀπισθεν καὶ ἕτερον σιγίλλιον παρέχον οὕτως †.

† Τὸ παρὸν σιγίλλιον τοῦ μακαρίτου αὐθέντου καὶ πατρός μου βουλόμεθα ἔχειν τὸ ἐνεργτὸν, μέχρις ἂν καὶ αὐτοὶ ἐν τοῖς ζῶσι διάγωμεν, κατὰ τὴν αὐτοῦ περιλήψιν, ἐπεὶ γὰρ ἐν αὐτῷ τετόπισται λαμβάνειν τὸν ἐν τούτῳ δηλούμενον Ἰωάννην τὸν Σερβῆν τὸν καὶ Κλαυσιμὸν μέχρι·

πέρατος τῶν δύο προσώπων νομίσματα τρικέφαλα καινούργια δέκα· τὸ δὲ τοιοῦτον δεύτερον πρόσωπον εἰς ἡμᾶς περιῆλθεν, θφείλει καὶ αὐτὸς, ὡς εἴρηται, τὰ τοιαῦτα δέκα τρικέφαλα ἀνυστερήτως λαμβάνειν ἐτησίως ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῆς τοιαύτης μονῆς τῶν Πτωμαίων, μέχρις ἂν τῷ βίῳ τῇ τοῦ θεοῦ μακροθυμία περιέμῃ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιον τοῦ μακαρίτου αὐθέντου καὶ πατρὸς μου ὑπεγράφη καὶ παρ' ἡμῶν ἐξ αἰτήσεως τοῦ δηλωθέντος Σερβῆ εἰς οἰκείαν ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ φεβρουαρίῳ, ἰνδ. δεκάτης, καὶ τὸ Λέων ὁ Κομνηνός †.

† Τὰ δὲ ἴσα τούτων ἦσαν ὑπογεγραμμένα δι' ἀσφάλειαν διὰ τοῦ μητροπολίτου Μηθύμνης κύρ Νικηφόρου, ὃ δὴ καὶ ταῦτα ἔνεκεν τῆς ἀνωτέρω δηλωθείσης αἰτίας, ἵνα μὴ σαθρωθῆντα ἀφανισθῶσιν, κατεστρώθησαν ἐν τοιοῦτοῖς κωδικίοις †.

LX. 6833—1324 septembri ind. VIII.

Synodus sancit a metropolitibus et archiepiscopatibus patriarchae pendenda esse annua tributa.

† Ὡσπερ ἄρα πατράσιν ὀφειλὴ τις ἐστὶν ἀπαραίτητος τοὺς ἐξ αὐτῶν γεγονότας στέργειν οὐ μάλιστα καὶ συναίρεσθαι τούτοις πάντα τρόπον καὶ βοηθεῖν, ὅπως ἂν τινος αὐτοὺς ἐν χρεῖα καταστάντας ἴθωσι, τοῖς φυσικοῖς δεσμοῖς τυραννούμενοι· οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἐκγόνοους περὶ τοὺς γεγεννηκότας τὴν ἴσην γνώμην τηρεῖν δίκαιον, κηδεσθαι· δηλονότι καὶ προμηθῶς διακείσθαι καὶ σπουδάζειν ὑπὲρ αὐτῶν, ὀφειλόμενον ὄν τούτοις ἐξ ἀντιστρέφου χάριτος ἐκτινύοναι τῆς ἐς τὸν βίον ἔνεκα προόδου καὶ παροχῆς, πράγματος ἀξιολογωτάτου καὶ μηδενὶ τῶν ἀπάντων εἰς σύγκρισιν ἦκοντος. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ πρὸς τῷ μεγίστῳ τούτῳ καλῶ, τῇ εἰς τόδε τὸ φῶς προόδῳ, καὶ πατρικῆς ἐτέρας κηδεμονίας ἐπιτυχεῖς ὤφθησαν, καὶ ἀρκοῦντως ἀπάναντο τῆς ἐκ τούτων ὠφελείας καὶ χάριτος καὶ τιμῆς, πῶς οὐ τῶν εἰκότων τε καὶ δικαιοτάτων, τοῦσδε προθυμείσθαι πάσῃ δυνάμει τοὺς γονέας ἀμείβεσθαι καὶ ταῖς ἀπορίαις ἀμόνειν καὶ χρησίμους ἐς αἰεὶ δείκνυσθαι; εἰ δ' ἐπὶ τοῖς κατὰ σάρκα πατράσι νόμον ταῦτον δίκαιον κείσθαι κατὰ παντός τοῦ χρόνου πᾶς τις ἂν εἴποι, πῶς οὐκ ἂν ἐπὶ τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν εἰς τὴν εὐσέβειαν ἀρχηγῶν τε καὶ ὀδηγῶν

καὶ τῆς ὄλης, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐπὶ τὸ κρεῖττον καὶ εὐλογημον καταστά-
σεως ἐπιμελουμένων προσήκουσα εἴη ἡδε ἡ ὑφειλή; καὶ γὰρ τῶν
ἀλογωτάτων δεκεῖ, εἴ τις παρά τοι τὰ πλείεστα καὶ μέγιστα τῶν τι-
μιωτάτων λαβὼν, ἔπειτα οὐχὶ μικρὸν τι μέρος ἀπομερίσασθαι προ-
θυμαίτο τῷ πάντα παρασχομένῳ. τῷ λόγῳ τῷδε σκοπός, ὅτι δὴ ἡ
ἀγιωτάτη μεγάλη τοῦ θεοῦ ἐκκλησία ἦν μὲν πρόσθεν εὐθνηοῦσα καὶ
πραγμάτων ἱκανῶς εὐποροῦσα, ὥστε καὶ ἑτέροις ἐπαρκεῖν ἔχειν ἐν-
δεῶς ἔχουσιν. ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν πραγμάτων σύγχυσις καὶ ἀνωμαλία καὶ
ἡ τοῦ πάντα φέροντος χρόνου ἀλλοίωσις καὶ μεταβολή καὶ τὰς προσ-
ύδοις αὐτῆς ἐν στενῷ καταστήσασθαι πεποιήκειν, οὐχ ὅπως ἑτέροις
ἀλλ' οὐδ' αὐτῇ οὐδὲ γε ταῖς τῷ κλήρῳ αὐτῆς κατελειγμένοις δύνα-
ται βοηθεῖν. ταῦτά τοι καὶ οὐ δίκαιον ἐκρίναμεν οἱ τὸν τῆς ἱερᾶς
συνόδου σύλλογον συμπληροῦντες, οὕτω αὐτὴν ἔχουσαν παριθεῖν,
ἀλλὰ κοινῇ πάντες διασκεψάμενοι, δεῖν ἔγνωμεν καὶ ἐψηφισάμεθα,
ὡς υἱοὶ γνήσιοι, ὑπὲρ αὐτῆς διαναστῆναι καὶ συνεισενεγκεῖν τὸν δυ-
νατὸν τρόπον αὐτῇ, ἕτε δὴ μητρὶ τῶν ἐκκλησιῶν, τὰς τῶν μητροπό-
λεων καὶ τῶν ἀρχιεπισκοπῶν εὐποροῦσας καὶ δυναμένας ἐκ τῶν
ἐγόντων ἐκάστη καὶ τῆς ὑφειλομένης καὶ προσηκούσης προμηθείας
αὐτὴν ἀξιώσασθαι, ἐπεὶ αὐτῆς καλῶς διακειμένης καὶ μετ' εὐπόρου τοῦ
σχήματος, ἀνάγκη καὶ ταύτας τῆς ἐντεῦθεν εὐκλείας καὶ δόξης συν-
πολαβεῖν αὐτῇ, ὥσπερ δὴ τοῦναντίον ἐχοῦσας, συναδοξεῖν καὶ συμ-
πόσχειν, ὅτι μὴ τῶν εἰς χρεῖαν ἠκόντων εὐπόρως ἔχει. μέντοι καὶ
κοινῇ φήψω τάτομεν ἔχειν τὴν αὐτὴν ἀγιωτάτην μεγάλην τοῦ θεοῦ
ἐκκλησίαν ἐκάστου ἔτους ἀπαραλείπτως ἀπὸ μὲν τῆς ἀγιωτάτης μη-
τροπόλεως Ἡρακλείας καὶ τῶν ἐπισκοπῶν αὐτῆς ὑπέρπυρα διακόσια,
ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κυζίκου ὑπέρπυρα διακόσια, ἀπὸ
δὲ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ὑπέρπυρα διακόσια,
ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἀδριανουπόλεως ὑπέρπυρα ἑκα-
τὸν, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Βερροίας ὑπέρπυρα ἑκατὸν,
ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μονεμβασίας ὑπέρπυρα ἑκατό-
σια, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως ὑπέρπυρα
ἑκατὸν πενήκοντα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Τραϊανουπό-
λεως καὶ τῶν ἐπισκοπῶν αὐτῆς ὑπέρπυρα ἑβδομήκοντα, ἀπὸ δὲ τῆς
ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σερρών ὑπέρπυρα ἑκατὸν πενήκοντα, ἀπὸ
δὲ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Φιλίππων ὑπέρπυρα ἑκατὸν, ἀπὸ δὲ

της ἀγιοτάτης μητροπόλεως Μιτυλήνης ὑπέρπουρα ἑκατὸν, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Διδμοστειχου ὑπέρπουρα ἑκατὸν, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Παλαιῶν Πατρῶν ὑπέρπουρα τεσσαράκοντα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Λακεδαιμονίας ὑπέρπουρα ἐξήκοντα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Μελεντικου ὑπέρπουρα τριακονταεξί, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Αἴνου ὑπέρπουρα ἑκατὸν, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Μαδύτων ὑπέρπουρα τριακονταεξί, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Μηθύμνης ὑπέρπουρα πενήκοντα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Βρόσεως ὑπέρπουρα πενήκοντα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Ῥωσίου ὑπέρπουρα τριακονταεξί, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Βιζύης ὑπέρπουρα ἑκατὸν, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Μαρωνείας ὑπέρπουρα τριακονταεξί, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Προκοννήσου ὑπέρπουρα ἑβδομηκονταδύο, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Γαρέλλης ὑπέρπουρα εἰκοσιτέσσαρα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Δέρκου ὑπέρπουρα εἰκοσιτέσσαρα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρκαδιουπόλεως ὑπέρπουρα εἰκοσιτέσσαρα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Λήμνου ὑπέρπουρα πενήκοντα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Λοπαδίου ὑπέρπουρα εἰκοσιτέσσαρα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Κυφέλων ὑπέρπουρα δεκαεξί, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Ξανθείας ὑπέρπουρα τριακονταεξί, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Μηδείας ὑπέρπουρα πενήκοντα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Δράμας ὑπέρπουρα εἰκοσιτέσσαρα, ἀπὸ δὲ τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Γάνου ὑπέρπουρα πενήκοντα. Ἔθεν καὶ ἀπαραποίητα καὶ ἀμετάτρεπτα τὰ καλῶς ἡμῖν περὶ τούτου δεδομένα ἔσται κρατούμενα καὶ στεργόμενα καὶ τὸ κῶρος ἔχοντα καὶ τὸ βέβαιον. εἰ μὲντοι προνοία θεοῦ καὶ νεόσει καὶ εὐδοκίᾳ εἰς ἑαυτὰ πάλιν ἐπανέλθοι τὰ πράγματα, καὶ εὐπορία τῇ ἀγιοτάτῃ μεγάλη τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ γένοιτο, τὰς τῶν προσόδων ἐκείνων ἀρχὰς τε καὶ αἰτίας ἀπολαβούσῃ, αὕτη μὲν ἀρκεσθήσεται τοῖς ἰδί-οις, μηδεμιᾶς ἐτέρωθεν βοήθειας προσδεομένη, αἱ δὲ γε μητροπό-λεις αὗται καὶ ἀρχιεπισκοπαὶ καθ' ἑαυτὰς ἔσονται ὡς τὸ πρῖν, καὶ οὐκ ἀνάγκην ἔξουσιν αὐτῇ συνεισφέρειν. ἀσφαλείας γὰρ καὶ βεβαιώσεως ἔνεκεν καὶ τοῦ μηδενὶ ἡμῶν ἐξείναι ἕτερόν τι παρὰ ταῦτα βου-λεσασθαι καὶ ἡ παρούσα ἔγγραφος συνοδικῆ κρᾶξις γενοῖσα παρ'

ἡμῶν ἐξεδόθη, τὰς οἰκείαις ὑπογραφαῖς πιστῶθεϊσά τε καὶ καταπρα-
 λισθεῖσα κατὰ μῆνα σεπτεμβρίου τῆς ἐνισταμένης ὀγδόης ἐκινεμή-
 σεως τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου ἔτους.

LXI. Sine anno.

*Encias Gregorio patriarchas Alexandrias notum facit se solium patriarchale
 ascendisse.*

† Ἀγιάτατε δέσποτα, πάπα καὶ πατριάρχα Ἀλεξανδρείας, Πεν-
 ταπόλεως, Αἰγύπτου, Λιβύης καὶ πάσης Αἰθιοπίας, κατὰ κόριον ἀγα-
 πητὲ ἀδελφεὲ καὶ συλλειτουργεῖ εἰ καὶ πρὸ κείρου ἢ καδ' ἡμᾶς κα-
 θολικῆ καὶ ἀποστολικῆ ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία ἐχῆρσε ποιμένος,
 καθάπερ οἶμαι καὶ τὴν σὴν οὐ διέλαθεν ἀγιότητα, ἀλλ' εὐδοκίᾳ νῦν
 τοῦ τὰ πάντα βαθέως καὶ σοφῶς οἰκονομοῦντος θεοῦ ἐξελέγημεν ἡμῖς
 ἦδη, κρίμασιν ἀπορρήτοις αὐτοῦ, καὶ τὴν προστασίαν τῆς τοιαύτης
 ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἐνεχειρίσθημεν, ἐξ ἑαυτῶν μὲν τὸ ἱκανὸν οὐκ
 ἔχοντες πρὸς τηλικούτον ὄφους καὶ τοσαύτης προστασίας μέγεθος, τῇ
 δὲ τοῦ πνεύματος τεθαρρηκότες χάριτι καὶ τῇ τῶν ἐκλεξαμένων ἡμᾶς
 ἀρετῇ καὶ φήμφῃ ὑπείξαντες, ὄθεν καὶ καιροῦ εὐθέτου λαζύμενοι, ὡς
 τῶν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀποκράτορος πρέσβων εὐμνητή-
 σαντες τὸν ἐκπελὸν ἦδη ποιουμένων αὐτόθι, οὐ δέον ἐκρίναμεν μὴ
 ἄλλα θέσθαι τὰ περὶ ἡμῶν ταῦτα τῇ σὴ ἀγιότητι. ἐρρωσθαι τοίνυν
 τὴν σὴν ἀγιότητα εὐχόμεθα ἐν κυρίῳ εἰς περιποίησιν καὶ οἰκοδομήν
 τοῦ αὐτόθι χριστιανώμου λαοῦ, καὶ πρὸς τὰς ὑπὲρ ἡμᾶς εὐχὰς αὐτῆν
 ἐκκαλοῦμεθα, ὥστε διεξάγεσθαι τὸ ἐγχειρισθὲν ἡμῖν ποιμνιον καὶ
 οἰκονομεῖσθαι πρὸς τὸ αὐτοῦ θεῖον θέλημα καὶ πρὸς ἀποδοχὴν καὶ
 ἀρέσκειαν τῆς ἀφάτου αὐτοῦ ἀγαθότητος. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐνδιαθέτως
 ἔχοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγιότητα καὶ τῆς ταύτης ἐξηρητημένοι πνευμα-
 τικῆς ἀγάπης καὶ ἀδελφικῆς συμπνοίας καὶ ὁμονοίας, καὶ ταῦτα δι,
 τὰ γράμματα πέμπομεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἔτι πέμπομεν, τοῦ θεοῦ τοῦτο
 παρεχομένου καὶ εὐδοκοῦντος, αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ τὴν σὴν ἀγιότητα
 πρὸς ἡμᾶς ποιεῖν ἀξιοῦμεν τοῦτο γάρ οὐ μόνον εἰς ἀποδοχὴν θεοῦ
 καὶ τῶν ὑφ' ἡμᾶς ποιμαινομένων διόρθωσιν καὶ οἰκοδομήν ἐστι καὶ
 ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀρέσκειαν καὶ ἰδονὴν τοῦ κρατίστου καὶ
 ἀγίου μου ἀποκράτορος, οὐ κνοή καὶ τρυφή τὴν ἄγιαν τοῦ θεοῦ
 ἐκκλησίαν ὅραν ἀξιομένην καὶ κραταιουμένην ἐν ὁμονοίᾳ τῆς πί-

στεως, τῶν ὁρθῶν πάντως καὶ εὐκρινῶν ἐχομένην δογμάτων, καὶ
 τοῦτο δαίγμα σαφὲς καὶ ἄλλα μὲν πλείστα λόγου καὶ θαύματος ὄντως
 ἄξια, μετὰ μὲντοι τῶν ἄλλων καὶ οἱ κατ' ἕτος ἀδρόθι τε καὶ ἀπαν-
 ταχοῦ γῆς ἀποσταλλόμενοι πρέσβεις ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ
 καὶ τῆς τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ οἰκοδομῆς τε καὶ συστάσεως, ὡς ἂν
 μὴ, δι' ἣν ὑπομένουσι δουλεῖν ἐξ ἡμετέρων πάντως ἀμαρτιῶν, ἐπιπλέον
 κίττειντο καὶ καταπονῶντο τῷ βάρει καὶ τῇ κακώσει τῶν κατεχόντων,
 μὴ μένον εἰς ταῦτα δὴ τὰ σωματικά, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀυτὰ γε δὴ τὰ τῆς
 καθ' ἡμᾶς πίστεως ἀναγκαῖα καὶ καιριώτατα, ὥστε κοινῇ καὶ ἡμᾶς θεῶν
 ὑπερευχέσθαι, χαρίζεσθαι τοῦτον τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ ἐπὶ μακροῖς
 τοῖς ἔτεσι βοηθῶν καὶ συνέριθον καὶ πρόμαχον ὄχιρρόν, κατὰ γνώμην
 αὐτῶ τῶν πραγμάτων κυβερνωμένων καὶ διεξαγομένων ἀκομάντως καὶ
 αὐληθῶς καὶ ἅμα εὐθύμως καὶ μετὰ πλείστης ὁσῆς τῆς ἡδονῆς, συν-
 φρομένης εἰς τοῦτο τῆς ἀποδοῦ τοῦ θεοῦ χάριτος. περὶ μὲντοι τῆς
 κρατησῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κανονικῆς συνηθείας καὶ παραδόσεως,
 τοῦ διδουθαι δηλονότι παρὰ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀρχιερέων καὶ πατριαρ-
 χῶν πρὸς ἀλλήλους τὸν λιβελλὸν τῆς πίστεως, τοῦτο γράφομεν καὶ
 λέγομεν πρὸς τὴν σὴν ἀγιότητα, ὅτι ἡ ἀγιότης σου ἐφθάσε καὶ κα-
 τέλαβεν ἐνταῦθα καὶ ἐγνώριζεν ἀκριβῶς τὸ ἀπαιρνεύστατον καὶ κα-
 θαρώτατον σέβας τοῦ κρατίτετου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, καὶ
 ὅπως ἔχει περὶ τὰ ὁρθὰ δόγματα ἢ ἅγια βασιλεία αὐτοῦ ἀσφαλῶς
 καὶ ὁρθῶς διὰ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, ὁμοίως ἐπληροφορήθη τὸ καθαρ-
 ρὸν καὶ ὁρθὸν καὶ ἀκίβδηλον δόγμα καὶ σέβας τοῦ πρὸ ἡμῶν πατρι-
 αρχεύσαντος. οἶαν οὖν πληροφορίαν ἔσχε καὶ ἔχει περὶ τε τοῦ κρα-
 τίτετου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ὡς εἴρηται, ἢ ἀγιότης σου καὶ
 περὶ τοῦ πρὸ ἡμῶν πατριαρχεύσαντος, τοιαύτην ἔχιστω ἀναμφίβολον
 καὶ περὶ ἡμῶν, ὅτι οὕτω φρονούμεν καὶ πιστεύομεν, ὡς ἐξέθεντο καὶ
 παραδεδώκατιν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, καὶ ὡς παρέλαβεν ἀρχῆθεν ἡ ἀγία
 τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, καὶ οὕτω καὶ τοὺς ὑπ' ἡμᾶς πιστεύουσιν καὶ διδά-
 σκουμεν καὶ φρονεῖν πεύθιομεν. ὁ δὲ ταις ἡμῶν παρακλήσεσιν ἐπικαμ-
 πτόμενος κύριος διὰ τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος εἶη μὲν συναιρούμενος καὶ
 συναφαιρούμενος τῇ τῇ ἀγιότητι: ἐπὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς κοίτης τῆς τῆς
 πένοιας ἐπιμαρτίων τούτων καὶ εἰς τὸ εὐχερὲς καθιστῶν τῷ κορυφαίῳ
 τῆς ἐξ αὐτοῦ παρακλήσεως, δοίη δὲ καὶ καιρὸν, ὥστε τῆς διὰ τῶν
 γοημάτων ἀποστάσεως ὁμιλίας τε καὶ ἐνώπιως αὐτοκροτώπως ἀλλήλους

θεάσασθαι καὶ κοινῇ λειτουργήσαντας αὐτῶ τὰ θεῖα καὶ μουσικὰ, ἐκείτων καὶ τελειώτερας ἀπολαύσαι τῆς ἐντεῦθεν ἡδονῆς, προσβείας τῆς ὑπεραμώμου καὶ κανοπεράγνου μητρὸς αὐτοῦ †.

LXII. 6833—1324 novembri ind. VIII.

Imperator chrysobullo confirmat erectionem archiepiscopatus Bryseos in metropolim.

† Ἐχει μὲν ἐκ μακρῶν τῶν χρόνων, μᾶλλον δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνέκαθεν ἡ βασιλικὴ καὶ αὐτοκρατορικὴ ἰσχὺς πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τοῦτο δίκαιον καὶ δεδομένον κατὰ λόγον αὐτῇ ἐπὶ προκοπῇ τῶν καλῶν καὶ συνάσει τῆς διὰ πάντων εὐ ἀγομένης καταστάσεως τὸ προβιβάζειν ἐξ ἐπισκόπων εἰς ἀρχιεπισκοπικὴν τιμὴν ἐκκλησίας καὶ ἐξ ἀρχιεπισκοπῆς εἰς μητρόπολιν, ἔστι δ' ὅτε καὶ μητρόπολιν προάγειν εἰς βαθμὸν μείζονα, ἔτι γε μὴν καὶ καινίζειν ἐκκλησίας καὶ καθίστάνειν ἀρχιερατικὸς ἐν αὐταῖς θρόνους, καὶ πάντα ταῦτα μετὰ τοῦ προσήμοντος καὶ γνώμης εὐλόγου ποιητέον πάντως αὐτῇ, ἀλλ' οὐχ ὡς ἔτοχε καὶ ἀλογίστοις ὁρμαῖς. εἰ δ' ἄρα καὶ ἡμῖν τοῦθ' οὕτως ἐσπουδάσθη διὰ πάντων τῶν τῆς ἡμετέρας μοναρχίας οὐκ ὀλίγων ὄντων ἑτῶν, ἄλλοι λεγόντων, μᾶλλον δὲ αὐτὰ βοᾷ τὰ πράγματα τοῖς εὐγνώμοσις ἐκόπταις, καὶ θαρρούντως τοῦτο φαμεν, οὐδέν δ' ἦρτον καὶ τὸ νῦν παραστήσῃ γινόμενον. κατὰ γὰρ τὴν τοιαύτην δεδομένην ἡμῖν ἄδειαν δεῖν ἐγνώκαμεν, ἐξ ἀρχιεπισκοπῆς προβιβάζσαι τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν Βρύσεως εἰς μητρόπολιν, τοῦτο μὲν διὰ τὸ κολοάνθρωπον τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας καὶ κολοτρόπως ἔχον τὸ εὐλογον εἰς τὴν τοιαύτην τιμὴν, τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὸν νῦν ἀρχιερατικῶς αὐτῇ προϊστάμενον, ἄνδρα μεγάλης ἀρετῆς κάλλεσι κοσμοῦμενον, κἀντεῦθεν αἰδέσιμον τῇ ἐκκλησίᾳ, αἰδέσιμον τῇ βασιλείᾳ καὶ πολλῆς τιμῆς ἀξιούμενον καὶ σεβάσματος παρ' ἡμῶν. ταῦτ' ἄρα καὶ θεοπίζει νῦν διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου αὐτῆς ἡ βασιλεία μου, εἶναι καὶ εὐρίσκεισθαι τὴν ἀγιωτάτην ἀρχιεπισκοπὴν Βρύσεως εἰς μητρόπολιν καὶ συναπολαύειν τὸν ἐν αὐτῇ εὐρίσκόμενον ἰσρώτατον ἀρχιερέα τοῖς λοιποῖς ἰσρωτάτοις μητροπολίταις τῆς θείας καὶ ἱεράς μεγάλης συνόδου, τῆς αὐτῆς κλήσεώς τε καὶ τιμῆς κατὰ πάντα τρόπον, ἧς καὶ οὗτοι μετέχουσι, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐν τάξει ὑπερτίμων αὐτὸν συντάττεσθαι· ὅθεν καὶ νῦν μὲν ὕφαισι τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου

τῆς βασιλείας μου τογχνάνει τῆς τοιαύτης τάξεώς τε καὶ τιμῆς ὃ νῦν ἱερώτατος μητροπολίτης Βρούσεως καὶ ὑπερτίμος, καθεξῆς δὲ ἔσται τοῦτο κατὰ τὸν ἴσον τρόπον καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτὸν μέλλοντας εὐρίσκεισθαι κατὰ καιροῦς εἰς γνησίους ἀρχιερεῖς τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Βρούσεως, ἔχειν δὲ καὶ καθέδραν καὶ τόπον ἐν τῇ συναριθμήσει τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν μετὰ τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Αἴνου καὶ ὑπερτίμον, ἅτε δὴ καὶ τὸ ἔδραϊον καὶ ἀμετακίνητον ὀφειλοντος ἔχειν τοῦ παρὰ τῆς βασιλείας μου γεγονότος ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ προβιβασμοῦ. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ὁ παρῶν χρυσόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα νοέμβριον τῆς νῦν τρεχούσης ἡθῆδος ἰνδικτικῶνος τοῦ ἑξακισχλιοστοῦ ὀκτακισιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοκρόβλητον ὑπεσημήνατο κράτος †.

LXIII. 6833—1325 maio-iunio ind. VIII.

Synodus dirimit seu controversias.

† Μηνὶ ματίφ, κη' ἡμέρα, τετράδι, ἰνδ. η', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλίσις αὐτοῦ, συνεδριάζοντων τῇ μεγάλῃ ἀνωσόνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Σάρδεων, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Λυδίας, Γρηγορίου, τοῦ Χαλκηδόνος, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Μαρωνείας, Θεοδούλου, τοῦ Ἀδριανουπόλεως καὶ ὑπερτίμου, Ἰγνατίου, τοῦ Μελιτηνῆς καὶ ὑπερτίμου, Θεοδοσίου, τοῦ Πηγῶν καὶ Παρίου, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Γάνου, Κωνσταντίνου, τοῦ Ησιδίας καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Δυρραχίου καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Ἀκρω, ὑπερτίμου καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Εὐχαίτων, Ἰωσήφ, καὶ τοῦ Μηθύμνης καὶ ὑπερτίμου, Μαλαχίου, παρισταμένων καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένῃ συνοδικῶς ὁ ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Αἴνου, Ἰωάννης ὁ Μαγκλαβίτης, καὶ ἀνέφερεν, ὡς ἡγάγετο γαμβρόν ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ θυγατρὶ ἐνδέκατον τῆς ἡλικίας ἀγοῦση χρόνον, τὸν οἶόν τοῦ ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου κλήρου, ἀρχόντος τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Ἀργυροῦ, καὶ διὰ τὸ μὴ νομίμων καὶ τελείων χρόνων εἶναι τὴν θυγατέρα, οὔτε ὁ τὰ δίκαια διέπων τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως παρεχώρει τὸν γαμβρόν ἀπὸ τῆς συνου-

κείν, οὐτε ὁ ῥηθείς Μαγλαβίτης αὐτῷ ταύτην κατεπιτεύετο, κλήν ὑπ' ἐγγυητῇ τῷ πατρὶ τῆδε τῷ ἄρχοντι τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ μὴ πρότερον αὐτῇ τὸν οἶόν συνελθεῖν, πρὶν ἂν ὁ νόμιμος πρὸς τὴν συνάφειαν ἐπισητῇ χρόνος. θαρρήσας κατεπιτεύεσάτο, ὁ δὲ γε τοιοῦτος γαμβρός, μὴ ἀναμείνας, ἐβιάσατο τήνδε τὴν θυγατέρα, καὶ ἐμίγη παρὰ φύσιν αὐτῇ, παντελοῦς βλάβης καὶ ἐρημώσεως ταύτη γενόμενος πρόξενος. συμπαρισταμένης δὲ τῷ δικαστηρίῳ καὶ αὐτῆς θεῶν ἐκρίθη, ἐξέτασιν τοῦτοο χάριν γενέσθαι, καὶ γε προσκληθείσης μαίας καὶ ἀνερευνητάσης αὐτήν, ὥσπερ ἐν τοῖς τοιοῦτοις εἴθισται, καὶ τῆς παρὰ τοῦ ἀνδρός γενομένης ἐκ' αὐτῇ τοσαύτης βλάβης ἀληθοῦς ἀποδειχθείσης, ὡς καὶ ἀνδρὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε μὴ δυνατῶς ἄλλως ἔχειν ταύτην συγκαθευδῆσαι, διέγνωσται τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἰσροτάτοις ἀρχιερεῦσιν, ὡς ἂν τὸ μὲν διὰ τὴν μεσολαβήσασαν ἀνηβότητα τῆς γοναϊκῆς, τὸ δὲ μάλιστα καὶ διὰ τὴν τοιαύτην ἐκ' αὐτῇ βλάβην καὶ τὸ μὴ δύνασθαι ἀνδρὶ συνοικεῖν, εἴη τότε τὸ συνοικέσιον διεξευγμένον, ἀπολαβόντος τοῦ πατρὸς τοῦδε τοῦ Μαγλαβίτου πάντα τὰ προικῆς χάριν καταγραφέντα παρὰ τοῦτοο τῇ θυγατρὶ, ἔτι δὲ καὶ τὸ κατὰ νόμους θεωρητοπόβολον, εἶδει γὰρ τὸν τοῦ γαμβροῦ πατέρα ἐγγυῶς δεδωκότα ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῆς γοναϊκῆς θέσθαι διὰ φροντίδος, ὥστε δὴ καὶ τὸ ἀκινδονοῦν αὐτῇ πραγματεῦσασθαι, ἀλλὰ μὴ ἐξ ἀμελείας οὕτω ταύτην καταπροδοῦναι, τοσαύτην ὑπ' αὐτῷ αἰτίῳ τὴν βλάβην ὑποστᾶσαν καὶ ἀδικίαν. ἔσται τοίνον τοῦ λοιποῦ ὁ τοῦ Ἄργυροῦ τέλειον αὐτῆς δισταμένος κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διάγνωσιν. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμιωτάτου χαρτοφύλακος βεβαιωθέντα καὶ πιστωθέντα ἐπεδόθη μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις ἔτους 5^{ου} μ^{ου} τριακοστοῦ τρίτου †.

II. † Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ καὶ ἰνδ. ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρχιερέων †.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ ἀπὸ τῆς θεοσώστου πόλεως Αἴνου ἰερομόναχος Ἰγνάτιος, καὶ ἀνέφερεν, ὡς ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Εὐδοκία ἢ Γλύκαινα ἐκείνη ἀνδρὶ τὴν ἰδίαν θυγατέρα κατὰ νόμους συνέζευξε, τῷ ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς ἐκείσε ἀγιωτάτης

μητροπόλεως Κωνσταντίνῳ τῷ Ἀσπρόφροϊ, δοῦσα καὶ προικὸς χάριν αὐτῇ πράγματα, ὅσα καὶ ἐν τῷ γεγονότι συμφώνῳ περιλαμβάνονται, καὶ τοῦδε τοῦ γαμβροῦ ἐπὶ παιδί θήλει τὸν βίον ἀπολιπόντος, εἶτα μετὰ χρόνον ἕνα πρὸς τῷ ἡμίσει καὶ τὸ τοιοῦτον παιδίον τῷ χρεῶν ἐλειτούργησε, δουασεῖα δὲ χρησάμενος ὁ πενθερὸς ἐκράτησε μὲν καὶ ἀπὸ τῶν προικῶθεν ἀνηκόντων τῇ γυναικὶ πραγμάτων ὑπέρπορα τριάκοντα, κατέσχε δὲ καὶ ὑπεποιήσατο καὶ πάντα τὰ διαφέροντα τῷ οἴῳ, μετὰ καὶ τῆς γεννηματικῆς εισόδου τῆς ἐν τῇ τελευταῖ ἐκείνου καθυπερθεύσεως, καίπερ αὐτῆς οὐκ ὀλίγα ἀναλωσάσης ὑπὲρ τε κηδείας καὶ μνημοσύνων τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τοῦ τοιοῦτου παιδίου, οὐ χάριν καὶ ἐδεήθη συνοδικῆς τοχεῖν διαγνώσεως. οὕτως οὖν ἐχούσης τῆς ὑποθέσεως διέγνωσται τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἰσρωτάτοις ἀρχιερεσιν, προηγουμένως μὲν ἐκάνωθῆναι τῇ ῥηθείᾳ γυναικὶ πάσαν τὴν προικὰ ταύτης ἀνελλιπῆ, ἔτι δὲ καὶ τὸ κατὰ νόμους θεωρετρο-υπόβολον, δοθῆναι τε αὐτῇ καὶ ὑπέρπορα εἰκοσιτέσσαρα ἕνεκεν διατροφῆς ἑαυτῆς τὸν πένθιμον χρόνον ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς φυλαξάσης καὶ δικαιουμένης κατὰ νόμους ἐντεῦθεν ἐπὶ τοσοῦτον ἐκ τῶν ἐκείνου διατρέφεσθαι, ἐπεὶ καὶ τὸν κρείττονα καὶ μοναχικὸν εἶλετο βίον, μὴ ἀνεχομένη ἐπιπλέον διάγειν κατὰ κόσμον, χηρείαν τοῦ ἀνδρὸς δυστοχήσασα. ἐπὶ μέντοι τοῖς προσοῦσιν ἐκείνῳ πᾶσι πράγμασι, γονικοῖς δηλονότι οἰκίμασι καὶ ἀμπελλοῖς, καὶ λοιποῖς ἰδιοκτέτοις ἐκείνου, κρατῆσαι τὰ τῆς νεαρᾶς νομοθεσίας, ἐπεὶ τὸ παιδίον μετὰ θάνατον τοῦ ἀνδρὸς ἐτελεύτησε, καθ' ὃν εἴρηται τρόπον, καὶ εἰς τρεῖς μερίδας τούτων διαιρεθέντων, τὴν μίαν μὲν ὡς κληρονόμον λαβεῖν αὐτὴν, τὴν ἑτέραν δὲ τὸν ἐκείνου πατέρα, εἰς δὲ τὴν τρίτην, πρῶτα μὲν καταλογισθῆναι, ὅσα παρὰ τῆσδε τῆς γυναικὸς ἀνάλωνται ὑπὲρ τῶν φοχῶν κηδείας χάριν καὶ μνημοσύνων, τὰ δὲ περιτεύοντα ἐπ' ἴσης αὐτὴν τε καὶ τὸν πενθερὸν συμμερίζασθαι, ὥστε τὸν μὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ οἴου φοχῆς, τὴν δὲ ὑπὲρ τῆς τοῦ παιδίου φροντίσεων συνειδότητων καὶ τῶν προκρίτων τοῦ κλήρου τῆς ἐκείσε ἀγιωτάτης μητροπόλεως· ὅθεν καὶ ὀφείλει οὕτως δι' ὁ πενθερὸς στέρεσθαι καὶ μὴ ἀντειπεῖν ὅλως ἐπὶ τῆδε τῇ συνοδικῇ διαγνώσει τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐχούσης ὡς ἀνηνέχθη δηλονότι τῆς ὑποθέσεως, βεβαίως εἰδώς, ὡς εἰ καὶ ἔτι καταδυναστεύσας οὐκ εὐπειθήσαι, εὐθουθήσεται κατὰ τὴν κανονικὴν παρατήρησιν, ὡς προεδήλωσεν τῷ δικαίῳ ἐναντιούμενος. ἐπεὶ δὲ ὁ τοιοῦτος πενθερὸς

διατείνεται και ὡς τοῦ υἱοῦ τελευταίου εὐρηγται ὑπέρορα ἐκείνου, διεγνώσθη και περὶ τούτου, ὡς ἂν ἐξετάσως ἀκριβοῦς γενομένης, εἰπέρονηθεῖη παραστῆσαι διὰ τοῦ καταστήχου, ὅπερ ἐποιήσατο πρὸς ἐκείνον, ἢ διὰ μαρτύρων ἀξιολύτων ἀληθῆ τὰ περὶ τούτου, εἰ ἂν και καλῶς ἔχοι· εἰ δ' οὖν, παύσεται παραλόγως ὀχλῶν. ταῦτα παρεκβλήθεντα κ. τ. λ. †.

III. † Μηνὶ ματίφ, λ' ἡμέρα, πέμπτη, ἰνδ. η', προκαθημένον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἄγιον Θεοφύλακτον καλλιόσις αὐτοῦ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ και ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Σάρδεων, ὑπερτίμου και ἐξάρχου πάσης Λυδίας, Γρηγορίου, τοῦ Νικομηδείας, ὑπερτίμου και ἐξάρχου πάσης Βιθυνίας, Μαξίμου, τοῦ Χαλκηδόνος, ὑπερτίμου και προέδρου Μαρωνείας, Θεοδοῦλου, τοῦ Ἀδριανουπόλεως και ὑπερτίμου, Ἰγνατίου, τοῦ Μελιτηνῆς και ὑπερτίμου, Θεοδοσίου, τοῦ Πιριδίας και ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Δορραχίου και ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Μιτωλήνης και ὑπερτίμου, Διονυσίου, τοῦ Ἄπρω, ὑπερτίμου και τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Εὐχαίτων, Ἰωσήφ, τοῦ Μηθύμνης και ὑπερτίμου, Μαλαχίου και τοῦ Βάρνας και Καρβωνά και ὑπερτίμου, Μεθοδίου, καρισταμένον και θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Ἀνήνεγκεν ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετρούτητος προκαθημένης συνοδικῶς ὁ ἐν μοναχοῖς διάκονος Σίμων, ὡς εὐρισκομένου τούτου ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ μονῇ τοῦ δεσπότη και πωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ και ἐπικεκλημένη τοῦ Παντοκράτορος μοναχός τις τῶν ἐν τῇδε τῇ μονῇ ἀσκουμένων ἀπεχθεῖα προκατελιημένος ὢν κατ' αὐτοῦ, διετήμισεν, ὡς ὁ τούτου δὴ τοῦ διακόνου πατήρ τῇ τῶν Βιωσιμίων δὴθεν αἰρέσει πρόσέκειτο, κἀντεῦθεν οὐκ ὀλίγων σκανδάλων ἐπιφάνειων και τοῦ προστριβέντος αὐτῷ τοιοῦτου μώμου αἰρουμένου και ἐπὶ πολὺ ἀξιομένου τε και πλατυνομένου, ὁ διάκονος οὐδε ἐξετάσει· δοθήνη· τὰ περὶ τούτου ἐκλιπραι, και τοὺς ἀπελέγξοντας εἰς προύκτον φανῆναι, εἴ τι τοιοῦτον γυγῆσαν ἐπ' αὐτῷ, ὁ μόνου· τὸ κατηγόρημα τὸδε πειννηκῶς παράταται εἰς τούτο παρατχεῖν ἐξ ἑαυτοῦ μὴ δεδωνημένος τινὰς τῶν θεληματικῶν εἰδῆναι· μᾶλλον τὰ περὶ τούτου προῦβάλετο, οἶ δὴτα και προκληθέντας και ἐρωτηθέντας περὶ μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ

δηλωθέντος διακόνου μὴ ἐπίστασθαι τι τοιοῦτον διεβεβαίωσαντο καὶ ἀνωμολόγησαν, περὶ δὲ γε τῆς μάμμης αὐτοῦ τὰ τῆς φήμης ταύτης εἶπον ἔχειν ἐξ ἀκοῆς, κλειστά γε μὴν ὑπερμαρτοροῦντες ἦσαν αὐτοῦ, ὅτι τε θεοφιλῶς τέθραπται καὶ σεμνῶς καὶ κοσμίως καὶ ἐκ παιδὸς τὰ θεία διδασκόμενος γράμματα τούτοις τὸ πλεόν τῆς σκοπῆς ἐδίδον καὶ τῆς μελέτης· ἐξετάσεως δὲ γενομένης συνοδικῶς καὶ ἐπὶ τοῦ γρηματίσαντος πατριάρχου ἐκείνου κδρ Ἰωάννου τοῦ Γλοκέος, ἀνώτερος μὲν τῆς τοιαύτης διαβολῆς ἀναδέδεικται, κλήν ὑπερτεθέντος τοῦ πράγματος, ἐν' οὗτω τοῦ καιροῦ παρατρέχοντος καὶ ὁ τὸν κινήθοντα λόγον ἀπελίγξων φανεῖν, ἐκείπερ ἐξ ἐκείνου καὶ ἐς δεῦρο χρόνων ἤδη παρφηχότων ἐκτὰ οὐδαίς εἴρηται, ἡ μετριότης ἡμῶν, καίπερ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ταύτης μαρτορίας ἀληθοῦς οὖσης, ὅμως κλειόνος ἐνεκεν ἀσφαλείας καὶ ἔγγραφον ὁμολογίαν ἐκθέσθαι τοῦτον ἀπήτησε, καθάπερ ἔχρη, οὐ δὴ καὶ ἐγγράφως πασαν μὲν ἀφροσιν ἀποβαλομένου καὶ ἀναθέματι καθυποβαλόντος, τοῦ εὐσεβοῦς δὲ τῶν χριστιανῶν δόγματος, ὡςπερ δῆτα καὶ τῆς κλήσεως, ὀλοφύχως καὶ πάτη γνώμη τυγχάνειν ἐξασφαλισαμένου, ἐδικαίωσε τοῦτον ἡ μετριότης ἡμῶν σύναμα τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν, μένειν ἐπὶ τοῦ οἰκείου βαθμοῦ καὶ ἀκωλύτως μετεῖναι τὸ λειτουργημα τῆς διακονίας αὐτοῦ, καὶ εἰς μείζονα προβιβασθῆναι δεῖσαν, ἅτε μετὰ πολλὴν καὶ ἀκριβῆ τὴν ἐξέτασιν ἀνώτερον ἀναφανέντα, ὡς δεδύλωται, τοῦ τοιοῦτου κατηγορήματος καὶ παρὰ πάντων τῶν ἀκριβῶς ἐπισταμένων τὰ κατ' αὐτὸν θεοφιλοῦς ἀντιποιεῖσθαι ἀγωγῆς μαρτορούμενον, κἀντεῦθεν μηδένα ἔχοντα εἰς τοῦτο ἐμποδιζμὸν κατὰ τὴν συνδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διόγνωσιν. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρατηρησέων καὶ τῆ ὑπογραφῆ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμωτάτου χαρτοφύλακος βεβαιωθέντα καὶ πιστωθέντα ἐπεδόθη μηνί καὶ ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις ἔτους ἐξακισχιλιοστοῦ ἑκακοσιοστοῦ τριακοστοῦ τρίτου †.

IV. † Μηνί ἰουνίῳ ἰνδ. γ'. προκαθημένον τοῦ πανηγυρτικοῦ ἡμῶν δευτέρου τοῦ ἑκοσμημικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἔχρον Θεοφύλακτον κελλίοις αὐτοῦ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων †.

† Ἀνήνευκεν ἐπὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ συνοδικοῦ δικαστηρίου ἡ ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Ἐννακυσίων χήρα γονὴ ἡ Ἀποστολίνα, ὡς τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἔγδοον τῆς ἡλικίας ἄγουσαν χρόνον πρεσβύτερός τις Πανθήρης καλούμενος ἀνδρὶ τινι συνήρμοσε δι' ἀρραβωνικῶν δεσμῶν, Θεοδώρῳ τῷ Διακονίτῃ, καὶ χρόνων ἤδη πέντε ἐξ ἐκείνου παραρρύντων οὐ μόνον διαφόρως ἐπεβόλευσε ταύτῃ, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἀνιαρῶν γέγονε πρόξενος, ἄσπονδον δὲ μισος καὶ τῆς θυγατρὸς ἐκ' αὐτῷ τρεφούσης, καὶ μηδὲ ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν τοῦτον φερούσης, ἰδετήθη συνοδικῆς διαγνώσεως. παρὼν δὲ καὶ ὁ τοιοῦτος Θεόδωρος καὶ ἀπολογησάσθαι προτραπείς προεβέλετο, ἀληθῶς μὲν ἔχειν, ὅτι δὴ ὑκταστῆς ἡ κόρη ἐτόγχανεν, ἡλικία δι' ἀρραβωνικῶν δεσμῶν ὁ εἰρημένος πρεσβύτερος αὐτῷ ταύτην συνήρμοσε, διατείνεται δὲ κωλύεσθαι παρὰ τῆς μητρὸς πρὸς τὴν ταύτης συνοικίησιν. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν συνδιασκεφάμενη τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῶσιν καὶ παράνομον κρίνασα τύθε τὸ συνοικέσιον διὰ τὴν τσαούτην τῆς κόρης ἀνηβότητα, κάντευθεν ἀκόρους εἶναι νομίσασα καὶ τοὺς ἐκ' αὐτῇ προβάοντας τοιοῦτους ἀρραβωνικοὺς δεσμοὺς, τᾶλλα πάντα ἐάσασα ἀπεφήνατο, εἶναι ἀπ' ἀλλήλων ἄμφω τὰ μέρη τὸ ἀπὸ τοῦδε διεζυγμένα, τῆς ἀνηβότητος αἰτίας οὐσης πρὸς τοῦτο, ἐπεὶ περ οἱ θεῖοι νόμοι τὸν δωδέκατον χρόνον ἀνδρὶ τὴν μέλλουσαν ἀνδρὶ συζευθῆναι διαγορεύουσι, καὶ ἀκολαβεῖν, εἴ τι καὶ ὅσον θάτερον θατέρου κατέχει πρᾶγμα παρ' ἑαυτῷ, τὸν δὲ γε οὐστήσαντα παρανόμως οὕτω πρεσβύτερον τὸ μεταξὺ αὐτῶν συνοικέσιον ἐπισχημένον τοῦ ἱεροοργεῖν εἶναι· ἔδει γὰρ αὐτὸν μὴ ἀπρόβπτως οὕτω καὶ ἀπερισπέκτως τὰ τοιαῦτα προβαίνειν παραχωρεῖν, ἀλλὰ κάσι τρόποις ἐξακριβοῦσθαι καὶ ὀδηγοῦντας ἔχειν τοὺς θεῖους νόμους. ἔσονται τοῖνον ἄμφω τὰ μέρη, ὡς εἴρηται, ἀπ' ἀλλήλων διεζυγμένα, ἐκ' ἀδείας ἔχοντα, ἑτέροις, εἴ γε βούλοιντο, ὁμιλῆσαι γάμοις, ἀντιστρέφοντα πρότερον, εἴ τι καὶ ὅσον πρᾶγμα ἀνήκει τοῦτοις παρ' ἑκατέρου. ταῦτα παρεκβληθέντα κ. τ. λ. †.

V. † Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιζ' ἡμέρᾳ, δευτέρᾳ, ἰνδ. ἡ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκομενικοῦ πατριάρχου ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ τῶν αὐτῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων †.

† Παρόση τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ οἰκείος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι κῆρ Ἰωάννης ὁ Τριακοντάφυλλος, καὶ ἀνέφερον, ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ ὁ Μονομάχος ἐκεῖνος, μονόδριόν τι κερτημένος ἐκ γονικότητος περὶ τὸ κάστρον τοῦ Ἑξαμυλίου, εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένης Παχυνωτίσσης, ἐξέδοτο τοῦτο ἰδίῳ ἑαυτοῦ γράμματι πρὸς τὸν... ὃν αὐτοῦ τὸν μοναχὸν Βαρλαάμ μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτῷ, καιροῦ δὲ ἱκανοῦ παρελθόντος, δεξιωσάμενος τοῦτον ὁ οἰκείος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι κῆρ Ἰωάννης ὁ Φιλανθρωπηνός, τῷ δοκεῖν μὲν, ὅπερ εἶχε κτητορικὸν δίκαιον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ, τῇ δ' ἀληθείᾳ, ἐξωνήσατο τὸ τοιοῦτον μονόδριον εἰς ὑπέρπυρα ἑβδομηκονταδύο, ὃν δὴ τρόπον καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν γενοὺς γράμμα διεξείσιν, ὅθεν οὗτος δὴ ὁ Τριακοντάφυλλος ἀντικριθῆναι τῷ αὐτῷ Φιλανθρωπηνῷ ἐδεήθη. παρῶν δὲ καὶ αὐτὸς καὶ τῶν εἰρημένων ἐκπροσώμενος διεστίνετο ἐκδοῦναι αὐτῷ τόνδε τὸν μοναχὸν Βαρλαάμ διὰ γράμματος τὰ ἐπὶ τῷ ῥηθέντι μονοδρίῳ ἑαυτοῦ δίκαια εἰδήσει καὶ συναινέσει καὶ γνώμῃ καὶ τοῦ τοιοῦτου Τριακονταφύλλου καὶ ἀντιλαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα ἑβδομηκονταδύο ὑπέρπυρα, κάντεσθεν θαρρήσας οὗτος ἐπέβαλε χεῖρα ἐπὶ τῇ ὑποκειμένη τῷδε τῷ μονοδρίῳ γῆ, ζεύγη βοῶν συστησάμενος καὶ εἰς ζευγηλατεῖον ἀποκαταστήσας αὐτήν, πρὸς δὲ καὶ ἀμπέλιον καταφοτεύσας καὶ ὄβρομόλωνας καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ἐκεῖσε προσθέμενος. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν συνδιασκεψαμένη τοῖς περὶ αὐτήν ἰερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ἄκυρον ἡγησαμένη καὶ κρίνασα τὴν τοιαύτην πράξιν, ἀνικρυς διάπρασιν οὖσαν, ἅτε τῶν ἱερῶν κανόνων ἀνεκποίητα τὸν ἀεὶ χρόνον τογχνάνειν παρακελευομένων τὰ ἀφιερωμένα θεῷ, διέγνω καὶ ἀπεφήνατο, τελεῖν αὐτοδέσποτον πάντη καὶ ἀκαταδούλωτον ἀπὸ παντός κοσμικοῦ προσώπου τὸ τοιοῦτον μονόδριον τῆς Παχυνωτίσσης, καὶ ἀντιστρέφαι τὸν δηλωθέντα μοναχὸν Βαρλαάμ τῷ ῥηθέντι Φιλανθρωπηνῷ, ἅπερ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τοῦτου χάριν ἑβδομηκονταδύο ὑπέρπυρα, οὐδὲ γὰρ εἶχεν ἐκ' ἀδείας ὄλως αὐτὸς πράσιν ἐπὶ τοῖς τοσούτοις ποιεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ ὁ εἰρημένος Φιλανθρωπηνός ἀπαιτῶν ἦν τὰς προσθήκας ἑαυτοῦ καὶ τὰς βελτιώσεις καὶ τὰ συστήματα, δίκαιον ἐκρίθη ὡς ἀν' ἐξετάσεως ἀκριβοῦς γενομένης μετ' ἀσφαλείας τῆς προσηκούσης, ὅσα μετ' ἀναφανείῃ προσεῖνα: τὴν ἀρχὴν τῷ τοιοῦτῳ μονοδρίῳ διὰ τὴν εἰκόνων καὶ βιβλίων,

ἔτι δὲ κτημάτων καὶ πραγμάτων, ἐξ ὅτου δηλονότι ἐπελάβετο τούτου ὁ αὐτὸς Φιλανθρωπηγός, καὶ ὅσα οἱ φιλόχριστοι θεραπείας ἐμοιοροῦντες παρὰ τῆς Θεομήτορος τῆς πρὸς αὐτὴν θερμῆς κόφης, προσενέξεως χάριν σονεισέφερον ἐκείσε διὰ τε κόσμων ἱερῶν καὶ βιβλίων, εὐρίσκωνται ταῦτα καὶ πάλιν ἀναφαιρέτως ὑπὸ τοῦτο δὴ τὸ μονόδριον, ὅσα δ' ἐξ οἰκείων ἀναλωμάτων ὅδε ὁ Φιλανθρωπηγός προσέθετο ἐν αὐτῆς, εἰ μὲν αἰροῖτο καὶ βούλοιο ἐάσαι ταῦτα φυχικῆς ἕνεκεν ἑαυτοῦ σωτηρίας, εἰ δ' ἂν καὶ καλῶς ἔχοι· εἰ δ' οὖν, λάβῃ ταῦτα καὶ ὑπεκστῆ τῆς τε κατοχῆς καὶ ἐφορείας αὐτοῦ, ἀπέχοντος ἐκεῖθεν κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ τοῦ τοιοῦτου Τριακονταφύλλου, μόνων τῶν κτητόρων τὴν συνήθη μνήμην ἐχόντων, ἄτε τοῦ κατὰ τὸν τόπον ἐπισκόπου τὴν κνεοματικὴν ἀνάκρισιν ἐπὶ τούτῳ ἔχειν ὀφειλοντος κατὰ τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων ἀκριβῆ παρατήρησιν. περὶ μέντοι τῆς κατασποράς, ἣν ἐπὶ τῇ ῥηθείᾳ τοῦ μονοδρίου γῆ ὁ διαληφθεὶς Φιλανθρωπηγός κατέσπειρεν, ἐτάχθη καὶ διεγνώσθη, ὡς ἂν, ἐπεὶ καλῆ πίστει τὰ σπέρματα καταβάλετο ἐν αὐτῇ ἰδίους κόνοις καὶ ἀναλώμασι, συγκλείσῃ καὶ συνἀτάγῃ ταῦτα ἀνενοχλήτως πάντη καὶ ἀδιασειστώως, λάβῃ τε καὶ τὴν ἡμίσειαν τῶν ὕδρομολῶνων μερίδα, καὶ ὅσην εἰς τὰ οἰκήματα καταγάλασεν ἔξοδον, εἴπερ οὐτε ὕδρομόλωνα εὗρεν, ἤνικα ἐπελάβετο τοῦ τοιοῦτου μονοδρίου, οὕτε μὴν οἰκήματα, ἐπὶ δὲ γε τῆς καταφορτοθῆναι παρ' αὐτοῦ ἀμπελίῳ κρατήσῃ ἢ τοπικῇ συνήθειᾳ κατὰ τὸν γεωργικὸν νόμον. τοίνυν καὶ ὀφείλει πραχθῆναι τὰ περὶ τούτου κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διάγνωσιν. ταῦτα παρεκβληθέντα κ. τ. λ. †.

VI. †. Μηνὶ τῆς αὐτῆς, εἰς, ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ, ἰνδ. ἡ' προκαθημένον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τῆς αὐτῆς τόπῳ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων †.

† Πρὸ τίνος ἤδη καιροῦ ἀνέφερον ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος προκαθημένης συνοδικῶς ὃ τε οἰκείος τῆς κρατίστῃ καὶ ἀγίῳ μὲν αὐτοκράτορι κῆρ Ἰωάννης ὁ Τριακονταφύλλος καὶ ὁ οἰκείος τῆς κρατίστῃ καὶ ἀγίῳ μὲν αὐτοκράτορι κῆρ Γεώργιος ὁ Καβαλλάριος, ὡς ὁ Ἀβραμῆς ἐκεῖνος δύο γαμβροὺς ἠγάγετο ἐπὶ ταῖς ἑαυτοῦ θυγατέρας,

τόν τε ἀδελφόν τοῦ αὐτοῦ Τριακονταφύλλου τόν Μακροδοῦκαν ἐκείνον καί τόν οἰκίον τῆ κρατίστῃ καί ἀγίῃ μου ἀποστολῇ· κῆρ τόν Παλαιολόγον, ὃς δὴ Μακροδοῦκας καί θυγατέρα γεγεννηκώς ἔλαθε δι' ἀρραβωνικῶν δεσμῶν συναρμόσας αὐτὴν τῆ πρὸς μητρὸς θείῃ τοῦ συγγάμβρου αὐτοῦ τοῦ δηλωθέντος Παλαιολόγου, τῆ εἰρημένης Κβαλλαρίφ, ὅτε δὴ καί δεηθέντων τούτων συνοδικῆς τοχρὲν διαγνώσεως, εἴ γε δέον τὸ τοιοῦτον συνίστασθαι συνοικέσιον, οὐδόλως παρεωρήθη τοῦτο προβῆναι, ἤδη δὲ καί πάλιν συνοδικῶς παραστάς ὁ τοιοῦτος Τριακοντάφυλλος, διαγνώσεως ἔδεήθη τοχρὲν. διέγνωσται οὖν τῇ ἡμῶν μετριότητι καί τοῖς περὶ αὐτὴν ἰσρωτάτοις ἀρχιερεῦσιν, ἔκτου μὲν ἐξ ἀγχιστείας βαθμοῦ τοχράνευ τὸ ῥηθὲν συνοικέσιον, σύγχουιν δὲ τῶν τῆς συγγενείας ὀνομάτων συμβαίνειν, καί ἐπεὶ κατὰ τὴν τῶν ἰσρῶν κανόνων ἀκριβῆ παρατήρησιν οὐδόλως τὰ τοιαῦτα παρακεχώρηται, συγχύσεως γενομένης τῶν ὀνομάτων ἐντεῦθεν, συμβαίνει γάρ τὸν αὐτὸν ἐν τῆ μέρει καί θείον καί ἀνεψιὸν ὀνομαζεσθαι, ἄκυρον νομίζεται τὸ τοιοῦτον συνοικέσιον καί ὡς μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἔλως προβάν ἔσονται τοῖνον ἄμφω τὰ μέρη ἀπ' ἀλλήλων διεζευγμένα ἔχοντα ἐπ' ἀδείας, ἑτέροις, εἴ γε βούλοιντο, ὀμιλῆσαι γάμοις, ἐχούσης ὡς ἀνηνέχθη δηλονότι τῆς ὑποθέσεως. ταῦτα παρεκβληθέντα κ. τ. λ. †.

LXIV. 6834—1325 septembri ind. IX.

Synodus dirimit controversiam.

† Μηνὶ σεπτεμβρίῳ, κζ', ἡμέρᾳ παρασκευῇ, ἰνδ. θ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἄγιον Θεοφύλακτον κελλίοις αὐτοῦ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ καί ἰσρωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Σάρδεων, ὑπερτίμου καί ἐξάρχου πάσης Λυδίας, Γρηγορίου, τοῦ Νικομηδείας, ὑπερτίμου καί ἐξάρχου πάσης Βιθυνίας, Μαξίμου, τοῦ Χαλκηδόνος, ὑπερτίμου καί προέδρου Μαρωνίας, Θεοδοῦλου, τοῦ Μελιτηνῆς καί ὑπερτίμου, Θεοδοσίου, τοῦ Πισιδίας καί ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Δυρραχίου καί ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Μιτολήνης καί ὑπερτίμου, Διονυσίου καί τοῦ Μηθύμνης καί ὑπερτίμου, Μαλαχίου, καρισταμένων καί θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Ἀνήνεγκεν ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος προκαθημένης συνουσίας ὁ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ πόλει Θεσσαλονίκης σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ δευτέρου καὶ τωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ ἐπιεκλημένης τοῦ Φιλοκάλου διάκονος καὶ ἐκκλησιάρχης μοναχὸς Μαλαχίας, ὡς μοναχὸς τις τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀγκυρμένων Δουσίθεος καλούμενος ἔκστασιν φρενῶν καὶ παρατροπῇ πόντων κατὰ καίρικα διαστήματα ἐκ νόσου ἐπιλειψίας, θεραπείαν τῷ πάθει ἐπιζητῶν ἦν, ἐντυχὼν δὲ τινὶ τῶν Βωγομύλων αἰρᾷ, ὡς εἶπε, προσκειμένῳ καὶ τὰ περὶ τούτου αὐτῷ κοινωζόμενος, ἤκουσε παρ' ἐκείνου, εἶπερ ἀκαλλαγὴν ἐθέλοι τοῦ συνέχοντος πάθους εὑρεῖν, μίαναι τὸ τῶν ἁγίων Θεοφανίων ἀγίασμα καὶ ἐκ τούτου πιστῆν, καὶ τοῖς τούτου λόγοις παρασσορεῖς καὶ τὴν γνώμην ματαιωθεὶς ἐτόλμησε τὴν τοιαύτην μοσάραν πράξιν μὴ τινος λαβόντος αἰσθησθῆναι τῶν ἐν τῇ μονῇ, ἀσθενεία δὲ δεινῇ περιπεσὼν καὶ ἤδη πνέων τὰ λοιπὰ προσεκαλέσατο πνευματικῶν τὸν ἱερομόναχον Ἠσαΐαν καὶ τῶν κατ' αὐτὸν ποιησάμενος πρὸς τοῦτον ἐξαγορίαν, ἀνωμολόγησε καὶ τόδε τὸ τόλμημα, ὅς δὴ πνευματικὸς καὶ ἡμερῶν τριῶν παρελθουσῶν οὐκ ἀνεκάλυψε πρὸς πνα, ἀλλ' εἶχε παρ' ἑαυτῷ· ἔπειτα ἐξείπε τοῦτο πρὸς τὸν δηλωθέντα ἐκκλησιάρχην, βουληθεὶς δὲ οὗτος πείρα γνῶναι κατὰ δοκιμασίαν, ὅπως ἔχον ἐστί τὸ μινθῆν, λαβὼν ἐξ ὄλλου φράγην ἀπῆλθεν εἰς τὴν κολομβήθραν, ἐνθα εὑρίσκετο τοῦτο, καὶ τοῖς μοκτῆρσι προσεγγίσας καὶ ἀκριβῶς ἐξετάσας αὐτὸ οὐχ εἶρε, καθὼς εἶχε δι' ὑποψίας. μοναχὸς δὲ τις Ἰωσήφ καλούμενος εἰς παρεκκλησιάρχην εὑρισκόμενος τηλικαῦτα καὶ ἀπέχθειαν ἐπ' αὐτῷ τρέφων ἐκ τοῦ μεταστῆναι παρὰ τοῦτου τῆς ἑαυτοῦ διακονίας, μετὰ δύο μῆνας τῆς μονῆς ἀποδράσας λιβέλλου γράμμα κατὰ τούτου πρὸ τῆς πόλης αὐτῆς ἔρριψεν, ὡς καὶ αὐτοῦ δῆθεν μισθὸν ἐπὶ τούτῳ πεποιηκός· εἶτα ἀναζητήσας τὸν τοιοῦτον Ἰωσήφ ὅδε ὁ ἐκκλησιάρχης καὶ εὐρών, καθελκύσεν ἐπὶ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ὑπερέμω καὶ ἐξάρχου πόσης Θεσσαλίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειουργοῦ, ὥστε τοῦ κινηθέντος δοῦναι παράστασιν, καὶ οὐτ' ἐξ ἑαυτοῦ, οὐτε διὰ μαρτύρων εἶδεν ἰσχύοντα παραστῆσαι τὸ ῥηθὲν κατηγορημα, καὶ παρακεμψθεὶς ὁ δηλωθεὶς ἐκκλησιάρχης εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ θείαν σόνοδον παρὰ τοῦ τοιοῦτου ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κατ' ὑπερέμω

καὶ παρὰ τοῦ καθηγουμένου τῆς εἰρημένης μονῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν, ἐπεὶ καὶ ὁ τοιοῦτος Ἰωσήφ πλείστα παρὰ τούτων ἐκβιασθεὶς ἐνταῦθα σὺν τούτῳ καταλαβεῖν οὐδόλως ἠθέλησε, συνοδικῆς διαγνώσεως ἐδεήθη τυχεῖν. οὕτως οὖν ἐχούσης τῆς ὑποθέσεως διέγνωσται τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἰσρωτάτοις ἀρχιερεῦσιν, αὐτὸν μὲν δὴ τοῦτον τὸν ἐκκλησιαρχὴν ἀνέκλητον εἶναι καὶ ἀνεύθυνον, ἐπεὶ γὰρ ὁ κατηγορήσας ἀπέχθειαν κατ' αὐτοῦ τρέφων, ὡς εἴρηται, τὴν τοιαύτην κατηγορίαν ἐπέλαστο, καὶ ἀπαιτηθεὶς ταύτης παράστασιν οὐδαμῶς ἴσχυσε δοῦναι, καὶ τὸ τοῦ λιβέλλου γράμμα ἐν δισταγμῷ τὰ τῆς κατηγορίας διέξεισι ἔχον καθαρώς ἐπὶ λέξεως: „δοκεῖν ἐκείνῳ καὶ φαίνεσθαι γενέσθαι παρὰ τούτου τὸν μiasμόν“ ἀθῶος ἐντεῦθεν οὗτος καὶ πάντῃ ἀνώτερος τῆς τοιαύτης διαβολῆς κρίνεται, ὅθεν καὶ ἔσται μένων ἐπὶ τοῦ οἰκείου βαθμοῦ, ἀκολούτως ἐνεργῶν καὶ μετερχόμενος τὸ λειτουργημᾶ τῆς διακονίας αὐτοῦ, καὶ εἰς μείζονα δεῖσαν προβιβαθῆσεται, ὡς μηδένα ἔχων εἰς τοῦτο ἐμποδισμόν, ἐπεὶ καὶ παρὰ τῶν ἀκριβῶς εἰδόντων τὰ κατ' αὐτόν, καὶ τοῦ καθηγουμένου καὶ πάντων τῶν μοναχῶν, θεοφιλοῦς ἀντικοιῖσθαι ἀγῶγῆς μεμαρτύρηται, ἐφ' ὅσον ἐστὶν ἐν τῇ ῥηθείῳ μονῇ εὐρισκόμενος. ὃ γε μὴν σκαιώρως καὶ πλασάμενος κατὰ τοῦδε τοῦ ἐκκλησιαρχοῦ τὴν τοιαύτην κατηγορίαν ὀφείλει μένειν ἀργῶς καθάπερ τοῦ ἱερουργεῖν, ὅπουδῆποτε εὐρισκόμενος, ἕτε φευδῆ καὶ ἀσύστατα κατειπῶν τούτου, καὶ ἀπὸ κοιλίας εἰκὴ καὶ μάτην φθειγόμενος. περὶ δὲ γε τοῦ ῥηθέντος πνευματικοῦ τοῦ Ἠσαίου μὴ αὐτίκα τὸν μiasμόν ἀνομολογήσαντος, καθάπερ ἐχρῆν, ἀλλ' ἐπὶ τοσαύταις ἡμέραις παρποκρόφαντος καὶ αἰτίου γεγενημένου τοῖς μετασχοῦσι μετὰ τοῦτο τοῦ μiasμοῦ, εἴπερ δὴ καὶ μετέσχον, διέγνωσται συνοδικῶς, ἐπισχημένον εἶναι αὐτόν τοῦ ἱερουργεῖν ἐπὶ μῆνας ἕξ. ὀφείλουσι μέντοι τὸ ἀπὸ τοῦδε ὃ τε καθηγούμενος τῆς δηλωθείσης μονῆς καὶ οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ μὴ ἐν' ἀνέφ τόπῳ εἶαν τὸ τῶν ἀγίων θεοφανίων ἀγίασμα, ἀλλ' ἐν ἀσφαλεῖ καὶ τοῖς πολλοῖς ἀβάτῳ συντηρεῖν, ὥστε μὴ ἐξείναι τῷ βουλομένῳ ἐπιβουλόν τι ἐπὶ τούτου ποιεῖν. καὶ τοῦν ὀφείλει πράχθῆναι τὰ περὶ τούτου κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διάγνωσιν. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμιωτάτου χαρτο-

φύλακος βεβαιωθέντα και πιστωθέντα ἐπεδόθη μηνί και ἰνδ. τοῖς προγεγραμμένοις, ἔτους, 5^{ου} μου λου θεοῦ †.

LXV. 6835—1327 ianuario ind. X.

*Synodus committit metropolitae Cassarensi curam variarum ecclesiarum
Orientis per adiunctionem.*

† Μηνὶ Ἰανουαρίῳ, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ἰνδ. ε', προκαθημένου τοῦ καταγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κβρ Ἰωάννου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελίοις αὐτοῦ, συνεδριάζοντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ και ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Προύσης, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μελνίκου και τοῦ Λιτβῶν, καρισταμένων και θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὀγιαίνοντες ἰατροὶ, ἀλλ' οἱ κακῶς κάσχοντες· εὐαγγελικὴ μὲν ἡ ῥῆσις, ὃ δὲ βούλεται και πρὸς ὃ τὴν ἡμετέραν διάνοιαν ἐρηγορέναι παρεγγυᾷ, οὐκ ἀσαφής, οὐδὲ πολλῶν πάντως εἰς ἀνάγκη εἰς δεομένη τυχάνει τῶν λόγων τοῖς τὸν νοῦν ὀγιαίνουσι· φοχῶν τοιγαροῦν ἡμᾶς οἰκονομίαν και ἰατροίαν πεπιστωμένουσ περὶ ἐκείνας μάλιστα εὐκότως τὰ τῆς σπουδῆς ἔχει, αἱ ποιμένων ἀμοιροδοὶ πνευματικῶν, και διὰ τοῦτο εὐδόλισθος αὐταῖς εἶναι κέφοικεν ἢ ἀναστροφή· ἐπειδὴ τοίνυν αἱ κατὰ τὸν τόπον τῆς Ἀνατολῆς ἀγιώταται μητροπόλεις, ἡ τῆς Σεβαστείας δηλονότι, ἡ τῶν Ἐδχαίτων, ἡ τοῦ Ἰκονίου, ἡ τοῦ Μωκησοῦ και ἡ ἀγιωτάτη ἀρχιεπισκοπὴ Ναζιανζῶς ἀμοιροδοὶ γνησίων ἀρχιερέων ἐπὶ χρόνον ἤδη σοχρὸν διὰ τὴν ἐπικρατήσασαν παραχωρήσει θεοῦ διὰ κλήθος ἀμαρτιῶν σύγχροισ και ἀνωμαλίαν ἐκ τῆς τῶν ἀδελφῶν ἐχθρῶν ἐπιθέσεως, και ἐντεδθεν στερεῖται ὃ ὅπ' αὐτάς χριστιανικὸς λαὸς ἀρχιερατικῆς ἐπιστασίας και ἐπισκέψεως και τοῦ ἀπὸ ταύτης ἀγιασμοῦ, ἡ μετριότης ἡμῶν συνδιασκεψαμένη τὰ περὶ τοῦτου τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν, ἐπέτρεψε και ἀνέθετο τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Καισαρείας, ὀπερτίμῳ και ἐξάρχῳ πάσης Ἀνατολῆς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἡμῶν ἀδελφῷ και συλλειτορητῷ, ὡς πλησιοχωροῦντι ταῖς τοιαύταις ἐκκλησίαις και διὰ τὸ μὴ εὐχερὲς εἶναι τὸ γε νῦν ἔχον γνησίους αὐταῖς ἐκκληροχθῆναι ἀρχιερεῖς, ὥστε ἰθύνειν ταύτας και διεξάγειν ἀρχιερατικῶς κατὰ λόγον ἐπιδόσεως. τοίνυν και ἐπιλήφεται τούτῳ και πᾶν-

των τῶν διαφερόντων αὐταῖς κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ πνευματικῶς ἐπιτελεῖται καὶ ποιμανεῖ τὸν ὑπ' αὐτὰς κληρὸν καὶ τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν λαὸν καὶ εἰς διακόνους ἐξ αὐτῶν καὶ πρεσβυτέρους χειροτονῆσαι καὶ προβιβάζει κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κανονικὴν παράδοσιν καὶ πάντα ἄλλα ἐκ' αὐταῖς, ὅσα καὶ τοῖς γνησίοις ἐφεῖται ἀρχιερεῶσι, διακράξεται, ἄνευ μέντοι τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρόσεως· ὅθεν καὶ ὀφείλουσι καὶ οἱ κληρικοὶ τῶν τοιούτων ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν καὶ οἱ τοῦ λοιποῦ χριστιανικοῦ πληρώματος πάντες ὑποκούειν τούτῳ καὶ ὑπακούειν καὶ εὐκλειθεῖν καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ παραίνεσιν καὶ εἰσηγήσιν δέχεσθαι καὶ ἀποκληροῦν, καταρτίζουσαν αὐτοὺς εἰς τὰ φρυγῶν καὶ σωτήρια. ἐπειδὴν μέντοι ἐπιψηφισθῆ ἀρχιερεὺς γνήσιός τινι τῶν τοιούτων ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν, ὀφείλει ὁ αὐτὸς ἱερώτατος ἀρχιερεὺς Καισαρείας ὑπεξίστασθαι τῆς ἐκκλησίας ταύτης καὶ παραχωρεῖν ἐκείνῳ τῆς αὐτῆς κατοχῆς καὶ ἀρχιερατικῆς κυβερνήσεως. ταῦτα παρεβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρατημειώσεων, καὶ τῆ ὑπογραφῆ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμιωτάτου χαρτοφύλακος βεβαιωθέντα καὶ πιστωθέντα ἐπεδόθη μὴνὶ καὶ ἰνδ. ταῖς προτεγραμμένοις ἔτους 5^{ου} μῶν 1^{ου} 8^{ου} †.

LXVI. 6836—1327 septembri ind. XI.

Synodus dirimit controversiam.

† Μηνὶ ὀκτωβριῶν, ἡμέρᾳ β', ἰνδ. ια'. προκαθημένῳ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου τοῦ εἰκουμενικοῦ πατριάρχου κβρ Ἡσαίου, ἐν ταῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλοῖς αὐτοῦ, συνεδριάζοντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Νικομηδείας, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Βιθυνίας, Μαξίμου, τοῦ Νικαίας καὶ ὑπερτίμου, Καλλιστράτου, τοῦ Χαλκηδόνος, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Μαρωνείας, Θεοδούλου, τοῦ Μονεμβασίας καὶ ὑπερτίμου, Ἰωάννου, τοῦ Προύτης, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Βιζύης, Νικολάου, τοῦ Δορραχίου, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Σελοβρίας, Γρηγορίου, τοῦ Μιτωλήνης καὶ ὑπερτίμου Διονυσίου, τοῦ Σουγδαίας καὶ ὑπερτίμου Λουκά, τοῦ Βάρνης, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Χριστουπόλεως, Μαρκέλλου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λοκαδίου, παρισταμένων καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σερρών καὶ ὑπερτίμος, ἐν ἀγίῳ

πνεύματι ἀγαπητός ἀδελφός καὶ σολλειουργός τῆς ἡμῶν μετριότητος, συνεδριάζων τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς, ἀνέφερεν, ὡς ὁ ὅσι' αὐτὸν θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ζιχνῶν ἔσχε μὲν αἰτήσας παρὰ τοῦ μητροπολίτου Σερρών κύρ Νίφωνος ἐκείνου μονόδριόν τι τῆς μητροπόλεως, εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ δεσπότης σωτῆρος Χριστοῦ καὶ ἐπικεκλημένον τῆς Γαστελέγκου· μετὰ μέντοι τὴν ἐκείνου ἀποβίωσιν ἔσχε καὶ ἐκ παραδόσεως τῶν αὐτῆς κληρικῶν μονόδρια δύο, τὸ μὲν ἐν εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένον τῆς Βοριτζοῦς, τὸ ἕτερον δὲ ἐπ' ὀνόματι τετιμημένον καὶ αὐτὸ τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένον οὕτω πως τοῦ Δοχῆνος, ἐφ' ἣ δὴ ἐκδίδει τῶν κληρικῶν καὶ πατρι-αρχικῶν ἐπορίσατο γράμμα, τὸ ἀναφαίρετον τούτοις περιποιούμενον ὑπὸ βάρει ἐπιτιμίου, ἐξέδοτο δὲ καὶ ἐξ ὧν εἶχον ταῦτα δὴ τὰ μονόδρια ὕδρομολώνων καὶ χωραφίων, πρὸς οὐς ἄρα καὶ ἐξέδοτο, καὶ ἐζήτησεν, εἴ γε δέον, ἀνασωθῆναι καὶ ἀποκαταστῆναι αὐτὰ τε καὶ τὰ αὐτῶν κτήματα τῇ μητροπόλει πάλιν, ἅτε δὲ παρὰ τῶν κληρικῶν ἀμετόχως ἐκδοθέντα μηδεμίαν εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐχόντων ἄδειαν, ὡς τοῖς ἱεροῖς κανόσι περὶ τούτου δοκεῖ, ἔλεγε δὲ ἅμα καὶ ὡς σχεδὸν πάντων τῶν ὑπ' αὐτὴν μονοδρίων ἢ κατ' αὐτὸν μητρόπολις ἐστέρηται, περιελθόντων εἰς τε ἄλλους καὶ εἰς τὸν αὐτὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ζιχνῶν κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, τῆς τῶν ἀρχιερέων δηλαδὴ ἐκδόσεως καὶ τῆς τῶν κληρικῶν. παρόντος τοίνυν τῷ δικαστηρίῳ καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ Ζιχνῶν καὶ μηδὲν ἔχοντος ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις ἀντιλίξει, ἀλλ' ὁμολογοῦντος τὸν αὐτὸν τρόπον περιελθεῖν αὐτῷ τὰ εἰρημένα μονόδρια, ἢ μετριότης ἡμῶν συνδιασκεψαμένη τὰ περὶ τούτου τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν, ἐδικαίωσεν ἀποκαταστῆναι τῇ μητροπόλει, ὅσα οἱ κληρικοὶ παρὰ γνώμην τοῦ ἰδίου ἀρχιερέως ἐκδεδώκασι τῶν μονοδρίων ἢ καὶ τῶν ἄλλων αὐτῆς πραγμάτων, καὶ ὅσα τούτων αὐτός δὴ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ζιχνῶν ἐξεποιήσατο καὶ ἐκδέδωκε, πρὸς οὐς ἄρα καὶ ἐκδέδωκε, τῶν γὰρ ἱερῶν καὶ θείων κανόνων διαγορευόντων, πάντων τῶν τῆς ἐκκλησίας τὴν ἐξουσίαν τὸν ἐπίσκοπον ἔχειν καὶ ὡς θεοῦ ἐφορῶντος αὐτὰ διοικεῖν, οὐδεμίαν πάντως ἄδεια τοῖς κληρικοῖς ὑπολείπεται, κατ' ἐξουσίαν τι πράττειν εἰς τι τῶν ὑπ' αὐτὴν, εἰ μὴ πως καὶ τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν ἐμπει-στεῦσθαι λέγειν τολμῶμεν, ὅπερ ἄτοπον μέντοι γε καὶ ἐπανασωθῆ-

οεται τῇ ἐκκλησίᾳ μὲν τὰ τοιαῦτα ταύτης μονόδρια, τοῖς μονοδρίοις δὲ πάνθ' ὅσα ἐκ τῶν προσόντων αὐτοῖς ἀπροσόδων κτημάτων φθάσαντές τινες κατέχουσι καὶ νέμονται ἐκ παραδόσεως τοῦ αὐτοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ζυγῶν ἢ καὶ ἐτέρου τινός παρ' εἰδήσιν τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως, τὸ ἄκρον ἔχειν ὑφείλοντος τοῦ προβάντος ἐπὶ τῇ τῶν κληρικῶν ἐκδόσει πατριαρχικοῦ γράμματος, θεμελίου γὰρ οὐκ ἀγαθοῦ καὶ ὁ ὕροφος ἤκιστα ἀγαθός. ἐπειδὴ γὰρ ἀπηγόρευται τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι, μηδὲν τι πράττειν τοιοῦτον τοὺς κληρικούς, συνακουοῦται καὶ αὐτὸ τῇ παρὰ τὴν αὐτῶν παρατήρησιν ἐκδόσει, ἅτε δὴ καὶ αὐτὸ τῆς κανονικῆς ἀκριβείας οὐκ ἐξεχόμενον. ἐπανασωθήσεται τοίνυν τὰ μονόδρια τὰδε τῇ μητροπόλει, καὶ οὐδὲ οἱ κατέχοντές τι τούτων ἀντικεινηθῆναι αὐτοῦ πειράσσονται, ἀλλ' ἐκστήσονται τέλειον τῆς αὐτῶν κατοχῆς· ἀφορισμὸς γὰρ βαρύτερον συνοδικὸν ἐπιτίμιον ἐπανατινόμεθα κατ' αὐτῶν, εἰ μὴ ἐκστήσονται τῆς αὐτῶν κατοχῆς. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρατημιώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμιωτάτου χαρτοφύλακος πιστωθέντα καὶ βεβαιωθέντα ἐπιδέδοται μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς ἀναγεγραμμένοις ἔτους 5ου ωου λου 5ου †.

LXVII. 6837—1329 aprili ind. XII.

Synodus confirmat mandatum imperatoris, quo metropolitae Serrorum subiciuntur episcopatus Nicopolensis.

† Μηνὶ ἀπριλλίῳ, ἡμέρᾳ ζ', ἰνδ. ιβ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κῆρ Ησαίου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελίοις αὐτοῦ, συνεδριάζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Σάρδεων, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Λυδίας καὶ προέδρου Μιτυλήνης, Γρηγορίου, τοῦ Μελιτηνῆς, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Αἴνου, Θεοδοσίου, τοῦ Μονεμβατίας καὶ ὑπερτίμου, Ἰωάννου, τοῦ Προβύτης, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Βιζύης, Νικολάου, τοῦ Φιλικπουπόλεως καὶ ὑπερτίμου, Μαξίμου, τοῦ Τραϊανουπόλεως καὶ ὑπερτίμου, Ἰωαννικίου, τοῦ Ἄπρου, ὑπερτίμου καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Εὐχαΐτων, Ἰωσήφ, τοῦ Διδυμοτείχου καὶ ὑπερτίμου, Θεοδούλου, τοῦ Βρύτσεως καὶ ὑπερτίμου Γερασίμου, τοῦ Μαδύτων καὶ ὑπερτίμου, Ἰσαάκ, τοῦ Μηθύμνης καὶ ὑπερτίμου, Μαλαχίου, τοῦ Σουδαίας, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Λακεδαι-

μονίας, Λουκά, τοῦ Λιτβῶν καὶ ὑπερτίμου, Θεοφίλου, τοῦ Ἀρκαδιο-
πόλεως, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Μεσήνης, Μαλαχίου, τῶν ἀρχιεπι-
σκοπῶν, τοῦ Λοκαδίου καὶ προέδρου Γαρέλλης, Γεροθέου, τοῦ Ξαν-
θείας, Γερασίμου, τοῦ Δέρκου, Λουκά, καὶ τοῦ Μηδείας, Εὐθυμίου, παρ-
ισταμένων καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Βασιλικὸν ἄρα καὶ τοῦτο κρονόμιον τὸ τὰς εἰς ἐπισκοπὰς τε-
λοῦσας τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑφ' ἃς τὸ πρότερον ἐτόγγαλον ὑποκειμέ-
ναι ἀποστᾶν καὶ τιμῆς ἀξιοῦν μείζονος· ἀμέλει καὶ τὴν τῶν Ζιχνῶν
ἐκκλησίαν εἰς ἐπισκοπὴν τελοῦσαν τὸ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀγιωτάτης μη-
τροπόλεως τῶν Σερρῶν εἰς μητρόπολιν ἤδη προενήνοχε καὶ τετίμηκεν
ὁ ἐκ θεοῦ κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ· κήρυσαν μέντοι
κοιούμενος καὶ τῆς τῶν Σερρῶν, ὅπως ἂν σχολῆ καὶ αὐτῆ τὴν τρόπον ἔτε-
ρον ἀνακληρωθὲν τὸ ἐνδόν, ἀνθ' ἑτέραν ἐπισκοπὴν ἀντικαθίστησι
ταύτῃ ἐκ τῶν τῆς Φιλίππου σεπτῶ προστάγματι τῆς ἀγίας βασιλείας
αὐτοῦ περιέχοντι τάδε· „ἐπεὶ ἀπεσπάρθη ἡ πρότερον ὑπὸ τὴν ἀγιωτά-
την μητρόπολιν τῶν Σερρῶν τελοῦσα ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ τῶν Ζιχνῶν
καὶ ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν παρὰ τῆς βασιλείας μου, ἐδέησε δὲ καὶ
διέκρινε τοῦτο καὶ ἡ βασιλεία μου, ἵνα ἀντικαταστῇ ἑτέρα ἐπισκοπὴ
εἰς τὴν τοιαύτην τῶν Σερρῶν μητρόπολιν, θεοπίζει καὶ διορίζεται ἡ
βασιλεία μου διὰ τοῦ παρόντος προστάγματος, εἶναι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
εἰς τὸ ἐξῆς ὑποκειμένην τῇ τοιαύτῃ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Σερρῶν τὴν
ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν Νικοπόλεως, ἣτις ἐτέλει πρότερον ὑπὸ τὴν ἀγιω-
τάτην μητρόπολιν Φιλίππων, καὶ κατέχεσθαι καὶ διεξάχεσθαι ταύτην
παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Σερρῶν καὶ ὑπερτίμου ὡς ἰδιαν
ἐπισκοπὴν, οὐ μόνον δὲ παρὰ τοῦτου, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν καθ' ἑξῆς
ἀρχιερατευσόντων εἰς τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν, ὅθεν ὀφείλει
καὶ ὁ γενησόμενος μητροπολίτης Φιλίππων στέρεαι τοῦτο, ὅσον θεοπίζει
καὶ διορίζεται ἡ βασιλεία μου, καὶ ἀρκεῖσθαι εἰς τὰς προσούσας τῇ
τοιαύτῃ μητροπόλει ἑτέρας ἐπισκοπὰς, ἀνενόχλητον παντάπασιν εἶναι
τὸ μέρος τῆς εἰρημένης ἀγιωτάτης τῶν Σερρῶν μητροπόλεως ἐπὶ τῇ
κατοχῇ καὶ διεξαγωγῇ τῆς δηλωθείσης ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Νικο-
πόλεως καὶ πάσης τῆς ἀνεκαθεν προσούσης αὐτῇ ἐνορίας· εἰς τὴν περὶ
τοῦτου γὰρ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν τῆς βασι-
λείας μου προστάγμα. εἶχε τὸ· μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ιβ'. δι' ἐρρυθρῶν
γραμμάτων τῆς βασιλικῆς θείας χειρός.“ ἀκολουθῶς τοῖνον τῷ σεπτῷ

εἴθε προστάγματι καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν συνοδικῶς πέπραχεν, ὑποκείσθαι τῇ τῶν Σερρῶν τὴν τῆς Νικοπόλεως εἰς τοὺς ἐξῆς ἄπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους, ἐπεὶ γὰρ διεκρίνε καὶ ἐθέσπισε καὶ διωρίσατο τοῦτο ὁ κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ, ὡς ἐξουσίαν ἔχων ἐκ θεοῦ τοῦ προστιθέναι καὶ ἀφαιρεῖν, ἐνθα τοῦτο λυσιτελεῖν οἶδε, καὶ ἀνθ' ἧς εἶχε πρότερον ἢ τῶν Σερρῶν δίδωκε τὴν τῆς Νικοπόλεως, ἔσται κατ' ἐκείνην αὐτῇ ὑποκειμένη διηνεκεῶς τῇ τῶν Σερρῶν ὡς ἰδία ἐπισκοπῇ ταύτης, καὶ ἐκ' ἀδείας ἔξει ὁ νῦν ἱερώτατος μητροπολίτης Σερρῶν καὶ οἱ μετ' αὐτόν, ἐπίσκοπον, ἐπὶν δεήσῃ, ἐκ' αὐτῇ χειροτονησάτω, ἀρκείσθαι τοῦ Φιλίππων ὑπείλοντος ταῖς ὑπολοίποις ἐπισκοπαῖς τῆς ὑπ' αὐτόν ἐκκλησίας, εἰδότος, ὡς βασιλευσὶν ἔστιν, ὑπερέτως ἢ κατὰ νόμους οἰκονομεῖν τὰ πράγματα, καὶ ἅμα ἔπεσθαι ὑπείλοντος καὶ ὁμογνωμονεῖν ταῖς συνοδικαῖς διαγνώσεσι, τοῖς ἱεραῖς κανόσιν οὐδαμῶς ἀπεναντίας ἰούσαις, ἐπειδὴ καὶ πολλὰ τοιαῦτα οἰκονομίας τρόπῳ κατὰ καιροὺς πέπρακται καὶ παρὰ τῶν πρὸ ἡμῶν προέβη δὲ τὰ τῆς πράξεως ταύτης, πρὶν ἂν καὶ ἐπικηροχθῇ τῇ τῶν Φιλίππων, ὡς δῆλα καὶ αὐτῇ τότε γενέσθαι· διὰ δὲ ταῦτα καὶ ἀπαρτιοῦντα στέργειν ὑφείλει τὰ περὶ τούτου, ὡς καὶ τὸ σεπτὸν διορίζεται πρόσταγμα. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος πιστωθέντα ἐπιδίδονται μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς ἀναγεγραμμένοις ἔτους 5901 ωου λ ζ' †.

LXVIII. (6837—1329) aprili ind. XII.

Imperator confirmat praecedentem actionem synodalem.

† Ἐτερον θεῖον καὶ προσκνητὸν πρόσταγμα ἐπικυροῦν τὴν τοιαύτην πράξιν †.

† Ἐπει, ὡς ἐτάχθη εἰς μητρόπολιν διὰ προστάγματος τῆς βασιλείας μου ἡ ἀγιωτάτη ἐκκλησία Ζιχῶν, ἥτις ἦν πρότερον ἐπισκοπῇ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σερρῶν, ἔταξεν ἡ βασιλεία μου διὰ προστάγματος ὁμοίως αὐτῆς, καὶ ἵνα εὐρίσκηται ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Σερρῶν ἐπισκοπῇ ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων πρότερον τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Φιλίππων, ἢ Νικόπολις, χηρευούσης ἐτηνικαῦτα ἀρχιερέως τῆς αὐτῆς μητροπόλεως Φιλίππων, καὶ ἐγένετο ἐπὶ τούτῳ καὶ συνοδικῇ πράξις ἔγγραφος καὶ διάγνωσις τοῦ παναγιωτάτου μου

δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὥστε κατέχεσθαι εἰς τοὺς εἰς χρόνου παρὰ τοῦ μέρους τῆς εἰρημένης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σερρών τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν Νικοπόλεως ἀντὶ τῆς ἀφαιρέσεως ἐξ αὐτῆς ἐκκλησίας τῶν Ζιχνῶν, ἐδέησε δὲ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συνοδικῇ πράξει προβῆναι καὶ πρόσταγμα, τὸ παρὸν ἀπολύει ἢ βασιλεία μου, δι' οὗ καὶ εἰδοκεῖ καὶ προστάσσει καὶ διορίζεται, ἵνα κατὰ τὴν περίληψιν τῆς ῥηθείσης συνοδικῆς ἐγγράφου διαγνώσεως κατέχεται ἡ δηλωθεῖσα ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ Νικοπόλεως παρὰ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σερρών ἀντὶ τῆς ἀφαρθεύσεως ἐξ αὐτῆς, ὡς εἴρηται, τῶν Ζιχνῶν ἐκκλησίας, ὥστε καὶ ἐπ' ἀδείας ἔχειν τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Σερρών καὶ ὑπερίτιμον ἐπίσκοπον χειροτονῆσαι εἰς αὐτὴν, ὀφειλοντος καὶ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Φιλίππων καὶ ὑπερίτιμου, ἔτι δὲ καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἀρχιερατευσόντων εἰς τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην μητρόπολιν, συντηρεῖσθαι καὶ ἐμμένειν εἰς τοῦτο, καθὼς ἐτάχθη, καὶ μηδεμίαν ἐπάγειν διενόχλησιν τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σερρών καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν ἀρχιερεῦσι τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας ἕνεκεν τῆς ῥηθείσης ἐπισκοπῆς Νικοπόλεως ἢ τινος τῶν δικαίων αὐτῆς, ἐπεὶ τὸ στέργον ἔχει καὶ ἀμετάστρεπτον, ὅσον περὶ τοῦτου ἐτάχθη καὶ διεγνώσθη. καὶ τοῦτου χάριν ἐγένετο καὶ ἀπελῶθη ἐπὶ τῷ προσεῖναι τῷ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σερρών μέρει εἰς ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρὸν τῆς βασιλείας μου πρόσταγμα †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ιβ'. δι' ἑρθερῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς θείας χειρός †.

LXIX. 6838—1329 decembri ind. XIII.

Synodus dirimit controversiam.

† Μὴνὶ δεκεβρίῳ, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἰνδ. ιγ', προκαθημένος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κδρ Ἰσαῖου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλίσις αὐτοῦ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἐφέσου, ὑπερίτιμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας, Ματθαίου, τοῦ Μελιτηνῆς καὶ ὑπερίτιμου, Θεοδοσίου, τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ ὑπερίτιμου τοῦ Σερρών καὶ ὑπερίτιμου, Μακαρίου, τοῦ Πισιδίας καὶ ὑπερίτιμου, Γρηγορίου, τοῦ Προόσης, ὑπερίτιμου καὶ προέδρου Βιζύης, Νικολάου, τοῦ Ἄκρω, ὑπερίτιμου καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Εἰδοχάτων, Ἰωσήφ, τοῦ

Μηθόμνης και ὑπερτίμου, Μαλαχίου, τοῦ Γάνου και ὑπερτίμου, Μηνᾶ και τοῦ ἀρχιεπισκόπου Προικονήσου, Μανουήλ, παρισταμένων και θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων.

† Παρέστη τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ και θείᾳ συνόδῳ ὁ οἰκεῖος τῶν κρατίστων και ἀγίῳ μου ἀτοκράτορι κῆρ Θεόδωρος ὁ Βρανᾶς, και ἀνέφερεν, ὡς ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἄκαις τελευτήσα τὸν βίον, διαθήκην μὲν οὐκ ἐξέθετο, ἔφθασε δὲ ὅμως εἰπεῖν ἐνώπιον ἄλλων τε ἰκανῶν τῶν παρατοχόντων ἀξιόπιστων και αὐτῆς δὴ τῆς ἰδίας μητρός, τῆς μοναχῆς κυρᾶς Εὐφροσύνης τῆς Πετραλειφίνης, ὅσον ἤθελεν ἐπὶ τοῖς προικαῖς αὐτῆς πράγμασι και μετὰ τὸ λεγᾶτα τάξαι, πρὸς οὐδὲ ἠβούλετο, ἀπὸ τε τῶν τῆς προικῆς κτημάτων και τῶν λοιπῶν πραγμάτων αὐτῆς, τὴν λοιπὴν κατοχὴν και διοίκησιν ἐπέτρεψε και ἀνέθετο τούτῳ, προσαναθεῖσα ἅμα αὐτῷ και τὴν φροντίδα τῆς οἰκείας φυχῆς, ἕπερ και στέργουσα ἦν και οὐδαμῶς εἰς ἀθέτησιν τῶν εἰρημένων χωροῦσα και ἡ δηλωθεῖσα μήτηρ αὐτῆς μέχρι τριμηνιαίου καιροῦ, καθ' ὃν δὴ και τὴν κηδεῖαν ἐτέλεσεν οὗτος και τὰ μνημόσυνα. ἔπειτα προβαλλομένη, ὡς ἀτελής ἦν τὸν χρόνον ἡ θογάτηρ αὐτῆς, χρόνων ἔτι οὐσα εἴκοσι δύο, και διὰ τοῦτο οἰομένη μηδεμίαν ἄδειαν ἔχειν ἐκείνην ἐκ τῶν νόμων διαθήκην ἐκθέσθαι, πρὶν ἂν δῆθεν καταλάβῃ τὸν εἰκοστὸν πέμπτον ἑνιαυτὸν, ἔτι δὲ προβαλλομένη ὁμοίως και τὸ μὴ φθάσαι γραφῇ τὰ εἰρημένα δοθῆναι, ἀντικοιεῖται τῆς τῶν πραγμάτων ἕλότητος, μικρὰ τῶν παρὰ τῆς διαληφθείσης θογατρὸς αὐτῆς εἰρημένων φρονεῖζουσα, ἐφ' οἷς δὴ και συνοδικῆς ἐδέησεν αὐτῷ διαγνώσεως, και ἐπήφισται συνοδικῶς, ὡς, εἰ και μὴ χρόνων ἦν εἰκοσιπέντε ἢ τούτου σύζυγος, ἀλλ' οὐ παρὰ τοῦτο ἀπειργεῖται παρὰ τῶν νόμων τοῦ διαθήκην ἐκθέσθαι, ἀτεξουσία γὰρ οὐσα, πᾶν τὸ κατὰ γνώμην ἐπὶ τοῖς οἰκειοῖς πράγμασιν ἐπ' ἀδείας εἶχε διαπράξασθαι, τῶν νόμων ταῖς ἀτεξουσίαις, μὴ μόνον εἰς τὸν εἰκοστὸν πέμπτον χρόνον γενομέναις, ἀλλὰ και τούτου κατωτέρω πολλῶν, ἀπ' αὐτοῦ δὴ τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου ἐπέκεινα ἄδειαν διδόντων ἐπὶ τοῖς αὐτῶν πράγμασι διατίθεσθαι· μέντοι γε και ἐπειδὴ ἔφθασεν εἰπεῖν ἐν ἐπηκόῳ τῶν παρατυχόντων μαρτύρων, ὅσον εἶπε και διατάξαστο, ἐξ ὧν δὴ μαρτύρων μάλιστα τὸ ἰσχυρὸν ἔχει τὰ διατεταγμένα και βέβαιον, ἔχρη μὲν ὡς τὸ ἀκώλυτον ἐχούσης ἐκ τῶν νόμων, ἄτε ἀτεξουσίας εὐρισκομένης· και χρόνων εἰκοσιδύο, κρατῆσαι, ὅσον εἶπε, και ἔγκρα-

τῇ ἐντεθῆναι εἶναι τοῦ διμοίρου τόνδε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, τὸ τρίτον μόνον τῆς προικὸς δικαιουμένης ἐκ τῶν νόμων λαβεῖν τῆς μητρὸς. ὅτι δὲ οὗτος μὴ εὐπετῶς ἔλεγεν ἔχειν καὶ εὐκόλως εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ἀνηκόντων τῇ φυγῇ διὰ τὸ εἰς βασιλικὰς δουλείας ἀρχολεῖσθαι, καὶ ἐζήτησεν ἐπιτραπῆναι μᾶλλον τὴν αὐτῶν διοίκησιν τὴν ἐκείνης μητέρα, γενέσθαι τοῦτο συνοδικῶς ἢ μετριότης ἡμῶν ἀπεφάνητο. καὶ γοῦν ἔξει μὲν ὁ Βρανᾶς εἰς μερίδας ἴσας τρεῖς διαιρεθέντων τῶν προικῶν πραγμάτων, τὴν μίαν αὐτῶν δλόκληρον, τὴν δὲ ἑτέραν ἢ εἰρημένη πενθερὰ αὐτοῦ ἢ Πετραλειφίνα κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον, τὴν δὲ λοιπὴν τρίτην ἀναδέχεται καὶ αὐτὴν αὐτὴ δὴ ἢ πενθερὰ αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὸ ὑπεξαιρεθῆναι ἀπὸ τοῦ τοιούτου λοιποῦ τρίτου τὰ εἰς κηδεῖαν τῆς ἀποικομένης, ἔτι δὲ καὶ τὰ μνημόσυνα ἀναλωθέντα, διαδώσει τὰ περιτετόντα πτωχοῖς. καὶ γοῦν ὀφείλει πραχθῆναι τὰ περὶ τούτου κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διάγνωσιν, μηδενὸς ἐναντιωθῆναι ὀφειλοντος, εἰ μὴ γε βούλεται συνοδικῶς περιπεριεῖσθαι ἐπιτιμίῳ, κἄν ἕπολος ἄρα καὶ ἧ ὁ τοιοῦτος. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος πιστωθέντα ἐπιδέδοται μηνί καὶ ἰνδ. τοῖς ἀναγεγραμμένοις ἔτους 5 ω λ η' ς †.

LXX. 6838—1330 februario-aprili ind. XIII.

Synodus dirimit tres controversias.

I. † Μηνί φεβρουαρίῳ, ἡμέρα δευτέρα, ἰνδ. ιγ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κῆρ Ἡσαΐου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλίσις αὐτοῦ, συνδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσόνῃ αὐτοῦ καὶ ἐρωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἐφέσου, ὑπερέμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας,, τοῦ Μελιτηνῆς καὶ ὑπερέμου, Θεοδοσίου, τοῦ Πιτιδίας καὶ ὑπερέμου, Γρηγορίου, τοῦ Προύσης, ὑπερέμου καὶ προέδρου Βιζύης, Νικολάου, τοῦ Σερρών καὶ ὑπερέμου, Μακαρίου, τοῦ Μηθύμνης καὶ ὑπερέμου, Μαλαχίου, καὶ τοῦ Προικοννήτου, Μανουήλ, παρισταμένων καὶ θεωφελεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων.

† Τοῦ πανεβέλτου σεβαστοῦ οἰκείου τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, δομestικῶν τῶν δοσικῶν θεμάτων κῆρ Γεωργίου τοῦ Στρατηγοῦ, γαμβρόν ἐπὶ τῇ αὐτοῦ θυγατρὶ λαβόντος τὸν Παδούτην

κῆρ Γεώργιον, ὁ συμπένθερος αὐτοῦ ὁ οἰκίος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ
 μου αὐτοκράτορι, κῆρ Θεόδωρος ὁ Παδοάτης ἐκεῖνος, ἀναδέχεται μὲν
 τὰ τῆς προικὸς πράγματα, ποσότητος ὄντα ὑπερπύρων λιτρῶν λς',
 καὶ τὰ μὲν αὐτῶν εἰς οἰκίας χρήσεις καταναλίσκει, τὰ δὲ εἰς ἐνέ-
 χυρα δίδωσι, καὶ ὑπέροτρα δανεισάμενος κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον
 καὶ αὐτὰ ἀναλώσας, ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ εὐπόρει τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν
 ποιήσασθαι, ἐκδίδωσι τῷδε τῷ δομestikῷ, ἀνθ' ὧν, ὡς εἴρηται, κατ-
 ἀνάλωσε τῆς προικὸς πραγμάτων τὸ περὶ τὴν Βῆραν κτήμα αὐτοῦ,
 τὸ τῆς ἀγίας Εἰρήνης λεγόμενον, ὃ δὴ ἐκτιμηθὲν ἐς ὕστερον προσ-
 ταγῇ βασιλικῇ ὑπερπύρων ἐπτακοσίων τετίμηται, λοιπαζομένων ἔτι
 πρὸς τὴν τῆς ὀλότητος ποσότητα καὶ ὑπερπύρων χιλίων ἐπτακοσίων
 ἑνεννηκονταδύο. τελευτήσαντος μέντοι τὸν βίον τοῦ Παδοάτου κῆρ
 Θεοδώρου, ἐκρατήθη τὸ κτήμα βασιλικόν, τοῦ δομestikοῦ δὲ ἀνετίγ-
 καντος περὶ τοῦτου καὶ δείξαντος, ἀντὶ τῶν προικῶν πραγμάτων τῆς
 αὐτοῦ θυγατρὸς ἐκδοθῆναι τοῦτο παρὰ τοῦ Παδοάτου, ἀπαλόθη πρὸς
 αὐτὸν γεγονότος αὐτῷ εἰς τοῦτο καὶ σεπτοῦ προστάγματος. ἔπειτα
 διανίσταται ὁ ἕτερος οἶκος αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ Λάσκαρις, καὶ γίνεται δι'
 ὄχλου τῷ δομestikῷ περὶ τοῦ κτήματος τοῦδε· καὶ τῆς ὑπόθεσεως
 ἐπὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἰσθᾶς καὶ θείας συνόδου κινήσεισθαι οὐχ ἄκαε,
 ἀλλὰ καὶ δις τοῦ Παδοάτου τοῦδε ἐγκαληθεῖσαντος, αἰσθόμενος κατ'
 αὐτοῦ τὴν φήφον ἤδη ἐκφερομένην, μὴ ἀναμείνας αὐτὴν ἐνοχλεῖ τὰς
 βασιλικὰς ἀκοὰς, καὶ ἐπὶ τοῦ σεκρέτου αἰτεῖται ἀντικριθῆναι τῷ δο-
 μestikῷ. γίνεται τοῦτο, καὶ τῆς ἀποληπτικῆς ἀποδείξεως τοῦ Παδοά-
 του ἐμφανισθείσης, ἔτι δὲ καὶ τὸ παρ' ἐκεῖνου γεγονὸς τοῦ κτήματος
 ἐκδοτήριον, ἐδικαίωσεν ἢ κρίσις, κατέχεσθαι κατ' αὐτὸ παρὰ τοῦ μέ-
 ρους τοῦ δομestikοῦ τὸ κτήμα, γράμματος καὶ σεπτοῦ προστάγματος
 προβάντος τὴν ἐκεῖνου κατοχὴν καὶ κυριότητα βεβαιοῦντος αὐτῷ.
 χρόνος τὸ ἀπ' ἐκεῖνου παρῆγχετο. καὶ πάλιν τοῦ Λάσκαρι Ἰωάννου
 ἀναφορὰν ποιησαμένου καὶ αὐθις κρίσιν ἐπὶ τοῦ σεκρέτου ζητήσαντος,
 ἐξ ὑπαρχῆς πάλιν τῷ σεκρέτῳ κινήσεται ἡ ὑπόθεσις ἐκ βασιλικῆς
 προσταγῆς, συνελθόντων κατὰ ταῦτο τῶν συγκαλητικῶν ἀρχόντων καὶ
 δικασάντων τὴν ὑπόθεσιν. ὅτε δὴ καὶ πάλιν τὴν νικῶσαν ἠνέγκατο τὸ
 μέρος τοῦ δομestikοῦ, ὡς καὶ γράμμα κἀνευθθεν καὶ σεπτόν ἐπ'
 αὐτῷ πρόσταγμα τοῦτῳ γενέσθαι πάλιν εἰς τὴν τοῦ κτήματος κυριό-
 τητα ἀσφαλισαμένου μέντοι τοῦ Λάσκαρι καὶ διαβεβαιωσαμένου ἐγ-

γράφως καὶ ἐνόμως, ἐνέχεσθαι τὰ τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς τὴν λοιπάδα τῆς προικῆς, εἰ ἐνόμως πιστώσεται ὁ δομεστικός, ἔτι δὲ καὶ ἢ ἀποληπτικῆ ἀπόδειξις τοῦ Παυλάτου ἐστὶ, καὶ τὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ κτήματος γράμμα ἐκείνου ἐστὶ. προβαίνει μὲν παρὰ τοῦ δομεστικοῦ καὶ τοῦτο εἰς τέλος, παρόντων καὶ ἀπρωμένων τοῦ ὄρκου καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ Λάσκαρι καὶ τοῦ ἐκ' ἀδελφῆ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ Στωροπούλου, ἰσχυρίζεται δὲ ἔτι ὁ Λάσκαρις, δεῖξαι καὶ παραστήσαι, ὡς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ τοῦ δομεστικοῦ γαμβρός, ἐνεχύρασε τὰ κλείω τῆς προικῆς, ὅθ' ἔτι καὶ αὐτοῦ ἐξετασθέντος εἴρηται ἀπὸ μαρτυρίας τῶν κατεχόντων αὐτὰ, ὡς παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐνεχυράσθησαν, ὡς καὶ τὸ τοῦτο χάριν προβάν γράμμα τῶν δικαστῶν δείκνυσιν, εἰ μὴ μόνον ἐπιβαλταρίων δύο, χειλωντίου ἑνὸς καὶ κούπας μίας. ταῦτα καὶ μόνον εὑρέθησαν παρὰ τῆ θυγατρὶ τοῦ δομεστικοῦ καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ἔχρη μὲν οὖν αὐτὸν δὴ τὸν Λάσκαριν ἤτοχάσαι τοῦ λοιποῦ καὶ μηκέτι δι' ἕχλου γενέσθαι περὶ τοῦ κτήματος, διαφόρων ἐκ' αὐτῶν κρίσεων γενομένων, ὡς εἴρηται, καὶ ἐπὶ πάσαις ἀπελεγχθεὶς μάτην καὶ ἐκ' οὐδενὶ δικαίῳ περὶ αὐτοῦ ἐνοχλῶν ὁ δ', ὡς περ φιλονεϊκῶν, κακὸν ἐπὶ κακῶ τεκταίνει πρόσχημα θείας εἰρήνης τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν καὶ ἰκανῆς παρ' αὐτοῦ τυχῶν κυβερνήσεως, κακοῖς αὐτὸν ἀμείβεται τοιοῦτο· ὑφαιρείται τοὺς ἴππους αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἀνελθὼν καὶ παρὰ τοῦ δομεστικοῦ τε τὴν κλοπὴν τῶν ἴππων ὀνειδισθεὶς, ὀπισθεῖται πρὸς ἐκεῖνον πάλιν ἐκινήσειν καὶ τοὺς ἴππους ἀνασώσειν, ὃ τε καὶ αἰτησάμενος γράμμα τι τοῦτο, καὶ τῆ καθ' ἑδὸν ἐξόδιον ἐφοδιασθῆναι, ὑπέρπυρα τοῦτω πάντε καὶ γραφῆ πρὸς ἐκεῖνον διδοταί. ὁ δὲ πρὸς τοὺς τὴν Μποκοβίτικον οἰκοῦντας ἀσεβεὶς ἀπελθὼν καὶ ἰκανοὺς ἐξ αὐτῶν ὀπλισμένους λαβὼν καὶ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ κινήσει ἐν τῷ εἰρημένῳ κτήματι τῆνικαῦτα εὐρισκομένου, αἰφνης ἐπεμπίπτει τοῦτω καὶ φονεύει ἕνα τινὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ, ὄνοματι Καλόθετον, αὐτὸ τοῦτο καὶ τοῦ ἀδελφοῦ παρὰ μικρὸν ἐλθόντος παθεῖν, διαρπάσας τῆνικαῦτα καὶ τὴν καθευρεθείσαν γεννηματικὴν εἴσοδον, καὶ τὸν οἶνον ἔτι δὲ καὶ τὰ προσόντα τοῖς ἐποίκοις τοῦ τοιοῦτου κτήματος, ἐφ' οἷς καὶ ἐπὶ πλέον ἀπαναιδευσάμενος καὶ ἀπαναισχοντῶν, πρόσσεισι τοῖς καθολικοῖς τῶν Ῥωμαίων κριταῖς, καὶ κρίνιν πάλιν ἐξαιτεῖται ὅτι δὲ ἀννήχθη τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκρατορι, ἐκκλησιαστικῆν εἶναι τὴν ὑπόθεσιν, συνοδικῶς ἐκείθεν

ὡς ὀφείλοντες καὶ ἑμοῦ γτέργειν εἴ τι ἂν διαπραξέται, ὡς εἴρηται, ὡς οἰκοκυρὰ εἰς αὐτά· καὶ διὰ τὴν εἰς τοῦτο πληροφορίαν ἰγένετο καὶ ἐπεδόθη αὐτῇ καὶ τὸ παρὸν γράμμα παρ' ἑμοῦ. εἶχε καὶ τὸ μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ιγ', καὶ ὑπογραφήν· ὁ δούλος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, Θεόδωρος ὁ Βρανᾶς." ἐν ἐπηκόῳ τοίνυν τοῦ γράμματος τοῦδε ἀναγνωσθέντος, εἶχε μὲν ἡ μετριότης ἡμῶν ἀποφήνασθαι κατ' αὐτὸ καὶ ἐπιτρέψαι ταύτῃ δὴ τῇ πενθερᾷ τοῦ Βρανᾶ τὴν ἐξουσίαν τῶν τοιούτων πραγμάτων, πάσαν δὲ χώραν ὅμως ἀντιλογίας περιαιρούσα διέκρινε, συνοδικῶς, ἐξετασθῆναι τὴν ὑπόθεσιν τοσικῶς, κἄν μὲν εὔρεσθῇ ἀληθὲς ὑπὸ μάρτυσιν ἀξιοπίστοις, ὅσον ἀνήνεγκεν ὁ Βρανᾶς,πραχθῆναι, ὅσον τὸ τηλικαῦτα προβὰν φήρισμα διέξεισι, καὶ λαβεῖν αὐτὸν τὰ τρίτα τῆς προικὸς, εἰ δ' οὖν, ἀναλαβεῖν τὴν προικὰ δι' ἄρα τῶν οἰκημάτων τὴν πενθεράν. ἐπὶ μέντοι τοῖς οἰκήμασιν, ἐπειδὴ, ὡς αὕτη λέγει, προκομίσει μάρτυρας ἔχει καὶ καταστήσει τὴν ἦν ἐκ' αὐτοῖς ἐποιήσαντο μετ' ἀλλήλων κατάστασιν, πραχθῆναι ὀφείλει, ὅσον ἔταξαν ἀμφότεροι· ἀνατιθέμεν τοίνυν τὰ περὶ τοῦτου τῷ εἰς κεφαλὴν εὔρισκομένῃ κατὰ τύπον καὶ τοῖς προκρίτοις τοσικοῖς ἄρχουσιν, ὡς ἂν σὺναμα τοῖς τὴν ἐνοχλήν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαίων ἀνατεθειμένοις καὶ τοῖς εὐλαβεστάτοις κληρικοῖς, ποιήσονται τὴν ἐξέτασιν καὶ εἰς τέλος τὰ τοῦ πράγματος ἄξωσιν, ὀφειλόντων τῶν μαρτύρων συντηρηθῆναι εἰς φόβον θεοῦ καὶ εἰπεῖν καὶ μαρτυρῆσαι, ὅσον γινώσκουσιν εἰς ἀλήθειαν, συνοδικὸν γὰρ τοῦτου χάριν ἐπιτίμιον ἐκπεφώνηται κατ' αὐτῶν· καὶ γοῦν ὀφείλει πραχθῆναι τὰ περὶ τοῦτου κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διάγνωσιν. ταῦτα παρεβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων καὶ τῇ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος πιστωθέντα ἐπιδέδοται μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς ἀναγεγραμμένοις ἔτους ς ω λ η' †.

III. † Μηνὶ ἀπριλλίῳ, ἡμέρα, 5', ἰνδ. ιγ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κῆρ Ἡσαίου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλίοις αὐτοῦ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἐφέσου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας, Ματθαίου, τοῦ Προύσης,

ὑπερίμω και προέδρω Βιζύης, Νικελάου, τοῦ Πισιδίαι και ὑπερίμω, Γρηγορίου, τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν, ὑπερίμω, τοῦ Σερρών και ὑπερίμω, Μακκαρίου, τοῦ Βαρροίας και ὑπερίμω, Διονυσίου, τοῦ Μεθόνης και ὑπερίμω, Μαλαχίου, τοῦ Σουγδαίας, ὑπερίμω και προέδρω Λακεδαιμονίας, Λουκά, τοῦ Προικονήσου, Μανουὶλ, και τοῦ Κῶ, Γερασίμου, παρισταμένων και θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Παρέστη τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερά και θεία συνόδω ἡ μοναχὴ Ἀγαθονίκη, και ἀνέφερεν, ὡς ἡ πρὸς μητρὸς θεῖος αὐτῆς, ὁ μοναχὸς Θεοδόσιος, ἐκ τῆς Σκαμάνδρου ὑποχωρήσας ὁμοῦ μετ' αὐτῆς, ἔτι δὲ και τῆς μητρὸς αὐτῆς τῆς μοναχῆς Ἀναστασίας διὰ τὴν τῶν ἐχθρῶν βεβάρωσιν ἐπέθετον, και εἰς τὴν θεοφύλακτον πόλιν Ἡράκλειον ἐλθὼν και ἐν αὐτῇ οἰκήσας, ἀντήγειρον ἐντάς αὐτῆς οἰκειοὺς αὐτοῦ κόποις και ἀναλώμασι μονοδριον εἰς ὄνομα τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης και θεομήτορος και ἐπιτεκλημένης τῆς Κριονερετίστῃς, εἰς ὃ εἰσαχθεῖται παρ' αὐτοῦ ἀμφότεραι εὐρίσκοντο και διήγον ἐν αὐτῷ μετὰ μέντοι χρόνων τινῶν παραδρομῇ, ἐπέπερ ἡρθένησεν ὁ ῥηθεὶς θεῖος αὐτῆς ὁ μοναχὸς Θεοδόσιος, και ἡθέλησε και ἐζήτησεν ἰδεῖν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Δανείου, ἅμα μὲν και διὰ τὸ, ἵνα δέξεται τὴν ἐξαγορείαν αὐτοῦ, ἅμα δὲ και διὰ τὸ, ἵνα διαθήκη γένηται ὑπὸ μάρτορι αὐτῷ και τοῖς αὐτοῦ κληρικοῖς, ἐπέστη μὲν και κατέλαβε πρὸς αὐτὸν ὁ αὐτὸς θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Δανείου, και ἐδέξατο τὴν ἐξαγορείαν αὐτοῦ, εἰπόντος και περὶ τοῦ μονοδρίου, ὅσον ἦν αὐτῷ πρὸς βουλήσσεως, και παραπέμποντος τὴν κατοχὴν τούτου πρὸς αὐτάς δὴ τὰς μοναχάς, μετ' ὀλίγον δὲ και ὁ Κουνάλης Γεώργιος ἐπιστάς, ἐνεπόδισε και οὐκ εἶασε γραφῆναι τὴν διαθήκην, και τελευτῇ χρησαμένου τοῦ μοναχοῦ, διαθήκην αὐτὸς δὴ ὁ Κουνάλης ἐξέθετο, τοῦ ἰδίου νόου ταύτην ἐγχαράξαντος, και, καθὼς αὐτὸς ἡρέσκετο, πεποίηκε ταύτην, και παρέπεμψε και ἐπαφῆκε δι' αὐτῆς τὸ μονοδριον τότε παρὰ τὸν σκοπὸν και τὴν θέλησιν τοῦ δομήτορος πρὸς τὸ μέρος τοῦ περιποθήτου συμπενοδίου τοῦ κρατίστου και ἀγίου μου αὐτοκράτορος τοῦ ἐπὶ τοῦ κανικλείου ἐκείνου, παρ' οὗ δὴ και κατεσχέθη ἔκτοτε και ἡμελήθη, και κατήνησεν εἰς ἐρήμωσιν πόλλῃν ταῦτα ἡ εἰρημένη μοναχὴ Ἀγαθονίκη ἀνεγέκασα ἐδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἡ μετρίότης τοῖνον ἡμῶν δεῖν εἶναι κρίνεται και τοῦ μέρους τοῦ ἐπὶ τοῦ κανικλείου

ἀποδοσαι, εἴ τι προβαλέσθαι καὶ εἶπεν ἔχει περὶ τοῦ μονοδρίου, δια-
 μνησθῆναι ἀπαντήσαι καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ πετόμασιν
 οὗτοι τὴν διαθήκην, μηδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μόνον αὐτὴν εἰς δικαίωσιν
 ἑαυτῶν προβαλέσθαι ἔχοντες, καὶ ἐκεῖ τρόπον, ὃν εἴρηται, τὸν Κοο-
 νάλην πλάσαι ταύτην ἢ μοναχὴ ἔλεγεν, ἰσχυρίζετο δὲ καὶ τὸ μέρος
 τοῦ ἐπὶ τοῦ κανικλείου, μόνην ταύτην δὴ τὴν μοναχὴν Ἀγαθονίκτην
 ἐνοχλεῖν περὶ τοῦ μονοδρίου, τῆς μητρὸς αὐτῆς τῆς μοναχῆς Ἀναστα-
 σίας δεχομένης καὶ στεργούσης τὴν διαθήκην. καὶ ἐδέησε διὰ τοῦτο
 ἐπιστῆναι καὶ αὐτὴν εἰς τὸ δικαστήριον, λαβεῖν δὲ ἡμᾶς πληροφορίαν
 τῶν εἰρημένων καὶ παρὰ τοῦ δηλωθέντος θεοφιλοστάτου ἐπισκόπου
 Δανείου, προσεκλήθη καὶ κατέλαβε καὶ αὐτὴ, καὶ ἐρωτηθεῖσα συνο-
 δικῶς, πεπλασμένην ὁμοίως καὶ αὐτὴ τὴν διαθήκην ἔλεγεν, ἔγραψε
 δὲ καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Δανείου καὶ ἐμαρτόρησε, προβῆναι
 τὰ τοῦ πράγματος, ὡς ἡ μοναχὴ ἀνέφερε, καὶ ὡς πρὸς αὐτὰς παρέ-
 πεμφεν ἐκείνος τὸ μονόδριον, καὶ ὡς ὕστερον ἐπλάσατο τὴν διαθήκην
 ὁ Κοονάλης καὶ ὑπέγραψεν εἰς αὐτὴν καὶ ὑπογραφήν δῆθεν τοῦ ἐπι-
 σκόπου καὶ ἑτέρων, αὐτὰ δὲ ταῦτα ἐμαρτορήθη ἔγγράφως καὶ παρὰ
 τῶν κληρικῶν αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῦ καθηγουμένου τοῦ μοναστηρίου
 τοῦ Μωσηλέ, ὅθεν καὶ ἐδικαίωσεν συνοδικῶς ἢ μετριότης ἡμῶν, γενέ-
 σθαι τὰς μοναχὰς ἀμφοτέρας ἐν κατοχῇ τοῦ μονοδρίου τοῦδε κατὰ
 τὴν τοῦ δομήτορος θέλησιν· καὶ τοῦν ἐπιλήφονται καὶ καθέξουσιν
 αὐτὸ μετὰ καὶ τοῦ ὄπ' αὐτὸ μετοχίου, ἀντιστρέφαι καὶ ἀποδοῦναι ὀφεί-
 λοντος τοῦ μέρους τοῦ ἐπὶ τοῦ κανικλείου, εἴ τι ἀφείλοντο ἀπ' αὐτοῦ.
 ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν ἡμερησίων συνοδικῶν παρασημειώσεων
 καὶ τῆ ὑπογραφῆ καὶ σφραγίδι τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος
 πιστωθέντα ἐπιδέδοται μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς ἀναγεγραμμένοις ἔτους 5^{ου}
 ωου λ η' †.

LXXI. Sine anno.

*Esaias scribit Catholico ecclesiae armeniacae, se eum cum tota ecclesia arme-
 niaca recipere in sinum ecclesiae orthodoxae.*

† Αἰδεσιμώτατε, τιμιώτατε καὶ εὐλαβεστάτε καθολικῆ τῆς ἐκκλη-
 σίας τῶν Ἀρμενίων. ἡ μετριότης ἡμῶν ἐκ μέσης φυχῆς ἐπεύχεται
 ἀφασθαι τὴν χάριν τοῦ εἰρηνοδότου θεοῦ ἡμῶν τῶν καρδιῶν τῆς τε αἰ-
 δεσιμότητός σου καὶ παντός τοῦ ὄπ' αὐτὴν λαοῦ, ὥστε κραταιότερον καὶ

ἐνταλότερον καὶ ζητῆσαι καὶ καταπράξασθαι τὴν μεθ' ἡμῶν ἔνωσιν, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς καὶ ζητοῦμεν καὶ ἀποδεχόμεθα καὶ δι' εὐχῆς καὶ ἐφέσεως ποιούμεθα. οἱ ἀποσταλέντες παρ' ὑμῶν πρέσβεις, καταλαβόντες ἐνταῦθα, διεκόμεσαν πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ ἐπεφέροντο γραφὰς παρὰ τῆς εὐλαβείας ὑμῶν. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν ἀθροίσασα περὶ αὐτὴν τοὺς παρατοχόντας τῶν ἀρχιερέων καὶ σὺνοδον ποιησαμένη, συμπάρωντος ἡμῖν καὶ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀποκράτορος μετὰ τῆς ὑπ' αὐτὸν συγκλήτου καὶ τάξεως, προέτρεφεν ἀναγνωσθῆναι τὰς τοιαύτας γραφὰς, καὶ δὴ ἀναγνωσθεισῶν εἰς ἐπήμοον πάντων ἔγνωμεν ἀκριβῶς τὴν ὑμετέραν ἐπιστροφὴν, ἣν θεοῦ κινήσαντος ἡμᾶς μετὰ θερμῆς κἀνο καὶ εὐκρινεοῦ διαθέσεως ἐδείξασθε· ὅσης οὖν εὐθυμίας ἐκλήσθημεν ἐπὶ τοῦτοις, ὅσης ἡδονῆς καὶ οἶαν ἔσχομεν πνευματικὴν εὐφροσύνην, τί χρῆ καὶ λέγειν; κλῆν δτι ἐπεσεκέφατο κύριος τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ οὐ παρεῖδεν ὑμᾶς, τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ λαόν, δν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιποιήσατο, δισπασμένον εἶναι καὶ διερρηγμένον εἰς τέλους, ἀλλ' ὥσπερ πρότερον διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ πατρὸς καθ' ἡμᾶς ἀναμαρτήτως γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ τὸ μεσότοιχον καθελὼν τοῦ φραγμοῦ τὴν ἀρχαίαν καταλέλυκεν ἔχθραν, καὶ κατήλλαξεν ἡμᾶς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, οὕτω καὶ νῦν ἰδὼν αὐδῆς ὑμᾶς σπέρματα πονηρὰ δεξαμένους παρὰ τοῦ κοινοῦ πολεμίου καὶ διάστασιν ἐτέραν πεπονθότας ἐπὶ κἀνο πολλοῖς τοῖς χρόνοις πρὸς τὴν κοινὴν μητέρα τῶν ἐκκλησιῶν, ἤκτειρε καὶ κατεδουσωπήθη, καὶ οὐκ ἀφήκε τὸν τοιοῦτον ἐχθρὸν μέχρι τέλους ἐπεγγελᾶν τῇ συντριβῇ τῆς ἰδίας κληρονομίας· ἄτε τοίνυν σοφὸς ὢν ἱατρός τῶν ἡμετέρων ψυχῶν καὶ συμπερόντως οἰκονομῶν τὰ ἡμέτερα, τοὺς τε καιροὺς εἰδὼς ἄριστα τῆς θεραπείας ὑμῶν, καὶ ὑποίοις φαρμάκοις ἢ ἐνοχλοῦσα νόσος ἐξιαθήσεται καὶ τὸ ἐμφωλεῦον ἐξαιρεθήσεται κἀθος, εἰ καὶ μέχρι τοῦ παρόντος ἐμακροθύμησεν, ἀλλ' οὖν ὅτε γνησίως ὑμᾶς εἶδε τὴν ἱατροῦσαν παραδεξιόμενος, τῇ τέχνῃ ἐχρήσατο, καὶ μουσικῶς λαλήσας ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τὰ ψυχοφελῆ καὶ σωτήρια, τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ὡς γνησίᾳ μητρὶ προσδραμεῖν καθωδήγησεν, ἐπειδὴ καὶ μητρὸς λόγον ἡμεῖς ἐπέχομεν, πρὸς τε ὑμᾶς καὶ πάντας τοὺς βουλομένους χριστιανοὺς καὶ εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι, ὡς καὶ ὑμεῖς ἀκριβῶς ἴστε, καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν τὰ ἱερὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα ἀνὰ πάσαν φοιτῶσι τὴν οἰκουμένην, ἐξ ἡμῶν αἱ διδασκαλῖαι τῶν θείων πατέρων καὶ τῶν ἀγίων δὲ συνόδων, αἱ

θεόκνηστοι νομοθεταί, ἐξ ἡμῶν, ὡς ἀπὸ πηγῆς τινος, εἰς τὴν τῆς
 ἐκκλησίας πλήρωμα ἐξεχύθησαν. ἐπεὶ τοίνυν θεὸς ἤφατο τῆς ὑμετέ-
 ρας καρδίας, καὶ ὁφείλουσιν ἐπέγνωτε τὴν κοινὴν μητέρα τὴν ἐκκλη-
 σίαν, ἣς τοσοῦτον ἐχωρήθητε χρόνον, καὶ διαπτύετε καὶ βδελύτ-
 τεσθε, καὶ παντελῶς ἀποβάλλεσθε, ἀ κακῶς ἐφρόνησαν οἱ πατέρες
 ὑμῶν, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων καὶ νη-
 πιότητα καὶ ἀγνοίαν ἐκείνων καταγινώσκετε, καὶ ὁμολογεῖτε τρανῶς
 τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἀξιοῦτε καὶ ἱκετεύετε μετὰ θερμοῦ καὶ ζήλου καὶ
 πόθου, προσδεχθῆναι ὑμᾶς εἰς δόξαν τοῦ τὰ πάντα πεποιηκότες Θεοῦ
 καὶ πατρὸς, τί ἄλλο ποιῆσαι ἡμᾶς εἶδει ἢ σπλάγχνα οἰκτιρῶν ὁμῖν
 ἐπανοίξαι, καὶ ὡς οἶός τὸν ἴδιον ἐπεγνωκότας πατέρα καὶ προσλα-
 βεῖν καὶ προσδέξασθαι καὶ χαρῆναι τὰ μάλιστα καὶ μονοουχί παν-
 ηγορῆσαι, ὅτι, οὗς νεκροὺς ἐνομίζομεν, ὡς ζῶντας ὀρώμεν, καὶ οὐδὲ
 ἀπολωλότας ἐλογιζόμεθα, τούτους σωζομένους εὐρομεν κατὰ τὴν
 ἡμετέραν εὐχὴν; εἰ γὰρ ὁ εὐαγγελικὸς γάμος ἐκεῖνος τοὺς ἐκ τῶν
 ὀδῶν καὶ φραγμῶν ἐπὶ τὸ δεῖπνον μετακαλεῖται καὶ τῆς πνευματικῆς
 πανδαισίας ἐμπίπλησιν, ἡμεῖς ὑμᾶς τοὺς ὄντας ποτὲ φίλους καὶ ἀδελ-
 φούς, καὶ τῆς αὐτῆς ἡμῖν κοινωνοῦντας τραπέζης, οὐ παραδεξόμεθα
 μετεγνωκότας, οὐδὲ παραληφόμεθα, διορθώσεσθαι κατεπαγγελόμε-
 νους, ἅπερ οἱ πατέρες ὑμῶν ἐξ ἀβουλίας ἐφρόνησαν; καὶ πῶς ἂν
 αὐτοῦ Χριστοῦ μιμηταὶ γενώμεθα τοῦ τὸν Πέτρον θερμόν. τι καὶ πε-
 रिπαθεὶς δακρύναντα μετὰ τὴν ἀρνήσιν παραδεξαμένου, καὶ τὸν λη-
 στήν συγκληρονόμον λαβόντος τοῦ παραδείσου μίαν φωνὴν ἔνεκεν; εἰ
 δὲ καὶ χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοῶντι καὶ
 μίαν δραχμῆς εὐρεσίς ἡδονὴν ἀρρητον, ὡς τὰ θεῖα φησι λόγια, ἡμεῖς
 ὑμᾶς ὅλον ἔθνος μέγα τε πολὺ καὶ πανταχοῦ διαβεβημένον πρὸς
 ἡμᾶς ἐπιστρέφον καὶ ὁμοφρονεῖν ὑπισχνούμενον καὶ ὁμοδοξεῖν κατὰ
 πάντα, οὐ συνάφομεν ἑαυτοῖς, αὐδ' ὡς οἰκεία περιποιησόμεθα μέλη,
 ὧν τῷ χωρισμῷ σπαραττόμεθα; οὐ τοῦτο νόμος, ἀγαπητοί, τοῦ ἀγα-
 θοῦ τε καὶ πρῶου καὶ εἰρηνικοῦ πνεύματος, ἀλλ' ἤδη καὶ θύραν ὑμῖν
 ὑπανοίγομεν μετανοίας καὶ προσκαλούμεθα, ὡς γνήσια τέκνα, καὶ
 μεθ' ἡμῶν βουλόμεθα στήναι καὶ κοινῇ τὴν τριάδα δοξάζαι, μόνον
 εἰ μετὰ ὑγιόδους φρονήματος καὶ καθαρᾶς γνώμης καὶ ἀνεπιθολώτου
 καρδίας τὴν μεθ' ἡμῶν ἀπαύσεσθε ἔνωσιν, καὶ ὡς περ χειλέσιν, οὕτω
 καὶ διανοίᾳ φρονήσετε καὶ κηρύξετε τὴν τῶν δογμάτων ἀλήθειαν,

ἔπει γὰρ αὐτόματοι πρὸς ἡμᾶς ἐπιστρέφετε, καὶ οὐ βία τις ἐξῶθεν εἰς τοῦτο ἐλαύνει, οὐδ' ἔστι τις ὁ καταναγκάζων, εἰ μὴ θεὸς μόνος ὁ πάντας σωθῆναι βουλόμενος καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἰλθεῖν, θεὸν ἔστι τὴν ὑμετέραν ἀγάπην τὰ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ φρονῆσαι καὶ ὁμολογῆσαι καὶ τοῖς ὄλοις πρὸς ἡμᾶς ἐξομωθῆναι· ὅθεν καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον θεοφιλὲς καὶ σωτήριον ὑμῶν ζήτημα ἐξελεξάμεθα καὶ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς τὸν πανσέβαστον σεβαστὸν οἰκτεῖον τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, προκαθήμενον τοῦ θεοφιλῆτος κοιτῶνος τῆς ἀγίας βασιλείας αὐτοῦ, κῆρ Μιχαὴλ τὸν Καλλικρηνίτην, καὶ τὸν τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Γαβριήλ, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν ἐντιμώτατον ἐπίσκοπον τῶν ἐνταῦθα Ἀρμενίων, ὅστις δὴ προκαθήμενος τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος μέλλει ἀπελθεῖν πρότερον εἰς τὸν σουλτάνον διὰ τὴν δουλείαν, ἣν ἤξισαν γενέσθαι οἱ ἀποσταλέντες παρ' ὑμῶν ἀποκρισιῶριοι, οἱ μέντοι συναποσταλέντες μετ' αὐτοῦ μέλλουσιν ἀποκριῖσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ τε σεπτὸν πρόσταγμα τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος καὶ τὴν παροῦσαν ἡμετέραν γραφὴν, ἐξ ὧν ἔνα καταλάβητε, ὅπως ἀσκασιῶς καὶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης πνευματικῆς ἐδεξάμεθα τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον ὑμῶν μεταβολὴν, καὶ ὅπως ἀπεδεχόμεθα ἀναπληρῶσαι ὑμᾶς καὶ τὰ ἐλλείποντα, καθὼς παραδηλοῦμεν διὰ τῶν, ὡς εἴρηται, ἐρχομένων αὐτόθι· περὶ μέντοι τῶν ἐνταῦθα Ἀρμενίων, οἵτινες προσετέθησαν εἰς τὴν ἡμετέραν ἀγίαν καὶ καθολικὴν ἐκκλησίαν, ἔχετε πληροφορίαν βεβαίαν, ὡς οὐκ ἔκ τινος βίας ἢ ἀνάγκης ἐποίησαν τοῦτο, καθὼς ἐγνωρίσατε ὑμεῖς, ἀλλὰ ἐξ οἰκείας γνώμης, ἐξ οἰκείας προαιρέσεως καὶ θελήσεως, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἡμεῖς ἐμέλλομεν παραδέξασθαι τούτους εἰς κοινωνίαν, εἴπερ ἄκοντες προσήρχοντο· ἢ γὰρ πίστις καὶ ἢ ἐπὶ τοῖς δόγμασιν ἀκρίβεια τῆς προαιρέσεως ἐνὶ καὶ οὐ τῆς βίας· ὅστις γὰρ θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ὀρίξει ὁ δεσπότης καὶ κύριος ἡμῶν ἐν τοῖς ἀγίοις εὐαγγελίοις· πῶς δὲ ἐμέλλομεν συκοινωνοὺς ἔχειν τῆς πίστεως, οὐδὲ ἐγνωσκόμεν ἐξ ἀνάγκης καὶ φόβου προσελθόντας, τῇ δὲ καρδίᾳ ὄντας, ἔπερ ἦσαν καὶ πρότερον; τοῦτο καὶ ὑμεῖς διακρίναι ἔχετε πάντως, ὡς οὐδὲν ἔχει ἄλλως ἢ ὡς γράφομεν καὶ πληροφοροῦμεν· καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μέλλει ἐνεργεῖσθαι εἰς αὐτοὺς, ὅσον ἀφορᾷ εἰς κυβέρνησιν αὐτῶν καὶ ἀνάγκασιν, ἐπεὶ εἰς ἀποδοχὴν ἡμῶν ἐνὶ τοῦτο. ἀπέμεινεν οὖν εἰς ὑμᾶς, πῶς ἔνα ὑποστρεφάντων τῶν ἀποσταλέντων αὐτόθι λάβωμεν ἐντελεῖ πληροφο-

μίαν περί τῆς ὁμετέρας ἀληθοῦς ἐπιστροφῆς τε καὶ διορθώσεως, καὶ οὕτως ἀναμφιβόλως καὶ ἀδιεξήκτως ὑμᾶς δεξιόμενοι, ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα γενόμεθα εἰς δόξαν τοῦ ἐν εἰρήνῃ καλέσαντος ἡμᾶς κορίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔρρωσο, ἐν κορίῳ ἀγαπητῆ καθολικῆ, ἄνερ τιμώτατε †.

LXXII. Sine anno.

Basias scribit regi Armenias, se cum cum tota ecclesia armeniaca recipere in sinum ecclesias orthodoxas.

† Ὑψηλότατε ῥήξ Κιλικίας καὶ Ἰσαυρίας καὶ πάσης Ἀρμενίας καὶ περιπόθητε ἐξάδελφε τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀποκράτορος ἡ μετριότης ἡμῶν εὐχεται καὶ παρακαλεῖ τὸν θεὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ὡς ἂν στηρίξῃ καὶ βεβαιώσῃ καὶ τὴν ῥηγικὴν σου ἐξουσίαν καὶ τὸν ὑπ' αὐτὴν πάντα λαόν, καὶ ἐνισχύσῃ εἰς τὴν καλὴν ὁρμὴν καὶ θέλησιν, ἣν ἐποθήσατε καὶ ἐθελήσατε, καὶ προθυμότερους, καθ' ὅσον ἐγγχωρεῖ, ποιήσῃ εἰς τὸ καὶ εἰς πέρας ἐταγεῖν τὴν τοιαύτην ὁμῶν ἐκαινετὴν ὁρμὴν καὶ θέλησιν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἀποδεχόμεθα καὶ εὐχόμεθα. τὴν μετὰ τοῦ ἀποσταλέντος ἐνταῦθα ἀποκριταρίου τῆς ῥηγικῆς σου ἐξουσίας γραφὴν αὐτῆς ἐδεξάμεθα, καὶ ἐγνώρισεν ἐξ αὐτῆς ἀναγνωσθείσης καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ οἱ περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοι ἀρχιερεῖς οἱ παρατυχόντες ἐνταῦθα, ὅσα ἐδήλου καὶ ἐζητεῖ ἡ ῥηγικὴ σου ἐξουσία περὶ τῆς ζητήσεως, ἣν ἐποιήσατο εἰς ἡμᾶς ὁ αἰδεσιμώτατος καὶ τιμώτατος καθολικὸς τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀρμενίων, ἀποστείλας καὶ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ, ἣν διὰ ὁμολογίαν διατείνεται καὶ ἡ ῥηγικὴ σου ἐξουσία ἐν τῇ γραφῇ αὐτῆς στέργειν καὶ αὐτὴ καὶ ὁ ὑπ' αὐτὴν λαὸς τῶν Ἀρμενίων· πληροφορηθῆτε οὖν ἡ ῥηγικὴ σου ἐξουσία, ὡς μεγάλως ἀπεδεξάμεθα τὰ περὶ τῆς τοιαύτης ζητήσεως καὶ τῆς ῥηγικῆς σου ἐξουσίας καὶ τοῦ αἰδεσιμωτάτου καὶ τιμωτάτου καθολικοῦ, ἐπεὶ καὶ διὰ τῆς χάριτος τοῦ πανοικτίρμονος θεοῦ, αὐτοῦ ἐσμὲν μαθηταὶ τοῦ εἰρητικοῦ καὶ πράου καὶ ἀληθινοῦ ποιμένου, τοῦ διὰ τοῦτο μόνον ἐλθόντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα τὰ διηρημένα συνάψῃ καὶ τὴν σωτηρίαν πάντων ἐργάσῃται, καὶ ἐπὶ τῆ ὁμετέρα ἐπιστροφῇ, τοσοῦτον πλῆθους καὶ προσθήκης μεγάλης εἰς τὴν ἡμετέραν ἀγίαν καὶ καθολικὴν ἐκκλησίαν, μεγάλην ἀποδεδωκάμεν τὴν εὐχαριστίαν καὶ τὴν ἀνθομολόγησιν τῷ ἁγίῳ ἐλέει τοῦ θεοῦ, ὅτι οὐκ

εἶπεν εἰς τέλος τοσοῦτον λαὸν σφαλεροῖς δόγμασι προσέχειν καὶ ἀποστετημένον εἶναι τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ. ὅσον τοίνυν ἔχομεν τοῦτο περὶ πολλοῦ, ἐγράψαμεν καὶ ἐδηλώσαμεν τοῦτο πρὸς αὐτὸν τὸν αἰδεσιμώτατον καθολικὸν καὶ γράφομεν καὶ πρὸς τὴν ῥηγικὴν σου ἐξουσίαν, ὥς κατὰ πολὺ ἀποδεχόμεθα τὸ, ἵνα προσδεξώμεθα ὑμᾶς εἰς τὴν κοινωνίαν τὴν μεθ' ἡμῶν, γενομένου καὶ τοῦ πράγματος καὶ οἰκονομηθέντος, ὥς ἐνδέχεται, ὅθεν καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον θεοφιλὲς καὶ σωτήριον ὁμῶν ζήτημα ἐξελεξάμεθα καὶ ἀπεστείλαμεν πρὸς ὑμᾶς τὸν πανσέβαστον σεβαστὸν οἰκεῖον τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου ἀτοκράτορι, προκαθήμενον τοῦ θεοφυλάκτου κοιτῶνος τῆς ἀγίας βασιλείας αὐτοῦ, κῆρ Μιχαὴλ τὸν Καλλικρηνίτην, καὶ τὸν τιμωτάτον ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Γαβριὴλ, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν τιμωτάτον ἐπίσκοπον τῶν ἐνταῦθα Ἀρμενίων, ὅστις δὴ προκαθήμενος τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος μέλλει ἀπελθεῖν πρότερον εἰς τὸν σουλτάνον διὰ τὴν δουλείαν, ἣν ἤξωσαν γενέσθαι οἱ αὐτόθεν ἐλθόντες ἀποκρισιάριοι, οἱ μέντοι συναποσταλέντες μετ' αὐτοῦ μέλλουσιν ἀποκομίσαι εἰς τὴν ῥηγικὴν σου ἐξουσίαν τὸ σεπτὸν χρυσόβουλλον τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος καὶ τὴν παροῦσαν ἡμετέραν γραφὴν, ἐξ ὧν ἵνα καταλάβητε, ὅπως ἀσπασίως καὶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης πνευματικῆς ἐδεξάμεθα τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολὴν ὁμῶν, καὶ ὅπως ἀποδεχόμεθα ἀνακληρῶσαι ὑμᾶς καὶ τὰ ἑλλείποντα, καθὼς παραδηλοῦμεν διὰ τῶν, ὥς εἴρηται, ἐρχομένων αὐτόθι· περὶ μέντοι τῶν ἐνταῦθα Ἀρμενίων, οἵτινες προστέθησαν εἰς τὴν ἡμετέραν ἀγίαν καὶ καθολικὴν ἐκκλησίαν, πληροφορηθῆτω ἡ ῥηγικὴ σου ἐξουσία, ὥς οὐκ ἔκ τινος ἀνάγκης ἢ φόβου ἐποίησαν τοῦτο, ἀλλὰ ἐξ οἰκείας γνώμης καὶ προαιρέσεως καὶ θελησεως, ἐὰν γὰρ προέβαινε τοῦτο ὁδῶς, πῶς ἐμέλλομεν δεξασθαι ἡμεῖς εἰς κοινωνίαν ἀνθρώπους ἀκουσίως προσελθόντας τῇ πίστει, οἵτινες τῇ ἀληθείᾳ εἰς ἐκεῖνο ἐμελλον ἐμμένειν, ὅπερ ἦσαν καὶ πρότερον; οὐδὲν ἔχει ἀληθῶς, ὅσον ἐγνωρίσθη αὐτόθι περὶ τούτου, ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς ἔχει, ὥς πληροφοροῦμεν ἡμεῖς, ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ μέλλει ἐνεργεῖσθαι εἰς αὐτοὺς, ὅσον ἀφορᾷ εἰς κυβέρνησιν αὐτῶν, ἐπεὶ εἰς ἀποδοχὴν ἐνι τοῦτο τῆς ῥηγικῆς σου ἐξουσίας. ἡμεῖς δὲ εὐχόμεθα, ἵνα εὐδοκῆσῃ ὁ εἰρηνάρχης θεὸς καὶ προβῆ ἡ τοιαύτη ἐνωσις καὶ προσδοχὴ ὁμῶν κατὰ τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἀρχὴν καὶ ἔφασιν, ἔτι δὲ καὶ, καθὼς ζητεῖ καὶ ὁρῆγεται καὶ θέλει ἡ ῥη-

γική σου ἐξουσία, ἣν καὶ εἶη διατηροῦσα ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἰς πάντα τὰ αὐτῶ εὐάρεστα, πρεσβείαις τῆς ὑπὲρ λόγον τεκούσης αὐτῶν, τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος †.

LXXIII. 6839—1331 aprili ind. XIV.

Synodus dirimit controversiam.

Τὸ παρὸν ἀνεγνώσθη καὶ ἐξετάσθη ἀκριβεῖ βασιάνῃ καὶ ἐρεῶνῃ δοθέν καὶ ἀπεδείχθη καὶ ἀνεφάνη ψευδὲς καὶ πεφαλτεζομένον καὶ πάντῃ ἀνατετραμμένον.

† Μηνὶ ἀπριλλίῳ, ἡμέρᾳ σ', ἰνδ. ιδ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ̅ρ̅ Ἡσαίου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλίους αὐτοῦ, συνεδριάζοντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσῶνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἐπίσκοπου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἀσίας, Ματθαίου, τοῦ Σάρδεων, ὑπερτίμου, ἐξάρχου Λυδίας καὶ προέδρου Μιτολήνης, Γρηγορίου, τοῦ Προόσης, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Βιζύης, Νικολάου, τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ ὑπερτίμου, Μητροφάνους, τοῦ Παιδίας καὶ ὑπερτίμου, Γρηγορίου, τοῦ Σερρῶν καὶ ὑπερτίμου, Μακαρίου, τοῦ Βρύσεως καὶ ὑπερτίμου, Γερασίμου, τοῦ Σουγδαίας, ὑπερτίμου καὶ προέδρου Λακεδαιμονίας, Λουκά, τοῦ Γαλιτζῆς καὶ ὑπερτίμου, τοῦ Προικονήσου, Μανουὴλ, τοῦ Λοπαδίου καὶ προέδρου Γαρέλλης, Ἰεροθέου, καὶ τοῦ Λήμνου, Ἰακώβου, παρισταμένον καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Μηθύμνης καὶ ὑπερτίμος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶς ἀδελφός τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, συνειδριάζων τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ἀναφορὰν ἐποιήσατο πολλάκις μετὰ περιπαθείας, ὡς οἱ μοναχοὶ τῆς τοῦ Καλέως τριβαρμίας μονῆς κατέσχον καὶ ἰδιοποιήσαντο ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῆν λαχεῦσαν αὐτῶν ἐκκλησιῶν μοναστηρίων μοναστήρια τέσσαρα, ἧτσον τὸ τοῦ ἀγίου Νικολάου, τὸ τῆς Καλῆς Λαγκαδος, τὸ τοῦ Σηρικαστροῦ καὶ τὸ τοῦ Μυραίνης, πορισάμενοι ἐκ ψευδοῦς ἀναφορᾶς ἐπ' αὐτοῖς πεπτόν χρυσόβουλλον τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, πρὸ τούτου δὲ μεταχειρισάμενοι καὶ δύο τῶν αὐτοῦ κληρικῶν, τὸν γακελλάριον ἐγλονότι καὶ τὸν πρωτεύδικον, καὶ πέσαντες αὐτοῦς ὑποχρέοι τισι, καὶ λαβόντες παρ' αὐτῶν ἐκδοτήριον γράμμα εἰς τὸ

ῥηθὲν μοναστήριον τοῦ Μορσίνης, μὴ συνειδότες τοῦτου μηδὲ συμ-
 πρέξαντος εἰς τὴν τοιαύτην ἔκδοσιν· ὡσαύτως ἀνήνεγκεν ὁ αὐτὸς ἱε-
 ρώτατος ἀρχιερεὺς καὶ ὡς οἱ μοναχοὶ τῆς τῶν Ὁδηγῶν σεβασμίας
 μονῆς καὶ οἱ τῆς τοῦ κῆρ Ἀθανασίου κατέσχον καὶ αὐτοὶ παρὰ
 γνώμην καὶ ἔνδοσιν τοῦτου μοναστήρια ἑτερα, οἱ μὲν τῆς τῶν Ὁδη-
 γῶν τὸ τοῦ Κρουκόπου, οἱ δὲ τῆς τοῦ κοροβ Ἀθανασίου τὸ τῆς ἀγι-
 ας Θεοφανῶ, ὡσαύτως καὶ ὁ κῆρ Ζωσιμάς τὸ ἐντὸς τοῦ κάστρου
 τῶν ἀγίων Θεοδώρων μοναστήριον τῆς Ὁδηγητρίας, καὶ τὸ ἐκτὸς
 αὐτοῦ μοναστήριον τὸ ἐπιλεγόμενον τὸ Βούρκος, ἔτι δὲ καὶ τὸ τῶν
 Ἀγίων Πέντε, καὶ τὸ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦ Κόρακος τοῦ ἀγίου ἀπο-
 στόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου καὶ τὸ τοῦ σωτήρος
 Χριστοῦ, ἔτι γε μὴν κατέσχε καὶ ἡ μονὴ τῆς Κεχαριτωμένης μο-
 ναστήριον τὸ τοῦ ἀγίου Γεωργίου τὸ οὕτω πως ἐπιλεγόμενον τὸ
 Κρόον Νερὸν καὶ τὸ Κλημάτιον κατὰ τὸν ὁμοιον τρόπον. ἃ δὲ μo-
 ναστήρια καὶ ἀνακαλοῦμενος, ἅτε δὴ τρόπῳ παραλόγῳ καὶ ἀδίκῳ
 παρὰ τῶν εἰρημένων κατασχεθέντα, ἔδειχθη τῆς ἡμῶν μετριότητος.
 ἔπει οὖν, ὡς εἴρηται, σεπτὸν τοῖς τοῦ Καλίως μοναχοῖς προέβη χρυ-
 σόβουλλον, δεῖν εἶναι συνοδικῶς ἔγνωμεν ἀκροάσασθαι καὶ αὐτῶν, εἴ
 τι προβαλέσθαι καὶ εἰπεῖν ἔχουσι δίκαιον. διαμνηστέται τοιγαροῦν ὁ
 τὴν ἡγεομενίαν τῆς αὐτῆς σεβασμίας μονῆς ἐγκρατευσθεὶς ἱερομό-
 ναχος Παρίων εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ἱερόν συνοδικὸν δικαστήριον ἀπαν-
 τῆσαι, εἰς ὃ δὲ καὶ ἀπαντήσαντος μετὰ καὶ τινῶν τῶν ἐν αὐτῇ μο-
 ναχῶν, ἐγεγόνει μὲν ἐξέτασις, καὶ ἀνεφάνη, ὡς ἐκ ψευδοῦς αὐτῶν
 ἀναφοράς τὸ σεπτὸν χρυσόβουλλον ἐκορίσαντο ἐπὶ τοῖς ῥηθῆσι μο-
 ναστηρίοις, ὑπερετίθη δὲ ὅμως τῇ τῆς ἀποφάσεως, ἕως ὄγλα τὰ περὶ
 τοῦτου καὶ τῷ ἐκ θεοῦ βασιλεῖ ποιήσωμεν. καὶ ἔπει γεγονότος τοῦτου
 ἔνδοσις ἐκείθεν ἐγένετο διὰ μέσου τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ τοῦ
 κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, τοῦ πανευγενεστάτου μεγά-
 λου δομωστίκου, ὥστε δικάσαι τὴν ὑπόθεσιν συνοδικῶς καὶ τὸ δόξαν
 κανονικῶς δίκαιον ἀποφῆνασθαι, μετάκλητος καὶ αὐθις εἰς τὸ δικα-
 στήριον ὁ ῥηθῆσι καθηγούμενος τοῦ Καλίως ἐγένετο, καὶ ἐρωτηθέν-
 τος καὶ αὐθις καὶ μηδὲν ἕτερον εἰπεῖν ἢ δεῖξαι εἰς δικαίωσιν ἑαυτοῦ
 δίκαιον ἔχοντος, ἀλλ' ἢ τὸ σεπτὸν χρυσόβουλλον καὶ τὸ γράμμα τῶν
 κληρικῶν, συνδιασκευασμένη τὰ περὶ τοῦτου ἢ μετριότης ἡμῶν τοῖς
 περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν, ἐδικαίωσεν, ἵνα, ἔπει παρὰ γνώμην

καὶ ἔνδοσιν τοῦ τοπικοῦ ἀρχιερέως ἐπελάβοντο καὶ κατέχον τὰ τοιαῦτα μοναστήρια οἱ τῆς τοῦ Καλέως μοναχοί, ἱκανέλωσι καὶ αὐτοὶ τῆ τῆς Μηθόμνης ἐκκλησίᾳ κανονικῶς, καὶ κατέχονται καὶ διεξάγονται παρὰ τοῦ ἀρχιερέως κατὰ τὸ δίκαιον, ὅπερ ἔχει εἰς αὐτὰ ἐκ τῆς τῶν ἱερῶν κανόνων διαταγῆς, τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἱκανέλωσι ταύτη δὴ τῆ ἐκκλησίᾳ καὶ ὅσα οἱ τε τῆς τῶν Ὁδηγῶν, καὶ οἱ τῆς τοῦ κῆρ Ἀθανασίου καὶ οἱ τῆς Κεχαριτωμένης καὶ ὁ κῆρ Ζωσιμάς καὶ εἴ τις ἄλλος εὐρίσκεται τι μοναστήριον κατέχον τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας χωρὶς ἐκδόσεως ἀρχιερατικῆς, ἅτε δὴ τῶν ἱερῶν κανόνων μηδεὶ τῶν ἀπάντων παραχωροῦντων δίχα τῆς τοῦ ἀρχιερέως θελήσεως καὶ ἐνδόσεως ὑποκοιῖσθαι ἑαυτῷ μοναστήριον· ὅθεν καὶ ὀφείλουσι τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ αὐτοὶ οἱ τῆς τοῦ Καλέως σεβασμίας μονῆς μοναχοὶ καὶ οἱ εἰρημένοι ἕτεροι μοναχοὶ τῶν διεληγμένων μονῶν καὶ πάντες οἱ ἄλλοι ὀφείλουσι τῆ τῆς Μηθόμνης ἐκκλησίᾳ τῶν κατεχομένων παρ' αὐτῶν, καθ' ὃν εἴρηται τρόπον, μοναστηρίων αὐτῆς καὶ ἀποσχέσθαι αὐτῶν τελείως, καὶ μηδαμῶς εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀντικοιηθῆναι αὐτῶν, μὴ ἐνδιδόντος μηδὲ ἐπιτρέποντος τοῦ τοπικοῦ ἀρχιερέως, ἐπιτίμιον γὰρ βαρότατον συνοδικῶς ἐπανατεινόμεθα καὶ ἐκαπειλοῦμεν τῷ τολμήσαντι, ὅστις ἄρα καὶ εἴη, ἀντικοιηθῆναι τινος μοναστηρίου τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας ἐκτὸς γνώμης καὶ θελήσεως καὶ προτροπῆς τοῦ ἀρχιερατικῶς λαχόντος διυθύνει τὰ κατ' αὐτήν· καὶ ὡς ἂν οὐδεὶς τῷ τοσούτῳ βάρει περιπέσῃ, παραινόμεν ἀποσχέσθαι τῶν μοναστηρίων τῶνδε τοὺς κατέχοντας αὐτὰ, ὡς εἴρηται, καὶ ἀνεμπόδιστον καὶ ἀνενόχλητον ἐκ' αὐτοῖς μένειν ἕσσαι τὸ μέρος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ εἴ τινες εὐρίσκονται διὰ γραμμάτων ἀρχιερατικῶν κατέχοντες τινα μοναστήρια τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας, καὶ αὐτοὶ ὀφείλουσι προνοεῖσθαι προηγουμένως τῆς αὐτῶν συστάσεως, καὶ μὴ ἐπὶ τὸ χεῖρον χωρεῖν ταῦτα τῆ ἑαυτῶν ἀμελείᾳ ἕαν, ἔπειτα ὑπέκειν καὶ εὐπειθεῖν καὶ ὑποτάσσασθαι, ὡς προσήκον, καὶ τῷ κατὰ τόπον ἀρχιερατῇ καὶ ἐκ' οὐδενὶ τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ κανονικῶν δικαίων ἀδικεῖν τοῦτον, εἰ δ' οὖν, ἐξέσται αὐτῷ ἐξωθεῖν τούτους ἐκείθεν καὶ τῆ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ ἐπανασώζειν τὰ μοναστήρια ταῦτα. τοῦτο δὲ κρατεῖν βουλόμεθα καὶ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς ἐκκλησίαις, πρᾶγμα γὰρ ἐπιχωριάσαν ὀρώμεν ταῖς ἐκκλησίαις παράλογον καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων ἐκτὸς, ἀφαιροῦνται γὰρ τινες αὐτῶν μοναστήρια καὶ καρπίζονται ταῦτα δίχα γνώμης καὶ

θελήσεως ἀρχιερατικῆς, ὅπερ καὶ ἐκ μέσου γενέσθαι τῶν δικαιοτά-
 των ἐστὶ· καὶ ταῦτα μὲν ὀφείλειπραχθῆναι κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύ-
 την, καὶ ἡμετέραν διάγνωσιν, ἐπειδὴ δὲ ἐφθασαν καὶ οἱ εἰς τὸ Κρί-
 τος μοναχοί, καὶ κατέσχον παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἀρχιερέως ἑτερα
 μοναστήρια τρία, ἦγον τὸ τοῦ σωτήρος Χριστοῦ, τὸ τοῦ Κεραμεῶνος
 καὶ τὸ τῶν ἁγίων Θεοδώρων, εἰς δὲ τὸ μὲν μοναστήριον τῶν ἁγίων Θεο-
 δώρων ἐξ οἰκονομίας τῶν μοναχῶν τῶνδε προέβη ἕριζμφ βασιλικῆ
 γράμμα τοῦτου, καὶ ἐδεήθη καὶ περὶ αὐτῶν. εἶχε μὲν ἡ μετριότης
 ἡμῶν συνοδικῶς ἀπάρτι τοῦτον δικαιοῦσαι καὶ ἐπ' αὐτοῖς, ἐφ' ᾧ καὶ
 ταῦτα προσεπιλήφεται, ὑπερεθέμεθα δὲ τοῦτο, ἕως ὃ αὐτὸς ἱερώτατος
 μητροπολίτης Μηθύμνης ἀνεπέγκη τὰ περὶ τοῦτου τῷ ἐκ Θεοῦ κρατί-
 στεφ καὶ ἁγίῳ μου αὐτοκράτορι, κἄνπερ τοῦτου γενομένου ταχθῆ τις
 ἐτέρωθεν προμήθεια τοῖς εἰς τὸ τοιοῦτον κάστρον μοναχοῖς, ἐκστῶσι
 καὶ αὐτοὶ τελείως τῶν τοιοῦτων μοναστηρίων, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀπέ-
 χωσιν ἀπ' αὐτῶν διὰ τὸ παραλόγως καὶ τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτῶν τὰ
 τοιαῦτα μοναστήρια κατασχεθῆναι, πλὴν ἕως ἂν, ὅσον εἴρηται, γίνη-
 ται, ὀφείλουσι πάν, ὅσον ἐνεργεῖν μέλλουσι οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ εἰς
 ταῦτα, ἐνεργῶσι τοῦτο μετ' εἰδήσεως καὶ γνώμης τοῦ ἀρχιερέως καὶ
 ἀποκομίζειν εἰδήσει καὶ αὐτοῦ ἐκείσε, ὅσον ἐκ τῆς αὐτῶν προσόδου
 ἀποκομίζειν μέλλουσι, τὸ δὲ περιττεῖον ὀφείλουσι καὶ αὐτὸ εἰδήσει
 τοῦτου καταναλίσκειν εἰς περιποίησιν καὶ σύστασιν καὶ βελτιώσιν τῶν
 μοναστηρίων τῶνδε. πρὸς τούτῳ μέντοι ὀφείλουσιν ἀποδιδόναι αὐτῷ
 καὶ τὰ κανονικῶς ἀνήκοντα τούτῳ δίκαια, τὴν ἀναφορὰν δηλαδὴ καὶ
 μνήμην τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τὴν τῶν φυχῶν ἀνάκρισιν καὶ τὸ τεταγ-
 μένον κανονικόν, ὡσαύτως καὶ εἴ τι ἄλλο σύνηδες ἐνὶ διδοῦσθαι παρ'
 αὐτῶν τῷ μέρει τῆς ἐκκλησίας, εἰδέναι ὀφείλοντες, ὡς εἴ τι τούτων
 τῶν δικαίων ἀποστερησάσιν καὶ εἰ μὴ εὐπειθεῖεν καὶ ὑπέπειεν τῷ
 κατὰ τόπον ἀρχιερεῖ, ἀφαιρεθῆσονται τὰ μοναστήρια ταῦτα κατὰ λό-
 γον τὸν δίκαιον, ἐπ' ἀδείας γὰρ ἔξει ὁ ἱερώτατος ὁδε ἀρχιερέως τοι-
 οῦτων αὐτῶν ὄντων κρατῆσαι καὶ αὐτὰ καὶ ἀπώραται ἀπ' αὐτῶν
 τοῦτου, ὡς τοῖς ἱεροῖς κανόσι δοκεῖ. ταῦτα παρεκβληθέντα ἀπὸ τῶν
 ἡμερησίων συνοδικῶν παρατημιώσεων καὶ τῆ ὑπογραφῆ καὶ σφραγίδι
 τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος πιστωθέντα καὶ βεβαιωθέντα
 ἐκιδέδοται μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς ἀναγεγραμμένοις ἕτως 5^{ου} ω λ θ' γ.

III.

(Κωδίκιον τῶν συνοδικῶν παρασημειώσεων γε-
γονός ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ παναγιωτάτου δεσπό-
του τοῦ εἰκόμομενικοῦ πατριάρχου κδρ Ἰωάννου
τοῦ Καλέκα).

LXXIV. (6845—1337) iulio ind. V.

Joannes XIV. Calocas concedit Ignatio Calotheto monasterium Soethenii.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος παρα-
κελεύεται εἶναι τὸν τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις, ἐν ἀγίῳ πνεύματι
ἀγαπητὸν αὐτῆς οἶόν, κδρ Ἰγνάτιον τὸν Καλόθετον ἐν κατοχῇ τοῦ
περὶ τὸν Ἀνάπλιον διακειμένου μοναστηρίου τοῦ εἰς ὄνομα τιμωμένου
τοῦ τιμίου ταξιάρχου τῶν ἀνω δυνάμεων Μιχαὴλ καὶ ἐπιτεκλημένου
τοῦ Σωσθενίου, ὥστε ἀκολουθεῖν τοῦτό τε καὶ τὰ προσόντα αὐτῷ κτή-
ματα τῆς αὐτοῦ ἐφορείας καὶ πνευματικῆς ἐπισκοπῆως, ὅθεν καὶ
ἐπιλήφεται τοῦ τοιοῦτου μοναστηρίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτό, καὶ ἐκ'
ἀδειας ἔξει συνιστᾶν καὶ βελτιοῦν καὶ ἐκαθῆσιν τὰ κατ' αὐτό, κατέ-
χων τοῦτο ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως, ἔτι γε μὴν ἀταράχως καὶ
ἀνενοχλήτως διὰ πάσης αὐτοῦ τῆς ζωῆς· διὰ τοῦτο ὑπελιουσι καὶ οἱ
ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῷδε εὐρισκόμενοι μοναχοὶ εὐπειθῶς ἔχειν πρὸς
τὸν παρὰ τοῦτου ἀποταχθῆσόμενον ἐπὶ τῇ διουκίῳ τοῦτου καὶ διεξ-
αγωγῇ καὶ ταῖς αὐτοῦ πνευματικαῖς εἰσηγήσεσιν ὑποκείσθαι καὶ πε-
θαρχεῖν. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν γέγονε καὶ ἐπεδόθη τῷ
αὐτῷ τιμιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις κδρ Ἰγνατίῳ καὶ τὸ παρὸν γράμμα
τῆς ἡμῶν μετριότητος, μ η ν ι ι ο υ λ ι φ ι ν δ. ε' †.

LXXV. Sine anno.

Synodus ancommunicat metropolitam Philipporum.

† Καθαίρεσις τοῦ Φιλίππων †.

† Ἐκινήθη ἐπὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεράς καὶ θείας συνόδου κατὰ
τοῦ μητροπολίτου Φιλίππων καθοσιώσεως ἔγκλημα, οὐτινος, ὡς εἰ-
κός, ἐξεταζόμενος παρουσίᾳ καὶ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτο-
κράτορος μεταξὺ τῶν περὶ τοῦ τοιοῦτου ἐγκλήματος λεγομένων ἀνέ-

κοφέ τις ἑτέρα κατηγορία ἐγκλήματος μοιχικοῦ, περὶ οὗ καὶ πολλῆς καὶ ἀκριβοῦς ἐξετάσεως γενομένης οὐχ ἅπαξ καὶ δις καὶ τρίς καὶ πολλάκις, ἐπειδήπερ ἐδέησε μαρτύρων εἰς τὴν τῆς ἀληθείας εἵρεσιν καὶ παράστασιν, παρήχθησαν ἀπὸ τῶν ἐνασκουμένων μοναχῶν τῆ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου σεβασμιά μονῆ, ἐν ἧ καὶ αὐτὸς τὴν οἰκίαν ἐποιεῖτο, ὁ ἱερομόναχος Γρηγόριος, ὁ ἱερομόναχος Ἱερόθεος καὶ ὁ διάκονος καὶ μοναχὸς Γρηγόριος, οἵτινες καὶ εἶπον καὶ ἐμαρτύρησαν ἐγγράφως ταῦτα

† „Ἐγὼ ὁ ἱερομόναχος Γρηγόριος λέγω· εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ὢν εἰς τοὺς αἰῶνας, οὐ φέδομαι, καὶ ὁμνῶ εἰς τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια, ὅτι εἶδον τὴν Πετραλοιφίαν εἰσαγομένην κατὰ πρῶτον ὄνον παρὰ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ μητροπολίτου, τοῦ Ἀλβανίτου Μιχαήλ, διὰ τῆς ἀόλης τοῦ μοναστηρίου εἰς τὸ κελλίον τοῦ μητροπολίτου, ἀνδρῶν φοροῦσαν ἐνδύματα, καὶ πάλιν ἐξιοῦσαν μετ’ αὐτοῦ τοῦ Ἀλβανίτου κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ὄρθρου, ὡσαύτως ἔβλεπον αὐτὴν καὶ κατὰ διαφόρους ἡμέρας εἰσερχομένην καὶ ἐξερχομένην φανερώς †“.

† „Ἐγὼ ὁ ἱερομόναχος Ἱερόθεος λέγω· εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ὢν εἰς τοὺς αἰῶνας, οὐ φέδομαι, καὶ ὁμνῶ εἰς τὰ ἅγια εὐαγγέλια τοῦ θεοῦ, ὅτι ἡ ὑποκτεουμένη Πετραλοιφίνα ἤρχετο πολλάκις εἰς τὸ κελλίον τοῦ μητροπολίτου, καὶ συνήθειε καὶ συνέκινε καὶ συνδιημέρουσεν αὐτῷ, καὶ ἐξήρχετο ποτὲ μὲν ἡμέρας ὄσης, ποτὲ δὲ νοκτὸς, ἰδίως δὲ διεβίβασεν ἐντὸς τοῦ κελλίου τοῦ μητροπολίτου νοχθήμερα τρία· ὅτε δὲ συνήσθιον καὶ συνέκινον, ποτὲ μὲν παριστάμην καὶ ὀπηρετοῦν αὐτοῖς, ποτὲ δὲ καθήμενος ἤσθιον καὶ ἐγὼ ἰδίως †“.

† „Ἐγὼ Γρηγόριος μοναχὸς καὶ διάκονος λέγω· εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ ὢν εἰς τοὺς αἰῶνας, οὐ φέδομαι, καὶ ὁμνῶ εἰς τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια, ὅτι εἶδον τὴν ὑποκτεουμένην Πετραλοιφίαν εἰσερχομένην διὰ τῆς ἀόλης τοῦ μοναστηρίου καὶ ἀπερχομένην εἰς τὸ κελλίον τοῦ μητροπολίτου μετὰ καὶ ἑτέρων γυναικῶν αὐτῆς τεσσάρων κατὰ τὸν καιρὸν τῆς φαλμφιδίας τοῦ μεσονοκτικοῦ, καὶ ἄλλοτε, ὅτε ἐφέλλετο ἡ τετάρτη ἐφθῆ, κατὰ τὸν ὄρθρον, μετὰ δύο γυναικῶν αὐτῆς.“

Ἐπὶ τούτοις ἀκητήθησαν παρ’ ἡμῶν καὶ αὐτοὶ οἱ τὸ τῆς καθοριστικῆς ἐγκλήματι κεννηκότες πιστώσασθαι, εἴτε διὰ μαρτύρων εἴτε

τρόπον ἄλλον ἀναντιρρητον καὶ βέβαιον τὰ κατ' αὐτό, καὶ ἐπεὶ μάρτορας οὐδὲν εἶχον παραταγεῖν, ἐταίμως δὲ δι' ἐνόρκου ἀσφαλείας ἔχειν τὰ κατ' αὐτό πιστώσαι διετίθεντο, εὐρομεν δὲ καὶ παρὰ τῶν πρὸ ἡμῶν ἐν τοῖς κωδικίοις διαπραξέων παρακλησίαν ἐνδεδομένην τὴν δι' ἐνόρκου ἀσφαλείας πίστιν καὶ ἀπόδειξιν, ἀκόλουθα κατεπράξαμεν, καὶ δὴ τῶν ἀγίων εὐαγγελίων τοῦ Χριστοῦ προτεθέντων ἐπ' ἐκκλησίας, ἡσφαλίσαντο τάδε·

† „Ἐγὼ ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως σεβαστοῦ Ἰωάννης ὁ Τριχᾶς ἡμνώω εἰς τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια καὶ εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν, ὅτι ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Ἀσάνη κύρ Μιχαὴλ ἔχω καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων, ὧν μοι εἶπε περὶ τῆς ἀπιστίας, ὅτι εἰς τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν ἔχομεν καὶ μέρος τῆς ἐκκλησίας, καὶ ὡς εἶπον ἐγὼ πρὸς αὐτόν, τί ἐνι τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἐκκλησίας, ὅπερ λέγεις; εἶπέ μοι, ὅτι ὁ μητροπολίτης Φιλίππων †“.

† „Ἐγὼ ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως Μανουὴλ ὁ Ἀβράμιος λέγω καὶ διαβεβαιοῦμαι, ὅτι ὅτε ἀπηρχόμην εἰς τὸν Ἀσάνην, ἐβλεπον τὸν Φιλίππων σχολάζοντα εἰς αὐτόν, καὶ ὡς γνωριμώτατα ἔχων εἰς ἐμὲ ἠρώτησέ με, πῶς σχολάζω καὶ ἐγὼ, καὶ μεθ' εἶπον περὶ ὧν ἐλυπούμην, καὶ ὅτι δι' οὐδὲν ἄλλο σχολάζω ἀλλ' ἢ ἵνα μεσιτεύσῃ με εἰς τὸν κραταιὸν καὶ ἅγιον ἡμῶν ἀδθέντην καὶ βασιλέα, ἣ δέξεται με, εἶπέ μοι, ὅτι μηδὲν ἔχῃς ἔνοϊαν, ἐχάσασ γάρ ἓνα, καὶ ἔχεις ἰδοῦ ἄλλον, ὡς δὲ οὐδὲν ἐφαίνεται μοι εὐπαράδεκτον τοῦτο, ἀλλ' ἔλεγον, ὅτι πολλὴ ἐνι ἡ μέσον τῶν δύο διαφορὰ, εἶπέ μοι πάλιν ὅτι· γίνωσκε ἐν πληροφορίᾳ, ἐχάσασαμεν ἓνα, καὶ ἔχομεν ἄλλον, εἶτε δὲ καὶ πλείονας τούτων λόγους ἢ εἶπον πρὸς αὐτόν ἢ εἶπέ μοι, οὐδὲν ἐνθυμοῦμαι, ἴσως δὲ καὶ ἵνα λανθάνῃ με τὸ πῶς ἐλαλήθησαν μέσον ἡμῶν οἱ τοιοῦτοι λόγοι, διὰ τοῦτο οὐδὲν ὄρκον περὶ τούτου δίδωμι. ὅτι δὲ μέτοχος καὶ κοινωνὸς ἦν τῆς ἀπιστίας τῶν Ἀσανίων, ἀκριβῶς οἶδα τοῦτο, καὶ ἡμνώω εἰς τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εὐαγγέλια καὶ εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν, ὅτι ἀληθεύω καὶ οὐ ψεύδομαι, ὡς ἀκριβῶς ἐπίσταμαι, οἷα δὴ καὶ αὐτὸς τοῦ πράγματος κοινωνός, ὅτι μέτοχος ἦν καὶ αὐτὸς εἰς τοῦτο καὶ κοινωνός.“

† Διὰ ταῦτα ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἡ περὶ αὐτὴν ὁμήγυρις τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κο-

ζίκου, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν, τοῦ Δυρραχίου, τοῦ Ἄκρω, τοῦ Ἀμαστρίδος, τοῦ Λακεδαιμονίας, τοῦ Μαδύτων, τοῦ Μηδόμενης, τοῦ Γαλιτζης, τοῦ Κῶ καὶ τοῦ Μηδείας, κατεφθισάμεθα τούτου καθαιρεσιν, μέντοι γε καὶ ἔσται τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀποτετμημένος τοῦ τῶν ἀρχιερέων χοροῦ, ἕτε δὴ ἀπελεγχθεὶς τρόπον, καθ' ὃν εἴρηται, ἀμφοτέροις τοῖς δηλωθεῖσιν ἐγκλήμασιν ἐνεχόμενος †.

LXXVI. Sine anno.

Synodus proanis ecclesiasticis afficit quosdam rebelles Epiri.

† Ἀνήνεγκαν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον οἱ τε κληρικοὶ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἰωαννίνων καὶ οἱ λοιποὶ ἔποικοι τῆς τοιαύτης θεοσώστου πόλεως, ὡς πρὸ χρόνων ἀποθανόντος τοῦ τυραννικῶς ἐπικρατοῦντος καὶ ἀθθεντεύοντος εἰς αὐτοὺς τοῦ θωμᾶ ἐκείνου προσελθόντες καὶ ὑποταγέντες εἰς τὴν ὑποχειριότητα καὶ δουλοσύνην τοῦ αἰοδίου καὶ μακαρίτου ἀγίου βασιλέως ἐκείνου, τοῦ πάππου τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, ἦσαν ὑποκείμενοι τῇ ἐκ θεοῦ βασιλείᾳ καὶ ἐμμένοντες τῇ ὑποταγῇ αὐτῆς κατὰ τοὺς ἐπὶ τούτῳ γεγονότας ὄρκους παρ' αὐτῶν, εἴτα τῆς μέσῃ τῶν βασιλέων διαφορᾶς γεγυνοίας καὶ τῆς ἐντεθῆεν τῶν πραγμάτων συμβάσεως συγχύσεως, ἐπεὶ ὁ κόντος κῆρ Νικόλαος ἐκεῖνος, ὃς καὶ δεσποτικῶς ἐφθασε τιμηθῆναι ἀξιῶματι, ἀθετήσας τοὺς οὕτως ἄμωσεν ὄρκους, ἐχώρησεν εἰς μάχην τῶν ὑποκειμένων τῇ βασιλείᾳ κάστρων, καὶ κατὰ τῆς τοιαύτης πόλεως στρατὸν συναγαγὼν ἐκινήθη, ὡς καὶ πολιορκίᾳ περιλαβεῖν τὰ τεῖχη αὐτῆς, ὁ ἀδελφὸς ἐκείνου κῆρ Ἰωάννης ὁ Δούκας, ὁ ὕστερον καὶ αὐτὸς δεσποτικῶς τιμηθεὶς ἀξιῶματι παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, ἰναντία φρονήσας αὐτῷ τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ καὶ μάχην. κεινηκῶς κατ' αὐτοῦ, ἐπεὶ ἀνθισταμένους εἶδε καὶ τοὺς τῶν Ἰωαννίνων ἐποίκους ἐκεῖνῳ, τούτοις προσρεῖς καὶ ὄρκους δεδωκώς, ὥστε, εἰ δέξαιντο τοῦτον ἐν τῇ τοιαύτῃ πόλει ὡς κεφαλὴν καὶ οὐχ ὡς ἀθθέντην, ἀλλ' ὡς ὅλον ὄντα τῆς ὑποχειριότητος τοῦ ἐκ θεοῦ βασιλέως καὶ μηδὲν τοῦ πράξει δεινὸν κατ' αὐτῶν μηδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν σφετερισασθαι, ἰδέχθη παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἦν ἐποίησατο ζήτησιν καὶ οὗς ἔδωκεν ὄρκους, ἀποστατήσαντα δὲ τοῦτον ὕστερον τῆς ὑποταγῆς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, ἐδέξαντο καὶ εἶχον ὡς ἀθθέντην,

ἐν οὐδενὶ θήμενοι, οὐδ' εἶχον, ὥς δεδῆλωται, ὄρκους εἰς τὴν βασι-
 λείαν· ἐπεὶ δὲ οὗτος ἤδη ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο, θεὸν αὐτοῦ εἰς συν-
 αίσθησιν ἔλθειν καὶ ἀνακαλέσασθαι τὴν εἰς τὴν ἐκ θεοῦ βασιλείαν
 ὑποταγὴν, ἣν ὠφείλων καθ' οὐδ' εἶχον, ὥς εἴρηται, ὄρκους, οἱ δὲ κακῶ
 τὸ κακὸν ἰώμενοι, ὃ λέγεται, ὄρκους μὲν ἑαυτοῦς ἐνεπέδωσαν, στέρ-
 γειν ὥς αὐθέντας τὴν τε γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἐκείνου, ὄστερον
 μέντοι προσέδραμον καὶ ἐνεχείρισαν ἑαυτοῦς τῇ ὑποταγῇ καὶ τῇ αὐ-
 θεντίᾳ τῇ βασιλικῇ, ὃ χάριν καὶ τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην ποιούμε-
 νοι, τὴν προσήκουσαν θεραπείαν ἐζήτησαν μετὰ πολλῆς τῆς παρακλή-
 σεως λαβεῖν, καθὼς ἂν τῇ ἱερᾷ καὶ θείᾳ συγκόπῃ κριθείη ἀρμόδιον,
 προσθέντες καὶ τοῦτο ὥς τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ πόλει ἱερέων ἐνδοσαμέ-
 νων τὰς ἱερατικὰς στολὰς, καὶ τὰ θεία καὶ ἱερὰ ἀνά χεῖρας ἐχόν-
 των εὐαγγέλια, ἀφορισμὸς ἐκπεφώνηται παντός εἰς ταῦτο τοῦ λαοῦ
 συνδραμόντος, ὥστε μηδένα τῶν ἐποίκων τῆς τοιαύτης πόλεως ἰδίως
 καὶ μονομερῶς ἢ καθ' ἓνα ἢ κατὰ συστήματα προσελθεῖν τῷ εἰς κε-
 φαλήν τοῦ ἐκείσε μέρους ταχθέντι, καὶ τὰ κατὰ τὴν αὐτῶν προσέ-
 λευσιν οἰκονομοῦντι περιποθήτω γαμβρῶ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου
 αὐτοκράτορος, τῷ εὐγενεστάτῳ πιγκέρνῃ, ἢ μηνύματι ἢ γράμματι
 χρῆσασθαι πρὸς αὐτόν, ὄντινα δὴ ἀφορισμὸν παρ' οὐδὲν θέμενοί
 τινες καὶ ἔγραψαν καὶ ἐμήνησαν καὶ καταστάσεις ἑαυτῶν χάριν ἐποιή-
 σαντο, ὡς ἐποίησαν, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ τοχεῖν θεραπείας ἐπὶ τοῦτοις
 ὁμοίως ἐζήτησαν. περὶ μὲν οὖν τῆς κοινῆς ταύτης ὑποθέσεως τῶν
 ἐποίκων τῆς εἰρημένης πόλεως, ἐγκλήματι μὲν αὐτοῦς ἐπιορκίας πε-
 ριπεσεῖν διέγνωμεν, προηγουμένως γὰρ ἔδει ἀποστῆναι αὐτοῦς ἐπιχει-
 ρήσαντος τὸ κατ' ἀρχὰς τῇ ἀποστασίᾳ τοῦ εἰρημένου Δούκα τῆς
 κοινωνίας αὐτοῦ, ἔπειτα, εἰ καὶ τοῦτο προσέπταισαν, ἀποθανόντος
 γοῦν αὐτοῦ ἐπαναδραμεῖν εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου
 μου αὐτοκράτορος, καθ' οὐδ' ἐποίησαντο ὄρκους, νῦν δὲ παραβάντες
 τοὺς εἰς τὴν βασιλείαν προτέρους ὄρκους αὐτῶν ὄρκους ἑτέρους δεδώ-
 κασιν ἐπὶ τῷ ὅπῳ τὴν ἀρχὴν καὶ ὑποταγὴν τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ παι-
 δίου εἶναι ἐκείνου, δι' ἃ καὶ ἐπιορκία τοῦτους ἀλόντας ἐχρῆν μὲν
 τοῖς διηγορευμένοις τῷ περὶ τοῦτου κανόνι ὑπαχθῆναι ἐπιτιμίαις,
 συγκαταβάσει δ' ὅμως χρῆσάμενοι, ταῦτα διέγνωμεν ἐκδουλεύσαι αὐ-
 τοῦς τὰ ἐπιτίμια· οἱ μὲν ἀπὸ τούτων οἰκονομήσαντες τὴν εἰρημένην
 ἀποστασίαν καὶ συνδραμόντες εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς ὄστερον δὲ

γεγονότας ὄρκους ἐπὶ τῇ γυναικὶ καὶ τῷ παιδίῳ ἐκείνου πρότεροι φα-
 νέντες αἵτιοι, ἀφένονται ἐπὶ τριετίαν τῆς κοινωνίας τῶν θείων μο-
 στηρίων ἀπὸ τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν διακομισθῆ τὸ παρὸν γράμμα αὐτοῖς,
 ἴσονται δὲ ἰσταμένοι καὶ προσκλαίοντες ἔξω τῆς ἐκκλησίας φαλλούσης
 ἐπὶ τριμηνιαῖον καιρὸν, τοῦτον δὲ τὸν καιρὸν οὔτε ἀντιδῶρον μεταλή-
 φονται, οὔτε ἀγίασματος πιϋνται, μόνην δὲ παναγίαν λήφονται μετὰ
 τὸ φαγεῖν, ὑφέλλουσι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον καὶ κρέατος ἀπέχεσθαι
 τετράδα δὲ καὶ παρασκευὴν, ξηροφαγεῖν καὶ ὑδροποτεῖν, καὶ ποιεῖν
 ἐκάστης ἡμέρας μετανοίας πεντήκοντα, ἄνευ σαββάτου καὶ κοριακῆς,
 ἐπὶ ἐνιαυτῷ ἐντός ἴστασθαι τῆς ἐκκλησίας φαλλούσης, ὅπισθε μέντοι
 τῶν φαλλόντων, ἐπὶ δὲ τῷ ἑτέρῳ ἐνὶ καὶ τοῖς ἐννέα μηνὶν ἴσονται
 συνεστῶτες καὶ συνευχόμενοι τοῖς πιστοῖς, καὶ μετὰ τὴν τούτων συμ-
 πλήρωσιν ἀξιωθήσονται τῆς κοινωνίας τῶν θείων μοστηρίων καὶ ἄλλον
 τρόπον ἔχοντες πρὸς τοῦτο ἀξίως. οἱ δὲ ἀκολοθησαντες αὐτοῖς ἄνευ
 ἀνάγκης ἀφένονται ἐπὶ διετίαν τῆς κοινωνίας τῶν θείων μοστηρίων, οἰ-
 κονομηθήσεται δὲ αὐτοῖς ὁ ποσοῦτος καιρὸς κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς
 ἀνωτέρω δοθείσης τριετίας, ὥστε κατὰ τὸ ἀνάλογον προσκλαίειν ἐπὶ
 διμηνιαῖον καιρὸν, καὶ τῆς ἐκκλησίας φαλλούσης ἔξω ἴστασθαι, καὶ
 μήτε ἀντιδῶρον μεταλαμβάνειν, μήτε ἀγίασματος πίνειν, μόνην δὲ παν-
 αγίαν λαμβάνειν μετὰ τὸ φαγεῖν, ἀπέχεσθαι τε ἐπὶ τοῖς δυοῖν τούτοις
 μηνὶ κρέατος, καὶ τὰς τετράδας καὶ παρασκευὰς ξηροφαγεῖν καὶ
 ὑδροποτεῖν καὶ ποιεῖν ἐκάστοτε μετανοίας πεντήκοντα, ἄνευ σαββάτου
 καὶ κοριακῆς, ἐπὶ ἑξαμηνιαῖον ἐντός μὲν ἴστασθαι τῆς ἐκκλησίας
 φαλλούσης, ὅπισθεν δὲ τῶν φαλλόντων, ἐπὶ δὲ τῷ ἑτέρῳ ἐνιαυτῷ καὶ
 τοῖς τέσσαρσι μηνὶν ἴσονται συνεστῶτες καὶ συνευχόμενοι τοῖς πιστοῖς
 καὶ μετὰ τὴν τούτων συμπλήρωσιν ἀξιωθήσονται τῆς κοινωνίας καὶ
 ἄλλον τρόπον ἔχοντες πρὸς τοῦτο ἰκανῶς. οἱ δὲ ἀναγκασθέντες καὶ
 παρασυρέντες εἰς τὴν εἰρημένην ἐπιτορκίαν ἴσονται ὑπὸ τὰ ἐπιτίμια
 εἰς χρόνον ἕνα, καὶ ἐπιμετρεθήσονται αὐτοῖς ταῦτα ἀναλόγως, ὡς πρὸς
 τὴν τῶν τριῶν χρόνων καὶ τῶν δύο ἀπαρίθμησιν. εἴπερ δὲ εὗρισκον-
 ται μετὰ τούτων καὶ ἰερωμένοι, εἰ μὲν εἰς τοὺς πρώτους τεταγμέ-
 νου, ἀργήσουσι παντός ἔργου ἱερατικοῦ ἐπὶ τριετίαν, οἱ δὲ εἰς τοὺς
 δευτέρους ἐπὶ διετίαν, οἱ δὲ εἰς τοὺς τρίτους, ἐπὶ ἐνιαυτὸν, προσκλη-
 θήσονται δὲ ἄλλοθεν ἱερεῖς, οἵτινες ἔσονται εἰς ἀγίασμόν τούτων. αἱ
 δὲ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά ἐπὶ τεσσαρακονθήμερον ὑποκείζονται τοῖς

εἰρημένους ἐπιτιμίας κατὰ τὸ ἀνάλογον. εἴπερ μέντοι συμβῆ τινα τούτων διὰ μέσου τοῦ τῶν ἐπιτιμιῶν καιροῦ ἀσθενίᾳ περιπεσεῖν θάνατον ἀπειλοῦσα, ὀφείλει οὗτος διὰ τὸ μὴ ἀπελθεῖν ἀνεφοδίαστος καὶ ἀμέτοχος τῶν θεῶν μυστηρίων μεταλαβεῖν, ἐὰν δὲ εἰς ὑγίαν ἐκπέλθῃ, ἀπέχεσθαι τούτων, μέχρις ἂν ὁ τεταγμένος παρέλθῃ καιρός. καὶ ταῦτα μὲν ὀφείλουσι δουλεύσαι τὰ ἐπιτίμια οὗτοι, περὶ δὲ τοῦ γεγονότος ἀφορισμοῦ, ἐπεὶ καὶ οἱ περιφρονήσαντες τοῦτον, ὅπως οὐδέποτε καὶ ἐγένετο, εὐθύνη ἐνέχονται, καὶ οἱ ἐκφωνήσαντες τοῦτον ἱερεῖς ἀρόνηθες τῇ ἐκκλησίᾳ ἔργον εἰργάσαντο, καὶ μόνῃ τῷ ἀρχιερεὶ ἐπιμένον, καὶ τούτῳ μετὰ μεγάλης σκέψεως καὶ συμβούλοις χρωμένῳ τοῖς θεοῖς κανόσι καὶ νόμοις, ἄλλως τε δὲ καὶ τὸ τοῦ ἐπὶ τῇ συνουσίᾳ καὶ φατρίᾳ κανόνος ἄπτεται αὐτῶν τῶν διαπραξαμένων τὸ τοιοῦτον ἔργον; διέγνωμεν, ὡς ἂν ἐπὶ ἑτέραν τριετίαν καὶ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ τὸν ἀφορισμὸν ἀθετήσαντες τῷ κανόνι τούτῳ καὶ τοῖς ἐπιτιμίοις δουλεύσωσιν, ἐπὶ ταύτῃ τῇ τριετίᾳ δὲ ἐξέσται τῷ ἱερωτάτῳ ἀρχιερεὶ Ἰωαννίνων καὶ ὑπερείμῳ, ἀγαπητῷ ἡμῶν κατὰ κύριον ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ, πρὸς τὴν συντριβὴν καὶ μετένοιαν αὐτῶν καὶ ἀνασιν ἐπιχορηγῆσαι αὐτοῖς τῶν τοιοῦτων ἐπιτιμιῶν, καθὼς ἂν διαγνοίη †.

LXXVII. Sine anno.

Synodus absolvit quosdam ecclesiasticos.

† Ἐλαλήθησάν τινα πρό τινος ἤδη καιροῦ, ὅσα δεῖτα καὶ ἐλαλήθησαν παρὰ τοῦ Χιονίου κατὰ τοῦ τιμιωτάτου δικαιοφύλακος καὶ οἰκονόμου τῆς ἰγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, διακόνου τοῦ Καβάσιλα, ἔτι τε καὶ τῶν ἐντιμοτάτων, τοῦ τε χαρτοφύλακος διακόνου τοῦ Στρομβάκωνος καὶ τοῦ σακελλίου, διακόνου τοῦ Βρυεννίου, τὸ δ' αἶτιον, ὅτι προσαγγειλάντων τινῶν ἱερωμένων καὶ μοναχῶν αὐτὸν δὲ τὸν Χιόνιον, ὡς εἶη μετὰ τῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν τὰ τῆς εὐσεβείας ἐξομοσάμενος, καὶ τὰ Ἰουδαίων φρονῶν, διατεθέντες οὗτοι δὴ οἱ τῆς ἐκκλησίας, ὡς εἰκὸς ἦν καὶ δίκαιον, εἰς τοῦτο διατεθῆναι, ἐξέταξι τὰ κατ' αὐτὸν ἀεδώκασιν ἀκριβεῖ ἐπ' ἐκκλησίας, καὶ ἰουδαΐζειν ἀπελεχθέντα, συναλάβοντο τοῦτον καὶ κατέσχον, καὶ παραδεδώκασιν τὸν τριοῦτον τῷ ἐκ θεοῦ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, ὡς καὶ κατειργάθη ἐντεῦθεν, διὸ δὴ καὶ ἔχθραν οὗτος δὴ ὁ Χιόνιος καὶ κακίαν εἰς αὐτοὺς ἔχων, ἐξεταζόμενος προστάξει βασιλικῇ παρὰ τῶν

συγλητικῶν ἀρχόντων περὶ τῶν αὐτοῦ διδασκάλων καὶ μαθητῶν, καὶ
 τινὰς εἰκῶν καὶ καταμηνόσας τραπεῖς καὶ κατὰ τῶν τοιοῦτων ἐκκλη-
 σιαστικῶν, ἐλάλησέ τινὰς τηνικαῦσα καὶ κατ' αὐτῶν ἀκοῆς, τὰ δὲ
 ἦν, κατὰ μὲν τοῦ οἰκονόμου, ὡς ἤκουσε περὶ αὐτοῦ ὁ τοιοῦτος Χιό-
 νιος παρὰ τοῦ Σταχυότζη, ὡς ἔτι παῖς ὢν ὁ οἰκονόμος εἰργάσατό τι
 ἔργον κοιρανικὸν καὶ δαιμονιῶδες, κατὰ δὲ τοῦ χαρτοφύλακος, ὅτι
 ἀναδεξάμενος ὁ αὐτὸς Χιόνιος τὴν κλῆσιν τῶν ἐκείσε Ἰουδαίων καὶ
 τὰς παρεμπικτούσας αὐτοῖς ὑποθέσεις διευλοτῶν, ἐπειδὴ συνβαινεν
 ἐπιναί τινὰς τῶν ἐποικῶν τῆς πόλεως τοῦτοις δὴ τοῖς Ἰουδαίοις· καὶ
 κακοῦν αὐτοῦς, ἐξυβρίζειν τε καὶ τὸ σέβας καὶ τὸν νόμον αὐτῶν δει-
 νοκαθῆσας. αὐτὸς ἐπὶ τοῖς τοιούτοις, καὶ μάλιστα, ὅτι τὸν τοῦ Μωυ-
 σίως ἔβριζουσι νόμον, δι' αὐτοῦ δοθέντα παρὰ θεοῦ, ἀπῆλθε διεγκαλῶν
 πρὸς τὸν χαρτοφύλακα κατὰ τῶν τοιούτων ἐποικῶν τῆς πόλεως, ὅτε
 καὶ εἰπόντι, ὡς οὐδὲ τοῦτο καλῶς ποιοῦσιν οὗτοι δὴ οἱ τῆς πόλεως
 ἔποικοι, ὅτι τὸν δουλον πλέον τοῦ δεσπότης τιμῶσι, καὶ συναθροί-
 ζονται μὲν καμπληθεὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ
 μοροβλότου Δημητρίου, τὸν δὲ ναὸν τοῦ δεσπότης σωτήρος Χριστοῦ
 παρατρέχουσιν, εἶπεν αὐτῷ δῆθεν ὁ χαρτοφύλαξ, ὅτι πλέον τιμῶσιν οἱ
 Θεσσαλονικεῖς τὸν μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ. κατὰ δὲ τοῦ σακελλίου
 εἶπε μὲν, μὴ γινώσκω τι κατ' αὐτοῦ, ἀκοῦσαι δὲ παρὰ τοῦ οἰκείου
 τῷ κρατίστῳ καὶ ἁγίῳ μου αὐτοκράτορι κῆρ Γεωργίου τοῦ Ἀγγέλου,
 ὡς οὐ δοξάζει νεκρῶν ἀνάστασιν. τῶν τοιούτων οὖν ἀκοῶν λαληθει-
 ῶν τῷ τότε, ὡς εἴρηται, κατὰ τῶν εἰρημένων ἐκκλησιαστικῶν παρὰ
 τοῦ τοιοῦτου Χιόνιου ὑπερετέθη τέως ἢ περὶ αὐτῶν ἐξέτασις διὰ τὸ
 χρεῦσθαι τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Θεσσαλονίκης ἀρχιερέως γνησίου,
 εἰπεὶ δὲ πάλιν ἐλαλήθη ταῦτα καὶ ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς
 περὶ αὐτὴν ἰσράς καὶ θείας συνόδου ἐξεταζούσης τὰ κατὰ τὸν Χιόνιον
 παρουσίᾳ καὶ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, καὶ ἐκρίθη
 προσήκον εἶναι καὶ δίκαιον, ἐπιστῆναι καὶ αὐτοῦς εἰς τὴν σύνοδον,
 γράψαντες ἐπεσηφίσαμεν αὐτοῖς ἐπιστῆναι, ἐνθεν τοι καὶ ὑπ' ἀσθενείας
 ἤμα καὶ γῆρας τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀφασθαι κωλυθέντων τοῦ οἰκονόμου
 τε καὶ τοῦ χαρτοφύλακος, ἀνεισιν ὁ σακελλίου σὺνάμα τῷ ἐπὶ θυγα-
 τρὶ γαμβρῷ τοῦ ἁρτοφύλακος τῷ Παμφίλῳ, ἐπιστάντι δικαίῳ τοῦ
 τοιοῦτου πενθεροῦ αὐτοῦ, γραφὰς ἐπιφερόμενοι καὶ αὐτῶν τοῦτων
 ἀπολογητικὰς, ἔτι τε καὶ νεκτὸν πρόβταγμα τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου

μου αυτοκράτορος, διοριζόμενον εξέτασθῆναι τὰ κατ' αὐτοῦς καὶ ἀποκαταστήναι. καὶ δὴ συνόδου συγκροτηθείσης γίνονται εἰς αὐτὴν μετέκλητοι καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐνταῦθα τῆς συγκλήτου, ὁ περιπόθητος δηλονότι ἐξάδελφος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αυτοκράτορος κῆρ Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος, ὁ συμπένθερος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αυτοκράτορος ἐπὶ τῆς τραπέζης, κῆρ Γεώργιος ὁ Χούμνος, ὁ θεῖος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αυτοκράτορος, μέγας θρογγάριος κῆρ. . . ὁ Τορνίκης, ὁ οἰκίος τῶ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αυτοκράτορι πρωτο-αλλαγάτωρ κῆρ. . . . καὶ ἕτεροι, ἀρχιμανδριταὶ τε σὺν τοῦτοις καὶ καθηγούμενοι τῶν ἐνταῦθα σεβασμίων μονῶν καὶ ἀπὸ τῶν προκρίτων πολιτῶν οὐκ ὀλίγοι, παράγεται δὲ καὶ ὁ Χιόνιος ἐπὶ τοῦ μέσου, καὶ τῶν ἀπολογητικῶν γραμμάτων ἀναγνωσθέντων ἐν ἐπημέῳ καὶ διεξιόντων πρὸς τοὺς ἄλλοις, τοῦ μὲν οἰκονόμου, ὡς οὐδεμίαν εἶχε μετ' αὐτοῦ οὐδεπώποτε κοινωνίαν ἢ τινα ὀμιλίαν ὁ Χιόνιος, ἀλλ' ἀπὸ καὶ δι' ἔχθρας ἦν πρὸς αὐτόν, τοῦ χαρτοφύλακος δὲ, ὡς δι' οὐδὲν ἄλλο, ἀλλ' ἢ διὰ τὴν εἰρημένην ἀνωτέρω αἰτίαν τῆς εἰς αὐτοῦς ἔχθρας τὰ τοιαῦτα κατ' αὐτῶν ἐλάλησεν ὁ Χιόνιος, τῶν τοιοῦτων γραμμάτων ἐπακροώμενος καὶ αὐτὸς διωμολόγει τὰ εἰρημένα, καὶ ταύτην εἶναι καὶ μόνην ἔλεγε τὴν αἰτίαν, δι' ἣν καὶ κατ' αὐτῶν ἐξηγήθη τῷ τότε, ἐπειδὴ οὗτοι κατέγνωσαν αὐτοῦ καὶ κατεψηφίσαντο ἐκπαυλίσαντες ἐπ' ἐκκλησίας πρότερον, εἶτα καὶ καθεύχθη ὑπ' αἰτίαις αὐτοῖς, μὴ συνιδεῖναι δὲ τι κατ' αὐτῶν διετείνετο, ἡμῶν δὲ καίτοι πολλὰ αὐτῶν βιασαμένων, εἴ τι σὺνοιδεν αὐτοῦς τῶν μὴ καθηγόντων εἰργασμένους ἢ καὶ φρονήσαντας, εἰπεῖν τοῦτο καὶ φανερόν θέσθαι, πότος ἐνστατικῶς ἔχων ἦν, καὶ τὰ μὲν τῆς κατηγορίας ἐκφεύγων, διαβεβαιούμενος δὲ, μηδὲν τι πλέον ἔχειν τῶν εἰρημένων εἰπεῖν, οὔτε κατὰ τοῦ οἰκονόμου, οὔτε κατὰ τοῦ χαρτοφύλακος, καὶ πολλῶν πλέον μὴ γινώσκων ἔλεγε τι κατὰ τοῦ σακελλίου, ἐπιμαρτυρῶν ἅμα αὐτῷ δὴ τῷ σακελλίου καὶ τινα τρόπου θεοφιλοῦς καὶ ἐπαίνου ἄξια. ὁ μέντοι σακελλίου πρὸς τὴν εἰρημένην κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν ἀπηντικῶς καὶ πληροφορήσας, ὡς ἔχει δόξης περὶ τε τῆς τῶν νεκρῶν ἀναστάσεως καὶ τῶν ἄλλων δογμάτων τῆς ἐκκλησίας, ἐνεφάνισεν ἔπειτα καὶ γράμμα τοῦ διαληφθέντος οἰκείου τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αυτοκράτορι τοῦ Ἀγγέλου, ὅπερ καὶ εἰς ἐπήκοον ἀνεγνώσθη, ἔχον ἐπ' αὐτῶν τῶν λέξεων αὐτωςί: „ὁ δοῦλος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως

Γεώργιος ὁ Ἄγγελος τὸ παρὸν γράμμα ποιῶ, κάτωθεν μέλλον ὑπογράψω αὐτὸ, δι' ὃ δὴ κατ' ἐλπίω καὶ ἐξασφαλίζομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγίων ἀγγέλων ἀληθεύσειν· ἐπεὶ γὰρ πρὸ καιροῦ οὐκ ὄλιγο ὁ Χιόνιος ἐλεγχεθεὶς, εἰς σίαν ἐπέπεσεν ἀσέβεια, κατηγορὸς γέγονε προσώπων τινῶν, καὶ δὴ μετὰ τῶν ἄλλων τοῦ σακελλίου τοῦ Βροενίου, ἣ δὲ κατ' αὐτοῦ κατηγορία ἦν τοιαύτη· ληληθείσα ἐνώπιον τῆς συγκλήτου, ὅτι ἤκουσε παρ' ἑμοῦ εἰπόντος, ὡς οὐ δοξάζει ἀνάστασιν ὁ τοιοῦτος σακελλίου, κάτωθεν ἠρωτήθη μὲν καὶ τότε ὑπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ εἶπον καὶ τότε, ἃ μέλλω καὶ νῦν εἶρην, ἠρωτήθη δὲ καὶ νῦν ὑπὸ τοῦ ἀγιωτάτου μου δεσπότη τοῦ πανερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ὑπεριμίου καὶ ἐκάρχου πάσης Θεσσαλίας, μετ' ἐπιτιμίου ἀφορισμοῦ ἐνώπιον τοῦ περιπαθῆτου γαμβροῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀφέντου καὶ βασιλέως τοῦ τιτάνη, τῶν οικείων τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν ἀφέντῳ καὶ βασιλεῖ, πρηνεστάτου ἐκάρχου τῶν μεγάλων ἀδνοοριαστῶν, τοῦ τε Ἰαλέα κῦρ Ἀλεξίου, καὶ τοῦ Κωκαλά κῦρ Γεωργίου, τοῦ κριτοῦ τοῦ θεοφρουρήτου φασάτου τοῦ Συναχηρίμ, τοῦ ἑταιρειάρχου τοῦ Γλαβά, παρόντος καὶ τοῦ καθολικοῦ κριτοῦ τῶν Ῥωμαίων, μέγαλο διοικητοῦ, τοῦ Γλαβά, ἤδη ὄρον γινώσκω, ὅτι εἶπον βεβαίως καὶ ὁμολογημένως· λέγω ταῦτα μετὰ πάσης ἀληθείας, μενημένος μὲν καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ φοβερᾶς κρίσεως, βλέπων δὲ καὶ πρὸς τὸν ἐπιτεθέντα μοι μετ' ἐπιτιμίου ἀφορισμόν. ἐπεὶ γὰρ ἐδέησε γενέσθαι διαζόγιον παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἐμοῦ τε καὶ τῆς γυναικὸς μου, ἣς εἶχον, ἐδέησε δὲ γενέσθαι ὑπέρτατον τοῦ τοιοῦτου γράμματος τὸν δηλωθέντα σακελλίου, εἶχε δὲ ὄβρις κατ' ἐμοῦ τὸ εοιοῦτον διαζόγιον, λοιπῶν ἐγὼ ἅμα μὲν καὶ διὰ κεφάλαιά τινα τῆς κρίσεως ἐμπεριελημμένα τῷ τοιοῦτῳ διαζόγιῳ, ἐφ' οἷς ἐλογιζόμεν, ὅτι ἠδικούμεν, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ πολὺ καὶ σκληρὸν καὶ ἀφόρητον τῶν κατ' ἐμοῦ ὄβριων ἐξημέχθη, ὁμολογῶ, καὶ εἶπον· κύριε ἐλέησον, καὶ πιστεύει ὁ γράψας ταῦτα ἀνάστασιν ἢ κρίσιν, καὶ γράφει τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ; ὡς φαίνεται, ἀσέβης ἐστὶ, καὶ διαβάλλει με οὕτως, ὅτι περιπατῶ ἐγὼ εἰς κατὰ τὴν ἀδιαφορίας καὶ ἀσωτίας· ταῦτα καὶ μετὰ τοιοῦτου σκοποῦ καὶ κατὰ τὸν τοιοῦτον νοῦν εἶπον καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν Χιόνιον, ὅσον εἶπον, ἐνώπιον δὲ τοῦ Θεοῦ οὕτε παρ' αὐτοῦ τοῦ σακελλίου δι' ἐμᾶντοῦ ἢ δι' ἑτέρου τινός ἢ ἤκουσα ἢ κατέλαβον τρέφοντα δόγμα ἑτερόδοξον τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ μάλλον γινώσκω καὶ τοῦ-

τον εὐσεβῆ καὶ ἐμύδοξον μετὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ ἱερωμέ-
νον, καὶ εἰς δὴλωσιν τούτου τὸ παρὸν ἐξεθέμην γράμμα μηνὶ ἑκτωβρίου,
εἰκοστῇ τετάρτῃ, ἰνδ. πέμπτῃ.“ τούτων οὖν οὕτω λαληθέντων ἐπ’
ἀκροῶσαι τῆς καθ’ ἡμᾶς ἱεράς καὶ θείας συνόδου, τῶν τε συγγλητι-
κῶν ἀρχόντων καὶ παντός τοῦ συνελεγμένου πλήθους ἀκριβῶς ἐξε-
τασθέντων, ἐπειδὴ ὁ μὲν Χιόνιος ἐκφεύγων ἦν, ὡς ἂν εἴται τις, εἰς
τῆς κατηγορίας, ἀπαράδεικτος ὢν, καὶ ἄλλως μὴ ὅτι γε εἰς κατηγο-
ρίαν ἀνθρώπων ἱερωμένων, ἀλλ’ οὐδὲ εἰς μαρτυρίαν, ἅτε δὴ καὶ μόνος
καὶ τοιαῦτα περρονηκῶς διωμολόγει τε καὶ ὡς τῇ πρὸς αὐτοὺς ἔχθρα
καὶ κακία, καθὼς εἴρηται, τὰ τοιαῦτα ἐλάλησε κατ’ αἰτητῶν, ἀσώστατα
δὲ ἦν ταῦτα καὶ ἀνακόδευκτα πανταλῶς καὶ ἀπίθανα, ὡς τοῦ μὲν Σα-
χύτση, παρ’ οὗ ἠκηκόει ὁ Χιόνιος, ὡς ἔλεγε, τὸ κατὰ τοῦ οἰκονόμου
ἐπ’ ἀρεβεία καὶ αὐτοῦ διαβεβαιουμένου παρακλησίως, δι’ ἣν αἰτίαν
καὶ παρὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἀποκηροχθεῖς ὁ τοιοῦτος φογὰς
ῥέχτο· καὶ ὅπερ δὲ εἴρηται κατὰ τοῦ χαρτοφύλακος, οὐδὲν ἦν τοιοῦ-
τον εἶον ὑπέληφίν τινα δοῦναι κατ’ αὐτοῦ περὶ τοῦ ὕγιος καὶ ὀρ-
θοδόξου φρονήματος· τὸ κατὰ τοῦ σακελλίου δὲ καὶ αὐτὸ ἄλλως ἔχον
ἀνεπάντη προδύλωσ, ἀπ’ ἧς οὗτος δὴ ὁ σακελλίου προεκόμεσιον ἐγρά-
φου μαρτυρίας τοῦ Ἀγγέλου, δεξαμένου τούτου χάριν καὶ βάρος ἀφο-
ρισμῶ, ἧτις ἔγγραφος μαρτυρία καὶ ὑπογραφή τῇ αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ
ἱκανῶν ἄλλων καὶ ἀξιοσίστων τὸ ἀπαράγραπτον εἶχε καὶ βέβαιον. διὰ
ταῦτα κοινῇ γνώμῃ καὶ διασκεψίῃ διέγνω καὶ ἀπερήνατο ἡ μετριότης
ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτῆν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Εἰφόσου, τοῦ
Κοζίκου, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Πισιδίας, τοῦ Δυρραχίου, τοῦ Ἀμάστριδος
καὶ τοῦ Μηθύμνης, ἀδύφους εἶναι τούτους δὴ τοὺς διαληφθέντας ἐκ-
κλησιαστικούς καὶ ἀνωτέρους τῆς τοιαύτης κατηγορίας, ἧτις μέτην
τούτοις προσετρίβη καὶ συκοφαντικῶς, καθὰ μετὰ πολλὴν καὶ ἀκριβῆ
τὴν ἐξέτασιν ἀποδίδεικται. μέντοι γε καὶ μετιέναι ὀφείλοσι τὰ τῆς
ἱερωσύνης αὐτῶν

finis deest.

LXXVIII. (6846—1338) februario ind. VI.

Synodus dirimit controversiam.

† Διένεξις ἐπέκυψε μετὰ τοῦ θεοφιλοτάτου ἐπισκόπου Ἐξαμι-
λίου καὶ τοῦ μέρους τοῦ ἐκείσε μοναχίου τοῦ εἰς ὄνομα τιμωμένου

τῆς ὑπεράγνου θεοποιήσης καὶ θεομήτορος τῆς Παναγίας περὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ μονοδρίου, τῶν μὲν ἀπὸ τοῦ μέρους αὐτοῦ, τοῦ ἱερομνήμονος δηλαδὴ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας πρεσβυτέρου Μανουὴλ τοῦ Ἀρτανᾶ καὶ ἀναγνώστου Μιχαὴλ τοῦ Κρουονερίτου, ἀντιποιουμένων τοῦ τοιοῦτου μονοδρίου, ὡς ἀπὸ γονικότητος αὐτοῖς διαφέροντος, τοῦ ἐπισκόπου δὲ ἀντιποιουμένου καὶ μὴ παραχωροῦντος τούτου αὐτοῖς· δεῖσαν τοίνυν τούτοις ἡμετέρας καὶ συνοδικῆς διαγνώσεως ἐφίστανται τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ καὶ θείᾳ συνόδῳ τὰ μέρη ἀμφοτέρω, καὶ τῆς ὑποθέσεως ἀκριβεῖ δοθείσης, ὡς ἔχρη, ἐξετάσει, γράμμα οὕτω δὴ ἵ τοῦ μέρους τοῦ μονοδρίου προκομίζουσι πατριαρχικὸν καὶ σεπτὸν πρόσταγμα, προβήναι λέγοντες ταῦτα ἐξ ἀναφραδῶν τῶν προγόνων αὐτῶν δυναστευομένων παρὰ τοῦ τηνικαῦτα ἐπισκόπου, καὶ ἐπεὶ βιολάμβανε ταῦτα, ἐξετασθῆναι τὴν ὑπόθεσιν τοπικῶς, γράμμα μὲν οὐδὲν εἶχον ἐξετάσεως ἐμφανίσει, πρότειναν δὲ μαρτυρίας ἐγγράφους τῶν τοπικῶν μαρτυρούντων, καὶ γονικῶθεν αὐτοῖς τοῦτο δὴ τὸ μονόδριον ἀνήκειν, καὶ παρὰ τοῦ μέρους αὐτῶν καὶ πρότερον καὶ μετὰ τὰ εἰρημένα δικαιώματα κατέχεσθαι. ὁ μὲντοι θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος ἀντεπήγεν, ὡς ἐξεδόθη φθάσαν εἰς πρόσωπον ἕτερον παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐπισκόπου, προτείνων δὲ καὶ τὰ ἐκείνῳ προβάντα δικαιώματα ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ μονοδρίου, ἐπειρᾶτο τὸν τρόπον τοῦτον ἀμετόχως αὐτοῦ τούτους δεῖκνῶσιν, ἦν δὴτα ἔκδοσιν καὶ αὐτὴν παρὰ τὸν εἰκότα καὶ δικαίον λόγον οὕτω γενέσθαι διετίνοντο, ἔλεγον δὲ ἅμα καὶ ὡς κατὰ σκοπὸν λαβὼν αὐτὸ τοῦ βελτιῶσαι, τοῦναντίον ἅπαν ἐφθῆ πεποιηκός, δι' ἃς δὴτα αἰτίας καὶ ἐξεβλήθη τῆς αὐτοῦ κατοχῆς, ἐφ' οἷς οὐδέτι ἀντειπεῖν εἶχεν ὁ ἐπίσκοπος, οὐδέ τι πλέον εἰς οἰκείαν προβαλέσθαι δικαιῶσιν· ἔνθεν τοι καὶ διέγνωσται τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἱρωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Ἐφέσῳ, τῷ Κοζίκοι, τῷ Σάρδεων, τῷ Δυρραχίου, τῷ Ἀμάστριδος, τῷ Σουγδαίας καὶ τῷ Μηθόμνης, προσεῖναι μὲν τούτοις τὸ τῆς γονικότητος δικαίον ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ μονοδρίῳ, ἅτε δὴ κατὰ τὰς τῶν τοπικῶν μαρτυρίας τοῖς προγόνοις αὐτῶν διαφέροντος καὶ παρ' ἐκείνων, ὡς εἴρηται, κατεχομένου καὶ πρότερον, καὶ μεθ' τὰ εἰρημένα προέβησαν δικαιώματα, πάντα τρόπον πραγματεῦσθαι ὀφείλουσι τὰ εἰς τὴν αὐτοῦ σύστασιν καὶ ἐπαύξεισιν, ἔχειν δὲ καὶ τὸν ἐπίσκοπον τὰ ἐξ αὐτοῦ τούτῳ ἀνήκοντα κανονικὰ δίκαια, φροντίζειν ὀφείλοντος καὶ αὐτοῦ καὶ προτηκόντως ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖτ-

τον αὐτοῦ ἐκιδέσασθε, διὸ δὴ καὶ ἴσονται τοῦ λοιποῦ καὶ ἀμφότερα τὰ μέρη μένοντα, εἰς ὅσον διεγνώσθη συνοδικῶς, καὶ ἀνενοχλησίαν πρὸς ἄλληλα ἔξουσι, μὴθ' ἑτέρου τούτων, μῆτε τοῦ ἐπισκόπου τοῦδε ἢ τινος τῶν μετ' αὐτῶν, μῆτε τῶν ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου δὴ τοῦ μονοδρίου ὀρελιαντος ἐκδοῦναι ποτε αὐτὸ εἰς μετόχιον, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐνταῦθεν ἀποξενῶσθαι, τῷ γὰρ πειραθησομένῳ ποιήσασθαι τοῦτο ἐπιτίμιον συνοδικὸν ἐπανατεινόμεθα. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ ἔγγραφος διάγνωσις καὶ ἀπόφασις εἰς ἀσφάλειαν ἐκιδέδοται μὴν ἰ φ ε β ρ ο υ α ρ ῖ φ ἰ ν δ. Ἐ κ τ η ς †.

LXXIX. (6847—1338) novembri ind. VII.

Tribunal ecclīci afficit poena ecclesiastica Tserentsem Georgium.

† Τὸν Τσερέντζην Γεώργιον ἐπὶ μαγείαις καὶ ἄλλαις ἀρρητοουργίαις κρατηθέντα καὶ ἀσεβείας ἔργα διαπραξάμενον, ὡς καὶ γράφειν τὸ τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ μέγιστον καὶ θεϊότατον ὄνομα καὶ σβεννῶειν καὶ κατεῖν τῷ μέλανι, ἅμα δὲ καὶ χαρακτῆρας καὶ ἐπικλήσεις δαιμόνων ἐκτίθεσθαι καὶ διὰ ταῦτα ἱκανῶς τιμωρηθέντα, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ ἱερόν ἐκδικεῖον παρακεμφθέντα ἐπὶ τῷ λαβεῖν θεραπείαν καὶ ἰσομολογησάμενον καὶ ἀποθεραπευθῆναι αὐτοῦ τὰ τοῦ σφάλματος δεηθέντα, τάττωμεν αὐτὸν ἴστασθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας φαλλοῦσης καὶ συγχώρησιν αἰτεῖσθαι, ὡς ἔθος, παρὰ τῶν εισερχομένων ἀπάντων καὶ ἐσερχομένων, μετὰ δὲ τὴν ἀπόλοσιν εισέρχασθαι καὶ προσκυνεῖν καὶ ἀσπάζεσθαι τὰς ἀγίας εἰκόνας, νηστεύειν τε ὀλοτελῶς κρέατος, τυροῦ, γάλακτος καὶ ὀῶν, ποιεῖν πρὸς τούτοις καὶ μετανοίας καθ' ἡμέραν ἀνὰ ἑκατόν, χωρὶς σαββάτου καὶ κοριακῆς καὶ τῶν ἄλλων δεσποτικῶν ἑορτῶν, τότε δὲ λέγειν εἰς δικλασμὸν τούτων τὸ κῆρι ἐλέησον μετὰ κατανύξεως καὶ συντριβῆς τῆς αὐτοῦ καρδίας, ἔτι δὲ σκουδάζειν σωφρῶνως βιῶν, καὶ εἴπερ οὐ δύναται ἐγκρατεῦσθαι, ἀγατέσθαι ἑαυτοῦ καὶ γυναικα νόμιμον, εἰδῆρει καὶ τῆς ἀγίας ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, ποιεῖν δὲ καὶ ἐλεημοσύνην, καθὼς αὐτῷ δυνάμει καὶ εὐπορίας πρόσσει, μετὰ δὲ τριετίαν, εἴπερ ἀναρνεῖται προθύμως ἐκδουλεύων καὶ ἐκκληρῶν τὰ δοθέντα αὐτῷ ταῦτα ἐπιτίμια, οἰκονομηθήσεται τότε τὰ κατ' αὐτόν καὶ μετὰ κλεινοῦς συγκαταβάσεως, ὡς ἂν δόξη τῇ ἐκκλησίᾳ Θεοῦ προσηκόν, τῆς μέντοι ἀγίας μεταλήψεως καὶ τῶν ἄλλων ἀγιασμάτων ἀμέτοχον εἶναι μέχρι συμπληρώσεως τῆς αὐτῷ βιοτῆς, εἰ δὲ

γε νόσος αὐτῶ ἐπισομβραίη, θάνατον ἀπειλοῦσα, ἔξαιναί αὐτῶ τῶν ἀχρῶντων μωστηρίων μεταλαμβάνειν, βραίσαντι δὲ τῆς νόσου καὶ εἰς ὕγείαν ἐκανελθόντι τοῦ αὐτοῦ κανόνος ἔχεισθαι μέχρι τῆς αὐτοῦ τελευτοῦς, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τούτοις δὲ ὀφείλει ἐν μνήμῃ ἔχειν καὶ φυλάττειν ἀκαράθραυστα καὶ ἀμετάθετα, ὅσα δι' ἐγγράφου αὐτοῦ ὑπέσχετο, καὶ ὅσα οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγγύας δεδωκότες φυλάξουσιν αὐτὸν διωμολόγησαν καὶ ἐξησφαλίσαντο. ἐπὶ τούτου γὰρ καὶ ἀπολέλοιται αὐτῶ καὶ τὸ παρὸν σιγγίλιον τοῦ ἱεροῦ ἐκδικεῖου τῆς ἀγνωστῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας δι' ἀσφάλειαν μηνὶ νοεβρίῳ ἰνδ. ἐβδόμενης.

LXXX. (6847—1338) novembri ind. VII.

Joannes XIV. iterum admonet Tzerentsem Georgium

† Ἐπειδὴ ὁ Τζερέντζης Γεώργιος εἰς ἀθεμίτους καὶ ἀτόκους πράξεις ἐκκλησίας καὶ συνοδικῶς ἀπελεγχθεὶς ἐκ' αὐταῖς, ἐκρατήθη ἔπειτα εἰς φυλακὴν διὰ τὸ, ὅτι ἐπέθετο καὶ φουγῆ, ἀνήνεγκαν δὲ καὶ παρεκάλωσαν περὶ αὐτοῦ οἱ κατὰ γένους αὐτῶ προσήκοντες, καὶ ἀπελύθη μὲν οὗτος τῆς φυλακῆς ὀρισμῶ τοῦ ἐκ θεοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἀνηρτήθη δὲ τὰ κατ' αὐτὸν ἐκείθεν εἰς τὴν παθ' ἡμᾶς ἱερὰν καὶ θείαν σύνοδον, κἀντεῦθεν καὶ ἐδόθησαν αὐτῶ κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας συνήθειαν ἐπιτίμια ἀνάλογα τοῖς τοιούτοις αὐτοῦ πταίσμασι, δεδώκασι δὲ καὶ ἐγγύας ὑπὲρ αὐτοῦ οἱ ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ διὰ γράμματος, κατὰ μέρος διαλαμβάνοντες, ὅσα φυλάξουσιν αὐτὸν ὑποσχοῦνται, καθὼς ἀπηρτήθη παρὰ τῆς ἐκκλησίας θεοῦ, ἀπολούουσα τὸ παρὸν γράμμα ἢ μετριότης ἡμῶν παρακαλεῖται καὶ διὰ τούτου πρὸς αὐτὸν, ἵνα συντηρηθῆ καὶ φυλάξῃ ἑαυτὸν τοῦ λοιποῦ καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀμέτοχον ἀπὸ τῶν τοιούτων ἀθεμιτῶν καὶ ἀτόκων ἐργασιῶν, καὶ οὐδὲν τολμήσῃ παραβῆναι τι τῆς τοιαύτης ὑπὲρ αὐτοῦ ὑποσχέσεως καὶ ἐγγύης, ἀλλὰ καὶ κατὰ πάσαν αὐτοῦ τὴν δόναμιν ἐπισπεύδῃ καὶ ἐπαγωνίζηται εἰς τὴν τῶν δοθέντων αὐτῶ ἐπιτιμῶν ἐκπλήρωσιν· οὕτω γὰρ ἔφεται πάντως αὐτῶ καὶ ἡ τῶν τοιούτων ἀτοπημάτων αὐτοῦ συγχώρησις· εἰ δὲ μὴ, εἰ φωραθῆθῃ δηλονότι ποτὲ ἐπὶ πράξει τοιαύτῃ ἢ ἀθετήσῃ τι τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ τοιαύτης ὑποσχέσεως καὶ ἐγγύης, πρὸς τῶ ὑποσχέσθαι αὐτὸν εὐθόνην σωματικὴν τὴν προσήκουσαν, ἐσείεται καὶ ψυχικῶς ὑπ' ἀπορισμὸν συνο-

δικόν της ἡμῶν μετριότητος. τοῦτου γὰρ χάριν καὶ τὸ παρὸν αὐτῆς ἀπελόθη γράμμα μηνι νοεβρίῳ ἰνδ. ζ †.

LXXXI. Sine anno.

Cyrillus, metropolitae Sidae, pollicetur se in ecclesia sua esse manurum.

† Οἱ ἐκλεγόμενοι παρὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἀγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας εἰς ἀρχιερέας αὐτοῦ, οἱ τε ἄλλοι καὶ οἱ εἰς χριστιανικὸν λαὸν ὑπὸ ἔθνος ἀσεβῆς τελούντα πεμπόμενοι ἐκείνο πάντως ἐν νῶστρέφειν ὀφειλοῦσιν, ὅτι δηλαδὴ ἀποστολικὸν ἀνελήφρασαν ἀγῶνα, καὶ δρόμον ἐτάχθησαν τρέχειν τῶν τοῦ Χριστοῦ σεπτῶν μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, πρὸς οὓς καὶ ἄλλα πλείστα κινδύνων γέμοντα εἴρηται, καὶ τὸ „ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.“ ἐπεὶ τοίνον καὶ αὐτὸς κρίμασιν οἷς οἶδε θεὸς ἐξέλεγην παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ ἐψηφισθῆν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν Σιδῆν, ἧς ἀρχεῖν ἔλαχεν ἐθνικῆ χειρ ἀσεβῆς. καὶ ἐνὶ ὀφθαλμοῖς, μὴ ποτε χειροτονηθεὶς οὐδὲν ἀπέλω ἐκείσε, ἧ καὶ ἀπελθὼν ὑποστρέφω κάλιν εἰς τὴν βασιλίδα ταύτην τῶν πόλεων δι' ἄνεσιν καὶ ἀκαλλαγῆν τῶν προκειμένων δυσχερῶν, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν ποιουμαι διὰ τοῦτο πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην καὶ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, καὶ λέγω καὶ διαβεβαιουμαι, ὡς οὐ μὴ ἔχω ἄδειαν μετὰ τὴν γεννησομένην ἐκ' ἐμοὶ χειροτονίαν, τῆ τοῦ θεοῦ χάριτι, προσκαρτερῆσαι ἐνταῦθα καὶ πρόφασιν εἶρεσιν περὶ ἀρετίας καὶ ἀναβαλέσθαι τὴν ἀποδημίαν, ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην, εἰς τὴν ἐψηφισθῆν, ὑποστρέφαι ἐνταῦθα, καταλιπὼν τὴν ἐχειρισθείαν μοι ποιμνῆν, ἐκτὸς μεγάλης ἀνάγκης καὶ χρείας, ἣν κρίνει καὶ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ ἡ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος εὐλογον καὶ ἀληθινήν, καὶ τότε δὲ ὑπισχνουμαι μὴ ἐνοχλεῖν ὅλως τῷ παναγιώτατῳ ἡμῶν δεσπότη τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, μηδὲ κατεπίτειν καὶ ζητεῖν κυβέρνησιν καὶ ἐκκλησίας ἐτέρας ποιμανοίαν καὶ ἐπισκοπίαν, ἀλλὰ διάγειν εἰρηνικῶς καὶ ἀταράχως, μέχρις ἂν εὐδρομον γένηται τὸ τὰ τῆς κατ' ἐμὲ ἐκκλησίας διεξάγεσθαι παρ' ἐμοῦ, καθὼς ἐτάχθη. εἰ δ' ἴσως παραχωρήσει ὁ θεὸς παραβῆναι με τὴν τοιαύτην ὑπόσχεσιν μου καὶ ἀθετῆσαι, ὅσον ἤδη διαβεβαιουμαι, ἐπισκῶμαι κατ' ἐμαυτῶ καὶ ἄσπασίως δέχομαι, ἣν ἂν διαγοιῆ ἐκ' ἐμοὶ καταδικῶν

μετὰ τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. ἐπὶ τούτῃ γὰρ ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα ἔγγραφος ὑπόσχεσις μου δι' ἀσφάλειαν †.

Manu propria.

† Κόρυλλος ἱερομόναχος καὶ πατήρ πνευματικός τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα στέργων καὶ βεβαιῶν ὑπέγραφα †.

LXXXII. Sine anno.

Joannes XIV. promittit Nicaensibus reversuris in sinum ecclesiae remissionem.

† Πιστάχιον πατριαρχικὸν εἰς τοὺς εὐρισκόμενους εἰς τὴν Νίκαιαν †.

† Τοῖς ἀπὸ ἀμαρτίας ἠκοστρέφουσιν ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, τὸ κοινὸν τῶν φυγῶν ἱατρῆιον, τὰς ἑαυτῆς σωτηρίας ὑπανοίγουσα πύλας καὶ ἐκείτῃ τὰ πρόσφορα φάρμακα ἐπιτιθεῖσα πᾶσι τὰ πρὸς σωτηρίαν οἰκονομεῖ· δεῖ τοίνυν μὴ ἀπαγορεύειν μηδὲνα, μηδὲ εἰς ἀπόγνωσιν ἔμπροσθέντα καταφρονεῖν τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, οὐδὲ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἐστὶν ὅλως ἀμαρτία ἢ νικῶσα τὴν τοῦ θεοῦ φιланθρωπείαν, καὶ πολλὰ τῶν τῆς προτέρας ἀφισταμένων κακίας καὶ γνησίαν ἐνδεικνυμένων τὴν μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν ἢ θεία γραφὴ φέρει τὰ παραδείγματα, τὰ τε Ἄλλα καὶ τὸ τοῦ ἀσώτου, τὸ τῆς κόρνῃς, τὸ τοῦ λχζτοῦ, τὸ τῶν Νινευιτῶν, τὸ τοῦ Μανασσῆ, δεῖ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη τὸν λαὸν εἰδωλολατρεῖν παρεσκεύασεν, ἀποστάντας τοῦ δημιουργοῦ· οὐδὲνα γὰρ ἀπωθεῖται, οὐδὲ ἀποστρέφεται ὁ θεός, φιλανθρωπίας ἄπειρον ἔχων πέλτατος, μόνον ἐὰν γνησίως μετανοήσωμεν καὶ προσπέσωμεν καὶ κλαύσωμεν καὶ δεηθῶμεν τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. ἐπεὶ οὖν παραχωρῆσαι θεοῦ διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν ὑπερίσχυσε καθ' ἡμῶν ἢ τῶν Ἰσμαγλιτῶν ἐπίθεσις, καὶ πολλοὺς οὗτοι τῶν ἡμετέρων χερωσάμενοι καὶ καταδουλώσαντες παρεβιάσαντο καὶ παρίσταν, φεῦ ὥστε καὶ τὰ τῆς ἑαυτῶν κακίας καὶ ἀθεοότητος ἐλέσθαι, τοῖς εἰς βλάβος δὲ κακίας τωσαύτης ἔμπροσθεν αἰσθησις, οἱ κακοὶ γέγονασιν, ἐπιγενομένη τὰ τῶν Χριστιανῶν πάλιν ἀνακαλέσασθαι διεγείρει, λογισμὸς δὲ τις εἴρεισιν ἕτερος, καὶ διατάζουσι καὶ βεβαίον τι μαθεῖν ζητοῦσιν, εἰ μὴ διαμάρτωσιν, ἀλλ' ἐπιτεύξονται τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, πᾶσι ταῖς τοιοῦτοις ἐγγυᾶται ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία καὶ κληροφορίαν βεβαίαν δίδωσιν, ὡς ἐλομένους τὰ

δικόν της ἡμῶν μετριότητος. τούτου γάρ χάριν καὶ τὸ παρὸν αὐτῆς ἀπελόθη γράμμα μηνὶ νοεβρίῳ ἰνδ. ζ' †.

LXXXI. Sine anno.

Cyrillus, metropolitae Sidae, pollicetur se in ecclesia sua esse mansurum.

† Οἱ ἐκλεγόμενοι παρὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας εἰς ἀρχιερέας αὐτοῦ, οἳ τε ἄλλοι καὶ οἱ εἰς χριστιανικὸν λαὸν ἐκείνος ἀσεβῆς τελοῦντα πεμπόμενοι ἐκείνο πάντως ἐν νῷ στρέφειν ὑφειλοῦσιν, ὅτι δηλαδὴ ἀποστολικὸν ἀνειλήφεσαν ἀγῶνα, καὶ δρόμον ἐτάχθησαν τρέχειν τῶν τοῦ Χριστοῦ σεπτῶν μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, πρὸς εὐεκαίως καὶ ἄλλα πλείστα κινδύνων γέμοντα εἰρηται, καὶ τὸ· „ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.“ ἐπεὶ τοῖνον καὶ αὐτὸς κρίμασιν οἷς οἶδε Θεὸς ἐξελέτην παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ ἐψηφίσθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν Σιδεήν, ἣς ἀρχεῖν Ἰλαχεν ἐθνικὴ χεὶρ ἀσεβῆς, καὶ ἐνὶ ὑποφία, μὴ ποτε χειροτονηθεὶς οὐδὲν ἀπέλθω ἐκείσε, ἥ καὶ ἀπελθὼν ὑποστρέψω πάλιν εἰς τὴν βασιλῖδα ταύτην τῶν πόλεων δι' ἄνεσιν καὶ ἀκαλλαγὴν τῶν προκειμένων δυσχερῶν, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν κοινοῦμαι διὰ τοῦτο πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην καὶ τὴν θείαν καὶ ἱεράν σύνοδον, καὶ λέγω καὶ διαβεβαιοῦμαι, ὡς οὐ μὴ ἔχω ἄδειαν μετὰ τὴν γενησομένην ἐκ' ἐμοὶ χειροτονίαν, τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, προσκαρτερῆσαι ἐνταῦθα καὶ πρόφασιν εὐρεῖν περὶ ἀρχιερέας καὶ ἀναβαλέσθαι τὴν ἀποδημίαν, ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην, εἰς ἣν ἐψηφίσθη, ὑποστρέψαι ἐνταῦθα, καταλιπὼν τὴν ἐγχειρισθεῖσαν μοι ποιμνὴν, ἐκτός μεγάλης ἀνάγκης καὶ χρείας, ἣν κρίνει καὶ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ ἡ θεία καὶ ἱερά σύνοδος εὐλογον καὶ ἀληθινῶν, καὶ τότε δὲ ὑποσχοῦμαι μὴ ἐνοχλεῖν ἕλως τῷ παναγιώτατῳ ἡμῶν δεσπότη τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, μηδὲ καταλείπειν καὶ ζητεῖν κοβέρνησιν καὶ ἐκκλησίας ἐτέρας ποιμανσίαν καὶ ἐπιστάσιν, ἀλλὰ διατεῖν εἰρηνικῶς καὶ ἀταράχως, μέχρις ἂν εὐδρομον γένηται τὸ τὰ τῆς κατ' ἐμὲ ἐκκλησίας διεξάγεσθαι παρ' ἐμοῦ, καθὼς ἐτάχθη. εἰ δ' ἴσως παραχωρήσει ὁ Θεὸς παραβῆναι με τὴν τοιαύτην ὑπόσχεσιν μου καὶ ἀθετῆσαι, ὅσον ἤδη διαβεβαιοῦμαι, ἐπισκῶμαι κατ' ἐμαυτῶ καὶ ἀσπασίως δέχομαι, ἣν ἂν διαγνοίη ἐκ' ἐμοὶ καταδικῶν

μετὰ τῆς θείας καὶ ἱσθᾶς συνόδου ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα ἔγγραφος ὑπόσχεσίς μου δι' ἀσφάλειαν †.

Manu propria.

† Κύριλλος ἱερομόναχος καὶ πατὴρ πνευματικὸς τὰ ἄνωθεν τετραμμένα στέργων καὶ βεβαιῶν ὑπέγραφα †.

LXXXII. Sine anno.

Joannes XIV. promittit Nicasensibus reversuris in sinum ecclesie remissionem.

† Πιττάχιον πατριαρχικὸν εἰς τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὴν Νίκαιαν †.

† Τοῖς ἀπὸ ἀμαρτίας ἠκοστρέφουσιν ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, τὸ κοινὸν τῶν ψυχῶν ἱατρῆιον, τὰς ἑαυτῆς σωτηρίας ὑπανοίγουσα πύλας καὶ ἐκάστῳ τὰ πρόσφορα φάρμακα ἐπιτιθεῖσα πᾶσι τὰ πρὸς σωτηρίαν οἰκονομεῖ· δεῖ τοίνυν μὴ ἀπαγορεύειν μηδὲνα, μηδὲ εἰς ἀπόγνωσιν ἐμπεσόντα καταφρονεῖν τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, οὐδὲ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἐστὶν ὅλως ἀμαρτία ἢ νικῶσα τὴν τοῦ θεοῦ φιλάνθρωπίαν, καὶ πολλὰ τῶν τῆς προτέρας ἀφίσταμένων κακίας καὶ γνησίαν ἐνδεικνυμένων τῆν μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν ἢ θεία γραφὴ φέρει τὰ παραδείγματα, τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ τοῦ ἀσώτου, τὸ τῆς κόρνης, τὸ τοῦ ληζτεῦ, τὸ τῶν Νινευιτῶν, τὸ τοῦ Μανασσῆ, δεῖ ἐπὶ τρισαράκοντα ἔτη τὸν λαὸν εἰδωλολατρεῖν παρεσκευάσεν, ἀποστάντας τοῦ δημιουργοῦ· οὐδὲνα γὰρ ἀπωθεῖται, οὐδὲ ἀκοστρέφεται· ὁ θεός, φιλάνθρωπιᾶς ἄπειρον ἔχων πλάτους, μόνον ἐὰν γνησίως μετανοήσωμεν καὶ προσπέσωμεν καὶ κλαύσωμεν καὶ δεηθῶμεν τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. ἐπεὶ οὖν παραχωρεῖται θεοῦ διὰ πληθος ἀμαρτιῶν ὑπερίσχυσε καθ' ἡμῶν ἢ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπίθεσις, καὶ πολλοὺς οὗτοι τῶν ἡμετέρων χερωσάμενοι καὶ καταδουλώσαντες παρεβιάσαντο καὶ παράσυραν, φεῦ ὥστε καὶ τὰ τῆς ἑαυτῶν κακίας καὶ ἀθεότητος ἐλέσθαι, τοὺς εἰς βάθος δὲ κακίας τρισαύτης ἐμπεσοῦσιν αἰσθησις, οἱ κακοῦ γεγόνασιν, ἐπιγενομένη τὰ τῶν Χριστιανῶν πάλιν ἀνακαλέσασθαι διεγείρει, λογισμὸς δὲ τις εἴττειν ἕτερος, καὶ διατάζουσι καὶ βεβαίον τι μαθεῖν ζητοῦσιν, εἰ μὴ διαμάρτωσιν, ἀλλ' ἐπιτεθόνται τῆς ἑσπέρων σωτηρίας, πᾶσι ταῖς τοιοῦτοις ἐγγυᾶται ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία καὶ πληροφορίαν βεβαίαν δίδωσιν, ὡς ἐλομένους τὰ

της ἀληθοῦς εἰς θεὸν πίστει καὶ τῆς τῶν μουσουλμάνων κακίας, εἰς τὴν ἐξεκολισθησαν, ἀποστάντας, τῇ τῶν χριστιανῶν πάλιν μερῖδι συναριθμήσει καὶ ἰάσεται καὶ θεραπεύσει; καὶ οὐδὲ εὐρήσουσιν ἐπακόδιόν τι πρὸς τὴν τῶν ἰδίων φοχῶν σωτηρίαν. Ἰὰ τὸ προγεγονός αὐτοῖς, ὡς εἴρηται, σφάλμα; ἀλλ' ἔσοι μὲν τοῦτων καὶ φανεράν καὶ πεκαρρησιασμένην ἐνδείχονται τὴν μετάνοιαν, ὡς καὶ παθεῖν ἐλίσθαι ὑπὲρ τῆς εἰς θεὸν πίστει, οὗτοι καὶ μαρτορικὸν ἀναδήσουσιν στέφανον, (ἀπόδειξις τοῦτου σαφῆς ὁ μέγας τοῦ Χριστοῦ μάρτυς Ἰάκωβος ὁ Πέρσης), ἔσοι δὲ τῷ φόβῳ τῶν κολάσεων καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἐν τῷ λεληθότι διαζῆν θελήσουσι, τὰ τῶν χριστιανῶν ἐνστερνιζόμενοι καὶ ποιῶντες, καὶ αὐτοὶ σωτηρίας ἐπιτεύξονται, μόνον κατὰ τὸ δυνατόν τηρεῖν σκοπῶδες τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολάς. καὶ εἰς τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρὸν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας γράμμα ἐγένετο †.

LXXXIII. Sine anno.

Jeremias, metropolita Chersonis, pollicetur se in ecclesia sua esse mansurum.

† Οἱ ἐκλεγόμενοι παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας κ. τ. λ. LXXXI. vide pag. 182—183.

Manu propria.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Χερσῶνος καὶ ὑπέρτιμος Ἰερεμίας τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα στέργων καὶ βεβαιῶν ὀπέγραφα †.

LXXXIV. Sine anno.

Macarius, metropolita Bitynis, pollicetur se in ecclesia sua esse mansurum.

† Οἱ ἐκλεγόμενοι παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας κ. τ. λ. LXXXI. vide pag. 182—183.

Manu propria.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Βιτιζῶνης καὶ ὑπέρτιμος Μακάριος τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα στέργων καὶ βεβαιῶν ὀπέγραφα †.

LXXXV. Sine anno.

Joannes XIV. scribit ad clerum Constantinopolens de incarnationibus.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν γνωρίσασα, ὡς ἐν τῇ βασιλευσούσῃ ταύτῃ τῶν πόλεων μέσον τῶν ἐν αὐτῇ λογικῶν τοῦ Χριστοῦ προβάτων ἐγκατε-

ἐσκειραν ἢ τῶν ζιζανίων σποραίς τινας αὐτοῦ θεραπευτάς· τοῖς ἔργοις αὐτοῦ· τοῖς πονηροῖς προσηκόμενος καὶ ταῖς διδασκαλίαις, μαγείαις θηλαθῆ καὶ πολλοῖς ἑτέροις ἀτόκοις καὶ ἀσεβείας μεστοῖς, προστάσι· δὲ τοῦτοις καὶ τινες τῶν πιστῶν, καὶ ἀναμάρτητοι τὰ τῆς τοιαύτης αὐτῶν κακίας καὶ ἀσεβείας, οὐ μικρῶς ἐντεθῆεν ἕκαστε τὴν φυγὴν καὶ εἰς λύπην πατηνέχθη ἀφόρητον, καὶ πλείστα κατέχευε δάκρυα, ὅτι δὴ εἰς τοσαύτην ἀναισθησίαν καὶ ἀτοκίαν ἐξηνέχθησαν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐγκαταλιμπάνειν θεὸν τὸν ποιήσαντα καὶ ἐπιλανθάνεσθαι θεοῦ τοῦ τρέφοντος καὶ τοιοῦτοις προσκίναί· φοχοφθόροις καὶ τοῦ ἀντιχρίστου προδρόμοις, ἔθεν καὶ πᾶσιν, ὡς εἰκός, τρόποις προθυμηθεῖσα ἐξορίσαι τῆς χριστιανικῆς πολιτείας καὶ τοῦ γένους τὰ τοιαῦτα μιάσματα, ἅτε δὴ καὶ χρέος καὶ ὑφειλὴν ἔχουσα πᾶσι διαμαρτύρασθαι καὶ νοκτός· καὶ ἡμέρας καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ἐπειδὴ καὶ τοῦτου χάριν ἐτάχθησαν· οἱ κοιμένες, ἵνα καὶ τοῖς ἄλλοις σαλπίζωσι καὶ προμηνῶσι τὰ μέλλοντα δυσχερῆ, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαραίτητος ἡ κόλασις, πᾶν εἰς ὃ ἀπολωλὼς τύχη, ὡς τῆς ῥομφαίας ἐρχομένης, ἂν μὴ σαλπίζωσι· τῷ λαῷ, μηδὲ σημάνωσι, καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ φυγὴν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός τῶν κοιμένων ζητήσῃ ὁ κύριος, καὶ οὐ δυνήσονται· προβάλλεσθαι τὴν ἄγνοιαν, οὐδὲ εἰπεῖν, οὐκ ἠκούσαμεν τῆς σαλπιγῆτος, οὐδὲ εἶδομεν τὸν πόλεμον, οἱ τὰς τῶν ἄλλων ἀγνοίας ταχθέντες ἐπανορθοῦν καὶ τὸν διαβολικὸν κίνδυνον προμηνῶμεν ἐρχόμενον. διὰ ταῦτα προαναφωνεῖ καὶ ἐπισκῆπτει· τοῖς ἐποικίκοις τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης ἄπασιν, φοβηθῆναι τὸ βαρὺ κρίμα καὶ τὴν φοβεράν ἡμέραν· τῆς ἀνταποδόσεως τοῦ κυρίου πρὸ ὀφθαλμῶν λαβεῖν καὶ μὴ θελήσαι τοῖς τοιοῦτοις συναπόλλεσθαι, ἀλλὰ κατὰ νοῦν λαβεῖν τὴν ἀποταγὴν, ἣν ἐπὶ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος ἀπαυτοῦμεθα, ἥτις μικρὰ μὲν φαίνεται λεγομένη, νοουμένη δὲ καὶ πᾶνο ἐστὶ μεγάλη, ἣν ὁ ἰσχύσας φυλάξει· τρισμακάριστός· ἐστι, διὰ γὰρ ὀλίγων ῥημάτων, πᾶν κακὸν ἠημαζόμενον, ὃ μισεῖ ὁ θεός, ἀποτασσόμεθα, πορνείαν, μοιχείαν, ἀκαθαρσίαν, φεδός, κλοπὴν, φθόνον, φαρμακείαν, μαντείαν, ἐκασιδίαν, θυμὸν, ὀργὴν, βλασφημίαν, ἔχθραν, ἔριν, ζήλον, μέθην, ἀρτολογίαν, ὑπερηφανίαν, βλακείαν, γελοιασμοδός, κιδθαρισμοδός, ἄσμα· τα θαιμονιακά, παιδοφθορίας, πνευμάτων ἐκπερωτήσεις, κλεονεξίας, μισαδελφίας, ἀρπαγὰς, τοῦτοις πᾶσι καὶ τοῖς ὁμοίοις τοῦτων ἀποτασσόμεθα· ἐν τῇ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος ἀποταγῇ, ἅπερ πάντες γινώ-

σκομεν, ὅτι ἔργα καὶ διδασκαλῖαι εἰσὶ τοῦ διαβόλου, πάντα δὲ ταῦτα ἐμάθομεν ἐν σκότει ὄντες τὸ πρὶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ διαβόλου, πρὶν φθάσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ φῶς, ὅτε ἦμεν πεπραμένοι ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας, ὅτε δὲ ἐβουλήθη ὁ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων θεὸς λωτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς τοιαύτης κλάνης, ἐπεσκέφατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕφους, καὶ ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος, καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἐξηγόρασεν ἡμᾶς τῆς κλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ ἠδούκησεν ἀναγεννῆσαι ἡμᾶς δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, ταύτην τὴν ἀποταγὴν καὶ τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἀπαιτεῖται ἕκαστος ἐν τῇ ὥρᾳ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐπερωτῶνται γὰρ ποιμένες καὶ περὶ τῆς ἰδίας πολιτείας καὶ ὑπὲρ τῆς κοίμνης αὐτῶν, καὶ ἀπαιτεῖται ἕκαστος τὰ λογικὰ πρόβατα, ἅπερ παρέλαβε παρὰ τοῦ ἀρχιποιμένου Χριστοῦ, ἐπερωτῶνται οἱ ἐν ἐξουσίᾳ, ἐπειδὴ καὶ πᾶσα ἐξουσία ἀπὸ θεοῦ, ἐπὶ ἀναχαιτίζει τῶν κακῶν καὶ φυχολέθρων καὶ σωφρονισμῶ τῶν εἰς ἄτοπα ἐκφερομένων καὶ συστολῆ, καὶ λόγον δέσσοσι καὶ περὶ τῆς ἑαυτῶν πολιτείας καὶ περὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, ὁμοίως δὲ καὶ πρεσβύτεροι δέσσοσι λόγον ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας αὐτῶν, ἅμα δὲ καὶ οἱ διάκονοι καὶ πᾶς δὲ πιστὸς ὑπὲρ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὑπὲρ τῆς γυναικὸς καὶ τέκνων καὶ παίδων καὶ παιδισκῶν δώσει λόγον, εἰ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου, καθὼς παραγγέλλει ὁ θεὸς ἀπόστολος, κλοῦσιν καὶ πένητες, καὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι, περὶ ὧν ἔπραξαν ἔργων, ἐπερωτῶνται, γέγραπται γὰρ, ὅτι πάντες παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομισθῆται ἕκαστος, πρὸς ὃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε πονηρόν. ταῦτ' οὖν εἰδότες καὶ ὅτι διὰ τὴν ἀνομίαν ἡμῶν ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς ὁ κύριος, καὶ παρέδωκεν εἰς χεῖρας βαρβάρων, καὶ ἀπήχθη αἰχμάλωτος εἰς τοὺς πολεμίους ὁ λαὸς, καὶ παρεδόθη τῇ διασπορᾷ, φοβηθῶμεν, ἀγαπητοί, καὶ ἀποστήτω ἕκαστος ἀπὸ τῶν πονηριῶν αὐτοῦ, καὶ μὴ καταδεχέσθω συναπάγασθαι τοῖς τοῦ διαβόλου θεραπευταῖς, ἀλλὰ σπουδαζέτω τὴν ἑαυτοῦ φυγὴν τῆς αἰωνίου κατακρίσεως περισώσασθαι, καταμηνύων καὶ εἴ τινα ἔφθασε γνωρίσαι ἄνδρα ἢ καὶ γυναῖκα τὰ μαγικὰ μητερχόμενον, ὡς ἂν τῆς τοιαύτης κακίας καὶ ἔργασίας τοῦ διαβόλου ἐκπομπευομένης διορθῶνται καὶ οἱ τοιοῦτοι, καὶ οὐδὲ τοὺς ἀπλοστέροισι εἰς τὸ τῆς ἀπωλείας βράσθρον κατασπῶσι τοῦτο γὰρ ἔνεκα καὶ ἵνα παντὸς κακοῦ, ὃ μισεῖ καὶ ἀποστρέφεται ὁ θεός,

ἡ ἡμετέρα καθαρὴ πολιτεία, ἐκκλησιαστικοῖς ἐπετρέψαμεν καὶ ἀνε-
 θέμεθα, ὥστε περιεῖναι αὐτοὺς καὶ ζήτησιν ἀκριβῆ ποιῆσθαι ἐν ἐκά-
 στῃ γειτονίᾳ τῆς βασιλευούσης ταύτης τῶν πόλεων, μήπω τις ἐγκέ-
 κροται τῷ ποιμνίῳ λόκος, δορᾶν ἐνδεδομένους προβάτου, καὶ μόρφω-
 σιν μὲν εὐσεβείας ἔχων, ἡρνημένος δὲ τὴν αὐτῆς δύναμιν, ματαιίας
 χαίρων καὶ γοηταίαις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔργοις τοῦ διαβόλου. τοῖς οὖν
 ἐποιήσθαι τὴν τῶν τοιούτων ζήτησιν ἀνατεθειμένοις καὶ ὑμεῖς ὀφεί-
 λετε συνεργεῖν εἰς τοῦτο, καὶ καταφανεῖς τιθέναι, εἴ τινας τοιούτους
 συνοῖδατε, τοὺς τε προσιόντας αὐτοῖς, ὅσον γὰρ καχὸν ἔστιν ἐν τῇ
 μεγαλόλει ταύτῃ, ἥτις τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι οὐ μόνον τῷ μητρὸς
 ἐπέχειν τόπον τῶν λοιπῶν διενήνοχε καὶ προκαθέστηκε πόλεων, ἀλλὰ
 καὶ τῷ πηγῆν εἶναι τῆς εὐσεβείας, τοιαῦτα ἐν αὐτῇ τολμᾶσθαι δια-
 βολικὰ καὶ ἀπωλείας ψυχῶν πρόξενα· καὶ ποίας ἂν συγγνώμης ἐπι-
 τήχοιτε ὑμεῖς, εἰ περικαλόποιτε τοὺς τοιούτους, καὶ συγχωρόντες
 εἴητε ἀναμεμίχθαι ὅμιν αὐτοὺς καὶ βάλλειν ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς
 τὴν καρδίαν καὶ θανατοῦν; ἀλλὰ εἰ μὴ διανασταίητε πρὸς τὴν τῶν
 τοιούτων ἀνεύρεσιν, ὥστε τῆς ἡμετέρας πολιτείας ἐξελαθῆναι καὶ δι-
 κην ὑποσχεῖν τὴν ἀξίαν, εὐ ἴσως, ὡς παροξυσμῷ παροξυνεῖται καθ’
 ὄρων ἐπὶ κλέον ὁ κύριος, καὶ τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ;
 θανάστειτε τοῖνον, παρακαλῶ, καὶ ζῆλον ἐνδείξασθε ὑπὲρ θεοῦ τὸν
 προσήκοντα, ἰδίᾳ μέντοι ὑμῖν τοῖς ἐρωμένοις, οἱ καὶ τοῖς ἄλλοις
 ἰσόδειγμα εἶναι ὀφείλετε, τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ πρότερον
 μὲν κερηγγυησάμεθα μετὰ τῆς προσηκούσης πνευματικῆς ἀδστηρίας,
 ἐπέχεσθαι τῆς ἐν καπηλείῳ διατριβῆς, καὶ νῦν δὲ πάλιν αὐτὰ ταῦ-
 τα καὶ διὰ τῶν παρόντων γραμμάτων ἐπισκῆπτομεν, ὥς οἱ μὴ τοῦτο
 τοῦ λοιποῦ παραφολαξάμενοι τὴν κανονικὴν ὑφέσοσι καταδίκην· ἔτι
 ἐπισκῆπτομεν, ἵνα πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων συνεργῆτε τοῖς ἀνατεθει-
 μένοις τὸ παρὸν λειτουργημεῖν εἰς ἀνεύρεσιν τῶν φοχοφθόρων ἀν-
 θρώπων, ὁπερὶ τούτοις δὴ τοῖς τὴν ζήτησιν αὐτῶν ποιοούμενοις,
 ἐφ’ οἷς καὶ περὶ αὐτῶν τούτων καὶ περὶ ἄλλων ἀναγκαίων καὶ λο-
 σιτῶν λέγειν μέλλοσι πρὸς ὑμᾶς, ἐπεὶ καὶ βάρος ἐκφωνοῦμεν καὶ
 ἐπιτίθεμεν παντὶ τῷ εἰδήσῃ ἔχοντι τοιούτου φοχοφθόρου καὶ λο-
 μένου, ἵνα ὀκοδείξητε τοῦτον τοῖς εἰς τοῦτο ἀνατεθειμένοις ἐκ-
 κλησιαστικοῖς, ἔτι δὲ καὶ εἴ τινα σύνοιδε προσιόντα τοῖς τοιούτοις
 καὶ συμπιλοῦμενον †.

LXXXVI. Sine anno.

Joannes XIV. mandat quibusdam magistratibus ut ecclesiasticos in persecuendis inoantatoribus adiuvent.

† Οἱ κεφαλατικισδόντες εἰς τὴν θεοφύλακτον, θεοδόξαστον καὶ θεομεγάλοντον Κωνσταντινούπολιν, συμπένθετε τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος ἐπὶ τῆς τραπέζης, κδρ Γεώργιε Κοδρνε, καὶ θεῖε τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, μέγα θρογγάριε τῆς βίγλης, κδρ Δημήτριε Τορνίκη, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ποθεινότατοι υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος· ἡ μετριότης ἡμῶν ἐγνωρίσεν, ὅτι εἰς τὴν θεοφύλακτον ταύτην βασιλίδι τῶν πόλεων ἐνεργοῦνται μὲν καὶ ἄλλα τινὰ ἄτοκα παρὰ τινῶν ἀπὸ τῶν ἐποίκων αὐτῆς ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, εὐρίσκονται δὲ ἀναμειγμένοι (—αι) εἰς τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ καὶ πολλοὶ (πολλαὶ) μαγείαις καὶ γοητείαις προσκείμενοι (—αι) καὶ χράμενοι (—αι), οἵτινες καὶ τὰς ἑαυτῶν μὲν φοχὰς τῇ ἀπωλείᾳ παραδιδόασιν, ἀπατώσι δὲ καὶ πολλοὺς προσέτρεχσαι αὐτοῖς, καὶ ποιῶσι βλάβην ἐντεθθεν καὶ ἄλεθρον καὶ φοχικὸν καὶ σωματικὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· πόσον οὖν κακὸν καὶ ἄλεθριον ἐνι τοῦτο ὡς ἀντικρος φθορὰ εἰς τὸν ἀπραιφνῆ χριστιανισμόν, ὃν ἠγοῦμεθα καὶ ἐπιζομεν, ὅτι εἴπερ ποῦ ἀλλαχὸς πολιτεύεται, πολιτεύεται τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι καὶ εἰς τὸν ἐνοικοῦντα τῇ τοιαύτῃ μεγαλοπύλει λαόν, καὶ ὅτι ἱκανὸν ἔστι τοῦτο μόνον ἐπισκοπασθαι προφανῶς τὴν τοῦ θεοῦ ὄργην καθ' ἡμῶν, καὶ ὅμεις φρονήσεως ὄντες, οἷας ἔστέ, καὶ γένους καὶ χριστιανισμοῦ καθαρωτάτου, ἵνα διακρίνητε. ἡ μετριότης τοίνον ἡμῶν ταῦτα μάθοῦσα καὶ τὴν φοχὴν οὐ μικρῶς ἔπαθε, καὶ εἰς λύπην ἀφόρητον κατηνέχθη, καὶ δάκρυα πλείεστα κατέχευε, τὸ μὲν καὶ ὅτι εἰς τσαυτὴν ἀναισθησίαν καὶ ἀτοκίαν ἐξηνέχθησαν οἱ ἄνθρωποι, καὶ οὕτως ἐπλανήθησαν, ὡς ἀποστῆναι τοῦ θεοῦ καὶ ἀπολέσαι τὴν εἰς αὐτὸν εὐσέβειαν διὰ τῶν τοιούτων μαγείων καὶ γοητείων, τὸ δὲ καὶ ὅτι ὁμολογουμένως διὰ τὰ τοιαῦτα ἄτοκα καὶ ἀσεβείας μεστὰ ἔργα τὸ πλεόν ὑπέστη τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν τὸν ἀφανισμόν καὶ τὴν φθορὰν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν, ἣν ὑπέστη καὶ ὑφίσταται. εἰ μὲν οὖν μακρὰν ποῦ τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων ταύτης ἠκούομεν ἐνεργούμενα τοιαῦτα ἄλεθρια καὶ ἔξω τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς εὐσεβείας ἔργα, πάντως χρέος εἶχομεν καὶ ζῆλον ἀναλαβεῖν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας

αὐτῆς, καὶ εἰ πίνδωνος πρόκειται καὶ προθυμηθῆναι καὶ πᾶσι τρόποις σπουδάσαι ἐξορίσαι τῆς χριστιανικῆς πολιτείας καὶ τοῦ γένους τὰ τοιαῦτα μίσματα, ἐπεὶ δὲ ἐντός ταύτης τῆς θεοδοξάστου Κωνσταντινουπόλεως, ἔνθα ἐνὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀσεβειοστάτη βασιλεία, εἰς τὴν δῆτρα μεγαλόπολιν καὶ ἐνοχὴν ἔχετε ὑμεῖς, οἷον ἔχετε, καὶ τὸ ὄλον εἰπεῖν, ἔνθα ἡ κηγή· τοῦ χριστιανισμοῦ εὐρίσκεται, τολμῶνται τὰ τοιαῦτα, ποίας ἀν· συγγνώμης τόχοιμεν παρὰ θεοῦ, καὶ πῶς οὐ δικαίως πᾶσα μίμψις ἡμῖν παρὰ παντός ἐπαχθῆσται, εἰ μὴ διανασταίημεν εἰς ζήτησιν ἀκριβῆ καὶ ἀνεύρεσιν τῶν τοιούτων κακίστων καὶ ὀλεθρίων καὶ ἀσεβῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς ἐκδικῆσιν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ; γενομένης γὰρ τῆς ἐκδικήσεως ταύτης καὶ τοῦ ἐξίλασμοῦ κατὰ τὸ τοῦ Φινεῆς ἀειμνηστον ἔργον ἐκεῖνο, θαρρῶ εἰς τὴν φιλανθρωπίαν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, ὡς κοπάσει ἡ καθ' ἡμῶν θρασύς καὶ τὸ ἀνένδοτον τῆς ὀργῆς, καὶ ἐπιβλέψει Ἰλεωσ εἰς τὸν ταιλωπερούμενων ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ταῖς παρ' αὐτοῦ μάστιξι διὰ τὰ παροξύνοντα αὐτὸν κακὰ παιδεύομενον λαὸν αὐτοῦ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ ταῖς τοιαύταις ἀτοκίαις διαθερμανθέντας καὶ εἰς ζῆλον διαναστάνας τὸν ἐφ' ἑσῆ ὑπεϊλόμενον, ἀμείψεται δωρεαῖς πολυτρόποις αὐτοῦ ὁ διὰ τοῦ προφήτου εἰπών· „Ὡς ἐγὼ, τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω“. πολὺν γὰρ ἀν ἕτερον ἔργον ὑπὲρ τῆς δόξης εἶη τοῦ θεοῦ ἢ τοὺς τὴν εἰς αὐτὸν εὐσεβείαν διὰ τῶν δαιμονικῶν ἐπικλήσεων καὶ τῶν μαγικῶν καὶ πορτικῶν ἀνατρέποντας καὶ καταλύοντας ἀντικρυς λανθάνοντας ζητῆσαι καὶ εὐρεῖν καὶ εἰς μέσον ἐλκύσαι καὶ ταῖς πρεπούσαις ὑποβαλεῖν κακώσεις καὶ κολάσεις; ἡμεῖς μὲν οὖν ἀνεθέμεθα ἐκκλησιαστικοῖς τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν, οἱ μέλλουσι περιμέναι καὶ ἀνιχνεύειν καὶ ζητεῖν πάντα τρόπον τοῦς τὰ εἰρημένα ἄτακα καὶ ἀσεβήματα χαίροντας, ἀνδρας λέγομεν καὶ γυναῖκας, καὶ τὸ εἰς τὴν αὐτῶν δύναμιν ἦγον, οὐ μόνον εἰς τὴν τῶν τοιούτων σπεύδοντες ἔσονται ζήτησίν τε καὶ εὐρεσιν, ἀλλ' ἤδη καὶ εἰς τὴν τῶν γινομένων ἄλλων κατὰ τὴν πολιτείαν ἀτοπημάτων διόρθωσιν, ἐπισπῆκτομεν δὲ καὶ ἀξιοῦμεν καὶ ὑμᾶς ὡς εὐσεβεῖς καὶ φιλοθέους, καθὼς εἶπομεν, συνεργοὺς φανῆναι εἰς τοῦτο καὶ ἀνθρώπους διδόναι τοῦτοις, ὅτε χρεῖαν ἔχουσι τοῦ δημοσίου, ἰκανῶς εἰς τὴν τοιαύτην τῶν κακῶν ἀνθρώπων ἔρευναν, ὥστε τοὺς ἀλλοιομένους καὶ εὐρισκομένους μετόχους τῆς εἰρημένης ἀσεβείας, πάσχοντας πρότερον, ὅσα τοῖς φιλευσεβεῖσι νόμοις δοκεῖ, τέλος καὶ τῶν

της πόλεως ὀρίων ἀπελαύνεσθαι. Ἐν ὧν ἔχοιτε τὴν παρὰ Θεοῦ βοήθειαν ἐπὶ πᾶσιν, οὓς αὐτῆς χρῆζετε, φάνητε φιλοβντες θεόν καὶ τὴν εἰς αὐτὸν εὐσέβειαν περὶ πλείστου ποιούμενοι, καὶ σκεύσατε εἰς τοῦτο τὸ εἰρημένον θεοφιλέστατον ἔργον καὶ κόπον, εἰ πρόκειται, ὑποστήνασθαι ἡμᾶς σωματικόν, ὥστε ἐξορίσαι τὴν λόμην τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, ἵνα καὶ ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι εὖρητε τὰς ἀμοιβὰς, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων ἀπολαύσητε, ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπήσασιν αὐτὸν ἐκ φυγῆς καὶ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ ὑπεραγωνισαμένοις †.

LXXXVII. (6847—1339) iunio ind. VII.

Synodus constituit, excommunicato metropolitae Philipporum hyperpyra centum annua esse pendenda a duobus episcopatibus ecclesiae Philippopolitanae, qui antistitibus carent.

† Καὶ ὁ τῆς ἡμετέρας φύσεως λόγος καὶ τὰ θεῖα παραγγέλματα ἐπιεικῶς ἀπαιτεῖ τοῖς κακῶς ἔχουσι καὶ φιλανθρώπως αὐτοῖς προσφέρεσθαι καὶ ἡμέρως καὶ ὡς οἶόν τε ἐστὶ τὸ πολὺ κουφίσειν τῶν συμφορῶν, ὅσα δὴ καὶ κοινὰ πᾶσιν ἢ φύσιν προῦθηκε τὰ δυστοχήματα. ταῦτ' ἄρα καὶ τῷ ποτε Φιλίππων, πρὸς τῇ ἀποβολῇ καὶ ἀποπέσει τοῦ θεοῦ τῆς ἀρχιερωσύνης σεμνώματος καὶ τῆς ἀξίας κενία καὶ ἐνδεία πιεζομένη τῶν χρεωδῶν, καὶ ἰκεσίαν πρὸς ἡμᾶς κενικηκότι, ἐπαρκέσαι τὰ πρὸς ζωάρκειαν, οὐδ' εὐήκοον ὑπέσχομεν, καὶ προνοήσασθαι τούτῳ τὰ πρὸς τὸ ζῆν συντείνοντα τῶν εἰκότων εἶναι καὶ δικαίων κεκρίκαμεν μέντοι γε καὶ διασκέψαι καὶ γνώμη κοινῇ τῆς περὶ ἡμᾶς ὀμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Κοζίκου

εἰς τὸ μὲν διδοσθαι πρὸς αὐτὸν ὑπέρορα ἑκατὸν ἀπὸ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Φιλιπποπόλεως χηρεοσοῶν ἐπισκοπῶν, τῆς Ἰωαννίτζης καὶ τοῦ Ἰπερπορακίου, διδοσθαι δὲ ταῦτα αὐτῷ ἐτησίως ἀνετηρατήτως καὶ ἀνοστερήτως, ὅσα καὶ ὀφείλει γίνεσθαι καὶ ἐνεργεῖσθαι, ὡς διεγνώσθη καὶ διετάχθη συνοδικῶς. ὀφείλει μέντοι καὶ ὁ χειροτονησόμενος εἰς τὴν τοιαύτην μητρόπολιν Φιλιππουπόλεως ἀρχιερεὺς στέρεαι τοῦτο, ὅσον διεγνώσθη συνοδικῶς, καὶ μηδὲν εἰς τὴν τῆς τοιαύτης ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως χωρήσαι ἀθέτησιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγένετο καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος. μ η ν ι ι ο υ ν ι φ ι ν δ. ζ' †.

LXXXVIII. (6847—1339) iulio ind. VII.

Joannes XIV. respondet metropolitae Russiae interroganti de metropolitae mortuo miracula patrans.

† Ἰερῶτατε μητροπολίτα Ρωσίας καὶ ὑπέρτιμῃ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι, ἀγαπητῆ ἀδελφῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειτοοργῆ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι· γραφὴν ἐδεξάμεθα τῆς ἱερότητός σου, διεξιούσαν ἅμα καὶ πληροφοροῦσαν περὶ τοῦ πρό σου ἀρχιερέως τῆς ἀπῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, ὡς ἐδοξάσθη μετὰ θάνατον παρὰ θεοῦ καὶ γνήσιος ἀποδοῦ θεράπων ἀνεδείχθη, ὡς καὶ θαύματα ταῖσθαι μέγδα παρ' αὐτοῦ καὶ παντοίας νόσους θεραπεύεσθαι. εὐφράνθημεν οὖν καὶ ἠγαλλιασάμεθα τῷ πνεύματι ἐπὶ τούτοις, καὶ τὴν ὀφειλομένην ἀνεπέμφαμεν τῷ θεῷ δοξολογίαν, ἐπεὶ δὲ κα' παρ' ἡμῶν ἐζήτει μαθεῖν ἡ ἱερότης σου τὸ ποιητέον ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ ἀγίῳ λειψάνῳ, οἶδε δὲ ἀπῆ καὶ οὐκ ἄγνοεῖ, ὡς ἔχει τάξως καὶ συνηθείας ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, πληροφορίαν καὶ ἐκ' αὐτῷ λαβοῦσα βεβαίαν καὶ ἀναμφίλεκτον, τῷ τοιοῦτῳ τῆς ἐκκλησίας χρῆσται πάντως τόπῳ ἢ ἱερότης σου καὶ περὶ αὐτὸ, καὶ ἕνοι καὶ ἱεραὶς τιμήσεις καὶ θεραπεύσεις δοξολογίας τὸν τοῦ θεοῦ θεράποντα, καὶ τῷ ἐξῆς παραδώσεις χρόνῳ εἰς αἰνεσιν καὶ δόξαν τοῦ δοξάζοντος θεοῦ τοῦς ἀπτόν δοξάζοντας, οὐ ἢ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος. ρηνὶ ἰοολίφ ἰνδ. ζ' †.

LXXXIX. 6847—1339 innio ind. VII.

Synodus dirimit controversiam ortam inter metropolitam Thessalonicas et monasterium Acaunii.

† Διένεξις ἀνέκυψε μέσον τῶν τε ἐνασκουμένων μοναχῶν τῆ κατὰ τὴν Θεσσαλονικὴν σεβασμιᾷ πατριαρχικῆ μονῆ τῆ εἰς ὄνομα τιμωμένη τοῦ δεσπότου σωτήρος Χριστοῦ καὶ ἐπικεκλημένου τοῦ Ἀκαυνίου, καὶ τοῦ μέρους τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονικῆς περὶ τοῦ ἐκεῖσε κλήρου τοῦ θεοῦ ναοῦ τοῦ εἰς ὄνομα τῶν Ἀσωμάτων τετιμωμένου, τοῦ μὲν τοπικοῦ ἀρχιερέως σφραγίσαι καὶ τιμαὶς ὀφφικίων καὶ περὶ αὐτῶν χρῆσθαι ἐθέλοντος, ναὶ μὴν καὶ εἰς οἰκονόμον ἀρετίως διὰ σφραγίδος προβιάσαντος ἐν αὐτῷ, ὃν δῆτα καὶ προσβίβασε, τῶν μοναχῶν δὲ ἀνθισταμένων καὶ ἐναντιουμένων αὐτῷ, ἅτε δῆ τῶν περὶ

τοῦ κλήρου τοῦδε προσόντων αὐτοῖς χρυσοβούλλων, τὸν ἀρχιμανδρίτην τῆς αὐτῆς σεβασμίας μονῆς καὶ ἐφορεύειν καὶ ἐπιλέγεσθαι τούτους διοριζομένων, οὐκ ἀπὸ τῶν τῆς μητροπόλεως κληρικῶν, οὐκ ἀπὸ τῶν τῆς παναγίας, οὐκ ἀπὸ τῶν τοῦ μεγαλομάρτυρος καὶ μοροβλότου Δημητρίου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐν εὐκκληρίοις οἴκοις προσηνεχόντων θεῶ, περὶ τοῦ Θεσσαλονίκης μηδὲν τι μηδαμῶς μεμνημένων. ἔπει οὖν ἀρχὴν ἔσχεν ἐνεσθῆναι αὐτοῖς τὰ τῆς διενέξεως καὶ λύσειν οὐδαμῶς ἐλάμβανεν, ἐξαποστέλλουσιν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ θείαν σίνονδον εἰ μοναχοὶ τῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς σεβασμίας μονῆς ἱερομόναχον κῆρ Μαλαχίαν, ἐπιθέμενοι τούτῳ τὰ προσόντα περὶ τῆς ἀποθέσεως ταύτης αὐτοῖς δικαιοφάτα, ἐφ' ᾧ τὰ κατ' αὐτὴν ἀνετίχαι καὶ τὸ ποιητέον ζητῆσαι τε καὶ μαθεῖν. ἀφιγμένοι οὖν ἐπ' αὐτῶ τούτῳ καὶ τοῦ ἱερομονάχου κῆρ Διονυσίου, προτροπῇ καὶ ἀναθήσει τοῦ ἱερωτάτου ἀρχιερέως Θεσσαλονίκης, ἐπέστρεψε συνοδικῶς ἡ μετριότης ἡμῶν ἐκατέρφω εἰπεῖν καὶ διηγήσασθαι, ὅσον εἰπεῖν ἔχει, καὶ δὴ τὰς πρὸς ἡμᾶς γραφὰς τοῦ Θεσσαλονίκης ὁ αὐτοῦς ἱερομόναχος κῆρ Διονύσιος ἐμφανίσας, αἱ δὴ γραφαὶ διεξιῶσαι ἦσαν εἰς πρᾶξιν αὐτῶν ἐδρασθῆναι συνοδικὴν καὶ τὴν τοῦ οἰκονόμου σφραγίδα, προεκόμεisen ἔπειτα καὶ τὴν συνοδικὴν πρᾶξιν, ἥτις καὶ ἐν ἐπηκόῳ ἀναγνωσθεῖσα περὶ μὲν τῶν ὧν διωρίζετο τὰ χρυσοβούλλα, μυσίαν ἐποιεῖτο ἰσθ' ἡμερησίου, ὡς καὶ μὴδὲ ἐμφανισθέντων τμηματικῶν τυχόν, τὸν Ἀκακίῳ δὲ ἀπαίρει χειροτονίας μὴ ποιεῖν ἐν τῷ τοιοῦτῳ κλήρῳ βαθμῶν. καλῶς τοῦτο πάντως καὶ κανονικῶς τῆς συνόδου διορισμένης, ἅτε δὴ τοῦ τοιοῦτου χρήματος τῶν χειροτονιῶν ἀρχιερεῖσι προσήκοντος, ἐπὶ τούτοις προέτεινε μὲν καὶ ὁ τῆς τοῦ Ἀκακίου μεταγενεστέραν πατριαρχικὴν γραφὴν, ἐνδιδοῦσαν τῷ ταύτης ἀρχιμανδρίτῃ, ὥστε εἰς οἰκονόμον καθιστᾶν, ὃν ἂν ἐπιλέξηται, καὶ κληρικοὺς ἐγκαταλέγειν τῷ κλήρῳ τῶδε δι' οἰκείων γραμμάτων, προέτεινε δὲ καὶ τὰ χρυσοβούλλα κατὰ πρόσταγμα σεπτὸν ἐπ' αὐτοῖς τοῦ αἰοιδίμου καὶ μακαρίτου βασιλέως, τοῦ κάκτου τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, καὶ ἕτερον σεπτὸν πρόσταγμα ἀρτίως ἀπολοθὲν παρ' αὐτοῦ δὴ τοῦ ἐκ θεοῦ βασιλέως, ὁμοῦ καὶ τὴν τοῦ κλήρου ἐπιλογὴν καὶ ἐφορείαν καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ τοιοῦτου θείου ναθοῦ τῷ κατὰ καιροῦς τῆς τοῦ Ἀκακίου προεδρεύοντι ἐνετίθει καὶ ἐνεχείριζε, τοὺς τε φθάσαντας ἐναγγῆσαι τούτῳ δικλοκλήρους παρέστειλε, καὶ τὸν Θεσσαλονίκης ἀπέστρεψε

ἐκείθεν. ἀμέλει καὶ συνδιάσκεψαμένη τὰ περὶ τούτου ἡ μετριότης ἡμῶν τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεσσι, τῷ Ἐφέσῳ, τῷ Πισιδίᾳ, τῷ Μαδύτων, τῷ Μηθόμνης καὶ τῷ Χίου, διέγνω καὶ ἀπεψήματο, προσήκον εἶναι καὶ δίκαιον, ἐκεῖνα καὶ εἰς τὸν ἐξῆς πάντα χρόνον ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ κλήρῳ κρατεῖν καὶ ἐνεργεῖσθαι, ὅσα τὰ περὶ αὐτοῦ χρυσόβουλλα ὑπετόκωσεν, ἔτι τε καὶ ὅσα τὰ ἐκ' αὐτοῖς σεπτά προστάγματα, ὥστε τὸν τῆς τοῦ Ἀκακνίου καὶ τὴν ἐφορείαν καὶ ἐπιλογὴν ἔχειν αὐτοῦ, καὶ πάντα ἐκ' αὐτῶ ποιεῖν, ὅσα διὰ τῶν αὐτῶν δικαιοῦσαι δικαιομάτων, μέντοι γε καὶ ἐφορεῶν ἔσται καὶ ἐπιλεγόμενος τοὺς τοιοῦτος κληρικοὺς καὶ γράμμασιν οἰκείοις τούτους ἐγκαθιστῶν ὡς τὸ πρότερον, τὴν τε τῶν ἱερῶν σκευῶν φυλακὴν καὶ τὴν τοῦ οἰκονομίου ὑπηρεσίαν τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιτρέπων καὶ ἀνατιθεῖς, ὅν ἂν ἱκανὸν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τούτοις καὶ ἀρμόδιον διακρίνη κατὰ τὴν προτέραν συνθήκην καὶ καθ' ὑπερ ἀρχῆθεν ἔσχε προνόμιον, φυλάττεσθαι τούτου ὀφελοντος καὶ τὸ ἀκαράτρωτον ἔχειν ἐπὶ πάσι τοῖς κατὰ καιροὺς τὴν αὐτῆς προστασίαν διαδεχομένοις, πλὴν οὐχ ἕξει τις αὐτῶν ἐκ' ἀθείας, σφραγίδα οἰουδήτινος ὀφφικίου ποιήσασθαι, οὐτε μὴν ἐναριθμίων τινα τῷ τοιοῦτῳ κλήρῳ ποιῆσαι διπλοκλήρον, ἀπαγορευόμεν γὰρ τούτοις ἅπασι καὶ ἡμεῖς ὁμοίως τῇ προλαβόσῃ συνόδῳ, καὶ οὐδαμῶς ἐκχωροῦμεν, οὐδὲ ἀδειαν ἴδομεν, σφραγίδας τελεῖν καὶ χειροτονίας ὀφφικίων, ἔπει ταῦτα, ὡς εἴρηται, ἀρχιερεσσι προσήκουσι. περὶ μέντοι τῶν κατὰ τὸ παρὸν εὐρισκομένων διπλοκλήρων, εἰ καὶ κατὰ τὴν τῶν εἰρημένων τῆς τοιαύτης μονῆς δικαιομάτων περιλήψιν παρασταλῆναι αὐτοὺς ἴδει, ἀλλ' εὖν διακρίσει τὸ πρᾶγμα δοῦσα ἡ μετριότης ἡμῶν συνοδικῶς τούτους μὲν ἔλασε διὰ βλοῦ εἶναι καὶ εὐρίσκεισθαι ἐν αὐτῷ, τοῦ λοιποῦ δὲ καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν οὐκ ὀφείλει ὁ τῆς τοῦ Ἀκακνίου διπλοκλήρον ὄλωσ εἰς τὸν τοιοῦτον παραδέξασθαι κληρον, ἀλλ' εἰ καὶ παραδέξεται ὀκωσθήποτε, αὐτόθεν ἢ πράξις αὐτῆ εὐθὺς τὴν κατάλωσιν ἕξει, ἥμιστα γὰρ εἰκὸς καὶ δίκαιον ἡμῖν κέρχεται, ἄλλο τι παρὰ τινος εἰς τὸν τοιοῦτον κληρον πραχθῆναι, παρ' ὃ τὰ τε χρυσόβουλλα καὶ τὰ σεπτά προστάγματα διορίζονται, ὀφελοντος καὶ τοῦ νῦν ἱερωτάτου ἀρχιερέως Θεσσαλονίκης καὶ τῶν μετ' αὐτὸν στέργειν καὶ ἐμμένειν εἰς ὅσον ταῦτα διέξεισι, ἴν' οὕτω καὶ ἀσύγχοτος ἡ τάξις αὐτῆ διατελῆ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. τῆς γὰρ περὶ τούτου χάριν ἀσφαλείας ἐγένετο καὶ ἐπεδόθη τῇ κολλάκις διαληφθεῖσθαι τοῦ Ἀκακνίου τεβασμῆ ππτριάρχικῆ μονῆ

καὶ ἡ παρούσα συνοδικὴ διδγμωσις καὶ ἀπόφασις τῆς ἡμῶν μετρίστη-
τος εἰς διαιωνίζουσαν τὴν ἀσφάλειαν, μ η ν ι ι ο ο ν ι φ ι ν δ . . . ζ †.

XC. (6848—1340) februario ind. VIII.

Synodus dirimit controversiam.

† Οἱ ἐνασκούμενοι μοναχοὶ τῆ σεβασμῆ μονῆ τῆς ὑπεράγγου
θεοποιήτης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπιτεκλημένη τοῦ Πλωναρίου διένειν
ἔχοντες μετὰ τοῦ Καλοστρατιώτου περὶ τοῦ ἀνήκοντος αὐτοῖς ἐμπο-
τεύματος, ἀφ' ὧν οὗτος ἀνήγειρεν οἰκημάτων ἐν τῇ περιοχῇ καὶ τοῖς
δικαίοις τῆς αὐτῆς σεβασμῆς μονῆς, ζητήσας ἐπὶ τούτῳ καὶ λαβὼν
καρ' αὐτῶν τὸ τοιοῦτο τόπιον, ἐκίνησαν τὰ περὶ τοῦτου ἐπὶ τῆς καθ'
ἡμᾶς ἱεράς καὶ θείας συνόδου, καὶ δὴ τῶν μερῶν ἀμφοτέρων τῷ δι-
καστηρίῳ παρεστῶτων, ἐξετάσει δοθείσης τῆς κατ' αὐτοὺς τοιαύτης
ὑποθέσεως, οἱ μὲν μοναχοὶ τὰ ἐπὶ τῇ περιοχῇ τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ
τοῖς ἐκποδῆστοι διαφέρουσιν αὐτῇ κτήμασι προσόντα αὐτοῖς σεπτὰ
χρυσόβουλλα προκομισάντες, ἃ δὴ χρυσόβουλλα τὸ ἀκαρτεχίρητον
καὶ ἀκαρποίητον, ἀναπαίρετόν τε καὶ ἀναπόσκαστον περιποιῶνται
αὐτοῖς εἰς ταῦτα, ἐζήτουν κατ' αὐτὰ, ὡς καὶ ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ τοπίῳ
δικαιούμενοι τὸ τεταγμένον ἐμπότευμα, ὁ Καλοστρατιώτης δὲ καὶ
αὐτὸς τὸ καρ' ἑαυτῷ σεπτὸν χρυσόβουλλον τοῦ αἰοιδίμου καὶ μακαρί-
του βασιλέως τοῦ πάππου τοῦ ἐκ θεοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀδ-
τοκράτορος ἐμφανίσας, δικαιωσθαι δι' αὐτοῦ διεταίετο, ὥστε μὴδὲν
τι πρὸς αὐτοὺς εἶδῶναι. ἀναγνωσθέντος μέντοι τοῦδε τοῦ σεπτοῦ χρυ-
σοβούλλου ἐν ἐπιτόμῳ, καὶ διαλαμβάνοντος διὰ χρόου τοῦ Καλοστρα-
τιώτου δημοσιακὸν κρατηθῆναι καὶ πρᾶθῆναι τὰ οἰκῆματα αὐτοῦ ταῦτα
τῷ δρουγγαρίῳ....., ἄμα δὲ καὶ διοριζομένου, μὴ ὑποκείσθαι αὐτὰ δη-
μοσιακῷ τέλει ἢ ἐτέρῳ οἴδητινι, ἐπειδὴ ἀνεφάνη ἐνταῦθεν ἀριδιήλωσ,
ὡς δι' αἰτίαν αὐτοῦ ἐκρατήθησαν καὶ ἐπράθησαν τὰ τῆς ἀνακτίσεως
αὐτοῦ πάντως καὶ βελτιώσεως, φθάσας δὲ ὅμως ἐξωνήσατο παρὰ τοῦ
δρουγγαρίου, καὶ κατέχει καὶ νέμεται πάλιν αὐτὰ, διὰ τοῦτο καὶ ὅτι οὐδὲ
διαμνημενεῖ τὸ αὐτὸ σεπτὸν χρυσόβουλλον τῆς τοιαύτης μονῆς, οὐδὲ
ἀπεπέμπεται ὅλως αὐτὴν ῥητῶς ἀπὸ τοῦ τοιούτου τοπίου, ὡς μὴ ἀνενε-
χθέντος τοῦ πράγματος, ὡς εἰς ἀλήθειαν εἶχεν, ἐτέρων καὶ αὐτῇ προσόν-
των χρυσόβουλλων καὶ μὴ ἀναιρουμένων διὰ τοῦ ἐμφανιζομένου παρὰ

τοῦ Καλοστρατιώτου, διασκέψαι συνοδικῆ δοῦσα τὰ περὶ τούτου ἡ μετριότης ἡμῶν, ἔκρινε διὰ τε τὰς εἰρημένας αἰτίας, καὶ ἅμα διὰ τὸ καὶ τοὺς φιλοσοβεῖς νόμους οὕτως περὶ τῶν τοιούτων διαγορεύειν· „δαί τοὺς οἰκονόμους τῶν ἐκκλησιῶν ἀδεῶς ἐκδικεῖν τὰ περιελθόντα εἰς τὴν βασιλείαν ἐξ εἰσῶν οἰκῶν ἀκίνητα καὶ ἀμείψως τρόπον, ἐὰν πρὸς ἕτερον μετέλθωσι πρόσωπον, καὶ κάλιν ὁ κατὰ ὑπερῶν λαβῶν ἀκίνητον ἐκκλησιαστικόν, πρὸς τῷ μὴ ἀπόλαῦσαι τοῦ δωρηθέντος, καὶ ἕτερον παρακλήσιον ἀποδώσει“ μηδὲν εἶναι κώλομα καὶ ἐμπόδιον τοῖς μοναχοῖς, ἀναζητεῖν τὸ τοιοῦτον αὐτῶν δίκαιον· μέντοι γε καὶ ἐδικαίωσέ τινεσσι κοινῆ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Πιαιδίας, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Διδμοταίτου, τοῦ Μαδύτων, τοῦ Αἴνου, τοῦ Χερσῶνος καὶ τοῦ Βάρνης, ἔτι δὲ καὶ τοῦ οἰκείου τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου ἀποκράτορι, καθολικῷ κριτοῦ, κῆρ Νικολάου τοῦ Ματαράττου, συμπαιρόντος τῇ συνόδῳ καὶ συνδικάζοντος ἡμῖν τὰ τῆς ὑποθέσεως, ὡς ἂν διδάται τῇ αὐτῇ σεβασμῖα μονῆ τοῦ Πλοναρίου παρὰ τοῦ Καλοστρατιώτου τὸ ὑπὲρ τῶν τοιούτων οἰκημάτων αὐτοῦ ἀνηκόν ταύτῃ ἐμφότεσμα. ὡς ἐτάχθη τὸ ἀπ' ἀρχῆς καὶ συμφωνήθη, ὑπείλοντος ἀποδιδόναι τοῦτο κατὰ τὸ ἀνοστέρητον, ἐπειδὴ οὐδὲ παρῖσχον αἰτίαν οἱ μοναχοὶ τινα τῇ πρὸς τὸν δρουγγάριον πράσει τῶνδε τῶν αὐτοῦ οἰκημάτων, ὥστε καὶ ζημίαν ὑποσχεῖν αὐτοῦς ἐντεθεῖν, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτῷ γέγονεν αἴτιος εἰς τοῦτο· „τὰ παρ' ἑτέρων δὲ γινόμενα ἑτέρουσ οὐ καταβλάπτουσιν“ οἱ αὐτοὶ καὶ ταῦτα νόμοι φασίν, οὐ μὴν ἀλλ' ὅτε καὶ μὴ εἶχεν οὕτω περιλήψεως τὸ αὐτὸ σεπτὸν χρυσόβουλλον, ὡς παροποκλαπῆναι δοκεῖν τῶν βασιλικῶν ἀκοῶν, ἀλλὰ ῥητικῶς ἀπεστέρει καὶ τὴν μονὴν τοῦ τοιούτου αὐτῆς τοπίου, ἐπειδὴ τοῦτο ὑπ' αἰτίῳ τῷ Καλοστρατιώτῃ συμβῆναι ἐμελλεν, οὐδ' οὕτως ἰσχυρογυμνοῦν αὐτὸν ἴδει καὶ ἀγνώμονος προφανῶς ἔργον ἐνδείκνυσθαι, ὡς ἀποστέρησαι ταύτην τοῦ ἐμφυτεύματος ἐπὶ κρίματι τῆς οἰκείας φυγῆς· κἂν μὲν οὖν ἀποδιδῶ τοῦτο, εὖ ἂν ἔχοι, εἰ δὲ μὴ, ἐξέσται τοῖς μοναχοῖς ἀποκίμψασθαι αὐτὸν ἐκείθεν τὰς ὄλας λαβόντα τῶν τοιούτων αὐτοῦ οἰκοδομῶν. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἐπεδόθη αὐτοῖς καὶ ἡ παροδοσὶ συνοδικῆ διάγνωσις καὶ ἀπόφασις τῆς ἡμῶν μετριότητος, μὴ νὶ φέβρου αὐρίφ ἰνδ. ἡ' Ϛ.

XCI. (6848—1340) maio ind. VIII.

Synodus concedit cuidam clerico facultatem promotionis.

† Παρέστη τῇ ἡμῶν μετριότητι προκαθημένη συνοδικῶς ὁ ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, Δημήτριος ὁ Ἐσκαμματισμένος, καὶ ἀνέφερεν, ὡς ἀποφανισθεὶς πατρόθεν καὶ μητρόθεν ἦν ὑπείκων καὶ ὑποτασσόμενος τοῖς πρώτοις ἀδελφοῖς αὐτοῦ, τῷ Νικολαῷ καὶ τῷ Θεοδώρῳ, οἵτινες δὴ καὶ συνέθεντο καὶ συνεβίβασθησαν διὰ μόνης φιλῆς συμφωνίας πρὸ χρόνων μετὰ τοῦ Φόρτου Μιχαήλ, ἐφ' ᾧ λαβεῖν τὴν τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ θυγατέρα τὴν Ξένην νόμφην ἐπὶ τούτῳ δὴ τῷ Δημητρίῳ γενομένης μέντοι τῆς τοιαύτης αὐτῶν συμφωνίας, ἐπέκειρ εἶδεν οὗτος τὴν κόρην ἀφῆλικά πανταλῶς, ἐχώρησεν εὐθὺς εἰς ἀθέτησιν τῆς πράξεως ταύτης, ἥτις δὴ πράξις λαληθεῖσα καὶ ἐπὶ τῆς ἐκείσε ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τὸ ἄκυρον ἔσχε κατὰ τὴν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις διαταγὴν τῶν φιλευσεβῶν νόμων, ὡς τῆς κόρης μήπω τὸν ἔννομον πρὸς γάμον φθασάσης χρόνον. ἔπειτα ἠγάγετο ἑαυτῷ γυναῖκα νομίμως, καὶ ζητήσαντος ἱερωθῆναι, ἐπειδὴ ἐλαλήθη τὰ τῆς εἰρημένης ἐπὶ τῇ τοῦ Φόρτου συμβίβασεως, γέγονε περὶ τούτου ἐξέτασις παρὰ ἐκκλησιαστικῶν προτροπῇ καὶ ἀναθέσει τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ὑπερείμου καὶ ἐξάρχου πόσης Θεσσαλίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργοῦ, παρ' ὧν δὴ καὶ ἐρωτηθεῖσαι ἦ τε μήτηρ καὶ ἡ μάμη, ἔτι δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ εἰρημένου Φόρτου ὁ δρουγγάριος καὶ ἡ αὐτοῦ οὐλογοσ, εἶπον καὶ διεβεβαιώσαντο ὑπὸ βάρει ἀφορισμοῦ, ὡς χρόνων ἦν τὸ κύριον τότε πέντε καὶ πρὸς, ὅτε μεταξὺ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ἐσκαμματισμένου τὰ φιλά γέγονε σύμφωνα. ταῦτα ὁ δηλωθεὶς Ἐσκαμματισμένος ἀνενέγκας προέτεινεν ἐπὶ τοῦ μέσου καὶ γράμμα τῶν ποιησαμένων τὴν ἐρώτησιν ἐκκλησιαστικῶν, τοῦ πρωτονοταρίου δηλονότι καὶ τοῦ λογοθέτου, ὑπογραφῇ τῇ αὐτῶν πεπιστωμένον, πρὸς δὲ καὶ τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου, συμφῶν τοῖς παρ' αὐτοῦ ῥηθείσι διεξιόν, καὶ ἐζήτησεν ἡμετέρας τυχεῖν εἰς τοῦτο καὶ συνοδικῆς διαγνώσεως. συνεδριάζοντες τοῖνον τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ καὶ θεῖῳ συνέθῳ καὶ τοῦ αὐτοῦ ἱερωτάτου ἀρχιερέως Θεσσαλονίκης καὶ εἰπόντος καὶ αὐτοῦ καὶ πληροφορήσαντός, οὕτως ἔχειν τὸ ἀληθές, διέγνωσται τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Σάρ-

δου, τῷ Σμόρνῃ, τῷ Λακεδαιμονίᾳ, τῷ Αἴνῳ, τῷ Βάρνῃ καὶ τῷ Κῶ, μηδὲν τι κώλομα εἶναι, μηδὲ ἐμπόδιον τῷ Ἐσκαμματισμένῳ τῷδε εἰς ἱερωσύνην προβιβασθῆναι, ὅσον τὸ ἀπὸ τῆς τοιαύτης φιλῆς συμφωνίας· ἐπεὶ γὰρ ἡ μὲν πρεσβυτέρα νομοθεσία μετὰ τὸν ἑκταστὴ καθίστη χρόνον μνηστέεσθαι, αἱ νεαραὶ δὲ τοῦ κῆρ Λέοντος τοῦ σοφοῦ καὶ τοῦ κῆρ Ἀλεξίου τῶν βασιλέων, ἐκείνας εἶναι καὶ κρατεῖν καὶ ἐμπολιτεῦσθαι τῇ τῶν Χριστιανῶν καταστάσει μνηστείας θεωροῦσι, τὰς εἰς τὸν δωδέκατον δηλαδὴ χρόνον καὶ μετ' αὐτὸν καὶ μεθ' ἱερῶν εὐχῶν συντελουμένας, ἀμφοτέρων δὲ τούτων τῶν μνηστειῶν ἡλλοτριῶται τὸ τοῦ Ἐσκαμματισμένου, εὐκότως τὸ ἀκώλυτον ἔξει, ἱερατικὸς ἀξιώθῆναι βαθμῶ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐπιδέδοται αὐτῷ εἰς ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, μὴ νὶ μαξίφ
 ἰνδ. η' †.

XCII. Sine anno.

Joannes XIV. monet Nicaenos, ut perseverent in fide christiana.

† Οἱ κατὰ Νίκαιαν ἐδρισκόμενοι κληρικοὶ, ἱερωμένοι, μοναχοὶ καὶ ὁ λοιπὸς ἕκασ χριστιανικὸς λαὸς, ἐν κορίῳ ἀγαπητὰ τέκνα τῆς ἡμῶν μετριότητος· τὴν ἀπὸ θεοῦ εἰρήνην καὶ τὸ εἶλεος, ἀπαλλαγὴν τε τῶν ἀναρῶν καὶ πᾶν ἄλλο ἀγαθὸν καὶ σωτήριον ἐπευχόμεθα πᾶσιν ὑμῖν ἐκ θεοῦ παντοκράτορος· ἡμεῖς ὅσον καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν ἐν τοῖς βαρβάροις χριστιανῶν ὑπεραγγόμεν καὶ ὀδονώμεθα, οὐδὲ εἰπεῖν ἔχομεν, πληροφορήθητε, ὅθεν οὐδὲ διαλιμπάνομεν καὶ νοκτὸς καὶ ἡμέρας ἱκετεύοντες καὶ παρακαλοῦντες τὸν θεόν, ἵνα τὴν διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν ἐπενεχθεῖσαν τῷ γένει ἡμῶν καταγιῖδα εἰς αἰθρίαν μεταποιήσῃ καὶ ἀποστρέψῃ τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς, ὅπερ καὶ θαρροῦμεν, ὥς οὐ μὴ ἀπομείνῃ ἐπὶ πολὺ, ἵνα οὐδὲν δώσει ὁ τῶν οἰκτιρῶν κύριος τέλος χρηστὸν ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἱκεσίαις, μόνον σπουδάσετε καὶ ἡμεῖς θεραπεύειν τὸν θεόν διὰ τῶν καλῶν ὁμῶν ἔργων καὶ τῆς θεοφιλοῦς ἀναστροφῆς, εἰ γὰρ καὶ κυριεύουσιν ὑμῶν οἱ ἐχθροὶ, ἀλλὰ τῶν οἰκειῶν φυγῶν καὶ τῆς γνώμης αὐτοῦ ἑαυτῶν ἐστὲ κύριοι, καὶ τῆς προαιρέσεως ὑμῶν ἐστὶ, φυλάξαι τὸ καλὸν καὶ μὴ φυλάξαι· πλὴν ὥς ἐμάθομεν παρὰ τοῦ κριτοῦ, συντηρησθε καὶ φυλάσσετε τὰ τῆς χριστιανικῆς ὁμῶν καταστάσεως, εἰς ὃ καὶ ἀσφαλῶς

καὶ κατῆρος μένειν εὐχόμεθα, ἵνα καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἐπιτόχητε ἀγαθῶν, ἃ ἤτοίμασε ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπήσασιν αὐτὸν ἐκ φύχης, καὶ τὰς σωτηρίους αὐτοῦ φυλάξασιν ἐντολάς, οὗ ἡ χάρις διαφυλάξει ὑμᾶς †.

XCIII. (6848—1340) maio ind. VIII.

Synodus statuit, ut monasterium patriarchale Hodegetrias in regione Didymotichii iterum sit coenobium virile.

† Ἐπειδὴ ἀνεπέχθη εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ θεῖαν σύνοδον, ὡς τὸ περὶ τὸ Διδυμότειχον πατριαρχικὸν μοναστήριον τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τῆς Ὁδηγητρίας ἀποκατέστη μὲν εὐθὺς τὴν ἀρχὴν ἀπ' αὐτῆς τῆς αὐτοῦ κτίσεως ἀνδρῶν, καὶ διέμεινεν ἐπὶ τοῦ σχήματος τοῦδε καὶ τῆς καταστάσεως ἐπὶ χρόνοις, ὅσοις θῆ καὶ διέμεινε, παρὰ τοῦ καθηγουμένου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μοναχῶν διοικουμένων καὶ διεξαγόμενον, ἔπειτα καταλείφθη παρὰ τῶν μοναχῶν, καὶ κατέκησαν αὐτὸ μονάστρια, ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἦλθεν ἀπορίας ἐντεῦθεν, ὡς καὶ καντελῆ ἐρήμωσιν κινδυνεύειν ὑποστῆναι, καὶ διὰ ταῦτα ἐζήτησεν ὁ οἰκειὸς τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι....., ὡς τὸ κτητορικὸν ἐκ' αὐτῶν δίκαιον κεντημένον, εἴ γε δίκαιον, εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπανελθεῖν τοῦτο κατὰστασιν, καὶ μονάζοντας πάλιν ἔχειν οἰκητοράς, διὰ τὸ καὶ τὰς πλείους τῶν μοναζουσῶν αὐτοῦ μετοίκους γεγονέναι ἐκείθεν ἐφ' ἕτερα γυναικεία μοναστήρια, δι' ἣν εἴρηται αἰτία. συνδιασκεφαμένη τὰ περὶ τοῦτου ἡ μετριότης ἡμῶν τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Κοζίκοι, τῷ Σάρδεων, τῷ Σμόρνης, τῷ Λακεδαιμονίας, τῷ Αἰνίου, τῷ Μαδύτων, τῷ Μηθύμνης, τῷ Ρωσίου καὶ τῷ Κῶ, διέκρινε προσήκον εἶναι καὶ δίκαιον, ἐπανασθῆναι τῷ τοιοῦτῳ πατριαρχικῷ μοναστηρίῳ τὰ τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ καταστάσεως, καὶ παρὰ μοναχῶν ἀνδρῶν οἰκισθῆναι τοῦτο καὶ διοικεσθῆναι καὶ διεξάγεσθαι, καθὼς ἀποκατέστη καὶ τὴν ἀρχὴν, ἐπεὶ καὶ ἀπηγόρευτο τῇ ἐκκλησίᾳ θεοῦ, τὰς σεβασμίους μονὰς μεταβολὴν ὅλων δέχεσθαι τῆς πρώτης αὐτῶν καταστάσεως, καὶ εἰς γυναικείας μὲν τὰς ἀνδρῶν, τὰς δὲ τῶν γυναικῶν εἰς ἀνδρῶν μεταποιεσθῆναι. καὶ γοῦν ὀφείλει προαχθῆναι τὰ περὶ τούτου κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διάγνωσιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος γεγονόσ εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται, μὴνι μα.ε.φ. ι.ν.δ.·η' †.

XCIV. Sine anno.

Joannes XIV. monet metropolitanam et clerum Trapezuntis, ne amplius impetratoris Commensis adulterio conniveant.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Τραπεζούντος καὶ ὑπέριτε, ἀγαπητὴ κατὰ πόριον ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργίᾳ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. οἶδας, ὅτι εὐρισκομένοι σοὺ ἐνταῦθα ἐλαλήθη περὶ τοῦ περιποθήτου γαμβροῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἀδθέντου τῆς Τραπεζούντος, τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ, ὅτι οὐδὲν διάκειται καλῶς, οὐδὲ σχετικῶς πρὸς τὴν περιποθήτον θυγατέρα τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, τὴν μεγάλην Κομνηνὴν, οὐδὲ στέργει αὐτήν, καθὼς ὀφείλει ὡς γυναῖκα αὐτοῦ, μηδεμίαν διδοῦσαν αἰτίαν, τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι, ἀλλὰ περιφρονεῖ καὶ κικράλνει ἐπὶ τοσοῦτον αὐτήν, ὥστε ὑπόνοιαν εἶναι, μήπως προϊόντος τοῦ χρόνου ἀθετήσῃ αὐτήν, καὶ ὡς εἴκομεν καὶ ἐδείξαμεν ταῦτα, ἄπερ ἐγνωρίσαμεν, πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα, ἔτι δὲ καὶ τοὺς μετὰ σοὺ ἐλθόντας ἐνταῦθα κληρικούς σου, τοσοῦτον διβεβαιώσασθε, μὴ εἶναι ἀληθῆ, ὥστε πάντα τρόπον ἐποιήσατε πληροφοροῦναι τὰς ἡμετέρας καρδίας, καὶ δέξασθαι, ὅτι οὐδὲν ἔχουσιν οὕτως, ὡς ἐγνωρίσαμεν, τὰ εἰρημένα. νῦν δὲ ἐμάθομεν τρανώτερον, ὅτι τοσοῦτον ἀπέστειρε καὶ ἀπέσωατο ὁ περιποθήτος γαμβρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος ὁ μέγας Κομνηνὸς αὐτὴν τὴν περιποθήτον θυγατέρα τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὥστε καὶ ἔλαβεν ἄλλην μοιχαλίδα, καὶ συνοικεῖ ταύτη, ὡς δῆθεν νομίμῃ. πόσον οὖν ἐνὶ τοῦτο ἄτοπον καὶ ὀλέθριον καὶ ἀπηγορευμένον καὶ οὐ μόνον εἰς φουκικὴν ἀπώλειαν ἀφερῶν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄτιμον καὶ ἐπιβλαβὲς καὶ κατὰ τὴν οὐματικὴν αὐτοῦ κατάστασιν καὶ ἀρχὴν, ἔχετε καὶ ὁμεις διακριναι, καὶ οὐδὲν ἐνὶ χρεῖα λόγων πολλῶν, ὥστε παραστῆσαι τοῦτο πρὸς ὁμᾶς· θαυμάζομεν δὲ εἰς τὴν ἱερότητα σου καὶ τοὺς αὐτόθι ἄλλους ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς πνευματικούς καὶ ἱερωμένους ἄνδρας, πῶς ἡνέσχεσθε μέχρι τοῦ νῦν τῆς ἐνεργηθείσης τοιαύτης ἀτοκίας, καὶ οὐδὲν ἀνελάβεσθε ζῆλον θεῖον τὸν προσήκοντα, καὶ ἐνέστητε καὶ ἠλέγησθε τὴν παρανομίαν καὶ τὴν τοσαύτην ἀναισχοντίαν, ἣτις ἐτολήθη ἐπὶ καταλύσει τῶν θεῶν θεσμῶν καὶ κανόνων καὶ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ αὐτόθι χριστια-

νικοῦ λαοῦ, ἴστε, εἰ θεοί, καὶ ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν πάντως γὰρ οἴδατε, ὅπως ἔχουσι τὴν τοιαύτην ἄτοπον πρᾶξιν οἱ αὐτοὶ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες, καὶ ὅπως τοὺς μοιχαλίσαι συνοικοῦντας ἀποικωνήτους ἔχουσι, καὶ τῆς τῶν πιστῶν ἐμηγόρευσε ἀλλοτρίους ποιοῦνται παντάπασιν. ἴδει οὖν, ἵνα συναχθῆτε πάντες καὶ λαλήσητε μετὰ ζήλου καὶ σπουδάζητε πᾶσι τρόποις καὶ πάσαις μηχαναῖς, καταλῦσαι τὴν τοιαύτην ἄτοπον καὶ ἐπάρατον πρᾶξιν καὶ ἀνομίαν, καὶ γὰρ οὐδὲ θεῖαν λειτουργίαν, οὐδὲ φιλανθρωπίαν σχεδὸν ἔκρεψε τελεσθῆναι εἰς τὸν αὐτόθι τόπον, τοιαύτης ἀνομωτάτης πράξεως τελεσθείσης καὶ ἐνεργομένης ἔτι πληροφόρηθητε, ὅτι μεγάλως ἐλοπήθημεν καὶ λοκούμεθα εἰς ὕμᾶς, ἡμεῖς γὰρ περὶ ἄλλων τινῶν τῶν ὡς ἠκούσαμεν ἐνεργομένων καὶ λαλουμένων αὐτόθι, οἶδας ὅτι ἀνάθεσιν μεγάλην ἐποιήσαμεθα πρὸς σε, ἴστε ἐπιμεληθῆναι ἀνακοπῆναι καὶ διορθωθῆναι αὐτὰ, καὶ ἐπεὶ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἀτόπημα τὸ θεομιεέστατον, ὃ προδήλως ἀφορίζουσιν οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες, οὐδὲν ἐνεδείξω ζῆλον, οὐδὲ ἐλάλησας οὔτε σὺ, οὔτε οἱ ἄλλοι πνευματικοὶ ἄνδρες οἱ αὐτόθι καὶ οἱ τοῦ κλήρου, ποίαν ἐλπίδα ἵνα ἔχωμεν εἰς τὰ ἄλλα, ὅτε ὁ περιπόδητος γαμβρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου ἀτοκράτορος ὁ μέγας Κομνηνός οὐδὲν ἐνθυμῆται τοῦτο, ἢ καὶ ἐνθυμούμενος παραβλέπει καὶ παρατρέχει τοῦτο, τοῦ πάθους στυγνολοῦντος τὸν λογισμὸν αὐτοῦ; ἀλλὰ ὑμεῖς πρέπει, ἵνα ἐνθυμηθῆτε, ἔτι ὅτε ἀνθρώπινη οὐδὲν γένηται ἐκδίκησις, ἀνέξασθαι μέλλει ὁ θεὸς τῆς τοσαύτης ἀδικίας καὶ παρανομίας, καὶ οὐκ ἀγανακτήσει μεγάλην ἀγανάκτησιν κατὰ τοῦ αὐτόθι τόπου; ἢ μετριότης οὖν ἡμῶν καὶ ἡ περὶ αὐτῆν θεία τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων σύνοδος καὶ πᾶσα ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία φροντίζοντες μὲν, ὡς ἔχομεν χρέος, καὶ τῆς φοβικῆς ὀφελείας αὐτοῦ τοῦ περιποδήτου γαμβροῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου ἀτοκράτορος τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ, φροντίζοντες δὲ καὶ τοῦ συμφέροντος τῷ αὐτόθι χριστιανικῷ λαῷ, ἐγράψαμεν ὅσα ἐγράψαμεν πρὸς αὐτόν, παρεγγυώμενοι, ὡς καθολικοὶ πατέρες, ἀποστῆναι αὐτόν τῆς ὑλεθρίου ταύτης καὶ παρανομωτάτης πράξεως, καὶ ἀπολῦσαι μὲν, μᾶλλον δὲ ἐξορίσαι μακρὰν ἀπὸ τῶν αὐτόθι τῆν θεοστυγῆ μοιχαλίδα, ἣν καὶ ὑπ' ἀφορισμὸν ἐποιήσαμεθα κατὰ τῆν τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων ἀκολουθίαν, προσλαβέσθαι δὲ καὶ συνοικεῖν τῇ κατὰ τοὺς θεῖους νόμους γυναικὶ αὐτοῦ, τῇ περιποδήτῃ θυγατρὶ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου ἀτοκράτορος, παρεγγυώμεθα

δὲ καὶ πρὸς ὑμᾶς, ἀναφωνοῦντες τὸ συμφέρον καὶ λοσιτελοῦν ὑμῖν ἐπὶ ἀρχιερατικῇ καὶ ἱερατικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ διακονίᾳ ὑμῶν, ὅτι, εἴπερ οὐδὲν γένηται, ὅσον γράφομεν, καὶ οὐδὲν σκοπήθητε, ἐπεὶ ἀφορισμὸς ἐγένετο κατὰ τῆς τοιαύτης ἀτοκίας καὶ παρανομίας, καὶ ἐπιμεληθῆτε ἐνδειξασθαι τὴν ἔνστασιν, ἣν ὀφείλετε ἐπὶ ἐκκοπῇ καὶ διορθώσει τοῦ πράγματος, ἀλλὰ κοινωνήτε τοῖς ἀτόκοις ἔργοις, ἀπαλλοτριωθήσεσθε καὶ ὑμεῖς τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἅτε προσεῳμένοι οἰκειοθελῶς ἀποτεμεῖν ἑαυτοὺς τῆς ὀλομελείας τοῦ τῆς καθόλου ἐκκλησίας σώματος. ἀπέμεινεν οὖν εἰς ὑμᾶς, πῶς ἵνα ἐπιμεληθῆτε ἀπαλλάξαι τοῦ φοβικοῦ ὀλεθροῦ πτώματος καὶ τὸν περιπόθητον γαμβρὸν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, τὸν μέγαν Κομνηνόν, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς τοῦ ἐπηρεημένου κινδύνου, καὶ τὸν ἀπόδοι λαὸν τοῦ ἀπὸ τῆς εἰρημένης αἰτίας ὀλέθρου καὶ τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ ἀγανακτήσεως, ὡς ἂν καὶ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν †.

XCV. Sine anno.

*Joannes XIV. iubet colligi scripta theologica damnati monachi
Barlaam.*

† Ἐπειδὴ ἀπλήγχθη ὁ μοναχὸς Βαρλαάμ ἐπὶ τῆς συγκροτηθείσης ἱεράς καὶ θείας συνόδου χάριν τῶν λαληθέντων παρ' αὐτοῦ κατὰ τῶν ἱερῶς ἡσυχάζοντων, βλάσφημα λαλῶν καὶ ἀντικρως ἐναντία τοῖς θείοις τῶν πατέρων λόγοις, καὶ διὰ τοῦτο κρίνει ἀναγκαῖον ἢ μετρίτης ἡμῶν, ἵνα περισυναχθῶσιν, ὅπουδῆποτε εὐρίσκονται, σύγγραμματα τούτου περὶ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως· ἀπολούσα τὸ παρὸν γράμμα παρακαλεῖται διὰ τούτου τοῖς τε ἐν ταῖς σεβασμίαις μοναῖς μοναχοῖς καὶ τοῖς οἰκήτορσι τῆς βασιλείδος ταύτης τῶν πόλεων, ἵνα, ὅστις ἔχει σύγγραμμά τι τοῦ τοιοῦτου μοναχοῦ περὶ τῆς τοιαύτης ἢ περὶ ἄλλης ἐκκλησιαστικῆς ὑποθέσεως, μηδὲν ἔχη τοῦτο παρ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἀλλὰ ἐνέγκῃ τοῦτο εἰς τὴν ἡμῶν μετρίτητα, ὅθεν καὶ οὐδεὶς ὀφείλει ἀπὸ τούτων συχεῖν καὶ ἔχειν παρ' ἑαυτοῦ τοιοῦτόν τι σύγγραμμα, εἴτε πολὺ, εἴτε ὀλίγον τοῦ δηλωθέντος μοναχοῦ Βαρλαάμ, εἰδότες, ὡς ὁ μὴ φανερὸν ποιήσας καὶ ἐνεγκῶν, ὅπερ, ὡς εἴρηται, ὑπὸ ἀφορισμὸν ποιῆσται ἑαυτόν, ὃν ἐκφωνεῖ ἡ μετρίτης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος, ἀπολουθέντος εἰς ἀσφάλειαν τοῦ μὴ περιπεσεῖν τινα τῶ ἐκ τοῦ εἰρημένου βάρους κρίματι, αὐτὰ δὲ ταῦτα παρακαλεῖται ἡ μετρίτης

ἡμῶν καὶ πρὸς τοὺς οἰκλήτορας τῶν ὑποδηκότε λοιπῶν πόλεων, τοὺς τε μοναχοὺς καὶ τοὺς κοσμικοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ, ὑφορώμενοι τὸ ἐκ τοῦ ἀφορισμοῦ κατάκριμα, ἐμφανίσωσι πρὸς τὸ μέρος τῶν ὑποδηκότε ἐκκλησιῶν, εἴ τι ἔχει ἕκαστος σύγγραμμα τοῦ εἰρημέναο μοναχοῦ, ὡς εἴρηται, ὥστε δημοσίᾳ ἀφανισθῆναι αὐτό †.

XCVI. (6849—1341) iulio ind. IX.

Synodus condemnat dogmata monachi Barlaam.

† Ἐκκαινετὸς ἀληθείας ὁ εἰπὼν, τὴν ταπεινώσιν ἀληθείας εἶναι ἐπίγνωσιν· αὕτη γὰρ καὶ τῶν οικειῶν μέτρων ἐστὶ κατάληψις, καὶ δι' αὐτῆς τὴν τε πρὸς θεὸν εἰρήνην καὶ τὴν πρὸς τὸν πλησίον καρπομέθεα, δι' ἧς αἰθῆς καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀνάκαυσιν ποριζόμεθεα, κατὰ τὴν θεοσεσίαν ἐκείνην καὶ προτρεπτικὴν εἰς τοῦτο τοῦ κορίου φωνήν· „μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι κρᾶθὸς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάκαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν,“ αὕτη κείθει τὸν κεκτημένον ἑαυτῷ μὲν προσέχειν καὶ θεῷ προσανέχειν, παντὸς δὲ κακοῦ τῷ τοῦ κορίου φόβῳ κατὰ τὸν τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος λόγον ἐκκλίνοντα, εὐλαβῶς περὶ τὰ ὑπὲρ ἑαυτὸν καὶ σωφρόνως ἔχειν, ὅρια κατέρων αἰώνια μὴ μεταίροντα καὶ τὰς ἐφ' ἑκάτερα παρατροπὰς, ὑπερβολὰς, φημί, καὶ ἑλλείψεις ἀποτρεπέμενον, τὴν βασιλικὴν ὁδεύειν καὶ μέσην καὶ πρὸς οὐρανοῦς καὶ θεοῦ ἀπλανῶς καὶ ἀσφαλῶς φέρουσαν, ἀλλ' ὁ ἐκ Καλαβρίας ὀρμώμενος μοναχὸς Βαρλαάμ, εἰς τὸ τῆς οἰήσεως πέλαγος ἐξ ἀφροσύνης πάντως καὶ ἰδιορθμίας καθῆις ἑαυτὸν, καὶ μέγα φρονῶν ἐπὶ τῇ τῆς θύραθεν ἐπιστήμῃ φιλοσοφίας κατὰ τῆς ὑπερφουδῆς καὶ ὕψους φιλοσοφίας ἐχώρησεν, ἐπιστρατεύσας τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ πνεύματος, τὴν μηδὲ χωρεῖν ἕως τὰ τοῦ πνεύματος δυναμένην φοιτικὴν καὶ ἀποδοκιμασμένην φιλοσοφίαν, τὸν μαθητικῶντα γὰρ οὗτος ὑποκριθεὶς προσήλθε ποτε σὺν δόλῳ τισὶ τῶν παρ' ἡμῖν μοναχῶν, οἱ τὸν ἡσυχίον προελόμενοι βίον, τοῖς ἄλλοις πᾶσι χαίρειν εἰπόντες, θεῷ προσανέχοσι, καὶ τούτων οὐδενὶ μὲν τῶν ἑλλογιμωτέρων, τοῖς ἀπλοοστέροις δὲ μᾶλλον ἐφοίτησέν ἐξεπίτηδες, δέει πάντως τοῦ μὴ φωραθῆναι μετὰ μικρὸν μέντοι καὶ αὐτῶν ἀποστάς, ἀποτρόπαιον ἐγγράφως τούτων κατηγορήμα φρόνημα, ὡς δῆθεν ὑπ' αὐτῶν κρεβουόμε-

νον, ἀποδοῦσας γὰρ ἐκείνων λεγόντων, ὡς ἀπὸ παραδόσεως ἔχόντων τῶν ἀγίων πατέρων, οἱ οἱ διὰ τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ κεκαθαρμένοι τὰς καρδίας ἐλλάμψεις θείας μυστικῶς καὶ ἀπορρήτως ἐγγινομένας αὐταῖς δέχονται, κατηγορήσεν αὐτῶν, ὡς τὴν οὐσίαν αὐτῆν τοῦ θεοῦ μεθεκτῆ γηγόντων, τῶν δὲ ἀπολογουμένων, οὐ τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ τὴν ἄκτιστον καὶ θεοποιὸν χάριν τοῦ πνεύματος, διθείας αὐτοῖς ἐντεθεὶν ἔγκλημα προστρίψασθαι ἐπεχείρησεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ παρελθὼν καὶ τὰ περὶ τοῦτου ἀνεπέγκας τῇ ἡμῶν μετριότητι, κατηγορῶν μάλιστα τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κθρ Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ἐζήτησε μετακληθῆναι καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱερὰν καὶ θείαν σύνοδον· μετακληθέντων τοῖνον ἑτέραν ὁ Βαρλαάμ ἐτρέπετο, ἀποφεύγων καὶ μὴ καταπειθῆς ὄλωσ γινόμενος εἰς τὴν σύνοδον ἀπαντῆσαι καὶ τοῖς κατηγορηθεῖσι παρ' αὐτοῦ μοναχοῖς εἰς λόγους ἔλθειν καὶ ἀντικαταστήναι αὐτοῖς, ἐφ' οἷς κατ' αὐτῶν συνεγράφατο, πρόφασιν μὲν τῆς ἀποφυγῆς ποιούμενος τηνικαῦτα τὴν βασιλικὴν ἀποδημίαν, τῇ δ' ἀληθείᾳ, ἑαυτοῦ καταγνοῦς καὶ τὸν ἐντεθεὶν ἔλεγχον δεδιώς· ἔπειτα συνόδου συγκροτηθείσης παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἐκ θεοῦ βασιλέως, τοῦ αἰοιδίμου καὶ μακαρίτου, ἐν τῷ περιωνόμῳ ναῷ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας, τῆς τε συγκλήτου καὶ οὐκ ὀλίγων ἀπὸ τε τῶν τιμιωτάτων ἀρχιμανδριτῶν καὶ καθηγουμένων καὶ τῶν τῆς πολιτείας συνελεγμένων, μεταπεμφθεὶς καὶ ὁ αὐτὸς Βαρλαάμ καὶ προτραπεῖς εἰπεῖν καὶ ἀποδείξαι, εἴ τι εἰπεῖν ἔχει κατὰ τῶν καθ' ἡσυχίαν ζώντων μοναχῶν, παρόντων ἤδη καὶ αὐτῶν τῇ συνόδῳ, αὐτὸς ὡσπερὶ τοῦ προκειμένου λήθην παθῶν, μάλιστα δὲ συγγείν πειρώμενος τὰ τῆς ὑποθέσεως, εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀπορίας ἐχωρεῖτο δογματικῶς, καὶ λύσεις τῶν ἀπορημάτων ἐζήτηι, εἰς δὲ καὶ ἐνιστάμενος καὶ ἰσχυρίζομενος, μηδὲν τι πρότερον εἰπεῖν, πρὶν ἂν τὴν ἐπιταῖς ἐρωτήσεις ταύταις ἀποκρισῶν καὶ λύσιν κομισθῆται· ἔπειδὴ καὶ ἅπαξ καὶ δις καὶ μετ' ἐμβριθείας ἀποκρουσθεὶς, οὐκ ἐνεδίδοσ τῆς ἐνοστάσεως ταύτης, οὐδὲ ἐκείθετο λέγειν περὶ τῆς τῶν προκειμένων ἐστάσεως, τῆς κατὰ τῶν μοναχῶν δηλαδὴ ἐγγράφου παρ' αὐτοῦ κατηγορίας, ἐπέτρεφεν ἢ μετριότης ἡμῶν ἀναγνωσθῆναι εἰς ἐπήκουσ τῆς συνόδου τοῦδ ἱεροῦ καὶ θείου κανόνα, δι' ὧν ἀπηγόρευται καὶ οὐδαμῶς παρακεχώρηται, μὴ μόνον τοῖς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις πάσι, μηδὲν ἢ περὶ δογμάτων κινεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐντεθεὶν

πάντως ἀνάγκην ἐπιτιθέναι περὶ τοιούτων ἀπολογεῖσθαι, μηδὲ διδασκαλικὸν ἑαυτοῖς περιτιθέντας ἀξίωμα, διεξίεναι περὶ τινῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, μόνους γὰρ ἐδόθη τοῦτο τοῖς ἀρχιερεῶσι θεοῦ παρὰ τῆς ἀνωθεν χάριτος· φησὶ γὰρ ὁ τῆς οἰκουμένης ἑκτης συνόδου κανὼν ἐξδ', ὅτι οὐ χρὴ λατῶν δημοσίᾳ λόγον κινεῖν ἢ διδάσκειν, ἀξίωμα διδασκαλικὸν ἐντεῦθεν περιποιούμενον, ἀλλ' εἴκειν τῇ παρὰ τοῦ κυρίου παραδοθείσῃ τάξει, καὶ τὸ οὖς τοῖς τὴν χάριν τοῦ διδασκαλικοῦ λόγου λαβοῦσι διανοίγειν, καὶ τὰ θεῖα παρ' αὐτῶν ἐκδιδάσκεισθαι, ἐν γὰρ τῇ μιᾷ ἐκκλησίᾳ διάφορα μέλη πεποιήκειν ὁ θεός, κατὰ τὴν τοῦ ἀποστόλου φωνήν, ἣν ὁ θεολόγος ἐρμηνεύων Γρηγόριος, σαφῶς τὴν ἐν τούτοις τάξιν παρίστησι λέγων· „ταύτην αἰδώμεθα τὴν τάξιν, ἀδελφοί, ταύτην φυλάττωμεν, ὁ μὲν ἔστω τις ἀκοῆς, ὁ δὲ γλώσσης, ὁ δὲ χεῖρ, ὁ δὲ ἄλλο τι, ὁ μὲν διδασκέτω, ὁ δὲ μανθάνετω, καὶ ὁ μὲν μανθάνων ἐν εὐκειθείᾳ καὶ ὁ χορηγῶν ἐν ἰλαρότητι καὶ ὁ ὑπουργῶν ἐν προθυμίᾳ, μὴ πάντες ὦμεν γλώσσαι τὸ ἐτοιμότερον, μὴ πάντες ἀπόστολοι, μὴ πάντες προφῆται, μὴ πάντες διερμηνεύωμεν“ καὶ μετὰ τινά· „τί σεαυτὸν κοίεις κοιμένα, κρύβατον ὦν; τί γίνῃ κεφαλῆ, ποὺς τογχανῶν; τί στρατηγεῖν ἐπιχειρεῖς, τεταγμένος ἐν στρατιώταις;“ καὶ ἐτέρωθι ἡ σοφίᾳ διακαλεῖται· „μὴ ἴσθι ταχὺς ἐν λόγοις, μὴ συμπαρεκτείνου, πένης ὦν, πλουσίᾳ, μηδὲ ζῆτει τῶν σοφῶν εἶναι σοφώτερος· εἰ δὲ τις ἀλφ' τὸν παρόντα παρασαλεύων κανόνα, ἐπὶ ἡμέρας ἀφοριζέσθω τσσαράκοντα.“ καὶ πάλιν ὁ τῆς ἐν Χαλκηδόνι κανῶν ἐννεακαιδέκατος· „δεῖ τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προσετώτας ἐν πάσῃ μὲν ἡμέρᾳ, ἐξαιρέτως δὲ ταῖς κοριακαῖς, πάντα τὸν κληρὸν καὶ τὸν λαὸν ἐκδιδάσκειν τοὺς τῆς εὐσεβείας λόγους ἐκ τῆς θείας γραφῆς ἀναλεγόμενος, τὰ τῆς ἀληθείας νοήματα τε καὶ ῥήματα, καὶ μὴ παραβαίνοντας τοὺς ἤδη τεθέντας ὕρους ἢ τὴν ἐκ τῶν θεοφύρων πατέρων παράδοσιν, ἀλλὰ καὶ, εἰ γραφικὸς ἀνακινήσει λόγος, μὴ ἄλλως τοῦτον ἐρμηνεύεωσαν, ἢ ὡς ἂν οἱ τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες καὶ διδασκαλοὶ διὰ τῶν οἰκείων συγγραμμάτων παρέθεντο, καὶ μᾶλλον ἐν τούτοις εὐδοκίμειωσαν, ἢ λόγους οἰκείους συντάττοντες, ἔστιν ὅτε καὶ ἀπόρως ἔχοντες πρὸς τοῦτο, ἀποκίπτουσιν τοῦ προσήκοντος, διὰ γὰρ τῆς τῶν προσηρημένων πατέρων διδασκαλίας οἱ λαοὶ ἐν γνώσει γινόμενοι τῶν τε σπουδαίων καὶ τῶν αἰρετῶν καὶ τῶν ἀσυμφόρων καὶ ἀποβλήτων, τὸν βίον μεταρρυθμίζουσι πρὸς τὸ βέλτιον, καὶ τῷ τῆς

ἀγνοίας οὐχ ἀλλοσκονται κάθει, ἀλλὰ προσέχοντες τῇ διδασκαλίᾳ ἑαυτοὺς πρὸς τὸ μὴ κακῶς παθεῖν παραθήγουσι, καὶ φόβῳ τῶν ἐπηρημένων τιμωριῶν τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς ἐξεργάζονται.“ μετὰ μέντοι τὴν ἀνάγνωσιν τῶν αὐτῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων προεκομίσθησαν ἔπι τοῦ μέσου, ὃς ὁ Βαρλαάμ φθάρσας ἐποιήσατο ἀναφοράς κατὰ τῶν μοναχῶν, καὶ ἀναγνώσθεις τῶν τοιοῦτων ἀναφορῶν, προετράπη ὁ διαληφθεὶς ἱερομόναχος κ̅βρ Γρηγόριος ὁ Παλαμάς τὴν ἐπ’ αὐταῖς ποιήσασθαι ἀπολογία, ὡς αὐτοῦ μάλιστα καθακτομένου, ὅστις καὶ εἰπὼν ἐν προοίμιῳ λόγῳ καὶ ἀπολογησάμενος, ὅσα εἰκὸς, ἔπειτα διηγήσατο, καὶ ὡς ἐπισυνέβη τὰ τῆς αὐτῶν διαφορᾶς, προτέρου τοῦ αὐτοῦ Βαρλαάμ συγγραφεμένου καὶ κληρονομήσαντος αὐτῶν, ἅπερ ἀνωτέρω εἴρηται, καὶ ἐναντία τοῖς τῶν κατέρων θείοις λόγοις, ὡς ἀπεδείχθη, ἐκθεμενέου, καὶ ὡς ἐξ ἀνάγκης καὶ αὐτὸς πρὸς τὴν ἀπολογία καὶ ἀντίρρησιν κεκίνηται. ἔπειτα ὤρισθη ἐνεχθῆναι τὰ τοῦ Βαρλαάμ συγγράμματα, ἃ καὶ πρὸς ἐξαπάτην τῶν ἀκουόντων „κατὰ Μασαλιανῶν“ ἐπέγραψεν, ἐν οἷς συγγράμμασιν ἔλεγε καὶ περὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτὸς τῆς μεταμορφώσεως δεσπότητος σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν τῆς τοῦ φωτὸς τοῦτου θεᾶς ἡξιωμένων, προκρίτων μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ἀποστόλων, λέξασιν αὐταῖς ταῦτα· „τὸ ἐν θαβωρίφ λάμφαν φῶς οὐκ ἀπρόσιτον ἦν, οὐδὲ κατὰ ἀλήθειαν ὕπηρχε φῶς θεότητος, οὐδὲ ἀγγέλων ὄλως ἱερώτερον ἢ θειότερον, ἀλλὰ καὶ χειρόν καὶ κατώτερον καὶ αὐτῆς τῆς ἡμετέρας νοήσεως, πάντα γὰρ τὰ τε νοήματα καὶ τὰ νοούμενα σεμνώτερα ἔστι τοῦ φωτὸς ἐκείνου, ὡς τῇ ὄφει δια τοῦ ἀέρος προσπίπτοντος καὶ αἰσθητικῆς δυνάμει ὑποπίπτοντος, καὶ τὰ αἰσθητὰ μόνα δεικνύντος τοῖς ὄρωσιν, ὀλικῶς τε ὄντος καὶ ἐσχηματισμένου καὶ ἐν τόπῳ καὶ ἐν χρόνῳ φαινομένου, καὶ τὸν ἀέρα χρωματίζοντος, καὶ νῦν μὲν συνισταμένου τε καὶ φαινομένου, νῦν δὲ διαλομένου καὶ εἰς τὸ μὴ εἶναι χωροῦντος, ἅτε φανταστοῦ, μεριστοῦ τε καὶ πεπερασμένου, δι’ ὃ καὶ ὄρωμενον ἦν ὑπὸ τῶν στερητικῶν πασχόντων τῶν ἱερῶν ἐνεργειῶν, μᾶλλον δὲ μηδέπω ταῦτας ὄλως κτησαμένων, καὶ ἔτι ἀκαθάρτων ὄντων καὶ ἀτελῶν καὶ ἐπ’ αὐτῆς ἐκείνης τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους θεᾶς, ὡς μηδέπω ἀξιοθέντων τῆς τῶν θεοειδῶν νοήσεων, ἀναγόμεθα δὲ ἀπὸ τοῦ τοιούτου φωτὸς ἐπὶ νοήματα καὶ θεωρήματα, ἃ κρείττω ἔστιν ἀσυγκρίτως τοῦ φωτὸς ἐκείνου· τριγαροῦν οἱ λέγοντες αὐτὸ ὑπὲρ νοῦν καὶ ἀληθινόν καὶ

τὰ τοιαῦτα πεπλανημένοι εἰσι καθάπαξ, καὶ οὐδὲν τῶν φαινομένων
καλῶν ὑψηλότερον εἰδότες, ἀσεβεῖς τε διὰ τοῦτο καὶ βλαβρώτατα
δόγματα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσάγοντες.“ ταῦτα μὲν οὖν ὁ Βαρλαάμ
ἑτερόδοξα προδήλως καὶ ἐναντία τοῖς περὶ τοῦ θεοῦ τοῦτου φωτὸς
ῥηθεῖσι παρὰ τῶν ἀγίων, τούτων γὰρ ταῖς ῥήσεσι σύμφωνα διαβε-
βαιούμενοι καὶ φρονεῖν καὶ λέγειν οἱ μοναχοὶ, ταύτας καὶ προεβάλλοντο
φησὶ τοῖνον ὁ ἐκ Δαμασκοῦ θεῖος Ἰωάννης. „σήμερον φωτὸς ἀπροσίτου
ἄβυσσος, σήμερον αἴγλης θείας χύσις ἀπεριόριστος ἐν τῷ θαβῶρ τῷ
ἔρει τοῖς ἀποστόλοις ἀγιάζεται, νῦν ὠράθη τὰ τοῖς ἀνθρωπίνους ἀθέ-
ατα ὄμμασι, σῶμα γῆινον θεῖαν ἀκαυγάζει λαμπρότητα, σῶμα θνητὸν
δόξαν πηγάζει θεότητος· ὁ γὰρ λόγος σὰρξ, ἢ σὰρξ δὲ λόγος ἐγένετο,
εἰ καὶ μὴ τῆς οἰκείας ἐξέστη ἐκότερον φύσεως· ὃ τοῦ θαύματος, οὐκ
ἔξωθεν ἢ δόξα τῷ σώματι προσεγγίγνετο, ἀλλ' ἐνδοθεν ἐκ τῆς ἀρ-
ρήτην λόγῳ γινομένης ἀετῷ καθ' ὑπόστασιν τοῦ θεοῦ λόγου ὑπερθέου
θεότητος, ἧ γὰρ ἐν ἐκείνῳ οἱ ἄγγελοι ἀκλινὲς ἐρείδουσιν τὸ ὄμμα οὐ
σθάνουσι, ἐν τούτῳ τῶν ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι τῆ δόξῃ τῆς ἑαυτοῦ
βασιλείας ὁρῶσιν ἐκλάμποντα, ἐντεῦθεν τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστό-
λων προσλαμβάνεται μάρτυρας τῆς οἰκείας δόξης τε καὶ θεότητος,
ἀποκαλύπτει δὲ αὐτοῖς τὴν οἰκείαν θεότητα, τελείους δὲ εἶναι τοὺς
τὴν θεῖαν δόξαν εἰκὸς κατοπεύοντας, τὴν ἀπάντων ἐπέκεινα, τὴν μό-
νην καὶ ὑπερτελῆ καὶ προτέλειον· ὁ θεῖος γὰρ ὄντως καὶ θεητόρος
Διονόσιος, οὕτως ὁ δεσπότης, φησὶν, ὑφθῆσεται τοῖς ἑαυτοῦ τελείοις
φεράκουσιν, ὃν τρόπον ἐν ἔρει θαβῶρ τοῖς ἀποστόλοις ὁκτάνεται, Ἰω-
άννην παραλαμβάνει, ὡς τῆς θεολογίας καρθίνον καὶ καθαρῶτατον
ὄργανον, ὅπως τὴν ἀχρονον δόξαν τοῦ υἱοῦ θεασάμενος „ἐν ἀρχῇ ἦν
ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος“ βρον-
τήσῃ, μήτηρ γὰρ προσευχῆς ἢ ἡσυχία, προσευχὴ δὲ θείας δόξης
ἐμφάνεια· ὅταν γὰρ τὰς αἰσθήσεις μόσωμεν, καὶ ἑαυτοῖς καὶ τῷ θεῷ
συγγενώμεθα καὶ τῆς ἔξωθεν τοῦ κόσμου περιφορᾶς ἐλευθερωθέντες
ἐντὸς αὐτῶν γενώμεθα, τότε τρανῶς ἐν ἑαυτοῖς τὴν τοῦ θεοῦ βασι-
λείαν ὀψώμεθα ἢ βασιλεία γὰρ τῶν οὐρανῶν, ἥτις ἐστὶ βασιλεία θεοῦ,
ἐντὸς ἡμῶν ἐστίν, Ἰησοῦς ὁ θεὸς ἀπεφθέξατο· ἐμπροσθεν τῶν μαθη-
τῶν μεταμορφοῦται, ὁ αἰεὶ ὡσαύτως δεδοξασμένος καὶ λαμπρῶν ἀστραπῆ
τῆς θεότητος, ἀνάρχως μὲν ἐκ πατρὸς γεννηθεὶς, τὴν φουικὴν ἀκτίνα
ἀναρχῶν κέκχηται τῆς θεότητος, καὶ ἡ τῆς θεότητος δόξα καὶ δόξα

τοῦ σώματος γίνεται, ἀλλ' ἀφανῆς ἡ δόξα ἐκέρχουσα ἐν τῷ φαινομένῳ σώματι τοῖς μὴ χωροῦσι τὰ ἀγγέλοις ἀθέατα, τοῖς σαρκῶς θεσπιτοῖς ἀόρατος ἐχρημάτιζε· μεταμορφοῦται τοῖνον, οὐχ ὁ οὐκ ἦν προσλαβόμενος, οὐδὲ, εἰς ἕκπερ οὐκ ἦν μεταβαλλόμενος; ἀλλ' ἕκπερ ἦν τοῖς οικείοις μαθηταῖς ἐμφαινόμενος, διανοίγων τοῦτων τὰ ὄμματα καὶ ἐκ τοφλῶν ἐργαζόμενος βλέποντας. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ· μεταμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, μένων γὰρ αὐτὸς ἐν ταυτότητι παρὸ τὸ πρὶν ἐφαίνετο, ἕτερος νῦν τοῖς μαθηταῖς ἐώρατο φαινόμενος, καὶ Ἐλαμφε, φησὶν, ὡς ὁ ἥλιος, οὐχ ὅτι μὴ τοῦ ἡλίου λαμπρότερον, ἀμήχανον γὰρ ἀπαρλήπτως ἐν τῇ κτίσει τὸ ἄκτιστον εἰκονίζεσθαι, ἀλλ' ὅσον ἐχώρου καθορᾶν οἱ βλέποντες, θεὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε, καθὰ πέφυκε φύσεως, καὶ ὁ δὲ ἐώρακεν, ἐν πνεύματι τοῦτο τεθέαται· αὕτη ἢ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου, ταῦτά ἐστιν, ἡ ὀφθαλμῶς οὐκ οἶθε· καὶ οὐκ οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη πώποτε. οὕτως ἐν τῷ αἰῶνι τῷ μέλλοντι πάντοτε σὺν κορίῳ ἐσομεθα Χριστὸν ὁρᾶντες, τῷ φωτὶ ἀστράκτοντα τῆς θεότητος, τοῦτο τὸ φῶς κατὰ πάσης φύσεως ἔχει τὰ νικητήρια, αὕτη ἢ ζωὴ ἢ τὸν κόσμον νικήσασα, ἀλλ' ὁ Πέτρος „καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι“, καὶ ἐντεθῆεν νεφέλη, οὐ γνόφος, ἀλλὰ φωτὸς ἐπεσκίασεν, τὸ κεπρομμένον γὰρ ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν μυστήριον ἐκκαλύπτεται, φωνὴ πατρὸς ἐκ νεφέλης τοῦ πνεύματος γέγονε, καὶ δόξα διγενεκής καὶ διαιωνίζουσα δείκνεται. ὁ δὲ Κρήτης θεοσέσιος Ἀνδρέας „ἐπὶ τὸ ὄρος, φησὶν, ἀνάγει τὸ ὑψηλὸν τοῦ μαθητᾶς ὁ σωτήρ, τί κοιήσων ἢ τί διδάξων; τὴν ὑπεραστράκτουσαν παραδείξων τῆς οικίας θεότητος δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· τοῦτο εὐόνον ὁρτάζομεν σήμερον, τὴν τῆς φύσεως θέωσιν, τὴν εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλοίωσιν, τὴν ἐπὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν ἔκστασιν καὶ ἀνάβασιν, καθ' ἣν καὶ τοῦ κρεῖττονος ἢ ἐκνίκησις, ἢ τὸ γε κοριώτερον εἶπειν, ἢ ἀνεκλάλητος θέωσις· τοῦτο θαυμάζουσιν ἄγγελοι, τοῦτο δοξολογοῦσιν ἀρχάγγελοι, τοῦτο πάσα τῶν ὑπερκομιῶν ἢ νοητῆ διακόσμησης, ἀδλως ἐστιωμένη, τεκμήριον ἐναργέστατόν τε καὶ ἀφωδεδόστατον εἶθεται τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ λόγου φιλανθρωπίας· οὐκ ἐστὶ τῶν ἐν τῇ κτίσει θεωρουμένων, ᾧ χωρήσει τοῦτου τὴν ὑπερβολὴν τῆς λαμπρότητος, ὁ γὰρ ὑπερούσιος εἰς οὐσίαν ἀληθῶς ἰληθῶν καὶ ὑπὲρ οὐσίαν οὐσιωθεὶς, διὰ σαρκῶς ἡμῖν πεπολιτῆται, δεδῆ καὶ ὑπερβαλλόντως ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξήστραφεν, οὐ τότε γενόμενος

ἑαυτοῦ διαυγέστερος ἢ ὑψηλότερος, ἄπαγε, ἀλλ' ἔπερ καὶ πρότερον τοῖς
 τελουμένοις τῶν μαθητῶν καὶ μουρμένοις τὰ ὑψηλότερα κατὰ ἀλη-
 θεϊαν θεωρούμενος, ἔξω γὰρ σαρκὸς καὶ κόσμου γενόμενος, καθ' ὅσον
 ἐφικτὸν, ἐνταῦθα τὰ τῆς μελλούσης καταστάσεως ἤδη, ἐξ ὧν ἐπειράθη-
 σαν, ἐδιδάχθησαν, εἰ γὰρ καὶ μηδενὶ τῶν ἀπάντων ἀκοινωνήτων ἔστι κα-
 θόλου τὸ ἀγαθόν, ἀλλ' οὐχὶ ὅλον, ὅτι ποτὲ ἔστιν, ἀλλ' ὅσον καὶ ὅπως τοῖς
 μετέχουσιν, ὡς ἐφικτὸν, χωρητὸν γίνεται, καὶ τοῦτο δι' ἄκραν ἀγαθό-
 τητα ταῖς ἀπειροδώροις ἐλλάμψεσιν ὕδαθον ἐπὶ πάντα καὶ προχεόμενον·
 ἀπόδειξις δὴ τῶν λεγομένων αὐτὸ ἂν εἴη τὸ μακάριον πάθος τὸ πο-
 λούμνητον, ἔπερ ἐπὶ τοῦ ὄρους πεπόνθασιν οἱ ἀπόστολοι, ἠνίκα τὸ
 ἀκρόσιτον καὶ ἄχρονον φῶς τὴν οἰκείαν σάρκα μεταμορφῶσαν τῷ
 ὑπερβάλλοντι τῆς οἰκείας φωτοβυστίας ὑπερουσίως ἐλάμπρονεν. ὃ τοῦ
 θαύματος, κατ' ἔκστασιν τελειοτάτην τῆς φύσεως πίπτουσιν ὑνοβάρει
 καὶ φόβῳ κρατούμενοι, μόσαντες τὰς αἰσθήσεις, πάσαν νοερὰν κίνη-
 σιν καὶ ἀντίληψιν παντελῶς ἑαυτῶν ἀποσκοπῶντες, οὕτω κατὰ τὸν
 θεῖον ἐκείνον καὶ ὑπέρφωτον καὶ ἀόρατον γνόφον τῷ θεῷ συνεγένοντο
 τῷ μηδόλως ὄραν τὸ ὄντως ὄραν εἰσδεχόμενοι καὶ τῷ πάσχειν ἀγνώ-
 στως τὴν καθ' ὑπεροχὴν ἀγνώσιαν ποριζόμενοι καὶ τὴν πάσης νοερᾶς
 ἐπιστασίας ὑψηλοτέραν ἐγρήγορσιν ὕπνῳ μυσταγωγούμενοι, ἔξω πάν-
 των ἐγένοντο τῶν ὀρωμένων τε καὶ νοουμένων, ἔτι δὲ καὶ ἑαυτῶν,
 ἵνα τὸ πάσης θεώσεώς τε καὶ ἀφαιρέσεως ἐκβεβηκὸς καθ' ὑπεροχὴν
 ὑπερούσιον, τῇ ἐκφάνσει τοῦ λόγου καὶ τῇ ἐπισκιάσει τοῦ πνεύματος
 καὶ τῇ ἀνωθεν ἐκ τῆς νεφέλης φερομένη φωνῇ τοῦ γεννήτορος δι'
 ἀγνώσιαν καὶ ἀβλεψίας παιδευθῶσι μυστήριον“. περὶ τοῦ θεῖου τούτου
 φωτός, φησὶν ὁ μέγας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος· „φῶς ἢ παραδειχθεῖσα
 θεότης ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῖς μαθηταῖς μικροῦ στεροτέρα καὶ ὕψους“·
 καὶ αὐθις· „ἤξει μὲν ὡς ὁ ἐμὸς λόγος, τοιοῦτος δὲ, ὅλος ἄφθνη τοῖς
 μαθηταῖς ἢ παρεδείχθη, ὑπερνωκίσεως τὸ σαρκίον τῆς θεότητος“. ὁ δὲ
 ἅγιος Μάξιμος· „τοῦτό ἐστι, φησὶ, τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον, πρεσβεία
 θεοῦ καὶ παράκλησις πρὸς ἀνθρώπους δι' υἱοῦ σαρκωθέντος καὶ τῆς
 πρὸς τὸν πατέρα καταλλαγῆς μισθὸν δωρουμένου τοῖς πειθομένοις
 αὐτῷ τὴν ἀγέννητον θέωσιν, ἀγέννητον δὲ λέγω θέωσιν τὴν κατ' εἶδος
 ἐνοπόστατον ἔλλαμψιν, ἥτις οὐκ ἔχει γένεσιν, ἀλλ' ἀνεκπινότητον ἐν τοῖς
 ἀξίοις φανέρωσιν“· καὶ αὐθις· „οὐ πάσιν ἀεὶ μετὰ δόξης, φησὶν ὁ κύριος,
 ἐπιφαίνεται τοῖς παρ' αὐτῷ ἱσταμένοις, ἀλλὰ τοῖς μὲν εἰσαγομένοις

ἐν δοῦλο μορφῇ παραγίνεται, τοῖς δὲ δυναμένοις ἀκολουθῆσαι αὐτῷ
 ἐπὶ τὸ ὄφηλόν ἀναβαίνουντι τῆς αὐτοῦ μεταμορφώσεως ὅρος ἐν μορφῇ
 Θεοῦ ἐκπαιίνεται, ἐν ᾗ ὄπῃρχε πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι“. καὶ πάλιν
 ὁ αὐτός· „τὸ φῶς, φησί, τοῦ προσώπου κυρίου τὸ νικῆσαν τῆς ἀνθρω-
 πίνης αἰσθήσεως τὴν ἐνέργειαν τὸν τρόπον διετόπου τοῖς μακαριοῖς
 ἀποστόλοις τῆς κατὰ ἀπόφασιν μουσικῆς θεολογίας, καθ’ ἣν ἡ μακα-
 ρία καὶ ἀγία θεότης κατ’ οὐσίαν ἐστὶν ὑπεράρρητος καὶ ὑπεράνω-
 στος καὶ πάσης ἀπειρίας ἀπειράκις ἐξηρημένη, οὐδ’ ἔχνος ὅλως κατα-
 λήψεως πᾶν φίλον τοῖς μετ’ αὐτὴν καταλείψασα, ὁ τοῖς οὐαὶ γὰρ, φη-
 οῖν ὁ αὐτός, μὴ κατ’ οὐσίαν ὑπάρχων μεθεκτός, κατ’ ἄλλον δὲ τρό-
 πον μετέχσθαι τοῖς δυναμένοις βουλόμενος τοῦ κατ’ οὐσίαν κροφίου
 παντελῶς οὐκ ἐξίσταται, ὅποτε καὶ αὐτός ὁ τρόπος, καθ’ ὃν θέλων
 μετέχεται, μένει διηνεκῶς τοῖς πᾶσιν ἀνέκφαντος“. φηοὶ δὲ καὶ ὁ μέ-
 γας Βασίλειος· „τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀπρόσιτον τῇ φύσει, χωρητὸν δι’
 ἀγαθότητα, πάντα μὲν πληροῦν τῇ δυνάμει, μόνοις δὲ ὃν μεθεκτὸν
 τοῖς ἀξίοις, οὐχ ἐνὶ μέτρῳ μετεχόμενον, ἀλλὰ κατὰ ἀναλογίαν τῆς πί-
 στωσεως διαιροῦν τὴν ἐνέργειαν, ἀκλον τῇ οὐσίᾳ, ποικίλον ταῖς δυνά-
 μειν, ὅλον ἐκάστῳ παρὸν καὶ ὅλον πανταχοῦ ὃν, ἀπαθῶς μεριζόμε-
 νον καὶ ὀλοσχερῶς μετεχόμενον, κατὰ τὴν εἰκόνα τῆς ἡλιακῆς ἀκτι-
 νος, καὶ ἐκάστῳ τῶν δεκτικῶν ὡς μόνῳ παρὸν, διαρκεῖ τοῖς πᾶσι τὴν
 χάριν, καὶ ὀλόκληρον ἐκπέφησι“. καὶ πάλιν· „αἱ μὲν ἐνέργειαι τοῦ Θεοῦ
 ποικιλαι, ἡ δὲ οὐσία ἀπλή, ἡμεῖς δὲ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν γνωρίζειν λέ-
 γομεν τὸν Θεόν, τῇ δὲ οὐσίᾳ αὐτοῦ προσεγγίζειν οὐχ ὀπισχοῦμεθα, αἱ
 μὲν γὰρ ἐνέργειαι αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς καταβαίνουσιν, ἡ δὲ οὐσία αὐτοῦ
 μένει ἀπρόσιτος“. οὕτω γὰρ καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος λέγει, ὅτι οὐδεὶς
 ἀνθρώπων δύναται Θεοῦ οὐσίαν γομνὴν ἰδεῖν οὐδαμοῦ, εἶθεν πρόδηλον,
 ὅτι οὐ τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ ἔβλεπον οἱ ἅγιοι, ἀλλὰ τὴν δόξαν, ὡς
 καὶ περὶ τῶν ἀποστόλων γέγραπται, ὅτι διατηρηγορήσαντες ὁ Πέτρος
 καὶ οἱ οὖν αὐτῷ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ αὐθις ὁ αὐτός, ἀπαθής,
 φηοὶ, καὶ ἐν τοῖς παθήμασι τῆς σαρκὸς ὁ Χριστός ὡς Θεὸς νικῆσας
 θάνατον καὶ ἀναστάς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸν οὐρανὸν
 ἐν δόξῃ φουικῇ καὶ οὐκ ἐν χάριτι ἐρχόμενος ἐν τῇ ἐαυτοῦ θεότητι,
 ἐμφανῶς ἐκλάμπων ἐκ τοῦ ἐκ Μαρίας σώματος αὐτοῦ τοῦ ἀγίου τὴν
 δόξαν τὴν ἀπόρρητον, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ὅρους εἶδειεν ἀπὸ μέρους, δι-
 δάσκων ἡμᾶς, ὅτι καὶ πρότερον καὶ νῦν ὁ αὐτός ἐστὶν ἀναλλοίωτος

ὦν καὶ μεταβολὴν οὐδεμίαν ἔχων περὶ τὴν θεότητα. οὕτω καὶ ὁ μέγας Διονύσιος· „ὅταν ἄφθαρτοι, φησί, καὶ ἀθάνατοι γενόμεθα, καὶ τῆς χριστοειδοῦς καὶ μακαριωτάτης ἐφικόμεθα λήξεως, πάντοτε σὸν κορίφω κατὰ τὸ λόγιον ἐσόμεθα, τῆς μὲν ὁρατῆς θεοφανείας ἐν πανάγνοις θεωρίαις ἀποπληρούμενοι, φανωτάταις ἡμᾶς μαρμαρογαίᾳ περιουαζομένης, ὡς τοὺς μαθητὰς ἐν ἐκείνῃ τῇ θειοτάτῃ μεταμορφώσει, τῆς δὲ νοητῆς αὐτοῦ φωτοδοσίας ἐν ἀπαθεί καὶ ἀόλῳ τῷ νῷ μετέχοντας, καὶ τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνώσεως ἐν ταῖς τῶν ὑπερφανῶν ἀκτίων ἀγνώστοις καὶ μακαρίαις ἐπιβολαῖς ἐν θειοτέρῳ μιμήσει τῶν ὑπερουρανίων νόων“. καὶ ὁ μέγας Βασίλειος· „ἀθλον γὰρ, φησὶν, ἀρετῆς θεὸν γενέσθαι καὶ τῷ καθαρωτάτῳ φωτὶ καταστρέπτεσθαι, ἡμέρας ἐκείνης οἶόν γενόμενον, ἢ μὴ διακρίτεται ζῶφω, ἄλλος γὰρ ταύτην ποιεῖ ἥλιος, ὁ τὸ ἀληθινὸν φῶς ἀπαστρέπτων, ὅς, ἐπειδὴν ἔπαξ ἐπιφάσῃ ἡμῖν, οὐκέτι ἐν δυσμαίᾳ κρύπτεται, ἀλλὰ πάντα τῇ φωτιστικῇ ἑαυτοῦ δυνάμει περιπτοζάμενος, διηγεκᾶς καὶ ἀδιάδοχον τοῖς ἀέλοις τὸ φῶς ἐμποιεῖ, καὶ αὐτοὺς τοὺς μετέχοντας τοῦ φωτός ἐκείνου ἄλλους ἡλίους ἀπεργαζόμενος· τότε γὰρ, φησὶ, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος“. καὶ ὁ θεῖος Μάξιμος· „ἡ φυγὴ γίνεται θεός τῃ μεθέξει τῆς θεϊκῆς χάριτος παρῶν τῶν κατὰ νοῦν τε καὶ αἰσθησίων ἐνεργειῶν, αὐτῇ δὲ παροσαμένη καὶ τὰς τοῦ σώματος συναπικαθόσασα φυσικὰς ἐνεργείας, συνθεωθέντος αὐτῇ κατὰ τὴν ἀναλογουδσαν αὐτῷ μέθεξιν τῆς θεώσεως, ὥστε μόνον τὸν θεὸν διὰ τε τῆς φοχῆς καὶ τοῦ σώματος τότε φαίνεσθαι, νικηθέντων αὐτῶν τῇ ὑπερβολῇ τῆς δόξης τῶν φυσικῶν γνωρισμάτων“. καὶ ὁ μέγας Διονύσιος· „οὐδεμίαν ὁρώμεν θέωσιν ἢ ζωὴν, ἣτις ἀκριβῶς ἐμφερῆς ἐστὶ τῇ πάντων ὑπερκειμένη αἰτία“ καὶ ὁ αὐτὸς ἐρωτώμενος, πῶς ὁ πάντων ἐπέκεινα ὑπὲρ θεαρχίαν ἐστὶ καὶ ὑπὲρ ἀγαθαρχίαν, εἰ θεότητα, φησὶ, καὶ ἀγαθότητα νοήσας, αὐτὸ τὸ χρῆμα τοῦ ἀγαθοποιοῦ δῶρον καὶ τὸ ἀμίμητον μίμημα τοῦ ὑπερθέου καὶ ὑπεραγάθου, καθὼς θεοῦμεθα καὶ ἀγαθονόμεθα, καὶ γὰρ, εἰ τοῦτο ἀρχὴ γίνεται τοῦ θεοῦσθαι καὶ ἀγαθόνεσθαι τοῖς θεουμένοις καὶ ἀγαθονομένοις, ὁ πάσης ἀρχῆς ὑπεράρχιος καὶ τῆς οὕτω λεγομένης θεότητος καὶ ἀγαθότητος, ὡς θεαρχίας καὶ ἀγαθαρχίας ἐστὶν ἐπέκεινα“. καὶ ὁ Νόστρης θεῖος Γρηγόριος· „καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ, φησὶν, ἐξερευνηθῆναι οὐ δύναται καὶ αἱ ὁδοὶ οὐκ ἐξιχνιάζονται καὶ ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐπαγγελία πάσης ὑπέρχεται τῆς ἀποστοχασμῶν εἰκασίας, πῶς μᾶλλον τῷ μέτρῳ

κατὰ τὸ ἄφραστόν τε καὶ ἀπροσπέλαστον ἄνω ἐστὶ καὶ ὑψηλότερον αὐτὸ τὸ θεῖον τῶν περὶ αὐτὸ νοουμένων“. ἀλλὰ καὶ ὁ θεὸς Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς πάλιν, ἐν τοῖς ἱεροῖς μέλεσιν· „ἵνα σοὺ δείξῃς ἐμφανῶς τὴν ἀπόρρητον δεοτέραν καταβάσιν, ὅπως ὁ ὄψιστος θεὸς ὁφθῆσθαι ἴστωσιν ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ Μωσῆ σὺν Ἡλίᾳ τε ἀρρήτως ἐλαμφάσῃ“. καὶ ἐν ἑτέρῳ μέλει· „καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσωπωμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχιεπίσκοπου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐχ ὀλόκληρον, τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτοῦς, ἅμα καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ ὁράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν, ἀλλ’ ὡς ἠδύναντο χωρεῖν τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς περιφέροντες“. καὶ ὁ μέγας Διονύσιος αὐθις ὁ θεὸς φησὶ· „γνώφος ἐστὶ τὸ ἀπόρσιτον φῶς, ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ θεὸς λέγεται, καὶ ὁρατῶν ὄντι, διὰ τὴν ὑπερέχουσαν φανότητα, καὶ ἀπροσίτῳ δι’ ὑπερβολὴν ὑπεροσίᾳ φωτοχουσίας“. οὐχ ὁ θεὸς δὲ, φησὶν ὁ Χρυσόστομος, πατήρ, ἀλλ’ ἡ χάρις ἐκχεῖται. ἐπεὶ δὲ τὸν προσγεγόμενον ἐπὶ τῆς θειοτάτης ἐκείνης θέας τοῖς ἀποστόλοις φόβον ἐκείνος αὐθις προσβάλλετο, ὡς ἀτελεῖς καὶ ἐκ’ αὐτῆς ἐκείνης δεῖξαι διὰ τούτου τοὺς ἀποστόλους καὶ τὸ φῶς τοῦτο χαμαίζηλον τὸ τηλικαῦτα τοῦτοις ὁρώμενον, ὁ θειοτατος καὶ αἰδιδιμος βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ τοιοῦτου τότε φωτός πάντως κατατασθεῖς τὴν διάνοιαν, ἐστὶ καὶ φόβος, εἶπεν, οὐ τῶν εἰσαγομένων, ἀλλὰ τῶν τελειῶν, περὶ οὗ φησὶν ὁ προφήτης· „ὁ φόβος κυρίου ἀγνός, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος“. καὶ ἀλλαχοῦ πάλιν· „φοβήθητε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ“. δεῖγμα δὲ τοῦ μὴ τὸν εἰσαγωγικόν, ἀλλὰ τὸν τέλειον ἔχειν τότε φόβον τοὺς ἀποστόλους τὸ ζητεῖν παραμένειν αἰεὶ τῷ ἀπορρήτῳ ἐκείνῳ θεάματι, ποιήσωμεν γὰρ ὧδε, φησὶ, τρεῖς σημάς, καὶ καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. ὁ γὰρ ἕτερον τρόπον τὸν φόβον ἔχων ἀπ’ ἐκείνου προδομεῖται φεύγειν, ὁ καὶ φοβεῖται, Πέτρος δὲ, ἡ κορυφαία τῶν ἀποστόλων ἀκρότης, νομίσας τὸν διαστηματικὸν τοῦτον καὶ πεπερασμένον αἰῶνα παραρρηθῆναι, τὸν δὲ ἀδιάστατόν τε καὶ ἄληκτον τοῦ φωτός ἐκείνον ἐπιφανῆναι, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, ἀπὸ διαθήσεως τῆς φυγῆς ἐνθεαστικῶς ἔλεγεν, ἐκείνο γὰρ πάντως εἶδεν, ὃ οὐκ ἂν πάντως ἀνθρωπίνῃ φύσει ὁρᾶν δυνηθεῖν, εἰ μὴ πρὸς τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριν ἀνακραθεῖν, τοσοῦτου γὰρ ἐκείνοι τότε ἡξιώθησαν, ὅσον ἀνθρωπίνῃ φύσει χωρήσειεν ἂν, σοναιρομένο ταύτῃ τοῦ πνεύματος, μηδεὶς δὲ ἡμῶν, ἀκούων αὐθις, εἶπεν ὁ καὶ τὰ θεῖα σφύς

βασιλεὺς, ἐφ' ὅσον εἰκὸς ἔρονονούντων τὸ θεϊότατον ἐκεῖνο φῶς, τὴν τοῦ
 θεοῦ φύσιν θεατὴν ἡμᾶς ὑπολαμβάνετε, εἰ γὰρ, ὡς καὶ πρὸς τοσοῦ-
 τον ὄφους θεωρίας ἀνέδραμον, χάριν καὶ δόξαν εἶδον θεῖαν, ἀλλ' οὐ
 τὴν φύσιν αὐτὴν τὴν χορηγοῦσαν τὴν χάριν, καὶ γὰρ ἴσμεν ἐκείνην,
 ὑπὸ τῶν θεῶν λογίων μεμονημένοι, ἀμέθεκτον, ἀληπτον, ἀόρατον καὶ
 αὐταῖς ταῖς ὑπερκοσμίοις καὶ ἀνωτάτω δυνάμεσιν, ὡς οὐδ' ἔχνος ἔλας
 καταλήψεως κἂν φίλὸν τοῖς μετ' αὐτὴν καταλείψασαν. ἐπεὶ καὶ Γρη-
 γορίων ὁ θεολογικώτατος ἔστιν ἃ τῶν προφητικῶν θεαμάτων κατα-
 λέξας πρότερον, ἐφεξῆς εὐθὺς ἐπήνεργεν· „ἀλλ' οὐτε οὗτοι, περὶ ὧν ὁ
 λόγος, οὐτε τις ἄλλος τῶν κατὰ τοῦτους ἔσθῃ ἐν ὑποστήματι καὶ
 οὐσίᾳ κυρίου κατὰ τὸ γεγραμμένον, οὐδὲ θεοῦ φύσιν ἢ εἶδεν ἢ ἐξηγή-
 ρησεν“. ἐξ ὧν δὴ ῥητῶν καὶ λόγων, ἀνίερως τοῖς ἱεροῖς ἐπιβάλλων ὁ
 Βαρλαάμ καὶ ἐπισφαλῶς, ἀπηλέγχετό τε καὶ κατησχόνετο, ἔτι τε εὐρη-
 ται ὁ τοιοῦτος Βαρλαάμ πολλὰ καὶ τῶν τῆς ἡσυχίας ἐθίμων ἐγγράφως
 διαστρέφας καὶ κατηγορήσας, ἅμα τε καὶ τῇ συνήθει τοῦτοις, μᾶλλον
 δὲ πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς προσευχῇ ἐπιθέμενος, τῇ κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
 οἷέ τοῦ θεοῦ, ἐλέησόν με, διελάβανε γὰρ καὶ περὶ ταύτης ἐκ' αὐτῶν
 τῶν λέξεων οὕτως· „ἐγὼ πολλῶν ὄντων, ἃ τις ἂν ἔχοι δικαίως ἐγκα-
 λεῖν τῇ τῆς τοιαύτης διδασκαλίας ὀφηγητῇ, οὐδενὸς ἑλαττον ἡγοῦμαι
 καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ τῶν χριστιανῶν ἐπιχειρῶν διὰ τῶν εἰσπνοῶν ἀνα-
 τρέπειν μοστήρια, συκοφαντεῖν καὶ τοὺς πατέρας, ὡς, ἅπερ νῦν αὐτὸς
 ἐκδιδάσκει, ταῦτα κἀκείνους φρονήσαντας πρότερον“ ἐμβρόντητε καὶ
 μιὰρῆ, τίς πάποτε ἐκείνων νῆφιν καὶ φολακὴν καρδίας καὶ προσοχὴν,
 τοιαύτην τερατεῖαν, οἷαν σὺ παραδίδως, ὠνόμασεν; φασὶ δὲ τοῦτον νε-
 νομοθετημέναι τοῖς μύσταις, εὐχῇ χρῆσθαι διὰ παντός οὕτως ἐχούσῃ·
 „κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, οἷέ τοῦ θεοῦ, ἐλέησόν με“. καὶ τοῦτο οὖν ἔστι
 συνιδεῖν, ὅποιος ἦν ὁ τῶν εἰσπνοῶν εὐρετής, τὸ μὲν γὰρ πάτερ ἡμῶν,
 φ' διαπερόντως οἱ Βογομίλοι χρῶνται, οὐ νομοθετεῖ, φέτο γὰρ οὕτω
 κατάβηλος ἐσεσθαι, οἷς δ' ὅμως ταύτῃ μόνῃ τῇ μικρᾷ εὐχῇ διὰ βίον
 προσανέγειν ὑποτίθεται, τούτοις τὰς τε ἄλλας ἀπάσας εὐχὰς βαττολο-
 γίας καταλιμπάνειν νομίζεσθαι, οἷς δ' αὖθις πάντων χριστιανῶν ἐν
 ταύτῃ τῇ εὐχῇ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ θεὸν ἡμῶν κα-
 λούντων, αὐτός τὸ ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸ οἷέ θεοῦ μεταίληψε, τοῦτοις τὸ
 πᾶν τῆς ἑαυτοῦ κακοδοξίας ἡμῖν ἐξεκάλεψε. τῇ γὰρ τῶν Βογομίλων
 ἀκολούθως δόγματι μεταβάλλει καὶ οὗτος ἐν τῇ εἰρημένῃ εὐχῇ τὸ

ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸ οὐδὲ θεοῦ, ἐπεὶ ἄλλην γε αἰτίαν, δι' ἣν τὴν τοιαύτην πεποιήκαμε μεταβολὴν, οὐκ ἂν εἰπεῖν τις ἔχοι. καὶ ταῦτα μὲν ὁ ἀτοκώτατος Βαβυλωνίαιος, τὰ δὲ καὶ αὐτὰ ἀπ' ἐναντίας ἔχει πάντως τῇ μακαριστῇ φωνῇ τοῦ θεμελίου τῆς πίστεως, Πέτρου, τοῦ κοροφαίου τῶν μαθητῶν, καὶ τῷ ἐκ' αὐτῆ τοῦ δεσπότου μακαρισμῶ, ὁ μὲν γὰρ εἶπε πρὸς αὐτόν· „οὐ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος“, ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτόν· „μακάριος εἶ, Σίμων βῆρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς“, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς πίστεως, πιστεύομεν, λέγομεν, εἰς ἓνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα, καὶ εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· ὁρῶν οὖν ὁ θεὸς εἶναι τὸν Χριστὸν δοξάζομεν, ἐπεὶ πιστεύομεν φαρμὴν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ; φησὶ δὲ περὶ τῆς τοιαύτης ἱεράς προσευχῆς καὶ ὁ χρυσορρήμων καὶ θεῖος διδάσκαλος Ἰωάννης, μονάζουσιν ἐπιστέλλων· „συχλάσατε διὰ παντός, καὶ παραμείνατε κορίθ τῷ θεῷ ἡμῶν, ἕως ὅς οὐ οὐκιστηρήθη ἡμᾶς, καὶ μηδὲν ἕτερον ζητήσητε ἢ μόνον ἔλεος παρὰ τοῦ κυρίου τῆς δόξης, ζητοῦντες δὲ ἔλεος, ἐν ταπεινῇ καὶ ἐλεεινῇ καρδίᾳ ζητεῖτε καὶ βοᾶτε ἀπὸ πρῶτο ἕως ἑσπέρας, εἰ θανάτον καὶ ἄλλην τὴν νόκτα τὸ κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, οὐδὲ τοῦ θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, βιάσασθε τὸν νοῦν ὑμῶν εἰς τοῦτο τὸ ἔργον ἕως θανάτου, πολλῆς γὰρ βίας χρῆζει τὸ ἔργον τοῦτο, ὅτι στενὴ ἐστὶν ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ οἱ βιαζόμενοι εἰσέρχονται· ἐν αὐτῇ, βιαστῶν γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μὴ χωρίζετε τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ προσμένετε καὶ φολάττετε αὐτὴν μετὰ τῆς μνήμης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε, ἕως ὅς ἐμπορευθῆ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἔσω ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐννοεῖτε, ἢ ἵνα μεγαλυνθῆ Χριστὸς ἐν ὑμῖν. παρακαλῶ αὖ ὑμᾶς, τὸν κανόνα ταύτης τῆς προσευχῆς μηδέποτε κατακόψητε ἢ καταφρονήσητε, ἀλλ' εἴτε ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε ὀδύετε, εἴτε τι ποιεῖτε, ἀδιαλείπτως κρᾶζετε· κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, οὐδὲ τοῦ θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς, ἀδιαλείπτως γὰρ, φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος, προσέδοχεσθε χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμῶν“. ἀλλὰ καὶ ὁ θεῖος διάδοχος, „ἀπαιτεῖ, φησὶν, ἡμᾶς πάντως ὁ νοῦς, ὅταν πάσας τὰς διεξόδους αὐτοῦ τῇ μνήμῃ ἀποφράξωμεν τοῦ θεοῦ, ἔργον ὑφείλον αὐτοῦ πληροῦν τὴν ἐντρέχειαν. δεῖ οὖν αὐτῷ διδόναι τὸ κύριε Ἰησοῦ Χριστέ εἰς ὠλόκληρον

πραγματείαν τοῦ σκοποῦ, οὐδεὶς γάρ, φησί, λέγει κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ὅσοι γάρ τοῦτο τὸ ἄγιον καὶ ἔνδοξον ὄνομα τῷ βᾶθει μελετῶσιν ἀεὶ τῆς καρδίας ἀπαύστως, αὐτοὶ καὶ τὸ φῶς αὐτῶν τοῦ νοῦ δύνανται ὄραν ποτε, πάντα γάρ τὸν ἐπιπολάζοντα ῥόπον τῆ φυχῆ ἐν αἰσθήσει ἰκανῇ καταπλέγει, καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν, φησί, πῦρ κατανάλισκον, ὅθεν εἰς ἀγάπην λοιπὸν πολλὴν τὴν ψυχὴν τῆς ἑαυτοῦ δόξης προσκαλεῖται ὁ κύριος, ἐγχερονίζον γάρ τὸ ἔνδοξον ἐκεῖνο καὶ πολυπόθητον ὄνομα διὰ τῆς μνήμης τοῦ νοῦ τῆ θέρμῃ τῆς καρδίας ἔξιν ἡμῖν πάντως ἐμποιεῖ τοῦ ἀγαπᾶν τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα, οὗτος γάρ ἐστιν ὁ μαργαρίτης ὁ κολύτιμος, ὄντινα, πωλήσας τις τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, εὔρειν δύναται καὶ ἔχειν ἀνεκλάλητον ἐπὶ τῆ αὐτοῦ εὐρέσει χαρὰν· καὶ μακρὸν ἂν εἴη λέγειν τὰς περὶ τοῦτου καὶ εἰς τοῦτο τῶν θεοφόρων πατέρων εἰσηγήσεις καὶ προτροπὰς. ἰσχυριζομένων τοίνον τῶν μοναχῶν, τῆς πνευματοκινήτου τῶν θεοφόρων διανοίας ἐπιτεφπέε τε καὶ θεῖον ἐξ ἀρχῆς εἶναι μελέτημα τὴν εὐχὴν ταύτην, ἅμα δὲ καὶ βουλομένων ἐφεξῆς συναίρειν, ὅσα περὶ αὐτῆς ἐν τοῖς τῶν ἀγίων συγγραμμάσι κεῖται, οἷόν ἐστι καὶ τὸ εἰρημένον τῷ διὰ λόγων δειμαμένῃ τὴν κλίμακα τῆς πνευματικῆς ἀναβάσεως, μνήμη γάρ, φησὶν, Ἰησοῦ κολληθῆτω τῇ πνοῇ σου, καὶ τότε εἰση ἡσυχίας ὠφέλειαν. τοιαῦτα προθυμομένων ἐφεξῆς λέγων τῶν μοναχῶν ὁ τὰ πάντα θαυμάσιος βασιλεὺς, νῦν δὲ καὶ μακαρίῳ τέλει κατακλείσας τὸν βίον, ὡς χριστὸς κυρίου τὸν ὑπὲρ τοῦ χρισιαντοῦ Χριστοῦ λόγον ἀδιδίς ὑπολαβὼν, ἀλλ' ἔστω, φησί, καὶ δεδόσθω τῶν κακοδόξων τοῦτό τινα φάναι τὴν ἀρχὴν, οὐδὲν παρὰ τοῦθ' ἡμῖν ἐγκλημα καλῶς χρωμένους τὸ κακῶς ἐκείνοις νενοημένον, οὐδὲ γάρ, ἐπειδὴ θεὸν οὐράνιον λέγουσιν οἱ Πέρσαι, τὸν Ἀβραάμ κακῶς ἐροῦμεν εἰπεῖν, τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, οὐδ' ἐπειδὴ κοσμοποιὸν νοῦν Ἕλληνές φασὶ τὸν θεόν, ἡμεῖς τοῦτον τοῦ κόσμου ποιητὴν οὐκ ἐροῦμεν, ἢ τοῦτο λέγοντες ἐγκληθῆμεν ἂν δικαίως, ὡς κατ' ἐκείνους φρονοῦντες· Ἕλληνες μὲν γὰρ τὴν ὕλην ἀγέννητον καὶ τῷ θεῷ συναῖδιον λέγοντες, καὶ ποιητὴν φασὶ τοῦ κόσμου θεόν, ἀλλ' οὐχ ὡς προαγωγεία τοῦ μήπω πρότερον μηδαμῶς ὄντος, ἀλλ' ὡς τοῦ ὄντος κοσμήτορα, τάξιν μόνον καὶ εἶδος καὶ θέσιν ἐναρμόνιον προστιθέντα τοῖς οὐαὶ μικροῦ τῆς κατ' ἀνθρώπους τέχνης, μηδὲν πλέον τῆ δυνάμει τοῦ θεοῦ νέμοντες, ἡμεῖς δὲ, ὥσπερ τὴν εἰς τὸ εἶναι πρόοδον ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα δέξασθαι πιστεύ-

οντες πρὸς θεοῦ, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ τούτων ἀκριβῶς γινώσκουσαν, οὕτω καὶ θεοῦ δίδόν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν λέγοντες ὀνομαζόμεθα, ἐπιβιώμεθα αὐτὸν ὡς θεὸν ἀληθινόν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ καὶ τὴν τοῦ υἱοῦ θεότητα ὁμολογοῦντες καὶ τὸν αἷτιον τῆ τοῦ υἱοῦ θεότητι προσμαρτυροῦντες. φασὶ δὲ καὶ Μαρσαλιανὸς καὶ Βογομίλουσ τὴν ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις παραδεδομένην εἶχεσθαι εὐχὴν, τί ὄν ἀποσχόμεθα ταύτης ἡμεῖς διὰ τοῦτο, καὶ καταπροδῶμεν τοῖς κεκλοφῶσι κακῶς τὰ ἡμέτερα, καὶ διὰ τοὺς ὑποκρινομένους ἐν λόγοις τὸ εὐσεβὲς τῶν ὄντως εὐσεβῶν ἡμεῖς ἀποστῶμεν φωνῶν; ἄπαγε τῆς αἰσχίτης κακοβουλίας. ἀλλ' ἐπειδὴ παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον, καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, μετ' ἐλπίδος ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ σωτηρίας ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπικλήσεως τεθεῖμεθα, κατὰ τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ προφήτου „καὶ ἔσται, πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται“, καὶ ἐπειδήπερ οὐκ ἔστιν ὄνομα ἕτερον τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δὴ σωθῆναι ἡμᾶς, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐκουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, μακάριος ὁ διὰ τῆς διηγενεῆς μελέτης τοῦ πολυμνήτου τούτου ὀνόματος ἐνοικὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν θεόν, εἰς αἰῶνα γὰρ, φησὶν, ἀγαλλιάζονται, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῶνται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. πῶς δ' οὐκ ἂν γένοιτο πνεύματος ἁγίου πλήρης ὁ τὸ θεῖον τούτο καὶ ὑπερδεδοξασμένον ὄνομα κατέχειν ἐν τῇ καρδίᾳ σπεύδων ἡμέρας καὶ νυκτός, τοῦ κυρίου ἐν εὐαγγελίοις λέγοντος, ὅτι δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός; ἀνεφάνη οὖν καὶ ἀπηλέγχθη ἐκ τούτων ὁ Βαρλαάμ βλασφημῶς καὶ κακοδόξως λαλῶν περὶ τε τοῦ ἐν τῷ θαβωρίῳ θεοῦ φωτός καὶ ὧν κατὰ τῶν μοναχῶν περὶ τῆς μελετωμένης αὐτοῖς καὶ προφερομένης συχνῶς ἱεράς εὐχῆς συνεγράφετο, οἱ δὲ μοναχοὶ ἀπεδείχθησαν ἀνώτεροι τῆς κατηγορίας αὐτοῦ, ὡς στήργοντες καὶ ἐμμένοντες ταῖς περὶ τούτων τῶν ἁγίων πατέρων ἐξηγήσει καὶ παραδώσει, καθὼς καὶ αὐτοὶ ἀριδύλως διωμολόγησαν καὶ διεβεβαιώσαντο· ἔνθεν τοι καὶ κοινῇ συνοδικῇ ψήφῳ, ἅτε κακῶς καὶ ἐπισφαλῶς τοῖς θεοῖς ἐπιβαλὼν ὁ αὐτὸς Βαρλαάμ, ὡς εἴρηται, καταφθισθεὶς, συγγνώμην ἐπὶ τούτοις δῆθεν ᾔτησατο. καὶ γούν ἀποφα-

νόμῃτα, ὡς εἰ μὲν ἐνδείξῃται ἀληθῶς μετάνοιαν, καὶ διορθώσῃται ἑαυ-
 τὸν, καὶ οὐδαμῶς οὐκίει περὶ τῶν τοιούτων λόγων καὶ συγγραφόμε-
 νος φωραθείη, εὖ ἂν ἔχοι εἰ δ' οὐκ, ἀποκήρυκτος ἔσται καὶ ἀποτε-
 τμημένος τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλη-
 σίας καὶ τοῦ ὀρθοδόξου τῶν Χριστιανῶν σοστήματος, ἀλλὰ καὶ, εἴ τις
 ἕτερός τι τῶν ὅπ' ἐκείνου βλασφημῶς καὶ κακοδόξως κατὰ τῶν μον-
 αχῶν, μᾶλλον δὲ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς λαληθέντων ἢ συγγραφέντων
 φανείη πάλιν τῶν μοναχῶν κατηγορῶν ἢ ὄλων τούτων ἐν τοῖς τοιού-
 τοις καθαρτόμενος, τῇ αὐτῇ καταδικῇ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος
 καθυποβαλλόμενος, ἀποκήρυκτος ἔσται καὶ αὐτός καὶ ἀποτετμημένος
 τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ
 ὀρθοδόξου τῶν χριστιανῶν σοστήματος. μετ' ἐμβριθείας μέντοι καὶ
 πνευματικῆς ἀδυστηρίας καὶ ἐπιτιμῆσεως λέγομεν, μηκέτι ἀπὸ τοῦ νῦν
 καὶ εἰς τὸ ἐξῆς λόγον τινὰ τῶν ἀπάντων κινεῖν περὶ τούτων τε καὶ
 ἄλλων δογματικῶν λόγων, οὔτε ἐγγράφως δηλαδὴ, οὔτε ἀγράφως, ὡς
 οὐ μικρῶν ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ ἀνακοπόντων σκαν-
 δάλων καὶ συγχύσεως καὶ ταραχῆς καὶ σάλου καὶ τρικομίας ἐπιγι-
 νομένης ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀκουόντων καὶ τῶν ἀπεραιωτέρων μάλιστα,
 δι' ἃ δὴ πάντως καὶ οἱ ἀνωτέρω ἐκτεθειμένοι θεοὶ κανόνες τοῖς θεο-
 φόροις καὶ ἀγίοις πατράσιν ἐξετέθησαν. χάριν γὰρ τοῦ μηκέτι μηδένα
 ταῖς ὁμοίαις πλάναις περιπεσεῖν ποιούμενοι πρόνοιαν, καὶ τὸ παρὸν
 εἰς ἀσφάλειαν ἐκθέμενοι γράμμα, ταῖς οἰκείαις ὑπογραφαῖς ἐπεσημη-
 νάμεθα κατὰ μὴνα ἰούλιον τῆς θ' ἰνδ' †.

XCVII. (6849—1340) novembri ind. IX.

*Synodus dirimit controversiam ortam inter metropolitam Lacedaemonias et
 Antiquarum Patrum de episcopatu Amyclii.*

† Τῶν δικαιοτάτων ἄρα καὶ πᾶσι πάντοτε ἐποφειλομένων ὄρια
 φυλάττειν ἕκαστον ἴδια καὶ μηδὲν τοιούτων ἐκτός πράττοντας φαί-
 νεσθαι, „μὴ μέταίρει γάρ“, φησὶν, „ὄρια, ἃ ἔδεντο οἱ πατέρες σου,
 μηδὲ ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα θέλει πηδᾶν“, ὥστε καὶ τιμητέον ἡμῖν γε μά-
 λιστα τοῦτο, οἱ περὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις διαμαρτῶσεσθαι χρέος καὶ
 ὑφειλὴν ἔχομεν, οἷα δὴ τῶν τοῦ θεοῦ δικαιωμάτων ἐκφάντορες· ἴδοι
 δ' ἂν τις περὶ πλείονος αὐτοῦ ποιουμένην καὶ αὐτὴν γε τὴν φύσιν καὶ
 τὰ πράγματα, οὐχ ἥμισυ δὲ τὴν ἰσρὰν καὶ θεοσεσίαν τῶν πατέρων

νομοθεσίαν· ἡ μὲν γὰρ πάντη πάντως ἀμετακίνητα τῆς ἑαυτῶν τάξεως τὰ οἰκεία τηρεῖ, κἄν βιάσῃται τις μορδακίς αὐτὰ, τὰ δὲ τὴν οἰκείαν οὐκ ἀγνοήσει φύσιν· ἀδύνατον γὰρ ὁμοίως ἢ τὸ πῦρ τῆς εἰς τὰ ἄνω φοράς ἢ τῆς εἰς τὰ κάτω κινήσεως τὸ ὕδωρ μετακινήσῃ τινα, οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἐτέρως ἔξει ποτὲ ἢ ὡς τὴν ἀρχὴν ἐκείνη τοῦτοις ἔβρισε καὶ ἐκόρωσε, καὶ φιλοστοργία δὲ κατέρων ἐντεῦθεν, ἀλλ' οὐκ ἄλλοθεν ποθεν, καὶ μητέρων φιλοστοργία καὶ πᾶν, ὅ τι ἂν ἄλλο παρακλήσιον εἴποι τις, ἐντεῦθεν πάσχοῦσα τὴν φοχὴν μήτηρ καὶ προκινδονεύουσα τοῦ ἰδίου κοῦματος πάντα τε δεύτερα ἢ οὐδὲν τιθεμένη τῆς ἐκείνου ζητήσεως, εἰ λάθοι που ἀποχοινοσθέν· τῶν μὲν οὖν ἑαυτῆς ἰδίων οὕτως ἔχει φιλοστοργίως ἢ φύσις, μιμνῆται δὲ αὐτὴν ἀντικρὸς καὶ τὰ πράγματα, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀποθνήσκει θάλει, καὶ οὐκ ἀνέχεται χωρὶς εἶναι τοῦτων ἐπὶ κολῶ, ἂν κακῶς ὑπέμεινε τὴν διδασκοίαν, οἷον εἰ τισὶ φυσικαῖς ὀλκασὶ καὶ ἀνικαθεταῖς ἀντισκώμενα καὶ ἀνθελκώμενα κάλιν, καὶ τοῖς ἱεροῖς δὲ καὶ θείοις κανόσι κάμπαν ἀπηγόρευται, μὴ τοὺς οἰκείους ὑπερβαίνειν ὅρους τινὰ ὁμοσθήποτε· ἀλλὰ γὰρ εἰς τί ταῦθ' ἡμῖν εἰρηται; δηλώσει πάντως τὰ νῦν ῥηθησόμενα. τὸ Ἀμύκλειον, ἢ ἐπισκοπὴ, ἦν μὲν ἀνωθεν ἐξ ἀρχῆς, ἐξ αὐτῆς, ὡς εἰπεῖν, τῆς ῥίζης καὶ τῆς ἀρχῆς διαφέρων τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει τῆς Λακεδαιμονίας, τὰ πρῶτα μὲν ἰνοριακὸν αὐτῆς δίκαιον ὄν, εἰς ἐπισκοπὴν ἔτι τελοῦσης τῆς τοιαύτης μητροπόλεως καὶ ὑπὸ τὴν τῆς Κορίνθου τεταγμένης, ἔπειτα, ἐξ ὅτου δηλαδὴ καὶ αὐτὴ τῷ τῆς μητροπόλεως ἐτιμήθη σεμνώματι, εἰς ἐπισκοπὴν καὶ αὐτὸ ἀποκαταστάν παρὰ τοῦ μέρους αὐτῆς, σῦνυμα τῇ τῆς Πίσσης καὶ τῇ τῶν Ἐζερῶν δι' ἐνδόσεως ἐγγράφου βασιλικῆς καὶ συνοδικῆς. μεταξὺ μὲν πειραθείσης τῆς τῶν Παλαιῶν Πατρῶν εἰς οἰκείαν αὐτὸ μεταμείψαι ἐπισκοπὴν, ὅτε ἀπὸ ἀρχιεπισκοπῆς εἰς μητροπόλιν καὶ αὐτὴ προβιβασθείσα καὶ τιμηθείσα, ἔσχεν ὄφ' ἑαυτὴν καὶ ἐπισκοπὰς τῆς Κορίνθου, ἄλλας τε καὶ τὴν Λακεδαίμονος, ὅπῃ τῆς συνόδου δὲ κωλυθείσης· ἦν μὲν οὖν τῇ μητροπόλει Λακεδαίμονος διαφέρουσα ἀνωθεν ἢ ἐπισκοπὴ αὐτῆ, ὡς τὰ κατὰ μέρος περὶ τοῦτου διελεῖται ἐν τοῖς προσοδοῖν αὐτῇ δικαιομασί, φθάνει δὲ ὁμοῦς ὑποθεθεῖσα τῇ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν ὡς οἰκεία, εἴτα συνοδικῇ ἐγγράφῳ κρίσει καὶ διαγνώσει ἀφαιρεθείσα ἐκείθεν, τῇ τῆς Λακεδαίμονος ἀνασώζεται τῇ ἐμφανείᾳ τῶν δικαιομάτων αὐτῆς· ἐπεὶ δὲ καὶ πρὸ ὅλι-

γου, ἐπὶ τοῦ πρὸ ἡμῶν δηλονότι αὐιδίμου πατριάρχου, κῆρ Ἡσαίου, τὴν αὐτὴν προτεῖναν καὶ πάλιν αἰτίαν τὸ μέρος τῆς τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, Ἰσχυοσεν ἐπιλαβέσθαι τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης, χηρευούσης τῆς Λακεδαιμόνος, πορισάμενον ἐπὶ τούτῳ καὶ γράμμα συνοδικὸν καὶ σεπτὸν ἐπ' αὐτῷ πρόσταγμα, εἶτα ἐπ' ἀμφοῖν τούτοις καὶ σεπτὸν χρυσόβουλλον. ὁ νῦν ἱερώτατος μητροπολίτης Λακεδαιμονίας καὶ ὑπερτιμὸς, ἐν ἀτίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφός καὶ συλλειτουργός τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Νείλος, οὐδαμῶς περιδεῖν δέον ἔκρινεν ἀδικουμένην τὴν λαχοῦσαν αὐτὸν ἐπὶ τῇ οἰκείᾳ ταύτῃ ἐπισκοπῇ, καὶ γε ἀναφορὰν ποιησαμένου πρὸς τὸν ἐκ θεοῦ κράτιστον καὶ ἁγιὸν μου ἀτοκράτορα καὶ κρῖσιν αἰτησαμένου, ὁ ἐκ θεοῦ βασιλεὺς, ἡ βασιλικωτάτῃ τῷ ὄντι φυγὴ καὶ μηδὲν οὕτω πνεύουσα καὶ τροφῶσα, ὡς τὸ δικαιοσύνην πανταχοῦ πολιτεύεσθαι καὶ ἐπικρατεῖν, ἐπιτρέπει καὶ ἀνατίθηναι ἡμῖν συνοδικῶς καὶ κανονικῶς τὸ ἀμφισβητήσιμον διελουτώσαι ἀμφοτέροις τούτοις δὴ τοῖς ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν· ἔνθεν τοι καὶ συνοδικῶς ἀλλήλοις ἀντιφέρονται, ἐν τῇ τῆς Γοργοσηκόου σεβασμίας μονῆ συνελθόντων ἡμῶν, ζήτησαντος τοῦτο τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν διὰ τὴν συνήθως ἐνοχλοῦσαν αὐτὸν ἀσθένειαν, διαμνησθέντος πρότερον καὶ δι' ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ δι' ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων διαφόρως καὶ ὑπερτεθέντος τοῦ πράγματος καὶ ἐπὶ μῆνας ἑκτά διὰ τὴν τοιαύτην αὐτοῦ ἀσθένειαν· καὶ ἐπεὶ ταῖς αὐταῖς ἦσαν αἰτίαι καὶ ἀμφοτέροις χρώμενοι καὶ δισχυριζόμενοι, τῇ κατ' αὐτὸν ἐκάτερος ἐκκλησίᾳ διαφέρειν· ἀρχῆθεν τὴν ἀμφίμαχον ταύτην ἐπισκοπὴν, πολλὴν ἡμεῖς, ὡς εἶκός, περὶ τούτου ζήτησιν ποιησάμενοι, εὐρομεν ἀριδῆλως καὶ φανερώς ἐκ τε τῆς συνοδικῆς ἐγγράφου διαγνώσεως καὶ ἀποφάσεως τοῦ τότε πατριάρχου κῆρ Γρηγορίου, ἐφ' ἧ καὶ σεπτὸν προέβη χρυσόβουλλον, καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων παλαιγενῶν δικαιωμάτων, ἅπερ ὁ Λακεδαιμονίας προέτεινε, τοῦ βρεβίου δηλαδὴ τῆς βασιλικῆς καὶ συνοδικῆς ἐνδόσεως, ἐφ' ᾧ τὸν Λακεδαιμονίας ἀπαρτῆσαι ἀπὸ τῆς κατ' αὐτὸν ἐνορίας ἐπισκοπᾶς τρεῖς ταύτας, τὸ Ἀμύκλειον, τὴν τῆς Πίσσης καὶ τὴν τῶν Ἐζερῶν, τῶν σεπτῶν χρυσοβούλλων, τοῦ τοπικοῦ σημειώματος καὶ τῶν ἄλλων διαφορῶν δικαιωμάτων, ὡς ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἰδίᾳ τῆς Λακεδαιμόνος ἦν ἡ τοιαύτη τοῦ Ἀμυκλείου ἐπισκοπὴ καὶ αὐτῇ ὑπέκειτο, εἰ καὶ μεταξὺ ἐξ περιπετείας πάντως ὑπὸ τὴν τῶν Παλαιῶν Πατρῶν γέγονεν· ἐχωρεῖτο

μὲν γὰρ ἀπ' ἐναντίας τῇ συνοδικῇ ταύτῃ διαγνώσει τὸ προσὸν τῇ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν συνοδικὸν γράμμα τοῦ κῆρ Ἡσαίου ἐν μέρει, αὐτόθεν δὲ ἀπηλέγχετο καὶ ἀνατροπὴν ἐλάμβανεν, ἐξ ὧν ὡς οἰκείας ἐδικαίου τὴν τῶν Παλαιῶν Πατρῶν ἐπιλαβέσθαι αὐτῆς, λέγων ἅμα καὶ ὡς οἰκονομίας λόγῳ παρεχωρήθη τῇ τῆς Λακεδαιμόνος καὶ ὡς τὰ αὐτῆς ἠκυρώται δικαίωματα παρὰ τοῦ σεπτοῦ χρυσοβούλλου τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου τοῦ πάππου τοῦ ἐκ θεοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, τοῦ αἰδίδιμου καὶ μακαρίτου, καίπερ ἐπ' οὐδενὶ παλαιτέρῳ δικαίωματι ἐπερειδόμενον, ὥσπερ ἐπὶ πολλοῖς καὶ πολὺ τὸ βέβαιον ἔχουσι καὶ ἰσχυρὸν τὸ παρὰ τοῦ κῆρ Γρηγορίου προβάν, ἢ διαλαμβάνοντος δὲ τοῦ τοιοῦτου συνοδικοῦ γράμματος καὶ περὶ ἀπορωσίας, ὡς εἴρηται, τῶν δηλωθέντων δικαιωμάτων, οὐδὲ τοῦτο παρέλκον ἠγησάμεθα, ὥστε μὴ τῇ προσηκούσῃ δοῦναι ἐξετάσει. ἐζητήθη τοίνυν καὶ ἐνεφανίσθη ἡμῖν τὸ σεπτὸν χρυσοβούλλον, παρ' οὗ ἀπορωθῆναι ταῦτ' ἔλεγε, καὶ ἀνεγνώσθη ἐν ἐπηκόῳ, οὐδαμῶς δὲ ἐμμένητο ὑποθέσεως τοιαύτης περὶ τῆς εἰρημένης ἐπισκοπῆς, ἀλλὰ περὶ ὑποθέσεως τοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Νίκωνος καὶ περὶ ὕδατος. ἐπει οὖν ἀριδῆλως καὶ ἀναντιρρήτως ἀπεδείχθη, καθ' ὃν εἴρηται τρόπον, ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς τῇ τῆς Λακεδαιμόνος διαφέρουσα ἢ τοῦ Ἀμυκλείου ἐπισκοπῆ καὶ ὡς ἐνοριακὸν αὐτῆς δίκαιον τὴν ἀρχὴν καὶ ὡς παρ' αὐτῆς εἰς ἐπισκοπὴν προβιβασθεῖσα καὶ ὑπ' αὐτὴν τελοῦσα, δι' αὐτὴν καλῶς πάντως καὶ κανονικῶς ἐδικαίωσε καὶ ἡ τοῦ κῆρ Γρηγορίου συνοδικὴ πράξις, οἷα μητρὶ γνησίᾳ τῇ τῆς Λακεδαιμόνος ὑποκείσθαι καὶ πάλιν αὐτὴν· συνδιασκεψαμένη τὰ περὶ τοῦτου ἢ μετριότης ἡμῶν τοῖς περὶ αὐτὴν ἰσρωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Κοζίκου, τῷ Σάρδεων, τῷ Θεσσαλονίκης, τῷ Δυρραχίου, τῷ Χριστουπόλεως, τῷ Μαδύτων, τῷ Μηθύμνης καὶ τὸ Βάρνης, τὸ κῆρος καὶ βέβαιον ἔχειν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ τοιαῦτα δικαίωματα τῆς κολλάκις διαληφθείσης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Λακεδαιμονίας ἔκρινε, καὶ κατ' αὐτὰ ἐδικαίωσεν ἐπανελθεῖν καὶ ἐπανασωθῆναι τῇ διαληφθείσῃ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει τῆς Λακεδαιμονίας τὴν ῥηθείσαν ἐπισκοπὴν αὐτῆς τοῦ Ἀμυκλείου καὶ ὑποκείσθαι αὐτῇ ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα καὶ διηνεκῆ χρόνον, κατὰ τε τὴν περιληψὶν τῶν προσόντων αὐτῇ ἐγγράφων δικαιωμάτων, ἐξ ὧν ἀριδῆλότερα ἀναφαίνεται, οἰκείαν ταύτης εἶναι ἐπισκοπὴν, ὡς καὶ τὴν τῆς Πίσης καὶ τὴν τῶν Ἐζερῶν,

καθὼς ἀνωτέρω λέλεκται, καὶ καθὼς οἱ ἱεροὶ καὶ θεοὶ δικαιοῦσαι κανόνες· φηοὶ γὰρ ὁ τῆς ἐν Χαλκεδόνι ἀγίας συνόδου ἐπακαιδέκαστος κανὼν· „τάς καθ' ἐκάστην ἐκκλησίαν ἀγροικικὰς παροικίας ἢ ἐγχεωρίους μένειν ἀπαρασαλεύτους παρὰ τοῖς κατέχουσιν αὐτάς ἐπισκόποις, καὶ μάλιστα, εἰ τριακονταετὴ χρόνον ταύτας ἀβίαστος διακατέχοντες ὑκονόμησαν· εἰ δὲ ἐντὸς τῶν τριάκοντα ἐτῶν γαγένηται τις περὶ αὐτῶν ἀμφισβήτησις, ἐξείναι τοῖς λέγουσιν ἠδικῆσθαι περὶ τούτων κινεῖν παρὰ τῇ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας· εἰ δὲ τις ἀδικεῖτο παρὰ τοῦ ἰδίου μητροπολίτου, παρὰ τῷ ἐξάρχῳ τῆς διοικήσεως ἢ τῷ Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ δικαζέσθω, καθὰ προεῖρηται“. καὶ ὁ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ὄγδοος κανὼν μετὰ τινά· „τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διοικήσεων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ἐπαρχιῶν παραφολαχθήσεται, ὥστε μηδένα τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἐπαρχίαν ἐτίραν οὐκ οὔσαν ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ ἡγουν τῶν πρὸ αὐτοῦ χεῖρα καταλαμβάνειν, ἀλλ' εἰ καὶ τις κατέλαβε καὶ ὑφ' ἑαυτῷ κεκοίτηται βιασάμενος, τοῦτον ἀποδιδόναι, ἵνα μὴ τῶν κατέρων οἱ κανόνες παραβιῶνται, μηδὲ ἐν ἱεροουργίας προσχῆματι ἐξουσίας τῶπος κοσμικῆς παρεισδύηται, μηδὲ λάθωμεν τὴν ἐλευθερίαν κατὰ μικρὸν ἀπολέσαντες, ἣν ἡμῖν ἐδωρήσατο τῷ ἰδίῳ αἵματι ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ πάντων ἀνθρώπων ἐλευθερωτής. ἔδοξε τοίνυν τῇ ἀγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ σώζεσθαι ἐκάστη ἐπαρχία καθαρὰ καὶ ἀβίαστα τὰ αὐτῇ προσόντα δίκαια ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν, κατὰ τὸ πάλαι κρατήσαν ἔθος, ἄδειαν ἔχοντος ἐκάστου μητροπολίτου, τὰ ἴσα τῶν πεπραγμένων πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀσφαλές ἐκλαβεῖν· εἰ δὲ τις μαχόμενον τόπον τοῖς νῦν ὀρισμένοις προκομίσει, ἄκρονον εἶναι τοῦτον ἔδοξε τῇ ἀγίᾳ πάσῃ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ“. καὶ γοῦν ἔσται μὲν ἡ ἐπισκοπὴ αὕτη ὅποτεταγμένη τῇ τῆς Λακεδαιμόνος, καθὰ καὶ τὸ πρότερον, τοῦ ἱερωτάτου ταύτης μητροπολίτου φρονεῖσιν καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ὀφειλοντος κατὰ τὸ χρέος, ὅπερ ἔχει ἐκ' αὐτῇ, οὐδεὶς δὲ οὐκέτι τῶν τοῦ μέρους τῆς τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, ὅτε ὁ νῦν ἱερωτάτος αὐτῆς ἀρχιερεὺς, ὅτε τις τῶν μετ' αὐτὸν δι' ὄχλου περὶ αὐτῆς γενήσεται τῷ τῆς Λακεδαιμόνος, ἐπει, ἣν ἐπορίσατο συνοδικὴν πράξιν, καὶ αὐτῇ τὸ ἄκρονον ἔχειν ὀφείλει, δι' αὐτὸ εἴπομεν αἰτίας, ὅτι οὐδὲ ὀφείλει τις αὐτῶν, οὐδὲ δίκαιον ἴσχει ἀλλοτρίας ἀντιποιεῖσθαι ἐπισκοπῆς, ὡς ἀπεδείχθη ἐναργῶς καὶ προδήλως μετὰ πολλῆν καὶ ἀκριβῆ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἱερῶν

καὶ θεῶν κανόνων, δικαιούτων ἐκδοτὴν ἐκκλησίαν, τῶν οἰκείων εἶναι ἑκαπολαβοῦσαν. τοῦτο γὰρ χάριν καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις ἐγένετο καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς πολλᾶς διαληφθείσης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Λακεδαιμονίας εἰς διακωνίζουσαν τὴν ἀσφάλειαν †.

† Ἔϊχε τὸ· μηνὶ νοεβρίῳ ἰνδ. θ'. διὰ τῆς πατριαρχικῆς τιμίας χειρὸς, ἀπῆρθητο αὐτοῦ καὶ βοῦλλα μολοβδίνη, ἔχουσα ἐν μὲν τῷ ἐνὶ μέρει τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου βρεφοκρατοῦσαν, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ· Ἰωάννης ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

XCVIII. (6849—1341) maio ind. IX.

Synodici decretum de quodam monasterio monialium.

† Ὁ δομῆσιμος κῆρ Φωκᾶς ὁ Μαρούλης ἐκεῖνος, θεῶν νογείς ἔρωτι τὴν φοχὴν καὶ ἱερὸν ἰδρυσάμενος οἶκον τῇ θεομητορίᾳ πλησίον τῶν αὐτοῦ οἰκημάτων περὶ τὴν γειτονίαν τῆς πόρτης τῆς τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥωμανοῦ, ἐπὶ θεμελίους καλαιτάτου ναοῦ τοῦτον οἰκοδομήσας φιλοτίμῳ τῇ προαιρέσει καὶ θαφιλίσει τοῖς ἀναλώμασιν, ὃν δὴ ναὸν λόγος τετιμηθεῖαι τῷ ὀνόματι τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Μηνοδώρας, Νορφοδώρας καὶ Μητροδώρας, ἐπεὶ καὶ εἰς ἱερὰν θεῶν μονὴν τοῦτον ἀποκαταστήσαι προέθετο, καλλία περὶ αὐτὸν δευμάμενος καὶ θρηγγίῳ περιβαλὼν ἔξωθεν, κτήματά τε ἱκανὰ προσκορώσας καὶ ἀπλῶς πάντα τὰ εἰς ἀπαρτισμὸν συντελέσας, μοναζουσῶν αὐτὸ γυναικῶν καθίστησι φροντιστήριον, εἰς ἣν δὴ κατάστασιν καὶ ἐμμένον ἦν, ἕως αὐτὸς ἐν τοῖς ζῶσιν εὐρίσκετο, ἐτήρησέ τε τὴν τάξιν ταύτην καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν ἐπὶ τισὶ χρόνοις· ἀλλ' ὁ υἱὸς ἐκείνου πρωτοισρακάμος κῆρ Ἰωάννης ὁ Συναδηνὸς μετασκευάσαι κατὰ νοῦν θέμενος καὶ μετενεγκεῖν εἰς ἀνδρῶν ἀπὸ γυναικειᾶς τὴν τοιαύτην μονὴν, ἠνάγκασε καὶ κατέπεισε συνεργῶσαν εἰς τοῦτο φανῆναι καὶ συμπράττουσαν καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα τὴν δομῆσιμισσαν καὶ οἷς οὗτος ἔλεγε περὶ τῆς μονῆς, καὶ οἷς προέτεινε γράμμασι, διαθήκη δηλαδὴ τοῦ πατρὸς δῆθεν καὶ ἐνώμοτον οἰκτεῖον αὐτοῦ γράμμα, δι' οὗ καταφυλάσασθαι καὶ πεκληροφόρηκεν, ὡς ἔλεγε πρὸς ἐκεῖνον εἰς τέλος ἀγαγεῖν τὴν ἣν ἔσχεν ἐκείνου ἀνάθεσιν, ὥστε εἰς ἀνδρῶν ταύτην μετα-

ποιήσαι, συμμαρτυροῦσαν εἶχε καὶ αὐτὴν δὴ τὴν οἰκίαν μητέρα, ἀπέκροφε δὲ αὐτὴ σὺν τῷ υἱῷ τῆνικαῦτα καὶ οὐ διωμολόγησε τὴν τε εἰς τέλος βούλησιν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ἀνδρός καὶ τὴν κατάστασιν, ἣν ἔσχε τὰ τῆς τοιαύτης μονῆς, ἕως τε κατὰ τὴν αὐτῶν πολλὴν καὶ ἐπίμονον περὶ τοῦτου ζήτησιν καὶ ἰκεσίαν καὶ τὴν ἐπὶ πλείον παρ' ἡμῶν παράτασιν εἰς τέλος τὰ τοῦ πράγματος εἰληγε, καὶ ἕως ὁ υἱὸς ἐν τοῖς ζώσιν εὗρισκετο. ἐπεὶ δὲ κάκεινος ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο, μετάνοια ταύτην εἰσήει, καὶ συγγνώμης ἤξιον τοχεῖν, ἐφ' οἷς οὐ καλῶς σονέδρασε τῷ υἱῷ, κατεμποῦσα τῆς ἀληθείας καὶ χῶραν κατ' αὐτῆς τῷ φεῦδει παρασχομένη, καὶ ταῦτα ἐπὶ πράγμασιν ἱεροῖς, ἅπερ οὐ μικρὸν οἶδεν ἐπάγειν τὸν τῆς ψυχῆς κίνδυνον, καὶ ἐν οἷς πᾶντας ἀπλῶς καὶ τοὺς τοχόντας ἀληθίζειν χρῶν, μὴ ὅτι γε ἀνθρώπους τῶν πολλῶν διαφέροντας κατὰ τε τὴν ἑαυτῶν παιδεύσειν καὶ γνῶσιν καὶ τῷ κατὰ κόσμον ἀξιώματι. „ἀγιάζεται καὶ γὰρ, ὡς φησι, τὸ στόμα τοῦ ἀληθεύοντος ἐκ τῆς ταυτοαληθείας Χριστοῦ, μολδύεται δὲ τὸ τοῦ φευδομένου ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ φεῦδους τοῦ διαβόλου“. ἀμέλει καὶ ἐπιστάσα τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ καὶ θείᾳ σονόδῳ καὶ τὰ περὶ τοῦτου ἐξειποῦσα καὶ ἀνεπέγκασα καὶ συγγνώμην αἰτησαμένη, μεθ' ἑαυτῆς ἔχουσα καὶ τὰς οἰκίας θυγατέρας καὶ σὺν αὐταῖς ἰκετεύουσα, ἵνα καὶ ἡ σεβασμία αὐτὴ μονὴ τὴν πρώτην ἀπολάβῃ κατάστασιν, ἐπειδὴ καὶ ἀσφαλείαν ἀπαιτηθεῖσα ἐγγραφον ταύτην ἐποιήσατο διαλαμβάνουσαν.... ἔλαλθη δὲ παρὰ τοῦ μέρους αὐτῆς καὶ ὡς ταῖς ἀληθείαις ἀρχήθειν ἡ μονὴ γυναικεία ἀποκατέστη καὶ ἐσφραγίσθη καὶ ἐν αὐτῇ καὶ καθηγουμένη, καὶ διέμεινεν οὕτω καὶ ἐπὶ ἱκανοῖς τοῖς χρόνοις, διὰ δὲ τὸ τοῦ υἱοῦ θέλημα καὶ τὴν ἀνάγκην τὴν προτέραν ἐποιήσατο μαρτυρίαν οὐκ ἀληθῆ, ποιησαμένου ταύτη τοῦ υἱοῦ διὰ τοῦτο καὶ ἀνάπανσιν ἰδίαν διὰ κελλίων ἰδίων πλησίον τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ ἀνεγειραντος ἐν αὐτοῖς καὶ οἶκον εὐκτῆριον. καὶ ὡς καὶ ἡ ἐν τῇ τραπέζῃ ἱστορία ὁσίας εἶχε τὴν ἀρχὴν γεγραμμένας γυναικας, μετεποίησε δὲ τὴν ἱστορίαν ταύτην ὁ πρωτοισρακάριος ὕστερον εἰς ὁσίους, καὶ ἀριδῆλως καὶ ὁμολογουμένως ἀνεφάνη, ὡς γυναικας ἀποκατέστησαν, καὶ εὗρισκοντο ἐπὶ πολλοῖς τοῖς χρόνοις εἰς τὴν τοιαύτην μονήν, καὶ πολλαὶ τούτων ἐν αὐτῇ ἀπεκάρησαν, καὶ οὐδὲ τὸ ἀντιδικοῦν μέρος εἶχεν ἀντιλέγειν πρὸς τοῦτο. ἡ μετριότης ἡμῶν ἐν δευτέρῳ τᾶλλα θεμένη, ζήτησιν, ὡς ἐχρῆν, πολλὴν καὶ ἀκριβῆ ἐποιήσατο, εἰ ταῖς ἀληθείαις ἐγένετο τέως ἡ ὀφει-

λομένη ἐπὶ τῇ μονῇ ἐκκλησιαστικῇ κατάστασις, καὶ προεβλήθη καὶ ἐσφραγίσθη καθηγουμένη εἰς προστασίαν καὶ ποιμανσίαν τῶν αὐτῆς τότε εὐρισκομένων μοναζουσῶν, ἐκφωνήσασα τοῦτου χάριν καὶ ἀφορισμὸς ἔγγραφον ἐπιτίμιον, ἐφ' ᾧ τοὺς εἰδησίην ἔχοντας περὶ τοῦτου καὶ εἰς μαρτυρίαν προκομισθησομένου εἰπεῖν καὶ μαρτορῆσαι τὸ ἀληθές, ἐφ' ᾧ δὴ βάρει καὶ ἐμαρτορήθη παρὰ τε τοῦ θεοφιλεστάτου πρωτονοταρίου διακόνου κῆρ Μιχαὴλ τοῦ Καβαλλαρπούλου καὶ παρ' ἐτέρων διαφόρων προσώπων, ὡς ἀπτήκοι ἐγένοντο τοῦ δομestίκου καὶ ἔχουσι μαθόντες παρ' ἐκείνου τὴν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ μονῇ θέλησιν καὶ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, γυναικείαν δηλονότι καὶ ἐπιχειρῆσαι καὶ ἀπαρτίσαι αὐτήν, ὡς εἰς κατάντημα εἶναι καὶ ἀνάπαυσιν καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῶν. ὁ μόντοι πρεσβύτερος Κωνσταντῖνος ὁ Τζοβιστιανὸς διωμολόγησε ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς οἰκειοῖς τὴν νεωστὶ σφραγισθεῖσαν ἡγουμένην ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ μονῇ, παραπεμπομένην εἰς ταύτην παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν λαμπαδηφοροουσῶν, ὡς εἶθισται, καὶ ὁ πρεσβύτερος δὲ Γεώργιος ὁ Τζαχειλλῆς, ὁ τῷ θεῷ γὰρ τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τῆς Πηγῆς ὀπηρετούμενος ἱερατικῶς, καὶ αὐτὸς διωμολόγησε παρατοχῶν καὶ τοῦ εἰρημένου βάρους ἀκούσας ἐρωτημένης τῆς τιμωτάτης ἐν μοναχαῖς κυρᾶς... τῆς Ἀγγελίνης, ὡς εἶδε διαφόρως παρατενομένην τὴν καθηγουμένην τῆς τοιαύτης μονῆς μετὰ καὶ ἐτέρων μοναχῶν εἰς προσκόνησιν τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τῆς Πηγῆς· ἐρωτηθεὶς δὲ προτροπῇ συνοδικῇ κατὰ τὸν ὁμοῖον τρόπον παρὰ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Λακεδαιμονίας καὶ τοῦ Μαδύτων, καὶ ὁ συμπένθερος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος ἐπὶ τῆς τραπέζης, κῆρ Γεώργιος ὁ Χοῦμνος, εἶπε καὶ διεβεβαίωσετο περὶ τῆς ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ σφραγισθείσης μοναχῆς, ὡς αὐτὸς οὗτος προεξένησε ταύτην τῷ δομestίκῳ, ζητοῦντι καθηγουμένην τῇ μονῇ ἐγκαταστήναι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἐδλαβῶν ἐπισκοπειανῶν καὶ θορωρῶν τοῦ κελλίου τῆς ἡμῶν μετριότητος, Γεώργιος ὁ Σιγηρός, καὶ αὐτὸς εἶπε καὶ ἐμαρτόρησε, παρῆναι τῇ σφραγίδι τῆς ἡγουμένης, ὅτε παρὰ τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου κῆρ Γερασίμου πρώτως ἤδη ἐσφράγισται, δεικνύων ἅμα καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐτελέσθη τὰ τῆς σφραγίδος αὐτῆς. ἐξ ὧν δὴ μαρτορῶν πληροφориαν λαβόντες τοῦ πράγματος, εἴχομεν ὡς εἰκὸς παραγραφῆς ἀξίαν κρίναι καὶ ἦν ἐνεφάνισε τὸ μέρος τοῦ πρωτοισρακαρίου,

διαθήκην δῆθεν τοῦ δομοστίκου, ὅτε καὶ ἀληθῶς ἐκείνος ταύτην ἐξέ-
 θετο, οὐδὲ γὰρ ἐξῆν ἐκείνῃ κατάστασιν λαβοῦσαν τὴν μονὴν παρὰ τῆς
 ἐκκλησίας θεοῦ, ἦντινα δῆτα καὶ ἔλαβε διὰ πατριαρχικῆς σφραγίδος,
 ὡς εἴρηται, μεταποιῆσαι καὶ ἐφ' ἑτέραν κατάστασιν ἀγαγεῖν, εἰς ἀνδρῶν
 δηλονότι ἀπὸ γυναικείας, ἀπειρηταὶ γὰρ τοῖς ἱεροῖς πατράσι μετασκευά-
 ζεσθαι καὶ μεταποιεῖσθαι τὰς ἱεράς μονὰς ἐκ τῆς ἧς ἔλαχον ἀρχῆ-
 θεν ἀποκαταστάσεως. ἀπηλέγχθη δὲ ὁμοῦ καὶ ἡ διαθήκη πεπλασμένη
 ὑπὸ μάρτυρι τῷ ἱερομονάχῳ καὶ πνευματικῷ πατρὶ τῷ Θεοδώρῳ, ἐξι-
 πόντι καὶ διομολογήσαντι, καὶ ὅπως ἐξέθετο ταύτην αὐτὸς γνώμῃ τοῦ
 πρωτοερακαρίου, καὶ ὅπως ὑπέγραψεν ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ δομο-
 στίκου εἰπόντος τοῦτο πρὸς αὐτόν. ἔνθεν τοι καὶ συνδιασκεφαμένη
 τὰ περὶ τοῦτου ἡ μετριότης ἡμῶν τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιε-
 ρεῦσι, τῷ Ἡρακλείῳ, τῷ Σάρδεων, τῷ Δορραχίου, τῷ Λακεδαιμονίας,
 τῷ Μαδύτων, τῷ Μηθύμνης, τῷ Βάρνης, τῷ Βιζύνης καὶ τῷ Κῶ,
 διέγνω καὶ ἀπερήνατο, ἵνα, ἐπειδὴ ἀπεδείχθη ἀριδίλως, ὡς ἐσφρα-
 γίσθη καὶ ἀποκατίστη παρὰ τῆς ἐκκλησίας θεοῦ καθηγουμένη ἐν τῇ
 τοιαύτῃ μονῇ, χρὴ δὲ κατὰ τοὺς ἐν τοῖς τοιοῦτοις θεσμοῦς τῶν πα-
 τέρων τὰς ἀρχῆθεν ἀνδρῶς εἰς ἀνδρῶς διατελεῖν, τὰς δὲ γυναικείας
 εἰς γυναικείας, καὶ μηδαμῶς ἐναλλάττειν καὶ μετατιθέναι τὴν τάξιν
 ταύτην τινὰ, ἀλλὰ ἀσόγγυτον εἶν διαμένειν καὶ ἀπαραποίητον, ἐπαν-
 ἔλθῃ καὶ ἐπανασωθῇ καὶ τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ ἡ πρώτη καὶ
 ἀρχαία κατάστασις καὶ γυναικείαν εἶναι καὶ αὐδὲς ταύτην ἑνομάζε-
 σθαι, καθὼς καὶ τὴν ἀρχὴν ἐδομήθη, καὶ καθὼς παρὰ τῆς ἐκκλη-
 σίας ἀποκατίστη θεοῦ, ἥτις δὴ καὶ λήφεται μὲν πάλιν τὴν καταστα-
 σιν ταύτην, ἔσται δὲ διοικουμένη καὶ διεξαγομένη παρὰ τε τῶν ἐν
 αὐτῇ μοναζουσῶν καὶ τῆς τὴν προστάσιαν καὶ ἡγουμενίαν αὐτῶν
 ἀναβεβομένης. ἡ μὲντοι δομοστίκισσα καὶ ὄσαι τῶν θογατέρων καὶ τοῦ
 γένους αὐτῶν καταντήσουσιν ἐν αὐτῇ, προνοήσονται παντοιοτρόπως αὐτῇ
 τὰ εἰς ὄβυσσον καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω προχώρησιν, ἀλλ' οὐδὲν τι λομα-
 νοῦνται, οὐδὲ καινοτομήσουσι τῶν προσκυρωθέντων καὶ ἀφιερωθέντων
 αὐτῇ κτημάτων καὶ πραγμάτων ἢ τῶν εἰσέπειτα ἀφιερωθησομένων,
 ὡς ἂν ὄψω καὶ τὸ ἀνήκον τοῖς δομήτορι μνημόσυνον περισώζηται,
 ἀλλ' οὐδὲ ἐξέσται αὐταῖς κατεξουσιάζειν καὶ κατακορμιεῖν τῆς τοιαύ-
 της μονῆς ἢ καὶ τὰς ἐνασκουμένας αὐτῇ μοναχὰς ἀγειν καὶ φέρειν,
 ὡς βοόλοιντο, καὶ ἀνακρίνειν, ἅς τε θέλοιν εἰσάγειν καὶ ἐξάγειν, καὶ

τάς μὲν ὅψ' αὐτάς τὸν τρόπον τοῦτον ποιῆσθαι, τῆς δὲ καθήγουμένης ἀφαιρέσθαι τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν, παρὰ τὴν τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων διατύπωσιν καὶ διαταγὴν. φασὶ γὰρ οὗτοι· „πράγμα σεμνὸν οὕτω καὶ τίμιον καὶ τοῖς μακαρίοις καὶ ὁσίοις πατέροισιν ἡμῶν πάλαι καλῶς ἐπινοηθέν, ἡ τῶν μοναστηρίων ἀνοικοδομή, κακῶς ὕρσεται πραττόμενον σήμερον, τινὲς γὰρ ὄνομα μοναστηρίου ταῖς οἰκείαις περυσίαις καὶ ὑπάρξεσι περιθέμενοι καὶ θεῶ καθαρὰ κατὰ ταύτας ἐπαγγελλόμενοι, κηρίους τῶν ἀφιερωθέντων αὐτοὺς ἀναγράφουσι, καὶ μόνῃ τῇ προσηγορίᾳ τὸ θεῖον ἀφοσιῶν ἐκμηχανάζονται διεγνώκασιν· τὴν γὰρ αὐτὴν ἐξουσίαν καὶ μετὰ τὴν ἀφιερωσιν οὐκ ἐρυθρῶσι σφετερίζεσθαι, ἥπερ ἔχειν οὐκ ἐκωλύοντο πρότερον, καὶ τοσαύτη καπηλεία προσετριβή τῷ πράγματι, ὥστε καὶ πολλὰ τῶν ἀφιερωθέντων παρ' αὐτῶν δὴ τῶν ἀφιερωτάντων καθοράται πιπρασκόμενα, θάμβος ἕμοῦ καὶ μίσος τοῖς ὁρῶσι παρεχόμενα. καὶ οὐ μόνον οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μεταμέλεια, ἐφ' οἷς τῶν ἀπὲ ἀνατεθειμένων θεῶ τὴν ἐξουσίαν ἑαστοῖς ἐπιτρέπουσιν, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις ταύτην ἀδεῶς παραπέμποῦσιν. ὤρισεν οὖν διὰ ταῦτα ἡ ἅγια σύνοδος, μηδεὶ ἐξείναι μοναστήριον οἰκοδομεῖν ἄνευ τῆς τοῦ ἐπισκόπου γνώμης καὶ βουλῆς, ἐκείνου δὲ συνειδότητος καὶ ἐπιτρέποντος καὶ τὴν ὀφειλομένην ἐπιτελοῦντος εὐχὴν, ὡς τοῖς πάλαι θεοφιλῶς νεομοθετήται, οἰκοδομεῖσθαι μὲν τὸ μοναστήριον, μετὰ πάντων δὲ τῶν αὐτῶ προσηκόντων σὺν αὐτῶ ἐκείνῳ βρεβείῳ ἐγκαταγράφεσθαι καὶ τοῖς ἐπισκοπικοῖς ἀρχείοις ἐγκατατίθεσθαι, μηδαμῶς ἄδειαν ἔχοντος τοῦ ἀφιεροῦντος παρὰ γνώμην τοῦ ἐπισκόπου αὐτόν ἡτοῦμένον ἢ ἀνθ' ἑαυτοῦ ἕτερον καθιστάν· εἰ γὰρ, ἥπερ τις ἀνθρώπων χαρίζεται, τούτων οὐδὲν τι κύριος εἶναι δύναται, πῶς, ἥπερ τις θεῶ καθαρὰ καὶ ἀνατίθησι, τούτων ὀφρακάζειν τὴν κοριότητα παραχωρηθήσεται;“ καὶ πάλιν· „οἱ κληρικοὶ τῶν πτωχείων καὶ μοναστηρίων καὶ μαρτορείων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐν ἐκάστῃ πόλει ἐπισκόπων κατὰ τὴν τῶν ἁγίων πατέρων παράδοσιν διαμενέτωσαν, καὶ μὴ κατὰ ἀσθεῖαν ἀφηνιάτωσαν τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου· οἱ δὲ τολμῶντες ἀνατρέψιν τὴν τοιαύτην διατύπωσιν καθ' οἷονδὲ τινα τρόπον καὶ μὴ ὑποταττόμενοι τῷ ἰδίῳ ἐπισκόπῳ, εἰ μὲν εἶεν κληρικοὶ, τοῖς τῶν κανόνων ὑποκεισθῶσαν ἐπιτίμωσι, εἰ δὲ μονάζοντες ἢ λαϊκοὶ, ἔστωσαν ἀκοινῶντοι“. διὰ ταῦτα δὴ καὶ αὐταὶ κατὰ τὸ προσήκον αὐταῖς χρεός, τὸ συμφέρον τῇ μονῇ προνοοῦμεναι, οὔτε τι τῶν αὐτῆς σφετερίζονται, οὔδ' ἐκδύσωσιν ἢ

ταύτην ἢ τῶν αὐτῆς κτημάτων τι εἰς ἕτερον πρόσωπον, ἀλλ' ἐλεσθέντων ἰδούσι μένειν καὶ καθ' ἑαυτήν, διεξαγομένην παρὰ τῆς κατὰ καιροῦς ἀποσταγμένης εἰς προστασίαν τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν καὶ παρ' αὐτῶν δὴ τῶν αὐτῆς μοναχῶν, τοῖς γὰρ τὰ τοῦ θεοῦ ἰδιοποιούμενοι καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν ἐθέλοσι μέγιστον ἀπειληταὶ ἐκείθεν κατάκριμα. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ ἔγγραφος διάγνωσις καὶ ἀπόφασις γενοῦσα ἐπιδέδοται εἰς ἀσφάλειαν, μὴ νὸ ματίφ ἰνδ. θ' †.

XCIX. (6850—1342) aprili ind. X.

Synodus decernit. Michaslem Cabasilam non esse reum munerum acceptationis.

† Ὁ Καβάσιλας κῦρ Μιχαήλ, πλησιασμόν ἔχων καὶ ἐγγύτητα πρὸς τὸν ποτε Ἄπρω καὶ καθολικὸν κριτὴν, τοῦτο μὲν καὶ ὡς ἐκ παιδὸς ὑπ' αὐτῷ παιδαγωγηθεὶς, τοῦτο δὲ καὶ ὡς ἐκ' ἀνεψιῶ γαμβρὸς αὐτοῦ εὐρισκόμενος καὶ βασιλικῷ ὄρισμῳ ὑποτασσόμενος αὐτῷ καὶ ὑπηρετούμενος, γραφῇ παραδιδούς τὰ παρ' αὐτοῦ κρινόμενα καὶ ἀποφαινόμενα, ἐπειδὴ ὁ μὲν ἔμοῦ τε τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα καὶ τὴν τῆς κρίσεως ἐνοχίην παρητήσατο, δι' αἷς δῆτα αἰτίας καὶ παρητήσατο. ἐζήτησε δὲ ἀρίτως ὁ Καβάσιλας εἰς ἱερωσύνην προβιβασθῆναι, προσίστασθαι αὐτῷ εἰς τοῦτο τινες ἔλεγον τὰ τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας, δωροληφίας ἔγκλημα καὶ πλεονεξίας τούτῳ προσάκτοντες, ἰνίσταντο δὲ τοῦτο μάλιστα διὰ τὸ προτεκεῖσθαι τῇ παραιτήσῃ, ὡς ὑπ' αἰτίῳ ζῆθεν τούτῳ γενέσθαι αὐτὴν λαμβάνοντι πλείω τοῦ δέοντος. τοῦ πράγματος τούτου ζουθέντος διασκέψαι συνοδικῇ καὶ ἀκριβῶς τρακτασθέντος, ἐπεὶ κολλαχοῦ διαγορευόμενος φαίνονται οἱ θ' ἱεροὶ καὶ θεῖοι τῶν ἀγίων κανόνες, οἳ τε φιλευσεβεῖς νόμοι, ὡς μετὰ παραγγελίαν καὶ ἐπιφώνησιν, εἰ μὴ τῆς πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδείας οἰαζόμενος πύσαιτο οἱ τὸ θεῖον ἔχοντες τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, τῆνικαῦτα καθαρῶς: καθυποβάλλονται, οὐδαμῶς προσήκον, οὐδὲ δίκαιον ἐκρίθη κανονικῶς, ἐμποδῶν αὐτῷ γενέσθαι τὴν τοιαύτην παραίτησιν, ἅτε δὴ μὴ ἐνεχομένη, οἷς ἐκεῖνος φέρων ἑαυτὸν ὑπέθελε καὶ ἡσυχάζετο, ἐφ' ὧν ἀνώτερον ἑαυτὸν συντηρεῖσθαι δωροληφίας, τὰ γὰρ παρ' ἑτέρων γινόμενα ἐτέρους οὐ καταβάλλευσσι, καὶ ψυχῇ, ψυχῶν, ἢ ἀμαρτήσατα, αὐτῇ καὶ ἀποθανεῖται, πορισμὸς γὰρ εἰς ζωὴν ἐκάστη τὸ οἰκτεῖον ἐπιτήδευμα, τῷ μὲν τότε, τῷ δὲ τότε καὶ ἄλλῳ ἄλλο, καὶ τοῦτο οὐδένα ἂν ἔχοι λόγον

τὸν δίκαιον, ἐγκλήματος κατ' αὐτοῦ τόπον ἔχειν, ὡς καὶ τῆς οἰκείας προκοπῆς ἐντεῦθεν κωλύεσθαι, ὅθεν οὐδὲ ἐφ' Καβάσιλα ἐμπόδιον ἂν εἴη τὸ ἀπὸ τῆς εἰρημένης ὑπηρεσίας πολὺ εἶτε ὀλίγον λαμβάνειν, ἀλλ' εἴπερ ἐδίδου καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τούτου τὴν αὐτὴν ἀσφάλειαν ὡς κριτῆς. ἔνθεν τοι καὶ διάγνωσιν καὶ ἀπεφάνητο ἡ μετριότης ἡμῶν σὺν ὀνόματι τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, ἐφ' Σάρδεων, ἐφ' Σίδης, ἐφ' Πηγῶν, ἐφ' Δορραχίου, ἐφ' Μαδύτων. ἐφ' Ἄκρω, ἐφ' Μηθύμνης, ἐφ' Χίου, ἐφ' Γάνω, ἐφ' . . ., ἐφ' Ἐξαμιλίου, ἐφ' Λιτίτζης καὶ ἐφ' ὑποφηγίῳ Μονεμβασίας; ἀξίον εἶναι τὸν Καβάσιλαν, ὅσον τὸ ἀπὸ τῆς εἰρημένης αἰτίας, ἔχοντα καὶ ἄλλως εἰς ἱερωσύνην ἀξίως. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ ἐγγραφὸς διάγνωσις καὶ ἀπόφασις, καὶ ἐπιδέδοται πρὸς αὐτὸν μὴ νὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. δεκάτης †.

C. (6850—1342) iunio ind. X.

Joannes XIV. scribit metropolitanis Philadelphias, ut provideat in causa Joannis Januensis.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Φιλαδελφείας καὶ ὑπέριτε, ἀγαπητὴ κατὰ κύριον ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. ἡ μετριότης ἡμῶν ἐγνώρισε περὶ τῶν αὐτόθι γενομένων, καὶ τοσοῦτον ἐλογίσαστο ταῦτα ἄτοπα καὶ ἀπρεπῆ καὶ ἀνένδεκτα, ὅτι καὶ θαυμάζει, εἰ εἰσὶ τοιαῦτα, καὶ μάλιστα, εἰ καὶ αὐτὸς συνεργεῖς τοῖς τοιοῦτοις, ὅς μεγάλην ἔχῃς τὴν ὑφειλὴν ἀναστέλλειν παντοίως αὐτά. κατέλαβε δὲ ἐνταῦθα καὶ ὁ Γεννοῦλης Ἰωάννης, καὶ ἐγνώρισε καὶ παρ' αὐτοῦ ἡ μετριότης ἡμῶν, ὅπως διετέθη, εἰς ὅσον πρὸ ὀλίγου ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἀποστασιμένης εἰς αὐτὸν προμηθείας, ὅπερ καὶ βαρῶς ἔφερεν ἡ μετριότης ἡμῶν. ἄνθρωπον γὰρ προσελθόντα τῆ ὀρθοδοξίᾳ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, καριθόντα καὶ περιουσίας ἰκανῆς κοριζμὸν καὶ τοῦ οἰκείου τοῦ γένους αὐτοῦ πλουσίους καὶ ἐτοίμως χορηγοῦντας αὐτῷ καὶ διὰ ταῦτα προμηθείας μερικῆς τυχόντα ἐπὶ κυβερνήσει καὶ ἰωαρκεῖᾳ αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, τινὰ λόγον ἔχεις ἀκοσπερεῖν αὐτῆς τοῦτον, ἣν ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐκκλησία διεκρίνε καὶ ἀπέταξε; τοῦτο καὶ ἄδικον ἐνὶ καὶ ἀνοίκειον παντελῶς τῆ σῆ ἱερότητι, καὶ χωρὶς γὰρ τοῦ εἶναι προαποστατιμένην αὐτῷ τὴν τοιαύτην κυβέρνη-

οιν και διδομένην μέχρι σοῦ, ἤρμοζεν, ἵνα και ὅτι ἐνθρῶκος ἐν το-
 οῦτος και ἀπὸ γένους τοιούτου, διακρίνη τὸ πρᾶγμα ἢ ἰσότης οὐα,
 και ἀποτάξῃ πρώτως προμήθειαν εἰς αὐτόν, ὥστε μὴ ἐξ ἀνάγκης και
 λύκῃς καλινδρομησῆαι εἰς τὰ οἰκία αὐτοῦ ἔθιμα, ἐπειδὴ και οἰκίαι
 τοῦ γένους αὐτοῦ μεταχειρίζονται τοῦτο, ὀπισθοῦνται και ὀσῶς ἐπι-
 νᾶς, ὡς λέγουσι· παραγγυώμεθα, ἵνα οὐδὲν ἀπομαίνῃ ἀβέρθωτος, ὅσον
 ἔγινετο, μετ' ἐμβριθείας γάρ τοῦτο και βάρους παραγγυώμεθα ἐκκλη-
 πιαστικοῦ, διὸ και διδόνθω πρὸς αὐτόν ἀπαραιτήτως, ὅσον κατέστη
 και ἐδίδετο, ὡς διαλαμβάνει και τὸ ἐπὶ τούτῳ γεγονός γράμμα τοῦ
 μεγάλου στρατοπεδάρχου ἐκείνου κατὰ τὴν τῶν προσταγμάτων περί-
 ληψιν, ἀνοστερήτως τε και ἀνενοχλήτως, ἀποδοθήτω δὲ και ὅσον οὐ-
 δὲν ἔφθαζεν ἀποδοθῆναι παρὰ σοῦ· ὡς περ γὰρ οὐδὲν ἐν δικασίῳ,
 οὐδὲ ὑπείλει ἢ ἰσότης σου τὰ καλῶς και χρησίμως οἰκονομηθέντα
 παρὰ τῶν πρὸ σοῦ ἰσρωτάτων ἀρχιερέων ἀπορῶσαι και ἀθετήσαι, ὀθ-
 τως· οὐδὲ τὸ τοιοῦτον θεωρίλις ἔργον, πληροφορίαν ἔχων βεβαίαν, ὡς,
 ἐὰν παραδειρηθῇ, ὅσον και δεύτερον ἤδη γράφομεν, καθ' ὑπερβολὴν
 παραληπτῆται μέλλεις ἡμᾶς, και τὸ μὲν πρᾶγμα μέλλει και μὴ βοο-
 λομένον σου λαβεῖν κατέτασιν, οὐ δὲ μεταμελήτῃ ἀνόνητα, οὐδὲ γὰρ
 ἀνέξασθαι μέλλομεν περιφρονούστος και παρ' οὐδὲν τιθεμένω τὰ δι-
 κιαία ὀποιθεμένων σοι, ἐν λήθῃ τε ποιοσμένω και τὰ τῆς οἰκίας
 ἐγγραφῆς, ὅθον και οἰδας, πῶς ἵνα και τὰ τοῦ πράγματος διορθώσῃς
 και τὴν ἡμῶν μετριότητα θεραπέυσῃς· ἐπεὶ δὲ διορίζονται τὰ προσ-
 ὄντα ἀπὸ τῆς προσταγμάτων και περὶ ἐξουσιαίας και περὶ ἄλλων,
 ὅσον διορίζονται, ἐχέτω και ἐπὶ τούτοις παρὰ τῆς ἰσότητός σου και
 αὐτός και οἱ καίτερος πῶς ἀναδογῆν και βοήθειαν, ὥστε διατηρεῖσθαι,
 εἰς ὅσον διορίζονται, και περὶ φόρου και περὶ τοῦ κομμερτίου και
 τοῦ βιρμιῶν και τῆς βίγλης και τῆς ἄλλης ἀπάτης ἐξουσιαίας, ἀντι-
 τραπεῖτω δὲ πρὸς αὐτόν και τὸ παρὸν γράμμα. ἢ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη
 μετὰ τῆς σῆς ἰσότητος. μ η ν ι λ ο σ ν ι φ λ ν δ. ι γ ς.

CI. (6850—1342) agosto ind. X.

Synodus affirmat, ecclesiam Pyrgii esse in numero metropolitum.

† Ἡ ἀγιωτάτη τοῦ Πυργίου ἐκκλησία εἴρηται μὲν ἐκ παλαιῶς
 εἰς μητροπόλεον ἀπὸ ἐπιτοκίτης τιμηθείσα προύνοτες δηλώσομεν, ὀλλί-
 γως ἐκ πολλῶν εἰς μέτρον τὰς μαρτυρίας και τὰς ἀποδείξεις παραγα-

γόντες χειροτονήται δὲ ὁμοῦ ἐπίσκοπος ἐκ' αὐτῆ ὀλίγη πρότερον
 παρὰ τοῦ νόου διδόνειν λαχόντος ἀρχιερατικῶς τὴν τῆς Ἐφέσου ἀγιο-
 τάτην μητρόπολιν, δέον ἀποσχέσθαι αὐτῆς καὶ μὴ τοιοῦτω τινὶ ἐκ'
 αὐτῆ ἐπιχειρησάι διὰ τὸ ὑποκείσθαι ταύτην καλὰι ποτὲ τῆ κατ' αὐτόν,
 ὡς ὑπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν με-
 τατεθείσης καὶ ταῖς λοιπαῖς αὐτῆς μητροπόλεσιν ἐνταχθείσης, εἰ γὰρ
 καὶ τῆ κατ' αὐτόν ἀρχῆθεν ἐτύχανε διαφέρουσα, ἀλλὰ καὶ τὰς κλει-
 οὺς τῶν μητροπόλεων, εἰ τις ἐξετάζειν ἐθέλει, ὑποκειμένας εὐρήσει
 τὴν ἀρχὴν ἐκκλησιαίαις ἑτέραις, μένουσι δὲ ὁμοῦ, εἰς τὴν εὐλόγησαν
 ἔπειτα τάξιν καὶ τιμὴν βασιλικῆ προσταγῆ καὶ πράξει συνοδικῆ, ὅτι
 δὴ καὶ βασιλικόν ἐστι τοῦτο προνόμιον, τὰς ὑποδεεστέρας τῶν ἐκκλη-
 σιῶν εἰς τὸν ἀνωτέρω προάγειν βαθμόν. ὅτι δὲ, ὡς εἰκόντες ἐφθη-
 μεν, εἰς μητρόπολιν ἐτιμήθη χρόνοις οὐκ ὀλίγοις τοῖς ἔνω, παριστώσι
 μὲν καὶ ἄλλαι τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων, τοῖς μητροπολίταις ἐναριθ-
 μιον ἔχουσαι καὶ τὸν Ποργίου, ὡς ἐξ αὐτῶν τούτων ἐμφανισθειῶν κα-
 ταφανές καὶ ἡμῖν ἐγένετο συνοδικῶς. ἡ μέντοι τοῦ κῆρ Γεωργίου τοῦ
 Ευφλίνου, πατριαρχεῦσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ βασιλέως κῆρ Ἰσαα-
 κίου καὶ μέχρι τῆς τοῦ κῆρ Ἀλεξίου παρατεθείσης τῆς πατριαρχείας
 αὐτοῦ, διεξίει μετὰ τινα περὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ Ποργίου κατὰ ῥήμα καὶ
 τάδε· „ἐκεῖ δὲ καὶ παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ποργίου, Κων-
 σταντινοῦ τοῦ Σκανοπόλου, λόοις τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου πατριαρχοῦ
 κῆρ Μιχαὴλ τοῦ Ἀγχιάλου προεκομίσθη. ἐξενεχθεῖσα ἐπὶ ὑκομνήσει
 αὐτοῦ, ὄντος ἐπισκόπου, καὶ δῆτα ὑπανεγνώσθη ἐπὶ κοινῆ ὀρισμῆ τῆς
 ἡμῶν μετριότητος, καὶ εὐρέθη ἔχουσα ἐν τῆ ἀρχῆ καὶ ἐν τῆ τέλει
 ῥητά τινα συναδόντα τῆ σκοπῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὥρισε κατα-
 στρωθῆναι καὶ ταῦτα, ἃ καὶ ἔχουσι ἀτολεξεί οὕτως· „ὅσοι μὲν
 ἐπὶ παλαιοῖς θεμελλοῖς ναῶν ὑποκειμένων τῆ κατὰ σὲ ἀγιωτάτη ἐπι-
 σκοπῆ ἐφθασαν οἰκοδομῆσαι ναοὺς, οὐδὲν ὠφελήθηρονται· οὗτοι εἰς
 τὸ μὴ ὑποκείσθαι σοί“. συμπαρεῖναι μέντοι δείκνυται ἐν αὐτῆ τῆνι-
 καῦτα καὶ τὸν Ἐφέσου, ὅτι δὲ οὐχ ἑτερός τις, ἀλλ' οὗτος ἦν ὁ πρῶ-
 τος ἐν τῆ τοῦ Ποργίου τῆ τοῦ μητροπολίτου τιμηθεῖς ὀνόματι, ὁ
 Σκανόπουλος δηλαδὴ Κωνσταντίνος, δείκνυσι καὶ τὸ προσὺν τῆ ἐκ-
 κλησίᾳ ταύτῃ παλαιῶν ἀπογραφικῶν δικαίωμα, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐνεπα-
 νίσθη ἡμῖν παρὰ τῶν αὐτῆς κληρικῶν, ἐξ ὀνόματος τούτου παρὰ δὲ τοῦ
 εἰς ἐπισκόπους ἔτι τελοῦντα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν νομοκα-

νόμων βιβλίων οὐκ ὀλίγα τῷ καταλόγῳ τῶν μητροπόλεων καὶ τὴν
 τοῦ Ποργίου ἐναριθμοῦντα ἡμῖν εἰρηται, ὁσίοιον ὁμοίως ταῖς μη-
 τροπόλεσιν αὐτὴν συνηριθμήσει καὶ ὁ ἐν μακαρία τῇ λήξει γενόμενος
 αἰοιδιμος καὶ μακαρίτης βασιλεὺς, ὁ πρόπαππος τοῦ κρατίστου καὶ
 ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐν τῇ ἐκτεθείσῃ προσταγῇ τηρικαβτα τῇ αὐ-
 τοῦ ἀπαριθμήσει καὶ τάξει τῶν ἀγιοτάτων ἐκκλησιῶν παρὰ τοῦ κοροῦ
 Μηνα, ἤτις δὴ ἀπαριθμησις ἐγκατείστρωται τῷ ἐν τῇ σεβασμῆ μωνῇ
 τοῦ Παντεκόπτου εὐρεθέντι νομοκάνονι, ἃ δὴ πάντα εἰδὼτας καὶ τοῦς
 τῇ Ἐφέσου ἀπαρτεγχείρητα ἐχρῆν τὰ κατ' αὐτὴν συντηρεῖν καὶ ἀπα-
 ρακοίητα. προήχθη δὲ ἀρίως καὶ τὴν προτέραν ἀπέλαβε τάξιν τῆς
 μητροπόλεως αὕτη δὴ ἡ τοῦ Ποργίου παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου
 μου αὐτοκράτορος διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀπολυθέντος σεκτοῦ προσταγ-
 ματος, ἔνθεν τοι καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἀκολούθως κοιούσα γνώμη
 κοινῇ τῆς περὶ αὐτὴν ὀμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Σαρ-
 δεων, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μαδύτων, τοῦ Φιλίππων, τοῦ Μηθόμνης,
 τοῦ Χίου, τοῦ Βάρνης, τοῦ Γάνου, τοῦ Δράμας, τοῦ Τενέδου, τοῦ Κῆ
 καὶ τοῦ ὀποφφίου Μονεμβασίας, τὴν παροῦσαν ἐκτέθηκε πράξιν, ἐφ'
 ᾧ καὶ εἰς τὸν ἐξῆς τῷ χορῷ καὶ ταύτην δὴ τὴν τοῦ Ποργίου τῶν μη-
 τροπόλεων συνείναι, ἔθεν καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε ὀφείλει πειρασασθαι
 τῆς τάξεως ταύτης καὶ τῆς τιμῆς ἀφελεῖν αὐτὴν καὶ ὀποβιάσαι,
 ὀφειλὴ γάρ καὶ χρέος τοῦτο πᾶσιν ἀπλῶς ἀπαραίτητον τοῖς ἐς ὀστο-
 ρον, στέργειν τὰ καλῶς τοῖς πρὸ αὐτῶν δόξαντα καὶ ἀπαρακοίητα καὶ
 ἀπαράτρωτα μένειν ἔαν, ὡς ὀμονοίας καὶ εἰρήνης παρᾶτιον ὀφεί-
 λοσι μέντοι προσεῖναι καὶ ὀποκείσθαι τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὰ ἐν
 τῷ πρακτικῷ ταύτης διαλαμβανόμενα δύο χωρία, τὸ τοῦ Διοσιεροῦ
 δηλονότι καὶ τὸ τῆς Διγδης, καὶ πάντα ἀπλῶς, ὄσα τοῖς ἐγγράφοις
 δικαιομασίον αὐτῆς δικαιοῦται κατέχειν, ἀναφαιρέτως καὶ ἀνακοσπέ-
 στως. ἐπὶ τούτῳ γάρ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ ἔγγραφος
 πράξις γενομένη τῇ πολλᾷς διαληφθείσῃ ἀγιοτάτῃ μητροπόλει τοῦ
 Ποργίου ἐπιδέδοται εἰς διαωνίζουσαν τὴν ἀσφάλειαν μ η ν ι α ὀ γ ο ὀ-
 σ τ φ ἰ ν δ. ι †.

CII. (6850—1342) augusto ind. X.

Joannes XIV. dirimit controversiam.

† Διενέξεις οὐκ ὀλίγας ἔχοντες ὃ τε ἱερώτατος μητροπολίτης Χίου καὶ ὑπέρτιμος καὶ ὁ πανσέβαστος σεβαστὸς οἰκείος τῷ κρατίστῳ καὶ ἁγίῳ μου αυτοκράτορι κῆρ Κωνσταντῖνος ὁ Πράσινος περὶ τινος μονοδρίου τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος καὶ ἑτέρου πανσέπτου ναοῦ τοῦ ἐν ἁγίοις παρμάκαρος Νικολάου, ἐφ' οὗ ἔχει δικαίον γονικότητος ὁ αὐτὸς Πράσινος, ἔτι τε καὶ περὶ ἑτέρων τινῶν μονοδρίων, ἐκίνησαν τὰ περὶ τοῦτο ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἔπει· ὁ μὲν τοιοῦτος Πράσινος ἐνήγε κατὰ τοῦ εἰρημένου ἱερωτάτου μητροπολίτου Χίου καὶ ὑπερτίμου, καὶ διατείνεται λαμβάνειν μὲν αὐτῶν τὰ εἰσοδήματα τῶν τοιούτων μονοδρίων τε καὶ ἐκκλησιῶν καὶ καρποδοῦναι ταῦτα πάντα αὐτῶν, κἀντεῦθεν πολὺς ἦν ἐγκείμενος καὶ ἀπαιτῶν ἀντιστρέφαι αὐτῶν ταῦτα, ὁ δὲ γε ἱερώτατος μητροπολίτης Χίου καὶ ὑπέρτιμος ἀντέλεγε, μὴ ἀληθεύειν ὅπως αὐτῶν, εἰ καὶ τι δὴ ἐφθασε λαβῶν, δυσχορίζετο μὴ χρήσασθαι τούτῳ εἰς ἰδίας χρείας αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς ἑτέρας ἀναγκαίας τῶν τε τοιούτων πανσέπτων ναῶν καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς μοναχῶν καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν. ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ ταῦτα διεγνώ καὶ ἀπεφάνετο κατὰ τοὺς ἱερούς καὶ θείους κανόνας, ὡς ἂν ἔχη μὲν ὁ τοιοῦτος ἱερώτατος μητροπολίτης Χίου καὶ ὑπέρτιμος ἐπὶ τε τοῖς τοιοῦτοις μονοδρίοις καὶ ταῖς λοιπαῖς κτίσασιν κατ' αὐτῶν ἐκκλησίαις ἐπίσκεψιν καὶ ἀνάκρισιν πνευματικῆν τῶν τε εὐρισκομένων ἐν αὐτοῖς μοναχῶν καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν, καὶ ἐπιτηρῆ καὶ ἐπιβλέπει ταῦτα, ὥστε μὴ φθείρεσθαι ὑπὸ τε τῶν εὐρισκομένων ἐν αὐτοῖς καὶ ἑτέρων τινῶν, εἴτε κτητόρων, εἴτε καὶ λοιπῶν, ἔχη δὲ καὶ τὸ τε μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τὸ διαφέρον αὐτῷ χάριν κανονικοῦ, εὐρισκονται δὲ τὰ ἀνήκοντα εἰσοδήματά τε καὶ πράγματα τῶν τε μονοδρίων καὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἀπασῶν ἐκκλησιῶν ἐν αὐταῖς εἰς τε τὴν προσήκουσαν κοβέρνησιν τῶν ὄντων ἐν αὐτοῖς ἀνδρῶν καὶ εἰς σύστασιν καὶ βελτίωσιν τῶν τοιούτων μονοδρίων τε καὶ ἐκκλησιῶν, ἀπέχη δὲ τέλειον ἀπὸ τῶν λοιπῶν εἰσοδημάτων, καὶ οὐδαμῶς ἔχη ἐπ' ἀδείας ἀφελεῖσθαι τινα ἐξ αὐτῶν. εἰ τινες δὲ εὐρίσκονται κτητορικὰ δίκαια κληθέντες ἐν αὐτοῖς, ὀφείλουσι καὶ οὗτοι τὸ ἀνήκον μόνον ἔχειν μνημόσυνον, ἀποσχίζεσθαι μὲντοι παντάκως τῶν τε πραγμάτων καὶ

τῶν ἐντεβδην εἰσοδημάτων τε καὶ καρποφοριῶν τῶν τοιοῦτων πανοί-
πτων ναῶν. τοῦτο γὰρ χάριν γέγονε καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν
μετριότητος δι' ἀσφάλειαν μηνὶ ἀόγροδοσφ ἰνδ. ε' †.

CIII. (6851—1343) martio ind. XI.

*Joannes XIV. declarat, monasterium Salvatoris in oppido Sebriac esse
patriarchale.*

† Ἐπειδὴ τὸ ἐντός τῆς θεοσώστου πόλεως Σηβρίας εὐρισκόμενον
μοναστήριον, τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Σωτῆρος, ἀποούργιον ἠδρίσκειτο πατριαρχικόν, ἐκδοθὲν δὲ πρὸς
πρόσωπα μοναχικά, ὅσα δὴ καὶ ἐξεδόθη, καὶ ἐστρεπτο τοῦτο· ἢ καθ'
ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ μεγάλη ἐκκλησία, ἀπαλόουσα τὸ παρὸν
γράμμα ἢ μετριότης ἡμῶν, ἐν ἀγίῳ παρακαλεῖσθαι πνεύματι, προσεί-
ναι καὶ ὑποκείσθαι εἰς ἀεὶ τοῦτο καὶ πάντα τὰ ὑπ' αὐτὸ πάλιν τῇ
καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ μηδὲ εἰς με-
τόχιον μοναστηρίου τινὸς δοθῆναι ποτε, μηδὲ εἰς πρόσωπον ἀρχοντι-
κόν ἢ ἀρχιερατικόν ἢ ἱερατικόν ἢ μοναχικόν ἐκδοθῆναι ἢ ἐφο-
ρείας χάριν ἢ κατοχῆς ἢ ὑποίας ἄλλης ἡστυνοοῦν αἰτίας, ἐκφω-
νοῦμεν γάρ, ὥστε μὴ γενέσθαι τοῦτο ποτε, τὸν ἀπὸ τῆς ζωαρχικῆς
τριάδος ἀφορισμὸν, καὶ τοῦτο καθοποβάλλομεν ἀλύτως τὸ πρόσωπον,
ὅποιον ἄρα καὶ εἴη, ἕκαστ' ἀπὸ τοῦ παρόντος ἀναδέξεται τοῦτο ἢ εἰς
μετόχιον ἢ δι' ἄλλην ἡστυνοοῦν αἰτίαν, ὥστε μὴ προσεῖναι καὶ ὑπο-
κείσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ παντός ἀνέκδοτον τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ
τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ παρ' αὐτῆς διοικεῖσθαι. μηνὶ μαρ-
τίῳ ἰνδ. ια' †.

CIV. (6851—1343) martio ind. XI.

Imperator confirmat, quas de apyllis stabilita sunt.

† Ἐπεὶ ἐγνώρισεν ἡ βασιλεία μου, ὅτι οἱ προσφερόντες εἰς τὴν
ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ οὐκ ἐθέλουσιν εὐρίσκεισθαι
εἰς τοὺς τεταγμένους τόπους τῶν προσφορῶν διὰ τινὰ δειλίαν καὶ
ὀκνοίαν φόβου, ἀλλ' εὐρίσκονται ἐντός αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ τεμένου τῆς
τοιαύτης ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ἕκαστ' εἰς
ἀθέτησιν καὶ ἀνατροπὴν τῶν τε ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν φιλοσεβῶν
νόμων, ἔστι δὲ καὶ εἰς ἐμπόδισμα τοῦ ἐκτελεῖσθαι ἀταράχως καὶ

δοσυχότως τὰς τεταγμένας καὶ νενομισμένας θείας καὶ ἱερὰς ὀμνη-
 διάς, ἡ βασιλεία μου, διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος στέργουσα καὶ διατη-
 ροῦσα τὰ δοθέντα ἀνέκαθεν εἰς τοῦτο πρόνομα τῆ ἀγιωτάτη τοῦ θεοῦ
 μεγάλη ἐκκλησία, κατὰ τὰ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν φιλοσοφῶν
 νόμων, οὐδὲ θηρία νόμους προσθέσπισαν καὶ ἔταξαν οἱ ἅγιοι μου ἀυ-
 θίνται καὶ βασιλεῖς, οἱ πρόγονοι τῆς βασιλείας μου, καὶ οἱ λοιποὶ
 ἅγιοι βασιλεῖς, οἱ ἀοίδιμοι καὶ μακάριοι, καὶ μηδὲν τι ἕτερον δια-
 πράττεσθαι βουλομένη, ἀλλὰ στηρίζουσα καὶ ἐποικοδομοῦσα μᾶλλον
 αὐτοῖς καὶ τὸ ἰδραῖον καὶ μόνιμον καὶ ἀμετακίνητον πᾶσι τοῖς τοιοῦ-
 τοῖς προνομίοις παρεχομένη, ἅμα μὲν καὶ τῆς τῶν νόμων ἀσφαλείας
 τὸν τρόπον τοῦτον φροντίζουσα, ἅμα δὲ καὶ τῶν ἐκάστοτε προσφευγόν-
 των πρόνοιαν ποιουμένη, τὸ παρὸν ἀπολύει πρόσταγμα, δι' οὗ καὶ θε-
 σοπίζει καὶ διαρίζεται, ὡς ἂν εὑρίσκωνται οἱ ῥηθέντες πρόσφογες εἰς
 τοὺς ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς τεταγμένους τύπους τῶν προσφογείων, καὶ
 οὐδὲν ἔχουσι φόβον καὶ δειλίαν τινὰ τοῦ ἀποσπασθῆναι αὐτόθεν βία
 κατὰ τινος τῶν ἀπάντων, εἰδότεων, ὡς εἴ τι κατὰ τὸν παρόντα τολμή-
 σαιεν ὄρισμάν τῆς βασιλείας μου, πρὸς τῶν ταῖς ἀπὸ τῶν νόμων ὑπο-
 βληθῆναι ποιναῖς, οὐ μετρίας τῆς ἀθανακτικῆς καὶ τιμωρίας καὶ
 κατὰ τῆς βασιλείας μου πειραθῆσονται, ὀφειλόντων μόντοι καὶ τῶν
 κατὰ καιροῦς προσφευγόντων προσμένειν καὶ προσκαρτερεῖν τοῖς τε-
 ταγμένοις, ὡς εἴρηται, τόποις τῶν προσφογείων καὶ μηδαμῶς προέρ-
 χεσθαι περαιτέρω τούτων, μηδὲ εἰσιέναι ὄλωσ εἰς τὸν ἱερόν καὶ θεῖον
 ναόν, κατὰ τὰς τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ φιλοσοφῶν νόμων διαταγὰς.
 εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀκωλύεται καὶ τὸ παρὸν τῆς βα-
 σιλείας μου πρόσταγμα, μ η ν ἰ μ α ρ τ ῖ φ ἰ ν δ. ι α' †.

CV. (6851—1343) aprili ind. XI.

Synodus metropolitana Cōi transfert in metropolim Corinthi.

Ἡ συνοδικὴ πράξις ἡ ἐπὶ τῇ μεταθέσει τοῦ Κο-
 ρίνθου γενοῦσα.

† Ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία πάντα καλῶς οἰκονομοῦσα καὶ συμφε-
 ρόντως, ὡς ὁ καιρὸς δηλονότι καὶ τὰ πράγματα ἀπαιτεῖ, τοῖς πολυ-
 εἰδοῖσι καὶ ἀρίστοις τρόποις τῶν αὐτῆς οἰκονομιῶν, ἐναρμόμιον καὶ
 τὸν τῆς μεταθέσεως ἔθετο, καὶ τούτου πλείστα τὰ ὑποδείγματα, πολ-
 λοὶ γὰρ καὶ πολλάκις ἀφ' ἑτέρων εἰς ἑτέρας μετετέθησαν ἐκκλησίας

τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, οὐ μόνον εἰς μητροπόλεις ἀπὸ μητροπό-
 λεων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ὄψηλόν τῆς πατριαρχίας θρόνον, ὅς ἀπὸ
 τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων ἐστὶ καταφανές· καὶ εἰκότως, καλὸν
 γὰρ ὁμοίως τὸν ἄριστον κοβερνήτην ἐπὶ τῶν οἰάκων καθῆσθαι καὶ
 τοὺς ἐπὶ πολλοῖς εὐδοκιμοῦντας τοῖς προτερήμασι τῶν πολλῶν προβε-
 βλησθαι ἀνάλογον περιεζωσμένους τὴν ἡγεμονίαν. πρὸς τὴν αὐτὴν δὲ
 νῦν καὶ ἡμεῖς ὠρμήθημεν πράξιν, διὰ τε τὸ τοῦ πράγματος εἰδλογον
 καὶ δεδοκιμασμένον τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἅμα, ἵνα καὶ λαὸς θεοφιλῆς
 οὐκ ὀλίγος, ὁ τῆς ἀγιωτάτης δηλαδὴ μητροπόλεως Κορίνθου, ποιμέ-
 νος εὐμοιρῇ τοῦ προσήκοντος, ἐφ' ἱκανοῖς ἤδη τοῖς χρόνοις ἐν στε-
 ρήσει τουχάνων ἀρχιερατικῆς ἐπιστασίας καὶ ἐπισκέψεως καὶ τοῦ
 ἐντεῦθεν ἀγιασμοῦ, ὡς τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας βίᾳ τῇ τῶν Λατίνων
 κατατυραννουμένης, περὶ ὧν καὶ οὐ μικρὰ τις, οὐδὲ ἡ τοχόσσα
 φροντίς ἦν τῇ ἡμῶν μετριότητι, πολλάκις καὶ διαφόρως ἰκεσίαν
 πρὸς αὐτὴν ἔγγραφον περὶ τοῦτου ποιησαμένων. ἔνθεν τοι καὶ κοι-
 νῇ διασκέψει καὶ γνώμῃ τῆς περὶ αὐτὴν ὀμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων
 ἀρχιερέων
 κατεπράξατο μετατεθῆναι εἰς τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην τῆς Κορίνθου
 μητρόπολιν τὸν ἱερωτάτον ἀρχιεπίσκοπον Κῶ, ἀγαπητόν κατὰ κό-
 ριον ἀδελφόν ἡμῶν καὶ σullenτοργόν, σχολάζοντα ἤδη τῆς λαχού-
 σης αὐτόν, ἅτε δὴ καὶ αὐτῆς κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον τυραννουμένης.
 ὑπὸ Λατίνων, ὃς δὴ καὶ ὀφείλει μεταλαχεῖν καὶ τοῦ θρόνου ταύτης
 καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἀνηκούσης τοῖς τῆς ἐκκλησίας ταύτης
 ἀρχιερεῦσι τιμῆς ἐν τε στάσεσι καὶ καθέδραις ἐν ταῖς κοιναῖς συνελεύ-
 σεσι, ἐπιλαβέσθαι τε καὶ πάντων τῶν ὀπ' αὐτὴν κτημάτων καὶ πραγμά-
 των, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, τῶν ὀθενδήποτε διαφερόντων τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ
 δικαίων, ἀναγνώστας τε σφραγίζειν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ καὶ ὑποδιακόνους καὶ
 διακόνους καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν καὶ πάντα ἀπλῶς διαπράττεσθαι,
 ὅσα τοῖς γνησίοις ἀρχιερεῦσιν ἐν ταῖς λαχούσαις αὐτοῦς ἐφέται ποιεῖν,
 μετέχων καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ὀφειλόντων καὶ
 τῶν αὐτῆς κληρικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ἱερωμένων, μοναχῶν τε
 καὶ λαϊκῶν κείθεσθαι τούτῳ καὶ πειθαρχεῖν, ὅσα καὶ οἰκείῳ ποι-
 μένι καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ καὶ μεσίτῃ καὶ δια-
 λακτῇ τὰ πρὸς τὸν θεὸν καὶ δέχεσθαι προθύμως καὶ ἐτόιμως ἀπο-
 κληροῦν πάνθ', ὅσα μέλλει λέγειν καὶ παραινεῖν καὶ εἰσηγεῖσθαι

αὐτοῖς φυχωφαλῆ και σωτήρια. ἐπὶ τούτῳ γὰρ και ἡ παροῦσα ἡμετέ-
ρα και συνοδικὴ πράξις γενομένη ἐπιδέδοται εἰς ἀσφάλειαν μὴ νὶ
ἀπρελλίφ ἰνδ. ια' †.

CVI. (6851—1343) aprili ind. XI.

Synodus absoluit metropolitam Pyrgii accusatum a metropolita Ephesi.

† Περὶ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως τοῦ Πυργίου, ὅτι περ εἰς μη-
τρόπολιν αὐτῆ προεβιάσθη και ἐτιμήθη κάλαι ποτὲ ἀπὸ ἐπισκοπῆς,
και ὡς τὴν αὐτὴν κάλιν εἴληχε κατάστασιν και τιμὴν διὰ σεκτοῦ
προστάγματος τοῦ κρατίστου και ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐφ' ἧ και
πράξις προέβη ἡμετέρα τε και συνοδική, ἐφθήμεν δηλώσαντες· ὁ μὲν-
τοι ἱερώτατος μητροπολίτης τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, εἰς ἐπίσκοπον ἔτι
τελῶν ὑπὸ τὴν ἀγιοτάτην δηλονότι μητρόπολιν τῆς Ἐφέσου, και καθάιρου-
σιν καταφθισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐφέσου, εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν και θείαν
σύνοδον ἀναδραμῶν και ἀνεπέγκας τὰ περὶ τούτου, ἰδεῖτο συνοδικῆς
τοχεῖν κρίσεως τε και διαγνώσεως, ἰσχυρίζόμενος ἀδικεῖν. φθάσαντος
τοίνον γράφαι τηνικαῦτα τοῦ Ἐφέσου περὶ αὐτοῦ και δηλῶσαι κατὰ
μέρος, ἐφ' οἷς, ὡς ἔλεγεν, ἀλοῦς αἰτιάμασι κατεφθίσθη, ἰσχυρῶς
ἦν ἀπολογούμενος ὁ Πυργίου ἐφ' ἐνὶ τούτων ἐκάστω, και διεβεβαιοῦτο,
μηδενὶ μηδὲως τῶν κατ' αὐτοῦ γραφομένων ἐπέχεσθαι, ἔλεγε δὲ
ἄμα και ὡς ἐκρίθη ἐπὶ τούτοις παρ' αὐτοῦ, και ἀνώτερος ἀναφανείς,
ἠναγκάσθη ἔπειτα, ὥστε παραιτήσασθαι, ἀλλὰ και οὕτω συγχωρή-
σεως εὐθὺς ἔτοχε τῆς παρ' αὐτοῦ, και συνελευτοῦργησεν αὐτῷ, ἐκ
κραιροπῆς τε τῆς αὐτοῦ και χειροτονίας τινῶν πεποίηκεν, ὅτε και
γράμμασιν ἡμεῖς πρὸς τὸν Ἐφέσου χρησάμενοι συνοδικῶς, ἐδηλώσα-
μεν ἡ συγγνώμην τούτῳ, εἰς τι συγγνωστὸν ἀλισκομένῳ, ἢ ἔδοσαι
μένειν ἀνενόχλητον, ἕως οὗ, δόντος τοῦ καιροῦ ὑποστρέφαι και κα-
ταλαβεῖν αὐτὸν ἐνταῦθα, ἐπιστῆ και οὕτως. ἀμέλει και ἀμφοτέρων
ἐπιστάντων τῇ συνόδῳ, ἐξετάσει τὰ τοῦ πράγματος συνοδικῆ δι-
δοται ἐξ ὑπαρχῆς, και ἐπειδὴ τοῖς αὐτοῖς και κάλιν ἐχρητο κατὰ
τούτου αἰτιάμασιν ὁ Ἐφέσου, προσέπιπέρων δὲ και προσανατιθεὶς
ἦν τούτῳ και φόνου και ἐπιτορκίας ἐγκλημα· ὁ Πυργίου τὰ μὲν
ἀλλὰ και κάλιν ἀπολογησάμενος ἀπεσκεδάσατο αἰτιάματα, ὡς μη-
δὲ τὸν Ἐφέσου ἀντιλέγειν ἔχειν, περὶ δὲ γε τοῦ φόνου και τῆς
ἐπιτορκίας νεωστὶ και πρώτως ἄρει κινηθῆναι κατ' αὐτοῦ ταῦτα

ταύτην ἢ τῶν αὐτῆς κτημάτων τι εἰς ἕτερον πρόσωπον, ἀλλ' ἐλεσθέ-
ραν ἐάσουσι μένειν καὶ καθ' ἑαυτὴν, διεξαγομένην παρὰ τῆς κατὰ
καιροῦς ἀποστατημένης εἰς προστασίαν τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν καὶ
καρ' αὐτῶν δὴ τῶν αὐτῆς μοναχῶν, τοῖς γὰρ τὰ τοῦ θεοῦ ἰδιοκιοῦ-
μένοις καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν ἐθέλοσι μέγιστον ἀπειληται ἐκείθεν
κατάκριμα. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ ἔγ-
γραφος διάγνωσις καὶ ἀπόφασις γεγνοῖα ἐπιδέδοται εἰς ἀσφάλειαν,
μὴ ἢ μ α τ φ ἰ ν δ. θ' †.

XCIX. (6850—1342) aprili ind. X.

Synodus discernit. Michaelen Cabasilam non esse reum munerum acceptationis.

† Ὁ Καβάσιλας κῦρ Μιχαήλ, κλησιασμὸν ἔχων καὶ ἐγγύτητα
πρὸς τὸν κοτε Ἄρρω καὶ καθολικὸν κριτὴν, τοῦτο μὲν καὶ ὡς ἐπὶ
παιδὸς ὑπ' αὐτῷ παιδαγωγηθεὶς, τοῦτο δὲ καὶ ὡς ἐπ' ἀνεπιφ' γαμ-
βρὸς αὐτοῦ εὐρισκόμενος καὶ βασιλικῷ ὄρισμῳ ὑποτασσόμενος αὐτῷ
καὶ ὑπηρετούμενος, γραφῇ παραδιδούς τὰ καρ' αὐτοῦ κρινόμενα καὶ
ἀποφανόμενα, ἐπειδὴ ὁ μὲν ὄμοῦ τε τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα
καὶ τὴν τῆς κρίσεως ἐνοχίην παρητήσατο, δι' ἃς θῆτα αἰτίας καὶ παρ-
ητήσατο. ἐζήτησε δὲ ἀρίτως ὁ Καβάσιλας εἰς ἱερωσύνην προβιβα-
σθῆναι, προτίστασθαι αὐτῷ εἰς τοῦτό τινες ἔλεγον τὰ τῆς τοιαύτης
ὑπηρεσίας, δωροληφίας ἔγκλημα καὶ πλεονεξίας τούτῳ προσάπτοντες,
ἐνίσταντο δὲ τοῦτο μάλιστα διὰ τὸ προκείσθαι τῇ παραίτησει, ὡς ὅπ'
αἰτίῳ ὄθεν τούτῳ γενέσθαι αὐτὴν λαμβάνοντι κλείω τοῦ θεόντος. τοῦ
πράγματος τούτου δοθέντος διαστρέφει συνοδικὴ καὶ ἀκριβῶς τρακτα-
σθέντος, ἐπεὶ πολλαχοῦ διαγορευόντες φαίνονται οἱ θ' ἱεροὶ καὶ θειοὶ
τῶν ἀγίων κανόνες, οἳ τε φιλευσεβεῖς νόμοι, ὡς μετὰ παραγγελίαν καὶ
ἐπιφωνήσιν, εἰ μὴ τῆς πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδίας οἰαοῦντινος
παύσαιντο οἱ τὸ θεῖον ἔχοντες τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, τμηκαῦτα καθαι-
ρέσει: καθυκοβάλλονται, οὐδαμῶς προσήκον, οὐδὲ δίκαιον ἐκρίθη κανονι-
κῶς, ἐμποδῶν αὐτῷ γενέσθαι τὴν τοιαύτην παραίτησιν, ἅτε δὴ μὴ ἐνε-
χομένῳ, οἷς ἐκεῖνος φέρων ἑαυτὸν ὑπέδθηκε καὶ ὑσφαλίσατο. ἐπ' ὧν ἀνώ-
τερον ἑαυτὸν συνετηρήσει δωροληφίας, τὰ γὰρ καρ' ἐτέρων γινόμενα ἐτέ-
ρους οὐ καταβάλλουσι, καὶ φυγῇ, φησὶν, ἢ ἀμαρτήσατα, αὐτὴ καὶ ἀπο-
θνεύεται, πηρισμός γάρ εἰς ζωὴν ἐκάστω τὸ οἰκτεῖον ἐπιτήδευμα, τῷ μὲν
τόδε, τῷ δὲ τόδε καὶ ἄλλῳ ἄλλο, καὶ τοῦτο οὐδένα ἂν ἔχοι λόγον

τὸν δίκαιον, ἐγκλήματος κατ' αὐτοῦ τόπον ἔχειν, ὡς καὶ τῆς οἰκειᾶς προκοπῆς ἐντεῦθεν κωλύεσθαι, ὅθεν οὐδὲ τῷ Καβάσιαν ἐμπόδιον ἂν εἴη τὸ ἀπὸ τῆς εἰρημένῃς ὀκηροσίας πολὺ εἶτε ὀλίγον λαμβάνειν, ἀλλ' εἴπερ ἐδίδοο καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τούτου τὴν αὐτὴν ἀσφάλειαν ὡς κριτῆς. ἔνθεν τοι καὶ διεγνώσθη καὶ ἀπεφάνητο ἡ μετριότης ἡμῶν σὺν ὀνόματι τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Σάρδεων, τῷ Σίδης, τῷ Πηγῶν, τῷ Δορραχίου, τῷ Μαδύτων. τῷ Ἄκρω, τῷ Μηθύμνης, τῷ Χίου, τῷ Γάναο, τῷ . . . , τῷ Ἐξαμιλίῳ, τῷ Λιτίτζης καὶ τῷ ὑποφηφίῳ Μονεμβασίας, ἀδελφῶν εἶναι τὸν Καβάσιαν, ὅσον τὸ ἀπὸ τῆς εἰρημένῃς αἰτίας, ἔχοντα καὶ ἄλλως εἰς ἱερωσύνην ἀξίως. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ ἐγγραφὸς διαγνώσις καὶ ἀπόφασις, καὶ ἐπιδέδοται πρὸς αὐτὸν μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. δεκάτης †.

C. (6850—1342) iunio ind. X.

Joannes XIV. scribit metropolitae Philadelphiae, ut provideat in causa Joannis Januensis.

† Ἰερώτατε μητροπολίτα Φιλαδελφείας καὶ ὑπέριτε, ἀγαπητὴ κατὰ κόριον ἀδελφὴ καὶ συλλειτουργγὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. ἡ μετριότης ἡμῶν ἐγνώρισεν περὶ τῶν αὐτόθι γενομένων, καὶ τοσοῦτον ἐλογίσαστο ταῦτα ἄτοκα καὶ ἀπρεπῆ καὶ ἀνένδεκτα, ὅτι καὶ θαυμάζει, εἰ εἰσὶ τοιαῦτα, καὶ μάλιστα, εἰ καὶ αὐτὸς συνεργεῖς τοῖς τοιοῦτοις, ὃς μεγάλην ἔχεις τὴν ὀφειλὴν ἀναστῆλαιν παντοίως αὐτά. κατέλαβε δὲ ἐνταῦθα καὶ ὁ Γεννοῦίτης Ἰωάννης, καὶ ἐγνώρισεν καὶ παρ' αὐτοῦ ἡ μετριότης ἡμῶν, ὅπως διετέθη, εἰς ὅσον πρὸ ὀλίγου ἐγράψαμεν περὶ τῆς ἀποσταγμένης εἰς αὐτὸν προμηθείας, ὅπερ καὶ βαρῶς ἔφερεν ἡ μετριότης ἡμῶν. ἄνθρωπον γὰρ προσελθόντα τῇ ὀρθοδοξίᾳ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, παριδόντα καὶ περιουσίας ἰκανῆς κοριζμὸν καὶ τοὺς οὐκίλους τοῦ γένους αὐτοῦ πλουσίους καὶ ἐτοιμῶς χορηγοῦντας αὐτῷ καὶ διὰ ταῦτα προμηθείας μερικῆς τοχόντα ἐπὶ κοβερνήσει καὶ ἰσοαρκείᾳ αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, τινὰ λόγον ἔχεις ἀποστρεφῆναι αὐτῆς τοῦτον, ἣν ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐκκλησία διεκρίνε καὶ ἀπέταξε; τοῦτο καὶ ἄδικον ἐνὶ καὶ ἀνοίκειον παντελῶς τῇ σῇ ἱερότητι, καὶ χωρὶς γὰρ τοῦ εἶναι προαποσταγμένην αὐτῇ τὴν τοιαύτην κυβέρνη-

ον και διδομένην μέχρι σοφ, ἤρμοζεν, ἵνα και ὅτι ἄνθρωπος ἐνι τοιοῦτος και ἀπὸ γένους τοιοῦτου, διακρίνη τὸ πρᾶγμα ἢ ἱερότης σου, και ἀποτάξη πρώτως προμήθειαν εἰς αὐτόν, ὥστε μὴ ἐξ ἀνάγκης και λύπης καλινδρομησαι εἰς τὰ οἰκεία αὐτοῦ ἔθιμα, ἐπειδὴ και οἰκίται τοῦ γένους αὐτοῦ μεταχειρίζονται τοῦτο, ὀπισθογόμενοι και ὀσσεις ἱκανάς, ὡς λέγουσι· παραγγώμεθα, ἵνα οὐδὲν ἀπομείνη ἀδιόρθωτον, ὅσον ἐγένετο, μετ' ἐμβριθείας γάρ τοῦτο και βάρους παραγγώμεθα ἐκκλησιαστικῶς, διὸ και διδόντω πρὸς αὐτόν ἀπαραιτήτως, ὅσον κατέστη και ἐδίδοτο, ὡς διαλαμβάνει και τὸ ἐπὶ τούτῳ γεγενοῦς γράμμα τοῦ μεγάλου στρατοπεδάρχου ἐκείνου κατὰ τὴν τῶν προσταγμάτων περίληψιν, ἀνυστερήτως τε και ἀνενοχλήτως, ἀποδοθήτω δὲ και ὅσον οὐδὲν ἐφθάσεν ἀποδοθῆναι παρὰ σοῦ· ὥσπερ γάρ οὐδὲν ἐνὶ δικαίον, οὐδὲ ὀφείλει ἢ ἱερότης σου τὰ καλῶς και χρησίμως οἰκονομηθέντα παρὰ τῶν πρὸ σοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων ἀκρωθῆσαι και ἀθετῆσαι, οὐτως οὐδὲ τὸ τοιοῦτον θεωριλὲς ἔργον, κληροφορίαν ἔχων βεβαίαν, ὡς, εἰάν παραθεωρηθῆ, ὄσον και δεύτερον ἤδη γράφομεν, καθ' ὕπερβολὴν παραλυπηται· μέλλεις ἡμεῖς, και τὸ μὲν πρᾶγμα μέλλει και μὴ βουλομένον σο λαβεῖν κατέστασιν, οὐ δὲ μεταμελήτη ἀνόνητα, οὐδὲ γὰρ ἀνέξεσθαι μέλλομεν περιφρονούντος και παρ' οὐδὲν τιθεμένου τὰ δικαία ὀπιθεμένων σοι, ἐν λήθῃ τε ποιουμένου και τὰ τῆς οἰκείας ἐγγραφῆς, ὅθεν και οἶδας, πῶς ἵνα και τὰ τοῦ πράγματος διορθώσῃς και τὴν ἡμῶν μετριότητα θεραπεύτῃ· ἐπεὶ δὲ διορίζονται τὰ προσόντα αὐτῷ περὶ προσταγμάτων και περὶ ἐξουσίας και περὶ ἄλλων, ὄσον διορίζονται, ἐχέτω και ἐπὶ τούτοις παρὰ τῆς ἱερότητός σου και αὐτός και οἱ καλλὲς αὐτοῦ ἀναδοχὴν και βοήθειαν, ὥστε διατηρεῖσθαι, εἰς ὄσον διορίζονται, και περὶ φόρου και περὶ τοῦ κομμερχίου και τοῦ βιρμίου και τῆς βίγλης και τῆς ἄλλης ἀπάτης ἐξουσίας, ἀντιτραπήτω δὲ πρὸς αὐτόν και τὸ παρὸν γράμμα· ἢ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ τῆς τῆς ἱερότητός. μ η ν ι λ ο υ ν ι φ λ ν δ. ι. Ϛ.

CI. (6850—1342) augusto ind. X.

Synodus affirmat, ecclesiam Pyyrii esse in numero metropolitum.

† Ἡ ἀγιωτάτη τοῦ Πυργίου ἐκκλησία εὐρηται μὲν ἐκ παλαιῶς εἰς μητροπόλιν ἀπὸ ἐπισκοπῆς τιμηθεῖσα προτόντες δηλώσομεν, ὅλγως ἐκ πολλῶν εἰς μέτρον τὰς μαρτυρίας και τὰς ἀποδείξεις παραγα-

γόντες· χειροτόνηται δὲ ὁμοῦ ἐπίσκοπος ἐκ' αὐτῆ ὀλίγη πρότερον παρὰ τοῦ νόμ διυθόνειν λαχόντος ἀρχιερατικῶς τὴν τῆς Ἐφέσου ἀγιωτάτην μητρόπολιν, θεόν ἀποσχέσθαι αὐτῆς καὶ μὴ τοιοῦτε τινὶ ἐκ' αὐτῆ ἐπιχειρήσαι διὰ τὸ ὑποκείσθαι ταύτην κάλαι ποτὲ τῆ κατ' αὐτὸν, ὡς ὑπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν μεταθεσίσης καὶ ταῖς λοιπαῖς αὐτῆς μητροπόλεσιν ἐνταχθείσης, εἰ γὰρ καὶ τῆ κατ' αὐτὸν ἀρχῆθεν ἐτύχανε διαφέρουσα, ἀλλὰ καὶ τὰς κλεισσοὺς τῶν μητροπόλεων, εἴ τις ἐξεδείξει ἐθέλει, ὑποκειμένας εὐρήσει τὴν ἀρχὴν ἐκκλησιαστικῆς ἐτέρας, μένουσι δὲ ὁμοῦ, εἰς τὴν εὐλαχίαν ἔπειτα τάξιν καὶ τιμὴν βασιλικῆ προστατῆ καὶ πράξει συνοδικῆ, ὅτι δὴ καὶ βασιλικόν ἐστι τοῦτο προνόμιον, τὰς ὑποδεστέρας τῶν ἐκκλησιῶν εἰς τὸν ἀνωτέρω προάγειν βαθμόν. ὅτι δὲ, ὡς εἰπόντες ἔφθην, εἰς μητρόπολιν ἐτιμήθη χρόνους οὐκ ὀλίγοις τοῖς ἔνω, παριστώσι μὲν καὶ ἄλλαι τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων, τοῖς μητροπολίταις ἐναριθμοῦν ἔχουσαι καὶ τὸν Ποργίου, ὡς ἐξ αὐτῶν τούτων ἐμφανισθειῶν καταφανῆς καὶ ἡμῖν ἐγένετο συνοδικῶς. ἡ μέντοι τοῦ κῆρ Γεωργίου τοῦ Ευφιλίνου, πατριαρχέουσας ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ βασιλέως κῆρ Ἰσαακίου καὶ μέχρι τῆς τοῦ κῆρ Ἀλεξίου παραταθείσης τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ, διεξίει μετὰ τινα περὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ Ποργίου κατὰ ῥήμα καὶ τὰδε· „ἔπει δὲ καὶ παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ποργίου, Κωνσταντινοῦ τοῦ Σκανοπόλου, λόσις τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου κῆρ Μιχαὴλ τοῦ Ἀγχιάλου προεκομίσθη, ἐξενεχθεῖσα ἐπὶ ὑπομνήσει αὐτοῦ, ὄντος ἐπισκόπου, καὶ δῆτα ὑπανεγνώσθη ἐπὶ κοινῆ ὀρισμῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ εὐρέθη ἔχουσα ἐν τῆ ἀρχῆ καὶ ἐν τῆ τέλει ῥητά τινα συνάδοντα τῆ σκοπῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὥρισε καταστρωθῆναι καὶ ταῦτα, ἃ καὶ ἔχουσιν ἀτολεξεί οὕτωςί· „ὅσοι μὲν ἐπὶ παλαιοῖς θεμελίσις ναῶν ὑποκειμένων τῆ κατὰ σὲ ἀγιωτάτη ἐπισκοπῆ ἔφθασαν οἰκοδομησαι ναοὺς, οὐδὲν ὠφεληθήσονται οὗτοι· εἰς τὸ μὴ ὑποκείσθαι σοί“. συμπαρεῖναι μέντοι δείκνυται ἐν αὐτῆ τῆνικαῦτα καὶ τὸν Ἐφέσου, ὅτι δὲ οὐχ ἔτερός τις, ἀλλ' αὐτός ἦν ὁ πρῶτος ἐν τῆ τοῦ Ποργίου τῆ τοῦ μητροπολίτου τιμηθεῖς ὀνόματι, ὁ Σκανόπουλος δηλαδὴ Κωνσταντίνος, δείκνυσι καὶ τὸ προσὺν τῆ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ παλαιῶν ἀπογραφικῶν δικαίωμα, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐνεφανίσθη ἡμῖν παρὰ τῶν αὐτῆς κληρικῶν, ἐξ ὀνόματος τούτου παραδηλοῦν, εἰς ἐπισκόπος ἐτι τελοῦντα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν νομοκα-

οιν και δεδομένην μέχρι σοῦ, ἤρμοζεν, ἵνα και ὅτι ἀνο
 ούτος και ἀπό γένους τοιούτου, διακρίνη τὸ πρᾶγμα
 και ἀποτάξη πρώτως προμήθειαν εἰς αὐτόν, ὥστε μὴ
 λύτης καλινδρομησαι εἰς τὰ οἰκεία αὐτοῦ ἔθιμα, ἐκ
 τοῦ γένους αὐτοῦ μεταχειρίζονται τοῦτο, ὀπισθογόμενο.
 νᾶς, ὡς λέγουσι· παραγγοῦμεθα, ἵνα οὐδὲν ἀπομείνῃ α
 ἔγένετο, μετ' ἐμβριθείας γάρ τοῦτο και βάρους παρεγ
 νιαστικοῦ, διὸ και διδύσθω πρὸς αὐτόν ἀπαραίτητα
 και ἐθίδετο, ὡς διαλαμβάνει και τὸ ἐπὶ τούτῳ γεγε
 μαγάλου στρατοπεδάρχου ἐκείνου κατὰ τὴν τῶν προ
 ληφν, ἀνυστερήτως τε και ἀνενοχλήτως, ἀποδοθήτω
 δὴν ἐφθάσεν ἀποδοθῆναι παρὰ σοῦ· ὥσπερ γάρ ο
 οὐδὲ ὀφείλει ἢ ἱερέτης σοῦ τὰ καλῶς και χρησίμα
 παρὰ τῶν πρὸ σοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερίων ἀκορῶσαι γ
 τως· οὐδὲ τὸ τοιοῦτον θεοφιλές ἔργον, πληροφορίαν ἔ
 ἴαν παραθεωρηθῆ, ὅσον και δεύτερον ἕδη γράφομεν
 παραληπτα· μέλλεις ἡμᾶς, και τὸ μὲν πρᾶγμα μέ
 λομένησ σου λαβεῖν κατὰστασιν, σὸ δὲ μεταμελήθη
 ἀνέξεσθαι μέλλομεν περιφρονούστος και παρ' οὐδὲν
 καια ὀποτιθεμένων σοι, ἐν λήθῃ τε κτισομένωσ και
 ἐγγραφῆς, ὄθεν και οἶδας, πῶς ἵνα και τὰ τοῦ πρᾶ
 και τὴν ἡμῶν μετριότητα θεραπεύσης· ἐπεὶ δὲ διο
 ὄντα αὐτῶ σικτὰ προστάγματα και περὶ ἐξουσία
 ὅσον διορίζονται, ἐχέτω και ἐπὶ τούτοις παρὰ τῆς
 αὐτός και οἱ καιδες αὐτοῦ ἀναδοχὴν και βοήθειαν,
 εἰς ὅσον διορίζονται, και περὶ φόρου και περὶ το
 τοῦ βιμίουσ και τῆς βίγλης και τῆς ἄλλης ἀπάτης
 στραφήτω δὲ πρὸς αὐτόν και τὸ παρόν γράμμα. ἢ
 μετὰ τῆς τῆς ἱερότητος. μ η ν ι ι ο ο ν ι φ ι ν δ. ι

CI. (6850—1342) augusto ind. X

Synodus affirmat, ecclesiam Pyrgii esse in numeris

† Ἡ ἀγιωτάτη τοῦ Ποργίου ἐκκλησία εὐρηθε
 εἰς μητρόπολιν ἀπὸ ἐπισκοπῆς τιμηθεῖσα προΐοντε
 γας ἐκ πολλῶν εἰς μέτρον τὰς μαρτυρίας και τὰς

τῶν ἐντεθῆναι εἰσοδημάτων τε καὶ καρποφοριῶν τῶν τοιούτων πανσέ-
πτων ναῶν. τοῦτου γὰρ χάριν γέγονε καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν
μετριότητος δι' ἀσφάλειαν μηνὶ ἀδ' γοβ' σ' φ' ἰνδ. ι' †.

CIII. (6851—1343) martio ind. XI.

*Joannes XIV. declarat, monasterium Salvatoris in oppido Sebrias esse
patriarchale.*

† Ἐπειδὴ τὸ ἐντός τῆς θεοσωστικοῦ πόλεως Σηβρίας εὐρισκόμενον
μοναστήριον, τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Σωτῆρος, αὐτοῦργιον ἠδρίσκειτο πατριαρχικόν, ἐκδοθὲν δὲ πρὸς
πρόσωπα μοναχικά, ὅσα δὴ καὶ ἐξεδόθη, καὶ ἐστερείτο τοῦτου ἢ καθ'
ἡμᾶς ἀγιωτάτη τοῦ θεοῦ μεγάλη ἐκκλησία, ἀκαλόουσα τὸ παρὸν
γράμμα ἢ μετριότης ἡμῶν, ἐν ἀγίῳ παρακαλεῖται πνεύματι, προσεῖ-
ναι καὶ ὀκνεῖσθαι εἰς ἀεὶ τοῦτο καὶ πάντα τὰ ὑπ' αὐτὸ πάλιν τῆ
καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτη τοῦ θεοῦ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ μηδὲ εἰς με-
τόχιον μοναστηρίου τινὸς δοθῆναι ποτε, μηδὲ εἰς πρόσωπον ἀρχοντι-
κόν ἢ ἀρχιερατικόν ἢ ἱερατικόν ἢ μοναχικόν ἐκδοθῆναι ἢ ἐφο-
ρείας χάριν ἢ κατοχῆς ἢ ὁποίας ἄλλης ἡστυνοσοῦν αἰτίας, ἐκφε-
νοῦμεν γάρ, ὥστε μὴ γενέσθαι τοῦτο ποτε, τὸν ἀπὸ τῆς ζωαρχικῆς
τριάδος ἀπορισμὸν, καὶ τοῦτω καθοποβάλλομεν ἀλύτως τὸ πρόσωπον,
ὁποῖον ἄρα καὶ εἴη, ὅπερ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἀναδέχεται τοῦτα ἢ εἰς
μετόχιον ἢ δι' ἄλλην ἡγντιναοῦν αἰτίαν, ὥστε μὴ προσεῖναι καὶ ὀκ-
νεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ παντός ἀνέκδοτον τῆ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτη
τοῦ θεοῦ μεγάλη ἐκκλησία καὶ παρ' αὐτῆς διοικεῖσθαι. μηνὶ μαρ-
τίῳ ἰνδ. ια' †.

CIV. (6851—1343) martio ind. XI.

Imperator confirmat, quas de asylis stabilita sunt.

† Ἐκεῖ ἐγνώρισεν ἡ βασιλεία μου, δεῖ οἱ προσφεύγοντες εἰς τὴν
ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν οὐκ ἐθέλουσιν εὐρίσκεισθαι
εἰς τοὺς τεταγμένους τόπους τῶν προσφυγείων διὰ τινα δεύσαν καὶ
ὀποφίαν φόβου, ἀλλ' εὐρίσκονται ἐντός αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ τεμένου τῆς
τοιαύτης ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὅπερ ἐστὶν εἰς
ἀθέτησιν καὶ ἀνατροπὴν τῶν τε ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν φιλευσεβῶν
νόμων, ἔστι δὲ καὶ εἰς ἐμπόδισμα τοῦ ἐκτελεῖσθαι ἀταράχως καὶ

ἀσυχότως τὰς τεταγμένας καὶ νενομισμένας θείας καὶ ἱερὰς ὁμνηθίας, ἡ βασιλεία μου, διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος στέργουσα καὶ διατηροῦσα τὰ δοθέντα ἀνέκαθεν εἰς τοῦτο προνόμια τῆ ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ μετὰ τῆ ἐκκλησίας κατὰ τὰ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν φιλοσεβῶν νόμων, οὐδὲ ἕτερα νόμος προσθέσπισαν καὶ ἔταξαν οἱ ἅγιοι μου ἀδύθινται καὶ βασιλεῖς, οἱ πρόγονοι τῆς βασιλείας μου, καὶ οἱ λοιποὶ ἅγιοι βασιλεῖς, οἱ αἰδιδίμοι καὶ μακάριοι, καὶ μηδὲν τι ἕτερον διαπράττεσθαι βουλομένη, ἀλλὰ στηρίζουσα καὶ ἐποικοδομοῦσα μάλλον αὐτοῖς καὶ τὸ ἔδραϊον καὶ μόνιμον καὶ ἀμετακίνητον πᾶσι τοῖς τοιοῦτοῖς προνομίοις παρεχομένη, ἅμα μὲν καὶ τῆς τῶν νόμων ἀσφαλείας τὸν τρόπον τοῦτον φροντίζουσα, ἅμα δὲ καὶ τῶν ἐκάστοτε προσφευγόντων πρόνοιαν ποιουμένη, τὸ παρὸν ἀπολύει πρόσταγμα, δι' οὗ καὶ θεοσπίζει καὶ διαρίζεται, ὡς ἂν εὕρισκωνται οἱ ῥηθέντες πρόσφογος εἰς τοὺς ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς τεταγμένους τύπους τῶν προσφογείων, καὶ οὐδὲν ἔχουσι φόβον καὶ δειλίαν τινὰ τοῦ ἀποσπασθῆναι ἀδύθιν βία κατὰ τινος τῶν ἀπάντων, εἰδότες, ὡς εἴ τι κατὰ τὸν παρόντα τολμήσαιεν ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου, πρὸς τῶν ταῖς ἀπὸ τῶν νόμων ὑποβληθῆναι ποιναῖς, οὐ μετρίας τῆς ἀγανακτήσεως καὶ τιμωρίας καὶ κατὰ τῆς βασιλείας μου κειραθήσονται, ὀφειλόντων μόντοι καὶ τῶν κατὰ καιροῦς προσφευγόντων προσμένειν καὶ προσκαρτερεῖν τοῖς τεταγμένοις, ὡς εἴρηται, τόποις τῶν προσφογείων καὶ μηδαμῶς κροίρησθαι κραιαίρως τούτων, μηδὲ εἰσιέναι ὄλωσ εἰς τὸν ἱερὸν καὶ θεῖον ναόν, κατὰ τὰς τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ φιλοσεβῶν νόμων διαταγὰς. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀκυλέλοται καὶ τὸ παρὸν τῆς βασιλείας μου πρόσταγμα, μ η ν ι μ α ρ τ ι φ ι ν δ. ι α' †.

CV. (6851—1343) aprili ind. XI.

Synodus metropolitam Coi transfert in metropolim Corinthi.

Ἡ συνοδικὴ πρᾶξις ἡ ἐπὶ τῇ μεταθέσει τοῦ Κορινθίου γενοῦσα.

† Ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία πάντα καλῶς οἰκονομοῦσα καὶ συμφερόντως, ὡς ὁ καιρὸς δηλονότι καὶ τὰ πράγματα ἀπαιτεῖ, τοῖς πολυαἰσίοι καὶ ἀρίστοις τρόποις τῶν αὐτῆς οἰκονομιῶν, ἐναρμόμιον καὶ τὸν τῆς μεταθέσεως ἔθετο, καὶ τούτου πλείστα τὰ ὑποδείγματα, πολλοὶ γὰρ καὶ πολλὰκις ἀφ' ἑτέρων εἰς ἑτέρας μετετέθησαν ἐκκλησίας

τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, οὐ μόνον εἰς μητροπόλεις ἀπὸ μητροπό-
λεων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ὄψηλόν τῆς πατριαρχείας θρόνον, ὥς ἀπὸ
τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων ἐστὶ καταφανές· καὶ εἰκότως, καλὸν
γὰρ ὁμοίως τὸν ἄριστον κυβερνήτην ἐπὶ τῶν οὐδένων καθῆσθαι καὶ
τοὺς ἐπὶ πολλοῖς εὐδοκιμοῦντας τοῖς προτερήμασι τῶν πολλῶν προβε-
βλησθαι ἀνάλογον περιζωσμένους τὴν ἡγεμονίαν. πρὸς τὴν αὐτὴν δὲ
νῦν καὶ ἡμεῖς ὠρμήθημεν πράξιν, διὰ τε τὸ τοῦ πράγματος εὐλογον
καὶ δεδοκιμασμένον τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἅμα, ἵνα καὶ λαὸς θεοφιλῆς
οὐκ ὀλίγος, ὁ τῆς ἀγιωτάτης δηλαδὴ μητροπόλεως Κορίνθου, ποιμέ-
νος εὐμοιρῇ τοῦ προσήκοντος, ἐφ' ἱκανοῖς ἤδη τοῖς χρόνοις ἐν στε-
ρήσει τοιγάρων ἀρχιερατικῆς ἐπιστασίας καὶ ἐπισκέψεως καὶ τοῦ
ἐντεῦθεν ἀγιασμοῦ, ὡς τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας βίᾳ τῇ τῶν Λατίνων
κατατυραννουμένης, περὶ ὧν καὶ οὐ μικρά τις, οὐδὲ ἡ τοχούσα
φρονεῖς ἦν τῇ ἡμῶν μετριότητι, πολλὰ καὶ διαφόρως ἰκείσταν
πρὸς αὐτὴν ἔγγραφον περὶ τοῦτου ποιησαμένων. ἔνθεν τοι καὶ κοι-
νῇ διασκέφει καὶ γνώμῃ τῆς περὶ αὐτὴν ὁμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων
ἀρχιερέων
κατεπράξατο μετατεθῆναι εἰς τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην τῆς Κορίνθου
μητρόπολιν τὸν ἱερώτατον ἀρχιεπίσκοπον Κῶ, ἀγαπητὸν κατὰ κό-
ριον ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ σολλειτοργτὸν, σχολάζοντα ἤδη τῆς λαχού-
σης αὐτοῦ, ἅτε δὴ καὶ αὐτῆς κατὰ τὸν ὁμοιον τρόπον τυραννουμένης.
ὕπὸ Λατίνων, ὅς δὴ καὶ ὀφείλει μεταλαχεῖν καὶ τοῦ θρόνου ταύτης
καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἀνηκούσης τοῖς τῆς ἐκκλησίας ταύτης
ἀρχιερεῦσι τιμῆς ἐν τε στάσει καὶ καθέδραις ἐν ταῖς κοιναῖς συνελεύ-
σεσι, ἐπιλαβέσθαι τε καὶ πάντων τῶν ὅπ' αὐτὴν κτημάτων καὶ πραγμά-
των, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, τῶν ὀθενδήποτε διαφερόντων τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ
δικαίων, ἀναγνώστας τε σφραγίζειν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ καὶ ὑποδιακόνους καὶ
διακόνους καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν καὶ πάντα ἀπλῶς διαπράττεσθαι,
ὅσα τοῖς γνησίοις ἀρχιερεῦσιν ἐν ταῖς λαχούσαις αὐτοῦς ἐφέται ποιῶν,
μετέχων καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ὀφειλόντων καὶ
τῶν αὐτῆς κληρικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ἱερωμένων, μοναχῶν τε
καὶ λαϊκῶν πείθεσθαι τούτῳ καὶ πειθαρχεῖν, ὅσα καὶ οἰκίῳ ποι-
μένι καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ καὶ μεσίτῃ καὶ διαλ-
λακτῇ τὰ πρὸς τὸν θεὸν καὶ δέχεσθαι προθύμως καὶ ἐτόιμως ἀπο-
πληροῦν πᾶνθ', ὅσα μέλλει λέγειν καὶ παραινεῖν καὶ εἰσηγείσθαι

αυτοῖς φουχωφελῆ καὶ σωτήρια. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέ-
ρα καὶ συνοδικὴ πράξις γενομένη ἐπιδέδοται εἰς ἀσφάλειαν μὴ νῖ
ἀ π ρ ε λ λ ι φ ἰ ν δ. ι α' †.

CVI. (6851—1343) aprili ind. XI.

Synodus absoluit metropolitam Pyrgii accusatum a metropolitā Ephesi.

† Ἐπεὶ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως τοῦ Ποργίου, ὅτι περ εἰς μη-
τρόπολιν αὐτῆ προεβιάσθη καὶ ἐτιμήθη κάλαι ποτὲ ἀπὸ ἐπισκοπῆς,
καὶ ὡς τὴν αὐτὴν πάλιν εἴληχε κατάστασιν καὶ τιμὴν διὰ σεπτοῦ
προσάγματος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐφ' ᾧ καὶ
πράξις προέβη ἡμετέρα τε καὶ συνοδική, ἐφθήμεν δηλώσαντας: ὁ μὲν-
τοι ἱερώτατος μητροπολίτης τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, εἰς ἐπίσκοπον ἔτι
ταλῶν ὑπὸ τὴν ἀγιοτάτην δηλονότι μητρόπολιν τῆς Ἐφέσου, καὶ καθαιρέ-
σιν καταψηφισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐφέσου, εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ θεῖαν
συνόδον ἀναδραμῶν καὶ ἀνεγένεας τὰ περὶ τούτου, ἰδέσθω συνοδικῆς
τοῦ καὶν κρισεῶς τε καὶ διαγνωσεως, ἰσχυρίζομενος ἀδικεῖν. φθάσαντος
τούτου γράφαι τῆνικαθευ τοῦ Ἐφέσου περὶ αὐτοῦ καὶ δηλῶσαι κατὰ
μέρος, ἐφ' οἷς, ὡς ἔλεγεν, ἀλοῦς αἰτιάμασι καταψηφίσθη, ἰσχυρῶς
ἦν ἀπολογούμενος ὁ Ποργίου ἐφ' ἐνὶ τούτων ἐκάστῳ, καὶ διεβεβαίουτο,
μηδενὶ μηδὲ ἄλλῳ τῶν κατ' αὐτοῦ γραφομένων ἐνέχεσθαι, ἔλεγε δὲ
ἅμα καὶ ὡς ἐκρίθη ἐπὶ τούτοις ἵκῃ αὐτοῦ, καὶ ἀνώτερος ἀναφανείσ,
ἠναγκάσθη ἔπειτα, ὥστε παραιτήσασθαι, ἀλλὰ καὶ οὕτω συγχωρή-
σεως εὐδόξως ἔτοχε τῆς παρ' αὐτοῦ, καὶ συνελειτούργησεν αὐτῷ, ἐκ
πρῆροπῆς τε τῆς αὐτοῦ καὶ χειροτονίας τινῶν πεποιήκειν, ὅτι καὶ
γράμμασιν ἡμεῖς πρὸς τὸν Ἐφέσου χρησάμενοι συνοδικῶς, ἐδηλώσα-
μεν ἡ συγγνώμην τούτῳ, εἰς τι συγγνωστὸν ἀλισκομένῳ, ἢ ἕδσαι
μένειν ἀνενόχλητον, ἕως οὗ, δόντος τοῦ καιροῦ ὑποστρέφαι καὶ κα-
ταλαβῆναι αὐτὸν ἐνταῦθα, ἐπιστῆ καὶ οὗτος. ἀμέλει καὶ ἀμφοτέρων
ἐπιστάντων τῇ συνόδῳ, ἐξέτασεν τὰ τοῦ πράγματος συνοδικῆ δι-
δοται ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἐπειδὴ τοῖς αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐχρητο κατὰ
τούτου αἰτιάμασιν ὁ Ἐφέσου, προσέπιφῆρων δὲ καὶ προσανατιθεῖς
ἦν τούτῳ καὶ φόνου καὶ ἐπιουρίας ἐγγλημα· ὁ Ποργίου τὰ μὲν
ἄλλα καὶ πάλιν ἀπολογησάμενος ἀπεσκευάσατο αἰτιήματα, ὡς μη-
δὲ τὸν Ἐφέσου ἐντελέγειν ἔχειν, περὶ δὲ γε τοῦ φόνου καὶ τῆς
ἐπιουρίας νεωστὶ καὶ πρώτως ἄρτι κινήθηναί κατ' αὐτοῦ ταῦτα

διατίθεται, μηδὲν τι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦτοις ἔλεγε σονεῖσθαι ἑαυτῷ, ὅθεν
 καὶ ἀνηρτήθη τὰ περὶ τοῦτου διὰ τὸ ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀναπόδεικτα
 παντάπασιν εἶναι, καὶ ἀμφοτέρω τὰ ἐγκλήματα ταῦτα τοπικῆς διὰ
 τοῦτο δεῖσθαι ἐξετάσεως. συνθεμένου εἰς τοῦτο καὶ τοῦ Ἐφέσου, τὸ
 ἀπ' ἐκείνου μέντοι μὴ θελήσαντος αὐτοῦ καταλαβεῖν εἰς τὴν σύνοδον,
 καίπερ διαφόρως διαμνησθέντος, ἐμαρτορήθη μὲν καὶ παρὰ τῶν ἐν-
 ταῦθα κληρικῶν τῆς τοῦ Ποργίου καὶ παρὰ κοσμικῶν τινῶν, συκο-
 φαντίαν εἶναι καὶ φεῦδος προφανῆς τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα· ἀκριβε-
 στέραν δὲ ὅμως ἡμεῖς τῷ πράγματι διδόντες ἐξέτασιν, ἐγράψαμεν συ-
 οδικῶς τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Λαοδικείας καὶ ὑπερέμῳ ἀγαπη-
 τῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ ἡμῶν καὶ συλλειτουργῷ, ἐπιτρέψαντες τοῦτω
 καὶ ἀναθέμενοι τὴν περὶ τῶν τοιοῦτων δύο κεφαλαίων ἐξέτασιν, ὅς
 δὴ καὶ ἐξετάσας τοπικῶς, ὡς ἐκετέρῃ, καὶ τὸ γράμμα τῆς ἐξετά-
 σεως κεκομψῶς εἰς τὴν σύνοδον, σονεξαπέστειλε καὶ γράμματα διά-
 φορα τοῦ Ἐφέσου, ἃ δὴ καὶ συνοδικῶς ἀναγνωσθέντα, τὰ μὲν πολ-
 λὴν ἐμφαίνοντα εὐρηται τὴν κατὰ τοῦ Ποργίου καταφορὰν, δύο δὲ
 τινα, τὸ μὲν καθάϊρσιν κατεφηρίζετο τοῦ Ποργίου μετὰ τὴν συνοδι-
 κὴν ἐξέτασιν, συμφήρους τε καὶ ἡμᾶς δι' αὐτοῦ λαβεῖν ἔλεγεν ὁ
 Ἐφέσου, μηδ' ὄλωσ ἀληθεύων, τὸ δὲ ἡΐλιου τὸν Ἀμῆρ Ἀμῆρκευιν,
 ἐφ' ᾧ οἶα δὴ καθηρημένον καὶ ἀνίερων τὸν Ποργίου ἀποκρίμψεται, ἐν
 ᾧ καὶ καλὸν οἶον αὐτοῦ τοῦτου ἔλεγε καὶ ἑαυτὸν αὐτοῦ πατέρα, πα-
 πάδας τε αὐτοῦ τοῦς τοῦ Ποργίου κρεσβοτέρους, οὐδὲν δέον, παραπο-
 λάττεσθαι γὰρ εἰκὸς τὰ τοιαῦτα ἐπὶ προσώποις τοιοῦτοις τοῦς ἀρχι-
 ρατικὸν ἀξίωμα περικειμένους καὶ μὴ τοῖς αὐτοῖς ὁμοίως χρῆσθαι σχε-
 τικοῖς ὀνόμασι περὶ τε τοῦς πιστοῦς, τοῦς ἐθνικοῦς τε καὶ ἀπίστους,
 δεῖ γὰρ εἶναι τινα πάντως καὶ ἐν ταῖς κλήσεσι τὴν διαστέλλουσαν
 διαφορὰν, ὅσπερ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν. τὸ γράμμα δὲ τῆς γενο-
 μένης τοπικῆς ἐξετάσεως ἀναφανῆναι ἐδήλου μετὰ πολλὴν καὶ ἀκριβῆ
 τὴν ἐξέτασιν, εἰς οὐδὲν ἀληθῆς εἰρημένα καὶ ἀμφοτέρω τὰ τοιαῦτα
 ἐγκλήματα, τὸν τε φόνον, τὴν τε ἐπιορκίαν, ὡς τοῦ μὲν προσώπου,
 ὅσπερ ὡς ὑπ' αἰτίῳ δὴθεν τῷ Ποργίου ὁμόσαντι ἐκρεμάσθη καὶ ἐδάρη
 ἔλεγον, καὶ τὸν τρόπον τοῦτον ἀπέλιπε τὸ ζῆν, μήτε κρεμασθέν-
 τος, μήτε μὴν δαρέντος, πλὴν τοῦ δεδῆναι μόνον ἐκ ποδῶν, φυσικῆ δὲ
 νόσῳ ἔκτοτε περικεσόντος καὶ μεθ' ἱκανὸν θανόντος, ἀλλ' οὐδὲ ἀθ-
 ὀρητον εἰς τὸν ὄρκον ἔλεγε γενέσθαι τὸν Ποργίου, ἐπιθέσει δὲ

πολλῆ καὶ βία τοῦ Ἄμῃρ Ἀμῆρπεκιν, ἀπὸ ζητήσεως τοῦ τοιοῦτου προσώπου, καὶ διὰ τὸ κινδυνεύειν μὴ θελήσαντος ὁμοῦσαι εἰκοσιπέντε πρόσωπα, εὐορκήσαντος δὲ καὶ ἀκινδύνων καὶ αὐτῶν περιωσθέντων. Ἔθεν τοι καὶ ἐπειδὴ πολυτρόπως καὶ ἀριδύλως ἀποδίδαικεται ὁ Ποργίου εἰς οὐδὲν τῶν τοιοῦτων αἰτιμάτων ἀλισκόμενος, ἀθροῦσα τοῦτον συνοδικῶς ἢ μετριότης ἡμῶν κοινῇ διασκέπει καὶ γνώμη τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Σίδης, τοῦ Ἀρασσίας, τοῦ Πισιδίας, τοῦ Κορίνθου, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μαδύτων, τοῦ Ἀμαστρίδος, τοῦ Μηθύμνης, τοῦ Ἄκρω, τοῦ Βάρνης, τοῦ Γάνου, τοῦ Βιτζίνης, τοῦ Ζιγῶν, τοῦ Χίου, τοῦ Δράμας, τοῦ Τενέδου, τοῦ Καλλιουπόλεως καὶ τοῦ ὀποφηφίου Μονεμβασίας, παρακαλεῖται μετείναι αὐτὸν τὰ τῆς οἰκίας ἀρχιερωσύνης, ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ ἱεροοργουόντα καὶ ποιμαίνειν καὶ διεξάγειν τὸ λαχὸν αὐτὸν λογικῶν ποιμνιον τοῦ Χριστοῦ, φησὶ γάρ καὶ ὁ θειώτατος κατῆρ ἡμῶν ὁ μέγας Βασίλειος ἔν τινι τῶν αὐτοῦ κανόνων, τῷ περὶ τῶν πρεσβυτέρων, οἷτινες ἐκ τῶν ἀπίστων ἀνάγκην ὀπιστάμετες ἤμοσαν, μηκέτι ἱεροοργεῖν, μετὰ τινα· „ἔστιν οὖν δεκτός ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος μαρτοροῦμενος παρὰ τῆς εὐλαβείας σου μεταμέλεισθαι ἐπὶ τῇ εὐκολίᾳ τοῦ ὅρκου, ὃν ἐπὶ τοῦ ἀπίστου ἀνδρὸς ἐξωμόσατο, βαστάσαι τὴν ἐνόχλησιν τοῦ μικροῦ κινδύνου ἐκείνου μὴ δυνηθεῖς“. Ἔθεν οὐδὲ τῷ Ποργίου προκριματισμὸς ἐστὶ τις δικαίως, ἐξ ἀνάγκης ὁμόσαντι καὶ εὐορκήσαντι, εἰ γὰρ ἐκείνοι τὴν ἱερωσύνην τρόπον τὸν εἰρημένον ἀκυβαλλόμενοι ἀναλαβεῖν αὐτὴν καὶ ἱεροοργεῖν συνεχωρήθησαν, πλὴν τῆς δημοσίας συναλεύσεως, πολλῆ τῇ τοῦ δικαίου περιοσίᾳ ἀνέγκλητος οὗτος τηρηθῆσεται ἐξ ἀνάγκης ὁμοίως τοῦ ὅρκου προχωρήσαντος, ἀκινδύνων τε καὶ τῶν ἄλλων περιωσθέντων καὶ αὐτοῦ τοῦ τὴν αἰτίαν δόντος. ὀφείλει μέντοι τοῦ λοιποῦ καὶ τοῖς ὀπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μετὰ τῆς ἐκκλησίας ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν ἐναριθμεῖσθαι, ἔτι τε καὶ οἱ μετ' αὐτὸν τῇ τοῦ Ποργίου ἐπικηροχθησόμενοι, ὡς καὶ τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας τῷ τῆς μητροπόλεως καὶ πάλιν τιμηθείσης ὀνόματι, καθὼς εἴρηται. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ πρᾶξις γέγονε καὶ ἐπεδόθη δι' ἀσφάλειαν, μ η ν ι ἀ π ρ ι λ λ ί φ , ι γ δ . ι α ' †.

οιν και διδομένην μέχρι σοῦ, ἤρμοξεν, ἵνα και ὅτι ἄνθρωπος ἐνι τοι-
 οβτος και ἀπό γένους τοιούτου, διακρίνη τὸ πρᾶγμα ἢ ἰσότης σου,
 και ἀποτάξη πρώτως προμήθειαν εἰς αὐτόν, ὥστε μὴ ἐξ ἀνάγκης και
 λύπης καλινδρομησαι εἰς τὰ οἰκεία αὐτοῦ ἔθιμα, ἐπειδὴ και οἰκείοι
 τοῦ γένους αὐτοῦ μεταχειρίζονται τοῦτο, ὀπισχοῦμενοι και ὀδοίσι ἱκα-
 νὰς, ὡς λέγουσι· παραγγώμεθα, ἵνα οὐδὲν ἀπομείνη ἀδιώρητον, ὅσον
 ἐγένετο, μετ' ἐμβριθείας γάρ τοῦτο και βάρους παραγγώμεθα ἐκκλη-
 τιαστικοῦ, διὸ και διδόσθω πρὸς αὐτόν ἀπαραιτήτως, ὅσον κατέστη
 και ἐδίδοτο, ὡς διαλαμβάνει και τὸ ἐπὶ τούτῳ γιγονός γράμμα τοῦ
 μεγάλου στρατοπεδάρχου ἐκείνου κατὰ τὴν τῶν προσταγμάτων περι-
 ληψιν, ἀνυστερήτως τε και ἀνενοχλήτως, ἀποδοθῆτω δὲ και ὅσον οὐ-
 δὲν ἔφθαζεν ἀποδοθῆναι παρὰ σοῦ· ὡπερ γὰρ οὐδὲν ἐν δίκαιον,
 οὐδὲ ὀφείλει ἢ ἰσότης σου τὰ καλῶς και χρησίμως οἰκονομηθέντα
 παρὰ τῶν πρὸ σοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων ἀνορῶσαι και ἀθετησαι, οὐ-
 τως· οὐδὲ τὸ τοιοῦτον θεοφιλὲς ἔργον, κληροφοριαν ἔχων βαβαίαν, ὡς,
 ἐὰν παραθεωρηθῆ, ὅσον και δεύτερον ἤδη γράφομεν, καθ' ὑπερβολὴν
 παραλυκῆται· μέλλεις ἡμᾶς, και τὸ μὲν πρᾶγμα μέλλει και μὴ βο-
 λόμενος σοο λαβεῖν κατὰστασιν, σὺ δὲ μεταμελήσῃ ἀνόνητα, οὐδὲ γὰρ
 ἀνέξεσθαι μέλλομεν περιφρονούντος και παρ' οὐδὲν τιθεμένου τὰ δι-
 καια ὀκοιθεμένων σοι, ἐν λήθῃ τε ποιοῦμένου και τὰ τῆς οἰκείας
 ἐγγραφῆς, ὅθεν και οἶδας, πῶς ἵνα και τὰ τοῦ πράγματος διορθώσης
 και τὴν ἡμῶν μετριότητα θεραπεύσης· ἐκεῖ δὲ διορίζονται τὰ προσ-
 όντα αὐτῷ περὶ προσταγματα και περὶ ἐξουσίας και περὶ ἄλλων,
 ὅσον διορίζονται, ἐχέτω και ἐπὶ τούτοις παρὰ τῆς ἰσότητός σου και
 αὐτός και οἱ κείδος αὐτοῦ ἀναδοχὴν και βοήθειαν, ὥστε διατηρεῖσθαι,
 εἰς ὅσον διορίζονται, και περὶ φόρου και περὶ τοῦ κομμερκίου και
 τοῦ βιβαίου και τῆς βίγλης και τῆς ἄλλης ἀπάτης ἐξουσίας, ἀντι-
 στραφῆτω δὲ πρὸς αὐτόν και τὸ παρὸν γράμμα· ἢ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη
 μετὰ τῆς σῆς ἰσότητος. μ η ν ι λ ο ο ν ι φ ι ν δ. ι †.

CI. (6850—1342) augusto ind. X.

Synodus affirmat, ecclesiam Pyrgii esse in numero metropolitum.

† Ἡ ἀγιωτάτη τοῦ Ποργίου ἐκκλησία εὐρηται μὲν ἐκ παλαιῶς
 εἰς μητρόπολιν ἀπὸ ἐπιτακτικῆς τιμηθείσα προκίοντας δηλώσομεν, ὀλι-
 γως ἐκ πολλῶν εἰς μέτρον τὰς μαρτυρίας και τὰς ἀποδείξεις παραγα-

γόντες χειροτονήται δὲ ὁμοῦ ἐπίσκοπος ἐκ' αὐτῆ ὀλίγη πρότερον παρὰ τοῦ νόου διεθόνειν λαχόντος ἀρχιερατικῶς τὴν τῆς Ἐφέσου ἀγιωτάτην μητρόπολιν, δέον ἀποσχέσθαι αὐτῆς καὶ μὴ τοιοῦτω τινὶ ἐκ' αὐτῆ ἐπιχειρησάι διὰ τὸ ὑποκείσθαι ταύτην καλὰι ποτὲ τῇ κατ' αὐτόν, ὡς ὑπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν μεταθεσίης καὶ ταῖς λοιπαῖς αὐτῆς μητροπόλεσιν ἐνταχθείσης, εἰ γὰρ καὶ τῇ κατ' αὐτόν ἀρχῆθεν ἐτόχχανε διαφέρουσα, ἀλλὰ καὶ τὰς κλεισσοῦς τῶν μητροπόλεων, εἴ τις ἐξετάζειν ἐθέλει, ὑποκειμένας ἐδῆσαι τὴν ἀρχὴν ἐκκλησιαστικῶν ἐτέραις, μένουσι δὲ ὁμοῦ, εἰς τὴν εὐλόγησαν ἔπειτα τάξιν καὶ τιμὴν βασιλικῆ προσταγῆ καὶ πράξει συνοδικῆ, ὅτι δὴ καὶ βασιλικόν ἐστὶ τοῦτο προνόμιον, τὰς ὑποδεεστέρας τῶν ἐκκλησιῶν εἰς τὸν ἀνωτέρω προάγειν βαθμόν. ὅτι δὲ, ὡς εἰπόντες ἐφθῆμεν, εἰς μητρόπολιν ἐτιμήθη χρόνοις οὐκ ὀλίγοις τοῖς ἅνω, παριστώσει μὲν καὶ ἄλλαι τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων, τοῖς μητροπολίταις ἐναριθμοῦν ἔχουσαι καὶ τὸν Πορτίου, ὡς ἐξ αὐτῶν τούτων ἐμφανισθειῶν καταφανές καὶ ἡμῖν ἐγένετο συνοδικῶς. ἡ μέντοι τοῦ κῆρ Γεωργίου τοῦ Σιφυλίου, πατριαρχεῦσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ βασιλέως κῆρ Ἰσαακίου καὶ μέχρι τῆς τοῦ κῆρ Ἀλεξίου παραταθείσης τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ, διεξίει μετὰ τινα περὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ Πορτίου κατὰ ῥήμα καὶ τάδε· „ἐκεῖ δὲ καὶ παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Πορτίου, Κωνσταντίνου τοῦ Σκανυποῦλου, λόσις τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου κῆρ Μιχαὴλ τοῦ Ἀγχιάλου προεκομίσθη. ἐξενεχθεῖσα ἐπὶ ὑπομνήσει αὐτοῦ, ὄντος ἐπισκόπου, καὶ δῆτα ὑπανεγνώσθη ἐπὶ κοινῇ ὀρισμῶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ εὐρέθη ἔχουσα ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐν τῷ τέλει ῥητά τινα συναῖδοντα τῷ σκοπῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὥρισε καταστρωθῆναι καὶ ταῦτα, ἃ καὶ ἔχουσι ἀπολεξεῖ οὕτως· „ὅσοι μὲν ἐπὶ παλαιοῖς θεμελίοις ναῶν ὑποκειμένων τῇ κατὰ σὲ ἀγιωτάτῃ ἐπισκοπῇ ἐφθασαν οἰκοδομηῆσαι ναοῦς, οὐδὲν ὠφελῆθήσονται οὗτοι· εἰς τὸ μὴ ὑποκείσθαι σοί“. συμπαρεῖναι μέντοι δείκνυται ἐν αὐτῇ τῆνικαῦτα καὶ τὸν Ἐφέσου, ὅτι δὲ οὐχ ἕτερός τις, ἀλλ' οὗτος ἦν ὁ πρῶτος ἐν τῇ τοῦ Πορτίου τῷ τοῦ μητροπολίτου τιμηθεῖς ὀνόματι, ὁ Σκανόπουλος δηλαδὴ Κωνσταντίνος, δείκνυσι καὶ τὸ προσὸν τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ παλαιῶν ἀγογραφικῶν δικαίωμα, ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐνεφανίσθη ἡμῖν παρὰ τῶν αὐτῆς κληρικῶν, ἐξ ὀνόματος τούτου παρὰδελούν, εἰς ἐπισκόπους ἔτι τελοῦντα, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν νομοκα-

νόμων βιβλίων οὐκ ὀλίγα τῷ καταλόγῳ τῶν μητροπόλεων καὶ τὴν
 τοῦ Ποργίου ἐναριθμοῦντα ἡμῖν εἰρηται, οἷσισιν ὁμοίως ταῖς μη-
 τροπόλεσιν αὐτὴν συνηρίθμησε καὶ ὁ ἐν μακαρία τῇ λήξει γενόμενος
 αἰοιδιμος καὶ μακαρίτης βασιλεὺς, ὁ πρόπακος τοῦ κρατίστου καὶ
 ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐν τῇ ἐκτεθείσῃ προσταγῇ τηνικαῦτα τῇ αὐ-
 τοῦ ἀπαριθμήσει καὶ τάξει τῶν ἀγιοτάτων ἐκκλησιῶν παρὰ τοῦ κυροῦ
 Μηνα, ἥτις δὴ ἀπαριθμησις ἐγκατέστρωται τῷ ἐν τῇ σεβασμῆ μωνῇ
 τοῦ Παντεκόπτου εὐρεθέντι νομοκάνονι, ἃ δὴ πάντα εἰδόντας καὶ τοὺς
 τῇ Ἐφέσου ἀπαρτεγχεύρητα ἐχρῆν τὰ κατ' αὐτὴν συντηρεῖν καὶ ἀπα-
 ρακοίητα. προήχθη δὲ ἀρίτως καὶ τὴν προτέραν ἀπέλαβε τάξιν τῆς
 μητροπόλεως αὕτη δὴ ἡ τοῦ Ποργίου παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου
 μου αὐτοκράτορος διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀπολυθέντος σεπτοῦ προσταγ-
 ματος, ἐνθεν τοι καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἀκολούθως ποιοῦσα γνώμη
 κοινῇ τῆς περὶ αὐτὴν ὁμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Σαρ-
 δεων, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μαδότων, τοῦ Φιλίππων, τοῦ Μηθύμνης,
 τοῦ Χίου, τοῦ Βάρνης, τοῦ Γάνου, τοῦ Δράμας, τοῦ Τενέδου, τοῦ Κῶ
 καὶ τοῦ ὑποψηφίου Μονεμβασίας, τὴν παροῦσαν ἐκτέθηκε πράξιν, ἐφ'
 ᾧ καὶ εἰς τὸν ἐξῆς τῷ χορῷ καὶ ταύτην δὴ τὴν τοῦ Ποργίου τῶν μη-
 τροπόλεων συνεῖναι, εἶθεν καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε ὀφείλει πειράσασθαι
 τῆς τάξεως ταύτης καὶ τῆς τιμῆς ἀφελεῖν αὐτὴν καὶ ὑποβιβάσαι,
 ὀφειλὴ γάρ καὶ χρέος τοῦτο πᾶσιν ἀπλῶς ἀπαραίτητον τοῖς ἐς ὅτε-
 ρον, στέργειν τὰ καλῶς τοῖς πρὸ αὐτῶν δόξαντα καὶ ἀπαρακοίητα καὶ
 ἀπαράτρωτα μένειν ἕαν, ὡς ὁμονοίας καὶ εἰρήνης παραίτιον· ὀφεί-
 λουσι μόντοι προσεῖναι καὶ ὑποκείσθαι τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὰ ἐν
 τῷ πρακτικῷ ταύτης διαλαμβανόμενα δύο χωρία, τὸ τοῦ Διοσιεροῦ
 δηλονότι καὶ τὸ τῆς Δίγδης, καὶ πάντα ἀπλῶς, ὅσα τοῖς ἐγγράφοις
 δικαιώμασιν αὐτῆς δικαιούται κατέχειν, ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσκά-
 στως. ἐπὶ τούτῳ γάρ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ Ἐγγραφὸς
 πράξις γενομένη τῇ πολλᾷκις διαληφθείσῃ ἀγιοτάτῃ μητροπόλει τοῦ
 Ποργίου ἐπιδέδοται εἰς διαωνίζουσαν τὴν ἀσφάλειαν μ η ν ι α δ γ ο ὁ
 σ τ φ ἰ ν δ. ι' †.

CIL. (6850—1342) augusto ind. X.

Joannes XIV. dirimit controversiam.

† Διενέξεις οὐκ ὀλίγας ἔχοντες ὃ τε ἱερώτατος μητροπολίτης Χίου καὶ ὑπέρτιμος καὶ ὁ πανσέβαστος σεβαστός οἰκείος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αυτοκράτορι κῆρ Κωνσταντῖνος ὁ Πράσινος περὶ τινος μονοδρίου τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱερατικοῦ Παντελεήμονος καὶ ἑτέρου πανσέπτου ναοῦ τοῦ ἐν ἀγίοις καμμάκαρος Νικολάου, ἐφ' οἷς ἔχει δίκαιον γονικότητος ὁ αὐτὸς Πράσινος, ἔτι τε καὶ περὶ ἑτέρων τινῶν μονοδρίων, ἐκίνησαν τὰ περὶ τούτου ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ὅτι ὁ μὲν τοιοῦτος Πράσινος ἐνήγε κατὰ τοῦ εἰρημένου ἱερωτάτου μητροπολίτου Χίου καὶ ὑπερτίμου, καὶ διετείνετο λαμβάνειν μὲν αὐτὸν τὰ εἰσοδήματα τῶν τοιούτων μονοδρίων τε καὶ ἐκκλησιῶν καὶ καρποδοθῆαι ταῦτα πάντα αὐτὸν, κἀντεῦθεν πολὺς ἦν ἔγκαιμος καὶ ἀπαιτῶν ἀντιστρέφαι αὐτὸν ταῦτα, ὃ δὲ γε ἱερώτατος μητροπολίτης Χίου καὶ ὑπέρτιμος ἀντέλεγε, μὴ ἀληθεύειν ἕως αὐτὸν, εἰ καὶ τι δὴ ἔφθασε λαβῆναι, διουχορίζετο μὴ χρήσασθαι τούτῳ εἰς ἰδίας χρείας αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς ἑτέρας ἀναγκαίας τῶν τε τοιούτων πανοίκτων ναῶν καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς μοναχῶν καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν. ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ ταῦτα διέγνω καὶ ἀπεφάνετο κατὰ τοὺς ἱερούς καὶ θείους κανόνας, ὡς ἂν ἔχη μὲν ὁ τοιοῦτος ἱερώτατος μητροπολίτης Χίου καὶ ὑπέρτιμος ἐπὶ τε τοῖς τοιοῦτοις μονοδρίοις καὶ ταῖς λοιπαῖς κίσασιν κατ' αὐτὸν ἐκκλησιαῖς ἐπίσκεψιν καὶ ἀνάκρισιν πνευματικῶν τῶν τε εὐρισκομένων ἐν αὐτοῖς μοναχῶν καὶ ἑτέρων ἀνδρῶν, καὶ ἐπιτηρῆ καὶ ἐπιβλέπει ταῦτα, ὥστε μὴ φθειρεῖσθαι ὑπὸ τε τῶν εὐρισκομένων ἐν αὐτοῖς καὶ ἑτέρων τινῶν, εἴτε κτητόρων, εἴτε καὶ λοιπῶν, ἔχη δὲ καὶ τὸ τε μνημόσυνον αὐτοῦ καὶ τὸ διαφέρον αὐτῷ χάριν κανονικοῦ, εὐρισκῶνται δὲ τὰ ἀνήκοντα εἰσοδήματά τε καὶ πράγματα τῶν τε μονοδρίων καὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἀπασῶν ἐκκλησιῶν ἐν αὐταῖς εἰς τε τὴν προσήκουσαν κοβέρνησιν τῶν ὄντων ἐν αὐτοῖς ἀνδρῶν καὶ εἰς σύστασιν καὶ βελτίωσιν τῶν τοιούτων μονοδρίων τε καὶ ἐκκλησιῶν, ἀπέχη δὲ τέλειον ἀπὸ τῶν λοιπῶν εἰσοδημάτων, καὶ οὐδαμῶς ἔχη ἐπ' ἀδείας ἀφελεῖσθαι τινα ἐξ αὐτῶν. εἰ τινες δὲ εὐρίσκονται κτητορικῶς δίκαια κερτημένοι ἐν αὐτοῖς, ὑφείλοσι καὶ οὗτοι τὸ ἀνήκον μόνον ἔχειν μνημόσυνον, ἀποσχίσθαι μίνοι παντάκας τῶν τε πραγμάτων καὶ

τῶν ἐντεῦθεν εἰσοδημάτων τε καὶ καρποφοριῶν τῶν τοιοῦτων κανεῖ-
πτων ναῶν. τοῦτο γὰρ χάριν γέγονε καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν
μετριότητος δι' ἀσφάλειαν μηνὶ ἀόγουόσση ἰνδ. ι' †.

CIII. (6851—1343) martio ind. XI.

*Joannes XIV. declarat, monasterium Salvatoris in oppido Sebrias esse
patriarcale.*

† Ἐπειδὴ τὸ ἐντὸς τῆς θεοσώστου πόλεως Σηβρίας εὐρισκόμενον
μοναστήριον, τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Σωτήρος, ἀβτοῦργιον ἠόρισκετο πατριαρχικόν, ἐκδοθέν δὲ πρὸς
πρόσωπα μοναχικά, ὅσα δὴ καὶ ἐξεδόθη, καὶ ἐστερεῖτο τοῦτο· ἡ καθ'
ἡμᾶς ἀγιωτάτη τοῦ θεοῦ μεγάλη ἐκκλησία, ἀκαλόουσα τὸ παρὸν
γράμμα ἢ μετριότης ἡμῶν, ἐν ἀγίῳ παρακαλεῖται πνεύματι, προσεῖ-
ναι καὶ ὑποκεισθαι εἰς ἀεὶ τοῦτο καὶ πάντα τὰ ὑπ' αὐτὸ πάλιν τῇ
καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτη τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ μηδὲ εἰς μετ-
όχιον μοναστηρίου τινὸς δοθῆναι ποτε, μηδὲ εἰς πρόσωπον ἀρχοντι-
κόν ἢ ἀρχιερατικόν ἢ ἱερατικόν ἢ μοναχικόν ἐκδοθῆναι ἢ ἐφο-
ρείας χάριν ἢ κατοχῆς ἢ ὑποίας ἄλλης ἡστυνοοῦν αἰτίας, ἐκφω-
νοῦμεν γάρ, ὥστε μὴ γενέσθαι τοῦτο ποτε, τὸν ἀπὸ τῆς ζωαρχικῆς
τριᾶδος ἀφορισμὸν, καὶ τοῦτω καθυποβάλλομεν ἀλότως τὸ πρόσωπον,
ὅποιον ἄρα καὶ εἴη, ὅπερ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἀναδέξεται τοῦτα ἢ εἰς
μετόχιον ἢ δι' ἄλλην ἡγτυναοῦν αἰτίαν, ὥστε μὴ προσεῖναι καὶ ὑπο-
κεισθαι τοῦ λοιποῦ διὰ παντός ἀνέκδοτον τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτη
τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ παρ' αὐτῆς διοικεῖσθαι. μηνὶ μαρ-
τίῳ ἰνδ. ια' †.

CIV. (6851—1343) martio ind. XI.

Imperator confirmat, quas de asyris stabilita sunt.

† Ἐπεὶ ἐγνώρισεν ἡ βασιλεία μου, ὅτι οἱ προσφερόντες εἰς τὴν
ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ οὐκ ἐθέλουσιν εὐρίσκεισθαι
εἰς τοὺς τεταγμένους τόπους τῶν προσφορῶν διὰ τινὰ δεϊλίαν καὶ
ὑποφίαν φόβου, ἀλλ' εὐρίσκονται ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ τεμένου τῆς
τοιαύτης ἀγιωτάτης μεγάλῃς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ὅπερ ἐστὶν εἰς
ἀθέτησιν καὶ ἀνατροπὴν τῶν τε ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν φιλοσεβῶν
νόμων, ἔστι δὲ καὶ εἰς ἐμπόδισμα τοῦ ἐκτελεῖσθαι ἀταράχως καὶ

ἀσπυγῶς τὰς τεταγμένας καὶ νομοιομένας θείας καὶ ἱερὰς ὁμω-
 δίας, ἡ βασιλεία μου, διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος στέργουσα καὶ διατη-
 ροῦσα τὰ δοθέντα ἀνεκαθεν εἰς τοῦτο προνόμια τῆ ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ
 μεγάλη ἐκκλησίᾳ κατὰ τὰ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν φιλευσεβῶν
 νόμων, οὗς δεῖτα νόμους προεθέσκισαν καὶ ἔταξαν οἱ ἅγιοί μου ἀυ-
 θένται καὶ βασιλεῖς, οἱ πρόγονοι τῆς βασιλείας μου, καὶ οἱ λοιποὶ
 ἅγιοι βασιλεῖς, οἱ αἰδιμοὶ καὶ μακάριοι, καὶ μηδὲν τι ἕτερον δια-
 κρᾶττεσθαι βουλομένη, ἀλλὰ στηρίζουσα καὶ ἐποικοδομοῦσα μᾶλλον
 αὐτοῖς καὶ τὸ ἔδραϊον καὶ μόνιμον καὶ ἀμετακίνητον παῖσι τοῖς τοιοῦ-
 τοῖς προνομίοις παρεχομένη, ἅμα μὲν καὶ τῆς τῶν νόμων ἀσφαλείας
 τὸν τρόπον τοῦτον φροντίζουσα, ἅμα δὲ καὶ τῶν ἐκάστοτε προσφευγόν-
 των πρόνοιαν ποιουμένη, τὸ παρὸν ἀπολύει πρόσταγμα, δι' οὗ καὶ θε-
 σκίζει καὶ διαρίζεται, ὡς ἂν ἐδρίσκωνται οἱ ῥηθέντες πρόσφογες εἰς
 τοὺς ἀνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς τεταγμένους τόπους τῶν προσφυγείων, καὶ
 οὐδὲν ἔχουσι φόβον καὶ δειλίαν τινὰ τοῦ ἀποσπασθῆναι αὐτόθεν βία
 κατὰ τινος τῶν ἀπάντων, εἰδότες, ὡς εἴ τι κατὰ τὸν παρόντα τολμή-
 σαιεν ὄρισμὸν τῆς βασιλείας μου, πρὸς τῶν ταῖς ἀπὸ τῶν νόμων ὑπο-
 βληθῆναι ποιναῖς, οὐ μετρίας τῆς ἀγανακτικῆς καὶ τιμωρίας καὶ
 κατὰ τῆς βασιλείας μου πειραθῆσονται, ὑφειλόντων μόντοι καὶ τῶν
 κατὰ καιροὺς προσφευγόντων προσμένειν καὶ προσκαρτερεῖν τοῖς τε-
 ταγμένοις, ὡς εἴρηται, τόποις τῶν προσφυγείων καὶ μηδαμῶς προέρ-
 χεσθαι πραιτέρω τούτων, μηδὲ εἰσεῖναι ὅλως εἰς τὸν ἱερὸν καὶ θεῖον
 ναόν, κατὰ τὰς τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ φιλευσεβῶν νόμων διαταγὰς.
 εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀκατέλοται καὶ τὸ παρὸν τῆς βα-
 σιλείας μου πρόσταγμα, μ η ν ι μα ρ τ ι ε φ ι ν δ. ι α' †.

CV. (6851—1343) aprili ind. XI.

Synodus metropolitan Cori transfert in metropolim Corinthi.

Ἡ συνοδικὴ πράξις ἡ ἐπὶ τῇ μεταθέσει τοῦ Κο-
 ρίνθου γεγονυῖα.

† Ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία πάντα καλῶς οἰκονομοῦσα καὶ συμπε-
 ρόντως, ὡς ὁ καιρὸς δηλονότι καὶ τὰ πράγματα ἀπαιτεῖ, τοῖς πολυ-
 εἰδίαι καὶ ἀρίστοις τρόποις τῶν αὐτῆς οἰκονομιῶν, ἐναρμόμιον καὶ
 τὸν τῆς μεταθέσεως ἔθετο, καὶ τούτου πλείστα τὰ ὑποδείγματα, πολ-
 λοὶ γὰρ καὶ πολλὰκις ἀφ' ἑτέρων εἰς ἑτέρας μετετέθησαν ἐκκλησίας

τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, οὐ μόνον εἰς μητροπόλεις ἀπὸ μητροπό-
 λεων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ὄψηλόν τῆς πατριαρχείας θρόνον, ὥς ἀπὸ
 τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων ἔστι καταφανές· καὶ εἰκότως, καλὸν
 γὰρ ὁμοίως τὸν ἄριστον κυβερνήτην ἐπὶ τῶν οὐδῶν καθῆσθαι καὶ
 τοὺς ἐπὶ πολλοῖς εὐδοκιμοῦντας τοῖς προτερήμασι τῶν πολλῶν προβε-
 βλησθαι ἀνάλογον περιεζωσμένους τὴν ἡγεμονίαν. πρὸς τὴν αὐτὴν δὲ
 νῦν καὶ ἡμεῖς ὠρμήθημεν πράξιν, διὰ τε τὸ τοῦ πράγματος εἰλογον
 καὶ δεδοκιμασμένον τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἅμα, ἵνα καὶ λαὸς θεοφιλῆς
 οὐκ ὀλίγος, ὁ τῆς ἀγιωτάτης δηλαδὴ μητροπόλεως Κορίνθου, ποιμέ-
 νος εὐμοιρῇ τοῦ προσήκουτος, ἐφ' ἱκανοῖς ἤδη τοῖς χρόνοις ἐν στε-
 ρήσει τουχάνων ἀρχιερατικῆς ἐπιστάσεως καὶ ἐπισκέψεως καὶ τοῦ
 ἐντεῦθεν ἀγιασμοῦ, ὡς τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας βίᾳ τῇ τῶν Λατίνων
 κατατορανοουμένης, περὶ ὧν καὶ οὐ μικρά τις, οὐδὲ ἡ τοχόσσα
 φροντίς ἦν τῇ ἡμῶν μετριότητι, πολλὰκις καὶ διαφόρως ἰκεσίαν
 πρὸς αὐτὴν ἔγγραφον περὶ τοῦτου ποιησαμένων. ἔνθεν τοι καὶ κοι-
 νῇ διασκέφει καὶ γνώμῃ τῆς περὶ αὐτὴν ὀμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων
 ἀρχιερέων
 κατεπράξατο μετατεθῆναι εἰς τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην τῆς Κορίνθου
 μητρόπολιν τὸν ἱερωτάτον ἀρχιεπίσκοπον Κῶ, ἀγαπητὸν κατὰ κῆ-
 ριον ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ σολλειτοργτὸν, σχολάζοντα ἤδη τῆς λαχού-
 σης αὐτοῦ, ἅτε δὴ καὶ αὐτῆς κατὰ τὸν ὁμοῖον τρόπον τυρανοουμένης.
 ὑπὸ Λατίνων, ὅς δὴ καὶ ὀφείλει μεταλαχεῖν καὶ τοῦ θρόνου ταύτης
 καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἀνηκούσης τοῖς τῆς ἐκκλησίας ταύτης
 ἀρχιερεῦσι τιμῆς ἐν τε στάσεσι καὶ καθέδραις ἐν ταῖς κοιναῖς συνελεύ-
 σεσι, ἐπιλαβέσθαι τε καὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτὴν κτημάτων καὶ πραγμά-
 των, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, τῶν ὀθενδῆποτε διαφερόντων τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ
 δικαίων, ἀναγνώστας τε σφραγίζειν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ καὶ ὀποδιακόνους καὶ
 διακόνους καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν καὶ πάντα ἀπλῶς διαπράττεσθαι,
 ὅσα τοῖς γνησίοις ἀρχιερεῦσιν ἐν ταῖς λαχούσαις αὐτοῦς ἐφέται ποιῆν,
 μετέχων καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ὀφειλόντων καὶ
 τῶν αὐτῆς κληρικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ἱερωμένων, μοναχῶν τε
 καὶ λαϊκῶν πείθεσθαι τοῦτω καὶ πειθαρχεῖν, ὅσα καὶ οἰκείῳ κοι-
 μένι καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ καὶ μεσίτῃ καὶ δια-
 λακτῇ τὰ πρὸς τὸν θεὸν καὶ δέχεσθαι προθύμως καὶ ἐτοίμως ἀπο-
 πληροῦν πάνθ', ὅσα μέλλει λέγειν καὶ παραινεῖν καὶ εἰσηγεῖσθαι

αὐτοῖς φουρωφελῆ καὶ σωτήρια. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέ-
ρα καὶ συνοδικὴ πράξις γενομένη ἐπιδέδοται εἰς ἀσφάλειαν μὴ νῆ
ἀ π ρ ε ἰ λ λ ῖ φ ἰ ν δ. ι α' †.

CVI. (6851—1343) aprili ind. XI.

Synodus absoluit metropolitam Pyrgii accusatum a metropolitā Ephesi.

† Περὶ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως τοῦ Ποργίου, ὅτι περ εἰς μη-
τρόπολιν αὐτῆ προεβιβάσθη καὶ ἐτιμήθη πάλαι ποτὲ ἀπὸ ἐπισκοπῆς,
καὶ ὡς τὴν αὐτὴν πάλιν εἴληχε κατάστασιν καὶ τιμὴν διὰ σκοποῦ
προστάγματος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, ἐφ' ᾧ καὶ
πράξις προέβη ἡμετέρα τε καὶ συνοδική, ἔφθημεν δηλώσαντας· ὁ μὲν-
τοι ἱερώτατος μητροπολίτης τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, εἰς ἐπίσκοπον ἔτι
τελῶν ὑπὸ τὴν ἀγιοτάτην δηλονότι μητρόπολιν τῆς Ἐφέσου, καὶ καθάρει-
σιν καταψηφισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐφέσου, εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ θεῖαν
σύνοδον ἀναβραμῶν καὶ ἀνεπέγκας τὰ περὶ τούτου, ἔδειτο συνοδικῆς
τοχῆν κρισεῶς τε καὶ διαγνώσεως, ἰσχυριζόμενος ἀδικεῖν. φθάσαντος
τοίνυν γράψαι τηνικαυτα τοῦ Ἐφέσου περὶ αὐτοῦ καὶ δηλώσαι κατὰ
μέρος, ἐφ' οἷς, ὡς ἔλεγεν, ἀλοῦς αἰτιάμασι κατεψηφίσθη, ἰσχυρῶς
ἦν ἀπολογούμενος ὁ Ποργίου ἐφ' ἐνὶ τούτων ἐκάστη, καὶ διεβεβαίωτο,
μηδενὶ μηδὲως τῶν κατ' αὐτοῦ γραφομένων ἐνέχεσθαι, ἔλεγε δὲ
ἄμπα καὶ ὡς ἐκρίθη ἐπὶ τούτοις παρ' αὐτοῦ, καὶ ἀνώτερος ἀναφανείς,
ἠναγκάσθη ἔπειτα, ὥστε παραιτήσασθαι, ἀλλὰ καὶ οὕτω συγχωρή-
σεως εὐθὺς ἔτοχε τῆς παρ' αὐτοῦ, καὶ συνελειτούργησεν αὐτῷ, ἐκ
πρετροπῆς τε τῆς αὐτοῦ καὶ χειροτονίας τινῶν πεποιθῆεν, ὅτε καὶ
γράμμασιν ἡμεῖς πρὸς τὸν Ἐφέσου χρησάμενοι συνοδικῶς, ἐδηλώσα-
μεν ἢ συγγῶναι τούτῳ, εἰς τι συγγνωστὸν ἀλισκομένῳ, ἢ ἕσσαι
μένειν ἀνενόητον, ἕως οὗ, δόντος τοῦ καιροῦ ὑποστρέψαι καὶ κα-
ταλαβεῖν αὐτὸν ἐνταῦθα, ἐπιστῆ καὶ οὗτος. ἀμέλει καὶ ἀμφοτέρων
ἐπιστάντων τῇ συνόδῳ, ἐξετάσει τὰ τοῦ πράγματος συνοδικῆ δι-
δοται ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἐπειδὴ τοῖς αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐχρήτο κατὰ
τοῦτου αἰτιάμασιν ὁ Ἐφέσου, προσέπιπέρων δὲ καὶ προσανατιθεὶς
ἦν τούτῳ καὶ φόνου καὶ ἐπιορκίας ἔγκλημα· ὁ Ποργίου τὰ μὲν
ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀπολογησάμενος ἀπεσκευάσατο αἰτιάματα, ὡς μη-
δὲ τὸν Ἐφέσου ἀντιλέγειν ἔχειν, περὶ δὲ γε τοῦ φόνου καὶ τῆς
ἐπιορκίας νεωστὶ καὶ πρώτως ἄρτι κινήθηναί κατ' αὐτοῦ ταῦτα

διατείνεται, μηδέν τι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦτοις ἔλεγε συνειδέναι ἑαυτῷ, ὅθεν
 καὶ ἀνηρτήθη τὰ περὶ τοῦτου διὰ τὸ ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀναπόδεικτα
 παντάπασιν εἶναι, καὶ ἀμφοτέρω τὰ ἐγκλήματα ταῦτα τοπικῆς διὰ
 τοῦτο δεῖσθαι ἐξετάσεως. συνθεμένον εἰς τοῦτο καὶ τοῦ Ἐφέσου, τὸ
 ἀπ' ἐκείνου μέντοι μὴ θελήσαντος αὐτοῦ καταλαβεῖν εἰς τὴν σύνοδον,
 καίπερ διαφόρως διαμνησθέντος, ἐμαρτυρήθη μὲν καὶ παρὰ τῶν ἐν-
 ταῦθα κληρικῶν τῆς τοῦ Ποργίου καὶ παρὰ κοσμικῶν τινων, συκο-
 φανείαν εἶναι καὶ φειδῶς προφανῆς τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα· ἀκριβε-
 στέραν δὲ ὅμως ἡμεῖς τῷ πράγματι διδόντες ἐξέτασιν, ἐγράψαμεν συν-
 οδικῶς τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Λαοδικείας καὶ ὑπερέμῳ ἀγαπη-
 τῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ ἡμῶν καὶ συλλειτουργῷ, ἐπιτρέψαντες τοῦτω
 καὶ ἀναθέμενοι τὴν περὶ τῶν τοιούτων δύο κεφαλαίων ἐξέτασιν, ὃς
 δὴ καὶ ἐξετάσας τοπικῶς, ὡς ἐκετέρῃ, καὶ τὸ γράμμα τῆς ἐξετά-
 σεως πεπομφῶς εἰς τὴν σύνοδον, συνεξαπέστειλε καὶ γράμματα διά-
 φορα τοῦ Ἐφέσου, ἃ δὴ καὶ συνοδικῶς ἀναγνωσθέντα, τὰ μὲν πολ-
 λὴν ἐμφαίνοντα εὐρηται τὴν κατὰ τοῦ Ποργίου καταφορὰν, δύο δὲ
 τινα, τὸ μὲν καθαίρεισιν κατεφηρίζετο τοῦ Ποργίου μετὰ τὴν συνοδι-
 κὴν ἐξέτασιν, συμφήρους τε καὶ ἡμᾶς δι' αὐτοῦ λαβεῖν ἔλεγεν ὁ
 Ἐφέσου, μηδ' ὄλωσ ἀληθεύων, τὸ ὅδε ἡξίου τὸν Ἀμῆρ Ἀμῆρκευιν,
 ἐφ' ᾧ οἷα δὴ καθηρημένον καὶ ἀνίερρον τὸν Ποργίου ἀποπέμφεται, ἐν
 ᾧ καὶ καλὸν οἶόν αὐτοῦ τοῦτον ἔλεγε καὶ ἑαυτὸν αὐτοῦ πατέρα, πα-
 κάδας τε αὐτοῦ τοῦς τοῦ Ποργίου κρεσσοτέρους, οὐδὲν δέον, παραπο-
 λάττεσθαι γὰρ εἰκὸς τὰ τοιαῦτα ἐπὶ προσώποις τοιούτοις τοῦς ἀρχιε-
 ρατικὸν ἀξίωμα περικειμένους καὶ μὴ τοῖς αὐτοῖς ὁμοίως χρῆσθαι σχε-
 τικοῖς ὀνόμασι περὶ τε τοῦς πιστοῦς, τοῦς ἐθνικοῦς τε καὶ ἀπίστους,
 θεῖ γὰρ εἶναι τινα πάντως καὶ ἐν ταῖς κλήσεσι τὴν διαστελλούσαν
 διαφορὰν, ὅσπερ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασι. τὸ γράμμα δὲ τῆς γενο-
 μένης τοπικῆς ἐξετάσεως ἀναφανῆναι ἐδήλου μετὰ πολλὴν καὶ ἀκριβῆ
 τὴν ἐξέτασιν, εἰς οὐδὲν ἀληθῆς εἰρημένα καὶ ἀμφοτέρω τὰ τοιαῦτα
 ἐγκλήματα, τὸν τε φόνον, τὴν τε ἐπιουρίαν, ὡς τοῦ μὲν προσώπου,
 ὅσπερ ὡς ὑπ' αἰτίῳ δῆθεν τῷ Ποργίου ὁμόσαντι ἐκρεμάσθη καὶ ἐδάρη
 ἔλεγον, καὶ τὸν τρόπον τοῦτον ἀπέλιπε τὸ ζῆν, μήτε κρεμασθέν-
 τος, μήτε μὴν δαρέντος, πλὴν τοῦ δεθῆναι μόνον ἐκ ποδῶν, φορικῆ δὲ
 νόσφ' ἔκτοτε περιπεσόντος καὶ μεθ' ἱκανὸν θανόντος, ἀλλ' οὐδὲ ἀθῶ-
 ὄρητον εἰς τὸν ὄρκον ἔλεγε γενέσθαι τὸν Ποργίου, ἐπιθέσει δὲ

πολλῆ καὶ βία τοῦ Ἄμῃρ Ἀμήρκειν, ἀπὸ ζητήσεως τοῦ τοιοῦτου προσώπου, καὶ διὰ τὸ κινδυνεύειν μὴ θελήσαντος ἠμόσαι εἰκοσιπέντε πρόσωπα, εὐορκήσαντος δὲ καὶ ἀκινδύνων καὶ αὐτῶν περιωθέντων. ἔνθεν τοι καὶ ἐπειδὴ πολοτρόπως καὶ ἀριθίλως ἀποδέδεικται ὁ Ποργίου εἰς οὐδὲν τῶν τοιούτων αἰτιαμάτων ἀλισκόμενος, ἀθροῦσα τοῦτον συνοδικῶς ἢ μετριότης ἡμῶν κοινῇ διασκέπει καὶ γνώμη τῶν περὶ αὐτῆν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Σάρδεων, τοῦ Σίδης, τοῦ Ἀμασσίας, τοῦ Πισιδίας, τοῦ Κορίνθου, τοῦ Δορραχίου, τοῦ Μαδύτων, τοῦ Ἀμάστριδος, τοῦ Μηθόμνης, τοῦ Ἄκρω, τοῦ Βάρνης, τοῦ Γάνου, τοῦ Βιτζίνης, τοῦ Ζιχνῶν, τοῦ Χίου, τοῦ Δράμας, τοῦ Τενέδου, τοῦ Καλλιουπόλεως καὶ τοῦ ὀκοφῆφίου Μονεμβασίας, παρακαλεῖσθαι μετιέναι αὐτὸν τὰ τῆς οἰκείας ἀρχιερωσύνης, ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ ἱερουργουόντα καὶ ποιμαίνειν καὶ διεξάγειν τὸ λαχὸν αὐτὸν λογικὸν ποιμνιον τοῦ Χριστοῦ, φηοὶ γάρ καὶ ὁ θειότατος πατήρ ἡμῶν ὁ μέγας Βασίλειος ἐν τινι τῶν αὐτοῦ κανόνων, τῷ περὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὔτινες ἐκ τῶν ἀπίστων ἀνάγκην ὀπισσάντες ὤμοσαν, μηκέτι ἱερουργεῖν, μετὰ τινα· „ἔστιν οὖν δεκτὸς ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος μαρτυρούμενος παρὰ τῆς εὐλαβείας σου μεταμέλεσθαι ἐπὶ τῇ εὐκολίᾳ τοῦ ὄρκου, ὃν ἐπὶ τοῦ ἀπίστου ἀνδρὸς ἐξέμοσαστο, βαστάσαι τὴν ἐνόχλησιν τοῦ μικροῦ κινδύνου ἐκείνου μὴ δυνηθεῖς“. ὅθεν οὐδὲ τῷ Ποργίου προκριματισμὸς ἐστί τις δικαίως, ἐξ ἀνάγκης ἠμόσαντι καὶ εὐορκήσαντι, εἰ γὰρ ἐκεῖνοι τὴν ἱερωσύνην τρόπον τὸν εἰρημένον ἀποβαλλόμενοι ἀναλαβεῖν αὐτῆν καὶ ἱερουργεῖν συνεχωρήθησαν, κλὴν τῆς δημοσίας συνελεύσεως, πολλῇ τῇ τοῦ δικαίου περιοσίᾳ ἀνέγκλητος οὗτος τηρηθήσεται ἐξ ἀνάγκης ὁμοίως τοῦ ὄρκου προχωρήσαντος, ἀκινδύνων τε καὶ τῶν ἄλλων περιωθέντων καὶ αὐτοῦ τοῦ τὴν αἰτίαν δόντος. ὀφείλει μέντοι τοῦ λοιποῦ καὶ τοῖς ὑπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν ἐναριθμείσθαι, ἔτι τε καὶ οἱ μετ' αὐτὸν τῇ τοῦ Ποργίου ἐπικηροχθησόμενοι, ὡς καὶ τῆς τοιαύτης ἐκκλησίας τῷ τῆς μητροπόλεως καὶ πάλιν τιμηθείσης ὀνόματι, καθῶς εἴρηται. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παρούσα ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ πράξις γέγονε καὶ ἐπεδόθη δι' ἀπράλειαν, μ η ν ι ἀ π ρ ι λ λ ι φ , ι γ δ . ι α' Ϛ .

CVII. (6853—1344) novembri ind. XIII.

Joannes XIV. notam facit monachis Montis Sancti decisionem synodi in causa Barlaam et Palamae.

† Τιμώτατοι ἐν μοναχοῖς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ υἱοὶ τῆς ἡμῶν μητριότητος· χάρις ὑμῖν εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ, περὶ τοῦ Παλαμά ἐγράφατε καὶ ἐδηλώσατε, ὅσα ἐδηλώσατε, ἀφ' ὧν ἀγνοεῖν ἔτι δοκεῖτε καὶ περὶ τῶν πεπραγμένων συνοδικῶς, καὶ ὅπως παρηκολούθησε τὰ κατ' αὐτόν· ἔν' οὖν μὴ διὰ τοῦτο ἀκόως δεχόμενοι ματαίως ἐκφέρησθε τοῦ προσήκοντος, δηλῶσαι δεῖν ἔγνωμεν ὑμῖν ὡς ἐν βραχεί τὴν ὑπόθεσιν. ὁ Παλαμᾶς καὶ ὁ Βαρλαάμ εἶχον ὡς εἶχον κατ' ἀλλήλων, καὶ ἵνα μὴ μακρολογῶμεν, κατήντησαν ἐνταῦθα, ὁ μὲν πρότερον ὁ Βαρλαάμ, εἶτα ἀπὸ ἐγκλήσεως αὐτοῦ καὶ ὁ Παλαμᾶς, καὶ συνόδου συγκροτηθείσης παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίτου βασιλέως καὶ τῆς συγκλήτου, προστράπη ὁ Βαρλαάμ εἰπεῖν, εἴ τι εἰπεῖν ἔχει καὶ ἀποδείξει κατὰ τοῦ Παλαμά, ὁ δὲ ὥσπερ τοῦ προκειμένου λήθην παθῶν, δογματικᾶς προέτεινε ἀπορίας, καὶ λόσεις ἐπὶ τοῦτοις ἐπεζήτηται, ἡμῶν δὲ προτρεπόντων λέγειν αὐτόν, περὶ ὧν ἐνεκλήτευσεν, ἐνιστάμενος ἦν, τῶν ἀποριῶν ἀπρίξ ἐξεχόμενος. ἀνεγνώσθησαν οὖν εἰς ἐπήκουον διὰ ταῦτα ἀπὸ τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων οὗτοι· „ὄ χρὴ λατῶν δημοσίᾳ λόγον κινεῖν ἢ διδάσκειν, ἀξίωμα διδασκαλικὸν ἐντεῦθεν περιποιούμενον, ἀλλ' εἴκειν τῇ παρὰ τοῦ κορίου παραδοθείσῃ τάξει, καὶ τὸ οὖς τοῖς τὴν χάριν τοῦ διδασκαλικοῦ λόγου λαβοῦσι διανοίγειν καὶ τὰ θεία παρ' αὐτῶν ἐκδιδάσκεισθαι, ἐν γὰρ τῇ μιᾷ ἐκκλησίᾳ διάφορα μέλη πεποιήκεν ὁ θεός, κατὰ τὴν τοῦ ἀποστόλου φωνήν, ἣν ὁ θεολόγος ἐρμηνεύων Γρηγόριος σαφῶς τὴν ἐν τοῦτοις τάξιν παρίστησι λέγων· ταύτην αἰδώμεθα τὴν τάξιν, ἀδελφοί, ταύτην φυλάττωμεν, ὁ μὲν ἕστω εἰς ἀκοή, ὁ δὲ γλώσσα, ὁ δὲ χεὶρ, ὁ δὲ ἄλλο τι, ὁ μὲν διδασκέτω, ὁ δὲ μανθανέτω, καὶ ὁ μανθάνων ἐν εὐκειθείᾳ καὶ ὁ χορηγῶν ἐν ἰλαρότητι, καὶ ὁ ὑπουργῶν ἐν προθυμίᾳ, μὴ πάντες γλώσσα, τὸ ἐτοιμότερον, μὴ πάντες ἀπόστολοι, μὴ πάντες προφῆται, μὴ πάντες διερμηνεύωμεν.“ καὶ μετὰ τινά· „τί σεαυτὸν ποιμένα ποιεῖς, πρόβατον ὧν; τί γίνῃ κεφαλὴ, ποὺς τουχάνων; τί στρατηγεῖν ἐπιχειρεῖς, τεταγμένος ἐν στρατιώταις; καὶ ἐτέρωθε ἡ σοφία διακαλεῖται, μὴ ἴσθι ταχὺς ἐν λόγοις, μὴ συμπαρακτεῖναι, πένης

ὧν, πλουσίω, μηδὲ ζήτει τῶν σοφῶν εἶναι σοφώτερος, εἰ δὲ τις ἀλφὸν τὸν παρόντα παρασαλεύων κανόνα, ἐπὶ ἡμέρας ἀφορίζεσθω τεσσαράκοντα.“ κανῶν ἕτερος ἰθ' τῆς ἐν Χαλκεδόνι· „δαί τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προσητάς ἐν πάσῃ μὲν ἡμέρᾳ, ἐξαιρέτως δὲ ταῖς κοριακαῖς, πάντα τὸν κληρὸν καὶ τὸν λαὸν ἐκδιδάσκειν τοὺς τῆς εὐσεβείας λόγους, ἐκ τῆς θείας γραφῆς ἀναλεγόμενους τὰ τῆς ἀληθείας νοήματα τε καὶ ῥήματα, καὶ μὴ παραβαίνοντας τοὺς ἤδη τεθέντας ὅρους ἢ τὴν ἐκ τῶν θεοφόρων πατέρων παράδοσιν, ἀλλὰ καὶ, εἰ γραφικὸς ἀνακινήσει λόγος, μὴ ἄλλως τοῦτον ἐρμηνεύεωσαν ἢ ὡς ἂν οἱ τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες καὶ διδασκαλοὶ διὰ τῶν οικείων γραμμάτων παρέθεντο, καὶ μᾶλλον ἐν τούτοις εὐδοκιμέωσαν ἢ λόγους οικείους συντάττοντες, ἔστιν ὅτε ἀπόρως ἔχοντας, πρὸς τοῦτο ἀποκίπτοιεν τοῦ προσήκοντος. διὰ γὰρ τῆς τῶν προειρημένων πατέρων διδασκαλίας οἱ λαοὶ ἐν γνώσει γινόμενοι τῶν τε σοουδαίων καὶ αἰρετῶν καὶ τῶν ἀσυμφόρων καὶ ἀποβλήτων, τὸν βίον μεταριθμίζουσι πρὸς τὸ βέλτιον, καὶ τῷ τῆς ἀγνοίας οὐχ ἀλίσκονται κἀθεὶ, ἀλλὰ προσέχοντες τῇ διδασκαλίᾳ ἑαυτοὺς πρὸς τὸ μὴ καπῶς καθεῖν παρατήγουσι, καὶ φόβῳ τῶν ἐπηρητημένων τιμωριῶν τὴν σωτηρίαν αὐτοῖς ἐξεργάζονται“. τούτων ἀναγνωσθέντων ἀπετρέφμεν κατ' αὐτοὺς καὶ ἡμεῖς, καὶ οὐδὲν παρεχωρήσαμεν λέγειν ἢ κινεῖν αὐτόν τι περὶ δογμάτων. μηδ' οὕτω δὲ αὐτοῦ κεινομένου πρὸς τὸ προκείμενον ἔλθειν, καὶ περὶ ὧν ἡ ἐξέτασις, προεκκομισθῆσαν ἐπὶ τοῦ μέσου, ἃς ὁ Βαρλαάμ φθάσας ἐποίησαστο ἀναφοράς κατὰ τοῦ Παλαμᾶ, καὶ ἀνεγνώσθησαν ἀποδόντων πάντων, ὁμοίως παρήχθησαν καὶ ἀνεγνώσθησαν καὶ ἀπὸ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ ἐκεῖνα, ἐν οἷς ἔλεγε καὶ περὶ τοῦ ἀπρόσιτου φωτός τῆς μεταμορφώσεως τοῦ δεσπότου σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν τῆς τοῦ φωτός τούτου θείας ἡξιωμένων προκρίτων μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ἀποστόλων, λέξαισι αὐταῖς τάδε· „τὸ ἐν θαβωρίῳ λάμψαν φῶς οὐκ ἀπρόσιτον ἦν, οὐδὲ κατὰ ἀλήθειαν ὑπῆρχε φῶς θεότητος, οὐδὲ ἀγγέλων ὅλως ἰερώτερον ἢ θειώτερον, ἀλλὰ καὶ χειρὸν καὶ κατώτερον καὶ ἀτῆς τῆς ἡμετέρας νοήσεως, πάντα γὰρ τὰ τε νοήματα καὶ τὰ νοούμενα σεμνότερά ἐστι τοῦ φωτός ἐκείνου, ὡς τῇ ὄψει διὰ τοῦ ἀέρος προσκίπτοντος καὶ αἰσθητικῆς δυνάμει ὑποκίπτοντος, καὶ αἰσθητὰ μόνον δεικνόντος τοῖς ὁρώσιν, ὀλικῶς τε ὕψους καὶ ἐσχηματισμένου καὶ ἐν τόπῳ καὶ ἐν χρόνῳ φαινόμενον καὶ τὸν ἀέρα χρωματίζοντος καὶ νῦν μὲν συνισταμένον τε καὶ φαινομέ-

νοο, νῦν δὲ διαλοομένου καὶ εἰς τὸ μὴ εἶναι χωροδυντος, ἄτε φανταστοῦ, μεριστοῦ τε καὶ πεπερασμένου, διὸ καὶ ὄρωμενον ἦν ὑπὸ τῶν στέρησιν πασχόντων τῶν νοερῶν ἐνεργειῶν, μᾶλλον δὲ μηδέπω ταύτας ὄλωσ κτησαμένων καὶ ἔτι ἀκαθάρτων ὄντων καὶ ἀτελῶν, καὶ ἐκ' αὐτῆς ἐκείνης τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους θέας, ὡς μηδέπω ἀξιοθέντων τῆς τῶν θεοσιδῶν νοήσεως, ἀναγόμεθα δὲ ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου φωτός ἐπὶ νοήματα καὶ θεωρήματα, ἃ κρεῖττω ἐστὶν ἀσυγκρίτως τοῦ φωτός ἐκείνου. τοιγαροῦν οἱ λέγοντες αὐτὸ ὑπὲρ νοῦν καὶ ἀληθινόν καὶ ἀκρόσιτον καὶ τὰ τοιαῦτα, πεπλανημένοι εἰσι καθάπαξ, καὶ οὐδὲν τῶν φαινομένων καλῶν ὑψηλότερον εἰδότες, ἀσεβεῖς δὲ διὰ τοῦτο, καὶ ὀλεθριώτατα δόγματα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσάγοντες.“ Ἐλεγέ τε ὁμοίως καὶ περὶ τῆς εὐχῆς τῆς κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, οἰὲ τοῦ θεοῦ, ἐλέησον με καὶ περὶ αὐτῆς ἐκ' αὐτῶν τῶν λέξεων οὕτως· „ἐγὼ κολλῶν ὄντων, ἃ τις ἂν ἔχοι δικαίως ἐγκαλεῖν τῷ τῆς τοιαύτης διδασκαλίας ὑφηγητῇ, οὐδενὸς ἔλαττον ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ τῶν χριστιανῶν ἐπιχειρῶν διὰ τῶν εἰσπνοῶν ἀνατρέπειν μυστήρια, σοκοφαντεῖ καὶ τοὺς κατέρας, ὡς, ἄπερ νῦν αὐτὸς ἐκιδιδάσκει, ταῦτά κἀκείνους φρονήσαντας πρότερον. ἐμβρότητες καὶ μιαιρῆ, τίς πώποτε ἐκείνων νῆψιν καὶ φολακὴν καρδίας καὶ προσοχὴν, τοιαύτην τερατεῖαν, ἦν σὺ παραδίδως, ἄνομασεν; φασὶ δὲ τοῦτον γενομοθετημένα: τοῖς μύσταις, εὐχὴ χρῆσθαι διὰ παντός οὕτως ἐχοῦσῃ· κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, οἰὲ τοῦ θεοῦ, ἐλέησον με. καὶ τοῦτου οὖν ἐστὶ σονεῖσθαι, ὅποιος ἦν ὁ τῶν εἰσπνοῶν εὐρετής, τὸ μὲν γὰρ· πάτερ ἡμῶν, ᾧ διαφερόντως οἱ Βογομίλοι χρῶνται, οὐ νομοθετεῖ, ᾗτε γὰρ οὕτω κατὰδηλος ἐσεσθαι, οἷς δ' ὅμως ταύτῃ τῇ μικρᾷ εὐχῇ μόνῃ διὰ βίου προσανέχειν ὑποτίθεται, τοῦτοις τὰς γε ἄλλας ἐπίστας εὐχὰς βαττολογίας καταλιμπάνει νομίζεσθαι, οἷς δ' αὖθις πάντων χριστιανῶν ἐν ταύτῃ τῇ εὐχῇ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ θεὸν ἡμῶν καλοῦντων, οὗτος τὸ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸ οἰὲ θεοῦ μετείληψε, τοῦτοις τὸ πᾶν τῆς ἑαυτοῦ κακοδοξίας ἡμῖν ἐτεκάλωψε. τῷ γὰρ τῶν Βογομίλων ἀκλουθῶς δόγματι μεταβάλλει καὶ οὗτος ἐν τῇ εἰρημένῃ εὐχῇ τὸ ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸ οἰὲ θεοῦ, ἐπεὶ ἄλλην γε αἰτίαν, δι' ἣν τὴν τοιαύτην πεποιήκαμε μεταβολὴν, οὐκ ἂν εἰπεῖν τις ἔχοι.“ ἐκρίθη τοίνυν καὶ ἀμφότερα ταῦτα, ἤγουν καὶ τὸ περὶ τοῦ ἀκροσίτου φωτός τῆς μεταμορφώσεως καὶ τὸ περὶ τῆς εὐχῆς, βλασφήμως καὶ κακοδέξως εἰρησθαι παρ' αὐτοῦ, ἀπελεγχθέντα διαφόροις

καὶ γραφικαῖς ῥήσεσι τῶν θεοφόρων πατέρων, ἀναγνωσθεῖσων καὶ ἀδ-
 τῶν ἐν ἐπιπέδῳ, κἀντεῦθεν κατεφηφίσθη παρ' ἡμῶν κοινῇ καὶ συνο-
 δικῇ φήφῳ, καὶ οὐδὲ εἰς κατηγορίαν ὄλωσ ἐκρίθη δεκτός· φησὶ γάρ
 καὶ ὁ τῆς ἐν Χαλκεδόνι τέταρτος κανὼν μετὰ τινα, τοὺς ὑπὸ κατη-
 γορίαν προλαβοῦσαν ὄντας μὴ πρότερον εἶναι δεκτοὺς εἰς ἐπισκόπων
 κατηγορίαν ἢ ἐτέρων κληρικῶν, πρὶν ἂν ἀψόφους ἑαυτοὺς τῶν ἐπα-
 χθέντων αὐτοῖς ἀποδείξωσιν ἐγκλημάτων. πλατότερον δὲ τὰ περὶ τοῦ-
 τοῦ διέξεισιν ὁ τμηκαῦτα ἐκτεθεὶς ἐκκλησιαστικὸς τόμος, δι' οὗ καὶ
 ἐκτεμῖον ἀφορισμοῦ ἐπανεινάρμεθα καὶ ἀπηγορεύσαμεν δι' αὐτοῦ
 καὶ ἀπετρέψαμεν, ὥστε μηδένα ἐκ' ἀδείας λόγον ὄλωσ κινεῖν ὀπο-
 θέωσιν τοιοῦτων καὶ νόθα παρεσάγειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν θεοῦ δόγ-
 ματα ἢ καὶ δογματίζειν τολμᾶν, παρηνέσαμεν δὲ, ὡς εἰκός, καὶ τῷ
 Παλαμᾷ, ὥστε μηδὲν τι περὶ τοιοῦτων ἢ γράφειν ἢ λέγειν, ἵνα μὴ
 θόροβον ἐμποιῇ τῇ ἐκκλησίᾳ, μαθόντας δὲ ἔπειτα, ὡς καὶ πάλιν τοῖς
 αὐτοῖς ἐπιχειρεῖ, καὶ ὡς ἕνια τῶν τοῦ ἐκτεθέντος τόμου παρερμηνεύει
 παρὰ τὴν παράδοσιν καὶ κοινὴν ἔννοιαν τῶν δογμάτων τῆς ἐκκλησίας
 Χριστοῦ, διεμνησάμεθα αὐτῷ πρὸς ἡμᾶς ἐπιστῆναι, ἐπὶ τῷ μαθεῖν, εἰ
 ταῖς ἀληθείαις οὕτως ἔχει. ὁ δὲ, οὐκ οἶδαμεν ὅπως πλὴν εἰ μὴ ἑαυ-
 τοῦ προκατεγνωκῶς ἦν, οὔτε ἦλθεν ὡς ἡμᾶς, καὶ ἀπέδρα εἰς τὴν
 Ἡράκλειαν, καὶ πάλιν ἀνηγγέλη ἡμῖν, τοῖς αὐτοῖς αὐτὸν κἀκεῖσε χρη-
 σθαι. ἐνεχθεὶς οὖν ἐκεῖθεν ἀπητήθη καὶ τοὺς λόγους ἐμφανίσαι, οὐκ
 ἐξέθετο καταφρονήσας τοῦ ἀφορισμοῦ, καὶ ὁμολογίαν δοῦναι. πεποιήκε
 δὲ οὐδέτερον, ἀλλὰ καὶ τῶν προτέρων εἶχετο, καὶ γράφων οὐκ ἔλγηε,
 καὶ ἵνα τέλος ταῦτα λάβῃ ποτὲ, δέον ἐκρίθη καὶ τῇ κρατίστῃ καὶ
 ἀτίμῳ μου δεσποίνῃ καὶ τοῖς φιλευσεβέσι καὶ φιλοθέοις ἀρχοσι, κρα-
 τηθῆναι τοῦτον καὶ κωλυθῆναι ἐντεῦθεν τοῦ μὴ τοῖς πολλοῖς ἀναμί-
 γνουσθαι, ἕως ἂν πληροφρίαν δῶ καὶ ἀποδείξιν ἐναργῆ, ὡς ὀρθὸν
 ἔχει τὸ φρόνημα, καὶ ὑποταγῇ, καὶ οὐκ ἐτι παρακούσῃ τῆς ἐκκλησίας,
 ὑποτιθεμένης αὐτῷ τὰ σωτήρια. καλῶς δὲ ποιήσετε καὶ ὁμεις, εἰ γρά-
 φαντες αὐτῷ παραινενικῶς διετείρητε πρὸς τοῦτο, ἐπειδὴ γὰρ ἐλαλή-
 θησαν μὲν πρότερον περὶ αὐτοῦ, ὅσα καὶ ἐλαλήθησαν, μήπω δὲ τού-
 των ἐξετασθέντων, οὔτε τοῦ λέγειν, οὔτε τοῦ γράφειν ἐπαύσατο καὶ
 μετὰ τὴν ἐκτεμῖσιν, μικρὰ τοῦ ἀφορισμοῦ φροντίσας, ἐφωράθη δὲ
 ἔπειτα καὶ τινα τοῦ τόμου παρερμηνεύων καὶ λέγων καὶ γράφων παρὰ
 τὰ θεοπισθεύσας, ὡς εἴρηται, τῶν ἀγίων παραδόσεις τε καὶ φωνάς.

πῶς ἔχει λόγον ἀσφαλείας καὶ πληροφορίας χωρὶς δεχθῆναι παρὰ τῆς ἐκκλησίας; δεινὸν γάρ καὶ δεινοῦ πέρα μάλιστα, εἰ αἰτιώτατος ἄλλοις παραχωρηθεῖη γενέσθαι φοβικοῦ κινδύνου, ὅπερ καὶ ὁμοίως καὶ πᾶς τις ἄλλος εὐ φρονῶν οὐκ ἄλλως ἔρει ἢ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ πάντων ὁμῶν, μ η ν ι ν ο σ μ β ρ ί ψ ι ν δ. ι γ †.

.....

.....

.....

CVIII. (6853—1345) aprili ind. XIII.

Synodus episcoporum Sozopolis nominat metropolitam Pisidias.

† Ἡ ἀγιωτάτη μητρόπολις τῆς Πισιδίας ἐπὶ πολλοῖς ἔστιν ἤδη τοῖς χρόνοις ἀρχιερατικῆς ἀμοιροῦσα ποιμανσίας καὶ ἐπισιτέψεως, ὅτε δὴ καὶ τοῦ λαχόντος αὐτὴν ἱερωτάτου ἀρχιερέως ἐκείνου κωλοθέντος ὑπὸ τῆς ἐκισομβάσεως ἐθνικῆς ἐπικρατείας προσμεῖναι ταύτῃ δὴ τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ· μεταλλάξαντος μέντοι τὴν ζωὴν, ἀνήνεγκαν καὶ ἐζήτησαν οἱ τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἀρχιερέως τοχσὶν γνησίου, κολλά- κες τοῦτο ζητήσαντες, καὶ περιόντος ἐκείνου, τοῦ καιροῦ δὲ μὴ διδόν- τος διὰ τὴν ἐπικρατούσαν ἐν τῷ τόπῳ ἐθνικὴν βίαν ἀρχιερέα γνή- ριον ἀπὸ τόπου ἑτέρου ἐγκαταστήναι τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ, ἐκχωρηθέντι γάρ καὶ τῷ Σίδης τὰ κατ' αὐτὴν, οὐδὲ τοῦτῳ ἐγένετο καταλαβεῖν καὶ ἐπιστεῖναι ἐκείσε, δεῖν ψήθημεν διὰ τὰς τοιαύτας αἰτίας, ἵνα μὴ ἐπὶ πλέον ὁ ὑπ' αὐτὴν χριστιανικὸς λαὸς ἀρχιερατικῆς στερηταί ποιμαν- σίας καὶ τοῦ ἐν-εῦθεν ἀγιασμοῦ, θεραπεῦσαι τρόπον ἕτερον τὰ περὶ τοῦτου, καὶ δὴ γνώμη κοινῇ τῆς περὶ ἡμᾶς ὁμηγύρεως τῶν ἱερωτά- των ἀρχιερέων, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Διδμο- τεύχου, τοῦ Μαδύτων, τοῦ Φιλίππων, τοῦ Ἀράστριδος, τοῦ Ζηαχίας, τοῦ Μηθύμνης, τοῦ Ῥωσίου, τοῦ Μηδείας καὶ τοῦ Τενέδου, δίκαιον ἐκρίναμεν μετατεῖθῆναι εἰς τὴν αὐτὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Πισιδίας τὸν ὅς' αὐτὴν θεωρεῖσθαι ἐπίσκοπον Σωζοπόλεως, πραχθέντος τοῦ- του καὶ οἰκονομηθέντος καὶ ἐπὶ πολλοῖς ἑτέροις παρὰ τῶν πρό ἡμῶν. ἐπιλήψεται τοιγαροῦν οὗτος τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως, καὶ μεθίξει τῶν ἐν αὐτῇ, εἰς μητροπολίτην τε καὶ ὑπέριμον τετιμημένος ἔσται, καὶ τῆς αὐτῆς ἀπολάσει τιμῆς παρὰ τοῦ ὅς' αὐτὸν ποιμνίου, ἧς καὶ οἱ γνήσιοι ταύτης ἀρχιερεῖς, καὶ πάντα ἄλλως ἐπ' αὐτῇ δια-

πράξεται, ὅσα ἐφαίται κανονικῶς, διὰ φροντίδος δὲ παντοίας. . . . ἤσεται καὶ ἐπιμελείας τὴν φοικτικὴν ἀφέλειαν τοῦ ἕκ' αὐτὴν κληροῦ καὶ τοῦ λαοῦ, εὐπειθεῖν τοῦτω καὶ αὐτῶν ὑπειλόντων καὶ πειθαρχεῖν ὡς εὐκαίῳ ποιμένι καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ καὶ μοσίτῃ καὶ διαλλακτῇ τὰ πρὸς τὸν θεόν. ἐπὶ τοῦτω γὰρ ἐγένετο καὶ ἐκεκλήθη πρὸς αὐτὸν καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ πράξις εἰς ἀσφάλειαν, μὴ νὶ ἀκριλλίῳ ἔνδ. ιγ' †.

CIX. (6855—1347) februario ind. XV.

Libellus, synodalis confirmans condemnationem monachorum Barlaam et Acindyni.

† Συνοδικὸς τόμος ἐπικυρωθῶν τὸν ἐκ' ἐλέγχῳ καὶ καταδίχῃ τῶν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου δογματικῶν πρότερον τόμον, καὶ σὺν Ἀκινδύνῳ κάλιν

† Ὅντως οὐδεὶς οὕτως ἀρχιτέκτων οὐδενὸς τῶν ποικίλων ὡς πομπότης καὶ προσέτης παντοδαπῆς δυσσεβείας ὁ ἀντικείμενος, κἀλαί μὲν γὰρ οὐτος, τοῦ θεοῦ διωτὰς τὸ ἀνθρώπειον φῶλον, πληθὺν θεῶν φρονεῖν καὶ σέβειν ἀνέπειθεν, ὡς ἐνὸς θεοῦ μὴ δυναμένου σώζειν τὸ οὐράνιον καὶ ἐπίγειον καὶ παντοδαπὸν ζῶον τοῦτι, τὸν ἀνθρώπον· ἐπεὶ δ' ἐξηλέγχθη τὰ τῆς ἀπάτης, μόνου πάντων ἀναπεφνηότος Χριστοῦ θεοῦ παντοδουναίου καὶ παντοκράτορος, ὃς οὐρανόθεν ἐνδημήσας τῇ γῆ καὶ καταβάς αὐθις ἀπὸ ταύτης εἰς ἕδου, κἀκείθεν καλινδρομήσας καὶ εἰς οὐρανοῦς μετὰ τοῦ ἀνθρωπίνου προσλήμματος ἀναλύσας, πάντα, ὅσα ἐθέλησεν, ἐν πάσιν ἐποίησεν, ἑτέραν δὲ καθηγεμῶν τῆς ἀπάτης ἐτρέπετο, καὶ ἀποδειχθῆναι μὲν ὑποκρίνεται τὴν πολύθεον πλάνην, συνθεῖν δὲ κλάττεται πάντας εἰς ἓνα θεόν, ταῖς ἐκάστοτε τῶν κακοδόξων φωναῖς, ἀλλ' ὡς τοῦ ἐνὸς ὄντως ἀποστήσοι θεοῦ, κείθεν γὰρ ἐγχειρεῖ ταῖς τῶν αἰρετικῶν σοφισταῖαις, μὴ τρισυπόστατον εἶναι τοῦτον καὶ παντοδύναμον. τί διὰ τούτων κατασκευάζειν ἐθέλων; πολλοθεῖαν ἄμα καὶ ἀθεῖαν; οὐ γὰρ πατὴρ ὁ υἱὸς οὐκ ἀληθὴς θεός, ὁ τῆς Ἀρείου μανίας τὸ κράτιστον, πῶς θεὸς ἀληθὴς ὁ πατήρ; πῶς δ' ἕκτιστος ἀληθὴς ὁ γεννήσας κτιστόν; πῶς δ' εἰς ἔσται θεὸς ἐκ κτιστοῦ καὶ ἀκτιστοῦ, τῶν πλείστον ἀλλήλων ἀρροστητόων; πῶς δ' αὐθις ἔσται πατήρ ὁ αὐτὸς ἐκάτερος ὦν; ὁ κάλιν ὀπήρχε τῆς Σα.

βαλλίου παραφοράς, ὑφ' ἑκατέρου γὰρ ἑκάτερον χωρήσει πρὸς τὸ μὴ ὄν, οὐκοῦν ἐξηλέγχθη καὶ τοῦτοις ὁ τῆς πλάνης προσάτης, ἐν τρισὶ προσώκοις ἀκτίστοις, ὑποστατικῶς διαφέρουσι, ἓνα θεὸν κηροξάντων τῶν ἀγίων πατέρων καὶ σοφῶς ἀποσκευασαμένων ἐντεῦθεν καὶ τὴν σότησιν καὶ τὴν σύνθεσιν. ἀλλὰ καὶ τοῦτοις οὕτως ἐξελεγχθεὶς, οὐκ ἤρμεν εἰς τέλος ἔγνωκεν ὁ πρὸς ἀπάτην ἀμηχάνως εὐμήχανος, οὐδ' ἐκστῆναι τῆς πρὸς ἀθεΐαν ἄμα καὶ πολυθεΐαν φεροῦσης τοὺς αὐτῶν παιδομένους ὑπέμεινεν, ἀλλὰ τῆς προτέρας ἐκείνης ἀπάτης μέρος μὲν ἀποστέρξει πανούργως, ὡς λανθάνειν τοὺς πολλοὺς δόναίτο, μέρος δ' ἀπολαβῶν, ὡς δι' ἐκείνου μηδὲν ἦρτον πρὸς τὸ βάραθρόν ἐστιν, οὐς ἐπισκῆτο, πάλιν ὑποτίθεται λέγειν τοὺς ὑπηρετούμενους τῇ πλάνῃ, θεὸν μὲν ἓνα διΐθεν καὶ τοῦτον τρισυπόστατον σέβειν, οὐ μὴν ὡς μίας οὐσίας τῶν τριῶν φύσεως, θελήσεως, δυνάμεως, ἐνεργείας, βασιλείας, σοφίας, ἀγαθότητος, ἀπειρίας, ἀπλότητος καὶ πάντων ὡς εἶπεν τῶν τῆς θεότητος ἀύλημάτων, ἀλλ' ὡς τούτων ἀπατῶν ἐν οὐσῶν, οὐσίας μόνης, κτιστῶν δὲ τῶν παρὰ ταύτην ἀπάντων, εἰ γὰρ ἀκτιστός ἐστι, φασί, καὶ ἡ θεία θέλησις καὶ δύναμις καὶ ἐνέργεια, οὐδὲν τῆς ἀκτιστοῦ οὐσίας διενηγόχασιν, εἰ δὲ διενηγόχασιν αὐταὶ ἐκείνης ὅπως οὐδὲν, μία ἄκτιστος θεότης ἢ τούτων ὡς αἰτία τούτων ὑπερκειμένη οὐσία τοῦ θεοῦ, αἱ δ' ἐξ ἐκείνης αὐταὶ ἐκείνης ὅπως οὐδὲν διαφέρουσαι τοῖς τοῦ θεοῦ κτισμασίιν εἰσιν ἑναρίθμοι. ταῦτ' ἄρα καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς θείας φύσεως, τὸ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος φῶς, οὐ καὶ τὸ προοίμιον ἐν θαβῶρ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐώρακασιν οἱ μαθηταί, νῦν μὲν οὐσίαν θεΐαν λέγουσι τὰ Μαρσαλιανῶν ἄντικρος νοσοῦντες, νῦν δὲ εἰς κτίσμα καταστῶσιν, ὡς οὐκ οὐσίαν θεΐαν, ἀλλ' ἐνεργειάν τε καὶ ἔλλαμψιν ὑπάρχον. τί διὰ τούτων κατασκευάζοντες καὶ τοὺς παιδομένους ἐνάγοντες φρονεῖν; ἀθεΐαν ἄμα καὶ πολυθεΐαν, τὰ ἐκ διαμέτρου κακὰ, καὶ τὴν κακίαν ὁμίσματα. τὴν μὲν ἐκ τοῦ κατατίμνειν εἰς κτίστὰ καὶ ἀκτιστὰ τὴν μίαν θεότητα, τὴν δὲ ἀθεΐαν οὐκ ἐντεῦθεν μόνον εἰσαγόντες, ἥς γὰρ οὐσίας ἢ δύναμις καὶ ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ θέλησις καὶ ἡ ἔλλαμψις κτιστὴ, πῶς αὐτῇ ἄκτιστος; ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τὴν διαφορὰν ἀνελεῖν τῆς θείας οὐσίας πρὸς τὴν θεΐαν ἐνεργειαν, ἑκατέρα γὰρ οὕτως ὑφ' ἑκατέρως κατὰ πάσαν ἀνάγκην ἐξωθυμένη. χωρῆται πρὸς τὸ μὴ ὄν, καὶ δι' ἀλλήλων ἀμφοτέρως, καὶ οὕτω συμβήσεται, μηδεμίαν εἶναι θεότητα ἄκτιστον. τοῦτο δὲ τοῦ νεήλυδος Ἀρειανισμοῦ τε καὶ Σαβελ-

λιανισμοῦ καὶ τῆς ἀθείου ταύτης καὶ κολουθείου συστολῆς τε καὶ κατατομῆς τῆς θεότητος ἀρχηγός καὶ προστάτης ὑπῆρξε πρῶτος ὁ Καλαβρός Βαρλαάμ, ὑποκρινόμενος δὲ τῷ ἐνιαίῳ συνηγορεῖν τῆς θεότητος, πολλοὺς ὑπηγάγετο καὶ τῶν ὡς ἀληθῶς ἕνα σεβόντων θεὸν ἐν μιᾷ καὶ ὄντως ἀκρίστῃ θεότητι καὶ γλώττῃ καὶ γράμμασι κατατρέχων, ὡς ἀκρίστον εἶναι φρονούντων μετὰ τῆς ὑπὲρ πάντων ἔκφανσιν οὐσίας καὶ τὴν τοῖς ἀξίοις ἐπιφαινομένην θείαν ἔλλαμψιν δύο θεότητος ἀκρίστοτος προσβεβειν ὑπερκειμένην καὶ ὑφειμένην, δυσσεβῶς κατηγορεῖ, πιστὴν αὐτὸς καὶ ὄντως ὑφειμένην, ὡς κτιστὴν καὶ ὀρωμένην τοῖς πεχαριτωμένοις, θείως ἀποφαινόμενος εἶναι, τὴν θείαν καὶ θεοποιὸν ἐνέργειαν καὶ χάριν καὶ ἔλλαμψιν, μάλιστα πάντων ἐν τούτοις καταφερόμενος, ὡς καὶ ὁ τόμος διαλαμβάνει τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Γρηγορίου τοῦ Παλαμά, ὡς καὶ λόγοις καὶ γράμμασι τὴν αὐτοῦ τοιαύτην δυσσεβείαν ἀνατρέποντος. μετακαλεῖται τοῖνον πόρρωθεν οὗτος, συγκροτεῖται σύλλογος ἀρίστων, χεῖται πάντα τῆ πόλις ἀτεπάρταλτος πρὸς τὴν ἀκρόασιν. βασιλεὺς τοῖνον ἐκείνου τοῦ τοιδίμου καὶ μακαρίτου καὶ τοῦ πατριάρχου προκαθημένων, ἱεραρχῶν τε καὶ τῶν ἐν τάλει καὶ τῶν καθολικῶν κριτῶν, τῆς τε συγκλήτου καὶ τῶν τοῦ κλήρου λογάδων παρακαθημένων αὐτοῖς καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων περιεστῶτων, ἐξηλέγχθη ὁ Βαρλαάμ παρὰ τοῦ εἰρημένου ἱερομονάχου κῆρ Γρηγορίου τοῦ Παλαμά, παρὼν παρόντος, τάναντία τοῖς ἱεροῖς τῶν πατέρων λόγοις καὶ τῇ κοινῇ τῶν Χριστιανῶν εὐσεβεῖα καὶ δοξάζων καὶ λέγων καὶ συγγραφόμενος, ἐν οἷς τοῦ τε Παλαμά καὶ τῶν σὸν αὐτῷ μοναχῶν κατηγορεῖ, καθάπερ ἐπὶ λέξεως ὁ προβάς ἐπὶ τούτοις ἱερός τόμος διαλαμβάνει. καταφρησιθεῖς οὖν ὁ Βαρλαάμ συνοδικῶς ἐπὶ τούτοις μετάνοιαν ἐπηγγείλατο, τὴν δ' ὑπερβίαν ᾤχετα φεύγων ἀδήλωσ, τὴν αἰδοῦ κυντῆν, ὅ φασιν, ὑποδός, οὐ πολὺ τὸ ἐν μέτρῳ, καὶ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὁ παντός μᾶλλον ἐπὶ τῆς συνόδου παρρησιαζόμενος καὶ κορώσας τὸ εὐσεβές, ἀπολείπει τὸν βίον. κἀντεῦθεν οἱ τῆς τοῦ Βαρλαάμ αἰρέσεως μαθηταί, καὶ μάλιστα πάντων κατ' ἐκείνον ὑπ' ἐκείνου τὴν πονηρὰν πεπλασμένον πλάσιν Ἄκινδονος φθορβεῖν αὐδὲς ἄρχονται, κλέπτουσι τοὺς πολλοὺς πάλιν, ὡς μὲν τὴν Βαρλαάμιδα πλάνην ἐπεκδικούοντες, ἀναθέματι πυκνῇ καθυποβάλλοντες ἐκείνον καὶ μηθενὸς ἀναγκάζοντες. μανθάνει ταῦτα πάλιν ὁ ἱερός Παλαμάς, ἐξελέγχει τὸν Ἄκινδονον, οὐκ ὀλίγων ἀκρωμένων πολλάκις, ὡς

καὶ μηδὲν αὐτὸν ἀντιλέγειν ἔχοντα, οἰκιοχειρῶ γραμματι μαρτυρη-
σαι τῷ Παλαμᾷ τὴν διὰ πάντων, ὧν λέγει τε καὶ γράφει, πρὸς τοὺς
ἀγίους ἀκριβῆ συμφωνίαν, ὃ καὶ πᾶροσι τοῖς βουλομένοις ὄραν, ἀφαι-
τεῖ μετ' ὄλιγον καὶ τὴν αὐτόχειρα ταύτην ἑαυτοῦ γραφὴν καὶ ἑκογρα-
φὴν, καὶ πάλιν θεοροβῶν περιήξει, καὶ πάλιν σύνοδος ἱερὰ τῆς προτέ-
ρας ἐκείνης· κατ' ὁδὸν μείων, τοῦ μὲν μακαρίτου βασιλέως αὐτῆς
ἀπόντος, ἐκεῖ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπὴν, ἀντ' ἐκείνου δὲ παρόντος καὶ
προλάμποντος τῆ συνόδου καὶ γενναίως ἅμα καὶ θαυμασίως τὰς Ἀκινδύ-
νου παρακεκινῆοντομένης ἐξελέγχοντος κλάνας, τοῦ καὶ ζήντος βασιλέως,
κατὰ τὸ γεγραμμένον εἶπεν, εἰσάγοντος καὶ ἐξάγοντος τὸν Ἰσραὴλ καὶ
τὰ Ῥωμαίων μεγαλοφῶς διέκοντος πράγματα, νῦν δὲ θεοῦ χάριτι καὶ
τὴν βασιλικὴν ἀξίαν ἐκ' εὐτοχίᾳ Ῥωμαίων περιχειμένου καὶ συμβου-
λεύοντος τῷ οὐίῳ τοῦ τρισμακαρίτου καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀρθέντου καὶ
βασιλέως, πάλιν οὖν ἀνάρρησις περιφανεστάτη καὶ ἐκ' αὐτῆς τῆς συν-
όδου τῆς τοῦ Παλαμᾷ καὶ τῶν αὐτῶ συνεδόντων ἀσφαλὸς εὐσεβείας
τοῦ πρὸς αὐτοὺς ἀντιλέγοντος Ἀκινδύνου τελείως καταδικῆ καθοπο-
βληθέντος ὡς δυσσεβοῦς καὶ τῷ Βαρλαάμ σαφῶς ὁμοφρονούντος δει-
χθέντος κἀντεθεῖν οὐδὲν παρὰ τῆς δευτέρας ταύτης μόνης συνόδου κἀ-
ταφηρισθέντος, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῆς προτέρας ἐκείνης, καθάπερ γὰρ ἡ
καταφηρισμένη τοῦ Ἀρείου σεπτοτάτη σύνοδος καὶ τοὺς δυσσερον
ἀναφανέντας ὁμολόγους ἐκείνῳ συγκαταδικάζει πάντας, οὕτω καὶ ἡ
τὸν Βαρλαάμ καταδικάσασα φήσος τοὺς τὰ Βαρλαάμ ὀυτεδήποτε προ-
νουντάς τε καὶ φρονήσοντας καταδικάζει. μετὰ δὲ καὶ τὴν Ἀκινδύνου
τοῦ Βαρλααμίτου κερηνότος συνοδικὴν καταδικῆν ὁ συνοδικὸς συνε-
γράφη τε καὶ ὑπεγράφη τόμος, συνεκτογμένως μὲν, πάντα δ' ὁμοῦ
διαλαμβάνων, καὶ τὴν τοῦ Παλαμᾷ καὶ τῶν μοναχῶν εὐσεβείαν ὡς
ἀσφαλῆ τε καὶ ὄντως κοινὴν τῶν χριστιανῶν εὐσεβείαν ἀνακηρύτ-
των καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου φανακίζομένους ἀκαλ-
λάττων τῆς κλάνης, μεθ' ἑρκαῶδεις ἀραὶ καὶ δειναὶ ῥήσεις καὶ πέρα
δεινῶν αὐτόν τε τὸν Βαρλαάμ, εἰ μὴ μετάρμελον λάβοι, τῆς ἱερᾶς
ἐκκλησίας ἀποκηρύττουσαι τε καὶ ἀπελαθνοῦσαι καὶ τοῦ Χριστοῦ σώ-
ματος ἀποτέμνοσαι καὶ διωτῶσαι παντός τοῦ χριστιανώμου κληρέμα-
τος, πρὸς δὲ καὶ πάντας τοὺς ἀποτολμώντας ἢ τολμήσοντας τῆς τοῦ
Παλαμᾷ καὶ τῶν αὐτῶ συνεδόντων μοναχῶν εὐσεβείας, ὡς ὁ Βαρλαάμ,
κατατρέχειν. ἀλλὰ μετὰ τὴν καταγραφὴν καὶ ἑκογραφὴν τοῦ ὑπὲρ τῆς

κοινῆς εὐσεβείας ἰσροῦ τούτου τόμου, ὃν καὶ ὁ τότε πατριάρχης πρὸ τῶν ἄλλων χειρὶν οἰκείαις ὑποσημηνάμενος διετέλεσεν, εὐπω δύο μὴνες ἔλοι παρήλθον, καὶ στάσις καὶ σύγχυσις, φεῖ, ἢ πασῶν ἡλιπεπώτατη καταλαμβάνει τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ὑπὸ βασιάνου καὶ πονηρὰς καὶ φολάρχου γνώμης τῶν τῆς συγκλήτου τινὸς ἐπιβεβουλεύκτων καὶ δεινὰς κλασαμένων συκοφαντίας κατὰ τοῦ κοινῆ πάντων Ῥωμαίων φήφῃ καὶ βασιλικῇ πρὸ τῶν ἄλλων γνώμῃ, καὶ πρότερον καὶ μετὰ τὴν ἐκεῖνου μετᾶστασιν τὴν κοινὴν τῶν Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν καὶ προστασίαν, ἅμα δὲ καὶ τὴν φολακὴν τῶν τοῦ βασιλέως παιδῶν ἐπισετραμμένον, ἅτε γνησιωτάτου καὶ ὁμοφύχου καὶ πιστοτάτου φίλου διὰ κλειστων καὶ καιρῶν καὶ πραγμάτων ἀναφανέντος, ὡς πάντες ἴσασιν. ὁ ἰσόφυχος ἀδελφός τε καὶ φίλος οὗτος, ἐξάρχοντος τῆς παγγενεὸς ταύτης λόμης καὶ ταραχῆς, καὶ τὴν τῆς θεοστεφεύς βασιλίδος πρὸς ταῦτα κλέπτοντος καὶ παρξέδοντος γνώμην τοῦ μάλιστα πάντων τὰ τοιαῦτα καταστέλλειν ἀπειλοντος πατριάρχου, δυσχεραίνει δικαίως ἐπὶ τούτοις ὁ ἰσρὸς Παλαμάς, καὶ τῆς κατὰ τοῦ διὰ πάντων ἀρίστου παραλογωτάτης οὕτω συκοφαντίας εὐκ ἀνατρίχμενος, ἅμα δὲ καὶ τὴν κοινὴν ἐντεῦθεν τοῦ Ῥωμαίων γένους πνευμαθρίαν συνετῶς προορώμενος, ἀπαθὸν ἡγείται μὴ, τό γε εἰς αὐτὸν ἦκον, ὄση δόναμις, ἀναχαιτίσαι παρηγιασάμενος τὰ τοιαῦτα δεινὰ, καὶ ἅπας τοῖνον καὶ δις καὶ πολλάκις καὶ ἰδίᾳ καὶ πολλῶν παρόντων καὶ μόνος κατ' ἐπὶ εὐλαβῶν ἐτέρων, νῶν μὲν ὑπὲρ τοῦ παραλογώτατα συκοφαντομένου, νῶν δ' ὑπὲρ τοῦ χριστωνόμου γένους τὰ εἰκότα διαλεξάμενος, ὡς εἶδε τὸν πατριάρχην καὶ κατ' αὐτοῦ χωρήσαντα καὶ πρὸς αὐτὸν ἄγαν ἀπεχθῶς διακαίμενον, ἅμα δὲ καὶ κλίον ἔχων ἀνύειν οὐδὲν, ἀναχωρήσας τῆς πόλεως ἐπὶ τὰ περίε διετρίβεν· ὁ δὲ πατριάρχης μὴδὲν ἕτερον ἔχων κατ' αὐτοῦ πράξει, τῷ Ἀκινδύνῃ μαυνομένῃ μὴδὲν ἦττον ἢ πρότερον κατὰ τῆς αὐτοῦ τε τοῦ Παλαμά καὶ τῶν ἄλλων μοναχῶν, μᾶλλον δὲ τῆς κοινῆς εὐσεβείας ὁμιλῶν ἐωρᾶτο γνησίως καὶ παρησιας οὐ μετρίας μεταδιδοῦς, εἴτα καὶ συνδιημερεύων καὶ συνδιανοχτερεῶν καὶ συνηγορῶν τούτῃ καὶ συμπνέων αὐτῷ κατὰ πάντα καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ κατατρέχων ἀκρατίως καὶ λόγους καὶ τράμμασι τῶν πρὸ μικροῦ δικαιωθέντων ἐκείνων, μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ διώκτης μὲν τοῦ Παλαμά καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μοναχῶν, μᾶλλον δὲ τῆς κοινῆς χριστιανῶν εὐσεβείας φανερός γίνεται, βεβαιωτῆς

δὲ καὶ προστάτης Ἀκινδόνου καὶ τῶν Ἀκινδόνου σαφῆς, ἐλάτθανε δὲ τὴν τε θεοσεβειοτάτην ἡμῶν κορίαν καὶ δέσποιναν κοράν Ἄναν τὴν Παλαιολογίαν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ προφάσει τῶν ἀνωτέρω προειρημένων ὑποκρινόμενος κατατρέχειν τοῦ Παλαμᾶ. καὶ τίς τούτων οὐκ ἴκανῶς ἐξαρτίσει παραστῆσαι λόγος τὰς ἐπὶ πολλοὺς ἐνιαυτοὺς κατ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μοναχῶν τυροθεσίας κολοτρόπους ἐπιτηρείας ἐνταῦθα τε καὶ κατὰ τὰς πόρρω πόλεις καὶ μάλιστα τὴν Θεσσαλονίκην; ἐν ᾗ καὶ πρότερον ἐφθη φωραθέντα τὰ τῆς τοιαύτης δυσσεβείας αὐτῶν, ἐλάτθανε δ' ὅμως, ὡς ἔφημεν, τὰ τοιαῦτα κατ' αὐτῶν πράττων, μέχρις οὗτο, νομίσας ἤδη πανταχόθεν τὸ ἐνδόσιμον ἔχειν, ἐπεχείρησεν ἱερέα, κἀντεῦθεν καὶ πρόεδρον ἐκκλησίας καταστῆσαι τὸν τοῦ Βαρλαάμ μύστην καὶ διάδοχον καὶ ὑπαθὸν Ἀκίνδονον. ὡς οὖν ἤδη τοῖς ἱεροῖς διακόνου ἐγκαταλέγειν ἔτοιμος ἦν τὸν καὶ τὸ σέβας ἀντίτρον, συνείσα καὶ πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν ἄθεσμον ταύτην Ἀκινδόνου χειροτονίαν ἢ προρηθεῖσα θεοσεβειοτάτη βασιλεῖς, κέμφασα παραινῶν τῷ ἱεράρχῃ, καὶ τῆς ἀνιέρου ταύτης πράξεως ἀπάγειν λόγῳ καὶ πρὸς τὸ εἶκος ἐκανάγειν κειράται τῶν θείων ἐκτραπόμενον νόμον, ὡς δ' ἐκεῖνος τὸν ἔξω τῆς εὐσεβείας Ἀκίνδονον εἶσω τοῦ βήματος τῆς ἐκκλησίας φέρων ὄθησε βία, καὶ τοῖς ἱεροῖς διακόνου τὸν βέβηλον ἐγκατέμιξε παρὰ πάντα θεσμὸν, καὶ ἐ θόροβος εὐθὺς παρὰ τῶν εὐσεβούντων ἤρθη κολός, χρεῖται καὶ αἵτη λῶσιτελῶς καὶ δικαίως τῇ ἐξουσίᾳ, καὶ τὸν ἐν ἱσρατιᾷ γενόμενον Ἀκίνδονον ἐξωθεῖ τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας, καὶ κολυειδέσιν αὐτόν τε καὶ τοὺς αὐτοῦ σκοπαστάς περιβαλοῦσα ταῖς ἀτιμίαις, εἶθ' ὡς πάντολμον καὶ ἀλλόκοτον καὶ κατὰ τῆς ἱεροσύνης μᾶλλον ἢ πρὸς ἱεροσύνην χωρήσαντα, πληγῶν καὶ θεσμῶν καὶ καθειργμῶν δικαιοῖ, κἂν ἐκεῖνος τῆνικαῦτα διέδρα, καθάπερ καὶ νῦν, χηραμοὺς ὑπογίους καὶ σήραγγας ὑποδοῦς, ἢ δὲ τοῦ τυραννοῦντος τῆς εὐσεβείας ἐντεῦθεν ἀμβλῦναι καὶ μετασκευάσαι νομίσασα τὴν ὀρμὴν πατριάρχου, ἀνασχέσθαι τοῦτου μακροθύμως διέγνω καὶ μὴ περαιτέρω προενεγκεῖν τῆνικαῦτα τὸν ἐλεγχον. ἀλλ' ἐκεῖνος χείρων μᾶλλον ἑαυτοῦ γίνεται, καὶ γράμμα, μᾶλλον δὲ γράμματα συντίθησι κατὰ τοῦ Παλαμᾶ καὶ τῶν μοναχῶν, μᾶλλον δὲ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς καὶ εἰς ἀνασκευὴν τοῦ συνοδικοῦ τόμου καὶ τῶν ὑπὲρ εὐσεβείας συνοδικῶν διαγνώσεων τε καὶ ἀποφάσεων τοὺς δὲ κατὰ τῆς εὐσεβείας πάλιν αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας λόγους καὶ τὰ διὰ

πράξεως ἐπιτελούμενα κατ' αὐτήν τε τὴν μεγάλωπολιν καὶ τὰς πόρρω ταύτης ἀπφισιόμενας εἰς διαλήφεται λόγος; ἐλάνθανε δὲ καὶ τούτων τὰ πλείω ἡμᾶς αὐτούς τε, καθάπερ εἴρηται ὡς δ' ἡ κατὰ Θεσσαλονικίην ἐκκλησία χρεῖαν εἶχε προέδρου, ὁ δὲ τὴν δυσέβειαν Ἀκίνδονον ἄλλον ὑποψήφιον ἐποίησατο· μαθοῦσα τοῦτο πάλιν ἡ τῆς εὐσεβείας, εἴπερ τις, προστάτης καὶ θεοσεβειστάτη βασιλις, πάλιν οὐνειδίξει τὸν πατριάρχην, καὶ παραινῆ τῶν τοιούτων ἀποσχέσθαι τελείως, ὡς δυσσεβῶν συνοδικῶς ἀναπεφηνότων

ἄλλὰ καὶ διὰ τὸ ἀθετηθῆαι τὰς ὑπὲρ εὐσεβείας συνοδικὰς διαγνώσεις καὶ ἀποφάσεις καὶ χωρῆσαι μὲν κατὰ τῆς εὐσεβείας τῶν τότε δικαιοθέντων, ὡς σονηγόρων τῆς κατ' αὐτήν ἀληθείας, ἠμοφρονησῆαι δὲ τοῖς μαθηταῖς καὶ διαδόχοις τῆς τοῦ Βαρλαάμ ἐκείνου κακοδοξίας, καὶ γομνῇ τῇ κεφαλῇ γράφειν τε καὶ λέγειν, χειροτονεῖν τε καὶ φηφίσεσθαι καὶ τὴν πρὸς τοὺς φρονούντας τὰ τοῦ Βαρλαάμ ἠμοφροσύνην ἐπιδεικνυσοῦσαι φανερώς κατάκριτον εἶναι καὶ μὴ ἔχειν αὐτὸν μοῖραν μετὰ τῶν εὐσεβῶν ἀπεφῆναντο. ἡ μὲντοι θεοσεφεῆς καὶ κρατίστη βασιλις μετὰ τὸ καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἱερωτάτων τούτων ἀρχιερέων δέξασθαι πολλὰκις ἡμᾶς συγκαλέσασα καὶ μετὰ τῆς συγκλήτου καὶ πολλῶν ἔλλογιμων τὰ περὶ τῶν θείων συνδιασκεφαμένη δογμάτων καὶ καταλαβοῦσα τὸν τὰς συνοδικὰς διαγνώσεις ὑπὲρ εὐσεβείας ἐμπεριέχοντα τόμον, ἐγγράφως καὶ ἀγράφως ὑπὸ τοῦ πατριαρχεῦοντος ἀνατρεπόμενον, οὐκέτι καθεκτῶς εἶχεν, ἀλλ' ἐνθέου πλησθεῖσα ζήλου τὴν κατὰ τῶν ἀθετοῦντων τὸν τόμον ἐκδίκησιν ἐπεζήτηε καὶ τὴν αὐτοῦ τε καὶ τῆς κατ' αὐτὸν εὐσεβείας βεβαιώσιν· συγκαλεῖ τοίνον ἡμᾶς ἐν τῷ θεοφρουρητῷ παλατίῳ, ὀλόκληρον ὄντας σύνοδον, πρὸς δὲ καὶ τὸν τοῦ Ἁγίου Ὁρους σεβασμιώτατον Πρώτον μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ γερόντων καὶ πολλοῦς τῶν κατὰ τὴν μεγάλωπολιν ταύτην ἔλλογιμους καὶ εὐλαβεῖς μοναχοὺς, καὶ προκαθίσασα μετὰ τοῦ ἑρασμιώτατου υἱοῦ αὐτῆς, τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κοροῦ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, ἔτι δὲ μετὰ καὶ τῆς συγκλήτου πάσης καὶ τῶν τοῦ

*) Undecim linee in codice orasso, una excissa.

κλήρου λογάδων, ἀρχιμανδριτῶν τε καὶ ἡγουμένων οὐκ ἁλίγων, καὶ τῶν ἐκκρητῶν τῆς πολιτείας, πρῶτον μὲν εἰς ἐπήκοον πάντων ἀναγνωσθῆναι τὸν συνοδικὸν τόμον διακαλεῖται, εἶτα προτίθεται τὸ προφητῶδες τοῦ πατριάρχου βιβλίον, ὑπερ αὐτοῦ, ὡς εὐσεβῶς ἔχον, δι' ἀρχιερέων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀδελφῶν προσώπων πρὸς τὴν κρατίστην ἡμῶν κορίαν καὶ δεσποιναν ἔκρυψεν, ἐν ᾧ βιβλίῳ ἐν ὑποκρίσει καὶ προφάσει τοῦ ἐξηγγελῆσαι τὸν τόμον παρεξήγησιν αὐτοῦ καὶ ἀνατροπῆν καὶ κατὰ λουσιν παντελῆ συνεγράφατο, τὰ μὲν αὐτοῦ καὶ ταῦτα τὰ καιριώτατα τῆς ὑποθέσεως ἐκ τοῦ παρήκουτος γεγράφθαι λέγων, τὰ δὲ καὶ τελείως ἀναίδην ἀνασκευάζων, ἐν οἷς καὶ εἰς τὰς ἀδελφούς καὶ θείας τοῦ θεοῦ ἐνεργείας δηλὸς ἐστὶ βλασφημῶν, ὄχλον θεοτήτων ταύτας ἀποκαλῶν καὶ πολυθέου εἶναι λέγων τοὺς ἀκρίτους εἶναι ταύτας διαβεβαιουμένου καὶ τιμῶντας ἔστιν ὡς τούτων τῆ τῆς θεότητος προσηγορίᾳ, ὡς περ ἂν εἴ τις καὶ τὰ ἐπὶ πνεύματα. δηλονότι τὰς ἐπὶ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας ὄχλον πνευμάτων δυσσεβῶς προσηγόρευεν. ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἐπ' εὐσεβείᾳ δεδικαιωμένων καὶ παρ' ἐκείνου τοῦ ἱεροῦ τόμου ἀνακηρυττομένων τε καὶ μαρτυρομένων, τοῦ Παλαμά δηλονότι

μοσόνης καταδικασθῆναι λέγων τὸν Βαρλαάμ καὶ κινεῖν πᾶσι προτρέπόμενος καὶ κατηγορεῖν, ὃ κακίεος κατὰ τῶν μοναχῶν ἐκίνησε, τοῦτων κατηγορῶν, μηδὲ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τοῦ τόμου δυσσηπθεῖς, φανερώς τοῦ τῶν ὀρθοδόξων πληρώματος ἀποτέμνουσαν, εἴ τις τι τῶν ὑπὸ τοῦ Βαρλαάμ λαληθέντων ἢ συγγραφέντων ἀδελφῶ ἐπὶ κατηγορίᾳ τοῦτων λέγει τε καὶ κινεῖ, ἀλλ' ὑποβάλλων, φεῖ, ἑαυτὸν καὶ τοὺς αὐτῷ πειθομένους οὕτω τοῖς συνοδικοῖς καὶ οἰκείοις ἀφορισμοῖς τε καὶ ἀναθέμασι. ἐν τούτῳ τῷ οἰκείῳ αὐτοῦ βιβλίῳ καὶ ἑτερα συγγράμματα εἴρηται, κὰν τῆ συνόδῳ προτίθεται, συγγραφέντα παρὰ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῷ καὶ σπουδαστῶν τῆς αἵρέσεως, οὗς αὐτὸς κατέρρας πνευματικὸς καὶ προστάτας ψυχῶν καὶ διδασκάλους προχειρίσατο τοῦ λαοῦ πάντως ὡς συμφώνους αὐτῷ, δι' ὧν συγγραμμάτων πᾶσαν σχεδὸν εὐσέβειαν καὶ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἁγίους, ἐπὶ προφάσει τοῦ γράφειν κατὰ τοῦ Παλαμά καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτῷ πάντων, ἀποκηρύττει καὶ ἀναθεματίζει καὶ ἀποβάλλεται, γράφων ἐπὶ λέξεως οὕτω· „τοῖς ἀποτολμῶσι καὶ λέγουσι τὴν δόξαν τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ ἑτέραν εἶναι παρὰ τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ ἀνάθεμα, καὶ πάλιν,

τοῖς ἀποτολμῶσι καὶ λέγουσι φῶς ἄκτιστον ἕτερον παρὰ τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ ἀνάθεμα, καὶ πάλιν, τοῖς λέγουσι τὴν θείαν χάριν ἄκτιστον μὲν εἶναι, ἕτερον δὲ παρὰ τὴν οὐσίαν τοῦ Θεοῦ ἀνάθεμα, καὶ πάλιν, τοῖς λέγουσι θεότητα ἄκτιστον σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς ληκτὴν ἀνάθεμα, καὶ πάλιν, μωροὶ καὶ τυφλοὶ οἱ διὰ τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτολμῶντες καὶ λέγοντες ἄκτιστον φῶς· σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρατόν· ἄρ' οὐδὲν ὁ ταῦτα στήρων καὶ παρ' ἑαυτῶν, ὡς εὐσεβῆ κατέχων, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα γράφουσι μὴ κοινῶν ἀπλῶς μόνον, ἀλλὰ καὶ συλλετοουργῶν καὶ κατέρως πνευματικῶς καὶ διδακτικῶς τούτους προχειρίζομενος, μόνον αὐτὸς τὸν Παλαμᾶν ἀποκηρύττει καὶ ἀποβάλλεται ἢ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἁγίους; αὐτοὺς τε τοὺς ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἐκείνων συνόδων συνειλεγμένους καὶ μάλιστα τὸν συνοδικὸν τε καὶ ἀτιορειακὸν τόμον καὶ αὐτοὺς τοὺς συμφύητους φανερώς ὄντας τῷ Παλαμᾷ κατ' εὐσεβίαν βασιλέας, καὶ ἀπαξιακῶς τοὺς εὐσεβεῖς ἄπαντας. ἐν τῷ τοιοῦτῳ τούτου βιβλίῳ καὶ συγγραμμάτι τοῦ Ἀκινδόνου ἐστὶν, ἐν οἷς καὶ τὴν ἐν Θαβῶρ ἑωραμένην τοῖς ἀποστόλοις θείαν καὶ ἀπόρρητον φωτοφάνειαν οὐ μόνον κτιστὴν εἶναι φησὶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀγγέλων κατωτέραν, ὡς καὶ ὁ Βαρλαάμ ἔλεγεν, ὁ θεῶν ἐποίησε, καὶ δι' αὐτὸν ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ δῆθεν ἔγραψεν πρὸς τὴν εἰρημνίαν ἡμῶν κυρίαν καὶ ὑπάκουαν, ὡς ὁρατὴν γενομένην ταύτην τὴν θεοφάνειαν, ἀτιμωτέραν ὑποδεικνύς ἀσωμάτου πάσης οὐσίας καὶ αὐτῶν τῶν ἀνθρωπίνων φοχῶν· ὁ δὲ τῆς ἐκκλησίας λαχὼν προϊστασθαι, φεῖ, οὐ τὰ τοιαῦτα μόνον αὐτοῦ συγγραμμάτια τε καὶ δογματά· ἀλλὰ καὶ δι' αὐτοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἀκινδόνου συγγραμμάτων κατέχων· παρ' ἑαυτῶν τὰς δυσσεβείας αὐτοῦ, εἰς διάκονον τοῦτον χειροτόνησε, καὶ τοὺς μὲν παραδεχομένους αὐτὸν, ὡς καλῶς αὐτὰ δογματίζοντα, ἀφάριαί τε καὶ ἀπεκήροξε, τίνα δὲ ταῦτα; ἔν' ἐξ ἡλίγων καὶ ὑπὸ τούτων ἀναφανῆ τὸ ἀσεβὲς καὶ ἀσύστατον τῶν Ἀκινδόνου καὶ τοῦ συμφωνούντος ἐκείνῳ πάτριάρχου δογμάτων· οὐ δυνάμεθα, φησὶ, τὴν φορκὴν τοῦ Θεοῦ ἐνέργειαν ἄλλο τι φρονῆσαι τῆς οὐσίας αὐτοῦ καὶ τῆς φύσεως, ἀλλ' οὐδὲ τῆς θείας οὐσίας ταύτης διαφέρειν ὁπωσοῦν φῶς ἄκτιστον καὶ τῷ Θεῷ συναΐδιον ἢ δόξαν ἢ χάριν ἢ Ἐλλαμφιν, καὶ πάλιν, οὐδὲν, ἔπειρ εἰς ὄρασιν ἔρχεται καθ' ἑαυτοῦ σωματικῶν ὀφθαλμῶν ὁπωσδήποτε, ἄκτιστόν ἐστι, πᾶν Μωσῆς, πᾶν Παῦλος, ὁ εἰς τρίτον οὐρανὸν ἀνεληθὴν, πᾶν ἄγγελος ἢ ὁ τῆς θεωρίας ἀπότομος,

καὶ κάλιν, πῶς ἡ κτιστὴ φύσις ἄκτιστον ἐνέργειαν ὄφεται σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς, κἂν ἰσάγγελος ἢ τις, κἂν ἄγγελος, καὶ κάλιν, εἴ τις τὸ ἐν θαβωρίῳ λάμπαν ὑπέρλαμπρον φῶς διὰ τὸ εἰρησθαι θεότητα παραδειχθεῖσαν τῷ θεολόγῳ καὶ Ἰωάννῃ τῷ θείῳ Δαμασκηνῷ ἄκτιστον καὶ αἰδιον, διὰ ταῦτα θεὸν ὑπερούσιον αὐτὸ καλεῖ, ἕτερον δὲ τῆς θείας οὐσίας, οὐκ ἀσφαλῶς αὐτὸν ὀκλαμβάνω θεολογεῖν, καὶ γὰρ φῶς ἄκτιστον μὲν καὶ αἰδιον καὶ προαιώνιον εἴρηται, ἕτερον δὲ παρὰ τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ οὐκ εἴρηται, οὐκοῦν οὐδὲ ἐγὼ τοῦτο λέγω, ἀλλ' ὁ διὰ τούτων τὸ αὐτὸ φῶς καὶ οὐσίαν τοῦ θεοῦ καὶ κτίσμα λέγων εἶναι, δυσσεβῶς, μᾶλλον δὲ ἀσεβῶς καὶ ἀθέως· ἀκούσατε, τί φησιν αὐθις; ἐγὼ κακίζω καὶ τὸ ἄκτιστον καὶ τὸ κτιστὸν τῆς θεωρητοῦ σοφίας καὶ χάριτος, οὔτε γὰρ ἡμῖν ἐνταῦθα τὴν ἀντίφασιν προσκυνητέον, ὥστ' εἰ θάτερον ὑπὸ ἀνάθεμα, καὶ τὸ ἕτερον οὐδὲν ἦτρον. ἐν τούτοις τοῖς αὐτοχείροις αὐτοῦ γράμμασι καὶ τὰ περὶ τῶν θεῶν οὐσιωδῶς θεωρούμενα, τὴν ἀγαθότητα, τὴν ζωὴν, τὴν ἀθανασίαν, τὴν ἀτρεψίαν καὶ ὅσα παρακλήσια τούτοις, ἅπερ ὁ θεὸς Μάξιμος θεολογῶν φησιν ὡς οὐκ ἦν, ὅτε οὐκ ἦσαν, ὡς ἀναρχα καὶ αἰδία, ταῦτα ὁ Ἀκινδονος κτίσματα εἶναι διατείνεται, ὡσαύτως καὶ τὰ παρὰ τῷ Ἰσαΐα ἐπὶ πνεύματα, περὶ ὧν φησιν ὁ θεολόγος Γρηγόριος· τὰς ἐνεργείας τοῦ πνεύματος πνεύματα φίλον τῷ Ἰσαΐα καλεῖν, κτιστὰ εἶναι δυσχορίζεται, καὶ ὅσα δὴ ὁ Δαμασκηνὸς θεὸς Ἰωάννης τὸ ἐν τῇ μεταμορφώσει τοῦ σωτήρος θεϊότατον ἐξομῶν συνεγράφατο φῶς, ὡς ἐγκωμιαστὴν τοῦτον ταῦτα συγγράφασθαι φησιν, ἀλλ' οὐ κατὰ ἀληθινὴν θεολογίαν, διὸ δοκιμώτερον, φησὶν, εἶναι τὸ ὁμολογεῖν ἀγνοεῖν ταῦτα καὶ μὴ δέχεσθαι, ἵνα μὴ ἐκ τούτων εἰς διθείαν περιπέσωμεν, ἀναγκασθέντες δύο πρεσβεύειν θεοῦ καὶ θεότητας, διθείαν σαφῶς κατὰ τὸν Βαρλαάμ ἀποκαλῶν τὸ μὴ μόνον τὴν πᾶσι παντάπασιν ἀόρατον οὐσίαν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιφαινομένην καὶ χορηγομένην τοῖς ἁγίοις θείαν ἔλλαμψιν καὶ χάριν καὶ ἐνέργειαν λέγειν θεότητα ἄκτιστον, διὰ ταῦτα τοῖνον τὰ οὕτω δυσσεβῆ καὶ ἀλλόκοτα τοῦ Βαρλααμίτου Ἀκινδόνου καὶ τῶν ὅσος αὐτὸς γράμματά τε καὶ δόγματα, ἅπερ ἐξηλέγχθη, φρονῶν καὶ στέργων, καὶ πολυτρόπως ἔργοις τε καὶ λόγοις καὶ γράμμασι
. καὶ ἀκριβῆ καὶ προσήκουσαν τὴν περὶ τούτων σκέψιν τε καὶ ἐξέτασιν ποιησάμενοι καὶ συμφήφους ἔχοντες τὴν ἐνθεον καὶ νοουεχῆ

ζήλον ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐνδειξαμένην θεοσεφεῆ βασιλίδα μετὰ τοῦ ἐρασιμωτάτου οἴου αὐτῆς, τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κοροῦ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, ἔτι τε καὶ τὴν σύγκλητον πᾶσαν μετὰ τῶν τῆς πολιτείας ἐκκρίτων, ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς συνειλεγμένους ἑτέρους πάντας, ἐκκλησιαστικούς τε λογάρδας καὶ τῶν εὐλαβεστάτων ἀρχιμανδριτῶν καὶ ἡγουμένων καὶ μοναχῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγους

. ἐκκληρόκτους ἐγγράφως καὶ ἀποτετημημένους τῆς τοῦ θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἕτε δουσεβεῖς συνοδικῶς ἀναπεφνήστας, Ἀκίνδονον καὶ τοὺς κατ' αὐτὸν εἰς κοινωνίαν, οὐ μεταμελομένους, μᾶλλον δὲ καὶ προστιθέντας τῇ δουσεβείᾳ προσέμενον, τοὺς δ' ὑπεραγωνισαμένους τῆς κατ' εὐσεβείαν ἀληθείας καὶ συνοδικῶς ἐπὶ ταύτῃ δικαιοθέντας, τὸν εἰρημένον δηλονότι κῆρ Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν καὶ τοὺς οἴος αὐτὸς παραλόγως τε καὶ ἀθέσμως ἀποβαλλόμενον

. εἰ δὲ μὴ μεταμεληθεῖη, καὶ τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ δουσεβεῖη καὶ ἀλλόκοτα δόγματα καὶ τοὺς τούτοις ἐμμένοντας γνησίως ἀποβάλλοιτο δι' οἰκείου λιβέλλου κατὰ τὴν κἀλαι ἐπικρατοῦσαν ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις ἐκκλησιαστικῇν παράδοσιν, καὶ ἀναθέματι τοῦτον καθυποβάλλομεν, ὡς καὶ ὁ πρότερος συνοδικῶς διαλαμβάνει τόμος, ἀποκόπτων τελείως παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ καὶ ὀρθοδόξου πληρώματος οὐ μόνον τὸν Βαρλαάμ, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἕτερος φανείη τι τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τῶν μοναχῶν ῥηθέντων τούτων πῶθις κατηγορῶν ἢ ὅλως αὐτῶν ἐν τοῖς τοιοῦτοις καθαρτόμενος, αὐτὴν γὰρ ἐκείνην τὴν τοῦ τόμου καταδικῆν ἐφ' ἑαυτὸν ἐπεσπάτατο, ἀκυροῦμεν δὲ καὶ ἀπρόσδεκτα πᾶσι τελείως ἀποφαινόμεθα τὰ παρ' αὐτοῦ τε καὶ παντὸς ἑτέρου κατὰ τοῦ Παλαμᾶ καὶ τῶν ἑμοφρονούντων αὐτῷ συντεθέντα οἰαδήποτε γράμματα, ὡς πάσης ὄντα διαβολῆς καὶ δουσεβείας ἀνάμεστα καὶ κατὰ τῶν ἱερῶν θεολόγων καὶ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς μᾶλλον ἢ τούτων ἐκκειμένα, Ἀκίνδονον δὲ, ὡς κατὰ τῆς εὐσεβείας οὕτω μανέντα, καίτοι πρότερον συνοδικῶς, ὡς εἴρηται, καταδικασθέντα καὶ ὡς ἔρμαιον ἀπάσαντα τὴν ἐμφύλιον ζτάσιν καὶ ἀναίδην τῇ τοῦ καιροῦ χαλεπωτάτῃ συγχύσει καὶ μοχθηρίᾳ καὶ τῇ τοῦ χριστωνόμου γένους λύμῃ

καταχρησάμενον και μετα τὸν Βαριλαμ ἐκείνον κατ' ἐμεινον, προφά-
 σαι τοῦ κατὰ τοῦ Παλαμά χωρεῖν κατὰ τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀγίων πε-
 χωρητότα, και τὴν τοῦ Χριστοῦ συνταράξαντα δεινῶς ἐκκλησίαν, ταῖς
 αὐταῖς φρικώδεσι καταδικαῖς ὑπάγομεν και πάσης ἱερατικῆς λειτουρ-
 γίας ἀπηλλοτριωμένον ἔχομεν, ἔτι τε και ἀποκλήρικτον αὐτὸν εἶναι
 ἀποφαινόμεθα και ἀποτετημένον τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς
 και ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, εἰ μὴ μεταμεληθεῖται, και τοῦ ὀρθοδόξου
 τῶν χριστιανῶν συστήματος· τοὺς δ' ὀπὸ τούτων συναρπαγέντας τε και
 παρασυρέντας και μὴ τῶν ἐξάρχων τῆς αἰρέσεως ὄντας, ἀμεταμελή-
 τούς μὲν μένοντας, τοῖς ὁμοίοις καθοποβάλλομεν, μεταμεληθέντας δὲ
 γνησίως και ἀναθεματίζοντας τὴν τε τοιαύτην κακοδοξίαν και τοὺς
 ἐμμένοντας ταύτῃ μὴ μόνον εἰς κοινωνίαν εἶναι κατ' εὐσεβίαν, ἀλλὰ
 και εἰς ἱερωσύνην ἀσμενέστατα προσείμεθα, μηδαμῶς τοῦτους ὑποβι-
 βάζοντες, κατὰ τὴν ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις διάγωσιν και ἀποφασιν τῆς
 ἀγίας και οἰκουμενικῆς ἐβδόμης συνόδου, διοριζομένης „ὅτι τοὺς μὲν
 πρωτάρχους και προϊσταμένους και τῆς δυσσεβείας ἐκδικητάς οὐδέ
 μεταμελομένους ὄλωσ εἰς ἱερωσύνην παραδεχόμεθα, τοὺς δὲ βιασθέν-
 τας ἢ συναρπαγέντας τε και παρασυρέντας, μεταμελομένους ἀληθῶς
 και γνησίως, εἰς ἱερωσύνην κατὰ τὸν οἰκείον ἑκαστον προσδεχόμεθα
 βαθμὸν“ ἀλλὰ και εἴ τις ἕτερος τῶν ἀπάντων τὰ αὐτὰ ποτε φωρα-
 θεῖται ἢ φρονῶν ἢ λέγων ἢ συγγραφόμενος κατὰ τοῦ εἰρημένου τιμω-
 ράτου ἱερομονάχου κοροῦ Γρηγορίου τοῦ Παλαμά και τῶν σὺν αὐτῷ
 μοναχῶν, μᾶλλον δὲ κατὰ τῶν ἱερῶν θεολόγων και τῆς ἐκκλησίας
 αὐτῆς, τὰ αὐτὰ και κατ' αὐτοῦ φηφιζόμεθα, και τῇ αὐτῇ καταδικῇ
 καθοποβάλλομεν, εἴτε τῶν ἱερωμένων εἴη τις, εἴτε τῶν λαϊκῶν. αὐ-
 τὸν δὲ τοῦτον τὸν πολλάκις ῥηθέντα τιμιώτατον ἱερομόναχον κὺρ
 Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν και τοὺς αὐτῷ συνάδοντας μοναχοὺς μηδὲν
 ἀπαῖδον τῶν θείων λογίων γράφοντάς τε και φρονούντας μετ' ἐξετά-
 σεως καταλαβόντας ἀκριβῶς, μᾶλλον δὲ τῶν θείων λογίων και τῆς
 κοινῆς ἡμῶν εὐσεβείας και παραδόσεως πάσι τρόποις, ὡς προσήκειν,
 ὑπερμαχοῦντας, οὐκ ἀνωτέρους μόνον παντάπασι τῶν κατ' αὐτῶν, μάλ-
 λον δὲ τῶν κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἱεραρχιῶν, ὡς και ὁ πρώην
 τόμος συνοδικός, ἔχομεν, ἀλλὰ και ἀσφαλεστάτους τῆς ἐκκλησίας και
 τῆς εὐσεβείας προμάχους και προαγωνιστάς και βοηθοὺς ταύτης ἀπο-
 φαινόμεθα, οὕτω γὰρ και ὁ ἐπὶ ταῖς συνόδοις ἐκείναις προβάς τόμος

ἔξει, καθάπερ οὖν ἔχει, τὸ ἀσφαλές τε καὶ βέβαιον. ταῦτα οὕτω συνοδικῶς ἡμῖν μετὰ τῆς ἐκ Θεοῦ βασιλείας ἐξετασθέντα καὶ διαγνωσθέντα καὶ κερυθθέντα τὸ ἀσφαλές ἐν πάσι καὶ βέβαιον ἔξει, σύμφωνα πάντως ὄντα τῇ τε ἀληθείᾳ καὶ τοῖς θείοις πατράσι πάσι καὶ ταῖς προτεγενημέναις τούτου χάριν ἱεραῖς καὶ θείαις συνόδοις καὶ τῷ ἐκ' αὐταῖς συνοδικῷ τόμῳ, ἀλλὰ δὴ καὶ ταῖς προρηθείσαις φήφοις καὶ ἀποφάσεσι τῶν τε τῆς βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων ἐντός πρότερον σχολαζόντων καθ' ἑαυτοὺς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ τῶν ἐκτός, τὰ ὅμοια συνοδικῶς ἐγγράφως ἀποφηνάμενων, καὶ ἡ ἐνθεσμος διὰ πάντων καὶ κανονικῆ ἀβτη φήφος καὶ ἀπόφασις ἀκίνητος εἰς αἰῶνα Χριστοῦ χάριτι τὸν σύμφωνα διατηρηθήσεται, γραφείσα καὶ ὑπογραφείσα ἀρτίως, μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ιε'.

† Εἶχε καὶ ὑπογράφας τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων ταύτας †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Κυζίκου, ὑπέρτιμος καὶ ἑξάρχος πάσης Ἑλλησπόντου, Ἀθανάσιος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Φιλαδελφείας καὶ ὑπέρτιμος, Μακάριος †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης πάσης Ἀλανίας καὶ Σωτηριοπόλεως καὶ ὑπέρτιμος, Λαυρέντιος †.

Reliqua desunt, folia duo e codice exscissa.

IV.

† Μηνὶ μαίῳ, ἑπτακαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ, πέμπτῃ, ἰνδ. ιβ'. προσβλήθη ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, κδρ Ἰσίδωρος, καὶ ἤρξαντο καταστρωννόμεσθαι ἐν τῷ παρόντι κωδικίῳ αἱ συνοδικαὶ πράξεις καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἔγγραφα σημειώματα †.

Ἀρχὴ ῥηθείσα παρὰ τοῦ αὐτοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου κατὰ τὸ ἐπικρατήσαν ἐκκλησιαστικὸν ἔθος ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλείων ἡμῶν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τῆς συγκλήτου καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν τῶν συνειλεγμένων ἐπὶ τῇ προβλήσει τοῦ ἀγιωτάτου Ἱεροσολύμων κροθ Λαζάρου.

CX. (6855—1347) agosto ind. XV.

Isidorus metropolitanus Philadelphias committit iura patriarchalia curanda in dioecesi Smyrnenesi.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος αὐτῆς ἐπιτρέπει καὶ ἀνατίθει τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας καὶ ὑπερείμῳ, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ συλλειτουργῷ, ὥστε διοικεῖν τὰ δίκαια τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, ἔτι δὲ καὶ τὰ περὶ τὸν τοιοῦτον τόπον καὶ τὰ περὶ ἀμφοτέρας τὰς Φωκαίας εὐρισκόμενα πατριαρχικὰ ἐξαρχικὰ δίκαια· ὀφείλουσι τοίνυν καὶ οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ εὐρισκόμενοι πρεσβύτεροι, μοναχοὶ καὶ λαοὶ ὑπέκειν καὶ πειθαρχεῖν τούτῳ, ἐφ' οἷς μέλλει πρὸς αὐτοὺς λουιτελεῖς, ἀποδίδουαι τε καὶ τὸ ἀνήκον κανονικὸν καὶ εἴ τι ἄλλο συνηθὲς ἔστι καὶ τεταγμένον ἀποδίδοσθαι παρ' αὐτῶν τῷ μέρει τῆς ἐκκλησίας, ἐκχωροῦμεν δὲ τῷ αὐτῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας ἱερουργεῖν ἐν αὐταῖς δὴ ταῖς Φωκαίαις καὶ ἀναγνώστας σφραγίζειν καὶ ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ ἱερεῖς χειροτονεῖν ἀπὸ τῶν ὑπ' αὐτάς, φροντίζειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι ὀφείλων, ὡς τὸ εἶκος, τῆς φυχικῆς αὐτῶν ὠφελείας· ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγένετο τῷ αὐτῷ ἱερω-

τάτω ἀρχιερεί και τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ ἀγοόστῳ ἰνδ. ε' Ϛ.

CXI. (6855—1347) augusto ind. XV.

Isidorus decernit, ut ecclesia Chariu poleos iterum subiciatur metropoli Heraclaeae.

† Ἐπει ἀκαλύθη σεπτὸν πρόσταγμα τοῦ κρατίστου και ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἵνα εὐρίσκηται και αὐθις ἡ ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ Χαριουπόλεως ὑπὸ τὸν ἀγιωτάτων μητροπολίτην Ἡρακλείας, ὑπέρτιμον και ἔξαρχον πάσης Θράκης και Μακεδονίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφὸν και συλλειτουργὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, πράττειν και ἐκ' αὐτῆ, ὅσα και ἐπι ταῖς λοιπαῖς ἀγιωτάταις ἐπισκοπαῖς τῆς κατ' αὐτὸν ἐκκλησίας, ἀκολοθῶς τῷ αὐτῷ σεπτῷ προστάγματι παρακαλεῖται και ἡ μετριότης ἡμῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἱερωτάτην μητροπολιν Ἡρακλείας τελεῖν και αὐθις τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν Χαριουπόλεως και ἐξὸν εἶναι τῷ αὐτῷ ἱερωτάτῳ ἀρχιερεί Ἡρακλείας ἐπισκοπον ἐκ' αὐτῆ χειροτονῆσαι κατὰ τὸ προσὸν ἀνωθεν αὐτῷ εἰς τοῦτο δίκαιον· τῆς γὰρ περὶ τοῦτου χάριν ἀσφαλείας ἐγένετο και τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος. μηνὶ ἀγοόστῳ ἰνδ. ε' Ϛ.

CXII. (6855—1347) augusto ind. XV.

Isidorus metropolitanas Sebastaeas committit iura patriarchalia curanda in riuus dioecesi.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος αὐτῆς ἐπιτρέπει και ἀνατίθησι τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σεβαστείας και ὑπερτίμῳ, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ αὐτῆς και συλλειτουργῷ, διοικεῖν και τὰ ἐντὸς τῆς ἐνορίας τῆς κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτης μητροπόλεως τῆς Σεβαστείας εὐρισκόμενα πατριαρχικὰ ἔξαρχικὰ δίκαια, ἦγον τὸ χωρὶον τὰ Κόμαθα και τὸ ἕτερον χωρὶον τὴν Δόκειαν και τὰ ἕτερα, ὅσα εὐρίσκονται πατριαρχικὰ, ὅστις και ὀφείλει ἐπιμελεῖσθαι τῆς φυχικῆς ὀφελείας τῶν ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένων ἱερωμένων, μοναχῶν τε και λαϊκῶν και διδάσκειν και νοθετεῖν αὐτοὺς, ὥστε ἀναστρέφεσθαι και πολιτεῦεσθαι, ὡς ἀρμόζει χριστιανοῖς, ὀφειλόντων και τῶν ἐποίκων τῶν τε εἰρημένων πατριαρχικῶν χωρίων και τῶν ἄλλων ἀπονέμειν πρὸς τὸν αὐτὸν ἱερωτάτων ἀρχιερέα τιμὴν τὴν πρέπουσαν και ὀποταγὴν και ὀπακοὴν και εὐπειθειαν και πειθρχεῖν, ἐφ' οἷς μέλλει λέ-

γειν πρὸς αὐτοὺς λουιταλσίον, ἀποδιδόναι τε πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ τεταγμένον κανονικόν καὶ εἴ τι ἄλλο σὸννηθας ἔχουσιν ἀποδιδόναι ἐφ' ἡμέρας τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐκιδίδεται πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς ἀσφάλειαν. μ η ν ι α β γ ο υ σ σ τ ρ ι ν δ. ι ε ς †.

CXIII. (6855—1347) augusto ind. XV.

Isidorus confirmat mandatum imperatoris quibusdam ecclesiasticis conferentis ius ornari crucibus.

† Ἐπειδὴ ὁ κράτιστος καὶ ἀγιός μου αὐτοκράτωρ τῆς εἰς τὸ ἔνθεον αὐτοῦ κράτος καθαρᾶς εὐνοίας ἀμοιβόμενος τοὺς ἐντιμοτάτους καὶ πρώτους τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, τὸν οἰκονόμον, τὸν σακελλάριον, τὸν σκευοφόλακα, τὸν χαρτοφύλακα, τὸν σακελλίου καὶ τὸν πρωτεύδικον, διωρίσατο φορεῖν ἐπάνω τῶν σκιαδίων αὐτῶν σταυροὺς, ἐδέησε δὲ ἐπὶ τῷ ἀπελυθέντι ἐπὶ τούτῳ ρεπιῶ προστάγματι γράμμα προβῆναι ἡμέτερον, ἀκολούθως καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν πράττουσα τῇ βασιλικῇ ταύτῃ φιλοτιμίᾳ καὶ τιμῇ τὸ παρὸν αὐτῆς ἀπολύει γράμμα, δι' οὗ καὶ παρακελεύεται κρατεῖν καὶ ἐνεργεῖσθαι τοῦτο κατὰ διαδοχὴν τὸν ἐξῆς ἅπαντα καὶ διηνεκῆ χρόνον εἰς τοὺς εἰρημένους ἐκκλησιαστικοὺς ἀρχοντας, καθὼς τὸ ρεπιῶν διορίζεται πρόσταγμα. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγένετο καὶ ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς ἀσφάλειαν. μ η ν ι α β γ ο υ σ σ τ ρ ι ν δ. ι ε ς †.

CXIV. (6855—1347) augusto ind. XV.

Synodus statuit metropoles Alanias et Soteropolis iterum esse univernas.

† Ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Ἀλανίας καὶ ὑπέρτιμος, ἀγαπητός κατὰ κύριον ἀδελφός καὶ πρῶτος τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀνήνεγκεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίαν καὶ θεῖαν σύνοδον, ὡς ἡ ἀγιωτάτη μητροπολίς Σωτηροπόλεως ἐξ ἀμνημονεύτων σχεδὸν τῶν χρόνων ἡνωθῆναι διὰ κράτους συννοδικῆς καὶ ρεπιῶν χρυσοβούλλου καὶ ἐγένετο ἡνωθῆναι ἐν μετὰ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἀλανίας δι' αἰτίας, ἃς διαλαμβάνουσι τὰ δηλωθέντα δικαιώματα, ὥστε εἶναι ταύτην εἰς καθέδραν ἐκ τῆς τοῦ κατὰ καιροὺς ἀρχιερέως τῶν Ἀλανῶν, ἐπειδὴ οὐδὲ ἔχει τινὰ ἰδίαν ἀρχιερατικὴν καθέδραν ἢ τοιαύτην μητροπολίς, ἅτε δὴ τοῦ ἐθ-

νοος ὄντος νομαδικοῦ, καὶ διατηρήθη καὶ διέμεινεν ἡ πράξις ἐκτότε καὶ εἰς δευρο ἀπαρακοίητος· πρὸ ἡλίγου δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἐφημέριεθῃ καὶ χειροτονηθῇ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐκκλησίᾳ Σωτηροπόλεως γνήσιος ἀρχιερεὺς παρὰ τοῦ πατριαρχεῦσαντος πρὸ ἡμῶν, διελόντος τὸν τρόπον τοῦτον καὶ διαχωρήσαντος ταύτην ἀπὸ τῆς Ἀλανῶν, ὡς ἐντεθῆεν ἐξακολουθεῖν ἐξ ἀνάγκης ἐκεῖνο, ἵνα δηλονότι μηδὲ ἀρχιερεῶς εὐμοιρήσῃ τὸ ἔθνος, μὴ ἔχοντός τι οἰκεῖον κατάντημα, ὃ κάκεινοι προσιδότες ἐπὶ τῷ τοιοῦτον ἔργον ἤλθον, καὶ ἄμφω συνήψαν εἰς ἓν. ταῦτα δὲ τῆς τῶν Ἀλανῶν ἀνεπέγκας ἐζήτησε τὸ ποιητέον ἐκ' αὐτῶ γενέσθαι διαγνώσει συνοδικῇ, προτείνας ἐπὶ τοῦ μέσου καὶ τὰ εἰρημμένα καλαγενῆ δικαιώματα, τὴν συνοδικὴν δηλαδὴ πρᾶξιν καὶ τὸ χρυσόβολλον. προέτρεφε τοῖνον ἡ μετριότης ἡμῶν, καὶ ἀνεγνώσθησαν ταῦτα ἐν ἐπηκόῳ, καὶ διαλάμβανε συνψᾶ τῶν παρ' αὐτοῦ ῥηθῆσιν. ἡ μέντοι συνοδικὴ πρᾶξις καὶ θεσμὸν ἄλλον τὸν ἀπὸ τῆς παναγίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος ἐπιτιθεῖσα ἦν τοῖς ὑπὸ τὸν ὕψηλόν τοῦτον ἀναβησομένοις θρόνον, συντηρῆσαι βέβαια τὰ οἰκονομηθέντα καὶ μηδὲν τι τοῦτων παρακινήσαι ἢ ἀλλοιωῖσαι ἢ διασαλεῦσαι τὸ σύνολον, ἀλλὰ μάλλον ἐπισχύειν καὶ ἐπιρρωνθεῖν κατὰ τὸν τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης ἀδιάρρηκτον σὺνδεσμον, εἰδόνσιν, ὡς ἐν ᾧ ταῦτα κρατόνουσιν, ἰσχυρότερα ποιοῦσι τὰ ἐαυτῶν. ἔνθεν τοι καὶ συνδιασκεφάμενη τὰ περὶ τοῦτου ἡ μετριότης ἡμῶν τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῶσι

ἔκρινεν, ὡς οὐ καλῶς οὐδὲ δικαίως ἐγένετο, ὅσον δὴ καὶ ἐγένετο, τὸ χειροτονηθῆναι δηλαδὴ ἐπὶ τῇ τῆς Σωτηροπόλεως ἀρχιερέα γνήσιον καὶ ἀθετηθῆναι τὸν τρόπον τοῦτον τὴν καλῶς γενομένην οἰκονομίαν ἐπ' ἀμφοτέραις ταύταις ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ συμφέροντος ἕνεκα τοῦ τοσοῦτου ἔθνους τῶν Ἀλανῶν, ἐγρήν γάρ, εἰ μὴ τι ἄλλο, τὸν τοιοῦτον ὑποτρέσαι θεσμὸν καὶ ἀπαρτεγχεῖρητα ἔδσαι μένειν πάντη καὶ ἀπαράτρωτα τὰ τῆς εἰρημμένης οἰκονομίας. διὸ δὴ καὶ αὐθις ἄμφω αὐταὶ αἱ μητροπόλεις, ἡ τῆς τῶν Ἀλανῶν καὶ ἡ τῆς Σωτηροπόλεως, εἰς ἓν συναφθήσονται τῶμα, καὶ τὴν ἔνωσιν ἀδιάσπαστον καὶ ἀδιάρρηκτον παντελῶς ἔξουσιν εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους κατὰ τὴν περίληψιν τῆς τότε συνοδικῆς πράξεως καὶ τοῦ σεπτοῦ χρυσοβόλλου, χρεῶν γάρ καὶ πάντα μὲν ἀπλῶς, ὅσα τοῖς πρὸ ἡμῶν καλῶς ἠγονόμενται, τὸ ἀπαρτεγχεῖρητον ἔχαιν. πολλῶν δὲ μάλλον τοῦθ', ὅπερ ὑπὲρ ὠφέλειας ψυχι-

κῆς Ἰθνος τοσούτου τὴν οἰκονομίαν εἴληγεν· ὅπως ἂν ἔλοιτο ποι-
 μάναι τις παραμυθίας ταύτης χωρὶς, τῆς ἀρχιερατικῆς θηλαθῆ καθ-
 ἑύρας, συνοδεῖν οὐκ ἔχομεν, ὅθεν ὁ τῆς Ἀλανίας καὶ Σωτηροπόλεως
 πάλιν κληθῆσεται, καὶ δύο κατὰ ταῦτό τὰς οἰκονομίας ἔξει, ὡς ἐπὶ
 ἑνος καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, καθὰ καὶ τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ πα-
 λαινῶν συνοδικῇ πράξει διαλαμβάνεται. τούτου γὰρ χάριν καὶ τῷ νῦν
 ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀλανίας καὶ Σωτηροπόλεως καὶ ὑπερέτιμῳ, ἀγα-
 πητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἣ
 παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικῇ πράξει ἐπιδίδοται εἰς ἀσφάλειαν.
 μ η ν ἰ α ὀ γ ο ὄ σ τ ω ἰ ν δ. ι ε' Ϛ.

CXV. (6855—1347) agosto ind. XV.

Synodus metropolitanae Traianupoleos confert episcopatum Mosynopoleos.

† Ἐπειὶ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Τραιανουπόλεως καὶ ὑπερέτιμος,
 ἀγαπητὸς κατὰ κύριον ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετρι-
 οτήτος, ἐν στερήσει καθίστηεν οἰκείου καθίσματος διὰ τὸ καὶ τὴν
 λαχοῦσαν αὐτὸν ἔργον βαρβαρικῆς ἐπόδου γενέσθαι, παραχωρήσει θεοῦ
 διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν, ἀνήνεγκε δὲ καὶ ἐζήτησεν ἐπιτραπήναι καὶ ἀνα-
 τεθῆναι αὐτῷ εἰς καθέδραν τὴν ὑπὸ τὴν λαχοῦσαν αὐτὸν ἀγιωτάτην
 τῆς Μοσυνοπόλεως ἐπισκοπῆν, ἀμοιροῦσαν ἀρχιερέως γνησίου, ἥτις καὶ
 αὐτῷ, πρὸ ὀλίγου τῷ τῆς Ξανθείας ἐπιτέτραπται, χηρευούσης ἔτι τῆς
 Τραιανουπόλεως, διακίψει τοῦσα κοινῇ συνοδικῇ τὰ τοῦ πράγματος
 ἢ μετριότης ἡμῶν πέπραχε μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων,
 τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Προύσης, τοῦ
 Μιτωλήνης, τοῦ Αἴνου καὶ τοῦ Γαρέλλης, εἰς κατάντημα καὶ καθίσμα
 τοῦ Τραιανουπόλεως εἶναι τὴν αὐτὴν ἀγιωτάτην ἐπισκοπῆν τῆς Μοσ-
 νοπόλεως, ὅπως ἂν θεοῦ θέλωντος εἰς ἑαυτὴν ἐπανέλθῃ ἢ κατ' αὐτὸν
 ἀγιωτάτη μητρόπολις, πολλῶν γὰρ δίκαιόν ἐστι θεραπευθῆναι τούτῳ
 τὴν στερῆσιν ἀπὸ τῶν οἰκείων ἢ τοῦτον μὲν ἔχειν, ὡς ἔχει, τῶν δὲ
 αὐτῶν μᾶλλον προσηκόντων ἐτέρους ἀπολαβεῖν, διὸ καὶ ἐπιλήψεται, ὡς
 εἴρηται, τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς, καὶ ἱερωργήσει ἐν αὐτῇ, καὶ
 πάντα, ὅσα καὶ ὁ γνήσιος ταύτης ἀρχιερεὺς, ἐπ' αὐτῇ διαπράξεται·
 ἀπέχεσθαι ὀφείλων τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρόσεως. ἐπὶ τούτῳ
 γὰρ ἐπιδίδοται αὐτῷ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικῇ πράξει.
 μ η ν ἰ α ὀ γ ο ὄ σ τ ω ἰ ν δ. ι ε' Ϛ.

CXVI. (6856—1347) septembri ind. I.

Synodus confert metropolitae Oxyici episcopatum Ganni per adiunctionem.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν πρόνοιαν, ὡς εἰκός, ποιουμένη τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κυζικίου, ὑπερίτιμοι καὶ ἐξάρχου πάσης Ἑλλησπόντου, ἀγαπητοῦ κατὰ κύριον ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ συλλειτουργοῦ, ἀνδρὸς ἐν δυνάμει λόγου καὶ πνεύματος διαπρέποντος, τὰ μάλιστα τε ἡμῖν συμβαλλομένου ἐν ταῖς ἀνακουφούσαις ἐκκλησιαστικαῖς ὑποθέσεσιν, ὡς οὐδενὸς ἦν ἐν τοῖς τοιοῦτοις καὶ πείρας καὶ δυνάμειος ἔχοντος, γῆρα τε καὶ ἐνδεία τῶν χρειωδῶν προσταλαιπωροῦντος, κατεπράξατο γνώμη κοινῇ τῆς περὶ ἡμᾶς ὀμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Σεβαστείας, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Προβόσης, τοῦ Τραιανουπόλεως, τοῦ Αἴνου, τοῦ Γαρέλλης καὶ τοῦ Καλλιουσπόλεως, ἐπιλαβεσθαι αὐτὸν ἐπιδόσεως λόγῳ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Γάννου μετὰ τῶν διαφερόντων αὐτῇ κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ λοιπῶν δικαίων. ἐπιλήφεται ταῖνον αὐτῆς, καὶ πάντων ἀπλῶς μετέξει τῶν ἐν αὐτῇ κλῆν τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρόσεως, ἀναγνώστας τε σφραγίζει ἀπὸ τῶν ὑπ' αὐτὴν καὶ ὑποδιακόνους ἐξ αὐτῶν καὶ διακόνους καὶ ἱερεῖς χειροτονήσει, καὶ πάντα ἐκ αὐτῆ διαπράξεται, ὅσα καὶ ὁ γνήσιος ταύτης ἀρχιερεὺς, ὑφειλούτων καὶ τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἱερωμένων, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν, τὸ προσήκον αὐτῷ σέβας—καὶ τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι καὶ πείθεσθαι καὶ πειθαρχεῖν, ἐφ' οἷς μέλλει λέγειν πρὸς αὐτοῦς λουιτελέσιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγένετο καὶ ἡ παρῶσα ἡμετέρα καὶ συνδικῆ πράξις, καὶ ἐπεδόθη εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδ. α' †.

† Ἡ πράξις αὕτη ἐγένετο μηνὶ αὐγούστῳ, εὐρισκομένων καὶ τῶν ἀρχιερέων ἐνταῦθα, ἐπὶ τῇ Βρούσει, εἶτα καθαιρεθέντος τοῦ Γάννου μετετέθη καὶ ἡ πράξις †.

CXVII. (6856—1347) septembri ind. I.

Imperator Ioannes Cantacuzenus metropolitae Kiouine notum facit, constitutiones prioris patriarchae spectantes ecclesiam Russiae esse rescissas.

† Ἱερωτάτε μητροπολίτα Κυζίβου, ὑπερίτιμοι καὶ ἐξάρχει πάσης Ρωσίας. οἱ ἀποσταλέντες παρὰ τῆς ἱερότητός σου κατέλαβον εἰς προ-

κῆς ἔθους τοιοῦτου τὴν οἰκονομίαν εἰληγεν· ὅπως ἂν ἔλοι-
 μάναι εἰς παραμυθίας ταύτης χωρὶς, τῆς ἀρχιερατικῆς δηλαδὴ
 ἔδρας, συνιδεῖν οὐκ ἔχομεν, ὅθεν ὁ τῆς Ἀλαβίας καὶ Σωτηρο-
 πάλιν κληθήσεται, καὶ δύο κατὰ ταῦτο τὰς ἐκωνομίας ἕξει,
 ἓνος καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, καθὰ καὶ τὰ περὶ τούτου ἐν
 λαίτεια συνοδικῇ πράξει διαλαμβάνεται. τούτου γὰρ χάριν καὶ
 ἰσρωτάτη μητροπολίτη Ἀλαβίας καὶ Σωτηροπόλεως καὶ ὑπερτίμω
 πτωῦ κατὰ κύριον ἀδελφῶ καὶ συλλειτουργῶ τῆς ἡμῶν μετριότη,
 παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικῇ πράξις ἐπιδίδεται εἰς ἀσφο
 μηνὶ ἀύγουστῳ ἰνδ. ε' †.

CXV. (6855—1347) agosto ind. XV.

Synodus metropolitanae Traianupoleos confert episcopatum Mosynopole

† Ἐπει ὁ ἰσρωτάτος μητροπολίτης Τραιανουπόλεως καὶ ὑπὲρ
 ἀγαπητός κατὰ κύριον ἀδελφός καὶ συλλειτουργός τῆς ἡμῶν με-
 τριότης, ἐν στερήσει καθίστασθαι οἰκίω καθίστατος διὰ τὸ κα-
 λαγοῦσαν αὐτὸν ἔργον βαρβαρικῆς ἐφόδου γενέσθαι, παραχωρήσει
 διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν, ἀνήνεγκε δὲ καὶ ἐζήτησεν ἐπιτραπῆναι καὶ
 τεθῆναι αὐτῷ εἰς καθέδραν τὴν ὑπὸ τὴν λαγοῦσαν αὐτὸν ἀγίω-
 τῆς Μοσυνοπόλεως ἐπισκοπὴν, ἀμοιροῦσαν ἀρχιερέως γνησίου, ἥτι
 αὐτῷ, πρὸ ὀλίγου τῷ τῆς Ξανθείας ἐπιτίτραπται, χηρευούσης ἐκ
 Τραιανουπόλεως, διακίψει δοῦσα κοινῇ συνοδικῇ τὰ τοῦ πράγμ
 ἢ μετριότης ἡμῶν πέπραγε μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἰσρωτάτων ἀρχιερ
 τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Προύσης,
 Μιτωλίνης, τοῦ Αἴνου καὶ τοῦ Γαρέλλης, εἰς κατάντημα καὶ κἀθ-
 τοῦ Τραιανουπόλεως εἶναι τὴν αὐτὴν ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν τῆς Μ-
 νοπόλεως, ὅως ἂν θεοῦ θέοντος εἰς ἐαυτὴν ἐκπέδῃ ἢ κατ' α
 ἀγιωτάτη μητρόπολις, πολλῶ γὰρ δίκαιόν ἐστι θεραπευθῆναι το-
 τὴν στερῆσιν ἀπὸ τῶν οἰκίω ἢ τοῦτον μὲν ἔχειν, ὡς ἔχει, τῶν
 αὐτῶ μάλλον προσηκόντων ἑτέρους ἀπολαύειν, διὸ καὶ ἐπιλήφεται,
 εἶρησαι, τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς, καὶ ἱερωργίης ἐν αὐτῇ,
 πάντα, ὅσα καὶ ὁ γνησίος ταύτης ἀρχιερέως, ἐπ' αὐτῇ διαπράξει
 ἀπέχρησθαι ὀφείλων τῆς τοῦ ἱεροῦ συνδρόνου ἐγκαιθιδρόσεως. ἐπὶ το
 γὰρ ἐπιδίδεται αὐτῷ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικῇ πρά-
 μηνὶ ἀύγουστῳ ἰνδ. ε' †.

[The text in this section is extremely faint and illegible due to the high contrast of the scan. It appears to be a list or a series of entries, possibly names and titles, arranged in a structured format. The text is oriented vertically on the page.]

IV.

† Μηνί μαίω, ἑπτακαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ, πέμπτῃ, ἰνδ. ιε'. προεβλήθη ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης, κῶρ Ἰσιδωρος, καὶ ἤρξαντο καταστρωνόμεσθαι ἐν τῷ παρόντι κωδικίῳ αἱ συνοδικαὶ πράξεις καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἔγγραφα σημειώματα †.

Ἄρχῃ ῥηθείσα παρὰ τοῦ αὐτοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου κατὰ τὸ ἐκπρατήσαν ἐκκλησιαστικὸν ἔθος ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλείων ἡμῶν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τῆς συγκλήτου καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν τῶν συνειλεγμένων ἐπὶ τῇ προβλήσει τοῦ ἀγιωτάτου Ἱεροσολύμων κροῦ Λαζάρου.

CX. (6855—1347) augusto ind. XV.

Isidorus metropolitae Philadelphias committit iura patriarchalia curanda in dioecesi Smyrnenoi.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος αὐτῆς ἐπιτρέπει καὶ ἀνατίθησι τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας καὶ ὑπερέμῳ, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ συλλειτουργῷ, ὥστε διοικεῖν τὰ δίκαια τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, ἔτι δὲ καὶ τὰ περὶ τὸν τοιοῦτον τόπον καὶ τὰ περὶ ἀμφοτέρας τὰς Φωκαίας εὐρισκόμενα πατριαρχικὰ ἐξαρχικὰ δίκαια· ὑπεβλοοῦσι τοίνυν καὶ οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ ἐν τῷ τοιοῦτῳ τόπῳ εὐρισκόμενοι πρεσβύτεροι, μοναχοὶ καὶ λαῖκοι ὑπέκτειν καὶ πειθαρχεῖν τούτῳ, ἐφ' οἷς μέλλει πρὸς αὐτοὺς λουιτεῖς, ἀποδιδόναι τε καὶ τὸ ἀνήκον κανονικὸν καὶ εἴ τι ἄλλο συνηθές ἐστί καὶ τεταγμένον ἀποδίδοσθαι παρ' αὐτῶν τῷ μέρει τῆς ἐκκλησίας, ἐκχωροῦμεν δὲ τῷ αὐτῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας ἱερουργεῖν ἐν αὐταῖς δὴ ταῖς Φωκαίαις καὶ ἀναγνώστας σφραγίζειν καὶ ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ ἱερεῖς χειροτονεῖν ἀπὸ τῶν ὑπ' αὐτάς, φροντίζειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι ὀφείλων, ὡς τὸ εἶδος, τῆς ψυχικῆς αὐτῶν ὠφελείας· ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγένετο τῷ αὐτῷ ἱερω-

τάτω ἀρχιεραὶ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ ἀγόστῳ ἰνδ. ε' †.

CXI. (6855—1347) augusto ind. XV.

Isidorus discernit, ut ecclesia Charitopolis iterum subiciatur metropoli Heraclaeae.

† Ἐκεῖ ἀπελύθη σεπτὸν πρόσταγμα τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἵνα εὑρίσκηται καὶ αὐθις ἡ ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ Χαριουπόλεως ὑπὸ τὸν ἀγιωτάτον μητροπολίτην Ἡρακλείας, ὑπέριτον καὶ ἔξαρχον πόσης Θράκης καὶ Μακεδονίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφὸν καὶ σλλειτοργὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, πράττειν καὶ ἐκ' αὐτῆ, ὅσα καὶ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς ἀγιωτάταις ἐπισκοπαῖς τῆς κατ' αὐτὸν ἐκκλησίας, ἀκολούθως τῷ αὐτῷ σεπτῷ προστάγματι παρακελεύεται καὶ ἡ μετριοτης ἡμῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἱερωτάτην μητρόπολιν Ἡρακλείας τελεῖν καὶ αὐθις τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν Χαριουπόλεως καὶ ἐξόν εἶναι τῷ αὐτῷ ἱερωτάτῳ ἀρχιεραὶ Ἡρακλείας ἐπισκοπον ἐκ' αὐτῆ χειροτονῆσαι κατὰ τὸ προσὸν ἀνωθεν αὐτῷ εἰς τοῦτο δίκαιον· τῆς γάρ περὶ τοῦτου χάριν ἀσφαλείας ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριοτης. μηνὶ ἀγόστῳ ἰνδ. ε' †.

CXII. (6855—1347) augusto ind. XV.

Isidorus metropolitanas Sebasteae committit iura patriarchalia curanda in suis diocesi.

† Ἡ μετριοτης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος αὐτῆς ἐπιτρέπει καὶ ἀνατίθησι τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σεβαστείας καὶ ὑπερίτῳ, ἀγαπητῷ κατὰ κήριον ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ σλλειτοργῷ, διοικεῖν καὶ τὰ ἐντὸς τῆς ἐνορίας τῆς κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτης μητροπόλεως τῆς Σεβαστείας εὐρισκόμενα πατριαρχικὰ ἔξαρχικὰ δίκαια, ἧγουν τὸ χωρίον τὰ Κόμαθα καὶ τὸ ἕτερον χωρίον τὴν Δόκειαν καὶ τὰ ἕτερα, ὅσα εὐρίσκονται πατριαρχικὰ, ὅστις καὶ ὀφείλει ἐπιμελεῖσθαι τῆς φυγικῆς ὀφελείας τῶν ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένων ἱερωμένων, μοναχῶν τε καὶ λαϊκῶν καὶ διδάσκειν καὶ νοθετεῖν αὐτοὺς, ὥστε ἀναστρέφεσθαι καὶ πολιτευεσθαι, ὡς ἀρμόζει χριστιανοῖς, ὀφειλόντων καὶ τῶν ἐποικῶν τῶν τε εἰρημένων πατριαρχικῶν χωρίων καὶ τῶν ἄλλων ἀπονέμειν πρὸς τὸν αὐτὸν ἱερωτάτον ἀρχιερέα τιμὴν τὴν πρέπουσαν καὶ ὑποταγὴν καὶ ὀπακοὴν καὶ εὐκείθειαν καὶ πειθαρχεῖν, ἐφ' οἷς μέλλει λέ-

γειν πρὸς αὐτοὺς λοσιταλείαν, ἀποδιδόναι τε πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ τεταγμένον κανονικόν καὶ εἴ τι ἄλλο σὸνῆθες ἔχουσιν ἀποδιδόναι τῷ μέρει τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐπιδίδεται πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ἀύγουστῳ ἰνδ. ε' †.

CXIII. (6855—1347) augusto ind. XV.

Isidorus confirmat mandatum imperatoris quibusdam ecclesiasticis conferentis ius ornari crucibus.

† Ἐπειδὴ ὁ κράτιστος καὶ ἅγιός μου ἀβουράτωρ τῆς εἰς τὸ ἔνθεον αὐτοῦ κράτος καθαρᾶς εὐνοίας ἀμοιβόμενος τοὺς ἐντιμοτάτους καὶ πρώτους τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, τὸν οἰκονόμον, τὸν σακελλάριον, τὸν σκευοφύλακα, τὸν χαρτοφύλακα, τὸν σακελλίον καὶ τὸν πρωτεύδικον, διαορίσαστο φορεῖν ἐπάνω τῶν τριαδίων αὐτῶν σταυροῦς, ἐδέησε δὲ ἐπὶ τῷ ἀπολυθέντι ἐπὶ τούτῳ ρεκτῷ προστάγματι γράμμα προβῆναι ἡμέτερον, ἀκολούθως καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν πράττουσα τῇ βασιλικῇ ταύτῃ φιλοτιμίᾳ καὶ τιμῇ τὸ παρὸν αὐτῆς ἀπολύει γράμμα, δι' οὗ καὶ παρακελεύεται κρατεῖν καὶ ἐνεργεῖσθαι τοῦτο κατὰ διαδοχὴν τὸν ἐξῆς ἅπαντα καὶ διηνεκῆ χρόνον εἰς τοὺς εἰρημένους ἐκκλησιαστικοὺς ἀρχοντας, καθὼς τὸ ρεκτὸν διορίζεται πρόσταγμα. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγένετο καὶ ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ἀύγουστῳ ἰνδ. ε' †.

CXIV. (6855—1347) augusto ind. XV.

Synodus statuit metropoles Alanias et Soteropoleos iterum esse univernas.

† Ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Ἀλανίας καὶ ὑπέρτιμος, ἀγαπητὸς κατὰ κύριον ἀδελφός καὶ πλλειουργός τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀνήνεγκεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱερὰν καὶ θείαν σύνοδον, ὡς ἡ ἀγιωτάτη μητροπολις Σωτηροπόλεως ἐξ ἀμνημονεύτων σχεδὸν τῶν χρόνων ἡνώθη διὰ πράξεως συνόδου καὶ ρεκτῷ χρυσοβούλλῳ καὶ ἐγένετο ὅμοια ἐν μετὰ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἀλανίας δι' αἰτίας, διὰ διαλαμβάνουσι τὰ δηλωθέντα δικαιώματα, ὥστε εἶναι ταύτην εἰς καθέδραν ἐς αἰὶ τῷ κατὰ καιροὺς ἀρχιερέως τῶν Ἀλανῶν, ἐπειδὴ οὐδὲ ἔχει τινα ἰδίαν ἀρχιερατικὴν καθέδραν ἢ τοιαύτη μητρόπολις, ἅτε δὴ τοῦ ἔθ-

νοος ὄντος νομαδικοῦ, καὶ διατηρήθη καὶ διέμεινεν ἡ πράξις ἕκαστε καὶ εἰς δεῦρο ἀπαραιοποίητος· πρὸ ἡλίγου δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἐφημέριον καὶ χειροτονηθῆ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐκκλησίᾳ Σωτηροπόλεως γνήσιος ἀρχιερεὺς παρὰ τοῦ πατριαρχεῦσαντος πρὸ ἡμῶν, διελόντος τὸν τρόπον τοῦτον καὶ διαχωρήσαντος ταύτην ἀπὸ τῆς Ἀλανῶν, ὡς ἐντεθεὶν ἐξακολουθεῖν ἐξ ἀνάγκης ἐκεῖνο, ἵνα δηλονότι μηδὲ ἀρχιερέως ἐμοιρῆση τὸ ἔθνος, μὴ ἔχοντός τι οἰκτεῖον κατάντημα, ὃ κάκεινοι προειδότες ἐπὶ τὸ τοιοῦτον ἔργον ἤλθον, καὶ ἄμφω συνήψαν εἰς ἓν. ταῦτα ὁ τῆς τῶν Ἀλανῶν ἀνεπέγκας ἐζήτησε τὸ ποιητέον ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι διαγνώσει συνοδικῇ, προτείνας ἐπὶ τοῦ μέσου καὶ τὰ εἰρημένα καλαιγενῆ δικαιώματα, τὴν συνοδικὴν δηλαδὴ πρᾶξιν καὶ τὸ χρυσόβουλλον. προέτρεψε τοῖνον ἢ μετριότης ἡμῶν, καὶ ἀνεγνώσθησαν ταῦτα ἐν ἐπηκόῳ, καὶ διαλάμβανε συνψᾶ τῶν παρ' αὐτοῦ ῥηθῆσθαι. ἢ μέντοι συνοδικῇ πρᾶξι καὶ δεσμὸν ἄλλον τὸν ἀπὸ τῆς παναγίας καὶ ζωαρχικῆς τριάδος ἐπιτιθεῖσα ἦν τοῖς ὑπὸ τὸν ὕψηλόν τοῦτον ἀναβησομένοις θρόνον, συντηρηθῆσαι βέβαια τὰ οἰκονομηθέντα καὶ μηδὲν τι τούτων παρακινήσθαι ἢ ἀλλοιωθῆσαι ἢ διασαλευθῆσαι τὸ σύνολον, ἀλλὰ μάλλον ἐπισχύειν καὶ ἐπιρροῦναι κατὰ τὸν τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης ἀδιάρρηκτον σύνδεσμον, εἰδόντιν, ὡς ἐν ᾧ ταῦτα κρατόνοουσιν, ἰσχυρότερα ποιοῦσι τὰ ἑαυτῶν. ἔνθεν τοι καὶ συνδιασκεψαμένη τὰ περὶ τούτου ἢ μετριότης ἡμῶν τοῖς περὶ αὐτὴν ἰερωτάτοις ἀρχιερεῶσι

ἔκρινον, ὡς οὐ καλῶς οὐδὲ δικαίως ἐγένετο, ὅσον δὴ καὶ ἐγένετο, τὸ χειροτονηθῆναι δηλαδὴ ἐπὶ τῇ τῆς Σωτηροπόλεως ἀρχιερέα γνήσιον καὶ ἀθετηθῆναι τὸν τρόπον τοῦτον τὴν καλῶς γενομένην οἰκονομίαν ἐπ' ἀμφοτέραις ταύταις ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ συμφέροντος ἔνεκα τοῦ τοσοῦτου ἔθνους τῶν Ἀλανῶν, ἔχρη γὰρ, εἰ μὴ τι ἄλλο, τὸν τοιοῦτον ὑποτρέσαι δεσμὸν καὶ ἀπαρταγχεύρητα ἔδσαι μένειν πάντη καὶ ἀπαράτρωτα τὰ τῆς εἰρημένης οἰκονομίας. διὸ δὴ καὶ αὐθις ἄμφω αὐταὶ αἱ μητροπόλεις, ἡ τῆς τῶν Ἀλανῶν καὶ ἡ τῆς Σωτηροπόλεως, εἰς ἓν συναφθήσονται τῶμα, καὶ τὴν ἔνωσιν ἀδιάσπαστον καὶ ἀδιάρρηκτον παντελῶς ἔξουσιν εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους κατὰ τὴν περίληψιν τῆς τότε συνοδικῆς πράξεως καὶ τοῦ σεπτοῦ χρυσόβουλλου, χρεῶν γὰρ καὶ πάντα μὲν ἀπλῶς, ὅσα τοῖς πρὸ ἡμῶν καλῶς ἐκονόμενται, τὸ ἀπαρταγχεύρητον ἔχειν. πολλῶν δὲ μάλλον τοῦθ', ὅπερ ὑπὲρ ὠφέλειας ψυχι-

κίς ἔθνος τοσούτου τὴν οἰκονομίαν εἴληγεν· ὅπως ἂν εἴκοιτο ποι-
 μάναι τις παραμυθίας ταύτης χωρὶς, τῆς ἀρχιερατικῆς δηλαδὴ καθ-
 εδρας, συνιδεῖν ὡς ἔχομεν, ὅθεν ὁ τῆς Ἀλανίας καὶ Σωτηροπόλεως
 πάλιν κληθῆσεται, καὶ δύο κατὰ ταῦτό τὰς ἐκωνομίας ἔξει, ὡς ἐπὶ
 ἑνος καὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, καθὰ καὶ τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ πα-
 λαιγενεῖ συνοδικῇ πράξει διαλαμβάνεται. τούτου γὰρ χάριν καὶ τῷ νῦν
 ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀλανίας καὶ Σωτηροπόλεως καὶ ὑπερτίμῳ, ἀγα-
 πτητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἡ
 παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικῇ πράξει ἐπιδίδεται εἰς ἀσφάλειαν.
 μηνὶ ἀύγουστῳ ἰνδ. ιε' Ϛ.

CXV. (6855—1347) agosto ind. XV.

Synodus metropolitae Traianoupolis confert episcopatum Mosynoupolis.

† Ἐπει ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Τραιανουπόλεως καὶ ὑπερτίμος,
 ἀγαπητὸς κατὰ κύριον ἀδελφός καὶ συλλειτουργός τῆς ἡμῶν μετριό-
 τητος, ἐν στερήσει καθίστηεν οἰκείου καθίσματος διὰ τὸ καὶ τὴν
 λαχοῦσαν αὐτὸν ἔργον βαρβαρικῆς ἐπόδου γενέσθαι, παραχωρήσει θεοῦ
 διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν, ἀνήνεγκε δὲ καὶ ἐζήτησεν ἐπιτραπήναι καὶ ἀνα-
 τεθῆναι αὐτῷ εἰς καθέδραν τὴν ὑπὸ τὴν λαχοῦσαν αὐτὸν ἀγιωτάτην
 τῆς Μοσυνουπόλεως ἐπισκοπὴν, ἀμοιροῦσαν ἀρχιερέως γνησίου, ἥτις καὶ
 αὐτῷ πρὸ ὀλίγου τῷ τῆς Ξανθείας ἐπιτέτραπται, χηροσοφίης ἔτι τῆς
 Τραιανουπόλεως, διακίψει δούσα κοινῇ συνοδικῇ τὰ τοῦ πράγματος
 ἢ μετριότητος ἡμῶν πέπραχε μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων,
 τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Προύσης, τοῦ
 Μισυλίνης, τοῦ Αἴνου καὶ τοῦ Γαρέλλης, εἰς κατάνημα καὶ κάθισμα
 τοῦ Τραιανουπόλεως εἶναι τὴν αὐτὴν ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν τῆς Μοσ-
 νουπόλεως, ὅπως ἂν θεοῦ δόντος εἰς ἑαυτὴν ἐκάνεθῃ ἢ κατ' αὐτὸν
 ἀγιωτάτη μητρόπολις, πολλῷ γὰρ δίκαιόν ἐστι θεραπευθῆναι τούτῳ
 τὴν στήρξιν ἀπὸ τῶν οἰκείων ἢ τούτων μὲν ἔχειν, ὡς ἔχει, τῶν δὲ
 αὐτῷ μᾶλλον προσηκόντων ἑτέρους ἀπολαύειν, διὸ καὶ ἐπιλήθεται, ὡς
 εἴρηται, τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς, καὶ ἱερωργήσει ἐν αὐτῇ, καὶ
 πάντα, ὅσα καὶ ὁ γνησίος ταύτης ἀρχιερεὺς, ἐπ' αὐτῇ διαπραξέται·
 ἀπέχεσθαι ὀφείλων τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθηδρόσεως. ἐπὶ τούτῳ
 γὰρ ἐπιδίδεται αὐτῷ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικῇ πράξει.
 μηνὶ ἀύγουστῳ ἰνδ. ιε' Ϛ.

CXVI. (6856—1347) septembri ind. I.

Synodus confert metropolitae Oysiœ episcopatum Gannœ per adiunctionem.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν πρόνοιαν, ὡς εἰκός, ποιουμένη τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κοζίκου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πόσης Ἑλλησπόντου, ἀγαπητοῦ κατὰ κόριον ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ συλλειτουργοῦ, ἀνδρὸς ἐν δυνάμει λόγου καὶ πνεύματος διαπρέποντος, τὰ μάλιστα τε ἡμῖν συμβαλλομένου ἐν ταῖς ἀνακοπούσαις ἐκκλησιαστικαῖς ὑποθέσεσιν, ὡς οὐδενὸς ἦττον ἐν τοῖς τοιούτοις καὶ πείρας καὶ δυνάμειος ἔχοντος, γήρα τε καὶ ἐνδεία τῶν χρεωδῶν προσταλαιχωροῦντος, κατεπράξατο γνώμη κοινῇ τῆς περὶ ἡμᾶς ὀμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Σερβαστείας, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Προόσης, τοῦ Τραϊανουπόλεως, τοῦ Αἴνου, τοῦ Γαρέλλης καὶ τοῦ Καλλιουπόλεως, ἐπιλαβέσθαι αὐτὸν ἐπιδύσεως λόγῳ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Γάννου μετὰ τῶν διαφερόντων αὐτῆ κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ λοιπῶν δικαίων. ἐπιλήψεται τῶν αὐτῆς, καὶ πάντων ἀπλῶς μεθέξει τῶν ἐν αὐτῇ κλῆν τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ἀναγνώστας τε σφραγίσαι ἀπὸ τῶν ὑπ' αὐτὴν καὶ ὑποδιακόνους ἐξ αὐτῶν καὶ διακόνους καὶ ἱερεῖς χειροτονήσει, καὶ πάντα ἐκ αὐτῆ διακράξεται, ὅσα καὶ ὁ γνήσιος ταύτης ἀρχιερεὺς, ὀφειλόντων καὶ τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἱερωμένων, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν, τὸ προσῆκον αὐτῷ σέβας—καὶ τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι καὶ πείθεσθαι καὶ πειθαρχεῖν, ἐφ' οἷς μέλλει λέγειν πρὸς αὐτοὺς λουιτελέσιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγένετο καὶ ἡ παρῶσα ἡμετέρα καὶ συνοδικῇ πράξις, καὶ ἐπεδόθη εἰς ἀσφάλειαν. μὴ νὶ σε πτε β ρί ω ἰ ν δ. α' †.

† Ἡ πράξις αὕτη ἐγένετο μηνὶ αὐγούστῳ, ἐπίσκοπων καὶ τῶν ἀρχιερέων ἐνταῦθα, ἐπὶ τῇ Βρόσει, εἶτα καθαιρεθέντος τοῦ Γάννου μετετέθη καὶ ἡ πράξις †.

CXVII. (6856—1347) septembri ind. I.

Imperator Ioannes Cantacuzenus metropolitae Κιοιῖαιε notum facit, constitutiones prioris patriarchae spectantes ecclesiam Russiae esse rescissas.

† Ἱερωτάτε μητροπολίτα Κυζέβου, ὑπερτίμη καὶ ἐξαρχε πόσης Ρωσίας. οἱ ἀποσταλέντες παρὰ τῆς ἱερότητός σου κατέλαβον εἰς προ-

κόνησιν τῆς βασιλείας μου, καὶ προσεκόνησαν τὴν πρὸς αὐτὴν γραφὴν σου, ἀφ' ἧς καὶ ἐγνώρισεν ἡ βασιλεία μου, ὅσον ἔγραφες καὶ ἀνέφερες. εἰς τοῦτο γούν, ὅσον ἐγένετο εἰς σέ, καὶ ἀπεκόπησαν πρὸ ὀλίγου αἱ ἐπισκοπαὶ σου, οὐδὲν ἦν ἄλλο τὸ αἴτιον, εἰ μὴ ἡ τῶν πραγμάτων σύγχυσις καὶ ἀνωμαλία, ἣν ἐμελλες γνωρίσειν καὶ σὺ, ἐν ταύτῃ γὰρ πολλῶν καὶ ἄλλων ἀτοπημάτων γεγόνωτων καὶ καινοτομιῶν καὶ δι' ἄλλα μὲν αἴτια, τὸ μείζον δὲ διὰ τὴν κακογνωμίαν τοῦ χρηματίσαντος πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐγένετο καὶ εἰς ὑμᾶς τοιαύτη καινοτομία· ἐπεὶ δὲ ἀρτίως εὐδόκησε τὸ μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἦλθον τὰ πράγματα εἰς εἰρηνικὴν καὶ τελείαν κατάστασιν, καὶ ἐξεβλήθη μὲν καὶ καθηρέθη αὐτός οὗτος ὁ χρηματίας πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὡς παρὰ κανόνας πράττων, διεκρίνε δὲ ἡ βασιλεία μου μετὰ φήφου τῆς Θείας καὶ ἱεράς συνόδου, καὶ γέγονε καὶ ἀποκατέστη οἰκουμενικὸς πατριάρχης ὁ κριθεὶς ἄξιος καὶ ἀρμόδιος εἰς τοῦτο διὰ τὸ περιὸν αὐτῷ τῆς ἀρετῆς καὶ πνευματικῆς καὶ θεαρέστου πολιτείας καὶ τῆς τῶν τρόπων χρηστότητος, ἀντεράπησαν, ὅσα τοιαῦτα ἐγένοντο παρ' αὐτοῦ τοῦ χρηματίσαντος πατριάρχου ἄτοπα καὶ ἔξω τῶν Θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, ἀποκατέστησαν δὲ καὶ αὐθις εἰς τὴν πρότερον τάξιν τε καὶ κατάστασιν. ἐπειδὴ ἀνέφε-
 ρεν ἡ ἱερότης σου εἰς τὴν βασιλείαν μου περὶ τῆς γεγνοίας καὶ εἰς σέ τοιαύτης καινοτομίας, καὶ ἐζήτησις ἀποκαταστῆναι ὡς καὶ τὸ πρότερον, ἐτοιμῶς ἡ βασιλεία μου προσδεξαμένη τὸ περὶ τούτου διωρί-
 σατο καὶ ἀπελύθη χρυσόβουλλον αὐτῆς, διοριζόμενον εἶναι καὶ εὐ-
 ρίσκεσθαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰς ἀγιωτάτας ἐπισκοπὰς τῆς Μικρᾶς Ῥω-
 σίας, τὴν τε Γαλλίτζαν καὶ τὰς λοιπὰς, ὑπὸ τὴν σὴν τοιαύτην ἀγιω-
 τάτην μητρόπολιν, πρὸς αὐτὸν δὲ τὸν Γαλλίτζης διωρίσατο ἡ βασιλεία
 μου καταλαβεῖν ἐνταῦθα ἐπὶ τῷ ἐξετασθῆναι τὰ κατ' αὐτοῦ λεγόμενα
 ἐγκλήματα, ἅπερ καὶ πρότερον κατ' αὐτοῦ ἐκίνησας καὶ νῦν αὐθις
 κινεῖς· διὰ τοῦτο δηλοποιεῖ πρὸς τὴν ἱερότητα σου ἡ βασιλεία μου,
 ὡς ἂν, εἴπερ ἔχεις εὐκόλον καὶ οὐδὲν φαίνεται σοι ἐμποδῶν, οὔτε
 τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ καὶ ὁ ἐντεῦθεν ὑφορώμενος κίνδυνος, οὔτε διὰ τι-
 να ἴσως ἀσθένειαν, καταλάβῃς ἐνταῦθα, καὶ προηγουμένως μὲν ἴδῃς
 καὶ τὴν βασιλείαν μου εἰς ἀποδοχὴν ἔχουσαν αὐτῆς τὸ περὶ τούτου,
 γένηται δὲ καὶ ἡ τοιαύτη ἐξέτασις τῶν τοῦ Γαλλίτζης κατηγορημά-
 των, παρούσης καὶ τῆς ἱερότητός σου, καὶ ἐντεῦθεν γένηται εἰς αὐτόν,

ὅσον ἂν φανῆ ἀρμόδιον καὶ προσήκον κανονικῶς, ἐπειδὴ οὕτως διείγνω γενέσθαι καὶ ὁ παναγιώτατός μου δεσπότης, ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης, μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν θείας καὶ ἱεράς συνόδου, εἰς τε τὸ ἀποκαταστήναι καὶ αὐθις τὰς εἰρημένους ἀγιωτάτας ἐπίσκοπους ὑπὸ τὴν σὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν καὶ εἰς τὸ προσκληθῆναι τὸν αὐτὸν Γαλλίτιζης ἀποδοθῆναι λόγον, ὑπὲρ ὧν ἐγκαλεῖται. εἰ δ' οὐκ ἔχεις εὐκόλον καταλαβεῖν ἐνταῦθα, ὡς εἴρηται, ἀποσταλήτωσαν ἄνθρωποι μετὰ γραφῆς σου, οὓς ἂν διακρίνης, εἰς αὐτὸν τὸν παναγιώτατόν μου δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, καὶ τὴν περὶ αὐτὸν θείαν καὶ ἱεράν σύνοδον, δηλοποιούσης περὶ τῶν τοιούτων κατηγορημάτων αὐτοῦ, κλὴν ἐχέτωσαν περὶ τούτων καὶ οἱ μέλλοντες ἀποσταλῆναι περὶ σοῦ εἰδησιν ἀκριβῆ, καὶ μέλλει γενέσθαι εἰς αὐτόν, ὅσον ἂν φανῆ ἔννομον καὶ κανονικόν. ἡ βασιλεία μου γοῦν ἀκριβῶς οἶδεν, ὑποίαν ἀγάπην καὶ πνευματικὴν διάθεσιν ἔχει ἡ ἱερότης σου περὶ αὐτήν, καὶ ὅπως ὑπερύχην ταύτης διὰ παντός, καὶ ὅτε ἔχεις εὐκόλον, καὶ γράψεις καὶ ἀναφέρεις εἰς τὴν βασιλείαν μου, περὶ ὧν βούλει, μετὰ τῆς αὐτῆς πνευματικῆς διαθέσεως καὶ πληροφορίας, πρᾶγμα μέλλεις ποιεῖν εἰς ἀποδοχὴν πολλὴν καὶ εὐαρέστησιν τῆς βασιλείας μου, ἐπειδὴ καὶ ἡ βασιλεία μου τὴν αὐτὴν εὐμένειαν καὶ διάθεσιν ἔχει εἰς τὴν ἱερωτικὰ σου. ὑποίαν καὶ πρότερον, μάλλον δὲ καὶ περισσοτέραν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ Σεπτεβρίῳ Ἰνδικτικῶνος α' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CXVIII. (6856—1347) septembri ind. I.

Imperator Ioannes Cantacuzenus decernit, ut tota Russia iterum subieciatur metropoli Κιοῦιας.

† Εὐγενέστατε μέγα ρήξ πάσης Ῥωσίας καὶ περιπόθητε ἀνεψιὲς τῆς βασιλείας μου, κύρ Συμεών· ἡ βασιλεία μου ἀπὸ τοῦ ἐλέους τοῦ θεοῦ ὀγιῶς ἔχει καὶ καλῶς, ἂν ποτε ἴνα ὑγιαίνης καὶ σὺ, ἀνεψιὲς μου. ἀπὸ τῆς γραφῆς σου ἐγνώρισεν ἡ βασιλεία μου, ὅσον ἔγραψες καὶ ἐδηλοποιεῖς εἰς αὐτήν. ἡ βασιλεία γοῦν τῶν Ῥωμαίων. ἀλλὰ σὺ καὶ ἡ ἀγιωτάτη τοῦ θεοῦ μεγάλη ἐκκλησία ἐνι. ὡς ἔγραψες καὶ σὺ. πηγὴ πάσης εὐσεβείας καὶ διδασκαλίας νομοθεσίας τε καὶ ἀγιασμοῦ. διὰ δὲ ἐφθασε καὶ ἐγένετο παραχωρήσει θεοῦ ἡ προύλιγον ἐπισυμβάσα συγ-

χροισ εις τὰ πράγματα, ἦν ἐμέλλετε γνωρίσειν καὶ ὁμοίς, καὶ ἐγένοντο καὶ ἄλλαι πολλαὶ καινοτομίαι καὶ καταλόσεις πραγμάτων καὶ δι'. ἄλλας μὲν αἰτίας, τὸ πλεόν δὲ διὰ τὴν κακογνωμίαν τοῦ χρηματίσαντος πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, οὐδὲν ἕτερον σπουδάσαντος ἢ τὸ τὰς οἰκείας ὁρέξεις πληροῦν, ἐγένετο καὶ αὕτη ἡ καινοτομία εἰς ἡμᾶς, καὶ προσβιβάσθη ὁ Γαλλίτζης εἰς μητροπολίτην, ἀρτίως δὲ, ἐπεὶ εὐδόκησεν ὁ θεός, καὶ ἐγένετο κατάστασις εἰς τὰ πράγματα, καὶ κατελόθη μὲν καὶ ἀνετράπη πᾶν, ὅσον ἐγένετο παράλογον κατὰ τὸν τοιοῦτον καιρὸν τῆς συγχύσεως, γέγονε δὲ καὶ ἀποκατέστη ἕκαστον τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προσήκουσαν καὶ ὀφειλομένην κατάστασιν, ἐξεβλήθη ἐνεσθῆεν καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ χρηματίσας πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὰς αὐτοῦ παραλογίας καὶ ἄκρ ἕτερα εἰργάσατο ἔξω τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, καὶ καθηρέθη, καὶ νυνὶ ἰδοὺ ἐξέλεξάτο ἡ βασιλεία μου μετὰ φήφου καὶ δοκιμασίας τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, καὶ γέγονεν εἰς τὸν θρόνον τῆς θεοφιλῆτος, θεοδοξάτου καὶ θεομεγαλάντου Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμενικός πατριάρχης ὁ κριθεὶς ἄξιος καὶ ἀρμόδιος εἰς τὸν τοιοῦτον θρόνον τοῦ πατριαρχείου, δι' ἣν κερ κέκτηται πολιτείαν θεάραστον καὶ εἰς ὀφέλειαν πολλῶν φοχῶν συντείνουσας, καὶ ἐπεὶ ἐζητήσατε καὶ ὁμοίς, ὡς ἂν ἀποκαταστῶσι καὶ αὐθις αἱ ἀγιώταται ἐπισκοπαὶ τῆς Μικρᾶς Ῥωσίας, ἦτε θηλονότι Γαλλίτζης καὶ αἱ λοιπαὶ, ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κογέβου, ὡς καὶ τὸ πρότερον, διέκρινεν ἡ βασιλεία μου καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ παναγιωτάτος μου δεσπότης ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, καὶ ἐτάχθη πάλιν ὀκεισθαι τὰς τοιαύτας ἀγιωτάτας ἐπισκοπὰς εἰς τὴν ῥηθείσαν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κογέβου καὶ ὑφ' ἓνα μητροπολίτην τὴν πᾶσαν Ῥωσίαν, τὴν τε Μεγάλην καὶ τὴν Μικράν, ποιμαίνεσθαι, καθὼς μέλλεις γνωρίσειν ἀπὸ τοῦ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου καὶ ἀπὸ τῆς τιμίας πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς διαγνώσεως, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν μέλλει εὐρίσκεσθαι καὶ ἡ Γάλλιτζα ἐπισκοπὴ τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κογέβου, ὡς καὶ τὸ πρότερον, αὐτὸς δὲ ὁ Γαλλίτζης ἄρισθη καὶ παρὰ τῆς βασιλείας μου, διεμηνύθη δὲ καὶ παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου καταλαβεῖν ἐνεσθῆα, καὶ οὕτως μέλλει εὐρίσκεσθαι τὸ πρᾶγμα αὐτόθι ἀσύγχοτον, σὺν ἀντιλήψει θεοῦ. ἀπέστειλέ σοι ἡ βασιλεία μου ἐγκόλπιον σταυρὸν μετὰ τιμίου καὶ ἀγίου ξόλου, ὡς ἂν ἔχῃς

τοῦτο φολακτῆριον φυγῆς ὁμοῦ τε καὶ πάματος, ἔχει δὲ ὁ τοιοῦτος τίμιος καὶ ζωοποιὸς σταυρὸς καὶ λείψανα ἁγίων μαρτύρων δ', τοῦ τε ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, τοῦ ἁγίου Προκοπίου, τοῦ ἁγίου Κηρόκλου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλοκοιμήτου †.

† Εἶχε δι' ἐροθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς τὸ μὲν ἰσπετεβρίφ ἰνδ. α' †.

СХІХ. (6856—1347) septembri ind. I.

Imperator Ioannes Cantacuzenus notum facit Demetrio Ljubart, principi Vladimiriæ, episcopum Galitzæ iterum nubiætum esse metropolitæ Kiowæ.

† Εὐγενέστατε ῥῆξ Βολοδιμήρου καὶ ἀνεψιὲ τῆς βασιλείας μου, κῆρ Δημήτριε Λούμπορτε. οἶδας, ὅτι ἀπόθθι ἔθιμον ἦν καὶ νενομισμένον, ἀφ' οὗτο τὸ ἔθνος τῶν Ῥώσων ἐδέξατο τὴν θεογνωσίαν καὶ τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι ἐφωτίσθη, ἵνα εὐρισκῆται εἰς πᾶσαν τὴν Ῥωσίαν, τὴν τε Μεγάλην καὶ τὴν Μικρὰν, εἰς μητροπολίτης, ὁ Κογέβου, καὶ χειροτονῆ ἐπισκόπος εἰς ὅλας τὰς ἁγιωτάτας ἐπισκοπὰς, καὶ ἐὰν ἐπεχειρησάν τινές ποτε, ἵνα καταλάβωσι τὴν τοιαύτην κατάστασιν, ἀλλ' οὐδ' ἰσχυσάν εἰς τέλος ἀγαγεῖν τὴν ἑαυτῶν σπουδὴν, ἅμα γὰρ ἐγένετο ἡ κατάλωσις, καὶ ἅμα πάλιν κατέστη εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν καὶ συνήθειαν, καθὼς γινώσκετε καὶ ὁμοί· ἐλθὼν δὲ πρὸ ὀλίγου ἐνταῦθα ὁ ἀρχιερεὺς Γαλλίτζης, καίτοι γε λαλουμένων κατ' αὐτοῦ αἰτιωμάτων, δι' ἅπερ ἄφειλεν ἀποδοῦναι λόγον εἰς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κογέβου, ὑκέρτιμον καὶ ἕξαρχον πάσης Ῥωσίας, κῆρ Θεόγνωστον, ὅμοιος σὺνδρομον εὐρῶν τὸν γεγονότα ἐνταῦθα καιρὸν τῆς συγχύσεως καὶ ὑπελθὼν τὸν χρηματίσαντα πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις διὰ κακογνωμίας ἐφάνη καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ποιήσας παράλογα καὶ ἔξω τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τοὺς τὴν βασιλείαν καὶ τὰ κοινὰ πράγματα κακῶς καὶ ἐπισφαλῶς διοικοῦντας, ὅτινες καὶ τῆς τοιαύτης συγχύσεως ἐγένοντο αἴτιοι διὰ τὸ μὴ τὸ κοινῇ συμφέρον ζητεῖν, ἀλλὰ μόνον τὸ τὰς οἰκείας ὀρέξεις πληροῦν, προσβιβάσθη ἀπὸ ἐπισκόπου εἰς μητροπολίτην, λαβὼν καὶ τὰς ἀπόθθι εἰς τὴν Μικρὰν Ῥωσίαν εὐρισκομένης ἐτέρας ἁγιωτάτας ἐπισκοπὰς ἔχειν ἀφ' ἑαυτῶν. νῦν γοῦν, ἐπει εὐδόκησεν ὁ θεὸς, καὶ ἀποκατέστησαν καὶ αὐθις τὰ πράγματα εἰς τελείαν κατάστασιν, καὶ ὁστος μὲν ὁ χρηματίας πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐξεβλήθη διὰ τὰς τοιαύ-

τας αὐτοῦ παραλογίας καὶ διὰ τὸ παρὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας πολιτεοθῆναι, ἐγένετο δὲ καὶ ἀποκατέστη φήφηρ συνοδικῆ οἰκουμηνικῶς πατριάρχης ἡ κριθεὶς εἰς τοῦτο ἄξιος καὶ ἀρμόδιος διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ κατὰ θεὸν πολιτεῖαν αὐτοῦ, ἀνετράπησαν μὲν καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα τοιαῦτα εἰργάζατο οὗτος δὴ ὁ χρηματίσας πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἔξω τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, ἐτάχθη δὲ καὶ αὐθις ὀρισμῶ τῆς βασιλείας μου καὶ συνοδικῆ διαγνώσει, ὑποκείσθαι καὶ αὐθις τὰς αὐτόθι ἀγιωτάτας ἐπισκοπὰς, τὴν τε Γαλλίτζαν καὶ τὰς λοιπὰς, ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κυγέβου, ὡς καὶ τὸ πρότερον, αὐτὸς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς Γαλλίτζης καταλαβεῖν ἐνταῦθα καὶ γενέσθαι εἰς αὐτὸν μετὰ ἐξετάσεως, ὅσον ἂν φανῆ ἀρμόδιον καὶ κανονικόν. διὰ τοῦτο δηλοποιεῖ πρὸς σε τὰ περὶ τούτου ἡ βασιλεία μου, ἵνα συνδράμῃς καὶ ἐπιμεληθῆς εἰς τὴν ἀπεκβολὴν τοῦ τοιοῦτου ἀρχιερέως τοῦ Γαλλίτζης, ὥστε καταλαβεῖν αὐτὸν ἐνταῦθα, τὸν δὲ ἱερώτατον μητροπολίτην Κυγέβου, ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχον πάσης Ρωσίας, δέξασθε ἀπὸ τοῦ νῦν ὡς γνήσιον καὶ ἔννομον μητροπολίτην, ποιεῖν εἰς ταύτας δὴ τὰς ἀγιωτάτας ἐπισκοπὰς καὶ εἰς τοὺς καὶ αὐτὰς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, ὅσον ἓν καὶ κανονικόν, καὶ καθὼς ἐποίει καὶ πρότερον. ἐπεὶ οὖν ὑμεῖς διὰ τὸν χριστιανισμόν, ὃν ἔχετε, καὶ τὴν εἰς θεὸν εὐσέβειαν, εὐρίσκεσθε καὶ εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν εὐπειθεῖς καὶ ὑποτακτικοί, καὶ διὰ τοῦτο ἐστέξετε, τοῦτο ἰδόντες, τὰ πρότερον γεγονότα ἐκκλησιαστικὰ γράμματα τὰ δηλοποιοῦντα εὐρίσκεσθαι τὸν ἀρχιερέα Γαλλίτζης μητροπολίτην, νῦν ἰδοὺ πάλιν δηλοποιούσης αὐτῆς τῆς τοῦ θεοῦ ἀγίας ἐκκλησίας, διοριζομένης δὲ καὶ τῆς βασιλείας μου, εὐρίσκεσθαι καὶ αὐθις τὸ πρᾶγμα, ὡς καὶ τὸ πρότερον, δέξασθε τοῦτο καὶ ὑμεῖς ἀσμένως, καθὼς ἓν θέον καὶ ὀφειλόμενον καὶ εἰς φυχικὴν ὑμῶν ὠφέλειαν ἀφορῶν. διὰ τοῦτο καὶ ἄς γένηται, καθὼς δηλοποιεῖ πρὸς ὑμᾶς ἡ βασιλεία μου †.

† Ἐἶχε καὶ δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς θείας χειρὸς τὸ μὴν! τεπτεμβρίῳ ἰνδ. α' †.

CXX. (6856—1347) septembri ind. I.

Synodus confirmat chrysobullum imperatoris, quo iterum tota Russia iei subicitur metropolitae Κιωνιας.

† Ἡδὲ τι καὶ ναυσιπόροις γαληνῶν πέλαγος καὶ ἐπιπνέων ζέ-
φορος ἐξουρίας, ἥδὲ αὐ ὁμοίως κὰν τοῖς πολιτικοῖς πράγμασιν εὐνο-
μία, εἰρήνη τε καὶ ὁμόνοια· ὡς γὰρ τοῖς οὕτω ναυτιλλομένοις χειμῶ-
νος δηλαδὴ καὶ ζάλης καὶ τρικυμίας χωρὶς οὐκ ἐν ἀμφιβόλοις ἢ σω-
τηρία, καὶ τὸ σκάφος εὐχερῶς εἰς λιμένα κατάγεται, οὕτω δὴ καὶ
τοῖς ἐν εὐνομίᾳ ζῶσι τε καὶ πολιτευομένοις, σωτήριος γὰρ αὐτοῖς ὁ
βίος, ὄσφ καὶ ὀπείρατος τῶν τῆς συγχύσεως χαλεπῶν· σύγχυσις γὰρ
τὸ μέγιστον τῶν ἐν βίῳ δεινῶν, ἐπειδὴ καὶ φύσις αὐτῆ, ἄνω τε καὶ
κάτω πάντα ποιεῖν καὶ ἀναμιξ θεία τε ὁμοῦ συγκυκᾶν καὶ ἀνθρώ-
πινα πράγματα, καὶ τοῦτο ἴδῃ τις ἂν κὰν τοῖς ἤδη ῥηθησομένοις· τὸ
γὰρ ἔθνος τῶν Ῥώσων, χρόνος ἤδη μακρὸς, εἰς τετρακοσίους ἐγγὺς
ἐξήκων, ἓνα μητροπολίτην γνωρίζον, τὸν κατὰ καιροῦς τὴν Κυγέβου
λαχόντα μητρόπολιν, βαθείας ἀπολαῦον ἦν τῆς μετ' ἀλλήλων εἰρή-
νης, εἴ τι που καὶ τοῦ δέοντος ἐκτραπείη, οἷα φιλεῖ γίγνεσθαι, ἐπαν-
ι ἀτόμενον ὑπ' αὐτοῦ καὶ διορθούμενον εὐχερῶς. ὁ μέντοι παραχωρή-
σαι θεοῦ διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν ἐπισυμβὰς πρὸ ὀλίγου καιρὸς τῆς
συγχύσεως καὶ τὴν τοιαύτην τοῦ ἔθνους κατάστασιν ἀνέτρεψε κα-
τὸν ἔχον, καὶ μικροῦ δεῖν διὰ μάχας σφισὶ καὶ πολέμους ἐμφολῶν
κεκίνηκε· καὶ ὁ μὲν τοιοῦτος καιρὸς τοιαῦτα οἰκεία πάντως ἑαυτῷ
ποιῶν, ὁ ἐκ θεοῦ δὲ τὸ βασιλεύειν κληρὸν λαχὼν δίκαιον ἔνεκεν
ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης, ἐν οἷς ἅπαντας τοὺς πρὸ
αὐτοῦ σχεδὸν ὑπερήλασε βασιλέας, κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκρά-
τωρ, γνωρισθέντος τοῦ πράγματος τῷ ἐνθέῳ κράτει τῆς αὐτοῦ βασι-
λείας ἐξ ἡμῶν τε αὐτῶν καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς ἱεράς καὶ θείας συνό-
δου καὶ ἄμα, ἐξ ὧν ἔλεγε καὶ εἶδετο τὰ ἐκείθεν καταπεμφθέντα
γράμματα τοῦ τε ἱερωτάτου μητροπολίτου Κυγέβου, ὑπερίτιμοι καὶ
ἐξάρχοι πάσης Ῥωσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καὶ
σολλειουργοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, τοῦ τε εὐγενεστάτου ῥηγῶς
πάσης Ῥωσίας καὶ περιποθήτου ἀνεψιῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου
αὐτοκράτορος, κῦρ Σομεῶν, καὶ τῶν ἄλλων ῥηγῶν, ἃ καὶ συνοδικῶς
ἡμῖν εἰς ἐπήκουον ἀνεγνωσθήσαν, εἰσδύκησε τρεπτόν ἀπολυθῆναι χρυ-

σβουλλον, ἐκ' αὐτῶν ἔχον τῶν λέξεων οὕτως· „ἐπεὶ αἱ κατὰ τὸν τύπον τῆς Μικρᾶς Ῥωσίας τὸν ἐπιεκκλημῆνον Βολοδίονον εὐρισκόμεναι ἀγιώταται ἐπισκοπαί, ἣ τε Γάλλιτζα, τὸ Βολοδίμηρον, τὸ Χόλμιν, τὸ Περμεϊσθλίβιν, τὸ Λουτζικόν καὶ τὸ Τοῦρόβον, ὑπέκειντο, ἀφ' οὗτο τὸ τῶν Ῥώσων ἔθνος Χριστοῦ χάριτι τὴν θεογνωσίαν ἐδέξαντο, εἰς τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κογέβου, ἣν διέκει ἀρτίως ὁ κατ' αὐτὴν ἱερώτατος μητροπολίτης, ὑπέρτιμος καὶ ἑξαρχος πάσης Ῥωσίας, κῆρ Θεόγνωστος, ὡς καὶ αἱ τῆς Μεγάλῃς Ῥωσίας ἀγιώταται ἐπισκοπαί, κατὰ τὸν πρό ὕλλιου δὲ γεγονότα καιρὸν τῆς συγχύσεως, σόνδρομον τὸν τοιοῦτον εὐρόντες καιρὸν οἷ τε τὰ τῆς βασιλείας πράγματα διοικοῦντες, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ τῆς ἐκκλησίας παρὰ τὸ εἶκός προϊστάμενος, μηδὲν ἕτερον σπουδάζοντες ἢ τὸ τὰς οἰκείας ὁρέξεις πληροῦν, καὶ διὰ ταύτας τὴν τῶν κοινῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων κατὰστασιν εἰς ἀταξίαν μετασκευάσαντες καὶ πάντα σχεδὸν ἀνατρέφαντες καὶ συγχέαντες καὶ ταῖς τῶν χριστιανῶν ψυχαῖς τε καὶ σώμασι πάσαν καὶ παντοίαν βλάβην προξενήσαντες καὶ ζημίαν καὶ καινοτομίαν κῆν τοῦτῃ ποιούμενοι, ἀπέσπασαν ἀπὸ ταύτης δὴ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κογέβου τὰς ῤηθείας τῆς Μικρᾶς Ῥωσίας ἐπισκοπὰς καὶ ὑπὸ τὸν ἀρχιερέα Γαλλίτζης ὀκεισθαι, προβιάσαντες αὐτὸν ἀπὸ ἐπισκόπου εἰς μητροπολίτην, ὃ δὴ καὶ γέγονε μὲν εἰς κατὰλοσιν τῶν ἐκ παλαιοῦ νενομισμένων ἐθίμων εἰς τὴν τοιαύτην χώραν τῆς πάσης Ῥωσίας, ἔδοξε δὲ βαρὺ καὶ ἐπαχθὲς καὶ εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας χριστιανούς, μὴ ἀνασχομένους ὑπὸ δυοῖ μητροπολίταις ποιμαίνεσθαι, ἀλλὰ βουλομένους ἀσάλευτον καὶ ἀμετακίνητον μένειν τὴν, ἣν εἶχον ἐκ παλαιοῦ συνήθειαν, ὡς δεδήλωται, καὶ πάντα τρόπον κινουῦντας εἰς τὴν τῆς τοιαύτης καινοτομίας κατὰλοσιν, καθὼς καὶ ἐν ἄλλοις καιροῖς ἐπεχειρήθη μὲν ἡ τοιαύτη καινοτομία γένεσθαι, κατελύθη δὲ καὶ ἀνετρέπη ἅμα τῷ γεγονέναι, μὴ ἀνασχομένων, ὡς εἴρηται, τῶν ἐκεῖσε χριστιανῶν τὸ τοιοῦτον αὐτῶν ἔθος ἀθετηθῆναι. ἀνηγέχθη δὲ τὰ περὶ τοῦτου ἀρτίως εἰς τὴν βασιλείαν μου παρὰ τοῦ εὐγενεστάτου μεγάλου ῤηγός Ῥωσίας καὶ περικοθήτου ἀνεψιοῦ τῆς βασιλείας μου, κῆρ Σομεῶν, καὶ ἐζητήθη μετὰ παρακλήσεως αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων ἐκεῖσε ῤηγῶν, ὥστε ἀποκαταστήναι καὶ αὐθις διὰ χρυσοβουλλου τῆς βασιλείας μου τὰς τοιαύτας ἐπισκοπὰς ὑπὸ τὴν ῤηθείαν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κογέβου. ὡς καὶ τὸ

πρότερον. ἡ βασιλεία μου τὴν τοιαύτην ἀποῦ ζήτησιν δικαίαν καὶ εὐλογον κρίνασα διὰ τε τὸ ῥηθὲν καὶ ἀνωθεν μέχρι νῦν κρατήσαν ἐκκλησιαστικὸν ἔθος, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ περιὸν τῆς ἀρετῆς τε καὶ θεαρέστατο πολιτείας ἀποῦ δὴ τοῦ διαληφθέντος ἱερωτάτου μητροπολίτου Κογιέβου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ῥωσίας, τὸν παρόντα χρυσοβούλλον λόγον ἀπολόουσα εὐδοκεῖ καὶ προστάσσει καὶ διορίζεται ὑποκείσθαι καὶ αὐδὶς τῇ ῥηθείσῃ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Κογιέβου τὰς κατὰ τὴν εἰρημένῃ Μικρὰν Ῥωσίαν ἀγιωτάτας ἐπισκοπὰς, τὴν τε Γάλλιτζαν, τὸ Βολοδιμηρον, τὸ Χόλμιν, τὸ Περμίσθλιν, τὸ Λουτζικὸν καὶ τὸ Τοῦροβον, αἵτινες παρὰ τὸ εἶκος τῷ Γαλλίτζῃ ἐδόθησαν, ὡς δεδῆλωται, κατὰ τὸν ῥηθέντα καιρὸν τῆς συγχύσεως, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Κογιέβου ἀρχιερατικῶς διαπρέποντα ποιεῖν ἐν αὐταῖς, ὅσα καὶ οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες τοῦ μητροπολίτου ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐπισκοπαῖς ποιεῖν ἐγκυλεύονται, καὶ ὅσα δὴ καὶ πρότερον ἐν αὐταῖς οἱ προγεγονότες μητροπολίται καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ διαληφθεὶς ἱερωτάτος μητροπολίτης Κογιέβου ἐτέλει, χειροτονῶν καὶ ἐγκαθιστῶν ἐν αὐταῖς ἐπισκόπους καὶ τὰ κατ' αὐτοῦ ἀνακρίνων καὶ ἐξετάζων ἐπὶ τισὶν ἐκκλησιαστικοῖς, εἰ δέοι, ζητήμασι καὶ ἄλλα ποιῶν, ὅσα τοῖς θεοῖς καὶ ἱεροῖς κανόσι νενόμισται, ὑπεικόντων καὶ τῶν κατὰ τὰς τοιαύτας ἀγιωτάτας ἐπισκοπὰς θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων ἔχειν εἰς αὐτὸν δὴ τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Κογιέβου, ὑπερτίμον καὶ ἐξάρχον πάσης Ῥωσίας, κῦρ Θεογνώστον, καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν κατὰ καιροῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατικῶς διαπρέποντας τὴν προσήκουσαν εὐπειθειαν, ὅσα καὶ εἰς πρῶτον ἀρχιερέα τούτων, καὶ ὑπακούειν αὐτῷ, ἐφ' οἷς ἂν ἔχοι λέγειν καὶ εἰσηγεῖσθαι αὐτοῖς, ἀφορώσιν εἰς καταρτισμὸν τῶν ἐκεῖσε χριστιανῶν καὶ εἰς ἑτέραν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κανονικὴν πολιτείαν καὶ κατάστασιν, ἔθεν καὶ τῇ ἰσχύι καὶ δυνάμει τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου τῆς βασιλείας μου ὑποκείσονται μὲν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς αὐταὶ δὴ αἱ ῥηθεῖσαι ἀγιωτάται ἐπισκοπαὶ τῆς Μικρᾶς Ῥωσίας τῇ διαληφθείσῃ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Κογιέβου καὶ τῷ ταύτην ἀρχιερατικῶς διέκοντι κατὰ τὸ παρὸν ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ῥωσίας, κῦρ Θεογνώστῳ, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὰ κατ' αὐτὰς ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα, ὡς ἀνωτέρω δεδῆλωται, ἀνακριθῆσονται τε καὶ ἐξετασθήσονται, καὶ τῆς προσηκούσης διορθώσεως ἐπιτεθῶνται, καὶ τὰ ἐν αὐταῖς ὑφειλόμενα πάντα καὶ νενομισμένα τε-

λείσθαι διαπραχθήσονται, μετ' αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς κατὰ καιροῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατικῶς διαπρέφουσι, καὶ ἡ τοιαύτη κατάστασις ἐς ἀεὶ διατηρηθήσεται, ὡς καὶ ἦν ἐξ ἔθους ἐκ παλαιοῦ, καθάπερ δεδήλωται, τὰς κατ' αὐτοὺς ἀγιωτάτας ἐπισκοπὰς ὑφ' ἓνα μητροπολίτην εὐρίσκεισθαι. ἐπὶ τούτῳ γάρ καὶ ὁ παρῶν χρυσόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου ἐγένετο καὶ ἐπεχορηγήθη τῷ μέρει τῆς βῆθαισης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κυζέβου εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν, ἀπολοθεὶς κατὰ μῆνα ἀβγούστου τῆς νῦν τρεχούσης πεντεκαϊδεκάτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχλιοστοῦ ὀκτακισιοστοῦ πεντηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπιστημῆνατο κράτος.“

Ἀκολούθως τοιγαροῦν, ὡς ἔχρην, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν γνώμη κοινῇ τῆς περὶ ἡμᾶς ὀμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Σεβαστείας, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Προύσης, τοῦ Μιτολήνης, τοῦ Αἴνου, τοῦ Σουδαίας, τοῦ Γοτθίας, τοῦ Βιζύης, τοῦ Καλλιουπόλεως καὶ τοῦ Γαρέλλης, πέπραχεν ἐπανασωθῆναι καὶ ἐπανελθεῖν τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Κυζέβου τὰς εἰρημένους ταύτης ἐπισκοπὰς, τὴν Γάλλιτζαν, τὸ Βολοδίμηρον, τὸ Χόλμιν, τὸ Περμεσίθλιν, τὸ Λουτζικόν καὶ τὸ Τοῦροβρον, καὶ ὑποκείσθαι αὐτῇ, ὡς τὸ πρότερον, εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα καὶ διηνεκῇ χρόνον καὶ τοὺς ἐν αὐταῖς εὐρίσκομένους θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, μητροπολίτην καὶ πρῶτον ἑαυτῶν εἶναι τὸν Κυζέβου καὶ εὐπειθεῖν αὐτῷ, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς· ἀκουροῦμεν γάρ καὶ τὴν ἐν τῷ πρὸ ὀλίγου καιρῷ τῆς συγχύσεως γενομένην παρὰ τοῦ πρὸ ἡμῶν πατριαρχεῦσαντος συνοδικῆν ἐπὶ τῇ τῆς Γαλλίτζης πράξει, καὶ λόομεν καὶ συγχωροῦμεν συνοδικῶς καὶ τὸν ἐκφωνηθέντα τῷ τότε ἐκκλησιαστικόν δεσμὸν κατὰ τῶν μὴ πειδομένων τῷ Γαλλίτζης ἐπισκόπων καὶ τῶν ἄλλων, ὡς παραλόγως γεγονότα, διὸ δὴ καὶ ἔσονται τῇ τῆς Κυζέβου καὶ αὐτῆς ὑποκείμεναι αἱ ἡριθμημένα αὐταῖ ἀγιώταται ἐπισκοπαί, καὶ ἡ κατάστασις αὐτῆ, ὡς ἀρχαία καὶ δικαία καὶ πολὺ τὸ εὐλογον ἔχουσα καὶ ἐπὶ συμφέροντι ἔθνος τοσοῦτου, τῆς μετ' ἀλλήλων δηλονότι εἰρηνικῆς αὐτῶν ὁμονοίας ἕνεκα γεγονυῖα, τὸ ἀπαρκοίητον καὶ παρὰ τῶν μεθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτων πατριαρχῶν λήφεται, καὶ ἔ νῦν τε ἱερωτάτος μητροπολίτης Κυζέβου, ὑπέριμος καὶ ἑξαρχος πάσης Ῥωσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας

ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς διακράζονται ἐπ' αὐταῖς ἀπροκρηματίστως, ὅσα αὐτοῖς ἐφέται κανονικῶς. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα καὶ συνοδικὴ πράξις ἐγένετο καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης ἀγνωτάτης μητροπόλεως Κογέβου εἰς διαωνίζουσαν τὴν ἀσφάλειαν. μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδ. πρώτης †.

CXXI. (6856—1347) septembri ind. I.

Isidorus metropolitam Galitias in ius vocat.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Γαλιτζης καὶ ὑπέριτμε, ἀγαπητὲ κατὰ κέριον ἀδελφεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργεῖ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. ἀπὸ τοῦ ἀπολοθέντος ἀρτίως σεπτοῦ χρυσοβούλλου τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος καὶ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας καὶ συνοδικῆς πράξεως γνωρίσειν μέλλει καὶ ἡ ἱερότης σου, ὅσον ἐγένετο καὶ ἀποκατέστη καὶ περὶ τῶν ἐπισκοπῶν τῆς Μικρᾶς Ῥωσίας, ταχθέντος ὑποκείσθαι πάλιν αὐτὰς ὡς τὸ πρότερον τῇ ἀγνωτάτῃ μητροπόλει Κογέβου, περὶ δὲ τῆς ἱερότητός σου Ἰσθι, ὡς ἐλαλήθησαν, ὅσα δῆτα καὶ ἐλαλήθησαν αἰτιάματα, συνοδικῆς ἐξετάσεως δεόμενα, καὶ παραγγυόμεθα, ὡς ἂν ἐπιστῆς καὶ καταλάβῃς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ θείαν σβνοδον, ὡς ἂν συνοδικῶς ἐξετασθέντων τῶν τοιοῦτων αἰτιαμάτων γένηται καὶ ἀποκα(τα)στῆ, ὅσον ἂν διαγνωσθῇ κανονικῶς δίκαιον. ἐλθέ οὖν ἀπαραιτήτως, μηδὲν ὑπερθέμενος. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδ. α' †.

CXXII. Sine anno.

Metropolitae Monembasias Iacobi Kukulnari epistola ad patriarcham scripta.

† Τοῦ μητροπολίτου Μονεμβασίας Ἰακώβου τοῦ Κουκουσάρη εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην †.

† Παναγιώτατέ μου δέσποτα καὶ οἰκουμενικὲ πατριάρχα. εἰ καὶ τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται, ἀλλ' οὖν οὐκ ἀπὸ τοῦ προσήκοντος πράττειν δοκῶ μοι, εἰ φαινοίμην καὶ αὐτὸς ὑπερεντυγχανῶν θεῶ ὑπὲρ τοῦ καὶ σωματικῶς ἐρρωσθαι τὴν σὴν ἀγιότητα· οὐκ οὖν εἴης μοι, παναγιώτατε δέσποτα, καὶ σωματικῶς ὑγιαίνων εἰς κολλῶν ὠφέλειαν καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀγγελλίαν· πολλῶν μὲν οὖν ἐστί

καὶ μεγάλων τὸν ἄριστον ἐκαινὲν αὐτοκράτορα, οὐχ ἤμιττα δ' ἐν οἷς τῶν μὲν προτέρων ἐκείνων ἀπομνημονεύσας ἐφάνη, εἰρήνην δ' ἐξ ἴσου πᾶσιν ἐνεῖμε δαφιλῆ· ἀλλὰ τὰ μὲν ἄλλ' ἐκείνοις λέγειν χρῶν, οἷς φρονεῖς τῶν ἔργων τὰ κάλλιστα λόγοις ἐγκωμίων ἐκαίρειν, ἐμὲ δ' ἄχασθαι τῶν ἄλλων οὐχ ἤττον τοῦ σοφοῦ βασιλέως τὴν σόνεσιν, οἷς προστάτην ἄριστον τῆς μητρὸς τῶν ἐκκλησιῶν τὴν σὴν ἀναδέδειχεν ἀγιότητα, ἣν ἄνωθεν μὲν ἢ τοῦ παναγίου πνεύματος χάρις ἐτήρει, ἐκεῖν' ἀνήνοτα καθάπαξ δεικνύσα, ἃ πρόσθεν περὶ ταύτης ἐφήφιζον ἄνθρωποι, ἢ δ' ἐν χειρὶ κορίου καρδία τοῦ βασιλέως, ἃ τῷ παναγίῳ περὶ ταύτης ἐδόκει πνεύματι, νὸν καλῶς ἔγνω καὶ ἤ προσῆκε, κεκάδικεν· οὐκοῦν τὸν μὲν ἄριστον αὐτοκράτορα ἐκαιοδμεν τῆς εὐβουλίας, καὶ χάριτας δεῖ πλείστας τῷ ἐνθάφ τοῦτο κρᾶτει περὶ ταύτης ὁμολογοῦμεν, ταύτη δὲ τῆς μερίστης τιμῆς συνηδόμεθα, συμφθετηγόμενοι τε καὶ ἀπόντες καὶ συμφωνοῦντες τοῖς ἱεροῖς ἀνδράσι, τοῖς σεπτοῖς μου δεσπόταις καὶ ἀδελφοῖς, οἷς περὶ ταύτης τῷ καλῷ γέγονε συμφθέτῃσθαι βασιλεῖ· ἃ γὰρ περὶ ταύτης αὐτῷ, ταῦτα καὶ τούτοις ἢ τοῦ παναγίου πνεύματος ἐνέκνευσε χάρις, οὐδὲ γὰρ ἐνήν, οὐκ ἐνήν διαφωνεῖν τοῦς τοῦ πνεύματος, περὶ ὧν ἐδόκει τῷ πνεύματι, οὐκ ὅπο τὸν μῦθον κρῖπτεσθαι τὸν λόγον ἐδόκει τῷ πνεύματι, τοῦτο λελάληκε μὲν ἐν τῇ τοῦ βασιλέως καρδίᾳ, ἐνέκνευσε δὲ τοῖς αὐτοῦ· ἔδει δ' ἐπὶ τῆς λογιᾶς τεθῆναι, καὶ τέθειται, ὥστε τὰς ἀπάντων καταφωτίζειν φοχὰς. οὐκοῦν εἴης πάντας καταφωτίζων, παναγιώτατε δέσποτα, λόγοις εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης, πᾶσαν μὲν φαδλὴν ἔριν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἀποδιώκων, εἰλικρινῆ δ' ἀντιστάτων εἰρήνην καὶ ἀγιασμόν, ὧν χορηγός ἐστι θεός, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγκλεισόμενος ἀγίου μαθητοῦ καὶ ἀποστόλου· „εἰρήνην διώκετε καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄφετε τὸν θεόν“ †.

CXXIII. (6856—1348) maio ind. I.

Synodus dirimit controversiam.

† Τῆς κατὰ πρῶτον γάμον γυναικὸς τοῦ πρωτοκονητοῦ τοῦ Ἀλάτου ἐκείνου, τῆς θυγατρὸς τοῦ ἄρχοντος κῦρ Νικηφόρου, ἐπὶ παισὶ τὸν βίον ἀπολιπούσας, εἶτα καὶ τῶν παιδῶν τελεστοησάντων, οἱ ἐκείνης ἀδελφοὶ (φθάσαντες γὰρ οἱ γονεῖς καὶ αὐτοὶ τὸ χρῶν ἐλειτούρησαν) δι' ὄχλου περὶ τῶν τῆς προικὸς πραγμάτων ἐγένοντο τῷ οἰκείῳ

γαμβρῷ τῷ δηλωθέντι πρωτοκονητῷ, καὶ ἀνελάβοντο μὲν, ἕσα δῆτα καὶ ἀνελάβοντο, ἐπέκεινα δηλονότι καὶ τῆς τοῦ τρίτου προσότητος: ἐξ ἀνθρώπων δὲ καὶ τούτων δὴ τῶν ἀδελφῶν ἐκείνης γενομένων, οἱ παῖδες αὐτῶν κεινήσασιν καὶ ἀρτίως τὴν ὑπόθεσιν ἐπὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἰσθῆδος καὶ θείας συνόδου, γράμμα προτείναντες πατριαρχικόν τοῦ κβρ Ἀθανασίου, δικαιούντος ἀγαλαβεῖν τοὺς αὐτῶν γονεῖς τὰ δῆμοιρα τῆς προικῆς καὶ ἱκανοποιηθῆναι ζητοῦντες τὴν τούτων ποσότητα, ἐπειδὴ οὐδὲν ἔφθασαν ἀγαλαβεῖν καὶ ἱκανοποιηθῆναι ταῦτα ἐκείνοι. τὸ μέρος μόντοι τοῦ πρωτοκονητοῦ καὶ αὐτὸ τῷ δικαστηρίῳ παρὼν καὶ τῶν εἰρημμένων ἀποδοῦν, γράμμα καὶ αὐτὸ προέτεινε συνοδικῆς κρίσεως τε καὶ διαγνώσεως τοῦ πατριάρχουσαντος πρὸ ἡμῶν, διαγορευδὸν μηδὲν τι δίκαιον ἔχειν τοὺς ἀδελφούς λαβεῖν τι ἀπὸ τῶν τοιούτων προικιμαίων πραγμάτων, οὔτε ἀπὸ τῆς ἀκριβείας τῶν φιλοσεβῶν νόμων, οὔτε ἀπὸ τῆς νεαρᾶς, ὡς τῶν μὲν τὸν περιλειφθέντα τῶν γονέων δικαιούντων ἐπὶ τῇ κληρονομίᾳ αὐτῶν, ὅτε μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν παῖδες τελευτήσουσι, τῆς νεαρᾶς δὲ τὰ τρίτα μόντα πρὸς μόνους παρακαμπόσης τοὺς γονεῖς τοῦ ἀποικομένου παιδός, ἡνίκα καὶ οἱ ἔγγονοι τελευτήσουσι τὸν βίον. προέτεινε δὲ καὶ ἑτέραν ἔγγραφον δικαίωσιν τῶν καθολικῶν κριτῶν, καταφηφιζομένην μὲν τοῦ προγεγονότος τοῖς τοῦ Ἄρχοντος γράμματος τῆς φυγοδικίας, δικαιούσαν δὲ τὸ μέρος τοῦ πρωτοκονητοῦ εἰς πάντα τε τὰ προικῆα αὐτοῦ πράγματα καὶ εἰς τὸ ἀποδοθῆναι αὐτῷ τὰ ἀφαιρεθέντα παρὰ τῶν Ἀρχόντων ἐκ τῶν κτημάτων τοῦ πρωτοκονητοῦ εἰσοδήματα. πρὸς τούτοις δὲ προσκόμισε καὶ ἀποδείξεις τῶν ἐπιτρόπων τῶν γυναικαδελφῶν τοῦ πρωτοκονητοῦ, καὶ ἀνεφάνη ἐντεῦθεν, ὡς ἀνελάβοντο καὶ ἱκανοποιηθῆσαν τὰ τρίτα τῆς ἀμφιμάχου προικῆς, ὅτε τὸ τῆς φυγοδικίας γράμμα τῶν καθολικῶν κριτῶν ἐγένετο πρὸς αὐτούς. τούτων οὕτω παρ' ἀφοτέρων λαληθέντων καὶ τῶν πατριαρχικῶν γραμμάτων διαφωνούντων πρὸς ἄλληλα, τοῦ μὲν ἑνὸς τοὺς τοῦ Ἄρχοντος τὰ δῆμοιρα δικαιούντος, πατέρου δὲ μηδ' ὅτιοῦν λαβεῖν αὐτοὺς παραχωροῦντος, μέσην ἢ μετρίτης ἡμῶν χωρήσασα, ἐπειπερ εὔρεν ἀπὸ τῶν ἐμφανισθεισῶν ἀποδείξεων παρὰ τοῦ μέρους τοῦ πρωτοκονητοῦ, ὡς ἀνελάβοντο οἱ τοῦ Ἄρχοντος καὶ τοῦ τρίτου ἐπέκεινα, ἐδικαίωσε μὲν αὐτοὺς εἰς τὴν τοιαύτην τρίτην μερίδα, διέγνω δὲ ἀνενόχλητον ἐξ αὐτῶν παντάπασιν ὀφείλειν μείνειν τοῦ λοιποῦ καὶ τὸ τοῦ πρωτοκονητοῦ μέρος καὶ εἰς τὸ δῆμοιρον

διὰ τὰς εἰρημένους ἄλλας αἰτίας καὶ ὅτι παρ' ἐκείνου γέγονεν ἡ ἔξοδος τῆς κηδείας καὶ τῶν μνημοσύνων τῆς γοναϊκῆς καὶ τῶν παιδίων· καὶ μὲν ἐφηροχάρισιν οἱ τοῦ Ἄρχοντος, εἰ ἂν ἔχοι, εἰδ' οὖν, ἀντιστρέφουσι τῷ μέρει τοῦ πρωτοκονητοῦ καὶ ὅσα φθάσαντες ἀφαιλοντο ὕστερον ἐκ τῶν κτημάτων καὶ οἰκημάτων αὐτοῦ, ἤνικα τὸ τῆς φοροδικίας γράμμα τῶν καθολικῶν κριτῶν γέγονε κατ' αὐτοῦ δὴ τοῦ πρωτοκονητοῦ, καθὼς ἐδικαιώθη ἀπολαβεῖν ταῦτα τὸ μέρος τοῦ πρωτοκονητοῦ παρὰ τῶν Ἀρχόντων ἔν τε τῇ συνοδικῇ καὶ σεκρετικῇ διαγνώσει, ἔνθεν τοι καὶ ἔξει ἐπ' ἀδείας τὸ μέρος τοῦ πρωτοκονητοῦ ἐπὶ τε τοῖς προσούσιον αὐτῷ οἰκήμασιν ἐντός τῆς θεοφυλάκτου, θεοδοξάστου καὶ θεομεγαλόντου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι διακράττεσθαι πάν, ὅσον ἐστὶν αὐτῷ κατὰ βούλησιν, καὶ τῷ βουλομένῳ συναλλάγμα ποιήσασθαι ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις, εἴτε κατὰ λόγον πράξεως, εἴτε καθ' ἕτερον δὴ τινὰ τρόπον, ἐξέσται ἀκωλύτως ποιεῖν αὐτὸ, μηδενὸς τῶν τοῦ μέρους τῶν Ἀρχόντων ὑφαιλοντος ἐμποδῶν γενέσθαι αὐτῷ τούτου ἕνεκα. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τοῦ πρωτοκονητοῦ εἰς ἀσφάλειαν. μ η ν ι μ α τ ψ ι ν δ. α' Ϛ.

CXXIV. (6857—1348) septembri ind. II.

Synodus metropolitan Antiquarum Patrarum transfert in metropolim Monembasias.

..... ἤδη πρὸς τὴν λαχούσαν αὐτὸν ἀπίναί ἐκάλωσεν ὁ θεός, τῇ μητροπόλει Μονεμβασίας τοῦτον τρωῶν, οἰονεὶ μεγάλη νηὶ μέγαν κυβερνήτην εἴποι τις ἄν. διὰ τοῦτο καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, θεία καὶ κανονικὴ κειθομένη κρίσει καὶ πολλαῖς ὁμοίαις πράξεσιν ἐπομένη, τὸ εὐλογοῦν ἐχούσαις μεθ' ἑαυτῶν, καὶ κοινῇ δοκιμασίᾳ καὶ φήψῃ τοῦ περὶ ἡμᾶς ἱεροῦ χοροῦ τῶν ἱερωτάτων ἱεραρχῶν καὶ ὑπερίμων, τοῦ Θεσσαλονίκης, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Ποντογρηκεσίας, τοῦ Πηγῶν καὶ τοῦ Βιζύνης. καὶ γνώμη τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου ἀποκράτορος, μετατεθῆναι τῶν σκουδαιστῶν ἐνόμισεν τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Παλαιῶν Πατρῶν, ὑπερίμον καὶ ἑξάρχον πάσης Ἀγαίας, εἰς τὴν ἁγιωτάτην Μονεμβασίας μητρόπολιν, ταύτῃ τοι καὶ μετατεθείς, παρακλήσεως τὴν μετρίαις βιασασμένης αὐτόν, μεθέξει μὲν, ὥσπερ τῆς ἐκων-

μίας και τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρόσεως, οὕτω δὲ καὶ τὰς ἱεραῖς συνόδοις τῆς γιγνομένης τιμῆς, ἔν τε στάσει καὶ καθέδραις, χρείας δὲ ἰσοτάσης εἰς ἕρτα χωρεῖν ἱεράρχῃ πρόποντα, διαπρέξεται πάντα, ὡς ἤδη γνήσιος ἀρχιερεὺς τῆς τοιαύτης μητροπόλεως Μονεμβασίας, μηδεμίαν αἰτίαν τὴν προδομίαν περικοποῦσθαι· οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀγιωτάτην ταύτην Μονεμβασίας μητρόπολιν, οἳ τε εἰς κλῆρον αὐτῇ τελούοντες, καὶ ὅσοι τῆς πολιτείας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπαρχίας, οὕτω μέλλουσιν αὐτῷ προσέχειν, ἐφ' οἷς ἂν κατὰ θεσμοὺς ἐκκλησιαστικὸς ἔχοι λέγειν αὐτοῖς, ὡς ὑπὸ θεοῦ προστάτῃ τοῦτοις καταπεμφθέντι, μεμνημένοι μεθ' ἱερᾶς εὐλαβείας τῆς ἀγιωτάτης φωνῆς· „ὁ ἀκούων ὁμῶν ἔμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὁμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ“. ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἡ παρούσα ἡμετέρα καὶ συνοδική πράξις γεγονοῖα ἐπεδόθη τῷδε τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μονεμβασίας, ὑπερέμψα καὶ ἐξάρχῳ πάσης Πελοποννήσου, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἡμῶν ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ, εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδ. δευτέρῳ †.

† Εἶχε καὶ δι' ὑπογραφῆς· Ἰσιδωρος, ἐλάτῃ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

CXXV. Sine anno.

Isidorus concedit, ut mutua dentur trescenta hyperpyra, quas ecclesias Sophias fuerant reliota.

† Ἐπεὶ ὁ ἐν μοναχοῖς... ὁ Κομπᾶς ἐκεῖνος μέλλων τελευταῖαν κατέλειπεν ἐνδιαθήκῃς ἐπὶ ἀνακτίσει τοῦ παμμεγίστου θειοτάτου ναοῦ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας ὑπέκπορα τριακόσια, προσδιορισθέντος πρὸς τὸν ἐπὶ θογατρὶ γαμβρὸν αὐτοῦ, τὸν Ἀντιοχείτην διδόναι ταῦτα τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἀνακτιζομένης, ἀρτίως δὲ χρήσεως ἀναγκαίας καὶ κοινωφελοῦς κατεπειγούσης, ἐδέχθη δοθῆναι κατὰ λόγον δέφνου τὰ τοιαῦτα τριακόσια ὑπέκπορα εἰς τὸ θεοφρούρητον βεστιάριον, ἐφ' ᾧ πάλιν μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ βοηθείας ἀποδοθῆναι ταῦτα τῆς τοιαύτης ἀνακτίσεως ἕνεκεν, ἢ μετριότης ἡμῶν τὴν χρῆσιν ταύτην λοιστευστάτην τῷ παντὶ κρίνασα μάλιστα, ἐξ ἧς συναιρομένου θεοῦ, μέλλουσι καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ τῆς βασιλείας καὶ τῆς πολιτείας συνίστασθαι πράγματα, ἐτοιμῶς πρὸς τὴν τοιαύτην κοινωφελῆ χρεῖαν ἐπένευσεν, ὥστε δανειακῶς δοθῆναι ταῦτα δὴ τὰ τριακόσια ὑπέκπορα

εἰς τὸ θεοφρόνητον βεσιδίριον κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον, ἐπεὶ δὴ εὐδοκίᾳ θεοῦ ἀποβήσονται τὰ καλά, ὃ τε γὰρ δηλωθεὶς μοναχός. . . . Κομᾶς τὴν ἀντιμιθίαν, ὡς προέθετο, θεόθεν ἀπολήφεται, τούτων αὖθις ἀποδοθέντων καὶ τοῦ θεοτάτου ναοῦ ἀνακτιζόμενος, καὶ τοῖς κοινοῖς πράγμασιν ὠφέλεια μεγίστη γενήσεται, ἐξ ἧς αὐτὸς τε ὁ παρμέριστος ναός καὶ ἅπαν τὸ τῶν χριστιανῶν πλήρωμα μέλλουσι καλῶς περισφάζεσθαι. δεῖσαν μέντοι τῷ διαληφθέντι Ἀντιχείτῃ γενέσθαι τοῦτο χάριν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς κληροφορίαν τοῦ τὴν μισθαποδοσίαν τὸν δηλωθέντα Κομᾶν ἀπολήφεσθαι παρὰ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ καιρῷ τῆς μελλούσης ἀναποδόσεως, ἦδη τὸ παρὸν ἀκολούεται πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν περὶ τοῦτο ἀσφάλειαν, ὥστε καὶ πλείονα τὸν μισθὸν ἔχειν αὐτὸν διὰ τὴν κοινωφελῆ ταύτην χρῆσιν †.

CXXVI. (6857—1348) octobri-decembri ind. II.

Synodus dirimit tres controversias.

I. † Ἐπίστανται τῷ καθ' ἡμᾶς ἱερῷ συνοδικῷ διακαστηρίῳ οἱ τοῦ Στρογγύλου ἐκείνου υἱοί, ὃ τε οἰκείος τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγιῷ μω ἀτοκράτορι πρωτοισρακάρῳ κῆρ Θεόδωρος ὁ Στρογγύλος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὃ τε Στέφανος καὶ ὁ Μανουήλ, καὶ κινουσὶν ὑπόθεσιν, ὡς τὴν αὐταδέλφην αὐτῶν, Μαρίαν, ἀνδρὶ κατὰ πρῶτον συνοικέσιον συζεύξας ὁ πατὴρ συνεφώνησε μετὰ τῶν ἄλλων προικὸς χάριν αὐτῇ καὶ τὸ ἴμισυ τοῦ εἰς τὸ χωρίον τῆς Τρακᾶδος διακειμένου ἀμπελίου, ἔτι δὲ καὶ τὰ ὅλα οἰκήματα, τὰ ἐνταῦθα κατὰ τὴν θεοφύλακτον καὶ θεομεγάλοντον Κωνσταντινούπολιν διακειμένα, ταύτην δ' ἀποβαλοῦσαν θανάτῳ τὸν πρότερον ἄνδρα καὶ χηρεύουσαν καὶ ἄκαιδα εὐρισκομένην καὶ τὰ ἴδια κειτημένην πράγματα, ἠθέλησεν ἀγαγέσθαι ὁ Καλομίσειδος, οὗ δὴ καὶ ἀναβαλλομένου ἔπειτα νομίμως αὐτῇ συναφθῆναι διὰ τὸ καὶ πλείονα προσαπατεῖν πράγματα, οὗτοι τῷ πρὸς ἐκείνην ἀδελφικῷ φίλτρῳ κινούμενοι, κἀντεῦθεν ἀνάγκη συνελαθέντες δεδώκασι πρὸς ἐκείνην τὰς ἀνηκούσας αὐτοῖς μερίδας γονικῶθεν, ἀπὸ τῆς ἐκεῖ γῆς τῶν τριακοντίων μοδίων, ἔτι δὲ καὶ τοῦ ἀμπελίου, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ, ὅπερ εἶχον ἐνταῦθα ὀσπήτιον τὸ πλησίον, τῆς Κολίστρας λεγόμενον, πλὴν ἐπὶ καταστᾶται, ἵνα μετὰ τὴν ἀποβίωσιν ἐκείνης, μὴ παιδοποιήσεως, ἀπολάβωσι μὲν καὶ τὰς οἰκείας μερίδας,

κληρονομήσωσι δὲ καὶ τῶν ἰδίων ἐκείνης, ὡς ἔλεγον, ἀναδεξάμενοι καὶ τὴν τῆς φοχῆς ἐκείνης φροντίδα, κἀντεῦθεν ἀνεκαλίσαντο ταύτας, τῆς ἀδελφῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, κατὰ τὴν ῥηθείσαν κατάστασιν, ἣν ἔδεντο μετ' ἐκείνης, ἐμφανίσαντες καὶ γράμμα, ὅπερ οὐδεμίαν εἶχεν ἰσχὸν ἀπὸ τινος παραστάσεως μαρτύρων· παρῶν δὲ καὶ ὁ δηλωθεὶς Καλομίσειδος, προέτεινε γράμμα διαθηκῶν τῆς γυναικός, ταβελίωνι πεπιστωμένον καὶ μάρτυσι, δι' οὗ καταλειφθῆναι ἰσχυρίζετο πρὸς αὐτὸν τὴν τε ἡμίσειαν μερίδα τῶν εἰρημένων οἰκημάτων, τὸ εἰς τὸ τοιοῦτον χωρίον ἤμισο ἀμπέλιον, πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἐκεῖ τῆς μοδίων ἑκατόν. τούτων δὲ τῶν Στρογγύλων εἰς παραγραφὴν χωροῦντων αὐτοῦ, δι' ἣν προσβάλλοντο κατάστασιν μετὰ τῆς ἀδελφῆς περιούσης, δεῖν ἔκρινεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς τοῦ προκομισθέντος τοιούτου γράμματος ὄντος ἀπαραδέκτου, διὰ τὸ μὴ τὸ πιστὸν εἶχειν ἀπὸ εὐλόγου καὶ νομίμου τινός παραστάσεως, προσκληθῆναι τοὺς ἐμφορομένους τῇ διαθήκῃ μάρτυρας εἰς τὴν τῆς ἀληθείας παράστασιν, οἱ δὲ καὶ παρουσία τῶν μερῶν ἀμφοτέρων μετὰ βάρους ἐπιτιμίου ἐρωτηθέντες, ὡς μετ' ἀληθείας ἀνακαλύψαι πᾶν, ὅπερ οἶδασιν εἰς ἀκριβείαν ἀτήκκοι γινόμενοι ἀπὸ τοῦ στόματος ἐκείνης, τὰ τελευταῖα πνεούσης, ἐξησφαλίσαντο ὑπὸ τῷ τοιούτῳ βάρει τοῦ ἐπιτιμίου, ὡς ἀνηκόασι τῆς φωνῆς ἐκείνης ἐν ταῖς τελευταῖαις ἀναπνοαῖς, καταλειφάσης ταῖς ἀληθείαις τῷ τοιούτῳ Καλομισεῖδι τὴν τε ἡμίσειαν μερίδα τῶν οἰκημάτων καὶ τὸδε τὸ ἤμισο ἀμπέλιον, πρὸς δὲ καὶ γῆν ἀπὸ τῆς ῥηθείσης τῶν τριακοσίων μοδίων ἐξήκοντα μόνον μοδίων, τὰ δὲ ἐπίλοιπα ἔχωντι οἱ τοιοῦτοι ἀδελφοὶ αὐτῆς· ἧτις ἐξησφαλισμένη τῶν τοιούτων μαρτύρων ἑμολογία ἐκρίθη ὡς ἄγραφος διαθήκη. τῆς γοῦν ἀληθείας οὕτως ἀναφανείσης ἐστέρχθη τὰ περὶ τούτου καὶ παρὰ τῶν μερῶν ἀμφοτέρων. ἔπειτα οἱ Στρογγύλοι ἐτέραν τραπέμενοι, ἐζήτουν λαβεῖν τὰ, ἅπερ ἔλεγον ἐξ ἀδιαθέτου καθυρεθῆναι τῇ ἀδελφῇ, καὶ προέτειναν λεπτομερῶς κατάστιχον ὡς ἐξ ἐκείνης. διαλαμβάνον, ὅτι δέδωκεν ἀπὸ τῶν προκείμενων ταύτης πραγμάτων πρὸς τὴν δηλωθείσαν ἀνδραδέλφην αὐτῆς ὑπέκρυρα ἑβδομήκοντα δύο ὑπὲρ ἐξωνήσεως τῆς ἀνηκούσης μερίδος ἐκείνης ἀπὸ τοῦ ὀσπητίου, ἀλλὰ δὲ καὶ ἀπολυπτικὴν ἔγγραφον ἀποδείξειν, ὡς ἀπὸ τῆς τῆς αὐτῆς ἀνδραδέλφης τῆς Καλομισεῖδῆνης, ἔχουσαν ἐμφορομένους καὶ μάρτυρας, ὅτι κατεβάλετο ἦδε τοιοῦτοτρόπως τὰ ἑβδομήκοντα δύο ὑπέκρυρα πρὸς τὴν τῆς αὐτῆς ἀνδραδέλφην, ὡς

εἶρηται. ἐξετάσεως δὲ κατὰ τὸ εἶκος καὶ περὶ τούτου γενομένης, ἀνεφάνη, ὅτι ὁ μὲν Ὀφικιάδος ἦν ὁ κλασάμενος τὸ γραμματίον ἀπὸ ἐξίσσεως τοῦ Καλομισεῖδου, καθὰ καὶ αὐτὸς ἀριδύλως διωμολόγησεν, ἐπιτιμίου βάρος δεξάμενος συνοδικῶς παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἦσαν δὲ ἐγγεγραμμένοι τούτῳ ὡς μάρτυρες οἱ οἰκείοι τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μοῦ αὐτοκράτορι, ὃ τε Μοναστηριώτης καὶ ὁ ἐπιθυγατρὶ γαμβρὸς αὐτοῦ, ὁ Σεβαστεϊάνος, οἰκονομῖα χρησαμένου τοῦ Καλομισεῖδου, ἵν' ἔχη ταῦτα προτείνειν δεῖσαν ἐπὶ δικαιοῦσι αὐτοῦ, ποτὲ μὲν, ὡς δῆθεν προικίφο ὄντος τοῦ ὁσπητίου τῆς γυναικὸς, ποτὲ δὲ, ὡς ἰδιοκτῆτου αὐτοῦ εἰς ὄνομα καὶ πρόσωπον τούτου, καὶ τοῦ πρατηρίου προβάντος· ἐπεὶ δὲ ὃ τε Μοναστηριώτης καὶ ὁ Σεβαστεϊάνος ὑπὸ τῆς ἀνατεθειμένης αὐτοῖς βασιλικῆς ὑπηρεσίας κατεπειγόμενοι, προσκληθέντες οὐκ ἔδυνήθησαν ἀφικέσθαι εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ αὐτοπροσώπως ἐρωτηθῆναι, ἐξεσφαλίσαντο καὶ διεβεβαίωσαντο διὰ γράμματος, ὑπογραφαῖς ἰδίαις σσημασμένου, ὡς, εἰ καὶ ἐμφέρονται τῷ γράμματι ὡς μάρτυρες, ἀλλ' οὐν οὐδεμίαν εἶδῃσιν ἔχουσι περὶ τούτου, ἔθεν καὶ ὡς τῶν τοιοῦτων γραμμάτων κεφαλοσυσμένων ὄντων καὶ ὠβελισμένων, τὴν ἀπὸ τούτων ἐξ ἀδιαθέτου ζήτησιν ἀπωσάμεθα, καθάπερ ἐχρήν. διὰ ταῦτα δὴ καὶ διεγνωσται τῇ ἡμῶν μετριότητι συνοδικῶς, ἐπιλαβέσθαι μὲν τοὺς διαληφθέντας Στρογγύλους τῆς ὅλης γονικῆς γῆς τῶν τριακοσίων μοδίων μετὰ καὶ τῆς ἀπὸ ταύτης διαπραθείσης καὶ οὐσης ὑποτελοῦς, καθὼς ἂν στερεῶθῃ τὰ τῆς πράξεως κατὰ λόγον δίκαιον παρ' αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων τούτοις ἐγγράφων ἀπογραφικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῖς ἀπολοθέντων σεπτῶν προσταγμάτων, ὑφελόντων καὶ τούτων δὴ τῶν δικαιωμάτων ἀντιστραφῆναι πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦ Καλομισεῖδου, ἐπειδὴ τὰ ἴσα τούτων, ὑπογραφῇ πιστωθέντα τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κοζῆκου, ὑπερίμου καὶ ἐξάρχου πόσης Ἑλλησπόντου, ἐδόθησαν πρὸς αὐτόν, τούτους δὲ τοὺς Στρογγύλους ἐνέχεσθαι ἀπροφασίστως ἀποδοθῆναι πρὸς αὐτόν τὴν καταλειφθεῖσαν, ὡς δεδήλωται, γῆν τῶν ἐξήκοντα μοδίων κατὰ τε ποιότητα καὶ ποσότητα, καθὼς δηλονότι μέλλουσι καὶ οὗτοι λήψεσθαι ἀναλόγως ἀπὸ τῆς ὀλότῃος τῆς τοιαύτης γῆς τὰς διαφερούσας μερίδας αὐτοῖς διὰ γεωμετρικῆς ἐξίσσεως, τὸ τοῦ ἀμπελίου ἥμισο καὶ τὴν τῶν οἰκημάτων ἡμίσειαν μερίδα. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἀπολέλειται καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν δυσὶν ἀντιγραφαῖς ἴσαις

ἑκατέρω μέρει ἐπιδοθὲν διὰ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς ἀσφάλειαν καὶ ἀνε-
οχλησίαν αὐτῶν.

† Εἶχε καὶ δι' ὑπογραφῆς· μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδ. β' †.

Π. † Ὁ οἰκτιρῶν τῶν κρατίστων καὶ ἀγίων μου αὐτοκράτορι μέγας
διερμηνεωτής, κῆρ Νικόλος ὁ Σιγηρός, εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ἱερὸν συνο-
δικὸν δικαστήριον παραγεγόμενος ὡς ἀπὸ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ τῆς
Ξανθοποουλίνης, κεκίνηκεν ὑπόθεσιν, ὅτι δὴ ἡ τοιαύτη πενθερὰ τοῦ-
του ἀπέτεκε θυγατέρα τὴν Σιδηριώτισσαν Εἰρήνην, αὕτη δὲ θυγατέρα
Μαρίαν, ἐφ' ἧ ἔσχε γαμβρὸν ἦδε ἡ Σιδηριώτισσα τὸν Ἀντιοχεῖτην
Δημήτριον ἐπὶ προικίσις πράγμασι κοσότητος ὑπερκύρων χιλίων, εἶτα
διὰ τινὰ ζημίαν ἐκελθοῦσαν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς εἰς τὸν Καφάν, γέγονεν
ἄφρασις τῆς προικὸς, ἀποκαταστάσης εἰς κοσότητα ὑπερκύρων ὀκτακο-
σίων, καταδεξαμένου ταύτην τοῦδε τοῦ Ἀντιοχεῖτου καὶ ἀποληπτεικῆν
πεποιηκότος ἀπίδειξιν. καὶ τῆς Σιδηριώτισσης τὸν βίον ἀπολιπούσης
μετ' ὀλίγον καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἡ Ἀντιοχεῖτισσα ἄπαις καὶ ἀδιά-
θετος τὴν ζωὴν ἐξεμέτησεν· ἀσθενεῖα δ' ἔπειτα καὶ τοῦ Ἀντιοχεῖτου
περιπεσόντος, οἱ τῆς Ξανθοποουλίνης υἱοί, ὃ τε ὄρφανότροφος ἐκείνος
κῆρ Ἀλέξιος καὶ ὁ στρατοπεδάρχης κῆρ Δημήτριος, ἀπήρουν ἀπὸ τοῦ-
του τὴν προῖκα, μηδεμίαν μηδὲως εἶδθαι εἰσόδου τῆς μητρὸς ἐκεί-
νων, δηλαδὴ τῆς Ξανθοποουλίνης, ἧ καὶ τὰ τῆς κληρονομίας ἀνήκε-
τοῦ δὲ Ἀντιοχεῖτου, μὴ εὐκόρως ἔχειν προβαλλομένου, εἰσάθησαν τὰ
τριακόσια ἀπὸ τῆς τῶν ὀκτακοσίων ὑπερκύρων κοσότητος παρὰ τῶν
τῆς Ξανθοποουλίνης τοιοῦτων υἱῶν, γεγονότος καὶ γράμματος αὐτῶν
παρὰ τὴν τῆς μητρὸς εἶδθαι, νόσφ' παλαιούσης, ἐπὶ τῷ μὴ ἀπαιτεῖν
αὐτοὺς τὸν Ἀντιοχεῖτην πλείονα τῶν πεντακοσίων· ἔφθασε δὲ καὶ ὁ
Ἀντιοχεῖτης ἐκμετρήσας τὸν βίον. ἡ μὲντοι Ξανθοποουλίνα τοῦ νοσή-
ματος ἀκαλλαγείσα, ἀνέθετο πρὸς τοὺς τοιοῦτους υἱοὺς ἀναλαβέσθαι
τὴν προῖκα τῆς ἐγγόνης αὐτῆς, οἱ δὲ καὶ ἀνάγκη συναλαθέντες, ἀνε-
κάλυψαν πρὸς αὐτὴν τὴν, ἣν μὴ γινωσκούσης αὐτῆς πεποιήκασιν πρά-
ξιν, ἡ δὲ οὐκ ἔγνωκεν ὧτως· ἐπεὶ δ' ὡς ἐν τοσοῦτῳ καὶ ὁ ὄρφανότρο-
φος τὸ χρεὼν ἐλειτούργησεν, ὁ λοιπὸς αὐτῆς υἱός, ὁ στρατοπεδάρχης,
ἔγκλησιν ἐποιεῖτο ἐπὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεράς καὶ θείας συνόδου, ἀνα-
καλούμενος τὰ προικῶν τῆς ἀνεφιάς πράγματα καὶ δισχυριζόμενος τὴν

μητέρα χαλεπαίνειν ἀεὶ κλειστόα καὶ δυσχεραίνειν τῆς τοιαύτης ἔνεκα πράξεως. οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ στρατοπεδάρχης ἀπολείπει τὸν βίον, ἡ Ξανθοπολίτις δὲ μόνη ἀπολειφθεῖσα, δι' ἐντολέας τοῦ τιμητάτου ἐν κῆρ Μαρκιανοῦ, συνοδικῶς τὸ οἰκτεῖον ἀπαιτεῖ δίκαιον κατὰ τῆς μητρὸς τοῦ Ἀντιοχείτου τῆς Σοριάνης, διεγλητῶσθα, ἅτε δὴ ἀναλαβομένης τὴν ἀπὸ τῆς ἐγγόνης τῆσδε τῆς Ξανθοπολίτις διαφέρουσαν προίκα, ἥτις καὶ λέγουσα εἶναι τοῦ γένους τῶν Γεννοειτῶν καὶ τὸν οἰκτεῖον φόρον ζητοῦσα, ἔπειτα ἠθέλησεν ἀν' ἑαυτῆς ἐντολέα ποιήσασθαι

. οὗτος δὲ ὁ πρωτοκαπᾶς, συνήθως ἔχων καὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη, ἐπεχείρησε μέσος εἰσελθεῖν καὶ τὴν ἀμφισβήτησιν διαλύσασθαι. οὕτω δὲ τοῦ καιροῦ παρατρέχοντος καὶ τῆς Ξανθοπολίτις μὴ ἐχούσης τὸν πρὸς τοὺς Γεννοίτας μέλλοντα ὑπεραπολογεῖσθαι ταύτης, ἐπήλθε καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Γαλατᾶ σύγχροσις. ἦδη δ' ἐκινύοντος τοῦ δηλωθέντος μεγάλου διερμηνευτοῦ ἀπὸ τῆς ἀνατεθειμένης τοῦτ' πρεσβείας καὶ τοῦ πράγματος μὴ διδόντος κινήθηναι τὰ τῆς ὑποθέσεως, ὡς ἡ τοῦ Ἀντιοχείτου μήτηρ ἐζήτηι, συνοδικῶς οὗτος τὴν κρίσιν ἀνεκαλέσατο, τὴν παρὰ τῶν γυναικαδέλφων ὄψεσιν τῶν τριακοσίων ὑπερκύρων ἀπὸ τῆς προίκος, ὡς μὴ εἰδοίας τῆς πενθεράς, παρ' οὐδὲν λογιζόμενος. παρόντες δὲ ὁ τε ἐκ' ἀδελφῆ γαμβρὸς τοῦ Ἀντιοχείτου καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, οἱ Μερκούριοι, διετείνοντο μὴ ἀληθῶς ἔχειν, ὅτι παρὰ γνώμην τῆς Ξανθοπολίτις τὰ τῆς ῥηθείσης ὑφέσεως γέγονεν, ἀλλ' εἰδήσει αὐτῆς καὶ συγκαταθέσει, κἀντεῦθεν ἐζήτηον παραγενέσθαι καὶ τοὺς ἐμφομένους καὶ ὑπογεγραμμένους μάρτυρας τῷ γράμματι ταύτης δὴ τῆς ὑφέσεως, δηλαδὴ τὸν ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας εὐλαβῆ ἀναγνώστην καὶ ταβουλλάριον, τὸν Βασιλικὸν, ἔτι δὲ καὶ τὸν κουροκαλάτην, οἵτινες καὶ προσκληθέντες καὶ μετὰ βάρους ἐπιτιμίου ἐρωτηθέντες, διωμολόγησαν, ὡς ἡ Ξανθοπολίτις οὕτε παρῆν, οὕτε γινώσκωμεν, ἐὰν εἶχέ τινα εἰδήσιν περὶ τοῦτου. τοιαύτης οὖν γενομένης τῆς τῶν μαρτύρων κατασφαλισμένης ὁμολογίας οἱ Μερκούριοι καὶ ἡ Σοριάνα καὶ τὴν Ξανθοπολίτιν αὐτοπροσώπως παραγενέσθαι καὶ ἐρωτηθῆναι τοῦτου χάριν ᾗτήσαντο, ἥτις καὶ αὐτῇ ἐπιστάσα καὶ βᾶρος ἐπιτιμίου δεξαμένη διεβεβαίωσατο, ὡς ὑπ' ἀσθενείας κατακειμένη οὕτε παρῆν τῆς παρὰ τῶν οἴων ἐγγράφως ὑφέσεως

γινομένης, ὅτε μὴν ὅλως ἠπίστατο ταύτης χάριν. ἐπεὶ δὲ οἱ Μερκούριοι καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ Ἀντιοχείτου μήτηρ ἔλεγον ἔχειν τὴν Ξανθοπολίαν τινὰ τῶν προικιμαίων πραγμάτων καὶ παροικιόρροπειν, ἐκφωνηθέντος ἐκ' αὐτῆ ὁμοίως ἐπιτιμίου, ἐξησφαλίσατο μηδὲν ἕτερον ἔχειν ἀπὸ τούτων ἀλλ' ἢ μόνον τὰ συνήθως λεγόμενα κατασκευαστά, ἅτινα ἐδόθησαν μὲν παρ' αὐτῆς πρὸς τὴν θυγατέρα, τὴν Σιδηριώτισσαν, αὐθις δὲ παρ' ἐκείνης πρὸς τὴν ἐγγόνην εὐρεθέντα καιρῷ τῆς τελευταίας τοῦ ὀφρανοτρόφου, τιμήματος ὄντα ὑπερκύρων εἰκοσιπέντε, ἐξέτελεσαν δὲ οἱ υἱοὶ αὐτῆς, εὐληφέστες αὐτὰ, τὴν κηδεῖαν, αὐτὴ δὲ μνημόσυνα ὑπὲρ φοικηκῆς σωτηρίας ἐκείνης. εἶτα ἡ Σοριάνα διατείνεται, δεχθῆναι παρὰ τῶν υἱῶν τῆς Ξανθοπολίνης ἐγγράφως κατὰ τὸν καιρὸν τῆς γενομένης ὑφέσεως εἰς τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων καὶ τὴν παρὰ τοῦ Ἀντιοχείτου ἐπιγενομένην βελτίωσιν ἐπὶ τοῖς προικίσι οἰκήμασιν, ἀντεπήγε δὲ ἡ Ξανθοπολίνα, μὴ ἐνέχεσθαι ἀπολογεῖσθαι, ὡς μηδὲν ἐπισταμένη, ἐφ' οἷς προβάλλονται συμβιβασθῆναι τοὺς υἱοὺς αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἀντιοχείτου. ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἡ Σοριάνα, ὡς τοῦ υἱοῦ τοῦδε τοῦ Ἀντιοχείτου ἐν τῷ ὄσπητι εὐρισκομένου τῆς πενθερᾶς καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ διαθήκην ἐπιτεθεμένου, παροῦσα καὶ ἡ Ξανθοπολίνα οὐδεμίαν ἀκαλίτησιν περὶ προικὸς ἐποιήσατο· ἀντέλεγε δὲ κἀκὴν ἡ Ξανθοπολίνα, μὴ ἀληθείας ἐξέχεσθαι τὴν τοιαύτην πρόφασιν τῆς Σοριάνης, διαβεβαιουμένη, ὡς ὅτε κατὰ μοναχοῦς αὐτὸν ἀποκείραντες ἤδη τὰ λοιπὰ πύοντα οἱ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ ἐν πατριάρχαις ἀγιωτάτου κοροῦ Ἀθανασίου ἀσκοῦμενοι μοναχοὶ καὶ λαβόντες ἐκείνον ἀπήρχοντο ἐπὶ τῷ ἐνσοριᾶσαι τὸν ἐκείνου νεκρὸν, τότε καὶ αὐτὴ οἰκτόν τε λαβοῦσα καὶ τῷ πρὸς ἐκεῖνον φίλτρῳ κινηθεῖσα, ὡς ὕστατον ὀφομένη, εἶδεν ἐκεῖνον ἐπὶ βραχὺ, συγχώρησιν, ὡς ἔθος χριστιανοῖς, αἰτησαμένη καὶ ἀντιδοῦσα, κἀντεῦθεν μηδὲ περὶ διαθήκης ἔχειν εἶδέναι, εἶδὲ τε κατ' ἐπιδρομὴν, ὡς οὐ μόνον κατέσχε καὶ ἀπήρε τὰ προσόντα ἐκείνῳ πράγματα, ἀλλὰ καὶ τὸ, ὅπερ ἐπέκτητο μικρὸν σενδοίκιον, ἐν τῷ ὄσπητι τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ τῆς Σιδηριώτισσης, ἐν φ' ἀσθενῶν ἀπεκείρατο, ὡς εἴρηται, ὃ δὴ περιέκλειεν, εἴ τι καὶ εἶχεν, ἀνελάβετο δι' ἐαυτῆς, καὶ μετεκόμισεν εἰς τὸ ἴδιον ὄσπητιον, κἀντεῦθεν ἐζήτει τὸ τῆς Ξανθοπολίνης μέρος ἱκανοποιηθῆναι τὴν προῖκα, τῆς δ' ἐξαρνομένης μηδὲν ἔχειν, προσκόμισεν ὃ δηλωθεῖς μέγας διαρρηγευτῆς διὰ καταστῆγος λελογισμένου, ὅσα τε ἀπὸ τῶν προικίμων εἰ-

δῶν εἶσιν εὐρισκόμενα ἐν τῷ τῆς Συριάνης ὄσπητι, καὶ ὄσα περ κατέσχεν αὐτῆ Ἰδία τοῦ υἱοῦ, ἣ δὲ τὰ μὲν ἔχειν διωμολόγηται, τὰ δὲ ἀντιλεγάτων ἐνδιαθῆκως καταλειφθῆναι ἰσχυρίζετο, πρὸς οὓς ἐκεῖνος ἐβόλετο, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν μηδεμίαν εἶδῃσιν, ἔχειν. ἀλλ' ὁ μέγας διερμηνευτὴς καὶ ἑτέραν κινῶν ἀγωγὴν προσέθετο, ὡς ἡ ἀταδέλφη τοῦ τοιοῦτου Ἀντιοχείτου, ἣ Πελαγίνα, ἔχουσα προῖκα ὑπερπύρων χιλίων προτελευτήσεν ἄπαις καὶ ἀδιάθετος, καὶ τῶν πραγμάτων ἀντιστραφέντων διέφερε τῷ Ἀντιοχείτῃ ὡς ἀδελφῷ τὸ ἀπὸ τῆς κληρονομίας ἐπιβάλλον, προτελευτήσασα δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἄρρενες δύο ἀδελφοί, ἔχοντες ἀνὰ ὑπερπύρων πεντακοσίων, ἄτινα καὶ αὐτὰ ἔσχεν ἡ μήτηρ, ἔπειτα προτελευτήσεν ἀδιάθετος καὶ ἡ ἀζωὴ ἀταδέλφη ἐκείνου, ἔχουσα κἄκεινη ποσότητα ὑπερπύρων χιλίων, τὸν ὅμοιον δὲ τρόπον προτελευτήσασα καὶ ἡ ἑτέρα ἀταδέλφη ἐκείνου δὴ τοῦ Ἀντιοχείτου, ἣ τοῦ Μερκουρίου δηλονότι γονή, κατέλιπεν ἐκείνη λεγάτων, ὅσον ἐν τῇ διαθήκῃ περιλαμβάνεται, καὶ ἀπαιτεῖ διὰ ταῦτα ὁ δηλωθεὶς μέγας διερμηνευτὴς μετὰ τῶν λοιπῶν δικαίων ἐκ τῆς ἀδελφικῆς ταύτης νομίμου κληρονομίας καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγάτων. τούτων οὕτω παρ' ἐκατέρου μέρους λεχθέντων καὶ πλείστης ἀφίμαχίας μεταξὺ αὐτῶν γενομένης διέγνωσται τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Θεσσαλονίκῃ, τῷ Κοζίκῳ, τῷ Μονεμβασίας, τῷ Ποντοπρακλείας καὶ τῷ Πηγῶν, ἵνα ἡ περὶ τῶν δηλωθέντων υἱῶν τῆς Ξανθοπουλίνης γενοῦσα ἔγγραφος ὑφ᾽ ἑσῆς τῆς προικὸς εἴη ἀνατετραμμένη καὶ καταλελυμένη, ἐπεὶ μὴ ἐγίνωσκε κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον ἦδε ἡ Ξανθοπουλίνα περὶ τούτου, ἣ καὶ ἀπὸ τῶν φιλοσεβῶν νόμων δεδικαιωμένη ἐπὶ τῇ τῆς ἐγγόνης κληρονομίᾳ, στέργεται δὲ, ὡς ταύτης ἀναιρουμένης, καὶ ἡ ἀρχῆθεν ποσότης τῶν τῆς προικὸς ὑπερπύρων ὡ' καὶ ὅσα μὲν ἀναφανῶσι περὶ τῆς Συριάνῃ ἀπὸ τῶν φαινομένων εἰδῶν τῆς προικὸς, καθὼς καὶ αὐτὴ συνοδικῶς τινα ἀπὸ τούτων διωμολόγησεν, ὀφείλουσα μετ' ἀσφαλείας τῆς προσηκούσης ἀνακαλύφαι καὶ ὅσα ἕτερα εἶσι παρ' αὐτῇ τοιαῦτα, δεχθῶσιν εἰς τὴν τοιαύτην ποσότητα, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ μετ' ἀληθείας ἀναφανησόμενα Ἰδία τοῦ Ἀντιοχείτου, ἔτι τε καὶ ἡ ἐπιγεγονῖα παρ' ἐκείνου βελτίωσις ἐπὶ τοῖς οἰκήμασιν, ὡς δεδήλωται, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν διαφερόντων ἐκείνῃ ἀδελφικῶν κληρονομικῶν δικαίων καὶ τὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ τῶν ἀρρένων δύο ἀδελφῶν τῶν ἀζόγων, ἐπειδὴ κατὰ τὴν τῶν ἀ-

τῶν θείων νόμων διαταγὴν καὶ ἡ τῆς ὑπεξουσιότητος δύναμις λύεται ἀμέλῳς τῇ τοῦ πατρὸς τελευτῇ, κἂν μὲν ἐξαρκέσωσι ταῦτα εἰς τελείαν ἱκανοποίησιν τῆς προικὸς, εὖ ἂν καὶ καλῶς ἔχοι, εἰ δ' ἴσως ἀναφανῆ καὶ λοιπὰς τις, ἐπεὶ ἐκινήθη συνοδικῶς, ὅτι ἐνδιαθήκως ἐκεῖνα ἐλεγάτευσσε, εἰς οὐδ' ἐκείνῳ πρὸς βουλήσεως, ἀπὸ τε τῶν τοιούτων τῆς προικὸς εἰδῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων, ὀφείλει πρότερον ἱκανωθῆναι ἀπὸ τῶν λεγάτων ἐξ ὀλοκλήρου ἢ τῆς προικὸς μετ' ἀληθείας λοιπὰς καὶ εἰδ' οὕτω τοὺς λεγαταρίους λαμβάνειν, εἰ γὰρ καὶ οὐδὲν τι τῶν λεγατωθέντων διὰ τὴν τοιαύτην λοιπάδα περιτεύσει, οὐδὲν οὐδόλως οἱ λεγαταριοὶ λήφονται, χρέος γὰρ ἔστιν ἀπαραίτητον ἢ προτιμήσις τῆς προικὸς. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἀπολέλυται εἰς ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. β' †.

III. † Ἡ ἀπὸ τῆς θεοσωστοῦ πόλεως Θεσσαλονίκης τιμωριὰ ἐν μοναχαις κυρὰ Ἐλαιοδώρα ἢ Σαραντηνῇ ἢ Τζουμπίνισσα ἐκίνησεν ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὡς ἡ αὐταδέλφη αὐτῆς, δοῦκαινα κυρὰ Ἄννα Σαραντηνῇ ἢ Ἰντανίνα, συνεζόγη ἀνδρὶ κατὰ νόμους εἰς πρῶτον συνοικέσιον . . . ἀφ' οὗ καὶ τρία παιδιά γεγέννηκε, τὰ μὲν δύο ἄρρενα, τὸ δὲ ἕτερον θῆλο· ἐκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος ἦν αἰτη χηρεῦσα ἐπὶ χρόνος. εἶτα ἐπένευσεν εἰς δεῦτερον συνοικέσιον τῷ Δουλιτζηνῷ συζευχθῆναι, οἷα δὲ μήτηρ ἢ τοιαύτη Τζουμπίνισσα διατιθεμένη ὑπὲρ ἐκείνης συνεκρότησεν ἀπὸ τῶν ἰδίων καὶ εἰς τὸ ποσὸν τῆς προικὸς, δέδωκε δὲ καὶ ἐξώπροικα ἀνήκοντα ἐκείνῃ διατετιμημένα ὑπερπύρων λιτρῶν δύο. καὶ τῆσδε τῆς Σαραντηνῆς ἐπὶ καιρὸν τῷ Δουλιτζηνῷ συνοικησάσης καὶ ἄκαιδος τὴν ζωὴν ἐκμετρησάσης κατέσχεν οὗτος τὴν τε προῖκα καὶ τὰ ἐξώπροικα, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν ἀνήκουσαν ἐκείνῃ βιωτικὴν ὕλην διὰ τε χαλκωμάτων καὶ ἐτέρων διαφόρων εἰδῶν, καὶ ἔστιν χρώμενος δυναστεία πρὸς τὴν τούτων ἀπόδοσιν, καὶ ταῦτα τῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου γάμου παιδῶν ἐκείνης ἐνδεῶς καὶ ἀπόρως ἐχόντων, οὗ χάριν καὶ ἐδέησε τῇ δηλωθείσῃ μοναχῇ Τζουμπίνισσῃ διαγνώσεως τῆς ἡμῶν μετριότητος. οὕτως οὖν ἐχοῦσης τῆς ὑποθέσεως διγνώσεται συνοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι, ἀποδοθῆναι μὲν τοῖς τοιοῦτοις παισὶ πάντα τὰ διαφέροντα προικῶα τῆς μητρὸς πράγματα.

ὡσαύτως καὶ τὰ διατετιμημένα ἐξέπρουν τῶν εἰρημένων δύο λιτρῶν, ἔτι τε καὶ τὴν διαφέρουσαν τῇ μητρὶ πᾶσαν βιωτικὴν ἄλγην, ἣτις διακομίσθη εἰς τὸ ὀσπήτιον τοῦ αὐτοῦ Δουλιτσηνοῦ, καὶ εὐρίσκαται ἐκεῖ, ὡς ἡ Τζομοπι(νισσα) δυσχυρίζεται. εἰ μὲν οὖν ἐφθασεν ἐκεῖνη καὶ ἐξέθετο διαθήκην ἐχόμενα τῆς τῶν φιλευσεβῶν νόμων διαταγῆς, λέγομεν, ἵνα ἔχη τὸ στέργον· εἰ δ' οὖν, λάβῃ τὴν προσήκουσαν διόρθωσιν κατ' αὐτοὺς δὴ τοὺς νόμους, περὶ μέντοι τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς Σαραντηνῆς, ὧν εἶρε ὁ Δουλιτσηνός ἀποκειμένων ἐν τῷ ὀσπητίῳ ἐκεῖνης, διεγνώσθη, ἵνα, ὅσα μὲν ἀπὸ τούτων ἐφθασαν καὶ ἐκαινοτομήθησαν, ἐν τῷ τοιοῦτῳ ὀσπητίῳ συνόντων καὶ τῶν ῥηθέντων παιδῶν, ὧσιν ἀκαταζήτητα, ὅσα δὲ ἐναπέμειναν, ἀλλὰ δὴ καὶ ὅσος πόρος καταβλήθη ἐξ αὐτῶν εἰς γεωργίαν, ἀντιστραφῶσι τοῖς καισίν, ὡς μόνῃς τῆς γεωργίας διαφεροῦσης τῷ Δουλιτσηνῷ διὰ τὰ βάρη τοῦ γάμου. ταῦτα μὲν οὕτως διεκρίθη κατὰ τὴν τῆς Τζομοπινισσῆς ἀναφορὰν. εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχει, ὀφείλει γενέσθαι τοπικῶς καὶ ἀκριβῆς ἐξέτασις περὶ τῶν τοιούτων, καὶ ἀποκαταστήναι τὸ μετ' ἀληθείας ἀναφανησόμενον δίκαιον. εἰς μὲν τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν φήρισμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐξενήνεκται †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ. β' †.

CXXVII. (6857—1348) decembri ind. II.

Isidorus monet metropolitan Bisyes, ut se suscipione liberet.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Βιζύης, ὑπέριψε, ἀγαπητὲ κατὰ κόριον ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργέ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. οἶδεν ἡ ἱερότης σου τὴν ἀπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος ὑπὲρ αὐτῆς πνευματικὴν στοργὴν καὶ διάθεσιν, καὶ ὅπως βούλεται καὶ ἀποδέχεται τὴν σὴν σύστασιν καὶ ὠφέλειαν. ἔγραφε μὲν οὖν καὶ ἰδηλοποίησεν αὐτῇ πρὸ ὀλίγου μετὰ τοῦ τιμωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου καὶ μετὰ τοῦ οἰκείου τῷ κρατίστῳ καὶ ἁγίῳ μου ἀτοκράτορι κῦρ Νικολάου τοῦ Μονεμβασιώτου, καὶ ἔδειξας δι' αὐτῶν, ὅτι στέργεις καὶ ἐμμένεις, εἰς ὅσον ἔταξας ἐπὶ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου ἀτοκράτορος· ἀρτίως δὲ ἀνηνέχθη τῇ ἡμῶν μετριότητι, ὅτι λέγονται παρὰ σοῦ τινα ἐναντία καὶ ἀνένδεκτα, καθὼς οἱ ἀνευγκόντες ἰσχυρῶς καὶ βεβαίως ἀνήνεγκαν, καὶ ἐν θαύματι μὲν ἐποίησατο τὰ

περὶ τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν, οὐ μὴν δὲ καὶ τελείως παρεδέξατο διὰ τοῦτο καὶ παραδηλοὶ τῇ ἱερότητι σου ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα ἐκτελέσῃς τὴν θείαν μοσταγωγίαν διὰ λειτουργίας ἐν τῇ σῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ λύσῃς πᾶσαν ὑπόφίαν· εἰ δ' Ἰσως προβάλλῃ τὸν καιρὸν χειμέριον, ἐπιτρέψει σοὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα χρήσῃ τῷ προσήκοντι σκεπασματι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ἵνα οὖν λύσῃς τὴν τοιαύτην ὑπόφίαν, παραδηλοὶ τῇ ἱερότητι σοῦ ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα ἱεροουργήσῃς ἔμπροσθεν τοῦ ἀποσταλέντος ἐπὶ τοῦτω ἐντιμοτάτου ἐπὶ τοῦ σκεπέτου τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιοπάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ Περδίκῃ· εἰ δ' οὖν, κατέλαβε εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ἵνα γένηται, ὅσον ἂν δόξῃσιν ἐντεθεῖν κατὰ τὴν κανονικὴν παρατήρησιν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ. β' †.

CCXXVIII. (6857—1348) decembri ind. II.

Isidorus Georgium Perdicam mittit ad metropolitam Bisyas.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος ἐπιτρέπει καὶ ἀνατίθησί σοι, τῷ ἐντιμοτάτῳ ἐπὶ τοῦ σκεπέτου τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιοπάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, κδρ Γεωργίῳ τῷ Περδίκῃ, ἵνα, εἰ μὲν, καθὼς ἔγραφα καὶ παρεδήλωσεν ἡ μετριότης ἡμῶν πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Βιζύης, ὑπέριμον, ἀγαπητὸν κατὰ κόριον ἀδελφὸν αὐτῆς καὶ συλλειτουργὸν, ἐκτελέσει ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου τὴν θείαν λειτουργίαν, καὶ τὸν τρόπον τοῦτον λύσει πᾶσαν τὴν περὶ αὐτοῦ ὑπόφίαν, εὖ ἂν καὶ καλῶς ἔχοι· εἰ δ' οὖν, ἐπεὶ μέλλει οὗτος ἐλευσέσθαι εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον ἐπὶ τῷ γενέσθαι τὴν ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἑρισμένην κανονικὴν παρατήρησιν, κρατήσῃς πάντα, ὅσα εὑρίσκονται τῆς ἐκκλησίας, καὶ καταγράφῃς ταῦτα ἐν λεπτομερεὶ καὶ λελογισμένῳ καταστίχῳ ἐπὶ τῷ φυλάττεσθαι ἀκέραια καὶ ἀκαινοτόμητα, καὶ ἐπιφερόμενος καὶ τὸ τοιοῦτον καταστίχον ἔλθῃς ἐνταῦθα ὁμοῦ μετὰ τοῦ αὐτοῦ Βιζύης, καὶ ποιήσῃς ἀμεταθέτως, καθὼς σοὶ παρακελεύεται ἡ μετριότης ἡμῶν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ β' †.

CXXIX. Sine anno.

Isidorus tollit excommunicationes pronuntiatas ab Ioanne Calocia.

† Τοῦ αὐτοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου συγ-
χώρησις ἔγγραφοσ τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τῆσ συγ-
χόσεωσ ἐκφωνηθέντοσ ἀφορισμοῦ παρὰ τοῦ χρη-
ματίσαντοσ πατριάρχου τοῦ Καλέκα †.

† Ἄγαθὸσ ὁ θεὸσ καὶ ἀγαθοῦ παντοῦ χορηγὸσ καὶ πάσῃσ εὐ-
ρήνησ καὶ τάξεωσ καὶ ὁμονοίασ ἀρχή, καὶ δεὶ τοῦσ αὐτοῦ θεράπον-
τασ πρὸσ αὐτὸν ἀφορῶντασ ἀεὶ καὶ τῆσ κοινῆσ εὐρήνησ καὶ καταστά-
σεωσ ἐπιμελομένουσ πολλῇ διηγεκῶσ χρῆσθαι τῇ προσοχῇ καὶ φρον-
τιδί καὶ φυλακῇ, μάλιστα μὲν μηδὸλῶσ ἔαν τὰ τοῦ πονηροῦ σκάνδα-
λα ἐμπίπτειν εἰσ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ πολλὴν τὰσ ἀνθρωπί-
ναισ φοχάισ τὴν σύγχυσιν ἐνεργάζεσθαι καὶ διαφθοράν, ἐμπροσθέντα δὲ
ὄμωσ κακοβουλίᾳ τοῦ πονηροῦ σκουδῇ πάσῃ διαλύειν καὶ ἀνακαθαί-
ρειν καὶ ἐκ μέσου ταῦτα ποιεῖν καὶ τῆσ ἐντεσθὲν βλάβησ τὰσ τῶν
ὀκοδεξαμένων ἀκαλλάττειν φοχάσ, τὴν πολλὴν τοῦ θεοῦ ἀγαθότητα
καὶ φιλανθρωπιαν μιμουμένουσ· τοῦτω καὶ ἡμεῖσ τῷ θεῷ θελήματι
πειθαρχοῦντεσ, ἐπεὶ διὰ τὰσ ἀμαρτίασ ἡμῶν παραχωρήσαντεσ τοῦ
θεοῦ φθόνῳ τοῦ κοινοῦ πολεμίου σκάνδαλά τε εἰσ τὴν βασιλείαν συν-
έβησαν οὐκ ὀλίγα, καὶ στάσισ ἐμφόλιουσ γέγονεν ἐν ἡμῖν, κἀντεσθ-
θέν ἄλλα τε μύρια καὶ παντοδαπά παρηκολούθησε δεινά, καὶ θῆτα
καὶ ἀφορισμοὶ διάφοροι προέβησαν ἐπὶ τοῦτοισ, τῇ οἰκειᾷ δὲ πάλιν
φιλανθρωπιᾷ χρῆσάμενοσ ὁ εἰρηναρχησ θεὸσ ἐπεσκέφατο τὴν κληρο-
νομίαν αὐτοῦ, καὶ διέλωσε μὲν τοῦσ ἐμφολίουσ ἐκείνοουσ πολέμοουσ,
ἤνωσε δὲ τὰ διεστώτα, καὶ εὐρήνην τῇ τε ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ βασιλείᾳ
νῶν ἐπεβράβευσε, χαριστηρίουσ καὶ ἡμεῖσ ἐπὶ τοῦτοισ ὄμνοουσ προσ-
άγοντεσ καὶ δόξαν ἀναπέμποντεσ τῷ ἐν ὑψίστοισ θεῷ διὰ τὴν ἐπὶ
τῆσ ἀρετίωσ ὑπ' αὐτοῦ βραβευθεῖσαν εὐρήνην, φιλανθρωπῶσ ταύτην ἐν
ἡμῖν εὐδοκῆσαντεσ τῇ διαλύσει τῶν τοιοῦτων σκανδάλων καὶ τῆσ
ἐμφολίουσ στάσεωσ ταύτησ, συνδιαλύοντεσ καὶ ἡμεῖσ τοῦσ τε ἐπὶ τοῦ-
τοισ ὀκωσθήποτε προβάντασ ἀφορισμοῦσ, τὰσ τε ἐπιορικίασ κατὰ τὴν
ὑπὸ τοῦ κυρίου δεδομένην ἡμῖν πνευματικὴν ἐξουσίαν, εἰπόντεσ· „ἄν-
τινων ἀφήτε τὰσ ἀμαρτίασ, ἀφίενται αὐτοισ, ἄν τινων κρατῆτε,
κεκράτηνται, καὶ ὅσα ἄν λύσητε ἐπὶ τῆσ γῆσ, ἔσται λειομένα καὶ ἐν

τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ". συγχωροῦμεν συνοδικῶς καὶ ἀφέσεως παντελοῦς ἀξιοῦμεν, ὅσα προγεγόνασιν ἐπὶ βλάβῃ τῆς φυγῆς διὰ τε τῶν ἐπιτορκιῶν καὶ ἀφορισμῶν, καὶ δεσμοῦ παντὸς ἀπολλόμεν ἅπαντας, ἕσοι τε ἔτι τοῖς ζῶσι συγκαταλέγονται καὶ ἕσοι τετελευτήσασιν, ὡς μηδένα τῶν ἀπάντων τῶν ἐντεῦθεν ὄλως ἐνέχεσθαι κατακρίματι, ἀλλ' εἶναι καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πάντας ἀνωτέρους τούτων, εἴτε ἐγγράφως, εἴτε ἀγράφως γεγόνασι, καὶ μηδενὶ μηδὲ ὄλως ἐμποδῶν πρὸς τὴν σωτηρίαν γενέσθαι, ἀλλὰ πάντας ἀκατασχόντους παραστῆναι τῷ φοβερῷ, εὐδιαλλάκτῳ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ καὶ τῶν παρ' αὐτῷ ἀπολαῖσαι ἀφθάρτων καὶ ἀκηράτων καὶ αἰωνίων ἀγαθῶν. ναί, θεε πατέρων καὶ κύριε τοῦ ἐλέους, ἐπικάμψθητι συνήθως καὶ φιλανθρώπως, καὶ παράσχου δι' ἔμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου λύσιν τῶν ζητουμένων, καὶ δὸς παντελῆ λύτρωσίν τε καὶ ἄφεσιν τοῖς καθ' οἴονδῆτινα τρόπον περιπεσοῦσιν ἐκείνοις καὶ περιοῦσι καὶ τελευτήσασι, βαθεῖαν καὶ τοῦ λοιποῦ τὴν σὴν εἰρήνην καὶ παντοδαπῶν ἀγαθῶν ἀφθονον χορηγίαν τῇ τε ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ βασιλείᾳ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου θεωρούμενος πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ὀνόματι τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τῶν ἀδύλων καὶ ἀσωμάτων λειτουργῶν, τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων ἁγίων σοὶ, τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ᾧ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

CXXX. (6858—1350) februario ind. III.

Isidori testamentum.

† Διαθήκη τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ̄ρ Ἰσιδώρου.

† Βούλομαι, εἰ συμβαίῃ μοι ἀποθανεῖν, πολυημέρῳ ἤδη κατερ-
γασθέντι νοσήματι, μικρὸν τι μνημεῖον τοῦ καιροῦ κατατείγοντος ἀφεί-
ναι τῷ βίῳ περὶ τῶν ἑμαυτοῦ καὶ βραχὺ τι διαχαράξει γράμμα, τὴν
ἐμὴν, περὶ ὧν ἐρῶ, διασαφοῦν βούλησιν. ἐμοὶ τοίνον Θεσσαλονίκη πα-
τρὶς καὶ τροφός, ἐν ταύτῃ καὶ λόγους μετέσχον καὶ τοῖς βουλομέ-
νοις μετέδωκα, καὶ πολλοὶ μοι τοῦ βίου καὶ τῆς διαγωγῆς ἐκείνης

μάρτορες, ὅπως ὑπὸ θεῶν βλέποντι τὸν τῆς συνειδήσεως ἐκφεύγειν ἔλεγ-
 χον ἐπειρώμην, ἀεὶ ἑμαυτῷ τε τὸν τοῦ θεοῦ φόβον προστηράμενος φό-
 λακα, καὶ πᾶσιν, οἷς οἰκειῶς εἶχον, τὰ τοῦ θεοῦ διαμαρτορόμενος κρι-
 ματα, καὶ κείθων ἑμαυτὸν τε κἀκείνους, θεὸν ἕφορον εἶναι τῶν τε
 πεπραγμένων, τῶν τε μελετωμένων καὶ κριτὴν ἀδέκαστον, βασιλείαν
 μὲν οὐρανῶν τοῖς εὖ καὶ καλῶς πολιτευσάμενοις ἐτοιμασάμενον, τοῖς
 δ' ἐναντίως τὴν ἑαυτοῦ ἀλλοτρίωσιν ἀπειλήσαντα. τοῦτοις τοῖς λόγοις
 τὸν ἑαυτοῦ βίον παράδειγμα προτιθεὶς πολλοὺς τῶν τοῦ διαβόλου
 παγίδων ἐξέλιον τῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὶ τὴν εἰς οὐρανὸν
 φέρουσαν ἔδραμον ἀμεταστρεπτι, καὶ ταῦτα νέοι καὶ πολλῶν πλοῦτῶν
 καὶ δόξης περιβλεπτοὶ. ἐπεὶ δὲ εἰς μοναχὸς ἐτέλεσα, τὸν ἁλαφρότατον
 τοῦ κυρίου βαστάξας ζυγόν, ἀπήγα μὲν τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ δὲ διδα-
 σκαλεῖον τῶν μοναχῶν, τὸ τῆς ἀρετῆς ἐργαστήριον, τὸν ἀγιώτατον
 Ἄθω καταλαμβάνω, τῇ τοῦ θανάτου μελέτῃ ἐκδοὺς ἑμαυτὸν, καὶ
 ἴσασιν τὴν ἐμὴν πολιτείαν οἱ οὐρανομήκεις ἐκείνοι, παρ' οἷς ἐφοίτησα
 καὶ τὰ μοναχῶν ἐτελέσθην, ὡς οὐδ' ἐνός τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν ἐπε-
 θύμῃσα, οὐ δόξης ἕρως τὴν ἐμὴν φοχὴν εἶλεν, οὐ χρημάτων ἐπιθυ-
 μία, ἀλλὰ πτωχεία μὲν ἐμοὶ διηνεκῆς ἐπιμέλεια καὶ πλοῦτος τὸ μη-
 δὲν ἔχειν, τῆξις δὲ σαρκὸς ἢ σκουδῆ καὶ τὸ πρὸς θεὸν νεύειν δι'
 ἡσυχίας ὁ βίος ἅπας ἐμοί. ἀλλ' ὅπερ εἶπον, εἶχε μὲν ἐμὲ τὸ Ἄγιον
 Ὅρος, ἄφως δὲ τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ πόλεμος ἐρράγη βαρότατος·
 ἴσασιν πάντες τὴν ἀθεωτάτην τοῦ Καλαβροῦ Βαρλαάμ αἴρεσιν, ἣν ἐκεῖ-
 νος μὲν ἐγέννησεν, Ἀκίνδονος δὲ ἐθρέψατο, κατὰ τοῦ ζώντος θεοῦ
 δεινότεα καὶ βουλεοσάμενος καὶ διαπραξάμενος· καλεῖται δὲ ὁ ἱερω-
 τατος Θεσσαλονίκης παρὰ τοῦ τότε πατριαρχεύοντος τὴν μετὰ τὴν
 πόλιν ταύτην καταλαβεῖν καὶ τῷ Βαρλαάμ προσβαλεῖν καὶ εἰς λόγους
 ἔλθεῖν ἐκείνῳ, περὶ ὧν καινοτομῶν ἦν καὶ κατὰ τῆς ἀληθείας μαι-
 νόμενος, τῷ δὲ τοιοῦτῳ ἱερωτάτῳ Θεσσαλονίκης προμάχῳ τῆς εὐσε-
 βείας καταστάντι παρὰ θεοῦ σύμμαχον καὶ αὐτὸς ἑμαυτὸν παρῆσχον
 καὶ κοινῇ μετ' αὐτοῦ τε καὶ τῆς συνοδίης τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν τῶν τε
 τῆς ὀδοικορίας καμάτων ἡνεσχόμεθα καὶ κατὰ τὴν πόλιν γενόμενοι
 τὸν τε ἀγῶνα τῆς δίκης διηγωνίσμεθα καὶ τὴν νικῶσαν ἐλάβομεν,
 θεοῦ ταύτην βραβεύοντος ἄνωθεν καὶ βασιλέων δοῶν καὶ τοῦ τότε
 πατριαρχοῦντος καὶ παντὸς τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου πληρώματος. τῆς δὲ
 Μονεμβαζίας γνησίῳ ποιμένος ἐστερημένης αἱ μὲν ψῆφοι τῆς ἱεράς

συνόδου βλέπουσιν εἰς ἐμὲ, ἐγὼ δὲ ἀναβαλλόμενος ἦν τὸ πρᾶγμα, τί-
 λος εἶξα τῇ θείᾳ φήφῃ, καὶ ὑποφύγιος κατέστην Μοναρχίας, πρὸς
 τὴν χειροτονίαν ἀφορῶν ἦδη τοῦ δὲ θειοτάτου βασιλέως ἐξ ἀνθρώπων·
 γεγονότος καὶ πρὸς τὸν ἀληθῆ βασιλεία μεταβεβηκότος Χριστόν, ὃ τῆς
 ἑμπολλίου ταραχῆς ἀναρριπίζεται πόλεμος, καὶ διώκεται μὲν ὁ καὶ
 πρὸ τῆς κορφόρας καὶ τῶν σταφάνων καὶ τῆς ἀναρρήσεως τῇ σοφίᾳ
 καὶ σενέσει καὶ πραότητι καὶ ἀνδρείᾳ μόνος ἀξιώτατος βασιλεὺς . . .

..... ἐμὲ δὲ τοῦ τε θρόνου
 καὶ τῆς ἱερωσύνης ἐκβάλλει τὸ γε εἰς αὐτὸν ἤκον
 ἔπει δὲ ὁ ποιῶν τὰ πάντα καὶ μετασκευάζων θεὸς εὐμενὲς
 καὶ πρὸς ἡμᾶς εἶδε, καὶ διέλοσε μὲν τὸ τῆς συγχύσεως νέφος, ἀνεισ-
 ἤγαγε δὲ τὴν τῆς εἰρήνης αἰθρίαν, τῆς μὲν καλῆς καὶ μεγάλης πό-
 λεως ταύτης ἐγκρατῆς ὁ θειότατος γίνεται βασιλεὺς, παρρησιάζεται
 δὲ ἡ εὐσέβεια, καθαρώτερον καὶ πρότερον ὑπολάμπουσα, καὶ τῶν μὲν
 ἱερῶν θρόνων ὁ καινοτόμος πατριάρχης τελείως ἐκβάλλεται, ὁ καὶ
 πρότερον παρὰ τῶν οἰκειῶν ὑκασιστώων καὶ συμμάχων ἐκβεβλημένος,
 ζητεῖται δὲ ὁ τὸν οἰκουμηνικὸν τοῦτον θρόνον κοσμήσων, καὶ παρα-
 κληθεὶς αὐτὸς ὑπήκουσα, οὐ πρότερον ἐπιδομήσας, οὐ παρακλήτους
 πείσας, οὐκ ἀρχόντων δεηθεὶς, οὐ βασιλέα, οὐκ ἀρχιερέας κολακεύσας,
 οὐδὲν, οὐ μέγα, οὐ μικρὸν περὶ τοῦτου πραγματευσάμενος, εἶδεν ὁ
 πάντα εἰδώς. ἀλλ' οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν πρὸς τὸν ἀγῶνα κατέβην, τὸ τε
 τοῦ θρόνου μέγεθος εὐ εἰδώς καὶ τὸ ἐνδεὲς ἑμαυτοῦ καὶ ἅμα οὐκ
 ἀγνοῶν, ὡς κόρη τῆς ἐξ ἀρχῆς προθυμίας ἢ τοιαύτη διακονία καὶ
 πρὸς ἡσυχίαν ὁ πατριαρχικὸς θρόνος ἐργῶδες καὶ ἥμισυ φυγῆ πρὸς
 θεὸν δι' ἡσυχίαν νεοσύνη συμβαίνων, ἀλλὰ τὸν μέγαν τοῦτον καὶ πνευ-
 ματικὸν εἰσηλθὼν ἀγῶνα τῇ μητρὶ τοῦ κυρίου κειθόμενος, μουσικῶς
 ἐπιστάση καὶ πρὸς τὸν θρόνον ἀλειψάση τὸν ὑψηλὸν καὶ μὴ ἂν ἄλλως
 ἔχειν τὸ πρᾶγμα δισχυρισαμένη. χρόνου δὲ μηνῶν παρερρηκῶτων ἔξ
 μετὰ τὴν μουσικὴν θείαν ἐκείνην κειθόμενον ἑμαυτὸν παρέσχον, οἷς ὁ
 θειότατος βασιλεὺς καὶ ἡ τῶν ἱεραρχῶν ὁμήτορις ἐφῆψισατο. καὶ
 ὑποδὸς τὸν ἀγῶνα τῆς ἱεράς ταύτης οἰκονομίας οὐ πρὸς χρήματων
 συλλογὴν εἶδον, οὐ τροφῇ ἐξέδωκα ἑμαυτὸν, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος ἀπι-

ζῶν τοῦ θρόνου ὑπερηφάνους ὀφθαλμοῖς πρὸς τοὺς ἄλλους ἐάρων, οὐκ
 ἐκαπέλευσα τὴν ἱερωσύνην, οὐχ ὑπερεῖδον ἀδικουμένων, οὐ διέλιπον
 καὶ βασιλεὺς φιλόφρωνον ὄντα πρὸς τὸ φιλοφρονεῖν ἐκκαλούμε-
 νος καὶ πάσας ὀποδεικνὸς τὰς πρὸς σωτηρίαν ὁδοὺς, τοῖς τὰ Ἄκινδόνου
 ἐσχάτως νοσοῦσι διετέλουν ἀεὶ πολεμῶν, καὶ ὑπ' ἐκείνων βαλλόμε-
 νος φανερώς τε καὶ ἀφανῶς, οἰκονομία δὲ ὑπὲρ ἐκείνων κατὰ καιρὸν
 χρώμενος καὶ τὸ καλὸν τῆς μετανοίας προτείνων φάρμακον ὕβρεσιν
 ὑπ' αὐτῶν ἐπλυνόμεν, ὡς ἐν βραχεὶ φάναι, τὸν ὀλίγον τῆς οἰκονομίας
 ταύτης καιρὸν ἰδρώτων καὶ κόνων, οὐ ῥηστώνης ἐποιήσαμην. ἐπεὶ
 δὲ γέγονασι τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ καὶ διάφοροι τόμοι ἐκ'
 ἀναιρέσει μὲν τῆς ἀθεωτάτης τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἄκινδόνου αἰρέσεως,
 τὰ δὲ τῆς ὑγινοῦς κρατύνοντας κίστους, βοδλομαὶ καὶ περὶ τούτων ὡς
 ἔχω γνώμη, διὰ βραχείων εἰπεῖν τὸν ἐκτεθέντα συνοδικὸν τόμον κατὰ
 τῶν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἄκινδόνου δογμάτων κατὰ πρώτην καὶ δευτέραν
 κρίσιν, ὧν ἡ μὲν ἔξαρχον εἶχε τὸν ἀοιδιμον ἐν βασιλεῦσι καὶ μακα-
 ρίτην κύρ Ἀνδρόνικον τὸν Παλαιολόγον, τῆς δευτέρας ἐξήρχεν ὁ νοτὴ
 τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων κοσμῶν, παρόντος καὶ τοῦ τότε πατριάρχου
 τος καὶ τῆς ἄλλης συνόδου, τοῦτον τὸν τόμον τίθεμαι, καὶ βέβαιον
 καὶ ἀρρατῆ εἶναι διακαλεῖσθαι, καὶ κατὰ τῶν μὴ, ὡς ἐκεῖνος ἔχει
 φρονούντων τὴν ἐπιτιμίαν τὴν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόμῳ διεληγμένην ἐκα-
 νατίζομαι, τὸν ἕτερον τόμον γεγονότα καὶ τοῦτον συνοδικῆ διαγνώσει
 φηριζομένης καὶ τῆς εὐσεβεστάτης δεσποίνης κορᾶς Ἄννης τῆς Πα-
 λαιοολογίνης ἐκ' ἀναιρέσει
 δὲ τῶν τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἄκινδόνου δογμάτων

καὶ τοῦτον βέβαιον εἶναι ἡγοῦμενος καὶ ῥῆξιν μηδεμίαν ὑποστῆναι καὶ
 τοῖς ἐναντιουμένοις ἐκείνῳ τὴν τοῦ θεοῦ ἀγανάκτησιν ἐπισείω. εἶδεν ὁ
 λογισμὸς καὶ καρδίας ἐστ' ὧν θεός, ὡς πολλὰκις ὑπὲρ τῶν καθαιρε-
 θέντων ἀρχιερέων ἐκ' ἑμοῦ καὶ δάκρυον συμπαιδείας ἀρῆκα, καὶ τὴν
 φοβὴν οὐ μετρίως ἤλθησα ὑπὸ τῆς ἐκείνων διὰ τέλους ἐνστάσεως, καὶ
 τοῦ θεοῦ δικαίου ἀναγκασθεὶς τῇ καθαιρέσει τῶν τοιούτων ἐπιφηρι-
 σταθᾶ. ἄπὸ προελλόμενος μηδὲνὶ πικρίας αἵτιος καταστῆναι, ὅτι μὴ
 πάσα ἀνάγκη καὶ ὅτι τὴν ἐκείνων μετάνοιαν ἐκδεχόμενος ἡμέραν ἐξ
 ἡμέρας διετέλουν ἀναβαλλόμενος, πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ παρὰ τῶν οἰ-
 κεινῶν ἀκούσας, ὡς ὑπεριθέμενος τὴν καθαιρέσιν· ἐπεὶ δὲ καιρὸς

ὅσαρ ἐστὶν τοῦ βράβει κατα τὸν Σολομώντα, οὕτω δὴ καὶ τοῦ σχί-
 σαι, καὶ τόμος ἐξετέθη τῇ θείᾳ συνόδῳ τῆς ἱερωσύνης ἐκείνου ἀπορ-
 ρηγνῆς, ὡς δὴ καὶ αὐτὸς συνειπον, ὑπογραφαῖς οἰκείαις τοῦτον ἀσφα-
 λισάμενος, καὶ πάλιν διὰ τοῦ παρόντος λόγου τὸ βέβαιον ἐκείνῳ χα-
 ρίζομαι· κανὼν ἐποιήθη μοι, ὕμνον ἔχων τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου τρι-
 ἀδος καὶ ἅμα ἀπορραπίζων καὶ τὴν τοῦ θεοῦ ἀρτίως ἐκκλησίαν αἴρε-
 σιν θοροβοδσαν, τοῖς ἐκεῖ γεγραμμένοις ἐμμένω, καὶ κατὰ τῶν ἐπι-
 βουλευόντων τῷ γράμματι τοὺς τῆς ἐκκλησίας θεολόγους συμμάχους
 καλῶ, οὐδὲ καὶ περιστότῃσιν κόκλῳ τῶν ἱερωτάτων μελῶν. τὴν προσθή-
 κην, ἣτις προστέθη τῇ ἱερωτάτῃ τῶν ἀρχιερέων ὁμολογία, (τοῦτο δὲ
 ἔθος τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστὶν ἀνωθεν εἰς ἡμᾶς κατιὼν κατὰ τῶν ἀναφρο-
 μένων τῇ ἐκκλησίᾳ σκανδάλων), ἣτις οὐδὲ προστέθη δικαίως ἂν κα-
 λοῖτο, ἀλλ' ἀνάγκη καὶ διασάφῃσι τῶν ἀνωτέρω γεγραμμένων, ταύ-
 τῃν τὸ ἀρραγὲς καὶ ἀμεταποίητον ἔχειν βούλομαι, οὐ μικρὰ καὶ αὐ-
 τὴν δυναμένην εἰς τὸν ὕπερ τῆς ἀληθείας ἀγῶνα· πᾶσι τοῖς τὸν Χρι-
 στὸν ὀρθοδόξως προσκυνούσι βραχείαν ταύτην ὑποθήκην διαχαράττω,
 φέγειν πάσῃ σκοπῇ τὴν ἀθεωτάτην Βαβυλῶν καὶ Ἀκινδύου καινο-
 τομίαν καὶ τὴν τὰ ἐκείνων φρονούντων κοινωνίαν, δαιμόνων κοινωνίας
 μηδὲν διαφέρειν νομίζειν, πολλῶν μὲν κακῶν αἰτίων γενομένων τῇ τοῦ
 θεοῦ ἐκκλησίᾳ καὶ πολλοῖς ἀτόποις περιτριπτόντων, μάλιστα δὲ τὴν
 ἀγίαν καὶ οἰκουμένην ἕκτην σύνοδον γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἀθετούντων
 καὶ μηδὲν εἶναι ταύτην ποιούντων, τὸ γε ἐπ' αὐτοῖς ἦκον. τοῖς κρα-
 τίστοις μου καὶ ἀγίοις ἀτοκράτορι εἶχομαι παρὰ θεοῦ πάντα ἀγαθὰ,
 τὸ μὲν πᾶθος τῆς παρούσης βασιλείας μετὰ τοῦ θεοῦ κυβερνᾶν, ὥστε
 ἄγειν μὲν τοὺς ἄλλους, ἄγεσθαι δὲ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, κατὰ δὲ
 τῶν ἐπιφρομένων αὐτοῖς ἐχθρῶν τὴν κραταιὰν καὶ ὑψηλὴν τοῦ θεοῦ
 χεῖρα δάκρυσι πολλοῖς ἐκκαλοῦμαι, ὅτι τὴν τοῦ Χριστοῦ κληρονομίαν
 διὰ σκοπῆς ποιοῦνται εἰς ἄβου πέταυρον ἀγαγεῖν, καὶ παρακαλῶ καὶ
 προτρέπω καὶ τούτους καὶ τοὺς τούτων παῖδας ζῆλον ὑπὲρ τῆς εὐσε-
 βείας τρέφειν νεανικὸν καὶ βασιλικαῖς φοχαῖς πρόποντα, ὡς ἔστιν οὐ
 λόγον σῶζον, τοῖς μὲν ἄλλοις τοὺς πάντας νικᾶν ἀξιοῦν, ἐν δὲ τοῖς
 ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶσι, ἣ κοσμεῖ τούτους πολλῶ πλεον τοῦ διαδήμα-
 τος, ἡττωμένους ἐνίων δοκεῖν, τῷ δὲ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτο-
 κράτορι τῷ Καντακουζηνῷ ἰδίως τάδε διαχαράττω τὰ γράμματα· ἴστω
 δὴ, σαφῶς ἴστω, ὡς οὐδενὶ τῶν ἀγαθῶν ἄμοιρον ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ θεός.

ὅσα βασιλεία τέλειον κοσμεῖν οἶδεν, φρονήσει τε γὰρ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας κατεκόσμησης γενεᾶς, καὶ συνέσεως καὶ ἐμπειρίας καὶ τῆς ἄλλης στρατιωτικῆς ἐπισότημης ταμίον τὴν ἐκυτοῦ φοχὴν ἔδειξεν, δογμάτων θείων κριτὴν καὶ ἀγωνιστὴν αὐτὸν ἀπειργάσατο, πολλοὺς δεινοὺς ἐμιλήσαντι καὶ παρὰ πολλῶν ἐπιβουλοθῆναι τέλος χεῖρα ὀρέγει κειμένῳ τοῦτω, καὶ βασιλεία χριστιανῶν ἀναδεικνύσιν παραδόξως. τούτων πάντων τῶν πλεονεκτημάτων ἀκαιτηθήσεται τοὺς καρποὺς ἐν τῇ κοινῇ τοῦ γένους ὁμολογία παρὰ τοῦ βασιλεύσαντος αὐτὸν θεοῦ. διαναστήτω τοίνυν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, διαθερμανθήτω τὴν φοχὴν, εἰπάτω καὶ αὐτός· „ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.“ ὁ αὐτός ἔστω καὶ τὸν ὑπὲρ εὐσεβείας ἐπέχων λόγον, ὃ αὐτὸς διαναστήτω καὶ πρὸς τὴν ἐκδίκησιν, εἰς μνήμην ἐλθέτω τοῦ βασιλεύσαντος αὐτὸν Ἰησοῦ, ἐπειθὲς τε γὰρ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας γενόμενος ἀποστράτης, ὁ αὐτός καὶ ἀντικρινόμενος ἦν τῷ διαβόλῳ καὶ δικαιοκρισία τοῦτον καταβαλὼν, ὁ αὐτός καὶ τὴν αὐτοῦ τορτανίδα διέλυσε, τῇ θεικῇ δυνάμει χρησάμενος, καὶ οὗτος τὸν Χριστὸν μιμητάμενος, ὅσον ἐφικτόν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀγωνισθεὶς, καὶ νικάτω νίκην εὐσεβείας ἀγωνιστῆ πρέπουσαν, καὶ βασιλικῶς ταύτην τῇ ἐκκλησίᾳ θεοῦ βραβευέτω, τοὺς λύκους ἀποδιώκων καὶ τὴν βασιλείαν κοσμῶν τῷ ὑπερσεβείας ζήλῳ, καὶ τούτοις διὰ τέλους ἐμμένων, βασιλείας ἀλλάσσεται βασιλείαν τῆς ἐπικήρου μηδέποτε λουμένην. ἐγγράμμαί τοῦτο σαφῶς, τούτου δέομαι ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῶν κληρικῶν, ἵνα ἕπερ ὑπέκπερα προεργέτησεν αὐτοὺς χάριν ρύτας αὐτῶν, διὰ θείου προστάγματος ταῦτα παρὰ τοῦ δημοσίου δοθῶσιν ἀνοστερήτως· οἶδε γὰρ ἡ κραταιὰ καὶ ἅγια βασιλεία αὐτοῦ, ὡς πένητος τὸ παράπαν εἶσι, καὶ ὡς ἐκδουλεύουσι διηγετικῶς τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ ὡς οἱ πλείους τούτων ἀνθρώπων πρὸς οὐδὲν ἄλλο βλέπουσιν ἢ πρὸς τὸ τεταγμένον κατ' ἔτος αὐτοῖς, καὶ οἷ καὶ τὰ ἑμαυτοῦ μνημόσυνα ἀπὸ τῶν ὑπερπύρων τούτων ἐτάχθησαν τελεσθῆναι οἶδεν ἡ κραταιὰ καὶ ἅγια βασιλεία αὐτοῦ τὴν τῆς ἐκκλησίας στενοχωρίαν, καὶ ὡς οὐδὲ τῶν ἀναγκαίων αὐτῶν ἴμεν ἐν εὐφορίᾳ αἰεὶ διὰ τε τὸ γετομμωμένην καθ' ἑαυτὴν τὴν ἐκκλησίαν εὐρεῖν καὶ διὰ τὸ τὰς ἐρχόμενας προσόδους μακρὰς καὶ εὐταλεῖς εἶναι καὶ πάσας σχεδὸν εἰς τὰς τῶν πενήτων εἰσέρχεσθαι χεῖρας, διὰ τοῦτο καὶ οἱ εὐριπτόμενοι μετ' ἐμοῦ ἀδελφοὶ οἷ τε μοναχοὶ καὶ οἱ κοσμικοὶ ταλαιπώρως διετέλουν

βιοῦντες· τοῦτους ἀφήμι τῇ προνοίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως, ἵνα καὶ ὅπῃ αὐτῶν ἀξίως τῆς ἑαυτοῦ φυγῆς διανοηθῆ, τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφὰς πτωχοὺς ὄντας καὶ πρὸς Θεὸν βλέποντας Θεῷ τε καὶ τῇ θείᾳ βασιλικῇ φυγῇ παρατίθωμαι· οἶδα γάρ τὴν αὐτοῦ συμπάθειαν, καὶ ὡς ὅπῃ αὐτῶν φροντισεῖ, παρὰ Θεοῦ τεταγμένος πατήρ πτωχῶν καὶ εἶναι καὶ λέγεσθαι. πᾶσι χριστιανοῖς τὴν ἐν Θεῷ συγχώρησιν, ὥσπερ τινὰ κληρὸν ἀφήμι καὶ ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἐπεύχομαι μέθεξιν. τὸν εὐρεθέντα σιτον ὀλίγον καὶ οἶνον ὀλίγον ἐν τῷ πατριαρχεῖῳ διαμερισθῆναι βούλομαι εἰς τρεῖς μερίδας ἐπίσης, ὧν τὴν μὲν μίαν οἱ κληρικοὶ λαβίτωσαν ἐπίσης, τὴν δευτέραν αἱ πτωχαὶ αἱ καλογραῖαι, τὴν δὲ λοιπὴν οἱ μετ' ἐμοῦ μοναχοὶ ἀδελφοὶ καὶ κοσμικοὶ ἐχέτωσαν. ὡσαύτως καὶ τὰ ἱμάτιά μου ἀφήμι καὶ ταῦτα τοῖς μετ' ἐμοῦ ἀδελφοῖς, ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν πενιχράν μου στρώμην. ἐπεὶ δὲ διὰ τὴν τοῦ πατριαρχείου στενοχωρίαν καὶ τὴν πολυήμερον ταύτην νόσον καὶ χρεῶν περιστέεσμεν βάρει ἀναβιβαζομένον εἰς ὑπέρπορα, ὅσα δῆτα καὶ κοσσοῦνται, ἡ δὲ τιμιώτατος ἐν μοναχοῖς ἀγαπητὸς κατὰ πνεῦμα οὐδὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος κῆρ Θεοδώρητος κατὰ λεπτόν οἶδε, ἀφήμι πρὸς τοὺς δυνειστάς, τὸν τε ἐντιμώτατον κῆρ Ἀνδρέαν τὸν Ὀστιάριον τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ τὸν κῆρ Μανουὴλ τὸν Ζόμαρχον καὶ τὸν κῆρ Ξένον τὸν Ἀγαπητόν, ὃ ἀπληρωμένοι εἶχον ἐγκόπιον, καὶ βαρότατον ἐπιτιμίον ἐπανατείνωμαι κατὰ τῶν διενοχλησόντων αὐτοῖς, ἕως ἂν ἀποδοθῆ τοῦτοις τὸ χρεὸς ἢ παρὰ τοῦ δημοσίου, ἀφ' ὧν ὑπερέκρωον δέδωκεν ὁ Θειώτατος βασιλεὺς τῇ ἐκκλησίᾳ, ἢ ἀπὸ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ χωρίου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Πισσαρά, τὸν δὲ οἰκονόμον τοῦ τοιοῦτου χωρίου, τὸν μοναχὸν κῆρ Διονόσιον, βούλομαι ἀνενόχλητον αὐτὸν εἶναι παρὰ τῶν βουλομένων αὐτὸν ἀδικεῖν, καὶ εἴ τι δὲ εἰσκομίῃσι ὀφείλων, οὐκ ἐδραπάνησε τοῦτο εἰς τὰς ἐξόδους τῶν ζευγαρίων, ἀλλ' ὑπελείφθη αὐτῷ, καὶ ταῦτα φέροντος τῇ κοινότητι τῶν μετ' ἐμοῦ ἀδελφῶν προκεισθῶσαν, συναριθμομένου καὶ αὐτοῦ. ἀρτοποιῷ τῷ Βαλασαμῶν ὀφείλονται ὑπέρπορα τέσσαρα, καὶ γενέσθω κακείνῳ τὸ ἱκανόν, ἐξ ὧν καὶ τοῖς ἄλλοις διανεῖταις. τοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς μου τοῖς πτωχοῖς ἀπόμοιρά τις γενέσθω σίτου καὶ οἴνου ἀπὸ τῶν τῆς μερίδος τῶν καλογραϊῶν καὶ τῶν μετ' ἐμοῦ ἀδελφῶν. καὶ τοῦ τὴν ἡμῶν ταύτην ἔγγραφον βούλησιν τὸ βέβαιον ἔχειν καὶ ἀδιέβλητον τῇ

αὐτοχείρῳ ὑποσημανσίᾳ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐβεβαιώθη, ὑφαιλοντος παντός ἐμμένειν τοῖς καταγεγραμμένοις καὶ τὸν τῆς εὐπειθείας μισθὸν ἐκδέχεσθαι παρὰ θεοῦ †.

† Τπογέγραπται δὲ ἡ τοιαύτη διαθήκη κατὰ μῆνα φεβρουαρίου τῆς ἐνισταμένης τρίτης ἰνδ. τοῦ 5ῶ' πεντηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους †.

† Εἶχε καὶ τὸ πρωτότοπον διὰ τῆς ἀγίας ἐκείνου χειρὸς τὸ μὴνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. γ' †.

CXXXI. Sine anno.

Eusebius, electus metropolita Sugdaeas, fidem profitetur.

† Τὰ παρὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων κηροχθέντα καὶ παρὰ τῶν ἑκτὰ ἁγίων οἰκουμενικῶν συνόδων κωρωθέντα στέργων ἐκ φογῆς προσκονῶ, καὶ πνευματικῶς κατασπάζομαι, ἄτε τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ εὐαγγελίου ἀκριβῶς ἐχόμενα, ἀλλὰ καὶ τῷ παναγιωτάτῳ μου δεσπότη καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρῷ Ἰσιδώρῳ καὶ τῇ κατ' αὐτὸν θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ, ὡς καὶ αὐτοῖς ἀκριβέστατα ἐχομένοις τῆς παναμώμου ταύτης διδαχῆς, τῶν θείων δηλαδὴ καὶ ἱερῶν πατέρων, κείμενοι ὀλοφύχως καὶ συμφρονῶ καὶ ὁμοφρονῶ καὶ ὑποτάσσομαι κατὰ πάντα. Βαρλαάμ δὲ καὶ Ἀκίνδυνον τοὺς ὁμόφρονας καὶ ὁπαδοὺς τούτων κατὰ τὴν περίληψιν τῶν προβεβηκότων ἐκ' αὐτοῖς ἱερῶν τόμων ὡς κακοδόξους ἀποβάλλομαι καὶ, εἰ μὴ μεταμεληθεῖν, καθοκοβᾶλλω τῷ ἀναθέματι, ὡς μὴ συνεκομένους καὶ συμφρονοῦντας καὶ συμφρόντας τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς ἡμῶν πατράσι καὶ τῷ θειοτάτῳ μου δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, κυρῷ Ἰσιδώρῳ, καὶ τῇ κατ' αὐτὸν θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ. ταῦτα διὰ βίου φυλάττειν καὶ τηρεῖν ἀκριβῶς διαβεβαιουῖμαι, καὶ μετὰ ταύτης τῆς πίσταως εὐχομαι παραστῆναι τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ καὶ τυχεῖν τῆς κατ' αὐτοῦ σωτηρίας, τῇ αὐτοῦ δυνάμει καὶ χάριτι. ἃ καὶ πληροφορίας καὶ ἀκριβοῦς ἀσφαλείας ἔνεκεν οἰκειοχείροις σημειώσεσιν ὑπέγραφα †.

† Εἶχε καὶ ὑπογραφὴν· Εὐδόσιος ἱερομόναχος καὶ ὑποφύφιος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σουγδαίας †.

V.

† Μηνὶ Ἰουνίῳ δεκάτῃ, ἡμέρα πέμπτη, ἰνδ. τρίτης, προεβλήθη ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης κθρ Κάλλιστος, καὶ ἤρξαντο καταστρώννυσθαι ἐν τῷ παρόντι κωδικίῳ αἱ συνοδικαὶ πράξεις καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν υποθέσεων ἐγγραφα σημειώματα †.

CXXXII. (6859—1350) septembri ind. IV.

Maximus Calopherus promittit, se obtemperaturum esse patriarchas.

† Ὑπόσχεσις κθρ Μαξίμου τοῦ Καλοφέρου †.

† Ἐκεὶ ἐκ θεοῦ ἐδηγηθεὶς ὁ ἅγιός μου αὐθέντης καὶ βασιλεὺς διὰ τοῦ ἁγίου μου δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἀμνηστειαν ἐποιήσατο τοῦ γεγονότος διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν μου σφάλματος, καὶ ἐδεργεται με ἀπὸ τῆς ἐλεημοσύνης αὐτοῦ συμπάθειαν εἰς τὰ παρεθόντα, ὑπισχνομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων αὐτοῦ, ἵνα μηδὲν φωραθῶ ποτε φρονῶν ἢ ἐπεκδικῶν τὰ Ἀκινδύνου φανερώς ἢ κερρομένως, ἀλλὰ εὐρίσκωμαι κοινωνῶν ἐν πάσι τῇ ἁγία τοῦ θεοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἧς προσηύχης ἀρτίως διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ὁ ἀγιώτατος αὐθέντης καὶ δεσπότης μου ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης κθρ Κάλλιστος, ἵνα μηδέποτε φωραθῶ τὰ Λατίνων ἐπεκδικῶν ἢ πρὸς ἐκείνους καταψύγων σωτηρίας χάριν. ἵνα μηδέποτε βουληθῶ τὴν τῶν Ῥωμαίων χώραν καταλιπεῖν προφάσει κυβερνήσεως καὶ τὴν ἐτέραν ζητεῖν, ἧτις οὐχ ὑπόκειται τῇ τῶν Ῥωμαίων βασιλείᾳ, ἵνα μηδέποτε φανῶ τῇ ἐκ θεοῦ βασιλείᾳ πολέμων ἢ εὐλοος κατ' αὐτῆς ῥάκτων ἢ γλώτταν βλαπτημον τρέφων· εἰς δὲ φωραθῶ μετὰ ἀκριβοῦς ἐρεύνης καὶ ἐξετάσεως τῶν ταῦτα ἢ τούτων τι τῶν προειρημένων ἐνεργῶν, μᾶλλον δὲ κακουργῶν, πρὸς τὸ τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων ἐπισκᾶσθαι πατέρων κατ' ἑμαυτοῦ, ἵνα κολάζωμαι κέλασιν ἐν τῷ δεσποτηρίῳ μέγρι καὶ τελευτῆς, καὶ ἵνα ἀποστρέψωμαι πάσης συγγνώμης καὶ μεσιτείας τῶν βουλομένων τι λέγειν ὑπὲρ ἑμοῦ φιλάνθρωπον †.

† Μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἰνδ. δ' †.

† Ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιςτος Μάξιμος †.

CXXXIII. (6859—1350) septembri ind. IV.

Synodus absolvit hieromonachum Niphonem.

† Ἀθώωσις τοῦ τιμιώτατου ἐν ἱερομονάχοις κ̅ϞϞ Νίφωνος καθολικῶς ἀπάντων συμφηφισαμένων ἀρχιερέων †.

† Ὅσπερ ἐστὶν ὁρᾶν πολλὰκις ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτίσιν ἐπισκοτοῦσαν ἡμίχλην, εἶτα φαιδρότερον ἐπιλάμφαντος τοῦ ἡλίου διαλουμένην καθάπαξ τῷ μὴ δύνασθαι λαμπρότητα τὴν ἐκείθεν ὑπενεγκεῖν εἰς τέλος, οὕτω δὴ καὶ φεῦδος ἐπισκιαίνει ἐστὶν ὅτε δοκοῦν τῇ ἀγλή τῆς ἀληθείας εἰς τὸ μηκέτ' εἶναι χωρεῖ, καθὰ δὴ καὶ κατὰ φύσιν ἔχον ἐστὶν, εὐκρινῶς ἐπιλαμπούσης καὶ παρρησιαζομένης τῆς ἀληθείας, ὅποιον δὴ τι συμβέβηκεν ἀτεχνῶς καὶ ἐπὶ τὸν τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις, κ̅ϞϞ Νίφωνα· πρό τινων γάρ ἤδη χρόνων τιῶν τὸν σάλλον καὶ μωρὸν ὑποκρινομένων ἐαλωκότων διαφόροις τε κακοδοξίαις καὶ δὴ καὶ τῇ τῶν Μασσαλιανῶν αἵρεσει, εὐρεθέντων καὶ ἐληλετημένων κατὰ τὸ ἅγιον ὄρος τοῦ Ἄθω, διαναστάντες τινὲς ἀπὸ χαυρικᾶκου γνώμης καὶ φθονερᾶς διαθέσεως, ἀποδήμιον δηλονότι τηρικαστα εὐρίσκομένου τοῦδε τοῦ κ̅ϞϞ Νίφωνος, ἐκίνησαν, ὅτι δῆθεν ἡξίου τοῦδε τοιοῦτους καὶ αὐτὸς ἐστὶν ὅτε κυβερνήσεώς τινος, κἀντεθέν μέρφιν τινὰ καὶ διαβολὴν ἐπεχειρήσαν σοκοφαντικῶς τούτῳ προστρέψασθαι, ὅτε δὴ καὶ ἐκανεθόγτος τοῦ τοιοῦτου κ̅ϞϞ Νίφωνος ἐκείσε καὶ γνωρίσαντος τὰ τῆς τοιαύτης διαβολῆς καὶ αἰτησαμένου γενέσθαι ἐξετάσω εἰς ἐπήκοον, συναθροισθέντες ὃ τε κατὰ τόπον ἱερώτατος ἀρχιερεὺς Ἐρισσοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ τιμιώτατοι καθηγούμενοι τῶν ἐκείσε σεβασμίων μονῶν καὶ ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἐκείσε κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες καὶ ἐξετάσει ἀκριβεῖ δεδωκότες τὰ τοῦ πράγματος, εὐρον οὐδὲν ἄλλο τι προτεινόμενον παρὰ τῶν εἰρημένων, πλὴν ὅτι ἐκ διαλειμμάτων, ἡνίκα προσήρχοντο καὶ εἰς τὴν κατ' αὐτὸν σεβασμίαν μονὴν ἡγουμενεύοντα, ἐκοβέρνα αὐτοῦς ὡς προσαίτας καὶ ἐνδεεῖς, οὐ δὴ καὶ ὡς μὴ λογισθέντος, μηδὲ κριθέντος ὑπώσωδν τῷ τότε ἀξίῳ ἐγγλήματος κατ' αὐτοῦ, ὅτε δὴ καὶ σχεδὸν ὑπὸ παντός τοῦ Ἄγιου Ὁρους ἐνεργουμένου, κυβερνήσεως τῶν τοιούτων ὁμοίως ἀξιοσμένων, ἐξενήνεται ἔγγραφος ἀπόφασις δικαιοῦσεως καὶ ἀθώωσεως ὑπὲρ αὐτοῦ δι

τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Νίφωνος, ὑπογραφαῖς πεπιστωμένη
 τοῦ τε παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου,
 τηλικαῦτα τὰ δίκαια φέροντος, τῆς ἱερᾶς ἀρχῆς καὶ διοικήσεως τοῦ
 πρώτου, τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας, προέδρου τῶν ὑπερ-
 τίμων, ἐξάρχου πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας, προηγουμένου ὄντος
 τῆς σεβασμίας καὶ ἱερᾶς Λαύρας, τοῦ βῆθέντος ἱερωτάτου ἀρχιερέως
 Ἐρισσοῦ καὶ τῶν τιμιωτάτων καθηγουμένων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν συνε-
 ληλυθότων ἐτέρων ἐναρέτων ἀνδρῶν, τοὺς μὲν συκοφάντας ἐκείνους
 τέλειον ἀποδιοκομποιμένη τε καὶ καταδικάζουσα, αὐτὸν δὲ τὸν κῆρ
 Νίφωνα δικαιούσα, ὡς εἴρηται. χρόνου δὲ τινος παρφηγηκόςτος καὶ
 τοῦδε εἰς Πρῶτον ἐγκαταστάντος, κάλιν ὁ κατ' αὐτοῦ φθόνος ἀνάπτει-
 ται παρὰ τῶν μοναχῶν τῆς ἐκεῖ εὐρισκομένης τῶν Σέρβων μονῆς, ἡ-
 νίκα δὴ καὶ συναλθόντες ὁ τε ἱερωτάτος μητροπολίτης Θεσσαλονίκης,
 δάκρυτος καὶ ἐξαρχος πάσης Θεσσαλίας, κατὰ τόχην παρατοχῶν ἐκεί-
 σε καὶ οἱ δηλωθέντες τιμιώτατοι καθηγουμένοι τῶν ἐκείσε σεβασμίων
 μονῶν, πρὸς δὲ καὶ ἄπαν, ὡς εἰπεῖν, τὸ τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἔκκριτον
 καὶ προέχον κατ' ἀρετὴν, καὶ αὐθις τὰ τῆς ὑποθέσεως πολοπραγμο-
 νήσαντες καὶ ἐξετάσαντες καὶ μηδεμίαν αἰτίαν εὐρηκότες κατὰ τοῦ
 βῆθέντος κῆρ Νίφωνος καὶ οὗτοι κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον αὐτὸν ἐδι-
 κάωσαν. ἐπεὶ δ' ἐπεδήμησεν ἐνταῦθα καὶ αὐτός μετὰ τοῦ παναγιω-
 τάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ συνῆν αὐτῶ
 ἐκ' ἄλλῃον τινὰ καιρὸν, ἔδοξεν ἡμῖν συμβουλίᾳ λόγῳ εἰσηγήσασθαι
 αὐτῶ δὴ τῶ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῶ οἰκουμενικῶ πατριάρχει,
 ἐν τινι τῶν κατὰ τὴν θεοδόξαστον Κωνσταντινούπολιν σεβασμίων μο-
 νῶν εὐρίσκεισθαι τὸν τοιοῦτον κῆρ Νίφωνα καὶ μὴ εἰς δικαίῳ εἶναι
 αὐτοῦ. ἐτοιμῶς οὖν τὰ περὶ τοῦτου ἐδέχθη, ἐπεὶ μὴδὲ ἦν ὄλως ἀπο-
 τεταγμένος ἐπὶ τοῦτῳ παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰ-
 κουμενικοῦ πατριάρχου, κατὰ νοῦν γε μὴν εἰληφώς οὗτος δὴ ὁ κῆρ
 Νίφων, μὴ ποτε ἀφορμῆς ἐντεῦθεν δραξάμενοι, οἷς ἔργον ἄλλο τι πρὸ
 τῆς ἀληθείας ποιείσθαι, πειραθῶσιν ἀπὸ δυστρόπου γνώμης χωρῆσαι
 εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ προτέραν διαβολὴν καὶ συκοφαντίαν, καὶ, ὡς εἰκός,
 τῆς ἑαυτοῦ ἀσφαλείας ἀντικοιούμενος ἐζήτησε γενέσθαι αὐτῶ τοῦτου
 ἐνεκὰ πράξιν τινα συνοδικῶς παρ' ἡμῶν, οὐ δὴ χάριν καὶ κατὰ ταῦτο
 συναλθόντες διαφόρως καὶ συνεδριάσαντες τῶ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δε-
 σπότη, τῶ οἰκουμενικῶ πατριάρχει, προσταγῇ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου

ἡμῶν ἀπόθεντο καὶ βασιλέως, δεῖν ἐπρίναμεν τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν
 ἐξετάσαι τε καὶ συνδιασκέψασθαι, ἔνθεν τοι καὶ, καθάπερ ἐχρῆν, πο-
 λοπραγμονήσαντες καὶ διερευνησάμενοι, ἐπεὶ εὐρομεν ἀριδήλως ἀπὸ
 μαρτύρων τοῦ τε παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πα-
 τριάρχου, τοῦ καὶ διὰ πλείστης θεμένου ἐπιμελείας καὶ ἀνιχνεύσαν-
 τος καὶ εὐρόντος τοὺς τὰς τοιαύτας κακοδοξίας νενοσηκότας καὶ ἐκ
 τοῦ μέσου ποιησαμένους, ὡς ἐπὶ τῶν ἔργων ἐστὶ καταφανές τοῖς ἐν τῷ
 Ἄγιῳ Ὅρει εὐρίσκομένοις καὶ τοῖς λοιποῖς, τοῦ δηλωθέντος ἱερωτά-
 του μητροπολίτου Ἡρακλείας, τοῦ ἀπὸ τῆς σεβασμίας τοῦ Καλλέως
 μονῆς τιμωτάτου ἐν ἱερομονάχοις, κῆρ Θεοδοσίου, τοῦ τιμωτάτου ἐν
 ἱερομονάχοις ἀπὸ τῆς σεβασμίας τοῦ Καρακάλλα μονῆς, κῆρ Ἰσαὰκ, τοῦ
 τιμωτάτου προηγουμένου τῆς σεβασμίας τοῦ Βατοπεδίου μονῆς, ἱερομο-
 νάρχου κῆρ Γρηγορίου, τοῦ ἀπὸ τῆς σεβασμίας καὶ ἱεῤῥᾶς Λαύρας τιμω-
 τάτου κῆρ Ἰωάννου τοῦ Ήουχαστοῦ, τοῦ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τοῦ Βατοπεδίου
 τιμωτάτου ἐν μοναχοῖς, κῆρ Ἀθανασίου, πρὸς δὲ καὶ τῶν οἰκείων τῷ
 κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου ἀπόθεντι καὶ βασιλεῖ, τοῦ τε ἐπάρχου κῆρ
 Γεωργίου τοῦ Ἰσαρι, κῆρ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα καὶ τοῦ κῆρ Μάρ-
 κου Ἀγγέλου τοῦ Βαρδαλή, οἱ δὴ παρήσαν ἐπὶ τῆς γεγενοίας δευτέ-
 ρας ἐξετάσεως, ὅτι οὐδεμία τις αἰτία εἴρηται τηνικαῦτα κατὰ τοῦδε
 τοῦ κῆρ Νίφωνος, κάντεσθεν ἐδικαιώθη παντελῶς καὶ ἠθωφώθη κατὰ
 τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον. εἴχομεν ἂν κατὰ τὸν τοῦ δικαίου λόγον
 ἀρκεσθῆναι τοῦτοις ὑπὲρ τοῦ τοιούτου τιμωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῆρ
 Νίφωνος καὶ μηδὲν τι μηδαμῶς πλέον ἐπιζητῆσαι εἰς τὴν τῆς ἀλη-
 θείας ἀνεύρεσιν καὶ παράστασιν, πλείονος μέντοι ἔνεκεν ἀσφαλείας
 καὶ τοῦ περιαιρεθῆναι πάσαν ἀπλῶς πρόφασιν, ἐπεὶ διηγόρευται τοῖς
 θεοῖς καὶ ἱεροῖς κανόσιν ἐν τῷ ἐκτεθέντι ὄρω τῆς ἀγίας καὶ οἰκου-
 μενικῆς συνόδου τῆς ἐν Ἐφέσῳ ὄρω πρὸς λέξιν· „συναλθόντες ἐφ'
 ἡμῶν οἱ εὐλαβέστατοι καὶ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι Οὐαλεριανός καὶ
 Ἀμφιλόχιος καὶ σέφιιν προθέντες κοινήν περὶ τῶν λεγομένων ἐν ταῖς
 τῆς Παμφυλίας μέρεσι Μεσσαλιανιτῶν εἰς' οὖν Εὐχιτῶν ἤγρον Ἐνθου-
 σιαστῶν εἴτε ὀπωροῦν ἢ μιαιρωτάτη τῶν μνημονευθέντων αἵρεσις σα-
 φηνισθεῖη, ἡμῶν δὲ διασκοποῦντων προεκόμισεν ἡ εὐλαβέστατος καὶ
 θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Οὐαλεριανός χαρτίον συνοδικῆν περὶ τούτων
 αὐτῶν, συνταχθὲν ἐν τῇ μεγάλῃ Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τοῦ τῆς με-
 γάλῃς μνήμῃς Σισινίου, ἡ καὶ ἀνάγνωσθὲν ἐπὶ πάντων, ἔδοξεν εὖ

πεπονησθαι και ὁρθῶς ἔχειν, και συνήρουν ἅπασιν ἡμῖν και τοῖς θεοφιλοτάτοις ἐπισκόποις Οὐαλεριανῷ και Ἀμφιλοχίῳ και πᾶσι τοῖς τῶν Παμφύλων και Λοκαίων ἐπαρχιῶν εὐλαβεστάτοις ἐπισκόποις, τὰ ἐν τῷ συνοδικῷ χαρτίῳ τοπωθέντα κρατεῖν ἅπαντα και κατὰ μηδένα τρόπον παραβαίνεσθαι αὐτά, βεβαίῳν ὄντων δηλαδὴ και τῶν πεπραγμένων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὥστε τοὺς ὄντας κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν τῶν Μεσοασιανῶν ἤγουν Ἐνδοουσιαστῶν αἰρέσεως ἢ και ἐν ὑποφίαις τῆς τοιαύτης νόσου γεγεννημένους, εἴτε κληρικοί εἴεν, εἴτε λαϊκοί, μεθοδεύεσθαι και ἀναθεματίζοντας κατὰ τὰ ἐν τῷ μνημονοθέντι συνοδικῷ διηγορευμένα ἐγγράφῳ μένειν τοὺς μὲν κληρικούς ἐν τῷ κλήρῳ, τοὺς δὲ λαϊκοὺς ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆς ἐκκλησίας, ἀνανεῶντας δὲ πρὸς τοῦτο και μὴ ἀναθεματίζοντας τοὺς μὲν πρεσβυτέρους και διακόνους και τοὺς ἑτερόν τινα βαθμῶν ἔχοντας ἐν ἐκκλησίᾳ ἐκκόπτειν και κλήρου και βαθμοῦ και κοινωνίας, τοὺς δὲ λαϊκοὺς ἀναθεματίζεσθαι, ὀφειλομένους ἐξακολουθήσαντες τῇ τῶν αὐτῶν ἱερῶν και θείων κανόνων διαταγῇ.“ διέγνωμεν δοῦναι αὐτὸν λίβελλὸν τε και ἐγγραφήν τῆς κατ’ αὐτὸν εὐσεβείας, ὄντινα και δέδωκε, φέροντα οἰκειόχειρον αὐτοῦ προταγὴν και ὑποταγὴν, ἀναγνωσθέντα εἰς ἐπήκοον πάντων ἡμῶν και στερχθέντα συνοδικῶς, ὡς εὐλαβῶς και ὁρθοδόξως ἐκτεθειμένον παρ’ αὐτοῦ, ὄθεν και διὰ ταῦτα πάντα διέγνωμεν και ἀπεφηνάμεθα κοινῇ συνοδικῇ φήφῳ, ἀνώτερον εἶναι τὸν δηλωθέντα τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Νίφωνι τῆς ἀναπλασθείσης και κινήθείσης κατ’ αὐτοῦ τοιαύτης σύκοφαντίας και διαβολῆς και πολλῇ τῇ τοῦ δικαίου περιοσίᾳ ἠθρωμένον, και εὐρίσκεσθαι ἐν τῷ βαθμῷ τῆς ἱεροσύνης αὐτοῦ, καθὼς οἱ αὐτοὶ θεῖοι και ἱεροὶ κανόνες και ὁ δηλωθεὶς ὁρος τῆς ῥηθείσης οἰκομενικῆς συνόδου διαγορευόσιν, ὀφειλόντων τῶν βουλομένων ἀδιστακτικῶς παντάσῃν και ἀναμφιβόλως ὡς ἱερεὶ θεοῦ τοῦτῳ δὴ τῷ τιμιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Νίφωνι προσέρχεσθαι και ἀγιάζεσθαι ὅπ’ αὐτοῦ, ἅτε δὴ μηδενὸς ὄντος τοῦ προσισταμένου τε και ἀκείρουτος, ὃν δὴ τρόπον μετὰ πολλὴν και ἀκριβῆ τὴν ἐξέτασιν καθαρῶς ἀνεφάνη και ἀποδέδεικται. ταῦθ’ οὕτω παρ’ ἡμῶν διαγνωσθέντα και ἀποφανθέντα τῷ παρόντι περιελήφθησαν γράμματι, ἐπιδοθέντι τῷ διαληφθέντι τιμιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Νίφωνι εἰς παντελῆ ἀθήωσιν αὐτοῦ και ἀσφάλειαν. μ η ν ι σ ε π τ ε β ρ ι φ ἰ ν δ. τ ε τ ε ρ η ς †.

† Εἶχε και ὀπογραφάς † † Ὁ ταπεινὸς μ η -

τροπολίτης Κοζίκου, ὑπέρτιμος καὶ ἑξάρχος πάσης Ἑλλησπόντου, Ἀρσένιος † † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ποντοηρακλείας καὶ ὑπέρτιμος, Μεθόδιος † † Ὁ Μελενίκου καὶ ὑπέρτιμος, ταπεινὸς Μητροφάνης † † Ὁ μητροπολίτης Βερροίας καὶ ὑπέρτιμος, Διονόσιος † † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Χριστουπόλεως, Μακάριος † † Ὁ μητροπολίτης Ρόδου καὶ ὑπέρτιμος, Ἰωάννης † † Ὁ μητροπολίτης Διδμοταίχου καὶ ὑπέρτιμος, Θεόκλητος † † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἄκρω καὶ ὑπέρτιμος, Γαβριήλ, καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τῶν Εὐχαίτων † † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀμάστριδος καὶ ὑπέρτιμος, Καλλίνικος †.

† Ἐτι δὲ καὶ ὑπισθεν ἐτέρας ὑπογραφάς †

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἡρακλείας, πρόεδρος τῶν ὑπερτίμων καὶ ἑξάρχος πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας, Φιλόθεος †.

† Ὁ Θεσσαλονίκης πιγτοῦμενος, εἰ καὶ ὀστερον παρεγενόμην †.

Ἐἶτα τῆς παρούσης διαγνώσεως ἐξενεχθείσης ἐξητήθησαν παρ' ἡμῶν κατὰ τὸ εἶδος διὰ πλείονα τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἔγγραφοι μαρτορία τοῦ τε ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, ὑπερτίμος καὶ ἑξάρχος πάσης Θεσσαλίας, κεποδημῶσο κατὰ πνεῦμα ἡμῶν ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ τιμωτάτου καθηγουμένου τῆς ἱεράς Λαύρας, ἱερομονάχου κύρ Ἰακώβου τοῦ Τρικανᾶ, τῶν καὶ πρότερον ἐξετασάντων ἀκριβῶς τὰ τοῦ πράγματος, ὧν δὴ καὶ γενομένων καὶ κομισθειῶν ἐνταῦθα νῶν, κἀντεῦθεν πάσης προφάσεως περιαιρεθείσης ἤδη ἐπιστώμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν τοιαύτην διάγνωσιν καὶ ἡμετέρας ὑπογραφάς. μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδ. δ'.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Φιλαδελφείας, ὑπέρτιμος καὶ ἑξάρχος πάσης Λοδίας, Μακάριος †

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Πηγῶν καὶ Παρίου καὶ ὑπέρτιμος, Γεώργιος †.

CXXXIV. Sine anno.

Patriarchas exhortatio ad populum, cum Amarantina quaedam, quas magicas exercuerat artes, vitam amplecteretur monasticam.

† Διδασκαλία, ὅτε ἡ τὰ μαγικά πρότερον ἐξηοικημένη Ἀμαραντίνα παραινέσει καὶ εἰσηγήσει τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου τοῦ πατριάρχου τὸ μοναχικὸν ὑπὲρ ἡμῶν σχῆμα †.

† Ἐν κορίθῳ γηνοῦσάτοι καὶ ἀγαπητοὶ υἱοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος. χάριν, εἰρήνην, εὐλογοῦντες, εὐθηνίαν τε τῶν ἀγαθῶν καὶ φοικίην σωτηρίαν ἐπεσχεῖται ὑμῖν ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. οἴδατε, ἐν Χριστῷ τέκνα μου ἀγαπητά, ὅπως προσεκαλέσατο ἡμᾶς ὁ θεὸς ἀπορρήτοις λόγοις καὶ κρίμασιν αὐτοῦ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, οὔτε γοῦν ἐγινώσκομεν τὴν εἰς τοῦτο πρόσκλησιν, οὔτε τῆς πνευματικῆς ταύτης ἀρχῆς ἐπεθυμήσαμεν, οὔτε μὴν ἐσκοιδάσαμεν οἰκοθῆν, ἀλλ' οὐδὲ ταῖς ἀπὸ τῶν φίλων συνάρασις ἐχρησάμεθα, ἢ ἐβρολήθημεν ἀρκάσαι τὴν δόξαν ταύτην καὶ τὸ ἀξίωμα, ὑπὸ θεῷ μάρτορι· ἐπεὶ δὲ τὸ ἀντιβαίνειν εἰς τέλος τῇ θεῖᾳ βουλήν οὐ λουιτελὸς ἐκρίναμεν εἶναι, πάντα ποιῶντος αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ μετασκευάζοντος, ὡς οὐδεὶς δύναται συνιέναι, αὐτῷ τὰ καθ' ἡμᾶς ἐπιτρέψαντες, τῷ τοῦ ἀδυνατοῦ ἐνισχῶντι καὶ τῷ φωτὶ τοῦ παναγίου πνεύματος τοὺς ἀμαθεῖς σοφίζοντι καὶ τοὺς ἀγραμμάτους διδάσκοντι, εἰ καὶ μηδὲν τι τῶν εἰς τοῦτο φερόντων συνέγνωμεν ἑαυτοῖς, ὅμως δεδῶκαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὑπηρετῆσαι τῷ θεῷ τούτῳ βουλήματι, ἔνθεν τοι καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν προστασίαν τῶν ὑμετέρων φοικῶν ἀναδεξάμενοι καὶ κατὰ τὸν μέγαν ἀπόστολον χρεὸς ἀπαρ αίτητον ἔχοντες ἀγροπνεῖν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες διὰ τοῦτο, καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀναγκαῖον κρίνομεν μετὰ τοῦ ὑπερῦχεσθαι καὶ γράφειν καὶ παραινεῖν καὶ εἰσηγείσθαι πρὸς ὑμᾶς τὰ θεοφιλή καὶ ψυχωφελῆ, ἐπεὶ καὶ τούτου χάριν ἐτάχθησαν οἱ ποιμένες, καθὼς ὁ κύριος ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ἐδίδαξεν. ἰδοὺ τοῖνον προσέχειν τοῖς λεγομένοις παρακαλοῦμεν τὴν ὑμέτεραν ἀγάπην, ἵσως γὰρ ἂν τι ἐντεθῆεν καὶ ὠφέλιμον λάβητε. ὁ πανοικτίρμων καὶ φιλάγαθος κύριος, ὁ ἀληθὴς θεὸς ἡμῶν ἀπὸ τῆς οικίας αὐτοῦ χρηστότητος τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγα-

γών τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι τοῦτο ἐτίμησε, καὶ τῆς τοῦ παραδείσου τροφῆς καὶ ἀπολαύσεως κατηξίωσεν, ὁ δὲ ἀντικείμενος καὶ κοινὸς ἐχθρὸς καὶ πολέμιος, φθονήσας αὐτῷ τῆς μακαρίας καὶ καλῆς ἐκείνης διαγωγῆς τε καὶ καταστάσεως, οὐκ ἐπαύσατο πάντας μετερχόμενος καὶ μεταχειριζόμενος τρόπους, ὥστε ἀθλίως ἐκπεσεῖν τοῦτο τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων, δι' ὧν ἐτιμήθη, καὶ εἰς μωρίας πλάνας καταπεσεῖν, ὅθεν καὶ διὰ τὴν γενομένην λήθην τῆς θείας ἐκείνης ἐντολῆς τῆς τῷ πρώτῳ ἀνθρώπῳ δοθείσης καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν, φεῖ, παράβασιν θεοῦ αὐτὸς ἀπὸ τῶν οἰκείων οἰκτιρμῶν κινήθεις κἀντεῦθεν τὸ οἰκτεῖον πλάσμα γνησίως ἀνακαλούμενος ἐξ οὐρανοῦ κατέρχεται, καὶ ἄνθρωπος γίνεται, σαρκωθείς ἐκ τῆς πανυπεράγνου θεοποιῆς ἡμῶν καὶ ἀειπαρθένου θεοτόκου, καὶ πάθη τὰ σωτήρια παθεῖν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων καταδέχεται σωτηρίας, καὶ τὸ αἷμα τὸ πανάγιον ἐξέχευε, δι' οὗ καὶ τὴν τοῦ διαβόλου τελείως κατέλυσε τυραννίδα, καὶ ἀκρογωνιαίος λίθος γενόμενος τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας ἄκρα φιλανθρωπία καὶ ἀγαθότητι ἐν ἀσφαλεῖ θεμελίῳ ταύτην ἐπιποδομίησε, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου χάριτος προβεβλημένοι κατὰ διαδοχὴν προμάχεσθαι τῆς ἀληθείας τὰς τοῦ πολεμίου καὶ βασκάνου ἐχθροῦ μηχανὰς καὶ ἐπιβουλάς κακῶς ἀναφρομένας ἐκτέμνουσι τῇ μαχαίρᾳ τοῦ πνεύματος, καὶ εἰς τὸ μηδὲν ἀφανίζουσιν. ἐπεὶ τοίνυν αὐτὸς ὁ πονηρὸς καὶ κοινὸς τοῦ γένους ἡμῶν ἐπιβουλος καὶ πολέμιος καὶ ἐχθρὸς, ὡς εἴρηται, καὶ τῶν ζιζανίων σπορευδὸς μὴ φέρων ὡς ἀνθρωποκτόνος τὴν ἤταν, ἄλλοτε ἄλλοις κέχρηται δελεάσμασι καὶ ἐπιβουλαῖς, θιαστρέφων τὸ χριστιανικὸν γένος, ὑπὲρ οὗ Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν . . . μεν καταδεξάμενον τὸν ὑπὲρ ἀπάντων σωτηριώδη θάνατον, καὶ ἐπὶ καιρῶν διαφόρων ὀργάνοις χρηταὶ πρὸς ὑποοργίαν τῆς κακίας αὐτοῦ καὶ πρὸ τοῦ νόμου καὶ μετὰ τὸν νόμον εἰς εἰδωλολατρείαν ὑπεσκέλισε τοὺς ἀνθρώπους, μετὰ δὲ τὴν ἐνθεον τοῦ κυρίου ἐνανθρώπησιν κατήγεγκεν αὐτοὺς εἰς αἰρέσεις καὶ κακοδοξίας καὶ σχίσματα καὶ καινοφωνίας καὶ πλάνας παντοίας ἐπὶ τῷ ἀποστησαὶ τοῦ πεποιηκότος θεοῦ. ἐπεὶ γοῦν εἶδεν ὁ ἀντικείμενος τὰς μηχανὰς αὐτοῦ καὶ κακοοργίας ἐκείνας καταργηθείσας τῇ θεϊκῇ δυνάμει, νῦν πρὸς τὸ τελευταῖον καὶ μείζον κακόν, τὰς τοητείας δηλονότι καὶ μαγίας καὶ ἐπιφθᾶς, τὸ ταλαίπωρον γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκκλίνει ἀντετεχνάται, καὶ τῆς νόσου ταύτης μεταδίδωσι τοῖς ἀπεραιωτέροις καὶ ἀπλουστέροις καὶ ἀφυλάκτως ἐξ ἀπροσεξίας βιοῦσι, καθὼς

πάντως ἐγνωρίζατε, ἐν κορίθ τέκνα μου ἀγαπητά, καὶ ὅπως ὀρέβασεν ὁ ἐχθρὸς καὶ ταυτηνὶ τὴν γυναῖκα τὴν Ἀμαραντίναν μαγείαις πρότερον προσκειμένην καὶ ἀπὸ κοιτίας μαντικὰς φλοαρίας φθεγγομένην καὶ διαβολικὰς καὶ πάσης ἀσεβείας μεστὰς εἰς τε ἀθέτησιν τῆς ὀρθοδόξου καὶ εὐσεβοῦς τῶν χριστιανῶν πίστεως καὶ εἰς ἀπάτην καὶ πλάνην καὶ φοχικὸν αὐτῶν ὄλεθρον, καὶ ὅπως ἀπὸ τῆς τοιαύτης πλάνης παρεσύρησαν, οἵτινες δὴ καὶ παρεσύρησαν, εἰς τὴν διαβολικὴν ταύτην ἀπάτην. ἦν οὖν ἡ τοιαύτη ἀσέβεια ἐπὶ χρόνοις ἱκανοῖς προπτομένη τε καὶ λανθάνουσα, προμηθευσαμένη δὲ ἡ μετριότης ἡμῶν, Χριστοῦ χάριτι, κατὰ τὸ εἶδος καὶ διὰ φροντίδος ποιησαμένη, ὥστε καταφανῆ καὶ φανεράν γενέσθαι τὴν τοιαύτην συγκεκαλυμμένην πλάνην, μετὰ τῆς προσηκούσης πρότερον παραινήσεως ἐξήνεγκε καὶ βάρως ἐκκλησιαστικὸ ἐπιτιμίου, καὶ ὁ τὴν σωτηρίαν ἀπάντων πραγματευόμενος κύριος καὶ τὰ ἐναντία διὰ τῶν ἐναντίων οἰκονομῶν οὐκ ἠνέσχετο, οὐδὲ παρεχώρησεν ἐπὶ πλεόν συγκρόπεσθαι καὶ λανθάνειν τὰ εἰρημένα τῆς Ἀμαραντίνης κακοοργήματα, ἀλλὰ ταῖς ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων αὐτοῦ εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν ἐπικαμφθεῖς, ὡς εἰσπλαγχνὸς φέσει καὶ φιλοκτερίμων, εἰς μέσον παρεσκευάσε ταῦτα θριαμφευθῆναι καὶ ἀπελεγχθῆναι καὶ διὰ τῆσδε τῆς Ἀμαραντίνης ἀπὸ στόματος ἀνομολογησάσης ἐπὶ τῆς καθ' ἡμᾶς θείας καὶ ἱεράς συνόδου καὶ δι' ἐτέρων πολλῶν προσδραμόντων τῇ κοινῇ μητρὶ τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, τῷ κοινῷ τῶν φοχῶν ἰατρειῷ, καὶ ἐξομολόγησιν καθαρὰν ποιησαμένων καὶ πρὸς θεραπείαν καὶ ἐξίλασμον προσήκοντα λαβόντων καὶ τὰ φάρμακα. τοῦτο δὲ γέγονεν εὐδοκίᾳ θεοῦ, ὡς ἂν μὴ καθόλου τὸ τῶν χριστιανῶν ἀπόληται γένος, ἐνεργουμένων καὶ ἔτι τῶν τοιοῦτων θεομισῶν ἀσεβημάτων καὶ μiasμάτων, διὰ ταῦτα γὰρ ἐπῆλθον ἀπὸ τῆς θεηλάτου καὶ δικαίας ὀργῆς ἐξ ἀγανακτήσεως οἱ τε λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἐκεῖνοι καὶ οἱ τῆς γῆς ἀνατιναγμοὶ καὶ σεισμοὶ, ἐκ θεμελιῶν ταύτην σαλεύοντες, καὶ αἱ τῆς θαλάσσης φοβεραὶ ἐκδρομαὶ καὶ ἐπικλύσεις, βροχωμένης ὥσπερ ἐν θυμῷ καὶ παρερχομένης τὰ ἑαυτῆς ὄρια, καὶ οἱ κατακλυσμοὶ καὶ οἱ ἐνοκῆφαντες ἐμπρηγμοὶ καὶ οἱ τοσοῦτοι ἐμφύλιοι πόλεμοι καὶ ἡ ἀπροσδόκητος ῥομφαία τοῦ θανατικοῦ καὶ ὁ φόνος τῶν ἑμοφύλων χριστιανῶν ἀδελφῶν καὶ γνησίων συγγενῶν ὑπ' ἀλλήλων, φεῦ, καθ' ἐκάστην φονευομένων, ἀγνωστάντων τοὺς ὄρους τῆς φύσεως, ὑπὸ τῆς τοῦ διαβόλου φρενοβλαβείας

καὶ ἡ παρὰ τῶν βρβάρων καὶ ἀεβῶν ἐχθρῶν καὶ ἀθέων ἐκελθοῦσα χαλεπὴ καὶ μεγάλη αἰχμαλωσία καὶ ὁ ἀφανισμὸς καὶ ἡ φθορὰ καὶ ἡ διασπορὰ, ἣν ὑπέστη καὶ ὀφίσταται ἀθλίως τὸ τῶν χριστιανῶν γένος, περὶ ὧν οὔτε ἀκούειν δυνατὸν, οὔτε λέγειν ἀδακρυτί. διὰ ταῦτα παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ ἐν μέσῃ τῆς φυγῆς παρακαλῶ, τέκνα μου ἐν Χριστῷ ἀγαπητά, ἵνα ἐπιστρέψῃτε ἕκαστος ὁμῶς καὶ γνησίως καὶ ἐξ ὅλης φυγῆς καὶ διανοίας πρὸς θεὸν τὸν μόνον σῶζειν δυνάμενον, καὶ ἔχητε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν φόβον αὐτοῦ, καὶ προσέχητε, πῶς περιπατεῖτε καὶ συντηρεῖτε καὶ φυλάσσετε ἑαυτοὺς ἀκλονήτους εἰς τὴν πατροπαράδοτον καθαρὰν καὶ ὀρθόδοξον εὐσέβειαν καὶ πίστιν ὑμῶν, καὶ ἀπέχησθε καθόλου ἀπὸ τῆς ἐπιμιξίας καὶ συμφιλιώσεως καὶ κοινωνίας τῶν τοιοῦτων φοροφθόρων καὶ λυμεάνων, καὶ ἔχητε καὶ τὴν μετ' ἀλλήλων ἐκαινετην εἰρήνην καὶ ἀγάπην, μεμνημένοι τοῦ μεγάλου ἀποστόλου Παύλου διδάσκοντος· „ἀδελφοί, εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων καὶ τὸν ἀγίασμόν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς ἴψετε τὸν κύριον.“ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν μέγαν ἀπόστολον ἐκεκτεινήσθε τοῖς ἔμπροσθεν καλοῖς ἔργοις καὶ κατορθώμασι, καὶ ἐνθουμήσθε τὸ ἐκίχηρον καὶ βραχὺ τῆς παρούσης ζωῆς, τὰς τε μελλούσας αἰωνίους τῶν ἀγαθῶν κληροουχίας τῶν καλῶς καὶ θεαρέστως ἐνταῦθα βεβιωκότων καὶ τὰς ἀτελευτήτους κολάσεις τῶν ἀμετανοήτως ἀμαρτανόντων, ἵνα διὰ τῆς καλῆς ὁμῶν ἀναστροφῆς καὶ πολιτείας καὶ ἐκπληρώσεως τῶν θείων ἐντολῶν δοξάζηται τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ θεοῦ, ἐδιδάχθητε δὲ καὶ ἐν τῇ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος ἀποταγῇ τῶν σατανικῶν ἔργων καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ συνταγῇ τὰ ἀρέσκοντα τῷ θεῷ καὶ τὴν τῶν κακῶν ἀποφογὴν καὶ ἀλλοτριώσιν. φοβηθῶμεν τοίνυν, ἀγαπητοί, καὶ ἀποστήτω ἕκαστος ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν, καὶ μὴ καταδεχέσθω συναπάγεσθαι τοῖς τοῦ διαβόλου θεραπευταῖς, ἀλλὰ σπουδαζέτω τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τῆς αἰωνίου κατακρίσεως περισώσασθαι, γέγραπται γάρ, ὅτι πάντες παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομισθῆται ἕκαστος πρὸς ὃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε πονηρόν, ἐπεὶ καὶ αἱ κατὰ τὸ θεῖον, ὡς εἴρηται, βάπτισμα συνθήκαι καὶ συνταγαὶ μεγάλαι καὶ οἱ μάρτυρες χιδοῦς ἱκανοὶ ἄγγελοι, καὶ γὰρ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τὴν ὁμολογίαν ἐγγράφουσιν, ἣν καὶ ἀπαραιτήτως ἀπαιτηθῶμεθα ἐν τῇ φοβερᾷ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μελλούσης ἀνταποδόσεως. τίς οὖν οὐ τρέμει τὸ λο-

γεθείων ἐκείνο τὸ μέγα καὶ ἀδέκαστον, ὅτε παρασησόμεθα γυμνοὶ
 καὶ τετραγηλισμένοι ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἀπαραλογίστου κριτηρίου
 ἐκείνου, λόγον ἀπαυτούμενοι τῶν πεκρατμένων; τί λέγεις, ἄνθρωπε;
 χθὲς ἀπετάξω τῆ σατανᾶ καὶ πάαι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ τῷ Χρι-
 στῷ συνατάξω, νῦν δὲ θεραπευτὴς ἐγένου τοῦ διαβόλου; οὐ φοβεῖ, οὐ-
 δὲ ἐρήμεις; πρὸς τίνα τὰς συνθήκας ἐπαίησας; οὐκ ἤκουσας τὴν ἀπό-
 φασιν τὴν ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἔργαται τῆς ἀνομίας, καὶ
 ὅτι ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευταῖα, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβέννεται, καὶ
 δῆσατε αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ῥίψατε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον;
 εἰ ταῦτα περιφρανοῦμεν ἕως μὴ ἀποθόντες; τί τοῦ καιροῦ τῆς μετανοίας
 ἀναβαλλόμεθα; ἵνα τί οὐ φροντίζομεν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἕως καιροῦ;
 αἰῶριον ἔξει ἀπὸ τοῦ θανάτου τέλος, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἔδῳ μετάνοια,
 οὐδὲ ἐκπετροφὴ καὶ ἐξομολόγησις, ἀλλὰ κάθειρξις διεργετικῆς καὶ ἀναπαύ-
 σεως τῶν ἐκείνου πλημμυλιχμάτων· εἰ τι οὐκ ἐμοὶ κείθουθε, τέκνα
 μου ἀγαπητὰ καὶ φίλοι καὶ ἀδελφοί, ἐπιστρέφατε καὶ ἐπίγνωτε διὰ
 τῆς μετανοίας καὶ φυγικῆς κατανόξεως ἐν συντριβῇ καρδίας καὶ πνεύ-
 ματι ταπεινώσεως τὸν κύριον, ἵν' οἴτω καὶ τῶν ἐπηγγελημένων ἀγα-
 θῶν κληρονόμοι γένοισθε, ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπήσασιν αὐ-
 τὸν ἐκ φυγῆς καὶ τὰς σωτηρίους αὐτοῦ φυλάξασιν ἐντολάς. καὶ ταῦ-
 τα μὲν οὕτως ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος· ἵνα δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων
 καὶ τῶν πράξεων λάβητε πληροφορίαν, ὅπως διὰ τῶν ἐναντιῶν τὰ
 ἐναντία οἰκονομεῖ ἡ ἀφατος ἀγαθότης τοῦ θεοῦ, καὶ δόξαν αὐτῷ καὶ
 τοχαριστίαν ἀναπέμψητε πάντες, βλέπετε, ἰδοὺ, καὶ τὴν δηλωθεῖσαν
 Ἀμαραντίναν γνησίως καὶ ὀλοφύχως μετανοήσασαν καὶ διὰ τῆς κα-
 λῆς ἐξομολογήσεως προσελθοῦσαν Χριστῷ καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα
 μεταμφιασασμένην καὶ σὴν τοῦ Χριστοῦ μεταλοφώνως ἀνακηρύττουσαν
 δύναμιν καὶ εὐαγγελιζομένην τὰ νικητήρια καὶ τὸν ἐχθρὸν στηλι-
 τεύουσαν τε καὶ καταισχύνουσαν καὶ θριαμβεύουσαν καὶ καταργού-
 σαν καὶ ἀναθέματι καθυποβάλλουσαν καὶ αὐτὸν δὴ τὸν διάβολον καὶ
 τὰ ἔργα τῆς πονηρίας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐκωσθήποτε μεταχειριζομέ-
 νους καὶ ἐργαζομένους αὐτὰ, διὸ δὴ καὶ ὡς προθεμένη ἀσπασιάτατα
 διὰ κάσσης αὐτῆς τῆς ζωῆς κατὰ τὸ μοναχικὸν ἐπάγγελμα πολιτεῦ-
 σθαι καὶ θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως βιοῦν καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτῆς
 πραγματεῦσθαι προσεδέχθη παρὰ θεοῦ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέ-
 φοτος καὶ τοὺς μετανοοῦντας προσδεχόμενον καὶ μηδένα τῶν πρὸς

αὐτὸν ἐρχομένων ἔξω βάλλοντος· οὐδὲ γὰρ βούλεται τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέφαι καὶ ζῆν αὐτόν, ἐπεὶ καὶ οὐδέ ἐστιν ἁμαρτία ἢ νεκρῶσα τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν, φησί δὲ καὶ ὁ θεῖος φωστὴρ καὶ μέγας τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος ὁ Χρυσόστομος, ὅτι „οὐδὲ κατὴρ φιλοστοργότητος οὕτως ἀγαπητικῶς ἐξέχεται τοῦ ἰδίου τέκνου. ὡς ὁ δημιουργὸς ἀπάντων καὶ κατὴρ, ὁ θεὸς ἡμῶν, τὴν τοῦ ἰδίου πλάσματος βούλεται σωτηρίαν.“ ταῦτα οὖν ὁρῶντες, ἀγαπητοί, δοξάσατε καὶ μεγαλύνετε τὰ τοῦ θεοῦ θαυμάσια τοῦ ἐπὶ τὸ συμφέρον τὰ πάντα μετασκευάζοντος, ὃς γὰρ ἐπλεόνασεν ἢ ἁμαρτία, ὑπερπερίσσευσεν ἢ χάρις ἐν αὐτῷ Χριστῷ ἐφ' ἑστέον καὶ θεῷ ἡμῶν Ἰησοῦ σὸν τῷ ἀνδρῶν πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι. ὃς καὶ ἡ χάρις διαφυλάξει ὑμᾶς ἀπαντὰς ἀβλαβεῖς καὶ φοβῆ καὶ σώματι καὶ ἀνωτέρους παντός ἀναρῶς συναντήματος κροσβείαις τῆς πανοπερῆγνου καὶ ὑπερολογημένης δεσποίνης καὶ θεομητορος καὶ ἱεσοίας πάντων τῶν ἀγίων· ἀμήν †.

CXXXV. (6859—1350) decembri ind. IV.

Patriarcha nominat visitatores eiusque clerum in disciplinam tradit.

† Περὶ τῶν ἀποταχθέντων ἐξέδρων εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερεῖς δι' ἐνταλητηρίων δεσποτικῶν τιμίων γραμμάτων †.

I. † Τοὺς τὴν καθολικὴν τῶν φυγῶν προσοφίαν καὶ ποιμανοίαν πεπιστευμένους παρὰ θεοῦ πρόσηκόν ἐστιν ἐπιμελεῖσθαι καὶ παντοίαν εἰσφέρειν σπουδὴν κακείνους ἐπιζητεῖν, ἐξ ὧν ἂν, ὡς ἀπὸ τινῶν ἀρχετόπων ἀκολούθως κατὰ μετὰδορην, ὁ τῶν ἀγιασμάτων ὡσεῖομός ἐπαινετῶς ἐκ τῶν ἔργων τοῖς χρῆζουσι περιγίνοιτο. καταστάσεως γὰρ ὧν ὁ θεὸς αἴτιος, καθὰ φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος, τὴν τάξιν κρατεῖν ἐπὶ πᾶσιν ἐθέτοισιν, ἧτις καὶ τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια συνέχει· τούτου γὰρ· καλῶς τηρομένου καὶ ἡμεῖς συνεργοὶς ἐκασταχοῦ χρώμεθα, τὸ μέτρον ἐκάστον καὶ τὸν βαθμὸν, ἐν οἷσπερ αὐτὸν ἢ τοῦ θεοῦ χάρις ἐκάλεσε, δοκιμάζοντες, καὶ οὕτω τὸ καλὸν σῶμα τῆς ἐκκλησίας, ὑπὲρ ἧς ὁ Χριστὸς τὸ ἴδιον αἷμα ἐξέχευεν, (αὐτῆς γὰρ ἐστὶ κεφαλὴ,) τῇ τοῦτου εὐδοκίᾳ εἰς μίαν ἀρμονίαν συναγομεν. πρὸς τί δὴ ταῦτα ἡμῖν εἶρηται; ὡς ἢ τῆς ἱερωσύνης ἀξία καὶ τὸ θεῖον αὐτῆς σέμνωμα ὅπως

μὲν ὑπέγκριται πάσης τιμῆς, ὅπως δὲ καὶ ἀγγέλοις αὐτοῖς ἔστιν αἰδέαιμα, πάντες εἰσὶν οἰδότες οἱ ἐὼν θεῶν ἀηλαδὴ ναμάτων τῆς θεοπνεύστοο γραφῆς μετ' ἐπιστήμης ἀμφορηθέντες, μόνους γὰρ ἂν τοῖς τοῦ θεοῦ ἀγγέλοις ἐπέειον ἦν τὸ τοιοῦτον ἀξίωμα, ὡς ἀληθῶς φέρον ἐκπόμπημα τοῦ Χριστοῦ, ἐπεὶ καὶ παρὰ τοῦ χριστοφονήτου λαοῦ ὁ τὸ σχῆμα τοῦτο πεπιστευμένος καὶ ἀπραιφνὲς καὶ τέλειαν συντηρῶν θεὸς ἀντικρὸς νομίζεται, ὅτε ἱερουργὸς τῆς ἀνααιμάκτου θυσίας καὶ εὐξίν φακτιστικῆν ἐπέχων κατὰ τὸν μέγαν Διογύσιον τὸν Θεοφάνερα, ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς ἀναλόγως ἔχειν αὐτὴν ὑψηλίστην· ἐπεὶ δὲ τὸ παρ' ἀγγέλων ἡμᾶς τὰ εἰς ἱερουργίας ταύτης μυστήρια δέχεσθαι προσήλως ὄντας οὐ δυνατόν· ἦν; (μόλις γὰρ τὰ κατ' αἴσθησιν καὶ κατ' ὀφθαλμοῦς ὁράμενα συνοραῖν ἔχομεν,) ὁ τῶν ἡμετέρων ἀπάντων μέγας προμηθεὺς καὶ ἰκανόμος, ὁ ἀπάσῃ συγκαταβάσει οὐρανόθεν κατελθεῖν εὐδοκήσας ἐπὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἐσχατιὰν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, κλοῦσιος ὢν ἐν ἐλλεί και οἰκτιρμῶσι, διὰ τῶν καθ' ἡμᾶς σάρκα ἐνδεδυμένῳ ἀνθρώπῳ συγγενικῆ διαθέσει ἐδωρήσατο τὰ τῆς ἱερουργίας ἐπὶ σπηγίᾳ θεῖα μυστήρια ἐκτελεῖσθαι, οὐ μὴν σαρκικῶς ἢ χαμερπῶς τε καὶ ἀνθρωπίνως, ἀλλ' ὀφηλῶς, κατὰ τὴν τοῦ Θεοπάτορος καὶ μεγάλου ἐν προφήταις καὶ βασιλεῦσι Δαυὶδ ῥῆσιν τό· „οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,“ τοῦτ' ἔστι πᾶσαν ἀρετὴν μετ' ἀκριβείας καὶ ἀληθείας καὶ ἀγγελικῶς καὶ θεῶς καὶ ἡγνισμένως καὶ μετὰ καθαρότητος προσαρμοζούσης τοῖς τῷ θεῷ ἱεράσθαι λαχοῦσι καὶ δοχεῖα οὖσιν αὐτοῦ. ἔνθεν τοι καὶ τῆς κρείττονος τοχόντες οἱ ἱερεῖς εὐξέως, καθ' ἐν εἰρηται τρόπον, ὀφείλουσιν πάντως νοσμεῖν ἑαυτοῦς καὶ τοῖς τῶν ἀρετῶν ἔργους ἀπευθόνειν εἰς μίμησιν κατὰ τὸ ἐφικτὸν τοῦ πρώτου καὶ μεγάλου ἀρχιερέως καὶ καλοῦ ποιμένου, κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ τὰ ἴδια πρόβτα· καλοῦντες κατ' ὄνομα ἀπὸ τῆς ζωῆς ταύτης ἐπὶ τὴν μέλλουσαν καὶ τοῖς δικαίαις ἀποκεκληρωμένην καὶ ἀκολουθεῖν κατ' ἔχουσι τοῖς θεοῖς αὐτοῦ διδάγμασι καὶ ταῖς ἐντολαῖς, ἀλλὰ μὴ ταῖς οὐ καλαῖς βιωτικαῖς περιστάσεσι καὶ ταῖς γήνιαις τούτοις καὶ προσκαιροῖς προστετηκότες χραίνεσθαι, ἐντεῦθεν καὶ τὸν τῆς ψυχῆς ὀφθαλμὸν ἀμβλύνειν καὶ οὕτω βίον εἰρεῖσθαι ἀπαθόντα καὶ μὴ συμφωνοῦντα τῷ ἱερατικῷ σχήματι, ὡς τῇ αἰκίᾳ ταύτῃ συμβαίνειν, τὴν μὲν γλώσσαν ἐκπρεπῆ πρὸς τὸ φεῖδος ἔχειν αὐτοῦς, φιλαργύρους δὲ φαίνεσθαι καὶ οἰνοπότας, κλονεξίαις χαίροντας καὶ φιλακερδεῖς ἀσχημῶ-

ως και τὸ μέγα τῆς ἱερωσύνης ὄφος, φεῖ, κατασκάντας εἰς ἔμπορίαν προδήλως κατεγνωσμένην, ὀλίγα τοῦ κατὰ φύχην ἐντὸς ἀνθρώπου φροντίζοντας, τὸν δ' ἔβω και σωματικὸν θεραπεύειν μόνον προθομομένους, ὡς γίνεσθαι τὸν ἱερέα ὡς τὸν λαόν, μόλις γάρ ἂν τῷ περιόντι τῶν καλῶν ἔργων δονηθεῖεν οἱ ἱερεῖς ἔλκειν εἰς μίμησιν τοὺς εἰς αὐτοὺς βλέποντας· ἐὰν δὲ φαῦλον ἀρχέτοπον φαίνωνται, καταγιγνωσκόμενοι, πόσῃ ἂν εἴη τοῦτο τῆς κατακρίσεως ἄξιον; διὰ ταῦτα διασκεψαμένη ἡ μετριότης ἡμῶν ἀσφάλειαν τὴν κρέκουσαν ἐποιήσατο και τῆς τῶν ἱερέων διορθώσεως, Χριστοῦ χάριτι, και ἐξελέξατο ἀπὸ τῶν ἐν τῇ θεοδοξάστῃ Κωνσταντινουπόλει τοιοῦτων ἱερέων τοὺς μεμαρτορημένους ἀντικοιμισθαι μάλιστα βίω θεοφιλοῦς και κρείττονας και εὐλαβεστέρους, και κατέστησε καθ' ἑκάστην γειτονίαν εἰς ἐξάρχους τῶν λοιπῶν ἱερέων ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀνάθεσιν μετὰ πόσης προσοχῆς και σοντηρητικῆς ἐπιβλέπειν αὐτοὺς και διδάσκειν και παραινεῖν, ὅσα εἰς σόστασιν και κόσμον ἀφωρῶσιν αὐτῶν και ἀσφάλειαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, ὡς ἂν ἐντεῦθεν τὸ τίμιον και αἰδέσιμον ἔχοντας οἰκοθῆν τῆς πρεπούσης ἀξιῶνται εὐλαβείας και παρὰ τοῦ κοινοῦ δημόδιου λαοῦ, και ἔχωσιν οὕτοι πρὸς αὐτοὺς τὸ σέβας προσερχόμενοι και ἤητοῦντες τὸν ἀγαπῶν παρ' αὐτῶν μετ' αἰδοῦς τε και εὐπειθείας, και οὐδὲν καθυβρίζεται τὸ μέγα τοῦτο τῆς ἐκκλησίας κεφάλαιον διὰ πολιτείας τραύλης, ὡς εἴρηται· γινωσκέτωσαν γάρ εἰς βεβαίαν και ἀναμφίβολον πληροφρίαν, ὅτι, ὅς ἂν ἀπὸ τοῦ νῦν εὐρεθῇ τῶν ἱερατικῶς ἐξουηρετούντων θεῷ ἀναστρεφόμενος μετὰ λαϊκῶν ἐν συμποσίοις ἢ ἀσυνέτως και ἀφυλάκτως περιπατῶν ἢ μάχαις και ταρχαῖς και στάσεσι χαίρων ἢ ἔμπορίαν ποιούμενος κατεγνωσμένην και ἀπειργουσαν τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα, ἢ ὅπωςδήποτε ἀπελεγχθεῖ διὰ τῶν παρὰ τὴν προσαρμοζουσαν ἱερατικὴν κατάστασιν και ἀκρίβειαν, ἐκπεσεῖται αὐτίκα τῆς ἀξίας και ὀλίγῃ τοῦ σεμνώματος τοῦ ἱερατικοῦ, και τοῦ χοροῦ τῶν ἱερέων ἀποτεμηθήσεται, και μακρὰν ἀπορριφήσεται, ὡς ἀνάξιος κατὰ τὴν κανονικὴν παρατήρησιν τε και παρακείμεσιν †.

† Ὑπόσχεσις τῶν αὐτῶν †.

II. † Ἐπει ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, τῆς τῶν ἀπόντων γωτηρίας και εὐταξίας κηδόμενος, ὡς ἀπὸ

θεοῦ κατακεμφθεὶς εἰς κοινόν φωτισμὸν καὶ ἀγιασμὸν, τὰς ἀνωτέρω κατὰ μέρος εἰρημίνας παραινέσεις καὶ διδασκαλίας παρηγητόησατο, ὑπὸ τοῦ παναγίου πνεύματος κινούμενός τε καὶ ὀδητούμενος, ἃς καὶ ὡς ἀπ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἐδεξάμεθα ὀλοφύχως, ὑπισχυόμεθα ἤδη ἐγγράφως, ἵνα φυλάττωμεν τὰς τοιαύτας διατάξεις καὶ ὑποτοπώσεις ἀπαρ- ποιήτους τε καὶ ἀκαταθράστοις, καὶ συντηρώμεθα κατὰ πάντα ἐπὶ τῇ τούτων ἀσφαλείᾳ καὶ ἐκπληρώσει. ἔαν δὲ, ὅπερ ἀπευχόμεθα, ἀπε- λεγθῶμεν ἐπὶ παραβάσει καὶ ἀθετήσει αὐτῶν, καταδικαζώμεθα καὶ ἐκπίπτωμεν ἀσυμπαθῶς καὶ τῆς ἰερωσύνης ἡμῶν, καὶ εὐθρονώμεθα ὡς τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἀποστολικὰς παραδόσεις περιφρονούντες. μὴνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. δ' †.

† Περὶ τῶν ἐκλεγέντων πνευματικῶν διὰ τοι- ούτων δεσποτικῶν τιμίῳν ἐνταλτηρίῳν †.

III. † Ἡ τοῦ φιλαγάθου θεοῦ ἡμῶν περὶ τὸ ἡμέτερον γένος κηδε- μονία σοφῶς τὰ πάντα διοικονομοῦμένη καὶ διευθύνουσα τὴν τῆς πνευματικῆς χάριτος ἐπιστήμην ἀρχήθεν τοῖς τὴν ποιμαντικὴν καὶ διδασκαλικὴν ἀξίαν λαχοῦσιν ἱεράρχαις ἐπέτρυσεν, εἰς δοχσίον τοῦ ἀγίου πνεύματος παρασκευάσασιν ἑαυτοῦς, ἀλλ' ἡ μέριμνα καὶ φρον- τίς τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἡ μετὰ σπουδῆς ἐπεκδίκησις τῶν ἀδικουμένων καὶ αἱ τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν ἐποφειλόμεναι ἀντιλήψεις καὶ προστα- σίαι, προσέτι γε μὴν καὶ τὰ παρὰ τοῦ κοινοῦ ἔχθρου τῆ ἀνθρωπίνῃ γένει τῶν αἰρέσεων κόματα θαλάσσης δίκην ὑπ' ἀνέμων τραχυνημένης κατὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐγειρόμενά τε καὶ ἐπικλύζοντα στασια- στῶν καὶ χαιρεκάκων ἀνθρώπων ὑπὸ τοῦ πονηροῦ ἐνεργουμένων κατὰ διαφόρους καιροὺς τε καὶ χρόνους ἐπανισταμένων ἀπρόνως οὐκ ἐφήκε τούτοις βοηθεῖν κατὰ σκοπὸν καὶ θεραπείαν ἐπιστημονικῶς τοῦς βέλει τῆς ἀμαρτίας πεπληγμένους, κἀντεῦθεν ποικίλοις καὶ διαφόροις τραύ- μασι καταστίχτους γεγενημένους καὶ πολλῶν τῶν φαρμάκων καὶ τῶν ἰάσεων δεομένους. διὰ τοῦτο τὸ τῆς πνευματικῆς ταύτης διακονίας λει- τοῦργημα τὸ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τοῖς ἱερατικῶς θεῶ ἐσυκρητουμένοις, κεκαθαρμένοις οὖσι καὶ ἀρετῆς καὶ βίου θεοφιλοῦς ἀντικοιουμένοις καὶ εὖ μάλα πεπειραμένοις φοχῶν προΐστασθαι καὶ χειραγῶγειν αὐτάς πρὸς τὴν σωτηρίαν παρὰ τῶν τοιούτων προστατῶν καὶ πνευματοφύρων πατέρων

καὶ διδασκάλων ἀνετέθη ὡς εἰκὸς, κατὰ μετὰδοσιν θειοτέραν. ἦν οὖν τοῦθ' οὕτω καλῶς καὶ θαυράστως πρυβαίνων τε καὶ γινόμενον, ἐπεὶ δὲ ταῖς κατὰ μικρὸν ἐπήρσεις τὰ τῆς θεοφιλῶς ταύτης ἐσβέγνοντο καταστάσεως, καὶ ἡ τοῦ κόσμου ἀρχὴν, ἄτε δὴ τῶν ζιζανίων σκοπεῖς, οὐκ ἐπαύετο χρώμενος ταῖς κακίστας αὐτοῦ μεθοδεύσεις καὶ μηχανάς εἰς ἐξαπάτην καὶ ἐξωθενισμόν καὶ ἀνδραποδισμόν τῶν φοχῶν, ἵνα μὴ κατακαυχῆσθαι ἡ ἐχθρὸς καὶ καθυβρίστη τὸν ἐκαινετόν τοῦτον λιμένα· τῆς σωτηρίας ἡμῶν, οἱ παρὰ τοῦ θείου πνεύματος τυκθέντες καὶ ἄλλεμφθέντες τοιροῦτου θεοφοροὶ πατέρες ἡμῶν καὶ διδάσκαλοι ἐν ἐνοῦση τούτοις πνευματικῇ καὶ τελειοποιῇ σοφίᾳ καὶ χάριτι σοφῶς ἄγαν καὶ εὐαρμόστως ἀντιτεχνώμενοι συναίρομενο θεοῦ μετὰ δοκιμασίας τῆς προσηκούσης ἐκλέγονται καὶ ἀνατιθέασιν τὸ τοῖς χριστιανοῖς περὶ σκόδατον καὶ κατὰ φυχὴν λυσιτελέστατον ἔργον τοῦτο τοῖς τὸν μονήρη βίον ἐπανηρημένους καὶ ἰερωσύνης ἀξιώματι κοσμηθεῖσι καὶ χάριτος θείας πεκληρωμένοις καὶ τῷ τοῦ παναγίου πνεύματος φωτισμῷ πετραν καὶ εἰδῆσιν ἀκριβῆ κακτημένοις, ὥστε δὴ θεραπεῖσθαι τοὺς ἰχώρας καὶ τὰ ἔκκη καὶ καύσεσι καὶ τομαῖς χρῆσθαι εἰς τὰ σεσηπότα καὶ τοὺς ἀπεγνωκότας τῷ βάρει τῆς ἀμαρτίας ἀναλαμβάνειν τε καὶ κουφίζεσθαι τῷ τῆς μετανοίας περῶν καὶ εὐν μὲν διέγειρην ἐπὶ τὰ κοιτίτωνα, τὸν δὲ κουθετεῖν, τὸν δὲ κατάρθειν φυχωφελῶς ἀπὸ τοῦ θείου πνεύματος τῶν θεοανούτων γραφῶν, ἕτερον παρακαλεῖν, ἄλλον οἰκουμικῶς ἀναφύχειν καὶ ἀπλῶς τοῖς πᾶσι τα πάντα γίνεσθαι κατὰ τὸν μέγαν ἀπόστολον, ἵνα τοὺς πάντας κερθῆσθαι καὶ θεῷ οἰκειώσθαι, τοῦ βάρους τῶν ἁμαρτιῶν ματ' ἐρεῶνης ἀφικνούμενοι τῶν ἐξαγορευμένων καὶ τὰς ἐνεργείας διασκοπούμενοι καὶ κατὰλληλα κατὰ τὴν τῶν προσώπων ποιότητα ἐπιτιθέμενοι τὰ φάρμακα, προσευχόμενοι μὲν διημεκῶς καὶ ἀγροπνοῦντες ὑπὲρ τῶν ἀμαρτανόντων καὶ πόρρω τοῦ θεοῦ ἐστηκότων, τοῦτο δὲ μόνων ἔχοντες τροφήν, τὴν τῶν ἀμαρτανῶν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν. ἐπεὶ γοῦν τοιοῦτος ὁ λόγος ὑπεζωγράφησε τοὺς πνευματικοὺς ἰατροὺς καὶ μετ' ἐπιστήμης εἰδόμενος θεραπεῖειν τοὺς μάλωπας τῶν φοχῶν, ὥστε ἀνωτέρους μὲν εἶναι καθῶν, ὡς ἂν μὴ ὡς γάγγραινά τις ἢ λοιμώδης νόσος αἰ τῶν ἐξομολογουμένων πλημμελείαι εὐτοῖς ἐπεισπίπτωσι, ἀλλὰ καταδαπανῶνται ἄθρόον, μὴ ἐπὶ πολὺ παραμένειν θανάμενοι καὶ προσκαρτερεῖν, καθάπερ πρόγανὰ τινα ἢ ἀκανθαὶ εἰς ἀδράν κἀμινον καὶ μεγάλην πορκαίαν εἰσφε-

ρόμενά τε καὶ ἐμβαλλόμενα· τῆς γὰρ τοῦ θεοῦ χάριτος φαεινῶς ἐπάνω
 τῶν καρδιῶν αὐτῶν ἐπικαταλύσσης, ἀπολόντος καὶ καθαρῶς ταύτας
 περιφρουροῦσης, δοχεῖον υἴας τοῦ πνεύματος, ἅπαν μίασμα προσβολῆς
 ἐνκόλως καταναλισκῆται, κραισὶς δὲ καὶ εὐπεινοὺς φαίνεσθαι καὶ παν-
 τὸς καλοῦ ὑπόδειγμα καὶ ἀρχέτοπον καὶ πᾶσαν εἰς τοῦτο εἰσφέροντας
 τὴν σκοπὴν, ὥς μηδὲ τῶν ἀμαρτανόντων κατεκαίρεσθαι τε καὶ κατο-
 λιγῶσθαι, ἀλλὰ συμπαθεῖς αὐτοῖς ἐπικάμτεσθαι καὶ πρὸς κατάνοξιν
 μάλιστα φέρειν, καὶ ὡς οικεῖα μέλη καταφᾶν καὶ, ὄση δύναμις, θερα-
 πεύειν· ὅθεν καὶ τὴν προσήκουσαν περὶ τοῦτου θεμενῆ φροντίδα ἢ
 μετριότης ἡμῶν καὶ διασκεφαμένη ὑφειλομένως κρατεῖν καὶ ἐνεργεῖ-
 σθαι τὴν πνευματικὴν ταύτην λουσιτέλειαν καὶ κατάστασιν καὶ ἀγια-
 σμὸν τῶν φοχῶν, ἐν τῇ θεοδοξίᾳ καὶ μεγαλοπόλει, τῇ εὐδαίμονι
 ταύτῃ Κωνσταντινουπόλει, ἐκλέεσθαι δεῖν ἔγνω τοὺς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ
 μαρτυρομένους ἀξίως ἔχειν καὶ εἰς τὴν τοιαύτην διακονίαν· καὶ μόνους
 αὐτοῖς ἐπιτρέφαι τὴν πνευματικὴν ἐξομολόγησιν, εἰς οὗς ἐθάρρησεν ἢ
 μετριότης ἡμῶν, ἵνα τῇ συνεργίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος φυλάττωσιν
 ἑαυτοὺς ἀπαραγῆδους καὶ μετὰ καθαρᾶς συνειδήσεως, πρὸ παντός
 σκεδάσῃσιν περὶ τὴν τῶν ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν, καὶ μήτε διὰ χρήματα,
 μήτε διὰ φιλίαν ἢ δόξαν ἀνθρώπων ἢ ἑτέραν τινα προσπάθειαν ἀθετῶσι
 καὶ παραβλέπωσι τὸν τῆς ἀληθείας λόγον, ἀλλ' ὡς πᾶσιν ἀνθρώποις
 φῶς, διαλάμποντες ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου τοῦτου, πάσης ἀρετῆς ἐργάται
 καὶ σπουδασταὶ, ἀκτῆμονες μὲν, ὥς μηδὲν τὰ πάντα λογιζόμενοι, ἐλετή-
 μονες δὲ, ἐν οἷς ἂν θεοφιλῶς οἱ φιλόχριστοὶ καὶ θεοφιλεῖς ἀθάειρέτως
 αὐτοῖς βουληθῶσι προσενεγκεῖν, ἔνθεν τοὶ καὶ εἶπερ οὗτοι τοιοῦτοι
 ἀναφανείεν ἐν πᾶσι τοῖς εἰρημῆνοις διακρέποντες, μετὰ τὴν τοῦ σώ-
 ματος ἐξέλευσιν καὶ τὴν εἰς οὐρανὸν μετάστασιν ἀξιοθήσονται καὶ τὰ
 ἱερά τούτων σῶματα τῆς κρεκσύσης ταφῆς καὶ κηδεῖας μετὰ θείων
 ὀμφιδῶν καὶ χοροστασίας εὐαγγελικῆς, καὶ συναρίθμιοι γενήσονται
 τοῖς ἁγίοις εἰς δόξαν θεοῦ καὶ τὴν τῶν λοιπῶν μίμησιν τῶν κατὰ
 θεὸν προθεμένων βίον, ἦσοι δὲ, ἔπειρ ἀπεσχόμεθα, τὸν τοῦ θεοῦ
 φόβον παρ' οὐδὲν λογισάμενοι καὶ τὰς ἡμετέρας ταύτας παραινέσεις
 καὶ ἐντολὰς ἀθετήσαντες μετὰ τὴν σωματικὴν ταύτην ἀπόθεσιν ἀνα-
 δειχθῶσι φαῦλον ἀρχέτοπον, ἄβλοοί τε τῶν καθῶν καὶ ὑπὸ τῆς κα-
 κίστης φιλαργυρίας, ἣν ὁ μέγας ἀπόστολος δευτέραν εἰδωλολατρείαν
 προσφῶς ὀνομάζει, ἀγόμενοι ὡς ἀνδράκοθα, χρυσοῦ μᾶλλον ὄντες

δεδλοι ἢ τοῦ Χριστοῦ, καταφρονήσαντες μὲν καὶ θεοῦ, περιφρονήσαντες δὲ καὶ τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἀποτρέκαιοι γενήσονται τῆς ἐκκλησίας θεοῦ, μήτε ταφῆς, μήτε κηδείας ἀξιωθέντες, οἷα δὴ τοῖς ἀλόγοις κτῆ νεσι ὁμοιωθέντες, καὶ οὐ μόνον τὰς ἑαυτῶν φυγὰς ἀπολέσαντες, ἀλλὰ καὶ ἐτέραις ὕλεθρον ψυχικῶν, φεῖ, προξενήσαντες, ὡς μὴ ἔφελαν, μηδὲνα λόγον ποιησάμενοι τοῦ αἰῶνος ἐκείνου καὶ τῆς μελλούσης φοβερὰς κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως, ἐάν γὰρ τὸ ἄλλας μωρανθῆ, ὡς ὁ πόριος ἐν τοῖς εὐαγγελίοις ἔρτηεν, ἐν τίνι ἀλισθησεται; †

CXXXVI. 6860—1351 octobri ind. V.

Callistus confirmat iura monasterii Muguiliorum.

† Δικαιώσεις τῶν μοναζουσῶν τῆς τῶν Μουγουλιῶν μονῆς †.

† Φθάνει ἡ ὕψηλοτάτη δεσποίνα τῶν Μουγουλιῶν, ἡ περιπόθητος δηλονότι ἀδελφή τοῦ αἰδίου καὶ μακαρίτου βασιλέως, τοῦ πάππου τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, κυρὰ Μαρία ἡ Παλαιολογίνα ἐκείνη, ἐξωνησαμένη ἀπὸ τῆς κορᾶς Μαρίας Δουκαινῆς τῆς Ἀκροπολιτίσσης ἐκείνης, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ ἐπι θυγατρὶ γαμβροῦ αὐτῆς κῦρ Δημητρίου τοῦ Κοκτοσεφάνου ἐκείνου, ἔτι τε καὶ τῆς τοιαύτης θυγατρὸς αὐτῆς τὰ προσόντα τοῦτοις οἰκήματα μετὰ τῶν περιλειομένων αὐτοῖς ἐτέρων μικρῶν ὁσπητίων, ὅσα δῆτα καὶ ἦσαν, πρὸ πολλῶν ἤδη χρόνων περὶ τὴν τοποθεσίαν τοῦ Φανάρι διακειμένα, τὴν οὕτω πως τηρικαῦτα ἐπιλαγομένην, τὰ Παναγίου, μετὰ πόσης τῆς περριοχῆς καὶ νομῆς αὐτῶν, τῆς τε ἐκκλησίας καὶ τοῦ λουτροῦ, πρὸς δὲ τῶν περιβολίων καὶ ἀμπελώνων καὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ περιόρου πάντων δικαίων, ἄνευ τῆς οἰκοθεσίας τοῦ οἰκειακοῦ ἐκείνων Ἰωάννου τοῦ Θωμά, ἔγγιστα καὶ σύγκολλα εὐρισκομένης τοῦ περιορισμοῦ αὐτῶν, προβάτος καὶ παλαιγενοῦς ἐγγράφου πρατηρίου φέροντος καὶ τὰς διὰ σταυρικοῦ τύπου οἰκειοχείρους προταγὰς καὶ σιγγογραφίας αὐτῶν καὶ ταβαλλίων πεπιστωμένου, ὥσπερ εἶθισταὶ καὶ νενομίσταὶ, ἐπὶ τιμήματι ὑπερπύρων εὐστάθμων τετρακισχιλίων, ἐφ' ᾧ κατὰ τὸν θεοφιλῆ σκοπὸν ἐκείνης δὴ τῆς ὕψηλοτάτης δεσποίνης τῶν Μουγουλιῶν μεταποιῆσαι ταῦτα καὶ ἱεράν θεῶν μονὴν ἀναδείμασθαι καὶ λιμένα φυγῶν κατὰ θεὸν προθεμένων βιοῦν, παρασκευάσαι τε καὶ συνστήσασθαι, ὃν δὴ τρόπον κατὰ μέρος διέξεισιν καὶ διαλαμβάνει τὸ κρητὸν τοιοῦτον καλαιγενές

γράμμα της πράσεως· της γοῦν ἐξωνήσεως τὸν τρόπον τοῦτον γυμνημένης ἐκείνη κατὰ τὴν ἦν ἐνεστήσατο ἀρχήθεν τοιαύτην φιλόθεον καὶ ἐκαινετην πρόθεσιν μετὰ καρδιακῆς σχέσεως καὶ θερμῆς προδομίας, εὐθὺς εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ φυχωφελῆ τοῦτον ἀγῶνα ἐπαποδόεσαι καὶ ταῖς παρ' ἑαυτῆς ἐπιμελείαις καὶ κόποις καὶ πλείστοις δὴ τισιν ἀναλώμασι τὴν βήθειαν μεταποιήσιν ἐποιήσατο, καὶ πρὸ παντὸς ἤδρασε καὶ ἐστήριξε περιποιησαμένη τὸν ἐκεῖ θεῖον ναὸν τῆς πανοπεράττου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τῆς Παναγιωτίσσης, κελλία τε ἐκ βάρβρων ἀνέκτισεν, ὡς δρᾶται, καὶ οὕτω δὴ μοναστήριον συνεστήσατο καὶ καταγώγιον μοναχῶν ἀνατεθειμένων καὶ ἀφιερωμένων θεῷ ἐκ βρεφικῆς τῆς ἡλικίας, ἄλλην ἀλλαχόθεν συναγαγούσα χωρὶς οἰασθῆτινος δόσεως, καθὼς ἐξελέξατο καὶ διέκρινε, τὸ πᾶν ἐπιτρέψασα καὶ παρασχομένη θεῷ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πόλλ' ἄττα ἱερὰ κειμήλια χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεποιημένα καὶ λοιπὰ πολύτιμα σκευῆ καὶ βιβλία προσαφιέρωσεν, ἔτι δὲ καὶ κτηματικὰς ὑποστάσεις, μαγικισίον τε μετὰ μουτρῶν δύο καὶ ἀμπέλια δύο ἐντὸς τῆς θεοδοξάστου Κωνσταντινουπόλεως περὶ τὸν λεγόμενον Παλαιὸν Φόρον, ἐκκλησίαν καὶ ὁσπήτια ἐμπροσθενικὰ ἐξήκοντα καὶ ἕτερον μαγικισίον ἐν αὐτῇ τῇ περιοχῇ τῶν ἀμπελίων μετὰ μουτρῶν καὶ τοῦτο δύο, ἐξ ὧν περιήρχετο τῷ μοναστηρίῳ ἐκάστου ἔτους, ὡς δισχυρίζονται αἱ μοναχαί, ποσότης ὑπερπύρων τριακοσίων, ἐπέκτετο δὲ καὶ τὸ μοναστήριον καὶ περὶ τὸ Μαυροπόταμον χωράφια, τὸ τε τοῦ Χαντοῦτζη καὶ τὸ λεγόμενον τῶν Ταταροπόλων μετὰ ζουγαρίων, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τὴν Παιδεστὸν ζουγηλατεῖον μετὰ ζουγαρίων δύο καὶ ἕτερα ἀμπέλια ἐκ προσενέξεως καὶ ὁσπήτια καὶ περὶ τὴν Μήθειαν καὶ ἀλλαχόθεν διάφορα, ὡς ἐν κεφαλαίῳ δὲ εἰπεῖν, διὰ τὸν εἰς Χριστὸν πόθον ἢ διαληφθεῖσα ὑψηλοτάτη δέσποινα τῶν Μοουγουλίων πᾶσαν τὴν προσοῦσαν ἐκείνη παρουσίαν ἀπένευψε, πολυτελῆ καὶ μεγάλην τυγχάνουσαν. ἦν οὖν τὸ τοιοῦτον μοναστήριον εἰς δόξαν θεοῦ καὶ περιφανὲς ἐν ἄσασιν, μέχρις ἂν ἐκείνη περὶ τὴν ἐκείνης δὲ τὴν ζωὴν ἐκμετρησάσης κατελείφθη τοῦτο, καὶ ἦν εἶχεν ἐκείνη ὡς γνησίαν θυγατέρα, ἢ εὐγενεστάτη δηλαδὴ κορὰ θεοδώρα, ἢ ἐκονομαζομένη Ἀραχαντλοῦν, εἰς αὐτὸν δὴ ἐκείνον τὸν αἰοιμιον βασιλεία· ἐπεὶ δὲ προσταγῇ καὶ ἀποδοχῇ βασιλικῇ ἠγάγετο αὐτὴν εἰς γυναικα ὁ περιπόθητος θεὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, κανυπερσέβαστος κῆρ Ἰσαάκιος Παλαιολόγος ὁ Ἀσάνης

ἐκεῖνος, ἔφθασε δὲ μετὰ παράδρομὴν χρόνων τινῶν καὶ ἦδε ἡ τοῦ
 τοιοῦτου πανοικουβασίου σύζυγος τὸν βίον ἀπολιποῦσα ἄκαιε καὶ
 ἀδιὰθετος, ὕστερον μετὰ τὸν ἐκαίτης θάνατον ἀναφορὰν ποιησάμενος
 ὁ αὐτὸς πανοικουβασίας εἰς ἐκεῖνον τὸν αἰδισμόν καὶ μακαρίτην βα-
 ρυλῆα, ἐφ' ᾧ προσκυρῶσαι ψυχικῆς ἕνεκα σωτηρίας καὶ ἀπὸ τῶν προ-
 κέθεν διαφερόντων τῇ δηλωθείσῃ προτέρᾳ συζύγῳ ἐκεῖνου καὶ ἐκ τῶν
 οἰκείων πραγμάτων εἰς τὸ μοναστήριον, κἀντεῦθεν ἐπὶ συστάσει ἐφο-
 ρεῖν αὐτοῦ, ἐπορίσασα σαπτόν ἐκεῖνος χρυσόβουλλον, ἐπιβραβεῖον τῆ-
 δε τῷ πανοικουβασίῳ τῇ αὐτῇ ἐφορείᾳ, σπεύδειν μέλλοντα ἄπερ
 τῆς βελτιώσεως καὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον αὐτοῦ προχωρήσεως καὶ ἀξίωσης,
 ἀλλ' εἰς τοῦναντίον ἄπαν προχώρησε τὰ τοῦ πράγματος, οὐ μόνον γάρ,
 ὡς αἱ μόνοναἱ παριστώσιν ἐξασφαλιζόμεναι, οὐ γέγονεν ἐκεῖθεν ἄπερ
 τοῦ μοναστηρίου σύστασις καὶ ὠφέλεια, ἀλλὰ καὶ μεγάλην ὁ διαληπ-
 φθῆς πανοικουβασίας ἐποίησεν καινοτομίαν καὶ λόμην, τὰ τε γὰρ
 ἀμπέλια καὶ τὰ μαγικεῖα καὶ τὰ ἐμπορευτικά ὑσκήτεια ἐντὸς τῆς θεο-
 μεγαλύντου Κωνσταντινουπόλεως ἐξεχερωθήσαν καὶ ἠφανίσθησαν, καὶ
 τὰ ζωηλατεῖα καὶ πρὸ τῆς τοῦ καιροῦ ἀνωμαλίας ἐξηρημάθησαν,
 ὡς μικροῦ κινδονεύειν τὴν μονὴν εἰς τὸ μηδὲν καταρῆσθαι ἐξ πίστεως
 ἐκεῖνου, ἔφθασε δὲ καὶ ἀνελάβετο καὶ ὑπὲρ ἀδελφῶν τριακουσατρίων
 ἐξωτερικῶν κοσμικῶν μετὰ καὶ μοναχικῶν τινῶν ὑπέρορα δισχιλία,
 καὶ τὸ μὲν τοσοῦτον βῆρος ἐπίκειται τῷ μοναστηρίῳ διὰ τὴν ἀπὸ
 τούτων ἀνάγκην καὶ ὄσιν, ἄπερ ἐκεῖνος προσέθηκεν, αἱ δὲ μοναχαὶ
 ἐντὸς τούτου εὐρεσκόμεναι καὶ καθ' ἑκάστην καὶ νοκτὸς καὶ ἡμέρας
 κοπιῶσαι καὶ ἐπαγροπνοῦσαι εἰς ὕμνον καὶ δοξολογίαν θεοῦ καὶ μνη-
 μόσπονον τῶν κρατίστων καὶ ἁγίων μου αὐτοκρατόρων, κλειστή ἐνδειξί-
 καὶ στενότητι κατατήκονται, ὡς μηδὲ τῶν ἀνάγκαιων αὐτῶν εὐπορεῖν
 πλὴν καὶ εἰς τοὺς ζῶντας ἔτι τελῶν ὁ εἰρημένος πανοικουβασίας
 κατεχάλασε μὲν καὶ διάφορα ἀνώγειο οἰκήματα τοῦ μοναστηρίου, καὶ
 τὴν τούτων βλῆν· εἰσηξεν εἰς περιποίησιν τῶν ἐαυτοῦ οἰκημάτων, κα-
 θὼς διαλαμβάνει καὶ τὸ παρὰ τῶν μοναχῶν προτεινόμενον κατάστι-
 χον λεπτομερῆς, ἐξέδοτο δὲ καὶ διὰ οἰκείων γραμμάτων πρὸς μὲν τὴν
 ἐκεῖνου θυγατέρα, τὴν περιπόθητον ἐξαδέλφην τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου
 μου αὐτοκράτορος, κυρὰν Εἰρήνην Ἀσανίαν τὴν Φιλανθρωπικήν τὸ
 αὐτὸ μοναστήριον, πρὸς δὲ γε τὸν ταύτης ἀδελφόν, τὸν περιπόθη-
 τον ἐξαδέλφον τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, μέγαν

κριμικήριον κύρ Ἀνδρόνικον τὸν Ἀσάνην, τὰ ἐκ παλαιοῦ ἀνήκοντα
 καὶ ὑποκείμενα ὁσπήτια τῷ μοναστηρίῳ πλησιάζοντα τοῖς ἰδίοις οἰκή-
 μασι· ἔνθεν τοι καὶ μὴ ἐνεγκοῦσαι τὰ περὶ τούτου αἰ μοναχαὶ ἀνα-
 δραμοῦσαι εἰς τὸν κρατίστον καὶ ἅγιόν μου αὐτοκράτορα καθικέτω-
 σαν καὶ ἐζήτησαν μετὰ κρίσεως τὴν τοῦ μοναστηρίου προτέραν ἐλευ-
 θερίαν τε καὶ κατάστασιν, παρεκέμφθη τοιγαροῦν ἐκείθεν ἡ ὑπόθεσις
 ὡς ἀνακειμένη τῇ ἐκκλησίᾳ κατὰ τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων παρακίλευσιν
 εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ὅθεν καὶ διεμηνύθη κατὰ τὸ εἶκος ἡ ῥη-
 θείσα περιπόθητος ἐξαδέλφη τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκρά-
 τορος ἡ Φιλανθρωπηὴ διὰ τοῦ ἐντιμοτάτου βραυφερνδαρίου τῆς καθ'
 ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, κύρ Μανουὴλ τοῦ Σιλ-
 βέστρου, ἧς θῆ· καὶ μηδὲν εἰπούσης, μηδὲ δευξάσης κατὰ τὸ πρῶτον,
 καὶ δευτέρῳ μνημόματι ἐχρησάμεθα διὰ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου χαρ-
 τογράκου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων, ἀγαπητῶν κατὰ πνεῦμα υἱῶν
 τῆς ἡμῶν μετριότητος, κἀντεῖθεν ἀντὶ πάσης ἀπολογίας ἐξαπέστειλε
 πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα τὸ τοιοῦτον σεπτὸν χρυσοβούλλου, ὅπερ καὶ
 ἀναγνωσθὲν καὶ ἐξετάσει δοθὲν εὐρηται ὁχ ὡς προέβη τὴν ἀρχὴν,
 ἀλλ' ὁχ, ὡς ἴδει, μεταποιηθὲν καὶ μὴ τῆς ἀληθείας ἐχόμενον, ἐν
 οἷς τὴν τοῦ μοναστηρίου παρακομπὴν καὶ καταδούλωσιν ἐποιεῖτο καὶ
 πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ ῥηθέντος πανυπερσεβάστου καὶ κατήεξης ὡσαύ-
 τως πρὸς τοὺς ἐξ ἐκείνων παῖδας καὶ διαδόχους· τῆς γοῦν ὑποθέσεως
 οὕτω παρακολουθήσης καὶ τοῦ τοιοῦτου σεπτοῦ χρυσοβούλλου μετὰ
 ἐξετάσεως ἀκριβοῦς ἀναφανέντος μεταποιηημένου εἰς τὴν ῥηθείαν
 παρακομπὴν καὶ καταδούλωσιν καὶ πρὸς τοὺς παῖδας τούτου δὴ τοῦ
 πανυπερσεβάστου καὶ πρὸς τοὺς ἐξ ἐκείνων ὁμοίως ἐφεξῆς κατὰ τὸν ἀ-
 ναγεγραμμένον τρόπον, καὶ τοῦ παλαιγενοῦς κρατηρίου γράμματος ἀληθῆ
 παρατῶντος τὴν παρὰ τῆς δηλωθείσης ὀφηλοτάτης δεσποίνης τῶν
 Μουσουλίων γενομένην ἀρχῆθεν ἐξώνησιν καὶ μετὰ πλείστων ἀναλω-
 μάτων ἐκείνης τοῦ μοναστηρίου ἀνδρῶσιν καὶ προσκόρῳσιν τῶν ἀπισ-
 ρωμένων καὶ προσκεκορωμένων αὐτῷ, ὡς δεδήλωται, ἀποδεδειγμένης
 τε ὁδοῦ καὶ τῆς τῶσαύτης καινοτομίας καὶ λόμης καὶ κατατριβῆς
 τοῦ μοναστηρίου ἐκ τῆς κατὰ μέρος ῥηθείσης τοῦ πανυπερσεβάστου
 αἰτίας, ἢ μετριότης ἡμῶν ἅμα μὲν καὶ τοῦ φοχικοῦ κατακρίματος
 ἐκείνου ἀκαλλάττουσα, ἅμα δὲ καὶ τοῦ ἀκαταδουλώτου καὶ ἀβλαβοῦς
 ἀπὸ τῶν κοσμικῶν καθάπαξ τοῦ μοναστηρίου φροντίζουσα, καθάπερ

ὀφειλομένως ἔχει, καὶ τῆς λοιπῆς λουιτελείας κατὰ φύσιν καὶ ὀφείλειας κατὰ τὴν μοναχικὴν τάξιν τε καὶ κατάστασιν, εἶχε μὲν κατὰ τὸν τοῦ δικαίου λόγον ἀναζητῆσαι καὶ ἐπανασώσασθαι τῷδε τῷ μοναστηρίῳ τὴν τὴν ὀπίστη, ὡς εἴρηται, λόμην καὶ καινοτομίαν εἰς τὰ προσκεκυρωμένα αὐτῷ, παρῆκε δὲ λόγῳ συγκαταβάσεως καὶ μάλιστα ὡς τῆς τοῦ εἰρημένου πανοπερσεβάστου τελευταίας προκαταλαβοῦσης· τὸ παρὸν μὲντοι ἀπολόουσα γράμμα ἐν ἀγίῳ παρακαλεῖται πνεύματι ἢ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν εὐρίσκηται τὸ ἀπὸ τοῦδε τὸ διαληφθὲν μοναστήριον τῆς πανοπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τῆς Παναγιωτίσσης ἀκαταδόδωτον καὶ ἐλεύθερον παντελῶς τῆς ἐφορείας παντὸς τοῦ μέρους ἐκείνου δὴ τοῦ πανοπερσεβάστου, μηδεμίαν μηδαμῶς δικαίωσιν ἔχοντος ἀπὸ τοῦ σεπτοῦ χρυσοβολλοῦ ἀναφανέντος μετασπειρημένον ἐν μέρει τρόπον ὃν εἴρηται, ἄλλως θ' ἔτι καὶ ὁ αἰόδιμος καὶ μακαρίτης βασιλεὺς τὴν σύστασιν καὶ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον πρόοδον καὶ φυχωφελῆ συντήρησιν τοῦ μοναστηρίου ἀπὸ τῆς τοῦ εἰρημένου πανοπερσεβάστου ἐφορείας ἐθέσπισεν, οὐ μὴν τὴν τοῦτου ἐκτριβὴν καὶ εἰς τὸ μηκέτ' εἶναι ἐντεῦθεν κατέδωκεν· ἀνεκηραστόου γὰρ ἕντος αὐτοῦ καὶ κατατριβῆς ἀνωτέρου, μέλλουσι πάντως καὶ αἱ μοναχαὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀνεμποδίστως τὸν κατὰ θεὸν δρόμον αὐτῶν ἀνοεῖν καὶ τὴν φυχικὴν σωτηρίαν ἑαυταῖς, ὡς ἐπηγγείλαντο, πραγματεῦσθαι. τὰ μὲντοι διαφέροντα ἐκ παλαιῶν τῷ μοναστηρίῳ ὀσπήτια οὐ καλῶς ἐκδοθέντα ἐγγράφως παρὰ τοῦ τοιοῦτου πανοπερσεβάστου πρὸς τὸν δηλωθέντα περιπόθητον ἐξάδελφον τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, μέγαν πριμμικήριον Παλαιολόγον τὸν Ἀσάνην, κόρ Ἀνδρόνικον, τὸν ἐκείνου οἶόν, ὀφείλει ἐπανασωθῆναι καὶ προσεῖναι, ὡς τὸ πρότερον, τῷ μοναστηρίῳ ἀνενοχλήτως παντάπασιν καὶ ἀδιασειστώως, οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἕτερος, ἂν ὅστις ἄρα καὶ ἦ, ἔφθασε καὶ ἀφελίετο ὀπωσθήποσέ τι τῶν ὀποκειμένων καὶ ἀνηκόντων αὐτῷ, χωρὶς δεῖτα τῆς οἰκοθεσίας Ἰωάννου τοῦ θωμα, ὀφείλει κἀκεῖνος ἀπολῶσαι τοῦτο, τὰ γὰρ ἀφιερωμένα θεῷ ἀναφαίρετα καὶ ἀναπόσπαστα τὸν αἰεὶ χρόνον τογχάνειν ὀφείλει, οἷς ἀφιέρωται, καὶ ὁ χεῖρα πλεονέκτην καὶ ἔρκαγα τοῦτοις ἐπιβάλλειν ἐπιχειρῶν ὡς ἱερότολος ἀντικρος κρίνεται παρὰ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων. ἐπεὶ δὲ ἀννήχθη, ὡς τὸ τῆς Ἰατραίνης ἐκείνης ὀσπήτιον προσκεκυρωμένον καὶ ἀνατεθειμένον ὃν τῇ μονῇ ἔφθασε καὶ ἀπεσκάθη καὶ τοῦτο παρὰ τοῦ μέρους τοῦ αὐτοῦ πανοπερ-

σεβάστου, ὀφείλει καὶ τοῦτο ἐπανασωθῆναι καὶ προσεῖναι αὐτῷ, καθὰ καὶ τὸ πρότερον, ἐπεὶ τοὺς παραβαίνοντας τοὺς τοιοῦτους θεῖους καὶ ἱεροὺς κανόνας, ὑπερ κατ' αὐτῶν ἐπιτίμιον ἐκφωνοῦσιν οὗτοι, καὶ ἡμεῖς ἀκολούθως τὸ αὐτὸ βᾶρος ἐπιτίθεμεν. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολείεται ἐπὶ τῷ προσεῖναι τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῖα μονῇ εἰς ἀνενοχλησίαν διηνεκῆ τε καὶ μόνιμον κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς ε' Ἰνδ. τοῦ 505 ἔτους †.

† Εἶχε τὸ Κάλλιστος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Πόλεως, καὶ οἰκουμηνικὸς πατριάρχης, διὰ τῆς τιμῆς καὶ θείας δεσποτικῆς πατριαρχικῆς χαιρὸς †.

CXXXVII. (6860—1351) decembri ind. V.

Callistus confirmat praebendam Amaranthinam datam ab imperatore.

† Ἐπει ἡ ἐκονομαζομένη Ἀμαραντίνα ἐφθασε ἐξ ὑποβολῆς καὶ βασκανίας τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ καὶ προσέκειτο πρότερον ἀτοπήμασι καὶ ἔργοις ψυχοβλαβέσιν, ὥστερον δὲ εὐδοκίᾳ θεοῦ ἀπὸ παραινέσεως τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, τοῦ κοινοῦ τῶν φογῶν ἱατροῦ, οὐ μόνον ἐβδελόξατο καὶ ἀπέστη καθόλου ἀπὸ τῶν τοιοῦτων ὀλεθρίων πράξεων, ἀλλὰ καὶ θερμῆν ἐκ τῶν ἔργων ἐνεδείξατο τὴν μετάνοιαν καὶ κατάνοξιν καὶ ὀλοφύχως πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπιστροφῆν, ὡς καὶ τὸ μοναχικὸν ἀσμένως μεταμφιάσασθαι σχῆμα καὶ ἀγαπήσαι τὸν μονήρη βίον, εἰσελθοῦσαν ἐν τῇ σεβασμῖα μονῇ τοῦ Περτζὲ καὶ ἐπιμελουμένην τῆς φογικῆς αὐτῆς σωτηρίας, ἀνενεχθὲν δὲ τῷ κρατίστῳ καὶ ἀτίμῳ μου αὐτοκράτορι παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἕνεκα προμηθείας τῆς ῥηθείσης Ἀμαραντίνης ἐπὶ τῷ ἀπερισπάστως τῆς κατὰ θεὸν ἀγωγῆς ταύτην ἀντικουσιεῖσθαι, ἐκηροδόκησε τῇ πρὸς πάντα τὰ κάλλιστα προχείρῳ καὶ βασιλικῇ εὐκοίᾳ καὶ εὐμενείᾳ αὐτοῦ, οὐχ ἤμισσα δὲ, ἐν οἷς ἐστὶ τὸ σκουδαζόμενον σωτηρία φογῶν, καὶ εὐηργέτησε πρὸς τήνδε τὴν μοναχὴν Ἀμαραντίναν ὑπέρπορα ἑκατὸν, ἅτινα καὶ ἐδόθησαν παρ' αὐτῆς πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῶν Μαγγάνων, καὶ ἐτάχθη ἔχειν καὶ λαμβάνειν αὐτὴν ἐντεῦθεν ἀδελφάτων ἐν κατὰ τὸ πάντη ἀνελλιπέως, καθὼς ἔχουσι δῆτα καὶ λαμβάνουσι καὶ οἱ ἐν τῇ ῥηθείσῃ μονῇ μοναχοὶ τὰ οἰκία ἑαυτῶν ἀδελφάτα, προσευεργετήσας καὶ ἐπι-

βραβεύσαι εἰς τοῦτο καὶ σεπτὸν πρόσταγμα. τὸ παρὸν ἀκολούθησα γράμμα καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, ἐν ἀγίῳ διακελεύεται πνεύματι, ὡς ἂν ἔχη καὶ λαμβάνῃ ἡ ῥηθῆσα μοναχὴ Ἀμαραντίνα, ὡς δοῦσα τὰ τοιαῦτα ῥ' ὄπερ πορα πρὸς τὴν σεβασμίαν τῶν Μαγγάνων μονῆν, ὡς δεδῆλωται, τὸ εἰρημένον ἀδελφάτον αὐτῆς ἀνελλιπῶς καὶ κατὰ τὸ ἀπέραιον καὶ ἄλό- πληρὸν καὶ μετὰ τῆς συνήθους εὐλογίας, καὶ μηδενὸς στερῆται. ἔξ αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ οἱ διαληφθέντες μοναχοὶ ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἀδελ- φάτα ἀνελλιπῶς, καθὼς τε ὁ κράτιστος καὶ ἀγιὸς μου αὐτοκράτωρ διὰ τοῦ σεπτοῦ αὐτοῦ προστάγματος διορίζεται καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος παρεγγῶ γράμματος, ὀφειλόντων καὶ τῶν κατὰ και- ροὺς ἡγουμενικῶς προϊσταμένων ταύτης δὴ τῆς σεβασμίας μονῆς, δη- λαδὴ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν, ἀποδιδόναι τῇ μοναχῇ Ἀμαραντίνῃ τὸ ἀδελφάτον ἀνεγκρατήτως καὶ ἀνοστερήτως καὶ χωρὶς οἰασθήτινος προ- φάσεως καὶ μετ' εὐλογίας τῆς συνήθους, ὡς εἴρηται, ἐπεὶ τοῦτο ἕνεκα βαρότατον ἐπιτίμιον ἐπανατεινόμεθα †.

† Εἶχε τὸ μὲν ἐκεβρίῳ ἰνδ. πέμπτης †.

CXXXVIII. (6861—1352) septembri ind. VI.

Callistus monet visitatorem Constantinopolis Scutariotam, ut clerum moderetur.

† Ὁ εἰς ἔξαρχον ἀνατεθειμένος τῆς κατὰ τὴν θεοδόξαστον Κων- σταντινουπόλιν ἐνορίας τῆς τοῦ Ἀαρῶν, θεοσεβέστατε προσβύτερε καὶ ταβουλλάριε Σκουταριώτα, τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ χάριν καὶ τὸ ἔλεος ἐπαύχεται σοὶ ἡ μετριότης ἡμῶν. τὸν πέρσι καιρὸν προμηθευσαμένη χάριτι Χριστοῦ ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα ἀπέχουσιν οἱ τε ἰσρωμένοι καὶ οἱ μοναχοὶ ἀπὸ τῶν καπηλειῶν, καὶ ἀναστρέφονται κατὰ τὸ προσάρ- μόζον αὐτοῖς σχῆμα, παρεκελεύσατο ἐγγράφως, ὅσον γινώσκεις, ὡσαύ- τως προεμηθεύσατο ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ παρήνεσε καὶ ἐπεφωνήσατο διαφθῶρα, ἵνα γίνωνται ἐκ τοῦ μέσου καὶ διορθωθῶσιν αἱ τριγαμίαι, αἱ ἀθειμοτογαμίαι, αἱ τετραγαμίαι, αἱ κολογαμίαι, αἱ μοιχοζουξίαι, δι' ἅπερ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, κατὰ τὸν μέγαν ἀπόστολόν· ἐπεὶ γοῦν οὐδὲν πλέον ἐγένετο καὶ μετὰ τὰς τοσαύτας παρεγγυήσεις καὶ παραινήσεις τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀλλὰ προσχώρησεν ἡ νόσος εἰς παροξισμόν καὶ ἀγανάκτησιν τοῦ θεοῦ μάλιστα, διὰ τοῦτο ἐπισκήπτει καὶ παρακαλεῖται σοὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι, ἐπεὶ κατὰ τὴν τῶν φιλοσεβῶν νόμων διαταγὴν μετὰ πρώτην καὶ δευ-

τέραν και τρίτην ἐπιφάνησεν γίνεσθαι και ἐκδικησῶν εἰς σωφρονισμόν και ἀναστροφήν τῶν περιφρανούτων και ἀπειθοῦντων τῇ ἐκκλησίᾳ Θεοῦ, τοῦ κοινοῦ συμφέροντος προνοουμένη διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος, ὡς ἂν ἀπὸ τῆς σήμερον, ἦτις ἐστὶ τρίτη τοῦ Σεπτεβρίου, ἔχητε παντοίαν προσοχὴν και συντήρησιν, και οὐδὲν τολμήσῃ τις ζητήσαι και λαβεῖν βοῦλλαν ἀλλαχόθεν σονοικεσίου μέλλαντος προβαίνειν, ἀλλ' ἀνατρέχῃ ὁ ζητῶν μετὰ σοα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα και, δοκιμασίας πρότερον κατὰ τὸ ὑφειλούμενον τῇ χριστιανικῇ κατασκευῇ ἐννόμου γινομένης, ζιδοῦται ἡ προτροπὴ και ἡ βοῦλλα ἐκκεῦθεν, ἵνα εὐδοκούντος τοῦ φιλαγάθου Θεοῦ παύσῃται και ἡ ἐκελθοῦσα τῷ τάλαιπῶρῳ ἡμετέρῳ γένηι καταιγίς, και μεταποιηθῇ εἰς αἰθρίαν, διορθώσεως γενομένης, εὐμενῶς ἐπιβλέψαντος ἄνωθεν ἐφ' ἡμᾶς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πλουσίου ὄντος ἐν ἐλέει και οἰκτιρμοῖς, και τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἀποδεχομένου· γίνωσκε γάρ, ὡς, εἴπερ οὐδὲν συντηρηθῆς εἰς τοῦτο, ἀμεταθέτως μέλλεις ἐκπεσεῖν και τῆς σῆς ἱερωσύνης και καθάρσεσιν παντελῇ ὑποστήναι· οὐ μὴν ἀλλὰ και περὶ τῶν τιοούτων ἱερωμένων και μοναχῶν και νῶν κάλιν προαναφωνεῖ και προαγγέλλει ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν οὐ μόνον ἀπέχωσιν ἀπὸ τῶν κατηλειῶν, ἀλλὰ και ἀπὸ τῶν λοιπῶν τῶν κατεγνωσμένων, και πολιτεῦνται ἐν στενότητι βίῳ και ἀγαθοῖς τρόποις, εὐρισκόμενοι τοῖς ἄλλοις εἰς τύπον και ὑπογραμμὴν τοῦ καλοῦ, ἐπει, ἰάν σου ἀμελοῦντος κάλιν ἐμπίπτωσιν οἱτοι εἰς τὰ τοιαῦτα ἀκηγορευμένα, σὺ μέλλεις εὐδονθῆναι κανονικῶς και κινδυνεῦσαι ἀργίαν τῆς ἱερωσύνης σου· παρακλεῖσεται· δὲ και τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα οἱ περὶ τὸ μέρος τῆς τοιαύτης ἐνορίας εὐρισκόμενοι ἄπαντες ἱερεῖς, ποιῶσιν ἔργον ἐπιμελέστατον πρὸ πάντος, και προστάλῶνται τὸν τοιοῦτον ἀπὸ τῶν ἑξαρχῶν· ἔν τε ἐνταῖς ἀγίων και μνήμας τῶν ἀπογορευμένων και εὐχελαίοις και πάσαις ἀπλῶς ταῖς λοιπαῖς ἱεραῖς τελεταῖς, ὅπως ἐποπτεῖται και ἐπιτηρῇ προσηκόντως και κατὰ τὸ ἀρέσκον Θεῷ ἐνεργεῖσθαι τὰ τοιαῦτα και κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν τε και παράδοσιν· ὅστις διὰ ἀπὸ τούτων φαραθήη μετὰ τὴν παρακλεῖσιν ταύτην τῆς ἡμῶν μετριότητος μὴ ποιῶν οὕτως, ἀλλὰ χωρηθῇ εἰς ἀθέτησιν ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, ὑποστήσεται και ἀργίαν τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ, και καταδίκη ἑτέρα· σωφρονισθήσεται, και ἀνεργητόν ἐσται, ὅπερ ἂν χωρὶς τῆς παρουσίας τούτου λάθρα ἐνεργηθῇ· ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μετὰ σου †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνι Σεπτεβρίῳ ἰνδ. ς' †.

CXXXIX. Sine anno.

Callistus monet metropolitanam Kivovias, ut pacem faciat cum duce Tverensi Michaelis.

† Ἰερώτατε μητροπολίτα Κιόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ὑπέριτε, ἀγαπητέ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀδελφεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος· καὶ σολ-
λειτουργεῖ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. τὰ γράμ-
ματά σου μετὰ τοῦ ἀνθρώπου σου τοῦ Ἀββακούμ ἰδεξάμην, καὶ ἐγνώ-
ρισα ἐξ αὐτῶν, ὅσα ἔγραψες καὶ ἀνέφερες· γνωστόν δὲ ἔστω σοι, ὅτι
πρὸς τοῦτου ὠκονόμησα ἀνθρώπον καλὸν ἰδικόν μου, καὶ ἀπέστειλα
πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα, διότι ὁ μέγας ῥήγας Ληθβῶν ἀπέστειλα πρὸς
με γράμμα αὐτοῦ, καὶ ἔγραψε πολλὰ, διὰ τοῦτο ἔκρινα καλόν, καὶ
ἀπέστειλα ἀνθρώπον μου πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα μετὰ γραμμάτων τῆς
ἡμῶν μετριότητος, ἀφ' ὧν μέλλεις γνωρίσειν ἀκριβῶς, ὅπερ ἔγραψεν
ὁ μέγας ῥήγας Ληθβῶν. ἐξερχομένου δὲ τοῦ ἀνθρώπου μου ἦλθεν
ἀπὸ τοῦ μεγάλου ῥητός τοῦ Τυφερίου Μιχαὴλ καλόγηρος μετὰ γραμ-
μάτων ἐκείνου ἰδεξάμην οὖν τὰ γράμματα ταῦτα, καὶ ἐγνώρισα, ὅσα
μοι ἔγραψε, ἔγραψε δὲ καὶ αὐτός πολλὰ, πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις ἐζητεῖ,
ἵνα κριθῇ καὶ μετὰ σου, νὰ ἔλθῃ ἢ ἱερότης σου ἐνεαῦθα εἰς τὴν
σόνοδον, καὶ νὰ πέμψῃ καὶ ἐκεῖνος ἄρχοντάς του, νὰ γένηται κρίσις.
ἔγω δὲ, πῶς ἦν δυνατόν, ἵνα μὴ δώσω αὐτῷ κρίσιν; διὰ τοῦτο ἔγραψά
πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα μετὰ τοῦ προρηθέντος ἀνθρώπου, καθὼς μέλ-
λεις γνωρίσειν ἀπὸ τῶν γραφῶν μου ἢ ἵνα ἔλθῃς σὺ ἐνεαῦθα, εἴπερ
ἔνι δυνατόν, ἢ πέμψῃς ἄρχοντάς σου, πέμψῃ δὲ καὶ ἐκεῖνος ἰδικός
τοῦ ἄρχοντος, καὶ γένηται ἢ κρίσις· νῦν δὲ, ἐλθόντος τοῦ ἀνθρώπου
σου τοῦ Ἀββακούμ, ἐγνώρισα καὶ ἀπὸ τῆς γραφῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ
τόματος τοῦτου, ὅσα ἔγραψες καὶ ἐζητεῖς, ἐγὼ δὲ, μιμούμενος τὸν
εἰρηνοποιὸν Χριστόν, γράφω καὶ παρακαλεῖσθεμαι πρὸς σέ, ὅτι οὐδέν μοι
φαίνεται καλόν, ἵνα ἔχῃς μετὰ τοῦ ῥητός τοῦ Τυφερίου τοῦ Μιχαὴλ
σκάνδαλα καὶ ὀχλήσεις, καὶ νὰ ἔρχεσθε εἰς κρίσιν, ἀλλὰ ὡς πατήρ
καὶ διδάσκαλος σκούδασον, ἵνα εἰρηνεύσῃς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἴπερ ἔ-
πταισε καὶ τίποτε, σὺ ὡς πατήρ συγχώρησον καὶ ἀνακάλεσον αὐτὸν ὡς
υἱόν σου, καὶ ἔχε καὶ μετ' αὐτοῦ εἰρήνην, ὥσπερ ἔχεις καὶ μετὰ τῶν

ἄλλων ῥητῶν, μέλλει δὲ νὰ ποιήσῃ καὶ αὐτὸς μετάνοιαν καὶ νὰ ζητήσῃ συγχώρησιν, καθὼς ἐγὼ γράψω πρὸς αὐτόν. τοῦτό μοι δοκεῖ καλὸν καὶ συμφέρον, καὶ οὕτω γενέσθω ἄνευ τινὸς λόγου. εἰ δ' οὐ βούλοσθε τοῦτο, ζητεῖτε δὲ κρίσιν, ἐγὼ τὴν κρίσιν οὐδὲν κωλύω, προσέχετε δὲ, μήπως φανῇ εἰς ὑμᾶς βαρὺ. ἡ μετριότης ἡμῶν, καθὼς εἶπον, ἔγραφε γράμμα πρὸς τὸν ῥήγα τὸν Ὑπερίου Μιχαήλ, καὶ πέμπω τοῦτο μετὰ τοῦ ἀνθρώπου σου, τοῦ Ἀββακούμ, καὶ δεκηνίκα ἔλθῃ εἰς τὰς χεῖράς σου, ὁδὸς αὐτὸ πρὸς τὸν ἄνθρωπόν μου, ὃν ἀπέστειλα αὐτοῦ, ὁδὸς δὲ αὐτῷ καὶ ἄνθρωπόν σου δραγουμάνον, ἵνα ὑπάγῃ μετ' αὐτοῦ εἰς ἐκεῖνον, νὰ τὸν δείξῃ καὶ τὸ πρῶτόν μου γράμμα καὶ τοῦτο, ὃ γράψω νῦν πρὸς αὐτόν περὶ εἰρήνης, νὰ τὸν εἶπῃ δὲ . . . καὶ λόγους, ὥστε νὰ ἔλθῃ εἰς μετάνοιαν καὶ εἰρήνην, καὶ θαρρῶ, ὅτι οὐ μὴ ποιήσῃ ἄλλως, ἀλλὰ ὡς ἂν γράψω πρὸς αὐτόν. ἡ ἰσότης σου γινώσκεις ἀκριβῶς, ὅτι, ὅτε σε ἔχειροτονήσαμεν, Κούβου καὶ πάσης Ῥωσίας μητροπολίτην ἔχειροτονήσαμεν, οὐχ ἑνὸς δὲ μέρους, ἀλλὰ πάσης τῆς Ῥωσίας, νῦν δὲ ἀκούω, ὅτι αὐτε εἰς τὸ Κούβον ὑπάγεις, οὐτ' εἰς τὴν Λητβάν, ἀλλ' εἰς ἓν μέρος, τὸ δὲ ἄλλον ἀφήμας ἀποίμαντον καὶ χωρὶς ἐπισκέψεως καὶ διδασκαλίας πατρικῆς, ὅπερ ἐνὶ βαρῷ καὶ ἔξω τῆς παραδόσεως τῶν ἱερῶν κανόνων, δίκαιον δὲ ἐνὶ, ἵνα καὶ τὴν τῆν πάσης Ῥωσίας ἐπιβλέψῃς, καὶ ἔχῃς μετὰ πάντων τῶν ῥητῶν ἀγάπην καὶ διδάξῃς πατρικὴν, καὶ ἀγαπᾷς αὐτοὺς ὁμοίως, καὶ δεικνύῃς εἰς αὐτοὺς τὴν αὐτὴν καὶ ὁμοίαν διδάξῃς καὶ εὐμένειαν καὶ ἀγάπην, καὶ μὴ τινὰς ἐξ αὐτῶν ἀγαπᾷς καὶ ἔχῃς ὡς οἰοῦς σου, τοὺς δὲ οὐδὲν ἀγαπᾷς, ἀλλ' ἔχῃς πάντας ὁμοίως οἰοῦς σου, καὶ ἀγαπᾷς πάντας ὁμοίως, καὶ οὕτω μέλλουσι καὶ αὐτοὶ διδόναι πρὸς σε εὐνοίαν καὶ ἀγάπην καὶ ὑποταγὴν πολλὴν καὶ μεγάλην, μέλλεις δὲ ἔχειν καὶ τὴν παρὰ θεοῦ βοήθειαν. γίνωσκε δὲ, ὅτι ἐγὼ ἔγραφα καὶ πρὸς τὸν μέγαν ῥήγα τῶν Λητβῶν, ἵνα σε ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι ῥήγες τῆς Ῥωσίας, καὶ ὅτε ὑπάγεις εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, νὰ δεικνύει εἰς σέ τιμὴν καὶ στοργὴν καὶ ἀγάπην πολλὴν, καὶ νὰ περιπατῇς καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἄβαρῶς καὶ σὺ, ἴσον ἐνὶ δυνατόν. σπουδάσον, ἵνα ἔχῃς εἰς αὐτόν ἀγάπην καὶ διδάξῃς, καὶ ἔχῃς καὶ αὐτόν, ὥσπερ τοὺς ἄλλους ῥήγας, διότι ἡ τοῦ κορίου λαὸς ὁ χριστιάνομος, ὃς εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, τῆς σῆς χρῆζει ἐπισκέψεως καὶ διδασκαλίας, καὶ ἐνὶ ἀναγκαιότατον, ἵνα ἔχῃς μετ

αὐτοῦ ἀγάπην, ἵνα βλέπῃς καὶ αὐτὸν καὶ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν διδάσκῃς, καὶ ποίει τοῦτο μετὰ πάσης σου θουάνεως χωρὶς λόγου τι-
νός. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἔγραφέ σοι πλατύτερον ἢ μετρίωτης ἡμῶν
μετὰ τοῦ ἀνθρώπου μου τοῦ Ἰωάννου, καὶ μέλλεις γνωρίσειν ταῦτα
ἀκριβῶς †.

CXL. (6861—1352) octobri ind. VI.

Imperator monet patriarcham, ut diiudicet causam metropolitanas Caesareae.

I.

πατριάρχα. ἡ βασιλεία μου ἐγνώρισεν, ὡς ὁ Καισαρείας Κατπαδο-
κίας Βασίλειος ὁ Καραντηνός ἐκ κακοήθους φυγῆς καὶ γνώμης
θρασείας ἐποιήσατο λιβέλλου δόσιν, ἣν ἐποιήσατο, προσεχῶς πρὸς
τὴν βασιλείαν μου κατὰ τῆς ἀγισωσύνης σου, ἐνεχόμενος γὰρ εἰς κρι-
σιν συνοδικήν, ὑπὲρ ὧν αἰτιαμάτων ὀπῆρχε κατηγορούμενος, πρὶν ἀπο-
δόσασθαι τὰ ἐγκλήματα, πρὶν τὴν ἀπὸ τῆς ἀγισωσύνης σου αἰτήσασθαι
ἐνδοσιν κατὰ τὸ τοῖς ἱεροῖς κανόσι δοκοῦν, πρὸς αὐτὴν τὴν βασιλείαν
μου ἐκδραμεῖν ἐβουλεύσατο, σκυλμὸν ἐμποιῆσαι τῇ ἀνακρίσει αὐτοῦ
μηχανώμενος, ἀλλὰ τῆς ἐγχειρήσεως οὐκ ἀπάνωτο, μὴ ἀγνοοῦσα γὰρ
ἡ βασιλεία μου, ὅτι ὑπὸ κανονικῆς εὐδόνας ἐμπίπτει ἐκ τούτων ὁ
Καισαρείας, τότε μὲν κενὸν καὶ ἄπρακτον αὐτὸν ἀπεπέμφατο, νὺν δὲ
καὶ αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς κανόνας παρρησιάζασθαι βούλεται, ὅθεν καὶ
παραδηλοῖ τῇ ἀγισωσύνῃ σου ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν ἐπὶ συνελεύσει
τῶν ἐνδημούστων ἐν τῇ Νικαίᾳ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, ὅσοι δὴ ποτε
ἂν καὶ ᾧσι, κἂν ἴσως καὶ τοῦ κεκανονισμένου ἀριθμοῦ ἀποδέωσιν,
συγκαλέσῃται καὶ τὸν ἱερωτάτον πατριάρχην Θεουπόλεως μεγάλης
Ἀντιοχείας μετὰ τῶν ἀρτι συνόντων αὐτῷ κατὰ Νίκαιαν ἐπισκόπων,
καὶ συνδιασκεψάμενοι κοινῇ τὰς κανονικὰς διατάξεις, ἀκόλοσθον αὐ-
ταῖς περὶ τοῦ Καισαρείας ἐξενέγκητε φῆφον, ἧτις ἐπιγνωσθήσεται καὶ
τῇ βασιλείᾳ μου †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. 5' δι' ἐρο-
φρών γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χει-
ρός †.

II. † Ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας
ἔφη, ὡς ὁ Καισαρείας εἰάν ἐλευθέραν τὴν συνείδησιν καὶ ἀκατάγνω-

στον εἶχεν ἀπ' ὧν ἐνεκλήθη, ὑπέμεινεν ἂν τὴν συνοδικὴν καταξέτασιν, νῦν δὲ προκευσοσάμενος καὶ τῇ βασιλείῳ καὶ θείῳ περιωπῇ οὐκ εἰς εὐκαιρον προσελθὼν, νεανισοσάμενος δὲ καὶ κατὰ τοῦ ἀγνωστάτου δεσπότητος ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ μου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, εἰδείξεν ἑαυτὸν ὑποσυνειδήτως ἔχοντα καὶ διὰ τοῦτο σύγχυσιν μελετήσαντα τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας, ὅθεν ἀπολογίας πάσης παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων ἀπεστερήθη, καὶ ἔνδικον κατεδικάσθη κατααιρεσιν, καὶ ἔστω καθηρημένος καὶ πάσης ἱερατικῆς ἀξίας γεγυμνωμένος †.

CXLI. Sine anno.

Patriarcha in ius vocat monachum Ioannisiūm.

† Φθάνει ὁ μοναχὸς Ἰωαννίσκιος ἔτι κατὰ κοσμικοὺς διάγων καὶ γυναικί συνοικῶν εἰς τὸν τοῦ πρεσβυτέρου βαθμὸν προβιβασθεὶς τηλικαῦσα καὶ τὸ ἱερατικὸν λειτουργημᾶ ἐπελῶν, ἐπεὶ δὲ θανάτῳ ταύτην ἀπέβαλε, καὶ ἐν χηρείᾳ ἠδύρσκετο, νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν, οὐκ ἀγαθὴ δὲ ἦν καὶ ἡ φήμη τῆς ἀναστροφῆς αὐτοῦ, ἀπείργετο διὰ ταῦτα παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἀρχιεπισκόπου καὶ σακελλίου τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγνωστάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἀγαπητὸς κατὰ πνεῦμα οἴου τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Μιχαὴλ τοῦ Καβάσιλα, ὥστε τοῖς κοσμικοῖς ἐνστρέφασθαι, ὡς μὴ λουσιτελοῦν αὐτῷ τοῦτο, κἀντεῦθεν ἀπεκάρη κατὰ μοναχοῦς ἐν τῇ κατὰ τὴν θεοδόξαστον Κωνσταντινούπολιν σεβασμίᾳ τῆς Περιβλέπτου μονῆ, ἐν ᾗ δὴ καὶ κατὰ τὸ κρατοῦν ἔθος τὴν ἱερατικὴν καὶ αὐτὸς ἐξεκλήρου ὑπηρεσίαν. ἀλλ' οὕτε οὕτω τὰ τῆς πολιτείας εἶχε συνάδοντα τῷ βαθμῷ, ὁμιλίαις οὐ καλαῖς χρώμενος. τοῦ καιροῦ τοιγαροῦν παρατρέχοντος διέμενεν, ὡς ἐδόκει, ἀνεξέλεγκτα τὰ τοῦ πράγματος, πρό τινων μέντοι ἡμερῶν συνῶν ὁ τοιοῦτος τῷ μοναχῷ Ἰωσαῖα, μεθ' οὗ δηλονότι ἐπὶ βλάβῃ ψυχικῇ συνήθως εἶχε, καὶ φιλικῶς συνέθετο, καὶ κατέλαβον ἐν εἰς τὸ προδήλως κατεγνωσμένον ὁσκήτιον τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐπνομαζομένου Θινιάτου ἐκείνου, τῆς λεγομένης μοναχῆς Θινιατίσσης, ἥτις καὶ πρό τοῦ ἀμφιάσασθαι τὰ μοναχικὰ διατεθρολλημένη ἦν, ὡς ἀσώτως βιοῦσα, καὶ οὐ μόνον ὑπ' ὀλέθρῳ τῆς οἰκείας φυγῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λύμῃ πολλῶν φυγῶν ἀπ' αὐτῆς μαστροπεομένων, μετὰ δὲ καὶ τὸ περιβαλέσθαι ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς τὰ μοναχικὰ καὶ ἐν αὐτῷ καταμένειν, ἐπὶ τὸ χεῖρον προέκοψε μάλιστα, τὸν τοιοῦτον ἑαυτῆς οἶκον χαμαιτοπεῖον ἀπεργασαμένη.

καὶ ταῖς νεωτέρας μοναχὰς μάλιστα ἐαυτὴν καταστήσασα, ὡς μὴ ὄφελον, ἔνθεν τοι καὶ ἐποίητα μὲν ὁ ῥηθεὶς Ἰωαννίκιος, ἐπεὶ προσεταιριζόμενος καὶ τὸν συνήθη αὐτοῦ μοναχὸν Ἡσαΐαν, ἐπειλάκετο δὲ μεθ' ἐαυτοῦ καὶ τὴν μοναχὴν εἰς τὸ τοιοῦτον κορυσεῖον, ἀναλθῆν εἰσερχόμενος καὶ τὰ δοκοῦντα διαπραττόμενος, μήτε τὴν θεοῦθεν ἐπιέλεουσιν ὑφορώμενος, μήτε τὴν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων κατὰ γυναικὸν αἰσχυρόμενος, ἐπειδὴ καὶ κατὰ ἱερομονάχου βιοῦν τὰς συνθήκας δέδωκε πρὸς θεόν, ὡς ἱεροσύνης ἀξίωμα περιεχόμενος· ἦν μὲν οὖν ἐπὶ τολὸ τὸν τρόπον τοῦτον παρρησιαστικῶν τε καὶ λανθάνων, καὶ ταῦτα τῆς ἡμῶν μετριότητος φροντίδα κλειστην Χριστοῦ χάριτι καὶ προμήθειαν ποιουμένης καὶ προαναγγελλοῦσης καὶ προαναφωνουμένης, δι' ἧν τε ἀπέλυσεν ἐγγράφως συνοδικῶν πράξεων, καὶ δι' ἧν καθ' ἕκαστην παρῆνε καὶ εἰσηγήετο, καὶ δι' ἧν ἀποκατέστησεν ἐξάρχων πάντας τοὺς ἱερομένους καὶ μοναχοὺς, ἀπεχομένους κατηλείων καὶ μέθης καὶ γῶν ἐκ μέθης ἐπιγινομένων θεοστογῶν ἔργων καὶ ἀσελγῶν πράξεων, ἐκκλίνει καὶ τῆς ὁμιλίας τῶν φαύλων καὶ ἀκολάστον· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐφ' ἡμᾶς ἀπειθοῦντας, κατὰ τὸν μέγαν ἀποστολὸν, καὶ κατὰ τὸ προσαρμόζον αὐτοῖς σεβασμίον σχῆμα θεοφιλῶς καὶ μετὰ σεμνότητος πολιτεῦσθαι, ἐπεὶ καὶ ὁμιλίαι κακαὶ φθειροῦσιν ἤθη χρηστὰ, ὡς τὰ ἱερὰ θεοσπίζουσιν εὐαγγέλια. Ἄ δὲ πάντα καὶ βλέπων συνεχῶς καὶ ἀκοῇ λαμβάνων ὅδε ὁ Ἰωαννίκιος παρ' οὐδὲν ἐτίθετο, καὶ ἤφροντισται, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἕνα τῶν δηλωθέντων ἐταίρω καὶ συνήθει αὐτοῦ μοναχῷ Ἡσαΐα σὺν τῇ τοιαύτῃ μοναχῇ τῇ κατὰ τὸ δοκοῦν παραγίνεται εἰς τὸ εἰρημένον ἀσώτειον ταύτης δὲ τῆς θινιατίσης ἀνεροθριάστως. ἔνθα δὲ καὶ πρὸ ὀλίγου ὁμοῦ τούτων τῶν εὐρισκομένων καὶ τιμῶν ἐξεπίτηδες ἐναδρουόντων ἐπὶ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὸδε τὸ ἀσώτειον καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ τοὺς τοιοῦτους κρατῆσαι καὶ ἀφελῆσθαι μὲν καὶ τὰ προσόντα τούτοις, ἐπόκτην δὲ στηλιτεῦσαι αὐτοὺς καὶ θριαμβεῦσαι, ἐπεὶ ὁ τιμιώτατος δικαιοφύλαξ καὶ πρωτεύδικτος τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγνωστῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἀγαπητὸς κατὰ πνεῦμα υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύρ Ἰωάννης ὁ Φύλαξ, ἔτυχε καθ' ὁδὸν ἐκείσε διερχόμενος, καὶ οἱ ἐν γειτόνων οἰκοῦντες εἶπον καὶ ἔδειξαν αὐτῷ τὰ περὶ τούτων, καὶ ἐζήτησαν προμηθεύσασθαι καὶ ἀπαλλάξαι τῆς ἀτιμίας αὐτοῦς τοὺς μὲν μετὰ θράσους ὠρμημένους πρὸς τούτο, ἴσχυσε μάλιστα καὶ κατέπαυσε καὶ ὀπο-

χωρήσαι παρεσκεύασε, μεταχειρισάμενος, ὡς ἐν ἡν, γενομένης καὶ δόσεως εἰς τοὺς τοιοῦτους, ὅση δὴ καὶ ἐγένετο, αὐτὸς δὲ ἔνδον γενόμενος καὶ ἰδὼν αὐτοφειῖ ἐν τῷ αὐτῷ ἀσωταίῳ τὸν τε ῥηθέντα Ἰωαννίκιον καὶ τὸν φίλον αὐτοῦ, τὸν μοναχὸν Ἡσαΐαν, σὺν ταῖς εἰρημέναις μοναχαῖς τῇ τε θινιατίσῃ καὶ τῇ ἤλεοθέρωσε μὲν τούτους ἐντεῦθεν, πλὴν σκάμμασι καὶ ὀνειδιμοῖς οὐκ ὀλίγοις αὐτοὺς καθυπέβαλε κατὰ τὸ εἶδος, ἔπειθ' ἐπ' ἀθετήσει τοῦ πρὸς θεὸν ἐκαγγέλματος φάουλαις καὶ αἰσχίστοις πράγμασιν ἐξέδωκαν ἑαυτοὺς, καὶ ταῦτα τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον ἀπέχεσθαι καθάπερ τῶν τοιοῦτων παρακαλεσομένης καὶ διδασκούμενης· οὕτως οὖν διαρρήθην ἐξελεγχθέντος τοῦ πράγματος, οὐδεμίᾳ τις ἦν χρεῖα ἢ ζήτησις παραστάσεως πλειονος, καθαιρέσει τὸν Ἰωαννίκιον παντελεῖ καθυπάκουσα, πλὴν ἢ μετριότης ἡμῶν, πάσαν πρόφασιν περιαιροῦσα, δεῖν ἔγνω παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς τὴν κρίσιν συνοδικῶς, καὶ εἴπερ ἔχει λέγειν τι καὶ προβάλλεσθαι ἀπολογίασθαι· γίνεται τοιγαροῦν μετάκλητος διαφόρως, πρῶτον μὲν μετὰ τοῦ πριμμικηρίου τῶν ἐξκουβιτῶρων, τοῦ Χαρατζᾶ

finis deest.

CXLII. (6862—1353) decembri ind. VII.

Synodus metropolitae Traianupoleos confert ecclesiam Peritheorii per adiunctionem.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν, ὁμοῦ μὲν προνοουμένη τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Τραϊανουπόλεως, ὑπερτίμου, ἀγαπητοῦ κατὰ κύριον ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, μὴ τὸ προσήκον ἔχοντος κατάντημα ἀπὸ τῆς παραχωρήσει θεοῦ διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν ἐπιφοίσεως τοῖς πράγμασιν ἀνωμαλίας καὶ συγχύσεως, ὁμοῦ δὲ καὶ τοῦ ἐν τῷ Περιθεωρίῳ χριστωνόμου λαοῦ προμηθευομένη, χηρευούσης ἤδη τῆς ἐκείσε ἀγιωτάτης ἐκκλησίας, ὡς ἂν καὶ οὗτοι ἀρχιερατικῆς ἀπολαύσειν ἐπιστασίας καὶ ἐπισκέψεως καὶ τοῦ ἐντεῦθεν ἀγιασμοῦ, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἐνοῦσης αὐτῷ ἀρετῆς καὶ περὶ τὰ πνευματικὰ ἐπιστήμης καὶ τῶν λοιπῶν θεοφίλων προτερημάτων καὶ τῆς καθαρᾶς εὐνοίας, ἦν κατὰ τὸ εἶδος καὶ ὑφειλόμενον ἔδειξε καὶ δεικνύει μετὰ τοῦ προσήκοντος ζήλου τῷ ἐνθάδε κράτει τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, πολλὴν ὠφέλειαν μέλλει προξενεῖν τῷ τοιοῦτῳ λαῷ, συνδια-

σχεφαμένη τὰ περί τούτου ἡ μετριότης ἡμῶν συνοδικῶς μετὰ τῶν περί αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Μελενίκου, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Ρόδου, τοῦ Σηλοβρίας, τοῦ Ἄκρου, τοῦ Αἰνου, τοῦ Βρούσεως, τοῦ Τενέδου καὶ τοῦ Μάκρης, ἐπεὶ καὶ ὑφειλομένως ἔχομεν ἐπικουρεῖν καὶ κατὰ τὸ δυνατόν συναφάττεσθαι τοῖς ἀδελφὰ φρονοῦσιν ἡμῖν καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς φροντίδας συνδιαφέρουσιν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις καὶ κατεπείγουσι, διὰ ταῦτα κατεπράξατο γνώμη κοινῇ ἐπιλαβέσθαι καὶ κατασχεῖν τὸν αὐτὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Τραϊανουπόλεως καὶ ὑπέρτιμον ἐκιδόσεως λόγῳ χηρεοσύνης, ὡς εἴρηται, τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Περιθεωρίου ἐφ' ὅρῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πολλῶ γὰρ μᾶλλον δίκαιον ἂν εἴη ἐκ τῶν ἐνότων αὐτῶ περιγενέσθαι βοήθειαν ἢ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιζητεῖν· ἐπιλήψεται τοῖνον αὐτῆς μετὰ πάντων τῶν ὑπ' αὐτὴν κτημάτων καὶ πραγμάτων, ἱεροουργήσει τε ἐν αὐτῇ καὶ ἀναγνώστας σφραγίσει καὶ ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ ἱερεῖς ἀπο τῶν ὑπ' αὐτὴν χειροτονήσει, καὶ πάντα διακράξεται ἀπλῶς, ὅσα καὶ γνήσιος ταύτης ἀρχιερεὺς δίχα τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρόσεως, ὑφειλόντων τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ἱερωμένων, ἀρχόντων, μοναχῶν καὶ λαϊκῶν τὸ προσήκον αὐτῶ σέβας καὶ τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι καὶ ὑπεῖκειν, ἐφ' οἷς πρὸς αὐτοὺς μέλλει λέγειν καὶ εἰσηγεῖσθαι ἀφορώσιν εἰς ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν αὐτῶν. εἰς γὰρ τὴν περί τούτου ἀσφάλειαν καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα συνοδικὴ πράξις τῶ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Τραϊανουπόλεως καὶ ὑπερτίμῳ, ἀγαπητῶ κατὰ κύριον ἀδελφῶ καὶ συλλειτουργῶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐπιδέδοται †.

† Εἶχε τὸ μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ζ' διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς †.

CXLIII. (6862—1354) ianuario ind. VII.

Patriarcha concessit metropolitae Antiquarum Patrarum, ut sedeat in monasterio dicto Mega Spelaion.

† Ἐπεὶ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν, ὑπέρτιμος καὶ ἕναρχος πάσης Ἀχαΐας, ἀγαπητὸς κατὰ κύριον ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργὸς, ἀνήνεγκεν, ὡς τὰ τῆς κατ' αὐτὸν ταύτης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας κατήνησεν, εἰς ὅσην δὴ καὶ κατήνησε, στενότητα ἀπὸ τῆς τοῦ καιροῦ καὶ τῶν πραγμάτων ἀνωμαλίας, ὡς

μηδ' ἀπὸ λειψάνων γοδὸν ἔχειν γνωρίζεσθαι, κἀντεῦθεν μηδὲ καταντή-
 ματος εὐκορῶν ὄδε ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν, καὶ
 τῆδε κἀκεῖσε μεταχωρῶν ἔτειν, ὑφορώμενος καὶ τὸν ἐκηρητημένον αὐτῷ
 καθ' ἑκάστην σχεδὸν ὑπὸ τῆς ἐπιθέσεως τῶν ἐχθρῶν κίνδυνον, καὶ
 διὰ τοῦτο ἤτήσατο τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἵνα ἢ κατὰ τὴν Πελοπόννη-
 σον διακειμένη σεβασμία μονῆ, ἢ εἰς ὄνομα τιμωμένη τῆς ὑπεράγνου
 δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένης Σπηλαιωτίσσης, τῆ πα-
 τριαρχικῆ περιωπῆ καὶ ἐπισκέψει ἄνωθεν ὑποκειμένη, δοθῆ πρὸς αὐ-
 τὸν ἐφ' ὄρω τῆς ζωῆς αὐτοῦ κατὰ λόγον ἡγουμενίας, καθὰ δὴ ἐν-
 ταῦθα κατὰ τὴν θεοδόξαστον, θεοφύλακτον καὶ θεομεγάλοντον Κων-
 σταντινούπολιν ἐκδίδονται τοῖς ἀρχιερεῦσι μοναστήρια ἡγουμενικῶς,
 ὥστε τὸν αὐτὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Παλαιῶν Πατρῶν καὶ καταν-
 τήματος εὐκορεῖν καὶ τῆς προσηκούσης εὐκοσμίας καὶ θεοφιλοῦς ἀ-
 γιωγῆς ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ ἀσκουμένων
 μοναχῶν, ἢ μετριότες ἡμῶν εὐλόγον τὴν αἴτησιν ταύτην ἡτήσαμένη
 καὶ κρίνασα, τὸ παρὸν ἀπολύει σιγιλλιῶδες γράμμα, δι' οὗ δὴ καὶ
 ἐκδίδωσι πρὸς τὸν αὐτὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Παλαιῶν Πατρῶν
 ἡγουμενικῶς τὴν ῥηθείσαν σεβασμίαν πατριαρχικὴν μονὴν τοῦ Σπη-
 λαίου ἐφ' ὄρω τῆς ζωῆς αὐτοῦ μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτῇ
 κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ λοιπῶν δικαίων καὶ προνομίων, ὥστε
 καὶ ἔχειν ἐν αὐτῇ κατάντημα διὰ τὴν οἰκίαν ἑαυτοῦ ἀσφάλειαν, ὡς
 εἴρηται. οὕτω δὲ παρακελεύομεθα τὰ περὶ τοῦτου, ἵνα οὐ μόνον κατὰ
 μηδένα τρόπον ἔχῃ οὗτος ἐπ' ἀδείας ποτὲ ὡς οἰκίας τῆς μονῆς ἀν-
 τιποιήσασθαι καὶ ἀποσκάσαι αὐτὴν τοῦ πατριαρχικοῦ μέρους, ἀλλὰ
 καὶ ἀποδιδῶ τὸ τε ἀνήκον ἄνωθεν κανονικὸν καὶ εἴ τι ἄλλο ἐστὶ τε-
 ταγμένον ἀποδίδεσθαι παρὰ τῆς μονῆς τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ τοῦ
 θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἀποδιδῶ δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐλευσομένου σεπτε-
 βρίου σὺν θεῷ τῆς ὀγδόης Ἰουδικτιῶνος, ὀφείλει μέντοι προηγουμένως
 φροντίδα ποιῆσθαι, ὅπως ἂν οἱ ἐνασκούμενοι αὐτῇ μοναχοὶ διαγωγῆς
 καὶ πολιτείας ἀντιποιούντο, μοναχοῖς ἀνδράσι προσαρμοζούσης, καὶ ὡς
 ἐπηγγείλαντο θεῷ, ἀναστρέφοντο, ἔπειτα καὶ κατὰ τὸ δυνατόν αὐτῷ
 καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν κτήματα καὶ πράγματα βελτιοῖντο καὶ ἐπαύξοντο,
 ὡς λόγον ἀποδώσω ὑπὲρ τούτων θεῷ, ὀφειλόντων καὶ τῶν ἐν αὐτῇ
 μοναχῶν διὰ πάσης αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἔχειν αὐτὸν δὴ τὸν ἱερώτατον
 μητροπολίτην καὶ ὑπέκειναι τούτῳ καὶ πειθαρχεῖν καὶ τὰ παρὰ τούτου

πρὸς αὐτοὺς λεγόμενα εὐπειθῶς δέχεσθαι, κείθεσθε γάρ, φησί, τοῖς ἡγοούμενοις ὁμῶν, καὶ ὑπεικτε, ἐπεὶ καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν τιμὴ εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα διαβαίνει, καὶ ἔχει τὴν ἀναφορὰν, εἶδέναι ὑφειλοντες, ὥς ὁ ἐξ αὐτῶν ἀντικράξων τούτῳ καὶ ἐναντιωθησόμενος, ὥς τὰ φωριῶν, ἀπελαθήσεται παρ' αὐτοῦ τῆς μάνδρας Χριστοῦ, ἵνα μὴ λήμης καὶ τῷ ὕγιαίνοντι μεταδῶ, παρακλειούεται δὲ καὶ τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα ἔχη ἐπ' ἀδείας ὁ αὐτὸς ἱερώτατος μητροπολίτης ἱεροοργεῖν ἐν τῇ ῥηθείῳ σεβασμίᾳ πατριαρχικῆς μονῆ τοῦ Σηγλαίου, δεῦν δεήσει καὶ καλῆ χρεία πρὸς τοῦτο, τελῆται δὲ ὑφειλομένων ἡ ἀναφορὰ καὶ μνήμη τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν τῇ μονῇ ὑποκειμένη ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν ἐξουσίαν, ἔπειτα μνημονεύεται ὡς καθηγούμενος ἀπλῶς καὶ ὁ διαληφθεὶς ἱερώτατος μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν, εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀκολέλωται ἀδελφὸν δὴ τῷ δηλωθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Παλαιῶν Πατρῶν, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀχαΐας, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σὺλλειτουργῷ, καὶ τὸ παρὸν σιγγιλιῶδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ ἱανουαρίῳ ἰνδ. ζ' διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς †.

CXLIV. (6862—1354) ianuario ind. VII.

Patriarcha committit metropolitae Monembasias iura patriarchalia curanda in tota Peloponneso.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀνακίθησί σοι, τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μονεμβασίας, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Πελοποννήσου, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ καὶ σὺλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, τὴν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ ἀνήκουσαν πάσαν ἐξαρχίαν τοῖς πατριαρχικοῖς δικαίοις, εἶθεν ἐπιτηρήσεις μὲν πάντα τὰ ὑπὸ τὸ πατριαρχεῖον τελουμένα μοναστήρια, διδάξεις τε τοὺς ἐνασκουμένους αὐτοῖς μοναχοὺς, θεοφιλοῦς ἔχεσθαι βίον καὶ κατὰ τὸ ἐπάγγελμα πολιτεύεσθαι, καὶ τοὺς μὲν κειθόμενος ἀποδοχῆς ἀξιώσεις, ἕσοος δὲ ἀπειθόντας εὐρήσεις, ἰατροῦσεις αὐτοὺς, νῦν μὲν ἡμερωτέροις, νῦν δὲ ἀδοτηρωτέροις φαρμάκοις χρώμενος, ὡσαύτως καταστήσεις ἐν αὐτοῖς ἡγοούμενος, ἕσοος δοκιμάσης τῶν εὐρισκομένων εἰς τὸν αὐτόθι τόπον μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐπιτηδισιότερους εἰς τὴν τοιαύτην λειτουργίαν, ἐπιτηρήσει τε τὰ

προσόντα τοῖς τοιοῦτοις μοναστηρίοις κτήματα τε καὶ πράγματα, καὶ διδάξεις τοὺς διακονοῦντας καὶ διενεργοῦντας αὐτὰ προσέχειν ἑαυτοῖς, μὴ θίγειν ἀσυνειδήτως τῶν ἱερῶν, ἐνθουμουμένους τὸ κατὰ τὸν Ἄνα- νίαν καὶ τὴν Σάφειραν, καὶ ὡς ὁ ἐκείνων θάνατος καὶ ἡ τῆς προσ- καιροῦ ζωῆς ἀφαίρεσις τόπος ἐστὶν ἐκπτώσεως τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἥτις ἐξ ἀνάγκης ἔφεται τοῖς πλεονεκτικῆν χεῖρα τοῖς ἀνατεθειμένοις θαῦ ἐπιβάλλουσιν· ἱερουργήσεις δὲ ἐν τοῖς τοιοῦτοις μοναστηρίοις καὶ χει- ροτονήσεις κατὰ τὴν ἐκικρατήσασαν ἐκκλησιαστικὴν συνθήειαν, ὀφει- λόντων καὶ τῶν ἐνασκουμένων ἐν τοῖς μοναστηρίοις μοναχῶν πείθε- σθαι τῇ ἱερότητι σου, ἐφ' οἷς μέλλεις λέγειν πρὸς αὐτοὺς, ἀφορῶσιν εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν προκοπὴν τε καὶ ἀξέησιν. κατὰ δὲ τῶν τελείως ἀπειθόντων καὶ μὴ ἐθειλόντων ὀπακοῦειν καὶ βάρος ἀφορι- σμοῦ ἐπισείομεν, ὑπερ λόσοι ἡ ἱερότης σου τῇ μετανοίᾳ προσδραμόν- των αὐτῶν. τοῦτου γὰρ χάριν καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν με- τριότητος ἀπολέλοιται πρὸς τὴν ἱερότητά σου δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ· μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδ. ζ' διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς †.

CXLV. (6862—1354) ianuario ind. VII.

*Macarius, metropolitā Antiquarum Patrarum, confirmat, monasterium dictum
Mega Spelaion non esse metropolitaeos.*

† Ἐπεὶ ἀπὸ τῆς παραχωρήσει θεοῦ διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν ἐπιφο- εῖσης τοῖς πράγμασι ἀνωμαλίας κατήντησε καὶ τὰ τῆς κατ' ἐμὲ ἐκ- κλησίας, εἰς ὄσσην δὴ καὶ κατήντησε στενότητα, κάντεῶθεν ὡς μὴ ἔχων κατάντημα περιφερόμην τῆδε κάκεισε, βλέπων καθ' ἐκάστην ἐπηρητημένον μοι κίνδονον ἐκ τῆς ἐπιθέσεως τῶν ἐχθρῶν, καὶ διὰ τοῦτο, ὀδηγηθεὶς ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης ὁ οἰ- κοουμενικὸς πατριάρχης, κατηλέησέ με καὶ προμηθείας ἤξιωσεν ἀπὸ τῆς ἐμφέσο αὐτοῦ χρηστότητος καὶ συμπαθείας, καὶ παρεκελεύσατο διὰ τιμίου αὐτοῦ οἰγιλλιώδους γράμματος, ἵνα τὴν σεβασμίαν πατριαρχι- κὴν μονὴν τοῦ Σπηλαίου κρατῶ καὶ διεξάγω ἡγουμενικῶς ἐφ' ὄρφ τῆς ζωῆς μου, καὶ ἐπιμελῶμαι τῆς οὐστάσεως αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον βελτιώσεως, ἰδοῦ, τοχῶν τῆς τοιαύτης προμηθείας καὶ εὐχαριστῶν καὶ τοῦτου ἕνεκα τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ τῷ οἰ- κοουμενικῷ πατριάρχῃ τὸ παρὸν ἔγγραφόν μου ὕποσηχτικὸν ἐκτίθε-

μαι, δι' οὗ καὶ τάττω καὶ βεβαίω, ἵνα εἰ καὶ πεπλανημένον εἶχον πρότερον λογισμὸν, ὅτι ἔχει κοσῶς μετοχὴν τινα ἢ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν μητρόπολις ἐπὶ τῷδε τῷ μοναστηρίῳ, ἀλλ' οὖν ἐπεὶ ἐξήτασα καὶ εἶδον ἀκριβῶς, ὅτι οὐδὲν μετέχει ἢ τοιαύτη ἐκκλησία ἐπὶ τούτῳ, ἅτε δὴ ἄνωθεν ὑποκειμένη τῇ πατριαρχικῇ περιουσίᾳ, καὶ εἰμὶ ἐγὼ εἰς τοῦτο μάρτυς πρὸς τῶν ἄλλων, οὐδὲν πειραθῶ μετὰ ταῦτά ποτε ἢ ζητῆσαι ἢ ἀντιποιήσασθαι ὡς μητροπολιανὸς τοῦδε τοῦ πατριαρχικοῦ μοναστηρίου τῆς Σηλαιωτικῆς, ἀλλὰ ἔχω τὴν τοῦτου ἡγουμενίαν ἐφ' ὅρῳ τῆς ζωῆς μου, καὶ ἐπιμελώμαι τῆς συστάσεως καὶ βελτιώσεως αὐτοῦ τε καὶ τῶν προσόντων αὐτῷ κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ ἀπολυθέντος μοι τιμίου σιγγιλλώδου γραμματος, φροντίζων καὶ τῆς ψυχικῆς ὠφελείας καὶ εὐταξίας τῶν μοναχῶν· εἰ δὲ οὐδὲν συντηρηθῶ εἰς τὴν παροῦσαν μου ἔγγραφον ὑπόσχεσιν ἀποκληρῶν οὕτως, ἵνα ἐκβάλλωμαι ἀπὸ τῆς ἡγουμενίας τοῦ τοιοῦτου πατριαρχικοῦ μοναστηρίου. διὰ τοῦτον τὴν περὶ τοῦτου βεβαίωσιν ἐπιστοσάμην αὐτὴν οἰκιοχέρῳ ὑπογραφή. μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδ. ζ' †.

† Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Μακάριος †.

CXLVI. (6862—1354) februario ind. VII.

Synodus metropolitae Pegarum confort metropolim Soropolis.

† Ἐπεὶ καὶ τὰ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Πηγῶν ὑπὸ τῆς ἐπιφοίσεως τοῖς πράγμασιν ἀνωμαλίας καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιθέσεως, παραχωρήσει θεοῦ διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν, εἰς τὸ μηδ' ἀμὴ μηδαμῶς κατήτησε, καὶ οὐδ' ἀπὸ λειψάνων δὴ τινῶν ἐγνωρίζετο, ὁ δὲ ταύτην λαχὼν ἱερώτατος ἀρχιερεὺς, ὑπέριμος, ἀγαπητὸς ἡμῶν κατὰ κύριον ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργός, οὐ μόνον ἐν στερήσει καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ἐτύγχανεν, ἀλλ' οὐδὲ καταντήματος τοῦτον εὐπορῶν ἦν, κ' ντεῦθεν προμηθείας συνοδικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ γενομένης καὶ πρότερον, ἐγένετο συνοδικὴ πράξις, ὥστε κατὰ λόγον ἐπιδόσεως κατέχειν αὐτὸν τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Σωζοπόλεως, γνησιοῦ ἀρχιερέως χηρέουσαν, ἐδεήθη δὲ ἀρτίως ὁ ῥηθείς ἱερώτατος ἀρχιερεὺς, ἵνα καὶ ἐφ' ὅρῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ κατέχη τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν Σωζοπόλεως, ἢ μετριότες ἡμῶν πάντοι προθυμομένη καὶ βουλομένη Χριστοῦ χάριτι ἐπικουρίαν ἐπιδείκνυσθαι περὶ τοῦ ἀπορομένου τῶν ἀδελφῶν, περὶ οὗ καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν χρέος ἀπαιτεῖ μάλιστα,

καὶ ἅμα προμηθευομένη καὶ αὐτῇ, ὅπως ἂν καὶ ὁ κατὰ τὴν Σωζόπο-
 λιν εὐρισκόμενος χριστιάνομος λαὸς ἀρχιερατικῆς ἀπολαύσειν ἐπισκέ-
 φεως καὶ τοῦ ἐντεθεθεν ἀγιασμοῦ, ἅτε δὴ τοῦ δηλωθέντος ἀγιωτάτου
 ἀρχιερέως Πηγῶν τῇ ἐνούση αὐτῷ περὶ τὰ πνευματικὰ ἐπιστήμη ἰκα-
 νῶς ἔχοντας ὀδηγεῖν φυγὰς πρὸς τὰ θεοφιλή καὶ σωτήρια, διὰ ταῦτα
 κοινῇ συνοδικῇ γνώμῃ καταπράξατο, ἐπιλημμένον εἶναι αὐτὸν ἐκιδό-
 σεως λόγῳ καὶ ἐφ' ὅρῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀπάρτι τῆς αὐτῆς ἀγιωτάτης
 ἐκκλησίας Σωζοπόλεως· ἐπιλήφεται τοίνον οὗτος αὐτῆς τοιοιυτρόπως
 μετὰ πάντων τῶν ὑπ' αὐτῆν, ἱερουργήσει τε ἐν αὐτῇ καὶ ὑποδιακόνους
 καὶ διακόνους καὶ ἱερεῖς ἀπὸ τῶν ὑπ' αὐτῆν χειροτονήσει, καὶ ἀπλῶς
 πάντα ἐν αὐτῇ καταπράξεται, ὅσα καὶ γνήσιοι ἀρχιερεὺς αὐτῆς, ἐφ'
 ὅρῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ δίχα τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως,
 ὡς κατὰ λόγον ἐπιδόσεως, ὑφελόντων καὶ τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἄλλων
 ἀπόντων, ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν, τὸ προσήκον αὐτῷ σέβας καὶ τὴν τιμὴν
 ἀποδιδόναι καὶ ὑπέκειν καὶ πειθαρχεῖν, ἐφ' οἷς πρὸς αὐτοὺς μέλλει
 παραινεῖν καὶ εἰσηγεῖσθαι ἀφορῶσιν εἰς ὠφέλειαν τῶν φυγῶν αὐτῶν.
 εἰς καὶ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα συνοδικῇ
 πράξις τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Πηγῶν καὶ ὑπερτίμῳ
 ἐκιδέδοται †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ζ' †.

CXLVII. (6862—1354) martio ind. VII.

Callistus populum Peritheorii monet, ut episcopo obediat.

† Εὐλαβέστατοι κληρικοὶ τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Περιθεωρίου
 καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ἐνορίαν ταύτης καὶ ἐπικράτειαν εὐρισκόμενος τοῦ κυρίου
 λαός, ἱερωμένοι, ἄρχοντες, λαϊκοὶ, ἀγαπητὰ κατὰ κύριον τέκνα τῆς
 ἡμῶν μετριότητος, χάριν, εἰρήνην, ἔλεος, εὐθνηλίαν τε τῶν ἀγαθῶν
 καὶ φοχικὴν σωτηρίαν ἐπέσυχεται πᾶσιν ὁμῖν ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ
 θεοῦ παντοκράτορος ἀπὸ τῆς ἀπολυθείσης συνοδικῆς πράξεως τῆς
 ἡμῶν μετριότητος μέλλετε γνωρίσειν, ὅπως ἐτάχθη εὐρίσκαεσθαι ὁ
 ἱερώτατος μητροπολίτης Τραϊανουπόλεως εἰς τὴν αὐτὴν ἀγιωτάτην
 ἐκκλησίαν, καὶ ὅπως περιέστη ἔχειν τοῦτον αὐτῆν εἰς κατάντημα. ὁ
 γοῦν τοιοῦτος ἱερώτατος ἀρχιερεὺς καὶ γεννηθεὶς καὶ παιδευθεὶς ἐν
 τῇ θεοδοξάστῳ καὶ θεομεγαλόνητῳ Κωνσταντινουπόλει καὶ συνέσει
 πνευματικῇ καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένος ὑπὸ θεοῦ, ἀπολαβεῖ μὲν διὰ

ταῦτα καὶ τῆς ἐμμενείας τῆς παρὰ τῶν κρατίστων καὶ ἁγίων μου ἀτοκρατόρων, ἔχει δὲ κατ' ἐξαιρετόν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀδελφικὴν στοργὴν καὶ διάθεσιν, ὡς Χριστὸς χάριτι δυνάμενος καὶ φυγῶν προίτασθαι καὶ χειραγωγεῖν αὐτὰς πρὸς τὴν σωτηρίαν, ἤδη γοῦν καταλαμβάνει σὺν θεῷ πρὸς ὑμᾶς, καὶ παρεγγυάται πᾶσιν ὑμῖν ἢ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν ὑποδέξησθε τοῦτον μετὰ περιχαρᾶς, καὶ εὐφρανθῆτε ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ δέχησθε, καὶ σκευόητε ἐκκληροδόν, ὅσα μέλλει λέγειν καὶ διδάσκειν ὑμᾶς φυχωφελῆ καὶ σωτήρια, ὑπείκοντες αὐτῷ καὶ πειθαρχοῦντες ὡς οἰκείῳ ποιμένι καὶ θεοδασυάλῳ, ἀποστολικᾶς παραινέσεσιν ἐξακολουθοῦντες, ἢ γὰρ πρὸς αὐτὸν τιμὴ εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα διαβαίνει, καὶ ἔχει τὴν ἀναφορὰν, καὶ πάντα τρόπον ἐπαγωνιζόμενοι ἀναστρέφασθαι καὶ πολιτεῦσθαι, ὡς ἀρμόζει χριστιανοῖς ἀνθρώποις, κατὰ τοὺς θεσμούς τῆς ἐκκλησίας θεοῦ καὶ καθὼς οἱ φιλοσεβεῖς τῶν χριστιανῶν ἀπαιτοῦσι νόμοι, ἀγάπην ἔχοντες μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην, ἐλεημοσύνην καὶ μετᾶδοσιν πρὸς τοὺς πένητας καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, ἐξαγορίαν πρὸς τοὺς πνευματικὸς πατέρας, τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων καὶ τῶν εἰς θεὸν ὕμνων μνηδαμῶς ἀπολιμπανόμενοι, ἐπὶ καθάρσει καὶ ἀγιασμῷ τῶν οἰκείων φυγῶν, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, πάσης μὴν ἁμαρτίας ἀπεχόμενοι, πάσης δὲ ἀγαθοεργίας ἀντεχόμενοι, ἐξ ἧς θεὸς θεραπεύεται καὶ ἀμείβεται πλοοσίως τοὺς οἰκείους θεραπεύοντας, ἵνα καὶ τὴν διὰ πληθὸς ἁμαρτιῶν ἐπενεγχθεῖσαν τῷ ἡμετέρῳ γένει καταιγίδα τῆς βαρβαρικῆς ἐφόδου ὁ πλοῦσιος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς φιλόανθρωπος κύριος, τῶν οἰκείων σκλάβων ἐπιμνησθεῖς, εἰς αἰθρίαν μεταποιήσῃ, οἶδε γὰρ ἐκκληροδόν τὰ θελήματα τῶν φοβουμένων αὐτόν. παρακαλούμεθα δὲ καὶ τοῦτο, ἵνα πάντα τὰ τῆς ἐκκλησίας δίκαια εὐρίσκωνται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ διαληφθέντος ἱερωτάτου μητροπολίτου, καὶ ἐάν τις ἐφθασε καὶ κατέσχε τι ἐξ αὐτῶν, ἢ τις ἀφ' ὧμῶν τῶν κληρικῶν ἢ τῶν ἄλλων, εἴτε χωραφιαίαν γῆν, εἴτε ἀμπέλιον ἢ ὕδρομύλωνα ἢ περιβόλιον ἢ αὐτουργὸν ἢ τι ἕτερον ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον, ἀποδόσῃ τοῦτο ἀπροφασίστως πρὸς αὐτόν, ἐπειδὴ τὰ ἀφισρωμένα τῷ θεῷ ἀναπόστα καὶ ἀναφαίρετα τὸν αἰετὸν χρόνον τογχεῖν ὀφείλει, οἷς ἀφιέρωνται, καὶ ὁ χεῖρα πλεονέκτιν καὶ ἄρπαγα ἐπιβάλλειν τοῦτοις ἐπιχειρῶν ὡς ἱεροσόλος κρίνεται παρ' αὐτῶν, καὶ ἐπιτιμίῳ καθυποβάλλεται, ὃ δὴ ἐπιτίμιον ἀκολοῦθως καὶ ἢ μετριότης ἡμῶν ἐπανατείνεται κατὰ τῶν

τοιούτων, μέχρις ἂν φέροντες ἐπανασώσωσι τῇ ἐκκλησίᾳ τὰ κατ' αὐ-
τῶν ἀφαιρεθέντα, κατὰ γὰρ τὴν τῶν αὐτῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων
παρακέλευσιν ὁ ῥηθεὶς ἱερώτατος μητροπολίτης ὀφείλει ἔχειν τὴν
φροντίδα καὶ τὴν διοίκησιν πάντων τῶν τῆς ἐκκλησίας πραγμάτων.
ποιεῖτε τοίνον ἐπιμελῶς, καθάπερ ἡ μετριότης ἡμῶν παρεγγράται
ὕμιν, ἵνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μεθ' ὑμῶν †.

† Εἶχε τὸ μηνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ζ' †.

CXLVIII. (6862—1354) martio ind. VII.

Callistus iubet metropolitanam Philadelphias monasterium David inspiciere.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Φιλαδελφείας, ὑπέριτα καὶ ἔταρχε πό-
σης Λυδίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος
καὶ οὐλλειτοργίᾳ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι.
ἐπεὶ ἔφθασεν ἡ μοναχὴ ἡ ἐπονομαζομένη Ἀγγελίνα ἡ Συναχηρίνα
καὶ διεπράξατο καὶ εἰργάσατο εἰς τὴν αὐτόθι σεβασμίαν γυναικείαν
πατριαρχικὴν μονὴν, ἐπ' ὀνόματι τετιμημένην τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης
καὶ θεομητόρος καὶ ἐπιεκλημένην τοῦ κυρίου Δαυὶδ, ὅσα δὴ καὶ ἐποι-
ησεν ἀνένδεκτα, οὐχ ὡς ἐχρῆν διατεθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐπι-
βλάβῃ φοχικῇ τῶν ἐνασκουμένων ταύτῃ μοναχῶν, ἡ μετριότης ἡμῶν
καὶ τῆς σωτηρίας μὲν ἀπάντων τῶν χριστιανῶν φροντίζουσα, Χριστοῦ
χάρτι, μάλιστα δὲ τῶν μοναχῶν, κατὰ θεὸν προθεμένον καὶ ἐπαγγελ-
λομένων βιοδῶν, παραδηλοὶ καὶ ἀνατίθησι τῇ ἱερότητι σου διὰ τοῦ
παρόντος γράμματος, ἐπιλαβέσθαι τοῦδε τοῦ πατριαρχικοῦ μοναστηρίου
τοῦ κυρίου Δαυὶδ καὶ ἔχειν τὴν ἐφορείαν τοῦτου καὶ πνευματικὴν ἐπίσκοφιν
καὶ ἀνάκρισιν καὶ παντοίαν ἐπιμέλειαν τοῦτου καὶ προμηθείαν καὶ διὰ
φροντίδος ποιῆσθαι ἀπὸ τῆς ἐνοῦσης τῇ ἱερότητι σου σοφίας καὶ πνευ-
ματικῆς διδασκαλίας καὶ ἐπιστήμης, ὅπως ἂν αἱ ἐν τῷδε τῷ πατριαρ-
χικῷ μοναστηρίῳ θεοφιλῶς ἀναστρέφοντο καὶ κατὰ τὸ προσαρμοζόν
γυναικίῳ, ἐπανηρημέναις τὸν μοναχικὸν βίον καὶ μόνῃ θεῷ ἀφιερω-
μέναις, κατὰ τὰς πρὸς αὐτὸν συνθήκας τούτων καὶ ἐπαγγελίας, ταύ-
την δὲ τὴν Συναχηρίναν, λομνηαμένην τὰς τῶν μοναχῶν φοχὰς καὶ
ἀνένδεκτα διαπραξαμένην, ἐκ τοῦ ἀπ' ἐντεῦθεν ἀποδιώχης ἐκείθεν, ἵνα
μὴ τῆς λόμης κακῶς μεταδῷ καὶ ταῖς ὀγιαינוύσαις, τὸ γὰρ σκουδα-
ζόμενον καὶ πραγματευόμενον ἡμῖν, ὡς οἶδε καὶ ἡ ἱερότης σου, σω-
τηρία ἐστὶ φοχῶν, ἔνθα δὴ καὶ μᾶλλον πρὸ τῶν ἄλλων ὀφείλομεν.

ὡσαύτως ἐπιμελείσθω ἡ ἱερότης σου καὶ ὅπως ἂν τὸ ῥηθὲν μοναστήριον εἰς τὴν προτέραν σὺν θεῷ ἐπανάλθοι εὐταξίαν καὶ κατὰστασιν, καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸ κτήματα βελτιοῖντο καὶ ἐπαύξοιντο, ἐπανασωθεῖσιν δὲ καὶ ὅσα ἐφθασάν τινες οἰφθῆναι τρόπῳ καὶ κατέσχον ἀμετόχως καὶ δυναστεία χρησόμενοι, θάρρος γὰρ ἔχει καὶ ἀκριβῆ κληροφορίαν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὥς ταῖς θεαρέστοις καὶ ἐπιμελείαις τῆς ἱερότητός σου καὶ ἐν τούτῳ καὶ κατ' ἄμφω τὴν εἰς τὸ κρεῖττον ἐπίδοσιν καὶ ὠφέλειαν λήφεται τὸ δηλωθὲν πατριαρχικὸν μοναστήριον, ὀφειλουσῶν καὶ τῶν μοναχῶν κατὰ τὸ, ὕπερ ἔχουσι, χρέος ὑπέκειν καὶ πειθαρχεῖν τῇ ἱερότητι σου ἐν ἅπασιν, ἀποστολικαῖς γὰρ παραινήσεσιν ἐξακολουθεῖν μέλλουσιν, ὡς παρεγγυώμεθα καὶ ἅμα ὡς τῆς πρὸς τὴν ἱερότητά σου αἰδοῦς καὶ εὐπειθείας αὐτῶν καὶ τιμῆς εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα διαβαινούσης καὶ ἀναφερομένης, ὅθεν καὶ οὐδεὶς ὀφείλει ἐπαγαγεῖν εἰς τοῦτο ἐμποδισμόν τινα ἢ ἐναντίωσιν τῇ ἱερότητι σου, εἰ μὴ βούλοιο, κἂν ὅποιος ἄρα καὶ ἡ, ἐκκλησιαστικῆς ἐπεξελεύσεως πειραθῆναι. ποιεῖτω τοίνυν ἐπιμελῶς καὶ ἀμεταθέτως ἡ ἱερότης σου κατὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἡμετέραν ἀνάθεσιν ἐπὶ λουιτελαῖα, ὡς δεδήλωται, τοῦ τοιοῦτου πατριαρχικοῦ μοναστηρίου, πρᾶγμα ποιεῖν μέλλουσα καὶ τοῦτου ἕνεκα εἰς τε ἀρέσκειαν τοῦ θεοῦ καὶ πολλὴν ἀποδοχὴν τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἔρρωσο κατὰ κύριον κ. τ. λ. †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ζ' †.

CXLIX. (6862—1354) martio ind. VII.

Callistus metropolitanus Philadelphiae committit iura ecclesiastica curanda in Antiqua Phocaea.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν τὸ παρὸν ἀπολόουσα γράμμα παρακαλεῖται δι' αὐτοῦ, ὥστε διοικεῖν τὰ τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας ἐκκλησιαστικὰ δίκαια τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Φιλαδελφείας, ὑπέριμον καὶ ἔξαρχον πάσης Λυδίας, ἐν ἀλίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργόν, κατὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ Χριστοῦ χάριτι σοφίαν καὶ ἀρετὴν καὶ πνευματικὴν ἐπιστήμην, καὶ διὰ φροντίδος τίθεσθαι τὴν σωτηρίαν τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων χριστιανῶν, ἔχειν δὲ αὐτὸν δὴ τὸν ἱερώτατον ἀρχιερέα καὶ ὑπέριμον καὶ ἐκ' ἀδείας ἀποτάττειν ἐπὶ τῇ διεξαγωγῇ τῶν τοιούτων ἐκκλησιαστικῶν δικαίων καὶ ἐνοχῶν, ὃν ἂν ἐθέλοι καὶ διακρινοὶ ἰκανόν καὶ ἀρμόδιον ἐπὶ τούτῳ.

ἑσαυτῶς ἐπιτρέπομεν καὶ ἐκχωροῦμεν τῷδε τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολί-
τῃ Φιλαδελφείας καὶ ὑπερίτῳ, ἵνα καὶ ἐν ταῖς ἐνοριαῖς καὶ ἐπικρα-
τείαις τῶν χηρουσοῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν καὶ μὴ ἐπιδόσεως λόγῳ
πρὸς τινὰς δοθειῶν ἱεροργῆ ἐν αὐταῖς καὶ σφραγίξῃ ἀναγνώστας
ἀπὸ τῶν ἐκείσε, καὶ ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ ἱερεῖς χειροτο-
νῆ, ἔθεν ὑφείλουσιν οἱ τε κληρικοὶ τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας, πρεσβύ-
τεροι, μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ, παντοίαν αἰδῶ καὶ τιμὴν ἀπονέμειν αὐτῷ
καὶ ὑπείκειν καὶ πειθαρχεῖν, ἐφ' οἷς μέλλει λέγειν καὶ εἰσηγησθαι
αὐτοῖς λοσιτελέσειν, ἀποδίδόναι τε καὶ τὸ ἀνήκον κανονικὸν καὶ εἴ τι
ἄλλο σύνηθές ἐστί καὶ τεταγμένον ἀποδίδοσθαι παρ' αὐτῶν τῷ μέρει
τῆς ἐκκλησίας. ἐπὶ τοῦτο γὰρ κ. τ. λ. †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ μαρτίῳ ἰνδ. ζ' †.

CL. (6862—1354) martio ind. VII.

Patriarcha inspectionem monasterii Hodegon committit metropolitae Macrae.

† Ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Μάκρης, ὑπερίτιμος, ἀγαπητὸς κατὰ
κύριον ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, πορισάμενος
σεπτὸν πρόσταγμα τοῦ κρατιστοῦ καὶ ἁγίου μου ἀτοκράτορος ἐπὶ τῇ
κατὰ τὴν θεοφύλακτον καὶ θεομεγάλυτον Κωνσταντινουπόλιν διακει-
μένη σεβασμίᾳ μονῆ, τῇ εἰς ὄνομα τιμωμένη τῆς ἁγίας καὶ ζωαρχι-
κῆς Τριάδος, ἤτήσατο, ὡς ἂν λάβῃ ταύτην καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν με-
τριότητος διὰ γράμματος αὐτῆς. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν, τὸ παρὸν
ἀπολοῦσα γράμμα, παρακελεύεται δι' αὐτοῦ, ὡς ἂν, ταττομένοι πα-
ρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς τὴν ἡγουμενίαν τῆς εἰρημένης μονῆς,
ὅν ἂν ἐκλέγηται καὶ σφραγίξῃ αὐτῇ, ὅτε μὲν εὑρίσκεται ὁ διαλη-
φθεὶς ἱερωτάτος μητροπολίτης Μάκρης ἐπιδημῶν τῇ βασιλίδι τῶν πό-
λεων, κρατῇ καὶ ἐφορεύῃ οὗτος τὴν αὐτὴν σεβασμίαν μονὴν, ἐπιμε-
λούμενος καὶ φροντίζων αὐτῆς κατὰ τὸ δυνατόν, ἐδρισκομένου καὶ
τοῦ ἀποταχθέντος παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς τὴν ἡγουμενίαν
αὐτῆς· ὅτε δὲ εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτὸν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν εὑρίσκε-
ται ὁ αὐτὸς ἱερωτάτος μητροπολίτης, ἵνα μῆτε αὐτὸς οὗτος ἐφορεύει
τὴν δηλωθεῖσαν σεβασμίαν μονὴν, μῆτε ἄλλῳ τινὶ τὴν αὐτῆς ἐφορείαν
καταλίπῃ, ἀλλὰ εὑρίσκεται ὁ καὶ πρότερον εἰς τὴν ἡγουμενίαν ἀπο-
ταχθεὶς αὐτῆς παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος πάσαν τὴν τῆς μονῆς
φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν ἔχων, ἀνακρινόμενος παρὰ τῆς ἡμῶν μετριό-

τητος. εις γάρ την περι τούτου ασφάλειαν ἐγένετο τῷ διαληφθέντι ἱεροτάτῳ μητροπολίτῃ Μάρκῃ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰαννουαρίου ἰνδ. ζ'. διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρός †.

CLI. (6862—1354) iunio ind. VII.

Synodus Alexium, episcoporum Vladimirias, nominat metropolitanam Kioniae et totius Russias.

Ἡ συνοδικῶς γεγενησθεῖσα μετὰ θεοῦ τοῦ ἐπισκόπου Βλαντιμήρου, κερροῦ Ἀλεξίου, ἐπὶ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κρούβου καὶ πάσης Ρωσίας.

† Ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ ἄνωθεν, Χριστοῦ χάριτι, ἀήτητον ἰσχὸν τε καὶ δύναμιν ἐπὶ τὸ λοιπιτελέστερον ἀεὶ τὰ πάντα διοικονομουμένη, καὶ εἰς πάσας μὲν τὰς ἐκασταχοῦ εὐρισκομένης ἀγιωτάτας ἐκκλησίας ἐνδεικνύεται τὴν φροντίδα ταύτης καὶ ἐπιμέλειαν, ὅπως ἀνὰ καλῶς καὶ κατὰ τὴν τοῦ κυρίου νόμον διοικοῖντο καὶ διεξάγοντο, πολλῶν δὲ πλείον φροντίζει καὶ προμηθεύεται τῶν πόρρω καὶ μακρὰν διακειμένων τοιοῦτων ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν, κλήθει πολυανθρώπου ἔθνους καὶ ὑπεροχῇ ῥηγικῆς ἐξουσίας διαφεροσῶν, τὰ προσήκοντα ἑαυτῇ διαπραττομένη καὶ ὀφειλόμενα, ἐνθα μάλιστα τὸ προκειμένον ἔστι σκούδασμα ψυχῶν ἀγίαςμὸς καὶ ἀφέλεια· τοῦτο δὲ χάριν καὶ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κρούβου καὶ πάσης Ρωσίας, πολλὴν καὶ μεγάλην τὴν ἐπικράτειαν ἔχουσαν καὶ χριστωνόμῳ κατὰ μοριάδας εὐθνομένην λαῶν, ἐν ταύτῃ δοξαζομένου τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ, διὰ πολλῆς ἀγεί τιμῆς ἢ τοῦ θεοῦ ἀγία ἐκκλησία, καὶ παντὶ τρόπῳ ταύτης βοῦλεται προνοεσθαι καὶ σοναίρεσθαι ταύτῃ καὶ βοηθεῖν, ἐπειδὴ καὶ πολλοὺς πλησιοχωροῦντας ἔχει ἐκείσε τοὺς ἀσεβεῖς τε καὶ πορρολάτρας. διὰ ταῦτα καὶ κατὰ τοὺς πολυσεδεῖς καὶ ἀρίστους τρόπους τῶν οἰκονομιῶν αὐτῆς τοὺς εὐδοκιμοῦντας ἐπὶ πολλοῖς προτερήμασι προσφόρους ἱεροὺς ἀνδρας καὶ ἐπὶ τῶν προτέρων χρόνων εἰς τὴν τοιαύτην ἀρχιερατικὴν προστασίαν ἐγκατέστησε μετὰ τῆς πρεπούσης δοκιμασίας, καὶ νῦν οὖν ὁμοίως διὰ πολλῆς εἶχε φροντίδος ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν θεοδόξαστον, θεοφύλακτον καὶ θεομεγάλυτον Κωνσταντινούπολιν

εἶρεν καὶ ἐκλέξασθαι ἄνδρα τῶν ἀρετῆ διαλαμπόντων καὶ ἐπισήμων καὶ λόγου δυνάμει διαφερόντων τε καὶ εὐδοκιμούντων καὶ πείραν ἰσρῶν χανόνων καὶ ἀκριβείαν νόμων φιλοσεβῶν ἔχοντα καὶ ἐγκαταστήσαι τοιοῦτον ἀρχιερέα καὶ ἐξαποστεῖλαι ἐκείσε εἰς τὸ ποιμαίνειν καλῶς καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα λόγον τὴν ῥηθείσαν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν· ἐπεὶ δὲ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βλανδιμήρου, κῆρ Ἀλέξιος, ἐκείσε γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς καὶ εὐλαβείας καὶ ἀρετῆς ἀντιποιούμενος, ἀπέλασε καὶ πνευματικῆς στήριξης καὶ διαθέσεως καὶ παρὰ τοῦ ἱερωτάτου ἀρχιερέως πάσης Ρωσίας, κῆρ Θεογενώστου ἐκείνου, εἰς τὴν τοιαύτην ἀρχιερατικὴν ἀρχὴν καλῶς διακρέφαντος καὶ τὴν διοίκησιν τῶν ἀνηκόντων ἐκείνῳ δικαίως καταπιστεῦθη, ὡς ἱκανὸς φυγῶν καὶ πραγμάτων προύστασθαι, καὶ εἰς τὸ τῆς ἐπισκοπῆς ἀνήχθη παρ' ἐκείνου ἀξίωμα, εἶτα καὶ ὡς τοιοῦτον γινώσκων αὐτόν ὁ διαληφθεὶς ἀρχιερεὺς, κῆρ Θεόγνωστος, ἐξ αὐτῆς τῆς πείρας καὶ τῶν πραγμάτων, ἔγραψε καὶ παρεκάλει εἰς τὴν ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ συνέστησε τοῦτον ἀξίως καὶ δυνάτῳς ἔχοντα καὶ αὐτὴν τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κούβου καὶ πάσης Ρωσίας ἀρχιερατικῶς διεξάγειν, ὃ δὴ καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ εἰκὸς ἐξετάσει δεδοκότες ἀκριβεστάτη ἐπὶ ὀλόκληρον ἤδη ἐνιαυτὸν οὕτως ἔχον ταῖς ἀληθείαις εὐρομεν καὶ κατὰ πάντα σύμφωνον ταῖς μαρτυρίαις ταῖς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπὸ τε τῶν ἐκείθεν ἐνταῦθα ἐρχομένων Ρωμαίων καὶ ἀπὸ τῆς καλῆς καὶ ἐπαίνετης φήμης τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτῶν τῶν Ρώσων, ἄλλοτε κατ' ἄλλους καιροὺς ἐρχομένων ἐνταῦθα καὶ ἀγαθὰ ὑπὲρ αὐτοῦ μαρτυροῦντων, ἔγραψε δὲ ἀρετίως καὶ ὁ εὐγενέστατος μέγας ῥῆξ, κατὰ κύριον ποθεινότητος καὶ γνησιώτατος οἴδος τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Ἰωάννης, ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τε τὸν κρᾶτιστον καὶ ἁγίον μου ἀποκράτορα καὶ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν, ἡμεῖς, εἰ καὶ οὐδὲν ἦν σόνηθεος διόλου οὐδὲ ἀσφαλὲς τοῦτο τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅμως διὰ τὰς ἀξιοπίστους καὶ συστατικὰς ταύτας μαρτυρίας καὶ τὴν ἐνάρετον καὶ θεάρεστον αὐτοῦ ἀγωγὴν διεκρίναμεν τοῦτο γενέσθαι, πλὴν εἰς αὐτόν δὴ τοῦτον καὶ μόνον τὸν κῆρ Ἀλέξιον, οὐ μὴν δὴ παραχωροῦμεν, οὐδὲ ἐνδιδοάμεν ὅπως ἕτερόν τινα εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τῆς Ρωσίας ὀρμώμενον ἀρχιερέα ἐκείσε γενέσθαι, ἀλλὰ ἀπὸ ταύτης τῆς θεοδοξίας καὶ θεομεγαλύντου καὶ εὐδαίμονος Κωνσταντινουπόλεως ἀρετῇ τε καὶ ἀγαθοῖς τρόποις σεμνονόμενον, ἐν δυνάμει λόγου καὶ εἰδήσει

καὶ πείρα τῶν νομίμων τῆς ἐκκλησίας ἐγνωσμένον καὶ ἐντεθραμμένον, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῷ συμφερόντως καὶ μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κανονικὴν παρατήρησιν τὰ τε παρεμπύκτοντα κανονικὰ ζητήματα διετάχειν καὶ τὸν ἐκεῖ χριστῶνομον λαὸν ἐπὶ νομᾶς σωτηριῶδεις ἐνάγειν, εαυτῷ ἀρκοῦντα καὶ μηδενὸς ἐτέρωθεν προσδεόμενον, ὃ δὴ καὶ τοὺς μεθ' ἡμᾶς πατριαρχεύοντας ἀξιοῦμεν οὕτως ἀποκληροῦν, ὡς καλῶς ἔχον καὶ τὰ μέγιστα συμβαλλόμενον εἰς οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας θεοῦ· ὅθεν καὶ συνδιασκεψαμένη ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ καὶ θεῖᾳ συνόδῳ τῶν καθυρεθέντων ἐνταῦθα ἱερωτάτων ἀρχιερέων, ὑπερίμων, ἀγαπητῶν κατὰ κύριον ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν αὐτῆς, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Μελενίκου, τοῦ Ποντοπρακλείας, τοῦ Ῥόδου, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Μιτυλήνης, τοῦ Ἄπρω, τοῦ Μαδύτων, τοῦ Καλλιουπόλεως, τοῦ Τενέδου, τοῦ Γαρέλλης καὶ τοῦ Ἐξαμιλίου, κατέστησεν ἀρτίως τοῦτον δὴ τὸν κύριον Ἀλέξιον εἰς τέλειον μητροπολίτην Κιόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, μετατεθέντα καὶ ἀναχθέντα ἐπὶ τίνδε τὸν θρόνον, ὡς μείζονα, διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν καὶ τὰ λοιπὰ πνευματικὰ προτηρήματα κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον, εὐδοκίᾳ καὶ ἐπικρίσει τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀποκράτορος, τοῦ διαπύρου προμάχου καὶ σπουδαστοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ εὐταξίας καὶ τῶν θείων καὶ εὐσεβῶν δογμάτων αὐτῆς. ἀναχθεὶς τοῖνον ἰδοὺ καὶ καταστάς εἰς τέλειον μητροπολίτην Κιόβου καὶ πάσης Ῥωσίας κατὰ τὴν κανονικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν θεσμοθεσίαν τε καὶ παραδόσιν τὴν ἀνωθεν ἐπικρατήσασαν, πέμπεται οὗτος δὴ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Κιόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, κύρ Ἀλέξιος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, καὶ καταλαμβάνει ἐκείσε, ὡσπερὶ ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἦν καὶ ἐξελέγη ἐκείσε ἀρχιερεύς. διὰ ταῦτα καὶ δῆλα ποιούμεν τὰ περὶ τοῦτου πρὸς τε τὴν ὑπ' αὐτὸν σύνοδον καὶ τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους καὶ αὐτὸν δὴ τὸν εὐγενέστατον μέγαν ῥήγα Ῥωσίας, τὸν κύρ Ἰωάννην, καὶ τοὺς λοιποὺς εὐγενεῖς ῥήγας, ἐν κυρίῳ ἀγαπητοὺς υἱοὺς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν ὑπ' αὐτὸν κληρὸν, ἔτι τε καὶ πρὸς τοὺς ἀρχοντας καὶ πάντα τὸν ἐκεῖ χριστῶνομον τοῦ κυρίου λαόν, καὶ γράφομεν καὶ παρεγγράμμαθα πατριῶς, ὡς ἂν ὑποδέξωνται τοῦτον μετὰ περιχαρείας, καὶ εὐφρανθῶσιν ἅπαντες ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀπονέμωσι τούτῳ παντοίαν εὐπειθεῖαν καὶ τιμὴν, εἰς ὅσα μέλλει λέ-

γειν και εισηγείσθαι αυτοίς, ἀφορώντα εις ὠφέλειαν τῶν φυγῶν αὐτῶν και οὐστασιν τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων δογμάτων τῆς ἐκκλησίας θεοῦ, ἡ γὰρ εις αὐτὸν αἰδῶς και τιμὴ και εὐλάβεια εις τὸν θεὸν ἀναφέρεται, και εις τὴν ἡμῶν μετριότητα διαβαίνει, ἔτι τε και εις τὴν καθ' ἡμᾶς θείαν και ἱερὰν σύνοδον. ὀφείλει μέντοι οὗτος μετέχειν και τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ὡς τέλειος μητροπολίτης Κριέβου και πάσης Ῥωσίας, ἐπιλαβέσθαι τε και πάντων τῶν ὑποουδήποτε εὐρισκομένων και διαφερόντων τῆδε τῆ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει δικαίων και προνομίων, κατα γὰρ τοὺς θείους και ἱεροὺς κανόνας ὁ αὐτὸς ἱερώτατος μητροπολίτης ὀφείλει ἔχειν τὴν ἐξουσίαν πάντων τῶν ἀνηκόντων τῆ ἐκκλησίᾳ, ἀναγνώστας σφραγίζων ἐν αὐτῇ και ὑποδικόνους και διακόνους προβιβάζων και ἱερεῖς χειροτονῶν και πάντα διαπραετόμενος ἀπλῶς ἐφευμένα τῷ ἱερωτάτῳ ἀρχιερεῖ Κριέβου και πάσης Ῥωσίας, ὀφειλόντων και πάντων τῶν ἐν αὐτῇ κληρικῶν και τῶν ἄλλων, ἱερωμένων, μοναχῶν τε και λαϊκῶν, ὀποκείσθαι και πειθαρχεῖν τούτῳ, ὅσα και οικείῳ ποιμένι και πατρι και διδασκάλῳ και μεσίτῃ και δι-αλλακτῇ τὰ πρὸς τὸν θεὸν, και δέχεσθαι ἀσμένως και προθύμως ἀπο-πληροῦν, ὅσα μέλλει παραινεῖν και εισηγεῖσθαι αυτοίς φυχωφαλῇ και σωτήρια. ἐπει δὲ ἀναγκαιῶς ἔχει ἐπιδημεῖν ἐνταῦθα, ἵως οἱ θεοὶ και ἱεροὶ κανόνες παρακαλεῦνται, κατα τὸ χρέος τῆς ὑποταγῆς. αὐτοῦ τῆς εις τὴν ἀγίαν τοῦ θεοῦ καθολικὴν και ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν και κατα τὴν τούτων διάταξιν, οὐκ ἔχει δὲ εὐκόλως ἐκάστου ἔτους ἐπι-δημεῖν δια τὸ πολὺ τῆς ὁδοῦ μήκος και τὴν ἐν τῷ μέσῳ δυσχέ-ρριαν, παρεγγυώμεθα, ἵνα κατα δύο χρόνους, εὐθύντου ἔντος τοῦ πράγματος, καταλαμβάνῃ ἐνταῦθα, δι' αὐτὸ τε τὸ χρέον, ὅπερ ἔχει, και τὰς παρεμπικτούσας ἐκκλησιαστικὰς ἀναγκαιὰς χρήσεις, ἔτι δὲ και τὰ ἀνακόπτονα και κατα πάσαν τὴν ἐνορίαν αὐτοῦ ἀναγκαιὰ ζη-τήματα, εἰ δ' ἴσως εἴτε ἀπὸ τινος ἀσθενείας, εἴτε ἀπὸ ἐτέρων ἐμπο-δισμῶν ἀδυνατῶς ἔχει αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ τῆ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ και θείᾳ συνόδῳ ἐπίστασθαι, ὀφείλει ἐκλέγεσθαι και ἐκπέμπειν ἐνταῦθα. οὐδ' ἂν ἀρμοδίους διακρίνοι τῶν τοῦ κλήρου αὐτοῦ, και ἀναφέρειν δι' οικείων ἐγγράφων και κατησφαλισμένων ἀναφορῶν τὰ ὅπερ ἔχει κα-επειγόντα ζητήματα, ὡς ἂν ἐντεῦθεν λαμβάνῳσι ταῦτα δια τῆς χά-ριτος τοῦ θεοῦ τὴν πρέπουσαν ἀποκατάστασιν και διόρθωσιν εις πλεί-ονα οὐστασιν τούτου και εὐδοκίμησιν, ἐπειδὴ τούτου ἕνεκα και ἡ παρ-

ὅσα ἡμετέρα συνοδικὴ πράξις γεγονοῖα τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κιόβου καὶ πάσης Ρωσίας, κῆρ Ἀλεξίῳ, ὑπερέμφ, ἀγκητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ καὶ σολλειτουρῷ, ἐπεδόθη εἰς ἀσφάλειαν. ἀπελύθη τῇ λ' τοῦ ἰουνίου ἰνδ. ζ' τοῦ 500 000 ε β' ἔτος †

† Εἶχε καὶ διὰ τῆς θείας καὶ τιμίας πατρι-
αρχικῆς χειρὸς τὸ Φιλόθεος ἐλέφ θεοῦ ἀρχιε-
πίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ
οἰκομενικὸς πατριάρχης †.

CLII. (6862—1354) iunio ind. VII.

Synodus dirimit controversiam.

† Φθάνει πρό τινων ἤδη χρόνων ὁ τιμιάτατος ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Γεννάδιος, προσελθὼν τῷ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ Θεοσκόλεως, μεγάλης Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, καὶ ἀναγγέλλει τὸν ὄν προέθετο θεοφιλῆ σκοπὸν αὐτοῦ, καὶ αἰτεῖται ἐνταχθῆναι τῇ κατὰ τὴν θεοδόξατον, θεοφύλακτον καὶ θεομεγάλοντον Κωνσταντινουπόλιν σεβασμῖα μονῇ τῇ εἰς ὄνομα τιμωμένη τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐκκεκλημένη τῶν Ὁδηγῶν, ἐπὶ τῷ συναριθμῷ γενέσθαι τοῖς ἐνασκουμένοις αὐτῇ μοναχοῖς, καὶ κοινωσάμενος τὰ περὶ τούτου τοῖς μοναχοῖς, ἐκείπερ εἶδε καὶ τούτους εἰς ταῦτο γνώμης ἐλθόντας, προσδέχεται τοῦτον ἐν τῇδε τῇ σεβασμῖα μονῇ, δωδεκάτα ὑπὲρ ἀδελφάτων δύο ὑπέρηρα διακόσια, ὥστε λαμβάνειν τοῦτον τὰ τοιαῦτα δύο ἀδελφάτα ἀνεγκρατίως καὶ ἀνοστερήτως εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ, ἔχειν τε εἰς οἰκίαν καταμονήν, μέχρις ἂν τῷ βίῳ περιῆ, καὶ τὰ κελλία, ἅπερ πρότερον εἰς νοσοκομεῖον ἠόριζοντο, ὄν δὴ τρόπον κατὰ μέρος διέξεισι καὶ διαλαμβάνει καὶ τὸ γεγονὸς αὐτῷ γράμμα ἐπὶ τούτῳ, ὑπογραφῇ πεπιστωμένον αὐτοῦ τε τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ τῶν προκρίτων ἀπὸ τῶν ἐνασκουμένων μοναχῶν, ὄν δὴ κελλίων καὶ ἐπιλαβόμενος τηρικῶτα ὁ δηλωθεὶς κῆρ Γεννάδιος ταῖς παρ' ἑαυτοῦ ἐπιμελείαις καὶ ἐξόδοις συνεστήσατο ταῦτα σεσαθρωμένα ὄντα τὸ πρὶν καὶ πτώσειν ἀπειλοῦντα, καὶ εἰς ὅπερ νῦν ὄρωνται, ἀποκατέστησεν. ἦν οὖν ἀνενοχλήτως κατέχων αὐτὰ καὶ νεμόμενος καὶ ἀπολαμβάνων τὰ οἰκία ἑαυτοῦ ἀδελφάτα ἐν τῷ κελλίῳ τούτου. καθὼς ἀρχῆθεν ἐτάχθη καὶ περιέστη, ὕστερον δὲ τινων οὐχ ὀγεινῶς γνώμῃ εἰς βασκανίας παρακεκμημένων καὶ δολίως καται-

πόντων αὐτοῦ ἔφθασε καὶ ἐγένετο κατὰσχοντος καὶ καθειρηγμένου, συγκατασχεθέντων τῶν τε διαφερόντων ἀδελφάτων αὐτοῦ, καὶ τῶν τοιοῦτων κελίων, ἐπεὶ δὲ συμπαθείας τυχὼν ὄψεο ὁ κῦρ Γεννάδιος εἰσεδέχθη πάλιν ἐν αὐτῇ τῇ σεβασμίᾳ μονῇ, καὶ τὰ μὲν ἀδελφάτα ἐστὶν ἀπολαμβάνων, τὰ δὲ κελία αὐτοῦ, ἐφ' οἷς ἐξ οἰκειῶν οὐκ ὀλίγα ἐξωδίασεν εἰς σύστασιν καὶ περιποίησιν, εἶδε κρατούμενα παρὰ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων, ἀγαπητοῦ κατὰ πνεῦμα οἰοῦ τοῦ ἡμῶν μετριότητος, κῦρ Ἰωάννου τοῦ Ἀμπαρι. πρῶτα μὲν καθικέτευσε τὸν αὐτὸν μέγαν χαρτοφύλακα ἀποβλέπει εἰς αὐτὸ τὸ δίκαιον κατὰ τὸ εἶκος καὶ ἀπολῆσαι τοῦτῃ τὰ ἴδια κελία βελτιωθέντα, ὡς εἴρηται, οἰκειοῖς κόποις καὶ ἀναλώμασιν, τοῦτου δὲ ἰσχυρῶς ἀντιποιούμενου αὐτῶν καὶ προβαλλομένου, διὰ σεπτοῦ προστάγματος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος κατασχεῖν ταῦτα, ἐτόγγανε δὲ ὢν ἀπόδημος τηλικαῦτα ὁ κρατίστος καὶ ἁγιός μου αὐτοκράτωρ ὑπὲρ τῶν κοινοφελῶν πραγμάτων καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων συστάσεως, ἔφερον ὁ κῦρ Γεννάδιος, τὴν βασιλικὴν ἐπάνοδον προσδοκῶν, ὅθεν περικαθῶς ἀναφέρει τὰ περὶ τούτου ἐπανόνητι τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, ὁ δὲ διακροῦς ζηλωτὴς ὢν τῶν δικαίων καὶ ἐσποδῶν ἐν ἅπασιν ταῦτα κρατεῖν, προστάττει κρίσιν τῆς ὑποθέσεως γενέσθαι συνοδικῶς, ἔνθεν τοι ὁ διαληφθεὶς κῦρ Γεννάδιος κινεῖ τὴν περὶ τούτων ἀγωγὴν συνοδικῶς ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, προτείνας ἐπὶ τοῦ μέσου καὶ τὴν βῆθεισαν ἔγγραφον καταγγραμμὴν συμφωνίαν, ἥτις καὶ ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπήκοον κατὰ ταῦτα τοῖς λόγοις αὐτοῦ φαίνεται διεξιούσα· παρῶν δὲ καὶ οὗτος δὴ ὁ τιμιώτατος μέγας χαρτοφύλαξ καὶ τῶν εἰρημένων ἀκούων, ἔλεγεν ἀντιποιεῖσθαι τῶν κελίων, ὡς κατασχῶν ταῦτα σεπτῷ προστάγματι, ὅπερ ἀπαιτηθεὶς οὐκ εἶχεν ἐμφανίζειν, ὅθεν συνδιασκεψάμενη τὰ περὶ τούτου τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν ἢ μετριότης ἡμῶν, τῷ Φιλαδελφείας, τῷ Χαλκηδόνης, τῷ Μελενίκου, τῷ Τραϊανουπίλεως, τῷ Αἰνίου καὶ τῷ Ῥόδου. δίκαιον εἶναι· διέγνω καὶ ἀπεφῆνατο, ὡς ἂν κατὰ τὴν περιλήψιν τῆς γεγενομένης τῆς τῷ κῦρ Γεννάδιῳ ἔγγραφου καταστάσεως καὶ συμφωνίας, ὑπογραφή πεποιημένης αὐτοῦ τε τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ τῶν διαληφθέντων μοναχῶν, ἐπιλάβηται καὶ κατέχῃ ὁ αὐτός κῦρ Γεννάδιος τὰ τοιαῦτα κελία αὐτοῦ, καὶ ἔχῃ ἐν αὐτοῖς δὴ τοῖς κελίοις καὶ τὰ ἐωνημένα παρ' αὐτοῦ δύο ἰδιεργάτα ἐφ' ὅρις τῆς

ζωῆς αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον, καὶ οὕτε παρ' αὐτοῦ δὴ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος μετὰ ταῦτα ποτε, οὕτε δὴ παρὰ τῶν προστησομένων κατὰ καιροὺς τῆς διαληφθείσης σεβασμίας μονῆς, οὕτε δὴ παρὰ τινος τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων εὐρίσκη ἐπὶ τούτοις διενόησιν ἢ τὸν τοχόντα διασεισμών, ἐκ περιουσίας δικαιούμενος ἀπὸ τῆς προσούσης τούτῳ ἐγγράφου καὶ ἐνυκογράφου καταστάσεως παρὰ τε τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ τῶν μοναχῶν, ἐπεὶ τοῦτου ἕνεκα καὶ ἐπιτιμίου βάρους ἐπανατεινόμεθα. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος τῷ διαληφθέντι τιμωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις, κῆρ Γενναδίῳ, ἐκιδέδοται †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. ζ' διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς †.

CLIII. Sine anno.

Synodus iudicium fert de duobus magis.

† Ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης ὀρμώμενος Καππαδόκης πρό τινος ἤδη καιροῦ ἐπὶ κακῷ ἐνταῦθα ἐπιστάς, ὡς μὴ ᾤφελεν, ἀντικρὺς ἀσεβείας ἔργα διαπραξάμενος ἐφωράθη, τὴν γὰρ ματικὴν κακοτεχνίαν εἶπερ τις ἐξηρακήμενος, τὴν ἐντεῦθεν λόμην διαδύσιμον ἐποιεῖτο, καὶ πολλοὺς αὐτῷ παρεοκύαζε προσιέναι καὶ ὄλεθρον φυγικὸν ὑπομένειν. ἀνενεχθέντος τοίνυν περὶ τοῦ θεοστογοῦς τούτου τῆ τε ἡμῶν μετριότητι καὶ τῆ περὶ αὐτὴν θείᾳ καὶ ἱερᾷ ἀδελφότητι τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, ὑπερέμων, ἀγαπητῶν κατὰ κύριον ἀδελφῶν αὐτῆς καὶ συλλειτουργῶν, περιαλγείε ἅπαντες ἐγενόμεθα εἰς πολλὴν κατὰ τὸ εἶκος καὶ μεγάλην κατενεχθέντες τὴν λόπην, καὶ ταῦτα μετὰ τὸ συνεργίᾳ τοῦ πνεύματος πολλῷ μόχθῳ καὶ σπουδῇ τὰς τῆς Ἀμαραντίνης μαγείας καὶ γοητείας ἐκ τοῦ μέσου περιαιρεθῆναι, ὡς ἅπαντες ἕτασι, ὕθεν καὶ τὸν προσήκοντα ζῆλον ἀναλαβόντες, ἐπειδὴ θεὸς ἦν τὸ κινδυνεύομενον, οὐκ ἐν δευτέρῳ τὰ περὶ τοῦτου ἐποιησάμεθα· ποῦ γὰρ φορητὸν ὄλωσ μὴ οὐχὶ τὸν Καππαδόκην εἰς μέσον ἀχθῆναι, κἀντεῦθεν τὴν πρέπουσαν διόρθωσιν καὶ τὰ τῆς κακίας ταύτης λαβεῖν; ἀλλ' ἦν οὕτως λάθρα μετερχόμενος τὴν βδελυρὰν καὶ ὄλεθρίαν πράξιν καὶ φενακίζων καὶ ἐξαπατῶν, ὡς εἴρηται, καὶ πολλοὺς εἰς βάρυθρον φυγικὸν καὶ ἀπώλειαν κατακρημνίζων· ἀλλ' ὁ τῶν ὄλων δεσπότης καὶ

δημιουργός κύριος, τοῦ οὐκ αἰετοῦ τῶν χριστιανῶν πλάσματος κηδόμενος, οὐκ ἠνόσχετο, οὐδὲ παρεχώρησεν ἐπὶ πλεόν τὸν Κακπαδόκην συγκρούεσθαι καὶ λανθάνειν, ἀλλὰ τὰς τοῦ πονηροῦ καὶ τῶν ζιζανίων σκορπύσας ἐκτέμνων παραφάσδας καὶ τόνδε τὸν Κακπαδόκην μετὰ τῶν μαγικῶν αὐτοῦ βίβλων διωκονομήσατο τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ συνόδῳ παραστήναι καὶ εἰς προὔκτον ἀπελεγθῆναι τε καὶ θριαμβευθῆναι· τὰ μὲν οὖν κατ' αὐτὸν ὅπως τε παρηκολούθησε τὴν ἀρχὴν καὶ ὅπως ἔτε δὴ μιάστωρ καὶ λοιμὸς διαρρήδην τῆς ἀσεβείας καὶ τοῖς λοιποῖς μετεδίδου, μακρὸν ἂν εἴη διεξιέναι καὶ οὐδ' ἀποαῖς ταῖς τῶν φιλοχρίστων ἀνεκτόν, ἀλλ' ἡ νόσος αὐτῆ καὶ τοῦ μοναχοῦ καθήψατο, δε δὴ ἐξ ἀπονοίας καὶ φιλοδοξίας πάθει ἐαλωκῶς πάντα ἐποίει, ὅπως ἂν ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος ἐπιτυχῆς γένοιτο, ἐπεὶ δὲ, καθ' ὅσον ἐσπούδαζεν μάλιστα, κατὰ τοσοῦτον ἀπετύγχανε τοῦ σκοποῦ, οὐδ' οὕτως ἔληψε συναίσθησιν εὐληθῶς, ἀλλ' ἦν ἐπὶ τούτῳ συνεχῶς τῇ συνόδῳ φοιτῶν· ἐπεὶ οὖν ἔβλεπε τὸν ῥηθέντα Κακπαδόκην συνοδικῶς ἀπελεγόμενον διὰ τε τὰς ἀρρητουργίας αὐτοῦ καὶ τὰς μαγικὰς ἀσεβείας, δεόν αὐτὸν δὴ τὸν μοναχὸν συνιέναι καὶ ἀποτρόπαιον κἀθάπαξ ἴγεισθαι τοῦτον καὶ βδελυκτόν, ὃ δὲ τὴν τοῦ διαβόλου συμμαχίαν, ὡς μὴ ὄφελεν, ἐπικεκλημένος τὸν Κακπαδόκην ἀσμένως προσίεται καὶ φιλίαν ὁμολογεῖ μετ' αὐτοῦ, καὶ κατ' οἶκον φέρων ξενίζει, καὶ ὁμύστεγον αὐτὸν καὶ ὁμοδίαιτον εἶχει βούλεται, καὶ δῶρα, τὰ μὲν ἔτοιμος ἦν αὐτῷ παρασχεῖν, τὰ δὲ ἐπηγγέλλετο, εἰ μόνον ἴδοι δεδουνημένον συσκευάσασθαι διὰ μαγγανειῶν πραγμάτια τινὰ καὶ μηχανὰς διαβολικὰς, ὥστε καὶ τὴν σύνοδον καὶ τοὺς περὶ ἡμᾶς κείσας ἐπὶ τῷ προβιβασθῆναι τοῦτον εἰς ἀρχιερωσύνης βαθμὸν, ὃ δὲ γε τοιοῦτος Κακπαδόκης ῥᾶττα τῆς ἐφέσεως ταύτης ἀξιώσαι αὐτὸν καθυπέσχετο, ἐνθεν τοι καὶ ἀσμένως καὶ μετᾶ πολλῆς προσδοκίας προσλαβόμενος τὸν Κακπαδόκην ὁ μοναχός, ὡς ὑπελάμβανεν, εἶχε τοῦτον μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἐφιλοφρόνει· πλὴν ὁ Κακπαδόκης, ὥσπερ αὐτὸν ἀμειβόμενος, εἰσενα δὴ ἄωρι τῶν νυκτῶν ἔγραψε, καὶ αὐτοῦ τοῦ μοναχοῦ ἐπιστάμενος, καὶ ὑπὸ τὸ αἶθριον ἀντικρὺ τῶν ἀστρῶν εἰτίθει, ἐντεῦθεν γὰρ ἔλεγε καὶ τὴν ἰσχὸν προσεῖναι πρὸς τὸ ζητούμενον, ὅσα μῆτα λέγειν μῆτ' ἀποσείναι καλόν, τὴν τε γὰρ κοινήν τῶν χριστιανῶν ἡμῶν προσευχὴν τὴν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ κατὰ χάριν πατέρα ἀνακεκομένην γράμμασιν ἀντιστρόφως καὶ ἐναλλάξ ἔγραφεν ἐν χάρτη τινὶ

παραγεγραφώς τούτω και τὰ ἄκρη ἐξελέξατο, καθάκρη ἐβουλήθη, ὀνόματα, ὥστε εἶναι αὐτοὺς εὐηγίους και ἐβενδότους και καθοκατομένοους ἔνεκα τῶν ζητημάτων αὐτοῦ, πρὸς δὲ και χαρακτηρὰς τινας, οὐ δὴ ἀσεβὲς και φοχῶλέθρον γράμμα, χεiri γραφὴν τομμηρῶ, κάννοχον κείμενον διεβίβασεν ἀντικρὺ τῶν ἀστρων, εἶτα ὡς δὴθεν φυλακτικὸν κατὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κακπαδόκου ὁ μοναχὸς τῷ ἱματίῳ προσράφας τοῖς στέρνοις εἶχεν ἐγκείμενον. ἀμφοτέρων τοιγαροῦν τούτων παριστάμένων συνοδικῶς και τοῦ Κακπαδόκου ὡς δὴ μεταμέλειαν δὴθεν λαβόντος και τὸν μοναχὸν ἐξέλέγχοντος ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις, ὁ μοναχὸς ἔξαρνος ἦν, μάτην και σοχοφαντῶς διαβεβλήσθαι διατεινόμενος πρὸς τοῦ Κακπαδόκου, ἀλλ' ὁ Κακπαδόκης ἰσχυρῶς ἀντεκείτων, ἔλεγεν ἀδίκαια προφανῆ τὴν πίστιν εἶναι τοῖς ἔργοις, ἐπεικρη ἐγκόλιον ὁ μοναχὸς φέρει τὸ λεγόμενον φυλακτικὸν, οὐ δὴ και εὐθύς ἐκασαθέντος και ἐξελευσθέντος ἀφ' οὐκρη προσερράφη ἱματίου καρὰ τοῦ μοναχοῦ και τῶν προσγεγραμμένων ἐν τῷ χάρτη κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον χαρακτηρῶν και γραμμάτων ἀριδῆλως ἀναφανέντων εἰς μέσον συνοδικῶς, και τοῦδε τοῦ μοναχοῦ μὴ ἀντελέγειν ἔχοντος, ἡ μετριότης ἡμῶν συνδιασκεφάμενη συνοδικῶς

finis deest.

CLIV. Sine anno.

Synodus calumpnia condemnat tres monachos.

† Οὐδὲν ἄρα κατὰ τὸν θεοπάτορα και μέγαν ἐν προφήταις βασιλεῖα Δαοῖδ χεῖρον ψεύδους τε και σοχοφαντείας, και μέγιστον ἡ ἀδικία κἀκόν. εἰ γοῦν ἐπὶ τῶν κατὰ κόσμον βιούντων τὰ τῆς τοιαύτης φαδλης και μοχθηρῶς προαιρέσεως καρὰ τῶν ὁρθῶ δικάζειν εἰδόντων βδελουκτὰ και ἀποτρόπαια και καταδίκης ἄξια κρίνονται, πῶς οὐ πολλῶ γε μάλλον ἐπὶ τῶν προθεμένων προσανέχειν θεῶ και τὸν μονήρη βίον ἐπανηρημένων και εἰς τόπον και ὑπογραμμὴν ὑφειλόντων προκείσθαι τοῖς ἄλλοις εἰς τὰ βελτίω, ἐνισχημένων, ὡς μὴ ὄφελεν, τῆδε τῆ φυγκη νότῳ και ἀναίδην σοχοφαντεῖν ἡρημένων; και ταῦτα τοὺς εἰς προστάτας πνευματικοὺς τελούντας αὐτοῖς ἐνδίκως ἀν ἐκνευχθεῖη τὰ τῆς κανονικῆς καταδίκης πρὸς σωφρονισμόν και ἀναστολήν. βούλεται δὲ ὁ λόγος, ὡς οἱ ἐν τῇ κατὰ τὴν θεοδοξαστον, θεοφύλακτον και θεομετάλλοντον Κωνσταντινούπολιν σεβασμίῳ μονῇ τοῦ τιμίου προφήτου προ-

δρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου εὐρισκόμενοι μοναχοί, ὃ τε ἱερομόναχος Ἠσόχιος, ὁ ἱερομόναχος Ματθαῖος, ὁ ἱερομόναχος καὶ ὁ μοναχὸς Διονόσιος ἀπέχθειαν τρέφοντες καὶ ἀγνωμονήσαντες κατὰ τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομόναχοις καὶ καθηγουμένου τῆς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς, κῆρ Μάρκου, λοιδοροῦ καὶ συκοφάντιν ἐκίνησαν κατ' αὐτοῦ γλώσσαν, ἐκεῖνα κατεκόντες ἀπὸ κοιτίας τὰ διαβολῆς ἀπάσης ἀνάμυστα καὶ οὐδὲ ἀποαῖς ἀνεκτὰ φιλοθέων ἀνδρῶν. ὁ μὲν γὰρ ῥηθεῖς Ἠσόχιος ὑπὸ τοῦ σκοπέως τῶν ζιζανίων ἐνοχλούμενος ἀνεπλάσατο κατ' αὐτοῦ δὴ τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου ἔγκλημα καθοσιώσεως καὶ ἀλλ' ἄττα, ἅπερ ἐν τῷ παρόντι κατὰ μέρος διεξίεται οὐδ' ὅσιον οὐτε θεμιτὸν ὄλως· τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα παρεφθέγγετο καὶ ὁ μοναχὸς Ματθαῖος εἰς τὴν τοιαύτην ἀτοπίαν τῆς καθοσιώσεως τείνοντα, ὡς ἀπ' αὐτοῦ δῆθεν τοῦ τιμιωτάτου καθηγουμένου, οὐ μὴν δὴ ἀλλὰ καὶ ὁ δηλωθεὶς τῇ τοιαύτῃ διαβολῇ προσκειμένος καὶ συνερῶν καὶ διερεθίζων αὐτοὺς ὁμοίως καὶ ὁ μοναχὸς Διονόσιος συκοφάντης ὢν καὶ διαβολουός· ὡς ἀναγκαῖοι τοίνυν ὄντος τοῦ πράγματος ἐξετάσει ἀκριβεῖ δοθῆναι τὰ περὶ τούτων, ἢ μετριότης ἡμῶν σὺνάμα τοῖς ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερτίμοις, ἀγαπητοῖς κατὰ κύριον ἀδελφοῖς αὐτῆς καὶ συλλειτουργοῖς, τῷ τε Φιλαδελφείας καὶ τῷ Μελενίου, παρόντων καὶ τῶν οικείων τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου ἀποκράτορι, τοῦ τε καθολικοῦ κριτοῦ, κῆρ Μανουὴλ τοῦ Ἀγγέλου, καὶ τοῦ κῆρ τοῦ ἐξωτρόχου ἐν τῇ δηλωθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ, παρατοχόντων καὶ ἐτέρων οὐκ ὀλίγων ἀρχόντων καὶ ἐξωτερικῶν τιμῶν καὶ ἀξιολόγων μοναχῶν, ἔτι δὲ συνηθροισμένων ζντων καὶ τῶν ἐνασκούμενων αὐτῇ μοναχῶν ἀπάντων, ἀκριβῶς ἐξετάσασα τοὺς ἀνωτέρω κατ' ὄνομα εἰρημένους κατηγύρους, ἐπεὶ εὔρεν αὐτοὺς προδήλως συκοφάντας καὶ καταφουσαμένους καθάπαξ τῆς ἀληθείας, ἀπὸ τῆς δυστρέποου καὶ κακόηθους γνώμης αὐτῶν ἀναπλάσαντας τὰ τῆς τοσαύτης διαβολῆς καὶ ταῦτα κατὰ τοῦ προεστῶτος καὶ καθηγουμένου αὐτῶν, ὀφειλομένως ἔχουσα τῇ τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων ἐξακολουθεῖν διατάξει, θεσπιζόντων τὴν ταυτοπάθειαν ἐπάγεσθαι τοῖς συκοφαντοῦσι ἐν τοῖς τοιοῦτοις, διέγνω καὶ ἀπεφάνετο, καθηρημένους εἶναι καὶ ἀπογετομνωμένους τοὺς διαληφθέντας πρότερον ἱερωμένους, αὐτόν τε τὸν Ἠσόχιον, τὸν Ματθαῖον τῆς ἱερωσύνης, αὐτὸν δὲ τὸν Διονόσιον ἀνάξιον καὶ ἀπρόκοπον εἰς τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμόν· κατὰ

γὰρ τοὺς αὐτοὺς θεοὺς καὶ ἱεροὺς κανόνας, ἣν ἂν ὁ ῥηθῆις τιμωτά-
τος καθηγοούμενος ἔμελλεν ὑποστήσεσθαι εὐθόνην καὶ καταδίκην, εἴ-
περ ὅπως οὖν ἐφαίνετο ἀλισκόμενος ἐπὶ τοῖς προστριβείοις αὐτῷ σοφο-
φαντικῶς ἐγκλήμασιν, ὡς δεδῆλωται, τὴν αὐτὴν ταυτοπάθειαν δικαίως
καὶ κανονικῶς ἐπάγομεν τούτοις, ἀνευθριάστως χωρήσασιν εἰς τὰς
τοιαύτας διαβολὰς κατὰ τοῦ ῥηθέντος τιμωτάτου καθηγοούμενου, παρ
οὐδὲν θεμένοις τὸν τοῦ θεοῦ φόβον· καὶ τὴν ἐκείθεν ἀγανάκτησιν καὶ
κατάκρισιν· ἔσονται τοίνον οὗτοι τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀποτετηγμένοι τοῦ
ἱσρατικοῦ καταλόγου καὶ τῆς ἱερωσύνης ἀλλότριαι, καθὼς οἱ ἱσραὶ κα-
νόνες παρακελεύονται †.

CLV. Sine anno.

Manuel Calochaeretes abiurat doctrinam Acindyni.

† Ἐγὼ ἱερεὺς ὁ Καλοχαιρέτης, ἐπεὶ παρεσύρην διὰ τὴν ἰδιωτείαν
μου παρὰ τοῦ μέρους τῶν κακοδόξων αἵρετικῶν Ἀκινδυνάτων, καὶ διὰ
τὴν ἁμαρτίαν μου ἐσκοτίσθη περὶ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, καὶ ἐντεῦθεν
ἔφθασα καὶ οὐδὲν ἐμνημόνευον κατὰ τὸ χρεόν, ὅπερ εἶχον, τοῦ κοι-
νοῦ φωστήρος καὶ προμάχου τῆς εὐσεβείας, τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν
δεσπότη καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, εἴτα τῆς θείας καὶ ἱεράς συν-
όδου συγκροτηθείσης ἀπηλέχθησαν οἱ κακοδόξοι τοῦ Ἀκινδυνάτου
ἀριδῆλως, καθὼς ὁ ἱερεὺς τόμος χάριτι Χριστοῦ θεοπίττει, καὶ ἔκτοτε
ὑπὸ θεῶν μάρτυρι μνημονεύω, καθὼς ὄφειλω, αὐτοῦ δὲ τοῦ παναγιω-
τάτου ἀθέντου καὶ δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἰδοὺ καὶ
διὰ πλείονα τὴν εἰς τοῦτο βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας μου τὸ παρὸν μου
γράμμα ποιῶ τῆς ὑποσχέσεως, ἵνα, καθὼς ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλη-
σία καὶ ὁ ἅγιός μου ἀθέντης καὶ δεσπότης, ὁ οἰκουμενικός πατρι-
άρχης, διὰ τοῦ ἱεροῦ τόμου διδάσκουσι θεοφιλῶς καὶ φοχωφελῶς,
στέργω καὶ ἐγὼ διὰ πάσης μου τῆς ζωῆς ὑλοφύχως, καὶ οὐδ' αὖτε
στέργει, ἀσπάζομαι, οὐδ' ἀποβάλλεται, ἀποβάλλομαι καὶ ἀποδιώ-
κω καὶ ἀποτροπαίους ἤγοῦμαι, ὡς ἑτεροδόξους καὶ βδελουκτοὺς εἰ δὲ
ποτε, ὅπερ οὐ μὴ ποτε παραχωρήσει ὁ θεός, φανῶ ἀθετητῆς τῆς
ὑποσχέσεως, οὐ μόνον ἵνα ὑπομένω καθάρσεις τῆς ἱερωσύνης μου,
ἀλλὰ καὶ καταδικάζομαι ἀστυμαθῶς. εἶχε καὶ οἰκτιροῦν αὐτοῦ
ὑπογραφήν †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Μανουὴλ ὁ Καλοχαιρέ-

της στέργων ὑπέργραφα † † Ὁ εὐτελής ἱερεὺς
ὁ Καλοχαιρέτης †.

CLVI. 6862—1354 iulio ind. VII.

Patriarcha monet episcopum Novogradii, ut obtemperet metropolitae Kioviae.

† Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Νοβογραδίου. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη τῇ
θεοφιλείᾳ σου ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. οἶδας, ὡς τοῦ ἱερωτάτου
ἀρχιερέως πάσης Ῥωσίας ἐκείνου, κῆρ Θεογνώστου, τελευτήσαντος τὴν
ἀναγκαῖον, ἵνα γένηται ἀρχιερεὺς εἰς τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην μητρό-
πολιν. ἐπεὶ οὖν ὁ αὐτὸς κῆρ Θεόγνωστος, ὅστις καὶ καλῶς διέπρεφεν
εἰς ταύτην δὴ τὴν ἀρχιερατικὴν ἀρχὴν, πρότερον ἔτι ζῶν ἔπεμψε καὶ
ἔγραψε καὶ παρεκάλεσεν εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ θεοῦ καθολικὴν καὶ
ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, περὶ τοῦ παρ' ἐκείνου προβιβασθέντος εἰς ἐπί-
σκοπον Βλανδιμήρου, τοῦ κυροῦ Ἀλεξίου, ὅτι ἔχει ἀξίως καὶ δύ-
ναται ἀρχιερατικῶς διεξάγειν τὴν αὐτὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν, διότι
ἐνὶ εὐλαβίᾳ καὶ ἐνάρτεος, καὶ ἡμεῖς δὴ ἐξητάσαμεν αὐτὸν, καθὼς
ἔπρεπε, καὶ εὗρομεν κατ' ἀλήθειαν τοιοῦτον Χριστοῦ χάριτι καὶ
σύμφωνον εἰς τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ μαρτυρίας ἀπὸ τε τῶν αὐτόθεν πολλά-
κις ἐρχομένων Ῥωμαίων, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτῶν τῶν Ῥώσων, οἵτινες
ἤρχοντο ἐναυθὰ καὶ πρότερον κατὰ καιροὺς διαφόρους, διὰ ταῦτα
ἢ μετρίότης ἡμῶν, συνδιασκεψαμένη μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν θείας καὶ
ἱεράς συνόδου τῶν καθυπερθέτων ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτί-
μων, ἀπὸ κοινῆς γνώμης ἀνεβίβασεν αὐτὸν διὰ τὴν ἐνάρτεον αὐτοῦ
πολιτείαν καὶ τὰ λοιπὰ πνευματικὰ προτηρήματα, καὶ ἀποκατέστη-
σεν ἐπὶ τὸν μεγαλῶτερον καὶ τιμιώτερον ἀρχιερατικὸν θρόνον, τέλειον
μητροπολίτην Κιόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, μετὰ εἰδήσεως καὶ θελή-
σεως τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, τοῦ διαπύρου προ-
μάχου τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας καὶ πάντα τὰ καλὰ τιμᾶν καὶ
ἀνοφθὸν εὐδοκοῦντος καὶ βουλομένου, καθὼς μέλλεις γνωρίσειν καὶ
ἀπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἀπολυθέντων ἐτέρων γραμμάτων τῆς ἡμῶν με-
τριότητος. ἐπειδὴ ἔδεξάμεθα καὶ διὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου
Σαραΐου καὶ τὰς συστατικὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγγράφους γνώμης τῶν αὐ-
τόθι λοιπῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, ἀρτίως οὖν ἔρχεται τὸν θεῖον
ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Κιόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, κῆρ Ἀλέξιος,
ἀγαπητὸς κατὰ κῆριον ἀδελφός καὶ συλλειτουργός τῆς ἡμῶν μετριό-

τητος, εις την λαχοδοσαν αὐτὸν τοιαύτην ἀγιωτάτην μητρόπολιν· διὰ τοῦτο καὶ γράφομεν πρὸς τὴν θεοφιλείαν σου, ἵνα εὐφρανθῆς καὶ σὺ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀπονέμῃς τὴν ὑπελομένην τιμὴν καὶ εὐπειθειαν πρὸς αὐτόν, εἰς ἃ μέλλει λέγειν ὡς ποιμὴν καὶ διδάσκαλος φοχωφελῆ καὶ σωτήρια καὶ συστητικὰ τῶν θείων καὶ ἱερῶν δογμάτων τῆς ἐκκλησίας θεοῦ, τοῦτο γὰρ ἐστὶ καὶ εἰς τὸν θεὸν εὐακόδεκτον καὶ εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σὺν-οδοὺν ἐπαινετὸν, τοῦτο καὶ οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες παρακαλεῖσθονται, ῥητῶς οὕτω λέγοντες· „τοὺς ἐπισκόπους παντὸς ἔθνους εἰδέναι χρὴ τὸν ἑαυτῶν πρῶτον καὶ πάσαν εὐλάβειαν καὶ ὑποταγὴν αὐτῷ ἀπονέμειν.“ ἐπεὶ δὲ διὰ τὴν πνευματικὴν ἀγάπην καὶ στοργὴν, ἣν εἶχεν ὁ δηλωθεὶς ἱερώτατος ἀρχιερεὺς, κῆρ θεόγνωστος, εἰς τὸν ἐπίσκοπον ἐκείνον ἔδωκεν ἐκείνον εἰς τὸ φελόνιον φέρειν σταυροῦς τέσσαρας, καὶ ἀπὸ ζητήσεως καὶ παρακλήσεως ἰδικῆς σου ἐποιήσαμεν καὶ ἡμεῖς, ὅσον ἐποιήσαμεν εἰς σέ, ὑφελεις, ἵνα εὐχαριστῆς, καὶ οὐδὲν παρεξέληθης ἀπὸ τούτου, ἀλλὰ καὶ ἀποδιδῶς πρὸς τοῦτον δὴ τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην σου τῆς ἣν ἔχεις κατὰ χρέος ὑποταγὴν· εἰς γοῦν βλέπει καὶ αὐτὸς τὴν σὴν εὐγνωμοσύνην χρεωστικῶς εἰς αὐτόν καὶ καλὴν καὶ ὀρθὴν εὐνοίαν, μέλλει δεικνύειν πατρικὴν καὶ ἀγαπητικὴν εὐμένειαν εἰς τὴν θεοφιλείαν σου· οἶδας δὲ, ὅτι καὶ αἱ γραφαὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, αἵτινες προσαπελύθησαν εἰς τοῦτο, διὰ φιλίαν τὴν πρὸς σέ ἐγένοντο, πλὴν οὕτως ἵνα οὐδὲν θαρρήσης εἰς τοῦτο καὶ εἰσέλθῃς εἰς πρόφασιν τινα ἐντεῦθεν, καὶ ποιήσης τίποτε περιφρονητικὸν εἰς τὸν μητροπολίτην σου, ἀλλὰ ἵνα στέργῃς μὲν καὶ εἰς ἐκεῖνο ἀμεταθέτως, ἀποδιδῶς δὲ καὶ πρὸς τὸν τοιοῦτον ἱερώτατον μητροπολίτην Κυβέβου καὶ πάσης Ῥωσίας τὴν χρεωστούμενην, ὡς εἴρηται, εὐπειθειαν καὶ ὑποταγὴν καὶ τιμὴν, καθὼς τε οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες παρακαλεῖσθονται, καὶ καθὼς ἀπεδίδουσι αὐτὴν καὶ οἱ πρότερον ἐπίσκοποι εἰς τοὺς πρώην μητροπολίτας αὐτῶν· εἰς δὲ ἴσως ἐνι τις λόγος χάριν τοῦ ὅπερ ἐποιήσαμεν εἰς σέ διὰ τοὺς σταυροῦς, ὡς δεδῆλωται, περὶ ταύτης καὶ μόνης τῆς ὑποθέσεως ἀναφέρεις εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ὡς ἂν διαπράξῃται αἴτη, ὅσον ἂν διακρίνοι περὶ τούτου· πλὴν εἰς τοῦτο καὶ μόνον τὸ κεφάλαιον διδομεν τοῦτο, εἰς δὲ πάσαν ἄλλην ὑπόθεσιν, εἴτε δῆτα προσκαλεῖται σέ εἰς ἑαυτὸν ὁ μητροπολίτης σου, εἴτε εἰς ἄλλο τι, ἵνα ὑπόκεισαι εἰς τὴν ὑποταγὴν

καὶ διακρίσιν αὐτοῦ, καὶ εἴ τι δὲ συμβῆ μεταξὺ, ἐξετάσεως καὶ κρίσεως δεόμενον, ἵνα παρ' αὐτοῦ δὴ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κοῦβου καὶ πάσης Ρωσίας δέχουσαι τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἐξέτασιν, ἐν μηδενὶ ἀντιλέγων, μηδὲ ἀπειθῶν, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἄνωθεν ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐκκλησιαστικῇν εὐταξίαν καὶ κατὰ τὴν τῶν αὐτῶν θεῖων κανόνων παράδοσιν, ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο παρακαλεῖσθαι οἱ ἱεροὶ κανόνες, ὥστε, ὅποταν σοὶ γένηται ἀναγκαία χρεῖα γράφειν καὶ ἀναφέρειν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, πρῶτον ἵνα διδῶς εἰδήσῃς εἰς τὸν μητροπολίτην σου, καὶ μετὰ εἰδήσεως τοῦτου καὶ βουλής γραφῆς τοῦτο καὶ ἀναφέρεις· ἀκολούθως στέργουσα τὰ περὶ τοῦτου καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν κατὰ τὴν διδάξιν τῶν κανόνων παρακαλεῖσθαι, ἵνα μηδὲν γένηται τοῦτου ἕνεκα παρὰ τὴν αὐτὴν γνώμην, ἀλλὰ ἐνεργῆται οὕτως, διότι ἐὰν οὐδὲν ἀποκληροῖς εἰς τὸν μητροπολίτην σου κατὰ τοὺς αὐτοὺς θεῖους κανόνες τὴν ἀνήκουσαν ὑποταγὴν χρεωστικῶς, γίνωσκε, ὅτι ἀνακαθεμιμένος ἐνὶ οὗτος παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος πράττειν εἰς σὲ πάν, ὅπερ ἔχει ἐκ' ἀδείας κανονικῶς, καὶ τὸ τοιοστοτρόπως γινόμενον παρ' αὐτοῦ πάντως μέλλει στέργειν ὁμολογουμένως καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, καὶ οὐδὲν οὐδόλως μέλλεις εὐρήσειν ἀπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος τὴν τοχοῦσαν βοήθειαν, ἐὰν ἴσως φανῆς ἀπειθῆς καὶ ἀνοπότακτος εἰς τὸν διαληφθέντα μητροπολίτην σου· συντηροῦ τοίνυν εἰρηνεύων κατὰ τὸ εἶκος, καὶ ποιεῖ ἀμεταθέτως καὶ ἀπαραιτήτως, καθὼς γράφομεν καὶ παρεγγυώμεθα τῇ θεοφιλείᾳ σου διὰ τοῦ παρόντος γράμματος, ἀντιστραφέντος δι' ἀσφαλείας· ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ τῆς θεοφιλείας σου.

Ἀπελύθη τῇ β' τοῦ 5 ω ξ δευτέρου ἔτους. ἐπεὶ δὲ ἀνετέθη παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ὁ θεοφιλέστατος κανοστρίσιος τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ σκευοφύλαξ τοῦ εὐαγίου βασιλικοῦ κλήρου, ἀγαπητὸς κατὰ πνεῦμα οἶός τῆς ἡμῶν μετριότητος, κὀρ Γεώργιος ὁ Περδίκης, καὶ ἔξαρχος καὶ δικαίω τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἵνα κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς ποιήσῃ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ ἱερωτάτου ἀρχιερέως Κοῦβου καὶ πάσης Ρωσίας, κὀρ Ἀλεξίου, ὄντινα καὶ ὡς κριτὴν στέργουσα πέμψει ἡ μετριότης ἡμῶν, παραδηλοῦμεν ἰδοῦ τῇ θεοφιλείᾳ σου, ἵνα ὑποδέξηται τοῦτον μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ ἀγάπης· ἡ γὰρ πρὸς αὐτὸν τιμὴ εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα διαβαίνει, καὶ ἔχει τὴν ἀναφορὰν, καὶ μέλλεις ποιήσεις καὶ εἰς τοῦτο πρᾶγμα εἰς πολλὴν ἀποδοχὴν τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰουλίῳ ἰνδ. ζ'. διὰ τῆς δε-
σοτικῆς καὶ τιμίας πατριαρχικῆς χειρός †.

CLVII. (6862—1354) iulio ind. VII.

*Patriarcha monet episcopum Novogradii, ut quendam Theodoricum excommu-
nicatum habeat.*

Εἰς τὸν αὐτὸν Νοβογραδίῳ.

† Ἀπὸ τῆς περιλήψεως τοῦ ἀπολοθέντος ἐτέρου γράμματος τῆς
ἡμῶν μετριότητος εἰς σὲ μέλλεις γνωρίσειν, ὅσα ἔγραψε καὶ παρεδή-
λωσέ σοι ἡ μετριότης ἡμῶν περὶ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κούβου
καὶ πάσης Ῥωσίας, κοροῦ Ἀλεξίου, ὑπερήμου καὶ ἀγαπητοῦ κατὰ
κέρριον ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἵνα δηλονότι
ἔχῃς εἰς αὐτὸν τὴν ὑφειλομένην ὑποταγὴν καὶ εὐπειθειαν, ὡς μητρο-
πολίτην σου, καθὼς οἱ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες παρακαλεῖονται· ἀλλὰ
καὶ νῦν τὰ αὐτὰ παρεγγυᾶται τῇ θεοφιλείᾳ σου ἡ μετριότης ἡμῶν,
καὶ ἀγωνίζου καὶ ἐπιμελοῦ, ἵνα ἀποκληροῖς οὕτως ἀμεταθέτως· γνω-
στον δὲ ἔστω τῇ θεοφιλείᾳ σου, ὅτι ὁ Θεοδώριτος πρὸ δύο χρόνων
ἦλθεν ἐνταῦθα, ἔτι ζῶντος τοῦ ἱερωτάτου ἀρχιερέως κῆρ Θεογνώστου
ἐκείνου, καὶ ἐζήτησεν, ἵνα γένηται μητροπολίτης Ῥωσίας, ἡμεῖς δὲ,
ἀκριβῶς ἐξετάσαντες καὶ εὐρόντες, ὅτι ὁ μητροπολίτης, κῆρ Θεόγνωστος,
ἀκμὴν ἔζη, οὐδὲν παρεδεξάμεθα τοῦτον, ὅτι ἐκτὸς τῆς θεασμοθεσίας
τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ἐζήτει, διὰ τοῦτο καὶ ἐλέγομεν πρὸς
ἐκείνον, ὡς ἂν προσκαρτερῇ, καὶ πέμψωμεν ἡμεῖς καὶ μάθωμεν τὴν
ἀλήθειαν περὶ τοῦ μητροπολίτου ἐκείνου, καὶ τότε, εἴ τι φανῇ καλόν,
ἵνα ποιήσωμεν. ἐκεῖνος δὲ ἐγένετο φυγὰς εἰς τὸν Τόρνοβον, καὶ ἐποίησε
πράγμα παραλογώτατον καὶ παρανομώτατον καὶ ἔξω τῶν κανόνων, ὅπερ
οὐδὲν ἐγένετό ποτε, ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη ἡ Ῥωσία. ἡμεῖς γοῦν ἐγράψαμεν
καὶ πρότερον εἰς πάντα τὸν αὐτόθι τόπον, ἵνα οὐδὲν προσδέξησθε ποσῶς
τὸν τοιοῦτον Θεοδώριτον, ὡς καθηρημένον παρὰ τῶν θείων κανόνων
καὶ παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, λοιπὸν, εἰ μὲν ἐκβάλη καθ-
όλου τὰ ἀρχιερατικά, ἵνα ἔνι μόνον, ὡς ἀπλῶς χριστιανός, εἰ δὲ φι-
λονεικεῖ κρατεῖσθαι καὶ ἐμμένειν εἰς τοῦτο, ἵνα ἔνι μὲν καὶ καθη-
ρημένος, ἔνι δὲ καὶ ἀφορισμένος καὶ ἀλλότριος τῆς χριστιανικῆς κα-
ταστάσεως, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος, ὅστις μέλλει δέξασθαι εἰς κοινωνίαν

αὐτὸν, κἄν ὄστις ἄρα καὶ ἦ· πρόσεχε γοῦν, ἵνα οὐδὲν παραδέξῃ ποσῶς τὸν τοιοῦτον Θεοδώριτον, ὡς ἂν μὴ ὑποπέσης καὶ σὺ εἰς τὴν καταδικην, εἰς ἣν ἐνὶ καὶ ὁ Θεοδώριτος· λέγει γάρ ὁ κανὼν, ὅτι ὁ ἀκοινωνήτης κοινωνῶν καὶ αὐτὸς ἀκοινωνήτος ἔστω· ἀλλὰ μᾶλλον ἄς ἔχη ἡ Θεοφιλεία σου πρὸς τόνδε τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κιέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, κατὰ τὸ ὅπερ ἔχεις χρέος, εὐκείθειαν καὶ εὐλάβειαν καὶ ὑποταγὴν, καθὼς καὶ δι' ἑτέρου γράμματος πλατύτερον παρεδήλωσέ σοι ἡ μετριότης ἡμῶν, ἡ γὰρ πρὸς αὐτὸν τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην, κῆρ Ἀλέξιον, τιμὴ εἰς τὸν θεὸν ἀναφέρεται, καὶ εἰς τὴν μετριότητα ἡμῶν διαβαίνει. σοντηροῦ τοίνυν καὶ ποίει καθά σοι παρεγυώμεθα διὰ τοῦ παρόντος γράμματος· ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ τῆς Θεοφιλείας σου †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ζ' διὰ τῆς πατριερχικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CLVIII. Sine anno.

Synodus statuit, ut Vladimiriæ sit sedes metropolitæ Κιουίας et totius Russiæ.

† Εἶχε μὲν ἡ ἀγιωτάτη μητρόπολις Ῥωσίας μετὰ καὶ τῶν ἄλλων κάστρων καὶ χωρῶν τῶν ὑπὸ τὴν ἐνορίαν ταύτης τελούτων καὶ τὸ ἐν τῇ Μικρῇ Ῥωσίᾳ κάστρον, τὸ Κίεβον ἐπονομαζόμενον, ἐν ᾧ ἦν ἀνωθεν ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τῆς μητροπόλεως, ἠύρισκοντο δὲ καὶ οἱ ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς Ῥωσίας τὴν οἰκίαν ποιοῦμενοι ἐν αὐτῇ· ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ καιροῦ συγχύσεως καὶ ἀνωμαλίας καὶ τῆς τῶν γειτονοῦτων Ἀλαμάνων δεινῆς ἐπιθέσεως ἐφθάρη, καὶ εἰς στενοχωρίαν κατήνευσε, κἀντεῦθεν οἱ προϊστάμενοι ἀρχιερατικῶς τῆς Ῥωσίας, μὴ τὴν ἀνήκουσαν καὶ ὀφειλομένην αὐτοῖς κυβέρνησιν ἔχοντες, παρὰ πολὺ δὲ λειπομένην τῆς προτέρας, ἐπεὶ οὐδὲ τῆς τῶν ἀναγκαίων ἠπόρουσαν πρόσόδου, μετέφησαν εἰς τὴν ἀγιωτάτην αὐτῆς ἐπισκοπὴν Βλανδιμήρου, ἰκανὴν οὖσαν παρέχειν αὐτοῖς καταμονὴν καὶ ἀνάπασιν πάντων τῶν χρεωδῶν, μετέφικσαν δὲ ἐν αὐτῇ τοῦτον τὸν τρόπον ὃ τε ἱερώτατος μητροπολίτης Ῥωσίας, κῆρ Θεόγνωστος ἐκεῖνος, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἕτεροι δύο, ἐπισκεπτόμενοι μὲν, ὅσον εἰκός, καὶ τὸ Κίεβον καὶ τούτῳ τὴν προτίμησιν ἀπονέμοντες διὰ τὸ ἐκείσε, ὡς δεδήλωται, εἶναι τὸν θρόνον ἀνωθεν τῆς μητροπόλεως, οἰκοῦντες δὲ καὶ διατρέβοντες καὶ τὴν

αὐτῶν πάσαν προμήθειαν καὶ ἀνάπαισιν ποριζόμενοι ἐκ τοῦ Βλαντιμήρου· μαρτυρεῖ τοῦτο καὶ τὸ μὴ γεγονέναι ἐφ' ἱκανοῖς χρόνοις ἐπίσκοπον, ὡς τοῦ μητροπολίτου ἰδιοποιησαμένου καὶ κατασχόντος αὐτήν· ἀλλ' ὁ νῦν προβιβασθεὶς φήσῃ καὶ ἐκλογῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν ἱεράς καὶ θείας συνόδου ἱερωτάτου μητροπολίτης πάσης Ῥωσίας, ἀγαπητὸς κατὰ κύριον ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργὸς, ἀγαθὸς ὢν ἀνὴρ καὶ ὑποταγῆς εἰδὼς νόμους, συνὴν τῷ διαληφθέντι ἀρχιερεὶ, κῆρ Θεογνώστῳ ἐκείνῳ, διακυβερνῶν καὶ ὑπανέχων αὐτὸν γῆρα κάμνοντα καὶ ἀσθενεῖα περιπεσόντα δεινῇ καὶ τῶν δικαίων τῆς ἐκκλησίας προσταγῇ καὶ θελήσει ἐκείνου καλῶς ἀντιλαμβανόμενος, ὄθεν καὶ κατανοήσας ἐκείνος αὐτὸν ἱκανὸν ὄντα φογῶν προστασίαν ἀνεγχειρισθῆναι, ἐπίσκοπον Βλαντιμήρου πρὸς τῷ τέλει τοῦ ἑαυτοῦ βίου χειροτόνηκε, καὶ πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν ἱεράν σύνοδον ἔγραψε καὶ ἐμαρτύρησε καὶ ἠξίωσε προβιβασθῆναι εἰς τὸν θρόνον Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ὃς δὴ καὶ μετὰ θάνατον ἐκείνου, προκριθεὶς παρ' αὐτοῦ πρότερον, ὡς εἶρηται, παρὰ τὸ ἐσθνεστάτου μεγάλου ῥηγῶς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Ἰωάννου, καὶ ἐτέρων ῥηγῶδων, τῶν κληρικῶν τε καὶ παντός τοῦ ἐκείσε χριστωνόμου λαοῦ εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν αὐτῶν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν θείαν καὶ ἱεράν σύνοδον καὶ ψηφισθεὶς καὶ ἐκλεγείς καὶ προβιβασθεὶς εἰς μητροπολίτην Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, εὐδοκίᾳ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐκίνησε καὶ τὸν περὶ τοῦτου λόγον συνοδικῶς πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ὅπως δηλονότι ἐφθάρη καὶ εἰς στενοχωρίαν κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον κατήντησε καὶ οὐδὲ ἱκανὸν ἐστὶ κατάντημα τοῦ ἀρχιερέως τὸ Κυέβον, ὅπως δὲ ὁ Θεοδώριτος παρανόμως ἀπελθὼν εἰς τὸν Τόρνοβον καὶ παρὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας εἰληφὼς παρὰ νομὸν χειροτονίαν ἐκείσε, καθαιρεθεὶς δὲ καὶ ἀφορισθεὶς παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ληστικῶς ἄμα καὶ τοραννικῶς ἀντιποιεῖται τοῦ Κυέβου, καὶ εὐρίσκειται ἐν αὐτῷ· ἢ γοῦν μετριότης ἡμῶν, συνδιασχεφαμένη τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν, ἀγαπητοῖς κατὰ κύριον ἀδελφοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργοῖς, ἐπεὶ πολλαχόθεν ἐγνώρισεν, ὡς οὐκ ἔστιν ἐτέρα καταμονὴ καὶ ἀνάπαισις καὶ κατάντημα τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Ῥωσίας διὰ τὰς προσηρημένας αἰτίας, εἰ μὴ τὸ Βλαντιμήρον, ἐν ᾧ

ἠρόσκοντο καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ μητροπολίται Ῥωσίας, ἐνὶ δὲ τῶν ἀναγκαιοτάτων πάντο γε καὶ ὀφειλομένων ἀποκαταστῆναι τὸν ἀρχιερέα διὰ συνοδικῆς πράξεως, ἔνθα δὴ εὐρίσκεισθαι ἀπολαύοντα τῆς ἱκανῆς προμηθείας καὶ κυβερνήσεως, ἐν ἀγίῳ παρακελεύεται πνεύματι διὰ τοῦ παρόντος συνοδικοῦ γράμματος, εἶναι καὶ εὐρίσκεισθαι τὸν τε ἱερώτατον μητροπολίτην Ῥωσίας καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν πάντας ἐν τῷ Βλαντιμήρῳ καὶ ἔχειν τοῦτο ὡς οἰκτεῖον κἀθίσμα ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσκάστως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καὶ ἐνὶ μὲν καὶ τὸ Κύεβον ὡς οἰκτεῖος θρόνος καὶ πρῶτον κἀθίσμα τοῦ ἀρχιερέως, ἐὰν περισώζηται, μετ' ἐκεῖνο καὶ σὺν ἐκείνῳ δεύτερον κἀθίσμα καὶ καταμονή καὶ ἀνάπαυσις ἢ ἀγνωστάτη ἐπισκοπή Βλαντιμήρου, ἐν ἣ ἀκολούτως, ὀπηνίκα δεήσει, ἐνεργήσει ὁ μητροπολίτης Ῥωσίας σφραγίδας τε ἀναγνωστῶν καὶ ὑποδιακόνων καὶ διακόνων προβιβασμοὺς καὶ χειροτονίας ἱερέων καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα κανονικῶς ἐφεῖται καὶ τῷ γησίῳ ἀρχιερεῖ, ἄνευ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρόσεως, ἀλλὰ καὶ εἴπερ βοηθεῖα θεοῦ ἐπανέλθοι τὸ Κύεβον εἰς τὴν ἀρχαίαν εὐδαιμονίαν τε καὶ κατάστασιν, ἐξωσθῆ δὲ καὶ ὁ καθαιρεθεὶς Θεοδώριτος, ὥστε εἶναι δυνατὸν ἔχειν τινα ἐν αὐτῷ τὸν ἀρχιερέα ἀνάπαυσιν, οὐδὲ οὕτως ἐκσκαθῆσεται τὸ Βλαντιμήρον τοῦ μὴ προσεῖναι ὡς οἰκτεῖον κἀθίσμα τοῖς μητροπολίταις τῆς Ῥωσίας, ἀλλ' ἔσται μὲν, ὡς δεδήλωται, τὸ Κύεβον θρόνος καὶ πρῶτον κἀθίσμα τοῦ

finis deest.

CLIX. Sine anno.

Episcopi, qui patriarcham sequi non poterant. confirmant decisiones eius.

† Ἐπεὶ παραχωρήσει θεοῦ διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν συνέβη. ἦτις δὴ καὶ συνέβη, διδασκαίς μεταξὺ τῶν κραταίων καὶ ἀγίων ἡμῶν ἀθθεντῶν καὶ βασιλέων, κἀντεῦθεν τῆς τοσαύτης δυσχερείας καὶ ἐναντιότητος ἐπελθοῦσης ἐπισομβραίνει καὶ κοινὸς ὄλεθρος καὶ παντελῆς φθορὰ τῶν χριστιανῶν, ὁ δὲ γε παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ὡς τὴν πνευματικὴν προστασίαν λαβὼν ἀπὸ τοῦ θεοῦ, συνδιασκεψάμενος ἡμῖν πάσι κατὰ τὸ εἶκος καὶ προμηθείαν ποιητάμενος, δεῖν ἔγνω παραγενέσθαι δι' ἑαυτοῦ καὶ εἰς ἀμφοτέρους τούτους τοὺς βασιλεῖς, ὥστε σὺν βοηθείᾳ θεοῦ ἀποκαταλλάξαι καὶ εἰρηνεῦσαι

τὴν τοιαύτην διάστασιν, κοινωζόμενος τὰ περὶ τοῦτου πάσῃ τῇ ὁμη-
γῶρει καὶ ἀδελφότητι ἡμῶν τῶν ἀρχιερέων, ἦδη τὴν τοιαύτην προμη-
θειαν, ὡς ἄνωθεν καὶ ἐκ θεοῦ καταπεμφθεῖσαν, συμφέρουσαν καὶ κοιν-
ωφελῆ ὁμοῦ κρίναντες, συμφηφιζόμεθα, καὶ δι' οἰκείων γνωμῶν καὶ
οἰκειοχείρων ὑπογραφῶν κοροῦμεν καὶ βεβαιούμεν ἀσμένως τε καὶ
ἄλλῃ διαθέσει καὶ προθυμίᾳ ψυχῆς, καὶ ὅσοι δηλονότι ἀφ' ἡμῶν τῶν
τῆς ἱεράς συνόδου διὰ τὴν ἐπιγενομένην εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ καιροῦ στε-
νοχωρίαν καὶ ἔνδειαν οὐκ ἰσχύομεν ἀκολουθῆσαι κατὰ τὸ ὅπερ ἔχο-
μεν χρέος ἀπὸ τῆς τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ
πατριάρχῃ, καὶ στέργομεν κοινῇ, ὅσον ἂν διὰ τὴν κοινωφελῆ εἰρηναίαν
ταύτην σὺν θεῷ κατάστασιν ἰσχύει καὶ διαπράξεται ὁ παναγιώτατος
ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἐπειδὴ τοῦτο ἐστὶ καὶ εἰς
ἀρέσκειαν τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὴν τῶν ὑπολειφθέντων ἀθλίων χριστια-
νῶν σόστασιν καὶ ἀσφάλειαν ψυχῆ καὶ σώματι †.

† Ὑπεγράφη δὲ οἰκειοχείρως παρὰ πάντων
τῶν τοιούτων ἀρχιερέων τὸ πεμφθέν κατὰ πάντα
ἔγγραφον τῆς ἀναφορᾶς ἴσον πρὸς τὸν κραται-
ὸν καὶ ἄγιον ἡμῶν ἀθέντην καὶ βασιλεῖα τὸν
Καντακουζηνόν †.

CLX. Sine anno.

Patriarcha iubet acta iterum codici mandari.

† Ἐπειδὴ παραχωρήσει θεοῦ διὰ πλῆθος ἀμαρτιῶν συνέβη, ἦτις
δὴ καὶ συνέβη, διάστασις πρότερον μεταξὺ τῶν βασιλέων, καὶ τῆς δου-
χερίας καὶ ἐναντιότητος, ὡς μὴ ὄφελεν, ἐπικρατοσύνης, ἐπιβόλων
μὲν καὶ ἀδίκως ἀπεδιώχθη ὁ κραταῖος καὶ ἄγιος ἡμῶν ἀθέντης
καὶ βασιλεὺς, κῆρ Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος, ἀπὸ τῆς προγονικῆς καὶ
πατρικῆς αὐτοῦ ἀρχῆς, ὁ γνήσιος ἐηλαδὴ καὶ φυσικὸς κληρονό-
μος τῆς ἐκ θεοῦ βασιλείας τῶν Ῥωμαίων, ὑπερζηλώσας δὲ κατὰ
τὸν δίκαιον καὶ ἀληθῆ λόγον καὶ τὰς κανονικὰς καὶ νομικὰς διατά-
ξεις ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, κῆρ
Κάλλιστος, ἐξώσθη μὲν διὰ τοῦτο τοῦ πατριαρχικοῦ αὐτοῦ θρόνου,
ἀδίκως ὑπερόριος γεγονώς, ἀντεισῆχθη δὲ, ὡς ἔδοξεν, ὁ χρηματιστὴς
κῆρ Φιλίθεος, εἴτα εὐδοκίᾳ τοῦ παναγίου θεοῦ δικαιωθείς ὁ κρα-
ταῖος καὶ ἄγιος ἡμῶν ἀθέντης καὶ βασιλεὺς διὰ μεσιτείας καὶ ἀν-

τιλήφως τῆς πανοπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος εἰσηλθε πα-
ραδόξως εἰς τὴν θεοδόξατον πόλιν ἑαυτοῦ, ἐπανήλθε δὲ μετ' ὀλίγον
καὶ ὁ ῥηθεὶς παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρ-
χος, ἐπειλημμένος κανονικῶς καὶ ἐννόμως τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὡς
γνήσιος αὐτῆς καὶ ἀληθῆς ποιμὴν καὶ διδάσκαλος, Χριστοῦ χάριτι, ἐν
τῷ μεταξὺ δὲ τις ἦ καὶ τινες χαιρέκακοι μετὰ τοῦ ποτε μεγάλου
χαρτοφύλακος, τοῦ Ἄμπρο..., κατελειγμένοι τῆνικαὶ τῆ ἐκκλησία εἰς
τοῦτο τόλμης καὶ ἀσθαδείας ἦλθον, ὥστε οὐ μόνον τὸν ἐπ' εὐσεβεία
τῶν ἱερῶν δογμάτων ἐκτεθειμένον συνοδικὸν τόμον, ὑπὲρ οὗ ὁ ἀοί-
διμος καὶ εὐσεβέστατος βασιλεὺς, ὁ πατὴρ τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου
ἡμῶν ἀσθέντου καὶ βασιλέως, τῆς μεγάλης ἐκείνης συνόδου συναθροί-
σθαι ἐν τῷ παμμεγίστῳ καὶ θειοτάτῳ ναῷ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου
Σοφίας, κλειστα ἐμόγησε, καὶ, ὡς ἅπαντες ἴσασιν, οὐ μικρὸν πόνον
ὑπέστη διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ θεοῦ μισθαποδοσίας καὶ ταῦτα τῷ τότε ὑπὸ
τῆς ἐντοκηφάτης ἐκείνῃ χαλεπῆς καὶ θανατοφόρου νόσου κατατεινόμε-
νος καὶ πρὸς ταῖς τελευταίας ἀναπνοαῖς ὄν, τοῦτον τὸν ἱερὸν συνοδι-
κὸν τόμον ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ κωδικίῳ καταγεγραμμένον διέρρηξαν
καὶ κατέλυσαν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν τῷ αὐτῷ κωδικίῳ κειμένας συνοδι-
κὰς πράξεις ἠφάνισαν, καθάπερ ἤδη ὁράται· ἤδη κατὰ τὴν ἐκκλησια-
στικὴν τάξιν καὶ ὑποκόπῳσιν αἰθῆς παρακελεύσει αὐτοῦ δὴ τοῦ πανα-
γιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἤρξαντο κα-
ταστρώνυσθαι ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κωδικίῳ τὰ συνοδικὰ ἐγγράφα ση-
μειώματα †.

CLXI. Sine anno.

*Patriarcha metropolitae Bisvae per adiunctionem confert archiepiscopatum
Derous.*

† Ἐκεῖ ὑπὸ τῆς ἐπιφοσίσης τοῖς πράγμασιν ἀνωμαλίας καὶ συγ-
χύσεως, παραχωρήσει θεοῦ διὰ κλήθος ἀμαρτιῶν, ὑπεχώρησεν ὁ ἱερώ-
τατος μητροπολίτης Βισῶνης, ὑπέρτιμος, ἀγαπητὸς κατὰ κύριον ἀδελφός
τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ οὐλλειτουργός, κατὰ τὸ εἶδος, κάντεσθεν
κατήνησεν, εἰς ὅσῃν δὴ καὶ κατήνησε στενότητα, οὐ δεῖν ἔπρινεν ἡ
μετριότης ἡμῶν ἀπρομήθευτον τοῦτον περιδεῖν, οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ
τοῦτο, οὐδὲ τοῦ περὶ αὐτῶν πνευματικοῦ φίλτρου· ἔνθεν τοι καὶ ἐπειδὴ
εὐρίσκεται χηρεύουσα ἤδη ἡ ἀγιωτάτη ἀρχιεπισκοπὴ Δέρκου, ἐπιδί-

δωσι ταύτην κατὰ λόγον ἐπιδόσεως ἢ μετριότης ἡμῶν πρὸς τὸν αὐτὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Βιζύης καὶ ὑπέριμον· ἐπιλήφεται τοίνον οὐτος αὐτῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν πάντων, καὶ ἐπ' ἀδείας ἔξει ἱεροουργεῖν ἐν αὐτῇ, ἀναγνώστας τε σφραγίζειν καὶ ὑποδιακόνους καὶ διακόνους, ἔτι τε καὶ πρεσβυτέρους ἀπὸ τῶν ὑπ' αὐτὴν χειροτονεῖν, καθιερώσεις τε ναῶν ποιεῖν, καὶ ἀπλῶς πάντα διαπράττεσθαι, ὅσα καὶ ὁ γνήσιος ἀρχιερεὺς, ἄνευ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ἔστ' ἂν δηλονότι, θεοῦ διδόντος εἰρηρικῆς καταστάσεως ἐπιγενομένης τοῖς πράγμασιν, ἐπανέλθῃ καὶ ὁ αὐτὸς ἱερώτατος μητροπολίτης Βιζύης καὶ ὑπέριμος εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτὸν, καὶ διεξάγῃ τὸ κατακτευνδὲν αὐτῷ λογικὸν ποιμνιον, ὡς ὁ τοῦ κυρίου βούλεται νόμος· ὁθεν ὀφείλουσιν οἱ τε κληρικοὶ τῆς βῆθλειης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Δέρκους καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ἐνορίαν καὶ ἐπικράτειαν αὐτῆς λοιπὸς ἅπας λαὸς ἔχειν εἰς ἑαυτὸν τὸ προσήκον σέβας καὶ πᾶσαν τιμὴν καὶ εὐπειθειαν, ὅσα καὶ εἰς ἀρχιερεῖα αὐτῶν, πατέρα τε καὶ διδάσκαλον, καὶ πείθεσθαι τούτῳ, ἐφ' οἷς ἂν ἔχοι λέγειν καὶ εἰσηγεῖσθαι αὐτοῖς, ἀφορῶσιν εἰς ψυχικὴν αὐτῶν λυσιτέλειαν, οὐδενὸς τῶν ἀπάντων ὑπείλοντος παρεμποδίσαι· αὐτῷ ἐπὶ τούτοις ὅλως, κἂν ὅστις ἄρα καὶ ἦ· εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

CLXII. (6864—1356) iulio ind. IX.

Synodus excommunicat metropolitanam Alaniae.

† Καθάρσεις συνοδικῆ τοῦ ποτε Ἀλανίας †.

† Φθάνουσι· πρὸ τινων ἤδη χρόνων αἱ Ταναῖται θεοσεβέστατοι ἱερεῖς, ὁ τε πρωτοπαπᾶς Μιχαὴλ, ὁ πρεσβύτερος Νικόλαος καὶ ὁ λοιπὸς μετ' αὐτῶν πρεσβύτερος ὁ Θεόδωρος, εἰς τὰς μετὰ τοῦ ποτε Ἀλανίας ἐμπεισόντες οὐκ ὀλίγας ἀμπισβητήσεις καὶ διενέξεις, ὡς ἀποστερούμενοι παρ' αὐτοῦ, καθάπερ διαγυρίζοντο, τῶν ἀνεκαθεν προσηκόντων καὶ ἀνεκόντων αὐτοῖς ἐκκλησιαστικῶν δικαίων· ἐνθεν τοι καὶ ἐπεὶ ἰκεσίᾳ πολλῇ πρότερον χρησάμενοι πρὸς αὐτὸν τούτων ἕνεκα, οὐδ' ὄλως ἰσχυσαν μεταπίσαι τῆς πλεονεκτικῆς καὶ φιλονεικίου γνώμης, καὶ μὴ ἐπι πλέον θυνάμενοι φέρειν τὴν ἀδικίαν, ἀνατρέχουσι τηνικαῦτα εἰς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην, κύρ' Ἰσίδωρον ἐκείνον, καὶ τὰ περὶ τούτου περιπαθῶς ἀναγγέλλουσιν, ὅτε δὴ καὶ συνοδικῶς δικαστηρίου πολ-

λάκις και διαφόρως συγκροτηθέντος, συμπάροντος και τοῦ ἀντικαθισταμένου αὐτοῖς τοιοῦτου Ἀλανίας, ἐπεὶ διάρρηθην ἀνεφάνησαν οἱ τοιοῦτοι πρεσβύτεροι μετὰ πολλήν και ἀκριβή τὴν ἐξέτασιν ἄδικα πᾶσχόντες παρ' αὐτοῦ και τῶν ἰδίων ἀποστειρόμενοι, οὐχ ὑγιαίνουσα γνώμη, φήμισμα συνοδικόν ἐξήνεγκον τοῦδε τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυρ Ἰσιδώρου, δικαιοῦν αὐτοῦς, ὥστε ἀπολαβεῖν, ὡς τὸ πρότερον, ἐκ τοῦ ἀπ' ἐντεῦθεν τῶν διαφερόντων αὐτοῖς ἔνωθεν τοιοῦτων ἐκκλησιαστικῶν δικαίων κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν κατὰ τὸν ἐκεῖσε τόπον τάξιν τε και συνήθειαν· ἀλλ' ὁ δηλωθεὶς Ἀλανίας, καίτοι δόξας κείσασθαι δῆθεν αὐτοῖς, ἀποσγόμενος τῆς ἐριστικῆς γνώμης αὐτοῦ και πλεονεκτικῆς, και στέργων, ὡς καθυπεκρίνατο τὸν καιρὸν, τῇ συνοδικῇ ταύτῃ ἐγγράφῳ διαγνώσει και ἀποφάσει, ὡς μόνον ἔφθασεν ἀποδημήσας ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα, μικρὰ φροντίσας τῶν ἐφῆρισμένων συνοδικῶς, ἀθετητῆς τούτων ἐγένετο· αὐτίκα τοῖνον, ὥσπερ ἐπιλεημένος τοῦ κατ' αὐτὸν σχήματος, ἐπαναστάς και ἐπαναισχυντήσας πρὸς τὸν Χάνην ἀπήει, ἀμυντικῶς διακείμενος κατὰ τῶν ἱερέων, ὡς οὐ χρεῶν, ἄδικα πασχόντων ἐπὶ ἀνατροπῇ και καταλύσει τῆς συνοδικῆς ταύτης διαγνώσεώς τε και ἀποφάσεως, ὅτε δὴ και τὸ λεγόμενον διαλείχιον ἐκαίθην λαβὼν, ἄτε δὴ τῇ ἐκκλησίᾳ μὴ ὑποκείσθαι βουλούμενος, οὐκ ἧλίγα ἐπικίνδυνα και κακωτικά και ἐπιζήμια τοῖς τοιοῦτοις ἱερεῦσιν ἐπήνεγκεν, ὡς μὴ ὄφρα· ἔφερον μὲν σὺν οὗτοι, καίτοι τὰ δεινότατα ὑπ' αὐτοῦ πάσχοντες, παρακαλοῦντες, δεόμενοι, και τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον αὐτοῦ προσδοκῶντες μεταβολήν· ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτὸν προδήλως μὲν και τὰς συνοδικὰς φήφους και ἀποφάσεις πεμφρονούντα και ἀθετοῦντα και παρ' οὐδὲν ταύτας ποιούμενον, οὐ μὴν δὴ ἀλλὰ και ἐπὶ τοσοῦτον τοῦ καθήκοντος ἐκτραπόμενον, ὡς και τοὺς ἐκεῖσε πανοσιπτοῦς και θεῖους ναοὺς κατακλείειν σὺν οὐδεμίᾳ τινὶ εὐλόγῳ προφάσει και τοὺς ἱερεῖς τοῦ ἱερουργεῖν ἀδίκως ἐπέχειν κατὰ γὰρ τὸν καιρὸν ἐκείνον δύο χριστιανοὺς ἀνθρώπους τεθνηκότας διὰ τὴν παράλογον αὐτοῦ τῶν ἱερέων ἐπίσχεσιν. οὐ σὺν δίκῃ ἐπαχθεισαν. παρσελεύατεν ἀφάλτους ἐναπομείναι και μὴ τῶν νανομισμένων ἐπιτυχεῖν, οὐ μὴν δὴ ἀλλὰ και δύο τινὰ βρέφη ἐκ προγόνων εὐσεβῆ τὴν τοῦ ἔθνους σειρὰν ἔλκοντα παρ-αίτιος ἐγένετο. ὡς οὐ θέμις, βαπτισθῆναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἀρμενίων. μηκέτι ἐνεγκόντες, ἐγγράφως ἀναφέρουσι και πρότερον τὰ περὶ τούτου συνοδικῶς ἐπὶ τοῦ χρηματίσαντος κυρ Φιλοθέου. μετὰ

μέντοι παράδρομὴν οὐκ ὀλίγου καιροῦ ἀρχόντων τινῶν, πραγματευσάντων καὶ ἀπὸ τῶν ἐποίκων πολιτῶν τῆς Θεοδοξάστου, Θεοφιλάκτου καὶ Θεομαγαλόντου Κωνσταντινοπόλεως ἐξ ἔθους κατὰ τὸν ἐκείσε τόπον ἀφικνουμένων, ἐχόντων ἐκ τοῦ τρόπου καὶ τῆς συνειδήσεως τὸ ἀξιοπιστον καὶ ἐγνωσμένων ὄντων εἰς τοῦτο τοῖς πᾶσι σχεδὸν, τοῦ τε κῆρ Κωνσταντίνου δηλαδὴ τοῦ Ἀγαπητοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαπητοῦ, τοῦ ἀπὸ τῶν Πηγαίων Σγοροροκούλου, τοῦ Μονεμβασιώτου καὶ ἐτέρων, ἐν εἰδήσει καὶ πείρᾳ γενομένων καὶ αὐτοφειῖ ἰδόντων τὰς ἀπειρημένας ταύτας καὶ παρανόμους πράξεις αὐτοῦ καὶ τὸν προσήκοντα ζῆλον ἐντεθεὶν ἀναλαβόντων καὶ συνοδικῶς τῷ τότε παραγενομένῳ, συμπάροντος καὶ συνεδριάζοντος καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ Ἀλανίας, κενίηται ἀκριβῶς καὶ τὰ κατ' αὐτοῦ αἰτιώματα καὶ ἐγκλήματα ἐπὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς ὁμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, καὶ ὅπως ἀνεροθριάστως ἀπετόλμησε καὶ ἐχειροτόνησεν ἐπίσκοπον εἰς τὴν τῶν Καυκασίων μητρόπολιν, συνηριθμημένην ἄνωθεν τῇ ἱερᾷ συνόδῳ καὶ τῇ πατριαρχικῇ ἐφορείᾳ καὶ ἀνακρίσει ὑποκειμένην καὶ ὑπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς τελούσαν ἀγιωτάτην καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, εἰ καὶ σοφιστικῶς ἐπειράτο συμπλάττειν τε καὶ λανθάνειν, σκηπτόμενος, ἐτέραν μὲν εἶναι τὴν τῶν Καυκασίων συνοδικὴν ταύτην μητρόπολιν, ἄλλην δὲ τογχνάειν ἐπισκοπὴν ὑπ' αὐτὸν, τὴν οὕτω πως λεγομένην Καυκασίαν· ἐξετάσεως γάρ, καθάπερ ἐχρῆν, ἀκριβεὲς γενομένης καὶ τῶν κανονικῶν βιβλίων προτεθειμένων εἰς μέσον καὶ τῆς ἀπαριθμήσεως γεγονοῖας λελογισμένως τῶν τε ἐκασταχοῦ μητροπόλεων καὶ τῶν ὑποκειμένων ταύταις ἐπισκοπῶν κατὰ τὴν ἐκ παλαιοῦ ἐπικρατήσασαν τάξιν καὶ ὑποτόπωσιν εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἀνεύρεσιν, οὐδεμία τις εἴρηται ἐπισκοπὴ εὐρισκομένη ὑπὸ τὴν Ἀλανίας ἢ Καυκασία λεγομένη, ὡς αὐτὸς προφασισζόμενος ἔλεγεν, ἀλλὰ μόνον εἴρηται ταῖς ἀληθείαις μητρόπολιν ἡμῶν Καυκασίων ἄνωθεν ταῖς συνοδικαῖς μητροπόλεσι συνηριθμημένη κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον. ὡσαύτως ἐκινήθη καὶ ἀπλήγχθη ἀριθῆλως καὶ ὅπως τὸν ἐπίσκοπον, ὄντινα δῆπου παρανόμως καὶ ἀκανονίστως ἐχειροτόνησεν εἰς τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Καυκασίων, συνοδικὴν οὖσαν, χειροτονήσαντα τὸν τοιοῦτον καὶ προβιάσαντα εἰς ἱερέα τινὰ ἀθέσμως, ἅτε δὴ συναφθέντα γοναικί, ἐξ ἐτέρου οὖση ἀνδρὸς καὶ χηρεοῦση, καὶ εἰς τοῦμφανὲς εἰς τοῦτο ἐξελεγχθέντα, διὰ ταῦτα καθεῖλε τόνδε τὸν ἐπίσκοπον,

καὶ τὸν αὐτὸν πάλιν δεξιωσάμενον ἔπειτα, αὐτονόμῃ γνώμῃ καὶ παρὰ τὴν τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων παρατήρησιν, οὐ μόνον συγχωρήσεως ἤξευσε, ἀλλὰ καὶ συνειλετουόργησεν αὐτῷ, ὅτε δὴ φθάσας ἐχειροτόνησε τὸν Σαρατοῦ ἐπίσκοπον, δεδωκώς ἄδειαν ἀκολούτως ἱερουργεῖν, ὥσπερ ἂν εἰ μηδὲν τι μηδαμῶς προσκεκρουκῶς τοῖς κανόσιν ἐφάνη, πρὸς δὲ δὴ καὶ ἀπὸ στόματος συνοδικῶς διωμολόγησε καὶ πρότερον, μὴ δυνάμενος πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπομάχεσθαι. ἤρκει μὲν οὖν τὰ περὶ τούτου, καὶ μόνον οὕτως ἀποδεδειγμένα, καθαιρέσει ἐκείνον ὑποβαλεῖν, εἰ γὰρ ἀνδρὶ γὰρ ἰσχυρὰ τὰ ἴδια χεῖλη, φησὶ Σολομῶν, καὶ λόγοις οἰκείου στόματος ἀλίσκεται ἕκαστος, πολλῷ γε μᾶλλον ὁ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ συνοδικοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς ἐκκλησίας σχεδὸν ἀπάσης αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς εἴρηται, διωμολόγησας, ὅτι οὐ δι' ἕτερόν τι καθείλε τὸν ὡς δὴθεν Καυκασίων παρανόμως χειροτονηθέντα εἰς τὴν συνοδικὴν ταύτην ἀγιωτάτην μητρόπολιν, εἰ μὴ διὰ τὸ ἀφολάκτως τὴν χειροτονίαν ἐκείνον ποιήσασθαι τοῦ πρεσβυτέρου ἐκείνου τοῦ γυναικί χηρευούση συνεζευγμένου καὶ ἐξ ἑτέρου οὐδὲ ἀνδρός, ὡς δεδήλωται, ἐνταῦθα τοῦ θεοῦ μάλιστα συναλαύνοντος, ὡς τὴν ἀλήθειαν ἀπανταχοῦ ἐκσυδοκούντος κρατεῖν καὶ παρρησιάζεσθαι, σὺν δίκῃ ἐμπεδηθήσεται, ὡς τισὶν ἀρρήκτοις πέδαις περισφιγγόμενος τοῖς χεῖλεσι τοῖς οἰκείοις. τούτων δὲ οὕτω προκεχωρηκότων, ἐπεὶ εὐδοκίᾳ θεοῦ εἰσῆλθεν ὁ κράτιστος καὶ ἄγιός μου αὐτοκράτωρ παραδόξως εἰς τὴν θεοδόξαστον, θεοφύλακτον καὶ θεομεγάλωντον ταύτην Κωνσταντινούπολιν, δικαιοσάντος αὐτὸν τοῦ θεοῦ κατὰ τὸ προσὸν αὐτῷ περιφανὲς δίκαιον εἰς τὴν προγονικὴν καὶ πατρικὴν αὐτοῦ ἀρχὴν, διὰ τὸ θεοφιλῶς βασιλεύειν καὶ ἐν ἅπασιν τοῖς καλλίστοις διαλάμπειν, οὐχ ἥκιστα δὲ φιλανθρωπία τε καὶ χρηστότητι καὶ δικαιοσύνη, ἐπανήλθε δὲ, αὐτοῦ τοῦ θεοῦ συναιρομένου, ἐκ τῆς ὑπερρίας ἐκείνης καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆς, οἱ δὲ γε ῥηθέντες πρεσβύτεροι, οἱ Ταναῖται, οὐκ ἦσαν ἐπιδημοῦντες ἐνταῦθα, ἔφθασε δὲ καὶ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, παρὰ τὴν τούτου αἰτίαν τοὺς ἱερεῖς ἀδικούντος, καθάπερ ἀνωμολογήθη παρὰ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων πολιτῶν καὶ πραγματευτῶν, προσχωρήσας τοῖς Πέρσαις διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι ἀποδοῦναι, ὅσῃν οἱ ἱερεῖς κατεβάλλοντο ἔξοδον, ἀπελθόντες ἐξ αἰτίας αὐτοῦ εἰς τὸν Χάνην, καὶ συνθέμενος τῇ τούτων ἀσεβείᾳ, μουσουλμανίσας, πλείστα καθικέτευσσε συνοδικῶς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ κάσσαν τὴν περὶ αὐτὴν ἱεράν ἀδελ-

φότητα, ὡς ἂν μάλιστα διὰ τὸ ἐπιστρέφαι ἀπὸ τῆς πλάνης καὶ ἀσεβείας τόνδε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λάβῃ ἐπὶ τινα καιρικὴν προθεσίαν τὸ ἐνδόσιμον, καὶ ἀπέλθῃ ἐπὶ τούτῳ ἐκεῖσε, καθοπισχόμενος δι' οἰκιοχειροῦ γράμματος αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ ὑπογραφῇ πεπιστωμένου, ἐπιστῆναι ἀλογοπραγῆτως τῇ καθ' ἡμᾶς ἱερᾷ καὶ θείᾳ συνόδῳ καὶ ἀπολογησασθαι καὶ ἐπὶ τοῖς ἐτέροις ἐγκλήμασιν, ἐφ' οἷς κατηγορεῖτο, δι' ὄλου τοῦ παρελθόντος ὁκτωβρίου μηνός, ἅτε δὴ καὶ τῶν ἀντικαθισταμένων τούτῳ μετακληθέντων καὶ παραγενομένων· ἐπεὶ δὲ αὐτὸς μὲν ἐφεύσατο τὴν ὑπόσχεσιν, οἱ δὲ διαληφθέντες ἱερεῖς ἦσαν τῇ ἐκκλησίᾳ προσεδρεύοντες· καὶ προσταλαιπωρούμενοι πλείστη κακοπαθείᾳ καὶ ἑαυτῶν γε τῶν ἀναγκαίων κατατρυχόμενοι, συνοδικὰ ψήφισματα πολλὰκις καὶ διαφόρως ἀπελύθησαν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀφικέσθαι ἀπροφασίστως εἰς τὴν σύνοδον καὶ, εἴ γε δύναιτο, ἀπολογησασθαι περὶ τῶν ἐπενηγεμένων κατ' αὐτοῦ τοιούτων αἰτιαμάτων, δοθείσης καὶ πάλιν αὐτῷ ἐτέρας καιρικῆς διωρίας, μέχρις καὶ ὄλου δηλαδὴ τοῦ παρελθόντος ἀπριλλίου, τῶνδε τῶν ἱερῶν κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον ἐνταῦθα κατατριβομένων καὶ τὴν τσοσῦτην ὕφισταμένων ταιλαιπωρίαν καὶ κακοπάθειαν καὶ τὴν ἐκείνου ἄφιξιν ἀναμενόντων καὶ διαβιβαζάντων οὐ μόνον τὴν τότε τοῦ μετοπώρου ὥραν, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ χειμῶνος, ἤδη δὲ καὶ ταυτηνὴ σχεδὸν τὴν τοῦ ἐνισταμένου θέρους. πρόεβη μέντοι καὶ αὐτῷ συνοδικὸν ψήφισμα πρὸς αὐτὸν ἐμβριδῶς ἐν ἰσχυρᾷ βεβαιώσει ἐπιφωνούμενον, ὡς, εἴπερ καὶ πάλιν, περιφρονητικῶς διατεθείς, οὐκ ἀπαντήσῃ ἐντὸς τῆς ἀποταχθείσης διωρίας κατὰ πολλὴν συγκατάβασιν, ἤγουν τοῦ παρελθόντος ἀπριλλίου, ὡς δεδηλωται, ὡς καταφρονῶν μὲν καὶ τῆς τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων παρακλεούσεώς τε καὶ διατάξεως, ἀθετῶν δὲ καὶ τὴν πρὸς τὴν σύνοδον ἰδίαν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ ἠμολογουμένως, καθαιρέσει ὑποβληθήσεται ἕνεκα τῶν ἀποδεδειγμένων κατ' αὐτοῦ τοιούτων ἐγκλημάτων, δι' ὧν τοῖς κανόσιν ἐφάνη προσκεκρουκῶς καὶ ἐμπαρουνήσας. ἐκείνος μέντοι γε καὶ διαρρήδην διωμολόγησεν, ἔτι ἐπιδημῶν ἐνταῦθα, ὑπεραλγῶν δῆθεν ἐπὶ τῇ φυχικῇ ἀπωλείᾳ τοῦ ἀδελφοῦ, ὡς, εἴπερ ἀπεδίδοι τὴν καταβληθείσαν παρὰ τῶνδε τῶν ἱερῶν ἔξοδον, ἀπελθόντων ἐξ αἰτίας αὐτοῦ εἰς τὸν Χάνην, καθάπερ εἴρηται ἀνωτέρω, κἀντεῦθεν κατεπαύοντο καὶ τὰ ἐπιφύεστα σκάνδαλα, οὐκ ἂν ὁ ἀδελφός, ὡς μὴ ὠφέλε, τῷ μουσουλμανισμῷ περιέπιπτε, μεμρτήρηται δὲ ἀριδῆλως τὰ περὶ τούτου καὶ παρὰ

τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ τε Χριστουπόλεως καὶ τοῦ Κελτζηνης, ὅτι ἀληθῶς ἐνώπιον αὐτῶν γενομένων αὐτημάτων ἐξέτεκεν οὗτος αὐτὸ καὶ ἀνεκάλυψεν, οἴκοθεν ὠρμημένος, ὡς ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ ἀνιῶμενος, εἰ καὶ τοῦτο σκήψις ὕστερον καὶ ματαία πρόφασις ἀπαλήλεγκται, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἱερωτάτους ἀρχιερεῖς, τὸν Χριστουπόλεως, τὸν Κελτζηνης καὶ τὸν Σμύρνης, ἔτι τε καὶ πρὸς τινὰς τῶν τιμιωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων ἔδειξε καὶ εἶπεν ὁμοίως ἐκείνος, μέλλων ἀποδημεῖν ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα, ὅτι κατὰ πρόφασιν κατεψευσμένην ἐξέθετο τὴν προβάσαν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν παρ' αὐτοῦ, τὸ δὲ σκόπιμον ἦν ἐκείνῳ ὀλοσχερῶς, ὡς εἶπερ μόνον ἰσχύσας ἐξέλθοι, οὐκ ἂν κώποτε ὑποστρέψειεν, ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῷ. οὕτως οὖν οὐ μόνον καθάπαξ κατεφρόνησε τῆς τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων παρατηρήσεως, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐγγράφως ὑπεσχημένων, ἔργῳ δῆπου πληρῶν, ἅπερ ἔλεγε πρότερον, ἀλλὰ καὶ ἐκ κακοήθους ψυχῆς καὶ γνώμης θρασεῖας κατολιγωρῶν ἀντικρὺς καὶ καταπαίξων καὶ παρ' οὐδὲν τιθέμενος τὰ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν κανονικὴν διάταξιν ἀπολυθέντα συνοδικὰ ψηφίσματα, μετακαλούμενα τοῦτον ἐνταῦθα, ἐμήνυεν, ὡς οὐδὲν ἔστιν ἔργον αὐτῷ οὐδὲ φρόνησιμα ἀπικέσθαι ἐνταῦθα, ἐπειδὴ ἑτέρας ἔχει δουλείας ἐπικειμένας αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ ἔγγραφον ἀναφορὰν ἐξαποστεῖλαι ἠνέσχετο εἰς τὴν σύνοδον ἢ ἰκείαν τινὰ ποιήσασθαι καὶ παράκλησιν ἢ καὶ ὠρισμένον τινὰ καιρὸν δηλῶσαι περὶ τῆς ἀρξέως αὐτοῦ ἢ περὶ ἑτέρας ἡστυνοσοῦν αἰτίας ἢ ζητήσεως, ἀφρονέστεως ἔχων παντάπασιν, ὡσπερ ἂν εἰ μὴ διαφύρως ἐξηλέγχετο συνοδικῶς, ἐφ' οἷσπερ ἑάλω τοῖς κανόσι παντελῶς ἀπηγορευμένοις, μηδ' ἐπηγγέλλετο ἔγγραφως ἐπὶ τῷ ἀπαντῆσαι καὶ ἀπολογῆσασθαι, καὶ ταῦτα συνοδικῶν ψηφισμάτων μετακαλουμένων αὐτὸν, ὡς δεδηλωται, καὶ τῶν συγκαταβάσεως λόγῳ δοθεισῶν αὐτῷ καιρικῶν εἰς τοῦτο προθεσμιῶν παρελθουσῶν καὶ τῶν ἱερέων ἐν τῷ ἀναμένειν ἐκτριβέντων σχεδόν, αὐτοῦ τὸν καιρὸν κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ παρακρουομένου καὶ ἀμυντικῶς κατὰ τούτων διακειμένου. καὶ τί ἂν ἔχοι τις περὶ τῶν ἄλλων κατὰ μέρος διεξιέναι; ὅθεν καὶ εἰ κατὰ τὸν ἰγ' κανόνα τῆς ἐν Καρχηδόνι συνόδου οὕτω πρὸς λέξιν διαγορευόντα: „εἰάν τις ἐναντιωθῇ τῇ ἰδίᾳ ὁμολογίᾳ ἢ τοι τῇ ἰδίᾳ ὑπογραφῇ, ἑαυτὸν ἀποστερήσει τῆς ἰδίας τιμῆς,“ πολλῷ γε μᾶλλον ταύτης ἐνδίκως ἀποστερηθήσεται ὁ προδήλως ἀθετητῆς γενόμενος οὐ μόνον τῆς οἰκιοχείρου· αὐτοῦ ἔγγραφου ὑποσχέ-

σεως και υπογραφης, αλλά και προδήλως καταφρονητής τῶν τε θείων κανονικῶν διατάξεων καί τῶν προσκαλουμένων αὐτὸν διαφόρως συνοδικῶν φηγισμάτων και μηδὲ ἀπολογίας ἡστινοσοῦν, καθάπερ και ὀφειλομένως εἶχε. και πάλιν „εἰ κατὰ τὸν ἀποστολικὸν λε' κανόνα οὕτω κατὰ ῥήμα θεοπίζοντα, ἐπίσκοπον μὴ τολμᾶν ἔξω τῶν ἑαυτοῦ ὄρων χειροτονίας ποιῆσθαι εἰς τὰς μὴ ὑποκειμένας αὐτῷ πόλεις και κώμας, εἰ δὲ ἐλεγχθεῖη τοῦτο πεποιητῶς παρὰ τὴν τῶν κατεχόντων τὰς πόλεις ἐκείνας και χώρας γνώμην, καθαιρεῖσθω και αὐτός και οὐδὲ ἐχειροτόνησ.“ διαγορεύουσι δὲ και οἱ φιλοσεβεῖς νόμοι ῥητῶς: „ὁ ἐν ὕπερβρίᾳ χειροτονῶν ἢ και ἕτερόν τι παρὰ τὸ καθήκον ποιῶν ἀγανακτεῖται και ἀφορίζεται.“ οὐχ ἥκιστα ἂν εἴη ὑπὸ καθαιρέσειν εἰς τοῦτο θράσους ἐληλακῶς, ὥστε και τὴν τῶν Καυκασίων τῆς μεγάλης συνόδου ἀγιωτάτην μητρόπολιν και τῆ πατριαρχικῆ περιωπῆ ἀνωθεν ὑποκειμένην και ταῖς λοιπαῖς συνοδικαῖς μητροπόλεις συνηριθμημένην αὐτονόμως και ἀκανονίστως ἀποτολμήσας ποιήσασθαι ὑφ' ἑαυτὸν, οὐ μόνον τῆς ἀληθείας καταφευδόμενος παντελῶς, ἀλλὰ και ἀπ' ἐναντίας ἐλθὼν τῆ ἐτέρᾳ τοῦτου ὁμολογίᾳ ἐγγράφῳ, ὅτε εἰς ἀρχιερέα προέβαινεν, οἰκιοχειρῶς ἐγγραφάμενος ἐπὶ λέξεως οὕτως: „πρὸς τούτοις καθ' ὁμολογῶ φυλάττειν και τὰ πατριαρχικὰ δίκαια ἀπαρχειρήτα.“ πρὸς τούτοις γε μὴν ἔστιν καθαιρετέος και διὰ τὰ ἕτερα ἄτοπα και ἀκανόνιστα, ἅπερ αὐτός τε διωμολόγησεν ἀπὸ τοῦ οἰκείου στόματος, και οἱ διαληφθέντες πραγματευταί και πολιταί συνοδικῶς μετ' ἀσφαλείας τῆς προσηκούσης ἐρωτηθέντες παρέστησαν, τὰ πλείω δὲ παρήκην ὁ λόγος τῆς ἀτοπίας αὐτοῦ, τὸ μῆκος ὑφορώμενος: ἤρκει μόντοι γε και μόνον τὸ ἐν παγίδι ληφθῆναι τῆ ὁμολογίᾳ τῆς γλώσσης αὐτοῦ, τοῦτο δὲ τὸ Σολομώντεινον εἰς τὴν τοῦτου καθαιρέσειν, ἤπερ ἐρρήθη, τὸ δὲ και τὴν τῶν Καυκασίων ἀγιωτάτην μητρόπολιν ἀποσπᾶσαντα τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς και ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ὑφ' ἑαυτὸν ἀναιδῶς ποιήσασθαι, τοῦτο δὲ και πάσης σωμαθείας αὐτὸν ἀποκλείει. διὰ γοῦν ταῦτα συνδιασκεφάμενη ἢ μετριότης ἡμῶν τῆ περι αὐτῆν θείᾳ ὀμηγύρει και ἀδελφότητι τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Σηλυβρίας και τὸν τόπον Νικομηδείας ἐπέχοντος, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Σταυρονπόλεως, τοῦ Χριστουπόλεως, τοῦ Σμύρνης, τοῦ Βιζύης, τοῦ Κελετζίης, τοῦ Μηδείας, τοῦ Ῥωσίου, τοῦ Σουγδαίας, τοῦ Γαρέλλης και τοῦ Λιτβῶν, καθηρημένον τοῦ λοιποῦ

τυγχάνειν αὐτόν, προδήλως ἀθετητὴν τῶν θείων κανόνων γενόμενον, καὶ ἀπογεγομνωμένον πάσης ἰσρυσούνης καὶ παντάπασιν ἀπηλλοτριωμένον τοῦ τῶν ἀρχιερέων χοροῦ καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς καθ' οἶον-δῆτινα τρόπον προσδεχθῆναι εἰς ὕπηρεσίαν ἀρχιερατικὴν ἢ ὅλων ἰσρατικὴν, ἐπειδὴ τὸν τοιοῦτον μετὰ πολλὴν καὶ ἀκριβῆ τὴν ἐξέτασιν ἐνδίκως καὶ κανονικῶς κοινῇ πάντες συνοδικῶς παντελεῖ καθαιρέσει καθοποβάλλομεν. διὰ γοῦν τὴν περὶ τοῦτου μόνιμον τὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰς τὸν ἐξῆς χρόνον ἀπολέλυται καὶ ἡ ἔγγραφος αὐτῆ συνοδικῆ ἀπόφασις εἰς καθαιρέσιν αὐτοῦ, καταστρωθεῖσα ἐν τοῖς ἰσροῖς κωδικίοις, ὥσπερ εἶθισται καὶ νενόμισται κατὰ τὴν ἀνεκαθεν ἐπικρατήσασαν παράδοσιν καὶ ὑποτόπωσιν τῇ ἐκκλησίᾳ θεοῦ †.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰουλίῳ ἰνδ. ἐνάτῃς †.

CLXIII. (6865—1357) aprili ind. X.

Patriarcha nominat metropolitan Rhodi et Cycladum.

I. † Εὐλαβέστατοι κληρικοὶ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ῥόδου, ἀγαπητὰ κατὰ κύριον τέκνα τῆς ἡμῶν μετριότητος. χάριν, εἰρήνην, ἔλκος, εὐθηνίαν τε τῶν ἀγαθῶν καὶ φοικὴν σωτηρίαν ἐπεύχεται ὑμῖν ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. ἡ μετριότης ἡμῶν ἀναδεξαμένη ἀπὸ θεοῦ τὴν οἰκουμενικῶν-τῶν φυχῶν προστασίαν τῶν ἀπάντων χριστιανῶν, διὰ φροντίδος εἶχε καὶ πρότερον ἐγκαταστήσαι ἀρχιερεῖα καὶ ἐπὶ τῇ καθ' ὑμᾶς αὐτῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει· ἐπεὶ δὲ ἀρτίως κατέλαβεν ἐνταῦθα ὁ ἀρτίως φημισθεὶς καὶ χειροτονηθεὶς γνήσιος ἀρχιερεὺς ἐπὶ τῆδε τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, ὑπέριμος καὶ ἔξαρχος τῶν Κηκλάδων νήσων, ἀγαπητὸς κατὰ κύριον ἀδελφός καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀνὴρ εὐλαβῆς καὶ ἐνάρετος καὶ ἰκανὸς φυχῶν προΐστασθαι καὶ χειραγωγεῖν αὐτὰς πρὸς τὴν σωτηρίαν λόγοις καὶ παραινήσεσι ταῖς προσηκούσαις, καὶ ἰδοῦ σὺν θεῷ ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς. παρεγγράται πάσιν ὑμῖν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν ὑποδέξησθε τοῦτον μετὰ περιχαρείας, καὶ εὐφρανθῆτε ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ δέχησθε καὶ σπεύδητε ἐκπληροῦν, ὅσα μέλλει λέγειν καὶ διδάσκειν ὑμᾶς φυχωφελῆ καὶ σωτήρια, ὑπέκοντες αὐτῷ καὶ κειθαρχοῦντες, ὡς οἰκείῳ ποιμένι καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ, καὶ πάντα τρόπον ἐπαγωνιζόμενοι ἀναστρέφεσθαι καὶ πολιτεῦσθαι, ὡς ἀρμόζει χριστιανοῖς ἀνθρώποις κατὰ τοὺς θεσμούς τῆς ἐκκλησίας

θεοῦ, καὶ καθὼς οἱ φιλευσεβεῖς τῶν χριστιανῶν ἀπαιτοῦσι νόμοι, ἀγάπην ἔχοντες μετ' ἀλλήλων καὶ εἰρήνην, ἐλεημοσύνην καὶ μετάδοσιν πρὸς τοὺς πένητας καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, ἐξαγορείαν πρὸς τοὺς πνευματικούς πατέρας, τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνάξεων καὶ τῶν εἰς θεὸν ὕμνων μὴδ' ἀπολιμπανόμενοι ἐπὶ καθάρσει καὶ ἀγιασμῷ τῶν οἰκείων ψυχῶν, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, πάσης μὲν ἀκαθαρσίας ἀπεχόμενοι, πάσης δὲ ἀγαθοεργείας ἀντεχόμενοι, ἐξ ἧς θεὸς θεραπεύεται καὶ ἀμείβεται πλουσίως τοὺς οἰκείους θεράποντας ἕν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τοιαύτην γὰρ καὶ ἔχοντες τὴν ἀναστροφὴν καὶ θεῷ εὐαρεσκούντες, κληρονόμοι γενήσεσθε καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἃ ἐτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ὅλην προθέσει ψυχῆς αὐτῶν ἀγαπήσασιν καὶ τὰς σωτηρίους αὐτοῦ φυλάξασιν ἐντολάς, οὗ καὶ ἡ χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. ε' διὰ τῆς τιμίας δεσποτικῆς καὶ ἀγίας πατριαρχικῆς χειρὸς †.

II. † Οἱ εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ ἐπικράτειαν τῶν Κυκλάδων νήσων εὐρισκόμενοι, ἱερωμένοι, ἄρχοντες, μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ, ἐν κορίφῃ ἀγαπητὰ τέκνα τῆς ἡμῶν μετριότητος. χάρις ὑμῖν εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ. οἴδατε ὡς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ῥόδου γνησίου ἀμοιροῦσης ἀρχιερέως, ἐρημίᾳ τοῦ κωλύοντος, παρσιδήρητο τὸ μέρος τοῦ Κρήτης ἢ καὶ ἕτερός τις, καὶ ἐνήργει χειροτονίας διακόνων καὶ ἱερέων, ἔτι, δὲ καὶ καθιερώσεις ναῶν, παρὰ τὴν κανονικὴν παρατήρησιν ὡς παρ' ἐνορίαν, μὴ ἐνδόσεως οὐσης ἐπὶ τούτοις παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱεράς καὶ θείας συνόδου· ἀρτίως δὲ γινώσκειν ὑμᾶς βουλόμεθα, ὡς τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐφηρίσθη καὶ ἐχειροτονήθη ἐπὶ τῇ ῥηθείᾳ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει ὁ ἱερώτατος ὄδε μητροπολίτης Ῥόδου, ὑπέρτιμος καὶ ἕξαρχος τῶν Κυκλάδων νήσων, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφός καὶ συλλειτουργός τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀνὴρ συνέσει καὶ πνευματικῇ παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένος καὶ ἰκανὸς φοχῶν καὶ πραγμάτων προΐστασθαι καὶ χειραγωγεῖν αὐτὰς πρὸς τὴν σωτηρίαν τῷ ὑποδείγματι τοῦ θεοφιλοῦς βίου αὐτοῦ, ὅστις καὶ ἔρχεται ἰδοῦ σὺν θεῷ πρὸς ὑμᾶς· παρεγγυᾶται τοίνυν πατρικῶς πᾶσιν ὑμῖν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν ὑποδέξησθε τούτον μετ' εὐφροσύνης κατὰ τὸ χρέος. ὅπερ

ἔχετε ἀπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν φιλοσεβῶν νόμων, καὶ ἀπονέ-
μητε τούτῳ κατὰ τὴν περικειμένην αὐτῷ ἀρχιερατικὴν ἀξίαν παντοίαν
αἰδῶ καὶ τιμῆν, καὶ δέχησθε καὶ σπεύδητε ἐκκληροῦν, ὅσα μέλλει
λέγειν καὶ διδάσκειν ὑμᾶς, ἀφορῶντα εἰς ὠφέλειαν τῶν ὑμετέρων
ψυχῶν, καὶ ἐφ' οἷς ἂν δεήσει προβαίνειν χειροτονίας ἱερέων, διακόνων,
ἀλλὰ δὴ καὶ καθιερώσεις ναῶν, τοῦτον μόνον δέχησθε ἐκτελοῦντα
ταῦτα ὡς γνήσιον ἀρχιερέα ὑμῶν καὶ πατέρα πνευματικῶν καὶ διδά-
σκαλον, ἐπειδὴ καὶ αὐταὶ αἱ Κοκλάδες νῆσοι ὑπὸ τὴν αὐτοῦ ἐπικρά-
τειαν εὐρίσκονται καὶ ἐφορεῖαν, τοὺς δὲ ἄλλους πάντας ἀπωθῆσθε καὶ
ἀποπέμψετε, ὡς μηδεμίαν μηδαμῶς ἔχοντας ἐπὶ τούτοις ἄδειαν, κατὰ
τὴν τῶν αὐτῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων παρακάλουσιν καὶ διάταξιν·
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἴπερ πειραθεῖεν ἴσως τινὲς ἢ τῶν τοῦ μέρους τῆς
Κρήτης ἢ ἕτερός τις παρεισέρχεται αὐτόθι ἐνεργεῖν τι ἀρχιερατικόν
ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω κατὰ μέρος εἰρημένων, ἐπὶ περιφρονήσει
τοῦδε τοῦ ἱερωτάτου ἀρχιερέως καὶ ὑπερτίμου, ἐπεὶ ὑπὸ τὴν κανονι-
κὴν εὐθύνην καὶ ἀστηρίαν εἰσὶ, καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν σύναμα τοῖς
καθ' ἡμᾶς ἱερῶ καὶ θείῳ συνόδῳ καὶ ὑπὸ βάρους ἀφορισμοῦ ἐν ἀγίῳ
πνεύματι τοὺς τοιοῦτους ποιούμεθα, ἀλλὰ καὶ εἴπερ ἀπὸ ἐτέρας ἐκ-
κλησίας χηρευούσης καὶ μὴ ὑποκειμένης ἐτέρῳ ἀρχιερεῖ, μηδὲ κατὰ
λόγον ἐπιδόσεως δοθείσης τινὶ, ῥ' ἵκοντό τινες χειροτονίας δέξασθαι
διακόνων καὶ ἱερέων, ἔτι τε καὶ καθιερώσεις ναῶν ποιῆσθαι, διδά-
μεν ἄδειαν ἤδη καὶ ἐκχωροῦμεν τῷ αὐτῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Πρό-
δοο καὶ ὑπερτίμῳ ἐκτελεῖν καὶ ταῦτα πάντα ἀπροκριματίτως καὶ ἀ-
κωλύτως. ἐπεὶ γοῦν κατελάβετε τὴν ἐπὶ τούτου ἡμετέραν καὶ συνοδι-
κὴν παρακάλουσιν, ὀφείλετε εὐγνωμονεῖν καὶ ἐκ τοῦ ἀπ' ἐντεῦθεν ἀπο-
πληροῦν, καθάπερ παρεγγυῶμεν καὶ ἐπισκῆπτομεν, ἵν' οὕτω καὶ ἡ τοῦ
θεοῦ χάρις διαφυλάξαι ὑμᾶς ἀβλαβεῖς καὶ φυγῆ καὶ σώματι καὶ ἀνώ-
τερον παντός ἀνιάρου συναντήματος †

† Μηνὶ καὶ ἰνδ. τοῖς αὐτοῖς διὰ τῆς αὐτῆς τι-
μίας χειρός †.

CLXIV. (6865--1357) iunio ind. X.

Professio fidei Georgii Vascae.

† Πιστεύω εἰς ἓνα θεὸν πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρα-
νοῦ καὶ γῆς κ. τ. λ. καὶ ὁμολογῶ . . . προσέρχομαι καὶ καθαρῶς τῇ

ἀγνωσάτη μεγάλη τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀποβάλλομαι πᾶσαν (αἴρε-
σιν) τῶν λατρίων, τὴν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ
λέγουσαν· καὶ ἐκ τοῦ οὐθοῦ πιστεύω γὰρ καὶ ὁμολογῶ κατὰ τὴν
ἀπόφασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ θεοῦ συμβόλοιο
ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεσθαι μόνου τοῦ πνεῦμα τοῦ ἁγίου· ἀποβάλλομαι
δὲ καὶ ἀρνοῦμαι καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἔθιμα αὐτῶν, τὰ τε ἐκ-
κλησιαστικὰ καὶ τὰ περὶ τῆς λοιπῆς αὐτῶν πολιτείας, καὶ στέργω
πάντα, ὅσα καὶ φρονεῖ καὶ λέγει ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ μεγάλη ἐκκλη-
σία περὶ αὐτῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἰμι καὶ ἐγὼ εἰς τῶν
ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ μαθητῆς τῆς ἐκκλησίας. καὶ εἰς τὴν περὶ
τοῦτοιο ἀσφάλειαν ἐποιήσάμην καὶ τὴν παροῦσάν μου ὁμολογίαν, ὑπο-
γράφας αὐτὴν οἰκιοχειρῶς μὴνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. δεκάτης.

ὁ ἄρχων. *Manu propria*

Georgios . . Vacha archo.

CLXV. (6865—1357) iunio ind. X.

*Patriarcha curam patriarchalis monasterii S. Cyriaci committit Dionysio,
cathegumeno eiusdem monasterii.*

† Ἐνταλτήριον γράμμα, γεγονός τῷ μοναχῷ Διο-
νυσίῳ ἐπὶ τῇ ἐν τῇ Σωζοπόλει σεβασμίᾳ μονῇ
τοῦ ἁγίου Κυρίκου †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος καθί-
στησι καὶ χειροτονεῖ καὶ προχειρίζεται τὸν εὐσεβέστατον ἐν μοναχοῖς
Διονύσιον, καθηγούμενον τῆς κατὰ τὴν θεόσωστον πόλιν Σωζόπολιν
σεβασμίας βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων
μεγάλων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Κυρίκου καὶ Ἰουλίττης, ὅς δὴ καὶ
ὀφείλει ἐπιλαβέσθαι αὐτῆς καὶ ἐπιτηρεῖν καὶ ἐπιβλέπειν τοὺς ἐν αὐτῇ
ἐδρισκομένους μοναχοὺς, φροντίζειν τε καὶ ἐπιμελεῖσθαι καὶ σκοπεῖν
ὕπερ τῆς συστάσεως καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐπιδιδασκῆσαι τε καὶ
αὐξήσεως τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ πάντα ποιεῖν ἀκωλύτως ἐν αὐτῇ
ὡς τῆς μονῆς ταύτης καθηγούμενος . . . ἂν βούλοιο ἀφορῶντα εἰς τὴν
αὐτῶν λυσιτέλειαν, ὀφειλόντων τῶν ἐν αὐτῇ ἐδρισκομένων πάντων μο-
ναχῶν στέργειν καὶ ὑποτάσσεσθαι καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν καὶ τιμᾶν καὶ
τὴν προσήκουσαν καὶ ὀφειλομένην ἀπονέμειν αὐτῷ τιμὴν καὶ αἰδῶ καὶ

εὐπειθειαν καὶ ὑπακούειν αὐτῷ, ἐφ' οἷς (ἂν ἔχοι λέγειν) πρὸς αὐτοὺς, ἀφορῶσιν εἰς φοβικὴν αὐτῶν λουσιτέλειαν· εἰ δὲ τις ἀντιλέγειν αὐτῷ κειραθείη καὶ ἀντιπράττειν, εὐθύνῃν ὑποστήσεται κανονικῶς τὴν ἀξίαν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος. καθέξει τοίνον οὗτος τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης μονῆς, μετέχων καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τόπου καὶ τῆς προεδρίας καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ δικαίων, ἐπιμελούμενος καὶ φροντίζων, καθὼς εἴρηται, τῆς εὐκόσμου τάξεώς τε καὶ καταστάσεως τῆς μονῆς ταύτης καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐπιδιδόσεώς τε καὶ ἀξέψεως τῶν προσόντων αὐτῇ κτημάτων τε καὶ πραγμάτων καὶ λοιπῶν ἄλλων δικαίων. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἀπολέλυται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴ νὶ ἰουνίφ ἰνδ. δεκάτης †.

† Προσέκειτο καὶ τοῦτο ἐν τῷ παρόντι γράμματι· ὅτι ὀφείλει δὲ οὗτος παραπέμπει ἀνεγκρατῆτως εἰς τὸ πατριαρχικὸν καλλίον τὸ σύνθηθος καὶ ἀποτεταγμένον κανονικόν †.

CLXVI. (6865—1357) iunio ind. X.

Synodus metropolitana Mesembriae restituit dno castella.

† Ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Μεσημβρίας καὶ ὑπέρτιμος καὶ πρόεδρος Ἀγγιάλου, κατὰ πνεῦμα ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, κῦρ Ἀντώνιος, συνελεύσεως κοινῆς γενομένης τῶν ἐν τῇ θεοδοξίᾳ καὶ θεομαγαλόντι Κωνσταντινουπόλει παρόντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων, συνῶν αὐτοῖς καὶ αὐτὸς καὶ συνεδριάζων τῇ ἡμῶν μετριότητι, κινήθηκεν ἐπὶ τοῦ μέσου, ὡς τῇ ὑπ' αὐτὸν ἐνορίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων, ἅπερ αὐτῇ ὑπόκεινται, εἰσὶν ἐκ παλαιοῦ ὑποτεταγμένα καὶ τὰ περὶ τὴν Μεσημβρίαν δύο καστέλλια, ὧν τὸ μὲν ἐν Κοζέακον ὀνομάζουσιν ἐγχωρίως, τὸ δὲ ἕτερον Ἐμμουνα, ὅτι δὲ ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τελοῦσι τοῦ εὐτυχιστάτου δεσπότη τοῦ Τομπροτίτζα, τυγχάνουσι καὶ ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψεως παρὰ τοῦ Βάρνης τὸ γε νὸν ἔχον, καὶ ἐζήτησεν ἐπαναλαβεῖν αὐτὰ τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ ἀρχήθεν διαφέροντα. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν, διασκεφαμένη κοινῇ σύναμμα τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερίμοις, τῷ Ἐφέσου, τῷ Ἡρακλείας, τῷ Βρούσεως καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ Κοζίκου, τῷ Σίδης, τῷ Ἀδριανουπόλεως, τῷ Σωζοκόλεως καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ

Ῥόδου, συνδιασκεψαμένη γοῦν περὶ τούτου, ἐπέπερ καὶ παρ' ἄλλων ἔμαθεν ὁτως ἔχειν, ἀλλὰ δὴ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Βάρνης, παρόντος καὶ αὐτοῦ καὶ τοῦτο συνομολογήσαντος, διέγνω καὶ ἀπεφάνετο κατὰ κοινὴν ὁμογνώμοσύνην, προσεῖναι ταῦτα τῇ τῆς Μεσημβρίας μητροπόλει κατὰ τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν, ὡς ἐνοριακὰ αὐτῆς δίκαια καὶ ἐντεῦθεν αὐτῇ διαφέροντα. καθέξει τοίνυν καὶ ταῦτα ὁ ῥηθεις ἱερωτάτος μητροπολίτης Μεσημβρίας, καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικά καὶ ἐν αὐτοῖς διακράξεται, μηδενὸς τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνδισταμένου καὶ ἀντικείμενου, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀκωλύτως ἀποιίσεται πάντα ἑαυτοῦ δίκαια. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀπολέλοιται αὐτῷ καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ διδγνώσις καὶ ἀπόφασις τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας καὶ θείας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. δεκάτης †.

CLXVII. (6866—1357) decembri ind. XI.

Patriarcha iterum monet visitatores, ut clerum moderentur, et clericos, ut dignitati suae convenienter vivant.

I. † Τοὺς τὴν καθολικὴν τῶν ψυχῶν προστασίαν καὶ ποιμανσίαν πεπιστευμένους κ. τ. λ. vide CXXXV. I. pag. 306—308.

Ἐπει δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως, φθόνῳ τοῦ πονηροῦ δαίμονος, μὴ συντηρηθέντες εἰς ἅπερ ἡμεῖς καὶ πρότερον διαφόρως εἰσηγησάμεθα, ἐξετράπητε, οἵτινες δὴ καὶ ἐξετράπητε, χεῖρονα τῶν προτέρων ἐκείνων πεποιηκότες, ὡς μῆτε θεὸν φοβούμενοι, μῆτε ἀνθρώπους αἰσχυρόμενοι, ἐβουλόμην ἂν, καθάπερ ὁ τοῦ δικαίου δίδωσι λόγος, τοὺς τοιοῦτους ἀπογομῶσαι τοῦ τῆς ἱερωσύνης σεμνώματος, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ νόμου διδάξιν ὁ μετὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην παραίνεσιν καὶ ἐπιφώνησιν περιφρονῶν τε καὶ κατολιγρωῶν ἰσχυρῶς εἰς δικαστήριον παραδίδεται, ἢ πάλιν, ὡς τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐντέλλεται θεόπισμα, ὡς ἔθνη κούδ καὶ τελώνας τοὺς τοιοῦτους ἔχειν τε καὶ νομίζειν, φιλανθρωπία δὲ ὅμως χρησαμένη ἢ μετριότης ἡμῶν, οὐ μόνον τὴν πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην εἰσήγησιν, ἀλλὰ καὶ τετάρτην ποιεῖται τὴν σήμερον, ἤδη καὶ τελευταίαν, ὁ δὲ γε βουλόμενος ἱερασθαι θεῷ, ἔγγραφον, ὡς εἶθιςται καὶ νενόμισται ἱερεῦσιν, ὄφειλει δοῦναι ἀσφάλειαν, ὥστε, εἴπερ τὸ ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸ ἐξῆς φωραθεῖη τοῖς

αὐτοῖς περιπίπτων καὶ ἀλισκόμενος ἀτοπήμασι καὶ ἀπηγορευμένοις ἔργοις, ὡς εἴρηται, ἀπαλλοτριοδοῦσθαι παντελῶς τῆς ἱερωσύνης ἀσυμπαθῶς, καὶ μῆτε παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, μῆτε παρὰ ἀρχιερέως, μῆτε δὲ διὰ τινος τῶν πνευματικῶν ἀνδρῶν μεσιτείας ὅλως ἐπιτοχεῖν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν κατὰ τὴν θεοδόξαστον ταύτην Κωνσταντινούπολιν ἀποστατημένων ἐξάρχων κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον, γινώσκων τινας τῶν ἱερέων ὑπὸ τὴν ἔνοριαν αὐτοῦ περιφρονητάς καὶ κατεγνώσμενως βιοῦντας, θελήσει ἢ διὰ φιλίαν ἢ διὰ συγγένειαν ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἕτερον παροσκοῦπτειν καὶ συγκαλύπτειν αὐτοὺς καὶ μὴ διαρρήδη ἀναφέρειν τῇ ἡμῶν μετριότητι, ὁ τοιοῦτος καὶ μείζονα τὴν κανονικὴν εὐθύνην καὶ κατὰ κρισιν ὑποστήσεται, οὐ μόνον περὶ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν ἀνασθεμιμένην τοῦτω ἐξαρχικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἔνοχην. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἡ παροῦσα γραφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀπόλυθῆσα κατὰ μῆνα δεκέμβριον τοῦ 5 ω ξ 5' ἔτους, κατεστρώθη ἐν τοῖς ἱεροῖς κωδικίοις διὰ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς εἶδησιν καὶ ἀσφάλειαν †.

† Στέργομεν καὶ ἐμμένομεν ἅπαντες ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ διανοίας εἰς ὅσον παραινεῖ πρὸς ἡμᾶς ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διὰ τῆς παροῦσης, καὶ ὑπισχνόμεθα φυλάττειν ταῦτα ἀπαρεγγεῖρητα, εἰ δ' οὖν, ἵνα ὦμεν γεγαμνωμένοι πάσης ἱερωσύνης †. † Ὁ διδάσκαλος τοῦ εὐαγγελίου καὶ ἕξαρχος πρεσβύτερος Μανουὴλ ὁ . . . †. † Ὁ ἔκδικος τῶν κρίσεων τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ἕξαρχος καὶ ταβουλάριος Μιχαὴλ ὁ Βαλσαμῶν τὰ ὀρισθέντα καὶ τυπωθέντα στέργων ὑπέγραφα †. † Ὁ ἔκδικος τῶν κρίσεων Μιχαὴλ ὁ Τεμανὸς καὶ ἕξαρχος τὰ ῥηθέντα καὶ ἀποφανθέντα στέργων ὑπέγραφα †. † Ὁ ἔκδικος καὶ κατηχητὴς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἕξαρχος Νικόλαος ὁ Πηγηνὸς τὰ ὀρισθέντα στέργων ὑπέγραφα †. † Ὁ ἔκδικος καὶ κατηχητὴς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἕξαρχος καὶ ταβουλάριος Ἰωάννης ὁ Πελιώτης τὰ ῥηθέντα καὶ ἀποφανθέντα στέργων ὑπέγραφα †. † Ὁ ἔκδικος καὶ κατηχητὴς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἕξαρχος καὶ ταβουλάριος Μιχαὴλ ὁ Κουταριώτης τὰ ῥηθέντα καὶ ἀποφανθέντα στέργων ὑπέγραφα †. † Ὁ ἀπὸ τοῦ εὐαγοῦς βασιλικοῦ κλήρου τῶν Βλαχερνῶν οἰκονόμος, ταβουλ-

ἀγιωτάτη μεγάλη τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, καὶ ἀποβάλλομαι πᾶσαν (αἴρε-
σιν) τῶν λατρίων, τὴν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος καὶ
λέγουσαν· καὶ ἐκ τοῦ οἴου πιστεύω γὰρ καὶ ὁμολογῶ κατὰ τὴν
ἀπόφασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ συμβόλου
ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεσθαι μόνου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀποβάλ-
λομαι δὲ καὶ ἀρνοῦμαι καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἔθιμα αὐτῶν, τὰ τε ἐκ-
κλησιαστικά καὶ τὰ περὶ τῆς λοιπῆς αὐτῶν πολιτείας, καὶ στέργω
πάντα, ὅσα καὶ φρονεῖ καὶ λέγει ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ μεγάλη ἐκκλη-
σία περὶ αὐτῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἰμὶ καὶ ἐγὼ εἰς τῶν
ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ μαθητῆς τῆς ἐκκλησίας. καὶ εἰς τὴν περὶ
τούτου ἀσφάλειαν ἐποιήσάμην καὶ τὴν παρουσάν μου ὁμολογίαν, ὑπο-
γράφας αὐτὴν οἰκιοχειρῶς μὴνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. δεκάτης.

ὁ ἀρχων. *Manu propria*

Georgios . . Vacha archo.

CLXV. (6865—1357) iunio ind. X.

*Patriarcha curam patriarchalis monasterii S. Cyriaci committit Dionysio,
cathegumeno eiusdem monasterii.*

† Ἐνταυτῆριον γράμμα, γεγονὸς τῷ μοναχῷ Διο-
νυσίῳ ἐπὶ τῇ ἐν τῇ Σωζοπόλει σεβασμίας μονῆ
τοῦ ἀγίου Κυρίκου †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος καθί-
στησι καὶ χειροτονεῖ καὶ προχειρίζεται τὸν εὐσεβέστατον ἐν μοναχοῖς
Διονύσιον, καθηγούμενον τῆς κατὰ τὴν θεόσωστον πόλιν Σωζόπολιν
σεβασμίας βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων
μεγάλων τοῦ Χριστοῦ μαρτύρων Κυρίκου καὶ Ἰουλίτης, ὃς δὴ καὶ
ὀφείλει ἐπιλαβέσθαι αὐτῆς καὶ ἐπιτηρεῖν καὶ ἐπιβλέπειν τοὺς ἐν αὐτῇ
εὐρισκομένους μοναχοὺς, φροντίζειν τε καὶ ἐπιμελεῖσθαι καὶ σκοπεύ-
ειν ὑπὲρ τῆς συστάσεως καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐπιδόσεώς τε καὶ
ἀξίωσεως τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ πάντα ποιεῖν ἀκωλύτως ἐν αὐτῇ
ὡς τῆς μονῆς ταύτης καθηγούμενος . . . ἂν βούλοιο ἀφορῶντα εἰς τὴν
αὐτῶν λουσιτέλειαν, ὀφειλόντων τῶν ἐν αὐτῇ εὐρισκομένων πάντων μο-
ναχῶν στέργειν καὶ ὑποτάσσεσθαι καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν καὶ τιμᾶν καὶ
τὴν προσήκουσαν καὶ ὀφειλομένην ἀπονέμειν αὐτῷ τιμὴν καὶ αἰδῶ καὶ

εὐπειθειαν καὶ ὑπακούειν αὐτῷ, ἐφ' οἷς (ἂν ἔχοι λέγειν) πρὸς αὐτοὺς, ἀπορῶσιν εἰς φοβικὴν αὐτῶν λουσιτέλειαν· εἰ δὲ τις ἀντιλέγειν αὐτῷ πειραθεῖη καὶ ἀντιπράττει, εὐθὺν ὑποστήσεται κανονικῶς τὴν ἀξίαν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος. καθέξει τοίνον οὗτος τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης μονῆς, μετέχων καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ τόπου καὶ τῆς προεδρίας καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ δικαίων, ἐπιμελούμενος καὶ φροντίζων, καθὼς εἴρηται, τῆς ἐκδόσμου τάξεώς τε καὶ καταστάσεως τῆς μονῆς ταύτης καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐπιδόσεώς τε καὶ ἀδείξεως τῶν προσόντων αὐτῇ κτημάτων τε καὶ πραγμάτων καὶ λοιπῶν ἄλλων δικαίων. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἀπολέλοιται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴν ἰουνίου ἰνδ. δεκάτης †.

† Προσέκειτο καὶ τοῦτο ἐν τῷ παρόντι γράμματι· ὅτι ὄφειλε δὲ οὗτος παρακέμπειν ἀνεγκρατῆτως εἰς τὸ πατριαρχικὸν καλλίον τὸ σύνθηρος καὶ ἀποτεταγμένον κανονικόν †.

CLXVI. (6865—1357) iunio ind. X.

Synodus metropolitae Mesembriae restituit dno castella.

† Ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Μεσημβρίας καὶ ὑπερίμιος καὶ πρόεδρος Ἀγχιάλου, κατὰ πνεῦμα ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειουργός, κῆρ Ἀντώνιος, συνελεύσεως κοινῆς γενομένης τῶν ἐν τῇ θεοδοξάστῃ καὶ θεομεγαλύντῃ Κωνσταντινουπόλει παρόντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων, συνῶν αὐτοῖς καὶ αὐτὸς καὶ συνεδριάζων τῇ ἡμῶν μετριότητι, κεκίνηκεν ἐπὶ τοῦ μέσου, ὡς τῇ ὑπ' αὐτὸν ἐνορίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων, ἅπερ αὐτῇ ὑπόκειται, εἰσὶν ἐκ παλαιῶν ἀποτεταγμένα καὶ τὰ περὶ τὴν Μεσημβρίαν δύο καστέλλια, ὧν τὸ μὲν ἐν Κοζέσκον ὀνομάζουσιν ἐγχωρίως, τὸ δὲ ἕτερον Ἐμμονα, ὅτι δὲ ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τελοῦσι τοῦ εὐτυχιστάτου δεσπότη τοῦ Τομπροτίτζα, τυγχάνουσι καὶ ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψεως παρὰ τοῦ Βάρνης τὸ γε νῦν ἔχον, καὶ ἐζήτησεν ἐπαναλαβεῖν αὐτὰ τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ ἀρχήθην διαφέροντα. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν, διασκεψαμένη κοινῇ σύναμμα τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερίμοις, τῷ Ἐφέσσου, τῷ Ἡρακλείας, τῷ Βρῦζεως καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ Κοζίκου, τῷ Σίδης, τῷ Ἀδριανουπόλεως, τῷ Σωζοπόλεως καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ

Ῥόδου, συνδιασκεφαμένη γοῦν περὶ τούτου, ἐπέπερ καὶ παρ' ἄλλων ἔμαθεν ὅπως ἔχειν, ἀλλὰ δὴ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Βάρνης, παρόντος καὶ αὐτοῦ καὶ τούτο συνομολογήσαντος, διέγνω καὶ ἀπεφάνετο κατὰ κοινήν ἁμογνώμοσύνην, προσεῖναι ταῦτα τῇ τῆς Μεσημβρίας μητροπόλει κατὰ τὴν ἀρχαίαν κατάστασιν, ὡς ἐνοριακὰ αὐτῆς δίκαια καὶ ἐντεῦθεν αὐτῇ διαφέροντα. καθέξει τοίνον καὶ ταῦτα ὁ ῥήθεις ἱερωτάτος μητροπολίτης Μεσημβρίας, καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικά καὶ ἐν αὐτοῖς διαπράξεται, μηδενὸς τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνθισταμένων καὶ ἀντιπίπτοντος, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀκωλύτως ἀποίσειται πάντα ἑαυτοῦ δίκαια. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀπολέλυται αὐτῷ καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ διάγνωσις καὶ ἀπόφασις τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας καὶ θείας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὲν ἰουνίῳ ἰνδ. δεκάτῃς †.

CLXVII. (6866—1357) decembri ind. XI.

Patriarcha iterum monet visitatores, ut clerum moderentur, et clericos, ut dignitati suae convenienter vivant.

I. † Τοὺς τὴν καθολικὴν τῶν ψυχῶν προστασίαν καὶ ποιμανσίαν πεπιστευμένους κ. τ. λ. vide CXXXV. I. pag. 306—308.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως, φθόνῳ τοῦ πονηροῦ δαίμονος, μὴ συντηρηθέντες εἰς ἅπερ ἡμεῖς καὶ πρότερον διαφόρως εἰσηγησάμεθα, ἐξετράπητε, οἵτινες δὴ καὶ ἐξετράπητε, χεῖρονα τῶν προτέρων ἐκείνων πεποιηκότες, ὡς μήτε θεὸν φοβούμενοι, μήτε ἀνθρώπους αἰσχυρόμενοι, ἐβουλόμην ἂν, καθάπερ ὁ τοῦ δικαίου δίδωσι λόγος, τοὺς τοιοῦτους ἀπογομνῶσαι τοῦ τῆς ἱερωσύνης σεμνώματος, ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ νόμου διάταξιν ὁ μετὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην παραίνεσιν καὶ ἐπιφώνησιν περιφρονῶν τε καὶ κατολιγρωῶν ἰσχυρῶς εἰς δικαστήριον παραδίδοται, ἢ πάλιν, ὡς τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐντέλλεται θέσπισμα, ὡς ἔθνη καὶ τελῶνας τοὺς τοιοῦτους ἔχειν τε καὶ νομίζειν, φιλανθρωπία δὲ ὅμως χρῆσαμένη ἢ μετριότης ἡμῶν, οὐ μόνον τὴν πρώτην καὶ δευτέραν καὶ τρίτην εἰσήγησιν, ἀλλὰ καὶ τετάρτην ποιεῖται τὴν σήμερον, ἥδη καὶ τελευταίαν, ὁ δὲ γε βουλόμενος ἰερασθαι θεῷ, ἔγγραφον, ὡς εἶθιςται καὶ νενόμισται ἱερεῦσιν, ὀφείλει δοῦναι ἀσφάλειαν, ὥστε, εἴπερ τὸ ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸ ἐξῆς φωραθεῖη τοῖς

αὐτοῖς περιπίπτων καὶ ἀλισκόμενος ἀτοπήμασι καὶ ἀπηγορευμένοις ἔργοις, ὡς εἴρηται, ἀπαλλοτριοδοῦναι παντελῶς τῆς ἱερωσύνης ἀσυμπαθῶς, καὶ μῆτε παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, μῆτε παρὰ ἀρχιερέως, μῆτε δὲ διὰ τινος τῶν πνευματικῶν ἀνδρῶν μεσιτείας ὅπως ἐπιτοχεῖν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν κατὰ τὴν θεοδόξαστον ταύτην Κωνσταντινούπολιν ἀποσταγμένων ἐξάρχων κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον, γινώσκων τινὰς τῶν ἱερέων ὑπὸ τὴν ἐνορίαν αὐτοῦ περιφρονητὰς καὶ κατεγνωσμένως βιοῦντας, θελήσει ἢ διὰ φιλίαν ἢ διὰ συγγένειαν ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἕτερον παροσκοῦνται καὶ συγκαλοῦνται αὐτοῦς καὶ μὴ διαρρήθῃν ἀναφέρειν τῇ ἡμῶν μετριότητι, ὁ τοιοῦτος καὶ μείζονα τὴν κανονικὴν εὐθύνην καὶ κατὰ κριεὶν ὑποστήσεται, οὐ μόνον περὶ τὴν ἱερωσύνην αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν ἀνατεθειμένην τοῦτω ἐξαρχικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐνοχίην. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἡ παροῦσα γραφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀπόλυθῆσα κατὰ μῆνα δεκέμβριον τοῦ 5 ω ξ ε' ἔτους, κατεστρώθη ἐν τοῖς ἱεροῖς κωδικίοις διὰ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς εἶδησιν καὶ ἀσφάλειαν †.

† Στέργομεν καὶ ἐμμένομεν ἅπαντες ἐξ ὅλης φοχῆς καὶ διανοίας εἰς ὅσον παραινῶν πρὸς ἡμᾶς ὁ παναγιώτατος, ἡμῶν δεσπότης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διὰ τῆς παρούσης, καὶ ὑπιοχνοῦμεθα φυλάττειν ταῦτα ἀπαρεχγείρητα, εἰ δ' οὖν, ἵνα ὦμεν γεγαμνωμένοι πάσης ἱερωσύνης †. † Ὁ διδάσκαλος τοῦ εὐαγγελίου καὶ ἐξαρχος πρεσβύτερος Μανουὴλ ὁ . . . †. † Ὁ ἐκδικος τῶν κρίσεων τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ἐξαρχος καὶ ταβουλλάριος Μιχαὴλ ὁ Βαλσαμῶν τὰ ῥηθέντα καὶ τυπωθέντα στέργων ὑπέγραψα †. † Ὁ ἐκδικος τῶν κρίσεων Μιχαὴλ ὁ Τρμενὸς καὶ ἐξαρχος τὰ ῥηθέντα καὶ ἀποφανθέντα στέργων ὑπέγραψα †. † Ὁ ἐκδικος καὶ κατηχητὴς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐξαρχος Νικόλαος ὁ Πηγηνὸς τὰ ῥηθέντα στέργων ὑπέγραψα †. † Ὁ ἐκδικος καὶ κατηχητὴς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐξαρχος καὶ ταβουλλάριος Ἰωάννης ὁ Πελιώτης τὰ ῥηθέντα καὶ ἀποφανθέντα στέργων ὑπέγραψα †. † Ὁ ἐκδικος καὶ κατηχητὴς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἐξαρχος καὶ ταβουλλάριος Μιχαὴλ ὁ Κουταριώτης τὰ ῥηθέντα καὶ ἀποφανθέντα στέργων ὑπέγραψα †. † Ὁ ἀπὸ τοῦ εὐαγοῦς βασιλικοῦ κλήρου τῶν Βλαχερνῶν οἰκονόμος, ταβουλ-

λάριος και Ξεαρχος ὁ Πατριώτης τὰ ῥηθέντα και ἀποφανθέντα στέργων ὑπέγραφα †. † Ὁ εὐτελής ἱερεὺς, Ξεαρχος και ταβουλλάριος Γεώργιος ὁ Κομιανός τὰ ῥηθέντα και ἀποφανθέντα στέργων ὑπέγραφα †. † Ὁ ἔκδικος και κατηχητὴς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ταβουλλάριος και Ξεαρχος Θεόδωρος ὁ Ἀποστόλης τὰ κυρωθέντα και ἀποφανθέντα στέργων ὑπέγραφα †. † Ὁ ἔκδικος, Ξεαρχος και ταβουλλάριος Ἰωάννης ὁ Ἀθωάτης τὰ κυρωθέντα και ἀποφανθέντα στέργων ὑπέγραφα †. Σιμεὼν ὁ Μελιδόνης. Τιμόθεος ὁ Τζουρινός. Μανουὴλ ὁ Πολίτης. Μανουὴλ ὁ Κληρονόμος. Θεοφιλαχτος ὁ Σφοδρός. Γρηγόριος ὁ Πολίτης. Μανουὴλ ὁ Πεκατόμενος. Κωνσταντίνος ὁ Τριαντάκαλλος. Γεώργιος ὁ Μελέγγαλας. Γεώργιος ὁ Βασιλικός. Στυλιανός ὁ Καλλωνάς. Θεόδωρος ὁ Ἀλιάτης. Φίλιππος ὁ Βρανάς. Γεώργιος ὁ Ξοφίας. Θωμάς ὁ Βαγομαντάς. Ἰωάννης ὁ Σωλομάν. Θεόδωρος ὁ Καβαλλαρόπουλος. Μιχαὴλ ὁ Μελιτάς. Ἀνδρόνηκος ὁ Ἀπληχαράς. Νικήτας ὁ Ἀργυρός. Δανιὴλ ὁ Τζοράκης. Γρηγόριος ὁ Παζίκης. Ἰωάννης ὁ Σταμάτης. Ἰωάννης ὁ Ἀγιοθεοδορήτης. Νικόλαος ὁ Καραᾶς. Γεώργιος ὁ Πορός. Δημήτριος ὁ Μεσπιλοῦδης. Κωνσταντίνος ὁ Βαλάς. Γεώργιος ὁ Εὐδοκιανός. Γεώργιος ὁ Γουρῆς. Μανουὴλ Χαρσιανίτης ὁ Βούλλης. Μιχαὴλ ὁ Λαδικονός. Μιχαὴλ διάκονος ὁ Χωματιανός και ζωγράφος. Ἀβράμιος ὁ Πορρός. Κωνσταντίνος ὁ Μελλίτης †.

II. † Ἐπει δ' οὐκ οἶδ' ὅπως φθόνῳ τοῦ κληροῦ δαίμονος κ. τ. λ. vide CLXVII. I. pag. 368. *) Δημήτριος ὁ Στοπκιώτης. Γεώργιος ὁ Ἀγάλων. Ἰωάννης ὁ Πιμπανώρης. Θεόδωρος ὁ Γαβράς. Γεώργιος ὁ Δαμιανός. Κύρικος ὁ Παδιάτης. Θεόδωρος ὁ Γαρέλιος. Ἰωάννης ὁ Μερκοῦρης και προδρομηγός. Ἀνδρέας ὁ Ρῶσος. Ἰωάννης ὁ Ρῶσος. Γεώργιος ὁ Σπραντινός. Θεόδωρος ὁ Τζήντρον. Γεώργιος ὁ Ἀβράμης. Μανουὴλ ὁ Καλοῦδας. Εὐδύμιος ὁ Μακρόπιος. Ἰωάννης ὁ Καμπαγίνης. Θεόδωρος ὁ Μάγιστρος. Γεώργιος ὁ Πεπλεγμένος. Ἰωάννης ὁ Ἀρχιστρατηγῆτης. Γεώργιος ὁ Γαριάνος. Ἰωάννης ὁ Πηγηγός. Θεόδωρος ὁ Ζικανός. Μανουὴλ ὁ Νικανός. Γεώργιος ὁ Ἰβαδάρεος. Κωνσταντίνος ὁ Κα-

*) Sexies adhuc in codice: sed omnibus, subscriptiones solummodo consignantes.

μίτζης. Μιχαήλ ὁ Παδιάτης. Ἰωάννης ὁ Ἄλοάτης. Κωνσταντῖνος ὁ Τζουρινός. Γεώργιος ὁ Πηγηνός. ὁ Καλοκύρης. Μιχαήλ ὁ Μαρλωνάς. ὁ Καλοῦδῶς. Ἰωάννης ὁ Βρανάς. Θεόδωρος ὁ Καλορηνός. Μανουήλ ὁ Καθαρός. Μανουήλ ὁ Χαμιλός. Νικήτας ὁ Κεντρινός. Γεώργιος ὁ Προβατάρης. Θεόδωρος ὁ Βρανάς. Ἰωάννης ὁ Πετρινός. Θεόδωρος ὁ Δοκειανός. Μιχαήλ ὁ Παρδικάρας. Γεώργιος ὁ Δοκειανός. Θεόδωρος ὁ Χαρσιανίτης. Γεώργιος ὁ Σιδηράς. Ἰωάννης ὁ Κηριακός. Μανουήλ Καλοσιδάς. Ἰωάννης ὁ Καλειπρινός. Θεόδωρος ὁ Βομανός. Κωνσταντῖνος ὁ Χαρσιώτης. ὁ πρωτοπαπᾶς τοῦ κλήρου τῶν Βλαχερνῶν Μανουήλ ὁ Μονομάχος. ταβουλλάριος ὁ Χρυσοβέργης. Γεώργιος Γανός. Μιχαήλ ὁ Προπολ . . . Γεώργιος ὁ Γλοκῆς. Νικόλαος ὁ Κοζηκοῖνός. Νικήτας ὁ Τζηράκις. Ἰωάννης Μάζαρης. Θεόδωρος ὁ Δοκειανός. Γεώργιος ὁ Δοκειανός. Μιχαήλ ὁ Σγουρόπουλος. Γεώργιος ὁ Χαλαμᾶ. Ἰωάννης ὁ Σιροποῦλος. Θεοδώσιος ὁ Σταυράκις. Μανουήλ ὁ Πιδηνός. Γεώργιος ὁ Πετρινός. Ἰωάννης ὁ Ῥιάλλης. Ἰωάννης ὁ Κήναμος. Θεόδωρος ὁ Θαλάσσευς. Μανουήλ ὁ Περαινῆς. Γεώργιος ὁ Ῥεντακηνός. Νικόλαος ὁ Κασταμονίτης. Μιχαήλ ὁ Πασιδάς. Κωνσταντῖνος ὁ Καθάρος. Μιχαήλ ὁ Πετρινός. Κωνσταντῖνος ὁ Κουκουλάς. Γεώργιος ὁ Ἡλιοκαλήτης. Ἰωάννης ὁ Ἀγιοκλασίτης. Θεόδωρος ὁ Πλουμίτης. Μιχαήλ ὁ Χρυσοβέργας. Μιχαήλ ὁ Καλομίσιδος. Μανουήλ ὁ Ἀσπρόπουλος. Μιχαήλ ὁ Χαμέας. Μιχαήλ ὁ Κυδωνάτης. Ἰωάννης ὁ Βαριμίντας. Θεόδωρος ὁ Ζυγανός. Ἰωάννης ὁ Καλαμάτης. Γεώργιος ὁ Παπύρας. Μανουήλ ὁ Κουσταριώτης. Λέων ὁ Σορόπουλος. Μιχαήλ ὁ Ἄλουσιανός. Θεόδωρος ὁ Σταυρῆς. Γεώργιος ὁ Χλόρος. Ἰωάννης ὁ Λινοζός. Ἰωάννης ὁ Στασινός. Ἀλέξης ὁ Γαλατηνῆς. Μανουήλ ὁ Χιρίας. Ἰωαννιτζάνης. Κωνσταντῖνος ὁ Αἰμηλιανός. Ἰωάννης ὁ Καθαρός. ὁ ἔξαρχος καὶ ταβουλλάριος Γεώργιος ὁ Κομιανός. Ἰωάννης ὁ Ῥόδιος. Κωνσταντῖνος ὁ Ῥαδαρίτης. Ἰωάννης ὁ Ἀργυρόπουλος. Σταματῖνος ὁ Χρυσάφης. Μιχαήλ ὁ Βαρζάνης. Θεόδωρος ὁ Μεροῦλας. Νικόλαος ὁ Βενιαμῆν. Κωνσταντῖνος ὁ Καλ Μανουήλ ὁ Γαρέλης. Μανουήλ ὁ Κοδονός. Θεόδωρος ὁ Κήναμος. Ἰωάννης ὁ Ξανθόπουλος. Γεώργιος ὁ Τριαντάρης. Θεόδωρος ὁ Θερηανός. Μιχαήλ ὁ Ἀτζηχοουμινός. Γεώργιος ὁ Μαυρολέων. Νηκῆτας ὁ Μωσχηαδείτης. Ἰωάννης ὁ Τριαντάφολλος. Μιχαήλ ὁ Πεπελεγμένος. Κωνσταντῖνος ὁ Κουλάτζης. Ἰωάννης ὁ Μανικαίτις. Μιχαήλ ὁ Γαβράς. Ἰωάννης ὁ Σφεντζάκης. Ἰωάννης ὁ

Πεπλεγμένος. Θεόδωρος ὁ Καμαρινός. Νικόλαος ὁ Λακαιράς. Νικόλαος ὁ Μοδηνός. Κωνσταντῖνος ὁ Κασιανός. Ἰωάννης ὁ Βρανάς. Μανουὴλ ὁ Τζαχόλης. Ἰωάννης ὁ Γραμματάς. ὁ ἔκδικος καὶ κατηχητῆς, ταβουλλάριος καὶ ἔξαρχος Κουταριώτης. Μιχαὴλ ὁ Λοσπ . . . Μανουὴλ ὁ Παζύκης. Μιχαὴλ ὁ Ἀκύνδονος. Θεοφιλακτος ὁ Ψεβάς. Δημήτριος ὁ Κασκαλάς. Θεοφύλακτος ὁ Μονενός. Γεώργιος ὁ Ἀκονιπολαίτης. Γεώργιος ὁ Κολοτιένης. Κωνσταντῖνος ὁ Πεγανούτης. Μιχαὴλ ὁ Παραδεισιώτης. Ἰωάννης ὁ Κανίσκης. Θεόδωρος ὁ Κατακαλός. Ἰωάννης ὁ Τζακανόπουλος. Ἰωάννης ὁ Μαροδής. Μανουὴλ ὁ Χροσοβέργης. Μανουὴλ ὁ Θωμασιανός. Ἰωάννης ὁ Ριζηνός. Γεώργιος ὁ Ποτάμις. Ἰωάννης ὁ Πλοουσαδινός. Ἰωάννης ὁ Βλεμάς. Θεόδωρος ὁ Καλογορινός. Ἰωάννης ὁ Φραγγόπουλος. Γεώργιος ὁ Ταλιόστης. Θεόδωρος ὁ Βοτανειάτης. Μανουὴλ ὁ Ἀμπάρατος. Γεώργιος ὁ Ἀδάμ. Μανουὴλ ὁ Καλοχρετῆς. Θεόδωρος ὁ Στυποκώτης. Θεοδόσιος ἱερομόναχος ὁ Σιναίτης. Κωνσταντῖνος ὁ Μουσεινιώτης. Μανουὴλ ὁ Κοροουπῆς. Κωνσταντῖνος ὁ Συναδητός. Γεώργιος ὁ Μουστρομηνός. Ἰωάννης ὁ Τζοποκέγρης. Παῦλος ὁ Θουιάτης. Θεόδωρος ὁ Στραγανός. Μανουὴλ ὁ Πετριώτης. Ἰωάννης ὁ Παθανίτης. Ἀθανάσιος ὁ Ἀσκίτζης. Ἰωάννης ὁ Δουκίτζης. Ἰωσήφ ἱερομόναχος ὁ εἰς τὸν ἄγιον Στέφανον. Γεώργιος ὁ Οὐρανωτής. Θεόδωρος ὁ Χαροισανίτης.

Ἡ ἔξαρχία τοῦ ἀποστολικοῦ πρεσβυτέρου, ἐκδίκου καὶ ἔξαρχου. Ὁ ἔκδικος καὶ κατηχητῆς, ταβουλλάριος καὶ ἔξαρχος Θεόδωρος ὁ Ἀποστόλης. Ἰωάννης ὁ Πλοῦμης. Θεόδωρος ὁ Κωνστομόρης. Μανουὴλ ὁ Ζάλων. Ἰωάννης ὁ Μελαχρινός. Θεόδωρος ὁ Σφαγιτζής. ὁ ἔκδικος καὶ κατηχητῆς καὶ ταβουλλάριος Ἰωάννης ὁ Πουγκῆς. Νικόλαος ὁ Κληδάς. Γεώργιος ὁ Μερκούρης. Ἰωάννης ὁ Ἀκύνδονος. ὁ πρωτονοτάριος Ἡρακλείας Δημήτριος ὁ Γαραγιέτης. ὁ ἀπὸ τοῦ μακροῦ τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας πρεσβυτέρῳ καὶ ταβουλλαρίῳ ὁ Χριστόδουλος. Ἰωάννης ὁ Παραπολίτης. Νικόλαος ὁ Πετρίνης. Ἰωάννης ὁ Γαστριώτης. Γεώργιος τοῦ Σωτήρος. Γεώργιος ὁ Ἀμπελιώτης. Ἰωάννης ὁ Βαρηγκανιάς. Κωνσταντῖνος ὁ Ὁγαρράς. Ἰωάννης ὁ Χαρισάρης. Μιχαὴλ ὁ Παντεύγενος. Νικόλαος ὁ Ραθηνός. Ἰωάννης ὁ Ααρπηνός. Δημήτριος τοῦ Σύρου. Θεόδωρος ὁ Καθαρός. Μιχαὴλ ὁ Πανηδιώτης. Τρύφων Ἀβέρκιος. Γεώργιος ὁ Πατζαλάς. Λέων ὁ Ἀσκωνός. Φίλιππος ὁ Μορυτρῶν. Ἀνδρέας ὁ Κινεῆς. Θεόδωρος ὁ Χειλάς.

Νικόλαος ὁ Μαλεσηνός. Θεοφύλακτος ὁ Ἀργυρόπουλος. Ἰωάννης Σομαρᾶς ὁ Ἀγιογεωργίτης. Ἰωάννης ὁ Καλλιλέων. Γεώργιος ὁ Σισίνιος. Μανουὴλ ὁ Ἀγιοβαρβάτας. Ἰωάννης ὁ Σαραντινός. Κωνσταντῆνος ὁ Λαμπινός. ὁ ἔκδικος καὶ κατηχητής ὁ Ζογανός. Κωνσταντῆνος ὁ Βαλαμῶνος. Μιχαὴλ ὁ Σγούρος. Βασίλειος ὁ Καλοειδής. Ὁ ἔκδικος καὶ κατηχητής, ἔξαρχος καὶ ταβουλλάριος Ἰωάννης ὁ Πελειώτης. Ἰωάννης ὁ Θεολογίτης. Μανουὴλ ὁ Σηναθηνός. Ἰωάννης ὁ τοῦ Διακόνου. Γεώργιος ὁ Πανερμηνός. Ἀνδρόνικος ὁ Καλοειδής. Κωνσταντῆνος ὁ Μόσχος. Κωνσταντῆνος ὁ Ἀλοσπειτής. Νικόλαος ὁ Γαλινός. Θεόδωρος ὁ Πεντός. Μανουὴλ ὁ Καλοειδής. Γεώργιος ὁ Χρισός. Μανουὴλ ὁ Νικηφορίτις. Νικόλαος ὁ Καλογινός. Ἀνδρέας ὁ Λαμπηνός. Ἰωάννης ὁ Μασρόπουλος. Γεώργιος ὁ Συναδινός. ὁ Σπαρτηνός. Θεόδωρος ὁ Ἰαλίτας. Νικόλαος ὁ Καθαρός. Κωνσταντῆνος ὁ Παναγιώτης. Δημήτριος τοῦ Κηπουροῦ. Μιχαὴλ ὁ ἀπὸ τοῦ Οἰκονόμου. Γεώργιος ὁ Μαρινός. Κωνσταντῆνος ὁ Μορσεινηότις. Θεόδωρος ὁ Κοουνοπής. Κωνσταντῆνος ὁ Κήνητος. Νικόλαος ὁ Σηδεράς. Μιχαὴλ ὁ Γεμηστής. Νικόλαος ὁ Μανικαίτης. Γεώργιος ὁ Φύλης. Νικόλαος Ἀμαρτωλός. Μιχαὴλ ὁ τοῦ Δειακονοῦ. Ἀνδρόνικος ὁ Πατρικολεοντίτης †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Κωνσταντῆνος ὁ Στρογγύλος τὰ ἀποφανθέντα καὶ ὄσα διαλαμβάνει τὸ παρὸν ἱερὸν κodicov διὰ διαφόρων εἰσιτήσεων τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, στέργων καὶ ὀπισχνούμενος φυλάττειν ἀπαρεγχερίτα, ὁμοίως δὲ ὀπισχνούμενος παντὶ τρόπῳ ἐκφεύγειν ἀπὸ τῶν ἀνοίβων σονοικαίσεων, μηδὲ συγκροτεῖν ὅλως εἰς ταῦτα, μηδὲ ποιεῖν ἱερολογίας εἰς ἀνηβα ἄνευ τῆς συνήθως διδομένης βούλης ὀριζμῶ τῆς ἐκκλησίας, ὀπογράφῳ δι' ἀσφάλειαν. ὁσαύτως ὀφείλω φυλάττειν καὶ ὀμολογεῖν πρὸς τὸν παναγιωτάτον ἡμῶν αὐθέντην καὶ δεσπότην τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχη καὶ τὰ κατάλοιπα νόμια παρὰ τῶν διατιθεμένων φιλοχρήστων λεγάτα πρὸς τὴν μεγάλην τοῦ θεοῦ ἁγίαν ἐκκλησίαν †. † ὁ εὐτελής ἱερεὺς Κωνσταντῆνος ὁ Στρογγύλος τὰ ἄνω γεγραμμένα στέργων ὀπέγραψα †.

Πορφόριος ὁ Κοριακόπουλος. Ἰωάννης ὁ Ποταμυνός. Στυλιανός ὁ Κλειδαγ . . . Γεώργιος ὁ Κάληστος. Θεόδωρος Ἀθήρηνός.

† Ἐπει δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως φθόνῳ τοῦ πονηροῦ δαίμονος κ. τ. λ. vide CLXVII. I. pag. 368.

† Ὁ ἔκδικος τῶν κρίσεων τῆς ἱερωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ἔξαρχος καὶ ταβουλλάριος Μιχαὴλ ὁ Βαλσαμῶν τὰ ὀρισθέντα καθάπαξ καὶ ἀρτίως τυπωθέντα καὶ κυρωθέντα στέργων ὑπέγραφα †.

† Ὁ βερεντέριος τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ταβουλλάριος, Μιχαὴλ ὁ Πανάρετος τὸν ὀρισμὸν τοῦ παναγιωτάτου δεσπότου ἡμῶν, ἀθθέντο καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, στέργων ἐκ μέσης μου τῆς φυγῆς ὑπέγραφα †.

Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Θεόδωρος ὁ Καλονικῆς. Ἰωάννης ὁ Κανίδης. Ἰωάννης ὁ Καρόκης. Ἰωάννης ὁ Χιωνάς. Κωνσταντῖνος ὁ Σιναδινός. Ἰωάννης ὁ Χαβρῶν. Ἰωάννης ὁ Ἀγιονικολάτης. Ἰωάννης ὁ Ἀιβινός. Νικήτας ὁ Νικανός. Ἰωάννης ὁ Μελιτάς. Μανουὴλ ὁ Προκαλάς. Σηλιανός ὁ Παζίκης. Γεώργιος ὁ Ἀβασγῶς. Γεώργιος ὁ Πεταυράς. Μανουὴλ ὁ Ῥαβουλάς. Στυλιανός ὁ Προκαλάς. Νεικήτας ὁ Ζηγαλός. Μανουὴλ ὁ Ἀπελάς. Φίλιππος ὁ Ζηγανός. Στέφανος ὁ Βρανάς. Μιχαὴλ ὁ Μελισαλάς. Ἰωάννης ὁ Ἀγιοβλασίτης. Μανουὴλ ὁ Κηνός. Γεώργιος ὁ Κλοδωνίτης. Ἀνδρέας ὁ Σγουρόπουλος. ὁ σακελλίου Γάνου Θεόδωρος. Κωνσταντῖνος ὁ Καζαχαρόπουλος. Γρηγόριος ὁ Ἀγιοαναστασίτης. Ὁ πρωτοπαπᾶς Μυριοφύτου Ἰωάννης ὁ Χωρινός. Μιχαὴλ ὁ Πηγηνός. Ὁ Πεματικὸς καλούμενος. Μανουὴλ ὁ Τριακοντάφηλος. Μανουὴλ τοῦ Γουροκόμου. Μιχαὴλ ὁ Πανταλεόν. Κωστατῖνος ὁ Ζανός. Μανουὴλ ὁ Γλόγκυς. Κωνσταντῖνος ὁ Παναγιώτης. Κωνσταντῖνος ὁ Πόρφορος. Γεώργιος ὁ Χαλκίτης. Γεώργιος ὁ Μαγουζοῦς. Ἀνδρέας τοῦ Χαρηορήτου. Ὁ ἀπὸ τοῦ εὐαγοῦς βασιλικὸ κλήρου τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων Ἰωάννης ἱερεὺς καὶ ταβουλλάριος ὁ Σταράς. Μιχαὴλ ὁ Πεπαγωμένος. Ἀνδρέας ὁ Λακαίρας. Γεώργιος ὁ Σιναδηνός. Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ δευτερεύων τῶν Βλαχερινῶν Μιχαὴλ ὁ Καραβιδάς. Ἀνδρόνικος ὁ Βασιλικός. Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ σακελλάριος τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Τζερ . . . Μιχαὴλ ὁ Μέτος. Μιχαὴλ ὁ Κουρτσάς. Γεώργιος ὁ Ζησβασιλώδης. Νηκήτας τῆς Στρατηοτήνας. Γεώργιος ὁ Εὐμορφωγένης. Μιχαὴλ ὁ Δινιάτης. Ἰωάννης ὁ Ἀσπανδούνης. Θεόδωρος ὁ Ἀμηνρασάν. Ἰωάννης ὁ Καλόθετος. Θεόδωρος ὁ Φακράσης. Ἰωάννης ὁ Τζαμάς. Ἀνδρόνικος ὁ Κρουονερήτης. Γεώργιος ὁ Καβαλαρούπουλος. Γεώργιος ὁ Αεοντοταρίτης. Γεώργιος ὁ Γερίτης. Γεώργιος ὁ Βρουλανός †.

Ἐπει δ' οὐκ οἶδ' ὅπως φθόνῳ τοῦ πονηροῦ δαίμονος κ. . τ. λ. vide CLXVII. I. pag. 368.

† Ὁ ἔκδικος τῶν κρίσεων τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἕξαρχος Μιχαὴλ ὁ Τεμενὸς τὰ ὀρισθέντα καὶ ἀποφανθέντα στέργων ὀπέγραφα †.

Γεώργιος ὁ Ἀγατουρίτης. Ἰάκωβος ὁ Καραβιδάτος. Γεώργιος ὁ Παναγιώτης. Μανουὴλ ὁ Καλοηδᾶς. Ἰωάννης ὁ Παλαιομερίτης. Νικόλαος ὁ Συναδηνός. Μανουὴλ ὁ Ζαρανπῆς. Ἰωάννης ὁ Καπιστρας. Μανουὴλ ὁ Γεροδόακος. Λέων ὁ Τζαβλῆς. Γεώργιος ὁ Παραλιμνεϊώτης. Μανουὴλ ὁ Γανήτης. Θεόδωρος ὁ Ἄγιοστρατηγῆτοις. Μανουὴλ ὁ Ἄργηρος. Θεόδωρος ὁ Παγκράτης. Ὁ ἔκδικος τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Ἰωάννης ὁ Σορός. Κωνσταντῖνος ὁ Παναγιώτης. Μανουὴλ ὁ Συναδηνός. Ἰωάννης ὁ Σερωτάς. Ἰωάννης ὁ Λεοταρίτης. Κωνσταντῖνος ὁ Γολιάθ. Μανουὴλ ὁ Σοφός. Θωμᾶς ὁ Παράδεισος. Θεόδωρος ὁ Κούμανος. Λέων ὁ Κουταριώτης. Μιχαὴλ ὁ Κανδύμονος. Νικόλαος ὁ Παραδεισιώτης. Ἰωάννης ὁ Παράδεισος. Θεόδωρος ὁ Ἄγιοσθασασίτης. Λέων ὁ Ὁδηγοτριάρτης. Μανουὴλ ὁ Καπηλήτζης. Μανουὴλ ὁ Χαλκομώδης. Γεώργιος ὁ Χανδρινός. Μανουὴλ ὁ Καβαλλάρουλος. Ἀνδρέας ὁ Νομηκόπουλος. Μανουὴλ ὁ Καρβαλυνός. Γεώργιος ὁ Θεοχαίρετος. Θεόδωρος ὁ Πλωμές. Στέφανος ὁ Μελιτάς. Μανουὴλ ὁ Χολοήδης. Μιχαὴλ ὁ Ἀδινιάτης. Κωνσταντῖνος ὁ Θεολογῆτης. Κωνσταντῖνος ὁ Δραξῆς. Κωνσταντῖνος ὁ Κρηνοερίτης. Γεώργιος ὁ Σγουρόπουλος. Μανουὴλ ὁ Τριχάς. Γεώργιος ὁ Φοιλοποδοίτοις. Θεόδωρος ὁ Ἰανιτζόπουλος. Θεόδωρος ὁ Χαρπάνης. Πέτρος ὁ Κοουρουάκης. Ἰωάννης ὁ Καλοῦνης. Νικεΐτας ὁ Φαγιτζης. Μανουὴλ ὁ Τριακοντάφυλος. Ἰωάννης ὁ Φουδούλης. Γεώργιος ὁ Βουτερᾶς. Ἰωάννης ὁ Νερκούρης. Ἰωάννης ὁ Βουκαϊλάτος. Γεώργιος τοῦ Βλάχου. Κωνσταντῖνος ὁ Ἰσαάκιος. Ἰωάννης ὁ Ἀθηνιάτης. Λέων ὁ Δισύπατος †.

CLXVIII. Sine anno.

Callistus dirimit controversiam ortam inter monachos monasterii Iberorum in Aitho.

† Ἐν τι καὶ τοῦτο τῶν ἐνομωμάτων τε καὶ δικαιοτάτων, φαίη ἂν ἅπας ὅστις οὖν ὀρθὰς τοῖς πράγμασιν ἐξενηνοχέται τὰς φήφους εἰδὼς, ὥστε τοὺς τὸν μονήρη βίον ἐπανηρημένους καὶ θεῷ προσανέχοντας καὶ κόσμον ἡρνημένους καὶ κοσμότητα ἐν γαλήνῃ διάγειν, τῶν λογιζομένων πάντα θόροβον καὶ τὸρβην ματαίαν καθάπαξ ἀπαναινομένους,

καὶ τὴν ἀγάπην καὶ ἑνόμιον ὡς ἄμαχον ὄπλον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ παραφέροντας, συνδεδεσθαι μετ' ἀλλήλων τῷ συνδέσμῳ τοῦ πνεύματος, καὶ εἰς μίαν συνάγεσθαι τὴν ἐνότητα δι' αὐτοῦ, καὶ μέγιστα, εἰ τόχοισιν οὗτοι σύστημα κοινοβίου ἀναπληροῦντες εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ πάντα καλῶς καὶ πανσόφως οἰκονομοῦντος Θεοῦ. εἰ γὰρ οὗ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτου, μέσος πάρεστι αὐτὸς ὁ Θεός, οὗ εἰσι κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον πολλοὶ καὶ καθ' ἡλικίαν διάφοροι, οὐκ αὐτὸς οὗτος, εἰς μέσον παραληφθεὶς, συνδεῖ καὶ συνάγει τὰς διανοίας αὐτῶν καὶ εἰς τὴν οὕτως τοῦ καλοῦ μίαν γνῶσιν ἔνει; παντὶ που δῆλον, καὶ γὰρ ὡσπερ τὰς πολλὰς καὶ διαφόρους γνώμας, ὡς ἔφημεν, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἑνόμοια μίαν καὶ ἀπλὴν σχεδὸν ἀπεργάζεται, τὸν αὐτὸν δὴ που τρόπον καὶ ἡ στάσις καὶ τὸ τῆς γνώμης φιλόνηκον τὰ τέως ἡνωμένα κατατέμνει καὶ διασπᾷ καὶ κακῶς διαιρεῖ. ἔνθεν τοι καὶ ἡμεῖς, τὴν τῆς οἰκουμένης ἐκκλησίας προστασίαν ἐγχεχειρισμένοι παρὰ Θεοῦ, διὰ προγίδου ποιούμεθα τὸ ἐμμένειν ἐν τούτοις ἀπαραβάτως τοὺς ἐν ταῖς σεβασμίαις μογαῖς τῶν ἐκασταχοῦ χωρῶν τε καὶ πόλεων, ἔτι δὲ ὄρων ἀσχομένους καὶ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ὀδεύοντας πάντων ἐκ μέσου γεγονότων τῶν μεταξύ σκανδάλων καὶ στάσεων. τῷ λόγῳ τῷδε σκοπός, ὡς πρό τινος ἤδη καιροῦ φθάνουσι οἱ ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἅγιον Ὅρος τοῦ Ἄθω διακειμένη σεβασμία μονῇ τῶν Ἰβήρων ἀσχοῦμενοι μοναχοὶ κινήσαντες διανέξεις μετ' ἀλλήλων περὶ τε τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ περὶ τινῶν ἄλλων εἰς ἀταξίαν καὶ ἀκοσμίαν ἀφορώντων αὐτῆς, ὡς τῶν Ἰβήρων ἐκ τε τῆς συνήθους περὶ τὰ καλὰ ἀμελείας καὶ τῆς ὀλιγότητος τούτων καὶ ἀνεπιστημόνου ἐπιστασίας ἀντιποιοουμένων μὲν τῆς καθόλου ἀρχῆς τῆς μονῆς καὶ τοῦ δηλωθέντος θείου ναοῦ, οὐδὲν μέντοι ἐχόντων ἱκανὸν ἐν αὐτῇ διαπράξασθαι, ἀλλ' εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν βουλομένων ταύτην ἀπαγαγεῖν διὰ τὸ κεκλήσθαι τὴν μονὴν ταύτην τὸ κενὸν καὶ μάταιον ὄνομα τῆς τῶν Ἰβήρων προσηγορίας καὶ σφετεριζομένων ἐντεῦθεν καὶ τὴν καθολικὴν αὐτῆς ἐκκλησίαν, οὗ χάριν πολλαὶ καὶ διάφοροι ἐγεγόνεισαν συνάξεις καὶ ἐξετάσεις, ὥστε τὴν προσήκουσαν γενέσθαι κατάστασιν ἐπ' αὐτῇ, αἰτησαμένων τοῦτο τῶν μοναχῶν Ῥωμαίων ἐπ' ἀσφαλείᾳ καὶ συστάσει τῆς δηλωθείσης μονῆς. ἔνθεν τοι καὶ τοῦ δειωτάτου ἀνδρός, κῆρ Ἀρσενίου ἐκαίνο, τοῦ εἰς Πρῶτον ἀποτέταγμένου τοῦ Ἁγίου τούτου Ὁρους ἐπιδημήσαντος τῇ

τοιαύτη μονή και τήν τῶν Ἰβήρων περί τὰ καλὰ ἀμέλειαν ἰδόντος
 καί τήν λοιπήν ἀπειρίαν αὐτῶν, ἦν περί τε τήν ἐκκλησίαν και τὰ
 λοιπὰ ἔθιμα τῆς μονῆς ἐδείκνυον, και δέσαντος, μή ποτε και τὸ ταύ-
 της φρούριον εὐάλωτον γένηται τοῖς ἐχθροῖς τῇ πολλῇ ἀμελείᾳ, ἐξώ-
 θησαν οὗτοι δὴ οἱ Ἰβηρες παντελῶς τῆς ἀρχῆς και ἐπιστασίας τῆσδε
 τῆς μονῆς, και ἀποκατέστησαν οἱ μοναχοὶ Ῥωμαῖοι κατάρχειν τῶν ἐν
 αὐτῇ πάντων διακονημάτων. ἀντιποιουμένων δὲ και ἔτι τῶν Ἰβήρων
 τῆς τοιαύτης ἀλογίστου φιλονεικίας, ἐπιδημήσαντος τῇ τοιαύτῃ μονῇ
 τοῦ δαιωτάτου Πρώτου τοῦ ἀρτίως εἰς τήν τοιαύτην προστασίαν ἐδ-
 ρισκομένου, τιμωτάτου ἐν ἱερομονάχοις και ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγα-
 πητοῦ οἰοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Θεοδοσίου, ἔτι τε τῶν τιμω-
 τάτων ἱερομονάχων και ἡγουμένων τῶν ἐκείσε σεβασμίον μονῶν και
 τινῶν εὐλαβεστάτων και τιμῶν γερόντων, συμπαρόντων αὐτοῖς και τῶν
 ἱερωτάτων μητροπολιτῶν, ὑπερτίμων, ἀγαπητῶν κατὰ κόριον ἀδελφῶν
 τῆς ἡμῶν μετριότητος και συλλειτουργῶν, τοῦ τε Τρατανουπόλεως και
 τοῦ Ἰερισσοῦ, ἔτι δὲ και τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Αἰνίου ἐκείσε
 τότε εὐρεθέντος διὰ τινα χρεῖαν, και πολλῶν λόγων κινήθέντων παρ'
 ἀμφοτέρων τῶν μερῶν και πολλῆς διασκέψεως γενομένης μετὰ τῆς
 προσηκούσης πνευματικῆς ἀκριβείας και συντηρήσεως παρὰ τῶν εἰρη-
 μένων ἀξιοπιστῶν προσώπων, ἐτάχθη, και περίσθη ἐγγράφως, ἵνα κατέ-
 χηται και ψάλληται ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τῆς εἰρημένης μονῆς παρὰ
 τῶν μοναχῶν Ῥωμαίων, οὐ μόνον κατὰ ἀριθμὸν ὑπερεχόντων, ἀλλὰ
 και εἰς πᾶν ἔργον πνευματικὸν μορίῳ τῷ μέσῳ ὑπερνεκίωντων τοῦς
 Ἰβηρας. και ἱκανῶς ἐχόντων ἀποδιδόναι τῇ τοιαύτῃ ἐκκλησίᾳ τήν
 πρέπουσαν μοναχοῖς ἀνδράσι εὐκοσμίαν τε και κατάστασιν, ἀρκου-
 μένων τῶν μοναχῶν Ἰβήρων, εὐαριθμητῶν ὄντων διὰ τήν ὀλιγότητα
 αὐτῶν και ἀνεπιστημόνων, ὡς εἴρηται, εἰς τήν ἐτέραν τῆς μονῆς ἐκ-
 κλησίαν. πρὸς τοῦτοις διεγνώσθη και ἀπετάχθη, εἶναι τὸν τε ἡγουμέ-
 νον και τὸν ἐκκλησιάρχην ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν Ῥωμαίων τοῦς
 προκριθέντας ἀξίους και πρέποντας τοῖς τοιοῦτοις λειτουργήμασι, τὰς
 μέντοι τῶν ἄλλων διακονημάτων ἀρχὰς εἶναι κοινὰς και Ἰβηρσι και
 Ῥωμαίοις, φροντίζουσιν ἐπιμελῶς τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον συστάσεως και
 ἐκιδόσεως τῆς τοιαύτης μονῆς, κατ' ἐκλογὴν γινομένης τῆς ὑπηρεσίας
 τῶν τοιοῦτων διακονημάτων, και μὴ ἀδοκιμάστωσ και, ὡς ἔτυχεν,
 ἀπραγμόνως διακείσθαι τὰ τῆς μονῆς. ἐπὶ γοῦν τῇ τοιαύτῃ καταστάσει

καὶ διαγνώσει ἐπορίσαστο καὶ σεπτὸν πρόσταγμα τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐπικυροῦν ἐκ παντός τρόπου τὴν τοιαύτην ἔγγραφον ἀποκατάστασιν διὰ τὴν ἐφ' ἐξῆς ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλησίαν τῆς σεβασμίας μονῆς· καταλαβόντες δὲ ἀρτίως εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον οἱ ῥηθέντες μοναχοὶ Ῥωμαῖοι καὶ ἀνενεγκόντες τὰ πραχθέντα, ὡς εἶρηται, ἐν τῇ κατ' αὐτοὺς μονῇ καὶ ἅμα τὸ γεγονός γράμμα προβαλλόμενοι, τὴν ἀναφορὰν τούτων πιστοῦμενον, ὑπογραφαῖς σεσημασμένον τῶν τε εἰρημένων ἱρωτάτων ἀρχιερέων καὶ τοῦ ὁσιωτάτου Πρώτου, ἐδεήθησαν διὰ πλείονα τὴν εἰς τὸ ἐξῆς ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλησίαν τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ ἑδραίαν καὶ ἀμετακίνητον κατάστασιν τῆς εἰρημένης ἔγγραφου πράξεως τυχεῖν ἐπὶ τούτῳ καὶ σιγυλλιώδους γράμματος αὐτῆς. ἡ μετριότης ἡμῶν, συνδιασκεψαμένη τὰ περὶ τούτου τοῖς περὶ αὐτὴν ἱρωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερτίμοις καὶ τῇ παρακλήσει αὐτῶν ὡς εὐλόγη προσχοῦσα, τὸ παρὸν ἐπορέγει αὐτοῖς σιγυλλιώδες γράμμα, δι' οὗ καὶ ἐν ἀγίῳ παρακελεύεται πνεύματι, ἵνα ἔχη ἀκάρτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ κῆρος καὶ ἀμετάτρεπτον ἡ γεγονοῖα ἔγγραφος ἐνοπόγραφος κατάστασις παρὰ τε τῶν ἱρωτάτων μητροπολιτῶν καὶ τοῦ ὁσιωτάτου Πρώτου περὶ τῆς δηλωθείσης τῶν Ἰβήρων σεβασμίας μονῆς, καὶ κατέχωσιν εἰς τὸ ἐξῆς οἱ μοναχοὶ Ῥωμαῖοι τὴν καθολικὴν αὐτῆς ἐκκλησίαν, καὶ ἐκτελώσιν ἐν αὐτῇ τὰς ἱεράς ὁμνοφθίας, ὡς προεχόμενοι τῶν κρατίστων καὶ ἀγίων μου αὐτοκράτορων καὶ παντός τοῦ χριστωνόμου καὶ ὀρθοδόξου πληρώματος, καὶ ἔχη οὕτως ἡ δηλωθεῖσα ἐκκλησία τὴν ἀρμόζουσαν εὐκοσμίαν αὐτῆς καὶ κατάστασιν παρ' αὐτῶν δὴ τῶν μοναχῶν Ῥωμαίων, καὶ ἀριθμῶ καὶ τοῖς πνευματικοῖς προτερήμασι κατὰ πολὺ διαφερόντων τῶν Ἰβήρων, οὗτοι δὲ οἱ Ἰβήρες κατέχωσι τὴν ἐτέραν ἐκκλησίαν τὴν εἰς ὄνομα τιμωμένην τῆς θεομήτορος τῆς Πορταίσεως, καὶ ἐκτελώσι καὶ οὗτοι ἐν αὐτῇ τὰς ἱεράς ὁμνοφθίας, ἐκλέγωνται δὲ ἀπὸ τῶν μοναχῶν Ῥωμαίων ἡγούμενός τε καὶ ἐκκλησιαρχῆς, ἄξιοι τῆς τοιαύτης προστασίας, δυνάμενοι καὶ ἀμφοτέρω τὰ μέρη τῶν τοιοῦτων μοναχῶν καταρτίζειν εἰς ἐνότητα καὶ ἀγάπην πνευματικὴν καὶ διδάσκειν καὶ νοουθετεῖν πάντας καὶ χειραγωγεῖν ἀπλανῶς εἰς τὴν τῆς σωτηρίας ὁδόν, εἰς δὲ τὰ ἕτερα διακονήματα οἱ χρησιμεύοντες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ οὕτω ἐπικρατῆ ἐν αὐτοῖς φιλαδελφία καὶ ἀγάπη καὶ ἔνωσις, ὁ καρπὸς τοῦ ἀγαθοῦ πνεύματος,

μήτε τῶν Ῥωμαίων κατεξανισταμένων ὀπωσθήποτε καὶ δι' ὄχλου γινομένων τοῖς Ἰβήρσι, μήτε μὴν τῶν Ἰβήρων γονικότητος λόγον ἢ ἑτέρας οἰασθήτινος μετοχῆς πρόφασιν προβαλλομένων καὶ κατὰ τῶν Ῥωμαίων χωροῦντων καὶ τὸ τῆς μονῆς σῶμα κακῶς διασπώντων, ὅπερ ὄφ' ἐνὶ καθηγεμόνι συνεδέθη, τῷ δεσπότῃ Χριστῷ, τὸν γὰρ μὴ ὀβτώ βουλόμενον διάγειν ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ ταράττειν καὶ συγγέειν ἐπιχειροῦντα τοὺς ἐν τῇ διαληφθείσῃ μονῇ μοναχοὺς, εἴτε δὴ καὶ Ῥωμαῖον, ἐξωθεῖσθαι τῆς μονῆς καὶ ἀποδιώκεσθαι ὡς φωριῶν πρόβατον ἐν ἀγίῳ παρακαλεῖσθαι πνεύματι ἢ μετριότης ἡμῶν, ὡσὰν μὴ μεταδῶ καὶ ἑτέροις ὡς λῶμης τῆς ψυχοβλαβοῦς ταύτης νόσου. καὶ γοῦν ὀφείλει πραχθῆναι ἀμεταθέτως ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ πᾶν, ὅσον περὶ τοῦτου συνοδικῶς διεγνώσθη καὶ ἀπεφάνθη, κατὰ γὰρ παντὸς τοῦ παραθησομένου ὀπωσθήποτε ἀκρωῶσαι τὴν τοιαύτην συνοδικὴν διάγνωσιν καὶ βάρος φρικώδους ἀφορισμοῦ ἐπανατείνεσθαι ἢ μετριότης ἡμῶν. ταῦτα ὡς ἐν παρασημειώσει ἀπὸ τοῦ παρασχεδίου ἐν τῷ παρόντι κωδικίῳ ἐγράφησαν, ἐπεγένοντο δὲ ὕστερον πλείονα ἐν τῷ γεγονότι σιγίλλῳ, ἀ οὐκ ἐφθασαν τεθῆναι ἐνταῦθα †.

† Εἶχε καὶ τὸ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς Κάλλιστος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμένικὸς πατριάρχης †.

CLXIX. Sine anno.

Patriarchae Constantinopolitani epistola ad patriarcham Antiochiae de monasterio Hodegon.

† Πιττάκιον πατραρχικὸν εἰς τὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας †.

† Ἀγιώτατε πατριάρχα θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, ἐν κορίφ ἀγαπητῆ ἀδελφῆ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος. πεποιθασμέν εἰς θεόν, ὅπως καὶ τῆς σωματικῆς εὐεξίας ἐπακολούοι ἢ ἀγιωβόνη σου, καὶ ἔχοι ἐπὶ πᾶσι καλῶς, εἰς ὀφέλειαν καὶ ἐπίσκοψιν ψυχικὴν τοῦ ὕπ' αὐτὴν χριστωνόμου καὶ ὀρθοδόξου λαοῦ. ἢ μετριότης ἡμῶν, τῷ νόμῳ τῆς πνευματικῆς ἀγάπης στοιχειομένη καὶ τὴν τῆς ἐκκλησίας θεοῦ ὀμόνοιαν περὶ πλείστου ἀεὶ ποιουμένη, κολλάεις διὰ γραμμάτων αὐτῆς τὴν ἀνήκουσαν καὶ ὀφειλομένην προσ-

αγόρευσιν ἰποίησατο πρὸς τὴν σὴν ἀγιότητα καὶ περὶ ἄλλων μὲν ἐτέρων, οὐχ ἤτεον δὲ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ τῆς παρεμπι-
σοῦσης, συγχωρήσει θεοῦ, στάσεως καὶ ταραχῆς εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ
παρὰ τῶν ἐξ ἀλογιστοῦ γνώμης τολμησάντων νόθα καὶ ἔκφυλα δόγματα
παρειαγαγεῖν ἐπὶ καινοτομίᾳ τῆς πατροπαράδοτου ἡμῶν καὶ ὀγιοῦς
πίστεως καὶ ταύτῃ διασπᾶσαι τὸ καλὸν σῶμα αὐτῆς. καὶ ἡ μὲν μετριό-
της ἡμῶν ὀφειλομένως τὸ ἑαυτῆς πεποίηκε, τὴν τῶν πολλῶν ζητοῦσα
ὠφέλειαν, ἡ δὲ ἀγισσύνη σου δηλώσα ἡμῖν διὰ γράμματος αὐτῆς.
ὅπως ἔχῃς γνώμης εἰς τοῦτο, οὐκ ἐθέλησας, ὅπερ εἰ τοῦ φιλικοῦ καθή-
κοντος καὶ τῆς ἀληθείας ἐξέχεται, ἔχεις καὶ αὐτὸς διακρίναι, πλὴν ἡ
μετριότης ἡμῶν, καὶ οὕτω νόμους φιλίας εἰδοῖα τιμᾶν, περὶ πολλοῦ
ποιεῖται τὰ σὰ ἀδελφὰ ἐν ἅσασι φρονούσα. οἶδεν ἡ ἀγισσύνη σου, ὡς
πρὸ χρόνων ἤδη πολλῶν ἀπετάχθη, ἔχεις τὴν σὴν ἀγισσύνην τὴν σε-
βασμίαν μονὴν τῆς πανυπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπι-
κεκλημένης τῶν Ὀδηγῶν, ὡς πατριάρχην Ἀντιοχείας, καθὰ καὶ τοὺς
πρὸ σου ἐτέρους, εἰς κατάντημα καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἀπὸ τῶν αὐτόθι
ἐρχομένων καλογήρων τῆς σῆς ἀγισσύνης, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτῆς, ὀπη-
νεία δεήσει ἐλθεῖν σε ἐνταῦθα, καθὼς δηλαδὴ ἐδόθησαν καὶ τοῖς
λοιποῖς ἀγιωτάτοις πατριαρχαῖς, τῷ τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῷ Ἱεροσο-
λύμων, ἕτεραι τῶν ἐνταῦθα μονῶν· οὐ μέντοι ἐδόθησαν αἱ τοιαῦται,
ὥστε καταυθεντεῖν τοὺς τῶν πατριαρχῶν μοναχοὺς τῶν εἰρημένων
μονῶν καὶ πράττειν ἐν αὐταῖς κατὰ πολλὴν τοῦ κωλύσοντος ἐρημίαν,
ἀ οὐ θέμις μὴ μόνον μοναχοῖς, ἀλλ' οὐδὲ λαϊκοῖς καὶ φαύλοις ἀνδράσι,
τῆς ἡμῶν μετριότητος μὴ ἐχούσης ἄδειαν ἐρευνᾶν καὶ ἐξετάζειν τὰ
τοιαῦτα· εἰ δ' ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πατριαρχικὸς θρόνος, ἅτε δὴ
οἰκουμενικὸς ὢν, προνόμιον ἔκπαλαι κέκτηται παρὰ τῶν θείων καὶ
ἱερῶν κανόνων εἰς τὰς ἑκασταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκκλησίας, τὰ παρ-
εμπίπτοντα ἐν αὐταῖς ἐκκλησιαστικῶ ἀναγκαῖα ζητήματα διςρευθᾶν
καὶ ἐξετάζειν, πολλῶ μᾶλλον ἐνταῦθα ἐν τῇ οἰκείᾳ ταύτῃ μεγαλοπό-
λει, ἐν ἧ ἐστήρικται κρίσει θεοῦ καὶ φήσῃ βασιλικῇ ὁ τοιοῦτος παρ-
τριαρχικὸς θρόνος, ἀλλ' ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ οὕτω δικαίως τοῦ πράγ-
ματος ἔχοντος, διὰ τὴν τῆς σῆς ἀγιότητος ἀγάπην πνευματικὴν καὶ
φιλίαν ἔμενε σιωπῶσα ἐπὶ τοσοῦτον καὶ μηδὲμίαν ἔρυσαν ποιησα-
μένη ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ μονῇ εἰς συντήρησιν καὶ ἀσφάλειαν ψυχικὴν τῶν
ἐνασκουμένων αὐτῇ μοναχῶν, καίτοι γε προδήλου τοῦ πράγματος ὄντος,

ὡς οὐ κατὰ τὸ μοναχικὸν ἐπάγγελμα πολιτεύονται οἱ δοκοῦντες προέχειν τῶν ἄλλων, ὡς δὴθεν μοναχοὶ καὶ ἱεροσούνης ἀναξίως ἐπειλημμένοι; καὶ πρό γε πάντων ὁ Ἀνανίας ὁ τοῦ Τύρου ἀνεπίδός καὶ οἱ συμμόσται καὶ μυσταγωγοὶ τούτου, ὅστις καὶ τοῦ Τύρου ἐνταῦθα ἐπιδημοῦντος ἀδεῶς ἦν πράττων τὰ ἄτοπα, καὶ τῶν θεῶν ἀπτόμενος καὶ ἱεροσυγῶν, ὃ δίκη καὶ νόμοι θεοῦ, ἀνευρυθρίστως, ὡς δὲ ὁ Τύρου αὐτόφι ἐπιδημήσας πρὸς τὴν σὴν ἀγιότητα, ἔπεισε ταύτη ἐγχειρίσασθαι τὴν ἡγουμενίαν τῆς ῥηθείσης σεβασμίας μονῆς τῷ δηλωθέντι Ἀνανίᾳ, καὶ ἔλαβε ταύτην ἐπὶ καταστροφῇ τῆς οἰκείας φυχῆς, ἀφροντιστήσας καθάπαξ καὶ ὄλωσ τοῦ κακοῦ γεγινώσ καὶ ἀτόπων καὶ βεβήλων ἀσωτειῶν ἐφαψάμενος, ἀναλθην κόρην γοναικὴ σονηονάζετο ἐντὸς τοῦ κελλίου αὐτοῦ ἐφ' ὄλαις δηλαδὴ σχεδὸν ταῖς νυξί, κατασωτεοῦμενος μετ' αὐτῆς, παράδειγμα κακίας τοῖς συμμόσταις τούτου προκειμένους. τοῦ γοῦν τοιοῦτου ἀτοπήματος ἐκδήλου παντάπασιν γεγονότος καὶ πάντων καταβοώντων καὶ ἀνομίαν τοῦτο δὴ τὸ πρᾶγμα ἀποκαλοῦντων ἢ μετριότης ἡμῶν ἐξετάσει δοῦσα τὸ πρᾶγμα, ὡς γε ἐχρῆν, εὔρε τοῦτον μιᾷ τῶν νυκτῶν συγχοιμώμενον καὶ σονεοναζόμενον. τῇ δηλωθείσῃ κόρη, καὶ οὕτως ἔάλω ὁ τρισάθλιος ἐπ' αὐτοφύρῳ τὸ τῆς πορνείας αἰσχος διαπραττόμενος· ἐξήλασεν οὖν ταῦτον διὰ ταῦτα τῆς ἡγουμενίας, ἐπεὶπερ οὐ μόνον αἴτιος ἑαυτῷ γέγονε τῆς τσιαύτης κακίας, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις μετέδωκε τῆς οἰκείας λόμης καὶ φυχιῆς ἀπωλείας, σπήλαιον ληστῶν τὴν μονὴν ἐργασάμενος, ἀποκατέστησε δὲ διὰ συντήρησιν μὲν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν, ἀναστολὴν δὲ καὶ ἀναχαίτισιν τῆς τοῦ κακοῦ σονηθείας ἡγούμενον ἐν αὐτῇ ἄνδρα τίμιον καὶ εὐλαβῆ καὶ ἐνάρστον ὀρισμῶ καὶ εὐδοκίᾳ βασιλικῇ, ὅστις ὑπὸ τῆς ἐνοῦσης αὐτῷ ἀρετῆς καὶ τοῦ Χριστοῦ τρόπου καὶ τῆς εἰς τὰ πνευματικὰ ἐπιστήμης δύναται, βοθηθεῖα μὲν θεοῦ, ἀντιλήψει δὲ καὶ τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης καὶ θεομητόρος, τὴν μονὴν εἰς τὸ κρεῖττον καὶ βέλτιον προάξειν, τοὺς δ' ἐν αὐτῇ μοναχοὺς μετασκεοῦσασθαι καὶ μεταπεισαι πρὸς ἀρετὴν καὶ εὐλάβειαν· πλὴν καὶ αὐτῷ τοῦ πράγματος ἔχοντος καὶ τῶν κατὰ τὴν μονὴν τὴν διόρθωσιν λαβόντων, ὃν ἐγράφομεν τρόπον καὶ δηλοποιοῦμεν ὑμῖν καὶ αὐθις, τὸ τῆς ἀγιωσύνης δίκαιον σονετηρήθη καὶ περισώζεται, καὶ ἡ μονὴ ἐστιν ὑπὸ τὴν σὴν ἀγιότητα ὡς καὶ πρότερον ἀπαραιοτήτως· ἔκρινεν οὖν δίκαιον ἢ μετριότης ἡμῶν παραδηλώσαι ταῦτα καὶ πρὸς τὴν σὴν

ἀγιότητα, ὡς ἂν γινώσκῃς τὸ πρᾶγμα ὡς ἐγένετο, μήποτε ἄλλως ἀποσθῆν θοροβήσῃ τὴν σὴν ἀγιότητα· καὶ γὰρ ὅπερ ἔμελλε ποιήσῃς ἢ ἀτιωσόνῃ σου χάριτι θεοῦ ἐπὶ τοιοῦτοις ἀθέτοις πράγμασι γινώσκῃσιν ἀριδηλότατα, αὐτὸ τοῦτο πεποίηκε καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν, καὶ χρεῶν ἐστὶ τὴν σὴν ἀγιότητα ὑπεραποδέξασθαι τοῦτο ὡς θεοφιλὲς καὶ πνευματικὸν ἔργον. ἔρρωσο, ἀγιώτατε δέσποτα, ἐν κυρίῳ ἀγαπητῆ ἀδελφῆ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

CLXX. (6867—1359) ianuario ind. XII.

Synodus dirimit controversiam.

† Παρίσταται τῷ καθ' ἡμᾶς ἱερῷ συνοδικῷ δικαστηρίῳ ἡ τοῦ Χύτου Εὐφροσύνη, καὶ ἀνέφερεν, ὡς συνεζεύχθη ἀνδρὶ κατὰ νόμους Νικολάῳ τῷ τοῦ Χαλκίως, καὶ κατεγράφησαν μὲν αὐτῇ καὶ προικὸς χάριν πράγματα, ὅσα δῆτα καὶ κατεγράφησαν, κατεγραφή δὲ αὐτῇ καὶ τι ἀμπέλιον, διακείμενον περὶ τὴν τοποθεσίαν τοῦ, καθὰ δὴ καὶ τῷ συμφώνῳ ταύτης ἐμπεριελήπται· ἀπέταξε δὲ καὶ παιδίον θῆλο ἐξ αὐτοῦ δὴ τοῦ Χαλκίως, ὃ δὴ τῷ βίῳ περιεστὶ. ἔφθασε μέντοι ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ, καὶ ὡς τοῦ ἀμπελίου μὴ ἀποδιδομένου κατὰ τὸ πρῶτον, ἔλαβεν οἴκημᾶ τι ἀντὶ τούτου παρὰ γνώμην καὶ εἰδῆσιν τῆς γυναικὸς ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ἐφόρου, ὅπερ κατέσχε δὴ λόγῳ τῆς γυναικαδέλφης αὐτοῦ, τῆς μοναχῆς Μαρίνης. ἡ γοῦν τοιαύτη Εὐφροσύνη τὴν ἀγωγὴν κινούσα μετὰ τοῦ παιδίου αὐτῆς περὶ τῆς προικὸς, ἀνακαλεῖται τὸ προικῶν ταύτης ἀμπέλιον, μὴ βουλομένη κατέχειν τὸ οἴκημα, ἅτε δὴ παρὰ τὴν ταύτης βούλησιν φθάσαντος λαβεῖν αὐτὸ τοῦ ἀνδρός, ὡς δεδήλωται, κἀντεῦθεν ἐζήτησεν ἀντικριθῆναι Γεωργίῳ, τῷ Φώστηρι ἱερονομαζομένῳ, γαμβρῷ ἐπ' ἀδελφῇ ταύτης τυγχάνοντι καὶ τῶν δικαίων τῆς μοναχῆς Μαρίνης ἀντιποιουμένῳ· προτραπείς τοῖνον οὗτος ἀπολογήσασθαι προσβάλετο, μὴ συμφωνηθῆναι τῇ Εὐφροσύνῃ τὸ εἰρημένον ἀμπέλιον, ἀλλὰ μάλλον τὸ οἴκημα, καὶ διὰ τοῦτο ἐζητήθη κατὰ τὸ εἶκός ἐμφανισθῆναι παρὰ τῆς γυναικὸς τὸ προβὰν προικῶν σύμφωνον· ἐπεὶ δὲ ἔφθασε τοῦτο κλαπῆναι, ὡς διεισίνεται, παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, Νικήτα τοῦ Ἀλυάτου, ἦν δὲ ὁ Φιλομήτης . . . ὁ καταστάτης ἀνάδοχος ἀρχῆθεν καὶ προικοδότης καὶ ἀκριβῆ τῆς ὑπόθεσεως ἔχων εἰδῆσιν, ἐρωτηθεὶς διημαρτύρατο μετ' ἀσφαλείας τῆς προσηκούσης, ὡς ταῖς ἀληθείαις (τὸ) τοιοῦτον ἀμπέλιον κατεγράφη

ἐν τῷ τῆς γυναικὸς συμφώνῳ, καὶ οὐ τὸ οἶκημα, ἢ μετριότης ἡμῶν, ὡς τῶν φιλευσεβῶν νόμων δικαιούντων τὴν Εὐφροσύνην τὸ προικῶν ταύτης ἔχειν ἀμπέλιον μετὰ τοῦ παιδίου, ἐδικαίωσε ταύτην ἐπὶ τῇ μερίδι τοῦ καταγραφέντος ἀμπελίου, τῆς μοναχῆς Μαρίνης ὑφειλοῦσης ἐπιλαβέσθαι τοῦ ὄσπητιοῦ καὶ κατέχειν τοῦτο δεσποτικῶς, ὅθεν καὶ κατ' αὐτοὺς δὴ τοὺς νόμους ἐπιλήφεται ἡ ῥηθείσα Εὐφροσύνη τῆς καταγεγραμμένης καὶ συμφωνηθείσης αὐτῇ προικῶς μερίδος τοῦ ἀμπελίου κατὰ πᾶσαν δεσποτείαν καὶ κοριότητα μετὰ τοῦ παιδίου αὐτῆς καὶ ἔχειν ἐκ' ἀδελφῶν ποιεῖν ἐκ' αὐτῶν πάντα τὰ κατὰ γνώμην καὶ βούλησιν καὶ ὅσα παρὰ τῶν φιλευσεβῶν νόμων τοῖς γνησίοις δεσπόταις ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν ἐφείται ποιεῖν κτήμασί τε καὶ πράγμασιν. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν κ. τ. λ. †.

† Εἶχε διὰ πατριαρχικῆς καὶ θείας χειρὸς τὸ μὴνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδ. εβ' †.

CLXXI. (6867—1359) maio ind. XII.

Synodus transfert metropolitam Bitsines in metropolim totius Ungrovlachias, constituens, ut ecclesia Ungrovlachias subiecta sit ecclesiae Constantinopolitanae.

I. † Ὁ εὐγενέστατος μέγας βοιβόδας καὶ αὐθέντης πάσης Οὐγγροβλαχίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι γνησιώτατος υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Ἀλέξανδρος, ὑπὸ φιλοθέου γνώμης κεκινημένος καὶ πολλὴν ἐνδεικνύμενος τὴν στοργὴν καὶ ὑποταγὴν καὶ εὐκείθειαν εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ἐζήτησεν οὐ μόνον ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις διὰ γραμμάτων αὐτοῦ καὶ ἐδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, ὡς ἂν ἦ τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὄστος καὶ ἡ πᾶσα αὐτοῦ ἐπικράτεια καὶ ἀρχὴ ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀνάκρισιν καὶ διεξαγωγὴν τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ διέηται ἀρχιερεῖα, χειροτονίαν ὄντα τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν, σὺνοδον τελοῦντα, καὶ ἔχη τοῦτον ὡς γνήσιον ποιμένα πάσης Οὐγγροβλαχίας εἰς ὀδολογίαν καὶ πνευματικὸν καταρτισμὸν αὐτοῦ τε καὶ τῶν παιδῶν καὶ πάσης τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ· διὸ καὶ πρό τινος ἤδη καιροῦ προσεκαλέσατο πλησιάζοντα αὐτῷ τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Βιτζίνης, ὑπέρτιμον, ἀγαπητὸν κατὰ κύριον ἀδελφὸν καὶ σπλιειτοργὸν τῆς

ἡμῶν μετριότητος, κύρ. Τάκινθον, καὶ ἐδέξατο ἀσμενέστατα τὴν εὐλο-
 γίαν αὐτοῦ, καὶ ἔδειξε πρὸς αὐτὸν τὴν προσήκουσαν ὑπεταγὴν καὶ
 εὐλάβειαν, καὶ ἐζήτησε μετὰ πολλῆς παρακλήσεως, ἵνα κατὰ μὲν τὸ
 παρὸν μετατεθῆ ὕδα ὁ ἱερωτάτος μετροπολίτης Βιτζίνης, ἀπόδεκτος
 φανείς κατὰ πολὺ τῷ τοιοῦτῳ μεγάλῳ βιβέδα, εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 πάσης Οὐγγροβλαχίας, μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ δὴ τοῦ Βιτζίνης φη-
 φίζηται ἕτερος, καὶ χειροτονούμενος παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης
 τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας ἐκπέμπηται ἕκτερος ὡς ποιμὴν καὶ ἀρχιε-
 ρεὸς γνήσιος πάσης Οὐγγροβλαχίας. ἐπει οὖν ἐκρίθη παρὰ τῆς ἡμῶν
 μετριότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν θείας ὁμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρ-
 χιερέων ἢ τοιαύτη ζήτησις καὶ ἀξίωσις τοῦ εὐγενεστάτου μεγάλου
 βιβέδα εἰς πολλῶν φυγῶν ὠφέλειαν καὶ κατάστασιν, πᾶς δὲ ὁ κόσ-
 μος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις ἡ κύριος ἀπεφήνατο, μίαις φυ-
 χῆς οὐκ ἀνάξιος καὶ διὰ τοῦ προφήτου ἡ ἐλάγων ἄξιον ἐξ ἀναξίου,
 ὡς στόμα μου ἔστι, μέλλει δὲ ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀρχιερατικῆς ἐπι-
 στασίας καὶ ποιμανσίας ὃ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἀρχῇ καὶ ἐπικρατείᾳ πάσης
 τῆς εἰρημένης Οὐγγροβλαχίας εὐρισκόμενος χριστῶνομος τοῦ κυρίου
 λαοῦ ὀδηγεῖσθαι εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν σωτηριῶν τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν
 μέλλει εἰσηγούμενου τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἐκδιδάσκοντος αὐτοὺς τὴν τοῦ
 εὐαγγελίου ὁδὸν καὶ ἀπιστῶντος καὶ κωλύοντος ἀπὸ τῶν ἀπηγορευ-
 μένων ἔργων τῆς ἁμαρτίας καὶ παντός ἐκφύλου καὶ ἀλλοτριῦ δόγμα-
 τος τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος διὰ
 σπουδῆς τοῦτο μελλούσης αἰεὶ ποιεῖν καὶ γράφειν καὶ νοθετεῖν αὐτοὺς
 εἰς τήρησιν τῆς ἀσφαλούς ἡμῶν πίστεως, ὅπερ ἀφορᾷ εἰς πολλὴν φυ-
 χικὴν ὠφέλειαν αὐτῶν, ὑπὲρ οὗ θείου πράγματος οὐχ ἱκανὸς ὁλος ὁ
 κόσμος, ὡς ἀποδεδείκται· διὰ γοῦν ταῦτα ἡ μετριότης ἡμῶν, συνδια-
 σκεφαμένη τὰ περὶ τοῦτου τῇ περὶ αὐτὴν θείᾳ ὁμηγύρει τῶν ἱερωτά-
 των ἀρχιερέων, τῷ Ἡρακλείᾳ

ἐπει ἀμεταθέτως ἐξέχεται εἰς τὸ μετατεθῆναι τόνδε τὸν μητροπολίτην
 Βιτζίνης ὁ τοιοῦτος μέγας βιβέδας εἰς τὸν θρόνον πάσης Οὐγγρο-
 βλαχίας καὶ ἐπικρατείας καὶ ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ παρὸν οὐκ εἰς
 ἕτερόν τινα, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχιερατικὴν ταύτην προστασίαν μετὰ
 πολλῆς ζητεῖ παρακλήσεως, ὑπισχυνόμενος δοῦναι ἐνόμοτον καὶ ἔγγρα-
 φον ἀσφάλειαν, ἵνα τελῆ τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, μέχρις ἂν

τονίζεται η αβδελφία και αρχή αυτού, η ειρηνική πάσα Ούγγροβλαχία, υπό την καθ' ημάς άγιωτάτην του θεού μεγάλην εκκλησίαν κατά τόν αναγεγραμμένον τρόπον· μετέθηκε τούτον δὴ τόν Βιτζίνης ἡ μετριότης ἡμῶν γνώμη και εὐδοκία του κραταιοῦ και άγιου μου αυτοκράτορος, του πάντ' άριστου και άπαραμύλλου τη του ἡθους και τῶν τρόπων χρηστότητί· τε και γαληνότητι και τὸ δίκαιον ἐν ἅπασιν βουλομένοι κρατεῖν και παρρησιάζεσθαι, εἰς τὸν θρόνον πάσης Ούγγροβλαχίας. ἔσται τοίνον τὸ ἀπὸ τοῦδε και εἰς τὸν ἑξῆς ἅπαντα χρόνον ὁ δηλωθεὶς ἱερώτατος μητροπολίτης πάσης Ούγγροβλαχίας, ὑπερέτιμος, ἀγαπητὸς κατά κύριον ἀδελφός ἡμῶν και συλλειτουργός, ὡσπερ του θρόνου ταύτης και του ὀνόματος, οὕτω μετέχων και ἀπολαύων και τῆς του ἱεροῦ συνδρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ἅτε δὴ γνήσιος ἀρχιερεὺς διὰ τῆς χάριτος του θεοῦ ἀποκαταστάς τῆς δηλωθείσης άγιωτάτης μητροπόλεως Ούγγροβλαχίας κατά τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν τε και ὑποτύπωσιν, ἀναγνώστας τε σφραγίζων ἐκ πάσης τῆς ἐπαρχίας και ἐνορίας αὐτοῦ και ὑποδιακόνους και διακόνους προβιβάζων και προσβοτέρους χειροτονῶν, ἐπιλαβόμενός τε και πάντων τῶν ἐθενδήποτε διαφερόντων ταύτη δικαίων· ὅθεν ὀφείλουσιν οἱ τε ἐν αὐτῇ κληρικοὶ και οἱ ἄλλοι ἱερωμένοι, μοναχοὶ και λαϊκοὶ, ὑπέκειν και ὑποτάττεσθαι τούτῳ, ὅσα και γνησίῳ αὐτῶν ποιμένοι και πατρὶ και διδασκάλῳ, και δέχεσθαι προθύμως και ἀποπληροῦν, ὅσα μέλλει λέγειν και παραιεῖν και ἐκδιδάσκειν αὐτοῦς, ἀφορῶντα εἰς ψυχικὴν λουσιτέλειαν, τηρουμένης ἀπαραποιήτου κἂν τῷ ἑξῆς αἰεὶ χρόνῳ τῆς ἐνομότου ἀσφαλείας και ὑποσχέσεως ἐγγράφον εἰς τὴν άγιαν του Χριστοῦ καθολικὴν και ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν του τοιοῦτου εὐγενεστάτου μεγάλου βοιβόδα εἰς τὸ εἶναι αἰεὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ούγγροβλαχίας ὑπ' αὐτὴν και δέχεσθαι ἀπ' αὐτῆς ἀρχιερέα γνήσιον, ὥστε γὰρ συντηρεῖσθαι εἰς τὸ ἑξῆς τοῦτο ἀκαινοτόμητον, και βαρότατον και συνοδικόν (ἀφορισμόν) ἠπειλήτο κατά παντός του βουληθηρομένου ἀκυρῶσαι αὐτὸ, ἐπειδὴ τούτου ἔνεκεν και ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις γεγούνα τῷ ειρηνέῳ μητροπολίτῃ πάσης Ούγγροβλαχίας και ὑπερέτιμῳ εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται, ἀπολυθεῖσα κατά μῆνα μάτον τῆς ἐνισταμένης εἰς τὸν 5 ω ξ ζ ἔτους, ἥτις και ὑπεσημάνθη τῇ αὐτοχειρῶ γραφῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

II. † Εὐγενέστατε, συνειτώτατε, ἀνδρικώτατε μέγα βοιβόδα καὶ κρόθεντα πάσης Οὐγγροβλαχίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι γηραιώτατε, ποθεινότατε υἱὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Ἀλέξανδρε, ὕψισταν καὶ εὐδομίαν φυγῆς, σώματός τε ῥῶσιν καὶ εὐξίαν καὶ πᾶν, ὃ τι ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ἐπεύχεται τῇ ἀντιλήψει σου ἢ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ Θεοῦ παγοκράτορος. ἀπὸ τῶν γραμμάτων τῆς σῆς εὐγενείας καὶ τῶν προτέρων καὶ τῶν ὑστέρων ἐγνωρίσεν ἀκριβῶς ἢ μετριότης ἡμῶν, ὅσα ἐδήλου ἢ εὐγένειά σου, καὶ ἀπεδέξατο κατὰ πολὺ καὶ ἐκίνησε τὴν εὐπειθειαν καὶ ὑποταγὴν καὶ στοργὴν καὶ ἀγάπην, ἣν ἔχεις εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ἣτις ἐστὶν ἡ πηγὴ καὶ ἡ ῥίζα τῆς εὐσεβείας καὶ τὸ στήριγμα καὶ ὁ θεμέλιος τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ μάλιστα, ὅτι ζητεῖς ἀπὸ φυγῆς ἀρχιερέα καὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον τοῦ τύπου καὶ τῆς ἐπικρατείας τῆς εὐγενείας σου, χειροτονίαν τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ὡς υἱὸς αὐτῆς γνήσιος καὶ εὐπειθῆς, καθὼς ἐστὶν ὀφειλόμενον παντὶ βουλομένῳ θερμῶς καὶ μετὰ εὐκρινούς πίστεως δεχέσθαι τὴν εὐσεβίαν καὶ ἀποτρέπεσθαι τὰς τε παρασυναγωγὰς καὶ τὰ ἐκφυλα καὶ ἀλλότρια δόγματα. ἐπεὶ οὖν, ὡς εἴρηται, μετὰ πολλῆς ἀποδοχῆς καὶ ὀρέξεως ζητεῖ ἢ εὐγένειά σου, ἵνα ἔχη αὐτόθι ἀρχιερέα τῆς περὶ τὴν ἡμῶν μετριότητα θείας καὶ ἱεράς συνόδου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ νῦν μὲν τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Βιτζίνης, ὑπέρτιμον, ἀγαπητόν κατὰ κύριον ἀδελφόν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σπουδαιουργόν, κῆρ Τάκινθον, μετὰ δὲ παρέλευσιν αὐτοῦ, ὃν ἂν ἐκλέξεται καὶ χειροτονήσῃ ψήφῳ συνοδικῇ ἢ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτη τοῦ Θεοῦ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ ἐκπέμφῃ πρὸς τὴν εὐγένειάν σου καὶ πρὸς τὴν αὐτόθι πᾶσαν ἀρχὴν καὶ ἐπικράτειαν αὐτοῦ ἀρχιερέα γνήσιον, καὶ ὅτι διαβεβαιούται ἢ εὐγένειά σου ἐνὸρκως καὶ μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας, ὅτι καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ μέλλει εἶναι τοῦτο ἀπαραποίητον καὶ ἀμετάθετον εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους αὐτῆς εἰς τὸ μηδέποτε θελήσει δεξασθαι αὐτοὺς ἀρχιερέα ἐτέρωθεν. κᾶν οἷος ἄρα καὶ ἐστίν, εἰ μὴ χειροτονίαν καὶ ἀποστολὴν τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. διὰ γοῦν ταῦτα πάντα καὶ μάλιστα διὰ τὸ ἔχειν τὴν εὐγένειάν σου καθαρὰν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην καὶ εἰς τὸν ἐκ Θεοῦ κρᾶτιστον καὶ ἄγιόν μου αὐτοκράτορα, τὸν ὑψηλότατον βασιλέα τῶν Ῥωμαίων, τὸ συμφῶρημα πάντων τῶν ἀγαθῶν, τὸν γαληνότατον καὶ

φιλανθρωπώτατον, ἐπηυδύκησεν μὲν αὐτὸς δὴ ὁ κράτιστος καὶ ἀγίος μου αὐτοκράτωρ, ἐψηφίσατο καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ ἤδη κατὰ τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν ζήτησιν σου καὶ τὸ συμφέρον τοῦ αὐτόθι χριστωνόμου λαοῦ μετετέθη ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Βιτζίνης, οὗτος δὴ ὁ κδρ Γάκινθος, διὰ τῆς νενομισμένης ἐγγράφου συνοδικῆς πράξεως εἰς πᾶσαν καὶ ἔστι τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς γνήσιος ἀρχιερεὺς πάσης Οὐγγροβλαχίας, ἔχων ἄδειαν, καθὼς ἡ γεγνησὶα ἐπὶ τούτῳ ἐγγραφὸς συνοδικῆ πράξις κατὰ μέρος διέξεισι, ποιεῖν ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ καὶ ἐπαρχίᾳ αὐτῆς πάντα, ὅσα ἀνήκει γνησίῳ ἀρχιερεῖ. καὶ ταῦτα μὲν ἐκύρωσε καὶ ἐβεβαίωσεν οὕτως ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία εὐδοκίᾳ καὶ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος καὶ γνώμῃ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς ἱεράς συνόδου κατὰ τὴν σὴν ζήτησιν καὶ ἀποδοχὴν· σὸν δὲ ἔστιν ἀπὸ τοῦ νῦν φροντίσαι καὶ ἀποκληρῶσαι τὴν ὑπόσχασίν σου, ἤγουν ἵνα ποιήσῃ ἡ εὐγένειά σου καὶ οἱ παῖδες καὶ κληρονόμοι καὶ διαδόχοι αὐτῆς γράμμα ἐνορκον, κατασφαλισμένον πάντοθεν, διαλαμβάνον κατὰ μέρος, ἵνα δηλονότι μετὰ θάνατον τοῦ τοιοῦτου ἀρχιερέως ὁμῶν εὐρίσκηται ἡ πᾶσα ἀρχὴ καὶ ἐπικράτεια τῆς Οὐγγροβλαχίας ὑπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ χειροτονῆται φήψω συνοδικῆ παρ' αὐτῆς, ὡς εἶθισται καὶ νενομίσται, ἀρχιερεὺς, καὶ ἀποστείλλεται αὐτόθι εἰς ποιμανσίαν καὶ φοικικὴν ὠφέλειαν τοῦ αὐτόθι χριστωνόμου λαοῦ, καὶ ἐκπέμφῃς τὸ τοιοῦτο γράμμα μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τούτων παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν θείαν καὶ ἱεράν σύνοδον, καὶ ἐνὶ εἰς βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν τῆς ὑποσχέσεως καὶ συμφωνίας τῆς εὐγενείας σου, ἐπεὶ ὥστε εἶναι ἀπαραποίητον καὶ ἀμετάθετον τὴν εἰρημένην κατάστασιν, καὶ συνοδικὸς φρικώδης ἀφορισμὸς ἠπειλήται κατὰ τοῦ κωλύσοντος καὶ ἀθετήροντος ταύτην. ἰφείλει δὲ καὶ ἡ εὐγένειά σου, ζητήσασα εὐρίσκεισθαι ὡς υἱὸς γνήσιος τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, στέργειν ἀμεταθέτως τὰ ὁμολογημένα καὶ πατροπαράδοτα καὶ ὀγιῆ δόγματα, τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας καὶ τοὺς φιλευσεβεῖς νόμους, δι' ὧν στηρίζεται τὸ τῆς ἐκκλησίας στήριγμα, καὶ ἔχειν καὶ πρὸς τὸν εἰρημένον ἀρχιερεῖα εὐλάβειαν καὶ σπογγὴν τὴν ἰφειλομένην, τοῦτο γὰρ ποιούσα ἡ

εὐγένειά σου καὶ οὕτως ὑπέκρινουσα τῇ ἐκκλησίᾳ Θεοῦ, τόχοις μὲν ἐν τῷ παρόντι βίῳ παντός ἀγαθοῦ καὶ πάσης εὐθυμίας καὶ χαρᾶς, κατασοδοῦμενος εἰς πάντα τὰ ἀνὰ χεῖρας ἔργα καὶ πράγματα, ἐν δὲ γε τῷ μέλλοντι τῆς αἰωνίου ἐκείνης καὶ ἀκαταλύτου ἐν οὐρανοῖς βασιλείας, εὐχαῖς πάντων τῶν ἁγίων. κύριος ὁ Θεὸς εἶη διατηρῶν τὴν εὐγένειάν σου ἄνοσον, εὐθυμον, ὕγιά καὶ ἀνωτέραν παντός ἀνισοῦ συναντήματος †.

CLXXII. (6867—1359) iunio ind. XII.

Synodus dirimit controversiam.

† Φθάνει ὁ Παζόκης Μανουὴλ πρό τινων ἤδη χρόνων αἰατόμενος εἰς γυναῖκα τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἐκείνου τοῦ ἐπονομαζομένου Καλαμιτζιώτου θυγατέρα . . . ἣ δὲ καὶ ἐπὶ χρόνος δ' συνοικῆσας παιδία δύο γενένηκε, θῆλο καὶ ἄρρεν, καὶ τοῦ ἄρρενος προτελευτήσαντος τῆς μητρὸς ἐπαπέθανεν ἔπειτα καὶ αὕτη, ἐναπολειφθέντος μόνου τοῦ θήλους, ἐπταμηναίου τῷ τότε τογχανόντος. χρόνων δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου εἰς παρῶν χρόνων ἐστὶν ἤδη ἡ κέρη πρὸς ἕβην νόμιμον προσελθοῦσα, ὁ δὲ γε τοιοῦτος Παζόκης, μὴ θελήσας ἐπινοῦσαι πρὸς δεύτερον συνοικῆσαι, τὸν κρείττονα βίον αἰρεῖται, ὡς γνήσιος πατήρ, κατὰ τὸ εἶκος τὴν προσήκουσαν κηδεμονίαν τῇ θυγατρὶ ἰνδεικνύμενος. μετὰ μέντοι τὸ συναφθῆναι τὸν Παζόκην τῇ νομίμῳ αὐτοῦ γαμετῇ χρόνου ἐνός παραρρυέντος, ἐξωνήσατο οὗτος τὸ περὶ τὴν τοκοθεσίαν τοῦ Βλέκου διακείμενον ἀμπελίον πλησίον τοῦ Ροδῆ ἀπὸ τῆς μοναχῆς τῆς ἐπονομαζομένης Ἀσπισίνης, ἐνθα δηλαδὴ εὐρίσκεται καὶ τὸ προικόμενον διαφέρον ἀμπελίον τῷ Παζόκῃ, ὅπηνικα ἐτόγχανον ὁμόστεγοι τούτῳ ὃ τε πενθερός καὶ ἡ πενθερά, μόνου τοῦ Παζόκη κατὰ τὴν περιληψὶν τοῦ προσόντος αὐτῷ πρατηρίου ἐγγράφου εἰς πρόσωπον τούτου προβέντος τηκαῦτα, ἀποφερομένου καὶ ἀναλαμβάνοντος τὰς περιερχομένας πάσας προσόδους ἀπὸ τοῦ ἀμπελίου καὶ τὰς ἐπὶ τούτῳ καλλιεργίας οὐκ ἔχον καταβαλλομένην καὶ τὰς ἀνηκούσας ἐπὶ τούτῳ ἐπιτελείας ἀποδοδόντας· τοῦ μέντοι πενθεροῦ προτελευτήσαντος τῆς πενθερᾶς καὶ στέργαντος ἀμεταθέτως τὴν τοιαύτην τοῦ Παζόκη ἐξωνήσῃ ἐπὶ τῷ ἀμπελίῳ, ἐναπολειφθεῖσα χήρα ἡ πενθερά καὶ συνοῦσα τῷ γαμβρῷ τῷδε τῷ Παζόκῃ ἐπὶ χρόνους δεκατέσσαρσιν, ὕστερον δὲ ἕστεργε καὶ αὕτη κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον τὰ περὶ τούτου, μηδ' ὅτιόν

ἀντεικοῦσα, μηδὲ ἀγωγὴν τινα κινήσασα ὅλως παρὰ πάντα τὸν τῆς ζωῆς αὐτῆς χρόνον ἕνεκα τῆς τοῦ ἀμπελίου ἀγορασίας, καὶ ταῦτα ἐπὶ τοῖς τοσοῦτοις χρόνοις ἐκάστου ἔτους βλέπουσα τὸν Παζύκην, ὡς τέλειον δεσπότην τοῦ ἀμπελίου πάσας τὰς ἐντεῦθεν ἐπικαρπίας ἀναλαμβάνοντα καὶ κατ' ἐξουσίαν αὐτῷ χρώμενον, ἐπὶ τοσοῦτον δὲ, ὡς οὗτος διισχυρίζετο, οὐδ' ἠντινοῦν μετοχὴν εἶχεν ἐπὶ τούτῳ ἢ πενθερᾷ, ὥστε καὶ τοῦ οἴνου ἐν τῷ οἴκῳ εἰσαγομένου κατ' ἔτος παρὰ τοῦ Παζύκη, αὕτη ἐτέρωθεν ἐξωνεῖτο εἰς χρῆσιν ἰδίαν αὐτῆς οἴνον, μηδὲν ἑκαῖθεν λαμβάνουσα. ἐπεὶ δὲ ἡ δηλωθεῖσα πενθερὰ αὐτοῦ τὸν βίον ἀπέλιπε, διαναστάς μετὰ τὴν τῶν τοσοῦτων χρόνων παραδρομὴν ὁ γυναικῶδες αὐτοῦ, ἱητρός Στέφανος, δι' ὄχλου γίνεται τούτῳ, προβαλλόμενος, ὡς ὅτε ἀρχῆθεν ἢ τοῦ ἀμπελίου ἐξώνησις γέγονε ἐπὶ τιμῆματι εἰκοσιν ὑπερπύρων πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ἐφθασε δὲ δεδωκῶς ὁ εἰρημένος πατὴρ αὐτοῦ οἴκοθεν ὑπέροπρα ἐξήκοντα ἕνεκα τῶ ἡμίσεος, οὐ δὲ χάριν καὶ πολὺς ἦν ἀπαιτῶν ὁ Στέφανος λαβεῖν τὸ τοῦ ἀμπελίου ἡμισυ, ὁμοῦ μὲν, ὡς ἔλεγεν, ἀνήκον τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ὁμοῦ δὲ καὶ ὡς καταλειφθὲν αὐτῷ παρὰ τῆς μητρὸς· οὐκ ἴσχυσε μέντοι οὐδέτερον, ὧν προεβάλετο, παραστῆσαι, ἅτε δὴ μήτε τοῦ πατρὸς, μήτε τῆς μητρὸς εἰσὸδμήματι ἐπὶ τοῖς τοσοῦτοις χρόνοις ἐκ τοῦ ἀμπελίου ἀπειληφότων, ἔνθεν τοι καὶ, κἂν οὐκ ἦν εἰσαγώγιμα τὰ τῆς δίκης τοῦ Στεφάνου, ἐψηυχάζαντων τῶν γονέων καὶ μὴ ἀγωγὴν τινα κινήσαντων ἐπὶ τῇ χρονίᾳ παραδρομῇ μεταξὺ περὶ τούτου, φασὶ γὰρ οἱ νόμοι ἐπὶ τῶν ἐνδημοῦντων δικαστῆρα, ἐπὶ δὲ τῶν ἀποδημοῦντων εἰκοσαετία, ὅμως διὰ τὸ περιαιρεθῆναι πᾶσαν πρόφασιν καὶ τῶν μερῶν ἀμφοτέρων στερεῶντων καὶ καταδεξιμένων, δεῖν ἔγνωσται συνοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι ἐρωτηθῆναι τὴν διαληφθεῖσαν Ἀσπιετιναν, τὴν ἀρχῆθεν τὸ ἀμπέλιον διαπρασαμένην, περιοῦσαν ἤδη, ἐπὶ τῷ τὴν ἀμφιοβήτησιν κατὰ τὸν τοῦ δικαίου λόγον διαλοθῆναι. ἐπεὶ δὲ ἦν αὕτη ὑπ' ἀσθενείας ἐμποδιζομένη, ὥστε δὴ ἐπιστῆναι τῷ καθ' ἡμᾶς ἱερῷ συνοδικῷ δικαστηρίῳ ἐπὶ τούτῳ, ἐπέτρεψε καὶ ἀνέθετο ἡ μετριότης ἡμῶν τῷ τε ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Βρούσεως καὶ ὑπερτίμῳ, ἀγαπητῷ κατὰ κύριον ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ συλλειτουργῷ, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς τιμωτάτοις ἐκκλησιαστικοῖς ἄρχουσιν, τῷ τε μεγάλῳ σακελλαρίῳ, τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι καὶ τῷ δικαιοφύλακι, ἀγαπητοῖς κατὰ πνεῦμα υἱοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἐπιστάντες οὗτοι πρὸς αὐτὴν καὶ ἀφορισμοῦ βάρους ἐκφωνήσαντες ἐπ' αὐτὴν, ὥστε κατὰ

μηδένα τρόπον τήν ἀλήθειαν συγκαλύφαι ἕνεκα τῆς ἀγορασίας τοῦ ἀμπελίου, ἔσχον ὑπό τῷ τοιοῦτῳ βάρει αὐτήν ἐξασφαλισμένην καὶ διαβεβαιωσαμένην καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ δικαστηρίου τοῦ Χριστοῦ, ὡς ταῖς ἀληθείαις ὁ διαληφθεὶς Παζύκης ἐστὶν ὁ κατ' ἀρχὰς ἀπὸ ταύτης ἐξωνησάμενος τὸ ῥήθην ἀμπέλιον, καὶ αὐτὸς μόνος τὰ τοῦ τμήματος ἑκατὸν εἴκοσιν ὑπέρπυρα εἰς χεῖρας πρὸς αὐτήν δέδωκε, καὶ εἴ τι ἕτερον κατεβλήθη, καὶ μήτε τὸν πενθερὸν αὐτοῦ παρασχεῖν αὐτῷ μέχρι καὶ τοῦ τυχόντος ἐπὶ τῇ ἐξωνήσει τοῦ ἀμπελίου, μήτε δὲ τὴν πενθερὰν ὄλωσ, ἀλλ' αὐτὸν δὴ τὸν Παζύκην μόνον καθαρῶς τὸ τίμημα οἴκοθεν καταβαλόντα τὴν ἀγορασίαν τοῦ ἀμπελίου ἀπὸ ταύτης ποιήσασθαι καὶ τὸ ταβουλλαρικὸν πρατήριον ἔγγραφον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ μόνου ἐκθέσθαι, οὐ μὴν δὴ ἀλλὰ καὶ κλεινοῦς ἕνεκεν ἀσφαλείας διὰ τὸ πανταχόθεν ἀναφανῆναι τὴν ἀλήθειαν, ἐρωτηθεὶς καὶ χάριν τῆς κατ' ἔτος ἐπιτελείας τοῦ ἀμπελίου ὁ ἀποτεταγμένος ἀναλαμβάνειν αὐτήν Ῥοδιάτης ἐπονομαζόμενος, παρὰ τίνος ἀπελάμβανε ταύτην ἐτησίως, διεμαρτύρατο, καὶ ὁμολόγησεν οὕτως μετ' ἀσφαλείας τῆς προσηκούσης ἐπάνω εἰς τὴν φυχήν αὐτοῦ, ὅτι δὴ μόνος ὁ ῥήθεις Παζύκης ἀπεδίδοτο πρὸς αὐτὸν τὴν τοιαύτην ἐπιτέλειαν, μήτε τοῦ πενθεροῦ, μήτε μὴν τῆς πενθερᾶς τὸ οἶνον ἀποδιδόντων αὐτῷ. τῆς γοῦν ὑποθέσεως κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον παρακολουθησάσης καὶ τῆς ἀληθείας ἀριδῆλως ἀναφανείσης, ἀπεφῆνατο ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Νικαίας, τοῦ Βιζύης, τοῦ Βρόσσεως καὶ τοῦ Ῥωσίου, καὶ ἐδικαίωσε τὸν δηλωθέντα Παζύκην, ὡς ἂν, ἐπεὶ καλῇ πίστει ἐξωνήσατο οἴκοθεν τὸ τοιοῦτον ἀμπέλιον καὶ οἰκείους κόποις καὶ ἀνάλωμασι αὐτὸ συνεστήσατο, ἀποφορῶμενος ἀνεμποδίστως καὶ τὰς ἐντεῦθεν περιερχομένας προσόδους, μηδεμίαν μετοχήν ἔχόντων μήτε τοῦ πενθεροῦ, μήτε τῆς πενθερᾶς ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ τοῖς τοσοῦτοις χρόνοις, διαγορεύουσι δὲ καὶ οἱ φιλευσεβεῖς νόμοι οὕτως κατὰ ῥῆμα· „ὡς ἡ χρονία νομὴ συμβάλλεται τοῖς καλῇ πίστει νεμομένοις“ καὶ ταῦτα τῆς δίκης, ὡς εἴρηται, διὰ τὴν χρονίαν παραδρομὴν μὴ ἐχούσης τὸ εἰσαγώγιμον, πλὴν τραχταίσθεις διὰ τὸ ἀπροφάσιτον καὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἀνεύρεσιν καὶ ἀποδειχθείσης οὕτως, ὡς ἀνωτέρω κατὰ μέρος διειληπται, καὶ καθάπερ μετὰ τοῦ τοιούτου βάρους ἡ διαπρασσαμένη τὸ τοιοῦτον ἀμπέλιον Ἀσπιστινα ἔξασφαλίσατο, κατέχη καὶ εἰς τὸν ἐξῆς χρόνον αὐτὸ ὁ Παζύκης, καὶ νέμηται ἀνενοχλῶς

καὶ ἀδισσεύτως κατὰ πάσαν δεσποτεῖαν καὶ κυριότητα, καὶ ἔχη ἐπ' ἀδείας ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ πρὸς βουλήσεως καὶ ὅσα τοῖς γνησίοις δεσπόταις ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν παρὰ τῶν αὐτῶν θεῶν νόμων ἐφαίται, καὶ μήτε παρὰ τοῦ ῥηθέντος γυναικαδέλφου ἱητροῦ τοῦ Στεφάνου, μήτε δὲ παρ' ἑτέρου οἰουδήτινος εὐρίσκη τὴν τυχοῦσαν ἐπήρειαν τούτου ἔνεκα, πάσα γὰρ θύρα δικαιολογίας ἀποκλείεται τῷ Στεφάνῳ, ἦντινοῦν ἀγωγὴν καὶ ὄχλησιν περὶ τούτου κινεῖν. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν καὶ παντελῆ ἀνενοχλησίαν ἐπιδίδεται τῷ διαληφθέντι Μανουὴλ τῷ Παζύκῃ καὶ παντὶ τῷ μέρει αὐτοῦ καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰουνίῳ ἰνδ. ιβ' διὰ τῆς τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς †.

CLXXIII. (6869—1360) novembri ind. XIV.

Synodus dirimit controversiam.

† Φθάει πρὸ τινος ἤδη καιροῦ κινήσασα ἀγωγὴν ἡ Μαγιστρίνα ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὅπως ἡ πρωτεξαδέλφη αὐτῆς, ἡ Βρουένισσα ἔκεινη, τῶν θεῶν αὐτῆς ἀδιαθέτων καὶ ἀπαιδῶν τὸν βίον ἀπολιπουσῶν, εὐληφοῖα τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ μερίδα κληρονομικὴν ἀπὸ τῶν περὶ τὴν Μικρὰν Πόλιν διακειμένων οἰκημάτων ἑκείνων, εἰσεποιήσατο ταύτην δὴ τὴν Μαγιστρίναν καὶ ὡς γνησίαν στέρεσσα θυγατέρα, συζεύξατά τε ταύτην νομίμῳ ἀνδρὶ, κυρῷ Μιχαὴλ τῷ Μαγίστρῳ, ἐκδίδωσι διὰ συμφώνου πρὸς τοῖς γονικοῦθεν προσούσιν αὐτῇ δὴ τῇ Μαγιστρίνῃ καὶ τὰ μητρόθεν ἑκείνη διαφέροντα οἰκήματα, μετὰ δὲ τὴν τῆς Βρουεννίσσης ἀποβίωσιν καὶ τὰ περιελθόντα ἀπὸ τῆς διαληφθείσης κληρονομίας, ἤγουν τὰ ἕτερα ὁσπήτια, τὰ τε ἀπὸ τοῦ μαγκικεῖου, τοῦ περιβολίου καὶ τῆς ἀόλης καὶ τῶν τριῶν ἐργαστηρίων τῶν περὶ τὴν δημοσίαν ὁδὸν εὐρίσκομένων ἔκτισαι. χρόνων δὲ παρφηχρότων τὸ ἐξ ἑκείνου τιμῶν καὶ τῆς μὲν Μαγιστρίνης ἀποδήμου τυγχανούσης, τῆς δὲ γε Βρουεννίσσης τὸ ζῆν ἐκμετρησάσης, ἀδείας λαβομένη ἡ ἑτέρα πρωταδέλφη αὐτῆς, ἡ Τριφυλλίνα, καὶ προβαλλομένη ἐπ' ἄλλοδαπῆς τελευτήσαι τήνδε γε τὴν Μαγιστρίναν, ἐπελάβετο τῶν συμπεφωνημένων αὐτῇ πρὸς τῆς Βρουεννίσσης ἐργαστηριακῶν τούτων οἰκημάτων, καὶ ἐκδίδωσι πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τὴν εἰς ὄνομα τιμωμένην τοῦ ὁσίου Παύλου τοῦ ἐν τῷ Ἀστρῳ· εἰς συμβάσεις δ' ὕστερον ἐλθόντες οἱ ἐν αὐτῇ

μοναχοί μετὰ τῆς Σουαθηνῆς ἐξεποιήσαντο πρὸς αὐτὴν τὰ τε οἰκήματα τῆς Τριφυλλίνης σὺν τοῖς τρισι τούτοις ἐργαστηρίοις καὶ τῇ αὐλῇ, ἥτις δὴ Σουαθηνὴ ἐκδίδωσιν τῷ γαμβρῷ αὐτῆς τῷ Περδικάρῳ εἰς προῖκα μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ τοιαῦτα ἐργαστήρια. ταῦτα ἀνενεγκόσασα καὶ ἄμα προκομίσασα τὸ σύμφωνον αὐτῆς, ταῦτά τοις τοιοῦτοις λόγοις διαξιδόν, ἀπήτει ἀντικριθῆναι περὶ τούτου τοῖς μοναχοῖς, οἱ δὲ, ὡς μὴ εἰδότες ἀκριβῶς τὰ τῆς ὑποθέσεως καὶ ὅπως κατεῖχε ταῦτα ἡ Τριφυλλίνα καὶ τίνι τρόπῳ, ἀνεβάλλοντο μὲν πρὸς καιρὸν, τέως γε μὴν ἀντικριθέντες αὐτῇ, ἐπεὶ οὐκ εἶχον ἐμφανίσει δικαίωμα ἔγγραφον ἢ μάρτορας, σονειδότες, ὅπως ἐπαλάβετο ἤδε ἡ Τριφυλλίνα τῶν εἰρημέων ἐργαστηρίων, ἅτε δὴ μὴ θελήσαντες ἐξετάσει πολλῇ εὐρεῖν, ὡς ταῖς ἀληθείαις τοῦτο παρηκολούθησε, κατεδικάσθησαν συνοδικῶς, τῆς Μαγιστρίνης δικαιοθεΐης κατὰ τὴν τοῦ συμφώνου περιλήψιν ἐπιλαβέσθαι τῶν τε γονικῶν οἰκημάτων τῆς Βρυννίσσης καὶ τούτων δὴ τῶν τριῶν ἐργαστηρίων, ὡς ἀνηκόντων ἐκείνῃ ἀπὸ τῆς κληρονομίας τῶν θεῶν αὐτῆς, τοῦ Περδικάρου ἀζημίου τηρηθέντος, ὃν δῆτα τρόπον διέξεισι καὶ διαλαμβάνει τὸ γεγονός αὐτῇ τηνικαῦτα γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἐπεὶ δὲ ἐκίνησεν ἔπειτα ἀγωγὴν ἡ Μαγιστρίνα καὶ κατὰ τοῦ ἔχοντος ἀρτίως τὸ δηλωθὲν μαγκιπέιον συνοδικῶς ἀνακαλουμένη καὶ αὐτὸ κατὰ λόγον κληρονομίας, ὡς ἴδιον ὃν δῆθεν τῆς Βρυννίσσης, καὶ ἐξετάσθη τὰ περὶ τούτου, καὶ ἀνεφάνη ἀπὸ τῶν πρατηρίων, ὅτι διέπρασε τοῦτο ἡ ἀπὸ δὲ τῶν μαρτύρων τοῦ τε μοναχοῦ Ρουντζερίου καὶ τοῦ τοῦ ἰερωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας, προέδρου τῶν ὑπερτίμων, ἐξάρχου πόσης Θράκης καὶ Μακεδονίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σουλευτοργοῦ, ἐξ ἐπιτροπῆς αὐτὸς τὴν ἐξέτασιν τῆσδε τῆς μαρτυρίας ποιησαμένου μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ, ὅτι παρήσαν ἦ τε Μαγιστρίνα καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καθ' ὃν καιρὸν ἐγεγόνει ἡ πράσις τοῦ μαγκιπέιου, καὶ οἰκοῦντες ἐκ γειτόνων καὶ τὴν πράσιν βεβλίως γνωρίζαντες, οὐ μόνον οὐκ ἀντίειπον, ἀλλὰ καὶ καθάπαξ ἀπεσιώπησαν, μηδ' ἠγνινοῦν κεινηκότες ἀγωγὴν τούτου γε ἔνεκα καὶ κατεδικάσθη ἡ Μαγιστρίνα εἰς τὸ τοιοῦτον μαγκιπέιον, καθὼς ἡ προβῆσα συνοδικῇ τῷ τότε διάγνωσις κατὰ μέρος διέξεισι. ἀνερευῶν δὲ καὶ ὁ Περδικάρης καὶ ἐπιμέλειαν καὶ σπουδὴν τὴν δυνατὴν ἐνοστησάμενος, ὡς τῶν εἰρημένων μοναχῶν ἀναθεμένων αὐτῷ τὰ τούτων δίκαια ἐπὶ τῇ

δηλωθείση ὑποθέσει, εἶρε καὶ οὗτος ἔγγραφα δικαιώματα καὶ μάρτυρας ἀξιοπιστους ὑπὲρ τοῦ μέρους τῆς Τριφυλλίνης, ἔκκλητον ἐποιήσατο ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς κατὰ τῆς Μαγιστρίνης, δυσχουρίζομενος ἀποδείξει μετὰ ἐναργῶν παραστάσεων, τὴν Μαγιστρίναν ἀδίκως ἐπιλαβέσθαι ἀρτίως τῶν δηλωθέντων ἐργαστηρίων, καὶ ὡς μὴ ἐξετάσει ἀκριβῆ δοθείσης τῆς ὑποθέσεως τῇ τῶν μοναχῶν ἀμελείᾳ δικαιωθῆναι ταύτην συνέβη. διαμηνύεται τοιγαροῦν ἡ Μαγιστρίνα παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς τὴν ἔκκλητον ἀπαντῆσαι, ἡ δ' ἀναβάλλεται καὶ δυσχεραίνει πρὸς τοῦτο, τῶς γε μὴν συναλαθεῖσα τοῖς συγχνοῖς καὶ διαφόροις μηνύμασι παρίσταται μόνις σὺν τῷ ἀνδρὶ τῷ δικαστηρίῳ· παρῶν δὲ καὶ ὁ Περδικαρος, ὡς ἀναδεξάμενος τὰ τῶν μοναχῶν δίκαια, ὡς εἶρηται, προσέβαλετο, ὅτι τε ζώσης τῆς Βρυεννίσσης ἐκείνης κατεῖχε καὶ ἐνέμετο τὰ τοιαῦτα ἐργαστήρια ἡ Τριφυλλίνα, ὡς ἀνήκοντα ἐκείνῃ μάλιστα ἀπὸ τῆς τῶν θεῶν κληρονομίας καὶ οὐ τῇ πρωταδέλφῃ αὐτῆς, τῇδε τῇ Βρυεννίσσῃ, ἅτε δὴ κεκληρονομηκῶς τούτου χάριν μερίδα ἐτέραν, καὶ ὅτι ἀντικριθέντες ὁ τε πατήρ τῆς Μαγιστρίνης ὁ Κεκαλεσμένος ἐκεῖνος καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, οὗτος ὁ Μαγιστρος, τῷ μέρει τῆς Τριφυλλίνης ἀναλαβέσθαι πειρώμενοι τὴν πατρικὴν κληρονομίαν αὐτοῖς, ὡς νόθου δῆθεν οὗτης θυγατρὸς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ τοιοῦτου Κεκαλεσμένου, οὐδὲν τι περὶ τῆς κατοχῆς τῶν ἐργαστηρίων τούτων κενινήσασι, κατεδικάσθησαν δὲ μᾶλλον καὶ εἰς ὄπερ ἐνεκάλουν, καθὼς διαλαμβάνει τὸ γεγονόν ἐτηνικαῦτα δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη Βρυέννισσα, πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου αὐτῆς κατὰ μοναχὰς ἀποχειραμένη, καταλέλοιπε ἐνδιαθήκως σὺν τοῖς οἰκειοῖς καὶ τὰ περιελθόντα τῇ Τριφυλλίνῃ ἀπὸ πατρικῆς κληρονομίας οἰκήματα πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν τῆς κυρᾶς Μαρίας, δι' αὐτὰ καὶ διαφόρως, ἐφ' ὅσον ἐκείνῃ τῷ βίῳ περιτὴν, ἀντικριθεῖσα τῇ Τριφυλλίνῃ κατεδικάσθη, τοῦ δὲ γε μέρους τῆς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς ἀντικριθέντος περὶ τούτου τῷ μέρει τῆς Τριφυλλίνης ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ σκεπέτου ἐδικαιώθη ἡ Τριφυλλίνα, οὐ μόνον κατέχειν καὶ νέμεσθαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ διαληφθέντα οἰκήματα, ἀλλὰ ἀναζητεῖν καὶ λαμβάνειν καὶ τὰ ἀνήκοντα αὐτῇ κατὰ λόγον κληρονομίας ἀπὸ τῶν θεῶν αὐτῆς. ταῦτα εἰπὼν προεκόμισεν ἐπὶ τοῦ μέσου τὰ εἰρημμένα δικαίωματα, ταῦτά τοις τούτου λόγοις διεξιόντα καὶ τὸ πιστὸν πάντοθεν ἔχοντα. πρὸς τούτοις διετέλετο, ὅτι μὴ μόνον ἐπιδημῶν ἐνταῦθα ὁ

ἀνὴρ αὐτῆς, ὅδε ὁ Μάγιστρος, καὶ βασιλικῆς εὐμενείας τυγχάνων οὐδὲν ἐκίνησε τὴν τυχοῦσαν ἀγωγὴν περὶ τῆς κατοχῆς τῶν τοιούτων ἐργαστηρίων κεκρατουμένων παρὰ τοῦ μέρους τῆς Τριφυλλίνης, ἀλλὰ καὶ δι' αἰτίαν τινὰ μέσον τούτων προβάσαν εὐληφῶς ὑπέρπορα εἴκουν ἀπὸ τῆς Τριφυλλίνης συνήνεσε καὶ ἀπεβάλετο ἐγγράφος, ὅπερ προεβάλετο ὅπερ αὐτοῦ δῆθεν δίκαιον, ἔτι τε ὑπέγραψεν οἰκιοχειρῶς καὶ εἰς τὸ γεγονός παρὰ τῶν μοναχῶν τούτων τῇ Συναδηνῇ πρατήριον ἐπὶ τοῖς τοιούτοις οἰκήμασιν, ἀφ' ὧν ἀριδῆλως ἀναφαίνεται, μηδεμίαν ἔχειν δικαίωσιν ἀγωγῆς ἐπὶ τούτῳ. ἐπὶ τούτοις προετρέφατο ἡ μετριότης ἡμῶν τῷ μέρει τῆς Μαγιστρίνης ἀπολογήσασθαι, καὶ προεκόμισεν ἀντιπαντός τὸ σύμφωνον αὐτῆς, προβαλλόμενον καταγράφεσθαι ταῦτα ἐν αὐτῷ, ἦθουν τὰ δηλωθέντα οἰκήματα, καὶ κληρονομεῖν τὴν Μαγιστρίναν ἐντεῦθεν αὐτὰ, τῆς Βροεννίσεως τὸν βίον ἀπολιπούσης, καὶ μηδένα ἕτερον λόγον ἔχειν κινεῖν περὶ τούτου, προεκόμισε δὲ, οὐχ ὅπερ παρήγαγε πρότερον σύμφωνον, ἀλλ' ἕτερον παρηλλαγμένον καὶ ἀνόμοιον τῷ προτέρῳ, ἐπειδὴ τὸ μὲν ἦν ἐκ χαρτείου βατδαϊτικῶς πεκαλαιωμένου, ὃ δὲ ἐνεφάνισεν ἕτερον, ἐκ χαρτείου νέου συνήθους κεκαπνισμένου καὶ διὰ τοῦτο δοκοῦντος μέλανος καὶ παλαιοῦ, ὅπερ μὴ μόνον ἡ μετριότης ἡμῶν ἄμα τῷ λαβεῖν ἐν χερσὶν ἔγνω παντάπασιν ἄλλοιον εἶναι παρὰ τὸ πρότερον, ἐπειδὴ κολλάκις προκομισθὲν συνοδικῶς, ὅτε τοῖς μοναχοῖς ἀντεκρίθη ἡ Μαγιστρίνα, εἶδε καὶ ἐθεάσατο τοῦτο, ἀλλὰ καὶ οἱ τιμιώτατοι ἐξωκατάκλητοι ἐκκλησιαστικοὶ, ἐν ἀτίμῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ οἰοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὃ τε μέγας σακελλάριος καὶ διδάσκαλος τῶν διδασκάλων, κῆρ Θεόδωρος διάκονος ὁ Μελιτηνιώτης, καὶ ὁ σακελλίου καὶ δικαιοφύλαξ, κῆρ Γεώργιος διάκονος ὁ Περδίχης, διεβεβαίωσαντο καὶ ἐξησφαλίσαντο, ταῖς ἀληθείαις ἕτερον εἶναι τὸ νῦν ἐμφανισθὲν σύμφωνον καὶ ἄλλο παρὰ τὸ πρῶτον, ὡς ἐπιστατῶς τοῦτο καὶ ἰδόντες καὶ περιεργασάμενοι. ἔδει γοῦν κατὰ τὸν δίκαιον καὶ ἀκριβῆ λόγον, ἐπειπερ κατὰ τὴν περιληψὶν τοῦ συμφώνου καὶ οὐ καθ' ἑτέραν αἰτίαν τινὰ δεδικαίωται ἡ Μαγιστρίνα, χρόνοις ἤδη πολλοῖς στερουμένη καὶ μηδὲ ἐν κατασχέσει γενομένη ποτὲ τῶν τοιούτων οἰκημάτων, ἀποπεμφθῆναι ταύτην καὶ καταδικασθῆναι αὐτίκα, ὡς πεφαλευμένα σύμφωνα προκομίσασαν, συγκαταβάσει δὲ ὅμως χρησαμένη ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ κατεξέτασαι τὴν ὑπόθεσιν βουλομένη, ἐπεὶ νόσφ' ἐνισχημένη, ὀπηνίκα ἐκινήθη κατ' ἀρχὰς ἡ τοιαύτη ὑπό-

θεοις, εὐὸ δι' ἑαυτῆς ἐποίησατο τὴν τοπικὴν ἐξέτασιν καὶ ἐπιστάσιαν αὐτῆς, διέγνω συνοδικῶς παραγαγεῖν τόνδε τὸν Περδικάρου τε καὶ οὐδὲ προσβάλετο μάρτυρας, εἶδῃσιν ἀκριβῆ ἔχοντας, ὅπως κατέχευε κυρίως ἢ Τριφυλλίνα τάδε τὰ ἐργαστήρια, ζώσης ἔτι τῆς Βρουεννίσης. παρέστησαν οὖν συνοδικῶς, παρόντων καὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, εἰ καὶ τὸ μέρος τῆς Μαγιστρίνης ταῖς ὁμοίαις ἀναβολαῖς χαιρον, τῶς γε μὴν παρεγένετο ὃ τε ἀπὸ τῶν ἱατρῶν . . . ὁ Βαρὸς, ὁ ἀπὸ τῆς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν, ὁ δηλωθεὶς μοναχὸς ὁ Ῥουντζέμιος καὶ ὁ ἀπὸ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῶν Μαγγάνων, μοναχὸς . . . ὁ Γαβράς, καὶ ἠρωτήθησαν μετὰ βάρους φρικώδους ἀφορισμοῦ ἐξεῖπεν καὶ διομολογήσαι τὴν εἰς τοῦτο πᾶσαν ἀλήθειαν, οἷτινες καὶ δεξάμενοι τὸ τοιοῦτον βᾶρος τοῦ ἀφορισμοῦ ἐξεῖπον καὶ διεβεβαίωσαντο, ὅτι γινώσκουσιν ἀκριβῶς, ὡς πρὸ χρόνων ἤδη τριάκοντα τεσσάρων καὶ ἐπέκεινα εἶχε καὶ ἐνέμετο τὰ τοιαῦτα ἐργαστήρια καὶ τρία οἰκήματα ἢ διαληφθεῖσα Τριφυλλίνα ἐκείνη κατὰ πᾶσαν δεσποτείαν καὶ κυριότητα, ζώσης τῆς Βρουεννίσης καὶ μηδένα λόγον ἢ τὴν τυχοῦσαν ἀγωγὴν κινήσεως περὶ τούτων τὸ σύνολον. ἰδίᾳ μέντοι ἐξησφαλίσατο ὁ δηλωθεὶς μοναχὸς ὁ Γαβράς, ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον εἶχε τὴν δεσποτείαν τῶν τοιούτων ἐργαστηρίων ἢ Τριφυλλίνα, ὥστε δοῦναι τῷ γαμβρῷ αὐτῆς κῆρ . . . τῷ Σοροπούλῳ ἐκείνῳ, καὶ ταῦτα ἔτι τῷ βίῳ περιούσης τῆς Βρουεννίσης. τὸ μέντοι μέρος τοῦ Μαγίστρου μὴ δυνάμενον ἀντειπεῖν εἰς ταῦτα καθαρῶς καὶ βεβαίως ἐπλάττετο παραγαγεῖν ἑτέρους μάρτυρας ἐπ' ἀνατροπῇ δῆθεν τῆς τοιαύτης κατησφαλισμένης μαρτυρίας, καὶ διαμηνυόμενον εἰς τοῦτο πολλάκις παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς, οὐδὲν πλέον ποιεῖ, χρόνου καὶ ταῦτα οὐκ ἄλλοῦ παραδραμόντος, ἐδραζόμενον μόνον εἰς ἕπερ ἐπορίσατο πρότερον γράμμα, ὡς δὴ διεῖληπται, τῆς ἡμῶν μετριότητος. τούτων οὖν οὕτω παρηκολουθηκότων, ἐπεὶ οὐκ ἀπ' ἄλλης τῆς οἰασθήτινος αἰτίας ἔσχε τὴν δικαίωσιν ἢ Μαγιστρίνα, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς περιλήψεως τοῦ δῆθεν προκομιζομένου συμφώνου παρ' αὐτῆς, ὅπερ ἀνεφάνη ταῖς ἀληθείαις κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον πεφασσομένον, ἀπεδείχθη δὲ καὶ διὰ μαρτυρίας ἀξιωματικῶν προσώπων κατέχευθαι τὰ τοιαῦτα οἰκήματα παρὰ τῆς Τριφυλλίνης ἐφ' ἱκανὸν ζώσης τῆς Βρουεννίσης καὶ δοθῆναι εἰς προῖκα τῷ γαμβρῷ αὐτῆς, τῷ Σοροπούλῳ ἐκείνῳ, καὶ ὅτι πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου ἢ Βροέν-

νισσα ἐκείνη καταλείψασα, ὡς δεδήλωται, ἑνδιαθήκως τὰ τε οἰκεία καὶ τὰ τῆς Τριφυλλίνης οἰκήματα, οὐδὲν τι ἐπαφῆκε πρὸς αὐτὴν καὶ ἐκεῖθεν ἐπιδημοῦσαν καὶ εὐρισκομένην ἐνταῦθα, ἀλλὰ πρὸς τὴν ῥηθείσαν μονὴν τῆς κυρᾶς Μαρίας, ὡς μετ' ἀσφαλείας ὠμολογήθη καὶ τοῦτο παρὰ τοῦ μέρους τῆς αὐτῆς μονῆς, ἔσχε δὲ τὴν νικῶσαν ἢ Τριφυλλίνα ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀντικρινομένη τῷ μέρει τῆς Βροεννίσσης καὶ ζωσῆς καὶ τελευτηράσης, καθὼς τὰ ἐπὶ τούτῳ σεκρετικὰ δικαιωτήρια γράμματα διέξεισιν, ὅπερ ἐπεβεβαίωσεν οὐδὲν ἥττον καὶ ἡ σιωπὴ ἐπὶ τῇ πράξει τοῦ μαγικείου, ὡς εἴρηται, τῆς τε Μαγιστρίνης καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, παρόντων καὶ ἀμφοτέρων τῆνικαῦτα ἐν τῇ Θεοδοξάστῳ καὶ Θεομεγαλότῳ Κωνσταντινουπόλει, καὶ μὴν καὶ ἡ ἔγγραφος συναίνεσις τοῦδε τοῦ Μαγίστρου ἐπὶ τῷ γεγονότι παρ' αὐτοῦ γράμματι τῇ Τριφυλλίνῃ, ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ ὑπογραφή ἢ εἰς τὸ πρατήριον τῶν τοιούτων οἰκημάτων, τὸ γεγονὸς παρὰ τῶν μοναχῶν τῇ Συναδηγῇ. διὰ γοῦν τὰς τοιαύτας αἰτίας ἀναγκαίας καὶ νομίμους κρινόμενας καὶ συντεινούσας εἰς καθαρὰν τῆσδε τῆς ὑποθέσεως διευλότῳσιν συνδιασκεφάμενη τὰ περὶ τούτου ἢ μετριότης ἡμῶν τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Ἡρακλείῳ, τῷ Ποντοηρακλείῳ, τῷ Χριστιανουπόλεως, τῷ Ρωσίῳ, διέγνω καὶ ἀπεφῆνατο, ἵνα κατέχῃ τὰ τοιαῦτα τρία ἐργαστήρια, καθὼς ἐξωνήσατο τὸ μέρος τοῦ Περδικάρου, κυρίως καὶ δεσποτικῶς, ὡς στεργομένη ἀναμφιβόλως τῆς ἐπὶ τούτοις δεσποτείας τῆς Τριφυλλίνης ἐκείνης καὶ τῆς ταύτης ἐκδόσεως τῆς εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ ὁσίου Παύλου, καὶ οὐδὲν εὐρίσκη ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ καὶ τελείᾳ δεσποτείᾳ καὶ κορυότητι τῶν δηλωθέντων ἐργαστηριακῶν οἰκημάτων τὴν τοχοῦσαν ἐπήρειαν ἢ διενόχλησιν παρὰ τῆς Μαγιστρίνης καὶ παντὸς τοῦ μέρους αὐτῆς, ἀλλ' ἔχῃ ἄδειαν παντοίαν ποιεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὰ πρὸς βουλήσεως ἅπαντα καὶ ὅσα ἐφαίται παρὰ τῶν φιλευσεβῶν νόμων τοῖς τελείοις δεσπόταις, ὀφείλοντος τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἕξης εἶναι ἀκύρου τοῦ προβάντος γράμματος εἰς δικαίωσιν τῆς Μαγιστρίνης, ὡς ἀπὸ τῆς περιλήψεως τοῦ νόθου καὶ πεφαλωυμένου συμφώνου καὶ μόνον γεγονότος καὶ ἀνισχύρου διὰ τὰς ἐπιγεγονίας, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, ἀποδείξεις καὶ κατηγορησιασμένας μαρτυρίας κριθέντος καὶ ἀναφανέντος. καὶ γοῦν ὀφείλει πραχθῆναι τὰ περὶ τούτου ἀμεταθέτως κατὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην καὶ ἡμετέραν διά-

γνωσιν, ἐπεὶ καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀπολέλοιται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ιδ' διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρός †.

CLXXIV. Sine anno.

Patriarchae exhortatio de matrimonio impuberum.

† Ἡ τοῦ ἀγαθοῦ στέρησις, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, καὶ ἡ ἔκπτωσις τοῦ καλοῦ πολὸν παρέχει τὸν τοῦ θεοῦ μακαρισμὸν, ὡς γὰρ ἡ τοῦ κακοῦ ἀποχὴ αἰτία γίνεται τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἀγαθῶν ἔργων, οὕτω καὶ ἡ ἀργία τῶν τοῦ θεοῦ ἐντολῶν οὐκ ἀγαθὸς πρόξενος πέφυκε πρὸς τὴν τοῦ βίου σεμνότητα, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ τὸν θεὸν εἰς ἀγανάκτησιν καθ' ἡμᾶς διαγείρει. ἡ γὰρ τῶν θείων κατέρων νομοθεσία τοῦ θεοῦ πάντως εἶσι λόγια, διὰ γὰρ τοῦ ἁγίου καὶ τελειοποιῦ πνεύματος ταῦτα ἐνομοθέτησαν καὶ ἐδίδαξαν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπάγουσι καὶ τὴν ἀπειλήν φοβερὰν πρὸς τοὺς ἀπειθεῖς καὶ ἀγνόμωνας, τὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ χωρισμὸν ἀποφαινόμενοι κατ' αὐτῶν ἀριθλήως. οὐκοῦν τί ἀναβάλλεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀντιποιηθῆναι τῶν ἀγαθῶν ἔργων; τί ὡς σχοινίον μακρὸν, προφητικῶς εἰπεῖν, ἐπισπᾶσθε τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, καὶ ὡς βαρὸ φορτίον τε καὶ δυσβάστακτον οὐ παιδεύει ὑμᾶς ἡ πικρὰ αἴτη καὶ δεινὴ αἰχμαλωσία ἡ καθ' ἡμέραν συνέχουσα καὶ συντριβουσα; οὐ συνταράσσει τὴν ἡμετέραν διάνοιαν ὁ καθ' ἡμᾶς αἰεὶ ἐπηρτημένος κίνδυνός τε καὶ φόβος; οὐ κυκλοῦσιν ἡμᾶς οἱ πολέμιοι ὡς ἄγριοι καὶ ἀτίθασοι θῆρες, μανικὸν οἶον πνέοντες καὶ κατάβρωμα προσδοκῶντες ποιήσιν ἡμᾶς τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, καθάπερ πρόβατα, ποιμένα μὴ ἔχοντα; πότε τοίνυν ἐπιστρέφομεν ἐκ τῆς πλάνης ταύτης καὶ τῆς κακίας; πότε συνοίσομεν, ὡς εἰκός, τὰ θέοντα συνορῶντες καὶ συνδιασκεψάμενοι; πότε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐξιλωσόμεθα διὰ τῆς καλλίστης ἐπιστροφῆς καὶ γνησίας καὶ εὐκρινούς πρὸς τὸν θεὸν μετανοίας; οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὡς ἀληθῶς χεῖρον ἀνασθησίας καὶ ἀπογνώσεως, ἄνοια γὰρ καὶ ἀπόνοια, κατὰ τὸν σοφὸν Σιράχ, πονηροὶ γείτονες. βαβαὶ τῆς κακίστης ἐπιθυμίας καὶ φιληδόνου καὶ ματαιίας ὀρέξεως, δυσκατάλλακτον γὰρ, ὡς ἀληθῶς, χρῆμα ἡ κακία καὶ πᾶν δυσκαταγώνιστον. βούλει δὲ μαθεῖν ἀκριβῶς ταύτης τὴν θεραπείαν καὶ ἴασιν; ἀναλαβοῦ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον τῇ τῇ διανοίᾳ, ἐπεὶ

φοβερὸν καὶ πάντοτε φοβερὸν τὸ ἐμπνεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος ἀναλόγισαι, πῶς καθ' ὥραν κλονεῖ τὴν γῆν, εἰς συναίσθησιν ἐνάγων ἡμᾶς τοῦ καλοῦ, πῶς κατασείει τὰ πάντα, πῶς τὸ βαρὺ τοῦτο φορτίον τῆς γῆς καὶ δυσβάστακτον τρέμειν παρασκευάζει, πῶς οὐ στίγει αὐτὴ τὴν τοῦ κτίστου φοβερὰν ἀπειλήν, πῶς καταστρέφει τὰς πόλεις, μὴ δυναμένη φέρειν ὕλως τοῦ δικαίου κριτοῦ τὴν ὄργην, ταύτην γὰρ πάντως μαστίζει διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἵνα ἡμεῖς τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἀναλαβόμενοι ἐπιστραφῶμεν καὶ γνησίως μετανοήσωμεν. καὶ γὰρ αὕτη ἄλογος οὐσα καὶ παντάπασιν ἀνενέργητος εἰς πάσαν κακίαν, ἀμαρτίαν ποιῆσαι οὐ δύναται. καὶ τοίνυν παύσασθε, παρακαλῶ, τῆς κακίας, καὶ τηρήσατε, ὡς εἰκός, ἐν ἀσφαλείᾳ οὐ μόνον αὐτάς τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολάς, ἀλλὰ καὶ τὰς διατάξεις καὶ νομοθεσίας τῶν θείων πατέρων. ὁ δὲ τοῦ λόγου τούτου σκοπὸς ἡμῖν καὶ τὸ κεφάλαιόν ἐστι περὶ τῶν συζυγιῶν τῶν ἀνήθων, κεκωλομένων πάντη καὶ ἀθεμίτων οὐσῶν παρὰ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, περὶ ὧν ἡμεῖς πολλάκις πολλὸν τὸν λόγον καὶ τὸν ἀγῶνα ἐποιησάμεθα, ταῖς θείαις ἐξακολουθοῦντες νομοθεσίαις, ἔπει οὐ μόνον ἔπεται ταῖς παρανόμοις ταύταις τῶν συζυγιῶν φθορὰ ἄκαιρος, ἀλλὰ καὶ θάνατος τούτοις ἐπακολουθεῖ τε καὶ ἐπιγίνεται, ὡς ἡμεῖς σύνιστε, κἀντεῦθεν διπλοῦν πέφυκε τὸ κακόν, δι' ἣν αἰτίαν ἀπηγόρευσαν τοῦτο καὶ οἱ θεοὶ κατέρες καθάπαξ, οἷς καὶ διὰ τοῦτο ἀκολούθως ἐπομένη καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ φροντίζουσα τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι τῆς ἀκριβείας τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, παρακελεύεται καὶ ἐπισηπτικῶς πᾶσιν ὑμῖν ἐν ἀγίῳ πνεύματι διὰ τοῦ παρόντος γράμματος, τοῖς τε ἱερωμένοις καὶ λαϊκοῖς, κἀν ὁποιοιδήτινες ὦσι, συντηρεῖσθαι ἀπὸ γε τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, τοῦ μηκέτι τὸ σύνολον τολμησαί τινα καθ' οἰονδήτινα τρόπον ἀνηθὸν συνοικέσιον διαπράξασθαι· εἰ δὲ γε πειραθεῖη τις τῶν ἀπάντων, ἐξ ἀλογίστου καὶ θρασείας τῆς τόλμης ἅμα καὶ ἀπονοίας περιφρονήσας τῆς ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας καὶ καταστάσεως, ἀνηθὸν συζητῆσθαι συνοικέσιον, εἰ μὲν ἐστὶ τοῦ τῶν ἱερῶν χοροῦ, ἔστω καθηρημένος καὶ γεγυμνωμένος πάσης ἱερωσύνης, εἰ δὲ λαϊκός, ἔστω ὑπὸ βάρους φρικώδους ἀφορισμοῦ, ὡς ἂν συντηρουμένης, βοηθείᾳ θεοῦ, τῆς εὐνομίας καὶ θεοφιλοῦς πολιτείας καὶ καταστάσεως τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ ἰδέψ ὄμματι τοῦ θεοῦ ἐφ' ἡμᾶς ἐπινεύσαντος, ἐπιχορηγηθεῖη ἡμῖν παρ' αὐτοῦ βοήθεια καὶ ἄνεσις τῶν κατεχόντων ἡμᾶς μεγάλων καὶ

πολοειδῶν ἀνιαρῶν τε καὶ θλίψεων, καὶ τὴν βαρβαρικὴν ταύτην ἐπι-
κειμένην ἡμῖν καταιγίδα εἰς αἰθρίαν μεταποιήσεις. συντηρήθητε τοῦν
ἕκαστος ὁμῶν εἰς τὸν τοῦ θεοῦ φόβον, καὶ ἀπέχεσθε τῶν τοιοῦτων
ἀτόπων, παρανόμων καὶ ἀνήθων σονοικεσιῶν, ἵνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ
χάρις εἴη μετὰ πάντων ὁμῶν †.

CLXXV. Sine anno.

Metropolitae Sidae litterae haereticae.

I. † Διδασκαλία τοῦ μητροπολίτου Σίδης, γέ-
μουσα πάσης δυσσεβείας, πρὸς τὸν τῆς μητροπό-
λεως αὐτοῦ ἀποσταλεῖσα χαρτοφύλακα †.

† Ἐν ἀγίῳ πνεύματι οἷε τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, φίλτατε καὶ
κάλλιστε, συνετώτατε καὶ φιλόχριστε καὶ φιλεπίσκοπε καὶ παντός
ἀγαθοῦ ἔργου ἐργάτα καὶ μέτοχε, κῆρ Νικόλαε, χαρτοφύλαξ τῆς
ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σίδης. καὶ γὰρ, ὁ μητροπολίτης ὁ σὸς, κατὰ
πνεῦμα πατῆρ, χαιρετῶ καὶ εὐλογῶ καὶ εὐχομαί σοι ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παντοκράτορος παντοῖαν ὀφείαν καὶ
σωματικὴν καὶ ψυχικὴν. εὐχαριστοῦμεν καὶ ὑπερσχαριστοῦμέν σοι,
ὅτι τὰ παρ' ἡμῶν σοι μνησθέντα ἐπλήρωσας καλὰ καὶ προθύμως καὶ
οὐδὲν παρειδὼς ἢ ἐκατεφρόνησας· ἀλλ' οὖν ὁ ἐν ἐνὶ πιστός καὶ ἐν
παντὶ πιστός, κατὰ τὴν θείαν γραφήν, φίλου γὰρ πιστοῦ οὐκ ἔστιν
ἀνάλλαγμα τῶν ἔντων οὐδὲν, κατὰ τὸ θεολογικὸν ῥητόν. ἐφθασαν δὲ
ἐνταῦθα πρὸς ἡμᾶς αἱ γραφαὶ σου καὶ ἄλλων τινῶν ἐκ τῶν αὐτόθι·
γράφεις οὖν καὶ μνησείς, ὅτι πάλιν νὰ ἔλθωμεν αὐτόθι· ἔνεκεν τίνος;
πᾶς γὰρ ἄνθρωπος, ὅπου ὑπάρχει τοῦ εἰς τόπον τινὰ, δι' αἰτίαν τινὰ
ἵεναι, εἴτε ὠφελεῖ, εἴτε ὠφελεῖται, ἐγὼ γὰρ οἶδα καλῶς καὶ ἀκριβῶς, ὅτι
ἐξ ἐμοῦ μίαν καὶ μόνην ὠφέλειαν ψυχικὴν τε καὶ σωματικὴν οὐκ εἴχετε,
τὸν ἅπαντα καιρὸν καὶ χρόνον καθήμενος ἀργός ἐκτός θεωρίας ἀνθρώ-
πων καὶ ὁμιλίας εἰς τὸ κελλίον τῆς μητροπόλεως, καθάπερ τινὰ θεινὴν
φολακὴν, ἀμέτοχος πάντη ἐνεργείας καὶ δουλείας ἀρχιερατικῆς, βχλήσε-
ων δὲ καὶ σκανδάλων καὶ ταραχῶν μυρίων, τοῦ μὲν ἐκ τῶν χριστιανῶν,
τοῦ δὲ ἐκ τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν, καθάπερ πλοῖόν τι τοχὸν ἐν μέσῳ τῆς
θαλάσσης καὶ κλυδονιζόμενον ὑπὸ ἀνέμων ἐναντίων, βιάζεται δὲ παντὶ
τρόπῳ ὁ ἐπιστάτης τοῦ πλοίου τοῦ κυβερνήσαι καὶ ἐλευθερώσαι τὸ πλοῖον
ἐκ τῆς τοιαύτης πολλῆς βίας καὶ ἀνάγκης, οἱ δὲ σὺν αὐτῷ ναῦται

ὄντες οὐ βοηθοῦσιν καὶ συντρέχουσιν αὐτῷ, ἀλλὰ μᾶλλον βιάζονται καὶ σκαιωροῦσι τοῦ ῥίψαι κάκεινον ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ πνίξαι. τί ἔχει ποιῆσαι καὶ ἐργάσασθαι ὁ ἐλεῖνός καὶ ἄθλιος ἐκεῖνος ναύκληρος; τοὺς κακίστους ναύτας ἔχει δέξασθαι ἢ τὴν βίαν τῆς θαλάσσης; οὕτως γὰρ πεπόνθασμεν καὶ ἡμεῖς αὐτόθι. κλὴν δὲ κύριος οἶδεν ὁ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκων μονώτατος, πολλὰ ἐγὼ ἡμᾶς ἐνδομοῦμαι νυκτός καὶ ἡμέρας, πλεόν δὲ πάντων σέ, τὸν ἐμὸν ποθητὸν καὶ ἀγαπητὸν μου υἱόν, καὶ ἤθελον πάλιν τοῦ καταλαβεῖν αὐτόθι μεθ' ὑμῶν καὶ διαβιβάσαι τὸν μικρὸν καιρὸν τῆς ἐμῆς ζωῆς, κλὴν δὲ τοῦτο οὐκ ἔχω ποιῆσαι ἢ πράξαι διὰ τὰς γραφὰς τοῦ θεοφρονητοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως τὰς ἐλθοῦσας πρὸς ἡμᾶς τοῦ τελείως καὶ συντόμως ἀπελθεῖν ἐν τῇ βασιλευσούσῃ τῶν πόλεων, τὴν Κωνσταντινούπολιν, φημί. τὸ δὲ παρ' ἡμῶν βουλευτὸν ἔχει οὕτως· ἐὰν δῶῃ ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν ὑγιεῖαν καὶ ἐν τῇ ὁδοῦ εἰρήνην καὶ γαλήνην, μελετῶμεν καὶ μεριμνῶμεν τὸν φεροῦσάριον μῆνα τοῦ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς νήσου Κύπρου, καὶ εἴχου καὶ δέου τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως εὐδοθῶμεν τοῦ διαπερᾶναι τοιαύτην πολλὴν καὶ μεγάλην ὁδόν, κλὴν δὲ καὶ γὰρ ὑμᾶς, ὡς ἐκ θεοῦ δεξάμενος, ὑφείλω καὶ χρεωστῶ τοῦ λέγειν πρὸς ὑμᾶς τὰ φοχικῆς καὶ σωτήρια· σπεῦδε καὶ ἀγωνίζου πλεόν τῶν ἄλλων τῆς φοχικῆς σου ὠφελείας καὶ σωτηρίας, ἵνα κληρονομήσῃς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἄνω Ἰερουσαλήμ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ οἶδε καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. κλὴν δὲ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸ δυνατόν πρόσεχε τὴν καθαρὰν εὐσέβειαν καὶ πίστιν, ἣν παρέλαβες πατροπαράδοτον, ὅτι ὁ παρῶν καιρὸς καὶ χρόνος πάντα διεφθαρμένους γέγονεν, οὐ μὴν δὲ ὁ χρόνος, ἀλλ' οἱ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ καιροῦ τούτου ἄνθρωποι, πονηροὶ καὶ διαβολαῖς καὶ φθονεροὶ καὶ μισάνθρωποι, μᾶλλον δὲ τάληθές εἰπεῖν, μισόχριστοι καὶ ἄθεοι καὶ ἄπιστοι καὶ τοῦ καλοῦ πάντη ἀμέτοχοι. βλέπε δὲ τοὺς προβατοσχήμους λύκους, οὓς ὁ παρῶν καιρὸς καὶ χρόνος πολλοὺς τρέφει καὶ ἔχει. γνωστὸν ἔστω σοι καὶ τοῦτο, ὅτι ἐκ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπεστάλησαν γραφαὶ εἰς τοὺς τρεῖς πατριάρχας, τὸν Ἀντιοχείας, τὸν Ἀλεξανδρείας καὶ τὸν Ἱεροσολύμων, καὶ ἐνταῦθα εἰς τὴν Κύπρον κατὰ τῶν ἀθέων καὶ πολυθέων Παλαμιτῶν, ἔφερον δὲ ταῦτας τὰς γραφὰς οἱ ἐνταῦθα ὄντες χριστιανοὶ, καὶ οἴδαμεν καὶ

ἀνέγνωμεν καὶ ἔγνωμεν καὶ θεὸν ἐκρίναμεν, τινὰ ἐξ αὐτῶν γράφαι καὶ στείλαι αὐτόθι πρὸς ὑμᾶς, μήπως τις τοιαύτης αἰρέσεως αὐτόθι ἔλθῶν ὑμᾶς πλανήσῃ καὶ ἐρημώσῃ καὶ διαστρέψῃ ἐκ τῆς ἀληθείας, ὡς ἔμαθετε καὶ ἀμυήτους τῶν τοιούτων κακίστων δογμάτων ἰάν σε τύχῃ ποτὲ καὶ ἔλθῃ αὐτόθι τις τῆς τοιαύτης κακίστης αἰρέσεως, εἴτε μοναχὸς εἴτε ἱερεὺς εἴτε καὶ ἐπίσκοπος, φεύγετε τοὺς κύνες ἐξ αὐτῶν, ὡς φεύγει τις ἀπὸ ὄφεως, καὶ διώξατε καὶ ἀπελάσατε ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὀρίων, ὡς νέον καὶ καινὸν δογματιστήν. διανόστητε τοῖνον, παρακαλῶ ὑμᾶς, διανόστητε, καὶ τοῖς πᾶσι διαλαλήσατε φεύγειν ὡς ἰὸν ὄφεως, καὶ ἀποσεῖσασθε τὴν πολύθεον πλάνην τῶν ἀθέων Παλαμιτῶν, φεύγετε τοὺς κύνες καὶ τοὺς κακοὺς σπαράκτας καὶ τὴν κατατομήν τῆς τῶν χριστιανῶν κίσεως, κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, φεύγετε τοῦτους ὡς τάρταρον, ὡς σκότος ἐξώτερον, ὡς πυρὸς γένναν, ὡς ὀδόντων βρογμὸν, ὡς ἀκοίμητον σκώληκα, οὐ γὰρ ἔστι τὸν αὐτὸν χριστιανὸν εἶναι καὶ τῆς κοινωνίας τῶν κακίστων Παλαμιτῶν. ἵνα δὲ καὶ τινα γνοίητε τῶν Παλαμιταίων αἰρέσεως καὶ ἐκ τοῦ κρασπέδου τὸ ὄφασμα, προσεχῶς καὶ καλῶς ἀκούσατε. λέγει γὰρ καθαρῶς δύο θεότητας τοῦ θεοῦ, μίαν οὐσίαν καὶ ἑτέραν ἀνοσίαν, τὴν γοῦν οὐσίαν λέγει καὶ ὑπερκειμένην, ἀόρατον καὶ ἀμέθεκτον, τὴν δ' ἀνοσίαν ὑφειμένην καὶ ὄρατὴν καὶ μεθεκτὴν· εἶτα διαιρῶν ταύτην τὴν ὑφειμένην καὶ ὑπερκειμένην καὶ ἀόρατον εἰς πληθὸς μυριάριθμον κληθοντικῶς, φάσκει θεότητας μὴ νοουμένας μὲν τοῖς πολλοῖς, αὐτὸ διὰ πείρας ἀποκαλυπτομένας ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν ἁγίων· τοῦτο δὲ τῆς πολυθέου πλάνης τῶν ἐλλήνων ἔστι. λέγει συμπροσκυνεῖσθαι ταύτας τὰς θεότητας ταῖς ὑποστάσεις. λέγει θεὸν ὑφειμένον φωτισεῖδῃ σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς ὄρατὸν, ὃν καὶ μορφήν εἶναι φησι τοῦ θεοῦ, ὃ τῶν Μανιχαίων καὶ Μασσαλιανῶν ἔστι καὶ εἰκονομάχων. λέγει θεοὺς ἀνάρχους, ὑφειμένους, ἀριθμὸν ὑπερβαίνοντας, ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ θεοῦ προϊόντας, οὗς καὶ κυρίως λέγει θεοὺς καὶ θεότητας, τὴν δὲ τρισυπόστατον φύσιν κατὰ χάριν λέγει, καὶ οὐ κυρίως θεὸν καὶ θεότητα, ὡς ἐντεῦθεν δύο συνάγεσθαι τὰ αἷτια ἐπὶ θεοῦ, ἐν μὲν ὁ πατὴρ καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ πνεύματος, ἕτερον δὲ ἡ φύσις τῶν ὑφειμένων θεῶν καὶ θεοτήτων. λέγει μερίζεσθαι τὰ φυσικὰ τοῦ θεοῦ εἰς μέρη καὶ μόρια, ἐκ τούτου δ' ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει καὶ τὴν θείαν φύσιν ὥσπερ σῶμα μερίζεσθαι, τὰ γὰρ φυσικὰ κατὰλληλα ταῖς φύσεσι. λέγει φῶς εἶναι ὄρατὸν τὴν

τοῦ θεοῦ φυσικὴν ἐνέργειαν, ὅθεν συμβαίνει, πῶς εἶναι τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ αἰσθητόν. λέγει τὸν θεὸν ὑπερκείσθαι τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως, ὃ τοῦ Εὐνομίου ἐστὶν ἡ αἴρεσις. λέγει τὴν ἀναρχὸν ἐνέργειαν ὑφειμένην τῆς φύσεως ἀπειράκις ἀπείρως καὶ ἑτεροφυᾶ καὶ ἀνόμοιον, καὶ ἐν τῇ φύσει τὸ εἶναι ἔχειν, ἀνυπόστατον οὖσαν καθ' ἑαυτὴν καὶ ἀνούσιον, ἔχειν δὲ λόγον πρὸς τὴν φύσιν, ὃν ὁ οὐδὲς πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοῦτο δὲ καθ' ἓν μέρος Ἀρείου καὶ Μακεδονίου ἐστὶν αἴρεσις, καθ' ἕτερον δὲ Σαβαλλίου τοῦ Λίβυος. λέγει τοὺς ὑφειμένους θεοὺς ἐνεργεῖν τὰ πάντα, τὴν δὲ θεῖαν φύσιν μηδὲν τῶν ὄντων ἐνεργεῖν, ἀλλὰ περιγεγραμμένην εἶναι ἐκτὸς τοῦ παντός. λέγει τοὺς ὑφειμένους θεοὺς, μετέχοντας τῶν ὑφειμένων θεοτήτων, ἀναρχοὺς καὶ ἀκτίστους καὶ αἰδίους γίνεσθαι. λέγει, ὅτι ἡ φυσικὴ καὶ οὐσιώδης ἐνέργεια τοῦ θεοῦ κοινὴ ἐστὶ τῶν τε ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐντεῦθεν συνάγεσθαι, καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ θεοῦ κοινήν εἶναι, ὣν γὰρ ἡ ἐνέργεια, φασὶν, ἐστὶ κοινή, τούτων καὶ ἡ οὐσία κοινὴ ἐστίν. λέγει ποίημα φυσικὸν καὶ ἔργον καὶ ἐνέργημα τὸν οἶόν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὑφειμένα τε καὶ ὑποβεβηκότα καὶ ἐλάττονα τοῦ πατρὸς καὶ ἀλλήλων, τοῦτο δὲ Ἀρείου καὶ Εὐνομίου, Μακεδονίου καὶ κλειστών ἄλλων ἐστὶν αἰρετικῶν. λέγει, ὅτι ἡ σὰρξ προσέληψε τὴν ὑπόστασιν τοῦ θεοῦ λόγον, τοῦτο δὲ Νεστορίου ἐστὶν αἴρεσις, ὅπερ ἡ τρίτη ἀνεθεμάτισεν σύνοδος. λέγει, ὅτι τὸ φανέν ἐν εἴδει περιτετραῖς τοῦ κυρίου βαπτισζομένου οὐκ ἦν ἡ φύσις καὶ ὑπόστασις τοῦ ἀγίου πνεύματος συμβολικῶς ὀρωμένη, ἀλλ' ἀνούσιος ἐνέργεια, ὡς ἐντεῦθεν συμβαίνειν, εἶναι καὶ τὸν Χριστὸν ἀνούσιον ἐνέργειαν κατὰ τὴν θεότητα, τὸ πνεῦμα γὰρ, φησὶν ὁ Μελωδός, συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ, τοῦτε δὲ Φωτινοῦ καὶ Σωφρονίου καὶ Μαρκέλλου ἐστὶν αἴρεσις. λέγει ἀποτελέσματα ἀναρχα, ὡς ἐντεῦθεν πάσαν τὴν κτίσιν ἀναρχὸν συνάγεσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἑλληνικόν. λέγει, ὅτι τὸ τοῦ κυρίου τεθεωμένον σῶμα, οὗ νῦν μεταλαμβάνομεν, θείας γινόμεθα κοινωνοὶ φύσεως, οὐχ ἀγιάζει καὶ θεοὶ ἐκεῖνη ἡ θεότης, ἥτις ἡγίασεν ἐκεῖνο τὸ προσηλωθὲν ἐν τῷ σταυρῷ, ἀλλ' ἡ ἀνούσιος καὶ ὑφειμένη, ἐντεῦθεν οὖν συμβαίνει, ἕτερον εἶναι τοῦτο τοῦ προσληφθέντος ἐκείνου φυράματος, καὶ φεύσεται λοιπὸν ὁ κύριος εἰρηκῶς τοῦτό ἐστὶ τὸ σῶμα. τραπάτο τοίνυν τὸ βλάσφημον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ταῦτα δυσσεβῶς δογματίζοντος. λέγει, ὅτι ὁ τοῦ θεοῦ λόγος φύσεως νόμφ ἐτέχθη ἐκ τῆς πανά-

γνωσθεύοντες, καὶ οὐκ ὑπὲρ φύσιν. λέγει τὸ ἡτοιμασμένον ἄκτιστον, καὶ ἐντεθεὶν δοξάζει καὶ τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ πῶρ ἄκτιστον. λέγει πολλὰς ὑποστάσεις καὶ διαφορὰς δυνάμεις καὶ ἐνεργείας ἐπὶ θεοῦ, τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἐτόλμησεν εἰπεῖν μέχρι τῆν σήμερον, τρεῖς γὰρ ὑποστάσεις ὁμολογεῖν ὀρισμένως παρελάβομεν ἐπὶ τῆς ἀγίας τριάδος, καὶ οὐ πολλὰς, τριάς γάρ, φησὶν ὁ θεὸς καὶ μέγας Μάξιμος, ἐστὶν ἡ μονὰς, καὶ οὐ πληθός. λέγει τὸ φῶς, ἔφησιν ὁ θεολόγος Γρηγόριος, φῶς δὲ λέγω τὸ ἐν πατρὶ καὶ οὐκ ἐκ πατρὸς καὶ ἀγίῳ πνεύματι θεωρούμενον τὸ ὄφειμένον καὶ ἀνούσιον εἶναι καὶ ἀνοπόστατον καὶ σωματικῶς ὀφθαλμοῖς ὄρατόν. λέγει τὸ ἐν τῇ βάρῃ τῷ Μωσῆϊ ὄραθὲν πῶρ καὶ τὸ ἀρκάσαν τὸν Ἥλιον πόρινον ἄρμα ἀκτίστοος θεοῦ καὶ θεότητος, ὅθεν καὶ πορρολατρείαν δογματίζει καὶ ἵππους θεοῦ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχει. ἐγράψαμεν δὲ καὶ (πρὸς) ὑμᾶς ταῦτα πρὸς τὸ φεύγειν ἐκ τούτων τὰ ζοιῶντα φρονούντας. ἀνάγνωθι δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἅς προσέχουν, ὅσον δύναται, ἐκ τῆς κοινωνίας τῶν Παλαμιτῶν. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ σου †.

† Κατὰ δὲ ἐντελής καὶ ἐλάχιτος Ἰωσήφ, τάχα δὲ καὶ μοναχός, μετάνοιος νέμω τὸν κύριον Νικόλαον, τὸν χαρτοφύλακα, καὶ νὰ τὸ ἐξέυρηξ, ὅτι ἡμεῖς, καθὼς εἴπομεν, θεοῦ εὐδοκοῦντος, μέλλομεν τοῦ ἀπελθεῖν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐὰν εὐρωμεν τὴν ἐκκλησίαν εἰρηνεύουσαν καὶ ὁρθοτομοῦσαν, μέλλομεν καὶ ἡμεῖς τοῦ εἶναι εἰς τὸ μέσον, εἰ δὲ ἴδωμεν ἄλλως πως, θέλομεν καθέξωθαι καταμόνας εἰς ἐν τῶν μοναστηρίων· ὑμεῖς δὲ βλέπετε ἑαυτοὺς ἐκ τοῦ κακίτου τοῦτου δόγματος, ὅτι τὴν σήμερον ἡμέραν ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ ἀρχιερεῖς εἰς αὐτὸ μένουσιν καὶ εἶναι. ἠκούσαμεν δὲ, ὅτι οἱ γείτονές σας εἶπον, νὰ ἐπάροισ μιαιροπολίτην, καὶ ἐὰν τύχη καὶ ἔλθῃ, βλέπετε, μὴ χρανθῆτε τῆς αὐτῶν κοινωνίας, καὶ ἐὰν λέγῃ τις, εἶπατε πρὸς αὐτόν· ἡμεῖς ἐκτὸς τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν τοῦ γνησίου ἄλλον τινα οὐδὲν ἐπιστάμεθα, οὐδὲ δεχόμεθα. γνωστὸν ἔστω καὶ τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, ὅτι τὸν κύριον Σάββαν ἀπελογιάσαμεν τὸν ἐκ τῶν δικαιοτάτων τῆς πόλεως διὰ τὰς αἰτίας, ὥσπερ οἴδατε ὑμεῖς. φεύγετε, φεύγετε, ὅσον δύνασθε, ἐκ τούτων Παλαμιτῶν. ἐμέλλομεν τοῦ γράψαι καὶ πρὸς τὸν πνευματικὸν οἶκόν ἡμῶν, κύριον Μανουὴλ, τὸν οἰκονόμον, τὸν ἀδελφὸν τῆς σῆς ἀντιλήψεως, καὶ ἐμάθομεν, ὅτι λείπει. ὅταν δὲ ἔλθῃ, σὴ αὐτὸν ὡς ἐξ ἡμῶν χαιρέτισον †.

† Ὁ Ἰωάννης.

II. † Τοῦτο τῆς ἐκείνης ὁμολογίας ἄριστον ταῖς ἐκείνου χεροὶ γε-
γραμμένης ἀναφανείας ἐπὶ τῆς ἱεράς συνόδου καὶ συμφώνου ὁδοῦ καὶ
κατὰ πάντα ἐπομένης τοῖς ἀποστολικοῖς καὶ πατρικοῖς ἡμῶν θείοις
δόγμασιν, τὸν δὲ Βαρλαάμον καὶ τὸν Ἀκινδόνον ἀναθέματι σὺν τοῖς
ὁμόφροσιν αὐτῶν καθυποβαλλούσης, ὡς ἐκ διαβολῆς καὶ φεύδος καὶ
σοκοφαντίας ὑπὸ τινῶν χαιρεκάκων συμπλασθέν καὶ συντεθέν, πόρρω
τῆς ἐκείνου διανοίας καὶ ἧς εἶχε πίστεως καὶ ὁμολογίας, ἠκορόθη
συνοδικῶς καὶ διεγράφη· ἐκεῖνος δὲ καὶ συγχωρήσεως ἠξιώθη συνο-
δικῶς, καὶ τοῖς ἀρχιερεῦσι τοῖς ὀρθοδόξοις συνηριθμήθη, τιμίας ἀπο-
λυθείσης περὶ τοῦτο πατριαρχικῆς γραφῆς ψήφου συνοδικῆ, μὴ μόνον
ὀρθόδοξος ἐκ τῆς οἰκιοχειροῦ αὐτοῦ ὁμολογίας ἀναφανείας, ἦν ὁ μα-
θητῆς ἐκείνου, ὁ ἱερομόναχος Ἰωσήφ, ἐνεγκῶν ἐνεχείρισεν τῇ συνόδῳ,
ἀλλὰ καὶ ζηλωτῆς καὶ πῦρ πνέων κατὰ τῶν Ἀκινδόνου καὶ Βαρλαάμ
ἀτοπωτάτων δυσσεβημάτων †.

† Σὺν τούτῳ δὲ διεγράφησαν ἕρισμῶ δεύτε-
ρον καὶ τὰ πρὸς ἐκεῖνον καὶ τοὺς κληρικοὺς
Σίδης πατριαρχικὰ γράμματα †.

CLXXVI. Sine anno.

Patriarcha Sidae metropolitan, Cyrillum, haereseos damnatum, restituit.

Adduntur litterae quattuor eundem metropolitan spectantes.

I. † Ἐπεὶ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Σίδης, κύρ Κύριλλος ἐκεῖνος,
διὰ τὰ λαληθέντα κατ' ἐκεῖνον ἐπὶ τοῦ πρὸ ἡμῶν πατριάρχου πρὸ
χρόνων αἰτιώματα καὶ τὴν ἐμφανισθεῖσαν τῷ τότε ὡς ἀπὸ προσώπου
δηθεν αὐτοῦ πρὸς τὸν χαρτοφύλακα Σίδης γραπτήν, πλήρη οὖσαν πά-
σης δυσσεβείας καὶ τοῖς τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδόνου συνηγορούσαν
δόγμασιν, ἧτις ὑπὸ τινῶν χαιρεκάκων συνεσκευάσθη καὶ συνεπλάσθη,
ἀπεχθῶς πρὸς ἐκεῖνον οὐκ οἶδ' ὅπως διατεθέντων, ἐξέκοπη τῆς καθ'
ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας τῆς ἀποστολικῆς καὶ καθολικῆς,
καὶ τοῦ τῶν ἀρχιερέων ἀπεσκορπισθῆ, χοροῦ καὶ ἀναθέματι καθυ-
πεβλήθη καὶ καθηρέθη, ἀρτίως δὲ τοῦ μαθητοῦ ἐκείνου, τοῦ ἱερομο-
νάχου κύρ Ἰωσήφ, ἀναδραμόντος εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν
περὶ σὸτήν ἱεράν σύνοδον καὶ ἐμφανίσαντος τὴν ἐκείνου οἰκειόχειρον
ὁμολογίαν, ἀνεφάνη οὐ μόνον ὁμόφρων ἀπόλουθος τῆς ἀποστολικῆς
καὶ ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ κήρυξ τῶν εὐσεβῶν καὶ

ὀρθοδόξων δογμάτων αὐτῆς καὶ τῆς ἀληθείας συνήγορος, ἀλλὰ καὶ πρόμαχος τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν κατ' εὐσέβειαν ὑγιῶν δογμάτων, αὐτὰ μὲν διατρανῶν καὶ συμφώνως τοῖς ἀγίοις ἡμῶν θεολόγοις πατρᾶσι ὁμολογῶν καὶ φρονῶν καὶ πιστεύων ἐν ἅπασιν, τὸν δὲ Βαρλαάμ καὶ Ἀκίνδυνον, ὡς μάτην κατὰ τῆς ἐκκλησίας λυτήσαντας, ἀσεβεῖς καὶ ἀθέους ἀποκαλῶν σὺν τοῖς αὐτῶν περιλειμμένοις ὑπαδοῖς καὶ διαδόχοις καὶ ταῖς φρικωδεστάταις καθυποβάλλων ἀραῖς καὶ τῷ ἀπὸ θεοῦ ἀναθέματι καὶ πῦρ μὲν κατ' αὐτῶν μετὰ τοῦ προσήκοντος ζήλου πνέων, τῶν δὲ δογμάτων τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ ἀντεχόμενος καὶ τοῖς κατ' αὐτῶν συνοδικῶς πεπραγμένοις, αἰρετικῶν, μάλλον δ' ἀθέων ἀναφανέντων, στοιχῶν καὶ ἐμμένων, ἢ μετριότης ἡμῶν σὺν τῇ περὶ αὐτὴν ἱερᾷ τῶν ἀρχιερέων ὁμηγύρει, ταῦτα ἰδόντες καὶ χαρᾶς ἀπείρου πληθύντες, ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῇ ἐξουσίας καὶ χάριτος παρὰ τοῦ παναγίου καὶ ζωοπόιου πνεύματος ἔχει ἐκείνον συγκεχωρημένως καὶ λελυμένον τοῦ ἐπενεχθέντος ἐκείνῳ ἀφορισμοῦ καὶ συντεταγμένου τῷ τῶν ἀρχιερέων χορῷ, καὶ παρακελεύεται καὶ πᾶσι διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος, ψευδῆ πάντα τὰ κατ' ἐκείνου λαληθέντα ἔχειν, ἐκείνον δὲ ὁμόφρονα λογίζεσθαι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ μετὰ τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἰστάμενον, καὶ μὴ μόνον ἓνα τῶν ὀρθοδόξων ἀρχιερέων, ἀλλὰ καὶ ζηλωτὴν καὶ πρόμαχον καὶ προσοπιστὴν τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, τὰ δὲ κατ' ἐκείνον γραφέντα ψεῦδος πάντα λογίζεσθαι καὶ συκοφαντίαν, φθόνῳ συσκευασθεῖσαν τοῦ πονηροῦ δαίμονος. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτο ἀσφάλειαν ἀποπέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

II. † Ἰερώτατε μητροπολίτα Σίδης καὶ ὑπέριμπε. τὰ οἰκτιρόχαιρά σου γράμματα, ἅπερ ἀπὸ τῆς Κύπρου εὐρισκόμενος ἐξέπεμψας πρὸς τὸν χαρτοφόλακα τῆς κατὰ σε ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σίδης, διεκομίσθησαν τῇ ἡμῶν μετριότητι, εὐδοκίᾳ θεοῦ τοῦ τὰ κρυπτά φανερὰ καὶ δῆλα ποιούντος, καὶ ὑκανεγνώσθησαν τῇ τε ἡμῶν μετριότητι καὶ τῇ περὶ αὐτὴν θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ, καὶ γνόντες τὰ ἐμπεριειλημμένα τούτοις εὐσεβεῖ νοήματα καὶ παράφθοράν τῶν ὑγιῶν δογμάτων τῆς ἐκκλησίας, εἶτι δὲ καὶ διαβολὰς τὰς κατὰ τῶν ὀρθοδόξων, εἶτι δὲ καὶ ἀς προφέρεις, προτάσεις, ὡς δῆθεν δογμάτων, δι' ὧν ἀσυλλογίστως καὶ ἀμαθῶς ἀποδεικνύεις τοὺς

ὀρθοδόξους διδείτας καὶ κολουθέους, τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν διαβάλλων, ὡς ταῦτα φρονοῦσαν, καὶ ἐδακρύσαμεν τὰ μέγιστα, γίνωσκε, καὶ ἠνάθη-
 μεν ἐπὶ τῇ σῇ πλάνῃ καὶ παραφθορᾷ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, καὶ
 ἐν θαύματι ἐποιησάμεθα, πῶς οὕτως ἀπερισπέτως τῆς τοῦ θεοῦ ἐκ-
 κλησίας κατατρέχεις, μέλος καὶ ἀρχιερεὺς λογιζόμενος ταύτης, πρὶν
 ἢ γινῶναι τὰ ἐπισυμβάντα καὶ ἐπεισφρήσαντα δυσσεβῆ δόγματα εἰς τὴν
 τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν παρὰ τοῦ Κалаβροῦ καὶ λατινόφρονος Βαρλαάμ
 ἐκείνου καὶ τοῦ μετ' ἐκείνου τὰ ἐκείνου διδάσκοντος Ἀκινδόνου, ἔτι
 δὲ καὶ τῶν περισωζομένων ὁμοφρόνων ἀποστόλων, ἔδει σε γὰρ πρότερον,
 ἀρχιερατικὸν περιβεβλημένον ἀξίωμα, ἀκριβῶς καταμαθεῖν καὶ γινῶναι,
 ὅπως ἤγωνισατο ἢ ἀγία τοῦ Χριστοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ ἐκ-
 κλησία κατὰ τῆς δυσσεβοῦς ταύτης αἵρέσεως, τῆς ἀθετοῦσης καὶ
 βλασφημοῦσης κατὰ τοῦ φωτός τῆς τοῦ κορίου μεταμορφώσεως καὶ
 τῆς κοινῆς καὶ οὐσιώδους ἐνεργείας τῆς τρισυποστάτου θεότητος, ἀνα-
 τρεποῦσης προδήλως τὴν θείαν καὶ οἰκουμενικὴν ἔκτην σύνοδον, καὶ
 ὅπως ἐξήλασε διὰ ταῦτα τοῦ τῶν ὀρθοδόξων πληρώματος πάντας τοὺς
 προστιθεμένους τῇ κακοδόξῃ ταύτῃ τῶν αἰρετικῶν μοίρα, καὶ τότε
 γράφειν καὶ ὁπομιμήσκειν μετὰ τοῦ προσήκοντος πρὸς τὴν θείαν καὶ
 ἱερὰν σύνοδον, περὶ ὧν ἐδίσταζες ἴσως· σὺ δὲ ἐξ ἀλογίστου θρασύτητος
 ἐμπέπτωκας ἀπροόπτως εἰς τὸν τῆς αἵρέσεως βᾶθρον, μῆτε ἂ λέγων
 εἰδῶς, μῆτε περὶ ὧν διατείνῃ. καὶ διὰ τοῦτο ἐχρῆν, ἤρησάμενης τῆς
 τε ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου τῇ κανονικῇ
 ἀκριβείᾳ, κανονικῇ καὶ νομίμῃ, ἐνδίκῃ δὲ καθυποβαλεῖν ἀοστηρίᾳ καὶ
 διδάξαι ἔργοις, μὴ ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα κατὰ τὴν παροιμίαν πηδᾶν.
 ἐπεὶ δὲ ἀεὶ ἡ τῶν εὐσεβῶν ὁμήγουρις, διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος τὸ
 φιλανθρώπινον παντὶ τρόπῳ πραγματευομένη, συγκαταβαίνειν οἶδε ταῖς
 τῶν πολλῶν ἀσθενείαις, συγκαταβάσει πολλῇ χρησαμένη, καὶ ἡ μετριό-
 τῆς ἡμῶν ἔτι σε καὶ ἀρχιερέα ἀποκαλεῖ, καὶ ὡς μέλος τῆς ἐκκλη-
 σίας λογίζεται, καὶ ἤδη γράφει καὶ παραδηλοῖ σοι συνοδικῶς, ὡς ἂν,
 πάσαν σκέψιν καὶ ὑπέρθῃσιν καὶ αἰτίαν ἀποσεισάμενος, καταλάβῃς
 ἀμεταθέτως ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν
 θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, τὸ παρὸν γράμμα δεξιόμενος, ἀπολογησόμε-
 νος, περὶ ὧν, ὡς εἴρηται, ἔγραψας, καὶ ὁμολογίαν ἐγγράφως τοῦ ὀρθοῦ
 ποιησόμενος δόγματος. εἰ μὲν οὖν καταλάβῃς, ὡς εἴρηται, καὶ ποιήσῃς
 κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον, λύεται σοι τὸ τῆς δυσσεβείας ἔγκλημα,

συγκαταβατικώτερον διατεθησομένης τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας· εἰ δ' οὖν, ἔση ἀργὸς παντάπασι πάσης ἀρχιερατικῆς ἀξίας καὶ ἐνεργείας μετὰ βάρους συνοδικοῦ ἐκκλησίας, ἄτοπον γάρ ἐστι, ἀντι ποιμένος εἶναι σε μισθωτὸν, τὴν τοῦ Χριστοῦ λογικὴν ποιμνὴν οσαυδύτοντά τε καὶ διαλομαινόμενον, ἣν ὁ Χριστὸς τῷ ἀχράντῳ καὶ οὐκ εἰφ ἐξηγόρασεν αἵματι, καὶ προφάσεις καὶ διαβολὰς καὶ πλάσματα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων συμπλάττοντα. ἐκλεξάμενος τοιγαροῦν τὸ συνοισδόν σοι καὶ ἐφέλιμον καὶ ἀποθέμενος πᾶν τὸ φυχικόν σοι προξενούον κίνδονον, πρόσελθε ἀδιστάκτως τῇ ἐκκλησίᾳ Θεοῦ, ἥς ἀπὲν κακῶς καὶ ἀπερισκέπτως διέστησας, καὶ μεταβαλοῦ πρὸς τὸ κρείττον, ἵνα καὶ οὕτω τοῦ πράγματος ἐπ' ἀγαθῷ προχωρήσαντος τρόπῳ καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ σου †.

III. † Οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ ἀγιωτάτου δεσπότου πατριάρχου Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς ἐδρισκόμενοι ἱερώτατοι μητροπολίται. χάρις, εἰρήνη, ἔλεος εἴη τῇ ἡμῶν μετριότητι ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. οἶδεν ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἐγνώρισεν, ὅπως πρὸ καιροῦ τινος ὑποδὸς ὁ τῶν ζιζανίων σκοπεὸς, ὁ καμπόνηρος διάβολος, τὸν Καλοσφρόν ἐκείνον, τὸν ἐκ λατινικοῦ γένους ὀρμώμενον Βαρλαάμ, εἰσήνεγκεν ἀίρεσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν Θεοῦ, καὶ ἐπεὶ πύλαι ἁΐου ἀπὲς οὐ κατισχύσουσι, κατὰ τὸν σωτήριον λόγον, συνόδοιο μεγαλοκρεποδὸς συγκροτηθείσης ἐν τῷ οὐρανίῳ τεμένει τῆς τοῦ Θεοῦ λόγου Σοφίας, προκαθημένους καὶ τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίτου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ θειοτάτου βασιλέως, τοῦ πατρὸς τοῦ ἀγίου καὶ κρατίστου μου ἀυτοκράτορος, ἀνεφάνη ὁ Βαρλαάμ ἐκείνος ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν δυσσεβῆ καὶ ἀλλόκοτα δόγματα παρεισάγων, καὶ μὴ θελήσας μεταμελεῖα χρήσασθαι καὶ ὑποταγῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' εἰς τὸν ἴδιον ἔμετον ὥσπερ κυῶν ἐπιστρέφας καὶ γεγονῶς αὐθις λατίνος, ἀναθέματι καθοπεβλήθη, καὶ ἐκκήρυκτος τοῦ τῶν πιστῶν πληρώματος τῆς γέγονε τὰ ἀπὸ δὲ, ἱεράς συνόδοιο ἐτέρας γενομένης, ἐπόνθε καὶ ὁ Ἀκίνδονος ἐκείνος, τὰ τοῦ Βαρλαάμ φρονῶν καὶ διεκδικῶν. μεταδοσίμου τοῖνον τῆς δυσσεβοδὸς ταύτης δόξης, ὡς λοιμῶδους νόσου, καθιστοηκυίας προσερρόησαν καὶ τινες τῶν τῆς ἐκκλησίας, τῆς ἀληθείας ἀποκλανηθέντες ὁδοῦ, ὃ τε χρηματίνας Ἐφέσου ἐκείνος καὶ ὁ Γάννου,

ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἔνιοι, δι' οὓς καὶ συνεκροτήθησαν ἐν τῷ θεο-
 φρονητικῷ καλατίῳ σύνοδοι μεγαλοπρεπεῖς, παρόντων τῶν τῆς ἐπαρ-
 χίας πάντων ἀρχιερέων, ἀλλὰ καὶ τῶν Βαρλααμιτῶν τούτων ὑπεραπο-
 λογομένων τῆς οἰκείας δυσσεβείας, καὶ γραφικῶν χρήσεων εἰς μίσην
 προτεθεισῶν τῶν θεολόγων καὶ ἀγίων ἀνθρώπων ἀνεφάνησαν· οὗτοι κα-
 κόδοξοι καὶ αἰρετικοὶ πρόδηλοι, ἀθετοῦσι γὰρ τὴν θείαν καὶ φυσικὴν
 ἐνέργειαν τὴν κοινήν τῆς τρισυποστάτου θεότητος καὶ πάσαν θείαν
 χάριν καὶ ἑλλαμψίν καὶ δόξαν αὐτῆς, μόνον οὐσίαν τὸν θεὸν εἶναι
 δογματίζοντας, ἐστερημένον τῆς φυσικῆς ἐνεργείας, ἧς ἐστέρηται τὸ μὴ
 ὄν, κατὰ τὸν τὰ θεῖα σοφὸν Μάξιμον, ἀποροῦντες καὶ τὴν θείαν καὶ
 οἰκουμενικὴν ἔκτην σύνοδον, τὴν ὑπὲρ τῶν δύο φυσικῶν ἐνεργειῶν
 ἀγωνισαμένην λαμπρῶς, τῆς τε θείας, ἣν οὗτοι ἀρνοῦνται, καὶ τῆς
 ἀνθρωπίνης, βλασφημοῦσι κατὰ τοῦ θειοτάτου φωτός τῆς τοῦ κορίου
 μεταμορφώσεως, Ἰνδαλμα καὶ φάντασμα καὶ χεῖρον νοήσεως καὶ κα-
 τώτερον τῶν ἀγγέλων, χρωματίζαν τὸν ἀέρα, καὶ οὕτω διαλυθὲν ἀπο-
 καλοῦσιν ἀθέως, καὶ ἡμᾶς τοὺς διάκρισιν θεοπρεπῆ θείας οὐσίας καὶ
 ἐνεργείας κατὰ τοὺς ἀγίους πατέρας καὶ θεολόγους, ἔτι δὲ καὶ κατὰ
 τὴν οἰκουμενικὴν ἔκτην σύνοδον δογματίζοντας καὶ τὸ φῶς τῆς θείας
 μεταμορφώσεως ἄσχετον καὶ ἀπρόσιτον καὶ βασιλείαν ἰεῶν καὶ βο-
 λίδα θεότητος ἀποκαλοῦντας διδραίτας καὶ πολυθέους κατονομάζουσι.
 διὰ τοῦν τὴν τοιαύτην συκοφαντίαν καὶ διαβολὴν αὐτῶν καὶ τὸ βλα-
 σφημεῖν ἀνεροθριάτως ἐξηλάθησαν τοῦ τῶν ὀρθοδόξων πληρώματος,
 καὶ ἀναθέματι καθυπεβλήθησαν, εἰ μὴ γνησίως μετανοήσωσιν, καθη-
 ρέθησαν δὲ καὶ οἱ εἰρημένοι, ὃ τε Ἐφέσου καὶ ὁ Γάννου, οἵτινες καὶ
 τὸ ζῆν ἐξεμέτρησαν, στήριχθέντων τῆνικαῦτα καὶ τῶν ὑγιῶν δογμάτων
 διὰ τοῦ προβάντος ἱεροῦ συνοδικοῦ τόμου, στήριχθέντος τε καὶ αὐτοῦ
 διὰ τῶν γραφικῶν καὶ θεολογικῶν χρήσεων. τῆς οὖν ἀγίας τοῦ Χρι-
 στοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας εἰρηνευούσης, Χριστοῦ
 χάριτι, τινὲς τῶν εἰρημένων Βαρλααμιτῶν οὐ παύονται παρειαίγειν
 τὰ νόθα καὶ δυσσεβῆ δόγματα καὶ διυστᾶν τινὰς τῶν ἀπλοουστέρων
 ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, τὰ αὐτὰ δὲ εὗρισκεται ποιῶν καὶ ὁ μητροπολίτης
 Τύρου, διυστάμενος τῆς ἡμῶν μετριότητος, κρινῶν δὲ καὶ προστιθέ-
 μενος τοῖς δυσσεβέσσι τούτοις, ὑπερ ταρτάται τὰ μέγιστα αὐτῆν τε
 καὶ τὴν περὶ αὐτῆν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, οὐ χάριν καὶ ἔγραφεν ἡ·
 μετριότης ἡμῶν συνοδικῶς περὶ τούτου τῷ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῳ

Αντιοχείας, γράφει δὲ ἤδη καὶ πρὸς τὴν ἰερότητα ὑμῶν, ὡς ἂν, ἀναλαβόντες καὶ ὁμοίως ζῆλον πνευματικόν, γράψητε κοινῶς μετὰ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου ὑμῶν πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ὅπως ἔχητε γνώμη εἰς τοῦτο, ἵνα γνῶμεν, εἰ ἄπερ λέγει ὁ Τύρου, ἀληθῆ εἶναι, εἴτε καὶ μὴ. γένηται δὲ καὶ ὑμετέρα γραφή πρὸς αὐτόν, καὶ οὕτω τοῦ πράγματος προχωρήσαντος, καθὼς καὶ ὁ τοῦ δικαίου λόγος ἀπαιτεῖ, ἐπικρατήσῃ πάντοθεν ὁμόνοια καὶ εἰρήνη εἰς τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν. γενέσθω τοίνυν οὕτως ἀμεταθέτως, καθὼς παραδηλοῖ ὑμῖν ἡ μετριότης ἡμῶν, πεμφθησομένων γραμμάτων δι' ἐπιμελείας πρὸς αὐτὴν τῆς ὁμῶν ἰερότητος. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἰη μεθ' ὑμῶν †.

IV. † Οἱ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Σίδης εὐρισκόμενοι κληρικοὶ, ἱερωμένοι καὶ ὁ λοιπὸς ἅπας χριστιάνομος τοῦ κυρίου λαός, ἐν κορίφ τέκνα ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος. χάριν, εἰρήνην, ἔλεον καὶ ἄλλο πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον ἐπεύχεται ὑμῖν ἅπασιν ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. ἀπὸ τῶν διακρομιθέντων γραμμάτων τῆς ἡμῶν μετριότητι καὶ τῇ περὶ αὐτὴν θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ τοῦ μητροπολίτου ὁμῶν οἰκιοχείρων αὐτοῦ ἐγνώρισεν αὐτῇ, ὅσα βλάσφημα καὶ δυσσεβῆ παραφθέγγεται κατὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τῶν ὀρθοδόξων αὐτῆς, προστιθέμενος ἀλογίστως καὶ ἀμαθῶς τοῖς δυσσεβέσσι, τῷ τε Καλαβρῷ Βαρλαάμ, τῷ λατινόφρονι ἐκείνῳ, καὶ τῷ ὁμόφρονι ἐκείνῳ, Ἀκινδόνῳ, καὶ τοῖς τούτων ὀπαδοῖς καὶ ὁμόφροσιν, οἵτινες προδήλως ἀρνούνται τὴν θείαν χάριν καὶ ἐνέργειαν τὴν κοινὴν τῆς τρισυποστάτου θεότητος καὶ τὸ θειότατον φῶς τῆς τοῦ κυρίου μεταμορφώσεως· μεταλαβὼν τοίνυν τῆς τοιαύτης κακίας καὶ ὁ μητροπολίτης Σίδης καὶ ὅλος τῆς τοῦ κακοῦ μοίρας γενόμενος βλασφημῆ καὶ διαβάλλει τὴν ἐκκλησίαν θεοῦ, ὡς πολλοὺς θεοὺς καὶ θεότητας προσβεύουσαν, ὅπερ ἐστὶ δόγμα τῶν ἀθέων ἐλλήνων. ὡς γοῦν προδήλως ἀναφανέντα σοκοφάντην καὶ βλάσφημον ἔδει τὴν ἡμῶν μετριότητα συνοδικῶς ἀποκηρύξαι τοῦτον τῆς ἐκκλησίας θεοῦ· ἐπεὶ δὲ χαίρει φιλανθρωπία ἡ τῶν εὐσεβοῦντων ὁμήτορις, μιμουμένη πᾶν τούτῳ τὴν κεφαλὴν ταύτης, ἣτις ἐστὶν ὁ Χριστὸς, φιλανθρωπευσαμένη καὶ ἐν τούτῳ ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἡ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος, ἔγραφε πρὸς

αὐτὸν ἐλεγκτικῶς ἄμα καὶ φιλανθρώπως, τὴν τοῦτο κηδομένη μεταβολὴν πρὸς τὸ βέλτιον καὶ φυγικὴν σωτηρίαν, ἵνα πάσαν ἀποσεισάμενος δυσσεβῆ πλάνην καταλάβῃ ἀνοπερθέτως πρὸς τε τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν θεῖαν καὶ ἱερὰν σόνοδον, καὶ τόχῃ τῆς ὑφειλομένης διορθώσεως, δοὺς καὶ οὗτος ὁμολογίαν ὀρθόδοξον εἰς τὰ εὐσεβῆ τῆς ἐκκλησίας δόγματα. εἰ μὲν οὖν, καθὼς εἴρηται, καταγνοῦς τῶν ὧν γράφει βλασφημῶν ἀμαθῶς καὶ ἀπερισκέπτως, προσέλθοι γνησίως ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ τόχοι τῆς εἰρημένης διορθώσεως, εὖ ἂν ἔχοι· εἰ δὲ ἀμετακλήτως νοσῶσι τὴν πονηρὰν ἀρεσιν τοῦ Βαρλαάμ ἐκείνου καὶ Ἄκινδόνου, ἔσται ἀπὸ τοῦ νῦν καθυποβεβλημένος τῇ ἐκ τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων ἐπιτιμῆσει καὶ ἀστηρία καὶ ἀργὸς παντάπασι πάσης ἀρχιερατικῆς ἀξίας καὶ ἐνεργείας, καθὼς περὶ τοῦτου ἀποφαίνεται συνδικτικῶς ἡ μετριότης ἡμῶν. παρακαλεῖται δὲ καὶ ὑμεῖν, ἐν ἀγίῳ πνεύματι τέκνα ἀγαπητὰ, ὡς ἀποδιώξετε τοῦτον, ὡς μισθωτὸν καὶ οὐ ποιμένα, ἀλλὰ φθορέα καὶ λόκον τῆς ἀγέλης Χριστοῦ. καὶ ἀποθήσθε τὰς τοῦτου πονηρὰς διδασκαλίας, αἵτινες διαβάλλουσι μὲν καὶ συκοφαντοῦσι τὴν ἐκκλησίαν, συνηγοροῦσι δὲ τῷ λατινόφρονι ἐκείνῳ Βαρλαάμ καὶ ταῖς τοῦτου δυσσεβέσιν αἱρέσεσιν, ὥστε γὰρ ἀφίστασθαι ὑμᾶς τοῦ τοιοῦτου Σίδης, ἀμεταμελήτως νοσοῦντος, ὡς εἴρηται, τοιαύτην νόσον τῆς δυσσεβείας, καὶ βαρύτερον φρικτῶν ἀφορισμὸν ἐκφωνεῖ συνδικτικῶς καθ' ὁμῶν ἡ μετριότης ἡμῶν, ἐν ὑφορώμενοι σπεύσατε ἀποστήναι τελείως τῆς φυγοβλαβοῦς κακοδοξίας αὐτοῦ, εἰ μὴ, ὡς εἴρηται, καταλάβῃ ἐνταῦθα ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη διαφυλάττουσα ὑμᾶς ἀβλαβεῖς καὶ φυγῇ καὶ σώματι †.

V. † Ἀγιώτατε δέσποτα πατριάρχα θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγέ. τὸν παντοδύναμον διὰ παντὸς ἱκετεύω θεόν, ὅπως ὑγιαίνῃ ἡ ἀγιότης σου καὶ σωματικῶς, καὶ παντοίαν ἔχοι τὴν πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπίδοσιν, εἰς καταρτισμὸν καὶ στηριγμὸν τοῦ ὑπὸ σὲ χριστωνόμου ποιμνίου καὶ ὑπερασπισμὸν τῆς ἀμωμήτου καὶ ὑγιοῦς πίστεως. οἶδεν ἡ ἀγισοσύνη σου, ὅπως οἱ προστασίαν καὶ ποιμανσίαν λογικοῦ ποιμνίου ἀναδεξάμενοι, ἔστι δίκαιον παντὶ τρόπῳ κατὰ

πάσαν δύναμιν σπεύσειν ὥστε παραφιλάττειν αὐτό ἀκλόνητον καὶ ἀπαρσάλευτον εἰς τὰ τῆς ἐκκλησίας ὀρθόδοξα καὶ ὀγιῆ δόγματα, καὶ εἴ τι ποῦ δυσχερὲς καὶ ἀλλόκοτον καὶ ξένον τῆς ὀγιῶδς ἡμῶν καὶ ὀρθοδόξου πίστεως ἐμπέσει, παντοίαν εἴδοσθαι τὴν σκοοδὴν μακρὰν ἀπελαθῆναι αὐτό, ἵνα μὴ λόμη τις φοχικὴ ἐπιγένηται τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάγῃ, καὶ τὸν λόγον ἡμεῖς οἱ προστάται τῆς ἐκκλησίας Θεοῦ ἀποτίσωμεν. γινώσκει οὖν ἡ ἀγιωσὸν σου, ὅπως πρὸ καιροῦ τινος ὀποδοῦς ὁ τῶν ζιζανίων σκορεῦς, ὁ παμπόνηρος διάβολος, τὸν Καλαβρὸν ἐκείνον, τὸν ἐκ λατινικοῦ γένους ὀρμῶμενον Βαρλαάμ εἰσήνεγκεν αἴρεσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν Θεοῦ κ. τ. λ. vide CLXXVI. III. pag. 407. †.

CLXXVII. (6869—1360) 4. decembris ind. XIV.

Nicolaus renunciat diocesi Chimarrhas et Kosilas, fideique profitetur.

I. † Ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου, ἀμήν. ἔτος τῆς ἐνοάρκου οἰκονομίας χιλιοῖ τριακόσιοι ἔξηκοντατριεὶς χρόνοι ὄντες ἐγὼ φρά Νικόλαος, Θεοῦ χάριτι καὶ τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ἐπίσκοπος Χιμάρρας καὶ Κοζίλης, ἐκ τῆς τάξεως τῶν κηρύκων, διὰ τῆς παροῦσης ἡμῶν γραφῆς καὶ ὀμολογίας ἀποβάλλομεν αὐτὴν τὴν ἐκκλησίαν Χιμάρρας καὶ Κοζίλης ἔμπροσθεν τοῦ παναγιωτάτου πατρὸς καὶ κυροῦ Καλλίστου, τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχου ἀξιωτάτου, καὶ τῶν ἀρχιερέων, αὐτοῦ καθημένον ἐπὶ θρόνου καὶ τὴν δικαιοσὸν ἐκάστου ὀποργῶν, ἐν ἡμέρα παρασκευῇ τὸ πρῶτ, τετάρτῃ τοῦ δεκεβρίου μηνός, ἰνδ. ἰδ'. χάριν δὲ βεβαιώσεως ἐβουλλώθη τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα μετὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχιερατικῆς βούλλης †.

† Ἐγὼ Νικόλαος οἰκεία χειρὶ προσέταξα †.

II. † Πιστώω εἰς ἕνα Θεὸν κ. τ. λ. καὶ εἰς τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν γεγῶνισα καὶ ἡ παροῦσα μου ἔγγραφος ὀμολογία, ἣν ἔποιησάμην ὀπὸ Θεῶ ἄμρτορι καὶ τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ ἀγγέλοις, πιστωθεῖσα ἀνωθεν μὲν ἡμετέρα οἰκιοχειρὶ προταγῇ, κάτωθεν δὲ ὀπογραφῇ, ἐπεδόθη τῇ ἀγιωτάτῃ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ μῆνα δεκεβρίου τῆς ἰδ' ἰνδ. ἔτους 5^{ου} α^{ου} ἔξηκοστοῦ ἰνδάτου †.

† Ἐγὼ Νικόλαος οἰκεία χειρὶ ὀπέταξα †.

CLXXVIII. (6869—1361) ianuario ind. XIV.

*Źhilotheus patriarcha litteris datis ad patriarcham Antiochias conuenerit
de episcopo Tyri et Germanipoleos.*

† Πιττάκιον εἰς τὸν Ἀντιοχείας, κὼρ Παχά-
μιον, γραφὲν ἰανουαρίῳ τῆς ιδ' ἰνδ. †.

† Ἀγιώτατε δέσποτα πατριάρχα Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας
καὶ πάσης Ἀνατολῆς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλει-
τουργὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος. εὐχόμαι τῷ Θεῷ ὀφθαίνειν τὴν ἀγιωσό-
νῃ σου καὶ σωματικῶς εἰς σύστασιν καὶ ὠφέλειαν τοῦ ὅπ' αὐτὴν
χριστωνόμου πληρώματος. ἀπὸ τῶν ἐλθόντων ἐνταῦθα πρέσβειον παρὰ
τῆς ἀγιωσύνης σου καὶ τῆς περὶ σὲ ἱεράς συνόδου, τοῦ τε ἱερωτάτου
μητροπολίτου Λαοδικείας καὶ ὑπερτίμου, ἀγαπητοῦ κατὰ κύριον ἀδελ-
φοῦ ἡμῶν καὶ συλλειτουργοῦ, καὶ τοῦ ἐντιμοτάτου χαρτοφύλακος πρε-
σβυτέρου κὼρ Ἰωσήφ ἐγνώρισε καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἡ περὶ αὐ-
τὴν ἱερά καὶ μεγάλη σύνοδος τὰ περὶ τῆς ἀγιωσύνης σου· ἡμεῖς οὖν
καὶ πρότερον πατριάρχην σε εἶχομεν Ἀντιοχείας, καὶ νῦν πάλιν, ἐπειδὴ
ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἡ αὐτόθι σύνοδος τῶν ἀρχιερέων στέργει σε
πατριάρχην, στέργομεν τοῦτο καὶ ἡμεῖς, καὶ ἔχομεν σε ἀδελφὸν καὶ
συλλειτουργόν, καὶ ἤδη, καθὼς ὕρας, καὶ γράφομέν σοι τὰ περὶ τοῦτου,
ἵνα γνωρίσῃς, τοῦτο μόνον γράφομεν τῇ ἀγιωσύνῃ σου, διὸ λυκούμεθα,
καὶ ἐν ἀναγκαίῳ, ἵνα διορθώσῃται τοῦτο αὐτῇ μετὰ τῆς οἰκείας συν-
όδου ἀπὸ τῶν αὐτόθι ἀρχιερέων, πάσχομεν δεῖνὰ πολλὰ δι' ὄλου τοῦ
χρόνου, καὶ τὰ μὲν προγεγονότα πολλὰ καὶ βαρῆα ἀφίημι πρὸς τὸ
παρὸν, λέγω δὲ νῦν τὰ παρὰ τοῦ Τύρου δι' ὄλου γινόμενα· περιπατεῖ
γάρ εἰς τὴν ἐνορίαν μου καὶ ἱεουργεῖ καὶ χειροτονεῖ καὶ συνάγει
χρήματα καὶ πράττει πάσαν παρανομίαν, ἐν γοῦν ἀναγκαίῳ, ἵνα κρίνη-
τε αὐτὸν αὐτόθι κανονικῶς, ἢ εἴπερ οὐδὲν δύνασθε ποιῆσαι τοῦτο, δότε
ἡμῖν ἄδειαν καὶ προτροπήν, ἵνα ποιήσωμεν τοῦτο. τί δε ὁ Γερμανικό-
λεως; δύο ἐκκλησίας ἔλαβεν ἡμετέρας, τὴν Ἀττάλειαν καὶ τὸ Σιλαϊον,
τῇ ἔξουσίᾳ τοῦ εὐρίσκομένου ἐκεῖ ἀμηρᾶ, καὶ κρατεῖ ταύτας, ὡς γνή-
σιος αὐτῶν μητροπολίτης· ἄς γράψῃ οὖν ἡ ἀγιωσύνη σου πρὸς ἐκείνον,
καὶ ἄς τὸν ἀφορίσῃ, ἵνα ἀποστῇ τῆς παρανομίας ταύτης, δὸς δὲ καὶ
ἡμῖν ἄδειαν, ἵνα ἀφορίσωμεν αὐτὸν, ἐὰν γάρ γένῃται διόρθωσις εἰς
ταῦτα, οὕτω μέλλομεν διάγειν εἰρηνικῶς καὶ ἡνωμένοι εἶναι καὶ κοι-

ωνικοί. τί δὲ τὰ γινόμενα ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς Ὁδηγητρίας; ἐρώτησον τὸν Λαοδικεῖας, ἵνα εἴπῃ, πῶς ἐφθάρη καὶ φοβικῶς καὶ σωματικῶς, αὐτόθι γὰρ ἐπιμέλεια οὐδὲν γίνεται, ἡμεῖς καὶ οὐδὲν ποιούμεν τι, καὶ γνωσκέτω ἡ ἀγιωσύνη σου, ὅτι τέλεον ἐφθάρη, καὶ ἐνὶ ἀναγκαῖον, ἵνα γένηται καὶ εἰς τοῦτο διόρθωσις. τὸ παρὸν γράμμα ἀναγνωσθήτω ἐν πάσῃ τῇ ὑπὸ σὲ συνόδῳ καὶ τῷ κλήρῳ καὶ τῇ λοιπῇ ἐνορίᾳ, ἵνα γνωρίσωσι πάντες τὴν περὶ τῆς ἀγιωσύνης σου ἡμετέραν γνώμην, μόνον ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου φύλαττε τοῦτο, μήποτε τὸ ἀπολέσῃς. ἔρρωσο ἐν κυρίῳ, ἀγιώτατε δέσποτα καὶ ἀδελφέ.

† Εἶχε καὶ τὸ Φιλύθεος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Πώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, διὰ τῆς θείας πατριαρχικῆς χειρὸς †.

CLXXIX. 6871 (1362) septembri ind. I.

Synodus episcopum Cephallenias transfert in metropolim Naufracti.

† Μέγα τι χρῆμα πρὸς τὴν τῆς ἐκκλησίας θεοῦ σύστασιν καὶ ἀσφαλῆ μονιμότητα τὸ τοὺς προσταεῖν χάριτας λαχόντας αὐτῆς καὶ τοὺς οἰκουμενικοὺς τῆς ποιμανσίας οἶακας κρίμασι θειοτέροις ἰθὺνοντας ἐμμέριμον ἔργον ἔχειν ἐκάστοτε, ὥστε φροντίζειν τῶν ἐκασταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκκλησιῶν καὶ ταύταις ἐγκαθίσταν ποιμένας καὶ διδασκάλους ἐπὶ τῷ ποιμαίνειν τὰ λογικὰ τοῦ Χριστοῦ πρόβατα καὶ πρὸς νομὰς ὀδηγεῖν σωτηρίους, μεθ' ἑαυτῶν ἔχοντας αὐτὸν τὸν ἀληθῆ καὶ μέγαν ποιμένα τε καὶ σωτῆρα μέχρι καὶ τῆς τοῦ αἰῶνος συμπληρώσεώς τε καὶ τελειώσεως, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μετ' αὐτῶν εἰς τοὺς ἀπειρήτους ἐκείνους αἰῶνας, ἐνθα καὶ τὰ βραβεῖα τοῖς ἐνταῦθα διηγωνισμένοις πολλαπλασίως ἡτοιμάσται, νόμος γὰρ οὗτος παλαιὸς καὶ κελῶς ἔχων τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ ἐπεκράτησεν εἰς τὴν ταύτης οἰκοδομίην ὥστε καὶ τὰς τῶν ἐκκλησιῶν τε καὶ πόλεων περιφανεῖς καὶ ποιμένων εὐμοιρεῖν ἀξιολόγων καὶ τούτους αὐτοὺς πάλιν οἰονεῖ τινος ἐφαμίλλου γνώμης τῇ σφετέρᾳ φύσει μεμετρημένης ἐντεῦθεν πρὸς λόγων ἔχειν ἐφάπτεσθαι καὶ τὴν οἰκείαν ἐν τοῖς καλλίστοις ἐπιθεῖκυσθαι δύναμιν, ἀμφοτέρωθεν γὰρ ἂν οὗτος ὁ τοῦ δικαίου διασώζοιτο λόγος, καὶ τὸ τῆς ἐκκλησίας πλήρωμα ὑπὸ θεῷ συμμάχῳ κατὰ τὸ προσαρμόζον

σχῆμα διατηροῦτο. ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Ναυπάκτου εἰς πλείστον ὅσον χρόνον εἶδον στερουμένην ἀρχιερέως γνησίου καὶ τὸν ὑπ' αὐτὴν χριστῶνον τοῦ κυρίου λαὸν τῆ τοῦτου ἐρημιά περιπλανώμενον, ὡς οὐκ ἔδει, καὶ ὅσον τὸ ἐντεῶθεν κακὸν ἐνοήσασα, οὐ μὲν . . . δίκαιον ᾤφηθ' ἀμελεία καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὀκνησοῦν χρῆσασθαι, εἰς τὴν ταύτης ἐπίσκεψιν καὶ προμήθειαν, χηρεούσαν, ὡς διεληφται, ἀρχιερατικῆς ἐπιστασίας ἐπὶ τοσοῦτον, καὶ ταῦτα πλείστης δεομένην συνάρσεως καὶ κηδεμονίας, ἅμα μὲν διὰ τὸ συναριθμῆσθαι ταῖς ἐκκρίτοις τῶν μητροπόλεων καὶ τὸ συγκεχωρηκὸς ἔχειν ἀπὸ τε θρόνου καὶ χρόνου καὶ τὸ πρεσβεῦειν ἐντεῶθεν, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ παραχωρήσει θεοῦ πλήθει ἁμαρτιῶν πρό τινων ἤδη χρόνων ἐκαλθεῖν ἐκείσε τὴν τῶν πραγμάτων ἀνωμαλίαν καὶ σύγχυσιν καὶ ταύτης ἔργον γενέσθαι καὶ αὐτὴν δυστυχέστατα. καὶ δὴ σκοῦδασμα κατὰ τὸ εἶδος καὶ φροντίδα οὐ μικρὰν ποιησαμένη συνοδικῶς περὶ ταύτης, ἐπεὶ εἶρε τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Κεφαλληνίας, ζήλῳ θεοφιλεῖ καὶ πρώην ταύτης κηδόμενον καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δίκαια τῆς εἰρημένης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ναυπάκτου ἀναδεδεγμένον παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ πολλὴν σκουδὴν εἰσενεγκάμενον ὑπὲρ ὠφελείας τοῦ ἐκείσε χριστωνόμου λαοῦ καὶ πάντα πράττειν καὶ ποιεῖν προθυμούμενον, ὅσα τε εἰς σόστασιν συντείνει τῶν εὐσεβῶν κητόρων αὐτῆς καὶ εἰς εὐαρέτησιν τοῦ θεοῦ· ἡ μετριότης ἡμῶν κοινῇ φήγῳ καὶ διασκέφει τῆς περὶ αὐτὴν θείας ὁμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνας, τοῦ Ποντοπρακλείας, τοῦ Τραπεζουπόλεως, τοῦ Βρύσσεως, τοῦ Ἀμάστριδος, τοῦ Σελυβρίας καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος Κοτολείου, τοῦ Σουγδαίας, τοῦ Χριστιανουπόλεως καὶ τοῦ Ῥωσίου, εἰδήσει καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, τοῦ κοσμοῦντος καὶ ἐδράζοντος τὸ τῆς ἐκκλησίας στερέωμα ἀπὸ τῆς δεδωρημένης τῷ ἐνθῶ κράτει αὐτοῦ ὑπερφοῦς μεγαλονοίας καὶ τῆς πανταρίστης καὶ κηδεμονικῆς αὐτοῦ γνώμης καὶ φώσεως μετέθηκε τοῦτον εἰς τὴν τῆς Ναυπάκτου ἀγιωτάτην ταύτην μητρόπολιν, ὅς δὴ ἱερώτατος μητροπολίτης Ναυπάκτου, ὑπέριμος ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ συλλειτουργός, ὥσπερ τῆς ἐπωνομίας τοῦ θρόνου ταύτης καὶ τοῦ ὀνόματος, οὕτως ἔσται κὰν τῷ ἐξῆς ἀεὶ χρόνῳ μετέχων καὶ ἀπολαύων καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ἅτε γνήσιος ἤδη ἀρχιερεὺς διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος

ἀποκαταστάς τῆς ῥηθείσης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ναυπάκτου, καὶ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ὑποτύπωσιν τῆς ἀνηκούσης τιμῆς ἐν τε καθέδραις, στάσεσι τε καὶ συνελεύσεσιν, ἀναγνώστας τε σφραγίζων ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ καὶ ὑποδιακόνους καὶ διακόνους προβιβάζων καὶ πρεσβυτέρους χειροτονῶν καὶ ἐπισκόπους εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν ἐκκλησίας ἐγκαθιστῶν, ἐφειμένων καὶ τούτω διακράτεσθαι, ἐπιλαβόμενός τε καὶ πάντων τῶν ὀθενδήποτε διαφερόντων ταύτῃ δικαίων ὄθεν ὑφελούσιν οἱ τε ἐν αὐτῇ κληρικοὶ καὶ ἱερωμένοι μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ ὑποκείσθαι καὶ πειθαρχεῖν τούτῳ, ὅσα καὶ οἰκείῳ καὶ γνησίῳ αὐτῶν ποιμένοι καὶ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ καὶ μεσίτῃ καὶ διαλλακτῇ τὰ πρὸς τὸν θεὸν καὶ δέχεσθαι προθύμως καὶ ἀποπληροῦν, ὅσα μάλιστα λέγειν καὶ εἰσηγεῖσθαι αὐτοῖς ψυχωφελῆ καὶ σωτήρια. αὐτῇ δὲ τούτου ἕνεκεν καὶ ἡ παρούσα ἡμετέρα συνοδικὴ πράξις γεγενομένη τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῳ Ναυπάκτου καὶ ὑπερίτῳ εἰς ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται, ἀπολυθεῖσα κατὰ μῆνα Σεπτεμβρίου τῆς ἐνισταμένης αἰτῆς ἰνδ. τοῦ 500 ωοο 000 αοο' ἔτους, ἥτις καὶ ὑπεσημάνθη τῇ αὐτοχειρῇ ὑπογραφῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

CLXXX. Sine anno.

Patriarcha litteras Pachomio, patriarchae Antiochiae, contrarias subditiciis esse dicit.

† Οἱ ὑπὸ τὴν ἐνορίαν τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας ἱερώτατοι μητροπολίται καὶ ὑπερίτιμοι κ. τ. λ. ἐγνώρισεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὅτι διεκομίσθη παρὰ τινων αὐτόθι πρὸς ὅμᾳς γράμμα ψευδὲς καὶ κεπλασμένον, ὡς δῆθα παρ' ἡμῶν, διαλαμβάνον, ὅτι, ἐὰν γένηται πατριάρχης ὁ κϋρ Παχώμιος, ἡμεῖς οὐδὲν στέργομεν αὐτὸν, ἀλλὰ ἀφωρισμένον ἔχομεν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς κοινωνοῦντας αὐτῷ καὶ στέργοντες αὐτόν. διὰ τοῦτο ἔδοξε καλὸν τῇ ἡμῶν μετριότητι, ἵνα γράφῃ καὶ παραδηλώσῃ ὅμῃν περὶ τοῦ εἰρημένου ψευδοῦς γράμματος. γινώσκετε οὖν ἅπαντες, ὅτι τὸ γράμμα ἐκεῖνο οὐκ ἦν ἡμέτερον, οὐδὲ τῆς ἡμετέρας χειρός ἢ γνώμης, ἀλλὰ ψευδὲς καὶ ἐπιπλαστον καὶ κεφαλοσυσμένον. καὶ ἔχει τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἀφωρισμένον καὶ ἀναθεματισμένον, καὶ τὸν κλάσαντα καὶ ἐργασάμενον τοῦτο ἔγω ἀσυγχώρητον, ὅποιος ἂν εἴη, οὐδὲ γὰρ ἔχομεν συνήθειαν

ἡμεῖς ἐξετάζειν καὶ ἀνακρίνειν τὰς ὑμετέρας πράξεις, ἀλλὰ τὰ παρ' ὑμῶν αὐτόθι συνοδικῶς γινόμενα στέργομεν καὶ ἡμεῖς καὶ δεχόμεθα ἀναμφιβόλως καὶ ἀνεξετάστως, διὸ καὶ τοὺς παρ' ὑμῶν ἐνταῦθα πεμφθέντας πρέσβεις, τὸν τε ἱερώτατον μητροπολίτην Λαοδικείας καὶ τὸν ἐντιμώτατον χαρτοφύλακκα, καὶ ἐδεξάμεθα καὶ ἀπεδεξάμεθα καὶ τὰ συνοδικὰ γράμματα, ἅπερ ἔφερον, καὶ ἐστέρξαμεν καὶ στέργομεν. διὰ τοῦτο καὶ γράφει πρὸς ὑμᾶς ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα γινώσκητε τὴν ἡμετέραν γνώμην καὶ τῆς ἡμετέρας συνόδου. εἴ τις οὖν ἔλθοι πρὸς ὑμᾶς ἄλλα λέγων παρὰ ταῦτα, μηδὲν πιστεύετε αὐτῷ, καὶ γράμματα ἰὰν φέρη παρ' ἐμοῦ δεῖθεν, μηδὲν στέρετε †.

CLXXXI. Sine anno.

Symodus mores pravos in matrimoniis abolet.

† Ὅσῃ μὲν σύστασιν καὶ ἀσφάλειαν τὸ τῆς εἰρήνης καὶ ἁρμοῦνίας χρήμα προξενεῖ τῇ ἐκκλησίᾳ θεοῦ καὶ ὅπως ἐπικρατεῖ διὰ τοῦτου εὐταξία καὶ κοσμιότης ἐν ἅπασιν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασιν, ἴσασι πάντες οἱ ταύτῃ ὅλως προσκείμενοι καὶ ὡς μέλη τῆς ἐκκλησίας μεθ' ἁρμονίας πνευματικῆς εἰς ἓν συνοδοῦμενοι σῶμα καὶ κεφαλὴν μὲν, κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, ἔχοντες τὸν Χριστὸν, ὑφ' ἐνὶ δὲ κατηγεμόνι, τῷ προστάτῃ τῆς ἐκκλησίας, ταττόμενοι· ὅσῃ δὲ πάλιν ταραχὴν κατ' αὐτῆς ἐπεγείρει καὶ ζάλην ἢ κακίωτη διδασκασίς καὶ φιλονεικία καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἐπιφερόμενα σκάνδαλα, καὶ ὅσῃ ἀπεργάζεται ἀκοσμίαν καὶ σύγχυσιν, γινώριμον καὶ τοῦτο καθίσταται τοῖς ἐχέφροσι καὶ τοῦ δικαίου ἐξεχομένους, μαρτυρήσει δ' οὐχ ἦττον καὶ τὰ νῦν λεχθησόμενα. φθάνουσι πρὸ ἕλιγου ἐγκύφαντα σκάνδαλα εἰς τὴν ἐκκλησίαν θεοῦ, παρ' ὧν ἄρα καὶ ἐνέκυψαν, μεγάλην ταραχὴν ἐπεγείραντα τῇ πνευματικῇ ἁρμοσίᾳ τοῦ ταύτης σώματος, ὡς μὴ ὄφελεν τοῦ γοῦν ἐκ θεοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ὑπὸ τῆς ἐνοῦσης αὐτῷ μεγαλοφυίας καὶ ἀγχινοίας καὶ περὶ τὰ καλὰ σκουδῆς τε καὶ συνδρομῆς τὰ τοιαῦτα σκάνδαλα διαλελυκότες καὶ ἐκποδῶν ἀπεληλακότες καὶ τὴν εἰρήνην τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας φιλοθέως ἡμῖν χορηγήσαντος καὶ τοὺς δισταμένους τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων συνάφαντος τῷ τε παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ, τῷ αἰκοομηνικῷ πατριάρχῃ, καὶ τῇ περὶ αὐτὴν θείᾳ καὶ ἱεραῖ .συνόδῳ, ἀπελύθη τῆμι-

καὶ τὰ θεῖον καὶ σεπτὸν πρόσταγμα τῆς ἁγίας βασιλείας αὐτοῦ, διοριζόμενον ἐξετασθῆναι κανονικῶς τὰ προτεινόμενα παρ' αὐτῶν κερφαλαία, εἴπερ ἄρα ταῦτα προέβησαν μηδὲλως τινῶν καθαρὰμένα, ἀλλὰ μετὰ εἰρήνης καὶ συμφωνίας πνευματικῆς, τηρουμένης τῆς εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ὑφειλομένης ὑποταγῆς, ἐξετασθησόμενα καὶ ληφόμενα ἐντέδθεν ἀναλόγως τὴν θεραπείαν. ἐπεὶ γοῦν πρὸ ὀλίγου ὃ τε ἱερώτατος μητροπολίτης Χαλκηδόνος καὶ ὁ τιμιώτατος ὑποφύγιος Θεσσαλονίκης, ἱερομόναχος κῆρ Νεῖλος ὁ Καβάσιλας, ἐγχειρίσαντες κατὰστικον τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχει, κεφαλαιωδῶς περιλαμβάνον τὰς διαφορὰς, ὧν τε καὶ πρότερον γενομένης παρὰ πάσαν εἰδησίαν τῆς ἐκκλησίας Θεοῦ τριγαμίας, τετραγαμίας καὶ ἀθεμιτογαμίας, ἔτι τε καὶ ἄλλα τινὰ, ὡς δῆθεν ζητήματα κανονικὰ, καὶ ἐδέοντο τῆς τούτων διορθώσεως. ὁ οὖν παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, καὶ πάλαι διόρθωσιν τὴν δυνατὴν ποιησάμενος ἐν τοῖς τοιοῦτοις καὶ ἐκδικῆσιν τὴν προσήκουσαν, Χριστοῦ χάριτι, καὶ διατηρήσας τὸν τρόπον τῆς τούτων καὶ ἔτι μετὰ κινήσεως, ὅμως διὰ τὸ τῆς εἰρήνης, ὡς εἴρηται, κάλλιπτον πρᾶγμα καὶ διὰ τὴν ἐγγραφον προσταγὴν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως προσκαλεσάμενος τὸν τε ἀγιώτατον δεσπότην καὶ πατριάρχην Ἱεροσολύμων καὶ πάντας τοὺς ἱερωτάτους ἀρχιερεῖς τοὺς ἐπιδημοῦντας ἐν τῇ βασιλευσίᾳ τῶν πόλεων, παρεκλεύσατο εἰς ἐπήκουον πάντων τούτων ἀναγνωσθῆναι τὸ εἰρημένον κατὰστικον, ὅπερ καὶ διελάμβανεν, ὅσα δῆτα καὶ διελάμβανεν. ἀναγνωσθέν οὖν παρὰ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου σακελλαρίου καὶ διδασκάλου τῶν διδασκάλων οὐ μόνον ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρίς, συνεδριάζόντων τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχει, τοῦ τε ἀγιωτάτου δεσπότη καὶ πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων πάντων, πλην τοῦ Χαλκηδόνος, ἐκρίθη περισσὸν καὶ σύγχρυσιν μόνον ἐπάγον τὸ προκομισθὲν τοῦτο κατὰστικον, ἐπεὶ τὰ μὲν τῶν ἐμπερομένων αὐτῷ κεφαλαίων ἔφθασαν διεκδικηθῆναι ἱκανῶς καὶ μετὰ τὸν ἐγχωροῦντα τρόπον τῇ τε ἐκκλησίᾳ Θεοῦ καὶ τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχει, ἐγγράφως καὶ ἀγράφως προμηθευσαμένῳ καὶ σπουδάσαντι εἰς τὴν τούτων διόρθωσιν, εἰ καὶ τινες οἱ τολμήσαντες διαπράξασθαι τὰς τοιαύτας παρανομίας, ἀμεταμέλητα ἔτι νοσοῦντες, ἐξέγοντα: τούτων καὶ μετὰ τὴν ἔνδικον

ἐπιτίμησιν. τὰ δὲ ἔσχον ἑτέραν συνοδικὴν διόρθωσιν καὶ ἀποκατάστασιν, ἦγουν τὰ περὶ τοῦ Ἀλανίας, τοῦ Περιθωρίου καὶ ἕτερα ἕτερα τοιοῦτότροπα· ἕτερα δὲ τῶν τοιούτων ἀθεμίτων γάμων, γεγονότα παρὰ πᾶσαν γνώμην καὶ βούλησιν τῆς ἐκκλησίας Θεοῦ, ἐπιτιμήθησαν μὲν ὡς παράνομα, δέονται δὲ εἰς τὸ διασπασθῆναι καὶ τῆς παρὰ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως διεκδικήσεως. τῶν μέντοι δύο τούτων ἱρωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ τε Χαλκηδόνος καὶ τοῦ Σουγδαίας, ἔτι δὲ καὶ τοῦ τιμωτάτου ὀποφηρίου, ἀπαιτούντων καὶ ζητούντων πλείονα τὴν διόρθωσιν καὶ βαρυτέραν τὴν ἐπεξέλευσιν καὶ μὴ στοιχούντων ἐντεῦθεν τῇ εἰρημένῃ συνοδικῇ διαγνώσει καὶ κοινῇ φήφῃ καὶ ὁμοιοῖα, καὶ ζητήσεως συνοδικῆς γενομένης περὶ τοῦ, πῶς δεῖ ἀποκαταστῆναι τὰ ἐμπερόμενα τῷ τοιοῦτῳ καταστίχῳ καὶ λαβεῖν τελείαν τὴν διευλότωςιν καὶ διαλυθῆναι ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἐπιφυόμενα σκάνδαλα, ἀπητήθησαν καὶ γινώμῃ κοινῶς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συνελεύσει τῶν ῥηθέντων ἱρωτάτων ἀρχιερέων διὰ τὴν ἐφεξῆς ἀσφάλειαν· καὶ δὴ πρῶτος ὁ Ἡρακλείας εἶπεν· ὅτι οὐ δεῖ περὶ τῶν τριγαμιῶν καὶ τετραγαμιῶν καὶ ἀθεμιτογαμιῶν κινεῖσθαι παρρησία, ἐπεὶ οὐδαμῶς μετὰ τῆς τοχοῦσης γνώμης καὶ ἐνδόσεως τῆς ἐκκλησίας γηγόνασιν, ἀλλ' ἵνα ἐπεκδικῶνται ἀλλαχόθι μὲν παρὰ τοῦ κατὰ χώραν ἐπισκόπου κανονικῶς, ἐνταῦθα δὲ ἰδίᾳ παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, παρ' οὗ καὶ ἐκδικήσεις ἐπὶ τούτοις ἐγεγόνεισαν διαφόρως· στέργω δὲ καὶ τὴν προβάσαν συγχώρησιν ὑπὲρ τοῦ ἱερέως τοῦ Μαχηρίου. ὁ Κυζίκου εἶπεν· ὅτι δεῖ ταῦτα ὡς ἄτοπα διαλυθῆναι καὶ, ὡς δυνατόν, κωλύεσθαι, ὥσπερ δὴ καὶ ἀναχαιτίζονται καὶ κωλύονται κατὰ τὸ ἐγχωροῦν τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, μὴ μέντοι προστρέβειν ταῦτα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἀνατιθέναι τὴν τούτων ἐκδικήσιν τῷ προστάτῃ τῆς ἐκκλησίας, πλὴν μετὰ βασιλικῆς ἰσχύος· στέργω δὲ καὶ τὴν προβάσαν συγχώρησιν συνοδικὴν ὑπὲρ τοῦ ἱερέως τοῦ Μαχηρίου. ὁ Ποντοπρακλείας εἶπεν· ὅτι στοιχῶ κατὰ πάντα ἐπὶ πᾶσι τούτοις τῇ γνώμῃ τοῦ δεσπότη τοῦ Ἡρακλείας, ὅτι οὐ δεῖ ταῦτα παρρησιάζεσθαι ἢ προστρέβεσθαι μῶμον τῇ συνόδῳ διὰ ταῦτα· στέργω καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἱερέως τοῦ Μαχηρίου συνοδικὴν διάγνωσιν. ὁ Βιζύης εἶπεν· ὅτι ὅσα γίνονται παρὰ τὸν τόμον τῆς ἐνώσεως ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀθεμίτοις γάμοις, ὀφείλει, ἵνα ἐπεκδικῶνται παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ

οικουμενικοῦ πατριάρχου, κατὰ τὸ δυνατὸν αὐτῷ, ὥσπερ δῆτα καὶ γίνεται παρ' αὐτοῦ, καὶ οὐ χρὴ παρρησιάζεσθαι ταῦτα καὶ κινεῖσθαι δι' ὅλου ἐν τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ· εἰ δ' ἴσως ἐλθῆ εἰς ἀδυναμίαν τοῦ ταῦτα δύνασθαι κωλύειν εἰς τέλος, ἵνα γένηται τὸ ἐλλείπειν τῆς ἐπιδικήσεως παρὰ τῆς βασιλικῆς δυνάμεως· στέργω δὲ καὶ τὴν ἀπλῶς γενομένην συνοδικὴν συγχώρησιν ὑπὲρ τοῦ ἱερέως τοῦ Μαχητρίου. ὁ Βρύσεως εἶπεν ὅτι κατὰ τῶν τοιούτων ἀθεμιτογαμιῶν καὶ πολογαμιῶν ἐποίησεν ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οικουμενικὸς πατριάρχης, ὅσον ἔδει κανονικῶς, μετὰ καὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, καὶ ἐπεξῆλθε ταῦτα ἐγγράφως καὶ ἀγράφως· περισσὸν οὖν δοκεῖ καὶ οὐκ εὐλογον, ἵνα κινῶνται ταῦτα εἰς τὴν σύνοδον, ὡς προστρίβεσθαι ἐντεῦθεν ὄβριον καὶ κατηγορίαν τῇ ἐκκλησίᾳ Θεοῦ, ὅπερ ἐστὶ ἀτοπώτατον. ἔχω δὲ τὰ τοιαῦτα ἀθέμιτα συνοικέσια καὶ ἐγὼ, καθὼς κατ' αὐτῶν οἱ θειοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες διαγορεύουσι καὶ ὁ τῆς ἐνώσεως τόμος, καὶ οὐκ ἄλλως· στέργω δὲ καὶ τὸ προβὰν τῆς συγχωρήσεως γράμμα συνοδικῶς ἀπὸ συμπαθείας ὑπὲρ τοῦ ἱερέως τοῦ Μαχητρίου, πλὴν ἵνα οὐδὲν ἱερουργῆ ἢ ἐργάζηται τι ἱερατικὸν ὅπως ἐν τῷ περιονόμῳ ναφ τῆς τοῦ Θεοῦ λόγου Σοφίας, ὃ δὴ πάντες οἱ ἀνωτέρω γνωματεύσαντες ἀρχιερεῖς ἔστειραν. ὁ Χριστιανουπόλεως εἶπεν· τὰ περὶ τῶν τοιούτων ἀθεμιτογαμιῶν, ἔχω ταῦτα καὶ αὐτὸς αἰσχρὰ καὶ κακὰ, ὥσπερ καὶ οἱ θειοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες τὴν φήφον περὶ τούτων προφέρουσι, ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ τῆς ἐνώσεως τόμος· ὅτι δὲ ἔλαβον τὴν δυνατὴν διόρθωσιν παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οικουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, οὐδὲν μοι δοκεῖ παρρησιάζεσθαι ταῦτα, καὶ προστρίβεσθαι ἐντεῦθεν μέμφιν τῇ συνόδῳ, ὡς οὐ τελείως διελύθησαν, ἀλλὰ φροντίζειν μόνον τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οικουμενικὸν πατριάρχην, τῆς προσηκούσης διορθώσεως, ὥσπερ δῆτα καὶ ἐποίησε καὶ ποιεῖ, Χριστοῦ χάριτι· στέργω δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἱερέως τοῦ Μαχητρίου γενομένην συνοδικὴν συγχώρησιν, πλὴν καθὼς ὁ δεσπότης ὁ Βρύσεως ἐγνωμάτευσεν. ὁ Κελτζηνῆς εἶπεν· ὅτι συμφωνῶ κατὰ πάντα τῷ δεσπότη τῷ Βρύσεως, καὶ στέργω τὰ ὑπὸ τούτου γνωματευθέντα κατὰ τῶν ἀθεμιτογαμιῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἱερέως τοῦ Μαχητρίου. ὁ Σουγδαίας εἶπεν· ὅτι στέργω τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνες, λέγοντας κατὰ τούτων, καὶ πλέον οὐδὲν. ὁ Ρωσίου εἶπε· στέργω κατὰ πάντα, εἰς ὅσα ἐγνωμάτευσαν ἀνωτέρω οἱ ἀδελφοὶ μου, οἱ ἀρχιερεῖς,

κατὰ τῶν ἀθεμιτογαμιῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἱερέως τοῦ Μαχη-
 τρίου. ὁ Μηδείας εἶπεν· ὅτι ταῦτα τὰ ἀθέμιτα ἔργα ἐγένοντο, παρ'
 ὧν ἄρα καὶ ἐγένοντο, παρὰ τὸ εἶδος, ἔλαβον δὲ τὴν δυνατὴν καὶ προσ-
 ἤκουσαν διόρθωσιν παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰ-
 κουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ ὀφείλει, ἵνα ἀναστέλλωνται ταῦτα καὶ εἰς
 τὸ ἔξῃς, ὡς παράνομα, κατὰ τὸν δυνατὸν τρόπον τῆ τοῦ Θεοῦ ἐκκλη-
 σία· στέργω δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἱερέως τοῦ Μαχητρίου συνοδικὴν
 συγχώρησιν, καθὼς καὶ οἱ ἕτεροι ἀρχιερεῖς. ὁ Ἐξαμῶν συνεφάνησε
 τοῖς ἀνωτέρω πᾶσι κατὰ πάντα. ὁ ὑποφῆγιος Θεσσαλονίκης εἶπεν·
 ὅτι τὰ περὶ τῶν τετραγαμιῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀθεμιτογαμιῶν ἐπεξε-
 δικήθησαν, ὡς λέγετε, ψυχικῶς ἅμα καὶ πνευματικῶς ἐν ἐκκλησίᾳ
 Θεοῦ, λείπεται δὲ ἐπεδικηθῆναι ταῦτα καὶ σωματικῶς διὰ κλεινοῦ τὸν
 ζωφρονισμόν καὶ τὴν τούτων ἐκκοπήν. τούτων δὲ πάντων οὕτω γνω-
 ματευσάντων, ὁ ἀγιώτατος δεσπότης καὶ πατριάρχης Ἱεροσολύμων
 εἶπεν· ὅτι ἐπει, ὡς ἀνεμάθον ἀκριβῶς, τὰ ἐπισφρήσαντα ταῦτα ἀθέ-
 μιτα καὶ παράνομα συνοικέσια παρὰ πᾶσαν βούλησιν καὶ γνώμην τῆς
 ἐκκλησίας Θεοῦ διεκδικήθησαν παρὰ τοῦ παναγιωτάτου δεσπότη καὶ
 ἀδελφοῦ μου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, κανονικῶς διὰ τε τῶν
 προβάντων συνοδικῶν παρ' αὐτοῦ τόμων καὶ ἄλλοτρόπως, οὐ δίκαιόν
 ἐστὶ κινεῖσθαι καὶ πολυπραγμονεῦσθαι ταῦτα ἐπὶ τοῦ μέσου καὶ ἐπι-
 φύεσθαι διὰ τοῦτο σκάνδαλα καὶ ὀχλήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ ἐπράττετο
 ταῦτα κατὰ γνώμην τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἵνα ἀναστέλλωνται καὶ ἀνα-
 γχιτίζωνται καὶ αὐθις καὶ ἐπιτιμῶνται παρὰ τοῦ αὐτοῦ παναγιωτάτου
 δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τηρουμένης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 Θεοῦ καὶ μενούσης πάσης εἰρήνης καὶ ὁμονοίας· περὶ δὲ τοῦ ἱερέως
 τοῦ Μαχητρίου εἶπεν, ὅτι οὐ δίκαιόν ἐστίν, ὅπερ ἕστερες πρὸ ὀλίγου ἡ
 σύνοδος μετὰ τοῦ παναγιωτάτου δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρ-
 χου, νῦν ἀνατραπῆναι, ἀλλὰ τετέργεσθαι κατὰ πάντα τὸ προγεγονός
 γράμμα ὑπὲρ τῆς ἀθιμώσεως ἱερέως τοῦ Μαχητρίου, καθὼς καὶ οἱ ἀρ-
 χιερεῖς περὶ τούτου ἀπεφάναντο· εἶτα προέτρεψε τοῦτον βαλεῖν καὶ
 ποιῆσαι μετάνοιαν εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν τούτων σύνοδον καὶ συγ-
 γνώμην καὶ συγχώρησιν καὶ συμπάθειαν αἰτήσασθαι, ὅπερ δῆτα καὶ
 ἐποίησεν, εὐβουλίας καὶ συγχωρήσεως παρ' αὐτῶν ἀξιωθείς, ἄνευ μέν-
 τος τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Σουγδαίας. ὁ δὲ παναγιώτατος ἡμῶν
 δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἃ καὶ πρότερον κολλάκις καὶ

διαφόρως ἐξέτε καὶ συνοδικῶς διηγήσατο, τοῦτοις στοιχήσας καὶ ἐπιβεβαίων τὰ τοιαῦτα, οὕτως ἀπεφάνετο κατὰ πάντα τῆς προτέρας ἐξεχόμενα διανοίας. ἡ μετριότης ἡμῶν, κρίμασι θειοτέροις εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀναχθεῖσα θρόνον καὶ τὸ κατακτισθεὶν αὐτῇ ποιμνιον κανονικῶς ποιμαίνειν προελομένη, τὸ γε εἰς αὐτὴν ἦγον, περὶ πλείστον ἐποιήσατο, διόρθωσιν πρῶτον μὲν γενέσθαι τῆς πολιτείας καὶ ἀναστροφῆς τῶν τὰς ἐξαγορείας ἀναβεδεγμένων πνευματικῶν ἀνδρῶν, ὥστε εἶναι τοῦτους ἀνεκλήπτους παντὶ τρόπῳ καὶ προκείσθαι εἰς καλὸν μίμημα καὶ ὠφέλειαν τοῦ λαοῦ, ἔπειτα τῆς τῶν ἱερῶν εὐταξίας καὶ κοσμιότητος, ὡς ἂν διάγοιεν οὗτοι κατὰ τὸν ἀνήκοντα τοῦτοις ἐκ τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τρόπον θεοφιλῶς ἅμα καὶ εὐλαβῶς, ἀπέχεσθαι τε καὶ καπηλείων καὶ πάσης ἄλλης φαύλης διαγωγῆς, μάλιστα δὲ τηρεῖν ἀκριβῶς, μὴ γίνεσθαι τριαδὰ ἀθέμιτα συνοικέσια, ἅπερ κακῶς ἐπισεφύρησαν τῇ σεμνῇ τῶν χριστιανῶν πολιτείᾳ ἐκ τοῦ μὴ μετὰ ἐρεῦνης καὶ ἐξετάσεως καὶ ἐμβριθείας ἀναστέλλεσθαι καὶ ἀναχαιτίζεσθαι παρὰ τῶν τὴν διεξαγωγὴν τούτων ἐπιτετραμμένων, οὐ χάριν καὶ τοῦτους μὲν συνοδικῶς ἐπεξήλθομεν, εἰς ἐκκοπὴν δὲ καὶ συντήρησιν τῶν τοιούτων ἐξάρχους ἐγκατεστήσαμεν ἀπὸ τῶν εὐλαβῶν ἱερῶν, ὅσοι τῷ τότε ἐκρίθησαν τῶν ἄλλων προέχοντες, καθὼς πλατυκώτερον ἐν τοῖς ἱεροῖς κωδικίοις κατεστρώθησαν ταῦτα, εἰ καὶ τινες, τοῖς κακοῖς συνηγοροῦντες καὶ ἐπιχαίροντες, τὰ πλείω τούτων παροφείλοντο καὶ μαχαίρᾳ ἀπέτρεμον ἀναιδῶς ἅμα καὶ τολμηρῶς ἀπὸ τοῦ τοιούτου κωδικίου· προσέτι γε μὴν ἐπετιμήσαμεν καὶ εἰσηγησάμεθα μετ' αὐστηρίας πνευματικῆς δι' ἑτέρου γράμματος τοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐξάρχους τοῖς ἀθέμιτον ἔχουσι γάμον τελῶς ἀρροχέσθαι αὐτοῦ, ἐπανατεινόμενοι καὶ κατὰ τῶν τολμώντων ταῦτα ἱερωμένων καθάρεσιν ἔνδικον, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰσκομάσατον γοητείαν καὶ τὰ ταύτης αἰσχρὰ ἔργα σπουδάσαντες, ὡς οἶόν τε, ἀνεστείλαμεν, Χριστοῦ χάριτι, καθὼς εὐρηται καὶ τοῦτο διεξοδικωτέρως ἐν τοῖς αὐτοῖς κωδικίοις. μετὰ μέντοι τὸ ἐκσωλθεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἧς ἐξηλάθημεν, ὡς Ἰσαῖον ἅπαντες, πλείονος φροντίσαντες τῆς εἰς ταῦτα ἀσφαλείας καὶ διορθώσεως, ἐπεὶ ἀπὸ τινῶν ἱερῶν παρὰ τὸ προσήκον αὐτοῖς σχῆμα πολιτεομένων συμβαίνουσιν ἐπιφύεσθαι αἱ τριγαμίαι, αἱ τετραγαμίαι καὶ τὰ ἀθέμιτα πάντα συνοικέσια, τῷ δοκεῖν ταῦτα συν-ακτόντων, ἅπερ μᾶλλον τῇ ἀληθείᾳ εἰσὶν ἀσύναπτα καὶ ἐπιτετιμημένα,

παρὰ τοὺς θεσμοὺς τῆς ἐκκλησίας προβαίνοντα, ἐξεθέμεθα ἐν τοῖς ἀδοτικοῖς κωδικίοις ἔγγραφοις ἐτέραν ἀσφάλειαν ἐπὶ τῷ ἀπέχεσθαι τοῦτων ἀπάντων καὶ μὴ ἐν καπηλείοις εἰσερχεσθαι, ὑπογραφάντων τῆνικαῦτα καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ θεοδοξασίῃ καὶ θεομεγαλόντῃ Κωνσταντινουπόλει ἱερωμένων εἰς φολακὴν τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων καὶ ἀναίρεσιν καὶ κατάλοιον τῶν τοιούτων ἀτοπημάτων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰπερ ἐτολήθη καὶ ἀδιδίς τοιοῦτον ἀθέμιτον συνοικέσιον, παρὰ πάσαν βούλησιν τῆς ἐκκλησίας, ἐπετιμήθη μὲν, ὡς εἶκος, παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, δέεται δὲ εἰς τὸ διασπασθῆναι καὶ βασιλικῆς ἰσχύος καὶ δυνάμεως. οὕτως οὖν τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπισκευδοῦσης εἰς ταῦτα καὶ κατὰ τῶν ἀθεμίτων πράξεων ὄλη προθυμία χωροῦσης φοχῆς καὶ κοινῆ καὶ ἰδίᾳ τὴν διόρθωσιν ἐγγράφως τε καὶ ἀγράφως πραγματοποιήνης, οὐ συνορᾶν ἔχομεν, ὅπως διὰ ταῦτα προκομισθῆ τὸ τοιοῦτον καταστικὸν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, τὴν μάλιστα πάντων, θεοῦ συναιρομένου, ὑπὲρ τῆς ἀθθεντίας τῶν ἱερῶν κανόνων ἀγωνιζομένην τε καὶ σπουδαίους· εἰ δὲ τις εἴποι, ὅτι διὰ τὸ ἀποταχθῆναι σεπτῷ προστάγματι τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀδιοκράτορος, τὴν τούτων γενέσθαι ἀνάπτυξιν τε καὶ ζήτησιν, ἣν ἀναγκαῖον προκομισθῆναι ταῦτα ἐπὶ τοῦ μέσου, φάμεν πρὸς αὐτόν, ὡς εἰ μὲν οὐκ ἔφθασε πολλάκις καὶ διαφορῶς προβῆναι καὶ γενέσθαι ἐξέτασιν συνοδικὴν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ἀναστολὴν τὴν προσήκουσαν καὶ ἐκδικήσιν ἐπὶ τούτοις καὶ πρότερον, ὡς ἱκανῶς ἀποδέδεικται, καὶ νῦν ἤδη εἶχε χῶραν ὃ διὰ τοῦ τοιοῦτου καταστικτοῦ κινούμενος λόγος, δι' ὃ καὶ τὰ σκάνδαλα γέγονε πρὸ ὀλίγου. ἐπεὶ δὲ τοσοῦτου ἀγῶνος παρ' ἡμῶν μετὰ τῶν τοιούτων ἀθεμίτων ἔργων γεγονότος καὶ ἀξίας καὶ ἐγχωροῦσης τῆς ἐπεξελεῦσεως γενομένης καὶ τῆς ἐκκλησίας θεοῦ ἐν οὐδενὶ καιρῷ καὶ πράγματι τοσαύτην γνώμην καὶ κοινωνίαν καὶ βούλησιν εἰς ταῦτα ἔχουσης, μᾶλλον μὲν οὖν ἀποτρεπομένης ταῦτα καθάπαξ καὶ ἐπιτιμήσιν τῶν τοιούτων ἐπανατινομένης, οὐκ ἀναγκαῖα φαίνεται οὐδὲ συμβαινουσα τῇ τῆς ἐκκλησίας ὁμοιοῖα ἢ τούτων ζήτησις καὶ πολλὴ ἔρευνα, ὡς αὐτῆς δὴ τῆς ἐκκλησίας προθυμομένης ἀεὶ τὰ τοιαῦτα ἐκκόπτειν καὶ ἀναστέλλειν, ὡς ἀθέμιτα καὶ παράνομα· τὸ γὰρ παρρησιάζεσθαι ταῦτα καὶ ἀεὶ παρσιάζεσθαι, λαβόντα, καθ' ὃν εἴρηται τρόπον, τὴν θεραπείαν, καὶ μὴ συγχωρούμενα γίνεσθαι καὶ προβαίνειν, ἀλλὰ καθάπαξ ἀναστέλλόμενα οὐ μόνον ταραχὴν ἐπεγείρει, ἀλλὰ καὶ μῶρον

καὶ ὕβριν τῇ ἐκκλησίᾳ προστρέβει θεοῦ. κατὰ τὰς ἐξηγηγεμένας γνώμας τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, ἔτι γε μὴν καὶ τοῦ ἀγιωτάτου δεσπότητος καὶ ἀδελφοῦ μου, τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων. οὗ κατὰ πάντα στοιχοῦσα καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν παροῦσαν ἤδη ἀπόφασιν ἐποιήσατο, στέργουσα καὶ ἦν ἐποιήσατο συνοδικῶς ὑπὸ συμπαιδείας συγχώρησιν ὑπὲρ τοῦ ἱερέως τοῦ Μαχητρίου, θεὸς δὲ ἄνωθεν ἐπιβραβεύσεις τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ εἰρήνην ἐν παντί καὶ ὁμόνοιαν πνευματικῆν, τῶν σκανδάλων πάντων γεγονότων ἐκ μέσου, καθὼς αἰεὶ ἐπευχόμεθα †.

CLXXXII. (6869—1361) februario ind. XIV.

Synodus monasterium Varangiotissae committit Alexio Sophiano patrono.

† Ἐπεὶ τὸ ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ βήματος τοῦ καμμεγίστου καὶ θειοτάτου ναοῦ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας διακειμένον μονῆριον, τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς πανοπεράγου δεσποίνης καὶ θεομητορος καὶ ἐπιεκλημένον τῆς Βαραγγιωτίσσης, ἔσχε πρὸ ἰκανῶν ἡδὴ χρόνων Γορραῖος ὁ Μικροκέφαλος ἐκεῖνος δι' ἐκδοτηρίου γράμματος παρὰ τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Πλουναρῶν, ἐφ' ᾧ συστήσῃ καὶ βελτιώσῃ αὐτό, ὅστις δῆτα καὶ τὰ κατὰ δύναμιν ἐπεδεικνυτο καὶ πρὸς βουλήσεως μετ' ἐκείνῃ καὶ μείζονα τὴν ὑπὲρ τούτου σύστασιν καὶ ἐπιμέλειαν ἐνδείξασθαι, προϊόντος τοῦ χρόνου, μήπω δὲ τούτου φθάσαντος τὰ κατὰ γνώμην καὶ βούλησιν ἐκπληρῶσαι, τον βίον ἀπολιπόντος, εἴληψε τὸ τοιοῦτον μονῆριον μοναχῇ κυρᾷ ἡ Μαρουλίνα, ὥστε τὸ θέον αὐτῇ ἀναπληρῶσαι, ὡς ἐφικτόν, βελτιώσῃ καὶ συστήσῃ αὐτὸ ἐξ οικείων αὐτῆς πραγμάτων, τούτο ἐπὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος πολιοτρόπως ὑποσχθεῖσα, ὅτε δὴ καὶ αἰ ἐκ γένους τῷ διαληφθέντι Μικροκεφαλῷ προσήκοντες εὐ μικρὰν τὴν ὄχλησιν προσέξηνσαν, ἀναζητοῦντες τὸ τοιοῦτο μονῆριον λόγῳ πανταεὶ δεσποτείας ἰδιοποιήσασθαι, προβαλόμενοι δῆθεν κτητορικὸν δίκαιον ἔχειν ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τῆς διαδοχῆς τοῦ πάππου αὐτῶν, τοῦ Μικροκεφαλοῦ ἐκεῖνου ὧν δῆτα καὶ ἀποπεμφθέντων, ὡς οὐ μόνον σύστασιν τινα καὶ βελτιώσῃ τούτου ἐπιδεικνυμένων καὶ πειρωμένων οὐχ ὑγιαίνουσῃ καὶ πλεονεκτικῇ γνώμῃ ἀφαιρεῖσθαι καὶ παρενοσφίζεσθαι κατ' ἐξουσίαν τὰ περιερχόμενα ὀλίγα πάντο καὶ ἀνήκοντα τῷ ναῷ, ἐδόθη ἡ τούτου ἐφορεία καὶ διοίκησις καὶ διεξαγωγή πρὸς τήνδε τὴν Μαρουλίαν διὰ γράμματος τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὑποσχθεῖσαν, ὡς διείληπται, φροντίζειν, ὡς εἰκόσ, τῆς

τούτου ἐπιμελείας καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον βελτιώσεως καὶ ἐκποξή-
σεως, πρὸς δὲ προσκυρῶσαι καὶ ἀφιερῶσαι καὶ τὰ προσόντα αὐτῇ ἐρ-
γαστήρια πρὸς τόδε τὸ μονῶδιον, ἦτις καὶ ἐπιλαβομένη τούτου οὐ
μόνον τι τῶν ὑψηλοτέρων δεόντως ἐνεδείξατο, ἀλλὰ καὶ τοῖς κακοῖς
δόγμασι τῆς τοῦ Βασιλαίου τε καὶ Ἀκινδύνου συνδιαφθοραῖς καὶ
ἀνθ' ὧν ἔδει ταύτην καταρτίζειν ἐπὶ τὸ βέλτιον τὰς ἐν τῷ τοιοῦτῳ
μονωδίῳ ἀσκομένους μοναχάς, αὐτὴ μᾶλλον τάναντία εἰργάζετο, εἰς
βόθρον φοβικῆς λώβης οὐ μόνον ἑαυτὴν, ἀλλὰ καὶ ταύτας ἀκοντίζουσά
τε καὶ ἐπιρρίπτουσα, βουλομένη μεταδοῦναι καὶ ταῖς ὀγιῶς ἐχούσας
τῆς φοβοβλαβῆς ταύτης λύμης, πρὸς ἣν καὶ εἰσηγήσει διαφόρων
χρησαμένη ἢ μετριότης ἡμῶν τρόπῳ οἰκονομίας, ὥστε χειραγωγῆσαι
ταύτην εἰς τὰ τῆς ἀληθείας ὁρθὰ καὶ σωτήρια δόγματα καὶ . . . ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ τούτου δόγματος καὶ μεταμαθεῖν τὴν ἀλήθειαν, ἣ δὲ καὶ
αὐθις ἐνεμεινεν τοῖς τοιοῦτοις, ἀνιάτως ἔχουσα καὶ μὴ πεισθεῖσα ταῖς
εἰσηγήσει καὶ ταῖς διδασκαλίαις τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγίας ἐκκλησίας, τῆς
κανονικῆς τῶν φυχῶν ἱατρίας, καὶ διὰ τοῦτο ὡς σεσηπὸς μέλος ἀπεκόπη
καὶ ἀπελάθη ἀπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ τῆς τοῦ τοιοῦτου μονο-
δρίου ἐφορείας καὶ προστασίας ἐξέστη, ὡς καὶ μηδαμῶς λουσιτέλειαν ἐν
αὐτῇ ἐργαζομένη, μῆτε σωματικὴν μῆτε μὴν φοβικὴν ὄλωσ. τούτου οὖν
οὕτω προχωρήσαντος, ἠξίωσε καὶ ἐζήτησεν ὁ οἰκεῖος τῷ κρατίστῳ καὶ
ἀγίῳ μου ἀδοκράτορι, ἐν ἀγίῳ πνεύματι γνησιώτατος υἱὸς τῆς ἡμῶν
μετριότητος, κῦρ Ἀλέξιος ὁ Σοφιανός, ὑπὸ τῆς ἐνοούσης αὐτῷ φιλοθέου
γνώμης καὶ ἀγαθῆς προαιρέσεως τὴν τοῦ τοιοῦτου μονωδίου δέξα-
σθαι ἐφορείαν, βούλησιν κατὰ ψυχὴν ἀγαθὴν κεκτημένος καὶ τρέφων,
ὥστε τὸν ἐνόητα τρόπον αὐτῷ συστήσαι καὶ βελτιῶσαι· ἢ μετριότης
ἡμῶν, τὸν θεάρεστον αὐτοῦ τρόπον καὶ θεοφιλῆ σκοπὸν ἀποδεξαμένη,
καὶ δι' ἀποδοχῆς ὅτι μάλιστα ποιουμένη καὶ τὸ τὰ τοιαῦτα βελτιοῦσθαι
καὶ εἰς τὸ κρεῖττον προάγεσθαι καὶ προκόπτειν παρὰ φιλοθέων ἀν-
δρῶν, μνηστευομένων διὰ τούτων ἑαυτοῖς τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν, τὴν
δέησιν αὐτοῦ προσδεξαμένη, πολὺ τὸ εὐλογον ἔχουσαν, τὸ παρὸν ἀπο-
λύει, δι' οὗ δὴ καὶ ἐν ἀγίῳ παρακελεύεται πνεύματι, ὡς ἂν ἐπιλα-
βῆται οὗτος τοῦ εἰρημένου μονωδίου, ὡς ἔχη διὰ πάσης αὐτοῦ τῆς
ζωῆς τὴν ἐφορείαν καὶ διακράτησιν αὐτοῦ, καὶ μνημονεῖται ἐν αὐτῷ
καθὼς κτήτωρ ἐπιμελούμενος καὶ φροντίζων κατὰ τὸν ἐνόητα αὐτῷ τρό-
πον θεάρεστον τῆς καλῆς διεξαγωγῆς καὶ συστάσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπὶ

τὸ κρεῖττον προχωρήσεως, ὥστε καὶ τὸν θεῖον ναὸν ἔχειν διηνεκῆ τὴν ἱερατικὴν ὑπηρεσίαν καὶ λοχνοκαίαν καὶ λοιπὴν εὐκοσμίαν τε καὶ εὐπρέπειαν καὶ τὰς μοναχὰς ἀπολαύειν τῆς ἐντεῦθεν δυνατῆς κυβερνήσεως καὶ ζωαρκείας· ὅσον γὰρ ἂν ἐνδείξηται ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ κηδεμονεῖν, τοσοῦτον ἔξει καὶ παρὰ θεοῦ ἀξίας τὰς μισθαποδόσεις, μετὰ δὲ γε τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν ὑποστρέφεται πάλιν πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ ἀγίαν ἐκκλησίαν, ὡς κεφαλὴν καὶ προστάτην οὖσαν, ἵνα διάθῃται καὶ οἰκονομηθῇ τὰ κατὰ τὸ τοιοῦτον μονῶδιον, καθὼς ἂν διακρίνοι. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀπολύεται ἀδελφῶ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος.

† Εἶχε καὶ ὀπογραφήν τὸ· μηνὶ φεβρουαρίῳ ἐν δ. ιδ' διὰ τῆς θείας καὶ πατριαρχικῆς χειρὸς †.

CLXXXIII. 6869 (1361) iulio ind. XIV.

Synodus statuit de mittendis in Russiam legatis, qui diiudicent dissensionem ortam inter metropolitam Kioviae et Lithuaniae.

† Πράξις τῆς Ῥωσίας καὶ τοῦ μητροπολίτου Λιτβῶν †.

† Ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία ἄνωθεν ἐξ ἀρχῆς τῇ δωδεσῆ αὐτῇ, Χριστοῦ χάριτι, ἀηττήτῃ ἰσχύι τε καὶ δυνάμει συνήθως ἔχουσα ἐπὶ τὸ λυσιτελέστερον πάντα διοικονομεῖσθαι, τοῦτο δὴ καὶ ποιεῖ· οὐχ ἦττον δ' ἐνδείκνυται τὴν φροντίδα ταύτης καὶ ἐπιμέλειαν ὑπὲρ τῶν ἐκασταχοῦ εὐρισκομένων πασῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν, ὅπως ἂν αὐταὶ κατὰ τὸν τοῦ κορίου νόμον καλῶς διοικῶντο καὶ διεξάγοντο· φθάνει τοιγαροῦν πρό τινας ἤδη καιροῦ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Κρόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, ὁ κῆρ Ἀλέξιος, ἐπίσκοπος ὧν τῷ τότε Βολοδιμοίρου, τὸν βίον ἀπολιπόντος τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ῥωσίας, κῆρ Θεογνωστου ἐκείνου, παραγενόμενος ἐνταῦθα εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θείαν καὶ ἱερὰν σὺνδοκον, ὅστις καὶ μαρτυρηθεὶς παρὰ τε τοῦ διαληφθέντος ἱερωτάτου μητροπολίτου καὶ παρὰ τῶν εὐγενεστάτων ῥηγῶν τῆς Ῥωσίας, ἀντιποιεῖσθαι ἀρετῆς καὶ εὐλαβείας, καὶ κριθεὶς ἄξιος, μετετέθη καὶ ἀποκατέστη κατὰ τὴν ἄνωθεν ἐπικρατήσασαν τάξιν τε καὶ συνήθειαν γνήσιος ἀρχιερέος Κρόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, καὶ δι' ἐπιμελείας πολλῆς ποιεῖσθαι κατὰ

τὴν τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων ἀκρίβειαν ποιμαίνειν καλῶς καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα λόγον τὴν κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν, ἅτε δὴ πολυάνθρωπον οὖσαν καὶ πολλοὺς τοὺς πλησιοχώρους ἔχουσαν τοὺς μὴ πειθομένους τῇ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ. τοῦτου οὖν τὸν τρόπον τοῦτον ἀναχθέντος καὶ ἀποκαταστάτος εἰς τέλειον μητροπολίτην Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας καὶ ἐκπεμφθέντος καλῶς, καταλαμβάνει μετὰ μικρὸν καὶ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Λιτβῶν, κῆρ Ῥωμανός, ἀγαπητός κατὰ κύριον ἀδελφός τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειουργός, καὶ χειροτονεῖται καὶ οὗτος μητροπολίτης Λιτβῶν, ὅστις καὶ εἰς τὴν δοθείσαν αὐτῷ ἐπαρχίαν ἐπαναστραφείς, πλειόνων ἔτι ἀντιποιούμενος, καὶ διὰ τοῦτο δι' ὄχλου γινόμενος τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, τῷ κῆρ Ἀλεξίῳ, καὶ τοῖς ἀνηκουοῖς δικαίοις αὐτῷ, καὶ σκανδάλων μεταξὺ αὐτῶν μεσολαβησάντων, καταλαμβάνει ἐνταῦθα πρὸς τε τὸν ἐκ θεοῦ κράτιστον καὶ ἅγιόν μου αὐτοκράτορα καὶ πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν θεῖαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ζητῶν, ἅπερ ἐβούλετο καὶ ἐπειράτο κατέχσιν, δι' ἃ συνέβη καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν σκάνδαλον· μετακλήτου τοίνυν γινομένου καὶ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, τοῦ κῆρ Ἀλεξίου, καὶ ἐνταῦθα ἐπιδοδημηκός εἰς τὴν θεοδόξαστον καὶ θεομεγάλυτον Κωνσταντινούπολιν, καὶ πάντων τῶν εὕρισκομένων τῆν καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων καὶ ἱερὰς συγκροτηθείσης συνόδου, προκαθημένου τοῦ κράτιστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, πολλῆς ἐξετάσεως γενομένης χάριν τῶν παρ' ἀμφοτέρων τούτων τῶν ἀρχιερέων κινήθέντων λόγων, προηγουμένως μὲν ἐτάχθη εἶναι καὶ εὕρισκεσθαι ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης κῆρ Ἀλέξιος, ὥσπερ ἐχειροτονήθη τὴν ἀρχὴν Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας κατὰ τὴν ἀνωθεν ἐπικρατήσασαν συνήθειαν· περὶ μέντοι τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου κῆρ Ῥωμανοῦ, ὡς χειροτονηθέντα καὶ αὐτὸν Λιτβῶν, διωρίσατο ὁ κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ συγκαταβάσεως λόγῳ καὶ ἅμα διὰ τὴν ἀνενοχλησίαν καὶ εἰρήνην τοῦ ἐκείσε τόπου ἔχειν σὺν ταῖς οὖσαις τῇ τῶν Λιτβῶν ἐπαρχίᾳ δυσὶν ἐπισκοπαῖς, τὸ Πωλότζικον καὶ τὸ Τούροβον μετὰ καὶ τοῦ Νοβογραδοπουλίου, τοῦ καθίσματος τοῦ μητροπολίτου, καὶ τὰς τῆς μικρᾶς Ῥωσίας ἐπισκοπὰς, ὅπερ διέγνω καὶ ἀπεφάνητο ἡ μετριότης ἡμῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἡ περὶ αὐτὴν θεῖα καὶ ἱερὰ σύνοδος, ἔχειν τὸ στέργον καὶ βέβαιον κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ

ἐπίκρισιν καὶ εὐνομίαν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, προμήθειαν ποιησαμένη καὶ αὐτῇ τοῦ τοιοῦτου ἱερωτάτου μητροπολίτου Λιτβῶν, κῆρ Ῥωμανοῦ, προβάσης καὶ ἐτέρας συνοδικῆς πράξεως, ὡς ἂν ὁ μὲν ἱερωτάτος μητροπολίτης Κιέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, κῆρ Ἀλέξιος, ἐπιλάβηται καὶ κατάσχη πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἑνορίαν μετὰ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπισκοπῶν ἀνενοχλήτως παντάπασιν καὶ ἀδιασειστως, καὶ οὐδὲν εὐρίσκη παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Λιτβῶν, κῆρ Ῥωμανοῦ, ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ διεξαγωγῇ καὶ διοικήσει τῆς εἰρημένης ἑνορίας τῆς μητροπόλεως Κιέβου μετὰ πασῶν τῶν ἐπισκοπῶν αὐτοῦ τὴν τυχοῦσαν καταδυναστείαν ἢ ἐπήρειαν, ἀρκομένου τοῦ τοιοῦτου ἱερωτάτου μητροπολίτου Λιτβῶν, κῆρ Ῥωμανοῦ, εἰς ὑπερ αὐτῶ ἐδόθη συνοδικῇ διαγνώσει ἐνώπιον τῆς ἡμῶν μετριότητος ὕστερον, ὡς δεδῆλωται, ἐμπεδωθείσης τῆς τοιαύτης πράξεως τῇ ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ἐπηρητημένη καταδικη τοῖς ἀνατρέπουσι τούτους, ὡς ἂν ὅστις ἐξ ἀμφοτέρων μὴ ἐφησοχάζῃ, ἀρκοῦμενος ἐφ' οἰκείῳ δικαίῳ, καὶ εἰρήνην ἔχῃ εἰς ἑαυτὸν, ὡς ὁ τοῦ κορίου βούλεται νόμος καὶ τὸ ἐπάγγελμα, καὶ καθὼς ἐσσι μάλιστα ὀφειλόμενοι τοῖς πνευματικῇ προστασίαν λαχοῦσι, μετὰ τὴν τοιαύτην συνοδικὴν διάνησιν πράξιν τε καὶ κατάστασιν, ἀλλὰ χωρήσῃ εἰς ἀθέτησιν ὅπως οὖν ταύτης, καὶ τολμήσῃ παρὰ τὴν ἑνορίαν αὐτοῦ διαπράξασθαι τι ἀρχιερατικὸν ἢ ἱερατικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν ἔργον ἐπὶ ἀνατροπῇ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, ὡς ἐντεῦθεν παρεισαχθῆναι πάλιν σκάνδαλα καὶ ὀχλήσεις, ὁ τοιοῦτος ἀξίαν ὑποστῆσεται τὴν κανονικὴν τιμωρίαν καὶ ἐπεξέλουσιν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, ὡς ἀθετητῆς καὶ ἐναντία φρονῶν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ βουλόμενος ἐντεῦθεν σύγχυσιν καὶ ταραχὴν καὶ φθορὰν προξενεῖν ἐφ' τῶν Ῥώσων χριστιανικῶ γενεῖ. ἀλλὰ τούτων οὕτως γενομένων καὶ ἀποκαταστάτων, ὃν εἴρηται τρόπον, ὁ μὲν ἱερωτάτος μητροπολίτης Κιέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ὁ κῆρ Ἀλέξιος, εὐρίσκειται κατὰ πάντα κειθόμενος τοῖς διαγνωσθεῖσι συνοδικῶς, ὁ δὲ ἱερωτάτος μητροπολίτης, κῆρ Ῥωμανός, οὐ μόνον ἐξερχόμενος τῶν ἐκταῦθα ἠθέλησε λαβεῖν γράμματα τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς πίστωσιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν οὕτως ἀποφανθέντων, οὔτε τὴν ὀφειλομένην ὑποταγὴν ἐνδειξασθαι εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἀλλ' ἀπιὼν ὄχι εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτὸν, κἀκεῖσε παραγενόμενος, ὡς ἀνηνέχθη τῇ ἡμῶν με-

τριότητι, πολλά τῶν ἀκανονίστων ἐργάσατο· ἀπελθὼν γάρ εἰς τὸ Κόεβον ἀμετόχως ἱερούργησεν ἐν αὐτῷ καὶ χειροτονίας διεπράξατο, καὶ ἑαυτὸν Κόεβου καὶ πάσης Ῥωσίας καθολικὸν μητροπολίτην ἀδελῶς ὀνομάζει, ὅπερ προσέβηθε σύγχροισι καὶ ταραχὴν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κόεβου καὶ πάσης Ῥωσίας, καὶ παρεκίνησε καὶ τὸν ἀθόνητην Λιτβῶν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κατεξαναστῆναι καὶ οὐκ ὀλίγην φθορὰν καὶ χύσεις αἱμάτων ἐργάσασθαι, ἅπερ εἶδεισαν ἀκριβέστερον οἱ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κόεβου καὶ πάσης Ῥωσίας, κῆρ Ἀλεξίου, ἀποκρισιάριοι, καταλαβόντες ἐνταῦθα καὶ ἐξ ἄλλων μὲν πολλῶν, μάλιστα δὲ καὶ ἀφ' ὧν διεκόμισαν γραμμάτων τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου, κῆρ Ῥωμανοῦ, ὑπὲρ ὧν καὶ ὥσπερ ἐγκαυχώμενοι οἱ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Λιτβῶν ἄνθρωποι, πρότερον καταλαβόντες ἐνταῦθα, διεκήρυττον, ὡς τοσοῦτον ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης κῆρ Ῥωμανός ἐστιν ἰσχυρός καὶ δύναιται τὴν ἐπαρχίαν ἅπασαν τῆς μητροπόλεως ἔχειν Ῥωσίας, ὅτι καὶ εἰς τὸ Κόεβον ἀπῆλθε καὶ ἐλειτούργησε, καὶ ἐπισκοπὰς πολλὰς πρῶσελάβετο, καὶ τὸν ἀθόνητην Λιτβῶν κατὰ τοῦ κῆρ Ἀλεξίου διήγειρε, καὶ πάντα ἐξεστὶν ἐκείνῳ ποιεῖν ἀδελῶς, δύναμιν οὐ μικρὰν ἔχοντι, εἰς τοῦτο παρακινούσαν τὸν ἀθόνητην Λιτβῶν διὰ γούδ τὴν τοιαύτην (κατάστασιν) ἐπισφαλῆ παντάπασιν οὖσαν καὶ ἐξω τῆς τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων διαταγῆς καὶ ἅμα διὰ τὸ μὴ προβαίνειν κατὰ τοῦ χριστιανικοῦ τῆς Ῥωσίας γένους φόνους καὶ συγχύσεις καὶ μάχας καὶ ταραχὰς, ὡς λέγεται, ἅπερ ἐστὶ τοῖς ἔθνεσιν ἴδια τοῖς μὴ φόβον ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι τοῦ θεοῦ, καὶ οὐ τοῖς ἀρχιερεῶσι, καὶ πρῶτον μὲν ἐγγράφως παρεκελεύσατο πρὸς αὐτὸν δὴ τὸν κῆρ Ῥωμανὸν ἢ μετριότης ἡμῶν, εἰσηγομένη τοῦτι, ὡς ἂν ἀποστῆ τῶν τοιούτων ἀκανονίστων πράξεων, ὡς ἐγράψαμεν, στέργειν ἀπαραβάτως τὰ διεγνωσμένα συνοδικῶς καὶ μὴ περαιτέρω τοῦτων προβαίνειν καὶ κατὰ τοῦ κῆρ Ἀλεξίου κατεξανίστασθαι, καὶ τὴν μείζονα ἐπισκοπὴν τῆς Ῥωσίας, τοῦ Μπριανίσκου, ἰδιοποιήσατο, ἀνήκουσαν τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κόεβου καὶ πάσης Ῥωσίας, τῷ κῆρ Ἀλεξίῳ, ἀφ' οὗ ὀφθλονότι ὑφορῶνται καὶ ἔτι μείζονα τὰ κακὰ προχωρήσειν καὶ καθολικὴ τις φθορὰ καὶ καινοτομία τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐν τῇ ὅλῃ ἐπαρχίᾳ τῆς Ῥωσίας· ἢ μετριότης ἡμῶν, ὃν εἴρηται τρόπον, κηδομένη καὶ φροντίζουσα, Χριστοῦ χάριτι, τῆς εἰρήνης καὶ ὁμονίας τοῦ τῆς ἐκκλησίας ὅλου πληρώματος, ὀφείλοντος ἐν σώμα εἶναι, καὶ

συνδεδεσθαι τῷ τῆς ἀγάπης ἀρρήκτῳ δεσμῷ καὶ ἔχειν ἐντεῦθεν τὸν ἀπρογωνιαῖον λίθον Χριστὸν κεφαλὴν, ἅμα δὲ ἀναχαιτίσαι πειρωμένη καὶ τὰ μεσολαβήσαντα σκάνδαλα μεταξὺ τῶν δύο ἀρχιερίων, συνδιασκεψαμένη τὰ περὶ τοῦτου τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερτίμοις, κατὰ κῆριον ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργοῖς, τῷ Κοζίκου, τῷ Χαλκηδόνας, τῷ Ποντοπρακλείας, τῷ Βιζύης, τῷ καὶ τὸν τόπον τοῦ Σταυροπόλεως ἐπέχοντι, τῷ Βρύσεως, τῷ Καλετζηνῆς, τῷ Χριστιανουπόλεως, τῷ Σουγδαίας, τῷ Ῥωσίου, τῷ Μάκρης, τῷ Γάνου καὶ τῷ τιμιωτάτῳ ὑποψηφίῳ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἐπεδοκῆσαντος εἰς τοῦτο τοῦ ἐκ θεοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀποκράτορος, ὡς ἀποδεχομένου τῇ ἐμφύτῳ αὐτοῦ περὶ τὰ καλὰ χρηστότητι τὸ τῆς εἰρήνης καὶ ὁμονοίας καλῶν καὶ διεκδικεῖν σπεύδοντος πάντα τὰ ἐκκλησιαστικά δίκαια καὶ προνόμια καὶ ἐκλεξαμένου τὸν τιμιώτατον σακελλίῳ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ συλλειτουργῶν καὶ τὸν τιμιώτατον σακελλίῳ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ δικαιοφύλακα, ἐν ἀγίῳ πνεύματι γνησιώτατον οἶον τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Γεώργιον διάκονον τὸν Περδικην, καὶ ὡς εὐλαβεῖς καὶ χρησίμοις καὶ ἀναγκαίους ἀνθρώπους καὶ εἰδῶσιν οὐκ ὀλίγην κερτημένους τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, ἔχοντας δὲ καὶ ἄλλως πολὸ τὸ ἀξιόπιστον ἀπὸ τοῦ τρόπου καὶ τῆς συνέσεως αὐτῶν, ἐξαπέστειλεν ἀποκρισιάρους, ὥστε ποιήσασθαι τὴν τοιαύτην ἐξέτασιν, οἵτινες καὶ ὀφείλουσιν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Ῥωσίαν καὶ προσκαλέσασθαι τοὺς ἐκεῖσε θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους, ὅσους οὐ κωλύει τὸ πολὸ τῆς ὁδοῦ μήκος εἰς ταῦτό συνελθεῖν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς εὐγενεστάτους μεγάλους ῥήγας, ὀφείλοντες ὁμοίως ἐπιδημῆσαι δι' ἑαυτοῦ εἰς τὴν τοιαύτην σύνταξιν καὶ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου κῆρ Ῥωμανοῦ ἢ ἐξαποστείλαι οὐκείους ἀνθρώπους ἀντ' αὐτοῦ, ἵνα ἐξετάσεως γενομένης παρὰ τοῦ τοιοῦτου ἀποκρισιάρου ἀπροσκαθῶς, ὡς τοῦ θεοῦ ἄνωθεν ἐφορῶντος, παρόντος καὶ τοῦ μέρους τοῦ κῆρ Ῥωμανοῦ ἐνώπιον τῶν μελλόντων συνελθεῖν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων καὶ εὐγενεστάτων ῥηγῶν ἕνεκεν τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, γένηται ἔγγραφος κατησφαλισμένη μαρτυρία καὶ παρασημείωσις πάντων τῶν λαληθησομένων καὶ ἐξετασθησομένων χάριν τῶν τοιούτων αἰτιαμάτων, πιστωθησομένη καὶ ὑπογραφαῖς οἰκειοχείροις τῶν τε θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων καὶ τῶν εὐγενεστάτων

ρήτων και ἐτέρων ἀξιοπιστων, ὡς ἂν ταύτης διακομισθείσης πρὸς τε τὸν κρᾶτιστον και ἅγιόν μου αὐτοκράτορα και πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα και τὴν περὶ αὐτὴν θείαν και ἱερὰν σύνοδον παρὰ τῶν τοιούτων ἀποκρισιᾶρων, ἀκινδύνως σὺν βοηθείᾳ θεοῦ ἐπαναστραφέντων, γένηται τὸ δόξαν τῆ θείᾳ και ἱερᾷ συνόδῳ κατὰ τὴν τῶν θείων και ἱερῶν κανόνων διαταγὴν, και ἀφαιρεθῆ ἔντεσθεν ἡ ἐπερχομένη ὄχλησις κατὰ τοῦ χριστιανικοῦ τῆς Ῥωσίας γένους. εἴπερ οὖν οὐκ ἐθελήσει ὁ ἱεράτατος μητροπολίτης κῆρ Ῥωμανὸς δι' ἑαυτοῦ παραγενέσθαι εἰς τὴν γεννησμένην ἐξέτασιν, παρὰ τῶν τοιούτων ἀποκρισιᾶρων μηνυμάτων γενομένων κανονικῶς πρὸς αὐτόν, ἢ οικείους ἐκπέμψαι ἀνθρώπους ἀντ' αὐτοῦ, ὑφείλουσιν οὗτοι δὴ οἱ ἀποκρισιᾶριοι κατὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς ἐμπειρίαν και εἴδησιν τῶν θείων και ἱερῶν κανόνων, καθὼς ἀνετέθησαν, ποιήσασθαι ἀκολούτως τὴν τοιαύτην ἐξέτασιν ἐνώπιον τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων και τῶν εὐγενεστάτων ῥηγῶν, ὡς ἂν και οὕτως τὸν τρόπον τοῦτον ἐκκοπῆ πᾶσα πρόφασις και αἰτία ἢ προξενούσα κακῶς και ἀκανονίστως τὰ τοιαῦτα σκάνδαλα. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν ἀπολέλεται και ἡ παρούσα συνοδικὴ πράξις, καταστρωθεῖσα ἐν τῷ ἱερῷ κωδικίῳ κατὰ μῆνα ἰούλιον τοῦ 500 ωοο ξ θεοῦ ἔτους †.

† Εἶχε και διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὲν ἰουλίῳ ἰνδ. ιδ' †.

CLXXXIV. Sine anno.

Patriarchae litterae ad imperatorem, consilium ei dantis in rebus Ianuensium et Venetorum.

Πιττάκιον πατριαρχικὸν πρὸς τὸν βασιλέα.

† Κράτιστε, θεόσεπτε, θεοδόξαστε, θεοπρόβλητε, θεοκυβέρνητε, θεομεγάλοντε, ἅγιέ μου δέσποτα βασιλεῦ. ὕψιαν και εὐδομίαν φυγῆς, τοῦ θείου σου και βασιλικοῦ σώματος ῥώσιν και εὐξίαν, τῶν ἀνά χειρας προκειμένων κοινωφελῶν ἔργων εὐόδῃσιν και πᾶν ἄλλον, ὃ τι ἀγαθὸν και σωτήριον, ἐπεύχεται τῇ ἀγίᾳ βασιλείᾳ ἢ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. εἰδέναι βουλόμεθα τὴν ἐκ θεοῦ ἀγίαν βασιλείαν σου, ὅτι κατὰ τὸν θεῖον και σεπτὸν ὀρισμὸν διαμηνυθεῖσα ἢ μετριότης ἡμῶν παρεγένετο εἰς τὴν κρατίστην και ἀγίαν μου δέσποτιναν. συναθροισθέντων οὖν και τῶν τῆς συγκλήτου ἀρχόντων, ἐλέχθη-

σαν τὰ περὶ τῆς συμφωνίας καὶ καταστάσεως τῶν τε Γεννοιτῶν καὶ Βενεϊτῶν, ὅπως τε προσήκει προχωρῆσαι αὐτὴν καὶ κατὰ ποῖον δὴ τρόπον ἀποκαταστῆναι, ἐφ' ᾧ οὐδεμίαν ὄχλησιν καὶ ζημίαν γενέσθαι τοῖς Ῥωμαίοις. τούτων οὖν οὕτω λεχθέντων διωρίσατο καὶ ἀπελογήσατο καὶ ἡ ἀγία μου θεσποίνα, ἅτε δὴ διανοίας ὀξετάτης οὖσα καὶ συνδρομῇ πασῶν τῶν χαρίτων καὶ φρονήσεως ἐπ' ἀκρὸν ἤκουσα, τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι, ὅσαπερ ἐμελλε καὶ ἡ ἀγία βασιλεία σου παρούσα ἐνταῦθα διορισσθαι, ἃ δῆτα καὶ ἔστέρξαν καὶ οἱ τῆς συγκλήτου ἀρχοντες. πρὸς τοὺς οὖν τοὺς τοιούτους λόγους, ἔπει ἀπελογήσατο ἡ μετριότης ἡμῶν, συντείνοντα εἰς οὐστάσιν καὶ ὠφέλειαν, σὺν θεῷ, τῆς βασιλείας καὶ τῶν Ῥωμαίων, ταῦτά ἐστι· πρῶτον μὲν, διαμένειν τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν ἀτάραχον καὶ ἔξω πάσης ἡστυνοσοῦν ἐκπηρείας τῆς ἀπὸ τῶν λατινικῶν κινουμένης δογματικῶν τοῦτο δὲ εἴρηκεν ἡ μετριότης ἡμῶν οὐχ ὅτι ἄλλως ἡγείται τὴν ἀγίαν βασιλείαν σου περὶ τούτων ἔχειν, πάλαι γὰρ οἶδε ταύτην ἐμμένουσαν μὲν τοῖς πατρίοις δόγμασι καὶ ἐστηριγμένην ἐν τούτοις παγίως, ἀποδιώκουσαν δὴ πᾶν ἄλλότριον δόγμα καὶ νόθον τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, ἀλλὰ διὰ τὰς ὑπολήψεις τε καὶ ὑποφίας, ἃς ἔχουσιν οἱ πολλοί. δευτέρον, ἐπὶ τούτοις μηδὲν τῶν ὑποκειμένων τῇ βασιλείᾳ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις πραγμάτων ὑπὸ ἐξουσίαν ἐτέρων ποιῆσαι. τρίτον, μηδὲν ἕτερον προσθεῖναι κερφαίον μείζον, ἐπειδὴ περ ἐν πολλῇ καὶ μεγάλῃ ἐνδείᾳ καὶ ταλαιπωρίᾳ καὶ στενοχωρίᾳ τὰ τῶν Ῥωμαίων εἰσίν. πρὸς τούτοις γενέσθαι καὶ τὴν ἀγάπην ἀπλῶς ἄνευ ὄρκου τινός, οἱ γὰρ τῆς ἀγίας βασιλείας σου λόγοι καὶ ὅρισμοί διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀσφαλείας ὄρκων δέονται. ταῦτα συνεβούλευσε καὶ στέργει ἡ μετριότης ἡμῶν, ἡγείται δὲ καὶ πάντα χριστιανὸν, τὰ τῶν Ῥωμαίων βουλόμενον σονίστασθαι πράγματα καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀσκαζόμενον, ἐπαινεῖσαι τε ταῦτα καὶ ἀποδέξασθαι. κύριος ὁ θεὸς εἴη διατηρῶν καὶ περιφρουρῶν τὴν ἀγίαν βασιλείαν σου ὀγαίνουσαν καὶ εὐδωμοδοσαν καὶ ἀνωτέραν παντός ἀνιαροῦ συναντήματος εἰς κοινὸν τῶν Ῥωμαίων ὄφελος, καὶ χαρίσαιτο αὐτὴν μετὰ καὶ τῆς παρούσης καὶ τὴν ἐν οὐρανοῖς καὶ εἰς αἰεὶ διαμένουσαν βασιλείαν †.

CLXXXV. 6863 (1355) 17. augusti ind. VIII.

Actio synodalis de matrimonio contrahendo inter Andronicum, filium imperatoris Ioannis Palaeologi et Kyratsam, filiam Ioannis Alexandri, Bulgarorum regis.

† Πράξεις συνοδικῆ ἢ γεγυνοῖα περὶ τῆς συμπενθερίας τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ῥωμαίων, Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, καὶ τοῦ βασιλέως τῶν Βουλγάρων, κδρ Ἰωάννου Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀσάνη, ἐπὶ τε τῷ βασιλεῖ κδρ Ἀνδρονίκῳ, τῷ οἴῳ τοῦ βασιλέως Παλαιολόγου, καὶ τῇ θυγατρὶ τοῦ βασιλέως τῶν Βουλγάρων †.

† Μηνὶ αὐγούστῳ, ιζ' ἡμέρα, δευτέρα, ἰνδ. ηῆς, ἔτους 500 000 ξ γοο συνήλθομεν πάντες οἱ κατὰ τὴν θεοδόξαστον, θεοφύλακτον καὶ θεομαγδλοντον Κωνσταντινούπολιν ἀρχιερεῖς συνοδικῶς μετὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὀρισμῷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, καὶ κοινῶς συνδισκεφάμεθα περὶ τῆς συμπενθερίας καὶ πράξεως, ἔτι δὲ καὶ λοιπῆς καταστάσεως τῆς γεγυνοῖας μεταξὺ τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ ὕψηλοτάτου βασιλέως τῶν Βουλγάρων, κδρ Ἰωάννου Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀσάνη, ἐπὶ τε τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αὐθέντῃ καὶ βασιλεῖ, κδρ Ἀνδρονίκῳ τῷ Παλαιολόγῳ, καὶ τῇ θυγατρὶ τοῦ ὕψηλοτάτου βασιλέως τῶν Βουλγάρων, κορᾶ Κυράτζα· ἔνθεν τοι καὶ ἰδόντες τοὺς προβάντας ὄρκους παρ' ἀμφοτέρων καὶ ἀναλογισάμενοι καὶ κρίναντες, εἰς ὅσῃ ἀφορᾶ τοῦτο κοινὴν σύστασιν καὶ ὠφέλειαν τῶν χριστιανῶν, Ῥωμαίων καὶ Βουλγάρων, καὶ βλάβην τῶν ἀσεβῶν, ἤδη ἀπὸ κοινῆς γνώμης καὶ φήφου συμφωνοῦμεν καὶ ἀποφαινόμεθα, ἵνα γένηται τοῦτο ἀκολούτως καὶ ἀνεμποδίστως μετὰ τοῦ ἐλέους τοῦ θεοῦ καὶ τῆς εὐχῆς καὶ εὐλογίας ἡμῶν· εἴ τις δὲ βουληθῇ ἀπὸ τούτων εἰς κατάλοσιν χωρῆσαι καὶ ἀθέτησιν τῆς τοιαύτης συνοδικῆς πράξεως καὶ συμπλάττειν προφάσεις τινὰς εἰς κατάλοσιν τῶν γενομένων ὄρκων παρ' ἀμφοτέρων, ὡς δεδήλωται, ἵνα ἐνὶ ἔξῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ· εἴπερ δὴ καὶ ὁ ὕψηλότατος βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων στέργει καὶ ἀποπληροῖ ἀπαραβάτους τοὺς ὄρκους, οὐδ' ὤμοσε διὰ τοῦ ὀρκωμοτικοῦ αὐτοῦ τοῦ γεγυνοῦτος καὶ ἀποσταλέντος εἰς τὸν κραταιὸν καὶ ἅγιον ἡμῶν αὐθέντην καὶ βασιλέα καὶ εἰς τὴν

άγιαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν, ὡς ἂν καὶ εἶτι περισσοτέρως ἔχη πρότερον μὲν τὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ βοήθειαν, ἔπειτα δὲ καὶ περισσοτέρας καὶ θερμότερας τὰς παρ' ἡμῶν εὐχὰς τε καὶ εὐλογίας. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα συνοδικὴ πράξις, πιστωθεῖσα καὶ ταῖς οἰκειοχείροις ἡμῶν ὑπογραφαῖς, ἦτις ἀπεστάλη ἰδοῦ πρὸς τὸν διαληφθέντα ὑψηλότατον βασιλεῖα τῶν Βουλγάρων διὰ βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε διὰ τῆς τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς καὶ τὸ· Κάλλιστος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †. † Ὁ Ἡρακλείας ὑπέρτιμος Μητροπόδης †. † Ὁ Νικαίας μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Μανασσῆς †. † Ὁ Ῥόδου μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Ἰωάννης †. † Ὁ Σηλοβρίας μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Ἡσαίας †. † Ὁ Βρόσεως μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Θεοδώρητος †. † Ὁ Λιεβῶν μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Ῥωμανός †. † Ὁ Περιθεωρίου μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Δωρόθεος †. † Ὁ Θεσσαλονίκης μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Γρηγόριος †. † Ὁ Χαλκηδόνος μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Ἰάκωβος †. † Ὁ Χριστοπόλεως μητροπολίτης Μακάριος καὶ ὑπέρτιμος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μιτολήνης καὶ ὑπέρτιμος Ἰωσήφ †. † Ὁ Ῥωσίου μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Θεόδουλος †. † Ὁ Γαρέλλης μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Ἰωαννίκιος †. † Ὁ Βιζύης μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Νεόφυτος †. † Ὁ Ἀγαθοπόλεως μητροπολίτης καὶ ὑπέρτιμος Μακάριος †.

CLXXXV. (6869—1361) iulio. ind. XIV.

Patriarcha metropolitae Lithuaniae scribit, se in Russiam mittere duos legatos, qui componant controversiam exortam inter dictum metropolitanam et metropolitanam Kioviae.

† Ἰερωτάτε μητροπολίτα Λιθβῶν, ὑπέριτε, ἀγαπητὰ κατὰ κύριον ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειτοργέ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. οἶδας, ὅπως συνέβησαν τὰ μεταξὺ τῆς σῆς ἱερότητος καὶ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κρόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, κῆρ Ἀλεξίου, ἀγαπητοῦ κατὰ κύριον ἀδελφοῦ καὶ σολλειτοργεοῦ ἡμῶν, καὶ ὅπως διεκρίθη φήφω βασιλικῇ καὶ συνοδικῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἔχειν τὴν μὲν ἱερότητα σου σὺν ταῖς οὐσαις τῇ τῶν Λιθβῶν ἐπαρχίᾳ δυσὶν ἐπισκοπαῖς τὸ Πολούτζικον καὶ Τοόροβον μετὰ καὶ τοῦ Νοβογραδοπουλ . . . καὶ τὰς τῆς Μικρᾶς Ῥωσίας ἐπισκοπὰς, τὸν δὲ γε ἱερωτάτον μητροπολίτην, κῆρ Ἀλέξιον, τὸ Κρόβον καὶ πάσας τὰς τῆς Ῥωσίας ἐπισκοπὰς, καθὼς καὶ τὴν ἀρχὴν ἐχειροτονήθη. καὶ αὐτὸς μὲν καὶ ὡς ἀνήνεγκεν ἐγγράφως καὶ ἀπὸ τοῦ πράγματος ἀναφαίνεται, στέργει καὶ ἐμμένει ἀπαραβάτως τοῖς διαγνωσθεῖσι τοῦτοις, ὡς εἶρηται· ἡ δὲ ἱερότης σου, ὡς πολλάκις ἀνηνέχθη τῇ ἡμῶν μετριότητι, παρ' οὐδὲν θέμενος τὴν γενομένην τηνικαῦτα συνοδικὴν ἐγγραφοὺν πράξιν, κωρωθείσαν καὶ φήφω βασιλικῇ, καθὼς ἀνωτέρω δεδήλωται, παρεισήχθη εἰς τὸ Κρόβον, καὶ ἱεροόργησας, διαπραξάμενος καὶ τινα ἕτερα ἀνήκοντα γνησίῳ ἀρχιερεῖ, καὶ οὐ μόνον ἐκείσε, ἀλλὰ καὶ τὸ Μπριάνισκον, ἐπισκοπὴν οὖσαν τοῦ αὐτοῦ κῆρ Ἀλεξίου, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, δι' ὄχλου ἀεὶ γίνῃ αὐτῷ, ἐπιτιθέμενος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς αὐτοῦ δικαίοις, πρᾶγμα ποιῶν ἔξω τῆς ἀκριβείας τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, οὐς ἐνεγράφω φυλάσσειν ἀνοθεύτους καὶ ἀπαρεγχειρήτους, δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἔγραψεν ἡ μετριότης ἡμῶν πρὸς τὴν ἱερότητα σου πρό τινας ἤδη καιροῦ καὶ ἅπαξ καὶ δις, ὡς ἂν, εἴπερ τολμῶνται ταῦτα παρὰ σου, ἀποστῆς τοῦ μηκέτι τοιαῦτα ποιεῖν, προξενουόντά σοι καὶ φυχικὴν βλάβην καὶ ὑφείσιν τῆς τιμῆς σου. ἀρτίως δὲ πάλιν ὡς ἐγνώρισεν ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ τῶν αὐτόθι ἐρχομένων, ὡς οὐ μόνον ἐργάζῃ τὰ εἰρημένα ἀκανόνιστα, ἐπὶ βλάβῃ οἰκείᾳ, ἀλλὰ καὶ τὸν αὐθέντην Λιθβῶν ἐκίνησας κατεξαναστῆναι κατὰ τοῦ οὕτω πως ὀνομαζομένου κάστρου Ἀλεξίνου καὶ φθεῖραι τοὺς ἐκείσε χριστιανοὺς,

πράγμα ποιήσας ἀτοπώτατον, εἶπερ γέγονεν οὕτως, ὡς ἀντηνέχθη. ἤδη ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἡ περὶ αὐτὴν θεία καὶ ἱερὰ σόνοδος, ὁμοῦ μὲν φροντίζουσα τῆς φυλακῆς καὶ συντηρήσεως τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ σκεύουσα πᾶσι τρόποις τούτους διεκδικεῖν, ὁμοῦ δὲ καθαρώτερον τὰ τοῦ πράγματος γνωρῖσαι βουλομένη καὶ εἰρήνην οἰκονομῆσαι καὶ διαπράξασθαι κανονικῶς μέσον ὑμῶν καὶ τοῦ τῆς Ῥωσίας πάσης χριστιανικοῦ γένους, ἐπευδοκῆσαντος εἰς τοῦτο τοῦ ἐκ θεοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος τῷ προσόντι αὐτῷ ἐνθῆψ ζήλω ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ διοικήσεων, ἐξέπεμφεν ἐκλεξαμένη ἀποκρισιάρχους τὸν τε ἱερώτατον μητροπολίτην Κελτζηνης, ὑπέριτον, ἀγαπητὸν κατὰ κύριον ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργόν, καὶ τὸν τιμιώτατον σακελλίου τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ δικαιοφύλακα, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν οἶόν τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Γεώργιον διάκονον τὸν Περδικην, ὥστε ποιήσασθαι τὴν ἐξέτασιν πάντων τῶν λαληθέντων καὶ προσηλαλέσασθαι τοὺς τε θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους καὶ τοὺς εὐγενεστάτους ῥήγας, ἐφ' ᾧ παραγενέσθαι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐξέτασει ἀσφαλείας ἔνεκεν. ὄφειλε οὖν παραγενέσθαι καὶ τὴν σὴν ἱερότητα ἀπαιτήτως, ἐπειδὴ οὕτως ἀνετέθησαν οἱ τοιοῦτοι ἀποκρισιάρχιοι, ἵνα διαμηνύσωνται πρὸς σὲ τοῦτο χάριν διὰ τοῦτο καὶ παραδηλαί τῇ ἱερότητί σου ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν, πᾶσαν καὶ παντοίαν ἀποσεισάμενος πρόφασιν, παραγένη διὰ σαυτοῦ πρὸς τὴν γενησομένην σύναξιν παρὰ τῶν τοιούτων ἀποκρισιάρχων, καὶ γένηται ἐντεῦθεν ἀπροσκαθῶς, ὡς ἐφορῶντος ἄνωθεν τοῦ θεοῦ, ἡ τῶν λαληθέντων συνοδικῶς ἐξέτασις, ὅπερ ἐστὶ καὶ ἐγκάνονον ποιῆσαι σε. εἶπερ δὲ ἐπισυμβῆ διὰ τινα ἐμποδισμὸν σωματικῆς ἀσθενείας, καὶ οὐκ ἔχεις εὐκόλον διὰ σαυτοῦ παραγενέσθαι, παρακαλεσόμεθα, ἵνα χωρὶς τῆς τοχούσης προφάσεως ἐκπέμψῃς ἀντὶ σαυτοῦ οἰκέλους σου ἀνθρώπους, ὥστε γενέσθαι ἐνώπιον αὐτῶν πᾶσα ἡ τῶν λαληθέντων ἐξέτασις, ὥσπερ ἔμελλε γενήσεσθαι καὶ ἐνώπιον τῆς σῆς ἱερότητος. γινωσκέτω γὰρ ἡ ἱερότης σου, ὡς οὕτως ἐτάχθη καὶ διεκρίθη συνοδικῶς, καὶ οὕτω ἀνετέθησαν οἱ τοιοῦτοι ἀποκρισιάρχιοι, ὡς, εἶπερ οὐ ποιήσῃς ἐν ἐκ τῶν δύο, ὡς οὕτε διὰ σαυτοῦ καταλάβῃς, οὕτε ἀνθρώπους σου ἐκπέμψῃς, ποιήσασθαι αὐτοὺς δὴ τοὺς ἀποκρισιάρχους ἐνώπιον τῶν μελλόντων συναλθεῖν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων καὶ τῶν εὐγενεστάτων ῥηγῶν τὴν τοιαύτην ἐξέτασιν,

καὶ ὅσον ἂν εὐρωσι, τοῦτο ποιήσωσι ἐγγράφως, πιστωθέν οἰκιοχειροῦς ὑπογραφαῖς τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων καὶ τῶν εὐγενεστάτων ῥηγῶν, καὶ διακομίσωσι τοῦτο πρὸς τε τὸν ἐκ θεοῦ κράτιστον καὶ ἄγιόν μου αὐτοκράτορα, πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ἵν' ἐνεσθῆεν ἐπενεχθῆ τελεία ἀπόφασις, καὶ ἀφαιρεθῆ πάντα πρέφασις ἢ προξενούσα . . . τὰ σκάνδαλα, ἐπὶ γὰρ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας πόλαι ᾄδου οὐκ ἀντισχύουσσι, κατὰ τὸν σωτήριον λόγον, προσήκει ἔχειν καὶ τὴν ἱερότητα σου τὴν προσήκουσαν στοργὴν καὶ ὑποταγὴν πρὸς αὐτὴν καὶ μὴ κατεξανίστασθαι κατ' αὐτῆς, μηδὲ ἀπειλεῖν καὶ ἀντικίπτειν καὶ ἐναντιοῦσθαι τοῖς δεδομένοις αὐτῇ, ὅπερ ἔστι πόρρω τοῦ ἀρχιερατικοῦ σεμνώματος καὶ τῆς χριστιανικῆς πολιτείας· γινωσκέτω γὰρ ἡ ἱερότης σου, ὡς εἴπερ οὐ ποιήσεις κατὰ τὴν ἐξηνηγεμένην συνοδικὴν διάγνωσιν καὶ ἀπόφασιν, ἣν ἐπιφέρονται οἱ τοιοῦτοι ἀκουριζιάριοι, ἐπενεχθήσεται τελεία κατὰ σοῦ καταδικηκῆ ἀπόφασις. ἵν' οὖν μὴ τοῦτο γένηται, ποιήσον, ὅσον παρακαλεῖται πρὸς σὲ συνοδικῶς ἡ μετριότης ἡμῶν. ἢ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε δι' ὑπογραφῆς πατριαρχικῆς καὶ τοῦ μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ιδ' †.

CLXXXVI. (6864—1355) decembri. ind. IX.

Exhortatio Callisti patriarchae ad clerum in Trinovo de patriarcha Trinovi et de ritu baptisandi.

† Παράνεσις, διδασκαλία καὶ ἀπολογία τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, κύρ Καλλίστου, καὶ τῆς περὶ αὐτὸν θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, γενομένη πρὸς τοὺς ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Τρινόβου εὐρισκομένους τιμωτάτους μοναχοὺς καὶ λοιποὺς ἱερεῖς †.

† Τιμώτατε ἐν ἱερομονάχοις, κύρ καὶ σὺ, τιμώτατε ἐν μοναχοῖς, κύρ . . . ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ οἶοι τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάριν, εἰρήνην, ἔλεον καὶ πᾶν ἄλλο, εἴ τι ἀγαθόν καὶ σωτήριον, ἐπεύχεται ὑμῖν ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. ἡ ὑμετέρα ἐγγραφὸς ἀναφορὰ διεκομίσθη καὶ ὑπανεγνώσθη συνοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι, παρόντων πάντων τῶν ἐπιδημούντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων τῇ βασιλευσῶσῃ τῶν πόλεων, καὶ ἐγνώρισεν ἡ μετριότης

ἡμῶν ἐξ αὐτῆς, ὅσα καὶ περὶ ὧν ἐδηλοῦτε, καὶ περὶ μὲν τοῦ πα-
 τριάρχου Τρινόβου, ὅπως οὐ μέμνηται ἐν ταῖς ἱσραῖς τελεταῖς καὶ
 ποιεῖται ἀναφορὰν τοῦ ὀνόματος τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῶν ἐτέ-
 ρων ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, καὶ οὐδὲ ἡ μετριότης ἡμῶν μέμνηται τοῦ
 ὀνόματος τοῦτου κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον, εἰδέναι βουλόμεθα τὴν ὑμε-
 τέραν εὐλάβειαν, ὅτι τὸ παρὰ μὲν τῆς ἡμῶν μετριότητος γινόμενον εἰς
 τοῦτον ἔχει τὸν προσήκοντα καὶ δίκαιον λόγον, τὸ δὲ τελούμενον
 παρ' αὐτοῦ, ἦγουν τὸ μὴ μεμνησθαι τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν ταῖς
 ἱσραῖς, ὡς εἴρηται, τελεταῖς ἐστὶ κάμπαν παραλογιώτατόν τε καὶ ἀδι-
 κώτατον δι' αἰτίαν τοιαύτην· ὁ πατριάρχης Τρινόβου ἦν ἄνωθεν καὶ
 ἐξ ἀρχῆς ἐπισκόπου ὄνομα φέρων, ὑποτασσόμενος τῇ ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ
 μεγάλη ἐκκλησίᾳ, εἰδ' ὅστερον παρακλήσεως γεγυνοῦσας πολλῆς καὶ
 δεήσεως εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ταύτην μεγάλην καὶ ἱεράν σύνοδον παρὰ
 τοῦ τότε τὰ τῆς βασιλείας τῶν Βουλγάρων διεθύνοντος σκήπτρα,
 διὰ τιμὴν ἐκείνου καὶ τοῦ τοιοῦτου ἔθνους, ὑποταξαμένου φανεῖτος
 τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἐδωρήθη συγκα-
 ταβάσεως λόγῳ πρὸς τὸν Τρινόβου τὸ ὀνομάζεσθαι πατριάρχην Βουλ-
 γαρίας, οὐ μέντοι εἶναι καὶ συναριθμῖον τοῖς λοιποῖς ἀγιωτάτοις πα-
 τριάρχεις, καὶ διὰ τοῦτο μὴδὲ μνημονεύεσθαι ἐν τοῖς ἱσραῖς διπτύχοις
 κατὰ τὸν θεῖον καὶ ἱερὸν κανόνα τῆς δ' συνόδου, λέγοντα ἐπὶ λέξεως
 οὕτω· „πανταχοῦ τοῖς τῶν ἀγίων πατέρων ὄροις ἐκόμενοι καὶ τὸν ἀρ-
 τίως ἀναγνωσθέντα κανόνα τῶν ῥν' θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, γνωρί-
 ζοντες τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ὀρίζομεν καὶ ψηφίζομεθα περὶ τῶν πρε-
 σβείων τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης,
 καὶ γὰρ τῷ θρόνῳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, διὰ τὸ βασιλεύειν τὴν
 πόλιν ἐκείνην, οἱ πατέρες εὐκρίτως ἀποδεδώκασιν τὰ πρεσβεία. καὶ τῷ
 αὐτῷ σκοπῷ κινούμενοι οἱ ῥν' δευτερίεστατοι ἐπίσκοποι· τὰ ἴσα πρε-
 σβεία ἀπένειμαν τῷ τῆς Νέας Ῥώμης ἀγιωτάτῳ θρόνῳ, εὐλόγως κρί-
 ναντες τὴν βασιλείαν καὶ συγχλήτῳ τιμηθεῖσαν πόλιν καὶ τῶν ἴσων
 ἀπολαβοῦσαν πρεσβείων τῆ πρεσβυτέρα βασιλίδι Ῥώμῃ καὶ ἐν τοῖς
 ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἐκείνην μεγαλύνεσθαι πράγμασι, δευτέραν
 μετ' ἐκείνην ὑπάρχουσαν. „ὁμοίως καὶ κατὰ τὸν τῆς ἕκτης συν-
 ὁδοῦ κανόνα διαγορεύοντα διαρρήθην ἐπὶ λέξεως οὕτως· „ἀνα-
 γνωόμενοι τὰ παρὰ τῶν ῥν' ἀγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ
 ταύτῃ καὶ βασιλίδι πόλει συναλθόντων καὶ τῶν γλ τῶν ἐν Χαλκηδόνι

συναελθόντων νομοθετηθέντα, ὀρίζομεν, ὥστε τὸν Κωνσταντινουπόλεως
 θρόνον τῶν Ἰωαν ἀπολαβεῖν πρεσβείων τοῦ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης
 θρόνου καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὡς ἐκείνον μεγαλύνεσθαι πράγ-
 μασι, δεύτερον μετ' ἐκείνον ὑπάρχοντα, μεθ' ὃν ὁ τῆς Ἀλεξανδρείων
 μεγαλοπόλεως ἀριθμεισθῶ θρόνος, εἶτα ὁ τῆς Ἀντιοχείας καὶ μετὰ
 τοῦτον ὁ τῆς Ἱεροσολυμιτῶν πόλεως. „ἐπειδὴ πέντε πατριάρχαι ἐτάχθη-
 σαν τὸ κατ' ἀρχὰς παρὰ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας
 Χριστοῦ, μέχρις ἂν συνῆν ἡμῖν καὶ ὁ πάππας Ῥώμης, ἔκτοτε δὲ μέχρι
 τοῦ νῦν εἰσιν ἠνωμένοι οἱ τέσσαρες, οἵτινες κοινωνίαν ἔχοντες ἀδια-
 σπάστως μνημονεῦνται παρ' ἀλλήλων ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς πάσαις
 συνάξεσιν. ἴδου γοῦν τὸν Τρινόβου πατριάρχην, ἅμα μὲν δι' ἣν ὄφελεν
 ἔχειν ὑποταγὴν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκ-
 κλησίαν, παρ' ἧς εἴληφε καὶ τὸ εἶναι καὶ τὸ ἰνομάζεσθαι πατριάρχης,
 ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ περιποιεῖσθαι ἑαυτῷ τιμὴν καὶ κοινωνίαν τῆς ἡμῶν
 μετριότητος καὶ τῶν ἄλλων πατριαρχῶν, ἀνάγκην ἔχειν ἀναφέρειν ἀεὶ
 τὴν τε ἡμῶν μετριότητα καὶ τοὺς ἄλλους πατριάρχας ἐν τοῖς ἱεροῖς
 διπτύχοις καὶ οὕτως ἀποσώζειν καὶ αὐτὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ
 τὸν τύπον τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, κἀντεῦθεν φαίνεσθαι
 ἠνωμένος καὶ συναριθμῶς ἡμῖν· οὗτος δὲ ἀθετῶν οὐ καλῶς τὸν τοι-
 οῦτον ἐκκλησιαστικὸν θεσμόν καὶ ἀποσιρῶν τῆς ὑποταγῆς τῆς ἡμῶν
 μετριότητος καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας θεοῦ, ἐξ ἧς, ὡς διεΐληπται,
 τὸ εἶναι πατριάρχης κατὰ συγκατάβασιν ἔχει, οὐδεμίαν ποιεῖται μνή-
 μην τῆς ἡμῶν μετριότητος, πρᾶγμα ποιῶν ἀτοπώτατον καὶ ἔξω τῶν
 ἐξ ἀρχῆς συμφωνιῶν τῶν ἀποταχθεῖσων διὰ τοῦ τόμου τοῦ ἀγιωτάτου
 πατριάρχου κδρ Γερμανοῦ, φησὶ γάρ ὁ αὐτὸς πατριάρχης ἐν τινι τῶν
 ἑαυτοῦ συγγραμμάτων ἀπολογούμενος περὶ τούτων· „τὸ δὲ ἡμέτερον οὐχ
 οὕτως ἔχει, οὐχ οὕτως, ἀλλὰ κοσμικὴν τὴν κοινωφέλειαν ἐπαγγελλόμενον
 τῷ τετιμημένῳ τοῦ τῶν Βουλγάρων ἔθνους ἀρχιερεῖ, τὸ αὐτοκέφαλον εἶ-
 ναι ἰλόκληρον οὐκ ἔτομογράφησεν, ἀλλὰ δεσμοφορήσει κάλιν, τοῦτ' ἔστι,
 δώσει τέλη καὶ φόρους τῷ τιμήσαντι πατριάρχῃ καὶ τὴν τοῦ ὀνόματος
 αὐτοῦ ἐπ' ἐκκλησίας ἀναφορὰν, ὡς συνεισοφορὰν, ὡς εἰς τῶν ὑπὸ τὴν
 Κωνσταντινουπόλιν μητροπολιτῶν, καὶ εἰς λογιστεύσεις καὶ εὐθύνας,
 τοῦτ' ἔστι, κρίσεις ἀχθήσεται, ἐπὶν ποτὲ τις παρατραπείς τῆς δεσμοφορίας
 ἐξελεγχθῆ. οὕτω μὲν ἡ ὑπόσχεσις καὶ ἡ συμφωνία τῆς τῶν Βουλγά-
 ρων ἐκκλησίας πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλιν. καὶ χωρὶς δὲ τούτου, εἰ

ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνος καὶ τὰς τῶν ἄλλων πατριαρχῶν κρίσεις, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων καὶ ἐπανακρίνει καὶ διοθετεῖ καὶ ἐπιψηφίζεται καὶ τὸ κῆρος δίδωσιν, ὡς οἱ θεῖοι κανόνες διαγορευοῦσι καὶ αἱ πράξεις ἐπεμαρτύρησαν, πῶς οὐ πολλῶν μᾶλλον τῆς τῶν Βουλγάρων ἐκκλησίας ὁ θρόνος οὗτος κύριος ἔσται, παρ' οὗ καὶ τὸ ὀνομάζεσθαι πατριάρχης τετίμηται; ἀλλὰ γινώσκετε σαφῶς, ὅτι εἴτερ οὐκ ἦν ἢ πρὸς τὸν ὑψηλότετον βασιλεῖα τῶν Βουλγάρων, ἐν ἀγίῳ πνεύματι γνησιώτατον υἱὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Ἰωάννην τὸν Ἀσάνη, εἰλικρινῆς σχέσις καὶ διάθεσις αὐτῆς καὶ τὸ μὴ λυπηθῆναι τοῦτον διὰ τὴν τοιαύτην αἰτίαν, εἶχεν ἀπὸ δικαίου ἢ μετριότης ἡμῶν ὡς οἰκουμενικὸς πατριάρχης, διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος, ἀνακρίναι τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ἐξετάσαι ταῦτα εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ μεγάλην σύνοδον, ὡς μέχρι τοῦ νῦν μὴ γινωσκόμενα, καὶ ἢ λαβεῖν τοῦτον διόρθωσιν ἢ κανονικῶς εἰσθῆναι, ὡς ἀθετοῦντα τὴν ἐκκλησίαν προδήλως, ἐξ ἧς, ὡς πολλὰκις εἴρηται, τὸ εἶναι πατριάρχης κεκλήρωται, ἢ τὸ γε δεύτερον ἀποστερηῆσαι τοῦτον τοῦ τοιοῦτου ὀνόματος· ἢ δὲ τοῦ τοιοῦτου βασιλέως ἀγάπη καὶ διάθεσις πείθει ἕαν ἀπολοπραγμόνητα ταῦτα, μέχρις ἂν διόρθωσιν λάβοιεν παρὰ τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου Τρινόβου· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἐνός κεφαλαίου. τὸ δὲ δὴ βαπτίζειν τοὺς ἱερεῖς τῶν Βουλγάρων εἰς μίαν κατάδυσιν καὶ περιρραπτίζειν αὐτοὺς, ὡς ἔτυχεν, ἕδατι ἔστι πρᾶγμα ἀτοπώτατον καὶ δυσσεβείας ἀνάμειστον· ἢ γὰρ διδάξεις τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων καὶ οἱ ἱερεῖς τούτων κανόνες πάντας τοὺς βαπτισομένους εἰς μίαν κατάδυσιν, ὡς μὴ βαπτισθέντας, κατὰ τὴν τοῦ σωτῆρος παράδοσιν, ἀναβαπτίζεσθαι παρακελεύονται. καὶ ἐπεὶ πᾶς ὁ μὴ ἀναγεννηθεὶς δι' ἕδατος καὶ πνεύματος, κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν τοῦ σωτῆρος ἀπόφασιν, οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν· δῆλον, ὡς ὁ μὴ βαπτισόμενος κατὰ τὴν τοιαύτην παράδοσιν εἰς τρεῖς καταδύσεις ἐκτός ἐστι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· αἱ γὰρ τελοῦμεναι ἐν τῷ ἀγίῳ βαπτισματι τρεῖς καταδύσεις οὐχ ἀπλῶς καὶ, ὡς ἔτυχε, γίνονται, ἀλλ' ὑπεμφαίνουσι μυστήρια θεῖα τε καὶ οὐράνια, τοῦ γὰρ σωτῆρος ἡμῶν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις παραγγείλαντος βαπτίζειν πάντας εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, ὡς εἰς τὴν τρισυπόστατον θεῖαν καὶ μακαρίαν καὶ ὑπερούσιον τριάδα βαπτισόμενοι ἡμεῖς εἰς τὰς τρεῖς καταδύσεις

τὰς τρεῖς ἐπιβοῶμεν ὑποστάσεις τῆς τρισυποστάτου θεότητος, καθ' ἑκαστον τῶν ἁγίων τούτων ὀνομάτων καταδύμενοι ἅπαξ ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀναδύμενοι, κατὰ τὸν πολὺν τὰ θεία καὶ τῶν τοιοῦτων ἐκφάντορα Διονόσιον τὸν Ἀρσοπαλίτην· ἅμα δὲ, ἐπειδὴ τὸ θεῖον τοῦτο βάπτισμα τοῦ σωτῆρος τὸν θάνατον εἰκονίζει, (ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν) ἔστι δὲ ἡ ταφή τοῦ σωτῆρος τριήμερος, βαπτίζομεθα καὶ ἡμεῖς ἀναγκαίως εἰς τὰς τρεῖς ταύτας καταστάσεις, διὰ τῶν τριῶν τούτων καταδύσεων τὴν τριήμερον ταφήν καὶ ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος αἰνετούμενοι. οὐκοῦν οἱ μὴ βαπτίζομενοι κατὰ τὸν τοιοῦτον ἐρόπον ἀτελειῶτοι πάντως εἰσὶ καὶ ἑλλειπτεῖς, καὶ μὴ κατὰ τὴν εἰκόνα τῆς ὀφηλῆς τοῦ βαπτίσματος θεωρίας· φησὶ γὰρ ἐπὶ λέξεως οὗτος ὁ ἱερός Διονόσιος· „τὸν ἱερώς βαπτίζομενον ἢ συμβολικὴ διδασκαλία μυσταγωγεῖται εἰς τὸν ὕδατι τρεῖς καταδύσεις καὶ ἀναδύσεις τὸν θεαρχικὸν τῆς τριήμερονόκου ταφῆς Ἰησοῦ τοῦ ζωοδότου μιμῆσθαι θάνατον, ὡς ἐφικτὸν ἀνδράσι τὸ θεομίμητον. ἔστι τοίνυν τὸ βάπτισμα εἰς τὸν θάνατον τοῦ κυρίου διδόμενον, τὸ δὲ ὕδωρ ἀντὶ τῆς ταφῆς, τὸ δὲ ἔλαιον ἀντὶ πνεύματος ἁγίου, ἢ σφραγίς ἀντὶ σταυροῦ, τὸ δὲ μύρον βεβαίως τῆς ὁμολογίας.“ ὅτι δὲ οὐδὲ χρώνται ἀγίῳ μύρῳ, κατὰ τὴν νενομισμένην τῆς ἐκκλησίας παραδῶσιν, τῷ τελομένῳ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ καθ' ἡμᾶς μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καθὼς τοῦτο διασαφεί καὶ παραδίδωσιν ὁ τοιοῦτος μέγας Διονόσιος γίνεσθαι διὰ συναγωγῆς εὐπνῶων καὶ εὐδόσμων ὄλων καὶ εἰδῶν, καὶ τοῦτο παραλογώτατον καὶ ἔξω πάντα κασι τῆς ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας· ἐπειδὴ γὰρ ἡ αἰσθητὴ τῆς εὐωδίας τοῦ ἁγίου μύρου ἀντιληψίς εἰς νοητὴν εὐωδίαν τοῦ πνεύματος ἀνάγει τὸν βαπτίζομενον, καὶ τελειοῖ τοῦτον, καὶ βεβαίῳ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως, ὁ μὴ χριόμενος τῇ συνθέσει τοῦ τοιοῦτου μύρου ἀτελειώτος μένει ἐν τῇ τοῦ καλοῦ παγιότητι, στεροῦμενος διὰ τὸ μὴ μετασχεῖν ταύτης τῆς εὐωδίας καὶ τῆς θεαρχικῆς εὐωδίας ἐκείνης καὶ θειοτάτης τροφῆς, φησὶ γὰρ ὁ αὐτὸς ἱερός θεολόγος· „ἡ τοῦ μύρου συμβολικὴ σὺνθεσις ὡς ἐν μορφώσει τῶν ἀμορφώτων αὐτῶν ἡμῶν ὑπογράφει τὸν Ἰησοῦν, πηγαῖον ὄντα τῶν θείων εὐωδῶν ἀντιλήψεων ἔργων, ὡς αὐτὸ, τὸ μύρον σημαίνει τὸν εὐωδῆ Ἰησοῦν, πηγὴν ὄντα τῶν θείων χαρισμάτων καὶ τοὺς πιστοὺς πάντως εὐωδιάζοντα, κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, φάσκοντα, ὅτι ὑμεῖς

ἴστε εὐωδία Χριστοῦ. τοῦ γοῦν θείου βαπτίσματος οὕτω παραδοθέντος
 καὶ τελουμένου παρὰ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὁ παρὰ τὴν τοιαύτην
 ὑποτόκωσιν βαπτίζων ἢ βαπτιζόμενος εἰς μίαν κατάδυσιν ἢ περιφαντι-
 ζόμενος ὕδατι καὶ οὕτως ἀπλῶς καὶ, ὡς ἔτυχε, τελῶν τὸ τοιοῦτο
 μυστήριον καὶ χρίων ἢ καὶ χρίμενος ἀντὶ τοῦ ἀγίου τούτου μύρου
 μύρον τῶν λειψάνων τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημη-
 τρίου ἢ τοῦ ἀγίου Βαρβάρου, ὁ τοιοῦτος ὡς ἀθετῶν προδήλως τὴν ἐκ-
 κλησιαϊτικὴν παράδοσιν οὐκ οἶδα ποίαν ἀπολογία ἐδώσει ἐν ἡμέρᾳ κρι-
 σεως τῷ θεῷ, ἢ πῶς ἐκφεύξεται τῆς κολάσεως, περὶ τῶν κοριωτάτων τῆς
 πίστεως ἀμαρτιῶν. διὰ τοῦτο καὶ ἐπειδὴ ἐκ θεοφιλοῦς γνώμης ἀνα-
 φορὰν ἐποιήσατε περὶ τούτων εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν περὶ
 αὐτὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, ὡς ἄνδρες εὐλαβείας καὶ ἀρετῆς ἀντι-
 ποιούμενοι ἰκανῶς, καὶ χυρῆζοντες μάλιστα τῆς ὠφελείας τῶν ἀτόθι
 χριστιανῶν Βουλγάρων, καὶ ἤδη ἐλάβετε ἐγγράφως πληροφορίαν ἐναρ-
 γεστάτην συνοδικῶς παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ὡς ἐν κεφαλαίῳ
 ἐπιτομωτάτην διδασκαλίαν τοῦ σεπτοῦ μυστηρίου τοῦ ὁμητριώδους
 βαπτίσματος, εἴπερ μέλει ὑμῖν, ὥσπερ δὴ καὶ μέλει, τῆς τῶν πολλῶν
 σωτηρίας, διεγέρθητε πρὸς νοθεσίαν καὶ διδασκαλίαν τὴν περὶ τού-
 του εἰς τε τοὺς ὄντας ἀτόθι ἀρχιερεῖς καὶ εἰς πάντας τοὺς ἱερεῖς
 τῶν Βουλγάρων, καὶ διδάξατε τούτους ἐκτελεῖν τὸ μυστήριον τοῦ βα-
 πτίσματος κατὰ τὴν ὑποτόκωσιν τῆς ἐκκλησίας θεοῦ, καὶ καθὼς ἐν-
 ταῦθα ὡς ἐν ἐπιτομῇ γέγραπται, καὶ βαπτίζειν τοὺς τελουμένους τῷ
 θείῳ λουτρῷ εἰς τρεῖς καταδόσεις καὶ ἐν ἀγγελίῳ πλήρει ὕδατος μετὰ
 ἐλαίου, περιχρίειν τε αὐτοὺς ἐν ὄλοις τοῖς μέλεσι τῷ θείῳ τούτῳ καὶ
 σεπτῷ μύρῳ καὶ οὕτως ἀπαρτίζειν καὶ τελειοῦν κατὰ τὴν τῶν θείων
 ἀποστολῶν καὶ ἱερῶν κανόνων παράδοσιν, τὰ μέντοι ἀγγεῖα, ἐν οἷς
 ἐκκληροῦνται τὸ βάπτισμα, παραφολάττειν μόνον εἰς τὴν τοιαύτην ὁπη-
 ρεσίαν καὶ μὴ καταχρῆσθαι ὅλως εἰς ἑτέραν τινὰ χρεῖαν, ἐπεὶ καὶ
 τοῦτο ἄθεσμόν ἐστι καὶ ἀνευλαβές. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ ἀγίου σύνθεσις
 μύρου ἐν τῇ τῶν Βουλγάρων ἐκκλησίᾳ οὐκ ἐκτελεῖται, ἔστι δὲ παρά-
 δοσις ἐκτελεῖσθαι τοῦτο ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ μεγάλῃ
 ἐκκλησίᾳ, ὀφείλει, ἵνα κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς ἐκ-
 λεγῶσι τῶν ἀπ' αὐτόθι ἱερωμένων, τινὲς εὐλαβείας ἀντιποιούμενοι, μετ'
 ἐξόδου τῆς προσηκούσης ἐπὶ τῇ τούτου κατασκευῇ, καὶ τελεσθέντες
 κατὰ τὴν νενομισμένην παράδοσιν, λήφονται καὶ οὕτοι τὸ μέγα τοῦτο

καὶ θεῖον μόνον εἰς τελείωσιν τῶν βαπτιζομένων, ὡς εἴρηται. ταῦτα μὲν οὖν παρακαλεῖται ὑμῖν ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν θείας καὶ ἱεράς συνόδου εἰς τὴν ἐφεξῆς διόρθωσιν τῶν πραττομένων ἀκανόνιστως εἰς τὴν ἀπόδοι τῶν Βουλγάρων ἐκκλησίαν. καὶ εἰ μὲν εἰς αἰσθησὶν ἔλθοιεν τοῦ καλοῦ καὶ μεταμάθοιεν τὴν καλίαν, ἐπειδὴ εἰς τὸ βάπτισμα, τὸ τῆς σωτηρίας κεφάλαιον, ἐστὶν ἡ καινοτομία καὶ ἡ παράβασις, χαρισθεὶς ἴσως ἀποτοῖς συγγνώμη παρὰ θεοῦ, ὡς μὴ γινώσκουσιν ἀκριβῶς ταύτην τὴν ἱεράν ὑποτόκωσιν· εἰ δὲ καὶ ὄν μετὰ τὴν πείραν καὶ γνῶσιν τοῦ πράγματος, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἡμετέραν νοθεσίαν καὶ διδασκαλίαν, ὁμῶν τῶν εὐλαβῶν καὶ τιμῶν μοναχῶν παρακινησάντων εἰς τοῦτο αὐτούς, μείνειαν ἀδιόρθωτοι, ἡ μὲν μετριότης ἡμῶν καὶ ἡ περὶ αὐτὴν θεία καὶ ἱερά σύνοδος ἐκπεληρώκαμεν, μηδὲν παραλιπόντες τῆς ὑπειλῆς, ἧς ἔχομεν εἰς θεὸν ὑπὲρ τοῦ διδάσκειν καὶ δῆλα τιθέναι τοῖς πιστοῖς τὰ τούτου μυστήρια· οὗτοι δὲ πείσονται τὴν ἐσχάτην δίκην καὶ μάλιστα οἱ τῶν ἐκκλησιῶν προϊστάμενοι καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ λήφονται μεγάλην παρὰ θεοῦ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ὀργὴν, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπεισθησαν τῇ παραδόσει καὶ διδασκαλίᾳ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. ἀλλ' εὐχόμεθα τῷ θεῷ, μηδαμῶς τοῦτο γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ σπουδάσαι καὶ διεγερθῆναι τὴν ἐκκλησίαν ταύτην καὶ κατὰ τὴν θείαν παράδοσιν τὸ μέγα καὶ οὐράνιον τοῦτο τοῦ βαπτίσματος δῶρον καὶ τοὺς ἱερεῖς τῷ λαῷ διδόναι καὶ τὸν λαὸν παρ' ἐκείνων δέχεσθαι, ὡς εἴη τὸ δῶρον ἀληθῶς δῶρον καὶ ἐλευθερία καὶ ἀπαλλαγὴ τοῦ προγονικοῦ ἀμαρτήματος καὶ υἰοθεσίας πρόξενον καὶ μηδαμῶς κατακρίσεως ἀφορμὴ, πρῆσβειαις τῆς κανονοπευλογημένης θεσκοίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν †.

Μ η ν ι δ ε κ ε β ρ ι φ ι ν δ. θ'.

CLXXXVII. Sine anno.

Monachi duo libidinosi puniuntur.

† Ἐπεὶ ἔ τοῦ Τύρου ἀνεψιός, ὁ Ἀναγίας, καὶ ἄλλα μὲν ἄτοκα καὶ μὴ ἀνήκοντα ὅλως μοναχικῇ πολιτείᾳ καὶ ἱερατικῷ σεμνώματι ἀπειργάσατο, ἐάλω δὲ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν συνευαζόμενος καὶ συγκοιμώμενος καὶ συνδιαφθειρόμενος πόρνη γυναικί, ἐφ' οἷς καὶ πολυθρόλου τῆς τοιαύτης ββρεως γενομένης, καθ' ἣν ἐκρατήθη

ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ὤδε ὁ Ἄνανίας μετὰ τῆς τοιαύτης φαύλης γυναικὸς καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς τὴν σεβασμίαν τῶν Ὁδηγῶν μονὴν παραγενομένης καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μοναχῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνελθόντων καὶ τὴν τοιαύτην ἀτοκίαν τοῦ μοναχοῦ Ἄνανίου οἰκείοις ὄμμασι θεασαμένων, ὅπερ μὲν τοῦ τοιοῦτου Ἄνανιου, ὡς προδήλως τοῦ πάθους αὐτοῦ γενομένου καὶ τῆς ἀναισχύντου καὶ ἐκδεδιητημένης καὶ φαύλης προαιρέσεως ἐπ' ὄφθαλμοῖς πάντων ἀποδειχθείσης, οὐκ ἐδέησε λοιπὸν γενέσθαι ἐξέτασίν τινα, ὡς μήτινος οὐσης ἀμφιβολίας. ἐλαλήθησαν δὲ, ὡς εἰσὶ καὶ ἕτεροὶ τινες ἐνισχημένοι τοῖς τοιοῦτοις ἀτοπήμασιν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ μοναχὸς Ἰωάσαφ, δι' α καὶ ἐξεφωνήθη παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος βάρως ἀφορισμοῦ, ὡς ἂν ὁμολογήσαιεν οἱ μοναχοί, ὅσον ἐπίστανται περὶ τοῦ τοιοῦτου μοναχοῦ Ἰωάσαφ καὶ περὶ τῶν ὑποκτενομένων ἐτέρων προσώπων. κἀντεῦθεν καὶ διωμολόγησαν, ὡς ἔστιν ὀφρωόμενος ὤδε ὁ Ἰωάσαφ συνδιαφθείρας τῇ γυναικὶ τῇ Μοσχονοῦ λεγομένη, φαύλη καὶ ἐκδεδιητημένη οὐση καὶ ταύτη. ὁ δὲ γε πορτάριος τῆς αὐτῆς μονῆς ἔδειξεν, ὡς εἰσῆρχετο συνεχῶς ἢ τοιαύτη Μοσχονοῦ, καὶ ἀπείρχετο ἐν τῷ κελλίῳ τοῦδε τοῦ μοναχοῦ Ἰωάσαφ, σὺνφθὰ δὲ τούτῳ εἰρηκῶς καὶ ὁ ἔφη, ὡς εἶδεν αὐτὸν δὴ τὸν μοναχὸν Ἰωάσαφ νοκτός, τῆς ἐκκλησίας φαλλούσης, συνομιλοῦντα τῇ τοιαύτῃ γυναικὶ καὶ προκοροῦμενον μετ' αὐτῆς. ἦδη ὡς τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως οὐτῷ προβάσης, διέγνω ἢ μετριότης ἡμῶν, εἶναι τὸν τοιοῦτον μοναχὸν Ἰωάσαφ ἀργὸν καὶ ἐπισχημένον εἰς τὴν ἰσροσύνην αὐτοῦ †.

CLXXXVIII. (6871—1363) martio.

Metropolitā Sugdaeae et Phullorum (Φούλλων), quem hostes sede sua expulerunt, in metropolim Aeni transfertur.

CLXXXIX. (6871—1363) martio. ind. I.

Monachus quidam Maximus pollicetur, se mulierem quandam amplius non esse visurum.

† Ἐγὼ ὁ ἐν μοναχοῖς Μάξιμος ὑπόσχομαι ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὡς ἂν, ἐπειδὴ ἔφθασα καὶ περιέπεσα εἰς πάθος μετὰ τινος γυναικὸς, ἣν ὕστερον ἐποίησα καλογραίαν, καὶ πάλιν ἐπικρατῶ ὑποφία τις εἰς ἐμὲ, ὅτι πε-

ριπίπτω και νῶν τῶ προτέρω ἀτοπήματι, οὐ μὴ ἐπιπλέον ἴδω ἐκείνην, ἢ τὴν τοχοῦσαν αὐτῆς μνήμην ποιήσω· εἰ δ' οὐ γένηται οὕτω, καθὼς ὑπόσχομαι διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος, ἵνα ἡμῖν ὑπεόθονος και ὑπόδικος εἰς τὸ παθεῖν ἀνελεῶς τὴν μεγαλοτέραν ποιήνῃ τε και τιμωρίαν, και ἐξέρχωμαι τοῦ μοναστηρίου μου, και χῶσθε και τὸ ἀδελφάτον μου, και ἀνάξιος εὐρίσκωμαι τῆς τοχοῦσης σοτηνῶμης και συμπαθείας. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο και ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις ἐν μηνί μαρτίῳ τῆς α' ἰνδ. †

† Μάξιμος μοναχός †.

CXC. (6871—1363) martio. ind. I.

Monachus quidam excommunicatur.

Μηνί μαρτίῳ ἰνδ. α'.

† Προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ τοῦ Ποντοπρακλείας και τοῦ Τραπεζουπόλεως, ἀπητέχθη ὁ μοναχός . . . χωρὶς προτροπῆς και παρακελεύσεως ἐκκλησιαστικῆς διενεργῶν τὸ τοῦ πνευματικαίου λειτουργήμα, ὅστις και ἀπαναισχοντήσας εὐλόγησε τὸν χορηγητήν τρίταμον, και διὰ ταῦτα καθοκεβλήθη ἐνδικῶ και κανονικῶ καθαιρέσει †.

CXCI. (6871—1363) aprili. ind. I.

Patriarcha episcopum Platamonis absoluit.

† Ἐπεὶ τινες, φθόνῳ και κακίᾳ συναλαθίντες, ἐχρήσαντο κατηγορίᾳ κατὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Πλαταμώνος, λέγοντες, ποιήσασθαι τοῦτον χειροτονίας πρεσβυτέρων και καθιερώσεις ναῶν παρὰ τὴν λαχοῦσαν αὐτῶν ἐνορίαν, οὐκ ἔφθασαν μέντοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου παρηρησιάσασθαι και ἀπετέχσαι τοῦτον προδήλως τοῖς τοιοῦτοις ἐνισχημένον οὕτε μὴν τοπικῶς, ἀλλ' οὐδὲ ἐνταῦθα εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θείαν και ἱερὰν σύνοδον, κἀντεῦθεν και ἀναδραμῶν ὁ δηλωθεὶς θεοφιλεστάτος ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἐνήμηκε τὰ περὶ τούτου, ἐμφανίσας και γράμμα τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, κῆρ Γρηγορίου ἐκείνου, διεξιόν, εἶναι τοῦτον ἐν κατασχέσει τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Λιτῆς, και ἔδειχθη τῆς ἀπὸ τῶν θείων και ἱερῶν κανόνων συνάρεως και βοήθειας ἐπιτοχεῖν, ἢ μετριότης ἡμῶν, συνδια-

σκεφάμενη τὰ περὶ τοῦτου τοῖς περὶ αὐτὴν ἰερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερτίμοις, τῷ Ἡρακλείᾳ, τῷ Θεσσαλονίκῃ, τῷ Χαλκηδόνος, τῷ Ποντοηρακλείᾳ, τῷ Βρύσειος καὶ τῷ Ῥωσίου, διέγνω καὶ ἀπεφήνατο συνοδικῶς, ὡς ἐπέπερ οἱ προαχθέντες τὴν τοιαύτην κατηγορίαν κατὰ τοῦδε τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ποιήσασθαι οὔτε τοπικῶς κατὰ πρόσωπον τοῦτε κατέστησαν, ἀλλ' οὐδὲ ἐνταῦθα παρεγίνοντο, ἐφ' ᾧ τὴν τοιαύτην κατηγορίαν ἔναρτῃ ἀποδείξει, ἵνα εἴη ὁ τοιοῦτος θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Πλαταμῶνος ἀνώτερος τῆς προστριβείσης αὐτῷ τοιαύτης ἀπαραστάτου κατηγορίας καὶ ἱερουργῶν ἀκολούτως καὶ ἀνεμποδίστως, ὡς καὶ πρότερον, μηδεμίαν ὑφιστάμενος παρά τινος τῶν ἐπάντων ἐνόχλησιν ἢ ἐπήρειαν, τοὺς γὰρ ἀπαραστάτως κατηγοροῦντας καὶ μηδὲ ἀπὸ τοῦ τρόπου τὸ ἀξιόλογον ἔχοντας ἢ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων διαταγῇ οὐ παραδέχεται ὄλωσ. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν ἀκολούτοι τῷ εἰρημένῳ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Πλαταμῶνος καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. α' †.

CXCII. Sine anno.

Metropolitā Caesareae transfertur in Thessalonicensium metropolim.

CXCIII. (6871—1363) aprili. ind. I.

Patriarcha metropolitam Smyrnae monet, ut in suam metropolim proficiat.

† Ἰερώτατε μητροπολίτα Σμύρνης, ὑπέριτμε, ἀγαπητὲ κατὰ κόριον ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγέ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. οἶδεν ἡ ἱερότης σου ἀκριβῶς, ὅπως οὐ μόνον ἀπαξ, ἀλλὰ καὶ δις καὶ τρίς καὶ πολλάκις παρεδηλώσαμεν πρὸς αὐτὴν, ὡς ἂν, πάσαν καὶ παντοίαν ἀποσεισάμενος πρόφασιν, καταλάβης εἰς τὴν Ἰλαχες ἐκκλησίαν, καὶ ποιῆς κατὰ τὸ ἐγκάνονον χρῆος, καθὼς ἐνεγράψω, εἰς ἀρχιερέα προβιβασθεῖς, εἰς τὴν περιοχὴν καὶ διακράτησιν τῆς κατὰ σε ἀγιωτάτης μητροπόλεως πάντα τὰ δεόμενα ἀρχιερατικῆς ἐπιστοασίας καὶ τοῦ ἐντεῦθεν ἀγιασμοῦ, ἅτε δὴ πολλῶν ὄντων τῶν χριστιανῶν εἰς τὴν τοιαύτην περιοχὴν τῶν ἐκδεχομένων τὴν σὴν παρουσίαν. σὺ δὲ, ἄλλα ἐκ' ἄλλοις προβαλλόμενος, ἦσθα παρακρουόμε-

νος τὸν καιρὸν, μηδὲως φροντίδα· περὶ τοῦτου ποιούμενος, ἀλλὰ λο-
 γιζόμενος, ὡσπερ ἂν εἰ Καμπανίας ὑπῆρχες, καὶ οὐκ εἰς τὴν ἀγιωτά-
 την μητροπόλιν Σμύρνης προσεβιάζου· εἰ γὰρ ἐβούλου διηνεκῶς ἐν τῇ
 θεουσώστῃ πόλει Θεσσαλονίκῃ εὐρίσκεισθαι καὶ ἀπολαβεῖν ἀνακαθ-
 σεως καὶ ἄλλων πολλῶν, ὧν ἕνεκα ποθεῖς αὐτόθι παραμένειν, οὐκ ἔδει
 σε μετὰθεοῖν ζητῆσαι καὶ ταύτην ἀναδέξασθαι, ἀλλὰ μένειν εἰς τὸν Ἰλα-
 χος ἐξ ἀρχῆς, ἀκριβῶς γὰρ ἐπίστασαι, ὅποση ἕνστασις ἐγεγόνει παρὰ
 τῶν ἱεροτάτων ἀρχιερέων, ὅπηνίκα τῶν ἐνταῦθα ἐξήρχου ἐπὶ τῷ
 καταλαβεῖν σε αὐτόθι, λεγόντων, δοῦναι σε ἐγγράφην, ὥστε ἀμεταθέ-
 τως παραγενέσθαι εἰς τὴν κατὰ σε ἐκκλησίαν, πρὸς οὐδὲ τεχνάζόμενος
 ὡσπερ ἔφθης εἰπὼν, ὡς μετ' ὀλίγον μέλλεις ἐκείσε ἀφίεσθαι. σὺ δὲ
 πάντων τῶν τοιούτων ἀμνημονήσας, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἐκ τῶν θείων
 καὶ ἱερῶν κανόνων ἐπηρητημένην σοι ἀνάγκην καὶ ὑφορόμενος κἀθη-
 σαι, τοῦ μὲν ὀνόματος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως ἀπολαύων Σμύρ-
 νης, τῶν δὲ ἐκ τοῦτου σοι ὑφειλομένων ἔργων καὶ πόνων πόρρω που
 ἀφιστάμενος, ἀσθένειαν δῆθεν καὶ ἄλλα δοκοῦντά σοι ὑποκρινόμενος.
 ἢ γοῦν μετριότης ἡμῶν, καίπερ ὑφειλομένως ἔχουσα, μὴ ὄλωσ ἀναβολῇ
 ταῦτα δοῦναι, ἀλλὰ μετὰ τὸ παραδηλώσαι σοι περὶ τοῦτου δις καὶ τρίς
 καὶ πολλάκις, ποιήσασθαι τὸ τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι δοκοῦν,
 ὅμως γε μέντοι, συγκαταβατικωτέρως διακειμένη, ἀπίβλεπε πρὸς τὴν
 σὴν προαίρεσιν, οἰομένη προαιρεθῆσεσθαι σε εἰς τὸ ἐξελεθεῖν τῶν αὐ-
 τόθι καὶ εἰς τὴν ἑνορίαν τῆς λαχοῦσης σε ἐκκλησίας ἐπιδημῆσαι, οὐ
 γὰρ τὴν μετὰθεοῖν ἔσχες, ὥστε ἱερουργεῖν καὶ πάντα τὰ τοῖς ἀρχιε-
 ρεῦσι προσήκοντα ἐν τῇ θεουσώστῃ πόλει Θεσσαλονίκῃ διενεργεῖν, ἀλλ'
 ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Σμύρνης, ὡς ταύτης τὴν κλησὶν λαβῶν.
 ἐπεὶ δὲ σοῦ εἰς τοῦτο μὴ προσηρητημένος οἱ μὲν χριστιανοὶ οἱ ὑπὸ τὴν
 ἐπίσκεψιν τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης εὐρίσκόμενοι συνεχῶς
 εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θείαν καὶ ἱεράν σύνοδον ἀναφοράς ἐγγράφους
 ποιούμενοι δέονται ἀρχιερατικῆς ποιμανσίας ἐπιτυχεῖν, ἢ δὲ γε με-
 τριότης ἡμῶν καὶ ἢ περὶ αὐτὴν θεία τῶν ἱεροτάτων ἀρχιερέων ὁμη-
 γουρις οὐκ ἀνέχεται ἐπὶ πλέον τῆς σῆς εἰς τοῦτο ἀναβολῆς καὶ ὑπερθέ-
 σεως καὶ τῶν πολλῶν προφάσεων, ἃς πολλάκις καὶ διαφόρως ὑπάρχεις
 προφασίζόμενος, δέον ἔκρινε φήψῃ καὶ γνώμῃ καὶ τῶν τοιούτων ἀρ-
 χιερέων ὑπερτίμων, ἀγαπητῶν κατὰ κύριον ἀδελφῶν τῆς ἡμῶν μετριό-
 τητος καὶ συλλειτουργῶν, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κοζίκο, τοῦ Χαλκηδό-

νος, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Τραπεζοπόλεως, τοῦ Βρόσεως, τοῦ Ἀμύστριδος, τοῦ Ρωσίου καὶ τοῦ Σουγδαίας, δηλώσαι σοι ταῦτα καὶ ἀναμνησαί σε καὶ τῆς τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων διαταγῆς καὶ παρακαλεούσεως· φησὶ γὰρ ὁ τριακοστός ἔκτος κανὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων οὕτως· καταρῆμα· „εἴ τις χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος μὴ καταδέχεται τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν φροντίδα τοῦ λαοῦ τὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ, τοῦτον ἀφωρισμένον τυγχάνειν, ἕως ἂν καταδέξηται.“ συμφῶν δὲ τούτῳ τοῖνον καὶ ὁ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου ιγ', ἔτι γὰρ μὴν καὶ ὁ τῆς οἰκουμενικῆς ε' συνόδου λζ', ὡσαύτως καὶ ὁ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συνόδου ἐκκαίδεκατος καὶ ὁ τῆς οἰκουμενικῆς δευτέρας συνόδου δεύτερος φθέγγεται, ἵν' ἐντεῦθεν μάθῃς θεληματαίνων, ὁπόση σοι ἀνάγκη ἐπήρηται παρ' αὐτῶν τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων καὶ ἐπεξέλευσις, μὴ προαιρουμένῳ, μηδὲ ἐδλόγως ἀπειρημένῳ πρὸς τὴν τῆς σῆς ἐκκλησίας ἀφίειν· εἰ γὰρ ἔχεις προβαλέσθαι τὴν τυραννικὴν γνώμην τοῦ Καλοθέτου, ἔστιν ἡ Νέα Πώμη χρῆσιμον καὶ ἄριστον κατάντημα, εἰς τὴν, εἴπερ βουληθεὶς μόνον, μέλλεις εὐρήσειν ἀξίαν τὴν ὑποδοχὴν καὶ ἐκείθεν πάλιν ἀλλαχόθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιοχὴν καὶ διακράτησιν τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης, πολλῶν καὶ ἀναριθμητῶν ὄντων τῶν ἐν αὐτῇ χριστιανῶν. ὅθεν καὶ συνοδικῶς παραδηλοῦμεν τῇ σῇ ἱερότητι διὰ τῆς παρούσης ἐγγράφου παρακαλεούσεως, ὡς πρώτης ἤδη λεγισμένης καὶ δευτέρας καὶ ὑστάτης, ὡς εἰ μὲν, δεξιόμενος ταύτην, ἐξέλθῃς ἐκ τοῦ ἀπ' ἐντεῦθεν τῶν αὐτόθι, καὶ καταλάβῃς εἰς τὴν λαχοδοσίαν σε ἐκκλησίαν, εὖ ἂν ἔχοι καὶ λόγος οὐδεὶς. εἰ δ' οὖν, ἔχει σε ἡ μετριότης ἡμῶν γνώμη καὶ φήμῳ τῶν εἰρημένων ἱερωτάτων ἀρχιερέων ἀργὸν καθάπερ τοῦ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης ὀνόματος καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐπιγενομένης σοι ἀξίας, μέλλει δὲ καὶ ἀντί σου χειροτονήσεσθαι ἕτερος Σμύρνης, ὥστε ἀπελθεῖν ἐκείσε εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐν αὐτῇ εὐρισκομένου χριστωνόμου λαοῦ. διὰ δὲ τὸ περιαιρεθῆναι πᾶσαν πρόφασιν καὶ αἰτίαν τοῦ μὴ ἀπελθεῖν τὴν ἱερότητα σου πρὸς τὴν ἴδιαν ἐκκλησίαν αὐτῆς, ἅμα μὲν ἀξιώσει τῶν δηλωθέντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων χρησαμένων πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἅμα δὲ καὶ ἀπ' ἑαυτῆς κινήσεια καὶ τῇ περὶ τὴν σὴν ἱερότητα κηδεμονίᾳ εἰς τοῦτο συνελαθεῖσα, παραδηλοῖ ταύτη, ὡς ἂν, εἴπερ τῶν δυσχερῶν δοκῇ τοῦτο, τὸ πρὸς τὴν Φώκεαν ἀφικέσθαι καὶ ἐν αὐτῇ τὸ κατάντημα ἔχειν, λάβῃ ἡ ἱερότης σου τὴν σεβασμίαν μο-

νήν τοῦ Κροίτζους, καὶ ἔχουσα ἐν αὐτῇ τὴν οἰκίαν καὶ καταμονήν, διενεργῆ εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆς ἅπαντα τὰ προσήκοντα καὶ ὡς ἀπολαύειν καὶ τοὺς ἐκείσε εὐρισκομένους χριστιανοὺς ἀρχιερατικῆς ἐπιστασίας καὶ ποιμανσίας καὶ τοῦ ἐκ ταύτης ἀγιασμοῦ. ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σῆς ἰσότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. α' †.

VI.

† Ἡμέρα τρίτη, τῆ ὀγδόῃ τοῦ Ὀκτωβρίου †.

† Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδ. γ' τοῦ 500^{ου} μου ὀγούτου ἐπανήλθεν ὁ παναγιώτατος δεσπότης ἡμῶν καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, κὀρ Φιλόθεος, καὶ ἀνελήλυθε τὸ δεύτερον εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, καὶ ἤρξαντο καταστρώννυσθαι ἐν τῷ παρόντι κωδικίῳ αἱ συνοδικαὶ πράξεις καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἔγγραφα σημείωματα †.

CXCIV. Sine anno.

Matthaeus Cantacusenus iurat se imperatori esse obtemperaturum.

† Ἐπεὶ τοῦ βασιλέως †.

† Ἐπεὶ διὰ τὰ συμβάντα καὶ γεγονότα σκάνδαλα πρὸ καιροῦ ὑπὸ τῆς ἐπιφύσεως τοῖς πράγμασιν ἀνωμαλίας τε καὶ συγχύσεως μετὰ τῶν βασιλέων, κατασχεθῆναι τε ἐν φυλακῇ τὸν περιπόθητον ἀδελφὸν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος, κὀρ Ματθαίου τὸν Καντακουζηνὸν, κινήθεις οὗτος δὴ ὁ ἐκ Θεοῦ κράτιστος καὶ ἀγιός μου ἀτοκράτωρ ὑπὸ τῆς ἐμφοῦτου καὶ συνοσαιωμένης αὐτοῦ τῆ φοχῆ μακροθυμίας τε καὶ χρηστότητος καὶ καλογνωμίας ὑπερβαλλούσης, ἠλεοθέρωσε τοῦτον τοῦ δεσμοῦ καὶ τῆς φυλακῆς, ἀξιώσας αὐτὸν καὶ προμηθείας, ὅσον τὸ δυνατόν, ἐδέησε δὲ διὰ ταῦτα γενέσθαι καὶ ἀσφάλειαν ἐνορκον, ὡς ἔθος τοῖς βασιλεῦσι ἐν τοῖς τοιοῦτοις, καὶ ἐτίνοντο ὄρκοι παρὰ τε αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοῦ ἀγίου βασιλέως τοῦ Καντακουζηνοῦ, ἔγγραφοι καὶ κατησφαλισμένοι καὶ πολὺ τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον ἔχοντες, ἐν οἷς διαβεβαιοῦνται καὶ ἐφικτοὶς καὶ με-

γάλοις ὄρκους ἐμπεδοὶ τὰ ὑποσχημένα, ὥστε μηδέποτε καταξαναστήναι τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, μηδ' ἐπιθέσθαι κατὰ μηδένα τρόπον τῇ ἐκ θεοῦ βασιλείᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ ἐρασμιωτάτου υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ κρατίστου βασιλέως Ῥωμαίων, κῆρ Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου, μήτε παρ' ἑαυτοῦ φανερώς ἢ ἀφανῶς κινήσεις, μήτε προσκληθεῖς ἢ παρακινήσεις ὑφ' ἐτέρων εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὃν δὴ ὄρκον ἐκόρωσε καὶ ἐβεβαίωσε καὶ ὁ πρὸ ἡμῶν πατριάρχης ἐκείνος, ἐκφανήσας καὶ βάρος ἀφορισμοῦ κατὰ τοῦ ἀθετήσαντος τὸν τοιοῦτον ὄρκον, ἡμεῖς δὲ, ὅτε ταῦτα ἐγένετο, ἰδιόζωμεν ἐν τῇ κελλίῳ ἡμῶν, τοῖς τότε πραττομένοις οὐ παρόντες, εἰς τὴν τινων φιλονεκτικὴν ὕβριν· ἀρτίως δὲ ἐλέει καὶ εὐδοκίᾳ θεοῦ, λαλήσαντος εἰς τὴν θεοκίνητον καρδίαν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐπανήλθομεν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, καὶ ἐδέησε γενέσθαι καὶ παρ' ἡμῶν βεβαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ τοιοῦτου ὄρκου διὰ τὴν ὑποκτερομένην ἐπιορκίαν καὶ τὴν ταύτης ἀναγκαίαν καὶ δικαιοτάτην κατάλοιον· ἡμεῖς λαβόντες ἐξουσίαν ἀπὸ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος χάριτός τε καὶ θεωρεῖς λύειν, ἃ δεῖ λυθῆναι, καὶ δεσμεῖν, ἃ δεῖ δεσμευθῆναι, λέγομεν καὶ ἀποφαινόμεθα ἔχειν τὸ στέργον τὸν τοιοῦτον ὄρκον κατὰ πάντα τὰ κατὰ μέρος ἐμπεριελημμένα αὐτῷ, καὶ τὸν χωρήσαντα πρὸς ἀνατροπὴν καὶ ἀθέτησιν τῶν τοιοῦτων ὄρκων, ἐπεὶ ἡ τοῦ ὄρκου ἀθέτησις ἐπιορκία ἐστίν, ἢ δὲ ἐπιορκία ὁμολογουμένως ἀθέτησις ἐστὶ καὶ ἄρνησις τοῦ θεοῦ, καθυποβάλλομεν καὶ ἡμεῖς τοῦτον ἀφορισμῷ φρικωδεστάτῳ, καὶ ἔχομεν ἀφωρισμένον καὶ ἀποκεκομμένον τῆς ἐκκλησίας ὡς ἀθετητὴν τῶν ὄρκων αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ῥυσαμένου καὶ σεσωκότος αὐτὸν ἀγίου βασιλέως καὶ ἀδελφοῦ ἐκ τοῦ χαλεποῦ ἐκείνου καὶ βιαίου θανάτου ἐπίβουλον καὶ πολέμιον. ἔδει μὲν γὰρ μηδὲ ὄρκων ὅλως γίνεσθαι χρεῖαν, μηδὲ ὁμνῶναι τοὺς χριστιανοὺς ὅλως, κατὰ τὴν Χριστοῦ ἐντολήν· ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο τοῖς βασιλεῦσιν ἐκ μακρῶν εἰθισται χρόνων διὰ τὰς τινων ἐπιβουλάς καὶ τὰς συμπιπτούσας ἀνάγκας, ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία τούτους ἐπέχειν μὴ δοναμένη, κατὰ πάσαν ἀνάγκην τοῖς οἰκείοις ἀφορισμοῖς καὶ τοῖς ἱερατικοῖς δεσμοῖς ἐμπεδοῖ τοὺς γεγονότας ὄρκους δικαίως καὶ κατὰ σκοπὸν τῆς θείας νομοθεσίας, τοῖς τε ἀγίοις βασιλεῦσι τὸ ἀσφαλὲς περιποιουμένη καὶ τοῖς τοῦ Χριστοῦ νόμοις τὸ σέβας καὶ τὸ ἄλυτον ἀπονέμουσα· ἐπειδὴ γὰρ τὸ ὁμνῶναι κεκώλνται κατὰ τοὺς ἱερῶς διδασκάλους, ὡς τοῦ ὄρκου τῆν

ἐπιτορκίαν τίκτοντος, ἡμεῖς ἄρα τὴν ἐπιτορκίαν ἰσχυρῶς ἀναυροῦντες διὰ τῶν ἱερῶν δεσμῶν τε καὶ ἀφορισμῶν, τῷ σκοπῷ τοῦ μεγάλου νομοθέτου καὶ δεσπότη κατὰ τὸ ἡμῶν ὀφειλόμενον συνεργοῦμεν ἅμα καὶ τοῖς ἄλλοις βασιλευσὶν ὅπερ ἔφη τὸ τῆς βασιλείας κράτος καὶ τὸ ἀκίνδονον δικαιοσύνη καὶ κατὰ γνώμην θεοῦ συνεργῶντες †.

† Εἶχε καὶ ὑπογραφὰς ἀρχιερέων· τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ, τοῦ Λαοδικείας, τοῦ Τραπεζοπόλεως, τοῦ Βρύσεως, τοῦ Μύρων, τοῦ Σηλυβρίας, τοῦ Ἀμδαστρίδος, τοῦ Σωζοπόλεως, τοῦ Τραπεζοῦντος, τοῦ Αἴνου †.

CXCV. 6873 (1364) octobri. ind. III.

Actio synodalis de patriarcha Callisto.

† Ὑπὲρ τοῦ πατριάρχου †.

† Τὸ προοίμιον τοῦ πρωτονοταρίου τοῦ Πεκωμένου †.

† Καὶ νέφος μικρὸν πολλάκις ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ ἀκείρῳ χόματι τοῦ ἀέρος ὑποδραμὸν τὸν μέγαν φωστῆρα καὶ τὴν σύμπεσαν συγκαταλάμποντα ταῖς τῶν ἀκτίνων μαρμαρυγαῖς ἀπέκρυσεν ἥλιον, καὶ φεῶδος ἐν καιρῷ, συγχύσει τε καὶ ἀνωμαλίᾳ πραγμάτων παρρησίας μεταληφὸς τὴν τῆς ἀληθείας ἔδοξεν ἀγγεῖν καλύπτειν· ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν ἐλέγχονται, τοῦτο μὲν παρελθὸν καὶ μηκέτι τὰς ἡλιακὰς διακόπτον αὐγάς, ἐκεῖνο δὲ χωρῆσαν εἰς τὸ μὴ ὄν καὶ ἀπογενόμενον. ὅσοι δὲ τείνει τὰ τοῦ παρόντος λόγου καὶ τίς ὁ σκοπὸς αὐτῶν, λέγομεν ἤδη τοῦ γὰρ κρατίστου καὶ θεοσέπτου καὶ θεοτιμῆτου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως εἰς τὴν θεοφροῦρητον, θεοδόξαστον καὶ θεομεγάλυτον Κωνσταντινούπολιν, τὴν τῶν πόλεων βασιλίδα, εἰσελθόντος, ἐπιδημήσαντός τε καὶ τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου ἐκείνου, κῆρ Καλλίστου, εἰς ταύτην, εἶτα καὶ ἀνεληλυθότος εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, ὡς ἀνεληλυθε, προέβη καὶ ἐγένετο ζητήσαι καὶ πειθοῖ καὶ ἀνάγκῃ ἐκείνου γράμμα κατὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμένου πατριάρχου, κῆρ Φιλοθέου, μηδὲν τι δεδωκότος ὅπως αἰτίαμα

καθαπτόμενον αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὰς τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ἀκριβεῖς παρατηρήσεις καὶ παραδόσεις ἐκλεγέντος ὑπὸ τριάκοντα καὶ ταῦτα ἀρχιερέων ὁμονοησάντων ἀπάντων καὶ μηδενὸς ἀντειπόντος καὶ ἀναβεβηκότος εἰς τὸν ὑψηλὸν τῆς πατριαρχείας θρόνον, σεσημασμένον καὶ ὑπογραφαῖς ἀρχιερέων οὐ πάντων, ἀλλ' ἐνίων, καὶ ταῦτα βεβιασμέναις, διὰ τὸ γενέσθαι τοῦτου ἕνεκεν τοῦ μὴ προβῆναι δηλονότι τὸ γράμμα κανονικῶς διδάσασιν ἀπ' ἀλλήλων καὶ σκάνδαλον οὐ μικρὸν, μὴ συμφωνησάντων ἀπάντων τῆνικαῦτα τῇ μεγαλοπύλει ἐπιδημοῦντων ἀρχιερέων, μηδ' εἰς ταῦτ' ἰσχυρῶς ἐληλυθότων, οὐδὲ τὸν δωδέκατον γοῦν διασωζόντων ἀριθμὸν, κατὰ τὰς ἀκριβεῖς κανονικὰς παραδόσεις ἐν τοῖς τοιοῦτοις, ἀλλὰ συνθολωθέντων καὶ παραχθέντων κατὰ συνείδησιν, καὶ τῶν μὲν παροραθέντων κατὰ πολὺν χρόνον κακοχουμένων καὶ προσταλαικαρουμένων, τῶν δὲ ἀναπεισθέντων, τῶν δὲ βιασθέντων, ἐκείνου δὲ μετὰ παραδρομὴν ἱκανοῦ χρόνου τῷ χρωδὶ λελειτοορηγνός καὶ δεῆσαν προστάτην γενέσθαι τῆς ἐκκλησίας, ὃ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον λόγοις ἀρρήτοις οἰκονομῶν θεός, μετατρέπων τε καὶ μετασκευάζων ἐπὶ τὸ βέλτιον, ἐλάλησεν εἰς τὴν θεοκίνητον καὶ ἁγίαν φυγὴν τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, καὶ διέγνω καὶ ἠθέλησε καὶ ἀπεδέξατο, κινούμενος ὑπὸ τῆς ἐμφύτου καὶ συνοουσιωμένης αὐτοῦ τῇ φυγῇ φρονήσεως ἄκρας, καὶ εἰλικρινέστατα καὶ καθαρώτατα, χρηστότατά τε καὶ καλοκαγαθίας καὶ θερμοῦ καὶ διαπόρου τοῦ ζήλου, οὐκ ἔχει περὶ πάντα ἀπλῶς εἰπεῖν τὰ βέλτιστα καὶ μάλιστα περὶ τὸ δίκαιον αὐτὸ καὶ λυσιτελοῦν, μὴ μόνον τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καὶ συμπᾶσιν τῇ καταστάσει τῆς πολιτείας, ὅπερ οὐ καὶ ἡμεῖς πολλάκις ἐδεήθημεν τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου καὶ ἀπὸ θεοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ, καὶ ἐπανήλθεν αὐτῷ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, κῆρ Φιλόθεος, εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον αὐτοῦ μετὰ τῆς προσηκούσης μεγάλης προπόμπῆς καὶ τιμῆς τοῦ γοῦν πράγματος τοῦτον ὡς ἐχρῆν προκεχωρηκότος τὸν τρόπον, ἐλέει καὶ εὐδοκίᾳ θεοῦ, ἀρτίως συνεληλυθότες ἡμεῖς ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν, οὗς τὸ αὐτὸ καὶ ἐν πνεῦμα συνῆψεν ἀδελφικῶς, καὶ κοινῇ συνδιασκεψάμενοι τὰ περὶ τοῦτου ἀκριβεῖ βασιλεῦ καὶ δοξασίᾳ, τοῖς ἱεροῖς κεχρημένοι κἄνσοι, διέγνωμεν καὶ ἀπεφηνάμεθα, ἵνα τὸ τοιοῦτον γράμμα εἴη παντελῶς ἄκυρον καὶ ἀβέβαιον, ὡς προβὰν καὶ γεγονὸς οὐκ ἐνθέσμως καὶ κανονικῶς, ἀλλ'

ανάγκη καὶ βία, διὰ μόνην ὄρεξιν καὶ μικροφυλίαν καὶ τὴν τοῦ τότε καιροῦ περιπέτειαν, διὸ καὶ ἔχομεν τοῦτο κοινῇ πάντες παντάσῃσιν ἀργόν τε καὶ ἄκυρον, καὶ ὥσπερ ἂν εἰ μὴδὲ ὄλωσ τὴν ἀρχὴν προέβη γενέσθαι, τοῦτο μὲν καὶ διὰ τὸ πραχθῆναι τοῦ πατριάρχου, κῆρ Φιλοθέου, ἀπόντος καὶ μὴ παρόντος καὶ ἀντεπάγοντος τοῖς λόγοις ἐκείνου τῷ τότε, τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὸ μὴ προβῆναι τὸ γράμμα κανονικῶς, ὡς διείληπται, καὶ μηδὲν τι τῶν ὧν αἰτιαμάτων προόφρασε κατ' αὐτοῦ, ὄλωσ τάληθὲς ἔχειν, τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὸ τοὺς πλείονας τῶν ἀρχιερέων μὴ τούτῳ στοιχῆσαι τε καὶ συνθέσθαι· εἰ δὲ καὶ ἑτέραν ἀνάγκην προσθεῖναι δεῖ τῆς ἀληθείας καὶ ταύτην ἐξεχομένην καὶ διὰ τὸ τοὺς ὀπογεγραφότας βεβιασμένους ὑπογράψαι καὶ ἀναγκαστικῶς, ὄθεν καὶ ἐπεὶ ἐν τῷ γεγονότι γράμματι συμβέβηκε ἐμπεριειληφθῆναι καὶ τὸ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ἄνομα καὶ τὸ τοῦ πατριάρχου, κῆρ Καλλίστου, προσέτι γε μὴν καὶ τὸ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, κῆρ Φιλοθέου, λέγομεν, ὅτι τὸν ἀπὸ θεοῦ ἅγιον ἡμῶν βασιλέα στέργομεν, ὡς εὐδοκίᾳ καὶ νεύσει θεοῦ τῶν τῆς βασιλείας σκήπτρων ἐπιλημμένων καὶ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενον ἄνωθεν ἀπὸ πατέρων καὶ προγόνων κατὰ διαδοχὴν καὶ ὑπὲρ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ τῶν εὐκρινῶν δογμάτων ὑπερμαχοῦντά τε καὶ ἀγωνιζόμενον, καὶ πάντα τὸν ὄλωσ ποτὲ ἐπιχειρήσαντα τῇ ἀγίᾳ καὶ ἀπὸ θεοῦ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐπιβουλεύσαι ἢ τῷ ἐρασιμωτάτῳ υἱῷ αὐτοῦ καὶ διαδόχῳ καὶ κληρονόμῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καθυποβάλλομεν τῷ ἀναθέματι καὶ ἔχομεν ἐκκληροκτον καὶ ἀλλότριον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, τὸν δὲ παρελθόντα ἐκείνον πατριάρχην, κῆρ Κάλλιστον, ἔχομεν πατριάρχην καὶ μετὰ θάνατον συγκατελεγμένον τῷ τῶν ἁγίων ἀρχιερέων χορῷ, ὡς τὰ μεσολαβήσαντα μεταξὺ τοῦ καιροῦ ἐμποδίζοντα μηδαμῶς, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς πάλαι πατράσιον ἡμῶν καὶ ἀγίοις ταῦτα συνέβη, ἐν τε ἄλλοις καὶ δὴ καὶ τῷ μεγάλῳ Κυρίλλῳ καὶ τῷ οἰκουμεικῷ φωστῆρι καὶ διδασκάλῳ τῷ χρυσορρήμονι, ὡσαύτως καὶ τὸν παναγιωτάτον δεσπότην ἡμῶν καὶ οἰκουμεικὸν πατριάρχην στέργομεν ἄνομον καὶ κανονικὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος καὶ οἰκουμεικὸν πατριάρχην. διὰ γοῦν τὴν ὑπὲρ τούτου μὲν βεβαιοσιν καὶ μόνιμον καὶ διηνεκή τὴν ἀσφάλειαν, ἀνατροπῆν δὲ παντελή καὶ κατάλωσιν τοῦ κατὰ τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης αὐτοῦ γράμματος ὑπεσημηνάμεθα τὸ παρὸν καὶ οἰκαιοχείροις ἡμετέ-

ραις ὑπογραφαῖς κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς ἐνίσταμένης γ' ἰνδ. τοῦ
 ,σωογ' ἔτους.

† Εἶχε καὶ ὑπογραφὰς τῶν ἀναγεγραμμένων
 ἀρχιερέων ὀνομασίαι καὶ ἔτι τοῦ Νικαίας, τοῦ
 Ἀθηνῶν †.

CXCVI. Sine anno.

Patriarcha Bulgariae regem monet, ut maneat in pacto cum imperatore facto.

Πιττάκιον.

† Ὑψηλότατε βασιλεῦ τῶν Βουλγάρων, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ποθει-
 νότατε οἷα τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάριν, εἰρήνην, ἔλεον, ζωὴν εἰρηνη-
 κὴν καὶ πολυετή, φυγῆς ὕγιαν, σώματος εὐεξίαν καὶ ῥῶσιν, ἀκαλλα-
 γὴν παντός λυπηροῦ, καὶ εἴ τί ἄλλο ἀγαθόν, φυχωφελέες τε ὁμοῦ καὶ
 σωτήριον, ἐπεύχεται τῇ βασιλείᾳ σου ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος ἡ μετριό-
 τῆς ἡμῶν. οἶδεν ἡ βασιλεία σου, ὅτι πρὸ καιροῦ ἱκανοῦ μεταξὺ τοῦ κρατί-
 στοῦ καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς βασιλείας σου, καὶ
 αὐτῆς ἐγένετο συμφωνία καὶ κατάστασις, ἧτις δὴ καὶ ἐγένετο, περὶ ὧν
 εἶχετε ζητημάτων. ἔχει οὖν διακρίναι ἡ βασιλεία σου, ὡς φρονιμώτατος
 καὶ σοφώτατος βασιλεὺς, ὅτι ἐὰν αἱ ἀπλῶς συμφωνίαι καὶ ὑπὸ τῶν
 τυχόντων ἀνθρώπων γινόμεναι ἔχουσι τὸ στέργον καὶ ἀπραξάλευτον,
 πολλῶ μᾶλλον ὑφείλουσιν ἔχειν τὸ βέβαιον καὶ ἀκατάλυτον αἱ παρ'
 αὐτῶν τῶν βασιλέων γινόμεναι, καὶ ταῦτα ἐπὶ συστάσει καὶ ὠφελείᾳ
 οὔσαι κοινῶς τῶν χριστιανῶν, ὅτι καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους ὁμῶν τῶν δύο
 ἐμόνοια καὶ ἀγάπη καὶ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Βουλγάρων ἐστὶ σύ-
 στασις καὶ ὠφέλεια, ἡ δὲ διάστασις πάλιν καὶ διαμάχη προξενεῖ μὲν
 βλάβην καὶ εἰς τὰ δύο ταῦτα γένη ὁμολογουμένως· ἀλλὰ ἡ ἀμαρτία
 οὕτως κατεσκεύασε διὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν Ῥωμαίων καὶ τὴν στε-
 νοχωρίαν ἐτι πλέον μᾶλλον, ἵνα βλαβῶσιν οἱ Βούλγαροι παρ' ἢ οἱ Ῥω-
 μαῖοι, ἐὰν παραχωρήσῃ ὁ θεός τι, ἵνα γένηται σκηνδαλοῦ πρόξενον
 μέσον ὁμῶν. διὰ τοῦτο γοῶν καὶ ἡ τοῦ θεοῦ ἀγία ἐκκλησία τὴν ἔνω-
 σιν καὶ εἰρήνην πάντοτε ἀσπαζομένη καὶ ἀποδεχομένη, ἐπεὶ καὶ ὁ
 κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ θεὸς ἐνδιαθέτως ταύτην ἀφῆκε τοῖς
 ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις καὶ δι' αὐτῶν πάντιν ἡμῖν,
 εἰπὼν, ὅτι εἰρήνην ἀπέμει ὁμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὁμῖν, ἔχει
 χρέος ἀπαραίτητον διδάσκειν τὴν εἰρήνην καὶ συμβουλεύειν, πᾶν γὰρ

ἀγαθὸν ἀπὸ τῆς ἀγάπης γεννάται, ὥσπερ πᾶν κακὸν τίκεται ἀπὸ τῆς μάχης. γράφει οὖν ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου καὶ παρεγγράται καὶ συμβουλεύει, ὡς τοῦ εἰρηνικοῦ Χριστοῦ τοῦ εὐαγγελισαμένου εἰρήνην τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ μαθητῆς καὶ κήροξ καὶ ἀκόλουθος, ἵνα μηδὲν γένηται τι μέσον τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀτοκράτορος καὶ τῆς βασιλείας σου πρόξενον καὶ αἷτιον σκανδάλου, ἀλλὰ παντοιοτρόπως, ἂν καὶ ὡςί τινα μέσον ὁμῶν τὰ ταραχὴν ποιοῦντα, ἐκβάλῃ ταῦτα ἡ βασιλεία σου, καὶ προβῆ καὶ γένηται τὸ πρᾶγμα οὕτως ὥστε μὴ καταλοθῆναι τὴν μεταξὺ ὁμῶν εἰρήνην. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη διατηροῦσα τὴν βασιλείαν σου ἄνοσον, εὐδομον, ὀχταίνουσαν, πολυχρόνιον καὶ ἀνώτερον παντός ἀνιαροῦ συναντήματος †.

CXCVII. Sine anno.

Metropolita Keltzenes transfertur in metropolim Myrorum.

CXCVIII. Sine anno.

Episcopus Trarules fit metropolita Berrhoas.

CXCIX. (6873—1365) ianuario. ind. III.

Metropolita Heracleas Ponticas transfertur in archiepiscopatum Dercus.

CC. (6873—1365) ianuario. ind. II.

Monacha Martha fit patrona monasterii Pausolype.

† Ἐπει ἡ μοναχὴ Μάρθα ἡ Πυριάνα ὑπὸ φιλοθέου σκοποῦ καὶ προαιρέσεως κινουμένη εἰσῆλθεν εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τὴν ἐπ' ὀνόματι τιμωμένην τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπιτεκλημένην τῆς Πανσωλόπης καὶ ἀποκαρεῖσα ἐν αὐτῇ κατὰ μοναχὰς καὶ τὸν μονήρη βίον προελομένη συνέθετο ζῆσαι ἐν αὐτῇ ἀμεταστρεπτῆι μέχρι τελευτῆς αὐτῆς, ἐποίησατο δὲ βελτιώσεις καὶ ἀνακτίσεις τὰς φαινόμενας ἐν τῇ μονῇ κατὰ τοὺς τὰ κτητορικὰ δίκαια ἔχοντας ἐν ταῖς μοναῖς καὶ σπουδάζοντας πᾶσι τρόποις συνιστᾶν ταῦτας καὶ βελτίους ἐξ οἰκείων ἀναλωμάτων καὶ ἐξόδων αὐτῆς, προβάσης ἐγγράφου συμφωνίας παρὰ τῆς μοναχῆς ἐκείνης καὶ κτητορευούσης ἐν αὐτῇ

τῆς Καλλινίκης ἐκείνης καὶ τῶν ἐνασκουμένων ἐν αὐτῇ ἀπασῶν μοναζουσῶν ἐπὶ τούτῳ, ἀνήνεγκε δὲ ἡδὴ ἡ μοναχὴ Μάρθα τῇ ἡμῶν μετριότητι περὶ τούτου, καὶ ἐδεήθη τοχεῖν γράμματος αὐτῆς εἰς στεριγμὸν καὶ ἀνενοχλησίαν αὐτῆς, προσηκαμένη τὴν αὐτῆς δέησιν ἀπολύει τὸ παρὸν γράμμα, δι' οὗ καὶ παρακελεύεται ἔχειν τὴν τοιαύτην μοναχὴν Μάρθαν τὴν ἐφορίαν καὶ διοίκησιν τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ τὰ ἐν αὐτῇ κτητορικὰ δίκαια ἐφ' ὅρῳ τῆς ἑαυτῆς ζωῆς, καὶ προηγουμένως μὲν ἐπιμελεῖσθαι πᾶσι τρόποις κατὰ τὸ δυνατόν καὶ φροντίσεις ὑπὲρ τῶν φυγῶν τῶν ἐνασκουμένων ἐν αὐτῇ μοναζουσῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, ὅπως εὐσέμνως, καὶ ὡς φίλον θεῷ καὶ εὐάρεστον ἔστι, πολιτεύοντο καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ συστάσεως) ἔπειτα τὴν δὲ καὶ τῶν αὐτῇ δὴ τῇ μονῇ προσόντων κτημάτων, ὥστε οἰκονομεῖν πάντα τὰ εἰς βελτίωσιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ κρεῖττον συντείνοντά τε καὶ ἀφορῶντα μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμελείας, ὀφειλοσῶν καὶ τῶν εἰρημένων μοναζουσῶν ὑπέκειν αὐτῇ καὶ ὑποτάττεσθαι καὶ στέργειν, ἐφ' οἷς ἂν αὐτῇ δύναιτο εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς εἰς φυγικὴν αὐτῶν λυσιτέλειαν ἀφορῶσι τὴν τῆς μονῆς σύστασιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἀπολείπεται καὶ τὸ παρὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος γράμμα ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῇ δι' ἀσφάλειαν †.

† Μηνὶ ἰανουαρίῳ, ἰνδ. γ' †.

CCI. (6873—1365) ianuario. ind. III.

Patriarcha cathogumeno monasterii Serapionis committit iura patriarchalia curanda in insula Chio.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀνατίθησι τῷ τιμωτάτῳ ἱερομονάχῳ καὶ καθηγουμένῳ τοῦ πατριαρχικοῦ μονοδρίου τοῦ ἀγίου μεγάλου μάρτυρος Γεωργίου καὶ ἐπικεκλημένου τοῦ Σεραπίωνος, κύρ Λαζάρῳ, τὴν διεξαγωγὴν καὶ διοίκησιν τῶν πατριαρχικῶν πάντων δικαίων τῶν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ, ἐν τε τοῖς αὐτόθι πατριαρχικοῖς μοναστηρίοις πᾶσι καὶ μονοδρίοις, ὅστις καὶ ὀφείλει διοικεῖν ταῦτα κατὰ τὴν κανονικὴν καὶ νόμιμον παρατήρησιν μετὰ πολλῆς συντηρήσεως καὶ προσοχῆς, λαμβάνη τε καὶ τὸ σὺνηθὲς καὶ ἀποτεταγμένον δίκαιον καὶ τὰ λοιπὰ πάντα πατριαρχικὰ ἐξαρχικὰ δίκαια, ὀφείλουσι δὲ καὶ οἱ ὑπὸ τὴν ἐνορίαν αὐτῶν δὴ τῶν πατριαρχικῶν δικαίων ἱερωμένοι καὶ λοιποὶ μονάζοντες ἀπονέμειν αὐτῷ αἰδῶ καὶ εὐπειθείαν τὴν προσήκουσαν καὶ

πειθεσθαι αὐτῷ, ἐφ' οἷς ἂν λυσιτελέσιν εἰσηγησθαι ἔχοι αὐτοῖς. ἐπι-
τούτῳ γὰρ ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν παρενταλητριώδες γράμμα τῆς
ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Μηνὶ ἰανουαρίῳ, ἰνδ. γ' †.

CCII. (6873—1365) ianuario. ind. III.

Presbyter Georgius Probatianus condemnatur.

† Μηνὶ ἰανουαρίῳ, κ, προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δε-
σπότητος, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κατὰ τὸν . . . καλλίσις
αὐτοῦ, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνη αὐτοῦ τῶν ἱερωτάτων ἀρ-
χιερέων καὶ ὑπερείμων, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Κοζῆκου, τοῦ Φιλαδελφείας,
τοῦ Νικαίας, τοῦ Μύρων, τοῦ Τόδων, τοῦ Βιζύης, τοῦ Τραπεζουπό-
λεως, τοῦ Τραπεζοῦντος, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Αἴ-
νου, ἐκινήθησαν αἰτιάματα κατὰ τοῦ πρεσβυτέρου Γεωργίου τοῦ Προ-
βατιανοῦ, ὅπως παραγγελοῖς ὑπὸ τοῦ ἐντιμοτάτου ἐπὶ τῶν κρίσεων
μηδὲν τι πράττειν παρείσπρακτα ἐπὶ τῇ ταβουλλαρικῇ, ἐπεὶ ἐποίησε
πολλὰ καὶ διάφορα, ἐποίησε δὲ καὶ ἱερολογίας ἐκτός τῆς συνήθους
διδομένης βούλλης, ἐχρήσατο τραχυτέροις λόγοις καὶ σκληροῖς πρὸς
αὐτόν, ὡς ὀρμησαὶ κατ' αὐτοῦ πλήξαι αὐτόν, εἶπε δὲ καὶ λόγον κατὰ
τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότητος καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι
γὰρ ἔως ποῦτε; ἴνα ἡ πατριάρχης δηλονότι. ἀποφάνσεως δὲ ἐξηνηγεμέ-
νης κατ' αὐτοῦ ὥσπερ ἐκτραπείς καὶ ἔξω γενόμενος ἑαυτοῦ, θρασύτε-
ρον ἀπεκρίνατο ἐνώπιον τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου, ὅτι ἐγὼ ἐξελεύ-
σομαι ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα καὶ ἀπελεύσομαι εἰς Φράγγους ἢ Τούρκους.
βάρυ γοῶν ἔδοξε τοῦτο, καὶ δόξαν τελείαν ἐπενεχθῆναι καθαιρέσειν αὐ-
τοῦ, ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, φι-
λάνθρωπιᾷ τῇ συνήθει χρησάμενος, ὥρισεν γενέσθαι ἐπίσχεσιν τῆς ἱερω-
σύνης αὐτοῦ, μέχρι διέτεινεν, καὶ ἐστέρχθη οὕτως ἀπρακτεῖν αὐτόν·
τὸ δὲ τοῦ ταβουλλαρίου λειτουργήμα διενεργεῖν εἰς τὸ ἐξῆς φήψω συν-
οδικῇ παντελῶς κεκώλυται, ὥστε μηδὲν ἐπιχειρῆσαι διενεργῆσαι,
μὴ μόνον ὡς ἰδιώτης καὶ ἀμαθέστατος πάντη, ἀλλὰ καὶ ὡς μὴ μετ'
ὀρθῆς συνειδήσεως, ἥς μάλιστα δεῖται τὸ ὑπουργήμα, τὰ κλειστά
πεπονηκώς †.

CCIII. 6873 (1365) ianuario. ind. III.

Actio synodalis de sacrilegia committentibus.

† Πράξις συνοδική κατὰ τῶν ἀποσπόντων τὰ προσήκοντα ταῖς ἀγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις κτήματά τε καὶ πράγματα καὶ κατὰ τῶν καὶ λοιδορούντων τοῖς ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν †.

† Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ μονογενὴς τοῦ θεοῦ υἱός, τὸ ἑαυτοῦ πλάσμα μὴ φέρων ὄραν διὰ τὴν παράβασιν ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν δουλούμενον, τοῖς οἰκείοις σπλάγχχνοις ἐπικαμφθεὶς καθ' ἡμᾶς, εὐδόκησεν χωρὶς ἀμαρτίας ὑφθῆναι, ὕθεν καὶ διὰ τῆς ἐνσαρκου ἐπὶ τῆς παρουσίας αὐτοῦ κατέλυσεν τοῦ διαβόλου τὸ κράτος, καὶ τὴν οὐρανίαν φύσιν πρὸς τὸν πατέρα κατήλλαξεν, εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος καταστήσας καὶ ἀναμορφώσας αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῆς τοῦ ἀγίου πνεύματος χάριτος, ἧς ἀπεστέρηται πρῶτα μὲν καὶ τοὺς ἀγγέλους ἐδημιούργησεν, ἄπαυστον ἐν οὐρανοῖς τὴν εἰς αὐτὸν δοξολογίαν ὕμνουστας, ἐπεὶ δὲ δι' ἄκραν ἀγαθότητα καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐδημιούργησεν, καὶ τῆς ἐπουρανίου πανηγύρεως καὶ δόξης εἰκόνας αὐτοῖς ἐδωρήσατο, τοὺς οἰκείους ἐξαπέστειλε μαθητάς, τοὺς θεηγόρους ἀποστόλους, ὡς σκευὴ ἐκλογῆς καὶ πληρωτὰς τῆς χάριτος καὶ ἐλλάμψεως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τελειοποιῦ πνεύματος, ἀληθῶς τούτους ἐκκλησίαν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ ναὸν ἐποίησεν ἑαυτοῦ, οἵτινες θεοκήρυκες ἀπόστολοι διὰ τοῦ εὐαγγελίου τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διαλαβόντες τε καὶ καταφωτίσαντες καὶ τοῖς θαύμασι τὰς κλάνης καὶ ἀπιστίας (νόσον) νοσοῦσας φυγὰς θεραπεύοντες ἐθέσπισαν καὶ ἐδίδαξαν τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα καὶ πανσέπτους ναοὺς καὶ εὐκτηρίους οἴκους ἀνοικοδομῶσι καὶ ἀνεγείρωσιν εἰς ὕμνηδίαν καὶ δοξολογίαν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ παραδεδώκασιν πρὸς τοὺς τόμῃα καὶ θαυμαστὸν ὄνομα τοῦ Χριστοῦ κεκληρωμένους, ὡς ἂν ἐν αὐτοῖς προεδρεῶσι καὶ τὰ πάνσεπτα τοῦ κυρίου κάθη διὰ μνήμης ἄγοντες, ἰλασμὸν ποιῶσι τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων, καὶ κληρονόμοι γίνωνται τῆς αἰδίου βασιλείας αὐτοῦ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ συστάσει καὶ διαμονῇ τῶν ἐκασταχοῦ κατὰ πόλεις καὶ χώρας τῶν ἀγιωτάτων μητροπόλεων καὶ ἐκκλησιῶν καὶ κτήματα καὶ πράγματα ταύταις εὐσεκυρωθήσαν παρὰ τε τῶν φιλογρέζτων καὶ ἀοιδίμων βασιλέων

καὶ παρ' ἐτέρων τῶν ἀποβλεπόντων πρὸς τὴν αἰώνιαν καὶ ἀτελεύτητον καὶ μέλλουσαν ἀποκληρωθήσεσθαι τοῖς δικαίοις κατάστασιν, ἅτινά εἰσιν ἀνακείμενα καὶ ἀφιερωμένα θεῷ. διὰ ταῦτα καὶ οἱ θεῖοι καὶ φιλοσεβεῖς νόμοι καὶ ἱεροὶ κανόνες μετὰ κολλῆς τῆς ἀθθεντίας ὀρίζονται, ἵνα τὰ ταῖς ἐκκλησιαῖς θεοῦ ἀφιερωθέντα πράγματα μένωσιν ἀνοφαιρέτα καὶ ἀναπόσπαστα ἐς τὸ διηνεκές, οἷς ἀφιέρονται. καὶ τοὺς παρὰ ταῦτα τολμώντας ποιεῖν ἐπιτιμῶσι ἀλότοις καθοποβάλλουσιν. ἀτέτακτα γὰρ οἱ μὲν φιλοσεβεῖς νόμοι διαγορευοῦσιν. ἀλλ' οὐδὲ ὑπέρτινος χρηματικῆς ἢ ἐγκληματικῆς αἰτίας ἐπίσκοπον πρὸς ἄρχοντα πολιτικὸν ἢ στρατιωτικὸν ἄκοντα ἢ διάγεσθαι ἢ παρίστασθαι δίχα βασιλικῆς κελεύσεως συγχωρούμενοι, ἀλλὰ τὸν ἄρχοντα τὸν τοῦτο εἴτε ἐγγράφως εἴτε ἀγράφως τολμήσοντα προστάξει μετὰ τὴν τῆς ζώνης ἀφαίρεσιν εἴκοσι χρυσίου λιτρῶν ποινὴν καταβαλεῖν κελεύομεν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἧς ὁ ἐπίσκοπος διαχθῆναι ἢ παραχθῆναι προσετάχθη, δοθησομένην, καὶ τοῦ ἐκ τοῦ βιαστοῦ ὁμοίως μετὰ τὴν τῆς ζώνης ἀφαίρεσιν καὶ βασάνους ὑποβαλλομένου καὶ ἐξορία παρακευομένου. καὶ πάλιν ὡς ὁ τὰ ἀνατεθειμένα τῷ θεῷ κλέπτων, κἂν ἐξ ἰδιωτικοῦ τόπου κλέψῃ, ὡς ἱερόσυλος ἐνέχεται, καὶ αὐθις τὸ περὶ ἱεροσυλίας ἐγκλημα ὁμοίον ἐστὶ τῷ τῆς καθοσιώσεως, καὶ ὅτι ὁ ἱερόσυλος ἐν νοκτι τῷ θροισαστηρίῳ ἐπιβαίνων καὶ τὰ ἀνατεθειμένα τῷ θεῷ μολόντων ἢ ἀφαιρούμενος εἴψει τιμωρεῖσθω. ὁ δὲ Νύσσης μέγας Γρηγόριος ἐν τῷ ὀγδόῳ κανόνι, ἢ ἱεροσυλία, φησὶ, παρὰ μὲν τῇ ἀρχαίᾳ γραφῇ οὐδὲν ἐνομίσθη τῆς φονικῆς κατακρίσεως ἀνεκτοτέρα, ὁμοίως γὰρ ὁ τε φόνος ἄλλοις καὶ ὁ τὰ ἀνατεθέντα τῷ θεῷ ὑφελόμενος τὴν διὰ τῶν λίθων τιμωρίαν ὑπέσχον, ἀλλὰ καὶ οἱ εὐσεβέστατοι καὶ αἰδιδμοὶ καὶ ἀξιωμαθμόνευτοι μέγαλοι βασιλεῖς, ὅ τε κύβρ Ἀλέξιος καὶ ὁ κύβρ Μανουήλ, ἀκολούθως δι' οἰκείων χρυσοβούλλων (μετὰ ἀσείστων καὶ ἀτρέπτων λόγων παντάπασι φρικώδη τὴν ἀγανάκτησιν ἀπειλούντων οὕτως ὀρίζονται, ἵνα οὐ μόνον ἔτι ζώντων τῶν ἀρχιερέων καὶ παρόντων, ἀλλὰ καὶ τελευτησάντων οὐδαμῶς ἔχη τις ἐπ' ἀδείας τῶν τὰς βασιλικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἐνεργείας ὑπηρετούντων ἐπιβαλεῖν χεῖρα ἢ πόδα αὐτοῖς ἐπὶ ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασιν, κινήτοισι ἢ ἀκινήτοισι, κατ' οὐδεμίαν πρόφασιν, εἰ μὴ βούλοιοτο ὁ τοιοῦτος τὴν τοῦ θεοῦ ὀργὴν εἰς ἑαυτὸν ἐπιπάσασθαι, κἂν ὅποιος ἄρα καὶ ἦ. τῷ λόγῳ τῷδε σκοπὸς, ὡς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τινες τῶν ἀναδεχομένων κεφαλαττίκια καὶ δημο-

σιακάς δουλείας κλεονεκτικῆ τροπῆ κινούμενοι καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἄκρονται πραγμάτων ἀναίθην, ἀρκάζοντες ἐκ τῶν ἀφιερωμένων τῷ θεῷ κτημάτων εισόδους καὶ τὰ εὐρισκόμενα χρειώδη ἐν τοῖς κελλίοις τῶν ἀρχιερέων ἀφαιρούμενοι καὶ ζημίας ποιοῦντες ἐν τοῖς πράγμασι καὶ ὕβρεις καὶ θουαστείας κατὰ τε τῶν ἀγιωτάτων ἀρχιερέων καὶ τῶν ἐδλαβεστάτων κληρικῶν, οἷα δὴ καὶ εἰς τὴν ἀγιωτάτην συνέβη μητρόπολιν Φιλαδελφείας καὶ εἰς τὸν ἱερώτατον αὐτῆς ποιμένα, ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, οὐ μόνον καὶ εἰς τὰ προσκεκορωμένα τῆ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ πράγματα καὶ κτήματα διαφθορὰν καὶ ζημίαν ἐποίησαντο, ἀρκάσαντες τὸ ἐκ τούτων εισόδημα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ εὐρεθέντα ἐκτὸς τῶν οἰκημάτων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως χρειώδη καὶ ἀναγκαῖα χεῖρα κλεονεκτικῆν ἐμβάλλοντες, ἀπήρπασαν αὐτὰ καὶ διέφθειραν, καὶ τὸ δὴ μείζον καὶ πάντων ἀνοσιώτατον, καὶ εἰς αὐτὸν ἐξύβρισαν τὸν ἀρχιερέα καὶ διδάσκαλον, κλειστοκακωτικὰ ἐπενεγκόντες αὐτῷ τε καὶ πολλοῖς τῶν σὺν αὐτῷ ἐδλαβεστάτων κληρικῶν καὶ θεοσεβεστάτων ἱερομονάχων καὶ ἐξορίσαντες, μετὰ δόλου πολλὴν καὶ ἀφόρητον ζημίαν τε καὶ συντριβὴν καὶ κινδύνους καὶ κάθειρξιν χρονίαν καὶ ἄλλα πολλὰ λυπηρὰ προσήνεγκαν. ταῦτα ἐποίησαν οἱ κακῶς καὶ ἀθέως διακείμενοι, ἀθετήσαντες τοὺς τοῦ θεοῦ νόμους καὶ καταφρονήσαντες τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ ὅλως εἰς τὴν ἐναντίαν χριστιανοῖς καὶ διαβολικὴν ἀποκλίναντες διάθεσιν. ἀλλ' ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία καὶ τῶν τοιοῦτων ἀνθρώπων τὴν σωτηρίαν προνοουμένη καὶ τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν τὴν σύστασιν προνοουμένη καὶ ὅλως τὴν χριστιανικὴν ἐδταξίαν καὶ κατὰ Χριστὸν πολιτείαν βεβαιόσα, εἰς κοινὴν πάντων ἀνθρώπων σωτηρίαν, πρῶτον μὲν πᾶσι φανερὰν ποιεῖται τὴν τοιαύτην ἁμαρτίαν καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ αἰώνιον κρίμα, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἐπικειμένην τοῖς τῶν θείων ὕβρισταῖς δαίκνυσι τιμωρίαν, καὶ οὕτως εἰς μετάνοιαν προσκαλεῖται τοὺς τῶν κακίστων ἐργάτας. ταῦτα τοι καὶ συνδιασκεψαμένη τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Ἐφέσου, τῷ Κοζίκου, τῷ Νικαίας, τῷ Χαλκηδόνος, τῷ Τυάνων, τῷ Βιζύης, τῷ Τραϊανουπόλεως, τῷ Βρόσεως, τῷ Ἀθηνῶν, τῷ Τραπεζοῦντος, τῷ Αἴνου, τῷ Μύρων, τὴν παροῦσαν οὐνοδικὴν ποιεῖται διάγνωσιν καὶ ἀπόφασιν· ἐπεὶ οὖν οἱ τε φιλοσεβεῖς νόμοι καὶ ἱεροὶ κανόνες τοὺς τοιοῦτους διὰ μὲν τὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων φθορὰν καὶ διαρπαγὴν ἀλύτοις ἐπιτιμίοις καθυποβάλλ-

λοισι, διὰ τε τὴν εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς παροινίαν καὶ ββριν ἐμπαροινούσ-
 τας οὕτω κατὰ τῶν ἱερῶν καὶ ἀναθέματι καθοκείγουσι διαγορευόν-
 τες· εἴ τι τῶν λαϊκῶν ἀθθεντήσας, καταφρονήσας μὲν τῶν θείων καὶ
 βασιλικῶν προσταγμάτων, καταγελάσας δὲ καὶ τῶν φρικτῶν τῆς ἐκκλη-
 σίας θεσμῶν τε καὶ νόμων τολμήσει ἐπίσκοπόν τινα τόφαι ἢ φολα-
 κίσαι ἢ χωρὶς αἰτίας ἢ συμπλασάμενος αἰτίαν, ὁ τοιοῦτος ἀνάθεμα
 ἔστω. ἔνθεν τοι καὶ ἡμεῖς ἀκολούθως τοὺς τὰ τοιαῦτα πράξαντας καὶ
 τοὺς αὐτοῖς συνεργήσαντας ἐπὶ τοῖς δυσσεβέσι καὶ παρανόμοις, μὴ
 κατὰ νοὺν βαλόντας τὸ τοῦ Ἄνανίου τε καὶ Σαυφείρας, μηδὲ τὴν
 ἐπενεχθεῖσαν καταδίκην ἐκείνοις τοῖς περὶ Δαθᾶν καὶ Ἀβειρῶν, μηδὲ
 τὸν Ἄχαρ παγγενῆ καταλεσοθέντα, οὐκ ἀφορισμῶ μόνῃ καθοκοβάλ-
 λομεν, ἀλλὰ καὶ ἀνάθεμα ποιούμεν αὐτοὺς, ἕως ἂν τὴν προσήκουσαν
 καὶ ὑφειλομένην αὐτοῖς μετάνοιαν ἐνδείξωνται εἰς τοὺς ἀνοσίως παρ'
 αὐτῶν τὰ μέγιστα λοπηθέντας ἱερωτάτους ἀρχιερεῖς, καὶ ἀντιστρέψωσι
 καὶ ἀποδώσωσι τὰ τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν πράγματα, ὅσα περ ἀφεί-
 λοντο καὶ διέφθειραν κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον, εἴ γε βοῦλοιντο
 ταῖς ψυχαῖς ἑαυτῶν περιποιεῖσθαι σωτηρίαν, οὐ μὴν δὴ ἀλλὰ καὶ οἱ
 εἰς τὸ ἐξῆς εἰς κεφαλὰς ἀποταττόμενοι κατὰ τὰ βασιλικὰ καὶ δη-
 μόσια διενεργοῦντες ὑφείλουσι καὶ αὐτοὶ κατ' οὐδένα τρόπον λυμαί-
 νεσθαι τὰ τῶν ἐκκλησιῶν πράγματα, ἀρκοῦμενοι μόνοις τοῖς ἀνήκουσι
 τούτοις δημοσιακοῖς δικαίοις, καὶ τοὺς κατὰ τόπον ἀρχιερατικῶς προί-
 σταμένους, ἀποστολικὴν εἰκόνα φέροντας, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, διὰ
 πάσης εὐλαβείας καὶ τιμῆς ἄγοντες. καὶ ἡ ἀγία τοῦ θεοῦ καθολικὴ
 καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία, προμηθευομένη τε καὶ φροντίζουσα, ἵνα μὴ
 οἱ τοιοῦτοι ἀπολέσωσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ὧν ἅπας κόσμος οὐκ ἰσο-
 στάσιος, ταῦτα διασκήπτει καὶ διατάττεται. εἰ μὲν οὖν καὶ αὐτοὶ
 στέργουσι καὶ ἐμμένουσιν ὑφειλομένως εἰς τήνδε τὴν κανονικὴν καὶ
 νόμιμον συνοδικὴν διατάξιν τε καὶ διατύπωσιν, ἥδη καλόν· εἰ δ' οὖν,
 ἔστωσαν καὶ αὐτοὶ, ὡς περιφρονεῖν τὰ θεῖα βουλόμενοι, ὑπὸ τὸν αὐτὸν
 ἀφορισμὸν καὶ τὸ ἐπιτίμιον, ὡς δεδῆλωται. διὰ ταῦτα παραινόμεν
 πατρικῶς καὶ συμβουλεύομεν τοῖς τὰ κοσμικὰ ταῦτα διενεργοῦσιν, ἵνα
 ὡς οἱ φιλευσεβεῖς νόμοι καὶ θεοὶ καὶ ἱεροὶ κανόνες ἐμβριθῶς οὕτω
 παρακαλεῖσθαι, ἀπέχωσι καθόλως ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμά-
 των. τί καὶ ὑφελείται, φηοί, ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὄλον κερδήσῃ,
 καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἀσφαλείας καὶ ἔνεκεν τοῦ μηκέτι· τὰ

τοιαῦτα τολμᾶσθαι καὶ ἡ παροῦσα ἡμετέρα νόμιμος καὶ κανονικὴ συνοδικὴ ἔγγραφος ὑποτύποις ἐγένετο, σημανθεῖσα καὶ κατασφαλισθεῖσα ταῖς ἡμετέραις οἰκειοχείροις ὑπογραφαῖς. κατὰ μῆνα Ἰαννουάριον τῆς τρίτης ἰνδ. τοῦ ρωογ' ἔτους †.

† Εἶχε καὶ τὸ Φιλόθεος, ἐλέφθεοθ, καὶ τὰς ὀπογραφεὰς τῶν εἰρημένων ἀρχιερέων †.

CCIV. 6873 (1365) februario, ind. III.

Actio synodalis, qua statuitur, episcopatum Pyrgii esse metropolitae Ephesi.

CCV. (6873—1365) ianuario, ind. III.

Monachus Theophilus excommunicatur.

† Καθαίρεισι τοῦ ποτὲ πνευματικοῦ τοῦ Θεοφίλου †.

† Προκαθήμενης τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς, συνεδριαζόντων αὐτῇ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ τε Ἐφέσου, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Τυάων, τοῦ Βιζύης, τοῦ Τραϊανουπόλεως, τοῦ Τραπεζοῦντος, τοῦ Βρούσεως, τοῦ Ἀθηνῶν, τοῦ Ἄβου καὶ τοῦ Μύρων, ἐλαλήθησαν αἰτιάματα κατὰ τοῦ ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ Θεοφίλου ἐπὶ τρισὶν ἐγκλήμασιν· ἐνὶ μὲν, ὅπως γυναῖκά τινα πόρνην συνοῦσαν ἐφ' ἱκανοῖς χρόνοις ἀνδρὶ τινι, ἔπειτα κατανοῦσαν τοῦ τοιοῦτου πάθους καὶ πρὸς τινα μοναχὴν εὐλαβῆ καταφυγοῦσαν καὶ παρ' ἐκείνης εἰς τὸ μοναχικὸν σχῆμα καταστάσαν, φθόνῳ δὲ τοῦ δαίμονος αὐθις παλινδρομήσασαν εἰς τὸ αὐτὸ πάθος, ἐπελθὼν οὗτος δὴ ὁ μοναχὸς συνεχώρησε καὶ ἐγένετο ἐνδόσει τοῦτου ἱερολογίᾳ γάμου εἰς αὐτούς· ἐτέρῳ δὲ, ὅτι ὄν ἀνέδρεφεν οὗτος καὶ . . . ἔκειρε κατὰ μοναχοῦς, καὶ μετ' ὀλίγον ὤκονόμησε γενέσθαι τοῦτον διάκονον, καὶ εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν κατέλαβε τοῦτον ἐπ' αὐτοφώρῳ μετὰ γυναικὸς ἀσελγαινόντα, καὶ σκώφας αὐτὸν ἐκράτησε τοῦ ἱεροουργεῖν, ποιήσας εἰς πολλοὺς κατάδηλον τὸ τοῦτου πάθος, ἔπειτα συνεχώρησε τούτῳ καὶ ἱεροῦργεῖ· τὸ δὲ τρίτον ἐγκλημα, ὅτι μετὰ τὸ ἐπισχεθῆναι τοῦτον παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος τῆς τε ἱερωσύνης αὐτοῦ καὶ τοῦ πνευματικοῦ λειτουργήματος, δι' ἅπερ ἐλαλοῦντο κατ' αὐτοῦ, ἀπέκειρε μοναχὴν τινα ἐν τῷ μοναστηρίῳ Πιγκέρν . . . τοῦ Θεοφιλοπούλου. παρῶν δὲ αὐτὸς καὶ ἐρωτη-

θεῖς παρὰ τῆς συνόδου ἀπολογήσασθαι πρὸς ταῦτα. περὶ μὲν τῆς γο-
 ναϊκῆς, ἢ συνεχώρησε καὶ εὐλογηθῆ, εἶπεν, ὅτι, ἐρωτήσαντος αὐτοῦ
 πρότερον τὴν τοιαύτην γοναϊκὰ, εἰ ἐκείρητο κατὰ μοναχὰς, καὶ ἐνεδό-
 σατο ῥάκος, καὶ ταύτης ἀρνησαμένης, ἀρμισθεὶς οὗτος τῷ λόγῳ ταύ-
 τῆς προέτρεψε καὶ εὐλογηθῆ αὐτῇ· περὶ δὲ τοῦ καλογήρου αὐτοῦ . .
 . . . εἶπεν, ὅτι ταῖς ἀληθείαις ἔδειξε τὰ κατ' αὐτοῦ πρὸς πολλοὺς,
 ὅτι δηλονότι κατελήφθη παρ' αὐτοῦ ἐκ' αὐτοφώρῳ, διὸ καὶ ἐκράτησεν
 αὐτὸν τοῦ μὴ ἱερουργεῖν, ἔπειτα συνεχώρησεν αὐτῷ καὶ ἐλειτούργει,
 προσβάλλετο δὲ αἰτίαν τῆς συγχωρήσεως, ὅτι ὑπὸ φθόνου καὶ κακίας
 κινήθεις εἶπε κατ' αὐτοῦ, ὅσα εἶπε· παρὰ δὲ τοῦ τρίτου συνωμολόγησεν,
 ἀληθὲς μὲν εἶναι, ὅτι αὐτὸς ἀπέκειρε τὴν μοναχὴν ἐν τῷ μοναστηρίῳ
 τοῦ Πιγκέρν . . ., ἔλεγε δὲ αἰτίαν, ὡς πρὸ τινων ἡμερῶν ἐλθὼν εἰς τὴν
 ἡμῶν μετριότητα καὶ τυχῶν εὐλακίας παρ' αὐτῆς τῆς συνήθους, ἐν-
 τεθῆεν ἐνόμισεν, ὅτι μέλλει τοχεῖν καὶ τελείας συγχωρήσεως παρ'
 ἑμοῦ, καὶ κατὰ τοῦτο ἐποίησε τὴν τοιαύτην πράξιν. τούτων οὕτω
 παρ' αὐτοῦ λαληθέντων ἐγνωμοδότησεν ἕκαστος τῶν ἀρχιερέων περὶ
 μὲν τοῦ πρώτου ἐγκλήματος, ὅτι τε οὐκ ἔδει τοῦτον δέξασθαι λόγον
 γοναϊκῆς φαύλης καὶ ἐνδοῦναι γενέσθαι ἱερολογίαν, καὶ ὅτι οὐκ ἔν
 αὐτοῦ τὸ ταῦτα συγχωρεῖν· περὶ δὲ τοῦ δευτέρου, ὅτι εἰ μὲν ἀληθῶς
 εὔρεν ἐκ' αὐτοφώρῳ τὸν καλόγηρον αὐτοῦ, διὰ τί συνεχώρησεν αὐτῷ,
 πράξαντι μὲν τὴν ἀμαρτίαν, αὐτῷ δὲ ὑπ' εὐθύνῃ καταστάντι κολά-
 σεως ἐκ' ἄλλοτρίῳ ἐγκλήματι; εἰ δὲ διέβαλλε τοῦτον, καὶ τοῦτο πάλιν
 ἔργον κολάσεως αἰωνίου· περὶ δὲ τοῦ τρίτου ἐγκλήματος· ὅτι τῶν
 ἱερῶν κανόνων θεσπιζόντων, μὴ ἐξεῖναι ὅλως τῷ ἐπισχεθέντι τῆς αὐτοῦ
 ἱερωσύνης παρὰ ἀρχιερέως πράττειν οὐδαμοῦν ἔργον ἱεροπραξίας, ἐπεὶ
 οὗτος ἀπέκειρε τὴν εἰρημένην μοναχὴν, κακῶς κἀνταῦθα ἐποίησε, τὸ
 γὰρ δὴ πρὸς ἀπολογία παρ' αὐτοῦ εἰρημένον, ὅτι διὸ ἔτυχεν εὐλογίας
 παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ταύτης δὴ τῆς συνήθους, ἐνόμισεν εἶναι
 καὶ τῆς ἐπισχέσεως τελούμενος, ἀλλ' οὐχ ὡς συγχωρηθεὶς, ἐφ' οἷς
 ἤτιθέη καὶ ἐπεσχέθη, ἔτυχε τῆς εὐλογίας, ἀλλ' ὡς τυγχάνουσι ταύ-
 τῆς πάντες οἱ χριστιανοί, εὐλογηθῆ καὶ αὐτός. διὰ γοῦν ταῦτα κοινῇ
 γνώμῃ πάσης τῆς ἱεράς καὶ θείας συνόδου, ἐπιψηφισάσης καὶ τῆς
 ἡμῶν μετριότητος, καθηρέθη οὗτος δὴ ὁ μοναχὸς Θεόφιλος τῆς τε
 ἱερωσύνης αὐτοῦ καὶ τοῦ τῶν πνευματικῶν λειτουργήματος, καὶ ἐνε-
 γράφη τῷ κωδικίῳ τὰ τῆς τοιαύτης καθαιρέσεως, ὡς μηδέποτε ἀνα-

σχεθῆναι τοῦτον ἢ εἰς ἰσρωσύνην ἢ εἰς ἐνέργειαν τοῦ πνευματικαίου λειτουργήματος. ἐγένετο ἡ τοιαύτη καθαίρεσις κατὰ τὸν ἰανουάριον μῆνα τῆς γ' ἰνδ. †.

CCVI. (6973—1365) martio ind. III.

Metropolitae Bisayas confertur metropolis Methymnae per adiunctionem.

CCVII. Sine anno.

Synodus Antiochiae confirmat, Pachomium rite electum esse patriarcham.

† Τοῦ μητροπολίτου τοῦ Ἀντιοχείας πατριάρχου πρὸς τὸν παναγιώτατον δεσπότην ἡμῶν, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχη, καὶ τὴν θεῖαν καὶ ἱεράν ὁπ' αὐτὸν μεγάλην σύνοδον †.

† Τῷ παναγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῳ καὶ ἡμετέρῳ αὐθέντῳ καὶ δεσπότην σὺν πᾶσιν ἀρχιερεῦσι καὶ ἐκκλησιαστικοῖς ἄρχουσι τῆς ἀγιωτάτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, οἱ ταπεινοὶ πάντες ἀρχιερεῖς τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχείας σὺν τῷ ἀγιωτάτῳ ἡμῶν πατριάρχῳ θεουπόλεως, μεγάλῃ Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, κῆρ Παχωμίῳ, τὸν ἐν Χριστῷ προσήκοντα ἀσπασμὸν σὺν τῇ ὀφειλομένῃ εὐλαβείᾳ ἀποδιδόντες, ἐπευχόμεθα τὴν ὁμῶν ὀγιαίνειν ἰσρότητα ἐπὶ ἀσφαλείᾳ τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων καὶ εὐδοῶσι καὶ στηριγμῷ τῶν πατρικῶν ὄρων τῆς Ἀντιοχείας, ἣν καὶ δεόμεθα τοῦ πανοικτιρμόνου θεοῦ μένειν ἀκλόνητον ἐπὶ διεξαγωγῇ καὶ κυβερνήσει τοῦ κρείττονος καὶ ἡμεῖς ἔπσοθαι κατ' ἔχνος αὐτῆς ἐπηρεισμένους ἐπ' ἀσφαλεῖ λίθῳ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ Χριστῷ, καὶ τεθεμελισμένους ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ τοῖς τῶν πατέρων ἀκινήτοις ὄροις. γνωστόν ἔστω τῇ ὁμῶν ἀγιώτητι, ὅτι τοῦ μακαρίτου ἐκαίνου πατριάρχου ἡμῶν, κῆρ Ἰγνατίου, τὸ κοινὸν ἀποδόντος χρέος ἔμεινε τὰ τῆς ἐκκλησίας ἀποίμαντα· κατὰ γοῦν τὴν ἐπικρατήσασαν ἔκπαλαι συνήθειαν καὶ κανονικὴν παράδοσιν συνεκροτήθη καὶ νῦν παρ' ἡμῖν ἀγία σύνοδος, καὶ κοινῇ συνδιασκεψάμενοι, εὐδοκίᾳ θεοῦ, τὸν πανιερώτατον μη-

τροπολίτην τῆς μεγάλης πόλεως Δαμάσκου, κῆρ Παχώμιον, ἀδελφόν καὶ σουλλειτοργόν ἡμῶν, εἰς τὸν ὕψηλόν τοῦτον θρόνον τοῦ πατριάρχου τῆς Θεουπόλεως, μεγάλης Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, προεχειρισάμεν τε καὶ προεβιβάσαμεν, ὥσπερ ἔθος ποιεῖν τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγία συνόδῳ, ἔπειτα ἀναφέρειν ταῦτα πρὸς τὴν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἡμεῖς παραδηλώσαμεν τοῦτο τῇ ὑμῶν ἱερότητι διὰ τοῦ ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀδελφοῦ καὶ σουλλειτοργοῦ ἡμῶν κῆρ Γερμανοῦ καὶ καθολικοῦ (τῆς) ὁμηγύρεως καὶ ἐξάρχου πάσης Ἰβηρίας, ὅστις ἐπεφέρειτο γράμματα τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγίας συνόδου πρὸς τὴν ὑμῶν ἱερότητα, πρὸς δὲ καὶ τὴν ὑπὸ Θεοῦ εὐσεβῆ ὁμολογίαν πρὸς τε ἡμᾶς καὶ τὴν τῶν πατέρων ἀκριβῆ δόγματα συμφωνίαν, καὶ ἐμάθομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἱερότης ὑμῶν ἐδέξατο αὐτὸν ἀσπασίως καὶ ὡς γνήσιον ἀδελφόν τὴν προσήκουσαν ἀγάπην ἐνεδείξασθε εἰς αὐτόν· ἐλθὼν δὲ μετ' αὐτοῦ ὁ οἰκτιρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κῆρ Θεόδωρος ὁ Πεπλεγμένος, ἐπιφερόμενος πρὸς ἡμᾶς θεία καὶ προσκονητὰ προστάγματα, καὶ ἐμάθομεν παρ' αὐτοῦ τοὺς λόγους καὶ ὀρισμοὺς τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, καὶ ὅτι ἐλαλήθησαν λόγοι εἰς τὰς ἀκοὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἐγένετο εἰς πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἀλλὰ τρεῖς, καὶ ὅτι ὁ γενόμενος οὐ κανονικῶς προέβη, διὰ τοῦτο καὶ πάλιν παραδηλοῦμεν ἐκ δευτέρου τῇ ὑμῶν ἀγιότητι διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν συνοδικοῦ γράμματος, ὅτι παρ' ἡμῶν εἰς ἐγένετο πατριάρχης Ἀντιοχείας, ὁ δηλωθεὶς κῆρ Παχώμιος, καὶ οὐ τρεῖς, κατὰ τὸν τοῦ Τύρου καινὸν λόγον, καὶ ὅτι κανονικῶς προέβη καὶ προεχειρίσθη· ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν ἡμῶν γράμμα ἐγγένοι καὶ ὑπεγράφη κάτωθεν δι' οἰκιοχειρῶν ὑπογραφῶν, καὶ ἀπεστάλη πρὸς τὴν ὑμῶν ἱερότητα καὶ πρὸς τὴν ἀγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ δεόμεθα αἰτούμενοι τῆς ὑμῶν εὐλαβείας καὶ ἀγιότητος, μὴ περαιτέρω προβῆ ἢ ἀργία, ἀλλ' ἵνα γένηται σύνδεσμος ταῖς τοῦ Θεοῦ ἀγίαις ἐκκλησίαις, καὶ ὅπερ πατροπαράδοτως ἄνωθεν κατάγεται ἢ ἐν τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις μνήμη τοῦ πατριάρχου ἡμῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς τὸ τοῦ δεσπότητος ἡμῶν καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου μνημόσυνον ἐν τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις ἀναφέρομεν. ἐστάλη γοῦν παρ' ἡμῶν εἰς προσκύνησιν τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ τῆς ὑμῶν ἱερότητος ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Ἀπαμείας, κῆρ Νίφων, καὶ ὑπέρτιμος, ἐν κυρίῳ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ τυλ-

λειτουργός ἡμῶν, ἐπιφερόμενος καὶ τὰ παρόντα ἡμῶν γράμματα, ὥστε καὶ ἐτάχθη παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν πατριάρχου τοῦ διέπειν καὶ διοικεῖν τὰ δίκαια καὶ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς πανοπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἐκκεκλημένης τῶν Ὁδηγῶν, καὶ (ὁμείς) δέξασθε αὐτὸν ἀσμένως καὶ ἐνδείξασθε εἰς αὐτὸν τὴν προσήκουσαν φιλίαν καὶ πνευματικὴν στοργήν. τὸν γὰρ ἱερώτατον μητροπολίτην καὶ πρωτόθρονον Τόρου, κῦρ Ἀροένιον, καὶ ὑπέρτιμον παρεδηλώσαμεν, ὅπως καταλάβῃ πρὸς ἡμᾶς ἐν συντόμῳ εἰς ἐπίσκεψιν καὶ ἐπιστάσιαν τῆς ἑαυτοῦ ποιμνῆς, καὶ ὅτι χρῆζομεν αὐτὸν ἀναγκαίως. εὐχόμεθα οὖν διηνεκῶς, ὅπως τὴν ἡμῶν μετριότητα κρατόναι κύριος ἐπ' ἀσφαλείᾳ καὶ σωτηρίᾳ τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος εἰς αἰῶνα μακροδός. εἶχε καὶ ὁ πο γ ρ ἦ ν τ α ὀ τ η ν· Ὁ ταπεινὸς Γερμανὸς καὶ καθολικὸς (τῆς) ὁμογύρεως καὶ ἔξαρχος πάσης Ἰβηρίας †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀκαμαίας καὶ ὑπέρτιμος Νίφων †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Πομπητουπόλεως Γρηγόριος καὶ ὑπέρτιμος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἡλιοπόλεως Σωφρόνιος καὶ ὑπέρτιμος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Βόστρας Ἀροένιος καὶ ὑπέρτιμος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μομφουγίας καὶ ὑπέρτιμος Σωφρόνιος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Βηροτοῦ Παῦλος καὶ ὑπέρτιμος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἐμέσης Σομεῶν †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Τριπόλεως ὁ Μέλχης †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἐδέσσης Εὐδόμιος καὶ ὑπέρτιμος.

† Εἶχε καὶ ἑτέρας ὑπογραφὰς ὀριζοῖς γράμμασιν· Παχώμιος, ἐλέφ θεοῦ πατριάρχης θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς †.

CCVIII. (6873—1365) iunio. ind. III.

Metropolita Traianupoleos transfertur in metropolim Lacedaemoniacae.

† Πράξις ἐπὶ τῷ Τραιανουπόλεως μεταθέσεως. Τὸ προοίμιον τοῦ πρωτονωταρίου τοῦ Παπαγωμένου †.

† Αἱ ἀπὸ ἐκκλησιῶν εἰς ἐκκλησίας καὶ μητροπόλεων εἰς μητροπόλεις γινόμεναι μεταθέσεις καὶ μεταβάσεις καλῶς ἄρα καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα καὶ δίκαιον λόγον ἐξ ἀρχῆς ἐτάχθησαν γίνεσθαι. καλὸν δὲ καὶ δίκαιον ἔπαξ ἀρχὴν εἰληφὸς τῆ ἐφεξῆς διαδοχῇ καὶ

ἀλληλουχία συμπαρατείνεται, διαμένον ἀεὶ τὸ αὐτὸ καὶ διασωζόμενον καὶ αὐτῶν γινόμενον τῶν τοῦ χρόνου βεβημάτων καὶ πάντα παρὰ σορόντων ὑπερανεστηκὸς καὶ ὑπέρτερον, θεὸς μὲν γὰρ τέλειος ὢν καὶ προτέλειος καὶ ὑπέρτελῆς καὶ παντέλειος μόνος αὐτός, τὰλλα δὲ πάντα τὰ κράτει σοφίας ἀνυπερβλήτῃ καὶ δυνάμει ἀνεκδιηγήτῃ καὶ ἀκίρῃ μετέθει δεδημιουργηκὸς καὶ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τῆς ἀρμοζούσης ἐκάστῃ μεταδίδωσι τελειότητα, ὅσα τε ἐν ἀφύχοις αὐτοῖς καὶ ἐμφύχοις, ὅσα τε ἐν ἀλόγοις καὶ ὅσα ἐν λογικοῖς θεωρεῖται, διήκει γὰρ καὶ διατέταται ἀγαθὸν ἄνωθεν κάτω ῥοεῖν ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ ἀμυχανόου κάλλους ἐκείνου ἐπὶ πᾶσαν γενετὴν φύσιν. ἕκαστον οὖν τῶν παρηγγμένων κατὰ τὰ οἰκεία μέτρα καὶ τὰς ἀναλογίας πολλῶν κρείττονας ἢ κατὰ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀναλογίας τελειοῦται παρὰ τοῦ στήσαντος τὰς νόκας ζυγῆ καὶ τὰ ὄρη σταθμῆ, προφητικῶς εἰπεῖν, καὶ τὸν οὐρανὸν κεκοσμηκὸς ἀμυθῆτῃ καὶ ποικίλῃ φάτων μαρμαρυγῇ καὶ παναρμονίῃ κινήσει καὶ ἐλιγμῆ, ταῦτά τοι καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς ἱεραρχία καὶ σύμπασα ἱερά τῆς ἐκκλησίας εὐκοσμία, τάξεις τε καὶ καταστάσεις τὴν ὄψηλὴν καὶ ἄχραντον καὶ οὐρανίαν ἱεραρχίαν φαίνεται μιμουμένη ταῖς κατὰ μικρὸν προκοπαῖς καὶ προόδους καὶ ἀναβάσεις δίκην ἀλληλενδέτου καὶ χρυσοπλόκου σειρᾶς, εἰκόνα γὰρ ἔστισεν ὁ θεὸς τὰ ὁρώμενα ταῦτα τῶν ἀοράτων ἐκείνων, ἵνα διὰ τούτων ἀναγώμεθα πρὸς τὰ θεία καὶ ὄψηλά καὶ ὄντως ὑπερφυῆ, τὰς φυγὰς καθαιρόμενοί τε καὶ λαμπρυνόμενοι, καὶ ὅσα τις ἀδιαλώβητον τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσει, καὶ σκευὸς δεκτικὸν τῶν θείων ἐλλάμψεων καὶ ἐνεργειῶν ἑαυτὸν παρασκευάσει, τοσούτου καὶ τοῦ φωτισμοῦ ἀναλόγως μεταλαμβάνει. ἡ δὲ παρούσα τῶν ἄρτι λεγομένων παρασκευῆ καὶ οἰκονομία καὶ ὁ σύμπας ταύτῃ σκοπὸς καὶ πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Τραϊανουπόλεως, ὑπέρτιμον, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειτοργῶν τείνει καὶ ἀφορᾷ, δε τὴν στενὴν ἐξ ἀρχῆς ἐλόμενος καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν εἰς τὴν ζωὴν καὶ τοῖς τοῦ βίου τερπνοῖς καὶ ἡδέσειν ἰλοσχερῶς ἀποταξάμενος ἐκ ψυχῆς, εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως εἰσέρχεται, νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν. ἐν αὐτῇ γοὺν ἀποκαρεῖς κατὰ μοναχοὺς καὶ τὸν σκληρὸν καὶ ἐπίπονον βίον, ταπεινοφροσύνην τε καὶ ὑποταγὴν, εἰ δὴ τις καὶ ἄλλος, καὶ αὐτὸς ἐξασκήσας καὶ ταύτας καθάπερ ἀραγαῖς κρηπίδας πηξάμενος ἢ

ἀσφαλείς θεμελίους ὑποβαλὼν τε καὶ ὑποστήσας τῇ ὅλῃ οἰκοδομίᾳ τῆς ἀρετῆς, ἐν τε ἄλλαις χρείαις ἄλλοτε ἄλλαις τῆς μονῆς οὐκ ἐντὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς, ἐπότῃ καλοῖη καιρὸς, ἀόκνως ὑπηρετήσας, ὡς καὶ προκινδυνεύσαι πολλάκις, καὶ ἐν πολλοῖς πολλοὺς ἐτρέψησε καὶ τοὺς τῆς ἀρετῆς καρποὺς. ὕστερον δεδωκώς τε ἑαυτὸν ἀναγνώσει τῆς θεοπνεύστου γραφῆς καὶ εἰς τὰ ταύτης ἐγκύφας βάθη, ἐπειθεν ἠρόσατο ποτιμώτατα καὶ ἤδιστα νόματα, καὶ φωτὶ φῶς προσέλαβε γνώσεως, τοὺς ἱεροὺς βαθμοὺς κατὰ τάξιν ἀμείφας καὶ μετιῶν, ὡς κριθεὶς ἄξιός τῃ μετοσίᾳ τῆς ἀρετῆς τῷ ἀρχιερατικῷ ὕστερον χαρίσματι τελειοῦται, καὶ οὕτω καὶ οὕτως ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ μείζω προβαίνει καὶ τελειώτερα κατὰ τὸν ἄνω τοῦ λόγου σκοπὸν, καὶ μητροπολίτης καθίσταται Τραπεζουπόλεως, καλῶς δ' ἐν αὐτῇ ποιμάνας τὸ αὐτοῦ ποιμνιον καὶ ὡς φίλον θεῷ καὶ διακρίφας ἐν ἄπαισι, ἐπειπερ ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων ἀνωμαλίας τε καὶ συγχύσεως ἀλωτῇ καὶ αὐτῇ γέγονε τοῖς ἀθέτοις ἐχθροῖς, διὰ πληθὺς ἀμαρτιῶν, ἣν δὲ ἀνάγκη πᾶσα τὸν ποιμῆνα καὶ ποιμνιον ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, πῶς ἂν εἰκότως καὶ ποιμῆν ὀνομάζοιτο; τὰ γὰρ τοιαῦτα ὄντα τῶν πρὸς τι συνεισάγουσιν ἄλληλα καὶ συναιροῦσιν ἄλληλα, οὕτω γὰρ πατέρα λέγοντες συνεισάγομεν καὶ υἱόν, καὶ διδάσκαλον εἰπόντες συνεπινοοῦμεν καὶ μαθητήν, καὶ δεσπότην ἂν φάσκοντες καὶ δοῦλον συνεισφέρομεν. στερεῖται δὲ καὶ ἡ ἀγία ἐκκλησία Λακεδαιμονίας νῦν γηνησίου ἀρχιερέως χρόνον ἱκανὸν ἤδη νεύσαντος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐτοκράτορος, συνδιασκεψαμένων τῇ ἡμῶν μετριότητι τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Μύρων, τοῦ Βιζύης, τοῦ Βρούσεως, τοῦ Ἀθηνῶν, τοῦ Ἀμάστριδος, τοῦ Ῥωσίου καὶ τοῦ Ἄβινου καὶ τοῦ ὑποψηφίου Ἀδριανουπόλεως, ὁμονοησάντων ἀπάντων καὶ εἰς ταῦτο γνώμης ἐληλυθότων, μετετέθη εἰς τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Λακεδαιμονίας, ὡς ἂν μὴ τοσοῦτοι ζημιωθῶσιν, ὅσοι περ ἂν εἶχον ἀπόνασθαι τῶν αὐτοῦ διδασκῶν, καθάπερ ἂν εἰ πῦρ μεγάλης ὕλης ἐπιλαβόμενον, καὶ διαθερμᾶναι καὶ διαθάψαι πολλοὺς ἱκανὸν ὄν, εἴτα ἀπειροῖτο καὶ μὴ ἐφότο πάντας, ἐπόσοις ἂν καὶ δύναιτο, ἀλλ' ὀλίγοις διαθερμαίνειν· καθέξει τοίνυν ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης ὅδε Λακεδαιμονίας, ὑπερτίμος, τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Λακεδαιμονίας, ἀπολαύων τοῦ

ταύτης ἑνόματος ἐν τε στάσει καὶ καθέδραις καὶ ταῖς ἄλλαις τιμαῖς καὶ τοῦ ἐν τοῖς ἱερεῖς δικτύχοις, ὡς εἶδισται, μνημοσύνου, κατὰ τὴν κανονικὴν ἀκρίβειάν τε καὶ παρατήρησιν, ὑφείλων ἐγκαθιδροθῆναι καὶ τῷ ἱερῷ συνθρόνῳ τῆς κατ' αὐτῶν ταύτης ἐκκλησίας, ἐπέχειν τε καὶ τὸν τόπον τοῦ Τραϊανουπόλεως, σφραγίζειν τε ἀναγνώστας καὶ ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν καὶ πάντα τὰ ἱερά κρᾶττειν ἀκωλύτως ἐν ἀπάσῃ τῇ εἰς αὐτὸν ἐνορίᾳ, ὡς γνήσιος ἀρχιερεὺς καὶ ὢν καὶ ἑνομαζόμενος καὶ διδάσκαλος καὶ φροντιστὴς καταστάς τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ ἑδηγῶν αὐτοὺς ἐπὶ τὰ κρείττω καὶ σωτηρίας ἐχόμενα, εἰδῶς, ὡς λόγον δώσει καὶ αὐτὸς τῷ Θεῷ ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ὑφελόντων καὶ αὐτῶν ὑπέκειν καὶ ὑποτάσσεσθαι τούτῳ ὡς ποιμένι καὶ φροντιστῇ τῶν ψυχῶν αὐτῶν καταστάντι. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν ἀπολείεται καὶ ἡ παρούσα συνοδικὴ πράξις τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδ. γ' †.

CCIX. Sine anno.

Synodus metropolim Caesareae Cappadociae confert Methodio.

CCX. Sine anno.

Synodus Methodio, metropolitae Caesareae, confert metropoles Tyanorum et Mocesii et archiepiscopatum Naziansi per adiunctionem.

CCXI. Sine anno.

Synodus Methodio, metropolitae Caesareae, confert metropoles Sebastorum et Iconii per adiunctionem.

CCXII. Sine anno.

Ioanninorum ecclesia, in metropolim evecta, confertur Sebastiano.

† Πράξις συνοδικὴ ἐπὶ τῷ Ἰωαννίνων. Τὸ πρόμισιον τοῦ αὐτοῦ πρωτονοταρίου (τοῦ Πεκατωμένου) †.

† Ἐκκλησιαστικαῖς ἐπόμενοι πράξεις, ταῖς τε ἄλλαις καὶ δὴ καὶ ταῖς ἐπὶ βυζαντινῶν διαταγαῖς καὶ θεσπίσμασι καὶ λαί γεγενημέναις,

συνοδικαίς τε φήροις και γνώμαις εξακολουθούντες την παροδσαν
 συνοδικήν πράξιν διαπραττόμεθα και ήμεις και τὰ κάλαι κατά διαφό-
 ρους καιρούς, χρείας κινούσης, τών πραγμάτων απαιτούντων, δι' εὐλό-
 γους αἰτίας και ἀπαραιτήτους ἀνάγκας διαπρακταμένα κρατύνειν και
 ἐπικυροδν κρίνομεν, ὡς εἰκός, ἔστιν δ και μετρίαις τινός δεόμενα τοῦ
 καλοῦ προσθήκης διὰ την ἐνεστώσαν χρείαν ἀνακληροῦντες. ὅποι δὲ
 τείνει τὰ τοῦ παρόντος λόγου, και τίς ὁ σκοπός αὐτῶ, λέγομεν ἤδη
 ἢ περί που τὰ ἐσπέρια μέρη κειμένη ἀγιωτάτη μητρόπολις Ναύπα-
 κτος ἦν μὲν και αὐτῆ τούτῳ δὴ τῶ μεγάλῳ θρόνῳ κατά τὰς ἄλλας
 τὰς ἀπὸ θείων βασιλικῶν κελεύσεών τε και διαγνώσεων κατ' ἐκλο-
 γήν και μερισμὸν ἀπονενεμημένας και προσκεκυρωμένας τῇ βασιλίδι
 ταύτῃ τῶν ὑφ' ἥλιον πόλεων ἀπασῶν και ὑπὸ την ἐπικράτειαν και
 ἐπαρχίαν τῆς μεγίστης τῶν ἐπὶ γῆς ἡγεμονιῶν και ἀρχῶν ἡγεμονίας
 τε και ἀρχῆς ταύτης δὴ τῆς ῥωμαϊκῆς. τῶν δ' ἐν βίῳ πραγμάτων
 ἀσάτων ὄντων και ἀνωμάλων, ἄλλοτε ἄλλως φερομένων και μετατι-
 θεμένων, καθάπερ κύβων μετακιπτόντων ἢ δίκην σάλοο και κλύδωνος
 και μηδὲλως ἐπὶ ταῦτο ἰσταμένων, ἤφατο και ταύτης δὴ τῆς Ναυ-
 πάκτου μεταβολῇ, οἶα δὴ τὰ ἀνθρώπινα, κατά γὰρ που τὸ ἐξακχι-
 λιοστὸν ἑξακχοσιοστὸν ἐνενηχοστὸν τρίτον ἔτος ἀπεσπάρθη και αὐτῆ
 ἀπὸ τῆς ῥωμαϊκῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῶν ἀλαζόνων και ἀγερῶχων τού-
 των και κλεονεκτῶν Ἰταλῶν. ὁ δὲ γε τρισμακάριστος και ἀοιδιμος
 και περιβόητος ἐν βασιλεῦσιν, κύρις Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος, ὁ
 πρόκαππος τοῦ ἀπὸ θεοῦ κρατίστου και ἀγίου μου αὐτοκράτορος, θερ-
 μόν τινα και διάπορον ζῆλον ἐν καρδίᾳ βαστάζων ἀεὶ ὑπὲρ τε τῆς
 ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας και τῶν ὀρθῶν ταύτης δογμάτων, ὑπὲρ τε
 τῆς χριστιανικῆς πολιτείας και καταστάσεως και τοῦ ταύτης πλατυ-
 σμοῦ, διωρίσατο και ἐθέσπισε, την πρότερον εἰς ἐπισκοπὴν οὔσαν τῆς
 Ναυπάκτου, τὰ Ἰωάννινα, και ὑπὸ ταύτην τελοῦσαν μετατεθῆναι εἰς
 μητρόπολιν, τοῦτο μὲν, ἵνα τὸ τῆς ἀποσπασθείσης μητροπόλεως ἐν
 αὐτῇ διασώζοιτο και διατηροῖτο σχῆμα, και μὴ καυχῶτο τὸ γένος τῶν
 Ἰταλῶν μειῶσαν τὸν τὰς ὄλας συμπληροῦντα ἀριθμὸν μητροπόλεις
 τὰς ὑπὸ τὸν τῆς Νέας Ῥώμης τελοῦσας και οἰκουμενικόν, και τὸ
 φρόαγμα τούτων ἐντεῦθεν φαίνοιτο καταστορεννύμενον, τοῦτο δ' ἵνα
 και αἱ ὅπ' αὐτὴν οἰσαι ἐπισκοπαὶ ὑπὸ μίαν μητρόπολιν ὡσανεὶ μη-
 τέρα ἢ κεφαλὴν τάττειντο, ὡς εἰς τινα ἀρχὴν ἄλλην ἀναφερόμεναι,

διὰ τὸ τῆς τάξεως καὶ ἀρχῆς καλόν· πᾶν γὰρ τὸ μὴ ὑπέκειν· τῷ μείζονι μηδ' ὑπὸ ἀρχὴν ὄν οὐκ ἄτακτον μόνον καὶ ἀστάθμητον καὶ ἀνώμαλον, ἀλλὰ καὶ ῥᾶστα διολλύμενον τύχης περιπετεία καὶ χρόνου φορᾶ. καὶ δὴ μεγάλης καὶ θαυμαστῆς φύσεως βασιλεὺς ἐκείνος μεταλαχὼν καὶ οὕτω διανοηθεὶς καὶ καταπραξάμενος ἄξιον ἔκρινεν, ὡς εἰδίσται καὶ νενόμισται, ταύτην δὴ τὴν μετάθεσιν καὶ συνοδικῶς κορωθῆναι· χρόνων δ' ἐξ ἐκείνου μέχρι νῦν παρῳχηκότων ἑγγὸς ποσῶν ὀδοήκοντα καὶ διαμέσων τῶν τοσοῦτων χρόνων οὐ πλείονων ἢ τριῶν μητροπολιτῶν χειροτονηθέντων καὶ τῶν μὲν δύο κατελιφθέντων τὸν τόπον καὶ τῆς μητροπόλεως ἐπιλημμένων, θιατέρου δὲ μηδ' ἀπελθεῖν ἐκείσε δεδονημένον διὰ τὰς ἐπιφουσίας τοῖς ἐκεῖ πράγμασι τηρηκαστα συγχύσεις καὶ περιστάσεις, εἶχεν οὕτω τὰ κατ' ἐκείνον τὸν τόπον γνησίου ἀρχιερέως καθάπαξ ἀπροστάτητα καὶ ἀκοίμαντα. ἐκεῖ δ' ἀρτίως, νεόσει θεοῦ, τῇ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος θελήσει καὶ ἀποδοχῇ καὶ ἀρσεκείᾳ καὶ γνώμῃ τῆς περὶ ἡμᾶς θείας καὶ ἱερᾶς καὶ μεγάλης συνόδου ἐπανήλθεν αὐθις ἡ μετριότης ἡμῶν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, ἀναδεδεγμένη τὴν τῶν ὄλων φροντίδα, δίκαιον ἔκρινε καὶ προσήκον καὶ ταύτης δὴ τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας προμηθεύεσθαι καὶ τοῦ ἐκεῖ φροντίσαι· χριστωνόμου λαοῦ, καὶ δὴ διὰ πάντοι πλείστης σκοποῦς καὶ ἐπιμελείας θεμένη, ὥστε εὐρεῖν ἄνδρα δυνάμενον ποιμάναι τὸν τοῦ κορίου λαόν καὶ τὰ εὐγενῆ καὶ εἰλικρινῆ καὶ καθαρὰ τοῦ εὐαγγελίου σπέρματα καὶ τῶν ὁρθῶν δογμάτων ταῖς τῶν ἀνθρώπων ἐνακοθέσθαι φυλαῖς, πλάνην τε ῥίζοτομήσαι καὶ ἐκτεμεῖν καὶ τὴν εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν γεωργῆσαι, εὐρηκεν ἀρμοδιώτατον πάντο καὶ ἐπιτηδειότατον, τῇ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, εἰς τὸ μέγα τοῦτο καὶ ἀποστολικὸν ἀξίωμα καὶ λειτουργήμα, ζητηθέντα καὶ ἀπὸ τῶν ἐκεῖ μετὰ σφοδροῦ καὶ ζέοντος πόθου, τὸν ἐν μοναδικῷ καὶ σεμνῷ τῷ σχήματι διακρέφαντα ἐκ πάντο τοι νέας τῆς ἡλικίας καὶ ἱερωσύνης τετιμημένον, ἀρετῆς τε καὶ εὐλαβείας καὶ τῆς κατὰ θεὸν πολιτείας ἀντιποιούμενον, κδριν Σεβαστιανόν, συνοδικῇ τοιγαροῦν δοκιμασίᾳ καὶ βασάνῳ παραπεμφθεὶς κατὰ τὴν τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων ἀκριβῆ παρατήρησιν ἐψηφίσθη καὶ ἐχειροτονήθη οὗτος εἰς γνησίον ἀρχιερέα Ἰωαννίνων. διὰ τοι τοῦτο, τῇ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος νεόσει, συνδιασκεφάμενη ἡ μετριότης ἡμῶν τοῖς περὶ αὐτὴν ἱερωτάτοις ἀρχιεροδοῖ καὶ ὑπερτίμοις, ἐν ἀγίῳ πνεύ-

ματι ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς καὶ σὺλλειτουργοῖς, τῷ μεγάλῃς Καισα-
 ρίας Καππαδοκίας, ὑπερτίμῳ τῶν ὑπερτίμων καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀνατο-
 λῆς, τῷ Ἐφέσου καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀσίας, τῷ Ἡρακλείας, προέδρῳ τῶν
 ὑπερτίμων καὶ ἐξάρχῳ πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας, τῷ ὑποφηφίῳ
 Ἀγκόρας καὶ ἐξάρχῳ πάσης Γαλατίας, τῷ Κοζίκου καὶ ἐξάρχῳ πάσης
 Ἑλλησπόντου, τῷ Φιλαδελφείας καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ Σάρδεων
 καὶ ἐξάρχῳ πάσης Λυδίας, τῷ Νικαίας, τῷ Χαλκηδόνος καὶ ἐξάρχῳ
 πάσης Βιθυνίας, τῷ Ποντοηρακλείας καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ Σί-
 δης τῷ Βιζύης καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ Σταυρουπόλεως, τῷ Βρύ-
 σεως, τῷ Μύρων, τῷ Ἀθηνῶν, τῷ ὑποφηφίῳ Ἀδριανουπόλεως, τῷ
 Τραπεζοῦντος, τῷ Μιλήτου, τῷ Ῥωσίου, τῷ Ἀμύστριδος, τῷ Αἴνου,
 καὶ τοῖς ἀρχιεπισκόποις, τῷ Μαρωνείας, τῷ Λήμνου καὶ τῷ Δέρκου,
 διέγνω καὶ κατεκράτατο, ὡς ἂν ἡ εἰρημένη ἀγιωτάτη μητρόπολις, τὰ
 Ἰωάννινα, ἐπέχη τὸν τόπον τοῦ Ναύπακτου, καὶ πάσαι αἱ τελοῦσαι
 ἐπισκοπαὶ, αἱ τε ὑπὸ τὴν Ναύπακτον καὶ αἱ ὑπὸ τὰ Ἰωάννινα, αἱ διαι-
 ρηθεῖσαι μετὰ τὸ ἀποσκαθῆναι τὴν Ναύπακτον ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν τὸν
 τρόπον ὃν εἴρηται, μετὰ τὴν ἀπόστασιν τοῦ νῦν ὅπως ποτὲ εὐρισκομέ-
 νου ἐκείσε Ναυπάκτου, τελῶσιν ἀκάρτι ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν,
 τὰ Ἰωάννινα, μέχρις ἂν ἡ τοιαύτη Ναύπακτος ὑπὸ τῶν Λατίνων κα-
 τέχνηται, καὶ ὀφείλει ὅδε ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Ἰωαννίνων καὶ τὸν
 τόπον ἐπέχων τοῦ Ναυπάκτου, ὑπέρτιμος, ἀγαπητὸς κατὰ κύριον ἀδελ-
 φὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σὺλλειτουργός, κῆρ Σεβαστεϊανός, ἐν
 πάσαις ταῖς τοιαύταις ἐπισκοπαῖς, ταῖς ὑπὸ τὴν Ναύπακτον καὶ τὰ
 Ἰωάννινα, ἔχειν ἐπὶ πάσης ἀδείας καὶ ἐξουσίας ἐπισκόπους χειροτονεῖν,
 εἶτε τε προεβυτέρους, διακόνους καὶ ὑποδιακόνους προχειρίζεσθαι, ἀνα-
 γνωστάς σφραγίζειν, πνευματικοὺς πατέρας ἀποκαθιστᾶν, ναοὺς ἱεροῦς
 καθιεροῦν καὶ πάντα ποιεῖν ἀπροκριματίστως, ὅσα ἐφείταται γνησίῳ ἀρ-
 χιερεῖ, μετὰ τῆς προσηκούσης ἐρεῦνης καὶ ἀκριβείας, κατὰ τὴν τῶν
 θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων ἀκριβῆ δοκιμασίαν καὶ παρατήρησιν, ποι-
 μαίνειν τε καὶ διδάσκειν τὸν ἐν αὐταῖς χριστόνομον τοῦ κυρίου λαόν,
 ὀφειλάντων πάντων ὑποδέξασθαι τοῦτον μετὰ μεγάλῃς τιμῆς καὶ πολ-
 λῆς τῆς περιχαρείας, ὡς ἀγγελον ἀπεσταλμένον παρὰ θεοῦ, καὶ στέρ-
 γειν τοῦτον καὶ πείθεσθαι, ὡς ποιμένι καὶ φροντιστῇ τῶν φυχῶν
 αὐτῶν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐπιδέδοται ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῷ
 εἰρημένῳ κῆρ Σεβαστεϊανῷ, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν διαδεξομέ-

νοικ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν, τὰ Ἰωάννινα, γνησίους ἀρχιερεῶσιν ἐπὶ τῷ συνίστασθαι ἀκατάλυτον τὴν παροῦσαν συνοδικὴν πράξιν, ἕως ἂν, ὡς εἴρηται, ὑπὸ τοῖς Ἰταλοῖς ἢ Ναυπάκτος ἢ, εἰς διηνεκὴ τὴν ἀσφάλειαν †.

CCXIII. (6873—1365) maio. ind. III.

Archiepiscopatus Leucadiæ per adiunctionem confertur metropolitæ Ioanninorum.

† Τῷ ἀδελφῷ Ἰωαννίνων πρᾶξις ἐπὶ τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Λευκάδι †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν παρακαλεῖται διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ἐπιλαβεῖσθαι τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Ἰωαννίνων, ὑπέριμον καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντα τοῦ Ναυπάκτου, ἀγαπητὸν κατὰ κύριον ἀδελφὸν αὐτῆς καὶ συλλειτουργόν, καὶ τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Λευκάδος, ἐπεὶ αὕτη χηρεύει ὄν γνησίου ἀρχιερέως. ὁφείλει οὖν ἐν αὐτῇ ἀποκριματίστως ποιεῖν πάντα, ὅσα ἐρεῖται γνησίῳ ἀρχιερεῖ, ἄνευ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνόδου ἐγκαθιδρόσεως, ποιμαίνειν τε καὶ διδάσκειν τὸν ἐν αὐτῇ χριστῶνομον τοῦ κυρίου λαὸν καὶ ὀδηγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ πάντα τὰ ψυχωφελῆ καὶ σωτηριώδη. τοῦτου γὰρ ἕνεκεν ἀπολλέεται καὶ ἡ παροῦσα πρᾶξις τῆς ἡμῶν μετριότητος τῷ Ἰωαννίνων δι' ἀσφάλειαν †.

† Μηνὶ μαΐου ἰνδ. γ' †.

CCXIV. (6873—1365) iunio. ind. III.

Litteras patriarchales de stauropogio in Misisthra.

† Σιγίλλιον πατριαρχικὸν ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ περὶ τὴν Πελοπόννησον ἐν τῷ Μιζισθρῷ τῷ ἀνεγερθέντι παρὰ τοῦ πανευτοχεστάτου δεσπότητος κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Καντακουζηνοῦ †.

† Τὸ προοίμιον τοῦ ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων τοῦ Περιώτου †.

† Φθάνει δὴ ποῦ καὶ τοῦτο τοῖς ἱεροῖς κανόσι κάλαι προτεθεσπισμένον, τὸ εἶναι δηλαδὴ τοῖς βουλομένοις φροντιστήρια καὶ θεῖους οἴκους ἀνεγείρειν ἐπὶ τῶν ἑκασταχοῦ μητροπόλεων, καὶ τούτους μὴ ὑπάγειν ἐν ἐπικρατείᾳ τῶν ἐν αὐτοῖς προέδρων, ἀλλ' ἀξιοῦν τελεῖν αὐτοὺς ὑπὸ

τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ διὰ τῶν κατ' ἔθος γινομένων ἐν αὐτοῖς
 σταυροπηγίων, καὶ μηδαμῆ τοὺς τῶν πόλεων μητροπολίτας καὶ προέ-
 δρους μνήμην ἔχειν τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἐν ταῖς ἱεροτελεστείαις ταῖς
 ἐν αὐτοῖς δῆπου τοῖς ναοῖς καὶ τοῖς φροντιστηρίοις γινομέναις. καὶ
 γοῦν ἀρχαίου ὄντος τούτου δὴ τοῦ ἔθους καὶ κανονικοῦ, δόξαν ἤδη
 καὶ τῷ περικοθῆτε αὐταδέλφῳ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτο-
 κράτορος, πανευτοχεσιάτῃ δεσπότη κυρῷ Μανουὴλ τῷ Καντακουζηνῷ,
 ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἡγαπημένῳ καὶ ποθεινοτάτῳ υἱῷ τῆς ἡμῶν μετριό-
 τητος, ἐκ βάρθρων ἀνεγείραι θεῖον καὶ σεβαστὸν ναὸν ἐν τῇ κατὰ
 τὴν Πελοπόννησον ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Λακεδαιμονίας περὶ τὴν ἐκεῖ
 πόλιν τὴν Μιζηθρᾶν, εἰς ὄνομα τιμῶμενον τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ
 σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ζωοδότου, ἔπειτα τοῦτον ἀποκατα-
 στήσαι καὶ εἰς ἀνδρῶν μονῴδιον, μὴ μέντοι ὀκοκείσθαι τῇ ῥηθείστῃ
 ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Λακεδαιμονίας, ἀλλ' εἶναι πατριαρχικόν, καὶ μνη-
 μονεύεσθαι τὸν κατὰ καιρὸν τοὺς τῆς ἐκκλησίας οἶακας ἰθύνοντα
 οἰκουμενικὸν πατριάρχην, διδόναι τε ἐτησίως καὶ πρὸς τὸν διέποντα
 τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον πατριαρχικὰ ἐξαρχικὰ δίκαια ὑπὲρ τοῦ
 συνήθους κανονικοῦ φλωρινίου, κἀντεῦθεν ἐδέησε προβῆναι ἐπὶ τούτο
 γράμμα σιγιλλιώδες τῆς ἡμῶν μετριότητος τοῖς ἐνασκουμένοις τῷδε
 τῷ μονοδρίῳ, ὥστε εἶναι τοῦτο κατὰ τὸ διηγεκὲς εἰς τοὺς ἐξῆς χρόνους
 πατριαρχικόν· ἢ μετριότης ἡμῶν ἀπολύουσα τὸ παρὸν σιγιλλιώδες
 γράμμα παρακαλεῦεται ἐν ἀγίῳ πνεύματι, εἶναι καὶ εὐρίσκεισθαι τοῦτο
 δὴ τὸ μονῴδιον καθ' ἑαυτὸ, ὡς πατριαρχικόν, κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ
 πανευτοχεσιτάτου δεσπότη, καὶ μηδαμῶς ἔχειν ἤντινον ἀνάγκησιν παρὰ
 τῶν κατὰ καιροὺς προσδρεύειν λαχόντων τῆς ἀγιωτάτης ταύτης μη-
 τροπόλεως Λακεδαιμονίας, μήτε μὴν τινὰ τῶν τοῦ κλήρου ταύτης
 εἰσέρχεσθαι εἰς αὐτὸ καὶ ἀπαιτεῖν οἶακα ἢ τινὰς ἀπαιτήσεις καὶ ζη-
 μιῶν αὐτὸ, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοὺς διέποντας τὰ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ
 πατριαρχικὰ ἐξαρχικὰ δίκαια ποιεῖν καταμονὴν ἑαυτῶν ἐν τῷδε τῷ
 μονοδρίῳ καὶ κατατρίβειν αὐτόθι, ἀλλὰ τοῦτο μόνον λαμβάνειν ἐξ
 αὐτοῦ τὸ ἐπέτειον κανονικόν, τὸ ἐν δηλονότι φλωρίν, ὕφειλομένως ἐνερ-
 γουμένου καὶ ἀποδιδομένου τοῦ πατριαρχικοῦ μνημοσύνου ἐν τῷ αὐτῷ
 μονοδρίῳ, τὰς γε μὴν διορθώσεις τῶν ψυχικῶν σφαλμάτων ποιεῖτω ὁ
 εὐρίσκόμενος κατὰ καιροὺς ἐξαρχος, καὶ διορθούσθω κανονικῶς, πλήν
 μὴ λάβῃ τι ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀνακρίσεως οὐκ ὀρθῶς προχωρεῖτω εἰς τὸ

κατατρίβειν καὶ ζημιῶν τὸ μονῶριον, ἀλλὰ ποιεῖται τὴν διόρθωσιν, ὡς εἶρηται, τῶν ψυχικῶν σφαλμάτων ἄνευ ζημίας καὶ κατατρίβης τινός. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου δήλωσιν ἀπολείεται τὸ παρὸν σιγιλιοῦδες γράμμα τῷ διαληφθέντι μονοδρίῳ τοῦ σωτήρος Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου ἐπὶ τῷ προσεῖναι εἰς διηνεκὴ τὴν ἀσφάλειαν †.

† Μηνὶ ἰουονίῳ ἰνδ. γ' †.

CCXV. (6873—1365) ianuario. ind. III.

Patriarcha monacho Lucas committit patronatum monasteriorum patriarchalium in Pteleo.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ἀνατίθησι τῷ τιμωτάτῳ ἐν μοναχοῖς, κύβρ Λουκά, ἀγαπητῷ κατὰ πνεῦμα ταύτης οἰῶ, τὴν κτητορικὴν δικαίωσιν καὶ ἐφορείαν καὶ οἰκονομίαν τῶν ἐν τῷ Πτελεῖ εὑρισκομένων πατριαρχικῶν τριῶν μονοδρίων, ὅστις καὶ ὀφείλει ἐπιλαβέσθαι τούτων καὶ προηγουμένως μὲν καὶ παρῶν καὶ ἀπῶν διὰ γραμμάτων καὶ διδασκαλιῶν, ὡς ἱκανός εἰς τοῦτο ὢν, χάριτι Χριστοῦ, νοθεύειν καὶ εἰσηγεῖσθαι αὐτοῖς τὰ κρείττονα καὶ σωτηρίαν ἐχόμενα καὶ παντὶ τρόπῳ χειραγωγεῖν καὶ ὀδηγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν κατόρθωσιν τῆς ἀρετῆς, εἶτα συνιστᾶν καὶ βελτιοῦν πάντα τὰ αὐτοῖς προσόντα κτήματά τε καὶ πράγματα καὶ, ὃν ἂν ἀποκαταστήσῃ δικαίῳ καὶ ἡγουμένον, ἔχειν αὐτὸν τὸ βέβαιον καὶ ἀσφαλές, ὡς ἐκλελεγμένον παρ' αὐτοῦ καλῶς καὶ εἰδότος καὶ ἐκλεξαμένου, ἐπεὶ καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἐτέρῳ γράμματι τὸν ὅπ' αὐτοῦ καταστάντα δικαίῳ ἐκύρωσε, καὶ ἐνετείλατο διδάγειν σεμνῶς καὶ διδάσκειν οὕτω τοὺς ὅπ' αὐτὸν διδάγειν καὶ τῶν αὐτοῖς προσόντων πάντων ἐπιμελεῖσθαι ὥστε ἐπὶ τὸ βέλτιον προχωρεῖν. διὸ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολείεται †.

† Μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδ. γ' †.

CCXVI. Sine anno.

Episcopatus Polystyli per adiunctionem confertur archiepiscopo Maroneas.

CCXVII. Sine anno.

Archiepiscopo Maroneas per adiunctionem confertur episcopalis administratio insulas Thasi.

CCXVIII. (6873—1365) iulio. ind. III.

Presbyter quidam sacrilegii condemnatur.

† Μηνί Ιουλίῳ ἰνδ. γ' προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς τοῦ αὐτιδίου καὶ ἀγιωτάτου πατριάρχου Ἀρσενίου κελλίοις, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἀδριανουπόλεως καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μαρωνείας, ὁ πρεσβύτερος ὁ υἱὸς τοῦ ἐν τῷ Ἀσσηῖ ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ, τοῦ ὄντος πρότερον ἐξάρχου ἀλοῦς ἐπὶ Ἱεροσολίῳ καὶ παραστὰς ἐξέπειν ἀπὸ στόματος καὶ ἀνωμολόγησεν, ὅτι ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις διαμείνει ἄσιτος καὶ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ, ἀναγκασθεὶς ἀπέσπασεν ἀπὸ τῆς ἰσράς καὶ σεβασμίας εἰκόνας τῆς Θεοτόκου τὸ φεγγεῖον τῆς οὐσῆς ἐν φ' ναφ ἱερατικῶς ἐξοκηρετῶν ἦν, καὶ τὸ ἀπὸ τούτου τίμημα δίδωκεν εἰς ἐξώνησιν τῶν τροφίμων. οὕτως εἶπεν αὐτοστομάτως. διεγνώσθη τοίνον συνοδικῶς καθηρημένον τὸ ἀπὸ τοῦδε εἶναι αὐτὸν καὶ ἀποτεμημένον τοῦ τῶν ἱερέων χοροῦ. ἦν δὴ καταδίκην ἀκούσας ἕστερξε, καὶ ὑπέσχετο αὐθις αὐτοστομάτως, μηδὲν ὄλωσ' ἀπάρτι τῶν ἱερῶν ἄφασθαι καὶ ἱερατικῶς ἐξοκηρετῆσαι. καὶ εἰς δῆλωσιν καταστρώθη ἐνταῦθα ἡ τῆς καθαιρέσεως ἀπόφανσις †.

CCXIX. (6873—1365) iulio. ind. III.

Ignatius, episcopus Nysae, in metropolim Chersonis transfertur.

CCXX. (6873—1365) augusto. ind. III.

Episcopus Polystyli transfertur in ecclesiam Christupoleos.

† Πρᾶξις συνοδικῆ ἐπὶ τῇ μεταθέσει τῇ ἀπὸ Πολουστόλου εἰς Χριστοῦπολιν †.

† Ἐπεὶ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Χριστοπόλεως χηρευούσης ἀρχιερέως ὁ πρὸ ἡμῶν πατριάρχης, κῆρ Κάλλιστος, ἀπερχόμενος εἰς τὴν Σαρβίαν ἐπὶ τινὶ δουλείᾳ, ἧς ἔνεκεν καὶ ἀπήρχετο, προσέβησε τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Πολουστόλων εἰς μητροπολίτην Χριστοπόλεως, ἐπράχθη δὲ τοῦτο παρὰ τῆς τῶν ἱερῶν κανόνων ἀκριβείας, ἀπαγορευόντων, μὴ ἰδίᾳ γίνεσθαι παρὰ τοῦ πατριάρχου τὰ ὑφειλόμενα γίνεσθαι γνώμη καὶ φήμῃ συνοδικῇ, ὥσπερ αὐτὸ μηδὲν ἰδίᾳ τούτου κοινῇ παρὰ

πάντων. μετὰ δὲ τὴν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἐπάνοδον τῆς ἡμῶν μετριότητος μνησθεὶς παρ' αὐτῆς οὗτος δὴ ὁ Πολυστόλου ἔγραψεν ἡμῖν ὡς μητροπολίτης, κἀνευθεν κινήσεως ἐπὶ τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου τῆσδε τῆς εἰς αὐτὸν γενοίας μεταθέσεως, οὐκ ἔδοξε τοῖς ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν ἔχσω τὸ στέργον τῆσδε τὴν πράξιν ἀκανονιστικῶς προβάσαν, ἀλλ' ἐγνωμοδότησαν ἅπαντες, εἶναι αὐτὸν ἐπίσκοπον Πολυστόλου καὶ οὐ μητροπολίτην. εἶτα μετὰ τῆσδε τὴν κανονικὴν ἀκριβῆ παρατήρησιν καὶ ἐκπλήρωσιν πάλιν ἔδοξε τῇ ἡμῶν μετριότητι ἅμα τῇ περὶ αὐτὴν ἱεράῃ συνόδῳ καὶ ὁμηγύρει τῶν ἀρχιερέων, προβιβασθῆναι τοῦτον αὐθὺς εἰς τὴν ῥηθείσαν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Χριστουπόλεως, τοῦτο μὲν διὰ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἐνασκήσας γὰρ τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ καὶ εἰς γῆρας δεδουλευκῶς τῷ θεῷ ἔστιν ἱκανὸς ποιμαντικῶς λαοῦ χριστωνόμου προϊστασθαι, τοῦτο δὲ καὶ διὰ τὴν ἀξίωσιν τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ τῶν ἀρχόντων, οἵτινες ἄρχουσι τῆς Χριστουπόλεως, τοῦ τε οἰκείου τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι μεγάλῳ στρατοπεδάρχῳ καὶ τοῦ ἀδιδέλου αὐτοῦ, τοῦ περικοιτητοῦ γαμβροῦ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, μεγάλου πριμμικερίου, ἀγαπητῶν κατὰ πνεῦμα υἱῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος, τῶν Ἀλεξίων, στεργόντων αὐτὸν καὶ ἀγαπώντων καὶ παντὸς τοῦ ἐκεῖ λαοῦ ὡς ἐξ ἀρχῆς ἤδη προάγει τοῦτον δὴ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Πολυστόλου, καὶ μετατίθησιν εἰς τὴν ἀγιωτάτην ταύτην μητρόπολιν Χριστουπόλεως· ὅθεν καὶ ἀπολύουσα ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν παροῦσαν ταύτην συνοδικὴν πράξιν, κοινῇ πάντων ἐπ' αὐτῇ συμφηρισαμένων τε καὶ γνωμοδοτησάντων τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ τε Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ἀλανίας καὶ Σωτηροπόλεως καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος Μελιτήνης, τοῦ Ποντοπρακλείας, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Μύρων, τοῦ Βρύσεως, τοῦ Μιλήτου, τοῦ Ἀθηνῶν, τοῦ Ζηχίας, τοῦ Ἀμάστριδος, τοῦ Ῥωσίου καὶ τοῦ Μαρωνείας καὶ τοῦ Λήμνου, ἀποκαθίστησι τόνδε τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Πολυστόλου μητροπολίτην Χριστουπόλεως, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργόν, κῦρ Πέτρον, ὀφείλοντα ποιμαίνειν καὶ διαξάγειν τὸν ὑπ' αὐτῷ λαὸν κανονικῶς κ. ε. λ. †.

† Μηνὶ ἀδγοόστῳ ἰνδ. γ' †.

CCXXI. (6873—1364) septembri. ind. III.

Metropolitā Alanīae et Soteropolēos confirmātur in ecclesiis ei collatis.

Περὶ τοῦ Ἀλανίας καὶ Σωτηροπόλεως, δπως ἡγῶνται αἱ βασιλικαὶ ἐκκλησίαι.

† Ἐφθάσε μὲν ἤδη πρὸ χρόνων πολλῶν ἡ ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ Σωτηροπόλεως ἐνωθεῖσα τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Ἀλανίας κατὰ λόγον ἐκιδόσεως, καὶ διέμεινε ἡ ἕνωσις αὕτη τῶν ἀγιωτάτων ἐκκλησιῶν μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἐτέλουν αἱ βασιλικαὶ ἐκκλησίαι ὑπὸ ἐνὶ μετροπολίτῃ· ἐπεὶ δὲ τοῦ πρὸ ἡμῶν πατριάρχου διὰ τινὰ μεσολαβήσαντα σκάνδαλα μεταξὺ ἐκείνου καὶ τοῦ Ἀλανίας, κῆρ Σομεῶν, ἠθέλησεν ἐκεῖνος καὶ ἐχειροτόνησεν ἐν τῇ Ἀλανίᾳ ἰδίως μητροπολίτην, τοῦτοιο περιόντος, κἀνεσθῆεν καταλαβὼν οὗτος ἐνταῦθα καὶ κινήσας τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος καὶ ἐπὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου κατὰ τὸ ἐνδεδομένον αὐτῷ, καὶ ἐξετασθέντων τῶν κατ' αὐτὸν ἀκριβῶς πολλὰκις, ἐδικαιώθη δι' ἐγγράφου φήφου συνοδικῆς, ὥστε εἶναι μὲν τὸν αὐτὸν πάλιν μητροπολίτην Ἀλανίας καὶ Σωτηροπόλεως, καὶ ἔχειν πάντα τὰ δίκαια καὶ προνόμια αὐτοῦ, τὰ ἐντὸς δηλονότι τῆς Τραπεζοῦντος, ἤγουν τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τὴν εὐρισκομένην ἐντὸς αὐτῆς ἐκ' ὀνόματι τιμωμένην τῆς θεοτόκου τῆς παραμοθίας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὴν κληρικοὺς καὶ τὰ ἄλλα πάντα δίκαια καὶ προνόμια, ὅσα κέκτηται ἡ μητρόπολις αὕτη ἐν τε τῇ πόλει Τραπεζοῦντος καὶ ταῖς ὑπ' αὐτὴν χώραις καὶ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ Σωτηροπόλεως, ἤγουν τῆς ὑπεράγνου θεοτόκου τῆς Ἀθηνωτίσσης τῆς καὶ Λαζικῆς, ἔτι τε καὶ τὰ περὶ Ἀλανίαν καὶ Καυκασίαν καὶ Ἀχωσίαν, τὸν δὲ γε ἀκανονίστως χειροτονηθέντα ἐκεῖνον ἔχειν τὴν κατεπέκεινα τούτων. καὶ οὕτω τούτων προβάντων φθάσει ἐκστὰς τοῦ βίου ἐκεῖνος, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ πρὸ ἡμῶν πατριάρχης, καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐκανελευθούσης, εὐδοκίᾳ θεοῦ, εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, κατέλαβεν ἀρτίως εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ὅδε ὁ μητροπολίτης Ἀλανίας, καὶ ἀνήνεγκε ταῦτα πάντα. συνδιασκεφαμένη τοῖνον ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν δηγγύρεως τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ποντοπρακλείας, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Μόρων, τοῦ Ἀθηνῶν, τοῦ Βρόσεως, τοῦ Ματρά-

χων και Ζηχίας, τοῦ Ἀμάστριδος, τοῦ Ρωσίου, τοῦ Χερσώνος και τοῦ Μαρωνείας, διέγνω και ἀπεφώνησαν, εὕρισκεσθαι πάλιν κατά τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐκείνην ἀρχαίαν κατάστασιν και συνήθειαν κατά τὰς ἐμφανισθείσας παρ' αὐτοῦ συνοδικὰς παλαιγενεῖς πράξεις και τὰς ἐπ' αὐταῖς τῶν αἰιδίμων βασιλέων διὰ χρυσοβούλλων και τὰς ἑσπερον γενοῦσας ἐπὶ τοῦ αἰιδίμου πατριάρχου, κῦρ Ἰσιδώρου, και τοῦ ἐπ' αὐτῷ προβαίνοντος σεπτοῦ χρυσοβούλλου τοῦ βασιλέως τοῦ ἀγίου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ἔνθεν τοι και καθέξει οὗτος δὴ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Ἀλανίας και Σωτηροπόλεως και τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Μελιτηνῆς, ὑπέριμος και ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος και συλλειτουργός, πάντα τὰ ἀνωτέρω εἰρημμένα δίκαια τῆς αὐτοῦ μητροπόλεως Ἀλανίας και Σωτηροπόλεως, καθὼς εἶχε ταῦτα και πρόην, ποιῶν ἐπ' αὐταῖς τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ ἐκκλησιαστικὰ ἔργα και τὰς πράξεις και ἀποφερόμενος πάντα τὰ ἀνήκοντα αὐτῆς δίκαια. και εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀπολέλοται και ἡ παροῦσα συνοδικὴ πρᾶξις, μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδ. γ' †.

CCXXII. 6874 (1365) decembri. ind. IV.

Patriarcha concedit, ut vinea infantis cuiusdam vendatur.

† Τὸ ἴσον τοῦ εἰς τὰς Σέρρας γράμματος ἐπὶ ἐκποιήσει κτημάτων παιδὶ.. τοῦ Βατοφόρου †.

† Ἐπεὶ ὁ ἀπὸ τοῦ εὐαγοῦς βασιλικῆς κλήρου Μανουὴλ ὁ Βατοφόρος και ὁ γυναικάδελφος αὐτοῦ, Ἀθανάσιος ὁ Κούπιστας, ἀνήνεγκαν, τῇ ἡμῶν μετριότητι, ὅτι ἀποθανούσης τῆς γυναικὸς τοῦ Βατοφόρου ἐπὶ παιδὶ τριετῆ και καταλιπούσης οἴκημα και εἰ δὴ τινα και ἀμπέλια τῆς οἰκίας προικὸς περὶ τὰς Σέρρας, βούλονται οὗτοι διαπράσαι ταῦτα πρὸς τὸν βουλόμενον ἐξωνήσασθαι, διὰ δὲ τὸ εἶναι τὸ παιδίον ἀτελοῦς ἡλικίας και φρονήματος, μήποτε ἐμποδιοθῆ ἤδε ἡ πράξις, ἐδεήθησαν οὗτοι τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀπολυθῆναι γραφὴν αὐτῆς εἰς τὴν ἐξῆς ἀνενοχλησίαν τοῦ ἐξωνησομένου· τὴν τούτων προσηκαμένη δέησιν αὕτη τὸ παρὸν ἀπολύσει, δι' οὗ και παρακελεύεται, ἀπεμποληθῆναι ταῦτα χωρὶς δισταγμοῦ και ἀμφιβολίας, οὐδὲ γὰρ εἴπερ τὸ παιδίον ἀνδρωθὲν κινήσειε ποτε ἀγωγὴν ἴσως ἀφῆλικιότητος, ζημιωθῆσεται ὁ ἐξωνήσας και ἄκυρος ἡ πράξις γενήσεται, ὅτι προτροπῇ τῆς ἡμῶν ἐγένετο μετριότητος, και οὕτως, ὥστε μετακομισθῆναι τὸ τίμημα

τὰ ὑπέρπουρα πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ ἀγορασθῆναι ἐναυθῶα κατὰ τὴν μεγάλην πόλιν, ἐν ᾗ καὶ τὸ παιδίον εὐρίσκεται, κτήματα λόγῳ τοῦ παιδίου. ὀφείλει δὲ καὶ ὁ Ἀμεινσίλης Βαντιμοίρης ὁ ἀπερχόμενος ἐκεῖσε διακομίσαι τὰ ὑπέρπουρα τοῦ τιμήματος πάντων, τοῦ ἀμπελίου, τοῦ οἰκήματος καὶ τῶν εἰδῶν, ἀκαινοτόμητα καὶ ἀμείωτα, καὶ ὁ πρὸς μητρός θεῖος τοῦ παιδίου, ὁ Κούκιστας, ποιῆσαι τὴν πρᾶσιν ἀδολιεύτως καὶ καθαρῶς, ὡς ἐπιτιμίου ἐκκλησιαστικοῦ ἐπενεχθέντος κατὰ τοῦ δολευσαμένου ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ πράσει, ἀγαγεῖν δὲ καὶ τὸ πρατήριον ἐναυθῶα, τὸ ἴσον δηλονότι, ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ τοπικοῦ ἀρχιερέως, διὰ τὸ ἀδιάβλητον, ἐκτρέφειν δὲ τὸ παιδίον, τὸν Βατοφόρον, ὡς ὁ φυσικὸς καὶ γραπτὸς ἀπαιτεῖ νόμος, διαγορεύων· οἱ πατέρες ἐξ ἀνάγκης ὀφείλουσι τοὺς οἰκίους παῖδας ἐκτρέφειν. τοῦτου ἕνεκεν ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα, μ η ν ι · δ ε κ ε μ β ρ ι φ ἰ ν δ. δ' †.

CCXXIII. 6874 (1366) maio. ind. IV.

Lira monasterii Brontochii in Peloponneso confirmantur.

† Σιγίλλιον ἐπὶ τῇ εἰς τὴν Πελοπόννησον σεβασμῖα μονῆ τοῦ Βροντοχίου †.

Προσίμιον τοῦ Χλωροῦ.

† Εἰ δὲ διὰ τὸ πάντα νοεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ τινα κἀκεῖνα ποιεῖν, δι' αὐτὰ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς (τὰ) ἑαυτοῦ τε καὶ πολλῶν ἄλλων ἔσται βελτιῶν ὁ ταῦτα ποιῶν, τῇ πρώτῃ τάξει τῶν ἐγκωμίων ἐγκαταλέγοσι παῖδες Ἑλλήνων σοφίαν ἀσκήσαντες κοσμικὴν, πανάριστον οὕτω πως ἰνομάσαντες τοῦτον, δευτέρας δὲ πάλιν ἀξιοῦσι τῆς τάξεως τὸν ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν μὴ νενοηκότα ποιῆσαι ταῦτα, πεισθέντα δὲ τῷ μηνύσαντι καὶ εἰπόντι, ἐσθλὸν καὶ τὸν τοιοῦτον εἰπόντες, πόσων εἰκὸς ἀξιοθῆναι τῶν ἐγκωμίων παρὰ τῶν τὴν πνευματικὴν μετιόντων σοφίαν, μᾶλλον δὲ τῶν γερωῶν, παρ' αὐτῆς τῆς αὐτοσοφίας Χριστοῦ, τοὺς οἰκοθεν καὶ παρ' ἄλλων πεισθέντας ἐλέσθαι τὸ μέγιστον τῶν καλῶν, ὅπερ ἐστὶ τὸ δοξάν τινὰ καὶ τιμὴν ἐθελῆσαι τῷδε δοξασμένῳ καὶ σεβασμῖφ ὀνόματι περιθεῖναι τῆς ἀεικαρθένου καὶ θεομήτορος διὰ τὸν ἐξ αὐτῆς ἀρρήτως καὶ ὑπὲρ φύσιν βλαστήσαντα Χριστὸν καὶ θεόν, ἧ δῆλον, ὅτι τῶν κοσμικῶν ὅσφ τὰ πνευματικὰ τιμιώτερα, καὶ τούτων πάλιν αὐτῶν τὰ θειώτερα τε καὶ ὑψηλότερα, τοσοῦτῳ μειζόνων εἰκὸς ἀξιοθῆναι τοῦ-

τους και τῶν ἐπαινῶν και τῶν γερωῶν. ἐπει τοίνυν προθυμομένη τῇ ἡμῶν μετριότητι τιμῆν τινα περιθεῖναι τῇ σεβασμῖα βασιλικῇ και πατριαρχικῇ μονῇ τῇ κατὰ τὴν Πελοπόννησον διακειμένη, διὰ τὸ εἰς ὄνομα ταύτην τιμᾶσθαι τῆς παναχράντου θεομήτορος και ἐπικεκλημένης τοῦ Βροντοχίου, ἀνηνέχθη ταύτη, ὅτι προεβιβάσθη και ἐτιμήθη ἡ τοιαύτη μονῇ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου πατριάρχου, ἔτι δὲ και παρὰ τῶν λοιπῶν ἀγιωτάτων πατριαρχῶν εἰς τὴν τοῦ ἀρχιμανδρίτου και μεγάλου πρωτοσυγκέλλου τιμῆν, και ὅτι ἐξεδόθη αὐτῇ λόγῳ μετοχίου διὰ σιγίλλωδους ἐκείνου γράμματος και μονῶριον τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου και εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου περὶ τοὺς Καφαλοὺς διακειμένον, προέβησαν δὲ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ σεβασμῖα μονῇ και ἕτερα δικαιώματα οὐκ ὀλίγα, σεπτὰ δῆτα χρυσόβουλλα και πατριαρχικαι γραφαί, ἔτι δὲ και ἀπογραφικαι ἀποκαταστάσεις πολλαι και διάφοροι ἐπικοροῦσαι πᾶσαι και ββαιουῦσαι, εὐρίσκεισθαι τὸ εἰρημένον μονῶριον τοῦ θεολόγου εἰς μετόχιον τῆς τοιαύτης τοῦ Βροντοχίου μονῆς εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας και διηνεκεῖς χρόνους, ναὶ μὴν και περὶ τῶν ἐτέρων κτημάτων και μετοχιῶν αὐτῆς, ὥστε κατέχειν ταῦτα και νέμεσθαι αὐτὴν ἀκωλύτως καθάπαξ, ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ πολλῆς προθυμίας τὰ εἰρημένα δικαιώματα πάντα ἐπικοροῦσα και εἶον εἰπεῖν σφραγιδα τοῦτοις ἐπιτιθεῖσα, διὰ ββαιωσιν και ἀσφάλειαν, τὸ ταρὸν σιγίλλιον ἀπολύει, δι' οὗ και ἐν ἁγίῳ παρακελεύεται πνεύματι, εἶνα ταῦτα τὸ στέργον ἔχειν και ἀμετάθετον ἐν πᾶσιν, εἰς ὅσα δηλονότι κατὰ μέρος διαλαμβάνουσί τε και περιέχουσι, και κατέχειν και νέμεσθαι τοὺς ἐνασκουμένους αὐτῇ μοναχοὺς τὸ εἰρημένον τοῦ θεολόγου μονῶριον και πάντα τὰ αὐτῶν μετόχια τε και κτήματα κατὰ τὰς δυνάμεις και περιλήψεις τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς δικαιωμάτων ἐναφαιρέτως τε και ἀναποσπάστως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. ἐπει δ' ἀνηνέχθη και τοῦτο τῇ ἡμῶν μετριότητι, παρὰ τοῦ εἰς ἡγούμενον, ἀρχιμανδρίτην και μέγαν πρωτοσύγκελλον ἀρτίως εὐρίσκομένου τῆς τοιαύτης σεβασμῖας βασιλικῆς και πατριαρχικῆς μονῆς, τιμωτάτου ἐν ἱερομονάχοις ἰβρ Κυπριανοῦ και τῶν ἐνασκουμένων αὐτῇ μοναχῶν, ὡς ἦν ποτε χρόνος, ἐρὸ τοῦ γενέσθαι δηλαδὴ τὴν τοῦ Πέλοπος νῆσον ὑπὸ τὴν χεῖρα τῶν Ἰταλῶν, ὅτε τὸ εἰρημένον τοῦ θεολόγου μονῶριον ἐτέλει καθ' ἑαυτὸ ἐν ὑπόνομίᾳ και ἐξουσίᾳ ἰδίᾳ, μονῇ τις ὀλόκληρος οὐσα καθ' ἑαυτὴν και

μεγάλη, εδωργετηθεῖσα τὴν τοιαύτην ἔχειν αὐτονομίαν παρὰ τοῦ τότε πατριαρχέοντος διὰ σιγιλλιώδους γράμματος, ἐκηρητημένου ὄντος καὶ βάρους ἐπιτιμίου διὰ τοῦτο κατὰ τοῦ θελήσοντός ποτε τὴν τοιαύτην αὐτονομίαν αὐτῆς καθελεῖν καὶ ἑτέρουσ ταύτην (τὴν) μονὴν εἰς μετόχιον προσκόρωται· ἡ δὲ τῶν Ἱταλῶν ἐπικράτεια τὰ πλείω τῆς τοιαύτης μονῆς τῷ τότε ἀφείλετο κτήματα, καὶ ἀντὶ μονῆς μόλις μονόδριον εἶναι πεποιήκεν, οὕτως, ὡς δεδήλωται, σιγιλίου τότε μὲν ἀφανοῦς ὄντος καὶ κεκρυμμένου, ἤνικα παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου πατριάρχου εἰς μετόχιον ἐξεδίδοτο, ἀρτίως δὲ τοῦτο φανεύτος πολλή τις κατὰ τὸ εἶκόσ ἐπέπεσε τοῖς δηλωθεῖσι μοναχοῖς ἢ δειλία, μὴ ποτε (τὸ) δι' αὐτοῦ δηλούμενον ἐπιτίμιον βλάβην ἐπαγάγη ψυχαῖς ταῖς αὐτῶν, καὶ ἀνέφερον τῇ ἡμῶν μετριότητι περὶ τοῦτο, λύσειν ἑξαίτου-
 μνοι τοῦ εἰρημένου ἐπιτιμίου τοῦ περιεχομένου καὶ δηλουμένου, ὡς εἴρηται, τῷ τότε προβάντι σιγιλίῳ, ὅτε δηλονότι μονὴ μεγάλη καὶ καθ' ἑαυτὴν ἦν ἡ τῶν Καφαλῶν τοῦ ἀγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. διασκεφαμένη καὶ περὶ τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ διὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, μάλιστα δὲ διὰ τὸ συμφέρον ὑπάρχον κατὰ ψυχὴν, ἐπικρίνασα δίκαιον εἶναι, τελεῖν τὸ εἰρημένον μονόδριον οὐ καθ' ἑαυτὸ, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ θέλημα τῆς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς τῆς τοῦ Βροντοχίου, ἔχει τοῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι συγκεχωρημένον καὶ λελομένον διὰ τῆς δοθείσης αὐτῇ ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν τε καὶ ἀποστόλων, κελεύσαντος μὲν πρὸς ἐκείνους λύσειν τε καὶ δεσμεῖν ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅπερ ἂν λύσωσιν ἐπὶ γῆς, εἶναι λελομένον καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπερ δὲ δεσμεύσωσιν, εἶναι καὶ ἐκεῖ δεδεμένον, φιλανθρώπως δὲ δι' ἐκείνων καὶ εἰς ἡμᾶς τὴν τοιαύτην διαβιβάσαντος χάριν. ἐπεὶ δ' ἔτι ἀνέφερον οἱ δηλωθέντες μοναχοί, ὅτι καὶ ἕτερα κτήματα ἔχει ἡ τοιαύτη σεβασμία μονὴ καὶ παροίκους, τὰ μὲν ἐξ ἀγορασίας περιελθόντα αὐτῇ, τὰ δὲ ἀπὸ προσενέξεως τινῶν, ἀφ' ὧν, ὡς ἀνήνεγκαν, τὰ μὲν ἐξ ἀγορασίας εἰσι ταῦτα· περὶ τὴν Βρόσιον πάνσεπτον καὶ θεῖον ναὸν τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου καὶ τὸν ἐν αὐτῷ ἱερατικῶς ἐξυπηρετούμενον ἱερέα τὸν Ὀφάραν καὶ τὴν αὐτοῦ ἐξαδέλφην, μεθ' ὧν ἔχουσι κτημάτων γονικῶν τε καὶ ἀγοραστικῶν, οὕτως ἐξωνησαμένης αὐτοῦσ τῆς τοιαύτης μονῆς παρὰ Ἀγγέλου Νικολάου τοῦ Φαγομόθῃ, καὶ ἀμπέλιον περὶ

τὸν ἅγιον Στέφανον ἀπὸ τῆς γοναϊκῆς τοῦ πρωτεκδικίου ἐκείνου τοῦ Καμνῆ, καὶ μολοτόκιον περὶ τὴν Βάρσοβαν ἀπὸ Νίκωνος τοῦ Φιλοσόφου, ἕτερον ἀμπέλιον ἀπὸ τῆς Λασκαρίνης, καὶ χωράφια περὶ τοὺς Καλοβίτας ἀπὸ τοῦ ἐναρέτου ἐκείνου κ̅ρ Κωνσταντίνου, ἐξ ἀγορασίας ἔχουσα ταῦτα πάντα, ὡς εἴρηται· ἀπὸ δὲ προσενέξεως ταῦτα· ἀμπέλιον ἀπὸ τοῦ Μαγκαφᾶ ἐκείνου, ἕτερον ἀμπέλιον ἀπὸ τοῦ κ̅ρ Λέοντος τοῦ Κλαδᾶ περὶ τὴν Τρύπην, καὶ χωράφιον εἰς τὴν Καλογωνίαν καὶ πάροικον τὸν Παρδογέρην ἀπὸ τοῦ ἀρχοντος ἐκείνου, κ̅ρ Νικολάου· ἀλλὰ καὶ πάροικοι τῆς τοιαύτης μονῆς ἐξωνήσαντο ἐρείπια περὶ τὸν Θεολόγον ἀπὸ τῶν Σταματοπουλλίων, ἃ καὶ μετεποίησαν εἰς ἀμπέλια, καὶ ἤδη κατέχουσι ὁ τε Μπόχαλης καὶ ὁ Πλεισταρῆς, καὶ ἑτέροις δὲ παροίκους, ὧν τοὺς μὲν ἡ τοιαύτη μονὴ ἀνεθρέφατο, οἵτινες καὶ εἰσὶν οὗτοι· Ἰωάννης ὁ Λεονταρίτης ὁ Μάσταλης, Ἰωάννης ὁ Νικολιτζόπουλος, Γεώργιος ὁ τῆς Ἀνοφανῶ καὶ Ἰωάννης ὁ τοῦ Χειλᾶ· ἐκ δὲ προσενέξεως καὶ παραδόσεως τῶν κατὰ καιροὺς κεφαλαττικωσάντων καὶ ἑτέρων εἰσὶν οὗτοι· Χριστοφόρος ὁ Κουρτίσης, Νικόλαος ὁ Τρίκωλος, Νικόλαος ὁ Φράγκος καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Γεώργιος ὁ Βινάτος. καὶ ἐδεήθησαν οἱ δηλωθέντες μοναχοὶ ῥητῶς καὶ ταῦτα καταγραφῆναι ἐν τῇ παρόντι σιγιλλῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καθὰ δὴ καὶ δεδήλωται, ὡς ἂν ἀναφαίρετα καὶ ἀναπόσκαστα καθάπεξ διατηρῶνται ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς· τῇ τοιαύτῃ καὶ πάλιν παρακλήσει αὐτῶν προσχοῦσα ἡ μετριότης ἡμῶν παρακαλεῖσθεται αὐθις, ὡς ἂν, εἴπερ ἔχοι ταῦθ' οὕτως, δηλαδὴ ὡς ἀνήνεγκαν οἱ δηλωθέντες μοναχοὶ, ἔχη καὶ ταῦτα ἡ δηλωθεῖσα μονὴ κυρίως, δεσποτικῶς καὶ ἀναφαιρέτως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, μῆτε παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῆν περιεζωσμένων ἰσχὺν, ἀρχιερέων δῆτα καὶ ἱερέων καὶ κληρικῶν, μῆτε παρὰ τῶν τὰ κοσμικὰ καὶ δημόσια διενεργούντων ἢ καὶ εἰς τὸ κεφαλαττικὸν εὐρισκομένων τὴν τοχοῦσαν εὐρήσουσά ποτε τῶν καιρῶν διενόχλησιν καὶ ἐπήρειαν ἕνεκα τούτων, ὁ γὰρ ἐνοχλήσων αὐτῇ ἢ ἀφαιρήσων τι, ἀφ' ὧν ἡ σεβασμῖα αὐτῆ μονῆ κέκτηται μετοχιῶν καὶ κτημάτων καὶ ἄλλων δικαιωμάτων καὶ προνομίων, ὅποιος ἂν καὶ εἴη ὁ τοῦτο τολμήσων, εἴ τε τοπικὸς ἀρχιερεὺς, ὡς δεδήλωται, ἢ κληρικὸς ἢ ἀρχων ἢ καὶ δημόσιος, ἴστω, ὡς καὶ ἀπὸ θεοῦ ἔξει κατάκριμα καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐκκλησιαστικὸν καὶ κανονικὸν βᾶρος, ὡς τὰ καλῶς δεδομένα τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ καὶ τὰ

ἀφισρωμένα και ἀνατεθειμένα τῷ θεῷ δι' αὐτῆς τῆς μονῆς μετόχια τε και λοιπὰ κτήματα τε και πράγματα διασπᾶν και διαχοπάζειν πειρώμενος. ἐπὶ τούτῳ γὰρ γεγονός και τὸ παρὸν σιγίλλιον τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀνετίθη τῇ δηλωθείσῃ σεβασμιά βασιλικῇ και πατριαρχικῇ μονῇ τῆς πανάγνου και θεομήτορος και ἐπικεκλημένη τοῦ Βροντοχίου εἰς διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν και βεβαίωσιν, ἐν μηνὶ ματίῳ ἐν δ. δ' τοῦ 5008' ἔτους †.

CCXXIV. Sine anno.

Hieromonacho Neophyto committuntur metropoles Athenarum et Euripi.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ἀνατίθησι τῷ εὐλαβεστάτῳ ἐν ἱερομονάχοις ἀγαπητῷ κατὰ πνεῦμα υἱῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῦρ Νεοφύτῳ, καταστάντι πρότερον πνευματικῷ πατρὶ κατ' αὐτῆς και ἀπὸ προτροπῆς και ἐνδόσεως αὐτῆς ἀναδεξαμένῳ τὸ ἱερὸν τοῦτο τῆς πνευματικῆς πατρότητος λειτουργημα ἀρτίως, διεξάγειν και διοικεῖν τὰ δίκαια τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἀθηνῶν, ἔτι τε και τῆς Εὐρίπου, και ἔχειν ἐκ' ἀδείας θεοῦ και ἱεροῦ ναοῦ καθιεροῦν ἐν αὐταῖς και ἀναγνώστας προβιβάζειν ἀπροκριματίστως κατὰ τὴν κανονικὴν ἀκρίβειαν και παρατήρησιν, πάντα διαπραττόμενον και διενεργούοντα μετὰ πολλῆς συντηρήσεως και προσοχῆς, ὥστε μηδὲν τι φωραθῆναι ἄτοπὸν τι και παρείσπρακτον ἐργασάμενον, ἐπιτηρεῖν τε και. τοὺς πνευματικοὺς κατέρας τοὺς ἐν αὐταῖς και τοὺς εὐρισκομένους ἱερεῖς και ὑποτιθέναι αὐτοῖς και νοουθετεῖν τὰ πρὸς οἰκοδομὴν και σύστασιν τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν αὐτῶν, ὡσαύτως και τὸν ἕτερον λαὸν τὸν χριστῶνομον τοῦ κορίου διδάσκειν και ἐπιστρέφειν ἀπὸ τῶν ἀτόπων και κακῶν ἔργων ἐπὶ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ καλοῦ και τῆς ἀρετῆς και τῆς σεμνῆς πολιτείας και χριστιανικῆς εὐκοσμίας και καταστάσεως, ὥστε ἀπέχειν ἀθεμιτογαμίας, τριγαμίας, ἀνηβότητος και τῶν ἄλλων κεκωλομένων γάμων και πάντων ἀπλῶς τῶν ἄλλων παρανόμων ἔργων τῶν προεγουόντων τοῖς ταῦτα ἐργαζόμενοις ψυχικὴν βλάβην τε και ἀπώλειαν. ὀφείλει οὖν ὁ εἰρημένος ἱερομόναχος και δικαίῳ τῶν εἰρημένων ἐκκλησιῶν ποιεῖν πάντα συντηρημένως και προσεκτικῶς κατὰ τὴν παρακείμεσιν τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἀπολέλυται αὐτῷ και τὸ παρὸν ἐγκατηριώδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῷ δι' ἀσφάλειαν,

τὸν ἅγιον Στέ-
 Καμνή, καὶ ρ-
 φου, ἕτερον ἀ-
 βίτας ἀπὸ τοῦ
 σα ταῦτα πο-
 τοῦ Μαγκα-
 Κλαδά περι-
 ροικον τὸν
 ἀλλὰ καὶ
 Θεολόγον
 καὶ ἦδη,
 δὲ παρο-
 εἰσὶν οἱ
 λιτζόπι.
 ἐκ δὲ
 σάντω
 ὁ Τρ
 γιος
 ταῦ
 κα-
 πο
 π
 η

....., ἔσται ἀδελφὸς κατὰ τὴν
 τῶν μετριότητα. τὰ
 ἔδωκεν ἀδελφῷ ἢ μετριότη-
 πρὸς Ἀθηνῶν, μετὰ ταῦτα
 ἐπιστολὴν ἐν ταῦταις τοιοῦτέ τι
 ὑποτασσόμενος καὶ αὐτὸς
 πάντα καὶ ὑπεικὼν ἀδελφῷ χωρὶς
 μένων μέντοι πνευματικῶς
 τῶν μετριότητος †.

..... (166) maio. ind. IV.

..... Iulii cuiusdam.

Βασιλείου τοῦ ἀπὸ τῆσαν-
 †.

..... πατριάρχου ἐκείνου, κὺρ Καλλί-
 συναθροισθῶν ἐκείνῳ καὶ τῶν
 τῆ συνόδῳ ἱερέως τις, ἠνόματι
 αὐτοῦ, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸ
 κατὰ τοῦ Βασιλείου τοῦ ὑπε-
 ὡς τῆς θυγατρὸς αὐτῶν τῇ τοιούτῃ
 ἔδεται τὴν μνηστειάν, καὶ βούλεται
 κρατῆς οὖν καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ εἶ-
 ὅπως ἔχει τὰ τῆς ὑποθέσεως, οἱ δὲ
 ζητεῖν δὲ τούτους τὴν τῆς μνηστειᾶς
 ὅτι τε οὐκ ἔχει ὁ τῆς παιδὸς πατήρ
 προῖκα, καὶ ὅτι πᾶσαι αἱ τῆς κεφαλῆς
 ἔκτερον, τοῦτο δὲ ὑπελάμβανον σημεῖον
 καὶ οὖν τοῦ πρώτου αἰτιάμα-
 ἔφη. ὅτι μόνον λαβέτω ταύτην κατὰ τὴν
 Βασιλεὺς, καὶ ἐγὼ ἀποδώσω πᾶσαν τὴν
 κατὰ τὴν περὶ δὲ τοῦ δευτέρου παρῶν ἐκείσε ὁ
 καὶ προτρακεῖς ἰδεῖν τὴν τῆς παιδὸς
 καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἢ τῶν τριχῶν πῶσις, εἶπεν,
 τῆς κεφαλῆς, εἰ δὲ ἐπιμελεῖται
 κατὰ τὴν, ἐγὼ ποιήσω, ὥστε πάλιν ἐκπύσεται τρι-

α. οὐ γὰρ φόβος τοιοῦτος, τῆς ἰερέως δηλαδὴ νόσου τῆ τῶν τριῶν νόσει περιγίνεται. τούτων οὕτω λαληθέντων ὁ πατριάρχης εἶπε τῷ τῷ Βασιλείῳ πατρὶ, ὅτι, ἴδε, οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχεις, ὥστε διαλύσαι τὴν ἐπὶ τῷ σῶ υἱῷ μετὰ τῆς τοιαύτης παιδὸς μνηστειάν· οἱ δὲ σφόδρα ἀντέκειντο, τὴν διάλωσιν αἰτούμενοι. εἶτα ἠρώτησεν ἡ σύνοδος, ποταπὴ μνηστειὰ ἐγένετο; καὶ εἶπον, ὅτι τοῦ ἱερέως σταθέντος ἔμπροσθεν τοῦ εἰκονοστασίου καὶ βαλόντος ἐπιτραχήλιον καὶ μνημονεύσαντος τῶν βασιλέων καὶ τοῦ πατριάρχου καὶ εὐχὴν εἰπόντος ἐπὶ μνηστειᾷ ἐγένετο ἀλλαγὴ ἔγκολπιων. ἐρωτηθέντες οὖν συνήθως οἱ ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς, τίνα γνώμην ἔχουσι περὶ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, εἰαὶ ἀναγνώστῃς ἦν ὁ Βασιλεῖος καὶ κληρικός τῆς μεγάλης ἐκκλησίας; ἀπεφάνησαν, ὅτι εἰ μὲν λάβοι τὴν τοιαύτην θυγατέρα τοῦ ἱερέως τοῦ Παγκρατίου εἰς γυναῖκα κατὰ τὴν ἦν ἐποίησαντο μνηστειάν, οὕτως ἀναχθῆσεται καὶ εἰς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα· εἰ δὲ τοῦ τοιοῦτου συνοικεσίου διαλοθέντος ἑτέραν οὕτος ἀγάγοιτο, οὐδέποτε ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην προβιβασθῆσεται. εἶχε μὲν οὕτω τὰτα. εἶτα τοῦ παναγιώτατου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν τῆς πατριαρχείας ἐπανελθόντος θρόνον, ἑτέραν ἀγαθόμενος ὁ Βασιλεῖος γυναῖκα καὶ λαθῶν καὶ ἀπατήσας πάντας ἔχειροτονήθη διάκονος, ὅστις δὲ τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως μαθὼν ὁ παναγιώτατος δεσπότης ἡμῶν, ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης, τοῦτον μὲν ἐπέσχε τῆς διακονίας, μέχρις ἂν ἐξετασθῇ τὰ τῆς ὑποθέσεως, μετακαλεσάμενος δὲ τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Βρούσεως καὶ ὑπέρτιμον ἠρώτησε τοῦτον, εἰ σύνοιδὲ τι περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ ὅς διηγήσατο ἅπαντα κατὰ τὸν ἀναγεγραμμένον τρόπον, ὅπως παρηκολούθησεν, εἰς ὧν καὶ αὐτὸς τῶν τῆς συνόδου ἐκείνης ἀρχιερέων, εἶτα ἐρωτηθεὶς, εἰ καὶ ἑτέρος τις τῶν εὐρισκομένων ἐν τῇ θεομεγαλόντῳ Κωνσταντινουπόλει νῦν ἀρχιερέων τότε παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ, εἶπε, τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Ἑρακλείας εὔρεσθῆναι, ὅς καὶ μνησθεὶς παραγενέσθαι μὲν ἐνταῦθα οὐκ ἐδύνατο, ἀσθενὴς ὢν, ἐμήνησε δὲ μεμνησθαι καὶ ἐκείνον, τοιαύτην ὑπόθεσιν λαληθῆναι τότε ἐπὶ τοῦ πατριάρχου κῆρ Καλλίστου, μὴ μέντοι γε καὶ τὸν ἄνθρωπον εἰδέναι, ὅποιός ἐστι· ὁ ἐπισχεθεὶς μὴ προβιβασθῆναι· ἐπὶ τὸν τῆς ἱερωσύνης βεβημόν. ὁ γοῦν παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης, μετακαλεσάμενος καὶ ἑτέρους δύο ἱερωτάτους ἀρχιερεῖς καὶ ὑπερτίμους, τὸν Ἐφέσου καὶ τὸν Ἀδριανουπόλεως κοι-

νοῦται τὰ τῆς ὑποθέσεως μετ' αὐτῶν, τριῶν ὄντων μετὰ τοῦ Βρόσεως, ὡς εἶρηται, δε καὶ πάλιν προτροπῇ τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου διητήσατο ἅπαντα τὰ κατὰ τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν, καὶ κελεύσαντος πάλιν αὐτοῦ ἐρωτηθῆναι τούτους, τίνα γνώμην ἔχουσι περὶ τοῦ Βασιλείου, εἴπερ δεῖ εἶναι τοῦτον διάκονον ἢ οὐ, καὶ ὄρισαντος, μὴ δεῖσθαι ἐτέρων ἀρχιερέων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ὑπόθεσιν, τῶν ἱερῶν κανόνων διακελευομένων, ὑπὸ τριῶν ἐπισκόπων ἐξετάζεσθαι τὸν διάκονον, εἶπον ἐκ κοινῆς φήφορ καὶ γνώμης καὶ ἀποφάσεως, εἶναι καθρημένον παντελῶς τὸν τοιοῦτον Βασιλεῖον, ὥστε μηδέποτε εἶρεῖν αὐτὸν ἀνάκληρον εἰς τὴν ἱερωσύνην, ἅτινα ἐπεκύρωσε καὶ ὁ παναγιωτάτος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμηνικός πατριάρχης. διὰ ταῦτα γοῦν ἐνεγράφη τὰ τῆς τοιαύτης καθαιρέσεως τῷ κωδικίῳ, ὥστε μηδέποτε ἀναχθῆναι τὸν τοιοῦτον Βασιλεῖον εἰς ἱερωσύνην. ἐγένετο δὲ ἡ τοιαύτη καθαιρέσις μηνὶ ματίῳ ἰνδ. δ' Ϛ.

CCXXVI. (6874—1366) iulio. ind. IV.

Monasterio S. Petri apud Cafa, ecclesiae Sugdaesae, confirmantur iura monasterii patriarchalis.

† Ἐπει εὐρίσκεται ἀνέκαθεν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Καφᾶ ἐν τῷ Παλαιῷ Λιμένι μονόδριον πατριαρχικὸν εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ τιμίου Πέτρου, ἀφ' οὗ δίδοται ἐτησίως εἰς τὸ πατριαρχικὸν κελλίον τὸ συνηθεὶς κανονικόν, ἀνέφερε δὲ ἀρτίως εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ὁ ὢν ἐν τῷδε τῷ μονοδρίῳ καθηγούμενος, ὁ εὐλαβέστατος ἱερομόναχος κδρ Βαρλαάμ, πορίσασθαι γράμμα αὐτῆς ἐπὶ τῷ συντηρεῖσθαι τοῦτο ἀνεπαφὸν ἀπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέων Σουγδαίας, μήτε τινὸς ἀκαιτήσεως ἐξ αὐτοῦ γενησομένης παρ' αὐτῶν, μήτε μὴν οἰασθῆτινος συζητήσεως, ἀλλ' ὡς ἀνωθεν εἰς δεῦρο διατηρεῖτο ἐλεύθερον καὶ ἀνώτερον τῆς ἐνεσθῆεν ἐπηρείας ὡς πατριαρχικόν, οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς διαμένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀνενοχλησίας, ἢ μετριότης ἡμῶν τὴν αὐτοῦ ζήτησιν προσδεξαμένη, τὸ παρὸν ἀπολβεῖ, δι' οὗ καὶ παρακαλεῖται ἐν ἀγίῳ πνεύματι διατηρεῖσθαι τὸ τοιοῦτον πατριαρχικὸν μονόδριον τοῦ τιμίου πρεσβυτέρου ἀνώτερον πόσης ἐπηρείας καὶ συζητήσεως ἀπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἱερωτάτων μητροπολιτῶν Σουγδαίας καὶ πάντων τῶν τοῦ κλήρου τῆς κατ' αὐτοὺς ἐκκλησίας, τὸν δὲ κατὰ καιροὺς ἀποσταλλόμενον μετὰ γραμμάτων τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν εἰς τὰ

ἐπεὶ μέρη πατριαρχικῶν ἐξαρχικῶν δικαίων εἰσέρχασθαι εἰς τὸ τοιοῦτο μονόδριον καὶ ἀπολαβεῖν τῆς συνήθους κυβερνήσεως, μὴ μέντοι γε καὶ ἀπαιτεῖν τι χάριν κανονικοῦ ἢ ἐνοχλεῖν αὐτῶ ἔξω τοῦ πρέποντος, τὸν γε μὴν εἰρημένον εὐλαβέστατον κῆρ Βαρλαάμ, καθηγοούμενον εὐρισκόμενον ἐν τῷδε τῷ μονοδρίῳ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μοναχῶν προϊστάμενον καὶ τὰ εἰς φυγικὴν αὐτῶν λουιτέλειαν εἰσηγούμενον, αὐτὸν πέμπειν καὶ τὸ κανονικὸν εἰς τὸ πατριαρχικὸν κελλῖον καθ' ἕκαστον ἔτος ἀνοστερήτως. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀπολέλυται αὐτῷ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Ἐγράφη τῇ ἕκτῃ τοῦ ἰουλίου μηνός τῆς δ' ἰνδ. †.

CCXXVII. (6876—1368) iulio. ind. VI.

Dionysius Tramarus fit abbas monasterii Cyrici et Iulittas Sosopoli.

† Μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ς' †.

† Ἐπεὶ ὁ τιμώτατος ἐν μοναχοῖς, κῆρ Διονύσιος ὁ Τζαμάγκος, ἀγαπητὸς κατὰ πνεῦμα οἶός τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀνέφερε καὶ ἐζήτησε τὴν ἡμῶν μετριότητα, τὸ ἐν τῇ Σωζοπόλει πατριαρχικὸν μοναστήριον, εἰς ὄνομα τιμώμενον τῶν ἁγίων μαρτύρων Κυρίκου καὶ Ἰουλίτης, ποιησάμενος ἔγγραφον ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἵνα πρῶτον μὲν γένηται παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ κατὰ τὰ ἐμπεριελημμένα τῇ τοιαύτῃ ὑπόσχεσαι αὐτοῦ, ἔπειτα καὶ ὅσα ἀφορῶσιν εἰς βελτίωσιν καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπίδοσιν τῆς τοιαύτης μονῆς δι' οἰκείων αὐτοῦ ἐξόδων, ὥστε ἐπαναγαγεῖν πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, ἐλαττωθεῖσαν δὲ ἀμελείας τῶν πρώην ἡγουμενικῶς προστάτων αὐτῆς, κἀντεῦθεν εὐρίσκηται ἀμεταστάτως ὡς καθηγοούμενος καὶ οἰκοκύριος, ἕως ἂν περιῆ τῷ βίῳ, διδῶν τε καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀποκαυκίσεως, τῆς νύμφης τοῦ μεγάλου οἰκονόμου ἐκείνου, ὅσα συνεφώνησε μετ' αὐτῆς διδόναι πρὸς αὐτὴν, ἔχουσαν δίκαιον κτητορικὸν εἰς τὴν μονὴν, ὡς διέξεισι τὸ πρὸς αὐτὴν πρότερον γεγηνός γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἐπὶ τῷδε τῇ ὑπόσχεσαι αὐτοῦ ἐδέξατο τὴν ζήτησιν αὐτοῦ ἢ μετριότητος ἡμῶν, ἧδη ἀπολύει τὸ παρὸν ἐκδοτήριον γράμμα πρὸς αὐτὸν, δι' οὗ παρακαλεῖται ἐν ἀγίῳ πνεύματι, ἵνα τῶν δύο τούτων γινομένων παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ῥηθείσαν ὑπόσχεσιν, τῆς τε δηλονότι δι' οἰκείων αὐτοῦ ἐξόδων βελτιώσεως τε

καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπιδόσεως τοῦ μοναστηρίου καὶ τῆς πρὸς τῆν τοιαύτην Ἀποκαύκισσαν δόσεως, καθὼς συνεφώνησε μετ' αὐτῆς, εὐρίσκηται ἐφ' ὅρα τῆς αὐτοῦ ζωῆς ὁ τιμιώτατος οὗτος κῆρ Διονύσιος εἰς τὴν ἡγουμενεῖαν τῆς τοιαύτης μονῆς, καὶ ἔχη τὴν κατοχὴν καὶ διοικήσιν αὐτῆς ἀμεταστάτως, μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν εὐρίσκηται πάλιν τὸ μοναστήριον ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν ἐξουσίαν, ὅθεν ὑφείλουσιν ὅ τε προηγούμενος καὶ οἱ ἐκεῖ μοναχοὶ ἀποδιδόναι αὐτῷ τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ εὐκείθειαν καὶ ὑπέκειεν αὐτῷ, ἐφ' οἷς ἂν μέλλοι λέγειν αὐτοῖς καὶ εἰσηγεῖσθαι, ἀφορώσιν εἰς λουιτέλειαν αὐτῶν καὶ ἐπίδοσιν τῶν προσόντων τῇ τοιαύτῃ σεβασμῆι μονῇ· εἰ δ' Ἰσως ὁ προηγούμενος οὗτος οὐκ ἐθέλει τὴν ὑφειλομένην αὐτῷ εὐκείθειαν ἀποδιδόναι, ἀλλὰ χωρεῖν εἰς ὀχλήσεις καὶ σκάνδαλα, εἰ μὲν οὐδὲν ἀπειράτο κατὰ μοναχὸς ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ, ἔχειν ἄδειαν τὸν τοιοῦτον καθηγούμενον κῆρ Διονύσιον ἐκβάλλειν αὐτὸν τοῦ μοναστηρίου· εἰ δὲ ἐν αὐτῷ περιβάλλετο τὰ τῶν μοναχῶν, ἀναφέρειν τὰ περὶ αὐτοῦ τόνδε τὸν καθηγούμενον τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ γίνεσθαι παρ' αὐτοῦ τὴν προσήκουσαν διόρθωσιν. ὑφείλει δὲ διδόναι οὗτος καὶ τὸ σώνηδες κανονικὸν καὶ τὸ κανίσιον εἰς τὸ πατριαρχικὸν κελλίον †.

CCXXVIII. (6873—1365) ianuario. ind. III.

Esaias monachus excommunicatur.

† Καθαίρεσις τοῦ μοναχοῦ Ἡσαίου τοῦ ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου μετὰ ἀπάτης διακόνου γενομένου †.

† Μηνὶ Ιανουαρίῳ ἰνδ. γ', προκαθημένος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνεδριαζόντων τῇ μετὰ τὴν ἀγιωσύνη αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνας, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Λαοδικείας, τοῦ Μύρων, τοῦ Τραϊανουπόλεως, τοῦ Βρούσεως, τοῦ Ἀθηνῶν, τοῦ Τραπεζοῦντος, τοῦ Αἴνου, τοῦ Ἀμάστριδος καὶ τοῦ Σωζοπόλεως, ἐλαλήθησαν αἰτιάματα κατὰ τινῶν τῶν ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς ἐπιλεγομένης τῆς Πέτρας μοναχῶν, ἀφ' ὧν ἦσαν καὶ ὁ μοναχὸς Ἡσαίας καὶ ὁ Μερκούριος, τάδε αἰτιάματα ἦσαν ταῦτα· ὡς ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς ὁ μοναχὸς Ἰλαρίων ἀπέλασεν ὑπέροτρα ἀπὸ τοῦ κελ-

λιοῦ αὐτοῦ, ἄτινα καὶ πολλὸς ἦν ἀνερευθῶν καὶ ζητῶν, καὶ κατατιωμένους
 τινῶν ἀπὸ τῶν μοναχῶν, ὡς ὑποφίαν ἔχων ἐν αὐτοῖς· ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμε-
 ρῶν εἰσηλθὼς εἰς τὸ μοναστήριον γόης τις, καὶ εἶπεν, δόνασθαι εὐρεῖν τὰ
 ὑπέρπορα, εἰπεῖν δηλονότι τὸν κεκλοφῶτα, εἴπερ οἱ ὑποκτετόμενοι ἅπαντες
 δώσοσιν ἐνέχυρα ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. ὁ οὖν ἀπολέσας τὰ ὑπέρπορα τοῦτο
 ἀκούσας, παρεκίνει τοῦτους ἐνέχυρα δοῦναι, ἄτινα καὶ ἔδωκαν, διὰ τὸ
 μὴ ὑποκτετέσθαι ἐπὶ κλέον ἐπὶ τῇ τῶν ὑπερπύρων κλοπῇ. ὁ μὲν οὖν
 γόης παρὰ τῶν φίλων δαιμονίων καὶ φιλοφροδῶν οὐδὲν ἔμαθεν, ἀλλ'
 οὕτως ἀπώλοντο τὰ ὑπέρπορα, μηδ' ἐκείνου περὶ τούτων εἰπόντος τι. ἡ
 δὲ θεία σύνοδος περὶ τῶν δόντων τὰ ἐνέχυρα εἶπεν, ἐπιβεβαιώσαντος
 τοῦτο καὶ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τοῖς μὲν ιδιω-
 ταις ἕτερον δοθῆναι κανόνα, τὸν δὲ μοναχὸν Ἡσαΐαν καὶ τὸν Μερ-
 κούριον καὶ ἔτι τὸν Ἰλαρίωνα ἀπεφήνατο, μηδέποτε προβιβασθῆναι
 εἰς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, ἀλλ' ἀπολέσαι καὶ τὴν τοῦ ἀναγνώστου
 τιμῆν. εἶχε μὲν οὖν οὕτω ταῦτα. ἕτερον δὲ τοῦ μητροπολίτου Χρι-
 στιανοπούλεως εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν ἀπερχομένου ἠκολούθησε
 τοῦτῃ καὶ ὁ δηλωθεὶς Ἡσαΐας, ὃν καὶ ἐχειροτόνησε διάκονον· οὗτινος
 ἐλθόντος ἐνταῦθα, τοῦτο μαθὼν ὁ παναγιώτατος δεσπότης, ὁ οἰκου-
 μενικὸς πατριάρχης, κοινοῦται τοῦτο τοῖς περὶ αὐτὸν ἱερωτάτοις ἀρ-
 χιερεῦσι, τῷ Καισαρείας, τῷ Ἐφέσου, τῷ Ἡρακλείας, τῷ Κυζίκου, τῷ
 Νικαίας, τῷ Χαλκηδόνος, τῷ Ἀδριανουπόλεως, τῷ Ποντοηρακλείας, τῷ
 Μιλήτου, τῷ Βρούσεως, τῷ Σηλυβρίας, τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Δέρκω, καὶ
 ἐρωτηθέντες ἕκαστος περὶ τούτου, ἀπεφήναντο πάντες ὡς ἐκ κοινῆς
 γνώμης καὶ φήφου, καθηρημένον εἶναι τὸν τοιοῦτον Ἡσαΐαν, ὥστε
 μηδὲν ἀναχθῆναι αὐτὸν εἰς ἱερωσύνην, ὡς παρὰ γνώμην καὶ ἀπό-
 φασιν τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου χειροτονηθέντα· περὶ μέντοι τοῦ
 Χριστιανοπούλεως ἐτάχθη, ἵνα μνησθῆ καὶ ἔλθῃ ἐνταῦθα, καὶ τότε, εἴ
 τι δόξει τῇ συνόδῳ περὶ ἐκείνου, εἶναι μέντοι ἐκείνον ἀργόν, ἕως ἂν
 ἐνταῦθα παραγένῃται. διὰ ταῦτα ἐνεγράφη τὰ τῆς τοιαύτης καθαιρέ-
 σεως τῷ παρόντι κωδικίῳ, ὥστε μηδέποτε εὐρεῖν αὐτὸν ἀνάκλησιν
 εἰς τὴν ἱερωσύνην †.

† Μηνὶ ματφ ἰνδ. δ' †.

CCXXIX. Sine anno.

Nicēphorus Gregoras excommunicatur a Philotheo, metropolitā Selybriæ.

† Νικηφόρῳ τῷ Γρηγορᾷ καθ' τοὺς φρονόους καὶ λέγουσι καὶ ἐπεκδικούσι τὰ ἐκείνου περὶ τῶν ἄλλων θείων δογμάτων, καὶ ἐπιπερὶ τῆς παναχράντου καὶ θεομήτορος, ὅτι οὐκ εἰσήλθε δηλονότι εἰς τὰ ἄγια τῶν ἁγίων, ἐν οἷς ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς εἰσῆρχετο, ἀνάθεμα †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σηλυβρίας Φιλόθεος †.

CCXXX. Sine anno.

Episcopus Pamphili in metropolim Antiquarum Patrarum transfertur.

CCXXXI. (6875—1367) iunio. ind. V.

De hieromonacho quodam Myrone.

† Μηγί Ἰουνίῳ, κβ', ἰνδικτιῶνος ε', προκαθημένος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς καλλίους τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης αὐτοῦ τοῖς ἐν τοῖς δεξιῶσι κατηχομένοις, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Ποντοφρακλείας, τοῦ Γάνου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λευκάδος, ἐλαλήθησαν αἰτιάματα κατὰ τοῦ προηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως, τοῦ ποτε ἱερομονάχου Μύρωνος, ταῦτε ἦν· ὅτι ἐκβληθεὶς τῆς ἡγομενείας ὁρισμῶ τοῦ παναγιωτάτου δεσπότη ἡμῶν, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, οὐκ ἐδέξατο τοῦτο

reliqua desunt.

CCXXXII. (6877—1369) maio. ind. VII.

Dionysius, episcopus Athyra (τοῦ Ἀθύρα) in metropolim Aeni transfertur.

CCXXXIII. Sine anno.

Matthaeus, episcopus Faustinatorum, in metropolim Tyanorum transfertur.

CCXXXIV. Sine anno.

Patriarcha episcopum Iustinianae primae et totius Bulgariae vocat ad synodum oecumenicam, deliberaturam de unione ecclesiae orientalis cum occidentali.

† Μακαριώτατε ἐπίσκοπε τῆς πρώτης Ἰουστινιάνης Ἀχρειδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος, εἶδομαι τῷ θεῷ ὑγιαίνειν τὴν ἀγιωσύνην σου καὶ σωματικῶς, εἰς οὐστάσιν καὶ ὠφέλειαν τοῦ ὑπ' αὐτὴν χριστωνόμου πληρώματος. ὁ περιπόθητος ἐξάδελφος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ὁ κόντος Σαβοσίας, καταλαβὼν εἰς τὴν θεομετάλυντον καὶ θεοφύλακτον Κωνσταντινούπολιν μετὰ κατέργων, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ δοσκὸν ἀρχιερέα, τὸν κῆρ Παῦλον, διεκόμισε λόγους τοῦ Πάπα πρὸς τὸν κράτιστον καὶ ἅγιόν μου αὐτοκράτορα περὶ τῆς ἐνώσεως καὶ ὁμονοίας τῶν ἐκκλησιῶν, τῆς τε ἡμετέρας δηλονότι καὶ τῆς τῶν Λατίνων ὁ οὖν κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ ἔδειξε τὰ περὶ τοῦτου τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς ἀγιωτάτοις πατριάρχαις, τῷ τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῷ Ἱεροσολύμων, ἔτι δὲ καὶ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ τῶν εὐρεθέντων ἐνταῦθα ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ κοινῇ συνελθόντες καὶ ὁμοφωνήσαντες ἐφημισάμεθα, δεῖν γενέσθαι οἰκουμενικὴν σύνοδον κατὰ τὰς προγεγονυίας ἐπὶ οἰκουμενικὰς συνόδους. οἱ μὲν οὖν δύο ἀγιώτατοι πατριάρχει, ὃ τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν Ἱεροσολύμων, εὐρίσκονται ἀρτίως ἐνταῦθα, καὶ ἀποστέλλουσιν ἤδη γραφὰς πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τὰς οἰκείους συνόδους, ἵνα παραγένωνται. διεμνησάμεθα δὲ καὶ τῷ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας ἡμεῖς, ἵνα μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν πάντων ἀρχιερέων καὶ τῆς ἰδίας συνόδου ἐνι γοῦν ἀναγκαῖον ἀφικέσθαι καὶ τὴν ἀγιωσύνην σου μετὰ τῶν ὑπὸ σέ ἀρχιερέων πάντων, ἐπεὶ καθολικὴ καὶ οἰκουμενικὴ ἔσται ἡ σύνοδος, ἐπεὶ γὰρ ἡ αὐτόθι ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος αὐτὸ ἐντεῦθεν ὡς ἀπὸ πηγῆς καὶ ῥίζης ἔχει τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ὑγιᾶ καὶ ἀμώμητον πίστιν, πρόκειται δὲ ἀρτίως ὁ περὶ εὐσεβείας καὶ πίστεως σκοπὸς, ἀνάγκη πάσᾳ ἔσθι, καταλαβεῖν ἐνταῦθα τὴν ἀγιωσύνην σου, ἵνα κοινῇ διασκεφάμενοι, τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ καὶ χάριτι, δώμεν λόγον ὑπὲρ τῆς θεοσεβείας ἡμῶν καὶ τῶν ἀπταιστων περὶ θεοῦ δογμάτων, ἐρηρσιζόμενοι ταῖς θείαις γραφαῖς ταῖς εὐαγγελικαῖς τε καὶ ἀποστολικάϊς καὶ πατρικαῖς παραδόσεσι καὶ διδασκαλίαις, οὐδὲ γὰρ βουλόμεθα κἄν μίαν

τὸν ἅγιον Στέφανον ἀπὸ τῆς γυναικὸς τοῦ πρωτεκδικίου ἐκείνου τοῦ Καμνῆ, καὶ μολοτόκιον περὶ τὴν Βάρσοβαν ἀπὸ Νίκωνος τοῦ Φιλοσόφου, ἕτερον ἀμπέλιον ἀπὸ τῆς Λασκαρίνης, καὶ χωράφια περὶ τοὺς Καλοβίτας ἀπὸ τοῦ ἐναρέτου ἐκείνου κῆρ Κωνσταντίνου, ἐξ ἀγορασίας ἔχουσα ταῦτα πάντα, ὡς εἴρηται· ἀπὸ δὲ προσενέξεως ταῦτα· ἀμπέλιον ἀπὸ τοῦ Μαγκαφᾶ ἐκείνου, ἕτερον ἀμπέλιον ἀπὸ τοῦ κῆρ Λέοντος τοῦ Κλαδᾶ περὶ τὴν Τρύπην, καὶ χωράφιον εἰς τὴν Καλογωνίαν καὶ κάρουικον τὸν Παρδογίτην ἀπὸ τοῦ ἄρχοντος ἐκείνου, κῆρ Νικολάου· ἀλλὰ καὶ κάρουικοι τῆς τοιαύτης μονῆς ἐξωνήσαντο ἐρείπια περὶ τὸν Θεολόγον ἀπὸ τῶν Σταματοποουλιῶν, αἱ καὶ μετεποίησαν εἰς ἀμπέλια, καὶ ἤδη κατέχουσιν ὁ τε Μπόχαλης καὶ ὁ Πλειστάρης, καὶ ἑτέρους δὲ παροίκους, ὧν τοὺς μὲν ἡ τοιαύτη μονὴ ἀνεθρέφατο, οἵτινες καὶ εἰσὶν οὗτοι· Ἰωάννης ὁ Λεονταρίτης ὁ Μάστολης, Ἰωάννης ὁ Νικολιτζόπουλος, Γεώργιος ὁ τῆς Ἀνοφαντῶ καὶ Ἰωάννης ὁ τοῦ Χειλᾶ· ἐκ δὲ προσενέξεως καὶ παραδόσεως τῶν κατὰ καιροὺς κεφαλαττικωσάντων καὶ ἑτέρων εἰσὶν οὗτοι· Χριστοφόρος ὁ Κουρτέσης, Νικόλαος ὁ Τρίκωλος, Νικόλαος ὁ Φράγκος καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Γεώργιος ὁ Βινάτος. καὶ ἐδεήθησαν οἱ δηλωθέντες μοναχοὶ ῥητῶς καὶ ταῦτα καταγραφῆναι ἐν τῷ παρόντι σιγίλλῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καθὰ δὴ καὶ δεδήλωται, ὡς ἂν ἀναφαίρετα καὶ ἀναπόσπαστα καθάπαξ διατηρῶνται ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς· τῇ τοιαύτῃ καὶ πάλιν παρακλήσει αὐτῶν προσχοῦσα ἡ μετριότης ἡμῶν παρακλεῖσθεται αὐθις, ὡς ἂν, εἴπερ ἔχοι ταῦθ' οὕτως, δηλαδὴ ὡς ἀνήνεγκαν οἱ δηλωθέντες μοναχοὶ, ἔχη καὶ ταῦτα ἡ δηλωθεῖσα μονὴ κορίως, δεσποτικῶς καὶ ἀναφαίρετως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, μῆτε παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῆν περιεζωσμένων ἰσχῶν, ἀρχιερέων δῆτα καὶ ἱερέων καὶ κληρικῶν, μῆτε παρὰ τῶν τὰ κοσμικὰ καὶ δημόσια διενεργούντων ἢ καὶ εἰς τὸ κεφαλαττικὸν εὐρισκομένων τὴν τοχοῦσαν εὐρήσουσά ποτε τῶν καιρῶν διενόχλησιν καὶ ἐπήρειαν ἕνεκα τούτων, ὁ γὰρ ἐνοχλήσων αὐτῇ ἢ ἀφαιρήσων τι, ἀφ' ὧν ἡ σεβασμία αὐτῆ μονῆ κέντηται μετοχίων καὶ κτημάτων καὶ ἄλλων δικαιωμάτων καὶ προνομίων, ὅποιοις ἂν καὶ εἴη ὁ τοῦτο τολμήσων, εἴ τε τοπικὸς ἀρχιερεὺς, ὡς δεδήλωται, ἢ κληρικὸς ἢ ἄρχων ἢ καὶ δημόσιος, ἴστω, ὡς καὶ ἀπὸ θεοῦ ἔξει κατάκριμα καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐκκλησιαστικὸν καὶ κανονικὸν βᾶρος, ὡς τὰ καλῶς δεδογμένα τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ καὶ τὰ

ἀφιερωμένα και ἀνατεθειμένα τῷ θεῷ δι' αὐτῆς τῆς μονῆς μετόχιά τε και λοιπὰ κτήματα τε και πράγματα διασπᾶν και διαχοπάζειν κειρώμενος. ἐπὶ τούτῳ γὰρ γεγονός και τὸ παρὸν σιγίλλιον τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀνετίθη τῇ δηλωθείσῃ σεβασμίᾳ βασιλικῇ και πατριαρχικῇ μονῇ τῆς πανάγνου και θεομήτορος και ἐκκεκλημένη τοῦ Βροντοχίου εἰς διηνεκὴ τὴν ἀσφάλειαν και βεβαίωσιν, ἐν μηνὶ ματίφ ἐν δ. δ' τοῦ 5μοῦ ἔτους †.

CCXXIV. Sine anno.

Hieromonacho Neophyto committuntur metropoles Athenarum et Euripi.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ἀνατίθησι τῷ εὐλαβέστατῳ ἐν ἱερομονάχοις ἀγαπητῷ κατὰ πνεῦμα οὐφ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῦρ Νεοφύτῳ, καταστάντι πρότερον πνευματικῷ πατρὶ παρ' αὐτῆς και ἀπὸ προτροπῆς και ἐνδόσεως αὐτῆς ἀναδεξαμένη τὸ ἱερόν τοῦτο τῆς πνευματικῆς πατρότητος λειτουργημα ἀρτίως, διεξάγειν και διοικεῖν τὰ δίκαια τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἀθηνῶν, ἔτι τε και τῆς Εὐρίπου, και ἔχειν ἐκ' ἀδειας θείου και ἱεροῦ ναοῦ καθιεροῦν ἐν αὐταῖς και ἀναγνώστας προβιβάζειν ἀπροκριματίστως κατὰ τὴν κανονικὴν ἀρίθειαν και παρατήρησιν, πάντα διακραττόμενον και διενεργούοντα μετὰ πολλῆς συντηρήσεως και προσοχῆς, ὥστε μηδὲν τι φωραθῆναι ἄτοπόν τι και παρείσπρακτον ἐργασάμενον, ἐπιτηρεῖν τε και. τοὺς πνευματικούς πατέρας τοὺς ἐν αὐταῖς και τοὺς ἐδρισκομένους ἱερεῖς και ὅποιθῆναι αὐτοῖς και νοουθετεῖν τὰ πρὸς οἰκοδομήν και σύστασιν τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν αὐτῶν, ὡσαύτως και τὸν ἕτερον λαὸν τὸν χριστώνομον τοῦ κορίου διδάσκειν και ἐπιστρέφειν ἀπὸ τῶν ἀτόπων και κακῶν ἔργων ἐπὶ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ καλοῦ και τῆς ἀρετῆς και τῆς σεμνῆς πολιτείας και χριστιανικῆς εὐκοσμίας και καταστάσεως, ὥστε ἀπέχειν ἀθεμιτογαμίας, τριταμίας, ἀνηβότητος και τῶν ἄλλων κευλωμένων γάμων και πάντων ἀπλῶς τῶν ἄλλων παρανόμων ἔργων τῶν προξενούοντων τοῖς ταῦτα ἐργαζομένοις φυχικὴν βλάβην τε και ἀπώλειαν. ὀφείλει οὖν ὁ εἰρημένος ἱερομόναχος και δικαίφ τῶν εἰρημένων ἐκκλησιῶν ποιεῖν πάντα συντηρημένως και προσεκτικῶς κατὰ τὴν παρακλήσειν τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἀπολέλυται αὐτῷ και τὸ παρὸν ἐνταλτηριῶδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῷ δι' ἀσφάλειαν,

ὡς μὴ οὕτω ποιοῦντι, ὡς αὕτη παρακαλεῖται, ἔσται αὐτῷ κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην δοῦναι λόγον εὐθύνῃς πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα. ταύτην δὲ τὴν ἀνάγκην καὶ προτροπὴν οὕτως δίδωσιν αὐτῷ ἡ μετριότης ἡμῶν, μέχρις ἂν σὺν θεῷ χειροτονηθῇ ἀρχιερεὺς Ἀθηνῶν, μετὰ ταῦτα γὰρ οὐδεμίαν οὐδέλλως ἔξει ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν ἐν ταύταις τοιοῦτό τι ποιεῖν, ἀλλ' ἀργὸς διαμνεῖ καὶ ἀνενέργητος, ὑποτασσόμενος καὶ αὐτὸς τῷ γεννητομένῳ ἀρχιερεὶ Ἀθηνῶν κατὰ πάντα καὶ ὑπεικὼν αὐτῷ χωρὶς λόγου τινός καὶ τῆς τυχοῦστος προφάσεως, μένων μέντοι πνευματικὸς κατὰ τὸ ἔνταλμα, ὃ ἔχει παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

CCXXV. (6874—1366) maio. ind. IV.

Excommunicatio Basilii cuiusdam.

† Καθ' ἰρετις τοῦ Βασιλείου τοῦ ἀπὸ τῆσαν-
τος καὶ γεννημένου διακόνου †.

† Ἐτι περιόντος τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου ἐκείνου, κῆρ Καλλίστου, καὶ συνοδικῶς προκαθημένου, συνεδριαζόντων ἐκείνῳ καὶ τῶν τότε ἱερωτάτων ἀρχιερέων, παραστὰς τῇ συνόδῳ ἱερός τις, ὄνοματι Παγκράτιος, μετὰ τῆς γυναίκος αὐτοῦ, ἔχοντας μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸ θυγάτριον αὐτῶν, ἐγκλησιν ἐποιήσαντο κατὰ τοῦ Βασιλείου τοῦ ὕστερον γεννημένου διακόνου, εἰπόντες, ὡς τῆς θυγατρὸς αὐτῶν τῷ τοιούτῳ Βασιλεῖ μνηστευθείσης οὗτος ἀθετεῖ τὴν μνηστείαν, καὶ βόλεται διάλυσιν ταύτης ποιήσασθαι παραστὰς οὖν καὶ ὁ Βασιλεῖος καὶ εἰ ὁ τούτου πατὴρ ἠρωτήθησαν, εἰ οὕτως ἔχοι τὰ τῆς ὑποθέσεως, οἱ δὲ μνηστείαν μὲν εἶπον γενέσθαι, ζητεῖν δὲ τούτους τὴν τῆς μνηστείας διάλυσιν δι' αἰτίας τοιαύτας· ὅτι τε οὐκ ἔχει ὁ τῆς παιδὸς πατὴρ ἀποδύνασι, ὅσην συνεφώνησε προῖκα, καὶ ὅτι πάσαι αἱ τῆς κεφαλῆς τῆς τοιαύτης παιδὸς τρίχες ἔπεσον, τοῦτο δὲ ὑπελάμβανον σημεῖον εἶναι τῆς λεγομένης ἱεῤῥᾶς νόσου. περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτου αἰτιάματος εἶπον ἡ τῆς παιδὸς μήτηρ, ὅτι μόνον λαβέτω ταύτην κατὰ τὴν μνηστείαν εἰς γυναῖκα ὁ Βασιλεῖος, καὶ ἐγὼ ἀποδώσω πᾶσαν τὴν προῖκα, ὅσην συνεφώνησα αὐτῷ· περὶ δὲ τοῦ δευτέρου παρῶν ἔκεισε ὁ ἱερός ἐκεῖνος, ὁ Χρυστοκίρκης, καὶ προτραπεῖς ἰδεῖν τὴν τῆς παιδὸς κεφαλὴν, εἰ ἄρα τοιαύτην ἀπελεῖ νόσον ἢ τῶν τριχῶν πτώσις, εἶπεν, ὅτι ἐξ ἀμελείας μὲν αἱ τρίχες ἔπεσον τῆς κεφαλῆς, εἰ δὲ ἐπιμελείᾳ χρῆσαιντο οἱ τοιαύτης πατέρες, ἐγὼ ποιήσω, ὥστε πάλιν ἐκφύσθαι τρι-

χας, οὐ γὰρ φόβος τοιοῦτος, τῆς ἱεράς δηλαδὴ νόσου τῆ τῶν τριχῶν
 πτώσει περιγίνεται. τούτων οὕτω λαληθέντων ὁ πατριάρχης εἶπε τῷ
 τοῦ Βασιλείου πατρὶ, ὅτι, ἴδε, οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχεις, ὥστε διαλύσαι τὴν
 ἐπὶ τῷ σῶ οἴῳ μετὰ τῆς τοιαύτης παιδὸς μνηστειαν· οἱ δὲ σφόδρα
 ἀντέκριντο, τὴν διάλυσιν αἰτούμενοι. εἶτα ἠρώτησεν ἡ σύνοδος, ποταπὴ
 μνηστειὰ ἐγένετο; καὶ εἶπον, ὅτι τοῦ ἱερέως σταθέντος ἔμπροσθεν τοῦ
 εἰκονοστασίου καὶ βαλόντος ἐπιτραχήλιον καὶ μνημονεύσαντος τῶν
 βασιλέων καὶ τοῦ πατριάρχου καὶ εὐχὴν εἰπόντος ἐπὶ μνηστειᾷ ἐγένε-
 ντο ἀλλαγὴ ἐγκολπίων. ἐρωτηθέντες οὖν σονήθως οἱ ἱερώτατοι ἀρχιε-
 ρεῖς, τίνα γνώμην ἔχουσι περὶ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, ἐπὶ ἀναγνώ-
 στης ἦν ὁ Βασιλεὺς καὶ κληρικὸς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας; ἀπεφύ-
 ναντο, ὅτι εἰ μὲν λάβοι τὴν τοιαύτην θυγατέρα τοῦ ἱερέως τοῦ Παγ-
 κρατείου εἰς γυναῖκα κατὰ τὴν ἦν ἐποίησαντο μνηστειαν, οὕτως ἀνα-
 χθῆσεται καὶ εἰς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα· εἰ δὲ τοῦ τοιοῦτου συνοι-
 κείου διαλυθέντος ἑτέραν οὕτως ἀγάγοιτο, οὐδέποτε ἐπὶ τὴν ἱερω-
 σύνην προβιβασθήσεται. εἶχε μὲν οὕτω ταῦτα. εἶτα τοῦ παναγιώτατου
 ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐπὶ τὸν ὀφηλὸν τῆς πα-
 τριαρχείας ἐπανελθόντος θρόνον, ἑτέραν ἀγαγόμενος ὁ Βασιλεὺς γυ-
 ναῖκα καὶ λαθῶν καὶ ἀπατήσας πάντας ἐχειροτονήθη διάκονος, ὅστι-
 ρον δὲ τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως μαθὼν ὁ παναγιώτατος δεσπότης ἡμῶν,
 ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, τοῦτον μὲν ἐπέσχε τῆς διακονίας, μέχρις
 ἂν ἐξετασθῇ τὰ τῆς ὑποθέσεως, μετακαλεσάμενος δὲ τὸν ἱερώτατον
 μητροπολίτην Βρούσεως καὶ ὑπέριμον ἠρώτησε τοῦτον, εἰ σὺν οἰδὲ τι
 περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ ὅς διηγήσατο ἅπαντα κατὰ τὸν ἀνα-
 γεγραμμένον τρόπον, ὅπως παρηκολούθησεν, εἰς ὧν καὶ αὐτὸς τῶν τῆς
 συνόδου ἐκείνης ἀρχιερέων, εἶτα ἐρωτηθεὶς, εἰ καὶ ἑτέρος τις τῶν εὐ-
 ρισκομένων ἐν τῇ θεομεγαλόντῳ Κωνσταντινουπόλει νῦν ἀρχιερέων τότε
 παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ, εἶπε, τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Ἡρακλείας
 εὔρεθῆναι, ὅς καὶ μνησθεὶς παραγενέσθαι μὲν ἐνταῦθα οὐκ ἐδύνατο,
 ἀσθενὴς ὢν, ἐμήνησε δὲ μεμνησθαι καὶ ἐκείνον, τοιαύτην ὑπόθεσιν λα-
 ληθῆναι τότε ἐπὶ τοῦ πατριάρχου κῆρ Καλλίστου, μὴ μέντοι γε καὶ
 τὸν ἄνθρωπον εἰδέναι, ὑποτίθεται ὅτι ἐπισχεθεὶς μὴ προβιβασθῆναι· ἐπὶ
 τὸν τῆς ἱερωσύνης βαθμὸν. ὁ γοῦν παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ
 οἰκουμενικὸς πατριάρχης, μετακαλεσάμενος καὶ ἑτέρους δύο ἱερωτάτους
 ἀρχιερεῖς καὶ ὑπερίμους, τὸν Ἐφέσου καὶ τὸν Ἀδριανουπόλεως κοι-

νοῦται τὰ τῆς ὑποθέσεως μετ' αὐτῶν, τριῶν ὄντων μετὰ τοῦ Βρόσεως, ὡς εἶρηται, δε καὶ πάλιν προτροπῇ τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου διηγήσατο ἅπαντα τὰ κατὰ τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν, καὶ κελεύσαντος πάλιν αὐτοῦ ἐρωτηθῆναι τούτους, εἶνα γνώμην ἔχουσι περὶ τοῦ Βασιλείου, εἴπερ δεῖ εἶναι τοῦτον διάκονον ἢ οὐ, καὶ ὄρισαντος, μὴ δεῖσθαι ἐτέρων ἀρχιερέων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ὑπόθεσιν, τῶν ἱερῶν κανόνων διακλυομένων, ὑπὸ τριῶν ἐπισκόπων ἐξετάζεσθαι τὸν διάκονον, εἶπον ἐκ κοινῆς φήφοο καὶ γνώμης καὶ ἀποφάσεως, εἶναι καθηρημένον παντελῶς τὸν τοιοῦτον Βασιλείον, ὥστε μηδέποτε εὔρειν αὐτὸν ἀνάκλησιν εἰς τὴν ἱερωσύνην, ἅτινα ἐπεκώρωσε καὶ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. διὰ ταῦτα γοῦν ἐνεγράφη τὰ τῆς τοιαύτης καθαιρέσεως τῷ κωδικίῳ, ὥστε μηδέποτε ἀναχθῆναι τὸν τοιοῦτον Βασιλείον εἰς ἱερωσύνην. ἐγένετο δὲ ἡ τοιαύτη καθαιρέσις μ. η. ν. ι. μ. α. τ. φ. ι. ν. δ. δ' †.

CCXXVI. (6874—1366) iulio. ind. IV.

Monasterio S. Petri apud Cafa, ecclesiae Sugdaeae, confirmantur iura monasterii patriarchalis.

† Ἐπεὶ εὑρίσκεται ἀνεκὰθεν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Καφᾶ ἐν τῷ Παλαιῷ Λιμένι μονῆριον πατριαρχικὸν εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ τιμίου Πέτρου, ἀφ' οὗ δίδεται ἐτησίως εἰς τὸ πατριαρχικὸν κελλίον τὸ σὺνηθεὶς κανονικόν, ἀνέφερε δὲ ἀρτίως εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ὁ ὢν ἐν τῷδε τῷ μονῆριῳ καθηγούμενος, ὁ εὐλαβέστατος ἱερομόναχος κβρ Βαρλαάμ, κορίσασθαι γράμμα αὐτῆς ἐπὶ τῷ συντηρεῖσθαι τοῦτο ἀνεκὰφον ἀπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέων Σουγδαίας, μήτε τινὸς ἀπαιτήσεως ἐξ αὐτοῦ γενησομένης παρ' αὐτῶν, μήτε μὴν οἰαζθήτινος συζητήσεως, ἀλλ' ὡς ἀνωθεν εἰς δεῦρο διετηρεῖτο ἐλεύθερον καὶ ἀνώτερον τῆς ἐνεσθῆεν ἐπηρείας ὡς πατριαρχικόν, οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς διαμείνει ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀνενοχλησίας, ἢ μετριότης ἡμῶν τὴν αὐτοῦ ζήτησιν προσδεξαμένη, τὸ παρὸν ἀπολύει, δι' οὗ καὶ παρακαλεῖσθαι ἐν ἀγίῳ πνεύματι διατηρεῖσθαι τὸ τοιοῦτον πατριαρχικὸν μονῆριον τοῦ τιμίου πρεσβυτέρου ἀνώτερον πόσης ἐπηρείας καὶ συζητήσεως ἀπὸ τῶν κατὰ καιροὺς ἱερωτάτων μητροπολιτῶν Σουγδαίας καὶ πάντων τῶν τοῦ κλήρου τῆς κατ' αὐτοὺς ἐκκλησίας, τὸν δὲ κατὰ καιροὺς ἀποστελλόμενον μετὰ γραμμάτων τῆς ἡμῶν μετριότητος εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν εἰς τὰ

ἐκεῖ μέρη πατριαρχικῶν ἐξαρχικῶν δικαίων εἰσέρχεσθαι εἰς τὸ τοιοῦτο μονοδριον καὶ ἀπολαύειν τῆς συνήθους κυβερνήσεως, μὴ μέντοι γε καὶ ἀπαιτεῖν τι χάριν κανονικοῦ ἢ ἐνοχλεῖν αὐτῶ ἔξω τοῦ πρέποντος, τὸν γε μὴν εἰρημένον εὐλαβέστατον κ̅ρ Βαρλαάμ, καθηγούμενον εὐρισκόμενον ἐν τῷδε τῷ μονοδρίῳ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μοναχῶν προϊστάμενον καὶ τὰ εἰς φορτικὴν αὐτῶν λουσιτέλειαν εἰσηγούμενον, αὐτὸν πέμπειν καὶ τὸ κανονικὸν εἰς τὸ πατριαρχικὸν κελλίον καθ' ἕκαστον ἔτος ἀνοστερήτως. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀπολέλυται αὐτῷ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Ἐγράφη τῇ ἕκτῃ τοῦ ἰουλίου μηνὸς τῆς δ' ἰνδ. †.

CCXXVII. (6876—1368) iulio. ind. VI.

Dionysius Tsamarnus abbas monasterii Cyrici et Iulittas Sazoroli.

† Μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. 5' †.

† Ἐπεὶ ὁ τιμιώτατος ἐν μοναχοῖς, κ̅ρ Διονόσιος ὁ Τζαμάγκος, ἀγαπητὸς κατὰ πνεῦμα υἱὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀνέφερε καὶ ἐζήτησε τὴν ἡμῶν μετριότητα, τὸ ἐν τῇ Σωζοπόλει πατριαρχικὸν μοναστήριον, εἰς ὄνομα τιμώμενον τῶν ἁγίων μαρτύρων Κορίκου καὶ Ἰουλίτης, ποιησάμενος ἔγγραφον ὑπόσχεσιν πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἵνα πρῶτον μὲν γένηται παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ κατὰ τὰ ἐμπεριελημμένα τῇ τοιαύτῃ ὑπόσχεσει αὐτοῦ, ἔπειτα καὶ ὅσα ἀφορῶσιν εἰς βελτίωσιν καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπίδοσιν τῆς τοιαύτης μονῆς δι' οἰκειῶν αὐτοῦ ἐξόδων, ὥστε ἐπαναγαγεῖν κάλιν αὐτὴν εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, ἐλαττωθεῖσαν ὁξ ἀμελείας τῶν πρώην ἡγουμενικῶς προστάτων αὐτῆς, κἀντεῦθεν εὐρίσκηται ἀμεταστάτως ὡς καθηγούμενος καὶ οἰκοκύριος, ἕως ἂν περιτῇ τῷ βίῳ, διδῶν τε καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀποκαυκίσεως, τῆς νόμφης τοῦ μεγάλου οἰκονόμου ἐκείνου, ὅσα συνεφώνησε μετ' αὐτῆς διδόναι πρὸς αὐτὴν, ἔχουσαν δίκαιον κτητορικὸν εἰς τὴν μονὴν, ὡς διέξεισι τὸ πρὸς αὐτὴν πρότερον γεγρονὸς γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἐπὶ τῇδε τῇ ὑπόσχεσει αὐτοῦ ἐδέξατο τὴν ζήτησιν αὐτοῦ ἢ μετριότητος ἡμῶν, ἥδη ἀπολύει τὸ παρὸν ἐκδοτήριον γράμμα πρὸς αὐτὸν, δι' οὗ παρακαλεῖται ἐν ἀγάπῃ πνεύματι, ἵνα τῶν δύο τούτων γινομένων παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ῥηθείσαν ὑπόσχεσιν, τῆς τε δηλονότι δι' οἰκειῶν αὐτοῦ ἐξόδων βελτιώσεώς τε

καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπιδόσεως τοῦ μοναστηρίου καὶ τῆς πρὸς τὴν τοιαύτην Ἀποκαύκισαν δόσεως, καθὼς συνεφώνησε μετ' αὐτῆς, εὐρίσκηται ἐφ' ὅρα τῆς αὐτοῦ ζωῆς ὁ τιμιώτατος οὗτος κδρ Διονόσιος εἰς τὴν ἡγουμενεῖαν τῆς τοιαύτης μονῆς, καὶ ἔχῃ τὴν κατοχὴν καὶ διοικήσιν αὐτῆς ἀμεταστάτως, μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν εὐρίσκηται πάλιν τὸ μοναστήριον ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν ἐξουσίαν, ὅθεν ὀφείλουσιν ὅ τε προηγούμενος καὶ οἱ ἐκεῖ μοναχοὶ ἀποδιδόναι αὐτῷ τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ εὐκείθειαν καὶ ὀφείκειν αὐτῷ, ἐφ' οἷς ἂν μέλλοι λέγειν αὐτοῖς καὶ εἰσηγεῖσθαι, ἀφορῶσιν εἰς λυσιτέλειαν αὐτῶν καὶ ἐπίδοσιν τῶν προσόντων τῇ τοιαύτῃ σεβασμῆι μονῇ· εἰ δ' ἴσως ὁ προηγούμενος οὗτος οὐκ ἐθέλει τὴν ὀφειλομένην αὐτῷ εὐκείθειαν ἀποδιδόναι, ἀλλὰ χωρεῖν εἰς ὀχλήσεις καὶ σκάνδαλα, εἰ μὲν οὐδὲν ἀπεκείρατο κατὰ μοναχὸς ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ, ἔχειν ἄδειαν τὸν τοιοῦτον καθηγούμενον κδρ Διονόσιον ἐκβάλλειν αὐτὸν τοῦ μοναστηρίου· εἰ δὲ ἐν αὐτῷ περιβάλλετο τὰ τῶν μοναχῶν, ἀναφέρειν τὰ περὶ αὐτοῦ τόνδε τὸν καθηγούμενον τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ γίνεσθαι παρ' αὐτοῦ τὴν προσήκουσαν διόρθωσιν. ὀφείλει δὲ διδόναι οὗτος καὶ τὸ ἀνήθηδες κανονικὸν καὶ τὸ κανίσκιον εἰς τὸ πατριαρχικὸν κελλίον †.

CCXXVIII. (6873—1365) ianuario. ind. III.

Esaias monachus excommunicatur.

† Καθαίρειαις τοῦ μοναχοῦ Ἡσαίου τοῦ ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ Προδρόμου μετὰ ἀπάτης διακόνου γενομένου †.

† Μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδ. γ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγκυρῶνι αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Φιλαδελφείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ποντοπρακλείας, τοῦ Λαοδικείας, τοῦ Μύρων, τοῦ Τραπεζουπόλεως, τοῦ Βρόσεως, τοῦ Ἀθηνῶν, τοῦ Τραπεζούντος, τοῦ Αἰνίου, τοῦ Ἀμάστριδος καὶ τοῦ Σωζοπόλεως, ἐλαλήθησαν αἰτιάματα κατὰ τινῶν τῶν ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου τῆς ἐπιλεγομένης τῆς Πέτρας μοναχῶν, ἀφ' ὧν ἦσαν καὶ ὁ μοναχὸς Ἡσαίας καὶ ὁ Μερκούριος, τὰδε αἰτιάματα ἦσαν ταῦτα· ὡς ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς ὁ μοναχὸς Ἰλαρίων ἀπέλασεν ὑπέρπυρα ἀπὸ τοῦ κελ-

λίον αὐτοῦ, ἅτινα καὶ πολλοὺς ἦν ἀνδρῶν καὶ ζητῶν, καὶ κατατιώμενός τινων ἀπὸ τῶν μοναχῶν, ὡς ὑποφίαν ἔχων ἐν αὐτοῖς· ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν εἰσηλθὲ εἰς τὸ μοναστήριον γόης τις, καὶ εἶπεν, δύνασθαι εὐρεῖν τὰ ὑπέρπουρα, εἰκεῖν δηλονότι τὸν κεκλοφῶτα, εἴπερ οἱ ὑποκτετούμενοι ἅπαντες δάσσοσιν ἐνέχυρα ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. ὁ οὖν ἀπολέσας τὰ ὑπέρπουρα τοῦτο ἀκούσας, παρεκίνει τοῦτους ἐνέχυρα δοῦναι, ἅτινα καὶ ἔδωκαν, διὰ τὸ μὴ ὑποκτετέσθαι ἐπὶ κλέον ἐπὶ τῇ τῶν ὑπερπύρων κλοπῇ. ὁ μὲν οὖν γόης παρὰ τῶν φίλων δαιμονίων καὶ φιλοφροδῶν οὐδὲν ἔμαθεν, ἀλλ' οὕτως ἀπώλοντο τὰ ὑπέρπουρα, μὴδ' ἐκείνου περὶ τούτων εἰπόντος τι. ἡ δὲ θεία σύνοδος περὶ τῶν δόντων τὰ ἐνέχυρα εἶπεν, ἐπιβειβαίωσαντος τοῦτο καὶ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τοῖς μὲν ἰδιώταις ἕτερον δοθῆναι κανόνα, τὸν δὲ μοναχὸν Ἡσαΐαν καὶ τὸν Μερκούριον καὶ ἔτι τὸν Ἰλαρίωνα ἀπεφάνητο, μὴδέποτε προβιβασθῆναι εἰς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, ἀλλ' ἀπολέσαι καὶ τὴν τοῦ ἀναγνώστου τιμῆν. εἶχε μὲν οὖν οὕτω ταῦτα. ἕτερον δὲ τοῦ μητροπολίτου Χριστιανοπούλεως εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν ἀπερχομένου ἠκολούθησε τοῦτω καὶ ὁ δηλωθεὶς Ἡσαΐας, ὃν καὶ ἐχειροτόνησε διάκονον· οὗτινος ἐλθόντος ἐνταῦθα, τοῦτο μαθὼν ὁ παναγιώτατος δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, κοινοῦται τοῦτο τοῖς περὶ αὐτὸν ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Καισαρείας, τῷ Ἐφέσου, τῷ Ἡρακλείας, τῷ Κοζίκου, τῷ Νικαίας, τῷ Χαλκηδόνας, τῷ Ἀδριανοπούλεως, τῷ Ποντοηρακλείας, τῷ Μιλήτου, τῷ Βρόσεως, τῷ Σηλοβρίας, τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Δέρκω, καὶ ἐρωτηθέντες ἕκαστος περὶ τοῦτου, ἀπεφάνητο πάντες ὡς ἐκ κοινῆς γνώμης καὶ φήφου, καθηρημένον εἶναι τὸν τοιοῦτον Ἡσαΐαν, ὥστε μὴδὲως ἀναχθῆναι αὐτὸν εἰς ἱερωσύνην, ὡς παρὰ γνώμην καὶ ἀπόφασιν τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου χειροτονηθέντα· περὶ μόντοι τοῦ Χριστιανοπούλεως ἐτάχθη, ἵνα μηνυθῆ καὶ ἔλθῃ ἐνταῦθα, καὶ τότε, εἴ τι δόξει τῇ συνόδῳ περὶ ἐκείνου, εἶναι μόντοι ἐκείνον ἀργόν, ἕως ἂν ἐνταῦθα παραγένηται. διὰ ταῦτα ἐνεγράφη τὰ τῆς τοιαύτης καθαιρέσεως τῷ παρόντι κωδικίῳ, ὥστε μὴδέποτε εὐρεῖν αὐτὸν ἀνάκλησιν εἰς τὴν ἱερωσύνην †.

† Μηνὶ ματῳ ἰνδ. δ' †.

CCXXIX. Sine anno.

Nicephorus Gregoras excommunicatur a Philotheo, metropolitae Selybriae.

† Νικηφόρῳ τῷ Γρηγορᾷ καθ' τοὺς φρονόους καὶ λόγους καὶ ἐπεκδικούσι τὰ ἐκείνου περὶ τῶν ἄλλων θείων δογμάτων, καὶ ἔτι περὶ τῆς παναγράντου καὶ θεομήτορος, ὅτι οὐκ εἰσηλθε δηλονότι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἐν οἷς ἄπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς εἰσηρχετο, ἀνάθεμα †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σηλοβρίας Φιλόθεος †.

CCXXX. Sine anno.

Episcopus Pamphili in metropolim Antiquarum Patrarum transfertur.

CCXXXI. (6875—1367) iunio. ind. V.

De hieromonacho quodam Myrone.

† Μηνί ἰουνίῳ, κβ', ἰνδικτιῶνος ε', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κελλίοις τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης αὐτοῦ τοῖς ἐν τοῖς δεξιῶις κατηχομένοις, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιοσύνῃ αὐτοῦ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Ποντοπρακλείας, τοῦ Γάνου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Λευκάδος, ἐλαλήθησαν αἰτιάματα κατὰ τοῦ προηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως, τοῦ ποτε ἱερομονάχου Μύρωνος, τὰδε ἦν· ὅτι ἐκβληθεὶς τῆς ἡγουμενίας ὀρισμῷ τοῦ παναγιωτάτου δεσπότη ἡμῶν, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, οὐκ ἰδέξατο τοῦτο

reliqua desunt.

CCXXXII. (6877—1369) maio. ind. VII.

Dionysius, episcopus Athyra (τοῦ Ἀθόρα) in metropolim Aeni transfertur.

CCXXXIII. Sine anno.

Matthaeus, episcopus Faustinorum, in metropolim Tyanorum transfertur.

CCXXXIV. Sine anno.

Patriarcha episcoporum Iustinianae primae et totius Bulgariae vocat ad synodum oecumenicam, deliberaturam de unione ecclesiae orientalis cum occidentali.

† Μακαριώτατε ἐπίσκοπε τῆς πρώτης Ἰουστινιάνης Ἀχρειδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος, εἶχομαι τῷ θεῷ ὑγιαίνειν τὴν ἀγιωσύνην σου καὶ σωματικῶς, εἰς σόστασιν καὶ ἀφέλειαν τοῦ ὑπ' αὐτὴν χριστωνόμου πληρώματος. ὁ περιπόθητος ἐξάδελφος τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ὁ κόντος Σαβοείας, καταλαβὼν εἰς τὴν θεομεγάλοντον καὶ θεοφύλακτον Κωνσταντινούπολιν μετὰ κατέργων, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ δουσὸν ἀρχιερέα, τὸν κῆρ Παῦλον, διακόμισε λόγους τοῦ Πάπα πρὸς τὸν κράτιστον καὶ ἅγιόν μου αὐτοκράτορα περὶ τῆς ἐνώσεως καὶ ὁμονοίας τῶν ἐκκλησιῶν, τῆς τε ἡμετέρας δηλονότι καὶ τῆς τῶν Λατίνων ὁ οὖν κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ ἔδειξε τὰ περὶ τοῦτου τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς ἀγιωτάτοις πατριάρχαις, τῷ τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῷ Ἱεροσολύμων, ἔτι δὲ καὶ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ τῶν ἐδρεθέντων ἐνταῦθα ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ κοινῇ συνελθόντες καὶ ὁμοφωνήσαντες ἐφηρισάμεθα, δεῖν γενέσθαι οἰκουμενικὴν σύνοδον κατὰ τὰς προγεγονοίας ἐπὶ οἰκουμενικὰς συνόδους. οἱ μὲν οὖν δύο ἀγιώτατοι πατριάρχαι, ὃ τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν Ἱεροσολύμων, ἐδρίσκονται ἀρτίως ἐνταῦθα, καὶ ἀποστέλλουσιν ἤδη γραφὰς πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τὰς οἰκείους συνόδους, ἵνα παραγένηνται. διεμνησοάμεθα δὲ καὶ τῷ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας ἡμεῖς, ἵνα μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν πάντων ἀρχιερέων καὶ τῆς ἰδίας συνόδου ἐνι γοῶν ἀναγκαῖον ἀφικέσθαι καὶ τὴν ἀγιωσύνην σου μετὰ τῶν ὑπὸ σὲ ἀρχιερέων πάντων, ἐπεὶ καθολικὴ καὶ οἰκουμενικὴ ἔσται ἡ σύνοδος, ἐπεὶ γὰρ ἡ αὐτόθι ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος αὐτὸ ἐντεθεῖθεν ὡς ἀπὸ πηγῆς καὶ ρίζης ἔχει τὴν εὐσεβείαν καὶ τὴν ὑγιᾶ καὶ ἀμώμητον πίστιν, πρόκειται δὲ ἀρτίως ὁ περὶ εὐσεβείας καὶ πίστεως σκοπὸς, ἀνάγκη πάσα ἔστι, καταλαβεῖν ἐνταῦθα τὴν ἀγιωσύνην σου, ἵνα κοινῇ διασκεφάμενοι, τῇ τοῦ θεοῦ βοηθείᾳ καὶ χάριτι, δώμεν λόγον ὑπὲρ τῆς θεοσεβείας ἡμῶν καὶ τῶν ἀπταίστων περὶ θεοῦ δογμάτων, ἐρηρσιζόμενοι ταῖς θείαις γραφαῖς ταῖς εὐαγγελικαῖς τε καὶ ἀποστολικαῖς καὶ πατρικαῖς παραδόσεσι καὶ διδασκαλίαις, οὐδὲ γὰρ βουλόμεθα κἄν μίαν

συλλαβὴν ἢ μίαν κεραίαν παροραθῆναι τῶν κειμένων δογμάτων, ἀλλὰ τῶν εὐαγγελικῶν τε καὶ ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν κανόνων τε καὶ δογμάτων καὶ τῶν ἀρχαίων νομοθεσιῶν κειμένων, οὕτω καὶ ἡμᾶς δοῦναι λόγον ὑπὲρ τῶν προκειμένων ὑποθέσεων. διὰ τοῦτο καὶ πάσας σου δουλείας ἀφείς, ὅσαι καὶ οἳαί εἰσι, καὶ πάντα τὰ προκειμένα σοι δεύτερα θέμενος τοῦ περὶ εὐσεβείας λόγου, σκοῦδασον κατὰ πάσαν ἀνάγκην καταλαβεῖν ἐνταῦθα μετὰ τῶν ὑπὸ σέ πάντων ἀρχιερέων, ἐνθα γάρ ἐστι ὁ περὶ εὐσεβείας καὶ περὶ πίστεως λόγος προηγηόμενος. πάντα δεῖ παραβλέπειν τὸν πρὸς ἀλήθειαν βλέποντα. ὀφείλεις οὖν καταλαβεῖν ἐντὸς τῆς τεταγμένης διωρίας, ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ παρόντος ἰουνίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης εἰς ἰνδικτιῶνος μέχρι καὶ συμπλήρωσιν χρόνων δύο· ἐὰν δὲ παρελθούσης τῆς τοιαύτης διωρίας οὐκ ἔλθῃ ἢ ἀγισσύνη σου, ἡμεῖς οὐκέτι μέλλομεν περιμένειν, καὶ πόση ἢ ζημία ἐστί, πόση βλάβη, πόση πρὸς τούτοις ἀτιμία, τοιούτων προκειμένων ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἀπολειφθῆναι τὴν ἀγισσύνην σου τῆς τοιαύτης ἐπωφελοῦς συνελεύσεως, ὥσπερ ἐπεὶ ἔλθῃς, πόση τιμὴ καὶ δόξα, πόσον κέρδος καὶ πόση ὠφέλεια ἔσται καὶ εἰς τὴν ἀγισσύνην σου καὶ εἰς τοὺς εὐρισκομένους ἀτόθι χριστιανοὺς. σπουδασάτω τοίνυν αὕτη ἀφικέσθαι ἐνταῦθα, πάντα τὰ ἄλλα ἐλάττω θέμενος τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, γινωσκέτω δὲ ἡ ἀγισσύνη σου, ὅτι τὴν ὕγια καὶ ἀμώμητον πίστιν καὶ τὴν εὐσέβειαν ἡμῶν καὶ τὰ ὀρθὰ ταύτης δόγματα οὕτω φυλάσσομεν καὶ οὕτως ἔχομεν καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ βασιλεία, ὥσπερ καὶ πρότερον εἶχομεν, καὶ μὴ πιστεύσης τισὶ λέγουσιν ἴσως περὶ ἡμῶν ἐναντία, ἀλλ' οὕτω διακείμεθα περὶ τὰ ὀρθὰ καὶ ἀληθῆ περὶ θεοῦ δόγματα, καὶ οὕτως ἐσμέν καὶ νῦν, ὥσπερ ἤμεν καὶ πρότερον, καὶ γὰρ οὕτω συνεφωνήσαμεν μετὰ τῶν μηνυτῶν τοῦ Πάπα, ἵνα, ἐὰν φανῇ τὸ ἡμέτερον δόγμα ἐν τῇ συνόδῳ ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν κρείττον τῶν Λατίνων, ἔλθωσιν ἐκεῖνοι μεθ' ἡμῶν καὶ ὁμολογήσωσιν, ὥσπερ λέγομεν ἡμεῖς. θαρροῦμεν δὲ τῷ θεῷ, ὅτι οὕτω γενήσεται, τῇ αὐτοῦ βοηθείᾳ καὶ χάριτι. ἀκριβῶς οὖν πληροφορήθητι, ὅτι οὕτως εἶναι ταῦτα, ὡς γράφομεν τῇ ἀγισσύνη σου. γενέσθω οὖν οὕτω, καθὼς παραδηλοῦμεν αὐτῇ, ἵνα καταλάβῃ ἐνταῦθα ἡ ἀγισσύνη σου μετὰ τῶν ὑπὸ σέ ἀρχιερέων πάντων, ἐπεὶ τοιαῦταί εἰσιν ἀναγκαῖαι καὶ ἀπαραίτητοι αἱ προκειμεναὶ ἐκκλησιαστικαὶ ὑποθέσεις. ὁ πανάγα-

Φος κύριος εἶη διαφυλάττων τὴν ἀγιωσύνην σου ἀνωτέραν παντός ἀνιανοῦ συναντήματός †.

·CCXXXV. 6875 (1367) iulio. ind. V.

Archiepiscopus Leucadiæ transfertur in metropolim Naupecti.

† Πράξις συνοδικῆ ἐπὶ τῇ μεταθέσει τοῦ Ναυπάκτου ἐξ ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Λευκάδος †.

† Σκοπεῖν χρὴ καὶ τὸ τῆς φυγῆς ὄμμα πανταχοῦ περιάγειν τὸν γε ἀληθῶς εὐληφέστα παρὰ Χριστοῦ τὴν τῶν αὐτοῦ λογικῶν φαρμάκων ποιμαντικὴν προστασίαν, καὶ μὴν δὴ προόργου τίθεσθαι, ὅπως μηδὲν τι τούτων μέρος ὑποσολῶν ὁ ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν βασκαίνων πόρρω βάλλῃ τῆς προσηκούσης καὶ σωτηρίου νομῆς τῇ σπάνει καὶ ἐρημίᾳ τῶν ταῖς διδασκαλίαις ὡσπερ τοιοῦτο πόαις ἐκτρέφειν αὐτὰ δυναμένων, οὐ μόνον γὰρ ἀπολείται τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον τῇ τῆς λογικῆς ἐνδείᾳ τροφῆς, ἀλλὰ καὶ θηροὶ βορὰ ταυτὶ γενήσεται, λέγω δὴ ταῖς εὐδοκίμοις καὶ κιβδήλοισ διδασκαλίαις τῶν ἔργον ἀεὶ ποιουμένων, τὰ τῆς εὐσεβείας εὐκρινῆ δόγματα παραχαράττειν καὶ τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον ὑποσπείρειν· ὅθεν οὐδ' ἐπὶ πολὺ χρὴ παρατείνεσθαι τὸ ἀποίμαντον τῶν χηρευουσῶν ἐκκλησιῶν, μηδ' ἄνευ προέδρου ταύτας διατελεῖν, καὶ μάλισθ' ὅσαις συμβέβηκε μέσον γενῶν . . . ὡς ἐν σποδιᾷ πῶρ συγκρόπτεσθαι καὶ τὸ φαίνειν κατὰ μικρὸν ἀποβάλλειν, μὴ παρόντος τοῦ τὴν ἀναφιν δυναμένου ποιεῖν, ὁποῖον δήπου καὶ τὸ νῦν ἡμῖν ἐν λόγοις· ἢ γὰρ ταῖς μεγίσταις ἀνωθεν ἐγκριθεῖσαι τῶν μητροπόλεων ἀγιωτάτη μητρόπολις Ναυπάκτου, ἀρχιερέως γνηστοῦ χηρευούσα, φήψῃ συνοδικῇ τὸν ἑαυτῆς ποιμένα· καὶ πρόεδρον εὐληφεν, ἄνδρα συνετὸν καὶ πολλὰκις ὑπὲρ εὐσεβείας διηγωνισμένον τε καὶ παθόντα, ὡς εἰδείξεν ἢ ἡμῖν ὑπὲρ αὐτοῦ πεμφθεῖσα κοινῇ παρὰ τῶν ἐκείσε τοκαραχῶν, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἐκκρίτων τε καὶ λογάδων καὶ τῶν τοῦ κλήρου ἔγγραφος μαρτυρία, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν χειροτονίαν πρότερον τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Λευκάδος ἀνηρημένον, ἀποδιωχθέντα δ' ἐκείθεν παρὰ τῶν Ἰταλῶν, δεῖ δὴ παρὰ τῆς ἡμῶν μετρώτητος, φήψῃ συνοδικῇ, ὡς δεδήλωται, τῆς περὶ αὐτὴν ὁμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Ποντογρακλείας, τοῦ Βρύσεως, τοῦ Αἴνου, τοῦ Βιζύης, τοῦ Σηλοβρίας καὶ

τοῦ Γάνου, σεπτῶ τε κελεύσματι καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ἐφ' ᾧ τὰ τῆς ἐκκλησίας καλῶς ἴδρονται καὶ ἐοστήρικται, ἀποκατέστη τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπὶ τὴν ἀγιωτάτην μητροπόλιν Ναυπάκτου. ἔνθεν τοι καὶ ἀπολούουσα ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν παροῦσαν συνοδικὴν πράξιν πρὸς τόνδε τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Ναυπάκτου, ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχον πάσης Αἰτωλίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειτοργόν, κῆρ Ματθαῖον, δίδωσιν αὐτῷ τὴν ἀνήκουσαν τῆδε τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ πάσαν τὴν ἀρχιερατικὴν διεξαγωγὴν, ὡς γνησίῳ ταύτης ἀρχιερεῖ, δε δὴ πρὸς τῷ λαχεῖν τὴν ἐκωνομίαν τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ναυπάκτου ἔξει καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ συνδρόνου ταύτης ἐγκαθίδρυσιν. νῦν μέντοι γε ὀφείλει ἔχειν τὴν ἐαυτοῦ καθέδραν ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς τῆς ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ Ἄρτης, ἔχειν τε καὶ τὰς ὑπ' αὐτὸν ἐτέρας ἐπισκοπὰς, ἄνευ τῶν δύο ἐπισκοπῶν αὐτοῦ, τῆς τε Δρουνοπούλεως καὶ τῆς Βελᾶς, καὶ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ὑποτύπωσιν τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ τιμῆς ἐν τε καθέδραις, στάσεσιν τε καὶ συναλεύσεσιν, ἀναγνωστῶν σφραγιδας ποιεῖν, ὀποδιακόνοους τε καὶ διακόνοους προβιβάζειν καὶ προσβοτέροους χειροτονεῖν καὶ ἐπισκόπους εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν ἐκκλησίας ἐγκαθιστᾶν, ἐφευμένον καὶ τοῦτο πράττεσθαι, ἐπιλαβέσθαι δὲ καὶ πάντων τῶν ὀθενδήποτε διαφερόντων δικαίων τῇ κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτῃ μητροπόλει, ὅθεν ὀφείλουσιν οἷ τε ἐν αὐτῇ κληρικοὶ καὶ ἱεροῦμένοι, μονάζοντές τε καὶ λαϊκοὶ, ὀποκείσθαι τούτῳ καὶ πειθαρχεῖν, ὅσα γνησίῳ αὐτῶν ἀρχιερεῖ καὶ ποιμένι, μεσίτῃ τε καὶ διαλλακτῇ τὰ πρὸς θεὸν κ. τ. λ. ἐπιδέδοται ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῷδε τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ναυπάκτου, ὑπερτίμῳ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειτοργῷ, δι' ἀσφάλειαν, ἀπολούουσα κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς ἐνισταμένης ε' ἰνδ. τοῦ ρωοῦ ἔτους, ἦτις καὶ ὀπεσημάνθη τῇ αὐτοχειρῷ ὀπογραφῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος.

CCXXXVI. (6876—1367) novembri. ind. VI.

Christianupoleos praesul in ius vocatur.

† Μηνὶ νοεμβρίῳ, θ', ἡμέρα τρίτῃ, ἰνδ. 5', προκαθημένον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κελλίοις τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ τοῖς ἐν τοῖς δεξιῶσι κατηχοῦ-

μεινίσις, συνεδριαζόντων αὐτῶ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Βρόσεως, τοῦ Βιζύης, ὄντος διὰ γνώμης καὶ τοῦ Αἴνου, ἐλαλήθη περὶ τοῦ Χριστιανοπόλεως, ὅτι τε τὸν μοναχὸν Ἡσαΐαν τὸν ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου συνοδικῶς ἐπισχεθέντα, μὴ προβιβασθῆναι εἰς ἱερωσύνην διὰ τὸ δοῦναι καὶ αὐτὸν τῷ γόητι ἐνέχυρον ἐπὶ τὸ εὑρεῖν τὰ ὑπερκόρα, ἅπερ ἀπόλεσεν ὁ μοναχὸς Ἰλαρίων, λαβὼν ἐκείνον ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς, καὶ ταῦτα τὴν ὑπόθεσιν εἰδὼς καὶ διαμνησθεὶς παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, διὰ τε τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ τε Ἐφέσου καὶ τοῦ Ἀδριανουπόλεως, μὴ λαβεῖν αὐτόν, ὃ δὲ λαβὼν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν ἀκελθὼν ἐχειροτόνησε τοῦτον διάκονον, καὶ ὅτι τοῦτο γενομένου καὶ τοῦ ῥηθέντος Ἡσαΐου ἐλθόντος ἐνταῦθα καὶ καθαιρεθέντος φήφη συνοδικῆ, ἐπισχεθεὶς καὶ ὁ Χριστιανοπόλεως καὶ διαμνησθεὶς, ἐλθεῖν ἐνταῦθα ἀπολογησόμενος συνοδικῶς, ὅτου χάριν πεποίηκε ταῦτα, ὃ δὲ οὐκ ἤλθε, προβαλλόμενος ἔνδειαν καὶ τὸ μὴ δύνασθαι δι' αὐτὴν ἐνταῦθα παραγενέσθαι, καὶ εἰ δεῖ συγχωρηθῆναι αὐτὸν ἐνεργεῖν τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης, μέχρις ἂν ἐνταῦθα παραγένηται· πρὸς ταῦτα ἀπεφάνησαν οἱ ἱερωτάτοι ἀρχιερεῖς, ἐπιβεβαιώσαντος ταῦτα ὕστερον καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι τὰ μὲν ἐγκλήματα ταῦτα καθαίρεισιν ἀπαιτεῖ τοῦ Χριστιανοπόλεως, τοιαῦτα πεποιγητός· διὰ δὲ συγκατάβασιν καὶ ὅτι ἀπὸν οὐδεὶς καταδικάζεται, ἕτω συγκεχωρημένος διενεργεῖν ἀκωλύτως τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης, ἕως ἂν ἐνταῦθα παραγένηται. ἐτάχθη δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι, εἰ μὲν ἐντός τοῦ ἔλευσομένου μαῖου μηνὸς ἔλθοι, γεγονότων πρὸς ἐκεῖνον τριῶν μηνυμάτων, πρῶτου μὲν ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα διὰ τιμίας γραφῆς τοῦ παναγιωτάτου δεσπότου ἡμῶν, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, δευτέρου δὲ καὶ τρίτου διὰ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ τε Μονεμβασίας καὶ τοῦ Λακεδαιμονίας, εὐρισκομένων ἐκείσε, τότε ἀπολογησεται συνοδικῶς, καὶ γενήσεται τὸ τῆ θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ δόξαν κανονικῶς· εἰ δὲ τῶν μηνυμάτων γεγονότων, ὡς εἴρηται, καὶ τῆς τεταγμένης διωρίας παρελθούσης οὐκ ἔλθοι, τότε ἵνα καὶ ἀπὸν καθαιρήται. διὰ ταῦτα ἐνέγραπται ταῦτα τῷ παρόντι κωδικίῳ σημειώσεως χάριν, μ η ν ἰ ν ο ε μ β ρ ῖ φ ἰ ν δ. σ'.

Tabularius Marulas condemnatur.

† Μηνί Ιανουαρίῳ, ἰδ', ἡμέρα τρίτη, ἰνδ. ς', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κελλοῖς τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης αὐτοῦ ἐν τοῖς δεξιοῖς κατηχοουμενεῖς, συνεδριάζόντων αὐτῷ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Βιζύης, τοῦ Βρόσεως, ἐλαλήθη περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν δεήσεων τῆς ἀγιοτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ Μαρουλά, ὅτι συνῆψε κόριον ὥσει χρόνων ἑπτὰ, καθὼς ὁ ἐπὶ τῶν κρίσεων τῆς ἀγιοτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐξέτασας ἀνήνεγκεν, ἀνδρὶ διὰ σταυρικῶν δεσμῶν, εἰς ὑπερ προσκληθεῖς ὁ ταβουλλάριος πρεσβύτερος ὁ Παδαρίτης ποιῆσαι καὶ αὐτὸς σταυρικὸν δεσμόν, οὐκ ἐθέλησε, τὸ κόριον ἀνηθῶν ἰδῶν, καθὼς ἐκεῖνος πρὸς τὴν ἱερὰν καὶ θείαν εἴρηκε σύνοδον, παρισταμένον καὶ τὰ ἐπὶ τῶν δεήσεων, καὶ ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐδλόγησις, παραλθόντος μετὰ τοὺς σταυροὺς χρόνου ἑνός πρὸς ταῦτα ἀπεφάνησαν οἱ ἱερωτάτοι ἀρχιερεῖς, ὅτι δίκαιόν ἐστι παθεῖν τὸν ἐπὶ τῶν δεήσεων τιμωρίαν μεγάλην, ὅτι τε οὐ τῶν τοχόντων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἄρχων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ πολλάκις περὶ τῶν τοιοῦτων ἀκηκοὼς παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ οἶαν κατὰ τῶν τὰ τοιαῦτα τολμώντων τὴν φήφον ἐξήνεγκεν, ὁ γὰρ εἰδὼς, φησὶ, τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ ποιῶν αὐτὸ θαρήσεται πολλάς, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ συνοικεσίῳ ἐξέδωκεν ἐδλόγησιν ὁ τοὺς σταυροὺς ποιεῖσαι τὸ πρῶτον τετολημῆκός. περὶ δὲ τοῦ ποταπῆ ἔσται ἡ τιμωρία, οἶαν ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, εἶπον, διακρινεῖ ἐπὶ τοῦτοις διέγνω καὶ διωρίσατο ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ὡς ἂν ἡ μὲν ἀργὸς τοῦ ταβουλλαρικοῦ λειτουργήματος παντελῶς, ἡ δὲ καὶ τῆς ἱερωσύνης ἀργὸς, ἕως ἂν αὐτὸς διακρίνη †.

CCXXXVIII. 6876 (1368) ianuario. ind. VI.

Ecclesiæ Ephesi et Pjrgii eidem conferendæ sunt præsubi.

† Πράξις συνοδική ἐπὶ τῷ Ποργίου. τὸ προ-
αίμιον τοῦ νεωταρίου Δημητρίου τοῦ Γεμίστου †.

† Καὶ ἱατρός ἐκεῖνος ἀριστος ἂν καλοῖτο παρὰ πᾶσι δικαίως, ὃς
τῇ τῆς τέχνης ἐπιμελείᾳ φιλοκονωτάτως χρώμενος τοῖς μάλιστα κά-
μνοσσι καὶ κινδονεύουσι ἤδη κάλλιστα τὴν ὑγίαν χαρίζεται, τὰ πρὸς
σωτηρίαν αὐτοῖς παρεχόμενος φάρμακα, καὶ ποιμὴν ἐκεῖνος ἐπαινεῖται
παρὰ θεῶ, ὃς τὸ πλανηθὲν πρόβατον ἐκζητῶν καὶ ἀνακαλοῦμενος
ἐπὶ τὰ ὄρη πορεύεται, καὶ καταλείπει μὲν ἐνταῦθα τὰ πολλὰ καὶ
ἀναρίθμητα, ἐκεῖ δὲ γενόμενος ἐπὶ τῶν ὄμων αἶρει τὸ ἐν, καὶ διασώ-
ζει φιλανθρωπώτατα, καθ' ὃ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς ποιμένα κέ-
κληκεν ἑαυτὸν ἀληθῆ, ὅτι τὴν ἡμετέραν φύσιν πλανηθεῖσαν καὶ τῆς
αὐτοῦ δόξης τε καὶ τιμῆς ἀποστάσαν δι' οἰκείαν ἀγαθότητα καὶ
φιλανθρωπίαν ταύτην ἐπὶ τῶν ὄμων ἀναλαβὼν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀπο-
κατέστησε μάνδραν, ταῖς μοριδαῖς ταύτην συναριθμήσας τῶν λογικῶν
ἄσωμάτων δυνάμεων, ὁπερ μιμηταὶ κατὰ δύναμιν πεφοκότες οἱ τὴν
τῶν φοχῶν ἐπιμέλειαν ἐγκεχειρισμένοι τοῖς μάλιστα θεομίνοις διδα-
σκαλίας καὶ παραινέσεως ὑφείλουσι βοηθεῖν. ὅπου δὲ τρεῖσι τὰ τοῦ
παρόντος λόγου καὶ τίς ὁ σκοπὸς αὐτῶ, ἔτοιμος ὁ λόγος ἤδη δηλοῦν
ἔφθασε μὲν ἡ ἀγιωτάτη ἐκκλησία Ποργίου ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ
τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Ἐφέσου τελοῦσα ὡς ἐπισκόπου αὐτῆς
πρὸ χρόνων δὲ πολλῶν βασιλικῷ θεσπισματι καθ' ἑαυτὴν διήγεν, ὑπὸ
μόνην τελοῦσα τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ μεγάλην σύνοδον, ὡς τιμη-
θεῖσα τῷ τῆς μητροπόλεως ὀνόματι τε καὶ πράγματι, καθάπερ ἄρα
καὶ αἱ λοιπαὶ μητροπόλεις. ὀλίγω δὲ πρότερον μητροπολίτου τινὸς τῆς
Ἐφέσου ταύτην ὡς ἰδίαν ἐπισκοπὴν ἀνακαλεσασμένου καὶ λαβόντος
παρὰ τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου, χειροτονεῖται ἐπίσκοπος ἐν αὐτῇ
οὐκ ἐπὶ πολὺ δὲ διετέλεσεν οὕτω, ἀλλὰ καὶ αὐθις μητροπόλις ὡς τὸ
πρότερον γίνεται. ἐξ ἐκεῖνου οὖν καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀρχιερεὺς γνήσιος
οὐκ ἔχειροτονήθη, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλοι μητροπολίται ταύτην ἐκράτουν
ἐπιδόσεως λόγω, ὡς καὶ ὁ Χίος ἐκεῖνος, πρὸ ὀλίγου κρατῶν καὶ τὴν
Ἐφeson. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν ὑπὲρ τῶν εὐρισκομένων ἐκεῖ χρι-

CCXXXVII. (6876—1368) ianuario. ὅ

Tabularius Marulas condempnatus

† Μηνί Ιανουαρίῳ, εἰς, ἡμέρα τρίτη, ἡ
 ναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἴκου
 λείου τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ
 συνεδριάζοντων αὐτῶ καὶ τῶν ἱερέων
 Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ
 ζύης, τοῦ Βρόσεως, ἐλαλήθη
 τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας
 ὡσεὶ χρόνων ἑπτὰ, καθ' ἃς
 τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐκκλησίας,
 εἰς ὅσον προσκληθῆναι καὶ αὐτὸς
 ἰδῶν, καθὼς ἐκείνη κατὰ πάντα τογχανόντι καὶ τῶν ἀρετῶν τὰ
 σταμένον καὶ τιμωτάτα ὡς ἐν ἀγγελίῳ τινὶ τῇ ἑαυτοῦ φοχῇ δε-
 λόγησις, καὶ δοναμένῳ πηγάσειν τὰ τῆς διδασκαλίας ἐκείθεν ἀφδό-
 ἀπεφῆναι τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φυγὰς παρακαλεῖν κατωδόνους καὶ βοηθεῖν αὐταῖς
 καὶ ἄλλοις θαυμασιώτατα, πρᾶξι πιστομένῳ τοῦς τῆς διδασκα-
 λίας λόγους. ἐπεὶ δ' ἐξ ἐκείνου καὶ μέχρι τοῦ νῦν οὐκ ἀπῆλθεν εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν αὐτοῦ, διὰ τινὰς ἐπισυμβάσας αἰτίας, ἦν οὕτω καὶ τὰ τῆς ἐκ-
 κλησίας Ποργίου, λόγῳ μόνῳ τοῦ Ἐφέσου ταύτην κατέχοντος, πρᾶγματι δὲ
 τοῦ Χριστοῦ, μέχρι τοῦ νῦν ἀρτίως δὲ κέμποντος ἦδη τινὰς τῶν ἑαυτοῦ εἰς
 τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν καὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντος ἀπελευθεροῦσθαι καὶ
 αὐτοῦ, θεοῦ διδόντος, ἔτι συνδιασκεψαμένη ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ περὶ
 αὐτὴν ὀμηγύρει τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἡρα-
 κλείας, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Χαλκηδόνας, τοῦ Βιζύης καὶ τοῦ Βρόσεως,
 δέδωκε μὲν τῷ ἱερωτάτῳ τούτῳ μητροπολίτῃ Ἐφέσου τὴν τοιαύτην
 ἀγιωτάτην μητρόπολιν Ποργίου κατ' ἐπίδοσιν. ἐπὶ πλέον δὲ προνοου-
 μένη τῶν εὐρισκομένων ἐκεῖ φυγῶν καὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον αὐτῶν
 ἀσφαλείας φροντίζουσα τάττει καὶ ἀποφαίνεται, ὡς ἂν καὶ πᾶς ὁ μετ'
 αὐτὸν μητροπολίτης Ἐφέσου κατέχη ταύτην ἐπιδόσεως λόγῳ, οὐκ ὡς
 ἰδίαν ἐπισκοπὴν, ἀλλ' ὡς μητρόπολιν, ἡνωμένην δὲ εἶναι τῇ τῆς Ἐφέ-
 σου μητροπόλει καὶ ὑφ' ἐνὶ ποιμένι ἀμφοτέρας ποιμαίνεσθαι. ὅτι δὲ

τῆς
 καὶ διὰ
 εως, διὰ
 και, δονα-

πρὸ χρόνων

ἴσου, ὅπερ

πητῶ ἀδελφῶ

μὲνη αὐτῇ τοῖς

αὐτὰ ἱερωτάτοις

ρακλείας, τῷ Κοζί-

κηδόνας, τῷ Ποντογρα-

ν καὶ τῷ Τραπεζοῦντος, δέ-

πολιν τοῦ Ποργίου κατ' ἐπίδοσιν,

ἐκκλησίας, καὶ δόναται ἐπιβλέπειν αὐ-

κα τὴν ἐνοῦσαν τῷ ἀνδρὶ παρὰ θεοῦ οὐνεσί

κατὰ πάντα τογχανόντι καὶ τῶν ἀρετῶν τὰ

τιμωτάτα ὡς ἐν ἀγγελίῳ τινὶ τῇ ἑαυτοῦ φοχῇ δε-

καὶ δοναμένῳ πηγάσειν τὰ τῆς διδασκαλίας ἐκείθεν ἀφδό-

καὶ ἄλλοις θαυμασιώτατα, πρᾶξι πιστομένῳ τοῦς τῆς διδασκα-

ἐπεὶ δ' ἐξ ἐκείνου καὶ μέχρι τοῦ νῦν οὐκ ἀπῆλθεν εἰς τὴν

ἐκκλησίαν αὐτοῦ, διὰ τινὰς ἐπισυμβάσας αἰτίας, ἦν οὕτω καὶ τὰ τῆς ἐκ-

ἐκκλησίας Ποργίου, λόγῳ μόνῳ τοῦ Ἐφέσου ταύτην κατέχοντος, πρᾶγματι δὲ

τοῦ Χριστοῦ, μέχρι τοῦ νῦν ἀρτίως δὲ κέμποντος ἦδη τινὰς τῶν ἑαυτοῦ εἰς

τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν καὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντος ἀπελευθεροῦσθαι καὶ

αὐτοῦ, θεοῦ διδόντος, ἔτι συνδιασκεψαμένη ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ περὶ

αὐτὴν ὀμηγύρει τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἡρα-

κλείας, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Χαλκηδόνας, τοῦ Βιζύης καὶ τοῦ Βρόσεως,

δέδωκε μὲν τῷ ἱερωτάτῳ τούτῳ μητροπολίτῃ Ἐφέσου τὴν τοιαύτην

ἀγιωτάτην μητρόπολιν Ποργίου κατ' ἐπίδοσιν. ἐπὶ πλέον δὲ προνοου-

μένη τῶν εὐρισκομένων ἐκεῖ φυγῶν καὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον αὐτῶν

ἀσφαλείας φροντίζουσα τάττει καὶ ἀποφαίνεται, ὡς ἂν καὶ πᾶς ὁ μετ'

αὐτὸν μητροπολίτης Ἐφέσου κατέχη ταύτην ἐπιδόσεως λόγῳ, οὐκ ὡς

ἰδίαν ἐπισκοπὴν, ἀλλ' ὡς μητρόπολιν, ἡνωμένην δὲ εἶναι τῇ τῆς Ἐφέ-

σου μητροπόλει καὶ ὑφ' ἐνὶ ποιμένι ἀμφοτέρας ποιμαίνεσθαι. ὅτι δὲ

ἵλας εἰσὶν αὐταὶ καὶ ζεῖ πάντοτε ἡ μέλλων εὐρίσκεισθαι
 ἔσσο κατὰ πολὺ κρείττων ἔσται τοῦ εἰς τὸ Ποργίον
 θῆαι, ἅτε δὴ τῆς μητροπόλεως ταύτης πάσης τῆς
 καὶ θρόνον ἔχουσης ὀφηλὸν τε καὶ μέγαν,
 ἅπασιν ἄνδρα μελλούσης τῆς θείας συνόδου
 τε καὶ τῆς ἐκκλησίας Ἐφέσου προνοου-
 σὺν βέρνησιν καὶ προμήθειαν, ἐπειδὴ τὰ
 βαρβάρων ἀλωθεῖσα, καὶ οὐκ ἔχει
 οὐτῆς. τοῦτο δὲ καὶ ἐν ἄλλαις
 ἀρχιεπισκοπῶν μητροπόλεσι, τῷ μὴ
 διὰ τὴν ἐπικειμένην αὐτῆς ἔνδειαν, ἐνω-
 μενοῦσι ὡς τὸ πρότερον, ἢ μὲν μητροπόλις ἔχουσα
 αὐτῆς καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν τάξιν, ἢ δὲ ἀρχιεπισκοπῆ
 ὡς τὰ ἑαυτῆς, ὑπὲρ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος γέγονε, κατὰ τὴν
 αὐτὰ συνήθειαν καὶ διὰ τὸ περιφανὲς τοῦ θρόνου τῆς μητροπό-
 λεως Ἐφέσου καὶ τὴν προσγενομένην αὐτῇ ἔνδειαν καὶ στενοχωρίαν
 ἠνάθη αὐτῇ ἢ ἐκκλησίᾳ Ποργίου, ὥστε κάλιν ἔχειν ἑκατέραν αὐτῶν
 τὸν ἴδιον τόπον καὶ τὴν ἀξίαν. ἔνθεν τοι καὶ καθέξει ταύτην τὴν ἐκ-
 κλησίαν ὁ δηλωθεὶς ἱερώτατος μητροπολίτης Ἐφέσου, ὑπέριμος καὶ
 ἔταρχος πάσης Ἀσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν
 μετριότητος καὶ σπουδαίου, καὶ καθεξῆς πάντες οἱ μετ' αὐτὸν τῆς
 Ἐφέσου ἀρχιερεῖς, διδάσκοντες τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν καὶ παραινούντες
 καὶ εἰσηγούμενοι τοῦτοις ὡς ἀρχιερεῖς τὰ ψυχωφελῆ καὶ σωτηρίας
 ἐχόμενα, ἔχοντες ἄδειαν ἱερουργεῖν ἐν αὐτῇ καὶ ἀπὸ τῶν εὐρίσκομέ-
 νων ἐν αὐτῇ ἀναγνώστας σφραγίζειν, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους προ-
 βιβάζειν καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν, μετὰ τῆς ὑφειλομένης ἀκριβοῦς
 ἐρεῦνης τε καὶ δοκιμασίας, καὶ πάντα ἄλλα ποιεῖν, ὅσα οἱ γνήσιοι
 ἀρχιερεῖς ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἐκκλησίαις διενεργούσιν, ἄνευ μέντοι τῆς τοῦ
 ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, φροντίζοντες ἕκαστος τῶν τῆς Ἐφέ-
 σου μητροπολιτῶν τῶν ἄλλος ἄλλον διαδεχομένων καὶ ἐπιμελούμενοι
 τῆς σωτηρίας τῶν εὐρίσκομένων ἐκεῖ ψυχῶν, ὡς ἀναδεδεγμένοι παρὰ
 τῆς ἡμῶν μετριότητος τὴν φροντίδα καὶ προστασίαν αὐτῶν, καὶ θφεί-
 λοντες κατὰ πάντα τρόπον ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντας
 ἕκαστος τῷ θεῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ὑφειλότων πάντων
 τῶν εὐρίσκομένων ἐκεῖ κληρικῶν, ἔτι τε ἱερωμένων, πνευματικῶν, μονα-

συλλαβὴν ἢ μίαν κεραίαν παροραθῆναι τῶν κειμένων δογμάτων, ἀλλὰ τῶν εὐαγγελικῶν τε καὶ ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν κανόνων τε καὶ δογμάτων καὶ τῶν ἀρχαίων νομοθεσιῶν κειμένων, οὕτω καὶ ἡμᾶς δοῦναι λόγον ὑπὲρ τῶν προκειμένων ὑποθέσεων. διὰ τοῦτο καὶ πάσας σου δουλείας ἀφείς, ὅσαι καὶ οἶαί εἰσι, καὶ πάντα τὰ προκειμένα σοι δευτέρα θέμενος τοῦ περὶ εὐσεβείας λόγου, σκουδάσον κατὰ πάσαν ἀνάγκην καταλαβεῖν ἐνταῦθα μετὰ τῶν ὑπὸ σέ. πάντων ἀρχιερέων, ἔνθα γὰρ ἐστὶ ὁ περὶ εὐσεβείας καὶ περὶ πίστεως λόγος προηγουμένος. πάντα δεῖ παραβλέπειν τὸν πρὸς ἀλήθειαν βλέποντα. ὀφείλεις οὖν καταλαβεῖν ἐντὸς τῆς τεταγμένης διωρίας, ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ παρόντος ἰουνίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης ε' ἰνδικτιῶνος μέχρι καὶ συμπληρωσιν χρόνων δύο· ἐὰν δὲ παρελθούσης τῆς τοιαύτης διωρίας οὐκ ἔλθῃ ἢ ἀγισσύνη σου, ἡμεῖς οὐκέτι μέλλομεν περιμένειν, καὶ πόση ἢ ζημία ἐστὶ, πόση βλάβη, πόση πρὸς τοῦτοις ἀτιμία, τοιούτων προκειμένων ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἀπολειφθῆναι τὴν ἀγισσύνην σου τῆς τοιαύτης ἐπωφελοῦς συνελεύσεως, ὥσπερ ἐπεὶ ἔλθῃ, πόση τιμὴ καὶ δόξα, πόσον κέρδος καὶ πόση ὠφέλεια ἔσται καὶ εἰς τὴν ἀγισσύνην σου καὶ εἰς τοὺς εὐρισκομένους ἀτόθι χριστιανούς. σκουδάσω τοίγυν αὕτη ἀφικέσθαι ἐνταῦθα, πάντα τὰ ἄλλα ἐλάττω θέμενος τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, γινωσκέτω δὲ ἡ ἀγισσύνη σου, ὅτι τὴν ὕγια καὶ ἀμώμητον πίστιν καὶ τὴν εὐσεβειαν ἡμῶν καὶ τὰ ὀρθὰ ταύτης δόγματα οὕτω φυλάσσομεν καὶ οὕτως ἔχομεν καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ βασιλεία, ὥσπερ καὶ πρότερον εἶχομεν, καὶ μὴ πιστεύσης τισὶ λέγουσιν ἴσως περὶ ἡμῶν ἐναντία, ἀλλ' οὕτω διακείμεθα περὶ τὰ ὀρθὰ καὶ ἀληθῆ περὶ θεοῦ δόγματα, καὶ οὕτως ἐσμέν καὶ νῦν, ὥσπερ ἦμεν καὶ πρότερον, καὶ γὰρ οὕτω συνεφωνήσαμεν μετὰ τῶν μηνυτῶν τοῦ Πάπα, Ἰνα, ἐὰν φανῇ τὸ ἡμέτερον δόγμα ἐν τῇ συνόδῳ ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν κρείττον τῶν Λατίνων, ἔλθωσιν ἐκεῖνοι μεθ' ἡμῶν καὶ ὁμολογήσωσιν, ὥσπερ λέγομεν ἡμεῖς. θαρροῦμεν δὲ τῷ θεῷ, ὅτι οὕτω γενήσεται, τῇ αὐτοῦ βοηθείᾳ καὶ χάριτι. ἀκριβῶς οὖν πληροφορήθητι, ὅτι οὕτως εἶναι ταῦτα, ὡς γράφομεν τῇ ἀγισσύνη σου. γενέσθω οὖν οὕτω, καθὼς παραδηλοῦμεν αὐτῇ, ἵνα καταλάβῃ ἐνταῦθα ἡ ἀγισσύνη σου μετὰ τῶν ὑπὸ σέ ἀρχιερέων πάντων, ἐπεὶ τοιαῦτα εἰσὶν ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητοι αἱ προκειμένοι ἐκκλησιαστικαὶ ὑποθέσεις. ὁ πανάγα-

θος κύριος εἶη διαφυλάττων τὴν ἀγιοσύνην σου ἀνωτέραν παντός ἀνιάρου συναντήματός †.

·CCXXXV. 6875 (1367) iulio. ind. V.

Archiepiscopus Leucadis transfertur in metropolim Naupacti.

† Πραξις συνοδικῆ ἐπὶ τῇ μεταθέσει τοῦ Ναυπάκτου ἐξ ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Λευκάδος †.

† Σκοπεῖν χρῆ καὶ τὸ τῆς φυγῆς ὄμμα πανταχοῦ περιάγειν τὸν γε ἀληθῶς εὐληφότα παρὰ Χριστοῦ τὴν τῶν αὐτοῦ λογικῶν θρεμμάτων ποιμαντικὴν προστασίαν, καὶ μὴν δὴ προέδρου τίθεσθαι, ὅπως μηδὲν τι τούτων μέρος ὀπισθῶν ὁ ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν βασκαίων πόρρω βάλῃ τῆς προσηκούσης καὶ σωτηρίου νομῆς τῇ σπάνει· καὶ ἐρημιά τῶν ταῖς διδασκαλίαις ὡσπερ τισὶ πόαις ἐκτρέφειν αὐτὰ δυναμένων, οὐ μόνον γὰρ ἀπολείπεται τὸ τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον τῇ τῆς λογικῆς ἐνδείᾳ τροφῆς, ἀλλὰ καὶ θηροὶ βορὰ ταυτὶ γενήσεται, λέγω δὴ ταῖς εὐδοκίμοις καὶ κιβδήλοισ διδασκαλίαις τῶν ἔργον αἰεὶ ποιουμένων, τὰ τῆς εὐσεβείας εὐλικρινῆ δόγματα παραχαράττειν καὶ τῷ αἵματι τοῦ ζιζάνιον ὀσκοπεῖν· ἔθεν οὐδ' ἐπὶ πολὺ χρῆ παρατείνεσθαι τὸ ἀποιμαντον τῶν χηρευουσῶν ἐκκλησιῶν, μηδ' ἄνευ προέδρου ταύτας διατελεῖν, καὶ μάλισθ' ὅσας συμβέβηκε μέσον γενῶν . . . ὡς ἐν σκοδιᾷ πῦρ σογκρόπτεσθαι καὶ τὸ φαίνειν κατὰ μικρὸν ἀποβάλλειν, μὴ παρόντος τοῦ τὴν ἀναφιν δυναμένου ποιεῖν, ὅποιον θήπου καὶ τὸ νῦν ἡμῖν ἐν λόγοις· ἢ γὰρ ταῖς μεγίσταις ἀνωθεν ἐγκριθεῖσα τῶν μητροπόλεων ἀγιοτάτη μητρόπολις Ναυπάκτου, ἀρχιερωσ γνησίου χηρευουσα, φήψω συνοδικῆ τὸν ἑαυτῆς ποιμένα καὶ πρόεδρον εἴληφεν, ἄνδρα συνετὸν καὶ πολλὰς ὑπὲρ εὐσεβείας διηγωνισμένον τε καὶ παθόντα, ὡς εἶδειν ἢ ἡμῖν ὑπὲρ αὐτοῦ κεμφθεῖσα κοινῇ παρὰ τῶν ἐκείσε τοπάρχων, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἐκκρίτων τε καὶ λογάδων καὶ τῶν τοῦ κλήρου ἔγγραφος μαρτυρία, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν χειροτονίαν πρότερον τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Λευκάδος ἀνηρημένον, ἀποδιωχθέντα δ' ἐκεῖθεν παρὰ τῶν Ἰταλῶν, δεῖ δὴ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, φήψω συνοδικῆ, ὡς δεδήλωται, τῆς περὶ αὐτὴν ὀμηγύρεως τῶν ἱρωτάτων μητροπολιτῶν, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κιζίκου, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Ποντηρακλείας, τοῦ Βρύτσεως, τοῦ Αἴνου, τοῦ Βιζύης, τοῦ Σηλυβρίας καὶ

τοῦ Γένου, σεπτῷ τε καλεῖσθε καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, ἐφ' ᾧ τὰ τῆς ἐκκλησίας καλῶς ἴδρονται καὶ ἐστήρικται, ἀποκατέστη τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπὶ τὴν ἀγιωτάτην μητροπόλιν Ναυπάκτου. ἔνθεν τοι καὶ ἀπολούουσα ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν παροῦσαν συνοδικὴν πράξιν πρὸς τόνδε τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Ναυπάκτου, ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχον πάσης Αἰτωλίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειτοργόν, κῆρ Ματθαῖον, δίδωσιν αὐτῷ τὴν ἀνήκουσαν τῆδε τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ πάσαν τὴν ἀρχιερατικὴν διεξαγωγὴν, ὡς γνησίῳ ταύτης ἀρχιερεῖ, ὃς δὴ πρὸς τῷ λαχεῖν τὴν ἐκωνομίαν τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ναυπάκτου ἔξει καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ταύτης ἐγκαθίδρυσιν. νῦν μέντοι γε ὀφείλει ἔχειν τὴν ἑαυτοῦ καθέδραν ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς τῆς ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ Ἄρτης, ἔχειν τε καὶ τὰς ὑπ' αὐτὸν ἐτέρας ἐπισκοπὰς, ἄνευ τῶν δύο ἐπισκοπῶν αὐτοῦ, τῆς τε Δρουνοπόλεως καὶ τῆς Βελᾶς, καὶ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ὑποτύπωσιν τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ τιμῆς ἐν τε καθέδραις, στάσεσιν τε καὶ συναλεύσεσιν, ἀναγνωστῶν σφραγιδας ποιεῖν, ὑποδιακόνους τε καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ προσβυτέρους χειροτονεῖν καὶ ἐπισκόπους εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν ἐκκλησίας ἐγκαθίσταν, ἐφειμένον καὶ τοῦτο πράττεσθαι, ἐκπλαβέσθαι δὲ καὶ πάντων τῶν ὀθενδῆποτε διαφερόντων δικαίων τῇ κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτῃ μητροπόλει, ὅθεν ὀφείλουσιν οἱ τε ἐν αὐτῇ κληρικοὶ καὶ ἱερωμένοι, μονάζοντες τε καὶ λαϊκοὶ, ὑποκείσθαι τούτῳ καὶ κειθαρχεῖν, ὅσα γνησίῳ αὐτῶν ἀρχιερεῖ καὶ ποιμένι, μεσίτῃ τε καὶ διαλλακτῇ τὰ πρὸς θεὸν κ. τ. λ. ἐπιδέδοται ἢ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῷδε τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ναυπάκτου, ὑπερτίμῳ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειτοργῷ, δι' ἀσφάλειαν, ἀπολούουσα κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς ἐνισταμένης ε' ἰνδ. τοῦ 500ε' ἔτους, ἥτις καὶ ὀπεσημάνθη τῇ αὐτοχειρῷ ὑπογραφῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος.

CCXXXVI. (6876—1367) novembri. ind. VI.

Christianupoleos praesul in ius vocatur.

† Μηνὶ νοεμβρίῳ, θ', ἡμέρᾳ τρίτῃ, ἰνδ. 5', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κελλίοις τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ τοῖς ἐν τοῖς δεξιοῖς κατηγου-

μνησίους, συνεδριαζόντων αὐτῶ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ
 ὑπερτίμων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Χαλκηδό-
 νος, τοῦ Βρόσεως, τοῦ Βιζύης, ὄντος διὰ γνώμης καὶ τοῦ Αἴνου, ἐλα-
 λήθη περὶ τοῦ Χριστιανοπόλεως, ὅτι τε τὸν μοναχὸν Ἡσαΐαν τὸν ἀπὸ
 τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου συνοδικῶς ἐπισχεθέντα, μὴ προβιβα-
 σθῆναι εἰς ἱερωσύνην διὰ τὸ δοῦναι καὶ αὐτὸν τῷ γόητι ἐνέχυρον ἐπὶ
 τὸ εὐρεῖν τὰ ὑπερπύρα, ἅπερ ἀπόλεσεν ὁ μοναχὸς Παρίων, λαβὼν
 ἐκείνον ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς, καὶ ταῦτα τὴν ὑπόθεσιν εἰδὼς καὶ
 διαμνηθεὶς παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ
 πατριάρχου, διὰ τε τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ τε Ἐφέσου καὶ τοῦ
 Ἀδριανουπόλεως, μὴ λαβεῖν αὐτὸν, ὁ δὲ λαβὼν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ
 ἐκκλησίαν ἀπελθὼν ἐχειροτόνησε τοῦτον διάκονον, καὶ ὅτι τοῦτου
 γενομένου καὶ τοῦ βῆθέντος Ἡσαΐου ἐλθόντος ἐνταῦθα καὶ καθαιρε-
 θέντος φήψῃ συνοδικῇ, ἐπισχεθεὶς καὶ ὁ Χριστιανοπόλεως καὶ δια-
 μνηθεὶς, ἐλθεῖν ἐνταῦθα ἀπολογησόμενος συνοδικῶς, ὅτου χάριν πε-
 ποίηκε ταῦτα, ὁ δὲ οὐκ ἤλθε, προβαλλόμενος ἔνδειαν καὶ τὸ μὴ δύ-
 νασθαι δι' αὐτὴν ἐνταῦθα παραγενέσθαι, καὶ εἰ δεῖ συγχωρηθῆναι αὐ-
 τὸν ἐνεργεῖν τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης, μέχρις ἂν ἐνταῦθα παραγένηται·
 πρὸς ταῦτα ἀπεφάνησαν οἱ ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς, ἐπιβεβαιώσαντες ταῦτα
 ὄσπερ καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πα-
 τριάρχου, ὅτι τὰ μὲν ἐγκλήματα ταῦτα καθαιρέσειν ἀπαιτεῖ τοῦ Χρι-
 στιανοπόλεως, τοιαῦτα πεποιημένος· διὰ δὲ συγκατάβασιν καὶ ὅτι ἀπὸν
 οὐδεὶς καταδικάζεται, ἔστω συγκεχωρημένος διενεργεῖν ἀκωλύτως τὰ
 τῆς ἀρχιερωσύνης, ἕως ἂν ἐνταῦθα παραγένηται. ἐτάχθη δὲ καὶ
 τοῦτο, ὅτι, εἰ μὲν ἐντὸς τοῦ ἐλευσομένου μᾶλου μηνὸς ἔλθοι, γεγονό-
 των πρὸς ἐκείνον ἐπιμνημάτων, πρῶτον μὲν ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα
 διὰ τιμίας γραφῆς τοῦ παναγιωτάτου δεσπότη ἡμῶν, τοῦ οἰκουμενι-
 κοῦ πατριάρχου, δευτέρου δὲ καὶ τρίτου διὰ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιε-
 ρέων, τοῦ τε Μονεμβασιάς καὶ τοῦ Λακεδαιμονίας, εὐρισκομένων ἐκείσε,
 τότε ἀπολογησεται συνοδικῶς, καὶ γενήσεται τὸ τῇ θεῷ καὶ ἱερῷ
 συνόδῳ δόξαν κανονικῶς· εἰ δὲ τῶν μνημάτων γεγονότων, ὡς εἴρηται,
 καὶ τῆς τεταγμένης διωρίας παρελθούσης οὐκ ἔλθοι, τότε ἵνα καὶ
 ἀπὸν καθαιρήται. διὰ ταῦτα ἐνέγραπται ταῦτα τῷ παρόντι κωδικίῳ
 τῆς μνησίσεως χάριν, μ η ν ἰ ν ο ε μ β ρ ῖ φ ἰ ν δ. ς'.

Tabularius Marulas condemnatur.

† Μηνί Ιανουαρίῳ, ιδ΄, ἡμέρα τρίτη, ἰνδ. ς', προκαθημένῳ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κελλοῖς τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης αὐτοῦ ἐν τοῖς δεξιῖς κατηχομενεῖς, συνεδριαζόντων αὐτῷ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Βιζύης, τοῦ Βρόσεως, ἐλαλήθη περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν δεήσεων τῆς ἀγιοτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ Μαρουλά, ὅτι συνήψε κόριον ὡσεὶ χρόνων ἑπτὰ, καθὼς ὁ ἐπὶ τῶν κρίσεων τῆς ἀγιοτάτης μεγάλης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐξετάσας ἀνήνεγκεν, ἀνδρὶ διὰ σταυρικῶν δεσμῶν, εἰς ἕπερ προσκληθεὶς ὁ ταβουλλάριος πρεσβύτερος ὁ Παδαρίτης ποιῆσαι καὶ αὐτὸς σταυρικὸν δεσμόν, οὐκ ἐθέλησε, τὸ κόριον ἄνηβον ἰδὼν, καθὼς ἐκεῖνος πρὸς τὴν ἱεράν καὶ θείαν εἴρηκε σύνοδον, παρισταμένῳ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν δεήσεων, καὶ ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τούτῳ καὶ εὐλόγησις, παρελθόντος μετὰ τοὺς σταυροὺς χρόνου ἑνός· πρὸς ταῦτα ἀπεφάνησαν οἱ ἱερωτάτοι ἀρχιερεῖς, ὅτι δίκαιόν ἐστι παθεῖν τὸν ἐπὶ τῶν δεήσεων τιμωρίαν μεγάλην, ὅτι τε οὐ τῶν τοχόντων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἄρχων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ πολλάκις περὶ τῶν τοιοῦτων ἀκηκῶς παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ οἶαν κατὰ τῶν τὰ τοιαῦτα τολμώντων τὴν φήφον ἐξήνεγκεν, ὁ γὰρ εἰδὼς, φησί, τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ ποιῶν αὐτὸ δαρήσεται πολλάς, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ συνοικεσίῳ ἐξέδωκεν εὐλόγησιν ὁ τοὺς σταυροὺς ποιῆσαι τὸ πρῶτον τετολημῶς. περὶ δὲ τοῦ ποταπῆ ἔσται ἡ τιμωρία, οἶαν ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, εἶπον, διακρινεῖ. ἐπὶ τούτοις διέγνω καὶ διωρίσατο ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ὡς ἂν ἡ μὲν ἀργὸς τοῦ ταβουλλαρικοῦ λειτουρηγήματος παντελῶς, ἢ δὲ καὶ τῆς ἱερωσύνης ἀργός, ἕως ἂν αὐτὸς διακρίνη †.

CCXXXVIII. 6876 (1368) ianuario. ind. VI.

Ecclesias Ephesi et Pyrgii eidem conferendas sunt praesuli.

† Πράξεις συνοδικῆ ἐπὶ τῷ Ποργίου. τὸ προ-
αίμιον τοῦ νεωταρίου Δημητρίου τοῦ Γερμίστου †.

† Καὶ ἱατρὸς ἐκείνος ἄριστος ἂν καλοῖτο παρὰ πᾶσι δικαίως, ὃς
τῇ τῆς τέχνης ἐπιμελείᾳ φιλοπονωτάτως χρώμενος τοῖς μάλιστα κά-
μνοσσι καὶ κινδονεύουσι ἤδη κάλλιστα τὴν ὑγίαν χαρίζεται, τὰ πρὸς
σωτηρίαν αὐτοῖς παρεχόμενος φάρμακα, καὶ ποιμὴν ἐκείνος ἐπαινεῖται
παρὰ θεῶν, ὃς τὸ κληθεὲν πρόβατον ἐκζητῶν καὶ ἀνακαλούμενος
ἐπὶ τὰ ὄρη πορεύεται, καὶ καταλείπει μὲν ἐνταῦθα τὰ πολλὰ καὶ
ἀναρίθμητα, ἐκεῖ δὲ γενόμενος ἐπὶ τῶν ὄμων αἶρει τὸ ἐν, καὶ διασώ-
ζει φιλανθρωπώτατα, καθ' ὃ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς ποιμένα κέ-
κληκεν ἑαυτὸν ἀληθῆ, ὅτι τὴν ἡμετέραν φύσιν κληθεῖσαν καὶ τῆς
αὐτοῦ δόξης τε καὶ τιμῆς ἀποστάσαν δι' οἰκείαν ἀγαθότητα καὶ
φιλανθρωπίαν ταύτην ἐπὶ τῶν ὄμων ἀναλαβὼν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀπο-
κατέστησε μάνδραν, ταῖς μυρίαισι ταύτην σοναριθμήσας τῶν λογικῶν
ἄσωμάτων δυνάμεων, ὁπερ μίμηται κατὰ δύναμιν πεφυκότες οἱ τὴν
τῶν φογῶν ἐπιμέλειαν ἐγκεχειρισμένοι τοῖς μάλιστα θεομόνοις διδα-
σκαλίας καὶ παραινέσεως ὑφείλοσσι βοηθεῖν. ὅπου δὲ τείνει τὰ τοῦ
παρόντος λόγου καὶ τίς ὁ σκοπὸς αὐτῶν, ἔτοιμος ὁ λόγος ἤδη δηλοῦν
ἔφθασε μὲν ἡ ἀγιωτάτη ἐκκλησία Ποργίου ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ
τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Ἐφέσου τελοῦσα ὡς ἐπισκόπου αὐτῆς
πρὸ χρόνων δὲ πολλῶν βασιλικῶν θεσπίσματι καθ' ἑαυτὴν διήγεν, ὑπὸ
μόνην τελοῦσα τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ μεγάλην σύνοδον, ὡς τιμη-
θεῖσα τῷ τῆς μητροπόλεως ὀνόματι τε καὶ πράγματι, καθάπερ ἄρα
καὶ αἱ λοιπαὶ μητροπόλεις. ὀλίγῳ δὲ πρότερον μητροπολίτου τινὸς τῆς
Ἐφέσου ταύτην ὡς ἰδίαν ἐπισκοπὴν ἀνακαλεσζαμένου καὶ λαβόντος
παρὰ τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου, χειροτονεῖται ἐπίσκοπος ἐν αὐτῇ·
οὐκ ἐπὶ πολὺ δὲ διετέλεσεν οὕτω, ἀλλὰ καὶ αὐθις μητρόπολις ὡς τὸ
πρότερον γίνεται. ἐξ ἐκείνου οὖν καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀρχιερεὺς γενήσιοις
οὐκ ἔχειροτονήθη, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλοι μητροπολίται ταύτην ἐκράτου
ἐπιδόσεως λόγῳ, ὡς καὶ ὁ Χίον ἐκείνος, πρὸ ὀλίγου κρατῶν καὶ τὴν
Ἐφeson. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν ὑπὲρ τῶν εὐρισκομένων ἐκεῖ χρι-

κλησίον ἀλλήλαις εἶσιν αὐταὶ καὶ ὅτι πάντοτε ἂ μέλλων εὐρίσκεισθαι
 ηγεροπολίτης Ἐφέσου κατὰ πολὺ κρείττων ἔσται τοῦ εἰς τὸ Ποργίον
 λλοντος εὐρίσκεισθαι, ἅτε δὴ τῆς μητροπόλεως ταύτης πάσης τῆς
 Ἀσίας προκαθεζομένης καὶ θρόνον ἔχουσης ὀφηλὸν τε καὶ μέγαν,
 καὶ διὰ τοῦτο δόκιμον ἐν ἅπασιν ἄνδρα μελλούσης τῆς θείας συνόδου
 χειροτονεῖν ἐν αὐτῇ, ἄλλως τε καὶ τῆς ἐκκλησίας Ἐφέσου προνοου-
 μένη, ὡς ἂν ἔχη καὶ μερικὴν κυβέρνησιν καὶ προμήθειαν, ἐπειδὴ τὰ
 ἑαυτῆς ἀπεκείρατο πάντα, ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀλωθεῖσα, καὶ οὐκ ἔχει
 παρέχειν τὰ ἀναγκαῖα τῷ ἀρχιερεῖ αὐτῆς. τοῦτο δὲ καὶ ἐν ἄλλαις
 ἐκκλησίαις γέγονε, ἐνωθεισῶν ἀρχιεπισκοπῶν μητροπόλεσι, τῷ μὴ
 δύνασθαι καθ' ἑαυτὰς εἶναι, διὰ τὴν ἐπικειμένην αὐτῆς ἔνδειαν, ἐνω-
 θεῖσαι δὲ καὶ πάλιν μένουσι ὡς τὸ πρότερον, ἡ μὲν μητρόπολις ἔχουσα
 καὶ τὸν τόπον ἑαυτῆς καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξίαν, ἡ δὲ ἀρχιεπισκοπή
 πάλιν ὁμοίως τὰ ἑαυτῆς, ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος γέγονε, κατὰ τὴν
 εἰς ταῦτα συνήθειαν καὶ διὰ τὸ περιφανὲς τοῦ θρόνου τῆς μητροπό-
 λεως Ἐφέσου καὶ τὴν προσγενομένην αὐτῇ ἔνδειαν καὶ στενοχωρίαν
 ἠνώθη αὐτῇ ἡ ἐκκλησία Ποργίου, ὥστε πάλιν ἔχειν ἑκατέραν αὐτῶν
 τὸν ἴδιον τόπον καὶ τὴν ἀξίαν. ἔνθεν τοι καὶ καθέξει ταύτην τὴν ἐκ-
 κλησίαν ὁ θελωθεὶς ἱερώτατος μητροπολίτης Ἐφέσου, ὑπέρτιμος καὶ
 ἔξαρχος πάσης Ἀσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν
 μετριότητος καὶ συλλειτουργὸς, καὶ καθεστῆς πάντες οἱ μετ' αὐτὸν τῆς
 Ἐφέσου ἀρχιερεῖς, διδάσκοντες τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν καὶ παραινούντες
 καὶ εἰσηγούμενοι τοῦτοις ὡς ἀρχιερεῖς τὰ ψυχωφελῆ καὶ σωτηρίας
 ἐχόμενα, ἔχοντες ἄδειαν ἱερουργεῖν ἐν αὐτῇ καὶ ἀπὸ τῶν εὐρίσκομέ-
 νων ἐν αὐτῇ ἀναγνώστας σφραγίζειν, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους προ-
 βιβάζειν καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν, μετὰ τῆς ὀφειλομένης ἀκριβοῦς
 ἐρεύνης τε καὶ δοκιμασίας, καὶ πάντα ἄλλα ποιεῖν, ὅσα οἱ γνήσιοι
 ἀρχιερεῖς ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἐκκλησίαις διενεργουσίην, ἄνευ μέντοι τῆς τοῦ
 ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, φροντίζοντες ἕκαστος τῶν τῆς Ἐφέ-
 σου μητροπολιτῶν τῶν ἄλλος ἄλλον διαδεχομένων καὶ ἐπιμελούμενοι
 τῆς σωτηρίας τῶν εὐρίσκομένων ἐκεῖ ψυχῶν, ὡς ἀναδεδηγμένοι παρὰ
 τῆς ἡμῶν μετριότητος τὴν φροντίδα καὶ προστασίαν αὐτῶν, καὶ ὀφεί-
 λοντας κατὰ πάντα τρόπον ἐπιμελῆσθαι αὐτῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντας
 ἕκαστος τῷ θεῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ὀφειλόντων πάντων
 τῶν εὐρίσκομένων ἐκεῖ κληρικῶν, ἔτι τε ἱερωμένων, πνευματικῶν, μονα-

συλλαβὴν ἢ μίαν κεραίαν παροραθῆναι τῶν κειμένων δογμάτων, ἀλλὰ τῶν εὐαγγελικῶν τε καὶ ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν κανόνων τε καὶ δογμάτων καὶ τῶν ἀρχαίων νομοθεσιῶν κειμένων, οὕτω καὶ ἡμᾶς δοῦναι λόγον ὑπὲρ τῶν προκειμένων ὑποθέσεων. διὰ τοῦτο καὶ πάσας σου δουλείας ἀφείς, ὅσαι καὶ οἳαί εἰσι, καὶ πάντα τὰ προκειμένα σοι δεύτερα θέμενος τοῦ περὶ εὐσεβείας λόγου, σπουδάσον κατὰ πάσαν ἀνάγκην καταλαβεῖν ἐνταῦθα μετὰ τῶν ὑπὸ σέ πάντων ἀρχιερέων, ἔνθα γάρ ἐστι ὁ περὶ εὐσεβείας καὶ περὶ πίστεως λόγος προηγουμένος. πάντα δεῖ παραβλέπειν τὸν πρὸς ἀλήθειαν βλέποντα. ὀφείλεις οὖν καταλαβεῖν ἐντὸς τῆς τεταγμένης διωρίας, ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ παρόντος ἰουνίου μηνὸς τῆς ἐνισταμένης εἰς ἰνδικτιῶνος μέχρι καὶ συμπληρωσιν χρόνων δύο· εἰάν δὲ παρελθούσης τῆς τοιαύτης διωρίας οὐκ ἔλθῃ ἢ ἀγισσύνη σου, ἡμεῖς οὐκέτι μέλλομεν περιμένειν, καὶ πόση ἢ ζημία ἐστὶ, πόση βλάβη, πόση πρὸς τούτοις ἀτιμία, τοιούτων προκειμένων ἀναγκαιῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων ἀπολειφθῆναι τὴν ἀγισσύνην σου τῆς τοιαύτης ἐπωφελοῦς συνελεύσεως, ὥσπερ ἐπεὶ ἔλθῃ, πόση τιμὴ καὶ δόξα, πόσον κέρδος καὶ πόση ὠφέλεια ἔσται καὶ εἰς τὴν ἀγισσύνην σου καὶ εἰς τοὺς εὐρισκομένους ἀτόθι χριστιανούς. σπουδασάτω τοίγυν αὐτῇ ἀφικέσθαι ἐνταῦθα, πάντα τὰ ἄλλα ἐλάττω θέμενος τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, γινωσκέτω δὲ ἡ ἀγισσύνη σου, ὅτι τὴν ὑγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν καὶ τὴν εὐσέβειαν ἡμῶν καὶ τὰ ὀρθὰ ταύτης δόγματα οὕτω φυλάσσομεν καὶ οὕτως ἔχομεν καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ βασιλεία, ὥσπερ καὶ πρότερον εἶχομεν, καὶ μὴ πιστεύσης τισὶ λέγουσιν ἴσως περὶ ἡμῶν ἐναντία, ἀλλ' οὕτω διακείμεθα περὶ τὰ ὀρθὰ καὶ ἀληθῆ περὶ θεοῦ δόγματα, καὶ οὕτως ἐσμέν καὶ νῦν, ὥσπερ ἤμεν καὶ πρότερον, καὶ γὰρ οὕτω συνεφωνήσαμεν μετὰ τῶν μηνυτῶν τοῦ Πάπα, ἵνα, εἰάν φανῇ τὸ ἡμέτερον δόγμα ἐν τῇ συνόδῳ ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν κρείττον τῶν Λατίνων, ἔλθωσιν ἐκεῖνοι μεθ' ἡμῶν καὶ ὁμολογήσωσιν, ὥσπερ λέγομεν ἡμεῖς. θαρροῦμεν δὲ τῷ θεῷ, ὅτι οὕτω γενήσεται, τῇ αὐτοῦ βοηθείᾳ καὶ χάριτι. ἀκριβῶς οὖν πληροφορήθητι, ὅτι οὕτως εἶναι ταῦτα, ὡς γράφομεν τῇ ἀγισσύνη σου. γενέσθω οὖν οὕτω, καθὼς παραδηλοῦμεν αὐτῇ, ἵνα καταλάβῃ ἐνταῦθα ἡ ἀγισσύνη σου μετὰ τῶν ὑπὸ σέ ἀρχιερέων πάντων, ἐπεὶ τοιαῦτα εἰσιν ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητοι αἱ προκειμένοι ἐκκλησιαστικαὶ ὑποθέσεις. ὁ πανάγα-

θος κύριος εἶη διαφυλάττων τὴν ἀγιοσύνην σου ἀνωτέραν παντός ἀνιάρου συναντήματός †.

·CCXXXV. 6875 (1367) iulio. ind. V.

Archiepiscopus Leucadis transfertur in metropolim Naupecti.

† Πραξις συνοδικῆ ἐπὶ τῇ μεταθέσει τοῦ Ναυπάκτου ἐξ ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Λευκάδος †.

† Σκοπεῖν χρὴ καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα πανταχοῦ περιάγειν τὸν γε ἀληθῶς εὐληφέτα παρὰ Χριστοῦ τὴν τῶν αὐτοῦ λογικῶν θρεμμάτων ποιμαντικὴν προστασίαν, καὶ μὴν δὴ προόργου τίθεσθαι, ὅπως μηδὲν τι τούτων μέρος ὀπισθίων ὁ ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν βασκαίνων πόρρω βάλῃ τῆς προσηκούσης καὶ σωτηρίου νομῆς τῇ σπάνει καὶ ἐρημίᾳ τῶν ταῖς διδασκαλαῖς ὥσπερ τισὶ πόαις ἐκτρέφειν αὐτὰ δυναμένων, οὐ μόνον γὰρ ἀπολείπεται τὸ τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον τῇ τῆς λογικῆς ἐνδείᾳ τροφῆς, ἀλλὰ καὶ θηροὶ βορὰ ταυτὶ γενήσεται, λέγω δὴ ταῖς εὐδοκίμοις καὶ κιβδήλοις διδασκαλαῖς τῶν ἔργον αἰεὶ ποιουμένων, τὰ τῆς εὐσεβείας εὐκρινῆ δόγματα παραχαράττειν καὶ τῷ σίτω τὸ ζιζάνιον ὀπισπεῖρειν· ὅθεν οὐδ' ἐπὶ πολὺ χρὴ παρατείνεσθαι τὸ ἀποιμαντον τῶν χηρευουσῶν ἐκκλησιῶν, μηδ' ἄνευ προέδρου ταύτας διατελεῖν, καὶ μάλιστα ὅσας συμβέβηκε μέσον γενῶν . . . ὡς ἐν σποδιᾷ πῶρ συγχρόπτεσθαι καὶ τὸ φαίνειν κατὰ μικρὸν ἀποβάλλειν, μὴ παρόντος τοῦ τὴν ἀναφιν δυναμένου ποιεῖν, ὅποιον δῆπου καὶ τὸ νῦν ἡμῖν ἐν λόγοις· ἢ γὰρ ταῖς μεγίσταις ἀνωθεν ἐγκριθεῖσα τῶν μητροπόλεων ἀγιοτάτη μητρόπολις Ναυπάκτου, ἀρχιερέως γενήσεται χηρεύουσα, φήψω συνοδικῆ τὸν ἑαυτῆς ποιμένα καὶ πρόεδρον εὐληφεν, ἄνδρα συνετὸν καὶ πολλὰς ὑπὲρ εὐσεβείας διηγωνισμένον τε καὶ παθόντα, ὡς εἶδειξεν ἢ ἡμῖν ὑπὲρ αὐτοῦ πεμφθεῖσα κοινῇ παρὰ τῶν ἐκείσε τοπάρχων, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἐκκρίτων τε καὶ λογάδων καὶ τῶν τοῦ κλήρου ἔγγραφος μαρτορία, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν χειροτονίαν πρότερον τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Λευκάδος ἀνηρημένον, ἀποδιωχθέντα δ' ἐκείθεν παρὰ τῶν Ἰταλῶν, δεῖ δὴ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, φήψω συνοδικῆ, ὡς δεδήλωται, τῆς περὶ αὐτὴν ὀμηγύρεως τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κιζίκου, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Ποντοηρακλείας, τοῦ Βρόσσης, τοῦ Αἴνου, τοῦ Βιζύης, τοῦ Σηλυβρίας καὶ

τοῦ Γάνου, σεπτῷ τε κελεύσματι καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀποκράτορος, ἐφ' ᾧ τὰ τῆς ἐκκλησίας καλῶς ἴδρουνται καὶ ἰσθῆρικται, ἀποκατέστη τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπὶ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Ναυπάκτου. Ἐνθεν τοι καὶ ἀπολόουσα ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν παροῦσαν συνοδικὴν πράξιν πρὸς τόνδε τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Ναυπάκτου, ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχον πάσης Αἰτωλίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφόν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργόν, κῆρ Ματθαῖον, δίδωσιν αὐτῷ τὴν ἀνήκουσαν τῆδε τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ πᾶσαν τὴν ἀρχιερατικὴν διεξαγωγὴν, ὡς γνησίῳ ταύτης ἀρχιερεῖ, δε δὴ πρὸς τῷ λαγεῖν τὴν ἐκωνομίαν τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ναυπάκτου ἔξει καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ σονθρόνου ταύτης ἐγκαθίδρουν. νῶν μέντοι γε ὄφειλε ἔχειν τὴν ἑαυτοῦ καθέδραν ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς τῆς ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ Ἄρτης, ἔχειν τε καὶ τὰς ὑπ' αὐτὸν ἐτέρας ἐπισκοπὰς, ἄνευ τῶν δύο ἐπισκοπῶν αὐτοῦ, τῆς τε Δρονουπόλεως καὶ τῆς Βελᾶς, καὶ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν καὶ ὑποτόκωσιν τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ τιμῆς ἐν τε καθέδραις, στάσεις τε καὶ συναλεύσεις, ἀναγνωστῶν σφραγίδας ποιεῖν, ὑποδιακόνους τε καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ πρεσβοτέρους χειροτονεῖν καὶ ἐπισκόπους εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν ἐκκλησίας ἐγκαθιστάν, ἐφειμένον καὶ τοῦτο πράττεσθαι, ἐπιλαβεῖσθαι δι' καὶ πάντων τῶν ὀφενδῆποτε διαφερόντων δικαίων τῇ κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτῃ μητροπόλει, ὅθεν ὄφειλουσιν οἷ τε ἐν αὐτῇ κληρικοὶ καὶ ἱερωμένοι, μονάζοντες τε καὶ λαϊκοὶ, ὑποκείσθαι τούτῳ καὶ πειθαρχεῖν, ὅσα γνησίῳ αὐτῶν ἀρχιερεῖ καὶ ποιμένι, μεσίτῃ τε καὶ διαλλακτῇ τὰ πρὸς θεὸν κ. τ. λ. ἐπιδέδοται ἢ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῷδε τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ναυπάκτου, ὑπερτίμῳ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, δι' ἀσφάλειαν, ἀπολοθεῖσα κατὰ μῆνα ἰούλιον τῆς ἐνισταμένης ε' ἰνδ. τοῦ 5ωοε' ἔτους, ἦτις καὶ ὕπερμανῆθη τῇ αὐτοχειρῷ ὑπογραφῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος.

CCXXXVI. (6876—1367) novembri. ind. VI.

Christianupoleos praesul in ius vocatur.

† Μηνὶ νοεμβρίῳ, θ', ἡμέρᾳ τρίτῃ, ἰνδ. 5', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κελίοις τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ τοῖς ἐν τοῖς δεξιῶς κατηγου-

μνησίους, συνεδριαζόντων αὐτῶ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ
 ὑπερτίμων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Χαλκηδό-
 νος, τοῦ Βρόσεως, τοῦ Βιζύης, ὄντος διὰ γνώμης καὶ τοῦ Αἴνου, ἐλα-
 λήθη περὶ τοῦ Χριστιανοπέλεως, ὅτι τε τὸν μοναχὸν Ἡσαίαν τὸν ἀπὸ
 τῆς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου συνοδικῶς ἐπισχεθέντα, μὴ προβιβα-
 σθῆναι εἰς ἱερωσύνην διὰ τὸ δοῦναι καὶ αὐτὸν τῷ γόητι ἐνέχυρον ἐπὶ
 τὸ εὐρεῖν τὰ ὑπερπύρα, ἅπερ ἀπώλεσεν ὁ μοναχὸς Ἰαρίων, λαβὼν
 ἐκείνον ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς, καὶ ταῦτα τὴν ὑπόθεσιν εἰδὼς καὶ
 διαμνησθεὶς παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ
 πατριάρχου, διὰ τε τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ τε Ἐφέσου καὶ τοῦ
 Ἀδριανοπέλεως, μὴ λαβεῖν αὐτόν, ὁ δὲ λαβὼν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ
 ἐκκλησίαν ἀκαλῶν ἐχειροτόνησε τοῦτον διάκονον, καὶ ὅτι τοῦτο
 γενομένου καὶ τοῦ ῥηθέντος Ἡσαίου ἐλθόντος ἐνταῦθα καὶ καθαιρε-
 θέντος φήψω συνοδικῆ, ἐπισχεθεὶς καὶ ὁ Χριστιανοπέλεως καὶ δια-
 μνησθεὶς, ἐλθεῖν ἐνταῦθα ἀπολογησόμενος συνοδικῶς, ὅτου χάριν πε-
 ποίηκε ταῦτα, ὁ δὲ οὐκ ἦλθε, προβαλλόμενος ἔνδειαν καὶ τὸ μὴ δύ-
 νασθαι δι' αὐτὴν ἐνταῦθα παραγενέσθαι, καὶ εἰ δεῖ συγχωρηθῆναι αὐ-
 τὸν ἐνεργεῖν τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης, μέχρις ἂν ἐνταῦθα παραγένηται·
 πρὸς ταῦτα ἀπεφάναντο οἱ ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς, ἐπιβεβαιώσαντες ταῦτα
 ὕστερον καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πα-
 τριάρχου, ὅτι τὰ μὲν ἐγκλήματα ταῦτα καθαίρεισιν ἀπαιτεῖ τοῦ Χρι-
 στιανοπέλεως, τοιαῦτα πεποιημένος· διὰ δὲ συγκατάβασιν καὶ ὅτι ἀπὸν
 οὐδεὶς καταδικάζεται, ἔστω συγκεχωρημένος διενεργεῖν ἀκωλύτως τὰ
 τῆς ἀρχιερωσύνης, ἕως ἂν ἐνταῦθα παραγένηται. ἐτάχθη δὲ καὶ
 τοῦτο, ὅτι, εἰ μὲν ἐντὸς τοῦ ἐλευσομένου μαίου μηνὸς ἔλθοι, γεγονό-
 των πρὸς ἐκείνον τριῶν μηνυμάτων, πρῶτου μὲν ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα
 διὰ τιμίας γραφῆς τοῦ παναγιωτάτου δεσπότου ἡμῶν, τοῦ οἰκουμενι-
 κοῦ πατριάρχου, δευτέρου δὲ καὶ τρίτου διὰ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιε-
 ρέων, τοῦ τε Μονεμβασίας καὶ τοῦ Λακεδαιμονίας, εὐρισκομένων ἐκείσε,
 τότε ἀπολογησεται συνοδικῶς, καὶ γενήσεται τὸ τῆ θείᾳ καὶ ἱερᾷ
 συνόδῳ δόξαν κανονικῶς· εἰ δὲ τῶν μηνυμάτων γεγονότων, ὡς εἴρηται,
 καὶ τῆς τεταγμένης δωρίας παρελθούσης οὐκ ἔλθοι, τότε ἕνα καὶ
 ἀπὸν καθαιρήσεται. διὰ ταῦτα ἐνέγραπται ταῦτα τῷ παρόντι κωδικίῳ
 σημειώσεως χάριν, μ η ν ἰ ν ο ε μ β ρ ῖ φ ἰ ν δ. ζ'.

CCXXXVII. (6876—1368) ianuario. ind. VI.

Tabularius Marulas condemnatur.

† Μηνί Ιανουαρίῳ, ἰδ', ἡμέρα τρίτη, ἰνδ. ς', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κελ-
 λίοις τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης αὐτοῦ ἐν τοῖς δεξιοῖς κατηχομενεῖσι,
 συνεδριαζόντων αὐτῷ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ
 Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Βε-
 ζύης, τοῦ Βρύσεως, ἐλαλήθη περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν δεήσεων τῆς ἀγιοτά-
 τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοῦ Μαρούλα, ὅτι συνήψε κόριον
 ὥσει χρόνων ἑπτὰ, καθὼς ὁ ἐπὶ τῶν κρίσεων τῆς ἀγιοτάτης μεγάλης
 τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐξετάσας ἀνήνεγκεν, ἀνδρὶ διὰ σταυρικῶν δεσμῶν,
 εἰς ὅπερ προσκληθεὶς ὁ ταβουλλάριος πρεσβύτερος ὁ Παδαρίτης ποι-
 ῆσαι καὶ αὐτὸς σταυρικὸν δεσμόν, οὐκ ἐθέλησε, τὸ κόριον ἀνηβον
 ἰδὼν, καθὼς ἐκεῖνος πρὸς τὴν ἱερὰν καὶ θείαν εἴρηκε σύνοδον, παρι-
 σταμένου καὶ τὰ ἐπὶ τῶν δεήσεων, καὶ ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τούτῳ καὶ εὐ-
 λόγησις, παρελθόντος μετὰ τοῦ σταυροῦ χρόνου ἑνὸς πρὸς ταῦτα
 ἀπεφάνησαν οἱ ἱερωτάτοι ἀρχιερεῖς, ὅτι δίκαιόν ἐστι παθεῖν τὸν ἐπὶ
 τῶν δεήσεων τιμωρίαν μεγάλην, ὅτι τε οὐ τῶν τοχόντων ἐστίν, ἀλλὰ
 καὶ ἄρχων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ πολλάκις περὶ τῶν τοιούτων
 ἀκηκοὼς παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ
 πατριάρχου, καὶ οἶαν κατὰ τῶν τὰ τοιαῦτα τολμώντων τὴν φήφον
 ἐξήνεγκεν, ὁ γὰρ εἰδὼς, φησὶ, τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ
 ποιῶν αὐτὸ θαρῆσεται πολλάς, καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ τῷ τοιούτῳ
 συνοικεσίῳ ἐξέδωκεν εὐλόγησιν ὁ τοῦ σταυροῦ ποιῆσαι τὸ πρῶτον
 τετολημῶς. περὶ δὲ τοῦ ποταπῆ ἔσται ἡ τιμωρία, οἶαν ὁ παναγιώτα-
 τος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, εἶπον, διακρινεῖ. ἐπὶ
 τοῦτοις διέγνω καὶ διωρίσατο ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰ-
 κουμενικὸς πατριάρχης, ὡς ἂν ἤ μὲν ἀργὸς τοῦ ταβουλλαρικοῦ λει-
 τουργήματος παντελῶς, ἢ δὲ καὶ τῆς ἱερωσύνης ἀργὸς, ἕως ἂν αὐτὸς
 διακρίνη †.

CCXXXVIII. 6876 (1368) ianuario. ind. VI.

Ecclesias Ephesi et Pyrgii eidem conferendas sunt praesulii.

† Πράξεις συνοδικῆ ἐπὶ τῷ Ποργίου. τὸ προοίμιον τοῦ νεωταρίου Δημητρίου τοῦ Γερμίστου †.

† Καὶ ἱατρὸς ἐκεῖνος ἄριστος ἂν καλοῖτο κατὰ πᾶσι δικαίως, ὃς τῇ τῆς τέχνης ἐπιμελείᾳ φιλοκονωτάτως χρώμενος τοῖς μάλιστα κάμνοοσι καὶ κινδονεούοσι ἤδη κάλλιστα τὴν ὑγίαν χαρίζεται, τὰ πρὸς σωτηρίαν αὐτοῖς παρεχόμενος φάρμακα, καὶ ποιμὴν ἐκεῖνος ἐκαινείται κατὰ θεῶν, ὃς τὸ κλανηθὲν πρόβατον ἐκζητῶν καὶ ἀνακαλούμενος ἐπὶ τὰ ὄρη πορεύεται, καὶ καταλείπει μὲν ἐνταῦθα τὰ πολλὰ καὶ ἀναριθμητά, ἐκεῖ δὲ γενόμενος ἐπὶ τῶν ὄμων αἶρει τὸ ἐν, καὶ διασώζει φιλανθρωπότατα, καθ' ὃ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεὸς ποιμένα κέκληκεν ἑαυτὸν ἀληθῆ, ὅτι τὴν ἡμετέραν φύσιν κλανηθείσαν καὶ τῆς αὐτοῦ δόξης τε καὶ τιμῆς ἀποστᾶσαν δι' οὐκείαν ἀγαθότητα καὶ φιλανθρωπίαν ταύτην ἐπὶ τῶν ὄμων ἀναλαβὼν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀποκατέστησε μάνδραν, ταῖς μυριάσι ταύτην συναριθμήσας τῶν λογικῶν ἄσωμάτων δυνάμεων, ὁπερ μιμηταὶ κατὰ δύναμιν πεφοκότες οἱ τὴν τῶν φυγῶν ἐπιμέλειαν ἐγκεχειρισμένοι τοῖς μάλιστα θεομένοις διδασκαλίαις καὶ παραινέσεως ὑφείλοοσι βοηθεῖν. ὅπου δὲ τεινεὶ τὰ τοῦ παρόντος λόγου καὶ τίς ὁ σκοπὸς αὐτῷ, ἕτοιμος ὁ λόγος ἤδη δηλοῦν· ἔφθασε μὲν ἡ ἀγνωστάτη ἐκκλησία Ποργίου ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν ἀγνωστάτην μητροπόλιν Ἐφέσον τελοῦσα ὡς ἐπισκόπου αὐτῆς· πρὸ χρόνων δὲ πολλῶν βασιλικῷ θεσπίσματι καθ' ἑαυτὴν διήγεν, ὑπὸ μόνην τελοῦσα τὴν καθ' ἡμᾶς ἱεράν καὶ μεγάλην σύνοδον, ὡς τιμηθεῖσα τῷ τῆς μητροπόλεως ὀνόματι τε καὶ πράγματι, καθάπερ ἄρα καὶ αἱ λοιπαὶ μητροπόλεις. ὀλίγη δὲ πρότερον μητροπολίτου τινὸς τῆς Ἐφέσου ταύτην ὡς ἰδίαν ἐπισκοπὴν ἀνακαλεσαμένη καὶ λαβόντος κατὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συνόδου, χειροτονεῖται ἐπίσκοπος ἐν αὐτῇ· οὐκ ἐπὶ πολὺ δὲ διετέλεσεν οὕτω, ἀλλὰ καὶ αὐθις μητρόπολις ὡς τὸ πρότερον γίνεται. ἐξ ἐκείνου οὖν καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀρχιερεὺς γνήσιος οὐκ ἔχειροτονήθη, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλοι μητροπολίται ταύτην ἐκράτουν ἐπιδόσεως λόγῳ, ὡς καὶ ὁ Χίος ἐκεῖνος, πρὸ ὀλίγου κρατῶν καὶ τὴν Ἐφεσον. ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν ὑπὲρ τῶν εὐρισκομένων ἐκεῖ χρι-

στιανῶν φροντίζουσα μάλιστα καὶ κηδομένη καὶ ἐπιμελουμένη τῆς φυχικῆς σωτηρίας αὐτῶν, ὡς ἐν μέσῳ τῶν ἔθνων ὑπαρχόντων καὶ διὰ ταῦτα πολλῆς δεομένων τῆς παρ' ἡμῶν βοήθειας καὶ ἐπισκέψεως, διὰ σπουδῆς εἶχεν, ὥστε ποιμένοι καὶ προστάτῃ τούτους ἐγχειρίσαι, δυναμένη πολλῆς αὐτοῖς μεταδοῦναι τῆς ὠφελείας· καὶ ὅτῃα πρό χρόνων ἤδη τριῶν χειροτονηθέντι τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἐφέσου, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, συνδιασκεφεμένη αὐτῇ τοῖς εὐρισκομένοις ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων τὸ τηρικαῦτα ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερτίμοις, τῷ Καισαρείας, τῷ Ἡρακλείας, τῷ Κοζίκου, τῷ Φιλαδελφείας, τῷ Νικαίας, τῷ Χαλκηδόνος, τῷ Ποντοπρακλείας ἐκείνῳ, τῷ Βρύσεως, τῷ Ἀθηνῶν καὶ τῷ Τραπεζούντος, δέδωκε τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην μητρόπολιν τοῦ Ποργίου κατ' ἐπίδοσιν, ὅτι τε πλησίον ἐστὶ τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας, καὶ δύναται ἐπιβλέπειν αὐτοὺς καὶ διδάσκειν, καὶ διὰ τὴν ἐνοῦσαν τῷ ἀνδρὶ παρὰ θεοῦ σύνεσίν τε καὶ δύναμιν θαυμαστῶν κατὰ πάντα τυγχάνοντι καὶ τῶν ἀρετῶν τὰ κάλλιστα τε καὶ τιμιώτατα ὡς ἐν ἀγγελίῳ τινὶ τῇ ἑαυτοῦ φυχῇ θεσσαυρίσαντι καὶ δυναμένη πηγάζειν τὰ τῆς διδασκαλίας ἐκείθεν ἀφθόως ρεύματα καὶ ψυχὰς παρακαλεῖν κατωδύνοος καὶ βοηθεῖν αὐταῖς εἴπερ τις ἄλλος θαυμασιώτατα, πράξει πιστομένη τὸς τῆς διδασκαλίας λόγους. ἐπεὶ δ' ἐξ ἐκείνου καὶ μέχρι τοῦ νῦν οὐκ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ, διὰ τινὰς ἐπιουμβάσας αἰτίας, ἦν οὕτω καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας Ποργίου, λείψι μόνῳ τοῦ Ἐφέσου ταύτην κατέχοντος, πράγματι δὲ τοῦ Χίου, μέχρι τοῦ νῦν ἀρτίως δὲ πέμποντος ἤδη τινὰς τῶν ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν καὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντος ἀπελεύσεσθαι καὶ αὐτοῦ, θεοῦ διδόντος, ἔτι συνδιασκεφεμένη ἢ μετριότης ἡμῶν τῇ περὶ αὐτὴν ὀμηγύρει τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Βιζύης καὶ τοῦ Βρύσεως, δέδωκε μὲν τῷ ἱερωτάτῳ τούτῳ μητροπολίτῃ Ἐφέσου τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην μητρόπολιν Ποργίου κατ' ἐπίδοσιν. ἐπὶ πλέον δὲ προνοομένη τῶν εὐρισκομένων ἐκεῖ ψυχῶν καὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον αὐτῶν ἀσφαλείας φροντίζουσα τάττει καὶ ἀποφαίνεται, ὡς ἂν καὶ πᾶς ὁ μετ' αὐτὸν μητροπολίτης Ἐφέσου κατέχη ταύτην ἐπιδόσεως λόγῳ, οὐχ ὡς ἰδίαν ἐπισκοπὴν, ἀλλ' ὡς μητρόπολιν, ἡνωμένην δὲ εἶναι τῇ τῆς Ἐφέσου μητροπόλει καὶ ὑφ' ἐνὶ ποιμένι ἀμφοτέρας ποιμαίνεσθαι. ὅτι δὲ

πλησιν ἀλλήλαις εἰσὶν αὐταὶ καὶ ὅτι πάντοτε ἡ μέλλων εὐρίσκεισθαι μητροπολίτης Ἐφέσου κατὰ πολὺ κρείττων ἔσται τοῦ εἰς τὸ Ποργίον μέλλοντος εὐρίσκεισθαι, ἅτε δὴ τῆς μητροπόλεως ταύτης πάσης τῆς Ἀσίας προκαθεζομένης καὶ θρόνον ἔχουσης ὀφηλὸν τε καὶ μέγαν, καὶ διὰ τοῦτο δόκιμον ἐν ἅπασιν ἄνδρα μελλούσης τῆς θείας συνόδου χειροτονεῖν ἐν αὐτῇ, ἄλλως τε καὶ τῆς ἐκκλησίας Ἐφέσου προνοομένη, ὡς ἂν ἔχη καὶ μερικὴν κυβέρνησιν καὶ προμήθειαν, ἐπειδὴ τὰ ἑαυτῆς ἀπεκείρατο πάντα, ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἀλωθεῖσα, καὶ οὐκ ἔχει παρέχειν τὰ ἀναγκαῖα τῷ ἀρχιερεὶ αὐτῆς. τοῦτο δὲ καὶ ἐν ἄλλαις ἐκκλησίαις γέγονε, ἐνωθεισῶν ἀρχιεπισκοπῶν μητροπόλεσι, τῷ μὴ δύνασθαι καθ' ἑαυτὰς εἶναι, διὰ τὴν ἐπικειμένην αὐτῆς ἔνδειαν, ἐνωθεῖσαι δὲ καὶ πάλιν μένουσι ὡς τὸ πρότερον, ἢ μὲν μητρόπολις ἔχουσα καὶ τὸν τόπον ἑαυτῆς καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν τάξιν, ἢ δὲ ἀρχιεπισκοπὴ πάλιν ὁμοίως τὰ ἑαυτῆς, ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος γέγονε, κατὰ τὴν εἰς ταῦτα συνήθειαν καὶ διὰ τὸ περιφανὲς τοῦ θρόνου τῆς μητροπόλεως Ἐφέσου καὶ τὴν προσγενομένην αὐτῇ ἔνδειαν καὶ στενοχωρίαν ἠνώθη αὐτῇ ἡ ἐκκλησία Ποργίου, ὥστε πάλιν ἔχειν ἐκατέραν αὐτῶν τὸν ἴδιον τόπον καὶ τὴν ἀξίαν. ἔνθεν τοι καὶ καθέξει ταύτην τὴν ἐκκλησίαν ὁ δηλωθεὶς ἱερώτατος μητροπολίτης Ἐφέσου, ὑπέριτος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, καὶ καθεξῆς πάντες οἱ μετ' αὐτὸν τῆς Ἐφέσου ἀρχιερεῖς, διδάσκοντες τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν καὶ παραινούντες καὶ εἰσηγούμενοι τοῦτοις ὡς ἀρχιερεῖς τὰ φυγῶφελῆ καὶ σωτηρίας ἐχόμενα, ἔχοντες ἄδειαν ἱεουργεῖν ἐν αὐτῇ καὶ ἀπὸ τῶν εὐρίσκομένων ἐν αὐτῇ ἀναγνώστας σφραγίζειν, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν, μετὰ τῆς ὀφειλομένης ἀκριβοῦς ἐρεῦνης τε καὶ δοκιμασίας, καὶ πάντα τὰλλα ποιεῖν, ὅσα οἱ γνήσιοι ἀρχιερεῖς ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἐκκλησίαις διενεργοῦσιν, ἄνευ μέντοι τῆς τοῦ ἱεροῦ συνδρόνου ἐγκαθιδρόσεως, φροντίζοντες ἕκαστος τῶν τῆς Ἐφέσου μητροπολιτῶν τῶν ἄλλος ἄλλον διαδεχομένων καὶ ἐπιμελούμενοι τῆς σωτηρίας τῶν εὐρίσκομένων ἐκεῖ ψυχῶν, ὡς ἀναδεδεγμένοι παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος τὴν φροντίδα καὶ προστασίαν αὐτῶν, καὶ ὀφείλοντες κατὰ πάντα τρόπον ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν, ὡς λόγον ἀποδώσαντες ἕκαστος τῷ θεῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ὀφειλόντων πάντων τῶν εὐρίσκομένων ἐκεῖ κληρικῶν, ἔτι τε ἱερωμένων, πνευματικῶν, μονα-

ζόντων, ἀρχόντων καὶ παντός τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος τὴν προσήκουσαν ἀπονέμειν αὐτοῖς αἰδῶ καὶ τιμὴν καὶ ὕποταγὴν καὶ εὐκλείθειαν καὶ ὑπέκκιναι καὶ ὑποτάσσασθαι καὶ πείθεσθαι αὐτοῖς, ἐφ' οἷς ἂν ἔχωσι λέγειν πρὸς αὐτοὺς, ἀφορώσιν εἰς φοβικὴν αὐτῶν λουσιτέλειαν, καὶ οὐτως ἔχειν αὐτοὺς καὶ ὑποτάσσασθαι τοῦτοις ὡς τῷ θεῷ, οὐ τὴν εἰκόνα δ' ἀρχιερέως φέρει. παραινεί δὲ καὶ εἰσηγείται τοῦτοις ἄκασιν ἢ μετριότης ἡμῶν στέργειν καὶ ἐμμένειν τῇ παρ' αὐτῆς γενομένη συνουδικῇ ταύτῃ πράξει, καὶ μηδέποτε ἐπιχειρήσαι ἀποδ . . . πετήσαι ταύτης καὶ ζητῆσαι γνήσιον ἀρχιερέα, πρὸς κατάλωσιν καὶ ἀθέτησιν τῆς συνοδικῆς ταύτης πράξεως· ὁ γὰρ τόλμησας ὄλωσ κρᾶται τι τοιοῦτον εὐθύνην ὑποστήσεται τὴν ἀλίαν, καὶ δίκην λήφεται παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κατὰ πολὺ γὰρ συμφέρον κρίνασα τοῦτο αὐτοῖς διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας, συνοδικῶς τοῦτο πέπραχε, καὶ ὀφείλει διαμένειν ἀκατάλωτον εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηγεκίς χρόνους. τοῦτο γὰρ χάριν γεγονῆαι καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπεδόθη τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἐρέζου, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ συλλειτουργῷ, κῆρ Θεοδωρήτῳ, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν διαδεδομένοις αὐτὸν ἀρχιερεῦσι τῆς ἐκκλησίας ταύτης εἰς μόνιμον καὶ διηγεκὴ τὴν ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα Ἰανουαρίου τῆς ἐνισταμένης ε' ἰνδ. τοῦ 5ωος' ἔτους †.

CCXXXIX. (6877—1368) septembri. ind. VII.

Metropolita Bizyae, qui et locum tenebat episcopi Staurupoleos, in metropolim Mesembriae transfertur.

CCXL. (6377—1368) octobri. ind. VII.

Metropolitae Gothiae committitur ecclesia Chersonis.

† Ἐνταλμα ἐξαρχικὸν τῷ Γοτθίας, γεγονός ἐπὶ τῇ τῆς Χερσῶνος ἐκκλησίᾳ †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος ἀνατίθειαι τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Γοτθίας καὶ ὑπερτίμῳ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, τὴν εὐαρχίαν καὶ διοίκησιν τῆς ἐν Χερσῶνι ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας,

ἄλλοις καὶ ὀφείλει ἐπιβλέπειν καὶ ἐπιτηρεῖν ταύτην καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐρίσπόμενους ἰσθμίζοντας καὶ μονάζοντας καὶ τὸν λοιπὸν τοῦ κυρίου χριστιανώμου λαὸν καὶ παραινέει καὶ εἰσηγεῖσθαι κ. τ. λ. ἀπελύθη τῇ δ' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τῆς τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ δεκτωβρίῳ ἰνδ. ζ' †.

CCXLI. (6877—1368) octobri. ind. VII.

Metropolitae Perithorii per adiunctionem confertur metropolis Tenedi.

CCXLII. (6877—1368) octobri. ind. VII.

Episcopo Amiceis confertur administratio omnium bonorum patriarchalium, quae in Peloponneso reperiuntur.

CCXLIII. (6877—1369) aprili. ind. VII.

Monachus quidam Theodoretus abiurat errores Latinorum et Barlaam et Acindyni.

† Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν κ. τ. λ. Ἐπεὶ δὲ ἀπὸ λύπης καὶ συναρπαγῆς καὶ ἀγνωσίας ἐχωρίζθη τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Λατίνους, νὸν ὀκιοστρέφω καθαρῶς καὶ γνησίως, καὶ ἀποβάλλομαι πᾶσαν τὴν δόξαν τῶν Λατίνων, τὴν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος, λεγόντων, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, πιστεύω γὰρ καὶ ὁμολογῶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ συμβόλου, ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεσθαι μόνου τοῦ πνεῦμα τοῦ ἁγίου· ἀποβάλλομαι δὲ καὶ ἄρνοῦμαι καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἕθιμα αὐτῶν, τὰ τε ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰ περὶ τῆς λοιπῆς αὐτῶν πολιτείας. ἐπεὶ δὲ ὀκιοστρέφθη παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, ὅτι εἰμὶ καὶ ἐγὼ ὁμόφρων τῶν φρονούντων τα τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου, λέγω καὶ περὶ τούτου, ὅτι τὸν Βαρλαάμ καὶ τὸν Ἀκινδύνον καὶ πάντας τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν ὡς ἀποκηροχθέντας καὶ ἀναθεματισθέντας παρὰ τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου, ὡς δυσόσβεῖς καὶ ἐφευρετὰς καινῶν καὶ ἀλλοκότων αἱρέσεων, ἀναθεματίζω αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ συγγράμματα αὐτῶν, στέργω δὲ, ἅπερ ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ καθολικὴ καὶ ἀπο-

στολική ἐκκλησία φρονεῖ καὶ λέγει περὶ αὐτῶν, καὶ εἰμὶ καὶ ἐγὼ εἰς τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ μαθητῆς τῆς ἐκκλησίας. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων ἀσφάλειαν ἐποιησάμην καὶ τὴν παροῦσαν ὁμολογίαν, ὑπογράφας αὐτὴν οἰκιοχειρῶς μὴ νι ἀπριλλίῳ ἰνδ. ζ' †.

† Ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος Θεοδώρητος †.

CCXLIV. Sine anno.

Metropolitae Mesembriae confertur metropolis Varnae per adiunctionem.

† Ἐδόθη κατ' ἐπίδοσιν ψήφῳ συνοδικῇ τῷ προρρηθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μεσημβρίας καὶ Ἀγχιάλου καὶ ἡ ἀγιωτάτῃ μητρόπολις τῆς Βάρνης καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, τὸ τε Πετρίν, ἡ Προβάτους, ὁ Κάλθαας, ὁ Κίτζιβος, ὁ Ἐμμων καὶ ὁ Καρβουνάς, καὶ διὰ τοῦτο γέγονεν ἡ παροῦσα παρασημείωσις †.

CCXLV. (6877—1369) aprili. ind. VII.

Hieromonachus Macarius nominatur abbas monasterii Iesu Christi Acropolitae Mesembriae.

† Ἐπει ἡ ἐν τῇ Μεσημβρίᾳ βασιλικὴ καὶ πατριαρχικὴ σεβασμία μονὴ ἡ ἐπ' ὀνόματι τιμωμένη τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἀκροπολίτου, ἦν μὲν ἐξ ἀρχῆς εὐποροῦσα κτημάτων τε καὶ πραγμάτων καὶ προσόδῳ ἀπὸ τούτων παντοδαπῶν καὶ εὐθηνίας καὶ βελτιώσεως, ὑπὸ δὲ τῆς συμβάσεως τῷ καιρῷ καὶ τοῖς πράγμασιν ἀνωμαλίας τε καὶ συγχύσεως ἀποβαλλομένη ταῦτα πάντα, κατήνησεν εἰς στενοχωρίαν πολλὴν καὶ ἔνδειαν καὶ πτωχίαν, εὐρέθη δὲ ὁ εὐλαβέστατος ἱερομόναχος κύρ Μακάριος, καὶ ἀναδραμὼν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἐζήτησε ταῦτα ταύτην ὑποσχόμενος συστήσθαι ταύτην διὰ τῆς οἰκίας συνδρομῆς καὶ σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας καὶ βελτιώσαι, καθ' ὅσον ἐστὶ δυνατόν αὐτῷ, προάγων ἄμα καὶ μάρτυρας εἰς τοῦτο ἀξιόπιστους, σωμαρτρούοντας αὐτῷ, ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν τούτου προσδεξαμένη δέησιν, ἀγαθῆς προαιρέσεως οὖσαν, τὸ παρὸν ἀπολύει αὐτῆς γράμμα, δι' οὗ καὶ πρῶτον μὲν καθίστησιν αὐτὸν καθηγούμενον καὶ ἀρχιμανδρίτην τῆς δηλωθείσης ταύτης σεβασμίας μονῆς, εἶτα παραδίδωσιν αὐτῷ ταύτην, ὥστε ἐφορᾶν καὶ διοκεῖν καὶ οἰκονομεῖν αὐτὴν, μηδενὸς ὄντος τοῦ συναντιωθησομένου

αὐτῷ τὸ σύνολον τούτου ἔνεκεν, ὀφείλοντι ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι: καὶ προνοεῖσθαι τῶν σὺν αὐτῷ εὐρισκομένων ψυχῶν καὶ πρὸς νομάς ὀδηγεῖν αὐτάς σωτηρίας, ἐπιμελεῖσθαι τε καὶ τῆς συστάσεως τῶν προσόντων αὐτῇ καὶ βελτιώσεως καὶ τῆς εἰς τὸ κρεῖττον κατὰ τὸ δυνατόν ἐπιδόσεως, πάντων τῶν σὺν αὐτῷ ὀφειλόντων τὴν προσήκουσαν ἀπονέμειν αὐτῷ ὕποταγὴν καὶ τιμὴν καὶ εὐπεθείαν καὶ πειθαρχεῖν αὐτῷ, ἐφ' οἷς ἂν ἔχοι λέγειν πρὸς αὐτοὺς, ἀφορῶσιν εἰς ψυχικὴν σωτηρίαν αὐτῶν καὶ εἰς σύστασιν τῶν τῆς μονῆς κτημάτων τε καὶ πραγμάτων, καὶ μηδενὸς ὄντος τοῦ τὴν οἰανδήποτε διενόχλησιν ἐπαγαγεῖν ὀφείλοντος αὐτῷ ἢ ἐπήρειαν, παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καταστάντι καθηγουμένῳ καὶ ἀρχιμανδρίτῃ τῆς μονῆς ταύτης καὶ ἐφόρῳ καὶ διηγητῇ καὶ οἰκονόμῳ καὶ προστάτῃ αὐτῆς ἐφ' ὅρῳ πάσης τῆς ζωῆς αὐτοῦ. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν. ὀφείλει μέντοι ὁ τοιοῦτος καθηγουόμενος καὶ ἀρχιμανδρίτης τῆς δηλωθείσης ταύτης σεβασμίας μονῆς, ἱερομόναχος κ̅ρ Μακάριος, παραπέμπει κατ' ἔτος πρὸς τὸ πατριαρχικὸν κελλίον διχα λόγου τινὸς τὸ σὸν ἠθεὶς κανονικὸν καὶ τὰ σονήθη καὶ (ἀποτεταγμένα) κανίσκια †. ἀκελύθη τῇ ιη' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τῆς πατριαρχικῆς τιμίας χειρὸς τὸ μὴνι ἀπριλλίῳ ἰνδ. ζ' †.

CCXLVI. (6877—1369) iunio. ind. VII.

Demetrius Chlorus et Daniel abiurant Latinorum et Barlaam et Acindyni errores.

† Ἐπειδήπερ κακῶς ποιήσαντες ἡμεῖν τὸ πρῶτον δι' ἀφροσύνης καὶ μὴ κοινωνοῦντες τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν ἀδθέντῃ καὶ δεσπότῃ, τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχει, καὶ τῇ περὶ αὐτὸν θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ, τὸ μὲν ἡμῶν αὐτῶν θέντες μετὰ τοῦ Ἀκινδύνου ἐκείνου καὶ τῶν Λατίνων, ἐν οἷς καὶ διάγοντες καθ' ὑπερβολὴν ἐδιώξαμεν τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν, νῦν δὲ αὐτοῖς προσερχόμενοι καὶ βουλόμενοι κοινωνεῖν, ἀπαιτούμεθα λόγον περὶ τῆς ἐν ἡμῖν πίστεως, ἰδοῦ, λέγομεν οὕτω· πιστεῦομεν εἰς ἓνα θεὸν κ. τ. λ. ἄρα μὲν οὖν ταῦτα . . . μόνα λαχθέντα ἡμῖν εἰς ἐντελῆ καὶ βεβαίαν ἀπόδειξιν πίστεως. ἐπὶ δὲ καὶ περὶ τῶν Λατίνων καὶ τοῦ Ἀκινδύνου ἐκείνου ἀναγκαζόμεθα τι εἰπεῖν, ἰδοῦ, λέγομεν τάδε, καὶ πρῶτον περὶ

Λατίνων ἀποβαλλόμεθα τοὺς Λατίνους, ὡς κακῶς ποιήσαντας καὶ προσ-
 θέντας ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς πίστεως τὸ· καὶ ἐκ τοῦ οὐοῦ, ἐν ᾧ περ οὐ δεῖ
 προστιθέναι τι τὸ παράπαν ἢ ἀφαιρεῖν, ἀλλὰ λέγομεν καὶ φρονοῦμεν,
 ὅτι ὁ πατήρ μόνος ἐν τῇ ἀγία καὶ μακαρία τριάδι ἐστὶν ὁμολογημέ-
 νως αἰτία τούτου καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, καθὼς ὁ μέγας φησὶ Διο-
 νόσιος, ὅτι μόνη πηγαία θεότης ἐστὶν ὁ πατήρ, ὁ δὲ οὐός οὐκ ἐστὶ
 τῆς τοῦ ἀγίου πνεύματος ὑποστάσεως αἰτίας, καθὼς φησὶ ὁ Δαμασκη-
 νός, ὅτι ἐκ τοῦ οὐοῦ τὸ πνεῦμα οὐ λέγομεν, ἀλλ' ἐστὶ μὲν τοῦτο ἐκ-
 πορευόμενον ἐκ πατρὸς, κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνήν, ἐστὶ δὲ κατὰ
 τὴν τῶν ἀγίων διδασκαλίαν καὶ διὰ τοῦ οὐοῦ πεφηνός, ἐκλάμπων,
 ἀποστελλόμενον, προσερχόμενον, χορηγούμενον καὶ διδόμενον, δηλαδὴ
 τοῖς ἀνθρώποις. τὰ ἀναφερόμενα ἄζυμα εἰς ἰερούργιαν, ὡς μὴ παραδε-
 δομένα τῇ ὀρθοδόξῳ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ, οὐ στέργομεν, μᾶλλον δ'
 ἀποδεχόμεθα τὴν διὰ τῶν ἐνζύμων, ὡς παραδεδομένην καὶ συνήθη
 καὶ τελείαν ὑπάρχουσαν, καθόλου δὲ λέγομεν, ὅσα παρὰ τὴν διαταγὴν
 τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ τῶν ἀγίων καὶ οἰκομε-
 νικῶν συνόδων ποιῶσιν, ἀποβαλλόμεθα. περὶ δὲ τοῦ Ἀκινδύνου ἐκεῖνο
 λέγομεν οὕτως· εἴ τις οὐ φρονεῖ ἐπὶ θεοῦ θεοπροπη διάκρισιν οὐσίας
 καὶ ἐνεργείας, λέγω δὲ τῆς κοινῆς τῆς ἀγίας τριάδος, εἰ καὶ ὁ οὐός
 καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα πολλάκις ἐνεργεῖται λέγονται τῆς θεότητος τοῦ
 πατρὸς, ἢ κτιστὴν καὶ δοξάζει τῆς ἀκρίστου καὶ αἰδίου
 φύσεως τὴν φυσικὴν καὶ οὐσιώδη ἐνέργειαν ἢ οἶκτι . . ὅπως σύνθεσιν
 τινα γίνεσθαι ἐν τῇ ὑπερηνωμένῃ καὶ θεία ἀπλότῃ τοῦ θεοῦ διὰ
 ταῦτα, ἢ ὅτι τὸ θεὸς ὄνομα καὶ θεότης ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν φύσιν
 ἢ ἐστὶ δηλοῖ τοῦ θεοῦ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐξ ἐνεργείας ὃν εἰλημμένον
 τὴν θεατικὴν δηλονότι τούτου ἐνέργειαν, ἢ καὶ καθ' ἕτερον τρόπον,
 καὶ ἡ οὐσία τοῦ θεοῦ λέγεται θεότης ὡς αἰτία θεότητος, καὶ ὅτι οὐχ
 ὑπέγκνεται ὁ θεὸς τῶν περὶ αὐτὸν οὐσιωδῶς τε καὶ αἰδίως θεωρου-
 μένων καὶ λεγομένων, ἢ ὅτι μετέχει τῆς θείας οὐσίας οὕτως, καθάπερ
 καὶ ὁ ἐν τῷ Χριστῷ θεωρούμενος ἄνθρωπος, ὡς δύνασθαι καὶ αὐτὸν
 τολημηρᾷ γλώσσῃ λέγειν ποτὲ δύο ἐν ἑαυτῷ φέρειν οὐσίας, θεότητός
 τε καὶ ἀνθρωπότητος, καὶ οὐχὶ μᾶλλον μετέχειν τῆς θείας φύσεως
 κατὰ τὴν ταύτης ἐνέργειαν καὶ τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τούτων γὰρ με-
 ἔχοντες λεγόμεθα τοῦ θεοῦ μετέχειν, ἢ ὅτι ἢ ἐπὶ τοῦ ὄρους θαβῶρ
 τοῖς τοῦ Χριστοῦ μαθηταῖς ἀμυδρῶς ἀγασθεῖσά τε καὶ παραδει-

γθαίσα θεότης, ἥτις καὶ φῶς ἐστὶν ἄχρονον καὶ προαιώνιον καὶ ἀληθινόν καὶ ἀπρόσιτον καὶ θείας ἀγλῆς χύσις ἀπεριόριστος καὶ βασιλεία θεοῦ, κτίσμα τὴν γινόμενον καὶ ἀπογινόμενον· εἴ τις τὰ τοιαῦτα πάντα φρονεῖ, ὑπόδικος ἔστω τῷ ἀναθέματι. ἀποβαλλόμεθα δὲ ὀλοφύχως καὶ τὰ παρὰ τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ Ἀκινδύνου ἐκείνου καὶ πάντων τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῖς συγγραφέντα τε καὶ δογματισθέντα κατὰ τῆς ὁρθῆς καὶ εὐσεβοῦς τῶν χριστιανῶν πίστεως καὶ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, δι' ἃ πάντα καὶ αὐτοὺς ἐπὶ τούτοις ἔπαισι λέγομεν, ὅτι ὡς οἱ προφῆται προεφήτευσαν, ὡς οἱ ἀπόστολοι ἐδίδασξαν, ὡς οἱ μάρτυρες ὁμολόγησαν, ὡς ὁ Χριστὸς διετάξατο, οὕτω φρονοῦμεν καὶ οὕτω πιστεύομεν, ἀσπαζόμενοι καὶ πάσας τὰς ἀγίας οἰκουμηνικὰς καὶ μερικὰς συνόδους, τὰς ἐπὶ σύστασιν τῶν ὁρθῶν καὶ ἀπταιστων δογμάτων τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας συγκροτηθείσας, ἔτι δὲ καὶ πᾶσαν γραφὴν παλαιάν τε καὶ νέαν θεόπνευστον καὶ ὠφέλιμον καὶ τὰς διδασκαλίας καὶ θεολογίας τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, Διονυσίου, Ἀθανασίου, Βασιλείου, Γρηγορίου, Χρυσοστόμου, Κυρίλλου, Ἐπιφανίου, Ἀναστασίου, Ἀμβροσίου, Ἀμφιλοχίου, Λέοντος Ῥώμης, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ τῶν λοιπῶν. ἐγράφη μὲν ἐν Ἰουνίῳ, πεντεκαίδεκάτῃ ἰνδικτικῶνος ἐβδόμης †.

† Ὁ παπᾶς Δημήτριος ὁ Χλωρός †. † Ὁ ἐν μοναχοῖς ἐλάχιστος καὶ εὐτελής Δανιήλ †.

CCXLVII. Sine anno.

Episcopus Athyra (τοῦ Ἀθύρα) *transfertur in metropolim Aeni.*

CCXLVIII. (6877—1369) maio. ind. VII.

Matthaeus, episcopus Faustinae, in metropolim Tyanorum transfertur.

CCXLIX. (6877—1369) iunio. ind. VII.

Episcopus Mocisi transfertur in episcopum Tamisi.

† Τῷ Μωκισοῦ μεταθέγει ἀπὸ ἐπισκόπου Ταμίσου φήφη τῶν ἀζῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ τοῦ Τσάνων ἐδόθη ἢ αὐτῇ πράξις,

ἀπαρλλάκτως τὴν αὐτὴν περίληψιν ἔχουσα, ἥτις εἶχε καὶ διὰ τῆς
 τ† εμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴ νὶ ἰου νίφ ἰνδ. ζ' †.

CCL. (6877—1369) augusto. ind. VII.

Michael Strategus promittit se leges ecclesiasticas esse observaturum.

† Εγὼ Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Στρατηγός, ἐπεὶ συνέβη καὶ εὐλόγησα
 ἀνευ εἰδήσεως τῶν τὰ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος δίκαια διεκόντων,
 διὸ καὶ ἐπεσχέθην παρὰ τοῦ παναγιωτάτου μου δεσπότου καὶ ἀδθέν-
 του, τοῦ οἰκομενικοῦ πατριάρχου, καὶ πολλὰ δεηθεὶς τῆς μεγάλης
 ἀγιοσύνης αὐτοῦ τοῦσιν συγγνώμῃ καὶ συγχωρήσεως τοῦ τοιοῦτου
 σφάλματος οὐκ ἔτυχον, ἀρτίως δὲ διὰ παρακλήσεως τῶν ἐκκλησια-
 στικῶν ἀρχόντων ἀπαιτηθεὶς, δοῦναι ὑπόσχεσιν, ἔτυχον συγχωρήσεως
 παρὰ τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης αὐτοῦ, ἥδη ὑπόσχομαι, ὡς ἂν μήποτε
 φωραθῶ τοιοῦτόν τι διαπράξασθαι, μηθ' ἕτερόν τι τῶν μὴ ἀνηκόντων
 τῇ ἱερωσύνῃ μου, ἐπεὶ εἴ ποτε φωραθῶ τῶν τοιοῦτόν τι διαπράξασθαι,
 ἵνα κρινῶμαι συνοδικῶς καὶ εὐθρόνῶμαι κανονικῶς. διὰ γὰρ τοῦτο γέ-
 γονε καὶ τὸ παρόν μου ὑποσχετικὸν γράμμα δι' ἀσφάλειαν μὴ νὶ
 αὐ γο ὀ σ τ φ ἰνδ. ζ' †.

† Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Στρατηγός †.

CCLI. (6878—1370) iunio. ind. VIII.

Philippus Lomelenus Latinorum errores abiurat.

† Πιστέβω ἰς ἕνα θεόν κ. τ. λ. Ἐποὶ δὲ νόμιος φα-
 νουστοῖς προσεμῶνα τοῖ ἐκκλησίᾳ τῶν Λατίνων καὶ ὑπὸ πλάνοις καὶ
 ἀπάτοις καὶ ἀγνωσίας ἐνομιζῶν ἑρθὰ ὄνε πρὸς τὴν εὐσεβῆ καὶ ἑρ-
 θεοδοξῶν πίστην πάντα, ὅσα ἐν ἐκείνοι λέγεται περὶ τοῦ παναγίου
 πνεύματος καὶ ἴσα ἐν ἐκείνοι τελλοῦντε, ἐπὶ οὐ ὑπὸ ἀγνωσίας ἑστερ-
 γων ἔκοινα, νὴν ἀπὸβάλλομε καὶ ἀρνοῦμε πάντα, ὡς κακόδοξα καὶ ἑρε-
 τικῶν ἔργα τε καὶ φρονήματα, προσέρχῶμε δὲ καθαρῶς καὶ γνισίως
 ὡς τὸν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ καθολικὸν καὶ ἀποστολικὸν ἐκκλησίαν,
 καὶ ὁμολογῶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κορίου καὶ θεοῦ καὶ σωτήρος
 ὁμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἀγίου συμβόλου τὸ ἐκ μόνου τοῦ πα-
 τρὸς ἐκπορέβεσται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀποβάλλομε καὶ ἀρνοῦμε καὶ

πάντα τὰ λοιπὰ ἐκείνων ἔθιμα, τὰ τε ἐκκλησιαστικά καὶ τὰ περὶ τοῖς
λοιπῶν ἀδῶν πολιτίας, στέργω δὲ, ἅπερ ἰ ἀγία τοῦ Χριστοῦ καθολι-
κοὶ καὶ ἀποστολικοὶ ἐκκλησία φρονί καὶ λέγει περὶ αὐτῶν, καὶ ὁμοί
καὶ ἐγὼ ἴς τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καὶ μαθητοῖς τοῖς ἐκκλησίας.
καὶ ἴς τὴν περὶ τούτων ἀσφάλειαν ἐπιδοσάν μοι τὴν παροῦσαν μορ
ὁμολογίαν, ὑπογράφας αὐτὴν οἰκιοχίρως, μηνὶ ἰουνίῳ, α΄,
ἰνδ. η΄ †.

† Ἐγὼ ὁ Φίλλειππος Λομεληνός †.

CCLII. (6876—1367) novembri. ind. VI.

Synodus discernit, fundos ecclesiasticos non posse cedi imperatori.

† Μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ς΄, διεκομίσθησαν λόγοι τοῦ κρατί-
στου καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ βασιλέως πρὸς τὸν παναγιώτατον
δεσπότην ἡμῶν, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, διὰ τοῦ περιποθήτου
θεῖου τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας αὐτοῦ, τοῦ τιμιωτάτου ἐν
μοναχοῖς κδρ Μακαρίου Γλαβά τοῦ Ταρχανσιώτου, εἰπόντος, ὅτι ὁ βα-
σιλεὺς ὁ ἅγιος βούλεται καταστῆσαι στρατιώτας ἐν τοῖς χωρίοις ἔξω
τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς Σηλυβρίας, οἷς καὶ βούλεται δοῦ-
ναι τὰ ἐν αὐτοῖς χωράφια καὶ τὴν γῆν πᾶσαν τὴν ἐν αὐτοῖς· ἐπεὶ δὲ
ἔχει καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία δύο χωρία, τὸ τοῦ Οἰκονομίου καὶ τὸ
τοῦ Πασπαρά, μηνύει τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ σου, ἵνα ἀπολυθῶσι ταῦτα
παρ' αὐτῆς, ὡς ἂν παραλαβὼν ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος ταῦτα ποιήσῃ ἐπ'
αὐτοῖς, ὅπερ βούλεται, κατέχειν γὰρ μέλλει ταῦτα μέχρι χρόνου ἐνός,
καὶ εἰ μὴν ποιήσῃ, ὅπερ βούλεται, καθέξει ταῦτα καὶ εἰσέτι καὶ δώ-
σει τῇ ἐκκλησίᾳ ἑτέραν πρόσοδον, ἴσῃν τοῖς κτήμασι τούτοις, εἰ δὲ
οὐδὲ ποιήσῃ, ὅπερ βούλεται, ἀντιστραφήσονται ταῦτα πρὸς αὐτὴν. πρὸς
ταῦτα ὁ παναγιώτατος δεσπότης ἡμῶν, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης,
ἀπεκρίνατο, ὡς ἐγὼ οὐκ ἔχω ἄδειαν ἐκδοῦναι τινὶ τι τῶν τῆς ἐκκλη-
σίας κτημάτων, φύλαξ γὰρ εἰμι τούτων κατὰ τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων
διαταγὴν, καὶ τῶν μὲν προσόδων αὐτῶν εἰμι κύριος κατὰ πάντα καὶ ἐξου-
σιαστικῆς, ὥστε ποιεῖν ἐπ' αὐτοῖς πᾶν, ὅπερ βούλομαι, τῶν δὲ ὑποκει-
μένων αὐτῶν καὶ τῶν κτημάτων οὐχί, ἀλλὰ φύλαξ μᾶλλον εἰμι· διὰ
τοῦτο καὶ οὐδὲ ποιήσω τοῦτο ποτε. προτροπῇ δὲ τῆς μεγάλῃς ἀγιωσύ-
νης αὐτοῦ συνήχθησαν οἱ ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς καὶ ὑπέρτιμοι ἐν τῇ

σεβασμία μονῆ τοῦ Ἀκαταλήπτου, ὁ Καισαρείας, ὁ Ἐφέσου, ὁ Κοζί-
 κου, ὁ Χαλκηδόνος, ὁ Βιζύης, ὁ Βρύσηος, ὁ Περιθεωρίου, ὄντος διὰ
 γνώμης καὶ τοῦ Αἴνου, καὶ ἀκηκότες ταῦτα καὶ ἐρωτηθέντες εἶπεν,
 τί καὶ αὐτοῖς δοκεῖ περὶ τούτου, πάντες εἶπον ὡς ἀπὸ ἐνὸς στόματος,
 μὴ ἔχειν ἄδειαν μῆτε τὸν παναγιώτατον δεσπότην ἡμῶν, τὸν οἰκουμε-
 νικὸν πατριάρχην, μῆτε τὴν περὶ αὐτὸν ἱερὰν καὶ μεγάλην σύνοδον
 ἐκδοῦναι πρὸς τινὰ τι τῶν τῆς ἐκκλησίας κτημάτων, κεκωλυμένον γὰρ
 εἶναι τοῦτο παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ ἀπειρημένον τὸ διδόναι τινὰ
 τῶν ἐπισκόπων ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκκλησίας πρὸς
 τινὰ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εἶπερ καὶ βουλόμεθα ποιῆσαι τοῦτο, ἀλλ'
 οὐ δυνάμεθα, κωλυόμενοι παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων. ἐπὶ τούτοις εἶπεν
 ὡς ἀπὸ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ βασιλέως ὁ πε-
 ριπόθητος θεῖος τῆς ἀγίας βασιλείας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεὶ οὐ διδότε ταῦτα
 πρὸς αὐτόν, δότε ταῦτα, ἵνα κατέχη, ὥσπερ κατέχουσιν ἕτεροι καὶ
 σπειροῦσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἀποδιδάσι τὴν μορτὴν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν,
 δότε οὖν καὶ αὐτῷ ὁμοίως, ἵνα ὀριζμῶ τῆς ἀγίας βασιλείας αὐτοῦ
 ἀποδιδῶται ἡ μορτὴ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. καὶ πρὸς ταῦτα οὖν εἶπεν
 ἡ ἱερὰ σύνοδος, ὅτι οὐδὲ τοῦτο ἔχομεν ἄδειαν ποιῆσαι, κενώλονται
 γὰρ καὶ τοῦτο παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων, διακελευομένων, μὴ δίδασθαι
 τὰ τῆς ἐκκλησίας κτήματά τινι τῶν δυνατῶν, μὴ τοι γε καὶ βασιλεῖ.
 ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀπεφάνητο καὶ ὁ παναγιώτατος δεσπότης ἡμῶν, ὁ
 οἰκουμενικὸς πατριάρχης, καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ἱερὰ καὶ μεγάλη σύνοδος,
 ὅτι ἡμεῖς μὲν ἄδειαν οὐκ ἔχομεν ἐκδοῦναι τὰ τῆς ἐκκλησίας κτήματα
 πρὸς τινὰ, οὐδὲ γὰρ βουλομένοις ἡμῖν ἐξέσται τοῦτο ποιῆσαι· διὰ
 τοῦτο καὶ οὐδόλως ἀπολύομεν ταῦτα. εἰ δὲ βούλεται ὁ βασιλεὺς ὁ
 ἅγιος λαβεῖν αὐτὰ τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ὁ βούλεται ποιῆσαι, ποιησάτω.
 αὐτὸς ἔδωκε ταῦτα τῇ ἐκκλησίᾳ, αὐτὸς καὶ βουλόμενος λαβεῖν αὐτὰ
 λαβέτω, ἐξουσίαν ἔχει ποιῆσαι ἐπὶ τούτοις, ὁ βούλεται. ἡμεῖς ἀφ'
 ἑαυτῶν οὐδόλως ποιήσομεν τοῦτο, κἄν εἴ τι γένηται. εἰς γοῦν τὴν περὶ
 τούτου δήλωσιν ἐγράφησαν ταῦτα ἐν τῷ παρόντι κωδικίῳ σημειώσεως
 χάριν †.

CCLIII. (6877—1369) agosto. ind. VII.

Athanasius, episcopus Sozopoleos, transfertur in metropolim Pisidias.

CCLIV. (6877—1369) agosto. ind. VII.

Metropolitae Pisidiae per adiunctionem confertur administratio archiepiscopatus Mysthiorum.

CCLV. (6877—1369) agosto. ind. VII.

Ecclesia Sardinum subiicitur metropoli Philadelphias.

† Πράξεις συνοδικῆ ἐπὶ τῷ Φιλαδελφείας †.

† Ὅ δὲ πάντα μεταποικῶν χρόνος καὶ ἀμείβων καὶ εἰς τὸ μὴ ὄν χωρεῖν παρασκευάζων τὰ καλῶς ἔχοντα μέχρι τοῦδε τὰ ἑαυτοῦ ποιῶν καὶ τῆς ἰδίας φυσικῆς ἀκολουθίας ἐχόμενος καὶ τὴν τῶν Σαρδων μεγάλην μετρόπολιν, ἐφ' οὗτω δόξης προήκοοσαν καὶ τοσαύτην περιφάνειαν σχοῦσαν ἀπὸ τε χρόνου καὶ τῆς τῶν ἐν αὐτῇ καλλίστης εὐταξίας τε καὶ παιδείσεως, ὡς καὶ ταῖς μεγίσταις καὶ πρώταις συναριθμηθῆναι τῶν μητροπόλεων, καὶ τὸ πρωτεῖον πλὴν ὀλίγων τινῶν κατὰ πασῶν ἐπιφέρεισθαι καὶ τὸ κράτος, κὰν ταῖς ἀπάντων ἐγκαιμένην γλώσσαις, ὡς ἤδισμὰ τι τερπνόν καὶ καλλώπισμα τῶν ὄσαι τῆς Ἀσίας προκάθηνται πόλεων, εἰς τοσοῦτο νῶν ἀμορφίας προήνεγκε ταύτην καὶ οὕτω τὸ κατ' αὐτὴν, θεοῦ δηλαδὴ συγχωροῦντος, διέθετο, ὡς μηδὲ σῆμα γούν πόλεως ἀποσώζειν καὶ μικρόν τινα χαρακτηῖρα ἀντὶ παραδείσου τροφῆς, ἀφανισμοῦ καὶ ἀπωλείας πεδίον γεγεννημένην. καὶ ταῦτα μὲν τῷ χρόνῳ ποιεῖν καὶ τὰ πολλῶ τούτων ἔτι χεῖρω τοῖς πᾶσι προσαπειλεῖν ἔθος, ὕλην εὐρίσκοντι τὴν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν τοῦ θεοῦ διὰ τὸ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν πλῆθος, μάλα δικαίως ἡμῖν ἐπιγεγνομένην. τοῖς δὲ γε τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν καὶ τῆς εἰς τὸ κρεῖττον ἐπανορθώσεως ἀνάγκην ἔχουσι κῆδεσθαι τῶν ἀπολωλότων τὰ καταλειφθέντα μέρη συνάγειν προσήκει καὶ τούτοις φυλακὴν εἰς τὸ ἔξης χορηγεῖν, ὡς ἂν τῆς χρονικῆς ἐπιβουλῆς ἀνώτερα τὰ τῆς ῥηθείης ἐκκλησίας περιλειφθέντα ἐκ πολλῶν μικρὰ λείψανα πνευματικῆς ἐπισκέψεως ἀξιῶσαι τῶν προσηκόντων ἂν εἴη, τὸν καλὸν ἐκείνον μιμουμένους ποιμένα, ὃς τὰ πικρὰ τῶν προβάτων καταλιπὼν, καλῶς

ἔχοντα, ἐπὶ τὴν τοῦ ἀπολωλότος ἐνός ζήτησιν καθήκεν. ἔνθεν τοι καὶ τὴν ἀγιωτάτην Φιλαδελφείας μητρόπολιν, κολλὰ φιλομένην θεῷ καὶ διὰ τοῦτο καὶ μέχρι τέλους ἀνάλωτον τηρουμένην καὶ μηδενὶ ποτ' ἂν τῶν ἐθνῶν ἀχένα κλίνειν προστεταγμένην, ποιμένα τε πλοουτοῦσαν τὸν Ἄαρῶν τὸν τοῦ θεοῦ ἐκλεκτὸν καὶ ταῖς αὐτοῦ σὺν τοῖς λόγοις τε καὶ διδάγμασιν εὐχαίς καταστηριγμένην, μητέρα τοῦτων δὴ τῶν καταλειφθέντων καὶ μητρόπολιν καλὸν ἔδοξεν ἡμῖν καταστήσαι, οὐ δόξαν μᾶλλον αὐτῇ παρεχομένην, ὅσον αὐτοῖς τὴν ἀπ' αὐτῆς σωτηρίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν. συνδιασκαφεμένη τοίνυν τὰ περὶ τοῦτου ἢ μετριότης ἡμῶν τῇ περὶ αὐτὴν ὀμηγόρει τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῷ Ἐφέσου, τῷ Κοζίκου, τῷ Νικαίας, τῷ Χαλκηδόνος, τῷ Βρύσεως, τῷ Περιθεωρίου καὶ τῷ Μιλήτου, πέπραχε τὴν μὲν ἐνορίαν πᾶσαν τῶν Σάρδεων, ὅση τις ἔστιν, εἶναι ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην ταύτην μητρόπολιν, ταύτην δ' ὡσαύτως τὴν τῶν Σάρδεων κεκτημένην τόπον καὶ θρόνον, τοῦτο εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον εἶναι, ὅπερ αἱ Σάρδεις ἦσαν, καλῶς ἔχουσαι καὶ μήπω τῇ τῶν ἐθνῶν φθορᾷ, θεοῦ παραχωρήσαντος, ἐκδοθεῖσαι. ἐξέσται τοίνυν τὸ ἀπὸ τοῦδε τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Λυδίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ σολλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, γνησίῳ ὄντι ἀρχιερεῖ καὶ τῆς περιλειφθείσης ἐνορίας τῶν Σάρδεων, μετέχειν πάντων τῶν ἀνηκόντων τῷ τοιοῦτῳ θρόνῳ, ἤγουν τοῦ τε τόπου καὶ τῆς ἐν ταῖς ἱεραῖς συνάξεσι στάσεως καὶ καθέδρας, τοῦ τε διακόνου καὶ πρεσβυτέρου χειροτονεῖν, ἐπισκόπου ἐν ταῖς ὑπ' αὐτὰς ἐκκλησίας ἐγκαθιστᾶν καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πάντα ποιεῖν καὶ πράττειν, ὅσα πᾶσι τοῖς γνησίοις ἀρχιερεῖσιν ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐκκλησίαις ἀνήκει ποιεῖν, τῶν καταλειφθέντων μερῶν ἐκείνης ὑποκειμένων τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Φιλαδελφείας, ὑφειλούσῃ καὶ τὸν τόπον ἔχειν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὸν θρόνον ἐκείνης, ὡς εἴρηται, ὑφειλόντων πάντων τῶν ἐν αὐταῖς εὐρισκομένων χριστιανῶν ὑποκείσθαι αὐτῷ δὴ τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας καὶ πειθαρχεῖν, ὡς γνησίῳ ἀρχιερεῖ καὶ διαλλακτῇ καὶ μεσίτῃ αὐτῶν τὰ πρὸς τὸν θεόν, μηδενός ὄντος τοῦ πλεονεκτικῷ τινι τρόπῳ παρεισαχθέντος καὶ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τοῦτων ἱερατικόν τι βουλευθῆσομένον ποτὲ διαπραξασθαι. εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν ἀπολέλυται καὶ ἡ παρούσα συνοδικὴ πράξις τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Ἀπελῶθη τῇ ι'. εἶχε καὶ διὰ τῆς τιμίας πα-
τριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ἀγιοῦστω ἰνδ. ζ' †.

CCLVI. (6878—1369) septembri. ind. VIII.

*Nilus, metropolita Meliti (Μηλῖτου), in metropolim Sosopoleos
transfertur.*

CCLVII. (6878—1369) septembri. ind. VIII.

*Harmodius, episcopus Boreas Potamias (Βορείας Ποταμίας), transfertur in
metropolim Tenedi.*

CCLVIII. (6878—1369) octobri. ind. VIII.

*Synodus metropolitias Staurropoleos confert per adiunctionem metropoles Miletii
et Antochias ad Masandrum.*

CCLIX. (6878—1369) decembri. ind. VIII.

*Synodus metropolitias Sidas, exarcho Pamphylia, confert metropolim insulas
Rhodi et Cycladum insularum.*

CCLX. (6878—1360) februario. ind. VIII.

*Patriarcha Philotheus litteris ad patriarcham Antochias datis conqueritur de
quodam Marco.*

† Μηνὶ φεβρουαρίῳ ιε', ἰνδ. η' †.

† Ἀγιώτατε δέσποτα, πατριάρχα θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιο-
χείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ τῆς
ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῆ. τὸν παντοδύναμον διὰ παντός
ἰκετεύω κύριον, ὅπως ὑγιαῖνοι ἢ ἀγιωσύνη σου καὶ σωματικῶς, καὶ
παντοίαν ἔχει τὴν πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπίδοσιν εἰς καταρτισμὸν καὶ
στηριγμὸν τοῦ ὑπὸ σὲ χριστωνύμου ποιμνίου καὶ ὑπερασπισμὸν τῆς
ἀμωμότητος καὶ ὑγιοῦς πίστεως. ὅπως σκάνδαλα καὶ θορύβους καὶ
συγχόσεις καὶ ταραχὰς ἐποίησεν ἐνταῦθα ὁ παρὰ τῆς σῆς ἀγιότητος
εἰς προστασίαν ἀποσταλεῖς πρὸ καιροῦ τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Ὁδη-
γῶν, ὁ ποτὲ Ἀκαμείας, παρεδηλώθησαν καὶ παρὰ πολλῶν τῶν ἡμετέ-
ρων γραμμάτων τῇ σῇ ἀγιότητι καὶ παρὰ τῶν αὐτόθι ἐρχομένων,
καὶ οὐκ ἔστι νῦν χρεια τὰ αὐτὰ πάλιν γράψαι περὶ τῶν αὐτῶν, τοῦτο
δὲ μόνον ἐστὶν ἀνάγκη πᾶσα παραδηλωῶσαι, ὡς οὗτος ὁ ποτὲ Ἀκα-

μείας, Μάρκος, ὡς φαίνεται ἀπὸ τοῦ πράγματος, οὔτε πατριάρχην Ἀντιοχείας ἔχει, οὔτε σύνοδον, οὔτε Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' οὐδὲ ἐκκλησίαν. ἐποίησεν αὐτόθι, ὅσα ἀλλότρια καὶ ξένα παντὶ ἀνθρώπῳ χριστιανῷ, ὡς ἐμάθομεν ἀπὸ τῶν τῆς σῆς ἀγιότητος γραφῶν, ἦλθεν ἐνταῦθα, καὶ ἐτάραξε τὴν ἐκκλησίαν, τὴν βασιλείαν, τὴν Κωνσταντινούπολιν, σχεδὸν τὸ πᾶν, καθηρέθη παρὰ τῆς σῆς ἀγιότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν ἰσράς συνόδου, καὶ ἀφορισμῷ καθυπεβλήθη, ἐὰν μὴ συντόμως ἐπαναστρέψῃ αὐτόθι, καὶ οὐδὲ ἐφρόντισε περὶ τούτου, οὐδὲ λόγου ἤξιωσε, ἀλλὰ καὶ τοὺς διακομίσαντας ἀρχιερεῖς τὰ τοιαῦτα καὶ ὕβρισε καὶ ὕβριζει, καὶ οὐδὲ ἰδεῖν ἐθέλει, καὶ νῦν πάλιν βούλεται ἵνα καὶ τὸ μοναστήριον λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ μήτε ὀπὸ τὸν Κωνσταντινουπόλεως εἶναι, μήτε μὴν ὑπὸ τὸν Ἀντιοχείας, ὥσπερ μέλλεις μαθεῖν καὶ ἀπὸ τῶν γραφῶν τῶν ἐνταῦθα ἀρχιερέων τῆς σῆς ἀγιότητος· τὸ δὲ χερίστον, ὅπερ ἤκουσα νῦν, ὅτι βούλεται ἵνα ἔλθῃ αὐτόθι, νὰ ἀπατήσῃ καὶ τὴν ἀγιωσύνην σου καὶ τὴν σύνοδόν σου, νὰ λάβῃ πάλιν τὴν συγχώρησιν καὶ τὴν προστασίαν τῆς μονῆς, καὶ εὐρίσκηται ἐνταῦθα τί ταῦτα; ἀνθρώπου; χριστιανοῦ; διαβόλου ἀντικρὸς εἶναι ἔργα. ἐγὼ τὴν εἰρήνην χρήζω καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φιλίαν τῆς ἀγιωσύνης σου, ὅτι οὐκ ἄλλως ἡμᾶς ἔχειν δεῖ, ἐπεὶ τοῦτο διδάσκομεν, καὶ εἰς τοῦτο ἐτάχθημεν, καὶ αὐτὸν ἔχομεν διδάσκαλον τὸν Χριστὸν καὶ θεὸν ἡμῶν τὴν εἰρήνην. καὶ εἴπερ ἔλθοι αὐτόθι, φέρων γραφὰς ἢ προστάγματα τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, ζητῶν συγχώρησιν, ἵνα πάλιν ἐπαναστρέψῃ ἐνταῦθα εἰς προστασίαν τῆς μονῆς, ἀπόπεμψον αὐτόν, καὶ μηδὲν ἀκούσης αὐτοῦ, προξενήσει γὰρ σκάνδαλον, εἴπερ γένοιτο μέσον ἡμῶν, μέγα. ἐγὼ τοὺς ἐρχομένους ἐνταῦθα τῆς σῆς ἀγιότητος πάντας καὶ ἀναδέχομαι καὶ ἀγαπῶ, καὶ ἕτερον ἐὰν πέμψῃς ἐνταῦθα, κἀκείνον καὶ ἀναδέξομαι· καὶ ἀγαπήσω, εἴπερ καὶ εἰρηνεύειν ἐθέλῃσει, καὶ μὴ συγχόσεις ἐγείρειν καὶ σκάνδαλα. εἰ γὰρ τοιοῦτος κακὸς ἀνθρώπος ἀναφανείῃ μέσον εἰς τὴν πόλιν μου, εἰς τὸν θρόνον μου, μεγάλως σκανδαλισθήσομαι, ὥσπερ ἔμελλε ποιήσειν καὶ ἡ ἀγιότης σου εἰς τόπον σου αὐτόθι, εἴπερ συνέβαινέ τι τοιοῦτον. ἔρρωσο, ἐν κυρίῳ ἀγιώτατε δέσποτα, ποθεινότατε ἀδελφε καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τῆς τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Φιλόθεος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος

Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, και οϊ-
κουμενικός πατριάρχης †.

CCLXI. Sine anno.

Synodi decretum de non alienandis bonis ecclesiae.

† Ἐπειδήπερ ἀννήχθη τῇ ἡμῶν μετριότητι, ὅτι τινὲς τῶν ἀρχιερέων, παραγινόμενοι εἰς τὰς λαχούσας αὐτοῖς ἐκκλησίας, χρέος ἔχοντες κατὰ πάντα σκεῦθειν τρόπον σονιστῶν και πρὸς τὸ κρεῖττον ἄγιν τὰ τῶν ὑπ' αὐτοῖς ἐκκλησιῶν κτήματα, μὴ τοι γε μόνον αὐτὰ συντηρεῖν και φυλάσσειν ἀμείωτα και ἀνεκποίητα καθάπαξ και ἀκαταδούλωτα, ὡς ἂν ἐξ αὐτῶν αὐτοὶ τε τὸ ἱκανὸν ἔχουσιν, και δὴ και οἱ πρὸς αὐτοῖς ἀφορῶντες και προμήθειαν ἐξαιτούμενοι τοῦ σκοποῦ μὴ ἀποτογχανῶσιν· οἱ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὰ μὲν τῶν προσηκόντων ταῖς ἐκκλησίαις ἀκινήτων κτημάτων τοῖς βουλομένοις πικράσκουσι, τὰ δ' αὐτῶν ἀμετό-
χως ἀποχαρίζονται, τὰ δὲ παρὰ τὸ ἀρμόζον τέλος ἐκκλητορικῶς τισιν ἐκδιδόασιν· και τοῦτο μάλιστα γέγονεν ἐπὶ τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Αἰνου, τῶν κατὰ καιροῦς εἰληφότων τὴν προστασίαν αὐτῆς ταῖς προει-
ρημέναις αἰτίαις ἐς τοσοῦτον καταστενωσάντων αὐτὴν, ὡς μηδὲ τὴν τῶν ἀναγκαίων χρεῖαν παρέχειν δύνασθαι τῷ γνησίως αὐτῆς ἀρτίως προϊσταμένῳ ἀρχιερεῖ, μὴ τοι γε και πτωχοῖς ἐξαρκεῖν διδόναι, ὅπερ ὁ τοῦ θεοῦ βούλεται νόμος και οἱ θεοὶ κανόνες διακελεύονται. ἡ με-
τριότης ἡμῶν, τοῖς θεοῖς και ἱεροῖς ἐχομένη κανόσι, κατὰ κοινὴν ὁμό-
νοιαν τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων και ὑπερέμων, τοῦ Ἡρα-
κλείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Βρύσεως, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Ἀμασειας, τοῦ Τραπεζοῦντος, τοῦ Μιτωλήνης, τοῦ Μηθύμνης, τοῦ Σαζοπόλεως και τοῦ Χερσῶνος, τὸ παρὸν αὐτῆς οὐγγιλιῶδες ἐκτίθησι γράμμα, δι-
οῦ και κατὰ τοὺς κανόνας τοὺς λέγοντας, εἴ τις ἐπίσκοπος εὐρεθῆ ἢ ἡγούμενος ἐκ τῶν αὐτουργίων τοῦ ἐπισκοπείου ἢ τοῦ μοναστηρίου ἐκποιούμενος εἰς ἀρχοντικὴν χεῖρα ἢ ἑτέρῳ προσώπῳ ἐκδιδούς, ἄκο-
ρον εἶναι τὴν ἐκδοσιν κατὰ τὸν κανόνα τῶν ἀγίων ἀποστόλων οὕτωςαι κατὰ ῥῆμα διεξιόντα· πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὁ ἐπί-
σκοπος ἔχεται τὴν φροντίδα, και διοικεῖται αὐτὰ, ὡς τοῦ θεοῦ ἐφορῶν-
τος, μὴ ἐξεῖναι δὲ αὐτῷ σφετερίζεσθαι τι ἐξ αὐτῶν ἢ συγγενέσιν ἰδιοῖς τὰ τοῦ θεοῦ χαρίζεσθαι, εἰ δὲ πένητες εἰσιν, ἐπιχορηγεῖται ὡς πένησι, και μὴ προφάσει τούτων τὰ τῆς ἐκκλησίας ἀπεμπολεῖται.

ὁμοίως καὶ ἡ πρὸς Δόμνον ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Κυρίλλου τὰδε φησὶ ἐν μέρει· κειμήλια μὲν γὰρ καὶ κτήσεις ἀκινήτους ἀνεκποίητα ταῖς ἐκκλησίαις σώζεσθαι γρή, ἐκποίησις δὲ ἐστὶν ἡ μετάθεσις τῆς δεσποτείας ἤθουν ἢ δωρεὰ, ἢ πρᾶσις, ἢ ἐμφύτεσις, ἢ ἀνταλλαγὴ καὶ τὰ ὅμοια, ἔκδοσις δὲ ἡ ἐπὶ προσώποις ἢ χρόνοις ὠρισμένοις παρακομπή, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ ἔκδοσις ἐκποίησις λέγεται, καὶ ἡ ἐκποίησις ἔκδοσις. ὁμοίως καὶ ὁ πεντεκαιδέκατος κανὼν τῆς ἐν Ἀγκυρᾷ συνόδου τοιάδε φησὶ· περὶ τῶν διαφερόντων τῷ κυριακῷ ἦτοι τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅσα ἐπισκόπου μὴ ὄντος πρεσβύτεροι ἐπώλησαν, ἀνακαλεῖσθαι τὸ κυριακόν, ἐν δὲ τῇ κρίσει τοῦ ἐπισκόπου εἶναι, εἴτε προσήκει ἀπολαβεῖν τὴν τιμὴν τοὺς κακῶς ὠνησαμένους, εἴτε καὶ μὴ, διὰ τὸ πολλάκις τὴν πρόσδοον τῶν πεκραμένων ἀποδεδωκέναι αὐτοῖς τοῦτοις πλείονα τὴν τιμὴν. καὶ ἡ μα' τοῦ γ' τίτλου διάταξις οὕτω φησὶ· κατ' ἐνιαυτὸν ὁ οἰκονόμος παρατίθεται λόγον τῆς αὐτοῦ διοικήσεως τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ ἀποδίδωσιν, εἴ τι φανῆ βλάβας ἢ κερδήσας, εἰ δὲ τελευτήσῃ πρὸ τῶν λογισμῶν, ὑπόκεινται τοῦτοις οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ. καὶ ἡ κα' διάταξις τοῦ β' τίτλου φησὶν, ὅτι ὁ μὴ δι' ἀνδροσιν αἰχμαλώτων ἀγοράζων ἱερὰ σκεύη . . .

reliqua desunt.

CCLXII. (6880—1371) septembri. ind. X.

Patriarcha profitetur Theodoretum quendam veniam esse adeptum.

† Πατριαρχικὸν γράμμα ὑπὲρ τοῦ πάπα Θεοδώρητου †.

† Ἐπει ἐγνώρισεν ἡ μετριότης ἡμῶν παρά τε τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου σκευοφύλακος καὶ δικαιοφύλακος, διακόνου κυρ Γεωργίου τοῦ Περδικῆ, καὶ τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρ Μωσείως, ἀπελθόντων εἰς τὰ Τρίκαλα καὶ ἐπανελθόντων, ὡς ὁ πάπας Θεοδώρητος εὑρίσκειται ἐκεῖσε μετὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Λαρίσσης καὶ ὑπερτίμου, ὁγίως καὶ ὀρθῶς πρὸς τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματα διακείμενος, ἀνήνεγκε δὲ καὶ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Λαρίσσης, ὡς ἔστιν οὗτος εὐρισκόμενος καὶ εἰς ὑποταγὴν αὐτοῦ καὶ μένων ὀρθῶς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐζήτησεν, ἵνα τύχη σύγχωρήσεως καὶ ἱεροουργῆ, ἐπειδὴ ἔφθασε καὶ ἐσχέθη τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ ἐπὶ καιρὸν παρά τῆς ἱεράς συνόδου, ἡ μετριότης ἡμῶν, τὸ παρὸν ἀπολύουσα γράμμα αὐτῆς, παρακλεῖσθαι

μετά τε πληρωθῆναι τὸν διωρισμένον καιρὸν τῆς ἀργίας αὐτοῦ τοῦ πάπα Θεοδώρητου εὐρίσκεισθαι τοῦτον σὺγκεχωρημένον, ὥστε διενεργεῖν τὰ τῆς ἱερωσύνης ἀκωλύτως, εὐρίσκόμενον μόνον εἰς τὸ ἐξῆς ὀρθὸν πρὸς τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματα καὶ εἰς ὑποταγὴν τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Λαρίσσης, τούτῳ γὰρ προστάσσει ἢ μετριότης ἡμῶν ὑποτάσσεσθαι ἐφ' ὄρω πάσης τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ εἰ μὲν ἀπολίκοι τὸν βίον, ζῶντος τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου τοῦ Λαρίσσης, μέλλει κερδήσειν τὴν τοῦ Θεοῦ βασιλείαν διὰ τὴν ὑποταγὴν αὐτοῦ ταύτην· εἰ δ' ἴσως φθάσει πρὸ αὐτοῦ ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Λαρίσσης τῷ χρεῶν λειτούργηκός, παρακλησέεται ἢ μετριότης ἡμῶν, καταλαμβάνειν αὐτὸν ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ τότε ἔνα ποιῆ αὐτός, ὅπερ ἂν αὕτη διακρίνη, τοῦτον ἰδοῦσα. τούτου γὰρ χάριν ἀπολείπεται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὲν ἐπεπεβρίφ, ἰνδ. ε' †.

CCLXIII. (6878—1370) 19. iunii. ind. VIII.

Synodi decretum de bonis metropoleos Methymnae alienatis.

† Ἐπει ἀνῆνέχθη τῇ ἡμῶν μετριότητι, ὡς ἐν τῇ ἀνωτάτῃ μητροπόλει Μηθύμνης οἱ κατὰ καιρούς τὸν ἀρχιερατικὸν αὐτῆς κατέχοντες θρόνον παρέδωκαν πρὸς τινὰς τῶν κληρικῶν ἀπὸ τῶν τῆς ἐκκλησίας κτημάτων ἐπὶ τῷ κατέχειν τούτους αὐτὰ καὶ ἐκδουλεύειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀποδιδόντας αὐτῇ καὶ τὸ ἀνήκον τέλος, τοῦ καιροῦ δὲ προϊόντος καὶ τῶν παραλαβόντων ταῦτα τετελεσθηκότων, κατέχουσι ταῦτα κατὰ διαδοχὴν ἀπ' ἐκείνων οἱ κληρονόμοι ἐκείνων, μὴ ὄντες ὅλως κληρικοὶ, μηδὲ τὴν ἀνήκουσαν ὑπηρεσίαν τῇ ἐκκλησίᾳ διδόντες, ἄλλοι δὲ οὐδὲ τέλος διδῶσιν, ἀλλὰ κατέχουσι ταῦτα ἐξουσιαστικῶς ὡς ἴδια αὐτῶν, τινὲς δὲ καὶ διδόντες ὀλίγον διδῶσι, καὶ διὰ ταῦτα ἐδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Μηθύμνης καὶ ὑπέρτιμος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς αὐτῆς καὶ συλλειτουργὸς, κὀρ Χαρίτων, βοηθείας τυχεῖν, ὥστε ἐπαναστραφῆναι τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ τὰ κτήματα αὐτῆς· ἢ μετριότης ἡμῶν, συνδιασκεψάμενη τὰ περὶ τούτου τῇ περὶ αὐτὴν ἱερά καὶ θείᾳ συνόδῳ τῶν ἱερω-

τάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, διέγνω καὶ ἀπεφάνητο, ὡς ἂν εἰ μὲν κληρικοί εἰσιν οἱ κατέχοντες τὰ τῆς ἐκκλησίας κτήματα, κατέχωσιν ὁμοίως καὶ οὗτοι ταῦτα, καθὼς καὶ οἱ πρῶτοι ἐκείνοι κληρικοί, ἀφ' ὧν ἔχουσιν οὗτοι ταῦτα κατὰ διαδοχὴν, καὶ τὴν ἀνήκουσαν ὑπηρεσίαν τῇ ἐκκλησίᾳ διδόντες καὶ τὸ σὺνηθες τέλος. εἰ δὲ οὐκ εἰσὶ κληρικοί, εἰ μὲν βούλονται κατέχειν αὐτὰ, ὑφείλουσιν ἀποδιδόναι τὸ τέλος ὑπὲρ αὐτῶν, ἀναλόγως πρὸς τὰ κατέχουσιν· εἰ δὲ οὐ βούλονται δίδουαι τέλος, ὑφείλουσιν ἀντιστραφεῖναι τῇ ἐκκλησίᾳ τὰ κτήματα χωρὶς λόγου τινός καὶ προφάσεως, εἴπερ εἰσὶ τοιαῦτα, οἷα παρέλαβον ἐξ ἀρχῆς· εἰ δὲ ἐποίησαν ἀνακτήσεις τινὰς καὶ βελτιώσεις ἐν αὐτοῖς, κατέχειν μὲν ὑφείλουσι ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὸ τέλος δίδουαι ἀπαραιτήτως τῇ ἐκκλησίᾳ· τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ Μηθύμνης, ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῇ δι' ἀρφαλαίων †.

† Ἀπελύθη τῇ ιθ'. † Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατρ: ἀρχιερέως χειρὸς τὸ μὴνὶ Ἰουνίῳ, ἰνδ. η' †.

CCLXIV. (6878—1370) iunio. ind. VIII.

*Patriarchae litterae exhortatoriae datae ad Demetrium, Magnum Ducem
Russiae.*

† Εὐγενέστατε μέγα ῥήξ πάσης Ρωσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι γησιώτατε καὶ ἡγαπημένε οἷε τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῆρ Δημήτριε. ὑγείαν καὶ εὐθυμίαν ψυχῆς, σώματός τε καὶ ῥώσιν καὶ εὐεξίαν, ζωὴν εἰρημικὴν καὶ πολιορκητὴν, ἐπίδοσιν καὶ αὔξησιν καὶ προκοπὴν τοῦ σοῦ βίου καὶ τῆς ἀρχῆς σου, καὶ ἄλλο εἴ τι ἀγαθόν καὶ σωτήριο, ἐπεύχεται τῇ εὐγενείᾳ σου ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. τὰ γράμματα τῆς εὐγενείας σου διεκομίσθησαν ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ ἐσώθησαν καλῶς μετὰ τοῦ ἀνθρώπου σου τοῦ Δανιὴλ. καὶ ἐγνώρισα καὶ ἔμαθον περὶ πάντων ὧν παρεδήλους καὶ ἔγραψας, καὶ εὐχαρίστησα τῷ θεῷ, ὅτι ἔχεις καλῶς εἰς τὴν ὑγείαν σου καὶ εἰς τὰ πράγματά σου καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν σου. ἐγὼ γοῶν κατὰ τὸ χρέος, ὅπερ ὑφείλω ὡς κοινὸς πατήρ ἀνωθεν ἀπὸ θεοῦ καταστὰς εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς εὐρισκομένους χριστιανούς, ἀεὶ καὶ σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, καὶ εὐχομαι εἰς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν, πλέον δὲ τούτου κρηῖν εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ αὐτόψι εὐρισκόμενον

τοῦ Χριστοῦ ἅγιον ἔθνος, διὰ τὸν φόβον, ὃν ἔχουσι πρὸς τὸν θεόν
 καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, εἶδομαι καὶ ἀγαπῶ πάντας ὑμᾶς, ὡς
 εἶπον, πλεόν τῶν ἄλλων· τὴν δὲ εὐγένειάν σου ἔτι περισσοτέρως καὶ
 ἀγαπῶ καὶ εἶδομαι ὡς υἰὸν μου διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φιλίαν, ἣν
 ἔχεις εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ τὴν καθαρὰν πίστιν, ἣν ἔχεις εἰς
 τὴν ἀγίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν, καὶ τὴν στοργὴν καὶ τὴν ὑποταγὴν, ἣν
 ἔχεις εἰς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ἐν
 ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἔμαθον γάρ,
 ὅτι στέργεις αὐτὸν καὶ ἀγάπας, καὶ πάσαν ὑποταγὴν καὶ εὐπειθεῖαν
 ἀπονέμεις αὐτῷ, ὡς μοι ἔγραψεν ὑὸς, καὶ ἀπεδέξάμην σε πολλά καὶ
 ἠδξάμην σοι, καὶ οὕτω ποίει, υἰέ μου, ἵνα ἔχης τὴν εὐχὴν μου καὶ
 εἰς τὸ ἐμπροσθεν, οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ παρόντι βίῳ μέλλεις ἔχειν ἔτι
 πλεόν καὶ τὴν ζωὴν σου ἄλοπον καὶ τὴν ἀρχὴν σου ἀκατάλυτον,
 ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τὴν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν,
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρ' ἐμοῦ περισσοτέρας πολλά τὰς εὐχὰς καὶ τὰς
 εὐλογίας, ὃ γὰρ μητροπολίτης ὁ παρ' ἐμοῦ καταστάς τύπον φέρει τοῦ
 θεοῦ, καὶ ἀντὶ ἐμοῦ εὐρίσκεται αὐτόθι, καὶ πᾶς ὁ ὑποτασσόμενος αὐτῷ
 καὶ ὁ σπουδάζων καὶ ἀγαπᾶν καὶ τιμᾶν καὶ πειθεσθαι αὐτῷ τῷ θεῷ
 ὑποτάσσεται καὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι, πᾶσα γὰρ ἡ πρὸς αὐτὸν γινο-
 μένη τιμὴ εἰς ἐμὲ διαβαίνει καὶ δι' ἐμοῦ ἀντικρὺς πρὸς αὐτὸν τὸν
 θεόν, καὶ ὃν ἂν εὐξήται· οὗτος καὶ ἀγαπήσῃ διὰ τινὰ αἰτίαν ἀγαθὴν
 ἢ διὰ τὴν εὐσεβείαν αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν ὑποταγὴν του, ἔχω τον καὶ
 ἐγὼ εὐλογημένον καὶ ὁ θεὸς ὡσαύτως, καὶ τὸ ἐναντίον, ὃν ἂν ὀργι-
 σθῇ καὶ ἀφορίσῃ, ἔχω τὸν καὶ ἐγὼ οὕτως. διὰ τοῦτο, υἰέ μου, ἐπειδὴ
 καὶ ἐγὼ ταῦτά σοι γράφω, καὶ γινώσκεις καὶ ἡ εὐγένειά σου, τῇ χά-
 ριτι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πληροῖς αὐτά· ἔτι πλεόν ἀγωνίζου καὶ σπουδάζε
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὗτος γὰρ ὁ μητροπολίτης καὶ μέγας ἄνθρωπος
 ἐνι, καὶ ἀπὸ θεοῦ ἐτάχθη κατὴρ, καὶ πολλά σε ἀγαπᾷ, ἵνα ἡ μετριό-
 της ἡμῶν ἀποούσα ἔχει εὐπροσόνην μεγάλην καὶ χαράν. καὶ ταῦτα
 μὲν ἔχουσιν οὕτως, περὶ δε ἰων ἄλλων ὧν ἐξήτησας, ἐγένοντο κατὰ
 τὴν παράκλησίν σου καὶ τὴν ἀξιώσιν σου γράμματα τῆς ἡμῶν με-
 τριότητος, καὶ ἤδη ἔρχονται σὺν θεῷ αὐτόθι, καὶ μέλλεις ἰδεῖν ταῦτα
 καὶ μαθεῖν ἀκριβῶς περὶ πάντων ἀπὸ τοῦ μητροπολίτου Κυέβου καὶ
 πάσης Ῥωσίας. ἐγένοντο δὲ, καθὼς ἀπεδέχου, καὶ πολλά σε ἐπήνεσα
 καὶ ἠγάπησα καὶ ἠδξάμην σοι· τούτου ἕνεκα. ἐλυπήθην γὰρ πολλά καὶ

ἄρτισθην κατὰ τῶν ῥηγῶν, ὥσπερ μέλλεις μαθεῖν καὶ ἀπὸ τῶν γραμμῶν μου, καὶ καλῶς ἐποίησας πολλὰ καὶ ἔγραφάς μοι περὶ τούτου, καὶ ὃ τε θέλεις, καὶ εἴ τι χρῆζεις, γράψε μετὰ πάσης πληροφορίας, καὶ ζήτηε, ἅπερ θέλεις, ὃ πατήρ σου γάρ εἰμι καὶ ἐγὼ καὶ σὺ υἱός μου γνήσιος. ἔτι δὲ καὶ ὁ υἱός μου, ὁ ἀδελφός σου, ὁ κῆρ Βολοντίμοιρος, ἀγαπῶ γὰρ ἐγὼ καὶ τοῦτον πολλὰ καὶ ἀποδέχομαι, δι' ἅπερ ἔχει ἀγαθὰ, καὶ τὰ αὐτὰ γράφω καὶ εἰς αὐτόν, ὅσα καὶ εἰς τὴν εὐγένειάν σου. καὶ ὁ θεός νὰ διατηρῇ ὅμας ἀνόσους, ἀβλαβεῖς καὶ ἀνωτέρους παντός ἀνιάρου συναντήματος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μνηνί λουνίφ, ἰνδ. η' †.

CCLXV. (6878—1370) iunio. ind. VIII.

Patriarchae litteras exhortatorias datas ad metropolitanam Kivovias et totius Russiae.

† Ἱερστάτε μητροπολίτα Κιόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ὑπέριπτε, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργιᾶς. χάριν, εἰρήνην, ἔλεος, ὀψείαν φυγῆς, ῥῶσιν σώματος καὶ ἄλλο πᾶν ἀγαθὸν ὁμοῦ καὶ σωτήριον ἐπεύχεται τῇ ἱερότητί σου ἢ μετριότητι ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. τὰ γράμματα τῆς ἱερότητός σου διεκομισθῆσαν ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ ἐγνώρισα ἀπὸ τούτων καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου σου, τοῦ Ἀββακοῦμ, τοῦ διακομισσαντος ταῦτα, πάντα ὅσα ἔγραφες καὶ ἀνέφερες· ἐποίησας οὖν καλῶς καὶ ἀπέστειλας ἐνταῦθα ἐγγράφους σου ἀναφοράς καὶ ἀνθρωπίν σου, καὶ ὡς δεῖ ποιεῖν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς, γινώσκει γὰρ ἡ ἱερότης σου ἀκριβῶς τὴν εἰς τοῦτο κανονικὴν φῆφον καὶ παρακέλευσιν, ἣθουν ὅπως πρέπει πάντας τοὺς κατὰ τόπον ἀρχιερεῖς, ποῦ μὲν αὐτοὺς ἐρχεσθαι πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν θείαν καὶ ἱεράν σύνοδον, ποῦ δὲ, ὅταν οὐδὲν ἔχωσι τοῦτο εὐκολόν, καὶ γράμματα πέμπειν καὶ ἀνθρώπους καὶ ἀναφέρειν καὶ ζητεῖν, περὶ ὧν χρῆζουσι. δις γοῦν τοῦ χρόνου τὴν ἀρχὴν οἱ ἱεροὶ καὶ θείοι κανόνες ἐρχεσθαι ἐνταῦθα τοὺς ἀρχιερεῖς τοὺς ἡμετέρους παρεκέλευσαντο, εἰτὰ τινες ὀσπερον ἐλθόντες τῶν ἀγίων ἀρχιερέων διὰ τε τὰ διαστήματα τοῦ τόπου καὶ διὰ τὴν ἀποθνήσκον τῶν ἀνθρώπων ἅπαξ τὸν ἐνιαυτὸν διετάξαντο. ἀπεδεξάμην οὖν τὴν σὴν ἱερότητα καὶ ἐπήνερά σε, καὶ πρέπει, νὰ ποιῆς τοῦτο,

μάλλον δὲ καὶ αὐτὸς σὺ, ὅταν ἔχῃς τοῦτο εὐκολον, ἔλθε, εἰ δὲ μή-
 γραψῃς καὶ ἀνάφερῃ καὶ ζήτηι, περὶ ὧν χρήσεις, περὶ ἐκκλησιαστικῶν
 ζητημάτων, περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, περὶ πάντων, ὧν ἐθέλεις, καὶ
 μέλλεις μανθάνειν προηγουμένως μὲν, περὶ ὧν ἀπορείς καὶ ζητεῖς,
 ἔπειτα καὶ περὶ τῶν ἐνταῦθα πάντων, πῶς ἔχουσιν ἐνταῦθα τὰ πράγ-
 ματα τὰ ἐκκλησιαστικά, τὰ πολιτικά καὶ τὰ τῆς βασιλείας. καὶ
 εἴπερ χρήζει καὶ ὁ πατριάρχης καὶ ἡ σύνοδος ἵνα μηνύσῃ πρὸς τὴν
 σὴν ἱερότητα, μέλλει τοῦτο εὐρίσκειν εὐκολον. τὴν ἀγάπην καὶ τὴν
 εὐμένειαν, ὅσην ἔχω εἰς τὴν σὴν ἱερότητα, γινώσκεις καὶ αὐτὸς καὶ
 ἀκριβῶς, ὅτι ἴδιαν ἀγάπην ἔχω εἰς σέ καὶ ἴδιαν πληροφορίαν, καὶ
 ἀγαπῶ σε πολλὰ, καὶ ἔχω σε φίλον γνήσιον, καὶ ἀποδέχομαι πολλὰ,
 ἵνα γράψῃς, νὰ μανθάνωμεν περὶ σοῦ, περὶ τοῦ τόπου σου, περὶ τῆς
 ἀρχῆς σου, περὶ τοῦ ὑπὸ σέ μεγάλου τούτου ποιμνίου. γινώσκω δὲ καὶ
 ἐγὼ καὶ εἰμι πεπληροφορημένος, ὅτι ἀγαπᾷς με, καὶ ἔχεις φιλίαν εἰς
 τὴν ἡμῶν μετριότητα. καὶ εἴ τι χρήσεις, γράψῃς τοῦτο μετὰ πληροφο-
 ρίας, νὰ τὸ πληρῶ. ἀγωνίζου οὖν καὶ σπουδάσῃς διηνεκῶς ὑπὲρ τοῦ
 λαοῦ σου, ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου σου, σὲ γὰρ ἔχουσι πάντες οἱ αὐτόθι
 κοινὸν πατέρα καὶ διδάσκαλον καὶ μεσίτην πρὸς τὸν θεόν, καὶ γινώ-
 σκεις ἀκριβῶς, ὁπόσῃν σπουδῇ ὑφελούσιν οἱ ποιμένες ἔχειν ὑπὲρ
 τῶν προβάτων αὐτῶν, τοῦ λογικοῦ τούτου ποιμνίου τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸ
 γὰρ τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ φησι διὰ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου τοῦ μεγά-
 λου Παύλου, ὅτι λόγον ἀποδώσουσιν ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐμπιστευθέντων
 αὐτοῖς ἀνθρώπων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. ἔγραψεν ἡ μετριότης ἡμῶν ἰδίως
 καὶ πρὸς τοὺς ῥήγας, τοὺς υἱοὺς μου, ὁπόσῃν ὀποταγὴν ὑφελούσι
 πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα, καὶ προσέταξα, ἵνα σπουδάζωσι καὶ ἀγωνί-
 ζωνται ὑποτάσσεσθαι καὶ πείθεσθαι καὶ παντοίαν ἔχειν εὐλάβειαν
 καὶ προσοχὴν πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα, καὶ ἐδίδαξα καὶ παρήνεσα καὶ
 ἐνουθέτησα, ὅτῳ σε βλέπειν αὐτόθι, ὥσπερ ἂν ἔβλεπον τὴν ἡμῶν με-
 τριότητα, ἐπεὶ καὶ τὰ δίκαια φέρεις τὰ ἰδικά μου, καὶ ἐὰν ὑποτάσ-
 σωνται καὶ τιμῶσι καὶ ἀγαπῶσι τὴν σὴν ἱερότητα, ἐμὲ τιμοῦσι, ὃς
 ἔχω ἐπὶ τῆς γῆς τὰ δίκαια τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπεὶ ἐγένου καὶ σὺ, χάριτι
 Χριστοῦ, μητροπολίτης παρ' ἐμοῦ, τὰ δίκαια φέρεις. τὰ ἐμὰ, καὶ πᾶς
 ὑποτασσόμενος τῇ σῇ ἱερότητι τῷ θεῷ ὑποτάσσεται, καὶ ἡ τιμὴ αὐτῆ
 εἰς ἐμὲ διαβαίνει. καὶ ταῦτα μὲν ἔγραψα πρὸς τοὺς ῥήγας καὶ ἐδί-
 दाξα καὶ παρήνεσα, ὅσα ὑφελούσιν εἰς φοβικὴν αὐτῶν καὶ σωματικὴν

προκοπήν και ἀξίωσιν τῆς τιμῆς αὐτῶν. πρὸς δὲ τὴν σὴν ἱερότητα ταῦτα προστάσσω, ἃ και ἀνωθεν. τὸ ἔθνος τοῦτο λίαν ἐστὶ μέγα και πολυάνθρωπον, και πολλῆς δεῖται τῆς ἐπιμελείας, και πάντες ἀνάκεινται εἰς σὲ, και ὅσον ἐνὶ εἰς τὴν δύναμίν σου, σπουδάζε και δίδασκε και παραιναι πάντα, ὅσα παρέλαβες ἀπὸ τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου και τῶν ἁγίων πατέρων και διδασκάλων ἡμῶν, και τότε ἔξεις και τὸν θεὸν σύνδρομον εἰς τοῦτο και βοηθόν. Ἐγραφές μοι και ἀνέφερες περὶ τῶν ῥηγῶν, ὅπως παρέβησαν τοὺς ὅρκους αὐτῶν και τὰς συμβιβάσεις, και ἀπελύθησαν γραφαὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος πρὸς αὐτοὺς, και ἐγένοντο κατὰ τὴν ἀποδοχὴν και ζήτησιν τοῦ οἴου μου, τοῦ μεγάλου ῥηγός, και μέλλεις ἰδεῖν αὐτάς. ἔτι δὲ ἀπελύθη και εἰς τὸν ἐπίσκοπον Νοβογορόδιου διὰ τὴν αἰτίαν, ἣν οἶδας, και περὶ ἄλλων, και μέλλεις ἰδεῖν αὐτάς. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη διατηροῦσα τὴν σὴν ἱερότητα ἄνοσον, εὐδομον και ἀνωτέραν παντός ἀνιαροῦ σοναντήματος †.

† Εἶχε και διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνὶ Ἰουνίῳ, ἰνδ. η' †.

CCLXVI. (6878—1370) iunio. ind. VIII.

Patriarchae litterae exhortatoriae datae ad principes Russiae.

† Εὐγενέστατοι ῥήγες πάσης Ῥωσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἡγαπημένοι και πεποθημένοι οἰοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος. ὕγειαν και εὐδομίαν τῶν φοχῶν ὤμων και τῶν σωμάτων εὐεξίαν τε και ῥώσιν, τῶν κατὰ τὸν βίον πραγμάτων πάντων, εὐθηνίαν τε και εὐημερίαν, ἀξίωσιν ἀρχῆς και προκοπήν τιμῆς και ἄλλο πᾶν ἀγαθὸν ἔμοῃ και σωτήριον ἐπεύχεται ὑμῖν ἅπασιν ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος, ἡ μετριότης ἡμῶν, ἀκριβῶς γινώσκουσα πρὸ πολλοῦ τὴν καθαρὰν πίστιν και τὴν εὐσέβειαν, ἣν παρελάβετε ἀνωθεν και ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ καθολικῆς και ἀποστολικῆς ἐκκλησίας και φυλάττετε αὐτήν, καθὼς και παρελάβετε, ἀμώμητον και καθαρὰν και ἀκίβδηλον, ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ ὄντες, τοῦτο δὴ τὸ τῶν ἀγαθῶν πάντων ἐξαιρέτον οὐ παύεται δι' ὅλου, ἔμοῃ δὲ και εὐχομένη, ἵνα ἀδιάλειπτον ἔχητε τοῦτο τὸ ἀγαθὸν ἐν ἑαυτοῖς, και ἀξιάνητε ἐπὶ πλεόν εἰς τὴν πρὸς θεὸν πίστιν και τὴν εὐσέβειαν. ταῦτα δὲ μέλλετε ἔχειν, εἴπερ ἀποδιδόατε πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κρόβου και

πάσης Ρωσίας και υπέρτιμον, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος και συλλειτουργὸν, ὃν ἐχαρίσατο ὑμῖν ὁ θεὸς διὰ τῶν ἡμετέρων χειρῶν, τὴν πρόποσαν αἰδῶ και τιμὴν και ὑποταγὴν και εὐπειθειαν και στέργετε τοῦτον και τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα, ὡς τῆς ἐκκλησίας οἰοὶ γνήσιοι, καθὼς ὀφείλετε στέργειν και αὐτὸν τὸν θεόν, ἐπεὶ γὰρ ὁ θεὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἔταξεν προστάτην τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης εὐρισκομένων χριστιανῶν και κηδεμόνα και φροντιστὴν τῶν ψυχῶν αὐτῶν, πάντες εἰς ἐμὲ ἀνδραίνονται, κατέρρα ὄντα και διδασκαλον πάντων. εἰ μὲν οὖν ἦν δυνατόν, ἐμὲ αὐτὸν διέρχεσθαι τὰς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς πόλεις και χώρας και διδάσκειν ἐν αὐταῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἐμελλον τοῦτο ποιεῖν ἀπαραιτήτως, ἐπειδὴ τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον· ἐπεὶ δὲ ἀδύνατόν ἐστιν, ἔγρα ἀνθρώπων ἀσθενῆ και ἀνίσχυρον εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περιπατεῖν, ἐκλέγεται ἡ μετριότης ἡμῶν τοὺς κρείττονας και προέχοντας ἀνθρώπους κατ' ἀρετὴν, και καθίστησι και χειροτονεῖ ποιμένας και διδασκάλους και ἀρχιερεῖς, και πέμπει πρὸς τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης, ὃν μὲν αὐτόθι πρὸς τὴν καθ' ὕμᾶς μεγάλην χώραν και τὸ μωριάρειθμον πληθυσ, ὃν δὲ ἐν ἄλλῳ μέρει τῆς γῆς, και ἄλλον ἀλλαχοῦ, ἕκαστος οὖν εἰς ἦν ἂν ἐκκληρώθῃ χώραν και τόπον, και τόπον ἔχει και τὴν καθέδραν και τὰ δίκαια πάντα τῆς ἡμῶν μετριότητος. ἐπεὶ οὖν ἔχετε και ὑμεῖς αὐτόθι ἀντὶ ἐμοῦ τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κουέβοο και πάσης Ρωσίας, ἄνδρα σεμνόν και εὐλαβῆ και ἐνάρτεον και πᾶσι κοσμούμενον ἀγαθοῖς, δυνάμενον, τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, ποιᾶναι λαὸν και ὀδηγεῖσαι πρὸς τὰς σωτηρίου νομὰς και φυχὰς ὀδυνωμένας παρακαλέσαι και σαλευομένας στηρίξειαι καρδίας, καθὼς και ὑμεῖς γινώσκετε, πειραθέντες τῶν αὐτοῦ πλεονεκτημάτων και τῆς ἀγιότητος, μεγάλην ὀφείλετε πρὸς αὐτὸν τὴν τιμὴν και εὐπειθειαν, ὅσῃν ἂν ἐμέλλετε πρὸς ἐμὲ αὐτὸν ἀποδιδόναι, εἴ γε αὐτόθι παρήμῃν· τὰ γὰρ ἡμέτερα δίκαια ἔχων αὐτὸς αὐτόθι ἀντὶ ἐμοῦ εὐρίσκεται, και ἡ πρὸς αὐτὸν γινόμενη τιμὴ και ὑποταγὴ και εὐπειθεια πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἀναφέρεται και δι' αὐτῆς ἀντικρυς πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν διαβαίνει. ὑμεῖς γοῦν, οἰοὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὄντες γνήσιοι και τρέφοντες πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ φυχῆς πίστιν ὀρθὴν και εὐσέβειαν, ὀφείλετε ὀπακοῦσιν τῷ ὑμετέρῳ πατρὶ και ποιμένι και διδασκάλῳ, ὃν ὁ θεὸς ὑμῖν ἐχαρίσατο δι' ἡμῶν, και στέργειν αὐτὸν ὡς ἐμὲ, τὰ δὲ

παρ' αὐτοῦ λεγόμενα ὡς λογισμοὺς θεοῦ λογίζεσθαι· εἰάν οὕτω ποιή-
 ητε καὶ οὕτω διακείμενοι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ πρὸς αὐτὸν
 τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην ὑμῶν, πρῶτον μὲν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τοὺς
 μισθοὺς ἔχετε, τὸν θεὸν κτηζάμενοι σὺνδρομον καὶ βοηθὸν εἰς ἅπερ
 χρῆζετε, αὐξήσιν τῆς ἀρχῆς ὑμῖν παρεχόμενον καὶ πλάτος βίου καὶ
 πραγμάτων εὐθηνίαν καὶ τῶν ἀγαθῶν πάντων εὐημερίαν καὶ ζωὴν
 ἄλυπον, ἀνώδυνον καὶ ὑγίαν σωμάτων, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι τὴν βασι-
 λείαν τῶν οὐρανῶν καὶ τὴν τῶν αἰδίων ἀγαθῶν κληρονομίαν τε καὶ
 ἀπόλαυσιν, ἔχετε δὲ καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπαίνους πολλοὺς
 καὶ μεγάλους καὶ εὐχαριστείας καὶ εὐχὰς πρὸς τὸν θεόν, οὗ ἡ χάρις
 καὶ τὸ ἔλεος εἴη διατηρῶν ὑμᾶς, ἐστηριγμένους ἐδραίως ἐν τῇ ὑπόθε-
 σι καὶ ἀμωμήτῃ πίστει καὶ ὑπακούοντας τῷ πατρὶ καὶ διδασκάλῳ τῶν
 ὑμετέρων ψυχῶν, ὡς ἂν οὕτω διαφυλάττοισθε ἄνοσοι, εὐδομοὶ καὶ
 ἀνώτεροὶ παντός ἀνιαροῦ σοναντήματος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ· μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδ. η' †.

CCLXVII. (6878—1370) iunio. ind. VIII.

*Patriarcha episcopum Novogradii monet, ut cruces phelonii deponat et pareat
 metropolitanas Kioviae et Magno Duci Russiae, Demetrio.*

† Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Νοβογροδίου, χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ
 θεοῦ τῇ σῇ θεοφιλείᾳ. γινώσκεις, ὅτι ὁ πρὸ σοῦ ἐπίσκοπος Νοβογρο-
 δίου ἔλαβε παρὰ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς καὶ μεγάλης συνόδου τιμὴν, ἵνα
 φορῇ εἰς τὸ φελώνιον αὐτοῦ σταυροῦς τέσσαρας, τοῦτο δὲ ἔδωκεν ἡ
 θεία σύνοδος πρὸς ἐκείνον μόνον, οὐχ ἵνα ἔχη τοῦτο πᾶς ἐπίσκοπος
 Νοβογροδίου, ἀλλ' ἐκεῖνος μόνος, πρὸς δὲ ἐδόθη· ἡ δὲ μετριότης ἡμῶν
 ἐγνώρισεν, ὅτι σὺ, παρὰ τὴν τάξιν ποιήσας καὶ παρὰ τὴν κανονικὴν
 συνήθειαν, ἔλαβες, ὅπερ οὐδὲν εἶχες ἄδειαν, καὶ φορεῖς καὶ σὺ εἰς τὸ
 φελώνιον σου τοὺς τέσσαρας σταυροῦς, καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ οὐδὲ
 τὴν πρέπουσαν τιμὴν καὶ ὑπακοὴν καὶ εὐπειθειαν δίδως πρὸς τὸν
 ἱερώτατον μητροπολίτην Κροέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ὑπέριτον, ἐν ἀγίῳ
 πνεύματι ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειτουργόν,
 οὔτε μὴν πρὸς τὸν οἶόν μου, τὸν εὐγενέστατον ῥήγα πάσης Ῥωσίας,
 κόρ Δημήτριον, ἀλλὰ ἀνθίστασαι καὶ ἀντιλέγεις αὐτοῖς. ἅπερ γνωρί-
 σασα ἡ μετριότης ἡμῶν ἐβαρύνθη καὶ ὠργίσθη καὶ ἠγανάκτησε κατὰ

θεοῦ, πῶς ποιεῖς ταῦτα παρὰ τὴν παρακείμεσιν τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων. διὰ τοῦτο καὶ γράφει καὶ παρακαλεῖται σοι, ἵνα χωρὶς λόγου καὶ προφάσεως ἐκβάλῃς ἀπὸ τοῦ φελωνίου σου τοὺς σταυρούς. πῶς γὰρ ἐτόλμησας ὅλως σοι ποιῆσαι πρᾶγμα τοιοῦτον; ἔπειτα ἵνα ἔχῃς καὶ τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ ὑπακοὴν καὶ εὐπειθειαν πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας καὶ πρὸς τὸν εὐγενέστατον μέγαν ῥήγα, καὶ ἐὰν ποιήσῃς οὕτω, μέλλεις τυχεῖν ὕψω τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς θείας καὶ ἱεράς καὶ μεγάλης συνόδου, καὶ ἔσται καὶ τὰ ἐπιτίμια μετριώτερα· εἰ δὲ οὐ ποιήσῃς οὕτω, καθὼς σοι παρακαλεῖται ἡ μετριότης ἡμῶν, μέλλει γράφειν αὐτῇ πρὸς τὸν μητροπολίτην σου, ἵνα σε καθήρῃ καὶ λάβῃ τὴν ἀρχιερωσύνην ἀπὸ σοῦ· οἷον γοῦν σοι φαίνεται κάλλιον, ἐκαίνο καὶ ποιήσον. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ σοῦ †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μνηνὶ ἰουνίφ, ἰνδ. η' †.

CCLXVIII. (6878—1370) iunio. ind. VIII.

Patriarcha excommunicat principes russicos, qui contra Lituanorum principem bellum facere recusarunt.

† Ἐπεὶ οἱ εὐγενέστατοι ῥήγες τῆς Ῥωσίας ὁμοφώνησαν ἅπαντες καὶ συνέθεντο, ὄρκους φρικτοὺς ποιήσαντες καὶ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἀσπασάμενοι, μετὰ τοῦ εὐγενεστάτου μεγάλου ῥηγῆος πάσης Ῥωσίας, κῆρ Δημητρίου, ὡς ἂν ἅπαντες ἑμοῦ ἐκστρατεύωσι κατὰ τῶν ἀλλοτρίων τῆς ἡμετέρας πίστεως, τῶν ἐχθρῶν τοῦ σταυροῦ τῶν μὴ πιστευόντων εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ λατρευόντων καὶ καθὼς καὶ ἀθέως τῷ πυρὶ, καὶ ὁ μὲν μέγας ῥήξ κατὰ τοὺς ὄρκους καὶ τὴν συμφωνίαν, ἣν πρὸς ἐκείνους ἐποίησε, καταφρόνησε δὲ καὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, προτιμοτέραν πάντων τούτων ἡγησάμενος τὴν εἰς τὸν θεὸν ἀγάπην καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πολεμεῖν καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μάχεσθαι, καὶ ἐτοιμασθεὶς ἐκάθητο, περιμένων ἐκείνους, οὗτοι δὲ, μήτε τὸν θεὸν φοβηθέντες, μήτε τοὺς ὄρκους αἰδεσθέντες, ἀλλὰ παραβάντες αὐτούς τε καὶ τὸν σταυρὸν, ὃν ἠσπασαντο, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους συνθήκας καὶ ὑποσχέσεις, καθὼς μὲν ὕπεσθησαν, οὐκ ἐποίησαν, προσετέθησαν δὲ μᾶλλον τῷ ἀσεβεῖ Οὐργέλδφ, δε καὶ ἐκστρατεῖαν ποιήσας κατὰ τοῦ μεγάλου ῥηγῆος, πολλοὺς τῶν χρι-

στιανῶν ἀπώλεσε καὶ διέφθειρε, διόπερ ἀφωρίσθησαν οἱ ῥήγες παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κρόβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλειτουργοῦ, ὡς καταφρονηταὶ καὶ παραβάται τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ὄρκων καὶ τῶν συνθηκῶν αὐτῶν, ἃ δὴ πάντα ἡ μετριότης ἡμῶν ἐγνώρισε, λίαν βαρὺ ἠγγισαμένη τοῦτο κατὰ τῶν χριστιανῶν, ἔχει καὶ αὕτη τούτους δὴ τοὺς ῥήγας ἀφωρισμένους, ὡς κατὰ τῆς ἱεράς πολιτείας τῶν χριστιανῶν πεπραχέτας, οἱ τότε μέλλουσι τυχεῖν συγχωρήσεως παρ' αὐτῆς, ὅπουταν ποιήσωσι κατὰ τὴν συμφωνίαν καὶ τοὺς ὄρκους αὐτῶν, ἐκστρατεύσαντες ὁμοῦ μετὰ τοῦ μεγάλου ῥηγῶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ σταυροῦ, καὶ προσέλθωσι καὶ προσπέσωσι τῷ μητροπολίτῃ αὐτῶν, καὶ ἀξιώσωσιν αὐτὸν γράφαι περὶ τούτου τῇ ἡμῶν μετριότητι, καὶ ὅπουταν γράψῃ ἐνταῦθα ὁ μητροπολίτης, ὅτι ὀπίστρεψαν καὶ μετανόησαν γνησίως καὶ καθαρῶς, τότε συγχωρηθήσονται παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος. ὀφείλουσιν οὖν γινώσκειν οὗτοι, ὅτι ὁ ἀφορισμὸς χωρισμὸς ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας καὶ παντελῆς ἀλλοτριώσεως, καὶ μετανόησαι γνησίως καὶ καθαρῶς, ἵνα καὶ αὐτοὶ τῆς τοῦτου συγχωρήσεως τύχωσι παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριάρχης χειρὸς τὸ μὲν ἰουνίφ, ἰνδ. ἡ †.

CCLXIX. (6878—1370) iunio. ind. VIII.

Patriarcha excommunicat Smolenisci principem Suetisthlanum.

† Εὐγενέστατε μέγα ῥήξ Σμολενίσκος, κύρ Σφετζιστλάβε. ἡ μετριότης ἡμῶν ἐγνώρισεν, ὅτι μετὰ τοῦ μεγάλου ῥηγῶς τῆς Ῥωσίας, κύρ Δημητρίον, συνεφώνησας καὶ συνθήκας ἐποίησας, φρικτῶς ὁμώσας καὶ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἀσπασάμενος, ἵνα μετ' αὐτοῦ ἐκστρατεύσῃς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἡμετέρας πίστεως καὶ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ σταυροῦ τῶν λατρεύοντων καὶ πιστευόντων εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἐκείνος, καθὼς ἐτάξατε καὶ συνεφωνήσατε, ἔτοιμ' ἦν καὶ ἐξεδέχετο καὶ σὲ, σὺ δὲ οὐ μόνον οὐκ ἐποίησας, καθὼς ὀπεσχέθης καὶ ὤμοσας, ἀλλὰ μάλλον παραβάς καὶ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας καὶ τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὸ φίλημα τοῦ σταυροῦ, συνεστράτευσας τῷ Οὐργιέδφ κατὰ τῶν χριστιανῶν, καὶ ἐφρονεῦθησαν καὶ ἐφθάρησαν χριστιανοὶ πολλοὶ, δι' ὅπερ ἀφώρισέ σε ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης

Κυβέβου και πάσης Ρωσίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφός τῆς ἡμῶν μετριότητος και συλλειτουργός, καλῶς και δικαίως ποιήσας, τοὺς γὰρ τοιαῦτα ποιοῦντας και παραβαίνοντας τοὺς ὅρκους και τὰς συνθήκας αὐτῶν και τὸ φιλίημα τοῦ σταυροῦ, ὡσπερ θεοῦ οὐκ ὄντος κρίνοντος τὰ δίκαια και τοὺς παραβάτας τιμωροῦντος, τούτους πρέπει τογχάνειν τιμωρίας και ἐπιτιμήσεως· καλῶς οὖν ἐποίησεν ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης και ἀφώρισέ σε, λίαν γὰρ ἐποίησας βαρὺ κατὰ τῆς πίστεώς σου και τοῦ χριστιανισμοῦ σου· ἔχει σε οὖν και ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ ταῦτα ἀφωρισμένον, ὡς κακῶς ποιήσαντα, τότε δὲ μέλλεις τοχεῖν παρ' αὐτῆς συγχωρήσεως, ὅπταν νοήσης, ὅπσον κακὸν ἐποίησας, και ὑποστρέψης και μετανοήσης γνησίως και καθαρώς και κλαύσης και προσέλθῃς τῷ μητροπολίτῃ σου, καὶ ζητήσης παρ' αὐτοῦ συγχώρησιν, και γράψῃ ἐνταῦθα πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα. γίνωσκε οὖν ὅτι ὁ ἀφορισμὸς χωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας και πάντελῶς ἄλλοτριεῖ, και τὸ τεθνηκὸς αὐτοῦ σῶμα, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀφωρισμένου, ἀδιάλυτον μένει εἰς ἔλεγχον τῆς πονηρᾶς αὐτοῦ πράξεως. σπουδάσον λοιπὸν και ἐπιμελήθητι, ἵνα μετανοήσης γνησίως, νοήσας τὸ σφάλμα σου, και ὅπταν γράψῃς ἐνταῦθα και σὺ και ὁ μητροπολίτης, και ζητήσης συγχώρησιν, τότε μέλλεις τοχεῖν και παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος συγχωρήσεως και λύσεως τοῦ ἀφορισμοῦ και εὐχῶν και ἐπαίνων, και τότε μέλλεις εὑρεῖν τὸν θεὸν ὤλεω, ἐφ' ὅσπερ εἰς αὐτὸν ἤμαρτες, βοηθὸν και εἰς τὴν ἀρχὴν σου και εἰς τὴν ζωὴν σου †.

† Εἶχε και διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ Ἰουνίῳ ἰνδ' ἡ' †.

CCLXX. Sine anno.

Patriarcha statuit. episcopatum Lituaniae subiectum esse metropoli Kioviae.

† Φιλόθεος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, και οἰκουμενικός πατριάρχης †.

† Φθάνει μὲν ἡ ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ τῶν Λιτβῶν ἀνωθεν και ἐξ ἀρχῆς ὑποταγμένη τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κυβέβου και πάσης Ῥωσίας, ὑπ' αὐτὸν και αὐτῇ τελοῦσα και τῆς κατ' αὐτὸν ἐπαρχίας οὐ μικρὸν τι μέρος ὑπάρχουσα, παρ' αὐτοῦ τε τὸν οἰκείον ἐπίσκοπον

χειροτονοῦμενον δεχομένη καὶ σὺν ταῖς ἄλλαις ἐπισκοπαῖς αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν διαμένουσα, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἄνωθεν τάξιν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς παραδόσεσιν ἐν ταῖς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐπαρχίαις. τοῦ δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς εἰρημένης τῶν Λιτβῶν χώρας διέποντος ῥηγὸς κακῶς πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας διατεθέντος, τὸν κῆρ Ἀλέξιον, καὶ πάντ' ἂν ὄντος ἐτοίμου καὶ παθεῖν καὶ δράσαι ἢ τοῦτον ἔχειν μητροπολίτην καὶ τὴν ἰδίαν ἀρχὴν τε καὶ χώραν πνευματικῶς ὑποκείσθαι αὐτῷ, καθ' ἑαυτὴν εἶναι βοουλομένου καὶ εἰς μητρόπολιν τιμηθεῖσαν ὑπὸ μητροπολίτη γνησίῳ διοικεῖσθαι καὶ διυθύνεσθαι, τὴν ἱεράν καὶ μεγάλην σύνοδον ἀξιοῦντος· αὕτη δέισασα, μὴ ποτε καὶ τι τῶν ἀδοκῆτων συμβαίη, καὶ φοχικὸν ὑποσταίη κίνδυνον καὶ ῥῆξιν τοῦ καθόλου τῆς ἱεράς ἐκκλησίας σώματος τὸ πολυάνθρωπον ἔθνος ἐκεῖνο, τὸν ἐκείθεν ἀποσταλέντα, ἀξίον ἀρχιερωσύνης κριθέντα, μητροπολίτην τῆς τοιαύτης καθίστησι χώρας, κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ ἐν αὐτῇ ἔθνους καὶ τὰς ἐκείθεν ἀνάγκας καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ῥηθέντος ῥηγός. καὶ ἦν ἂν τὸ πᾶγμα μέχρι τοῦδε καλόν, καὶ τὸ τῆς εἰρήνης ἄνθος μέσον ἐκείνων εὐθαλὲς καὶ ἀμάραντον ἔμενεν, εἴπερ ὁ χειροτονηθεὶς ἐκεῖνος τοῖς δοθείσιν αὐτὸν ἔμενεν ὄροις, ἠρκειότ' ἐφ' οἷς δικαίως τετίμητο· ἐπεὶ δὲ τοῦτο μὲν οὐδαμῶς, τῇ δὲ κάκιστ' ἀπολουμένη τοῦ πλείονος ἐφ᾽ οὖς δεδωκῶς αὐτὸν ἐκεῖνα καθαρπάζειν ἐπειράτο, ὧν μὴ μέτοχος ἦν, καὶ σονεφέλκεσθαι δίκαια, μηδὲ ὡς ἐκεῖν' ἀνήκοντα, καὶ ὀχλήσεων καὶ ἀμφιβολιῶν αἴτιος καὶ πολλῶν ἐτέρων τῷ ἔθνει καθίστατο καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς ἱεράῃ συνόδῳ διὰ ταῦτα λυπῆς πολλῆς. ἐντεῦθεν καὶ γὰρ πρὸς ἀνάγκης ὑπῆρχεν αὐτῇ, πρέσβεις τῶν ἐκκρίτων ἀνδρῶν πρὸς αὐτοὺς ἐκπέμπειν, τὴν ταραχὴν ἀνακόπτοντας καὶ τὴν σύγχυσιν ὡς δυνατόν ἀναστέλλοντας, ἧτις ἀρχὴν ἐν οὕτως ἔθνει λαβοῦσα πολλῶν, τὸ καὶ πρὸς τέλος ἰδεῖν τέως οὐδὲ ὡς ἐβούλετο, εἰ καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ταῦτα προχωρεῖν ὁ τῆς εἰρήνης ἀφήσε δοτήρ, ἢ αὐτοεἰρήνη, ὁ πάντων σωτήρ, ὁ Χριστός. ὡς γὰρ ὁ Λιτβῶν ἐκεῖνος ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο, ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία πρόνοιαν καὶ αὐθις τοῦ ἔθνους ποιεῖται, καὶ τὴν εἰρηνικὴν κατάστασιν αὐτοῖς πραγματεύεται, σὺνάμα τῷ κρατίστῳ καὶ ἀγίῳ μου αὐτοκράτορι, τοῦ πρὸ ἡμῶν πατριάρχου γράμμασι συνοδικῶς καὶ σεπτοῖς προστάγμασι, τὴν Λιτβῶν χώραν τῷ μητροπολίτῳ Κυέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ὡς καὶ πρότερον, ἐπανασωζάντων καὶ τα-

ξάντων, αὐτὴν ὑπὸ τὸ Κῦεβον καὶ αὐθις τελεῖν καὶ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ εἶναι καὶ τῆς τοῦ ῥηθέντος ἱερωτάτου μητροπολίτου Κῦεβου μέρος, ὥσπερ καὶ πρότερον, πνευματικῆς δεσποτείας, ἅπερ ὕστερον ἐμφανισθέντα καὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ καλῶς προβεβηκότα ἀναφανέντα καὶ παρ' αὐτῆς τὸ κῆρος ἐδέξατο καὶ τὸ βέβαιον ὄθεν καὶ τὸ παρὸν ἀπολύουσα σιγγιλιῶδες γράμμα καὶ αὕτη παρακελεύεται, τελεῖν τὴν τῶν Λιτβῶν χώραν, καὶ ὅσαπερ ὑπ' αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν γενομένην ἐτάχθησαν, ὑπὸ τὴν τοῦ Κῦεβου μητρόπολιν, καὶ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ καὶ αὐθις κατὰ τὰς ἄλλας καὶ ταύτην τοιγάνουσαν, τὸ Κῦεβον εἰδέναι μητρόπολιν οἰκίαν καὶ ἐκεῖθεν χειροτονεῖσθαι τὸν ταύτης ἐπισκοπον καὶ, καθάπερ καὶ πρότερον, ὑπὸ τὴν αὐτοῦ ἐνορίαν τετάχθαι, καθ' ἃ δὴ καὶ ἡ τοῦ πρὸ ἡμῶν πατριάρχου βούλεται συνοδικῆ πράξις καὶ τὰ ἐπ' αὐτῇ σεπτὰ προστάγματα τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐτοκράτορος, εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκίς χρόνους, οὕτως ἐμμένειν ὀφείλουσα καὶ μηδέποτε δι' ἡντιναοῦν αἰτίαν ἀπόσχισθῆναι καὶ διαιρεθῆναι τὴν τῶν Λιτβῶν χώραν τῆς ἐπικρατείας καὶ πνευματικῆς διοικήσεως τοῦ μητροπολίτου Κῦεβου, ἐπεὶ ἅπαξ γεγονός τοῦτο ὄχλησιν προσέξνησε καὶ ἄτοπα πολλὰ, καὶ ταῦτα δι' ἀνάγκας μεγάλας, ὡς ἔδοξε, γεγονός. καθέξει τοίνυν αὐτὴν ὁ ῥηθείς ἱερωτάτος μητροπολίτης ὡς οἰκίαν ἐπισκοπὴν, καὶ ἅπερ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπισκοπαῖς ταῖς ὑπ' αὐτὸν τεταγμέναις ποιεῖν εἴωθε, ταῦτα καὶ ἐπ' αὐτῇ μετὰ πάσης ἀδείας διακράξεται καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἅπαντες τῆς Ῥωσίας μητροπολίται. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται καὶ τὸ παρὸν σιγγιλιῶδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ μῆνα τῆς ἐνισταμένης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους †.

† Αὕτη ἡ διαγραφείσα πράξις ἐγεγόνει ὀρισμῶ καὶ θεῖα παρακελεύσει τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου· ἐγράφη γοῦν καὶ κατεστρώθη ἐν τοῖς ἄλλοις συνοδικαῖς παρασημειώσεις πρὸ τοῦ φθᾶσαι ὑπογραφῆναι παρὰ τῆς τιμίας πατριαρχικῆς καὶ θείας χειρὸς τὸ πρωτότυπον, ἐκεῖνου δὲ τὸ ἄργον καὶ ἄκυρον τὴν πρᾶξιν ἔχειν ταύτην ὀρίσαντος καὶ τὸ παρὸν διαγραφῆναι συμβέβηκεν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ πρωτότυπον τὸ στέργον ἔχειν διέγνωστα †.

CCXXLI. (6876—1367) octobri. ind. VI.

Abramius quidam condemnatur.

† Ὁ παπᾶς Ἀβράμιος, ἀπελεγθεὶς ἀπὸ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς συν-
 ὀδοῦ, ὡς εὐλόγησε πενταγαμίαν, καθηρέθη, ἵνα μὴ ἐνεργήτῃ κατὰ
 ἱερατικόν τι λειτουργήμα. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγένετο ἐνταῦθα καὶ ἡ παρ-
 οὔσα παρασημείωσις μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ε' †.

CLXXII. (6878—1370) 24. iulii. ind. VIII.

Patriarcha metropolitae Varnae committit iura patriarchalia in ea metropoli.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτοῦ γράμματος ἀνατί-
 θησι κατὰ ἱερωτάτῃ μητροπολίτῃ Βάρνης, ὑπερίμῳ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι
 ἀγαπητῇ ἀδελφῇ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῇ, τὴν ἐξαρ-
 χίαν καὶ διοίκησιν τῶν παρὰ τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν αὐτοῦ Βάρ-
 ναν πατριαρχικῶν καστελλίων, ἧτοι τῆς Γαλιάκρας, τῆς Τρίστρας,
 τῆς Κάρναβας, τῆς Κρανέας καὶ τῶν Γερανίων, ὅστις καὶ ὄφειλε
 ἐπιβλέπειν καὶ ἐπιτηρεῖν ταῦτα καὶ τοὺς εὐρισκομένους ἐν αὐτοῖς
 ἱερωμένους, μονάζοντας καὶ τὸν λοιπὸν τοῦ κυρίου λαὸν τὸν χριστώ-
 νομον καὶ παραινεῖν καὶ εἰσηγεῖσθαι αὐτοῖς τὰ ψυχωφελῆ καὶ σωτή-
 ρια, ὥστε τοὺς μὲν ἱερωμένους τύπον εἶναι καὶ παράδειγμα κατὰ
 τῆς ἀγαθῆς πολιτείας, τὸν δὲ λαὸν ὑπέκειναι καὶ ὑποτάσσεσθαι τοῖς
 ἱερεῦσι καὶ μηδὲ ἀντίστασθαι, μηδὲ ἀντιλέγειν αὐτοῖς, ἐπιμελεῖσθαι
 τε καὶ φροντίζειν τῶν εἰρημένων πατριαρχικῶν δικαίων καὶ ἀντέχε-
 σθαι τῶν προσόντων αὐτοῖς κτημάτων τε καὶ πραγμάτων καὶ λοιπῶν
 πάντων δικαίων καὶ πάντα διενεργεῖν ἀκωλύτως τὰ τῆς ἡμῶν μετριό-
 τητος δίκαια, ἧγουν ἀναγνώστας σφραγίζειν κ. τ. λ. ἀπελύθη τῇ κδ' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. η' †.

CCLXXIII. (6875—1367) iunio. ind. V.

*Hieromonachus Theodosius proficitur. Theodulum post ipsius mortem posse ire
 in monasterium Nicolai.*

† Ἐπειδὴ συνέβη καὶ ὤμοσα δι' αἰτίαν τινὰ, μὴ ἔχειν εἰς τὸ
 ἐξῆς ὑπηρετοῦντά μοι καὶ μετ' ἐμοῦ εὐρισκόμενον τὸν, ὃν ἐκούρευσα
 καὶ ἀνέθρεφα καὶ ἱερέα ἐποίησα, παπᾶν Θεόδουλον, ὕστερον δὲ ἡδέ-

λησα κάλιν ἔχειν αὐτόν, καὶ ἐξομολογησάμενος τὸν ὄρκον τῷ παναγιωτάτῳ μου δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ἔλαβον συγχώρησιν παρ' αὐτοῦ μετὰ τοῦ τῷ ὄρκῳ προσήκοντος κανόνος ἔχειν αὐτόν μετ' ἐμοῦ, ἀπητήθην δὲ παρὰ τοῦ παναγιωτάτου μου δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἵνα μετὰ τὴν ἐμὴν τελευτὴν μὴ ἔχω ἄδειαν καταλείπειν αὐτόν ἢ ἐν τῷ καθίσματι, ἐν ᾧ εὐρίσκομαι, ἢ ἐν ἄλλῳ οἰφθῆκοτε, ἀλλὰ μετὰ ἐντολῆς εἰσαγαγεῖν αὐτόν εἰς τὴν τοῦ κῆρ Νικολάου σεβασμίαν μονήν. τὸ παρὸν ὑπόσχετικόν μου γράμμα ποιῶν ὑπόσχομαι δι' αὐτοῦ τῷ παναγιωτάτῳ μου δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ποιῆσαι πᾶν, ὅπερ μοι παρακελεύεται εἰ δὲ συμβῆ καὶ ἀθετήσω τι ἀφ' ὧν ὑπόσχομαι, ἵνα ᾧ ὑπὸ τὸν ἀφορισμὸν τοῦ παναγιωτάτου μου δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, κληρονομῶ δὲ καὶ τὰς ἀράς πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων θεῶν. καὶ εἰς τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ἔγγραφος ὑπόσχεσις, καὶ ὑπεγράφη καὶ παρ' ἐμοῦ δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα ἰούνιον τῆς ε' ἰνδ. †.

† Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος Θεοδόσιος καὶ πνευματικὸς πατήρ †.

CCLXXIV. 6875 (1367) iunio. ind. V.

Hieromonachus Theodulus promittit se post obitum Theodosii habitaturum esse in monasterio designando a patriarcha.

† Ἐπειδὴ με ἐξεδέξατο καὶ κάλιν ὁ πατήρ μου ὁ πνευματικὸς ὀριζμῷ τοῦ παναγιωτάτου μου δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἀπητήθην δὲ παρὰ τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ, καὶ ὅπερ τὸν πατέρα μου τὸν πνευματικὸν ἀπήτησα, ἤγουν ἵνα μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦτου δὴ τοῦ πατρός μου τοῦ πνευματικοῦ μὴ εὐρίσκωμαι ἐν τῷ καθίσματι, ἐν ᾧ αὐτὸς νῦν εὐρίσκεται, ἢ ἐν ἄλλῳ τινί, ἀλλ' ἀπελθὼν εἰς τὴν τοῦ κῆρ Νικολάου σεβασμίαν μονήν ὑποταγῶ καὶ εὐρίσκωμαι ἐν αὐτῇ, ἥδη ὑπόσχομαι διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος, ἵνα μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ πατρός μου τοῦδε τοῦ πνευματικοῦ μὴ ἔχω ἄδειαν εὐρίσκεσθαι ἢ ἐν τῷ καθίσματι τοῦ πατρός μου τοῦ πνευματικοῦ ἢ ἐν ἄλλῳ οἰφθῆτινι, ἀλλὰ παραγενόμενος εἰς τὴν ὀρίζει ὁ παναγιωτάτος μου δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, σεβασμίαν μονήν, ὑποταγῶ καὶ εὐρίσκωμαι ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ τῆς ζωῆς μου τέλους. εἰ δὲ βουληθῶ ποτε τῶν καιρῶν τὴν παροῦσάν μου ἔγγραφον ὑπόσχετιν

ἀθετήσας χωρῆσαι εἰς εὐσεβιολογίας τινάς, ἵνα τῇ ἐμφανεῖα ταύτης οὐ μόνον καταδικάζομαι, ἀλλὰ καὶ λαμβάνει τὴν ἱεροσύνην μου ὁ παναγιώτατός μου δεσπότης, ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ἔγγραφος ὑπόσχεσις πρὸς τὸν παναγιώτατόν μου δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην. πρὸς τοῖς ἄλλοις ὑπόσχομαι καὶ τοῦτο, ἵνα μηδαμῶς ποτε τῶν καιρῶν ζητήσω πνευματικὸς γενέσθαι. † ἐγένετο ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις κατὰ μῆνα ἰοῦνιον τῆς ε' ἰνδ. τοῦ 500 ε' ἔτους †.
† Ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος Θεόδουλος †.

CCLXXV. (6878—1369) octobri. ind. VIII.

Niphon monachus abiurat errores Barlaam et Acindyni.

† Ἐπει διὰ τὸ εὐρίσκεισθαι με μετὰ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰωαννικίου ἐκείνου ὑπεκτεθῆναι καὶ τὰ ἐκείνου φρονεῖν, ὅθεν καὶ ἀπελήλαμαι καὶ ὀνειδίζομαι σχεδὸν παρὰ πάντων τῶν εὐσεβῶν, διὰ τοῦτο προσελθὼν τῷ παναγιωτάτῳ μου δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, καὶ δεηθεὶς τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης αὐτοῦ ὑπὲρ ἀκαλλαγῆς τοῦ τοσοῦτου κακοῦ, ἐκείνου μοι τὴν ὁμολογίαν τῆς εὐσεβείας ἀκαλλαγὴν εἶναι ὀρίσαντος, ἤδη καὶ ταύτην ποιῶ, καὶ προηγουμένως μὲν ὁμολογῶ ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης αὐτοῦ, ὅτι οὐδέποτε οὐτε τὰ τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου ἢ ἄλλου τινὸς τῶν ἀπ' ἀρχῆς φανέντων αἰρετικῶν ἐφρόνησα ἢ φρονῶ, ἀλλ' οὐδὲ φρονήσω. διὰ δὲ πλείονα τὴν ἀσφάλειαν λέγω καὶ οὕτως ἀναθεματίζω καὶ τὸν Βαρλαάμ καὶ τὸν Ἀκινδύνον καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν καὶ πάντα τὰ τούτων συγγράμματα ὡς δυσσεβῆ καὶ πᾶσης ἀτοπίας ἀνάπλα, ἰδίως δὲ ἀναθεματίζω καὶ τὸν δηλωθέντα Ἰωαννικιον ὡς αἰρετικὸν καὶ αὐτὸν ὄντα καὶ ὁμόφρονα τούτων τῶν ἀρχηγῶν τῆς αἵρέσεως, καὶ ἔχω τούτους ὡς καὶ ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, ὁμολογῶ δὲ καὶ στέργω καὶ πιστεύω, ὅσα καὶ ὁ παναγιώτατός μου δεσπότης, ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης, καὶ εὐχομαι διὰ τῶν παναγιῶν αὐτοῦ εὐχῶν καὶ μετὰ ταύτης μου τῆς ὁμολογίας παραστῆναι τῷ τοῦ Χριστοῦ βήματι, ἧτις καὶ γαγονία κατὰ μῆνα ὀκτώβριον τῆς β' γ' δ' ἡς ἰνδ. ὑπεγράφη διὰ τὸ βέβαιον καὶ τῇ οἰκιοχειρῇ μου ὑπογραφή †.

† Νίφον μοναχός τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα στέργον ὑπέγραφα †.

VII.

† Ἀρχὴ τῶν συνοδικῶν παρασημειώσεων τῶν ἀρξαμένων ἐν τῷ παρόντι καταστρώνοσθαι κωδικίῳ, ἐξ ὅτου ὁ τιμιώτατος μέγας χαρτοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, πανοπερεντιμότητος κῆρ Γεώργιος ὁ Τρικλίνης, τῷ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος ἐτιμήθη ὀφφικίῳ παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κῆρ Φιλοθέου †.

CCLXXVI. (6878—1370) 21. ianuarii. ind. VIII.

Hieromonachus Mancafla condemnatur.

† Μηνὶ Ἰανουαρίῳ, κα', ἰνδ. η', ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, προκαθημένος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς καλλίοις τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ τοῖς ἐν τοῖς δεξιοῖς κατηχοουμενίοις, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ καὶ ἱερωτάτων ἀρχιερέων, τοῦ Ἡρακλείας καὶ προέδρου τῶν ὑπερτίμων καὶ ἐξάρχου πάσης Θράκης καὶ Μακεδονίας, τοῦ Νικαίας καὶ ἐξάρχου πάσης Βιθυνίας Θεοφάνους, τοῦ Χαλκηδόνος ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Βιθυνίας Ἰακώβου, τοῦ Βρόσεως ὑπερτίμου καὶ προέδρου Κοζίκου Θεοδωρήτου, τοῦ Τραπεζοῦντος ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Λαζικῆς Θεοδοσίου, τοῦ Μιτυλήνης καὶ ὑπερτίμου Μαλαχίου, τοῦ Σωζοπόλεως καὶ ὑπερτίμου Νεῖλου, τοῦ Ἀμασειας ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου Εὐξείνου Πόντου Μιχαήλ, παρισταμένων καὶ θεοφιλοσθέντων δεσποτικῶν ἀρχόντων †.

† Ἐκινήθησαν αἰτιάματα κατὰ τοῦ ἀπὸ τῆς Σηλοβρίας ἐλθόντος καὶ ἐν τῷ εἰς τὴν ἀδλὴν τοῦ κριμμικηρίου τῆς ἀδλῆς πανσέκτω καὶ θείῳ ναῷ ἐξοπηρετοούμενου ἱερατικῶς ἱερομονάχου τοῦ Μαγκαφᾶ, ὅτι ἀνδρόγονον εὐρῶν διὰ τινὰ αἰτίαν σκανδαλιζόμενον διεξέροξε, πεποιηκῶς γράμμα διαζόγιον, εἶτα καὶ τὸν ἄνδρα γυναικί ἐτέρα συνήφεν, ἐξ ἀφελείας δὲ καὶ ἀνοίας, καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας ταῦτα διαπράξασθαι καὶ διὰ τοῦτο καὶ συγγνώμης καὶ συμπαθείας τοχθεῖν ἀξιῶν κατεδικάσθη παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων τὴν τῆς ἱερωσύνης γύμνωσιν καὶ καθαίρεσιν, ὅτι τε οὗς ὁ

θεός συνέζωσεν, αὐτὸς ἀπ' ἀλλήλων διέστησεν, καὶ οὐ καὶ μοιχείαν αὐτὸς συνεχώρησε γενέσθαι, τοῦ γάμου συνισταμένου τοῦδε τῷ ἀνδρὶ γοναῖα ἐτίσαν συνάφας καὶ οἰκεία χειρὶ εὐλόγησας, ὥς μὴ ἄφελον †.

CCLXXVII. (6878—1370) aprili. ind. VIII.

Relatio legatorum de patriarcha Alexandriae.

† Κατὰ μῆνα ἀπρίλλιον τῆς ἡ' ἰνδ. ἀπεστάλημεν παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, πρὸς τὸν ἀγιώτατον πάπαν καὶ πατριάρχην Ἀλεξανδρείας, ἐκείνου τοῦτο ζητήσαντος, καὶ ἐδεξάμεθα λόγους αὐτοῦ διακομίζαι τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ὅτι ἐτάχθη δηλαδὴ παρ' ἐκείνου μνημονεύεσθαι τὸ θεῖον ὄνομα τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας Θεοδοσίας· βούλεται δὲ καὶ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ Εὐεργέτου τοῦτο ποιῆσαι, σφόδρα τοῦτο ἀποδεχόμενος, δευλιᾶ δὲ παρὰ γνώμην τοῦ κρατικοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως τοῦτο καταστῆσαι γίνεσθαι, ἐπειδὴ μετὰ τῆς βουλήs καὶ γνώμης ἐγένετο τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας αὐτοῦ βασιλείας, ὅτε δ' ἐκείνος ἐνταῦθα, θεοῦ διδόντος, παραγένηται, τότε δὴ ἔτοιμός ἐστιν, εἶπε, καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ ἔρισμοῦ ἐκείνου καταστῆσαι, καὶ δι' ἀσφάλειαν κατεστρώθη τῷ παρόντι κώδικι· καὶ ἡ παρούσα παρασημείωσις μὴνι καὶ ἰνδ. τοῖς ἀναγεγραμμένοις †.

CCLXXVIII. (6878—1370) augusto. ind. VIII.

Daniel Critopolus, metropolita partis Ungroulachiae, promittit, se metropolitae Ungroulachiae non esse exhibiturum molestiam.

† Ἐπειδὴ θεοῦ εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι ὁ παναγιωτάτος μου δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, καὶ ἡ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος τῶν θειοτάτων ἀρχιερέων ἐβουλήθησαν ἵνα προβιβάζωσι με εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα καὶ χειροτονήσωσι μητροπολίτην μέρους τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Οὐγγροβλαχίας, καὶ ἔχοντες δευλιαν τινὰ, μὴ ποτε μετὰ τὸ χειροτονηθῆναι με ὄχλησιν τὴν ἡντινοὸν προεβήσω τῷ ὄντι ἐκεῖσε μητροπολίτη Οὐγγροβλαχίας, καὶ βουληθῶ πάσης τῆς μητροπόλεως κρατῆσαι, ἣ καὶ τὸν μέγαν βοεβόδαν κινήσω ὅπως κατ' αὐτοῦ ἦ καὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὸν μητροπολίτην ἐνταῦθα εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον ἦ καὶ μετὰ τὸ ἐλθεῖν καὶ πάλιν διακριθῆναι

παρ' αὐτῆς, εὐρίσκεισθαι καὶ αὐτὸν εἰς τὴν Οὐγγροβλαχίαν, ἐζήτησαν, ἵνα ποιήσω ὑπόσχεσιν ἔγγραφον· τοῦτου γε ἕνεκα ἤδη τὴν παροῦσαν ποιῶ, καὶ λέγω καὶ ὑπόσχομαι, μήτε ἐμὲ φανῆναι ποτε τῶν καιρῶν κατὰ τοῦ μητροπολίτου, μήτε τὸν ἀδθέντην Οὐγγροβλαχίας παρακινήσει ἡμετέρα, ἀλλὰ στέργειν αὐτὸν καὶ τιμᾶν καὶ ἀγαπᾶν, καὶ κἄν εἴ τι συμβῆ εἰς αὐτὸν, ἦγουν ἢ ἐκεῖ εὐρίσκεισθαι ἢ ἀλλαχοῦ, στέργειν τοῦτο καὶ μὴ ἀντειπεῖν ὄλωσ ποτέ, ἀλλ' ἔχειν αὐτὸν, καθὼς μέλλει ἔχειν καὶ ὁ παναγιώτατός μου δεσπότης, ὁ οἰκουμενικός πατριάρχης, καὶ ἡ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος, ἦγουν εἰ μὲν ἔχουσι καὶ στέργουσι αὐτὸν μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας, ἵνα ἔχω καὶ ἐγὼ αὐτὸν οὕτως· εἰ δὲ μὴ, φυλάττω πάλιν, ὅπερ ἂν ἡ θεία σύνοδος περὶ αὐτοῦ φηγίσσεται. τοῦτου γὰρ χάριν καὶ ἡ παροῦσα μου ὑπόσχεσις ἐγγένοι, καὶ τῇ ἡμετέρα οικαιοχείρῃ ἐσημειώθη ὑπογραφή δι' ἀσφάλειαν μὴ νί αὐτοῦ σ τ φ ἰ ν δ. ἡ ἴ.

† Τερεθς Δανιήλ Κριτόπουλος ὁ δικαιοφύλαξ †.

CCLXXIX. Sine anno.

Hyacinthus, metropolita Ungroulachiae, rogat patriarcham, ut fratrem ipsius ordinet metropolitam Ungroulachiae.

† Πιττάκιον τοῦ μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας κϚ ρ' Τακίνθου †.

† Παναγιώτατε δέσποτά μου καὶ οἰκουμενικέ. τῷ παναγάθῳ θεῷ παρακαλῶ καὶ τῇ πανυπερευλογημένῃ θεοτόκῳ, τοῦ ἔχειν καὶ κατέχειν καὶ τὸ ἡγιασμένον σκῆνος τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης σου ἀπὸ τῆς βοηθείας αὐτοῦ ὀλόκαλα. ὑγιαίνομεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς βοηθείας τοῦ θεοῦ καὶ διὰ πρεσβειῶν τῆς πανάγνου θεοτόκου καὶ δι' εὐχῶν καὶ ἐντεύξεων τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης σου τῷ σώματι, ἀλλ' οὐ καλῶς, ἀσθένεια γὰρ περιέπεσέ μοι δεινή, καὶ πάσχω τὰ πολλὰ, καθὼς μέλλεις γνωρίσαι καὶ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου, τοῦ Βοδίνης, ἀλλὰ δὴ καὶ παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου, τοῦ υἱοῦ τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης σου, τοῦ δικαιοφύλακος. εἶχον οὖν ταύτη καὶ μόνη τῇ ἀσθενείᾳ, καὶ ἦν ἐν ἐμοὶ μία μελετή, τὸ πῶς δεῖ συνζῆν μετὰ ταύτης. ἐπήλθε μοι δὲ αὐθις καὶ ἑτέρα ἀσθένεια, καὶ μείζον αὐτῆς τὸ μικρὸν βῆρος τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης σου, καὶ ἔχω τοῦτο βέλος καρδιακόν, καὶ τήκει τῇ φοχῇ

μου διὰ παντός, και οὐκ οἶδ' ὅπως ἔρρισε ἡ μεγάλη ἀγιωσύνη σου πρὸς ἡμᾶς τοῦτο, ἐπιστάμαι γὰρ ἀκριβῶς, ἐπαρόξυνόν τινες τῆ μεγάλης ἀγιωσύνης σου καθ' ἡμῶν. και ὁ κύριος συγχωρήσει τὸ ἀμάρτημα αὐτῶν. καθύχημα γὰρ θέλει φανεῖν και δόξειν, ὅτι ἐσονέτοχόν ποτε τὸν μέγαν βοεβόδαν ὑπὲρ τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης σου ἔκδοσιν και φιλίαν αὐτῆς. και διὰ τοῦτο πάσχω και ὑβρίζομαι ἀρείως εἰς τὸ τῆράς μου παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὡς ἀθετητῆς και περιφρονητῆς αὐτῆς. τὸ πῶς οὐκ ἤλθον, δεσποτά μου ἄγιε, κατὰ πρῶτον ἐνταῦθα κατὰ τὸν ὅρισμόν τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης σου, ἐμπόδισέ μοι ὁ βοεβόδας, προβαλλόμενος τὸ μήκος τῆς ὁδοῦ και τὸ δέος τοῦ φόβου, και διὰ τοῦτο οὐδὲν ἤλθον εἰς προσκύνῃσιν τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης σου, ἀρτίως δὲ διὰ τὴν ὑπερβολικὴν ἀσθενείαν ἧς ἔχω, ἀργός γὰρ εἶμι εἰς τὸ καθόλον και ἀνενέργητος. αὐτόθι γὰρ καταλαμβάνει ὁ ἀδελφός μου, ὁ δικαιοφύλαξ, και υἱὸς τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης σου, εἰς προσκύνῃσιν αὐτῆς ἀπεσταλμένος παρὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης σου, τοῦ μεγάλου βοεβόδα, και τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, ὡς ἵνα πληρώσῃ τοῦτον και χαρίσῃται και εὐλογῆσῃ εἰς ἀρχιερέα πάσης Οὐγγροβλαχίας, βουλή δὲ και θέλησις και συγχώρησις παρ' ἐμοῦ. και μέλλει γνωρίζαι δι' αὐτοῦ τὰ περὶ ἡμῶν. παρακαλῶ οὖν τὴν μεγάλην ἀγιωσύνην σου, ἵνα συγχωρήσῃς ἡμῖν διὰ τὸν κύριον, ὅτι ἐν πολλῇ ἀσθενείᾳ κατάκειμαι, και μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησιν ἡμῶν εἰς τὸ τῆράς μου τὸ βαθύ και τῆς ἀσθενείας μου τὸ σκληρόν. αἰ εὐχαὶ τῆς μεγίστης ἀγιωσύνης σου ἔστωσάν μοι διὰ παντός φυλακῆριον †.

CCLXXX. (6879—1370) novembri. ind. IX.

Ioannes Platyniteres profetetur, episcopum Acheloi veniam esse adeptum a metropolitā Ioanninorum.

† Ἐγὼ Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Πλατωντέρης λέγω και ἀσφαλίζομαι ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου δεσπότη ἡμῶν, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Ἀχελόου συνεχωρήθη παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἰωαννίνων, και ἐλύθη τοῦ ἀφορισμοῦ, ὃν ἐπήγαγεν αὐτῷ. εἰ δὲ εὐρεθείη ἕστερον, ὅτι οὐ συνεχώρησεν αὐτῷ, ἵνα καταδικάζωμαι εἰς τὴν ἱερωσύνην μου. τοῦτο γὰρ χάριν ἐγένετο και ἡ παροῦσα μου ὀπόσχεσις δι' ἀσφάλειαν μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. θ' †.

† Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Πλατωντέρης †.

CCLXXXI. (6879—1370) novembri. ind. IX.

Anthemius nominatur metropolitā partis Ungroulachias.

† Η γεγονοία συνοδική πράξις ἐπὶ τῇ ἀγιω-
τάτῃ ἐκκλησίᾳ Οὐγγροβλαχίας †.

† Ἐφθασε μὲν πρὸ χρόνων ἤδη τινῶν ὁ ἱερώτατος μετροπολίτης Βιτζύνης μετατεθείς συνοδικῇ φήφῃ καὶ ἐπικρίσει πατριαρχικῇ εἰς μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας, ζητησάντων τῶν ἀρχόντων ἐκείνου τοῦ τόπου τοῦτο καὶ τῶν ἐκείσε χριστιανῶν τὸ παρὰ τῆς μεγάλης καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας δοθῆναι αὐτοῖς ἀρχιερέα εἰς πνευματικὴν ἐπιστοσίαν καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν, ὡς ἂν παρ' αὐτοῦ καλῶς τε καὶ θεαρίστως ποιμαίνοντο, καὶ πρὸς τὰς σωτηρίους ἡγοῖντο νομάς· τοῦ δὲ καιροῦ προΐοντος, ἐπεὶ τοῦ ἔθνους ἐκείνου τοῦ τόπου πολλοὸ τυτχάνοντος καὶ ἀκείρου σχεδόν, οὐκ ἔστιν εἰς μόνος ἀρχιερεὺς ἱκανὸς πρὸς τὸ τοσοῦτον ἔθνος ἕστε δόνασθαι πνευματικῶς αὐτοὺς ἐπισκέπτεσθαι καὶ διδάσκειν τὰ ψυχοφελῆ καὶ σωτήρια, κάντεῦθεν ἐδέησε καὶ ἕτερον ἀρχιερέα χειροτονηθῆναι τοῦ τόπου ἐκείνου, ζητησάντων ὁμοίως καὶ τοῦτο τῶν ἀρχόντων ἐκείνων, σπγκατατεθέντος καὶ τοῦ πρότερον ὄντος ἐκεῖ καὶ μέχρι τοῦ νῦν εὐρισκομένου ἀρχιερέως, ἐξελέγη εἰς τὴν προστασίαν ταύτην ὁ τιμιώτατος δικαιοφύλαξ κϋρ Δανιήλ, ἀνὴρ ἀξιόλογος καὶ εὐλαβῆς καὶ ἐνάρετος, ἱκανὸς χάριτι Χριστοῦ καὶ ἀρμόδιος εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἀξίωμα, καὶ σονέσει καὶ ἀρετῇ διαπρέπων, οὐ τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν πείραν σχόντες οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ τόκῃ ἄρχοντες ὁμοῦ καὶ ἀρχόμενοι, γράμμασιν ἰδίους τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν καὶ μεγάλην σύνοδον παρεκάλεσαν, ἕστε εὐδοκῆσαι καὶ δωρήσασθαι τοῦτον αὐτοῖς ἀρχιερέα, ὃς καὶ ἐχειροτονήθη φήφῃ συνοδικῇ καὶ ἐπικρίσει τῆς ἡμῶν μετριότητος μητροπολίτης μέρους Οὐγγροβλαχίας, δηλονότι τοῦ ἡμίσεως, ἔχοντος ἀρχιερέα τὸν μετατεθέντα πρότερον ἀπὸ Βιτζύνης· ὀφείλει τοῖνον ὁ ῥηθεὶς ἱερώτατος μητροπολίτης μέρους Οὐγγροβλαχίας καὶ ὀπέρτιμος, ἐν ἀλίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὁ μετονομασθεὶς μοναχὸς κϋρ Ἄνθιμος, ἐπιλαβέσθαι καὶ κατασχεῖν τὴν ἐκκλησίαν ταύτην καὶ διδάσκειν τὸν ἐν αὐτῇ χριστῶνομον τοῦ κυρίου λαὸν καὶ παραινεῖν καὶ εἰσηγεῖσθαι

τὰ φοχωφελῆ καὶ σωτήρια, ἀναγνώστας τε σφραγίζεις κ. τ. λ. καθ-
 ἕξει γε μὴν ὁ τοιοῦτος καὶ τὸν τόπον τοῦ Μελιτηνῆς, ὃν καὶ ἀπὸ
 τοῦ νῦν ἕξει ἐν τε στάσεσι καὶ καθέδραις ταῖς μετὰ τῆς ἱεράς καὶ
 μεγάλης συνόδου καὶ πανταχοῦ. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ
 διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ μέρους Οὐγγροβλαχίας, ὑπερτίμῳ
 καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ Μελιτηνῆς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ
 ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἡ παροῦσα συν-
 οδικὴ πράξις δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μὴνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδ. θ' †.

CCLXXXII. (6879—1370) novembri. ind. IX.

*Ioannicius, metropolita Mocisi, promittit, se mansurum esse in sua
 ecclesia.*

† Ἐγὼ ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μωκισοῦ Ἰωαννίκιος ὑπόσχομαι
 ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρ-
 χου, καὶ τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου, ἵνα μὴ φανῶ ποτε καταλιπεῖν
 τὴν ἐκκλησίαν μου καὶ ἄλλοσε διάγειν, ὥσπερ ἐποίησαν οὗτο καὶ πρό-
 τερον, ἐπίσκοπος Νύσης εὐρισκόμενος, ἀλλ' εὐρίσκωμαι ἐν τῇ ἐκκλη-
 σίᾳ μου, τὸ ἐμπιστευθέν μοι λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποιμνίον ὅση μοι
 δύναμις διδάσκειν εἰ δὲ φανεῖται ποτὲ καταλιπεῖν τὴν ἐκκλησίαν μου
 καὶ ἄλλοθι εὐρίσκεσθαι, ἵνα χειροτονῆται ἄλλος παρὰ τοῦ παναγιω-
 τάτου μου δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ τῆς ἱεράς καὶ
 μεγάλης συνόδου μητροπολίτης εἰς τὴν ἐκκλησίαν μου, τὴν Μωκισὸν,
 ἐγὼ δὲ ἐκβέβλημαι ἐκεῖθεν καὶ ἀποδιώκωμαι. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου
 ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ἔγγραφος ὑπόσχεσις, ὑπογρα-
 φείσα διὰ κλείονα τὴν ἀσφάλειαν καὶ παρ' ἐμοῦ μὴνὶ νοεμβρίῳ
 ἰνδ. θ' †.

† Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μωκισοῦ καὶ
 ὑπέριμος Ἰωαννίκιος †.

CCLXXXIII. (6879—1370) novembri. ind. IX.

*Synodus Athanasio, metropolitae Caesareae Cappadociae, per adiunctionem
 confert metropolim Nasionae.*

CCLXXXIV. (6879—1370) novembri. ind. IX.

Ioannicius, episcopus Nyssas, in metropolim Mocisi transfertur.

CCLXXXV. (6879—1370) novembri. ind. IX.

Patriarcha metropolitae Caesareae Cappadociae confert iura episcopalia in ecclesiis Tyanorum et Mocisi sede vacante curanda.

† Προτροπή εἰς τὸν Καισαρείας †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν ἐκχωρεῖ καὶ ἄδειαν δίδωσι τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Καισαρείας, ὑπερτίμῳ τῶν ὑπερτίμων καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀνατολῆς, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ συλλειτουργῷ, ὡς ἂν εἴπερ συμβαίῃ καὶ χηρεοῖ τις τῶν δύο μητροπόλεων, ἤγουν τὰ Τόανα ἢ ἡ Μωκισός, καὶ δεήσοι, ἱεροοργῆ οὗτος ἐν αὐτῇ καὶ χειροτονῆ κατὰ τοὺς κανόνας καὶ κατὰ τὴν ἐκικρατήσασαν ἄνωθεν εἰς ταῦτα ἐκκλησιαστικὴν συνήθειαν, μέχρις ἂν γένηται γνήσιος ἐν ταύτῃ ἀρχιερέυς. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀπολέλοιται καὶ τὰ παρὸν προτροπήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος αὐτῷ δὴ τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Καισαρείας †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. θ' †.

CCLXXXVI. (6879—1370) 20. novembris. ind. IX.

Metropolitae Caesareae et Mocisi mittuntur in ecclesiam Iconii, in qua Tagaris quidam iura episcopalia sibi arrogaverat.

† Προτροπή εἰς τὸν Καισαρείας καὶ τὸν Μωκισοῦ †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος ἀνατίθεισι τοῖς ἱερωτάτοις μητροπολίταις, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς καὶ συλλειτουργοῖς, τῷ τε Καισαρείας Καππαδοκίας, ὑπερτίμῳ τῶν ὑπερτίμων καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀνατολῆς, καὶ τῷ Μωκισοῦ, ὑπερτίμῳ, ὡς ἂν ἀπελθόντες εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἰκονίου ἐρευνησωσιν ἀκριβῶς καὶ ἐξετάσωσι καὶ εὖρωσι πάντας τοὺς ὁπὸ τοῦ ἀλιτηρίου τάχα μοναχοῦ, μᾶλλον δὲ φευδομονάχου καὶ οἰοῦ τοῦ διαβόλου, τοῦ Τάγαρι, χειροτονηθέντας δῆθεν ἱερεῖς καὶ διακόνους ἢ καὶ ἀναγνώστας, ὅς τὸν διάβολον ἐνοικον κτη-

σάμενος ἐν τῇ ἰδίᾳ φυγῇ ἀρχιερέως καὶ σχῆμα καὶ ὄνομα ἑαυτῷ περιθεῖς, ὁ πάσης ἀσχημοσύνης καὶ ἀκαταστασίας πεπληρωμένος, πολλοὺς ἀπεπλάνησε καὶ ἠπάτησεν, ὥστε καὶ πείσαι αὐτοὺς ὡς ἀρχιερεὶ προσέρχεσθαι καὶ ἀγιάζεσθαι παρ' αὐτοῦ, ταῖς ἀληθείαις δὲ μαινεσθαι καὶ φυγικὴν εὐρίσκειν ἀπώλειαν. ὀφείλουσιν οὖν οἱ ῥηθέντες ἱερώτατοι μητροπολίται ἐξετάσαι καὶ εὐρεῖν τοῦτους πάντας καὶ ἀργῆσαι αὐτοὺς τελείως, ἵνα μηδέποτε τολμήσωσιν ἱερατικόν τι διαπραξάσθαι. πῶς ἂν ὄλωσ ἱερωσύνης μεταδοίη τινὶ ὁ μηδαμῶς ἀξιώθεις ποτε ταύτης, μηδὲ σφραγίδα ἔχων ἱερατικοῦ τινος ἀξιώματος, μᾶλλον δὲ καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ σφραγίδα παρωσάμενος καὶ τῷ διαβόλῳ σημειωθείς; ἔσονται οὖν ἀργοὶ παντελῶς οὗτοι καὶ τῆς ἱερωσύνης ἄμοιροι μετὰ βάρους φρικώδους ἀφορισμοῦ, ἕως ἂν μετ' ὀλίγον γένηται γνήσιος ἀρχιερεὺς καὶ διαπραξῆται ἐν αὐτοῖς, ὅσον ἂν διακρίνοι συνοδικῶς ἢ μετρίότης ἡμῶν. εἰ δὲ ἀναγκάζονται παρὰ τινῶν, ὅτι ὑπὸ ἀπάτης ἐπλανήθησαν, καὶ διὰ τοῦτο εἴπερ εἰσὶν ἄξιοι, ὀφείλουσι χειροτονηθῆναι παρ' αὐτῶν, οὐ δίδωσιν ἄδειαν ἢ μετρίότης ἡμῶν ποιῆσαι τοῦτο· ὅταν δὲ ἀπέλθῃ ὁ γνήσιος ἀρχιερεὺς, τότε γενήσεται, ὃ πρέπει. οἱ δὲ πρότερον ὄντες ἱερεῖς καὶ ὑπὸ ἀπάτης συλλειτουργήσαντες τῷ ἀλιτηρίῳ ἐκείνῳ ἔστωσαν συγκεχωρημένοι, ἐπεὶ ἀγνοοῦντες ἐποίησαν τοῦτο. εἰ δὲ γεγήσεται χρεία, ἵνα χειροτονηθῶσιν ἄλλοι τινὲς ἱερεῖς καὶ διάκονοι, ἐκχωρεῖ καὶ ἄδειαν δίδωσιν ἢ μετρίότης ἡμῶν τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μωκισοῦ, ἵνα ἱεουργήσῃ καὶ χειροτονήσῃ αὐτοὺς μετὰ τῆς ἀκριβοῦς πρότερον ἐρεῖνης καὶ δοκιμασίας καὶ τῶν μαρτυριῶν καὶ ἐξετάσεων. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλοιται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετρίότητος δι' ἀσφάλειαν. ἀκελόδη τῇ κ' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. θ' †.

OCLXXXVII. (6879—1370) 6. novembris. ind. IX.

Monachus quidam Arsenius condemnatur.

† Καθαίρεσις τοῦ ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Λαζάρου Ἀρσενίου μοναχοῦ †.

† Μηνὶ νοεμβρίῳ, ς', ἡμέρᾳ τετράδι, ἰνδ. θ', προκαθημένος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κελλοῖς τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ τοῖς ἐν τοῖς δεξιῖς κατηγου-

μενείois, συνεδριαζόντων αὐτῶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερείμων, τοῦ Νικαίας, τοῦ Σωζοπόλεως, τοῦ Κοτοασίου καὶ τοῦ ὑποφηφίου τοῦ Ἰκονίου, ἐλαλήθησαν αἰτιάματα κατὰ τοῦ ἱερομονάχου Ἀρσενίου τοῦ ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου, ὡς εἰσηλθὼν εἰς τινος ἀνθρώπου ὀσπήτιον, μηδενὸς ὄντος ἐκεῖ, καὶ μετὰ τῆς ἁγίας λόγχης ἀνοίξας τὸ σενδοῦκιον ὑφέλιτο ἐξ ἐκεῖνου ῥοδῶνά τινα καὶ ἁγίαν εἰκόνα τοῦ τιμίου Προδρόμου κεκοσμημένην, ἀφ' ἧς ἀποσκάσας τὸν κόσμον, τὴν μὲν ἁγίαν εἰκόνα ἔρριψεν εἰς τι μέρος τοῦ ναοῦ τοῦ μοναστηρίου, τὸν δὲ κόσμον εὐρέθη κατέχων ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, τὰ δὲ ῥοδῶνα ἔβηκε κάτωθεν τῆς ἁγίας τραπέζης. παρόντος δὲ καὶ αὐτοῦ καὶ ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἐξεικόντος καὶ ἀνομολογήσαντος ταῦτα πάντα ἄνευ τοῦ μετὰ τῆς ἁγίας λόγχης ἀνοίξαι τὸ σενδοῦκιον, διεγνώσθη συνοδικῶς κατὰ τὸν κανόνα τῶν ἁγίων ἀποστολῶν, τὸν λέγοντα· εἴ τις ἐπίσκοπος ἢ κρεσβότερος ἢ διάκονος ἐπὶ πορνείᾳ ἢ ἐπιουρκίᾳ ἢ κλοπῇ ἄλλοις καθαιρείσθω, καθηρημένον τὸ ἀπὸ τοῦδε εἶναι αὐτὸν καὶ ἀποτετημένον τοῦ τῶν ἱερέων χοροῦ, ἔχειν δὲ μόνον τὴν τοῦ ἀναγνώστου τάξιν. καὶ εἰς δῆλωσιν κατεστρώθη ἐνταῦθα ἡ τῆς καθαιρέσεως αὐτοῦ ἀπόφασις †.

CCLXXXVIII. (6879—1370) novembri. ind. IX.

Synodus Niphoni, praesuli Cotyae, per adiunctionem confert ecclesias: Synodam, Hieropolim et Chonás.

CCLXXXIX. (6879—1370) 1. decembris. ind. IX.

Monachus Macarius fit abbas monasterii Krytsos dicti, quod est in urbe Magnesia.

† Ἐνταλμα ἡ γουομενικὸν ἐπὶ τῇ τοῦ Κρότζουs μονῆ †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς γράμματος καθίστησι δι' αὐτοῦ τὸν μοναχὸν Μακάριον καθηγουόμενον τῆς ἐν τῇ Μαγνησίᾳ σεβασμίας βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τῆς εἰς ὄνομα τιμωμένης τῆς κανοπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένης τὸ Κρότζος, ὅστις καὶ ὀφείλει ἡγουομενικῶς ταύτης προστᾶσθαι καὶ προηγουμένως μὲν νοθετεῖν καὶ παραινεῖν καὶ εἰσηγεῖσθαι τοῖς ἐν ταύτῃ ἀσκουμένοις κ. τ. λ. ὀφείλει μέντοι τοιοῦτος ὁ

καθητούμενος πέμπειν εἰς τὸ πατριαρχικὸν κελλίον τὸ κανονικὸν δικάσιον καὶ τὰ κανόνια. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀποπέλο-
ται καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος τῷ διαληφθέντι εὐ-
λαβεστάτῳ καθηγουμένῳ, τῷ μοναχῷ Μακαρίῳ. ἀπελόθη τῇ α' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. θ' †.

CCXC. (6879—1370) decembri. ind. IX.

Synodus episcopum Acheloi transfert in metropolim Corinthi.

CCXCI. (6879—1371) 21. martii. ind. IX.

Ioannes Paraspondelus condemnatur.

† Ἡ καθάρσεις τοῦ Παρασπονδήλου †.

† Μηνὶ μαρτίῳ, κα', ἰνδ. θ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου
ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κελίοις τῆς με-
γάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ τοῖς ἐν τοῖς δεξιοῖς κατηχορευτικοῖς ἐλαλήθη
κατὰ τοῦ πάπα Ἰωάννου τοῦ Παρασπονδήλου, ὅτι πολλάκις λειτουρ-
γῶν οὐδὲν ἐκοινωνεῖ, ἀλλ' ἔων τὸ ἅγιον ποτήριον ἐμπεπλησμένον κατὰ
μὲν ἐκάλει παιδίον, καὶ ἐσκόμιζεν αὐτὸ, ποτὲ δὲ καὶ ἤφιη τοῦτο οὕτως,
καὶ ἕτερον, ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου Ζωτικοῦ, ἐν ᾧ εὐρί-
σκατο αὐτὸς ἐξοπηρεῶν ἱερατικῶς, ἐξελεθὼς αὐτοῦ καὶ εἰσελθὼν
ἕτερος ἱερεὺς, Στυλιανὸς λεγόμενος, εὗρεν ὀπισθεν τῆς ἀγίας τραπέ-
ζης ἐν λάκκῳ τινὶ ἐρριμμένους ἀγίους ἄρτους ἑπτὰ. παρὼν δὲ καὶ
αὐτὸς καὶ τούτων ἐπακρωμένους καὶ πρὸς ταῦτα ἀπολογησασθαι προ-
τραπείς πρῶτον μὲν ἤρνεϊτο ταῦτα πάντα, ἔπειτα μαρτυρῶν ἱερωμένων
παρατενομένων καὶ ἀπελεγθέντων αὐτὸν, ὡς εὗρον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
αὐτοῦ ἅγιον ποτήριον ἐμπεπλησμένον, μηδεμίαν μερίδος δεούσης, ὁμοί-
ως καὶ τοῦ εἰρημένου ἱερέως τοῦ Στυλιανοῦ μαρτυρήσαντος ἐνώπιον
αὐτοῦ, ὡς μετὰ τὸ ἐξελεθῆναι αὐτὸν εὗρεν ἐκεῖνος τοὺς ἑπτὰ ἀγίους ἄρ-
τους ἐρριμμένους κατὰ γῆς, ὁμολόγησεν, ὅτι τότε μόνον οὐκ ἐκοινώ-
νησε τῶν θείων μυστηρίων, ὅτε εὗρον τὸ ἅγιον ποτήριον αἱ προειρη-
μένοι ἱερεῖς ἐμπεπλησμένον, ἐπεὶ ἀφ' ἑσπέρας τῇ γυναικὶ αὐτοῦ συν-
ελθὼν τὸ πρῶτ' ἐπελάθετο, καὶ ἱερουργῶν διεμνήθη τοῦτο παρὰ τῆς
γυναϊκὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἔχων ἄλλο τι ποιῆσαι ἀφήκε τὸ ἅγιον ποτή-
ριον οὕτως. τὸ δὲ ἦν ψεῦδος διεγνώσθη τοίνυν τῷ παναγιωτάτῳ
ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῳ, καὶ τῇ ἱεράᾳ συνόδῳ τῶν

ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Νικαίας, τοῦ Βρύσεως, τοῦ Ἰκονίου, τοῦ Σωζοπόλεως, τοῦ Κοτοασιῦ καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δέρκω, καθηρημένοι εἶναι αὐτὸν τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ ἀποτετμημένον τοῦ χοροῦ τῶν ἱερέων, δοσεβεία γὰρ ἐλογίσθη τοῦτο τῇ ἱεραῖ συνόδῳ. καὶ εἰς δῆλωσιν καταστρώθη ἐνταῦθα ἡ τῆς καθαιρέσεως αὐτοῦ ἀπόφασις †.

CCXCII. (6879—1371) 12. maii. ind. VIII.

Synodi decretum de incantationibus.

† Μηνὶ ματίῳ, ἰβ', ἰνδ. η, προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς δεξιοῖς κατηχοουμενείοις τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ αὐτοῦ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Νικαίας, τοῦ Βρύσεως, τοῦ Καλκηδόνος καὶ τοῦ Σωζοπόλεως καὶ δὴ καὶ τοῦ ὑποψηφίου Βάρνης †.

† Ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, θεοῦ εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι εἰς τὸν ὀφηλὸν τῆς πατριαρχείας θρόνον ἐπανελθὼν, οὐκ ἐπαύσατο νόκτα τε καὶ ἡμέραν, ἀγρυπνίαις ἑαυτὸν ἐκδοῦς καὶ πόνοις καὶ καμάτοις ἑτέροις, τοῦ δὲ καὶ κινδύνους ὑπὲρ τῶν ἑκασταχοῦ τῆς οἰκουμένης χριστιανῶν, τοῦ μὲν τούτων ὑπερευχόμενος καὶ διδάσκων τὰ θεοφιλῆ καὶ φοχωφελῆ, ὡς λόγον ὑπὲρ αὐτῶν ἀποδώσων, τῆς ἀποστολικῆς ἐκείνης καὶ μακαρίας μεμνημένος φωνῆς, οὐχ ἥκιστα δ' ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ καὶ βασιλεῖ τῶν πόλεων, τῇ θεοδοξάστῳ Κωνσταντινουπόλει, προῦργου παντός ἐποιεῖτο, εὐσεβειάν τε τὸ μέγιστον ἀνθεῖν καὶ παρρησιάζεσθαι καὶ ταύτην ταῖς ἀπάντων ἐναποκείσθαι φυλαίς, ἐπεὶ καὶ πηγὴν καὶ ῥίζαν ταύτην τῆς εὐσεβείας καὶ κεφαλὴν ὁ λόγος οἶδε καλεῖν, ὡς ἐντεῦθεν ἑκασταχοῦ τῆς τῶν χριστιανῶν γῆς μεταπεμπομένης, ὡς ἐκ πηγῆς τὸ νᾶμα καὶ ῥίζης οἱ βλάστοι καὶ κεφαλῆς ἡ τοῦ λοιποῦ σώματος σύστασις. οἶδε γὰρ, ὡς εἰ τῆς εὐσεβείας οὕτω καλῶς καὶ κατὰ τὸ προσήκον ἀνθέξονται, ταύτῃ καὶ τὰς ἄλλας τῶν ἀρετῶν ἐποικοδομήσουσιν ἐργασίας, καὶ τὰς τοῦ κοινοῦ πολεμίου μηχανὰς κακῶς ἀναφρομένας τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος ἐκτεμοῦσι, καὶ εἰς τὸ μηδὲν ἀφανίσουσιν. καὶ τοῦτο μὲν οὕτως ὁ παρὰ θεοῦ προστάτης τῆς ἐκκλησίας καὶ κραταιὸς τῆς

πίστεως πρόμαχος και φροντιστής τῶν χριστιανῶν ἀδιάλειπτος τελῶν ἦν, πολλῶ δὲ τῷ τῆς διδασκαλίας βίθρῳ τὰς ἀπάντων ἀρδεύων καθ' ἡμέραν φυγὰς και δεῖν ἐτοιμοὺς εἶναι πρὸς τὰς τοῦ πονηροῦ μεθοδεῖας διδάσκων ἀνθίστασθαι και πάντας πείθων, μὴ τοῖς τούτου σοφιστικαῖς ἀλλοκεσθαι δελεάσμασιν. ὁ δὲ τῆς ἐναντίας ἐκείνης γενόμενος μοῖρας τῶν ζιζανίων σκοπεῖς, ἐπεὶπερ οἶδε τὰς μὲν ἑαυτοῦ μηχανὰς και κακοουργίας, αἷς πάλαι τὴν ἀρχὴν και μέχρι τοῦ δευρο τοῦ χριστιανικῶν μεταστρέφων γένος ἐχρήσατο, τῇ θεϊκῇ δυνάμει καταργηθεῖσας, και ὡς κατήνεγκεν αἰρέσεις και κακοδοξίας και σχίσματα και καινοφωνίας και πλάνας παντοίας, τὴν δ' ἐκκλησίαν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι εἰρήνην ἄγουσαν σταθιρὰν και γαλήνην και τὰ μὲν ἴδια τέκνα πάντοθεν περιθάλλουσαν και τῷ τῆς εὐσεβείας τρέφουσαν γάλακτι, τὰ δὲ γε ξένα και πόρρω που διστωῖτα προκαλουμένην τε και συνάγουσαν, τὴν ἀλμυρὰν δόξαν τῆς ἀσεβείας ποτίμοις τῆς εὐσεβείας ἀποκλοζομένην ῥήμασιν, νῶν πρὸς τὸ τελευταῖον και μείζον κακόν, τὰς γοητείας δηλονότι και μαγείας και ἐπιφθὰς τὸ ταλαίπωρον γένος τῶν ἀνθρώπων ὁ ἀντικείμενος ἐκκλίνει ἀντιτεχνᾶται, και τῆς νόσου μεταδίδωσι ταύτης και τοῦ φαρμάκου τοῖς ἀπλουστέροις τε και ἀκεραιότεροις και ἀφολάκτως ἐξ ἀπροσεξίας βιοῦσιν, ὅθεν και ἄνδρας και γόναϊά τινα πονηρὰ ὑπέβαλεν ὁ ἐχθρὸς μαγείαις τε προσκειμένας και ἀπὸ κοιτίας μαντικὰς φλυαρίας και διαβολικὰς φθεγγομένας και πάσης ἀσεβείας μεστὰς, εἰς ἀθέτησίν τε τῆς ὀρθοδόξου και εὐσεβοῦς τῶν χριστιανῶν πίστεως και εἰς ἀπάτην και πλάνην και φοχικὸν αὐτῶν ὄλεθρον, οὐ μὴν ἀλλὰ και τινες ἕτεροι παρεσύρησαν, οἵτινες δὴ και παρεσύρησαν, εἰς τὴν πλάνην ταύτην και τὴν ἀπάτην. ἦν οὖν ἡ τοιαύτη ἀσέβεια πρὸς καιρὸν κροπτομένη και λανθάνουσα, ὅφει δὲ ταύτης καταφανοῦς γενομένης και ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, ἀνέμαθε, και ὄσην ἀπώλειαν τὰ τοιαῦτα τοῖς χρωμένοις εἰδὼς ἐργάζονται, ὄλος τε περιαλγῆς ἐγεγόνει, και τὴν φοχὴν ἐπλήγη, και φανεροῦς τούτους γενέσθαι διὰ φροντίδος κατὰ τὸ εἶκος ἐποιήσατο, και τῶν τῆς ἐκκλησίας ἀρχόντων τοὺς κρείττους μετακαλεσάμενος, τοὺς τοιούτους εὐραῖν διὰ πάσης παρεκελεύσατο τῆς σπουδῆς, οἱ και μετ' ἐπιμελείας εὐρόντες ἄπαντας και γράφαντες ἐν καταστίχῳ, τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη φέροντες ἐνεχείρισαν. και ἀπέφισ ἦν περὶ τούτου, τί ποτ' ἂν ἐπὶ τούτοις ἄρα και γένηται. ἐν

ὄση δὲ ταῦτα ἐπράττετο, ἀνὴρ τις, ἐπιστάς τῶν γνωρίμων, τοῦ φεθομονάχου καὶ ἀσεβοῦς Φουδοῦλη κατηγορῶν ἦν, τοῦτον λέγων τῶν σατανικῶν ἔργων τούτων διδάσκαλον, καὶ τινα ποιεῖν ἔργα, ἃ οὐδὲ ὁ διαβόλος αὐτὸς ποιήσειν ἴσχυσεν, οὐ μὴν οὐδὲ ἐνεθυμήθη γε πώποτε, καὶ γυναίκας ἀποκτανᾶν καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ἔλκειν ἔρωτα, αἱ καὶ τοὺς ἰδίους ἀνδράς καὶ τὰ τέκνα καταλιμπάνουσαι ζητοῦσιν ἐκείνον, καὶ τὸ μιαρὸν αἰεὶ τοῦτοιο ἐπὶ γλώττης φέρουσιν ὄνομα. τὰ γοῦν τοῦ ἀσεβοῦς τούτου Φουδοῦλη ἔθεν τε ἄρμητο καὶ τίς ἢ ἐναγῆς αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος πολιτεία, μακρὸν ἂν εἴη διεξελθεῖν, πολλῶν καὶ ἀπειρῶν ὄντων καὶ οὐδὲ γλώσση φορητῶν ἐξείπειν, μήτοι γε καὶ ἀκοῦσαι τῶν φιλοχρίστων τινα καὶ πιστῶν. ἐν δὲ τοῦτο πάντας εἰδέναι χρή, ὡς οὐδὲ τῶν ἀσεβῶν τις καὶ τῆς ἡμετέρας πίστεως ἀλλοτριῶν ἢ τῶν νῦν ἦ καὶ τῶν ἐπὶ κακίᾳ πάλαι ποτὲ μνημονεσομένων τοιαῦτα πράξειν τετόλμηκε πώποτε. οἰκεῖν δὲ τοῦτον τούτῳ τῷ τρόπῳ νῦν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει συνέβη, ὅτι περ ἔφθασεν οὗτος πρὸ καιροῦ τῇ συνόδῳ πεμφθεὶς μετὰ καὶ τῶν αὐτοῦ κατηγοριῶν, ὅς δὴ καὶ παραστάς τὴν ἐξομολόγησιν ὑπεκρίθη καὶ τὴν μετάνοιαν, καὶ τοὺς κανόνας καὶ τὰ ἐπιτίμια κατὰ τὴν ἱεράν ἐδέξατο τῶν θείων πατέρων διαταγῆν· οὗτος οὖν ἐν ταῖς μιαιναῖς αὐτοῦ βίβλοις αὐτίκα μεταπεμφθεὶς καὶ πόθεν ἔσχε ταῦτας ἐρωτηθεὶς, παρ' ἱατροῦ τινος τοῦ Συροπούλου ἀπελογήσατο καὶ αὐτοῦ τούτου πρὸ χρόνων ἐπὶ μαγείαις ἀλόγτος καὶ τῇ ἱεράῃ καὶ θείᾳ συνόδῳ τὰς ὑποσχέσεις ἐγγράφως δι' οἰκείων ἀποδότων χειρῶν, αἱ μηδέποτε τῶν καιρῶν ἐπὶ τοιούτοις φωραθῆναι τοῦτον διαμαρτύροντο. ὡς δὲ κακείνος ὁμοίως αὐτίκα μεταπεμφθεὶς ἅμα ταῖς μαγικαῖς αὐτοῦ βίβλοις καὶ τίς ὁ καὶ τούτῳ πάλιν παρασχὼν αὐτὰς ἠρωτήθη, (χθὲς γὰρ καὶ πρότερον δημοσίᾳ τὰς ἐκείνου μαγικὰς βίβλους ἔργον πυρός, ὡς ἔχρην, πεποιήκεσαν), καὶ αὐτὸς παρὰ τινος τοῦ Γαβριηλοπούλου σχεῖν ὁμολόγησεν, ἄπιστον ἔδοξε τοῦτο καθάπαξ καὶ σοκοφαντία σαφῆς κατὰ τοῦ Γαβριηλοπούλου, καὶ ψεῦδος ἐτόγχανε, καὶ γὰρ οὗτος ἄσιτος τὰ πολλὰ διατελῶν καὶ τὴν κατὰ θεὸν πτωχείαν ἐλόμενος, νηστείαις δὲ καὶ ἀγροπνίαις σχολάζων καὶ προσουχαῖς, ἃ δὴ πάντα καὶ τοὺς τῆς ἐκκλησίας καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀπλῶς μέγαν εἶναι τοῦτον καὶ τοῦ θεοῦ ἀνέπειθεν ἄνθρωπον. ταῦτα δὲ, ὡς ἔδοξεν ὕστερον, ἀπάτη καὶ ψεῦδος ἀντικρὺς καὶ ὑπόκρισις ἦν. ὡς δ' ὁ Συρόπουλος διαβολῇ χρῆσθαι κατ' ἐκείνου ἐμάνθανε, μεταπεμφθῆναι

καὶ τοῦτον ἐπεβόα, καὶ αὐτὸ δεῖξεν τὸ πρᾶγμα φανερώς ἔλεγεν, ὅθεν καὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἀρχόντων τινὲς ἀπεστάλησαν, καὶ τοῦτον, ὃ δίκη, τὸν ἀνόσιον σὺν ταῖς μαγικαῖς αὐτοῦ βίβλοις ἀρπάσαντες ἤγαγον, εἶχε δὲ ταύτας ἐκείνος ὡς μαργάρους, ὡς θησαυροὺς κατακεκλεισμένους ἐν σενδοουκίοις. καὶ τί ταῦτα; πρὸς αὐτὸν ἡ θεία σύνοδος ἀπεκρίνατο, ὃ μισρὲ σὺ καὶ τῆς ἀπωλείας οὐκ εἶ, διὰ ταῦτα αἱ ἀγρυπνίαι σου, αἱ νηστεαὶ σου, τὸ περὶ τὰς ἐορτὰς σου φιλότιμον καὶ ἡ πενία καὶ ἡ εὐτέλεια; τίς ἡ τοσαύτη πλάνη καὶ ἡ ὑπόκρισις. ὡς δὲ διαβολὰς συναίρειν καὶ προφάσεις ἀσυστάτους τε καὶ ψευδεῖς, ὡς δῆθεν ὑπὲρ τούτων ἀπολογούμενος, ἤρξατο, τοῦτον μὲν σιγὴν ἄγειν ἐπέτρεψαν, τὰς δὲ μισρὰς αὐτοῦ βίβλους ἀνέλιττον, ἐν αἷς καὶ τὸ πολυθρόβλητον ἐκ' ἀσεβείᾳ ἡ Κοιραννίς ἦν, εἶτα καὶ τετραδίδιον τι πάσης ἀσεβείας πλήρες εὐρέθη, δαιμόνων ἐπικλήσεις ἔχον καὶ ἐμφθὰς καὶ ὀνόματα, γραφὴν παρὰ τοῦ πρὸ μικροῦ γεγονότος πρωτονοταρίου τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, πάπα Δημητρίου τοῦ Χλωροῦ, καὶ συνταγὴν παρ' αὐτοῦ πόνῳ πολλῷ καὶ μόχθῳ ἀπὸ βιβλίων ἐτέρων μαγικῶν, προηγουμένων τῆς τε Κοιραννίδος αὐτῆς, καὶ πολλῶν ἄλλων ἀτόπων καὶ μισρῶν, οὐδὲ γὰρ εἶχε τὸ πρωτότυπον ἔν, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα φανερώς ἐμαρτύρησε. καὶ λόγον δοῦναι τὸν Χλωρὸν παραστάντα τῷ τότε τῇ συνόδῳ ἀπήτησαν, ὅς καὶ μηδὲν μηδὲ ὁλως ἀνακαλυφθῆναι τοὺς ἀσεβεῖς ἑαυτοῦ βουλούμενος λογισμοῦς, οὐδὲ γὰρ ὁ τῆς φυγῆς αὐτῷ τοσοῦτον ἔμελε κίνδυνος, πρὸς τὰς τῶν ἱατρῶν κατέφευγε βίβλους, αὐτὰς ταῦτα φάσκων διατεινόμενος. εἶτα συνόδου πάλιν συγκροτηθείσης καὶ ἄπαξ καὶ δις, καὶ τῶν ἱατρῶν οἱ κρείττους μετεπέμφθησαν, καὶ εἰς ἐπήκοον πάντων τὸ τοιοῦτον ὅκανεγνώσθη τετραδίδιον, ὃ δὴ καὶ φρίκην πᾶσι παρεῖχε καὶ φρενῶν ἔκστασις, καὶ τὸ θέατρον ἄπαν ἐσείετο τότε, τῶν δαιμόνων ὀνόματα καὶ τὰς τούτων μανθάνον αἰσχροὺς ἐμφθὰς, καὶ διαρρηῆσαι τοῦτον τὸ πλῆθος σὺν τοῖς ἱατροῖς ἐβούλετο τὸν κατάρατον, τὸν γὰρ Χλωρὸν ἰδόντες οἱ τῆς ἱατρικῆς τέχνης εἴπερ τινὲς ἕτεροι σοφοὶ καὶ εἰδήμονες οὗτοι καὶ τὰς αὐτῆς βίβλους καθ' ὥραν σχεδὸν ἀναγινώσκοντές τε καὶ μετερχόμενοι, οὕτω τὴν ἱατρικὴν ὑβρίζοντα τέχνην τὴν ἰσρὰν καὶ τὸν Ἰποκράτην σὺν τῷ Γαληνῷ μάτους ἀποκαλοῦντα καὶ τούτους γράφειν αὐτὰ ταῦτα καὶ ἑτεράττα συκοφαντοῦντα καὶ λέγοντα καὶ τῇ θείᾳ συνόδῳ τὰς βίβλους ταύτας τοῦτον διακομίσαντα πρὸς παράστασιν, ἀναστάντες

ἡμεῖς, ὡς ὁράτε, πρὸς βαθὺ γῆρας ἤκουεν, θειότατοι δεσπότες καὶ ἀγιώτατοι, ἔφησαν, καὶ τοσοῦτοις ἔτεσι τῇ τέχνῃ ταύτῃ καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν συγγραφεμένοις εὐσεβέσιν ἀνδράσι καὶ Ἕλλησιν ἐπιμείναντες, καὶ πολλοὺς τῶν νέων πρὸς ταύτην χειραγωγήσαντες, οὕτε τι τοιοῦτον εἶδομεν, οὕτε τις ἐξ ἡμῶν ἔμαθε, καὶ πάσαν τὴν πόλιν ταύτην ἔχομεν μάρτυρας, ὡς οὐδέπω μέχρι τοῦ νῦν ἐκταῖς τις ἑαυτοῦ πρὸς τοσοῦτον ἀσεβείας θάρσος ἔλθειν εἶδοεν, ὡς μικρὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας φροντίσαι καὶ τὴν μὲν εὐσεβείαν οὕτω φανερώς ἐξομώσασθαι, τῷ διαβόλῳ δὲ προσελθεῖν διὰ τούτων, ἐπειδήπερ οὐκ ἰατρικῆς ταῦτα, πράξεις δὲ μᾶλλον ἐκείνου καὶ ἔργα, καὶ τοῦτον ἑαυτῷ καθηγητὴν τε καὶ διδάσκαλον ἐπιστήσαι. ἐπεὶ δὲ καὶ τούτων ἀκούων ὁ Χλωρός οὐκ ἐπέσθετο, ἀλλ' εἰ καὶ τούτοις δώσομεν γράψειν. τί πρὸς σέ, τὸν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας τρέφειμον, καὶ δοκοῦντα τάχα χριστιανόν, καὶ λόγου καὶ σοφίας ἀφάμενον ἑλληνικῆς, ὡς μὴ ὤφειλεν; ἡ θεία σύνοδος ἀπεκρίνατο ἔπειτα· νῦν ἔχεις αὐτὸς τὴν ἀρχὴν, καταφρονήσας τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν πολλῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ὑποσχίσεων, ὡς ἐγγράφως πρὸς αὐτὴν εἶπας. οὐκ οἶδας, ὡς ἐφωράθης πρὸ χρόνων τὰ τῶν νέων τούτων αἰρετικῶν τε καὶ κακοδόξων φρονῶν, τοῦ τε Βαριλάμ καὶ τοῦ Ἀκινδύνου, διάκονος τῷ τότε τελῶν, καὶ τὰ ἡμέτερα, ὡς εἶδοκεις, πρεσβεύων; καὶ τὴν ὁμολογίαν οἰκειοχείρως ἐγγράφως παρίσχεις, διαβολὴν ἀποκαλῶν κατὰ σοῦ καὶ συκοφαντίαν ἐκείνα· ἢ οὐκ οἶδας, ὡς μετὰ μικρὸν προσελθὼν τοῖς Λατίνοις, παρ' ἐκείνων ἀνήχθης εἰς τὸν τοῦ πρεσβυτέρου βαθμὸν, καὶ τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν ἐδίωξας, ὕβρεις φέρων κατ' αὐτῆς δημοσίᾳ, εἰς τε τὴν Ῥώμην, εἰς τὸν Πάππαν, καὶ οἷς ἂν ἐνέτυχες χριστιανοῖς καὶ ἔθνεσιν ἄλλοις, πάντας τοὺς τῆς ἐκκλησίας ὑπερβαλὼν ἐχθροὺς τε καὶ πολεμίους; ἀλλ' ἡμεῖς, ἅτε φιλόφρονες καὶ συμπαθεῖς κεκτημένοι δεσπότην, ἰδόντες σε πάλιν καταγόντα μὲν ἑαυτοῦ καὶ τῆς τῶν Λατίνων θρησκείας, καὶ ὡς δῆθεν γνησίως μετανοοῦντα, ὡς ἡ σὴ πάλιν ἐγγραφὸς ὁμολογία κατὰ μέρος διέξεισι, καὶ ἀνελαβόμεθα καὶ ἠγκαλιόμεθα καὶ ὑψυφάνθημεν, εἶτα κανστρίσιον ὄντα σε καὶ εἰς τὸ τοῦ πρωτονοταρίου προεβίβασαμεν ὀφφίκιον. ἀλλ' οὐκ ἔκρινεν ὁ τοῦ θεοῦ ἀλάθητος ὀφθαλμὸς λανθάνειν ἐς τέλος τοιοῦτον ὄντα σε, ἀλλ' ὡς φωριῶντα μακρὰν ἀπορρίψαι τῆς ἀγέλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ὅπερ ἐκάλυπτες σὺ τὴν ἀρχὴν, φανερώς ἀνωμολογήθη, μὴ τὰ τῶν χριστιανῶν πρεσβεύων, τὰ τῶν

ἐλλήνων δὲ μᾶλλον, φανερώς λατρεύων τοῖς δαίμοσι. καὶ νῦν οὐκ ἐκφύεξ τῆς δίκης, κἂν εἴ τι καὶ πάθοις, ἀνόσιε σό. τούτων οὖν ὁ Χλωρός ἀκούσας 'καὶ φοβηθεὶς' εἰ ἔστι κἀλιν μετάνοια, νῦν καθαρῶς προσέρχομαι τῇ ἐκκλησίᾳ θεοῦ, ἀπεκρίνατο, δάκρυα χέων, τὰ στήθη τόπτων καὶ τὸν ἔλεον προσκαλούμενος. πᾶσαν καὶ γὰρ δόξαν, ἣν εἶχον ἐναντίαν ἀποβαλὼν, ἤδη προσέρχομαι καθαρῶς, ἔρασκεν. ὅθεν καὶ τούτῳ κἀλιν ἡ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος ἅμα τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ἐπικαρφθεῖσα δέκρινε καὶ ἀπεφήνατο, γοητὸν μὲν εἶναι καὶ ἐστερημένον πάσης ἐκκλησιαστικῆς ἀξίας τε καὶ τιμῆς, μηδὲν μηδόλωσ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξης ἀπολαύσων ποτὲ τῶν καιρῶν ἢ κλήρου ἢ ὑψηλοῦ τινός ἢ τύπου ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ τοῦ θεοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἢ ὅλωσ ἐν ὑποιαθῆποτε τάξει αὐτῆς εἰσαχθῆναι, ἀσφαλισθῆναι δὲ ὑἄλλον καὶ περιορισθῆναι ἐπὶ χρόνοις ἐν τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Περιβλέπτου, ἐνθα εὐρίσκεται ἔχων καὶ κελλία καὶ ἀελεφάτον, μήτε ὄρων τινας, μήτε ὀμιλῶν, καὶ τότε κἂν ὡς χριστιανὸν ἀπλῶσ δέξασθαι τοῦτον, ὅταν κλαύσῃ καὶ συντριβῆ καὶ εἰς αἴσθησιν, ἧς ἐκπετώκει δόξης, ὁ ταλαίπωρος ἔλθῃ, καὶ τὸν τοιοῦτον ἐκπληρώσῃ κανόνα, ἐκποιήσασθαι δὲ καὶ ἄς ἔχει ἐλληνικὰς βίβλους καὶ μηδὲ τολυῆσαι ὅλωσ ἢ ἐντὸς τοῦ μοναστηρίου ποτὲ ἢ καὶ ἐκτὸς διδάσκειν καίδας, ὡσ καὶ πρότερον, κἂν εἴ τι καὶ γένηται. καὶ τοῦτον μὲν οὕτως. τοὺς δὲ προρρηθέντας τρεῖς τούτους ἄνδρας, Σορόπουλόν τε καὶ Γαβριηλόπουλον καὶ δὴ καὶ Φουδοῦλῃν τὸν φουδομόναχον, ὡσ πολλάκις καὶ τούτους ἐπὶ τούτοις καὶ ἄλλοις ἀσεβέσιν ἀλόντας τολμήμασι, καὶ τούτων ἀφεστάναι καὶ τὸν μετᾶμλλον ἐπιδειξάι βουλομένους μηδέποτε καὶ ταῦτα μετὰ πολλὰς τὰς ὑποσχέσεις ἐκείνας καὶ τὰς συνθήκας, φθορὰν ὑὲ μᾶλλον τοῖς ἀπλοοστέροις καὶ φοχικόν παρέχοντας ὄλεθρον, τῆσ βασιλίδοσ ταύτης ἐξορισθῆναι τῶν πόλεων καὶ δὴ καὶ πάσης τῆσ τῶν πιστῶν γῆσ, ἐν ἣ κατοικοῦσι χριστιανοί, τὰ τῶν εὐσεβῶν ἔργα διακραττόμενοι ἐφήψισαντο, ὡσ τοῦ χριστιανικοῦ παντὸσ γένουσ λύμῃν καὶ τὰ τῆσ εὐσεβείασ ἀνατρέποντάσ τε καὶ καταλύοντάσ ἀντικρὸσ ταῖσ δαιμονικαῖσ ἐπικλήρεσι ταύταισ καὶ γοητείασ καὶ ταῖσ μαγείασ. ἐπεὶ δὲ καὶ τινεσ τῶν πιστῶν τοῖσ θεοστογέσι προσίασι τούτοις καὶ ἀποβλήτοις καὶ τὰ τῆσ τοιαύτης αὐτῶν κακίασ καὶ ἀσεβείασ δυστυχῶσ ἀνεμάξαντο, κἀντεῦθεν εἰς τὸ

της ἀπωλείας καὶ οὗτοι κατεσκάσθησαν βράθυρον, καὶ τούτους ἀναμαθεῖν ἢ θεία σύνοδος ἐβουλήθη καὶ τούτους καταλλήλως ἐπιθεῖναι τὰ φάρμακα. τῶν γοῶν τριῶν τούτων ὁ Συρόπουλος κρατηθεὶς εἶπέ τινας, ὧν ἐμμένητο φανερῶς, καὶ ἀνωμολόγησεν, οἱ προσελθόντες αὐτῷ τῇ μαγικῇ τούτου τέχνῃ ἐχρήσαντο, οἱ καὶ γραφέντες ἐν καταστίχῳ πρὸς τὴν ἱεράν ἐπέμφθησαν σύνοδον. ἦσαν δὲ οὗτοι· ἔφθασέ ποτε κατηγορηθεὶς ὁ τοῦ περιμικηρίου τῶν ἀναγνωστῶν υἱὸς τοῦ Παραδείσου, παπᾶς Ἰωάννης ὁ Παράδεισος, ἐπ' ἐγκλήματί τινι, καὶ τῇ ἱερᾷ καὶ θείᾳ παρίστη συνόδῳ τῷ τότε, καὶ ἀκριβεῖ τὰ κατὰ τοῦτον ἐδύθη βασάνῳ, καὶ τῆς ἱερωσύνης ἐπὶ καιρὸν ἐπεσχέθη, τοῦ ἐγκλήματος ἐκείνου μὴ μείζονα τὴν κατ' αὐτὸν κόλασιν ἀπαιτοῦντος· καὶ μῆτε τὴν καταδίκην ταύτην ὡς ἀπὸ θεοῦ κρίνας εἶναι, μῆτε μὴν ὑπολογισάμενος, ὡς εἰκότως ἢ κατ' αὐτὸν ἀπόφασις ἐξηγέθη, καταλιγωρήσας ἀπῆλθεν εἰς τὸν Συρόπουλον, καὶ ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῦ κακοτεχνίας αὐτῷ βοηθήσειν ἐζήτησεν, ὅς καὶ σχῆμά τι δαιμονικὸν ἐγχαράξας ἐν χάρτῃ ἐνεχείρισε τούτῳ τῷ τάλαιπῶρῳ, εἰπὼν· λάβε τοῦτο, καὶ κάτεχε, ὅτε τῇ συνόδῳ μέλλεις παρασταθῆναι, ζητῶν τὴν συγχώρησιν, καὶ βεβαίαν ἔχε πληροφορίαν, ὡς συγχωρηθήσῃ, καὶ τῆς αἰτήσεως οὐκ ἂν ἀποτύχῃς. ἦλθεν οὖν ὁ Παράδεισος, καὶ τῇ συνόδῳ παραστάς ἐδέετο καὶ παρεκάλει, καὶ τὴν πολλὴν αὐτοῦ πτωχείαν καὶ ἔνδειαν πρὸς ἔλεον ἔφερε, καὶ μετὰ δακρύων συμπαθείας τοχτεῖν ἐζήτηι, ὃ καὶ ἐπικαμφθέντες οἱ ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς ἄμα τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ καὶ αὐθέντῃ, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ὁμοῦ μὲν ὡς πτωχῷ καὶ τάλαιπῶρῳ, ὁμοῦ δὲ καὶ ὡς τὸν καιρὸν τῆς ἀρχίας αὐτοῦ ἐκπληρώσαντι, συνεχώρησαν, πάλιν τοῦτον ἱεροοργεῖν, διδάξαντες αὐτὸν καὶ παραινέσαντες, ὅσα εἰκὸς ἦν φυλάττειν, καὶ ὧν δεῖ ἀπέχεσθαι· καὶ κατελθὼν ὁ Παράδεισος τῷ Συροπούλῳ τὰς εὐχαριστίας ἀπένευμε. τούτου γοῶν οὕτως ἀναφανέντος, ὁ Παράδεισος μετεκλήθη, καὶ ἐπειδήπερ ἀντιλέγων ἦν, μετεκλήθη καὶ ὁ Συρόπουλος, καὶ τὸν ἑαυτοῦ χάρτην λαβὼν, ἔκειντο γὰρ ἐπ' ἐδάφους αἱ μαγικαὶ τούτου βίβλοι αὐν ταῖς ἐτέρων, ἔφη πρὸς τὸν Παράδεισον· οὐ τοῦτο τὸ σχῆμα ἐν χάρτῃ παρ' ἑμοῦ ἔλαβες, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν σύνοδον συνεχωρήθης, ὡς ὕστερον ἔμοι μετὰ ταῦτα δεδήλωκας; πῶς νῦν τὴν ἀλήθειαν διαβάλλεις, καὶ ψεύστην καὶ συκοφάντην ἀποδείξει με φιλονεικεῖς; ὅπῃ γοῶν τῶν λόγων τούτων ἀπελεγχθεὶς ὁ Παράδεισος ὁμολόγησε καὶ

τοῦτο πεποιηκέναι, παρὰ τῆς μητρὸς ἀπατηθεῖς. ἐπὶ τοῦτοις τοῦ Παραδείσου φανερώς ἀπελεγχθέντος καὶ δημοσίᾳ, πάντες γὰρ σχεδὸν οἱ ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ παρῆσαν τῶν πόλεων, διέγνω καὶ ἀπεφώνησαν ἢ θεία καὶ ἱερὰ τῶν ἀρχιερέων ὑμήγουρις ἅμα τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, γομνὸν εἶναι τοῦτον καὶ ἐστερημένον πάσης ἱερατικῆς ἀξίας τε καὶ τιμῆς καὶ ἀργῶν εἰς τὸ παντελὲς καὶ καθηρημένον, μηδέποτε τῶν τῆς ἱερωσύνης τι τῶν ἀπάντων ἐνεργῆσαι τολμήσαντα, ὡς τῷ διαβόλῳ προσελθόντα καὶ τῇ ἐκείνου τέχνῃ χρῆσάμενον καὶ μαθητὴν ἐκείνου γενέσθαι τὸν πρὶν τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐδελήσαντα. ταῦτα τοῦ Παραδείσου τοῦτου μαθόντος καὶ πενθήσαντος ἐπὶ πολὸ καὶ δακρῶσαντος καὶ μετὰ δύο ἡμέρας τῆς συνόδου πάλιν συγκροτηθείσης καὶ αὐτοῦ παραστάντος καὶ ἐπιβοωμένου καὶ τὸν ἔλεον δυστυχῶς μετακαλουμένον, οἱ ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς αὐτὰ ταῦτα τὰ προλεχθέντα κατ' αὐτοῦ ἀπεφώνησαν, καὶ ταῦτα ἐπεκύρωσαν καὶ ἐπεφηφίσαντο. μοναχὸς τις ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς πανοπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Ὁδηγητρίας, ὁ παπᾶς Ἰωάσαφ, συνεφθείρετο μετὰ τινος μοναχῆς ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει, καὶ ἰδὼν αὐτὴν συλλαβοῦσαν καὶ κατὰ γαστρὸς ἔχουσαν, βοολόμενος λανθάνειν καὶ μηδαμῶς ἀνακαλυφθῆναι τὸ πάθος, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐλάνθανε τοῦ θεοῦ, εὗρε τινα μηχανὴν, δι' ἣν μὴ δῆλα τὰ κατ' αὐτὸν γεγονέναι καὶ καταφανῆ ἔλογισατο. τὸ δὲ διαβολικὸς τις ἦν λογισμὸς καὶ τέχνη καὶ ἔργον ἐκείνου τοῦ καὶ τὴν πρώτην ἐκείνην παρανομίαν ἐργασασμένου. ἦλθε γὰρ οὗτος εἰς τὸν Συρόπουλον καὶ δοὺς αὐτῷ σάκτιον ἕν, ὑλοβίχιον Ἀλεξανδρίνον, καὶ ὑπέρπυρα πέντε, ἔλαβέ τι παρ' αὐτοῦ εἶδος, ὃ καὶ διεκόμισε τῇ μοναχῇ, ἵνα τοῦτο πιούσα φθείρῃ τὸ ἔμβρονον ἢ δὲ τοῦτο ποιήσασα ἔρριπεν ἐκεῖνο κατὰ γαστρὸς, καὶ οὕτε τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγνώσθη, οὕτε μὴν τοῦτο τὸ τολμηθὲν. διὰ τοῦτο καὶ μέχρι τοῦ νῦν τὰ τῆς ἱερωσύνης ὁ παπᾶς Ἰωάσαφ ἀνακεκαλομένην προσώπῳ διενεργῶν ἦν ὡς δὲ καὶ ὁ παπᾶς Ἰωάσαφ παρέστη, καὶ τὸν Συρόπουλον εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν ἐλέγχοντα καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ δοθέντα ἐκείνῳ βουλούμενον ἀγαγεῖν, ἐπειδήπερ ἀντιλέγειν ἐπιχειρήσας οὐκ εἶχε δυνάμειος, πεισῶν ἐκ' ἐδάφους, ἡμαρτον, ἀγιάτατοι δεσπόται καὶ θεϊότατοι, ἔφησε, νῦν ἔγνω, ὅσην ἀπώλειαν προσξένουν τῇ ἐμῇ ταλαιπωρίῳ

φύχῃ· εἰ γὰρ ἐπὶ τῷ κερῶντι κριτηρίῳ ἰστάμενος οὕτω φοβοῦμαι καὶ
 τρέμω καὶ τὴν φύχην αὐτὴν σχεδὸν ἀποβάλλομαι, τί ποτ' ἂν ἄρα
 καὶ πάθω, ὅτε τῷ ἀδικώτεῳ κριτῇ πρασσησομαι, δίκην δώσω τῶν
 παρ' ἑμοῦ πεπραγμένων; τούτων ἕνεκα ἀληθῆ τὰ παρὰ τοῦ Σοροκού-
 λου ταῦτα λαληθέντα ὁμολογῶ, καὶ τῇ μοναχῇ ταύτῃ συνεφθειρόμην,
 καὶ τοῦ ἐμβρόου ἐκείνου φονεὸς αὐτὸς ἐγεγόνειν, καὶ νῦν ἤδη προσ-
 ἔρχομαι καὶ ἀνακαλόπτω τὸ πάθος, καὶ πάν, ὅπερ τοῖς ἱεροῖς καὶ
 θεοῖς κανόναι καὶ ὑμῖν δοκεῖ, διαπράξασθε. ταῦτα τοῦ πατῆ Ἰωάσαφ
 οὕτως ἀνεπαγγέλλοντος ἢ θεία σύνοδος ἅμα τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δε-
 σκότῃ, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ἀπεφάνετο, μόνῃς τῆς ἱερωσύνης
 τοῦτον ἀπογομνωθῆναι καὶ εἰς ἅπαντα τὰ παρ' αὐτοῦ τολμηθέντα
 μόνῃν ταύτην ἀρετὴν εἶναι τὴν τιμωρίαν, ἐπειδήπερ οὐκ ἀπὸ μικροῦ
 τινος ἀπηλλοτριώτο ἀξιώματος, ἀλλὰ τοῦ ἱερατικοῦ σεμνώματος ἐξέ-
 πεσεν ὁ ταλαίπωρος, τοῦ χροῦ τοῦ ἱερέων ἀπειρηθῆναι, καὶ μακρὰν
 ἀπερρίφη τῆς δόξης, ἣν εἶχε, καὶ τοῦ πολλοῦ ἀξιώματος. γυνὴ τις τῶν
 πλουσίων, Ἐξωτροχίνα καλουμένη, ἄνδρα λαβεῖν ἐβούλετο τῶν ἐνδόξων,
 καὶ ἐπειδήπερ οὐκ ἐτόγγανε τοῦ ποδομένου, ἐψοδαῖς καὶ μαγείαις ἐλ-
 κύσαι τοῦτον ὑπενοήσατο, καὶ μαθοῦσα, ὡς ὁ πατὴρ Ἰάκωβος, ὁ τῆς
 Ἀμαρανθίνης ἐκείνης, εἰδῆσιν ἔχων εἰς ταῦτα καὶ πείραν ἀκριβῆ, καὶ
 αὐτῇ βοηθήσειν εἴπερ τις θύσται, διεμνήσατο τούτῳ, καὶ αὐτοῦ
 πρὸς τὴν οἰκίαν αὐτῆς παραγεγονότος, αὐτῇ τὸν σκοπὸν αὐτῆς ἐξείπε
 καὶ διηγήσατο, καὶ ὑπέκρυπα πέντε αὐτῷ ἐδεδώκει, καὶ ἕτερα παρα-
 σchein ὑπεσχέθη, καὶ βεβαίαν ἔλαβε παρὰ τούτου πληροφορίαν, καὶ ἐν
 ἐλπίσιν ἦν ἀγαθαῖς· ὡς δὲ ὁ πατὴρ Ἰάκωβος τὰ ὑπέκρυπα δεξιόμενος
 ἀπῆλθε, καὶ ὁ διάβολος οὐκ ἴσχυσε, καὶ ὁ χρόνος παρήρξατο, αὐτῇ
 τῷ πατῆ Ἰακώβῳ διὰ τινος γραφῆς ἐμήνησε, καὶ τὰ ὑπέκρυπα ἐζήτη-
 ῖ ἀγανακτήσασα, ὃ δὲ ὑπέσχετο, καὶ τῇ γοναικῇ ἔλεγεν εἰπὲς τῇ κορίτῃ,
 μὴ ἀγανακτεῖν, μηδὲ ἀθρομεῖν, ἀλλ' ὅπερ ζητεῖ, γενήσεται μετ' ὀλί-
 γων· καιροῦ οὖν πλείστου παρφηχικός, ἐπειδήπερ εἶδεν ἐκείνη τοῦτον
 μηδὲν ἀφελῶδες, κατηγορήσασα τούτου τῷ Σοροκούλῳ διεμνήσατο,
 καὶ τὴν τοῦ πατῆ Ἰακώβου κακοτεχνίαν ἐδήλωσεν. καὶ ὁ Σορόπουλος
 ταῦτα πρὸς τὴν ἱεράν καὶ θείαν ἐξείπε σύνοδον. διεμνήθη τοίνυν καὶ
 ὁ πατὴρ Ἰάκωβος, καὶ παραγεγόμενος καὶ τούτων πάντων ἀκούων εἶ-
 πεν, ὡς ἀπῆλθε μὲν εἰς τὴν τῆς Ἐξωτροχίνης οἰκίαν, ὡς δὲ τὸν
 σκοπὸν αὐτῆς ἤκουσεν, ὅτι οὐκ ἦν εὐσεβής, συγχεῖν ἐβουλήθη, ἣ δὲ

τοῦτον κατηγάγκατε περιμειναι, και ὑπέρπορα πέντε τάχα χάριν ὑδ ἐζήτει αὐτῷ ἐδεδώκει, και μὴ θέλων ἔλαβε, και ἀπηλθεν, ἃ δὴ και ἐξωδίασεν, ἐπειδὴ πτωχός ἐστι, και μὴ ἔχων ἀποδοῦναι ὑπέσχετο, οὐ μὴν δὴ και ἔργον τι ἐπεκράχει. πρὸς ἅπερ και ἀπεφάνετο ἡ θεία σύνοδος ἅμα τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότῃ, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ὡς οὐκ ἔδει τοῦτον λαβεῖν τὰ ὑπέρπορα, οὐδὲ αὐτοῖς οὐσὶν ἀκοῦσαι τὸ ἐκείνης ζήτημα, ἀλλὰ μᾶλλον διδάξαι και νοουθετῆσαι και παραινέσαι, ἐπειδὴ περ και χριστιανός ἐστι και μοναχός και ἱερεὺς, και πείσαι κατὰ πάντα τρόπον αὐτὴν, μηκέτι ποτὲ τοιοῦτόν τινα λογισμόν ἐνδομηθῆναι, ταῦτα γὰρ ἀσεβοῦς ἔργα και διαβόλου εἰσὶν ἀντικρως· ἐπειδὴ δὲ και ὑπέρπορα ἐδέξατο ἀπ' αὐτῆς, και τὸν ἐκείνης ὄλωσ ἐδέξατο λόγον, ἔδειξαν, ὅτι και τὰ ὑπέρπορα διὰ τοῦτο ἐδέξατο, και αὐτὸς ὑπεσχέθη ποιῆσειν, τίνα γὰρ δύνάμιν εἶχεν ἡ Ἐξωτροχίνα, ὥστε τὰ ὑπέρπορα και ἄκοντος αὐτοῦ τούτῳ δοῦναι και πείσαι τοῦτον λαβεῖν; διὰ τοῦτο και ἄργόν εἶναι τοῦτον τῆς ἱερωσύνης και καθηρημένον παντελῶς ἀπεφάνετο, και μηδέποτε ἐφ' ὄρω πάσης αὐτοῦ τῆς ζωῆς τι τῶν τῆς ἱερωσύνης ἐνεργῆσαι ὄλωσ τολμῆσαι, ἐπειδὴ περ ἔδοξε ταῖς μαγικαῖς κακοτεχνίαις προσκείσθαι, ἃ δὴ προφανῶς ἔργα σατανικά, μῆτοι γε χριστιανοῦ και τῶν τοῦ μοναχικοῦ βίου, εἶτα και τῶν τὸ ὀψηλὸν τοῦτο και μέγα ἐχόντων τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα.

CCXCIII. (6882—1374) februario. ind. XII.

Antonius quidam abiurat Latinorum errores.

† Ἐπεὶ ἐκ Μουσουλμάνων ὧν ἐβουλήθη ἵνα προσέλθω τῇ τῶν χριστιανῶν πίστει, και παρασυρεῖς οὐ προσήλθον τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ και τοῖς ὁρθοῖς δόγμασιν αὐτῆς, ἀλλὰ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λατίνων, και χρόνον πολὺν ἐκεῖ καρτερήσας κατέγων ἐκείνων, και δι' ἅπερ βλασφημοῦσι και δοξάζουσι περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου πνεύματος, και δι' ἅπερ ἔχουσιν ἔθιμα αὐτῶν, ἀπητήθη δὲ δοῦναι ὁμολογίαν ἐγγράφως παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, και τῆς θείας και ἱερᾶς συνόδου, ἤδη τοῦτο ποιῶν πιστεύω εἰς ἓνα θεὸν κ. τ. λ. ἀμήν. στέργω και ὁμολογῶ, ὅσα και ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, ἀναθεματίζω και ἀποβάλλομαι, οὐς και αὕτη ἀναθεματίζει: και ἀποκηρύκτους ἐποίησε

ἀναθεματίζω καὶ ἀποβάλλομαι καὶ πάντα τὰ ἔθιμα τῶν Λατίνων, τὰ τε ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰ περὶ τῆς λοιπῆς αὐτῶν πολιτείας, καὶ μετὰ καθαρῶ συνειδότος δέχομαι πάντα καὶ πιστεύω, ὅσα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ μεγάλη ἐκκλησία ἡ ὄντως καθολικὴ καὶ ἀποστολική, κατὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὴν παροῦσάν μου ἡμολογίαν ἐποίησάμην, καὶ οἰκιοχειρῶς αὐτὴν ὑπογράφω τῇ γλώττῃ καὶ τοῖς γράμμασιν, οἷς ἐπίσταμαι. μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ιβ' †.

† Ταῦτα λέγουσι τῇ τῶν ἐλλήνων γλώττῃ· ὁ ἀπὸ τῶν Μουσουλμάνων ποτὲ Ἀντώνιος †. *)

CCXCIV. (6879—1371) martio. ind. IX.

Metropolitae Amaseas, evarcho Eusini Ponti, per adiunctionem confertur metropolis Neocaesareae.

CCXCV. Sine anno.

Pruesuli Philippupoleos committuntur iura patriarchalia curanda in eius ecclesia.

CCXCVI. Sine anno.

Metropolitae Bidynas conferuntur iura episcopalia in ecclesia Triaditsin.

† Πράξις συνοδικῆ ἐπὶ τῷ Βιδύνης, ἵνα κατέχῃ τὸ Τριαδίτιζιν †.

† Ἰερώτατε μητροπολίτα Βιδύνης καὶ ὑπέριτε, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῆ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῇ σῇ ιερότητι. ἡ ἔγγραφός σου ἀναφορὰ διεκομισθῆ τῇ ἡμῶν μετριότητι, καὶ συνοδικῶς ταύτης ὑπαναγνωσθείσης, διεκρινεν αὐτὴ ἅμα τῇ περὶ αὐτὴν ἱερῶ συνόδῳ, ἵνα κατὰ τὴν ζήτησιν καὶ ἀξιώσιν σου κατέχῃς τὸ Τριαδίτιζιν καὶ διενεργῆς ἀκωλύτως πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ, ἀναγνωστῶν σφραγίδας, ὑποδιακόνων, διακόνων καὶ πρεσβυτέρων χειροτονίας, θείων ναῶν καθιερώσεις καὶ τὰ ἄλλα πάντα· ποιεὶ οὖν τοῦτο ἀκωλύτως, ὅτι καὶ ἡμετέρα θέλησις καὶ ἀποδοχὴ ἐνι. ὅπταν καταλάβῃ αὐτόθι καλόγηρος ἡμέτερος, τοχέτω τῆς ἀναδοχῆς καὶ τῆς ἀγάπης σου καὶ τῆς προμηθείας σου, καὶ ὅτε μέλλει ὑποστρέφειν ἐνταῦθα, συγκρότησον καὶ ὁδήγησον, ἵνα ὑπο-

*) Persice: Auton musulman

στρέψη καλῶς και ἀκινδύνως. ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σῆς
ἰερότητος †.

CCXCVII. Sine anno.

Isaaco hieromonachō confertur administratio bonorum metropolitae Zichnorum.

CCXCVIII. Sine anno.

*Patriarcha Callisto cuidam concedit ius excipiendi confessiones monachorum
ipsi subditorum.*

† Ἐνταλμα τῷ κῶρ Καλλίστῳ, ἵνα δέχεται
τὰς ἐξομολογήσεις τῶν ὑποτακτικῶν αὐτοῦ †.

† Ἐπει ὁ τιμιώτατος ἐν μοναχοῖς, κατὰ πνευμα οὐδὲ τῆς ἡμῶν
μετριότητος, κῶρ Καλλίστος ὁ Ἀγγελικοῦδης, ἀνέφερεν εἰς αὐτὴν, ὅτι
οἱ εὐρισκόμενοι μετ' αὐτοῦ μοναχοὶ παρ' αὐτοῦ ἀποκαρτέες και αὐτῷ
ὑποτασσόμενοι ἔχουσι ἕτερον πατέρα πνευματικόν, πρὸς δὲν ἐξομο-
λογοῦνται, και παρ' οὗ τὴν λύσιν λαμβάνουσι, εἰς ἅπερ ἐξομολογοῦν-
ται, ἅπερ γίνεται ἐμποδισμὸς αὐτῷ εἰς τὴν κατ' αὐτῶν ἀρχὴν και εἰς
τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκείνων ὀκταγὴν, μὴ ἔχοντι εὐκόλως ποιεῖν, ἅπερ
αὐτῷ δοκεῖ, και ἐδεήθη διὰ ταῦτα τοχῶν βοθηταίας παρὰ τῆς ἡμῶν
μετριότητος και συγχωρήσεως και ἐνδόσεως, ὥστε δέχεσθαι τὴν αὐτῶν
ἐξομολόγησιν, αὐτὴ τὸ παρὸν ἀπολύει γράμμα, δι' οὗ και ἐγχωρεῖ
και ἄδειαν δίδωσι αὐτῷ, ὥστε δέχεσθαι τὴν ἐξομολόγησιν αὐτῶν
και πάντας τοὺς λογισμοὺς αὐτῶν και εἶναι τοῦτον πνευματικὸν πα-
τέρα εἰς αὐτοὺς, ἐπει και παρ' αὐτοῦ ἀπεκάρησαν και αὐτῷ ὑποτάσ-
σονται, και ἔχει πληροφορίαν ἢ μετριότης ἡμῶν, ὅτι καλῶς μέλλει
ποιεῖν, ἅπερ ἂν ποιῇ. δῆσει μὲν οὖν, ὅσα δεῖ δεθῆναι, εἰς αὐτοὺς, και
λύσει πάλιν, ὅσα δεῖ λυθῆναι, ἅτινα και βεβαιοὶ ἢ μετριότης ἡμῶν,
και ἔχει αὐτὰ και λελομένα και δεδεμένα, καθὼς ἂν αὐτοὺς διακρι-
νοὶ, ἄνθρωπος γὰρ ἐστὶ πνευματικὸς και ἐνάρετος και ἡσυχαστής·
διὰ τοῦτο και πληροφορεῖται ἢ μετριότης ἡμῶν, ὅτι καλῶς ταῦτα ποι-
ήσει. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέσεται και τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα
τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

CCXCIX. Sine anno.

Patriarcha metropolitanae Christupoleos committit administrationem insulae Thasi.

CCC. 6879 (1371) maio. ind. IX.

Ecclesias partium subiectarum Ioanni Unglesae (Ughlesae) reconciliantur cum ecclesia constantinopolitana.

† Πράξις ἐπὶ τῇ ἐνώσει τῶν ἐκκλησιῶν, τῆς τε ἡμετέρας καὶ τῆς Σερβίας †.

† Φιλόθεος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικός πατριάρχης †.

† Φθάνει πρὸ χρόνων ἤδη πολλῶν ἡ μήτηρ τῶν ἐκκλησιῶν, ἡ ἀγιωτάτη καὶ καθολικὴ μεγάλη ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, στερηθεῖσα τῶν περὶ τὰ μέρη τῆς Σερβίας ἰδίων μητροπόλεων. ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ ταύτην τελουσῶν, ὅπηνίκα ὁ τῆς Σερβίας τὸ τηλικαῦτα κράτης, ὁ κύριος Στέφανος ἐκεῖνος, τὸν τῶν Ρωμαίων τόπον παραλαβὼν καὶ τὰς ἐκκλησίας ἀποστήσας τῇ καθολικῇ καὶ μητρὶ παραδίδωκε πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Πεκίου καὶ Σερβίας, καὶ ὑπὸ τὴν ἐκείνου ἐνορίαν ταύτας ἀποκατέστησε, καὶ ἐχειροτονοῦντο κακῶς ὑπ' ἐκείνου καὶ παρανόμως οἱ τῶν ἡμετέρων ἐκκλησιῶν ἀρχιερεῖς καὶ προστάται, δι' ἃ καὶ ἀπέστησαν τῆς ἡμῶν κοινωνίας αὐτός τε πρῶτος ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες καὶ δοιοὶ ὑπ' αὐτοῦ τὰς χειροτονίας ἐλάμβανον, ἀρχιερεῖς τε καὶ ἱερεῖς καὶ διάκονοι καὶ ὁ λοιπὸς ἱερατικὸς κατάλογος. καὶ ἦν οὐ μικρὸν τὸ δεινὸν τοιοῦτου γεγονότος σχίσματος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Χριστοῦ, ἀπορραγέντων ἐξ ἀνάγκης σὺν τοῖς ἱερεῦσι καὶ πάντων τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν, τοῦ τοσοῦτου πλήθους καὶ ἀναριθμήτου σχεδόν, τῆς μεγάλης καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας. ἐπεὶ δὲ ὁ εὐτυχέστατος δεσπότης Σερβίας, κύριος Ἰωάννης ὁ Οὐγκλεσης, τοῦ πλέον τοῖς ἡμετέροις μέρεσιν ἐγγίζοντος τόπου κύριος καταστάς, ἀνθρώπος ὑπάρχων φρόνιμος καὶ καλὸς καὶ τρόπου καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἔνοικον κεκτημένος, ἠθέλησεν ἐπανασώσασθαι τὰς ἐκκλησίας ταύτας τῇ ἰδίᾳ μετρὶ καὶ κεφαλῇ τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἐζήτησε τοῦτο μετὰ μεγάλης σπουδῆς εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἰσρὰν καὶ μεγάλην σύνοδον τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, καὶ ἐγένετο τοῦτο τὸ μέγα καὶ ἀξιόλογον ἔργον εὐδοκίᾳ τοῦ εἰρηνοποιήσαντος τὰ πάντα σωτήρος ἡμῶν καὶ καταλόσαντος τὴν

ἔχθραν ἐν τῇ σαρκί αὐτοῦ καὶ τὸ μεσότειχον τοῦ φραγμοῦ διακρίψαν-
 τος, καὶ ἐδόθη ταῖς ἐκκλησίαις εἰρήνη, ἣν ὁ δεσπότης Χριστός, ἡ
 ἀποτειρήνη, ἐπὶ τὸ ἐκούσιον ἐρχόμενος πάθος καὶ τὸν σταυρὸν, τοῖς
 ἰδίοις αὐτοῦ μαθηταῖς ὡσπερ τινὰ κληρὸν πατρικὸν κατέλειπεν· καὶ
 ἠνώθησαν αἱ μητροπόλεις αὗται τῇ μεγάλῃ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ,
 ἀπολαβούσα πάλιν τὰ ἑαυτῆς, ἅπερ ἐστερήθη πρό χρόνων, καὶ ἐδεξά-
 μεθα τοὺς ἀρχιερεῖς αὐτῶν εἰς κοινῶνιαν, ἑτέροισ δὲ καὶ ἐχειροτονή-
 σαμεν, καὶ γέγονεν ἕνωσις καὶ ἀποκατάστασις, ὡς τὸ πρότερον. διὰ
 ταῦτα συνδιασκεψάμενη ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ περὶ αὐτὴν ἱεραῖ καὶ
 μεγάλῃ συνόδῳ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τὸ παρὸν
 ἀπολύει συνοδικὸν σιγγιλιῶδες γράμμα, δι' οὗ καὶ παρακαλεῖται ἐν
 ἀγίῳ πνεύματι στέργειν καὶ ἐμμένειν τὴν γενομένην ἱεράν ταύτην κρᾶ-
 ξιν εἰς τὸ ἐξῆς, ὥστε ἠνωμένως εἶναι ἀπὸ τοῦ νῦν τὰς ἐκκλησίας ταύ-
 τας τῇ ἀγιωτάτῃ καὶ καθολικῇ τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ
 μηδένα τῶν ἀπάντων ἔχειν ἄδειαν ποτε τῶν καιρῶν καθ' οἰονδήποτε
 τρόπον τολμησαὶ ἀποστήσαι τὰς ἐκκλησίας ταύτας τῆς μεγάλης ἐκ-
 κλησίας, κἂν εἴ τι καὶ γένηται ἐπὶ τῷ τόπῳ τούτῳ, εἴτε μεταλλαγῇ
 τοῦ αὐθέντου τοῦ τόπου, εἴτε τι ἕτερον. διὰ γοῦν τὴν εἰς τὸ μέλλον
 ἀσφάλειαν καὶ βᾶρος φρικώδους ἀφορισμοῦ ἐκφωνεῖ ἡ μετριότης ἡμῶν
 συνοδικῶς κατὰ τοῦ βουλευθησομένου καὶ ἐπιχειρησομένου ὅπως ποτὲ
 διαστήσῃ τὰς ἐκκλησίας ταύτας, ἐν ὑποκειμένῳ καταλόγῳ καὶ
 τάξει καὶ σχήματι τυγχάνει ὧν ὁ τοιοῦτος, εἴτε μητροπολίτης ἐστίν,
 εἴτε ἐπίσκοπος, εἴτε ἱερεὺς, εἴτε διάκονος, εἴτε ὅπως τοῦ καταλόγου
 (τοῦ) ἱερατικοῦ, εἴτε κληρικὸς ὑποιασθήποτε ἐκκλησίας, εἴτε μοναχός,
 εἴτε ἀρχὼν τοῦ τόπου, εἴτε λαϊκός, εἴτε ἄλλος ὅποιος ἂν εἴη, ἕστρωσαν
 δὲ πάντες γινώσκοντες, ὡς εἴπερ γενήσῃται τι τοιοῦτον, οἷον καὶ πρό-
 τερον, οἱ τοῦτο πεποιηκότες οὐ τεύξονται πάλιν ὡς καὶ πρότερον τῆς
 συμπαθείας τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' οἱ μὲν ἔχοντες ἱερατικὸν βαθμὸν,
 εἴτε ἀρχιερεῖς εἰσιν, εἴτε ἱερεῖς, καθαιρεθήσονται παρὰ τῆς μεγάλης
 συνόδου παντελῶς, οἱ δὲ λαϊκοὶ εἴτε ἄρχοντες, εἴτε ἰδιῶται, ὑποκει-
 μένοι ἔσονται τῷ ἀφορισμῷ, ὡς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ διαστή-
 σαντες καὶ σχίζαντες καὶ τὰ μέλη αὐτῆς ἀποστήσαντες τῆς κεφαλῆς.
 τούτου γὰρ χάριν ἀπολείεται καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν σιγγιλιῶδες
 γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπὶ τῷ προσεῖναι ταῖς ἐκκλησίαις

ταύταις εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα μάτον τῆς ἐνισταμένης ἐνάτης ἰνδικτιῶνος τοῦ 590^{θ'} ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τοῦ Φιλόθεος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Μηνὶ ματῶ ἰνδ. θ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου †.

CCCL. 6876 (1368) aprilii. ind. VI.

Patriarcha episcopi Hierissi et Montis Sancti iura episcopalia in Montem Sanctum tuetur.

† Φιλόθεος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Μηνὶ ἀπριλλίῳ, τρίτῃ, ἰνδικτιῶνος ἕκτης, προκαθημένης τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν τοῖς καλλίσις αὐτῆς τοῖς δεξιῖσι κατηχομεναῖσι τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, συνεδριάζόντων αὐτῇ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Καισαρείας, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Κοζίκου, διὰ γνώμης πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, τοῦ Χαλκηδόνος, τοῦ Βιζύης καὶ τοῦ Βρύσεως, διακομίσθησαν ἀναφοραὶ τοῦ θεοφιλοτάτου ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους ἔγγραφοι, διαλαμβάνουσαι, ὅπως εὐρίσκει πειρασμοὺς καὶ ὀχλήσεις παρὰ τοῦ ὀσιωτάτου Πρώτου τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει σεβασμίων μονῶν, βουλομένου κρατεῖν τινα τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτοῦ δικαίων, βούλεται γὰρ, φησὶν, εἰς τὸ Ἁγιον Ὄρος εἰσάγειν τοὺς παρὰ τῶν Σέρβων χειροτονουμένους, ἀφήρπαξέ τε τὸ ἐν ταῖς Καρέαις αὐτοῦ κἀθισμα, καὶ οὔτε ποιμαντικὴν ῥάβδον ἀφήρπασιν αὐτὸν κρατεῖν ἐν αὐταῖς, οὔτε ἱερουργεῖν, οὔτε βούλεται πρότερον μνημονεύεσθαι τὸν ἐπίσκοπον, εἶτα τὸν Πρῶτον, ἀλλὰ τοῦαντίον μᾶλλον, ἀλλὰ μηδὲ εἰσέρχεσθαι ὅλως εἰς τὸ Ἁγιον Ὄρος ἄνευ τῆς ἐκείνου προτροπῆς καὶ ἐνδόσεως, μηδὲ χειροτονίας ποιεῖν. ταῦτα πάντα ἔγγράφως ἀνεγκλῶν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίου Ὄρους, ἐδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐρεῖν παρ' αὐτῆς βοήθειαν, ὥστε διορθωθῆνα: ταῦτα καὶ ἔχειν αὐτὸν τὰ δίκαια αὐτοῦ.

ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν, συνδιασχεφάμενη τὰ περὶ τούτων τῇ ἱεράῃ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, διέγνω καὶ ἀπεφάνητο, ὡς ἂν κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, διαγορευοῦσης οὕτως κατὰ βῆμα ἐν ὑπόθεσιν αὐτῆς κανόνι: „οἱ κληρικοὶ τῶν πτωχείων καὶ μοναστηρίων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐν ἐκάστη πόλει ἐπισκόπων κατὰ τὴν τῶν ἀγίων κατέρων παράδοσιν διαμενέτωσαν, καὶ μὴ κατὰ ἀθέλειαν ἀφηνιάτωσαν τοῦ ἐπισκόπου, οἱ δὲ τολμῶντες ἀνατρέπειν τὴν τοιαύτην διατύπωσιν, εἰ μὲν εἶεν κληρικοὶ, τοῖς τῶν κανόνων ὑποκεισθῶσαν ἐπιτιμίοις, εἰ δὲ μονάζοντες ἢ λαϊκοὶ, ἔστωσαν ἀκοινωνητοί“, ἔχη καὶ ὁ δηλωθεὶς θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει παντὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ αὐτοῦ δίκαια, ὅσαπερ ἔχουσιν οἱ ἀρχιερεῖς πάντες ἐν ταῖς ἐαυτῶν ἐκκλησίαις, καὶ διενεργῆ ταῦτα ἀκωλύτως, μὴ εὐρίσκων παρὰ τινος ἐμποδισμόν τῶν ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει, μήτε ἀνάκρισιν, ἀλλὰ πράττει ταῦτα πάντα ὡς γνήσιος ἀρχιερεὺς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, κατὰ τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων διατύπωσιν. καὶ καθὼς οἶδεν ἡ μετριότης ἡμῶν οὕτως ἐκεῖ τὰ τοιαῦτα γινόμενα, ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἐκεῖ διατρίψασα καὶ καλῶς γινώσκουσα ταῦτα. ἔνθεν τοι καὶ συνοδικῶς παρακαλεῖται, ἀκωλύτως εἰσερχεσθαι τοῦτον εἰς τὸ Ἁγιον Ὄρος, ὅποτε βούλεται, ὡς ἰδίαν ἐπισκοπὴν, καὶ ἱερουργεῖν ἐν αὐτῷ, ὅπου καὶ ὅτε βούλεται, κρατεῖν τε τὴν ποιμαντικὴν βάρβδον, ὅσπερ ἐν παντὶ τούτῳ, οὕτω καὶ ἐν ταῖς Καρέαις, καὶ μνημονεῦσθαι πρῶτον αὐτόν, ἔπειτα τὸν Πρῶτον, ἔχειν τε καὶ τὸ ἐν ταῖς Καρέαις αὐτοῦ κᾶθισμα, εἴπερ εἶχε τοῦτο ἀνεκᾶθεν πᾶς ἀρχιερεὺς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τὰς μέντοι χειροτονίας γίνεσθαι, καθὼς ἐστὶ σὺνηθεῖς, ἐκλέγεσθαι μὲν τοὺς χειροτονουμένους ἐν ταῖς μεγάλαις μοναῖς παρὰ τῶν καθηγουμένων αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἱερέων καὶ δοκιμάζεσθαι παρ' αὐτῶν καὶ μαρτυρεῖσθαι καὶ οὕτω χειροτονεῖσθαι παρὰ τοῦ ἐπισκόπου, τοὺς δὲ ἐν τοῖς ἔξω καθίσμασι καὶ τοῖς κελλίοις χειροτονεῖσθαι καὶ αὐτοὺς παρ' αὐτοῦ, μετὰ καὶ εἰδήσεως τοῦ Πρῶτου, καὶ ἀπλῶς πᾶσαν ἀρχιερατικὴν πράξιν καὶ αὐτόν διενεργεῖν ἀκωλύτως ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει παντὶ, καὶ μὴ ἀνακρίνεσθαι, μήτε παρὰ τοῦ Πρῶτου, μήτε παρ' ἄλλου τινός. περὶ μέντοι τῶν χειροτονουμένων παρὰ τῶν Σέρβων παρακαλεῖται ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος σιγγιλιώδους γράμματος, μὴ δέχεσθαι αὐτούς τινα τῶν Ἁγιορειτῶν κατὰ τὸ παρόν, ἕως ἂν οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις ἀποσταλέντες ἐκεῖ ὑποστρέψω-

σιν, ἵνα γινώμεν, εἰπερ ἠνώθησαν καὶ ὑπέκκοισι τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιω-
 τάτῃ τοῦ θεοῦ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ τότε γένηται τὸ θέον. ὀφειλου-
 σιν οὖν ταῦτα πάντα γίνεσθαι κατὰ τὴν παροῦσαν παρακείμεναι τῆς
 ἡμῶν μετριότητος, ὥστε δὴ μηδένα εὐρίσκειν αὐτὸν ἐμποδισμὸν ἢ
 ἀνάκρισιν, ἀλλὰ πάντα ποιεῖν ἀκωλύτως, καὶ βάρος ἐπιτιμίου ἀφορι-
 σμοῦ ἐκφωνεῖ αὕτη κατὰ τοῦ βουληθησομένου διανοχλῆσαι αὐτῷ τὸ
 νόλον ἐπὶ τινι τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ δικαίων, εἰς γὰρ τὴν περὶ τοῦ-
 του ἀσφάλειαν ἀπολέλυται τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἰερισσοῦ καὶ
 Ἁγίου Ὁρου καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ διάγνωσις καὶ ἀπόφασις τῆς
 ἡμῶν μετριότητος κατὰ μῆνα ἀπρίλλιον τῆς ἐνισταμέ-
 νης ἕκτης Ἰνδικτιώνος τοῦ 5ου ἔτους.

Ἡ μετριότης ἡμῶν, καθὼς εἶρηται, πολὺν χρόνον ἐν τῷ
 Ἁγίῳ Ὁρει διατρίψασα, καθὼς καὶ οἱ περιόντες ἔτι τῶν
 Ἁγιορειτῶν γινώσκουσιν, οἶδεν ἀκριβῶς τὴν ἐκεῖ τάξιν, καὶ ὅτι
 τότε τινὲς τῶν δυνατῶν ἐπεχείρησαν καταλῶσαι τὰ τοῦ ἐπισκόπου δι-
 καια, καὶ οὐκ ἴσχυσαν οὐδ' ὄλωσ, διὰ τοῦτο καὶ οὐδὲ νῦν ἐστὶ δυνατὸν
 τοῦτο γενέσθαι, ἀλλ' εἰς τὸ διηνεκὲς ἢ τοιαύτη πράξις ἀπαρασάλο-
 τος τηρηθήσεται. περὶ δὲ τῆς τῶν Σέρβων χειροτονίας, οὐ νῦν ἡμεῖς
 λέγομεν, μὴ δεχθῆναι ταύτην παρὰ τῶν Ἁγιορειτῶν, ἀλλ' ἀπ' οὐ ἐχω-
 ρισθησαν τῆς ἡμῶν κοινωνίας καὶ ἐκράτησαν τὰς ἐκκλησίας τὰς ἀνη-
 κούσας ἡμῖν καὶ ὑπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς μεγάλην καὶ καθολικὴν ἐκκλη-
 σίαν τελοῦσας, ἐξ ἐκείνου οὐ δέχονται τούτους οὔτε ἐνταῦθα, οὔτε
 ἀλλαχοῦ, ἐπεὶ δὲ ἐζήτησαν νῦν ἐνωθῆναι πάλιν ἡμῖν, καὶ ἀπεστείλα-
 μεν καὶ πρέσβεις διὰ τὴν ἔνωσιν, διὰ τοῦτο εἶρηκεν ἡ μετριότης
 ἡμῶν, μήπω δέχεσθαι τινὰ τούτους, ἕως ἂν ὑποστρεφάντων τῶν πρέ-
 σβεων γνωρίσωμεν, τί μέλλει γενήσεσθαι, καθὼς γίνεται καὶ ἐνταῦθα
 παρὰ τῇ ἱερᾷ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπ'
 αὐτὴν τελοῦσι, τοῦτο γοῦν γινέσθω καὶ παρὰ τῶν κατοικοῦντων ἐν τῷ
 Ἁγίῳ Ὁρει †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τῶ Φιλόθεος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων-
 σταντινουπόλεως, Νέας Πώμης, καὶ οἰκουμε-
 νικὸς πατριάρχης †.

CCCII. 6879 (1371) maio. ind. IX.

Metropolitae Serrarum confertur locus Traianupoleos.

† Μηνί ματῶ, ἰνδ. θ', τοῦ ἡωθ' ἔτους ἐδόθη φήψω συνοδικῆ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Βρούσεως, τοῦ Ἀθηνῶν, τοῦ Αἴνου, διὰ γνώμης καὶ τοῦ Σωζοπόλεως τῶ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Σερρῶν καὶ ὑπερτίμῳ, ἐπικρίσει καὶ τοῦ παναγιωτάτου δεσπότητος καὶ αὐθέντου ἡμῶν, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὁ τόπος τοῦ Τραϊανουπόλεως, ἵνα ἔχῃ τοῦτον ἀπὸ τοῦ νῦν ἔν τε στάσει καὶ καθέδραις ταῖς μετὰ τῆς ἱερᾶς καὶ μεγάλης συνόδου καὶ πανταχοῦ, καὶ δι' ἀσφάλειαν καὶ ἡ παροῦσα ἐγένετο παρασημαίωσις †.

CCCIII. 6879 (1371) maio. ind. IX

Metropolitae Melenici confertur locus Rhodi.

CCCIV. 6879 (1371) maio. ind. IX.

Metropolitae Dramaе confertur metropolis Philipporum, cui etiam committuntur iura patriarchalia curanda in partibus subiectis Serbiae despotas Unglesae.

† Πράξις συνοδικῆ ἐπὶ τῷ Δράμας, λαβόντι τὴν τῶν Φιλίππων μητρόπολιν κατ' ἐπίδοσιν καὶ τὸν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τόπον καὶ ἔτι τὰ ὑπὸ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ δεσπότητος Σερβίας, τοῦ Οὐγκλεση, πατριαρχικὰ πάντα δίκαια †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν, κηδομένη καὶ φροντιζουσα τοῦ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῶν Φιλίππων χριστιανικοῦ πληρώματος, πολλῆς δεομένου τῆς διδασκαλίας καὶ παραινέσεως καὶ πνευματικῆς τροφῆς διὰ τὸ μὴ ἔχειν ποιμένα τε καὶ διδάσκαλον, συνδιασκεφάμενη τῇ περὶ αὐτὴν ἱερᾷ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Βρούσεως, τοῦ Ἀθηνῶν, τοῦ Αἴνου, διὰ γνώμης πρὸς τὸν Ἡρακλείας καὶ τοῦ Σωζοπόλεως, ἔδωκε κοινῇ φήψω καὶ γνώμῃ τούτων τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην τῶν Φιλίππων μητρόπολιν τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ καὶ ὑπερτίμῳ Δράμας κατ' ἐπίδοσιν, ὃς δὴ καὶ ὀφείλει τῇ ἐνοσίχθων αὐτῷ κείρῳ καὶ γνώσει διδάσκειν τὸν ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐδριζόμενον τοῦ κυρίου λαὸν κ. τ. λ. ὀφείλει οὖν ὁ

τοιοῦτος ἱερώτατος μητροπολίτης Δράμας καὶ ἐπισκόπος χειροτονεῖν ἐν ταῖς ὑπ' αὐτὴν ἐκκλησίαις ἄνευ μέντοι τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ Πολοστόλου, ἐπειδὴ αὐτὴ ἐφθασε πρὸ χρόνων φήψῃ συνοδικῇ καὶ προσετέθη τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Μαρωσίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ οἱ νῦν εὐρισκόμενοι ἐν ταῖς ἐπισκοπαῖς τῆς τοιαύτης ἀγιωτάτης μητροπόλεως Φιλίππων ἐπίσκοποι (ὀφειλοῦσι) στέργειν τοῦτον ἀπὸ τοῦ νῦν, ὡς μητροπολίτην ἴδιον αὐτῶν καὶ κεφαλὴν, καὶ μνημονεῖν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀνέκαθεν τῆς ἐκκλησίας παράδοσιν καθέξει γὰρ μὴν ὁ τοιοῦτος καὶ τὸν τόπον τοῦ Φιλίππων, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἔξει ἐν τε στάσεσι καὶ καθέδραις ταῖς μετὰ τῆς ἱεράς καὶ μεγάλης συνόδου καὶ πανταχοῦ. τῷ τοιοῦτῳ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Δράμας ἀνατίθῃσιν ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν ἐξαρχίαν καὶ διοίκησιν τῶν πατριαρχικῶν πάντων δικαίων τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐπικρατείᾳ πόσῃ τοῦ εὐτοχεστάτου δεσπότης Σερβίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ποθεινοτάτου υἱοῦ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κδρ Ἰωάννου τοῦ Οὐγκλεση, ὅστις καὶ ὀφείλει ἐπιβλέπειν καὶ ἐπιτηρεῖν τὰ πατριαρχικά μοναστήρια καὶ τοὺς θεῖους ναοὺς καὶ τὰλλα πάντα καὶ παραινεῖν καὶ εἰσηγεῖσθαι τοῖς ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένοις ἱερωμένοις καὶ μονάζουσι καὶ τῷ λοιπῷ χριστωνόμῳ τοῦ κυρίου λαοῦ τὰ ψυχοφελῆ καὶ σωτήρια, ἐπιμελεῖσθαι τε καὶ φροντίζειν τῶν δικαίων τούτων πάντων καὶ ἀντιχεσθαι τῶν προσόντων αὐτοῖς κτημάτων τε καὶ πραγμάτων καὶ τῶν λοιπῶν καὶ πάντα διενεργεῖν ἀκωλότως τὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος δικαία, εἴτε ἐν μητροπόλεσιν εὐρίσκονται, εἴτε ἐν ἐπισκοπαῖς, εἴτε καὶ ἄλλαχοῦ, καὶ ἱεουργεῖν ἐν αὐτοῖς καὶ ἀναγνώστια ποιεῖν, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν, καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν, ὅσα ἡ μετριότης ἡμῶν ποιεῖν ἐμελλεν, εἰ παρὴν ἐκεῖ, δίχα μόνῃς τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως. ὀφείλει μέντοι ποιεῖν ταῦτα πάντα μετὰ σοντηρήσεως καὶ ἀσφαλείας τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων, εἰδῶς ὡς εἴπερ ποιήσει τι παρεῖσπρακτον, εὐθὺν ὑποστήσεται τὴν ἀξίαν εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ βαθμὸν. ὀφείλει δὲ οὗτος λαμβάνειν καὶ ἀποφέρειν τὸ ἐκ τούτων πᾶν εἰσόδημα καὶ παραπέμπειν αὐτὸ εἰς τὸ πατριαρχικὸν κελλίον. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐπιδέδοται τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Δράμας, ὑπερτίμῳ. καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ Φιλίππων καὶ προέδρῳ τῆς ἐκκλησίας ταύτης, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν αὐτῆς γράμμα †.

† Κατὰ μῆνα μάιον τῆς ἐνάτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξάκισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ οὐδ' ἔτους. εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Φιλόθεος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

CCCV. (6979—1371) maio. ind. IX.

Tres presbyteri abiurant Abramii cuiusdam errores.

† Ἡμεῖς οἱ εὐτελεῖς πρεσβύτερη, ὁ τε Στελιανὸς ὁ Κληδᾶς καὶ Ἰωάννης ὁ Ἐξάκοστος καὶ ὁ Σταματιὸς ὀποσχόμεθα ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου τότε· ἐὰν ἀναφανῆ ποταὶ συνενέσαι καὶ συμπράξε ἡμᾶς τὸ καθηρμένο Ἀβραμίφ εἰς τὸ γράμμα, ὅπερ ἔγραφεν εἰς τὸν ἀδθέντην ἡμῶν τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον τὸ πάσης διαβολῆς καὶ συκοφαντίας πεπληρωμένον, καὶ εἰς τὰς γοητίας καὶ ἐποδᾶς, ἃς ἐποίοι, ἦναι οὐ μόνων . . . νόμαιθα συνοδικῶς εἰς τὴν ἱεροσούνην ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐξοριζόμεθα ὡς κακοὶ ἄνθρωποι. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ὁ παροῦσα ἡμῶν ἔγγραφος ὑπόσχεσης, μηνὶ ματίφ ἰνδ. θ' †.

† Ἰωάννης ἱερεὺς ὁ Ἐξάκοστος στέργον ὑπέγραφα †.

† Στελιανὸς ἱερεὺς ὁ Κλειδᾶς στέργον ὑπέγραφα †.

† Σταματηνὸς ἱερεὺς στέργον ὑπέγραφα †.

CCCVI. 6876 (1368) martio. ind. VI.

Despota Serbiae, Ioannes Ungleses, partium sibi subditarum ecclesias subiciit ecclesias constantinopolitanas.

† Οὐδὲν δικαιοσύνης ἔοικεν εἶναι μακαριώτερον καὶ διὰ τοῦτο γε πᾶσι τοῖς αἰρουμένοις τὰ χρεῖτω καὶ προτιμότερα, αὕτη γὰρ οἶα τις ὑπερφοῆς καὶ συνεκτικῆ τοῦ παντός δύναμις· ἐκ τοῦ πρώτου καὶ κορυφῶς ἀγαθοῦ προτοῦσα ἐπὶ τὰ κτίσματα, καὶ τὰ οὐράνια πάντα συνέχει καὶ τὰ ἐπίγεια· καὶ γὰρ οὐδὲν τι τῶν ὄντων, οὔτε τῶν νοητῶν, οὔτε τῶν αἰσθητῶν ἐστίν, ὃ μὴ πρὸς ταύτης διεξάγεται καὶ ῥοθμίζεται

μόνιμόν τε καὶ ἀδιάλοτον, ὡς ἐφικτόν συντηρεῖται. ἐπεὶ δὲ ἡ πρὸς τὸ χεῖρον τούτων τροπὴ καὶ διάλοσις καὶ φθορὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἁρμονίας ἀπόπτωσις ἀτεχνῶς οὐσα τύγχανει, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν ἄλλων ἀρετῶν μουσικὴ τε καὶ ἐναρμόνιος τάξις τῇ τῆς δικαιοσύνης ἀναλογία ῥυθμίζεται καὶ μέλος σωτήριον ἀνακροῦεται, ὅπερ ἐστὶν ὁ τῶν ἐν οὐρανοῖς ἑορταζόντων ἀκατάκαστος ἦχος· ἐντεῦθεν καὶ πᾶσα ἀρετὴ δικαιοσύνη προσονομάζεται διὰ τὸ μηδεμίαν εἶναι τοῦ κόσμου ταύτης καθάπαξ ἑστερημένην· καὶ δικαιοὶ πάντες οἱ τῶν ἀγίων καλοῦνται χοροὶ, πάσης ἀρετῆς ὄντες ἐργάται, οἳ δὴ διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ τῶν ἀριστερῶν μετὰ τοῦ μακαρίου Παύλου καὶ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν πειρασμῶν τοῦ παρόντος βίου γεγονότες ἀνώτεροι· ἀλλὰ καὶ αἱ κατὰ κόσμον τῶν ἀνθρώπων διάφοροι πολιτεῖαι καὶ αἱ καταστάσεις καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πᾶσα πόλις καὶ χώρα τῆς δικαιοσύνης καθάπαξ ἀντεχομένη τείχος ἑαυτῇ περίσῃ τοῦ τῶν Βαβυλωνίων οσμότερον, τοὺς ἀδίκους καὶ πολεμίους ἐκ τούτου καλῶς ἀμύνεσθαι δυναμένη. ἐπεὶ τοίνυν τοιοῦτον ὑπερφύς τε καὶ θεῖον ὁ λόγος τὸ τῆς δικαιοσύνης ἀπέδειξε χρῆμα, ἀνθεκτέον ἂν εἴη ταύτη καὶ περιεκτέον πάσῃ σπουδῇ καὶ ζητητέον πρὸ πάντων γένος ἕκασαν καὶ ἡλικίαν ἕκασαν, καθάπερ τι φῶς καὶ ζωτικὴν τινα δυνάμιν τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου προερχομένην εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, καὶ πάντα κατακοσμοῦσαν καὶ θάλαπποςαν καὶ τῆς σκοτεινῆς ἀταξίας τε καὶ συγχύσεως ἀπαλλάττουσαν, οὐχ ἥμιστα δὲ τοὺς ἔθνων τε καὶ πόλεων ἀρχὴν ἐγκεχειρισμένους καὶ προστασίαν, διότι καθάπερ ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις καὶ τέχναις κατάλληλός ἐστιν ἐργασία καὶ πράξις, πρὸς τὸ ἴδιον τέλος τὸ ἑαυτῆς ἔργον προάγουσα, οὕτω δὴ τῇ τοῦ ἄρχεῖν ἐπιστήμῃ ἐργασία μὲν ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη, τέλος δὲ ταύτης καὶ οἷον εἰπεῖν καρπὸς τῶν καρμάτων τὸ τῶν ὑπηκόων εἰρηνικόν τε καὶ ἀστασίαστον, ὥσπερ ἀμέλει τοῖς γεωργοῖς τέλος μὲν ἐστὶν ἡ τοῦ σίτου καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν εὐφορία, ἐνέργεια δὲ ἡ τῆς γῆς ἐργασία. ἀλλ' ἐπεὶ τοῦ δικαίου τὸ μὲν πρὸς θεόν, τὸ δὲ πρὸς ἀνθρώπους ἀνάγεται, τὸ θεῖον πάντως τῶν ἀνθρωπίνων προηγείσθαι χρεῶν, πρῶτον μὲν, ὅτι τὰ θεῖα τῶν ἄλλων ἀεὶ προτιμότερα, δεύτερον δ' ὅτι καθάπερ τοῖς γεωργοῖς τε καὶ φοτηκόμοις δίκαιον ἂν εἴη πρὸ πάντων τῶν οἰκείων πόνων ἀπαρχὰς τῷ θεῷ προσκομίζειν, οὕτω δὴ καὶ τοῖς ἡγεμόσι καὶ ἄρχουσι

τὴν δικαιοσύνην προσήκον ἀπέργεσθαι τούτῳ, ὡσάν μὴ ἀχάριστοι περὶ τὸν εὐεργέτην ὀφθαίεν, δι' αὐτοῦ γὰρ βασιλεῖς βασιλεύουσι καὶ δυνάσται κρατοῦσι γῆς. διὰ τοῦτο κάμω, ἐπειδήπερ ἡ πάντα κυβερνώσα καὶ διυθύνουσα πρόνοια πόλεων καὶ χωρῶν οὐκ ὀλίγων ἡγεμόνα καὶ ἀρχηγὸν προσεστήσατο, δεῖον ἂν εἴη, καθάπερ τοὺς ἀρίστους τῶν ἰατρῶν, μὴ μόνον τὰς ἀπερχομένας εἰς τὸ ἐξῆς ἀδικίας οἶά τινα μέλλοντα πάθη προαναπέλλειν τοῖς προφυλακτικοῖς τῶν φαρμάκων, ἀλλὰ καὶ εἴ τι τῶν ἀδικῶν εἰσεκώμασε προλαβὼν, ἀνατεμῖν καὶ ἀνακαθάραι τῇ μαχαίρᾳ τῆς ἐξουσίας· οὐ γὰρ εἰκῆ, φησὶ, ταύτην φοροῦμεν, δικάνοι θεοῦ γεγονότες καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. ἐπεὶ τοίνυν Στέφανος ἐκεῖνος ὁ Ὁδρεσης, Σερβίας καὶ Ῥωμανίας αὐτοκράτορα ἑαυτὸν ἀνεκπῶν, τῷ ὄψει τοῦ ἀξιώματος καὶ τῷ μεγέθει τῆς ἐξουσίας τὴν καρδίαν συνεκαρθεῖς, οὐ μόνον τὰς ἀλλοτρίας καὶ μὴ ὑποκειμένας αὐτῷ πόλεις πλεονεκτικοῖς ὀφθαλμοῖς εἶώρα, καὶ ἄδικα εἶπεν κατὰ τῶν μηδὲν ἡδικηκότων ἐγύμνου, καὶ τῆς Ῥωματικῆς ἐλευθερίας καὶ πολιτείας τοὺς ταύτῃ φόντας καὶ τραπέντας καὶ ἀβξηθέντας ἐλεινώς ἀπεστέρει, ἀλλὰ καὶ μεχρὶ τῶν θείων τὴν ἀδικίαν ἐξέτεινε καὶ τὰ ἀρχαῖα τῆς ἐκκλησίας θεσμὰ, ἔτι καὶ τὰ τῶν πατέρων ὄρια κακῶς ὑπερβαίνειν καὶ διασπᾶν ἐπεχείρησε καὶ κατατέμνειν εἰς ἀνισότητά, ὥσπερ ἕτερός τις τῶν ἐξ οὐρανοῦ κριτῆς τε καὶ νομοθέτης τῶν τοιοῦτων κατατολμῶν καὶ νόμον κύριον μὴ ἔτι γε τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τῶν θείων πραγμάτων τὸ ἑαυτοῦ τιθεὶς θέλημα, αὐτοχειροτόνητον μὲν ἀκανονίστως ἐπέλασατο πατριάρχην, οὐκ ὀλίγας δὲ μητροπόλεις τῆς καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας τολμηρῶς ἀφαρπάσας ἐπιδέδωκε τούτῳ, ἀντεῖθεν συνέβη σχίσμα τῆς ἐκκλησίας οὐ τι σμικρὸν γεγενῆσθαι καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς ἀθλίως ἀπορατῆναι καὶ τῆς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ζωτικῆς προιούσης δυνάμεως στερηθῆναι καὶ νεκρωθῆναι, οὐκ ἀνεχομένη ἡ βασιλεία μου τὴν τοιαύτην καινοτομίαν καὶ ἀδικίαν ὁρᾶν ἀδιόρθωτον καὶ ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐξουσίαν καὶ χεῖρα τοσοῦτων ἀνθρώπων ψυχικόν ὄλεθρον, ὥσπερ εἰ μὴ τοῖς Ῥωμαίοις τὴν ἀρχαίαν ἀποδοίην ἐλευθερίαν, ὥστε κατὰ τοὺς ἱεροὺς καὶ θείους νόμους τῶν βασιλείων πολιτεῦσθαι πάλιν καὶ τῆς βαρβαρικῆς τοραννίδος καὶ ἀδικίας ἀπηλλαγμένη καθάπαξ διατελεῖν, ἀβίστον εἶναι μοι τὸν βίον δοκεῖ οὕτως οὐκ ἔδωκα ὄπκον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, κατὰ τὸν ἐν βα-

οιλεδοι προφήτην εἰπεῖν, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νοσταγμὸν καὶ ἀνά-
 παουσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εἶρω κάγῳ τόπον τῷ κορίθῳ καὶ
 σπήνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ, εἴπερ τόπος θεοῦ καὶ σπήνωμα καὶ ναὸς
 ἔστι κατὰ τοὺς θείους χρησμούς αἱ καθαραι τῶν ἀνθρώπων φοχαὶ
 καὶ θείας χάριτος πεπληρωμένοι, ἧς ἡμεῖς ἐπεκετώκαμεν, τῆς καθο-
 λικῆς ἐκκλησίας ἀφροστητότες. ἔθεν πρεσβειαν ἐξαποστείλας πρὸς τὸν
 παναγιωτάτον μου δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, θεραπειαν
 ᾗτησάμην τοῦ τοιοῦτου κακοῦ, δε δὴ σου καὶ μὴ ἀμελήσας, ἀλλὰ
 πατρικοῖς σπλάγγνοις ἐπικαμφθεὶς, ἐξαπέστειλε τὸν δεσπότην μου καὶ
 πατέρα μου καὶ τῆς ἐμῆς φοχῆς προστάτην καὶ ἱατρὸν, τὸν πανιερώ-
 τατον μητροπολιτην Νικαίας, ὑπέριμον καὶ ἔξαρχον πόσης Βιθονίας,
 δοτις ἔλθων καὶ τὸ μεσότειχον τοῦ φραγμοῦ διαλόσας, πολλοῖς ἰδρωσιν
 καὶ νόνοις εἰρηνοποίησε τὰ διεστώτα τῇ δυνάμει τοῦ παναγίου πνεύ-
 ματος, καὶ κατήλλαξε τὰ τέκνα πρὸς τὴν κοινήν μητέρα, μεταδοὺς
 ἡμῖν ἀγίασμοδ τε καὶ φωτισμοδ, θείων τε καὶ πνευματικῶν χαρισμά-
 των διὰ τοῦτο κάγῳ ἀποδίδωμι δι' αὐτοῦ τῷ πάντων βασιλεὶ καὶ δε-
 σπότη, τῷ κορίθῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ
 παναγιωτάτῳ μου δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ πόσας τὰς
 ἀρπαγείσας ἐκκλησίας καὶ μητροπόλεις καὶ πάντα τὰ πατριαρχικά
 δίκαια ἅλη χειρὶ καὶ γνώμῃ· πάντα γὰρ ταῦτα ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐξου-
 σίαν ἀρτίως γετόνασι, ἀρξαμένου μου τοῦ τοιοῦτου θεαρέστου ἔργου
 καὶ σωτηρίου, ἐπειδὴ τῆς ἀρπαγῆς ταύτης ἔνεκα καὶ τὸ σκάνδαλον
 τῆς ἐκκλησίας χρόνον οὐκ ἕλιγον προουχώρησε, καὶ ἡ λύμη τῶν τοσοῦ-
 των φοχῶν εἰσεφθάρη· ἔθεν καὶ ἡ τοιαύτη τοῦ θείου δικαίου ἀπόδο-
 σις καὶ ἡ πρὸς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν καταλλαγή καὶ ὀποσαγή
 ἔξει τὸ μόνιμόν τε καὶ ἀκατάλυτον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος,
 εἴπερ τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ πόλαι ἄδου οὐ κατισχύσοουσιν εἴ τις δὲ
 τῶν ἀπάντων, τῶν τε νῦν ὄντων, τῶν τ' ἐσομένων καὶ μετ' ἐμὲ τῆς
 κατ' ἐμὲ ταύτης ἐπειλημμένων ἀρχῆς, εἰς οὐδὲν λογισάμενοι τὴν
 ἑαυτῶν σωτηρίαν, παριδῶν μὲν τὸ τοῦ θεοῦ δίκαιον, ἀθετήσας δὲ τοὺς
 θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας, ἀρπάσει πάλιν τὰς ἐκκλησίας τολμηρῶς
 καὶ ἀθέως καὶ τῆς κοινῆς ἀποστερήσει μητρὸς, ἐκπέσει τῆς τοῦ οἰοῦ
 τοῦ θεοῦ πνευματικῆς συναφείας καὶ χάριτος καὶ ζωῆς, ἐπεὶπερ ἡ
 τοῦ σώματος τοῦ μέλους ἀποκοπή καὶ τῆς κεφαλῆς ἔστι χωρισμός, καὶ
 σῶμα μὲν ἔστιν ἡ ἐκκλησία, κεφαλὴ δὲ ὁ Χριστος, ἀλλὰ καὶ τὰς

ἀρὰς ἐπισκόπου τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφώρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, ἐπειδήπερ ἐκείνοι μὲν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνήλθον ἐνώσεως καὶ εἰρήνης, οὗτος δὲ τὴν ἐναντίαν ἐκείνοις βαδίζει. ἀσφαλείας δὲ μείζονος χάριν καὶ τὸ παρὸν ἐξετέθη γράμμα τῆς βασιλείας μου ἐν μηνί μαρτίῳ ἰνδικτιῶνος ε' τοῦ ζωοσ' ἔτους †.

† Εἶχε καὶ ὑπογραφὴν σερβικὴν· Δεσπότης Ἰωάννης Οὐγκλεση †.

CCCVII. (6879—1371) maio. ind. IX.

Synodus metropolitae Athenarum per adiunctionem confert ecclesias Thebarum, Novarum Patrarum et Aeginae.

CCCVIII. (6879—1371) maio. ind. IX.

Litterae patriarchales ad clerum Thessalonicensem de commemoratione patriarchae.

† Πιττάκιον πρὸς τοὺς ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ ἐκκλησιαστικοὺς ἄρχοντας ὑπὲρ τοῦ πατριαρχικοῦ μνημοσύνου †.

† Τιμιώτατοι καὶ ἐντιμότατοι ἐκκλησιαστικοὶ ἄρχοντες τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἐν κορίφ τέκνα ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος· χάρις ὑμῖν εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος. ἔγνωρισεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ὅτι ἀποθανόντος τοῦ μητροπολίτου ὑμῶν οὐ μνημονεύετε ἐμοῦ, καὶ θαυμάζω, πῶς ἄνθρωποι φρόνιμοι ὄντες καὶ πεπαιδευμένοι εἶτα ποιεῖτε τοῦτο. ἐβουλόμην ἐγὼ, ἵνα μὴ ἀκούσω τοῦτο γινόμενον ἐν τῇ ὑμέτερᾳ πατρίδι, τῇ περιφανεῖ καὶ περιώνυμῃ Θεσσαλονίκῃ, ὅπου πολλοὶ φρόνιμοι ἄνθρωποι καὶ καλοὶ καὶ πεπαιδευμένοι, καὶ ὅπου πολλὴ τῶν ἀγαθῶν ἢ σωρεία, ἀισχύνῃ γὰρ λογίζομαι τοῦτο τῆς ὑμέτερας πατρίδος, οὐ δι' ἐμαυτὸν, ἐγὼ γὰρ ἐντιμὸς εἰμι πανταχοῦ, ἀλλὰ δι' αὐτήν, ὅτι τῆς οἰκουμένης ἀπάσης τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων οὕτω ποιούσης, αὕτη μόνη φαίνεται τῇ ἀταξίᾳ ταύτῃ χρωμένη εἰ δὲ λέγετε, καθὼς ἀκούω παρὰ τινων, ὅτι λέγετε, ὅτι συνήθειαν ἔχετε μὴ μνημονεύειν τοῦ πατριάρχου, ὅταν ἀποθάνῃ μητροπολίτης, καὶ διὰ τοῦτο τηρεῖτε τὴν τῆς πόλεως συνήθειαν, θαυμάζω, πῶς τοῦτο λέγετε· οὕτως ἔδει τηρεῖσθαι τὴν συνήθειαν, εἴπερ

ἦν δικαία καὶ νόμιμος καὶ κανονική, ὅπου δὲ τοῦτο οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ
 τοῦναντίον μάλλον κανόνων κατάλοιποι καὶ νόμων, τί δεῖ τὴν συνή-
 θειαν προβάλλεσθαι; ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἔστι καλὴ συνήθεια τοῦτο, αἱ
 ἐκκλησίαι πάσαι τῆς οἰκουμένης μαρτυροῦσιν, αἵτινες συνήθειαν ἔχουσι
 τοῦ πατριάρχου μνημονεύειν στεροῦμεναι τῶν οἰκείων ἀρχιερέων. ποία
 τῶν μητροπόλεων ἢ τῶν ἐπισκοπῶν, ὅτε ἐπίσκοπον ἔχει ἢ μητρο-
 πολίτην, οὐ μνημονεύει τοῦ πατριάρχου; καὶ τὸ πανταχοῦ τῆς οἰκου-
 μένης γινόμενον ὑμεῖς λέγετε μὴ ἔχειν συνήθειαν ποιεῖν; ὁρᾶτε, πῶς
 οὐκ ἔστι καλὴ ἢ ὑμετέρα συνήθειο. τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ φυσικῶν λο-
 γισμῶν καὶ κοινῶν ἐνοιῶν ἀποδειχθήσεται· ἔστι γὰρ ὁ μὲν πατριάρ-
 χης κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας πάσης, οἱ δὲ λοιποὶ ἀρχιερεῖς μέλη, οὐδὲ
 ἔχουσι ἕκαστοι τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὡς κεφαλὴν ἕκαστον, πῶς οὖν οὐ
 γελοῖον τοῦτο μὲν μνημονεύεσθαι ζῶντας παρὰ τῶν ὑπηκόων, μέλη
 τῆς ἐκκλησίας ὄντας, ἀποθανόντων δὲ μὴ μνημονεύεσθαι τὸν πα-
 τριάρχην, τὴν κεφαλὴν τῆς ἐκκλησίας καὶ κεφαλὴν τῆς τῶν ὑπηκόων
 κεφαλῆς; εἶτα ἐκείνου πολλάκις οὐ μνημονεύουσι τινες ζητοῦντος μνη-
 μόσουον, ὃν φοβοῦνται, μὴ ποτε διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκείνων
 ἀκόντων λάβῃ, ὥσπερ γίνεται πολλάκις ἐν τισι τῶν ἀρχόντων τόπων,
 τινῶν ζητοῦντων μνημόσουον παρὰ τῶν πλησίον αὐτῶν πόλεων, καὶ
 διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν, ἀναβαλλομένων τοῦτο αὐτῶν, ἐνθα δὲ ἐστί
 τις ἄρχων καὶ κύριος καὶ ἐξουσίαν ἔχων, ὃ βούλεται, ποιῆσαι, πῶς
 ἔστι δίκαιον λέγειν εἶναι συνήθειαν μὴ μνημονεύεσθαι τοῦτον; ὅτι δὲ
 τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκκλησίας ταύτης ἔχω ἐγὼ, τοῦτο πρόδηλον, καὶ ὑμεῖς
 μαρτυροῦσθε, καὶ γὰρ ἐγὼ κρατῶ ταύτην νῦν, καὶ ἄδειαν ἔχω πάντα
 ποιεῖν καὶ πρόνοιαν διδόναι καὶ χειροτονίας ποιεῖν, καὶ πάντα τῇ
 ἡμετέρᾳ ἐξουσίᾳ ὑπόκειται· τὰ αὐτῆς, ἐγὼ δὲ ὁ ταῦτα δυνάμενος οὐκ
 ἔχω ἄδειαν καὶ ἐν αὐτῇ μνημονεύεσθαι; ἢ ἕως μὲν ὁ μητροπολίτης
 ζῇ, ἢ ὑμῶν κεφαλὴ, μνημονεύει τοῦ πατριάρχου, καὶ ἀδύνατόν ἐστιν
 ἄλλως γίνεσθαι, οὐδὲ γὰρ ἂν εἴη μητροπολίτης ὁ τοῦτο μὴ ποιῶν·
 ἐκείνου δὲ ἀποθανόντος οὐ μνημονεύειν ὑμᾶς ἐστί δίκαιον τοὺς ὑπο-
 τεταγμένους ἐκείνῳ, οὐ ἐκείνος ζῶν ἐμνήμόνουεν; ὁρᾶτε, πῶς καὶ ἀπὸ
 τῶν κανόνων καὶ ἀπὸ τῆς συνήθειας τῶν ἐκκλησιῶν ἀπασῶν καὶ ἀπὸ
 φυσικῶν λόγων καὶ κοινῶν ἐνοιῶν ἀποδείκνυται τοῦτο δίκαιον εἶναι
 καὶ κανονικόν; ἐγὼ διὰ τοῦτο ἔγραφα πρὸς ὑμᾶς εἰς πλάτος περὶ τού-
 του, ἵνα γινώσκητε ταῦτα καὶ λογισησθε, ὅτι οὕτω πρέπει ὅπερ γάρ

προεῖπον, αἰσχύνῃν λογίζομαι τοῦτο τῆς ὁμετέρας πατρίδος. ὅμεις δόξαν μεγάλην καὶ τιμὴν ἔπραπεν ἵνα ἔχητε, τοῦτο καὶ ἐγκαυχᾶσθαι ἔδει καὶ ἐγκαλλωπίζεσθαι τούτῳ, ὅτι ἄξιοι ἔστε ἀντι μητροπολίτου κεφαλὴν ἔχειν τὸν πατριάρχην καὶ αὐτοῦ μνημονεύειν, καὶ εἴπερ ἀφήρπασέ τις ὁμῶν τοῦτο, ἀδοξίαν μεγάλην ἔδει λογίζεσθαι ὁμᾶς τὸ πρᾶγμα καὶ ἀτίμιαν, λέγοντας, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι μνημονεύειν τοῦ πατριάρχου. ταῦτα λέγω πρὸς ὁμᾶς, οὐχ ὥς πατριάρχης μόνον καὶ ζητῶν τὸ ἡμέτερον δίκαιον, ἀλλὰ καὶ αὐτόθι, εἴπερ ἤμην Θεσσαλονικεὺς, εἴτε ἀρχιερεὺς, εἴτε ἐκκλησιαστικὸς, εἴτε τῆς πολιτείας ἄρχων, ταῦτα ἐμελλον λέγειν, ὅτι δίκαιά εἰσι καὶ ἀληθῆ καὶ κανονικά. ἀπὸ τοῦ νῦν οὕτω γενέσθω καὶ ἐν ταῖς καθολικαῖς ἐκκλησίαις καὶ ἐν τοῖς μοναστηρίοις καὶ ἐν ταῖς κοσμικαῖς ἐκκλησίαις πάσαις μνημονεῦσθω ἡ μετριότης ἡμῶν, καὶ μηδεὶς προβαλλέσθω τὴν προτέραν συνήθειαν. ἐγὼ πρὸς τοὺς ὁμετέρους ἐξάρχους ἐμελλον ἀναθήσειν, ἵνα γένηται τοῦτο, οὐδὲ γὰρ ἐβουλόμην γράφαι, ἵνα δὲ μάθητε ταῦτα πάντες, δέον ἔκρινα γράφαι. γινώσκετε δὲ, ὅτι τὸ παρὸν γράμμα ἐτέθη ἐν τοῖς κωδικίοις τοῦ ἱεροῦ χαρτοφυλακίου τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας εἰς δικαιοσιν αὐτῆς. ἄλλως οὐδὲν μὴδὲν γένηται. ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μεθ' ὁμῶν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ματίῳ ἰνδ. θ' †.

CCCIX. (6879—1371) maio. ind. IX.

*Georgius Perdica et Moyses Phacrasa nominantur ewarchi ecclesiae
Thessalonicensis.*

† Ἐνταλμα ἐξαρχικὸν τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι καὶ δικαιοφύλακι τῷ Περδίκῃ καὶ τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς κδρ Μωουσεὶ τῷ Φακρασῇ ἐπὶ τῇ διοικήσει τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης †.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν τὸ παρὸν ἀπολούουσα γράμμα καθίσταται δι' αὐτοῦ τὸν τε τιμιώτατον μέγαν σκευοφύλακα τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ δικαιοφύλακα, διάκονον κδρ Γεώργιον τὸν Περδίκην, καὶ τὸν τιμιώτατον ἐν μοναχοῖς, κδρ Μωουσῆν τὸν Φακρασῆν, τοὺς ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὺς υἱοὺς αὐτῆς, ἐξάρ-

χος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, οἵτινες καὶ ὑφείλουσι
 τὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος δίκαια κατέχοντες ἐν αὐτῇ ἐπιλαβέσθαι τῆς
 ἐκκλησίας ταύτης καὶ πάντων τῶν ὀθενδήποτε διαφερόντων αὐτῇ δι-
 καίων καὶ προνομίων καὶ διενεργεῖν μὲν ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως
 πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ δίκαια μετὰ τῆς προσηκούσης κανονικῆς καὶ
 νομίμου παρατηρήσεως καὶ ἀκριβείας, ὥστε μὴδὲν γενέσθαι παρὰ τὴν
 τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῶν φιλοσεβῶν νόμων διαταγὴν ἐπὶ τε ταῖς
 ἐκκλησιαστικαῖς, ἐπὶ τε ταῖς κοσμικαῖς ὑποθέσεσιν, ἔχοντας ἄδεια
 τοὺς βουλομένους ἀνάγεσθαι πρὸς ἱερωσύνην ἐξετάζειν κανονικῶς καὶ
 μετὰ τῆς δεούσης ἐρεύνης τε καὶ δοκιμασίας, παραπέμπειν πρὸς τινα
 τῶν εὐρισκομένων ἐκεῖ ἀρχιερέων, ὥστε χειροτονεῖσθαι παρ' αὐτοῦ,
 ἔτι τε ἀνακρίνειν καὶ ἐξετάζειν τὰς δεομένας ἐξετάσεως ὑποθέσεις
 ἐκκλησιαστικὰς τε καὶ κοσμικὰς τῶν τε κληρικῶν καὶ ἱερωμένων ἀν-
 των, πνευματικῶν τε καὶ μοναχῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅσοι τοῦ
 ἱερατικοῦ καταλόγου καὶ ὅσοι τοῦ κοσμικοῦ, βουλόμενοι παρὰ τῆς
 ἐκκλησίας τὴν τῶν ἰδίων ὑποθέσεων λαμβάνειν διόρθωσιν, ἐπιμελεῖ-
 σθαι τε καὶ φροντίζειν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν προσόντων αὐτῇ κτη-
 μάτων τε καὶ πραγμάτων καὶ λοιπῶν δικαίων καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον
 προκοπῆς καὶ ἀδείσεως αὐτῶν καὶ τῶν προσόδων προνοεῖσθαι καὶ τῶν
 εἰσοδημάτων αὐτῆς, ὑφειλόντων τῶν εὐρισκομένων ἐκεῖ ἐκκλησιαστι-
 κῶν ἀρχόντων καὶ λοιπῶν κληρικῶν, ἱερωμένων, πνευματικῶν, μονα-
 χῶν, τῶν τῆς πολιτείας ἀρχόντων καὶ παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ πλη-
 ρώματος τὴν προσήκουσαν ἀπονέμειν αὐτοῖς τιμὴν καὶ ἀγάπην καὶ
 ὑποταγὴν καὶ εὐπειθεῖαν, ἀκριβῶς εἰδότες, ὡς ἢ πρὸς αὐτοὺς γινο-
 μένη τιμὴ καὶ εὐκείθεια πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἀναφέρεται, μη-
 δενὸς ὄντος τοῦ ἐναντιουμένου αὐτοῖς τὸ σύνολον, ἐφ' οἷς ἂν ἔχωσι
 λέγειν καὶ πράττειν. εἰ δὲ τις ἀντιλέγειν αὐτοῖς πειραθεῖται καὶ ἀντι-
 πράττειν, εὐθὺν ὑποστήσεται κανονικῶς τὴν ἀξίαν παρὰ τῆς ἡμῶν
 μετριότητος, ὡς δι' αὐτῶν εἰς αὐτὴν ἀπειθήσας καὶ μὴ δεξάμενος,
 μηδὲ στέργων, ἅπερ αὕτη παρακαλεῖται. προσέσται τοίνυν αὐτοῖς εἰς
 ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος
 δι' ἀσφάλειαν.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
 τὸ μὴνὶ ματίφ ἰνδ. θ' †.

CCCX. (6879—1371) maio. ind. IX.

Hieromonachus Simeon abiurat errores Barlaam et Acindymi.

† Ἐγὼ Σουμεῶν ἱερομόναχος ἐπὶ εὐρισκόμενος μετὰ τοῦ χρηματίσαντος Μητροπολίτου Γάνου ἐκίνου εὐφρόνου καὶ ἐγὼ σὺν ἐκίνῳ, καὶ ἐδώξαζον τὰ τοῦ Βαρλαάμ καὶ Ἀκινδύνου δυσσευεῖ δόγματα, μετὰ δὲ ταῦτα ἀποβάλομοι τὴν κακοδοξίαν ταύτην, ἕστεργον καὶ εὐφρόνον καὶ ἐδώξαζον, ἅπερ ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησία στέργη καὶ φρονή· μὴ φθασας δὲ τότε δοῦνε τὴν ὁμολογίαν μου ἔγγραφον, ὑποκτέφθην νῆν παρὰ τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ὅτι πάλην φρονῶ τὰ τῶν κακοδώζον καὶ ἀθέτων ἐκίνον δόγματα, καὶ ἀπιτήθην δοῦνε ἔγγραφως τὴν περὶ τοῦτου ὁμολογίαν καὶ ἀναθεματίσας τοὺς ἑρετικοὺς ἐκίνους, ἧδι ὁμολογῶ ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου, ὅτι στέργω καὶ ὁμολογῶ καὶ ἀσκάζομε καὶ φρονῶ τὰ ὀρθὰ καὶ ὀγιτῆ δόγματα τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ ἀναθεματίζω τὸν Βαρλαάμ καὶ τὸν Ἀκινδόνον ἐκίνον καὶ πάντας τοὺς ὁμόφρονας καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶν, ὁμῶς ἀναθεματίζω καὶ πάσαν τὴν ἔρσει καὶ κακοδοξίαν αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλιαν ἐγένετο καὶ ὁ παρούσα μου ἔγγραφος ὁμολογία μ η ν ι . μ α τ ῖ φ ἰ ν δ . θ † .

† Συμεῶν ἱερομόναχος †.

CCCXI. 6843 (1334) novembri. ind. III.

Georgio Papatomano conferuntur iura patroni in ecclesia S. Demetrii.

† Καθ' ὀρισμὸν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, παραδέδοται παρ' ἡμῶν πρὸς τὸν οἰκτεῖον τῷ κραταίῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν ἀδθέντῃ καὶ βασιλεῖ, κῆρ Γεώργιον τὸν Πεκατωμένον, ὁ πλησίον τῶν οἰκημάτων αὐτοῦ τῶν περὶ τὴν πόρταν τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προδρόμου καὶ Βακτιστοῦ κατὰ τῶν Κονήγων διακείμενος πάνσεπτος ναὸς τοῦ ἐν μάρτυσι περιβοήτου μορβλότου καὶ θαυματουργοῦ ἀγίου Δημητρίου, ὡς μηδενὸς ἐν αὐτῷ κτητορικὸν δικαίον ἔχοντος, ὁ μετὰ τῆς περιοχῆς καὶ νομῆς αὐτοῦ, διὰ τὸ θεῖον ζήλον κινήθῃναι αὐτὸν καὶ αἰτήσασθαι ἐκχωρηθῆναι περιποιήσασθαι τὸν αὐτὸν τοῦτον ναὸν καὶ, ὡν ἂν αὐτῷ δέη, φροντίσειν ἀεὶ καὶ ἐπιμελεῖσθαι πάντων· ἐπιλήφεται τοιγαροῦν ἀπάρτι τοῦ ῥηθέντος πανόπτου

ναοῦ τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου ὁ τοιοῦτος Πεπαγωμένος, καὶ ἀκολούτως ἐν τούτῳ διενεργήσῃ πάντα τὰ δοκοῦντα αὐτῷ, συνοίοντα πρὸς βελτίωσιν καὶ σὺστασιν τοῦ τοιοῦτου ναοῦ, ἐπιμελῶς φροντίζων πρὸ παντὸς ἄλλου τῆς ἐν αὐτῷ ὑφειλούσης ἐκτελεῖσθαι ὑμνηδίας ὁμοῦ καὶ ἱεροτελεστίας καὶ τῆς ἀνηκούσης λοχνοκατίας, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἐτησίου τοῦ μεγαλομάρτυρος ἑορτῆς, καὶ ὡς ἂν ἀδιάλειπτον ἐν αὐτῷ διατελεῖται τὸ τῶν κραταιῶν καὶ ἁγίων ἀθροιστῶν ἡμῶν καὶ βασιλέων μνημόσυνον καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ τοῦ χριστιανικοῦ παντὸς ὀρθοδόξου σοστήματος, καὶ οὕτως ἵνα κατέχη τὸν τοιοῦτον ναὸν αὐτὸς τε καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ἀνεοχλήτως ἐκ παντὸς προσώπου καὶ μέρους καὶ πάντα ἀδιασειστως, ἔχοντες ἐπ' ἀδείας εἰσάγειν εἰς αὐτὸν ἱερέα, ὃν ἂν προέλωνται καὶ θέλωσι, πληρὴν μετὰ γνώμης τοῦ μέρους τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, τῇ καθολικῇ δεσποτείᾳ, ἐπισκέψῃ τε καὶ ἀνακρίσῃ ταύτης, ὑποκειμένον αὐτὸν τε τὸν ἱερέα καὶ τὸν τοιοῦτον ναόν. ἢ μέντοι λόγῳ κυβερνήσεως, ἐκκλησιαστικῇ συγκαταβάσει τε καὶ φιλανθρωπίᾳ, κατέχοῦσα νῦν τὸν αὐτὸν θεῖον ναόν, κορᾶ.... ἡ Ἀδινάτισσα διὰ τὸ φάλλειν ποτὲ ἐν αὐτῷ τὸν αὐτῆς θεῖον ἱερέα τὸν Μαγγανδέριον ἐκείνον ὑφείλει ἔχειν, μέχρι ἂν ἐν τῷδε τῷ βίῳ περιῆ, ὅσον ἄρα καὶ εἶχε πρότερον ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ τοιοῦτου ναοῦ. ἐπὶ τούτοις γὰρ καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γεγονός γράμμα τῷ ρικεῖν τῷ κραταιῷ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν ἀθρόνῳ καὶ βασιλεῖ, κδρ Γεωργίῳ τῷ Πεπαγωμένῳ, καὶ παντὶ τῷ μέρει αὐτοῦ ἐπιδέδοται εἰς ἀσφάλειαν.

† Μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. τρίτης, ἔτους 5ω τεσσαρακοστοῦ τρίτου. εἶχε καὶ ὑπογραφήν ὁ σακελλίου τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας καὶ σκευοφύλαξ τοῦ εδαγοῦδος βασιλικοῦ κλήρου Καλὸς διάκονος ὁ Τρικανὰς †.

CCCXII. 6879 (1371) maio. ind. IX.

Patriarcha decernit, monasterium a monacho Callisto Angelicudae apud Melenicum conditum esse patriarchale.

† Σιγίλλιον πατριαρχικὸν ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ περὶ τὸν Μελένικον ἀνεγερθέντι παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κδρ Καλλίστου τοῦ Ἀγγελικουόδη †.

† Φθάνει δῆπου καὶ τοῦτο τοῖς ἱεροῖς κανόσι κάλαι προτεθε-
 σπισμένον, τὸ ἐξεῖναι δηλαδὴ τοῖς βουλομένοις φροντιστήρια καὶ θεῖους
 οἴκους ἀνεγείρειν ἐπὶ τῶν ἑκασταχοῦ μητροπόλεων καὶ τούτους μὴ
 ὑπάγειν τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν ἐν αὐταῖς προέδρων, ἀλλ' ἀξιούν τελεῖν
 αὐτοὺς ὑπὸ τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχει διὰ τῶν κατ' ἔθος γινομένων
 ἐν αὐτοῖς σταυροπηγίων καὶ μηδαμῇ τοὺς τῶν πόλεων μητροπολίτας
 καὶ προέδρους μνήμην ἔχειν τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἐν ταῖς ἱεροτελεστι-
 αῖς ταῖς ἐν αὐτοῖς δῆπου τοῖς ναοῖς καὶ τοῖς φροντιστηρίοις γινομέ-
 ναις· καὶ γοῶν ἀρχαίου ὄντος τούτου δὴ τοῦ ἔθους καὶ κανονικοῦ,
 δόξαν ἤδη καὶ τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς κδρ Καλλίστῳ τῷ Ἀγγελι-
 κούδῃ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ οἰῶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐκ βά-
 θρων ἀνεγείραι θεῖον καὶ σεβάσιμον ναὸν ἐν τοῖς κατὰ τὸν Μελενίκον
 μέρεσιν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ καθίσματι, ἔπειτα τοῦτον θεοῦ βουλομένο
 ἀποκαταστήσαι καὶ εἰς ἀνδρῶν μονόδιον, μὴ μέντοι ὑποκεισθαι τῇ
 ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Μελενίκου, ἀλλ' εἶναι πατριαρχικὸν καὶ μνημο-
 νεύεσθαι τὸν κατὰ καιρὸν τοὺς τῆς ἐκκλησίας οἴκας ἰθύνοντα οἰ-
 κουμένικόν πατριάρχην, διδόναι τε ἐτησίως καὶ πρὸς τὸν διέκοντα τὰ
 ἐκεῖ πατριαρχικὰ ἐξαρχικά δίκαια τὸ σὺνθηδες ἅπαν κανονικόν, κάν-
 τεῦθεν ἐδέησε προβῆναι ἐπὶ τούτῳ καὶ γράμμα σιγίλλιῶδες τῆς ἡμῶν
 μετριότητος τούτῳ τῷ κδρ Καλλίστῳ καὶ τοῖς ἐνασκουμένοις τῷδε
 τῷ μονοδίῳ, ὥστε εἶναι τοῦτο κατὰ τὸ διηγεκὲς εἰς τοὺς ἐξῆς χρό-
 νους πατριαρχικόν. ἡ μετριότης ἡμῶν, τὸ παρὸν ἀπολούσα σιγίλλιῶ-
 δες γράμμα, παρακελεύεται ἐν ἀγίῳ πνεύματι, εἶναι καὶ εὐρίσκεσθαι
 τοῦτο δὴ τὸ μονόδιον καθ' ἑαυτὸ ὡς πατριαρχικόν κατὰ τὸ ζήτημα
 καὶ τὴν βούλησιν τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κδρ Καλλίστου, καὶ
 μηδαμῶς ἔχειν ἡντινοῦν ἀνάκρισιν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς προεδρεῦ-
 εῖν λαχόντων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Μελενίκου, μήτε μὴν τινας
 τῶν τοῦ κλήρου ταύτης εἰσέρχεσθαι ἐν αὐτῷ, καὶ ἀπαιρεῖν οἰασθῆ-
 τινας ἀπαιτήσεις καὶ ζημιοῦν αὐτὸ, ἀλλὰ τοῦτο καὶ μόνον ἔχειν τὸν
 Μελενίκου ἐν τῷ τοιοῦτῳ καθίσματι δίκαιον. τὸ μνημονεύεσθαι ἐν
 τῷ ἐκείσε ὄντι παλαιῷ ναῷ τοῦ ἐν ἀγίοις παμμάκαρος καὶ θαυμα-
 τουργοῦ Νικολάου, καὶ ἕτερον οὐδὲ ἐν, οὐ μὴν δὲ καὶ εἰσέρχεσθαι ἢ
 τὸν μητροπολίτην ἐν αὐτῷ ἢ τινὰ τῶν τοῦ κλήρου διὰ τὴν αἰτίαν
 ταύτην τοῦ μνημοσύνου καὶ ἀπαιτεῖν δίκαια καὶ εἶναι καταμονὴν ἐν
 αὐτῷ καὶ κατατρίβειν αὐτὸ, ἀλλὰ τοῦτο καὶ μόνον ἔχειν τὸ μνημό-

σνον αὐτοῦ ἐν τῷ δηλωθέντι καλαιῶ ναῶ, ὡς εὐρεθέντι ἐν τῷ τοιοῦτω καθίσματι πρότερον καὶ ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Μελενίκου τελοῦντι, ὀφειλομένως ἐνεργουμένου καὶ ἀποδιδόμενου τοῦ πατριαρχικοῦ μνημοσούου ἐν τῷ δηλωθέντι μονυδρίῳ, τὰς γε μὴν διορθώσεις τῶν φυχικῶν σφαλμάτων ποιεῖτω ὁ εὐρισκόμενος κατὰ καιροῦς ἔξαρχος, καὶ διορθοῦσθω κανονικῶς. ἐπεὶ δὲ ἐζήτησεν ὁ τοιοῦτος τιμιώτατος ἐν μοναχοῖς κῆρ Κάλλιστος καὶ ἐδεήθη τῆς ἡμῶν μετριότητος καταγραφῆναι ἐν τῷ παρόντι αὐτῆς σιγιλλίῳ καὶ εὐ κέκτηται κτήματα δι' ἐπίσκεψιν καὶ κοβέρνησιν καὶ προμήθειαν τῶν μετ' αὐτοῦ μοναχῶν, ἄτινά εἰσιν· ἀμπέλιον, ὅπερ ἔδωκεν ὁ Τρεάτζος τῷ μονυδρίῳ περὶ τὸν τόπον εὐρισκόμενον τὸν καλούμενον Μάλεσταν, ἕτερον ἀμπέλιον περὶ τὴν Βιτζάγκλαβαν, ὅπερ ἔδωκεν ὁ Υἱέρπορος, ἕτερον ἀμπέλιον καὶ ζσογηλατεῖον εὐρισκόμενα περὶ τὸν τόπον τῆς Κορμεῖστης, ἅπερ ἔδωκεν ὁ εὐτοχεστάτος δεσπότης Σερβίας ὁ Οὐγκλεσης. ἐζήτησε δὲ τοῦτο, ὡς ἂν ἀναφαίρετα καὶ αὐτὰ ταῦτα καὶ ἄλλα, ὅσα ἂν δοθεῖν πρὸς τὸ μονύδριον, καὶ ἀναπόσπαστα καθάπαξ διατηρῶνται ἀπ' αὐτοῦ· τῇ παρακλήσει καὶ ταύτῃ προσχοῦσα ἡ μετριότης ἡμῶν παρακελεύεται αὐθις, ὡς ἂν ἔχη καὶ ταῦτα τὸ δηλωθὲν μονύδριον κορίως καὶ δεσποτικῶς καὶ ἀναφαιρέτως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα μήτε παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῆν περιζωσμένων ἰσχυρῶν ἀρχιερέων δηλονότι καὶ ἱερέων καὶ κληρικῶν, μήτε παρὰ τῶν τὰ κοσμικὰ καὶ δημόσια ἐνεργούντων τὴν τυχοῦσαν εὐρήσον ποτὲ τῶν καιρῶν διενόχλησιν καὶ ἐπήρειαν ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ νομῇ καὶ δεσποτείᾳ καὶ κυριότητι τούτων ἀπάντων, ὃ γὰρ ἐνοχλήσων αὐτῷ ἢ ἀφαιρήσων τι, ἀφ' ὧν τὸ τοιοῦτον μονύδριον κέκτηται ἢ εἰς τὸ ἐξῆς προσκτήσεσθαι μέλλει κτημάτων καὶ ἄλλων δικαιωμάτων καὶ προνομίων, ὁποῖος ἂν καὶ εἴη ὁ τοῦτο τολμήσων, εἴτε τοπικὸς ἀρχιερεὺς ἢ κληρικὸς ἢ ἄρχων ἢ καὶ δημόσιος, ἴστω, ὡς ἐνοχος ἔσται τῷ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπιτιμίῳ τοῦ ἀφορισμοῦ, ὡς ἱερόσολος ἀντικρυς κριθήσεται, ἐπειδὴ ὁ ἀποσπᾶν καὶ ἀφαρπάξαι πειρώμενος τὰ τῷ θεῷ ἅπαξ ἀνατεθέντα καὶ ἀφισρωθέντα τοῖς τῶν ἱεροσούλων ἐπιτιμίοις ὑπόκειται. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πᾶν, ὅπερ ἂν βουληθεῖη ποιήσῃ ἐν αὐτῷ ὁ τιμιώτατος οὗτος ἐν μοναχοῖς κῆρ Κάλλιστος, ἀφορῶν εἰς οὐσασιν καὶ βελτίωσιν αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ πνευματικῆν ἐπίδοσιν τε καὶ προκοπὴν, τὸ στέργον ἔχειν ὀφείλει καὶ παντελῶς ἀπαρτεγχεῖρτόν τε καὶ ἀκατάλυτον. ἐπὶ τούτῳ γὰρ γεγονὸς καὶ τὸ

παρὸν σιγίλλιδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀνετίθη τῷ δηλωθέντι μοναδρίῳ εἰς διηνεκὴ τὴν ἀσφάλειαν καὶ βεβαίωσιν. ἐν μηνί ματίῳ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Φιλόθεος, ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

CCCXIII. 6877 (1369) maio. ind. VII.

Patriarcha declarat, Moysen Phacrasam posse ordinari sacerdotem.

† Σιγίλλιον γεγονὸς τῷ τιμιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς κδρ Μωρσει τῷ Φακρασῷ ἐπὶ τῇ ἀθώσσει αὐτοῦ †.

† Ἐφθασε μὲν πρό τινων ἤδη χρόνων εἰς ἀκοὰς ἐλθεῖν τοῦ πρό ἡμῶν πατριάρχου λαλούμενα ἐγκλήματά τινα κατὰ τοῦ μοναχοῦ Μωρσέος τοῦ Φακρασῷ, ὅτε μηδαμῶς ἐξετασθέντων τούτων ὥστε φανερωθῆναι, εἰ ἀληθῶς ἔχουσιν ἢ τοῦναντίον, ἔγραφεν ἐκεῖνος πρὸς τὸ Ἅγιον Ὅρος τὸν Ἄθω, ἵνα μὴ προβιβασθῇ εἰς ἱερωσύνην οὗτος, καὶ βουλόμενος οὗτος ἀναδραμεῖν εἰς ἐκεῖνον καὶ ἀνενεγκεῖν ταῦτα καὶ μαθεῖν παρ' ἐκείνου, διὰ τίνα τὴν αἰτίαν πρὶν ἂν ἐξετασθῇ κατεδικάσθῃ, ἐπεὶ συντόμως ἐξ ἀνθρώπων ὁ πατριάρχης ἐγένετο, οὐκ ἔχων οὗτος, ὅ τι καὶ δράσειεν, ἐξ ἀνάγκης ἐκδόθητο σιωπῶν. τῆς ἡμῶν δὲ μετριότητος κρίμασι θειοτέροις ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν τῆς πατριαρχίας ἐπανελθούσης θρόνον, ἀναδραμὼν οὗτος εἰς αὐτὴν ἀναφέρει περικαθῶς τὰ τοιαῦτα καὶ διηγείται μὲν, ὅπως οὐδαμῶς πρὸς βουλήσεως ἦλθεν αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην ζητῆσαι, ἀλλ' οὕτω συνήθως ἐν τῇ μεγάλῃ διατρίβῳ Λαύρα καὶ μηδὲν ὄλωσ περι τούτου λαλῶν, ἐρήμην ἐξαίφνης ἀκούει τὴν καταδίκην παρὰ τοῦ πρό ἡμῶν πατριάρχου· ὡς ἂν οὖν τὸν αὐτῷ προστριβέντα μῶμον ἀπορρίψῃ ἀνέδραμεν ἕως ἡμῶν, δεῖται δὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὡς ἂν ἐξετάσει δοῦσα τὰ κατ' αὐτὸν μάθη, ὅποιά ποτ' ἐστὶ τὰ λαλούμενα. ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχεν, ὅ τι καὶ πράξειεν ἢ μετριότης ἡμῶν, μηδαμῶς φαινομένων κατηγόρων, μηδ' ἔπωσιτοῦν περι τούτου λεγόντων, γραφὴν αὐτῆς ἀπολύει, ὥστε τὸν εἰδῶτα τι κατ' αὐτοῦ ἐντὸς διωρίας ἐξ μηνῶν ἔχειν τόπον κατηγορίας, ὡς ἂν ἀναδραμῶν

πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα εἶπε τοῦτο καὶ ἀποδείξει διὰ μαρτύρων. ἀλλὰ καὶ τῆς διωρίας ταύτης παρελθούσης ὁμοίως ἦν ἄδηλον τὸ κατ' αὐτῶν, μηδενὸς λέγοντός τι, τοῦ δὲ καλογήρου τῆς ἡμῶν μετριότητος δεήσαν ἀπελθεῖν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἀναθείσης αὐτῷ ταύτης τὴν περὶ τούτου ἐξέτασιν, ἐπεὶ συνάξεως γενομένης ἐν τῇ ἱερᾷ Λαύρᾳ καὶ πάντων ἀκαιτηθέντων διὰ γραφῆς ἡμετέρας ἐξαιρεῖν ὅσον γινώσκουσι κατ' αὐτοῦ τὸ σύνολον, ἀναφοραὶ πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα πέμπονται τοῦ τε τιμιωτάτου καθηγουμένου τῆς ἱερᾶς Λαύρας καὶ λοιπῶν ἀξιολόγων ἀνθρώπων, ἀνέγκλητον τὸν ἄνθρωπον μαρτοροῦσαι, καὶ μηδαμῶς εἰδέναι τούτους, τί τὸ κωλδον αὐτῶν εἰς ἱερωσύνην προβῆναι· ἔπειτα καὶ πρὸς τὸν πνευματικὸν αὐτοῦ πατέρα μετ' ἐπιτιμίου ἀφορισμοῦ γραφάσης τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὥστ' ἐξεπεῖν, ὅσα γινώσκει κατ' αὐτοῦ, ἀντέγραψε καὶ ἐκεῖνος, καὶ ὅσα ἔλεγεν, οὐδόλως ἦσαν ἐμπροδίζοντα τοῦτον εἰς ἱερωσύνην ἀναχθῆναι. μετὰ ταῦτα πάντα ζητήσας οὗτος ὁ κῆρ Μωυσῆς ἐξομολογήσασθαι τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοχῶν τῆς δεήσεως καὶ ἐξομολογησάμενος ἅπαντα, ὅσα αὐτῷ πέπρακται παιδιόθεν, οὐδὲν εἶπεν ἄφ' ὧν ἐξομολογήσατο τῶν κωλομένων τὴν ἱερωσύνην. διὰ ταῦτα τὸ παρὸν ἀπολόουσα σιγγιλιῶδες γράμμα ἢ μετριότης ἡμῶν ἔχει αὐτῶν ἀνεύθυνον πάντη καὶ ἀνέγκλητον, ὥστε μηδὲν αὐτῷ ἐμποδῶν γενέσθαι πρὸς τὴν ἱερωσύνην, ὡς διὰ πολλῶν ἐξετασθείσης τῆς κατ' αὐτῶν ὑποθέσεως καὶ μηδενὸς ἐλλείποντος τῶν δεόντων γεγονέναι, ὥστε ἀνέγκλητον εὑρεθῆναι καὶ καθαρόν· ὅτε δεήσει τοιγαροῦν, καὶ γενήσεται χρεία, χειροτονηθήσεται ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως, παρὰ μηδενὸς εὑρίσκων τὴν τοχοῦσαν διενόχλησιν. συγχωρεῖ δὲ αὐτῶν ἢ μετριότης ἡμῶν καὶ εἰς ἅπερ αὐτῷ ἐξομολογήσατο, ἅτινα οὐκ ἦν ἐμπόδιον εἰς ἱερωσύνην, καὶ ἐπέχεται αὐτῷ σωτηρίαν φυγικὴν καὶ ἄλλο πᾶν ἀγαθόν. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται αὐτῷ δὴ τῷ διαληφθέντι κῆρ Μωυσεὶ καὶ τὸ παρὸν σιγγιλιῶδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ μῆνα μείον τῆς ἐνισταμένης ἐβδόμης ἰνδικτικῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ μο ἐβδόμου ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· Φιλόθεος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἴκου μενικὸς πατριάρχης †.

In margine adscripta sunt haec:

† Ἀπηλείφθη ὡς φευδῆς ἢ λεγομένη αἴτη ἀθέωσις, ὅτι ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης κ̅βρ Κάλλιστος καλῶς διέγνω, μὴ προβῆναι αὐτὸν εἰς ἱερωσύνην. ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ αἴτη φευδῆς ἦν· ὑπερ γάρ τὰ τεσσαράκοντα ὧν καὶ εἰς ἱερωσύνην ἐλθεῖν σκουδάζων, εἰ ἐβόλετο, ἐκεῖνα καὶ ἐξομολόγησατο, ὑπέκροφε γάρ, ὅτι τὸ μοναδικὸν ἀπεδύσατο σχῆμα καὶ κατὰ κοσμικοὺς διήγε, καὶ ὅτι ἄμοσε, μηδέποτε ζητησαὶ ἱερωσύνην, ἵνα τὰ ἄλλα πάντα διὰ τὸ πλήθος ἐδάσωμεν †.

CCCIV. (6880—1371) octobri. ind. X.

Professio fidei monachi Xenophontis, abiurantis Barlaam et Acindyni ortores.

Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς κ. τ. λ.

† Ἐπεὶ δὲ ὑπεκτετέθη κατὰ τινων εἰσεβῶν, ὅτι οὐ φρονῶ καὶ ἐγώ, ἄπερ ἡ τοῦ θεοῦ ἀγία ἐκκλησία καὶ φρονεῖ καὶ δοξάζει, ἀλλὰ τὰ τοῦ Βαρλαάμ καὶ τοῦ Ἀκινδύνου δυσσεβῆ δόγματα, καὶ τοῦτο ἀνενεχθέντος τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη καὶ αὐθέντῳ, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῳ, παρέστην καὶ αὐτὸς καὶ ὁμολόγησα, ὅτι καὶ ἐφρόνου καὶ φρονῶ, ἄπερ ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀγία ἐκκλησία καὶ φρονεῖ καὶ κηρύττει, καὶ ἀκητήθη δοῦναι ταύτην μοῦ τὴν ὁμολογίαν ἐγγράφως· ἤδη ὁμολογῶ ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ αὐθέντου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι στέργω καὶ ὁμολογῶ καὶ ἀσπάζομαι καὶ φρονῶ τὰ ὀρθὰ καὶ ὀγιῆ δόγματα τῆς ἀγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας, καὶ ἀναθεματίζω τὸν Βαρλαάμ καὶ τὸν Ἀκινδόνον καὶ πάντας τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶν, ὡσαύτως ἀναθεματίζω καὶ πᾶσαν τὴν αἴρεσιν καὶ κακοδοξίαν αὐτῶν, καὶ εὐχομαι μετὰ ταύτης μοῦ τῆς ὁμολογίας ἀπελθεῖν καὶ τῷ τοῦ Χριστοῦ μοῦ βήματι παραστήναι. καὶ εἰς τὴν περὶ τοῦτου ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μοῦ ἔγγραφος ὁμολογία, μὴ νι ὀκτωβρίῳ ἰνδ. δεκάτης †.

† Ὁ Ξενοφὸν μοναχὸς †.

CCCXV. (6879—1371) 31. maii. ind. IX.

Decisio synodalis de restituendis fundis ecclesiae Methymnae.

† Φθάνει πρό τινος ἤδη καιροῦ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Μηθύμνης καὶ ὑπερίτιμος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῶς, παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν ἱεράς καὶ μεγάλης συνόδου χειροτονηθεὶς ἀρχιερεὺς τῆς ἐκκλησίας ταύτης· ἐπεὶ δὲ ταύτην καταλαβὼν εὗρεν ἔρημον ταύτην καὶ στερομένην τῶν ἰδίων κτημάτων κατεχομένων παρὰ τῶν κληρικῶν ἀμετόχως καὶ παρὰ πάντα δικαίου λόγον πρόφασιν ἐδρισκόντων τοὺς προτέρους ἀρχιερεῖς τῆς ἐκκλησίας ταύτης, οἵτινες ἀπεχαρίζοντο πρὸς τοὺς προγόνους καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῶν ταῦτα, καὶ διὰ τὸ λανθάνειν τὴν ὄψεσιν καὶ τὴν χάριν, καὶ σικιὰν τινα τέλους διήθεν ὑπὲρ αὐτῶν ἐποίουν, καὶ βουλομένων κατὰ διαδοχὴν κατέχειν ταῦτα ὡς ἐκείνοι, μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ τοῦ πρωτονοταρίου τῆς ἐκκλησίας ταύτης πατήρ, ὁ Οἰκονόμος ἐκεῖνος, ἀφαρκάσας τὰ πλεῖω τῶν κτημάτων καὶ κρείττω, οὐτείνος τὸ χρεῶν λειτουργήσαντος οὗτος ὁ υἱὸς ἐκεῖνου πάντων ἐγκρατῆς γεγονῶς ἀμετόχως ἀποστερεῖ τῶν ἰδίων κτημάτων αὐτὴν. καὶ πολλοὺς σπουδάσας ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Μηθύμνης εἰς τοῦτο, ὥστε ἐπανασώσασθαι τῇ ἐκκλησίᾳ τὰ κτήματα καὶ μὴ παντελῶς περιλειφθῆναι ἐστερημένην καὶ ἐνδεᾶ, τοὺς μὲν τῶν κληρικῶν εὗρε καταπειθεῖς ἀπολύσαντας τῇ αὐτοῦ παραινεῖσει, ἅπερ κατεῖχον, τῶν δὲ λοιπῶν μὴ βουλομένων, ἀλλὰ δυναστεία χρωμένων καὶ μάλιστα τοῦ πρωτονοταρίου, ἐδεήθη ὁ μητροπολίτης τῆς ἡμῶν μετριότητος τυχεῖν συνοδικῆς αὐτῆς διαγνώσεως καὶ βοηθείας· αὕτη συνδιασκεψαμένη τῇ περὶ αὐτὴν ὁμηγύρει τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερίτιμων, τὸ παρὸν ἀπολύει συνοδικὸν σιγιλλιῶδες γράμμα, δι' οὗ καὶ παρακελεύεται κατὰ τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων διαταγὴν, ἐπανασωθῆναι τὴν ἐκκλησίαν τὰ κτήματα αὐτῆς, ὅσαπερ ἔφθασαν οἱ πρότερον ἀρχιερεῖς δοῦναι πρὸς τινὰς τῶν κληρικῶν· εἰ γὰρ καὶ γράμματα ἐκείνων προτείνουσιν εἰς δικαίωσιν, ἀλλ' οὐδεὶς τῶν ἀρχιερέων ἔχει ἄδειαν διδόναι εἰς τελείαν δεσποτείαν καὶ διακατοχὴν τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀκίνητα κτήματα, ἀλλὰ μέχρι μὲν ὅλης τῆς ζωῆς αὐτοῦ στέργει τὸ γινόμενον παρ' αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὸν αὐτοῦ θάνατον ἐπαναστρέφονται πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, τοῦτο

διακελευομένων και τῶν ἱερῶν κανόνων και τῶν φιλοσεβῶν νόμων. ταῦτα μὲν ὀφείλει στέρξειν και ὁ πρωτονοτάριος και ἀπολοῦσαι, ἄπερ κατέχει τῆς ἐκκλησίας κτήματα ὡς ἀπὸ διαδοχῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, και ἔχειν ἐκεῖνα μόνα, ἄπερ ἂν διακρίνοι ὁ μητροπολίτης δοῦναι αὐτῷ, εἴπερ ἄρα και διακρινεῖ, ὁμοίως και οἱ λοιποὶ κληρικοὶ ὀφείλουσιν ἐμμένειν πᾶσι και μόνοις τοῖς δοθεῖσιν αὐτοῖς χάριν κληρικᾶτων, τὰ δὲ λοιπὰ ἀπολοῦσαι, ὥστε πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἀντιστραφήναι· ἀλλὰ οὐδὲ ἀπὸ τούτων, ἄπερ εἰς τὰ ἴδια κληρικᾶτα ἔχουσι, ἔξουσιν ἐκ' ἀδείας ποτὲ ἀποχαρίζεσθαι πρὸς τινα ἢ λεγατέουσιν ἢ εἰς προέτα διδόναι, ἀλλ' ἐν μόνῃ τῇ ζωῇ αὐτῶν ἔσονται κατέχοντες ταῦτα, μετὰ δὲ τὸν αὐτῶν θάνατον ἐπαναστρέφονται και αὐτὰ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὥστε ἀπὸ τούτων διδόναι τὸν μητροπολίτην πρὸς τοὺς ἐτέρους κληρικοὺς τοὺς ἀναγομένους και προκόπτοντας. ταῦτα μὲν οὖν ὀφείλουσιν ἄπαντες σὲ τῆς εἰρημένης ἐκκλησίας κληρικοὶ στέρξειν και τούτοις ἐμμένειν, ἄπερ συνοδικῶς παρακελεύεται ἡ μετριότης ἡμῶν· εἰ δὲ τις και μετὰ τὴν παροῦσαν παρακέλευσιν ἀντιλέγειν πειραθεῖται και ἀντιπράττειν και ἀνθίστασθαι, τῷ παρ' ἡμῶν συνοδικῷ ἐπιτιμίῳ τοῦ ἀφορισμοῦ καθυποβληθήσεται, ὁποῖος ἂν εἴη. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλωται και τὸ παρὸν συνοδικὸν σιγυλλῶδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπὶ τῷ προσεῖναι τῇ ἀγιωτάτῃ τῆς Μηθόμνης ἐκκλησίᾳ εἰς τοὺς ἐξῆς και διηνεκεῖς χρόνους δι' ἀσφάλειαν, παρακελευομένης και τοῦτο, ὡς εἴπερ εἰσὶν οἱ τῶν κληρικῶν διάδοχοι και αὐτοὶ κληρικοὶ και ὀηρησίαν διδόντες τῇ ἐκκλησίᾳ, ὀφείλουσιν και οὗτοι κληρονομεῖν τὰ τῶν γονέων κληρικᾶτα και κατέχειν αὐτὰ, ὥσπερ και ἐκεῖνοι· εἰ δὲ οὐκ εἰσὶ κληρικοὶ, τότε ὀφείλουσιν ἀντιστρέφειν τὰ κτήματα κατὰ τὴν παροῦσαν παρακέλευσιν τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀπολοῦθαισιν εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν †.

† Ἀπελύθη τῇ λα'. εἶχε και διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς· μηνὶ μαῖου ἰνδ. θ' †.

CCCXVI. (6880—1371) octobri. ind. X.

Promissio sacerdotis Georgii Panormeni.

† Ἐγὼ Γεώργιος ἱερεὺς ὁ Πανορμηνὸς ποιῶ τὴν παροῦσαν μου ὑπόσχουσιν ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν ἀδθέντου και δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, και λέγω και ἀσφαλίζομαι, ὅτι ἐὰν ἀνα-

φανῆ ποτε μετὰ ἐξετάσεως, ἵνα εἰσέλθω εἰς καπηλεῖον ἢ ἵνα κλέψω τὸ τυχόν, καθὼς κατηγοροῦσί μου τινές, ὅτι ποιῶ, ἵνα καταδικάζωμαι, καθὼς οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες παρακελεύονται, ἢ ἐὰν ποιήσω ἕτερόν τι ἀπειρημένον τοῖς ἱεροῖς κανόσι. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροδοῦ μου ὑπόσχεσις μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. δεκάτης †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Γεώργιος ὁ Πανορμηθὸς βεβαιῶν ὑπέγραφα †.

CCCXVII. (6879—1371). 11. augusti. ind. IX.

Patriarcha confert metropolitae Sugdaeae Galitam et iura patriarchalia eu-randa in ecclesia Gothicae (τὴν Ἰαλίταν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν πάντα καὶ ὅσα ἐν τῇ ἐνόρῳ τῆς Γοτθίας πατριαρχικὰ δίκαια).

CCCXVIII. Sine anno.

Litterae Casimiri regis Lachiae ad patriarcham de metropolita Galitsae.

† Πιττάκιον τοῦ κράλη τῆς Βλαχίας, τοῦ Καζημήρου, πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, δι' ὅπερ καὶ ὁ ἐκείθεν ἐπίσκοπος ἐλθὼν κθρ Ἀντώνιος εἰς μητροπολίτην Γαλίτζης φήψω τῆς ἱεραεὶ καὶ θείας συνόδου προεβιβάσθη †.

† Πρὸς τὸν πρωτόθρονον πανισιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως οἰκουμενικῆς συνόδου προσκύνημα καὶ πολλὸς δαρμὸς τοῦ προσώπου ἀπὸ τὸν οἶόν σου, τὸν κράλην Καζήμηρον τῆς γῆς τῆς Λαχίας καὶ τῆς Μικρᾶς Ῥωσίας καὶ ἀπὸ τοὺς ῥηγάδας τῆς Ῥωσίας, οἵτινες εἰς τὴν ἑὼν χριστιανῶν πίστιν πιστεύουν, καὶ ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας τῶν Ῥώσων πολλὸς δαρμὸς τῶν μετώπων ζητοῦμεν παρὰ σου τοῦ ἡμετέρου ἀρχιερέως· πᾶσα γῆ φθείρεται νῦν ἄνευ νόμου, ὅτι ὁ νόμος χαίνεται· ἐξ αἰῶνος αἰῶνων μητρόπολις ἠκούετο ἡ Γάλιτζα εἰς πάντα τὰ μέρη, καὶ θρόνος ἦν μητροπόλεως ἐξ αἰῶνος αἰῶνων πρῶτον ἦν μητροπολίτης τῆς ὁμῶν ἐδλογίας ὁ Νίφων, δεύτερος μητροπολίτης ὁ Πέτρος, τρίτος μητροπολίτης ὁ Γαβριήλ, τέταρτος μητροπολίτης ὁ Θεόδωρος, οἱτοὶ πάντες ἦσαν εἰς αὐτὸν τὸν θρόνον τῆς Γαλίτζης,

ἦσαν συγγενεῖς οἱ ῥηγάδες τῆς Ῥωσίας ἡμέτεροι, καὶ οὗτοι οἱ ῥηγες διέβησαν τῆς Ῥωσίας, καὶ ἡ γῆ χήρα ἦν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπέβησαν ἰγώ, ὁ κράτης τῆς Λαχίας, τὴν γῆν τῆς Ῥωσίας. καὶ νῦν, ἄγιε πάτερ πατριάρχα τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ζητοῦμεν παρὰ σοῦ τοῦ ἡμετέρου ἀρχιερέως, ὅτι μὲ τοῦ θεοῦ τὸ ἔλεος καὶ τὴν ὑμῶν εὐλογία καὶ μετὰ τῶν ἡμετέρων ῥηγάδων καὶ ἀρχόντων ἐκλεξάμεθα ἄνθρωπον ἄξιον, καλὸν, καθαρὰς πολιτείας καὶ τεταπεινωμένης καρδίας, τὸν ἱερώτατον ἐπίσκοπον Ἀντώνιον, εἰς τοῦτο εἰς τὴν ὑμέτεραν εὐλογία καὶ διὰ τὸν θεὸν καὶ δι' ἡμᾶς καὶ τὰς ἁγίας ἐκκλησίας, ἵνα ἐγένετο ἡ εὐλογία σας καὶ ἐπάνω τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ὁ θρόνος τῆς τοιαύτης μητροπόλεως, χειροτονήσατε μητροπολίτην τὸν Ἀντώνιον, ἵνα μὴ ὁ νόμος χαθῆ τῶν Ῥώσων, ἵνα μὴ καταλοθῆ· εἰ δ' οὐ γενήσεται τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ καὶ ἡ εὐλογία σας τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, μετὰ ταῦτα μηδὲν λοκίσθε καθ' ἡμῶν· ἡ ἡμῶν ἀνάγκη ἔσται εἰς τὴν τῶν Λατίνων πίστιν βαπτίζειν τοὺς Ῥώσους, εἰ οὐκ ἔστι μητροπολίτης εἰς τὴν Ῥωσίαν, διότι ἡ γῆ οὐ δύναται εἶναι ἄνευ νόμου †.

CCCXIX. 6879 (1371) maio. ind. IX.

Synodus episcopo Antonio confert metropolim Galitzas et per adiunctionem episcopatus Cholmen, Turobum, Peremusthlin et Volodimirum.

† Πράξις συνοδικῆ ἐπὶ τῷ ἀπὸ τῆς Μικρᾶς Ῥωσίας ἐλθόντι ἐπισκόπῳ κδρ Ἀντωνίῳ μετατεθέντι εἰς μητροπολίτην Γαλιτζης †.

† Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Γαλιτζης ἐκ πολλῶν ἤδη χρόνων γνησίου χηρευούσης ἀρχιερέως, ἐπεὶ ἀναγκαῖον ἦν προστήσασθαι ταύτης μητροπολίτην ἐπὶ διδασκαλίᾳ τῶν θείων τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν καὶ τῇ ἐντεῦθεν αὐξήσει καὶ ἐκιδώσει τοῦ χριστωνύμου λαοῦ, ἔδοξε τῇ ἡμῶν μετριότητι ἅμα τῇ περὶ αὐτὴν ἱερᾷ καὶ θείᾳ συνόδῳ συνδιασκεφάμενῃ ψηφίσασθαι ἀρχιερέα εἰς τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην μητρόπολιν Γαλιτζης, καὶ ἐπεὶ οἶκθεν ἐλθὼν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος κδρ Ἀντώνιος, χρόνον πολὺν ἐνταῦθα προσκαρτερήσας καὶ ἀκριβεῖ δοθεὶς βασάνῳ καὶ ἐξετάσει καὶ δοκιμασίᾳ, προεκρίθη καὶ ἐξελέγη παρὰ τῆς συνοδικῆς ταύτης φήφου εἰς τὴν προεδρίαν καὶ προστασίαν τῆσδε τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Γαλιτζης ἀρμόδιος καὶ ἱκανός, κάντεῦθεν προεβιβάσθη καὶ ἐγένετο οὗτος ἐξ ἐπισκόπου μητροπολίτης τῆς τοιαύ-

της μητροπόλεως συνοδικῆ φήφῃ καὶ γνώμῃ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Βρόσεως, τοῦ Ἀθηνῶν, τοῦ Σηλυβρίας, τοῦ Σωζοπόλεως καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δέρκω, ὑφείλει ἔχειν τὴν τοιαύτην ἀγιωτάτην μητρόπολιν, ἀπολαύων τοῦ ταύτης ὀνόματος ἔν τε στάσει καὶ καθέδραις ταῖς μετὰ τῆς ἱεράς συνόδου καὶ ἀλλαχόθ, καὶ τοῦ ἐν τοῖς ἱεροῖς δικτύχοις, ὡς εἶθισται, μνημοσύνου κατὰ τὴν κανονικὴν ἀκρίβειάν τε καὶ παρατήρησιν, ὑφείλων ἐγκαθιδροθῆναι καὶ τῷ ἱερῷ συνθρόνῳ τῆς κατ' αὐτὸν ἐκκλησίας, σφραγίζειν τε ἀναγνώστας καὶ ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν καὶ πάντα τὰ ἱερά πράττειν ἀκωλύτως, ὡς γνήσιος ἀρχιερεὺς καὶ ὦν καὶ ὀνομαζόμενος, ἔτι τε ἐπιλαβέσθαι καὶ τῶν ὀθενδήποτε διαφερόντων τῇ κατ' αὐτὸν ταύτῃ ἐκκλησίᾳ δικαίων, καὶ μὴ ἔχειν ἄδειάν τινα τῶν ἀπάντων ἢ τῶν πλησιοχώρων ἀρχιερέων ἢ καὶ ἄλλον τινὰ ὑποκρατῆσαι τι τῶν ὑπὸ τὴν ἐνορίαν πάσαν αὐτοῦ δικαίων καὶ χεῖρα πλεονεκτικὴν αὐτοῖς ἐμβαλεῖν, ἐπεὶ οὗτος καὶ μόνος ἐστὶ τῆς ἐκκλησίας ταύτης καὶ προστάτης καὶ ἀρχιερεὺς, καὶ τῶν αὐτῆς δικαίων καὶ οἰκονόμος καὶ κύριος καὶ διδάσκαλος ἀποκατέστη παρὰ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ φροντιστῆς τῶν ὄπ' αὐτὴν εὐρισκομένων χριστιανῶν, καὶ ἀνάγκη ἔχει πάσαν παραινεῖν καὶ εἰσηγεῖσθαι αὐτοῖς τὰ ψυχωφελεῖ καὶ ὀδηγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὰ κρείττω καὶ σωτηρίας ἐχόμενα, ὡς λόγον ὑπὲρ αὐτῶν τῷ θεῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἀποδώσω. ὑφείλει δὲ λαβεῖν ἐπιδόσεως λόγῳ καὶ τὰς ἀγιωτάτας ἐπισκοπὰς, τὴν τε Χόλμην, τὴν Τοῦροβον, τὴν Περσεμύσκλην καὶ τὴν Βολοδίμοιρον, μέχρις ἂν διαλυθῶσιν αἱ ἐκεῖ νῦν οὔσαι μάχαι, καὶ γένηται εἰρήνη καὶ διάλωσις τῶν σκανδάλων, καὶ ἔχειν ἄδειαν διδάσκειν τὸν ἐν αὐταῖς χριστόνυμον τοῦ κυρίου λαόν καὶ σφραγίζειν ἀναγνώστας ἐκ τῶν ἐν αὐταῖς, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν, καὶ μὴν καὶ ἐπισκόπους, πλὴν ἐπεὶ οὐκ ἔχει ἀρτίως ἐπισκόπους, μεθ' ὧν ἂν χειροτονήσῃ αὐτοὺς, ὑφείλει μετὰ τὸ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ ἐκλέξασθαι, οὗς ἂν διακρίνοι, καὶ παραγενέσθαι πρὸς τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Οὐγγροβλαχίας, ὡς ἂν ἐκεῖ μετ' αὐτοῦ ποιησῆται καὶ τὰς φήφους τῶν ἐπισκόπων καὶ τὰς χειροτονίας. ὑφείλοσι δὲ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ ὄντες τῆς κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτης ἐκκλησίας καὶ οἱ τῶν εἰρημένων ἐπισκοπῶν, ἱερωμένοι, μονάζοντες,

ἄρχοντες, ἰδιῶται καὶ ὁ λοιπὸς χριστιάνομος τοῦ κυρίου λαοῦ τιμὴν ἀκονέμεν αὐτῶ καὶ αἰδῶ καὶ ὑποταγὴν καὶ εὐκείθειαν τὴν προσήκουσαν ὡς ἀρχιερεὶ αὐτῶν γνησίῳ, διδασκάλῳ τε καὶ ποιμένι καταστάνα καὶ ἐκλεγέντι φήφῳ τῆς ἱεράς καὶ θείας συνόδου καὶ ἐπικριοῖσι τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ὑπέκρινεν τούτῳ καὶ ὑποτάσσεσθαι, ἐφ' οἷς ἂν ἔχοι λέγειν πρὸς αὐτοὺς φυχωφελέσι καὶ σωτηριώδεσι· ἡ γὰρ εἰς αὐτὸν γινομένη τιμὴ καὶ αἰδῶς εἰς αὐτὸν τὸν θεὸν τὴν ἀναφορὰν ἔχει, οὗ τὴν εἰκόνα φέρει ὁ ἀρχιερεὺς. καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου δῆλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἀπολέλυται καὶ τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Γαλιτζῆς καὶ ὑπερέμφῳ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶ ἀδελφῶ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῶ, ἡ παροῦσα αὐτῆς συνοδικὴ φήφος καὶ πράξις κατὰ μῆνα μᾶιον τῆς θ' ἰνδ. τοῦ 5600 ἔτους †.

† Εἶχε τὸ πρωτότοπον καὶ διὰ τιμίας πατρι-
αρχικῆς χειρὸς τὸ· Φιλόθεος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιε-
πίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Πώμης, καὶ
οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

CCCXX. Sine anno.

Algerdus, rex Lituanorum, litteris ad patriarcham datis refellit accusationes metropolitanæ Kivoniae.

† Πιττάκιον τοῦ ῥηγὸς τῶν Λητβῶν, τοῦ Ἄλγερδου, πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην †.

† Ἀπὸ τὸν βασιλεῖα Λητβῶν, τὸν Ἄλγερδον, εἰς τὸν πατριάρχην προσκύνημα. ἔπεμφας εἰς ἐμὲ γράμμα μετὰ τοῦ Θεοδώρου μου, ὅτι λυπεῖται πρὸς σὲ ὁ μητροπολίτης ἐπάνω μου. λέγει οὕτως· ἐκούρσεσέ μας ὁ βασιλεὺς, ὁ Ἄλγερδος. ἐγὼ οὐκ ἠρέαμην τοῦ κουρσεύειν, ἤρξαντο ἐκεῖνοι πρῶτον τοῦ κουρσεύειν, καὶ τοῦ σταυροῦ τὸ φίλημα, ὅπερ εἶχον πρὸς μὲ, οὐ κατέθηκαν, οὔτε τὰ ὀρκωμοτικὰ ἀπέπεμφαν πρὸς με, ἐκούρσευσάν με ἑννέα φοράς, καὶ τὸν γυναικάδελφόν μου τὸν ῥῆγα Μιχαήλ ἐνόρκως ἔκραξαν εἰς ἑαυτούς, καὶ ὁ μητροπολίτης ἐξέβαλεν ἀπ' ἐκείνου τὸν φόβον, ὅτι νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ ὑπάγῃ με τὸ θέλημαν τοῦ, καὶ ἐπίασάν τον, καὶ τὸν γαμβρόν μου, τὸν ῥῆγα τὸν Μκορίσην τοῦ Χαμηλοῦ Νοβογραδίου, ἐπίασάν τον, καὶ ἐπῆραν καὶ τὸ ῥηγατίον τοῦ, τὸν

γαμβρόν μου, τὸν ῥήγαν τὸν Ἰωάννην τοῦ Νοβοσιλίου, καὶ τὸ ῥηγατίον τοῦ ἐκούρουσαν, καὶ τὴν μάναν του ἐπίασάν την, καὶ τὴν θυγατέρα μου ἀπῆράν την, καὶ τὸν δρκον, ὃν εἶχον πρὸς ἐκείνους, οὐ κατέθηκαν, ἐπάνω τούτου τοῦ σταυροφιλήματος, ἐπήρασιν ἀπ' ἐμοῦ κάστρα τὸ Ῥζόβα, τὸ Σήζκα, τὸ Γουδην, τὸ Ὀσηέτζενο, τὸ Γορήσενο, τὸ Ῥάενο, τὸ Λουμι τὸ μέγα, τὸ Κλήτζεν, τὸ Βασλουκ, τὸ Βόλγο, τὸ Κοζλόβο, τὸ Λήπητζη, τὸ Τέσοβ, τὸ Χλέπεν, τοῦ Θωμά τὸ κάστρον, τὸ Μπερεζούη, τὴν Κολούγαν, τὸ Μτζένισκον. ταῦτα πάντα εἰσὶ κάστρα, καὶ ταῦτα ὅλα ἀπῆραν, καὶ τοῦ σταυροῦ τὸ φίλημα οὐ κατέθηκαν ὅτε τὰ ὀρκωμοτικά ἀπέπεμφαν, καὶ ἡμεῖς ταῦτα πάντα μὴ ὑπομείναντες αὐτοὺς πάλιν ἐκουρουσάμεν τους, καὶ ἐὰν οὐδὲν ὀρθῶνουν εἰς ἐμὲ, οὐδὲ τότε τους θῆλω ὑπομείνειν, κατὰ τὴν εὐλογίαν σου ὁ μητροπολίτης αὐτῶν εὐλογεῖ εἰς τὰς αἵματεκχυσίας μέχρι τοῦ νῦν. ὅτε εἰς τοὺς πατέρας μας τοιοῦτοι μητροπολίται οὐκ ἐγένοντο, ὅς οὗτος ὁ μητροπολίτης, εὐλογεῖ τοὺς Μοσχοβίωτας εἰς αἵματεκχυσίας, καὶ εἰς ἡμᾶς οὐδὲν ἔρχεται, ὅτε εἰς τὸ Κύεβον ὑπαγένη, καὶ ὅστις φιλήσει σταυρὸν εἰς ἐμὲ, καὶ φόγη πρὸς ἐκείνους, ὁ μητροπολίτης ἐκβάλλει τοῦ σταυροῦ τὸ φίλημα ἀπ' ἐκείνου. γίνεται τοῦτο εἰς τὸν κόσμον, ὅτι νὰ ἐκβάλωσι τοῦ σταυροῦ τὸ φίλημα; ὁ Ἰωάννης τοῦ Κοζέλησκου, δοῦλός μου, ἐφίλησεν εἰς ἐμὲ μὲ τὴν μάναν του καὶ μὲ τὰ ἀδελφιά του καὶ μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του, ὅτι νὰ ἔνε εἰς ἐμένα, καὶ ἐκείνος τὴν μάναν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά ἀφείξ ἔφυγε, καὶ ὁ μητροπολίτης ὁ Ἀλέξιος τοῦ σταυροῦ τὸ φίλημα ἐξέβαλεν τῆς το ὁ Ἰωάννης τοῦ Βαζεμίσκου ἐφίλησε σταυρὸν, καὶ ἔφυγε καὶ τοὺς ἐγγυητὰς ἐξέδωκε, καὶ ὁ μητροπολίτης ἐξέβαλέν τον ἀπὸ τοῦ σταυροῦ τὸ φίλημα. ὁ Ναγούμπνικος ὁ Βασίλειος ἐφίλησεν εἰς τὸν ἐπίσκοπον, καὶ ὁ ἐπίσκοπος ἐγένετο ἐγγυητῆς τούτου, καὶ ἐκείνος ἐξέδωκε τὸν ἐπίσκοπον εἰς τὴν ἐγγυήν, καὶ ἔφυγε, καὶ ὁ μητροπολίτης ἐξέβαλέν τον ἀπὸ τοῦ σταυροῦ τὸ φίλημα, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἔφυγον, καὶ ἐκείνος λῶει αὐτοὺς τοῦ δρκου ἦτοι τοῦ φιλήματος τοῦ σταυροῦ. ἔπρεπε τὸν μητροπολίτην, ἵνα εὐλογῇ τοὺς Μοσχοβίωτας, ὅτι νὰ ἐβοηθοῦσάν μας, διότι ἡμεῖς μαχομέθα μετὰ τῶν Ἀλαμάνων δι' ἐκείνους, καὶ λαλοῦμεν τὸν μητροπολίτην πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ ἐκείνος οὐδὲν ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς; δὸς ἡμῖν ἄλλον μητροπολίτην εἰς τὸ Κύεβον, εἰς τὸ Σμολένισκον, εἰς τὸ Τυφρίν, εἰς τὴν Μικρὰν Ῥωσίαν, εἰς τὸ Νοβοσίλι, εἰς τὸ Χαμηλὸν Νοβογράδιον †.

CCCXXI. (6879—1371) augusto. ind. IX.

Patriarchas litteras ad metropolitanam Kioviæ et totius Russiæ de metropolitæ Galitsæ.

† Πιστάκιον πατριαρχικὸν πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κυέβου καὶ πόσης Ρωσίας †.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Κυέβου καὶ πόσης Ρωσίας, ὑπέριπτε, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὰ ἀδελφὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σολλιτοοργέ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. οἶδεν ἡ ἱερότης σου, πόσῃ ἀναδοχῇ καὶ εὐμένειαν δεικνύει εἰς σέ ἡ μετριότης ἡμῶν. ἔγραψά σοι γὰρ κατὰ τὸν πέρουσι καιρὸν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου σου, τοῦ Ἀββακούμ, καὶ ἐδειξά σοι, ὅτι φίλον σε εἶχον ἀπ' ἀρχῆς, καὶ πάλιν οὕτω σε ἔχω, καὶ ἀγαπῶ καὶ ἀναδέχομαι σε· πάλιν οὖν τὰ αὐτά σοι γράφω, ὅτι τὴν φιλίαν, ἣν εἶχον πρὸς σέ, καὶ τὴν ἀναδοχῇ πάλιν ἐκείνην ἔχω καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐμένειαν. ἀποῶσα δὲ τινα παρὰ τῶν ἐρχομένων αὐτόθεν γινόμενα παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος, καὶ λοποθῆμαι, ἤκουσα γάρ, ὅτι ἀφήκας τοὺς χριστιανοὺς πάντας τοὺς ἐβρισκομένους αὐτόθι εἰς πάντα τὸν τόπον τῆς Ρωσίας, καὶ κἀθησθαι εἰς ἐν μέρος, τὸ δὲ ἄλλο ἀφήκας ἀποίμαντον καὶ χωρὶς διδασκαλίας καὶ πνευματικῆς ἐπισκέψεως. διὰ τοῦτο καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν ἐλοπήθη καὶ ἡ ἱερά σὺνδοδος, ὅτι οὐ γίνεται καλῶς, οὐδὲ κατὰ τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων παρακλέουσι· ὥσπερ γάρ ἡ μετριότης ἡμῶν ἐτάχθη παρὰ θεοῦ ποιμὴν καὶ διδάσκαλος πόσης τῆς οἰκουμένης, οὕτως ἐχειροτόνησα καὶ τὴν σὴν ἱερότητα πατέρα καὶ διδάσκαλον παντὸς τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, ἵνα διδάσκης πάντας καὶ ἐπιμελῆσαι πάντων ἐπίσης, καὶ ἔχῃς μετὰ πάντων ἀγάπην καὶ φιλίαν πατρικὴν, καὶ εἴπερ συμβήσεται καὶ μέσον αὐτῶν ἔχθρα, ἵνα ἔχῃς οὐ ἀνάγκην ὥστε εἰρηνεύειν αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλους ὡς πατὴρ καὶ διδάσκαλος. γνωστὸν οὖν ἔστω σοι, ὅτι διότι ἀφήκας τοὺς τοσοῦτους χρόνους τὴν Μικρὰν Ρωσίαν, καὶ οὐκ ἐπεσκέψω αὐτὴν, ἐπεμφεν ἐνταῦθα εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ὁ κρᾶλης τῆς Λαχίας, ὁ Καζίμοιρος, ὅστις κρατεῖ καὶ τὴν Μικρὰν Ρωσίαν, καὶ οἱ ἕτεροι ῥήγες ἐπεμφαν ἐνταῦθα ἐπίσκοπον καὶ γράμματα μετ' αὐτοῦ, λέγοντες, ὅτι „πᾶσα ἡ γῆ φθαίρεται ἀνεὸ νόμον, ὅτι ὁ νόμος χαώνεται, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀρχιερεὺς, καὶ διὰ τοῦτο ἐξελεξάμεθα ἀνθρώπον καλὸν, καθαρὰς πολιτείας, τὸν ἐπίσκοπον Ἀντώνιον,

εἰς τοῦτο, καὶ διὰ τὸν θεὸν καὶ τὰς ἀγίας ἐκκλησίας καὶ δι' ἡμᾶς χειροτονήσατε τοῦτον, ἵνα μὴ ὁ νόμος χαθῆ τῶν Ῥώσων καὶ ἡ πίστις τῶν Ῥώσων, ἵνα μὴ καταλυθῆ· εἰ δ' οὐ γνησεται τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ καὶ ἡ εὐλογία σας εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, μετὰ ταῦτα μηδὲν λυκείσαθε καθ' ἡμᾶς, ἢ ἡμῶν ἀνάγκη ἔσται εἰς τὴν τῶν Λατίνων πίστιν βαπτίζειν τοὺς Ῥώσους, διότι ἡ γῆ οὐ δύναται εἶναι ἄνευ νόμου.“ ταῦτα ἔγραψε καὶ ἀνέφερε καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς τὴν σύνοδον, καὶ ἡ ἀναφορά αὐτοῦ ἐνταῦθα φυλάσσεται. τί οὖν ἔπρεπεν, ἵνα ποιήσωμεν; σὲ ποιούμεν εἰς ταῦτα κριτὴν, τί λέγεις; ἔπρεπεν, ἵνα ἀποπέμφωμεν αὐτόν, καὶ ἵνα ἐδάσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν λαὸν τοῦ θεοῦ οὕτω χωρὶς ἐπισκέψεως καὶ ἐπιμελείας πνευματικῆς, ὥσπερ ἀφήκας καὶ σὺ αὐτόν; οὐδόλως ἔπρεπε τοῦτο, καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ γὰρ μεγάλην καταδίκην εὐρήσειν ἐμέλλομεν καὶ παρὰ τῶν ἀνθρώπων πολλὴν μέμφιν καὶ κατηγορίαν, ἄλλως τε καί, εἰ ἦν ὁ ἀθόνητος τοῦ τόπου ὀρθόδοξος καὶ τῆς ἡμετέρας πίστεως, ἴσως ἐμέλλομεν προσκαρτερήσειν τοῦτο καὶ παρακετάσειν, καίτοιγε οὐδὲ τοῦτο ἦν ἂν καλόν, διὰ σὲ δὲ ἴσως ἐποιούμεν τοῦτο. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔστιν ἡμέτερος, ἀλλὰ λατίνος, ἔπρεπεν, ἵνα ἀποπέμφωμεν αὐτόν κενόν; καὶ ἔμελλε ποιήσειν παραυτίκα μητροπολίτην λατίνου, καθὼς ἔλεγε, καὶ βαπτίζειν τοὺς Ῥώσους εἰς τὴν πίστιν τῶν Λατίνων, ὅπερ διακρίνεις σὲ, ὅτι καλόν ἦν, εἰ ἐγένετο; ἐγὼ πολλὰ εὐχαριστῶ τῷ θεῷ, ὅπως οὐκ ἐποίησε τοῦτο, ἀλλ' ἔγραψε καὶ ἐζήτησε παρ' ἡμῶν μητροπολίτην διὰ ταῦτα ἀναγκασθέντες ἡμεῖς χειροτονήσαμεν, ὃν ἀπέστειλεν, ἐπεὶ οὐκ ἔπρεπεν, ἵνα ποιήσωμεν ἄλλως· δεδώκαμεν δὲ αὐτῷ τὴν Γάλιτζαν, ἵνα ἔχη ὡς μητρόπολιν, ἐπισκοπὰς δὲ τὸ Βολοδίμοιρον, τὸ Περσμοσόθλιν καὶ τὸ Χόλμιν, ἅτινά εἰσιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ κράτους τῆς Λαχίας, πλέον δὲ τούτου οὐδὲν ἐδώκαμεν αὐτῷ, οὔτε τὸ Λουτζικόν, οὔτε ἄλλο τίποτε. οἶδα μὲν οὖν ἐγὼ, ὅτι ἡ ἱερότης σου λυπηθῆσεσθαι μέλλεις, πῶς ἐγένετο τοῦτο, ἀλλὰ οὐδὲν ἔπρεπεν, ἵνα γνηται ἄλλως· πῶς γὰρ ἐμέλλομεν ἀφήσειν τὸ πρᾶγμα οὕτως, ἵνα ἔχῃς καὶ σὺ μεγάλην ἀμαρτίαν, διότι ἀφήκας τοὺς χριστιανοὺς τὸν τοσοῦτον καιρὸν χωρὶς διδασκαλίας; διὰ τὴν ἀνάγκην γοῦν ταύτην ἐγένετο, καὶ πρέπει, ἵνα μὴ λυπησῶμαι, ἀπὸ σοῦ γὰρ ἐγένετο τοῦτο. γνωστὸν ἔστω σοι καὶ τοῦτο, ὅτι ἐγὼ διὰ τὴν ἀγάπην σου ἀκούσας τὴν κατάλοιπιν τῶν χριστιανῶν τὴν γενομένην αὐτόθι παρὰ τοῦ μεγάλου βῆγός τῶν Λιτβῶν, τοῦ Ἄλγερδου, ἔγραφα πρὸς ἐκεῖνον περὶ

τούτου, εκείνος δὲ ἀντέγραφέ μοι, λέγων οὕτως. „ἐγὼ οὐκ ἠρέαμην, ἤρξαντο ἐκείνοι τοῦ κουρσεύειν πρῶτον, καὶ τοῦ σταυροῦ τὸ φιλῆμα, ὅπερ εἶχον πρὸς με, οὐ κατέδησαν, οὔτε τὰ ὀρκωμοτικά ἐπεμφαν πρὸς με, ἐκούρσευσάν με ἑννέα φορές, καὶ τὸν γυναικάδελφόν μου τὸν ῥήγα Μιχαὴλ ἐνόρκως ἐκραξάν εἰς ἑαυτοῦς, καὶ ὁ μητροπολίτης ἐξέβαλλεν ἀπ' ἐκείνου τὸν φόβον, ὅτι νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ ὀπάτῃ μὲ τὸ φιλῆμάν του, καὶ ἐπίασάν τον τὸν γαμβρόν μου, τὸν ῥήγα τὸν Μικορήσῃν τοῦ Χαμηλοῦ Νοβογραδίου, ἐπίασάν τον, καὶ ἐπῆραν καὶ τὸ ῥηγατίον του τὸν γαμβρόν μου, τὸν ῥήγα τὸν Ἰωάννην τοῦ Νοβογραδίου, καὶ τὸ ῥηγατίον τοῦ ἐκούρσευσαν, καὶ τὴν μάναν του ἐπίασαν καὶ τὴν θυγατέρα μου ἐπῆραν τὴν, καὶ τοῦ σταυροῦ τὸ φιλῆμα οὐ κατέδησαν· ἐπάνω τοῦτου τοῦ σταυροφιλήματος ἀπῆραν ἀπ' ἐμοῦ κάστρα ἔγγος τῶν εἰκοσίων, ἐκείνος δὲ γράφει καὶ τὰ κάστρα κατ' ὄνομα. καὶ ἡμεῖς ταῦτα μὴ ὑπομείναντες αὐτοῦς πάλιν ἐκούρσευσάμεν, καὶ ἂν οὐδὲν ὀρθώσουσιν εἰς ἐμὲ, οὐδὲ τὸρα τοὺς θέλω ὑπομείνειν. κατὰ τὴν εὐλογίαν σου ὁ μητροπολίτης αὐτῶν εὐλογεῖ εἰς τὰς αἵματεκχυσίας. μέχρι τοῦ νῦν οὔτε εἰς τοὺς πατέρας μας τοιοῦτοι μητροπολίται οὐκ ἐγένοντο, ὅλος οὗτος ὁ μητροπολίτης, εὐλογεῖ τοὺς Μοσχοβιώτας εἰς αἵματεκχυσίας, καὶ εἰς ἡμᾶς οὐκ ἔρχεται, οὔτε εἰς τὸ Κύεβον ὀπαγέ-ναι. ὁ Ἰωάννης τοῦ Κοζέλισκῶ καὶ ὁ Ἰωάννης τοῦ Βασιμίσκῶ καὶ ὁ Ναγούμπνικῶς ὁ Βασίλειος ἐφίλησαν σταυρόν εἰς ἐμὲ, καὶ ἔδωκαν καὶ ἔγγοητάς, τελευταίον ἀφήσαν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά των, καὶ ἔφυγον καὶ ἀπῆγαν ἐκεῖ, καὶ ὁ μητροπολίτης ἐξέβαλε τοῦ σταυροῦ τὸ φιλῆμα ἀπ' ἐκείνου. ἔπρεπε τὸν μητροπολίτην, ἵνα εὐλογῇ τοὺς Μοσχοβιώτας, ὅτι νὰ βοήθουν ἡμᾶς, διότι ἡμεῖς μαχόμεθα μετὰ τῶν Ἀλαμάνων δι' ἐκείνου, καὶ λαλοῦμεν τὸν μητροπολίτην πρὸς ἑαυτοῦς, καὶ ἐκείνος οὐδὲν ἔρχεται. δὸς ἡμῖν ἄλλον μητροπολίτην εἰς τὸ Κύεβον, εἰς τὸ Σμολένισκον, εἰς τὸ Τιφῆριν, εἰς τὴν Μικρὰν Ῥωσίαν, εἰς τὸ Νοβοσίλιν καὶ εἰς τὸ Χαμηλὸν Νοβογράδιον.“ ταῦτα πάντα ἔγραψεν ἐκείνος πρὸς ἐμὲ. διὰ τοῦτο ἀπέστειλα ἐγὼ πρὸς τὴν σὴν ἐρώδητα τὸν γνήσιον τὸν ἰδικόν μου τὸν Ἰωάννην, ὅστις ἐστὶν ἄνθρωπος φρόνιμος καὶ καλὸς καὶ ἐπιτήδειος καὶ πεπαιδευμένος καὶ κατὰ πάντα ἡμέτερος, καὶ γράφω σοι, εἴ τι ἀναγκαῖον ἦν, ἵνα ἔλθῃς σὸ ἐνταῦθα διὰ ταῦτα πάντα. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔχεις εὐκόλον σὸ, πέμφον ἄνθρωπον ἰδικόν σου καλόν, ἵνα ἔλθῃ, καὶ μάθωμεν ἀκριβῶς περὶ πασῶν τῶν

ὀποθέσεων, καὶ σκεφώμεθα καὶ ἴδωμεν, πῶς μέλλομεν πράξειν, μήποτε ποιήσωμεν τίποτε, καὶ γένηται εἰς βάρος σου. μηδὲν γοὺν γένηται ἄλλως. ἢ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ ἀγούστῳ ἰνδ. θ' †.

CCCXXII. (6880—1371) septembri. ind. X.

Patriarcha metropolitanam Kivias in ius vocat.

† Ἐτερον πιττάκιον πατριαρχικὸν εἰς τὸν ἀτόν †.

† Ἰερώτατε μητροπολίτα Κοῦβου καὶ πάσης Ῥωσίας, ὑπέριτε, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σουλειτουργίᾳ. χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. ἡ μετριότης ἡμῶν ἐπεμπεν αὐτόθι πρὸς σὲ τὸν γνήσιόν μου τὸν ἰδικόν μου Ἰωάννην τὸν Δοκιανόν. ἀφ' ὅτου γοὺν ἐγράφησαν τὰ γράμματα μου καὶ ἠτοιμάσθη καὶ οὗτος, καὶ ἤρχετο αὐτόθι, ἦλθεν ἀπὸ τοῦ ῥηγῶς τοῦ Τιφερίου τοῦ Μιχαήλ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ὁ ἀρχιμανδρίτης ὁ Θεοδόσιος, καὶ ἔφερε τῆ ἡμῶν μετριότητι γράμμα καὶ ἀναφορὰν ἐκείνων, οἵτινες λέγουσι κατὰ τῆς σῆς ἱερότητος πολλὰ, καὶ ζητοῦσιν, ἵνα κριθῶσι μετὰ σοῦ. ἐπεὶ γοὺν ζητοῦσι κρίσιν, διεκρίνεν ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα γένηται. διὰ τοῦτο γράφω πρὸς τὴν σὴν ἱερότητα, ἵνα ἢ σὺ αὐτὸς ἔλθῃς ἐνταῦθα, ὥστε κριθῆναι μετ' αὐτῶν, ἢ κατὰ πάσαν ἀνάγκην πέμψῃς ἄρχοντας καλοὺς ἰδικούς σου, καὶ κριθῶσιν ἀντὶ σου, ἐδόθη δὲ καὶ διωρῖα μέχρι καὶ τοῦ σεπτεβρίου τῆς σὸν θεῶ ἑλευσομένης ἐνδεκάτης ἰνδικτιῶνος. γενέσθω γοὺν ἀπαιρητῆτος, καθὼς σοὶ γράφω, καὶ ἢ σὺ ἔλθῃς, ἢ πέμψον ἄρχοντας ἰδικούς σου, ἵνα ἀπολογηθῶσιν, ὅτι ἐτάχθη, ἵνα καὶ ὁ ῥηγῶς Μιχαήλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πέμψωσιν ἀνθρώπους αὐτῶν, καὶ μέλλουσιν ἔλθειν. εἰ μὲν ἔλθῃς ἢ σὺ ἢ ἀνθρώποι σου, καλόν· ἐὰν δὲ οὐδὲν γένηται τοῦτο, πρόσσεχε, ἵνα μὴ λοπηθῇς ἐπάνω ἡμῶν. ἡμεῖς γάρ, ὅσον πρέπει εἰς τὴν φιλίαν σου, ποιῶμεν. ἐκείνοι ἐζήτησαν, ἵνα συγχωρηθῶσιν παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἐπεὶ εἰσιν ἐπιτετιμημένοι παρὰ σου, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἔκρινα καλόν, ἐπεὶ ἐπιτετιμήθησαν παρὰ σοῦ, ἵνα ἔχωσι παρ' ἐμοῦ συγχώρησιν. λέγω δὲ, ὅτι ὅπου· ἂν ἴδῃς τοὺς ἀνθρώπους αὐτῶν ἐρχομένους ἐνταῦθα, ἔρχονται δὲ καὶ οἱ ἀνθρώποι σου, συγχώρησον αὐτοῖς, ἐπεὶ

εις κρίσιν ἔρχονται, καὶ πρὸ τῆς κρίσεως οὐκ ὑπειλοσιν καταδικάζεσθαι καὶ ἐπιτιμᾶσθαι, μετὰ δὲ τὴν κρίσιν, εἴ τι ἂν εὐρεθεῖη δίκαιον ἢ καταδίκη, μέλλουσι λαβεῖν αὐτό. τοῦτο μοι δοκεῖ δίκαιον, καὶ γενέσθω. τοῦτο γενέσθω καὶ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σῆς ἰσχύουτος. ὁ ἀρχιμανδρίτης οὗτος ὁ Θεοδόσιος, ἐπειδὴ ἦλθε καὶ προσκόνησέ με, μηδὲν τύχη παρὰ σου ὀργῆς, ἀλλὰ τοῦτέω συγχωρήσεως †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδ. δεκάτης †.

CCOXXIII. (6880—1371) septembri. ind. X.

Patriarcha monet regem Tverii Michael, ut mittat legatos.

† Εὐγενέστατε μέγα βῆγα τοῦ Τιφερίου Μιχαήλ· ὁ ἀρχιμανδρίτης Θεοδόσιος, ὃν ἔπεμφας εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, μετὰ τοῦ ἀνθρώπου σου ἦλθε, καὶ ἔφερε μοι καὶ τὰ γράμματά σου, ἀφ' ὧν ἐγνωρίσα, ὅσα ἔγραφες καὶ ἐζήτησις. ἀπέστειλα γοῦν τὸν γνήσιόν μου, τὸν ἰδικόν μου τὸν Ἰωάννην εἰς τὸν ἰσρώτατον μητροπολίτην Κοέβου καὶ πάσης Ρωσίας, τοῦτον λέγω, ὅστις φέρει πρὸς τὴν εὐγένειάν σου τὸ παρὸν γράμμα, καὶ ἔγραφα πρὸς ἐκεῖνον τὸν μητροπολίτην, ἵνα πέμψῃ ἄρχοντας αὐτοῦ, καὶ ἔλθωσιν ἐνταῦθα, καὶ γένηται κρίσις, καθὼς ἐζήτησις. ἐτάχθη δὲ καὶ διωρία μέχρι καὶ τοῦ σεπτεβρίου μηνὸς τῆς σὺν θεῷ ἔλευσομένης ἐνδεκάτης ἰνδικτιῶνος. γράφει γοῦν καὶ πρὸς τὴν σὴν εὐγένειαν ἢ μετριότης ἡμῶν, καὶ παρακελεύεται, ἵνα, ὅπταν γνωρίσης, ὅτι ἔρχονται ἄνθρωποι τοῦ ἐκείνου ἐνταῦθα, πέμψῃ καὶ σὺ εὐθὺς ἰδικούς σου καλοὺς ἄρχοντας, ἵνα γένηται ἡ κρίσις. εἰ μὲν οὖν ἔλθωσιν καὶ οἱ ἐκείνου ἄνθρωποι καὶ οἱ ἰδικοί σου, ἤδη καλόν, καὶ γενήσεται ἐνταῦθα ἡ κρίσις· ἐὰν δὲ οὐκ ἔλθωσιν, τότε γενήσεται τὸ ἄλλο, ὃ ἐζήτησας. πρόσεχε δὲ, μήποτε οἱ μὲν ἐκεῖνο ἄνθρωποι ἔλθωσιν, οἱ δὲ τῆς εὐγενείας σου οὐδὲν ἔλθωσι, ἀλλὰ πέμψον καὶ σὺ τοὺς ἰδικούς σου, ὅπταν μάθῃς, ὅτι οἱ τοῦ ἐκείνου.... περὶ τῆς συγχωρήσεως μέλλεις μαθεῖν παρὰ τούτου τοῦ ἀνθρώπου μου †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· μηνὶ σεπτεβρίῳ ἰνδ. ι' †.

CCCXXIV. (6880—1371) septembri. ind. X.

Patriarcha metropolitam Ioanninorum in ecclesiam suam proficisci iubet.

† Πιττακιον εις τον Ίωαννίνων †.

† Ἱερώτατε μητροπολιτα Ίωαννίνων. παρακαλεσεται σοι ἡ μετριότης ἡμῶν, ἵνα ἐξέλθῃς τοῦ μοναστηρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃς εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου, γίνωσκε γάρ, ὅτι καὶ βάρος ἐπιτιμίου ἀφορισμοῦ ἐκφωνεῖ αὐτὴ συνοδικῶς κατὰ σοῦ, ἵνα μὴ γένηται ἄλλως. ἀπελθε γοῦν χωρὶς τινος λόγου καὶ προφάσεως, ἀσυγχώρητος γάρ ἔση, μέχρις ἂν ἀπέλθῃς εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου. εἰ δὲ ἔχεις ἀναγκασιον, καὶ βούλει ἐλθεῖν ἐνταῦθα, οὐδὲν σε κωλύομεν, ἀλλ' ἐλθέ, καὶ ἐὰν θέλῃς, ἵνα ἔλθῃ καὶ ὁ Ναοκάκτου, ἐλεύσεται καὶ ἐκεῖνος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνί σεπτεβρίῳ ἰνδ. ε' †.

CCCXXV. (6880) 1371 septembri. ind. X.

Patriarcha confirmat iura metropolitae Larissae, committens eidem iura patriarchalia curanda.

I. † Ἐπεὶ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Λαρίσσης, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος δευτέρας Θεσσαλίας καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τῆς Σίδης, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σπουδαίου, ἀνήνεγκεν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ὡς πολλῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποτεταγμένων ἐπισκοπῶν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ, ἀρτίως διὰ τὰς πλείους ὑπὸ βαρβάρους τελεῖν καὶ ἄλλοφύλοις ἔθνεσι καὶ πολλὸν χρόνον ἔχειν δίχα τῆς δεούσης ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψεως εἰς τοσοῦτον κατέστη τὸ κατ' αὐτάς, ὥστε καὶ ἀγνοεῖν τοὺς εὐρισκομένους ἐκεῖ, εἴ γε καὶ ἐτέλουν ὅλως ὑπὸ τὸν τῆς μητροπόλεως Λαρίσσης θρόνον· εἰ δὲ ποῦ καὶ τινες εἰσὶν οἱ τοῦτο κατὰ διαδοχὴν ἔχοντες ἐκ προγόνων, ἐκόντες καὶ οὗτοι τοὺς ἀγνοοῦντας ὑποκρινόμενοι μετὰ τῶν ἄλλων ἀποκείμενοι τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Λαρίσσης, βουλόμενον διορθοῦσθαι τινα τῶν δεομένων τῆς παρ' αὐτοῦ διορθώσεως, ἐν τισὶ καὶ χειροτονεῖν ἐπισκόπους, καὶ ζητοῦντά τινα δίκαια αὐτοῦ, λέγοντες, μὴ ἔχειν ἄδειαν ταῦτα διενεργεῖν ἐν αὐταῖς, μηδὲ γὰρ ὀκεισθαι τοῦτους τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐζήτησε διὰ ταῦτα καὶ παρεκάλει τὴν ἡμῶν μετριότητα ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Λαρίσσης

ἐπιχορηγηθῆναι αὐτῷ γράμμα σιγιλλιώδες αὐτῆς, παρακαλουόμενον ἄδειαν ἔχειν αὐτὸν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἄνωθεν ὑποτεταγμέναις τῇ τῆς Λαρίσσης ἐκκλησίᾳ ἐπισκοπαῖς πάντα διενεργεῖν ἀκωλύτως τὰ ἀρχιερατικά. ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν αὐτοῦ δέησιν εὐλογον κρίνασα καὶ δικαίαν καὶ κανονικὴν, τὸ παρὸν ἀπολύει σιγιλλιώδες γράμμα, δι' οὗ καὶ παρακαλεῖσθαι, ὡς ἂν πάσαι αἱ ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην τῆς Λαρίσσης μητροπόλιν ἐπισκοπαὶ, ἡ Δημητριάς, τὸ Φάρσαλον, ἡ Θαυμακός, τὸ Ζητούριον, ἡ Ἐξερ, τὸ Λοιδορίκιον, ἡ Μουντινίτζα, ἡ Σταμῆ, ἡ Τρίκη, ἡ Δομένικος, ἡ Κατρία, τὸ Γαρδίκιον, ἡ Περιστερὰ, τὸ Παδοβόσδιον, ἡ Πατζουρὰ καὶ ἡ Βέσαινα ὡσιν ἅπασαι ὑποτεταγμέναι τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ τῆς Λαρίσσης, καθὼς καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἦσαν, καὶ ἔχῃ ἄδειαν ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Λαρίσσης πάντα διενεργεῖν ἀκωλύτως ἐν αὐταῖς τὰ ἀρχιερατικά κατὰ τὴν διαταγὴν τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ διδασκῆ τὸν ἐν αὐταῖς χριστώνομον τοῦ κυρίου λαόν, καὶ ἐξεστέλῃ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἀνακρίνῃ καὶ ἀνερευῆ πάντα μετὰ τῆς δεούσης νομμοῦ καὶ κανονικῆς ἀκριβείας, καὶ λαμβάνῃ καὶ ἀποφέρῃται πάντα τὰ κανονικὰ αὐτοῦ δίκαια ἀνεμποδίστως πάντῃ καὶ ἀταράχως, ἔνθα δ' ἂν διακρίνῃ, καὶ ἐπισκόπους χειροτονήσῃ, ὀφειλόντας καὶ αὐτοὺς ὑποκείσθαι τούτῳ καὶ κεφαλὴν ἔχειν αὐτὸν καὶ κατὰ πάντα αὐτῷ ὑποτάσσεσθαι, ὀφειλόντων καὶ πάντων τῶν εὐρισκομένων ἐν αὐταῖς ἱερωμένων, μοναχῶν, ἀρχόντων καὶ παντός τοῦ χριστωνύμου πληρώματος στέργειν αὐτὸν γαί τιμᾶν ὡς οἰκτεῖον ποιμένα καὶ διδασκαλον καὶ ὑποταγὴν ἀπονέμειν αὐτῷ καὶ εὐκλείθειαν τὴν προσήκουσαν, γινωσκόντων, ὡς εἴ τις ἀντιλέγειν αὐτῷ πειραθεῖη καὶ ἀνθίστασθαι, τῷ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπιτιμίῳ τοῦ ἀφορισμοῦ καθυποβληθήσεται. τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλουται καὶ τὸ παρὸν σιγιλλιώδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Λαρίσσης, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ δευτέρας Θεσσαλίας καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ Σίδης, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῷ καὶ τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ εἰς ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τῆς ἐνισταμένης ἰ' ἰνδ. τοῦ ς ω π' ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Φιλόθεος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

Π. † Ἐδόθη τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Λαρίσης κατὰ μήνα Σεπτέμβριον τῆς ἰνδικτιώνος δι' ἐνταλτηρίου γράμματος τὰ ὑπὸ τὴν ἐνορίαν αὐτοῦ πάσαν πατριαρχικὰ δίκαια, ἵνα κρατῇ αὐτὰ ἐφ' ὄρω τῆς ζωῆς αὐτοῦ πάσης. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο ἐνεαῶθα καὶ ἡ παροῦσα παρασημείωσις †.

CCCXXVI. Sine anno.

Patriarcha tollit sententiam episcopi Hieriesi non rite latam.

† Πιττάκιον πατριαρχικὸν τῷ ἐπισκόπῳ Ἱερισσοῦ καὶ Ἀγίου Ὁρου †.

† Ἐπίσκοπε, ἐπίσκοπε· οὐδὲ ἐγὼ λέγω, ὅτι ὁ θεῖνα οὐκ ἔστιν ἀμαρτωλός, ἀλλὰ λέγω μὲν καὶ ἐγὼ, ὅτι ἴσως ἀμαρτωλός ἐστι, καὶ ἐνδέχεται εἶναι ἀληθὲς τοῦτο, πλὴν λέγω, ὅτι ἀκανόνιστον ἐποίησας τὴν κρίσιν σου καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἄδικον καὶ παράλογον. τῶν γὰρ ἱερῶν κανόνων λεγόντων, ὑπὸ βῆ ἐπισκόπων κρίνεσθαι τὸν πρεσβύτερον ἐπὶ ἐγκληματικαῖς ὑποθέσεσι, σὺ συνῆξας πρεσβυτέρους καὶ πνευματικούς, καὶ κατεδίκασας πρεσβύτερον μόνος μετ' αὐτῶν, σύνοδον δῆθεν συγκροτήσας καὶ τόμον καθαιρέσεως τολμήσας ἀκανονίστως ἐκθέσθαι. καὶ οὐδὲν λέγω, ὅτι ἐὰν συνάξῃς πάντων τῶν ἀνθρώπων τὰς ἀμαρτίας τῶν μετὰ τὴν χάριν, ἀλλ' ἐὰν συνάξῃς πάντων τῶν ἱερῶν τὰς ἀμαρτίας ἀπὸ τοῦ πρώτου λαβόντος τὴν χάριν μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου, καὶ θῆς ἐπ' αὐτῶν, οὐδὲ οὕτως ἐποίησας καλῶς, καὶ αὐτὸς μὲν ὁ μωρίας ἀμαρτίας, ὡς λέγετε, πεποιηκῶς οἶπῳ κατεδικάσθη δικαίως. σὺ δὲ, ἐπίσκοπε, οὐκ ἔκρινας οὐδὲ κατεδίκασας κανονικῶς καὶ δικαίως. καὶ λέγω καὶ γράφω τοῦτο πολλάκις, καὶ σὺ οὐδὲν θέλεις οὐδόλως, ἵνα ὁμολογήσῃς, ὅτι κακῶς ἐποίησας· ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι καὶ δίκαια καὶ ἀληθῆ ἐὰν ᾧσιν ἴσως τὰ κατ' αὐτοῦ λαληθέντα καὶ γραφέντα, ἀλλ' ἐπεὶ ἡ κρίσις σου ἐκείνη κατέλυσε τοὺς ἱεροὺς κανόνας, καὶ ἄδικτός ἐστι καὶ ὁ λεγόμενος ἐκείνος τόμος καὶ καταλελυμένος καὶ ἀπόβλητος, ἕως ἂν γένηται σύνοδος κανονικὴ καὶ δικαία ἢ παρὰ τοῦ μητροπολίτου σου ἢ πατριαρχικῆ, καὶ τότε γενήσεται καὶ ἡ δικαία καὶ ἔννομος κρίσις τε καὶ ἀπόφασις, καὶ τότε ἴσως μαθήσῃ καὶ σὺ πράγμασιν αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τούτοις κανονικὴν καὶ ἔννομον κρίσιν τε καὶ ἀπόφασιν, ἐπεὶ λόγοις τε καὶ γράμμασιν ἐνιαυτὸν ὄλον ἐκείνα διδασκόμενος παρ' ἐμοῦ οἶπῳ καὶ νῦν ἐδουλήθῃς μαθεῖν. περὶ δὲ τῶν

Λαυριωτῶν τί ἵνα σοι γράψω; ἡ Λαύρα καθ' ἑαυτὴν οὐδὲν εἰρηνεύει, καὶ μετὰ σοῦ πῶς μέλλοι εἰρηνεύειν; οἱ καλοὶ ἄνθρωποι καὶ οὐδὲν εἰρηνεύουσι μετὰ τῆς Λαύρας. ὅταν δὴ ὁ θεὸς καὶ εἰρηνεύσει ἡ Λαύρα πρὸς ἑαυτὴν, τὴν εἰρήνην ἐκείνην λέγω τὴν τοῦ Χριστοῦ, τότε μέλλομεν καὶ ἡμεῖς γράφειν, καὶ μέλλουσιν εὐρίσκειν τὰ γράμματα ἡμῶν τόπον, καὶ τότε εἰρηνεύσεις καὶ σὺ μετὰ τῆς Λαύρας. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ σοῦ †.

CCCXXVII. (6880—1371) decembri. ind. X.

Promissio presbyteri Andreas Chrysomeni.

† Ἐγὼ ὁ πατὴρ Ἀνδρέας ὑπόσχομαι ἔμπροσθεν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι ἐὰν εὐρεθῶ ποτε μεθῶν, ἵνα ᾧ καθηρημένος καὶ ἀργὸς πάσης ἰερῶσόνης. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις ἐνώπιον τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ καὶ τῆς ἰσραὺς συνόδου, μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. δεκάτης †.

† Ὁ ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς ἀγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Ἀνδρέας ἰσραὺς ὁ Χρυσόμενος †.

CCCXXVIII. Sine anno.

Patriarcha regem Tverii hortatur, ut in gratiam redeat cum metropolitā Kioviae.

† Πιττάκιον πατριαρχικὸν πρὸς τὸν βῆγα Τοφερίου †.

† Εὐγενέστατε μέγα βῆγα τοῦ Τοφερίου Μιχαήλ. γνωστὸν ἔστω σοι, ὅτι ἐγὼ ἔπεμπον ἀνθρώπῳ μου εἰς τὸν ἰσρώτατον μητροπολίτην Κούβου καὶ πάσης Ρωσίας, κύρ Ἀλίξιον, διὰ δουλείας ἰδικᾶς μου, ὅτε δὲ ἐξήρχετο ὁ ἀνθρώπος μου, ἦλθε πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα μετὰ γράμματός σου ὁ ἀρχιμανδρίτης Θεοδόσιος, καὶ ἀπὸ τοῦ γράμματός σου ἐγνώρισα, ὅσα ἔγραφες, πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις ἔγραφες καὶ ἐζήτησις κρίσιν, ἵνα κριθῆς μετὰ τοῦ μητροπολίτου σου, καὶ ἐγὼ κατὰ τὸν δίκαιον λόγον ἔγραφα πρὸς ἐκεῖνον, ἵνα ἢ ἐκεῖνος αὐτὸς ὁ μητροπολίτης ἔλθῃ εἰς τὴν κρίσιν, ἢ πέμψῃ ἀρχοντάς του, πέμψῃ δὲ καὶ σὺ ἀρχοντας ἰδικούς σου, καὶ κριθῶσι μετ' ἐκείνων. ἔγραφα δὲ

τότε και πρὸς τὴν σὴν εὐγένειαν περὶ τοῦτο, τὰ αὐτὰ λέγων και πρὸς
 σέ, ἄπερ ἔλεγον και πρὸς ἐκείνον, ἤγουν ἵνα γένηται κρίσις και κρι-
 θῆτε. νῦν δὲ φαίνεται μοι καλὸν, και γράφω σοι, ὅτι οὐδὲν πρέπει,
 οὐδὲ συμφέρον ἐνὶ οὐτε εἰς τὴν ψυχὴν σου, οὔτε εἰς τὴν τιμὴν τοῦ
 γένους σου, ἵνα ἔχῃς μετὰ τοῦ μητροπολίτου κρίσεις και μάχας και
 σκάνδαλα, διότι αἱ μάχαι και τὰ σκάνδαλα τοῦ διαβόλου ἔργα εἰσὶ.
 ποῖος τῶν ῥηγῶν ἐκρίθη ποτὲ μετὰ τοῦ μητροπολίτου; ὁ πατήρ σου
 ἐκρίθη ποτὲ ἢ ὁ πάππος σου ἢ ποῖος ἄλλος τοῦ γένους σου; ἄφες
 γοῦν και σὺ τὰ σκάνδαλα και τὴν κρίσιν, και πρόσελθε και εἰρήνευ-
 σον μετὰ τοῦ πατρός σου, τοῦ μητροπολίτου, και ζήτησον παρ' αὐτοῦ
 συγχώρησιν, νὰ σοι συγχωρήσῃ, και ποιήσον μετάνοιαν, ἵνα σὲ δέξη-
 ται και ἀγαπᾷ και ἔχῃ σε ὡς υἱόν του· αὐτὸς πατήρ σου ἐνὶ και ὡς
 πατήρ. εἴπερ ἐποίησεν εἰς σέ τίποτε, ἔπρεπεν, ἵνα τὸ ὑπομείνῃς, και
 νὰ τὸν προσέλθῃς μᾶλλον, και νὰ ζητήσῃς παρ' αὐτοῦ εὐλογίαν και
 συγχώρησιν, οὐχ ἵνα ζητῆς κρίσιν, οὐδὲ ἔχῃς ὄχλησιν, οὕτως ἔπρεπεν,
 ἵνα ποιήσῃς τότε· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐποίησας τοῦτο τότε, νῦν ποιήσον αὐτό,
 και ζήτησον παρ' αὐτοῦ εὐλογίαν και συγχώρησιν, και εἴπερ ἔσφαλές
 και τίποτε, ποιήσον τὴν διόρθωσιν, τοῦτο ἐνὶ εἰς τιμὴν και δόξαν
 σὴν και τοῦ γένους σου, και εἰς ὠφέλειαν τῆς ψυχῆς σου. ἐγὼ ἔγραψα
 νῦν και πρὸς τὸν μητροπολίτην σου, και ἐὰν ποιήσῃς μετάνοιαν, μέλλει
 σε δέξασθαι και ἀγαπᾶν πλέον παρὸ πρότερον, ὡς υἱόν του γνήσιον·
 μηδὲν οὖν ποιήσητε ἄλλως, παρὸ γράφω πρὸς ἐσᾶς· εἰ δὲ οὐδὲν
 βούλεσθε τοῦτο, ζητεῖτε δὲ κρίσιν, ἐγὼ ταύτην οὐδὲν τὴν κωλύω, προσ-
 ἔχετε δὲ, μήπως φανῆ εἰς ἐσᾶς βαρῦ. ποιήσατε γοῦν, ὅπερ γράφω
 και ὁμοβουλεύω, ὅτι τοῦτο συμφέρει εἰς ἐσᾶς, και ἐὰν ποιήσητε, κα-
 θὼς γράφω, εἰρηνικὴν κατάστασιν, τότε πέμψον και σὺ και ὁ μητρο-
 πολίτης ἀνθρώπους σας, ὅτι τὸ γνωρίσω και ἐγὼ, και τότε μέλλω σε
 ἀγαπᾶν και ἐγὼ και εὐξασθαι και εὐλογήσειν και συγχωρήσειν και
 ἔχειν ὡς υἱόν μου γνήσιον. γνωστὸν ἔστω σοι και τοῦτο, ὅτι ἡ παρά-
 βασις τοῦ φιλήματος τοῦ σταυροῦ ἐστὶν ἄρνησις τοῦ θεοῦ, οὕτω γὰρ
 διδάσκουσιν ἡμᾶς τοῦτο οἱ ἄγιοι πατέρες, ὅτι ἡ ἐπιτοκία ἀρνηαίς
 ἐστὶ τοῦ θεοῦ, και ὁ ἀρνησάμενος τὸν θεὸν πρὸς τίνα ἄλλον θεὸν
 μέλλει καταφογεῖν; ἕτερος γὰρ θεὸς οὐκ ἔστι πλην τοῦ θεοῦ ἡμῶν.
 οἱ ἄγιοι ἀπόστολοι και ἡμέτεροι πατέρες και πρὸ τούτων ὁ κύριος
 ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διδάσκουσιν ἡμᾶς, ὅτι ὁ ἀρνησάμενος τὸν θεὸν

τῆ κολάσει παραπέμπεται, ὁ δὲ μὴ ἀρνησάμενος τὸν θεὸν ἀλλὰ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἔχει ζωὴν αἰώνιον. διὰ τοῦτο γράψω καὶ παραινῶ σοι ὡς πατήρ σου, ἵνα προσέχῃς καὶ τηρῆς τὸ φίλημα τοῦ σταυροῦ, κρεῖττον γάρ ἐστί σοι μὴ παραβάντι τὸ φίλημα τοῦ σταυροῦ ἀποθανεῖν σωματικῶς ἢ τοῦτο παραβάντι ἀποθανεῖν ψυχικῶς καὶ ζῆν σωματικῶς. πρόσεχε γοῦν, ὅσον ἐνὶ δυνατὸν, καὶ μὴ παράβαινε τὸ τοῦ σταυροῦ φίλημα, εἰ καὶ θάνατος πρόκειται σοι, ἀλλὰ σκούδασον καὶ ἐπιμελήθητι, ὅση σου δύναμις, ἵνα ποιῆς οὕτως, καθὼς σοι παρακελεύομαι †.

CCCXXIX. (6880—1372) 5. aprili. ind. X.

Hieromonachus quidam et populus Phari, qui christianos profugos Turci tradiderant, condemnantur.

† Μηνὶ ἀπριλίῳ, ἡμέρᾳ ε', ἰνδ. δεκάτης, προκαθημένου τοῦ πανγαυωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον θεοφύλακτον κελλίοις τῆς μεγάλης ἀγιοσύνης αὐτοῦ, συνεδριαζόντων αὐτῷ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Βρύσεως, τοῦ Σωζοπόλεως, τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μαρωνείας καὶ τοῦ Τενέδου διὰ γνώμης, ἐλαλήθη κατὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἱερομονάχου τοῦ, ὅτι χριστιανοὶ τινες αἰχμάλωτοι τῆς αἰχμαλωσίας διαδράντες καὶ πρὸς τὸ εἰρημένον κάστρον ἐλθόντες κατέφυγον εἰς τὸν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ τρεπαιοφόρου Γεωργίου ναόν, ἐν ᾧ ἦν οὗτος ἱερατικῶς ἐκδουλεύων ζητούμενων δὲ αὐτῶν παρὰ τοῦ ἐκείσε λαοῦ ἐπὶ τῷ πρὸς τοὺς Τούρκους πάλιν αὐτοὺς ἀγαγεῖν, οὗτος οὐ μόνον αὐτῶν τὴν πονηρὰν γνώμην οὐκ ἐκώλυσεν, ἀλλὰ καὶ κοινῇ μετ' αὐτῶν καὶ μάλιστα πρὸ τῶν ἄλλων αὐτὸς τοῦ τε θείου ναοῦ τούτου ἐξέβαλον, καὶ ἐν τινι σανδαλίῳ τούτους εἰσήγαγον, καὶ τοῖς ναύταις ἀπελθόντες πρὸς τοὺς Τούρκους παρέδωκαν, τῶν δὲ αἰχμαλώτων καὶ ταῦτα μετὰ δακρῶν ζητούντων, ἀπολοθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ πρὸς τοὺς Τούρκους (μὴ) πάλιν ἐπανελθεῖν, ἐγίνωσκον γάρ, ὡς ἐπειδὴν οἱ Τούρκοι τὴν αὐτῶν φυγὴν μάθωσι, κακῶς αὐτοὺς τιμωρήσουσι καὶ φονεύσουσι, αὐτοὶ οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλὰ παρέδωκαν αὐτοὺς τοῖς Τούρκοις. τοῦτου γοῦν οὕτως γεγονότος καὶ οὐκ ἄλλως, ὡς ἐγνωρίσθη καὶ παρὰ τοῦ τιμωτάτου σακελλίου τῆς ἀγιοτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, διακόνου κῆρ Ἰωάννου τοῦ Τοξοτηνοῦ, ἀπελθόντος ὡς ἑξαρχος ἐκεῖ ἐξ ἀποστολῆς

τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότης, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ τὴν περὶ τούτου ποιησαμένου ἔρευναν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἱερομονάχου ὁμολογήσαντος τοῦτο καὶ δι' ἀνάγκην τινὰ διατεινομένου τοῦτο πεποιηθέναι, διέγνωσται τοῖς ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερίμοις, ἐπιψηφισαμένου καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότης, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τοῖς μὲν ἄλλοις ἐκείνοις τοῖς λαϊκοῖς φρονέως δοθῆναι ἐπιτίμια, τοῦτον δὲ καθηρημένον εἶναι καὶ γεγομνωμένον πάσης ἱερωσύνης· ὅσον γὰρ τὸ κατ' αὐτοὺς αὐτοὶ ἐφένευσαν ἐκείνους, παραδοθέντες γὰρ εἰς τοὺς Τούρκους παρ' αὐτῶν οὐ μόνον πολλὰς τιμωρίας ἔπαθον, ἀλλὰ καὶ τινες ἐξ ἐκείνων ἀπέθανον), τῇ ὁμολογίᾳ ἐγκατεργήσαντες. ἔσται γοῦν οὗτος ἀπὸ τοῦ νῦν καθηρημένος, καὶ οὐ διαπράξεται τι ποτὲ ἱερατικῶν κατὰ τὴν ἐξενεχθείσαν κατ' αὐτοῦ συνοδικὴν ταύτην διάγνωσιν, ἐπεὶ καὶ εἰς ἀσφάλειαν καὶ τὸ παρὸν ἐγγεγόνει σημεῖωμα †.

CCCXXX. Sine anno.

Metropolis Maroneas in metropolim Mesembriae transfertur.

† Ἐκκλησιαστικὸς οὗτος νόμος καὶ καλῶς ἔχων ἀρχῆθεν ἐπιπρατήσας τῇ τῆς ἐκκλησίας περιωπῇ, τὸ ἀπὸ ἐκκλησιῶν εἰς ἐκκλησίας μετατιθέναι καὶ ἀπ' ἐλαττόνων εἰς μείζους προάγειν θρόνους τοὺς ποιμαντικῆν ἀνηρημένους ἀξίαν καὶ τῷ τῆς ἀρχιερωσύνης κοσμηθέντας σεμνώματι καὶ μάλιστα ὅταν πρὸς τὰς τοῦ καιροῦ μεταβολὰς καὶ τὸ τῶν πραγμάτων ἄστατον οἰκονομικῶς οἱ τῆς ἐκκλησίας προσετηκότες ἀντιτάττεσθαι βούλωνται καὶ τὰς περιλειφθείσας τῶν χωρῶν καὶ τῶν πόλεων ὠφελεῖν τε καὶ διασώζειν, πνευματικῆς προμηθείας ἀξιοῦντες αὐτάς· οὐ γὰρ δὴ δίκαιον κρίνουσιν, οἷς εἰς τὸ μηδὲν... τὰ τῆς αὐτῶν ἕκαστον λαχούσης, ὡς μηδὲ δύνασθαι μὴ μόνον ἐν ταύταις διάγειν, ἀλλ' οὐδ' ἀπελθεῖν πρὸς αὐτάς, τούτους ἀπρονοήτως μένειν ἐν παραβύσπῃ καθημένους καὶ ἐτέρων σχολάζοντας, ἀλλ' ὁμοῦ καὶ τούτοις τὴν ἀνάγκην θεραπεύοντες καὶ τὴν χρεῖαν ὀφειλομένης ἀποπληροῦντες, ὁμοῦ δὲ καὶ ταῖς δεομέναις φυχαῖς τῆς αὐτῶν ὠφελείας ὡς ἱατροὺς ἐτοιμῶς αὐτοὺς παρεχόμενοι πρὸς τὸ λυσιτελοῦν τοῖν μεροῖν ἑκατέρους τὰ πράγματα μεδιζτάσει τὴν παντοδύναμον τοῦ θεοῦ πνεύματος χάριν καὶ συνεργὸν καὶ συντελεστὴν προβαλλόμενοι. τούτῳ δὲ τῷ κανόνι ἀναγκαίως στοιχοῦσα καὶ ἡ μετρίτης ἡμῶν, τῇ παρούσῃ

πράξει τοιοῦτον ἐπιτίθησι τέλος, συνεπιφηριζόμενον ἔχουσα ἑαυτῇ καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων ἀρχιερέων τὸν θείον χορόν. ὁ γὰρ ἱερώτατος ἀρχιεπίσκοπος Μαρωνείας συνοδικῇ φήγῃ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς προστασίαν δεξάμενος καὶ μέλλων πρὸς αὐτὴν ἀπιέναι, τὸ τοῦ καιροῦ παραχῶδες καὶ τὴν ἀλλοπρόσαλλον μετὰπτωσιν τῶν πραγμάτων ἔσχεν αὐτὸν ἐμποδίζουσαν καὶ κωλύουσαν καθάπαξ αὐτοῦ τὴν ὁρμὴν· ἐπιδρομαὶ γὰρ τῶν ἀθέων ἔθνῶν καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα καὶ ἀπορία θεινὴ καὶ μεγίστη σύγχυσις αὐτὴν κατασχοῦσαι καὶ πρότερον τοῦ κατ' αὐτὴν ἀδρανῶς ἔχοντος καὶ τὸν αὐτῆς ποιμένα διατρέφειν ἀξίως οὐκ εὐποροῦσαν, νῦν μᾶλλον εἰς τὸ μηδὲν κατανηθῆσαι πεποιήκασιν ταύτην καὶ τὴν τῆς χώρας καλλονὴν ἐκάστοτε περικειρόντες καὶ πιμπρώντες καὶ θηρόντες καὶ ἄκοσμον πάνο καὶ κατηγῆ καὶ πολλῶν ἀξίαν θρήνων αὐτὴν ἐργαζόμενοι· ἀλλ' ἐπεὶ ταύτης διαφθοραίσης σχεδὸν καὶ ἔτι καὶ χεῖρονα πείσεσθαι προσδοκώμενης ὁσημέραι, εἰ μὴ θεὸς τὴν ἄμαχον ὀρέξει χεῖρα κατὰ τῶν κοιναῖς ἀμαρτίαις ἐφοπλιζομένων ἡμῖν, οὐ δίκαιον ἦν τοῦτον μὲν σχολάζειν, τὴν δὲ ταῖς τῷ καθ' ἡμᾶς ὑποτεταγμέναις θρόνῳ συντεταγμένην ἀγιωτάτην μητρόπολιν Μεσημβρίαν ἐπὶ πολὺν περιώφθαι χηρεῦουσαν χρόνον καὶ γνησίου ποιμένος στέρησιν ἀποδυρομένην, κοινῇ διασκέφει τὸ πρᾶγμα ἐκδιδῶσιν ἢ μετριότης ἡμῶν, καὶ κοινῶς ὁμονοοῦσα τοῖς συνεδριάζουσιν αὐτῇ ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι, τῷ Ἐφέσου, τῷ Ἡρακλείας, τῷ Βρόσεως καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ Κοζίκου, ἔχοντι καὶ τὴν γνώμην τοῦ Τενέδου, τῷ Σίδης, ἔχοντι καὶ τὴν γνώμην τοῦ Σωζοπόλεως, τῷ Ἰωαννίνων καὶ τῷ Βάρνης, μετέθηκεν αὐτὸν εἰς τὴν εἰρημένην τῆς Μεσημβρίας μητρόπολιν, γνησίου στερουμένην, ὡς εἴρηται, ἱεράρχου καὶ πνευματικῆς ἐπισκέψεώς τε καὶ ἀνακρίσεως

reliqua desunt.

CCCXXXI. (6880—1372) 22. aprilis ind. X.

Presbyter Stylianus Clidas excommunicatur.

† Μηνὶ ἀπριλλίῳ, κβ' ἡμέρα, πέμπτη, ἰνδ. ε', προκαθημένος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τοῖς κατὰ τὸν ἅγιον Θεοφύλακτον κελλίσις τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης αὐτοῦ, συνεδριαζόντων αὐτῷ καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Ἐφέσου, τοῦ Ἡρακλείας, τοῦ Βρόσεως, τοῦ Σωζοπόλεως, καὶ τοῦ

ἀρχιεπισκόπου Μαρωνείας καὶ τοῦ . . . ἐλαλήθη κατὰ τοῦ πρεσβυτέρου Στολιανοῦ τοῦ Κλειδά, ὅτι ὑπερπύρων τινῶν ἀπολεσθέντων ἐν τῇ τῶν Μαγκάνων σεβασμίᾳ μονῇ καὶ πολλῶν ὑποκτετούμενων, μοναχός τις Δρουγγάριος λεγόμενος ἀπελθὼν πρὸς αὐτὸν ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ προσφορὰν, ἣν καὶ ἄλλοτε αὐτὸν εἶδε δόντα πρὸς ἕτερον ἐπὶ εὐρέσει σωμίων, ὃς δὴ καὶ κατὰ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἐδεδώκει τὴν προσφορὰν, γράφας ἐπ' αὐτῇ καὶ γράμματα τινα, παρῶν δὲ καὶ αὐτὸς καὶ πρὸς ταῦτα ἀπολογίαν ἀπαιτούμενος, πρῶτον μὲν τὸ πρᾶγμα ἤρνεϊτο, (ἀπ)ελεγθεὶς δὲ παρὰ τοῦτου τοῦ μοναχοῦ, ἀφορισμὸν δεξαμένου καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦτο ὁμολογήσαντος, ὡμολόγησε μὲν καὶ αὐτὸς, ὅτι ἐδεδώκει πρὸς αὐτὸν προσφορὰν, πλὴν ἦν ἀνείδωρον τῆς μεγάλης πέμπτης. ἐπεὶ γοῦν οὕτως εὐρέθη τὰ τῆς ὑποθέσεως, διέγνωσται τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ὄνομα τοῖς δηλωθεῖσι ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν, ὅτι ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν προσχῆματι γοητείας γινόμενα ἢ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία καθάκαξ ἀπαγορεύει, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν ταῦτα ἐργαζόμενον ἢ καὶ τὸν χρώμενον τοῦτοις, ὁποῖου ἂν εἴη τάγματος, κολάζουσι οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες, εἶναι καὶ τοῦτον κατὰ τὴν τούτων παρακείμεσιν καθηρημένον ἀπὸ τοῦ νόου καὶ ἀργὸν καὶ γεγομνωμένον πάσης ἱερατικῆς ὑπηρεσίας. διὰ γὰρ τοῦτο ἐνεγράφη καὶ ἐν τῷ παρόντι κωδικίῳ τὰ τῆς αὐτοῦ καθαιρέσεως, ὡς μηδέποτε ἀνυχθῆναι τοῦτον εἰς ἱερωσύνην †.

Finis tomi prioris.

INDEX CHRONOLOGICUS.

I. Patriarcha Ioannes XIII. Glycys.

	pag.
S. a. Patriarcha confirmat iura et privilegia monasterii Mesopotami	1
— Ioannes XIII., ad solium patriarchale euectus, patriarcham Magnae Antiochias Cpolim vocat	2
1315, iulio. Synodus confert patriarchas reditus quatuor sedium metropolitatarum	3
— — Patriarcha monachos monasteriorum Batopedii et Esphigmeni in Monte Sancto monet, ut lites componant	6
— septembri. Synodus absolvit monachum Ignatium monasterii Sanctae Annae	11
S. a. Synodus dirimit controversiam matrimonialem	14
— Patriarcha episcopum Chii a clericis suis accusatum in ius vocat	16
— Patriarcha clericos insulas Chii in synodum vocat, ut accusationem contra episcopum comparatam probent	17
— Synodus metropolitae Philipporum mandat, ut simul cum archiepiscopo Dramas causam quandam diiudicet	17
— Synodus metropolitae Antiquarum Patrarum confert metropolim Lacedaemoniorum per adiunctionem	19
— Gregorius, patriarcha Alexandriae, profertur orthodoxam fidem	20
— Patriarcha respondet ad professionem fidei Gregorii, invitans eum, ut Cpolim veniat	22
— Patriarcha nunciat patriarchas Hierosolymorum, se solium patriarchale ascendisse	23
1315, 2. decembris. Synodus condemnat quosdam ecclesiasticos	26
S. a. Monachus Ioannicius promittit, se amplius sacra non esse celebraturum	28
1315, decembri. Synodus dirimit tres controversias	28
S. a. Synodus episcopum Sinopes a sede sua palrum praeposit ecclesii Sidas, Sylasi et Leontopoleos vacantibus propter incursiones infidelium	34
— Synodus episcopum Zeli praeposit metropoli Amasiae, quae ob dominationem Persarum antistite diu carebat	35
— Patriarcha notum facit fidelibus metropolis Myrorum, presbyterum Michaellem Archontem aliosque rite ordinales esse	37
— Synodus dirimit controversiam	38

	pag.
1315, decembri. <i>Synodus revocat decretum, per quod cura animarum in ecclesia Leontopoleos demandabatur episcopo Sinopes, praeponitur ei ecclesiae metropolitam Piridias</i>	39
— — <i>Synodus condemnat duos clericos</i>	41
1316, ianuario. <i>Patriarcha metropolitam Thessalonicens iubet dissentientibus clericis poenas ecclesiasticas imponere</i>	42
S. a. <i>Synodus dirimit controversiam de hereditate</i>	44
— <i>Synodus metropolitae Chalcedonis confert archiepiscopatum Maroneae per adiunctionem</i>	45
1316, februario. <i>Synodus concedit promotionem duorum lectorum</i>	46
— aprilis. <i>Synodus metropolitae Dyrhachii confert metropolim Selymbrias per adiunctionem</i>	48
— — <i>Patriarcha metropolitam Melenici in ius vocat</i>	50
— — <i>Synodus archiepiscopo Nymphaei a sede sua pulso dat episcopatum Derci</i>	50
— — <i>Synodus dirimit quasdam controversias</i>	52
— maio. <i>Patriarcha metropolitam Attalias vetat in alienis dioecesibus iura episcopalia exercere</i>	57
— — <i>Synodus electionem episcopi Macrae et Libysii irritam facit</i>	58
— — <i>Patriarcha metropolitae Melenici in ius vocato concedit dilationem termini</i>	58
— iunio. <i>Synodus absolvit presbyterum Garianum Bogomilorum haereseos accusatum</i>	59
— iunio-angusto. <i>Synodus dirimit quasdam controversias</i>	61
— octobri. <i>Synodus dirimit quasdam controversias</i>	64
1317, maio. <i>Synodus metropolitae Christopoleos confert metropolim Dramae per adiunctionem</i>	68
— iulio. <i>Synodus Callisto, electo metropolitae Amasiae, dat episcopatum Limniorum</i>	69
— augusto. <i>Synodus archiepiscopo Messenes confert metropolim Arcadiupoleos per adiunctionem</i>	71
S. a. <i>Synodus metropolitae Heraclene Ponticae confert episcopatum Amyclii per adiunctionem</i>	73
1317—18. <i>Synodus iubet examinari causas ecclesiasticas in metropoli Sugdaeae</i>	75
— — <i>Synodus respondet ad petitionem metropolitae Attalidis de pravis moribus, qui in eius dioecesi invaluerunt</i>	76
1318, augusto. <i>Synodus metropolitae Larissensi, qui ob bellum suam dioecesim ingredi non potest, permittit, ut iura episcopalia exerceat in episcopatu Charmaenes</i>	79
— octobri. <i>Synodus metropolitae Prusae mandat, ut inspiciat metropolim Apameae et monasterium patriarchale Agaurorum</i>	80
— — <i>Synodus Theodosio, metropolitae Melitenes, confert metropolim Keltzenes per adiunctionem</i>	81
— — <i>Synodus eidem committit inspectionem iurium patriarchalium in quibusdam ecclesiis</i>	83
— — <i>Synodus confirmat exemptionem monasterii patriarchalis Marmariarum a potestate episcopi Larissensis</i>	85

	PAG.
1318, .novembri. <i>Imperator Andronicus II. Palaeologus metropolitae Apru confert locum metropolitae Euehastorum</i>	89
— — <i>Synodus confirmat praecedentem gratiam imperialem</i>	90
S. a. <i>Synodus confert metropolitae Smyrnensi episcopatum Chii per adiunctionem</i>	92
— <i>Synodus confirmat imperatoris mandatum, quo episcopatus Ioanninorum in metropolim erigitur</i>	93
— <i>Elencus possessionum patriarchalium in insula Lemno et apud Varnam</i>	95

II. Patriarcha Esaias.

1323, decembri. <i>Imperator archiepiscopatum Bryseos erigit in metropolim</i>	96
— — <i>Patriarcha confirmat antecedens privilegium imperiale</i>	97
1324, martio-aprili. <i>Synodus dirimit duas controversias</i>	98
— malo. <i>Patriarcha dirimit controversiam</i>	101
— malo-augusto. <i>Synodus dirimit quasdam controversias</i>	102
1324, septembris 19. <i>Synodus dirimit controversiam spectantem metropolim Mitylenes</i>	111
— — <i>Patriarcha confirmat decisionem praecedentem synodi</i>	115
<i>Acta antiquiora de eadem re: Decisiones tres patriarchas Arsenii anni 6764—1256, martio ind. XIV. et anni 6755—1246, novembri ind. V. et conventio inter Manualem Xorum et Potium, metropolitam Mitylenae, anni 6733—1225, februario ind. XIII.</i>	118
1324, septembri. <i>Synodus sancit, a metropolitibus et archiepiscopatibus patriarchas pendenda esse tributa annua</i>	126
S. a. <i>Patriarcha Gregorio, patriarchas Alexandrias, notum facit, se solum patriarchale ascendisse</i>	129
1324, novembri. <i>Imperator chrysobullo confirmat erectionem archiepiscopatus Bryseos in metropolim</i>	131
1325, maio-iunio. <i>Synodus dirimit ses controversias</i>	132
— septembri. <i>Synodus dirimit controversiam</i>	140
1327, ianuario. <i>Synodus committit metropolitae Caesarensi curam quarundam ecclesiarum Orientis per adiunctionem</i>	143
— septembri. <i>Synodus dirimit controversiam</i>	144
1329, aprili. <i>Synodus confirmat mandatum imperatoris, quo metropolitae Serrorum subicitur episcopatus Nicopoleos</i>	146
— — <i>Imperator confirmat praecedentem actionem synodalem</i>	148
— decembri. <i>Synodus dirimit controversiam</i>	149
1330, februario-aprili. <i>Synodus dirimit tres controversias</i>	151
S. a. <i>Patriarcha scribit Catholico ecclesias armeniacas, se eum cum tota eius ecclesias recipere in sinum ecclesias orthodoxas</i>	158
— <i>Patriarcha scribit de eadem re ad regem Armenias</i>	162
1331, aprili. <i>Synodus dirimit controversiam</i>	164
1334, novembri. <i>Patriarcha Georgio Pepagomeno confert iura patroni in ecclesia S. Demetrii</i>	568

III. Patriarcha Ioannes XIV. Calecas.

	pag.
1337, iulio. Patriarcha concedit Ignatio Calotheto monasterium Sosthenii	168
S. a. Synodus excommunicat metropolitanam Philipporum	168
— Synodus poenis ecclesiasticis afficit quosdam rebelles Epiri	171
— Synodus absolvit quosdam ecclesiasticos	174
1338, februario. Synodus dirimit controversiam	178
— novembri. Tribunal eccl'ici afficit poema ecclesiastica Tserentsem Georgium	180
— — Patriarcha eundem iterum admonet	181
S. a. Cyrillus, metropolita Sidas, pollicetur, se in ecclesia sua esse mansurum	182
— Patriarcha remissionem promittit Nicasensibus revertentibus in sinum ecclesias	183
— Ieremias, metropolita Chersonis, pollicetur, se in ecclesia sua esse mansurum	184
— Macarius, metropolita Bitsynes, pollicetur, se in ecclesia sua esse mansurum	184
— Patriarcha scribit ad clerum Constantinopoleos de incantationibus	184
— Patriarcha mandat quibusdam magistratibus, ut ecclesiasticos in persequendis incantatoribus adiuvent	188
1339, iunio. Synodus constituit, excommunicato metropolitanas Philipporum hyperpyra centum annua esse pendenda a duobus episcopatibus ecclesiae Philippopoleos, qui antistitibus carent	190
— — Synodus dirimit controversiam ortam inter metropolitanam Thessalonicas et monasterium Acapnii	191
— iulio. Patriarcha respondet metropolitanas Russias, interroganti de metropolita thortwo miracula patrans	191
1340, februario. Synodus dirimit controversiam	194
— maio. Synodus concedit cuidam clerico facultatem promotionis	196
S. a. Patriarcha monet Nicaenos, ut perseverent in fide christiana	197
1340, maio. Synodus statuit, ut monasterium patriarchale Hodegetrias in regione Didymotichi iterum sit coenobium virile	198
S. a. Patriarcha monet metropolitanam et clerum Trapezuntis, ne amplius imperatoris Basilii Comneni adulterio conniveant	199
— — Patriarcha iubet colligi scripta theologica damnati monachi Barlaam	201
1340, iulio. Synodus condemnat dogmata monachi Barlaam	202
— novembri. Synodus dirimit controversiam ortam inter metropolitanas Lacedaemonias et Antiquarum Patrarum de episcopatu Amyclii	216
1341, maio. Synodi decretum de quodam monasterio monialium	221
1342, aprilii. Synodus decernit, Michaelem Cabasilam non esse reum munerum acceptationis	226
— iunio. Patriarcha scribit metropolitanas Philadelphias, ut provideat in causa Ioannis Ianiensis	227
— augusto. Synodus affirmat, ecclesiam Pyrgii esse in numero metropolium	228
— — Patriarcha dirimit controversiam	231
1343, martio. Patriarcha declarat, monasterium Salvatoris in oppido Sebrias esse patriarchale	232
— — Imperator confirmat, quae de asyis stabilita sunt	232

	pag.
1343, aprili. Synodus metropolitam Cei transfert in metropolim Corinthi.....	233
— — Synodus absolvit metropolitam Pyrgii accusatum a metropolita Ephesi	235
1344, novembri. Patriarcha notam facit monachis Montis Sancti decisionem synodi in causa Barlaam et Palamas	236
1345, aprili. Synodus episcopum Sosopoleos nominat metropolitam Pisidias ...	242
1347, februario. Libellus synodalis confirmans condemnationem monachorum Barlaam et Acindyni	243

IV. Patriarcha Isidorus.

1347, augusto. Patriarcha metropolitae Philadelphias committit iura patriar- chalia curanda in dioecesi Smyrnaensi	256
— — Patriarcha decernit, ut ecclesia Chariupoleos iterum subiiciatur me- tropoli Heraclaeae	257
— — Patriarcha metropolitae Sebastaeae committit iura patriarchalia cu- randa in eius dioecesi	257
— — Patriarcha confirmat mandatum imperatoris, quibusdam ecclesiasti- cis conferentis ius ornari crucibus	258
— — Synodus statuit, metropoles Alaniae et Soteropoleos iterum esse uniendas	258
— — Synodus metropolitae Traianupoleos confert episcopatum Mosynopoleos	260
— septembri. Synodus confert metropolitae Cysioi episcopatum Ganni per adiunctionem	261
— — Imperator Ioannes Cantacuzenus metropolitae Kiovias notum facit, constitutiones prioris patriarchae spectantes ecclesiam Russias esse rescissas	261
— — Imperator Ioannes Cantacuzenus decernit, ut tota Russia iterum subiiciatur metropoli Kiovias	263
— — Imperator Ioannes Cantacuzenus notum facit Demetrio Ljubart, prin- cipi Vladimiriensis, episcopum Galitsae iterum subiectum esse me- ropolitae Kiovias	265
— — Synodus confirmat chrysobullum imperatoris, quo iterum tota Russia uni subiicitur metropolitae Kiovias	267
— — Patriarcha metropolitam Galitsae in ius vocat	271
S. a. Metropolitae Monembasias Iacobi Kutunari epistola ad patriarcham ...	271
1348, maio. Synodus dirimit controversiam	272
— septembri. Synodus metropolitam Antiquarum Patrarum transfert in me- ropolim Monembasias	274
S. a. Patriarcha concedit, ut mutua dentur trecenta hyperpyra, quas ec- clesiae S. Sophiae erant relictae	275
1348, octobri-decembri. Synodus dirimit tres controversias	276
— decembri. Patriarcha monet metropolitam Bisyes, ut se suspicione liberet	284
— — Patriarcha Georgium Perdicam mittit ad metropolitam Bisyes	285
S. a. Patriarcha tollit excommunicationes pronunciatas ab Ioanne XIV. Caleca	286
1350, februario, Patriarchae Isidori testamentum	287
S. a. Eusebius, electus metropolita Sugdaeae, fidem profertur	294

V. Patriarchae Callistus et Philotheus.

	pag.
1350, septembri. <i>Maximus Calocephus promittit, se obtemperatum esse patri-</i> <i>archas</i>	295
— — <i>Synodus absolvit hieromonachum Niphonem</i>	296
S. a. <i>Patriarchas exhortatio ad populum, cum Amarantina quaedam, quas</i> <i>invidiosae excernerat artes, vitam unplecteretur monasticam</i>	301
1350, decembri. <i>Patriarcha nominat visitatores, eiusque clerum in disciplinam</i> <i>trahit</i>	306
1351, octobri. <i>Patriarcha confirmat iura monasterii Muguliorum</i>	312
— decembri. <i>Patriarcha confirmat praebendam Amarantinas datam ab im-</i> <i>peratore</i>	317
1352, septembri. <i>Patriarcha monet visitatorem Constantinopoleos Sentariotam,</i> <i>ut clerum moderetur</i>	318
S. a. <i>Patriarcha monet metropolitam Kioviae, ut pacem faciat cum duce Tve-</i> <i>rensi Michalle</i>	320
1352, octobri. <i>Imperator monet patriarcham, ut dividat causam metropolitae</i> <i>Caesareae</i>	322
S. a. <i>Patriarcha in ius vocat monachum Ioannicium</i>	323
1353, decembri. <i>Synodus metropolitae Traianupoleos confert ecclesiam Perithoorii</i> <i>per adiunctionem</i>	325
1354, ianuario. <i>Patriarcha concedit metropolitae Antiquarum Patrarum, ut se-</i> <i>deat in monasterio dicto Mega Spelaion</i>	326
— — <i>Patriarcha committit metropolitae Monembasiae iura patriarchalia</i> <i>curanda in tota Peloponneso</i>	328
— — <i>Macarius, metropolita Antiquarum Patrarum, confirmat, monasterium</i> <i>dictum Mega Spelaion non esse metropoleos</i>	329
— februario. <i>Synodus metropolitae Pegarum confert metropolim Sosopoleos</i>	330
— martio. <i>Patriarcha populum Perithoorii monet, ut episcopo obediat</i>	331
— — <i>Patriarcha iubet metropolitam Philadelphias monasterium David</i> <i>inspicere</i>	333
— — <i>Patriarcha metropolitae Philadelphias committit iura ecclesiastica cu-</i> <i>randa in Antiqua Phocaea</i>	334
— — <i>Patriarcha inspectionem monasterii Hodegon committit metropolitae</i> <i>Macrae</i>	335
— iunio. <i>Synodus Alexium, episcopum Vladimiriæ, nominat metropolitam</i> <i>Kioviae et totius Russiae</i>	336
— — <i>Synodus dirimit controversiam</i>	340
S. a. <i>Synodus iudicium fert de duobus magis</i>	342
— <i>Synodus calumnias condemnat tres monachos</i>	344
— <i>Manuel Calochaeretes abiurat doctrinam Asindyni</i>	346
1354, iulio. <i>Patriarcha monet episcopum Novogradii, ut obtemperet metropoli-</i> <i>tae Kioviae</i>	347
— — <i>Patriarcha monet episcopum Novogradii, ut quendam Theodoritum</i> <i>excommunicatum habeat</i>	350
S. a. <i>Synodus statuit, ut Vladimiriæ sit sedes metropolitae Kioviae et totius</i> <i>Russiae</i>	351

	pag.
S. a. <i>Episcopi, qui patriarchum sequi non poterant, confirmant decisiones eius</i>	353
— <i>Patriarcha Callistus rediens ad solium patriarchale, iubet acta iterum codici mandari</i>	354
— <i>Patriarcha metropolitae Bisayas per adiunctionem confert archiepiscopatum Dercii</i>	355
1355, 17. augusti. <i>Actio synodalis de matrimonio contrahendo inter Andronicum, filium imperatoris Ioannis Palaeologi, et Kyratsam, filium Ioannis Alexandri, Bulgarorum regis</i>	432
1355, decembri. <i>Ezhortatio patriarchae ad clerum in Trinovo de patriarcha Trinovi et de ritu baptisandi</i>	436
1356, iulio. <i>Synodus excommunicat metropolitam Alanias</i>	356
1357, aprili. <i>Patriarcha nominat metropolitam Rhodi et Cycladum</i>	363
— iunio. <i>Professio fidei Georgii Vaccas</i>	365
— — <i>Patriarcha curam patriarchalis monasterii S. Cyriaci committit Dionysio, cathegumeno eiusdem monasterii</i>	366
— — <i>Synodus metropolitae Mesembrias restituit duo castella</i>	367
1357, decembri. <i>Patriarcha iterum monet visitatores, ut clerum moderentur, et clericos, ut dignitati suae convenienter vivant</i>	368
S. a. <i>Patriarcha dirimit controversiam ortam inter monachos monasterii Iberorum in monte Atho</i>	375
— <i>Patriarchae Constantinopolitani epistola ad patriarcham Antiochiae de monasterio Hodegon</i>	379
1359, ianuario. <i>Synodus dirimit controversiam</i>	382
— maio. <i>Synodus transfert metropolitam Bithynias in metropolim totius Ungrovlachias, constituens, ut ecclesia Ungrovlachias subiecta sit ecclesiae Constantinopolitanae</i>	383
— — <i>Epistola patriarchae ad voevodam Ungrovlachias Alexandrum de eadem re</i>	386
— <i>Synodus dirimit controversiam</i>	398
1360, novembri. <i>Synodus dirimit controversiam</i>	391
S. a. <i>Patriarchae ezhortatio de matrimonio impuberum</i>	397
— <i>Metropolitae Sidas litterae haereticas</i>	399
— <i>Patriarcha Sidas metropolitam Cyrillum, haereseos damnatum, restituit. Accidunt litteras quatuor eundem metropolitam spectantes</i>	404
1360, decembris 4. <i>Nicolaus renunciat dioecesi Chimarrhae et Kosilae, fidemque profitetur</i>	411
1361, ianuario. <i>Patriarcha Philotheus litteris datis ad patriarcham Antiochias conqueritur de episcopo Tyri et Germanipoleos</i>	412
— februario. <i>Synodus monasterium Varangiotissae committit Alexio Sophiano patrono</i>	423
— iulio. <i>Synodus statuit de mittendis in Russiam legatis, qui diiudicent disensionem ortam inter metropolitam Kioviae et Lithuanias</i>	425
— — <i>Patriarcha metropolitae Lithuanias scribit de legatis in Russiam missis ad compositionem litis ante dictae</i>	434
S. a. <i>Patriarchae litteras ad imperatorem consilium ei dantis in rebus Iamensium et Venetorum</i>	442
1362, septembri. <i>Synodus episcopum Cephallenias transfert in metropolim Naupecti</i>	413

	pag.
S. a. <i>Patriarcha litteras Pachomio, patriarchas Antiochias, contrarias subditicias dicit</i>	415
— <i>Synodus mores praeuos in matrimonio abolet</i>	416
— <i>Monachi duo libidinosi puniuntur</i>	443
1363. martio. <i>Metropolitā Sugdasas et Phullorum, quem hostes a sede sua expulerunt, in metropolim Aeni transfertur</i>	443
— — <i>Monachus Maximus pollicetur, se mulierem quandam amplius non esse visurum</i>	443
— — <i>Monachus quidam excommunicatur</i>	444
— aprilī. <i>Patriarcha episcopum Platamonis absolvit</i>	444
S. a. <i>Metropolitā Caesareae transfertur in metropolim Thessalonicos</i>	445
1363. aprilī. <i>Patriarcha metropolitā Smyrnae monet, ut in suam metropolim proficiscatur</i>	445
1364. septembri. <i>Metropolitā Alanias et Sosopoleos confirmatur in ecclesiis ei collatis</i>	477

VI. Patriarcha Philotheus iterum.

1364. octobri. <i>Philotheus ad patriarchatum redit</i>	448
S. a. <i>Matthaeus Cantacuzenus iurat, se imperatori esse obtemperaturum</i>	448
1364. octobri. <i>Actio synodalis de patriarcha Callisto</i>	450
S. a. <i>Patriarcha Bulgariae regem monet, ut mansi in pacto cum imperatore facto</i>	453
— <i>Metropolitā Keltzenes transfertur in metropolim Myrorum</i>	454
— <i>Episcopus Tsurulus fit metropolitā Berrhoas</i>	454
1365. ianuario. <i>Metropolitā Heracleas Ponticas transfertur in archiepiscopatum Derci</i>	454
— — <i>Monacha Martha fit patrona monasterii Pausolyte</i>	454
— — <i>Patriarcha abbati monasterii Serapionis committit iura patriarchalia curanda in insula Chio</i>	455
— — <i>Presbyter Georgius Probatianus condemnatur</i>	456
— — <i>Actio synodalis de sacrilegia committentibus</i>	457
— — <i>Monachus Theophilus excommunicatur</i>	461
— — <i>Patriarcha monacho Lucas committit patronatum monasteriorum patriarchalium in Pteleo</i>	474
— — <i>Esaias monachus excommunicatur</i>	488
— februario. <i>Actio synodalis, qua statuitur, episcopatum Pyrgii esse metropoleos Ephesi</i>	461
— martio. <i>Metropolitā Bisayas confertur metropoli Methymnae per adiunctionem</i>	463
S. a. <i>Synodus Antiochias confirmat, Pachomium rite electum esse patriarcham</i>	463
— <i>Synodus metropolim Caesareae Cappadoctas confert Methodio</i>	468
— <i>Synodus Methodio. metropolitā Caesareae, confert metropoles Tyanorum et Mocesii et archiepiscopatum Nasiansi per adiunctionem</i>	468
— <i>Synodus eidem metropolitā confert metropoles Sebastorum et Iconii per adiunctionem</i>	468

	pag.
S. a. <i>Ioanninorum ecclesia in metropolim erecta confertur Sebastiano</i>	488
1365, maio. <i>Archiepiscopatus Leucadis per adiunctionem confertur metropolitae Ioanninorum</i>	472
— iunio. <i>Litteras patriarchales de stauropegio in Misisthra</i>	474
— — <i>Metropolita Traianupoleos transfertur in metropolim Laecdaemonias</i> ..	485
S. a. <i>Episcopatus Polystyli per adiunctionem confertur archiepiscopo Maroneas</i>	474
— <i>Archiepiscopo Maroneas per adiunctionem confertur episcopalis administratio insulas Thasi</i>	474
1365, iulio. <i>Presbyter quidam sacrilegii condemnatur</i>	475
— — <i>Ignatius, episcopus Nysae, in metropolim Chersonis transfertur</i>	475
— augusto. <i>Episcopus Polystyli transfertur in ecclesiam Christupoleos</i>	475
— decembri. <i>Patriarcha concedit, ut vinea infantis cuiusdam vendatur</i>	478
1366, maio. <i>Iura monasterii Brontochii in Peloponneso confirmantur</i>	479
S. a. <i>Hieromonacho Neophyto committuntur metropoles Athenarum et Euripi</i> ..	463
1366, maio. <i>Excommunicatio Basilii cuiusdam</i>	484
— iulio. <i>Monasterio S. Petri apud Capham, ecclesias Sugdaeae, confirmantur iura monasterii patriarchalis</i>	486
1367, iunio. <i>De hieromonacho quodam Myrone</i>	490
— — <i>Hieromonachus Theodosius proficitur, Theodulum post ipsius mortem posse ire in monasterium Nicolai</i>	528
— — <i>Hieromonachus Theodulus promittit, se esse post obitum Theodosii habiturum in monasterio designando a patriarcha</i>	529
— iulio. <i>Archiepiscopus Leucadis transfertur in metropolim Naupacti</i>	493
— octobri. <i>Abramius quidam condemnatur</i>	528
— novembri. <i>Christianupoleos praesul in ius vocatur</i>	494
— — <i>Synodus discernit, fundos ecclesiasticos non posse cedi imperatori</i> ..	507
1368, ianuario. <i>Tabularius Marulas condemnatur</i>	496
— — <i>Ecclesias Ephesi et Pyrgii eidem conferendas sunt praesuli</i>	497
— martio. <i>Despota Serbias Ioannes Ungleses ecclesias partium sibi subditarum subicit ecclesias Cpolitanas</i>	560
— aprili. <i>Patriarcha episcopo Hierissi et Montis Sancti iura episcopatus in Montem Sanctum tuetur</i>	535
— iulio. <i>Dionysius Tsamancus fit abbas monasterii Cyrii et Iulittas Sozopoli</i>	487
S. a. <i>Nicophorus Gregoras excommunicatur a Philotheo, metropolita Selybrias</i>	490
— <i>Episcopus Pamphili in metropolim Antiquarum Patrarum transfertur</i>	490
1368, septembri. <i>Metropolita Bisyas, qui et locum tenebat episcopi Staurupoleos, in metropolim Mesembrias transfertur</i>	500
— octobri. <i>Metropolitae Gothias committitur ecclesia Chersonis</i>	500
— — <i>Metropolitae Peritheorii per adiunctionem confertur metropolis Tenedi</i>	501
— — <i>Episcopo Amiclei confertur administratio omnium bonorum patriarchatum, quas in Peloponneso reperiuntur</i>	501
1369, aprili. <i>Monachus quidam Theodoretus abiurat errores Latinorum et Barlaam et Acindymi</i>	501
S. a. <i>Metropolitae Mesembrias confertur metropolis Varnas per adiunctionem</i>	502
1369, aprili. <i>Hieromonachus Macarius nominatur abbas monasterii Iesu Christi Acropolitae Mesembrias</i>	502

	pag.
1369. maio. <i>Dionysius, episcopus Athyra, in metropolim Aeni transfertur</i>	505
S. a. <i>Matthaeus, episcopus Faustinovum, in metropolim Tyonorum transfertur</i>	505
— <i>Patriarcha episcopum Iustinianas primas et totius Bulgariae vocat in synodum oecumenicam, deliberaturam de unione ecclesiarum orientalis cum occidentali</i>	491
1369. maio. <i>Patriarcha declarat, Moysen Phacaram posse ordinari sacerdotem</i>	572
— iunio. <i>Demetrius Chlorus et Daniel abiurant Latinorum et Barlaam et Acindyni errores</i>	503
— — <i>Episcopus Moesi transfertur in episcopatum Tamisi</i>	505
— agosto. <i>Michael Strategus promittit, se leges ecclesiasticas esse observaturum</i>	506
— — <i>Athanasius, episcopus Sosopoleos, transfertur in metropolim Pisidias</i>	509
— — <i>Metropolitae Pisidias per adiunctionem confertur administratio archiepiscopatus Mythiorum</i>	509
— — <i>Ecclesia Sardiim subiicitur metropoli Philadelphiae</i>	509
— septembri. <i>Nilus, metropolitae Meliti, in metropolim Sosopoleos transfertur</i>	511
— — <i>Harmodius, episcopus Boreas Potamiae, transfertur in metropolim Tenedi</i>	511
— octobri. <i>Synodus metropolitae Stauropoleos confert per adiunctionem metropoles Miletii et Antiochiae ad Masandrum</i>	511
— — <i>Niphon hieromonachus abiurat errores Barlaam et Acindyni</i>	530
— decembri. <i>Synodus metropolitae Sidas, exarcho Pamphyliae, confert per adiunctionem metropoles insulas Rhodi et Cycladum insularum</i>	511
1370. ianuario. <i>Georgius Triolines fit megas chartophylax ecclesiae</i>	531
— ianuarii 21. <i>Hieromonachus Mancapha condemnatur</i>	531
— februario. <i>Patriarcha Cyprianus litteris ad patriarcham Antiochiae datis conqueritur de quodam Mareo</i>	511
S. a. <i>Synodi decretum de non alienandis bonis ecclesiarum</i>	513
1370. aprili. <i>Relatio legatorum de patriarcha Alexandriae</i>	532
— maii 12. <i>Synodi decretum de incantationibus</i>	541
— iunio. <i>Philippus Lomelemus Latinorum errores abiurat</i>	506
— — 19. <i>Synodi decretum de bonis metropoleos Methymnae alienatis</i>	515
— — <i>Patriarchas litteras exhortatorias datas ad Demetrium, Magnum Ducem Russias</i>	516
— — <i>Eiusdem litteras exhortatorias datas ad metropolitam Kioviae et totius Russias</i>	518
— — <i>Eiusdem litteras exhortatorias datas ad principes Russias</i>	520
— — <i>Idem episcopus Novogradii monet, ut cruce phelonii deponat, et pareat metropolitae Kioviae et Demetrio, Magno Duci Russias</i>	522
— — <i>Idem excommunicat principes russicos, qui contra Lituanorum principem bellum gerere recusarunt</i>	523
— — <i>Idem excommunicat Smolenisci principem Svetiathlavum</i>	524
S. a. <i>Idem statuit, episcopatum Lituaniae rubiectum esse metropoli Kioviae</i>	525
1370. iulii 24. <i>Patriarcha metropolitae Varnas committit iura patriarchalia curanda in eius metropoli</i>	528
— agosto. <i>Daniel Cristopulus, metropolitae partis Ungroulachias, promittit, se metropolitae Ungroulachias non esse exhibiturum molestiam</i>	532
S. a. <i>Hyacinthus, metropolitae Ungroulachias, rogat patriarcham, ut fratrem ipsius ordinet metropolitam eiusdem ecclesiae</i>	533

	pag.
1370, novembri. <i>Ioannes Platynteres proficitur, episcopum Acheloi veniam esse adeptum a metropoli Ioanninorum</i>	534
— — <i>Anthimus nominatur metropoli partis Ungrovlachias</i>	535
— — <i>Ioannicius, metropoli Mocesi, promittit, se mansurum esse in sua ecclesia</i>	536
— — <i>Synodus Athanasio, metropoli Caesareae Cappadociae, per adiunctionem confert metropolim Nasiansi</i>	536
— — <i>Ioannicius, episcopus Nyssae, in metropolim Mocesi transfertur</i>	537
— — <i>Patriarcha metropoli Caesareae Cappadociae confert iura episcopalia curanda in ecclesiis Tyanorum et Mocesi sede vacante</i> ..	537
— novembris 6. <i>Monachus quidam Arsenius condemnatur</i>	538
— novembris 20. <i>Metropoli Caesareae et Mocesi mittuntur in ecclesiam Iconii, in qua Tagaris quidam iura episcopalia sibi arrogaverat</i> ..	537
— novembri. <i>Synodus Niphoni, praesuli Cotyae, per adiunctionem confert ecclesias Synadam, Hierapolim et Chonas</i>	539
— decembris 1. <i>Monachus Macarius fit abbas monasterii Krytos dicti, quod est in urbe Magnesia</i>	539
— — <i>Synodus episcopum Acheloi transfert in metropolim Corinthi</i>	540
1371, martii 21. <i>Ioannes Paraspondelus condemnatur</i>	540
— martio. <i>Metropoli Amasae, exarcho Euzini Ponti, per adiunctionem confertur metropolis Neocaesareae</i>	551
S. a. <i>Praesuli Philippopoleo committuntur iura patriarchalia curanda in eius ecclesia</i>	551
— <i>Metropoli Bidymae conferuntur iura episcopalia in ecclesia Triditsim</i>	551
— <i>Isaaco hieromonacho confertur administratio bonorum metropoleos Zichnorum</i>	552
— <i>Patriarcha concedit cuidam Callisto ius excipiendi confessiones monachorum ipsi subditorum</i>	552
— <i>Patriarcha metropoli Christupoleo committit administrationem insulas Thasi</i>	552
1371, maio. <i>Ecclesias partium subiectarum Ioanni Unglesae reconciliantur cum ecclesia Cpolitana</i>	553
— — <i>Metropoli Serrarum confertur locus metropoli Traianopoleos</i> ..	558
— — <i>Metropoli Melenici confertur locus metropoli Rhodi</i>	558
— — <i>Metropoli Dramae confertur metropolis Philipporum: eidem committuntur iura patriarchalia curanda in partibus subiectis Serbiae despotae Unglesae</i>	558
— — <i>Tres presbyteri abierant Abramii cuiusdam errores</i>	560
— — <i>Synodus metropoli Athenarum confert per adiunctionem ecclesias Thebarum, Novarum Patrarum et Aeginae</i>	564
— — <i>Litterae patriarchales ad clerum Thessalonicensem de commemoratione patriarchae</i>	564
— — <i>Georgius Perdica et Moyses Phaerata nominantur exarchi ecclesiae Thessalonicensis</i>	566
— — <i>Hieromonachus Simeon abiurat errores Barlaam et Acindymi</i>	568
— — <i>Patriarcha decernit, monasterium a monacho Callisto Angelicuda apud Melenicum conditum esse patriarchale</i>	569

	PAG.
1371, maio. <i>Decisio synodalis de restituendis fundis ecclesias Methymnas</i>	575
S. a. <i>Litteras Casimiri, regis Lachias, ad patriarcham de metropolita Galitsas</i>	577
1371, maio. <i>Synodus episcopo Antonio confert metropolim Galitsas et per adiunctionem episcopatus Cholmen, Turobum, Peremusthlin et Volodimirum</i>	578
— augusti 11. <i>Patriarcha confert metropolitas Sugdasas Ialitam et iura patriarchalia curandi in ecclesia Gothias</i>	577
S. a. <i>Algerdus, rex Lituavorum, litteris ad patriarcham datis refellit accusationes metropolitas Kiovias</i>	580
1371, angusto. <i>Patriarchas litteras ad metropolitam Kiovias et totius Russias de metropolita Galitsas</i>	582
— septembri. <i>Patriarcha proficitur, Theodoretum quendam veniam esse adeptum</i>	514
— — <i>Patriarcha metropolitam Kiovias in ius vocat</i>	585
— — <i>Patriarcha monet regem Tverii Michaël, ut mittat legatos</i>	586
— — <i>Patriarcha metropolitam Ioanninorum in ecclesiam suam proficisci iubet</i>	587
— — <i>Patriarcha confirmat iura metropolitae Larissas, committens ei iura patriarchalia curanda</i>	587
— — <i>Patriarcha tollit sententiam episcopi Hierissi non rite latam</i>	589
— octobri. <i>Professio fidei monachi Xenophontis, qui abiurat errores Barlaam et Acindyni</i>	574
— — <i>Promissio sacerdotis Georgii Panormeni</i>	576
— decembri. <i>Promissio presbyteri Andreas Chrysomeni</i>	590
— — <i>Patriarcha regem Tverii Michaël hortatur, ut in gratiam redeat cum metropolita Kiovias</i>	590
1372, aprilis 5. <i>Hieromonachus quidam et populus Phari, qui christianos profugos Turcis tradiderant, condemnantur</i>	592
S. a. <i>Metropolita Maroneae in metropolim Mesembrias transfertur</i>	593
1372, aprilis 22. <i>Presbyter Stylianus Clidas excommunicatur</i>	594
1374, februario. <i>Musulmanus Antonius abiurat errores Latinorum</i>	550